

3 1761 04568960 1

us e
AELII ARISTIDIS

120
(SMYRNAEI)

QVAE SVPERSVNT
OMNIA

EDIDIT

BRVNO KEIL

VOLVMEN II

ORATIONES XVII—LIII CONTINENS

216673
16:9:27

BEROLINI

APVD WEIDMANNOS

MDCCCXCVIII

94

PRAEFATIO.

Libri manuscripti quibus Aelii Aristidis orationes vel omnes vel plures vel singulae comprehenduntur plus ducenti ad memoriam nostram pervenere; quo tanto de numero ne decima quidem pars viris doctis adhuc revera innotuit. praestantissimum igitur cum editoris esset munus accuratiora de natura indole vicibus condicionibus librorum Aristideorum disserere, nobile hoc officium recusare minime volui; sed opere vix incepto cum cognovissem materiam eorum, quae mihi essent describenda illustranda disputanda, amplio-rem esse quam quae iustis praefationis cuiusdam finibus coereretur, peculiari libro constitui de exemplis Aristideis deque arte critica in Aristide factitanda plene et accurate explicare. nunc satis habui de iis referre, quae mihi ad editionem hanc et utendam recte et iudicandam opus esse visa sunt.

Sed priusquam ad ipsos libros Aristideos veniam, pauca praefanda sunt de orationum ordine quem ego in editione secutus sum. recessi enim ab ea orationum dispositione, quae editionibus prioribus ferebatur, restituique ordinem auctoritate librorum sancitum. sed cum orationes aliis in libris aliter digestae reperiantur, explicandum et quorum librorum ordinem probaverim et quae mihi causa fuerit, cur novum ordinem amplexus editionum exemplum spernerem.

Corpus orationum Aristidearum, quod integris libris traditum est, quinquaginta duabus orationibus constat; nam quod frustulum quinquagesimae tertiae ἐπι τῷ ὕδατι τῷ ἐν Περιγύμφῳ servatur ultima pagina libri ex Arethae archiepiscopi Caesariensis bibliotheca pro-
fecti, id ab ceteris exemplis Aristideis abest. sed ne cui fraudi sit, quod in libris manuscriptis orationes numerantur quinquaginta septem, monendum videtur esse orationem ὑπὲρ τῆς ῥητορικῆς libris bipertitam exhiberi, ut sint ὑπὲρ τῆς ῥητορικῆς λόγος α et β

a*

(vol. II p. 1—103 et 104—155 Ddf.), quinquepartitam ferri orationem ὑπὲρ τῶν τεττάρων, cuius hae sint particulae: *Περικλῆς, Κίμων, Μιλτιάδης, Θεμιστοκλῆς, Κοινὴ ἀπολογία* (II p. 156—202, 21 — 214, 20—238, 7—295, 19 sqq. Ddf.). omne autem hoc corpus vel scribae vel viri docti in duo volumina digesserunt ita, ut priore volumine orationes Panathenaicam, Platonicas, declamationes, quas *μελέτας* Graeci dicunt, comprehenderent, ceteras in posterius colligerent. atque cum talis sit orationum dispositio et divisio, libri in duas classes discedunt. alterius enim classis priore volumine praeter Panathenaicam (or. I) et Platonicas (or. II. III. IV) continentur declamationes undecim, quae sunt Sicilicae, pro pace, pro foedere, Leuctricae (or. V—XV), cum quae fertur duodecima declamatio, *πρεσβευτικὸς πρὸς Ἀχιλλέα* inscripta, in posterius volumen relegata sit; contra in altera classe *πρεσβευτικὸς* ille ceteris declamationibus subiunctus est, ut prioris voluminis sedecim hae sint orationes:

- I *Παναθηναϊκός* (or. 13 Ddf.)
- II ὑπὲρ τῆς ῥητορικῆς (or. 45)
- III ὑπὲρ τῶν τεττάρων (or. 46)
- IV πρὸς τὸν Καπίωνα (or. 47)
- V περὶ τοῦ πέμπειν βοήθειαν τοῖς ἐν Σικελίᾳ (or. 29)
- VI εἰς τὸ ἐναντίον (or. 30)
- VII ὑπὲρ τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους εἰρήνης (or. 31)
- VIII ὑπὲρ τῆς πρὸς Ἀθηναίους εἰρήνης (or. 32)
- IX πρὸς Θηβαίους περὶ τῆς συμμαχίας λόγος $\bar{\alpha}$ (or. 38)
- X πρὸς Θηβαίους περὶ τῆς συμμαχίας λόγος $\bar{\beta}$ (or. 39)
- XI ὑπὲρ Λακεδαιμονίων πρῶτος [*Λευκτρικὸς α*] (or. 33)
- XII ὑπὲρ Θηβαίων πρῶτος [*Λευκτρικὸς β*] (or. 34)
- XIII ὑπὲρ Λακεδαιμονίων δεύτερος [*Λευκτρικὸς γ*] (or. 35)
- XIV ὑπὲρ Θηβαίων δεύτερος [*Λευκτρικὸς δ*] (or. 36)
- XV ὑπὲρ τοῦ μηδετέροις βοηθεῖν [*Λευκτρικὸς ε*] (or. 37)
- XVI *πρεσβευτικὸς πρὸς Ἀχιλλέα* (or. 52)

patet virum quandam doctum sobrio rectoque consilio usum undecim declamationibus duodecimam hanc adiecisse; eiusdem autem viri prudentem operam in adornando et constituendo volumine posterioreprehendimus; quod volumen cum in maxima parte librorum Aristideorum rudem esse indigestamque molem dixeris — ita confusa et permixta orationum series est —, in iis libris, quorum prius volumen duodecimam declamationem continet, apte et sollerter est digestum. quae ordinum diversitas quo luculentius

appareret, exemplum subicere e re duxi; quod non frustra factum esse procedente quaestione patebit. perscripsi igitur orationum ordines duos, quorum is, quem in sinistra columna posui, virum illum doctum auctorem habet, quem dextra exhibui, ex vulgaribus istis est, qui plurimis libris feruntur. ne vero credas me ad rem augendam ordinem eum ex his mihi selegisse, qui causae meae optime inserviat, dico hunc eum esse, quem ex vulgaribus maxime ordinis nomine dignum esse iudicaveris. relegere iam tabulam.

[Πολιτικοί]

XVII Σμυρναϊκός πολιτικός (or. 15 Ddf.)

XVIII μονωδία ἐπὶ Σμύρῃ (18)

XIX ἐπιστολή περὶ Σμύρνης κτέ. (41)

XX παλινωδία ἐπὶ Σμύρῃ (20)

XXI προσφωνητικὸς Σμυρναϊκός (21)

XXII Ἐλευσίνιος (19)

XXIII περὶ ὁμονοίας ταῖς πόλεσιν (42)

XXIV Ῥοδίοις περὶ ὁμονοίας (44)

XXV Ῥοδιακός (43)

XXVI εἰς Ῥώμην (14)

XXVII πανηγυρικὸς ἐν Κυζίκῳ κτέ. (16)

[Ἰδιωτικοί]

XXVIII περὶ τοῦ παραφθέγματος (49)

XXIX περὶ τοῦ μὴ δεῖν κωμωδεῖν (40)

XXX Ἀπελλᾶ γενεθλιακός (10)

XXXI εἰς Ἐτεωνέα ἐπικήδειος (11)

XXVIII περὶ τοῦ παραφθέγματος (or. 16¹)

XXVII πανηγυρικὸς ἐν Κυζίκῳ κτέ. (17)

XXX Ἀπελλᾶ γενεθλιακός (18)

XXXIII πρὸς τοὺς αἰτιωμένους κτέ. (19)

XVIII μονωδία ἐπὶ Σμύρῃ (20)

XIX ἐπιστολή περὶ Σμύρνης κτέ. (21)

XX παλινωδία ἐπὶ Σμύρῃ (22)

XXI προσφωνητικὸς Σμυρναϊκός (23)

XVII Σμυρναϊκὸς πολιτικός (24)

XXII Ἐλευσίνιος (25)

XXXIV κατὰ τῶν ἐξορχουμένων (26)

XXIX περὶ τοῦ μὴ δεῖν κωμωδεῖν (27)

XXXIX εἰς τὸ φρέαρ τὸ ἐν Ἀσκληπιοῦ (28)

XXIII περὶ ὁμονοίας ταῖς πόλεσιν (29)

XVI πρεσβευτικὸς πρὸς Ἀχιλλέα (30)

1) numeri sunt eius ordinis quem hac columna exhibui.

XXXII	ἐπὶ Ἀλεξάνδρῳ ἐπι- τάφιος (12)	XXXVII	Ἀθηνᾶ (31)
XXXIII	πρὸς τοὺς αἰτιωμένους κτέ. (51)	XXXVIII	Ἀσκληπιάδαι (32)
XXXIV	κατὰ τῶν ἐξορχουμέ- νων (50)	XL	Ἡρακλῆς (33)
XXXV	εἰς βασιλέα (9)	XLI	Διόνυσος (34)
XXXVI	Αἰγύπτιος (48)	XXVI	εἰς Ῥώμην (35)
Μαντεῦτοί		XXXV	εἰς βασιλέα (36)
XXXVII	Ἀθηνᾶ (2)	XLII	λαλιὰ εἰς Ἀσκληπιόν (37)
XXXVIII	Ἀσκληπιάδαι (7)	XLIII	εἰς Δία (38)
XXXIX	εἰς τὸ φρέαρ τὸ ἐν Ἀσκληπιοῦ (18)	XLIV	εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλα- γος (39)
XL	Ἡρακλῆς (5)	XLV	εἰς τὸν Σάραπιν (40)
XLI	Διόνυσος (4)	XLVI	Ἰσθμικὸς εἰς Ποσει- δῶνα (41)
XLII	λαλιὰ εἰς Ἀσκληπιόν (6)	XXXI	εἰς Ἐτεωνέα ἐπικήδει- ος (42)
XLIII	εἰς Δία (1)	XXXII	ἐπὶ Ἀλεξάνδρῳ ἐπι- τάφιος (43)
XLIV	εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλα- γος (17)	XXIV	Ῥοδίοις περὶ ὁμονοίας (44)
XLV	εἰς τὸν Σάραπιν (8)	XXV	Ῥοδιακός (45)
XLVI	Ἰσθμικὸς εἰς Ποσει- δῶνα (3)	XXXVI	Αἰγύπτιος (46)
Ἱεροὶ λόγοι		XLVII—LII	ιερωῶν λόγων ᾠ— ς (47—52)
XLVII—LII	ιερωῶν λόγων ᾠ— ς (23—28)		

indicibus perlustratis facile intellegitur — quare verbis nunc parco — ordinem sinistrae columnae ex ordine dextrae esse commutatum recentioremq̄ altero esse. quod quamvis bene cognovissem, tamen recentiore hunc ordinem in adornandis orationibus sequi constitui. e quidem quasi invitus eo delatus sum; neque enim alia via patebat, si modo ordinem orationum non minus quam ipsas orationes ex libris recensere studebam. nam qui editionibus fertur ordo, eum nullo libro traditum Guilielmus Canterus constituit, cum versionem orationum Aristidearum, artis nostrae et scientiae admirabile opus, conderet; quo exemplo Paulus Stephanus, Jebbius, Dindorfius ita usi sunt, ut pristinum Canteri ordinem et adimendis et addendis orationibus deformarent. quare editionum ordo utique abiciendus erat: eequem vero ex inordinatis libris capi posse ordinem credis? restabat

quem secutus sum unus. accipis igitur hoc volumine, quod ordine posterius tempore prius prodit, orationes Aristidis omnes praeter sedecim quae secundum ordinem mihi probatum priori volumini reservatae sunt; adieci autem frustulum illud orationis LIII Arethae libro traditum. iam de his triginta septem orationibus mihi dicendum est explicandumque, quibus libris usus sim quamque rationem et in recensendis verbis et in emendandis sim secutus.

Libros igitur manuscriptos aut nunc primum excussos aut post Dindorfium denuo collatos adhibui hos:

A = Arethae archiepiscopi Caesariensis liber (cf. E. Maass, *Mélang. Graux* p. 758) in duas partes iam saec. XII divisus, quarum prior Parisini graec. 2951 foliis 1^r—250^v comprehenditur, posterior est Laurentianus pl. LX cod. 3. atque Parisino continentur orationes undecim¹⁾ I III II IV V—XI (cf. Omont, *Invent. sommaire des manusc. grecs de la Bibl. Nationale* III p. 60), Laurentiano (*Γ Dindorfii*), qui est foliorum 189, triginta et una ordine hoc: XII—XV, XLVII—LII, XXXIV, XVIII XXII XIX XX, XXIV XXIII XXXIII XXVIII, XVII XXI, XXXVI, XXIX, XXVII XXX, XXXVII XXXVIII XLI XL XXXIX, LIII (cf. Bandini, *Catalog. bibl. Laur.* II p. 584 sqq.). librum scriptum esse a Iohanne Calligrapho, qui celeberrimum Platonis librum Clarkianum (Bodleianum) exaravit, Vitellio a. 1885 probavi; cf. nunc ectypa Palaeogr. Society I 81 et Vitelli-Paoli, *Collezione Fiorentina* fasc. IV, 1 tab. XL. aetas libri satis accurate definiri potest. nam ad verba or. XXVIII § 149 (p. 189, 13) *ἔφη γὰρ φοβερώτερον εἶναι ἐλάφῳ στρατεύμα λέοντος ἡγουμένου ἢ λέόντων ἐλάφου* vetus scholion adpictum est: *τοῦτο πραγματικῶς νῦν δοῦναι ἐπὶ Συμεῶνι τῷ Βουλγάρῳ καὶ τῷ κακοδαιμόνῳ Ῥωμαίων προεστῶτι*. iam Symeon intra a. 893 et 927 regnavit; atqui liber noster Arethae non diacono Patrensi, sed archiepiscopo Caesariensi scriptus est; scholio enim veteri ad Panathen. I p. 210, 7 Ddf. *ἀφανῆς*
Ϡ χ π
spectanti²⁾ adposita est nota *αρε αρε/*; Aretham autem constat

1) numeri sunt ordinis, quem ego in editione secutus sum.

2) scholion est: *πολλοῖς δ' ἀφανῆς ἦν· ἐπειδὴ εἶπε ὅτι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην εἶχε στρατόπεδον, ἀναγκαιῶς τὸ πλῆθος τὸ ἐπόμενον ἡγνῶει*. (hinc Arethas incipit:) *ποῦ ἄρ' ὁ προηγούμενος ἐτύγχανεν τοῦ στρατεύματος; ἢ πρὸς τὸ ἔθνος τὸ ἐπόμενον τοῦτο ἐξακουστέον καὶ οὐχὶ ἀφανῆς γραπτέον*,

non ante initium saec. X archiepiscopum factum esse; ergo ad tempus quod annis 900 et 927 circumscriptum est redacti sumus. atque incursus Symeonis, qui periculosissimi imperio Byzantino fuerunt, inde ab a. 913 fiebant: decertatum est d. XX m. Augusti a. p. Chr. n. 917, qua pugna Byzantini duce Leone Phoca plane devicti et superati sunt. hanc pugnam scholio significari inde patet, quod acumen et lepor scholii ad *v. φοβρώτερον — λέόντων έλάφου* adscripti nititur in ipso Leonis ducis Byzantinorum nomine, qui dux *έλαφος* effecerit, ut *λεόντων* (Byzantinorum) exercitus periret. ergo intra a. 918 et 927 querela illa margini adpicta est, neque dubito, quin sub idem tempus Iohannes librum ipsum exaraverit. praeter Iohannis Calligraphi manum sex manus ab illius manu diversae dignoscuntur, quarum et inter verba et in margine correctiones coniecturae scholia leguntur. corrector sive revisor omnium vetustissimus Iohannique aequalis fuit; eleganti ista uncialium litterarum scriptura usus est, quae omnium librorum archiepiscopi Caesariensis singulare decus est et peculiare; quem scribam ipsum Aretham fuisse non sine aliqua veri specie prohibent. ceterarum quinque manuum auctores recentiores sunt diversisque temporibus correctorum munere fungebantur. revisoris autem correctiones fere omnes ex vetustissimo quodam libro, qui periit, depromptas esse in propatulo est; quare religiose eas excutiendas esse duxi notavique signo A^r. contra ceterorum correctorum lectiones vel notae plerumque consentiunt cum lectionibus, quae eadem in parte librorum recentiorum nostrorum inveniuntur; quare cum pretii aut nullius aut exigui sint, non interest scire cui quaeque manus debeatur, recteque me fecisse confido, quod quinque illas recentiores manus omnes una nota A² insignivi. progrediente autem disputatione pauca dicenda erunt de auctoritate lectionum et revisoris et eius scribae, qui inter recentiores aetate tertius atramento pallido vel cineraceo usus est. nunc addam scribae A^r operam iis quae dixi minime contineri; idem enim

ἀλλ' ἀφανές, ἐν ᾗ οὕτως· πολλοῖς δ' ὦν ἦγεν ἦν ἀφανές οὐ γῆς εἴη, τὸ πλῆθος δηλονότι. τῷ γὰρ πολὺν τόπον ἐπέχειν τὸ στρατόπεδον κτῆ., quae apud Frommel p. 356 (ubi ἀντὶ τοῦ οὐχ οὕτω et ἔθνος δὲ οὐ νῦν τὸ πλῆθος ex A legendum); initium scholii p. 147, 29 sqq. Ddf.; in A inter verba legitur

ἀφανῆσ, in quibus et ἦ in ras. et ε s. l. dedit A^r.

adiectis paragraphis et aliis signis exaratisque litteris quas a linea dicimus verba scriptoris distinxit, orationibus inscriptiones praefixit, subscriptiones subiecit; denique scholiorum magnam partem idem in Parisino, in Laurentiano omnia fere scripsit, de quibus alio loco dicendum est. denique de libri condicione haec addenda: non solum medius violatus excisis quattuor foliis post fol. 72 (cf. p. XII), sed etiam in fine mutilus est; desinit enim scriptura A¹ in infima pagina fol. 189^v in $\nu\upsilon$. $\tau\omega\nu$ $\epsilon\pi\epsilon\iota$ || (p. 469, 9), quae in margine inferiore excipiuntur supplemento transscripto e pagina 190^r quae olim fuit; qui transcripsit scriba, eius ceteroquin nullum in libro vestigium. finitur supplementum ν . $\epsilon\xi\alpha\iota\sigma\iota\omega\nu$ (p. 469, 20), qua eadem in voce olim libri integri scriptura terminabatur; plura enim nullo tempore in fol. 190^r fuisse duo libri testantur, qui ex A derivati sunt, priusquam fol. 190 excisum est; imperfectum igitur Iohannes Calligraphus librum reliquit. apographa autem quae dixi haec sunt:

apogr. A = Vaticanus graec. 1899; est chartaceus formae quadratae constans foliis 423 singulis paginis binas columnas complectentibus; bibliopegae opera nunc in duo volumina (I: fol. 1—190; II: 191—423) divisus est. scriptus est a Theodora filia sororis Michaelis VIII imperatoris non ita multo ante a. 1282 (cf. Herm. XXV p. 315). continet orationes omnes quas A eodemque ordine dispositas cum scholiis; in fine adiecta sunt in fol. 419ra frustulum or. XII (des. $\kappa\alpha\tau\epsilon\iota\lambda\eta\phi\omega\varsigma$ I p. 642, 12 Ddf.), fol. 420va or. XLIV, fol. 422ra frustulum or. XXV (des. $\alpha\nu\delta\rho\acute{\alpha}\sigma\iota\nu$ p. 77, 20). liber non ex ipso A descriptus.

apogr. a = Vaticanus graec. 75, membranaceus, formae quadratae maioris, foliorum 427; scriptus est saeculo XIII a scriba antiquioris litteraturae speciem imitante. continet orationes omnes quas A eodemque ex ordine dispositas sine scholiis. ex hoc libro A. Maius fragmentum or. LIII edidit in Scriptt. vett. nova collect. I 3 p. 41 [1825], quod repetivit Class. auct. e Vat. codd. edit. IV p. 521 [1831]. libri origo ex eodem exemplo quo A repetenda videtur neque ex ipso A descriptus est.

apographa non nisi in recensendis extremis illis or. LIII versibus adhibui, qui in A recentissima sola manu servati sunt. liber A post alios habuit possessorem Iohannem Nicolaum capelanum civem Patmiensem, qui saec. XV videtur vixisse,

quanquam fortasse dubitare licet solane prior libri pars an liber integer Iohannis Nicolai fuerit; nam bipertitum librum iam initio saec. XII fuisse inde certo colligitur, quod Bodleianae Canonic. gr. 84, liber saeculi XII, cuius magna pars ex A derivata est (cf. p. XI), ab or. XII incipit, quae prima est in Laurentiana libri A parte; cf. p. XII.

- R = Vaticanus graec. 1298; est saec. XI ineuntis, foliorum 354 formae quadratae, quorum 3. 5. 6. 8—88. 95—104. 186—189. 196—283. 314—328 membranacea antiqua sunt, cetera saec. XV suppleta partim chartacea, partim membranacea eaque rescripta; insunt or. I—IV cum scholiis (cf. E. Maass. l. c.) et argumentis, XVIII XXII XIX XX XVII XXI XXIX XXVII XXX, XXXIII XXXIV, XI XII, recentiore manu scriptae XIII XIV V—VIII, deinde prima manu IX X (des. *μάλιστα* I p. 747, 25 Ddf.), iterum recentiore manu XXVIII XXVI. primariam scripturam duae recentiores correxerunt, quae diversae aetatis sunt; correctionum exempla habuerunt libros vulgares, ut tibi nec recensenti verba neque emendenti prosint; una nota R² ambas significavi. item una nota in significanda primaria scriptura contentus fui, quanquam satis facile inde a fol. 236^r novus quidam scriba deprehenditur, priori aequalis, qui ut paullo diversis litterarum formis ita uno eodemque exemplo atque ille usus est; at libris studemus, operarios non curamus. de fatis libri R, qui duobus nunc voluminibus (I: fol. 1—182, II: fol. 183—354) comprehenditur, cf. Nolhac, la bibliothèque de Fulvio Orsini p. 171. 411. 416.
- C = Laurentianus pl. LIX cod. 15 est membranaceus saec. X exeuntis; constat fol. 205 formae minoris; continet praeter scripta quaedam Dionysii Halicarnassensis Philostrati Callistrati (cf. Bandinii Catalog. II p. 527) inde a fol. 189^r Aristidis orationes XXXV XLII—XLV, quae mutila desinit in *ἀπειρία* (p. 356, 5). liber ex exemplo vetustissimo fluxit, optimo illo quidem, sed vitiosissime scripto, id quod testatur auctor verborum adnotationis quam ad p. 258, 22 exscripsi; quae verba scribam Laurentiani ex suo exemplo transscripsisse inde apparet quod mendosa sunt: ergo inter Laurentianum et vetustum eius exemplum aut plures aut unus liber intercedebant. quae correctiones inveniuntur, pleraeque primae manus sunt; paucae illae, quae secundae nescio cui debentur, auctoritate prorsus carent.
- Q = Vaticanus graec. 1297; est membranaceus saec. XII ineuntis; constat foliis 413 formae maximae; continet foliis 34^r—383^v et

385^r—408^r orationes prima manu scriptas I—XV (cum scholiis et argumentis) XXI XXVIII; recentioris manus est quae mutila in fol. 384^v legitur or. XVI (des. ἀξιῶν αἰδεῖσθαι II p. 589, 21 Ddf.); Aristidi praefixa est Theodori Metochitae laudat. Gregor. Naz. (mutila) et Platonis Gorgias, subiectae sunt Polemonis declamationes duae (F apud Hinckh p. IV). permulta in or. XXI et XXVIII non solum secunda manus, quam revisoris esse dixerim, sed etiam prima correxit; adhibuit autem corrector eum librum, cuius lectiones negligere non par est. ceterum cf. Nolhae l. c. p. 190, 1 et E. Maass l. c.

S = Urbinas graec. 122 (cf. Stornajolo, Catalog. codd. Urb. p. 205); est membranaceus saec. X exeuntis vel XI ineuntis; constat foliis 301 formae fere quadratae; continet orationes triginta quattuor hoc ordine: XXVI XXXV XLII—XLVI, XXXI XXXII, XXV XXIV, XXXVII XXXVIII XLI XL, XLVII—LII, XXVIII XXXVI, V—XV. scholia leguntur ad or. XXVI—XXXVI eadem fere quae A^r dedit. liber ex exemplo aut male conservato aut lectu difficili originem duxit, quod accurate et religiose ita scriba secutus est, ut, si quae verba legere non potuit, spatium vacuum relinqueret. cuius rei in orationibus alterius Aristidearum voluminis exempla extant sex: p. 78, 9; 82, 20; 164, 10; 214, 24; 298, 29; 349, 22. correxerunt duae manus recentiores, quarum alteram ad saec. XII fere referre non dubitarim, alteram docti Itali aetatis litterarum renascentium esse ex scholiis latinis margini adiectis constat. neutrius vero correctiones ad recensenda verba utiles sunt; ad emendanda attulit pauca manus recentissima, quae plerumque verba ad exemplum quoddam libris DT simillimum correxit. una nota S² has quoque significavi paucis exceptis locis, ubi ita eas distinxit, ut antiquioris correctoris manum S², recentioris S m. recentiss. dicerem.

B = Bodleianus Canonicianus graec. 84 (cf. Coxe III p. 81); est membranaceus saec. XII, constat foliis 327 formae fere quadratae; continet orationes triginta octo hoc ex ordine: XII—XV XVIII XXII XIX XX XXIV XXVII XXX XXXIX XXXIV XXXIII XVI XVII XXIX XXIII XXXVII XXVIII XXVI XXXVIII XLI XL XLII—XLVI XXXI XXXII XLVII—LII XXXVI. quarum orationum pleraeque quas easdem A continet, ut non ex ipso A descriptae ita ex tertio quodam libro, qui inter A et B intercedebat, oriundae sunt; quod certissimis

indiciis probatur, quorum hoc praeter cetera mentione dignum: quam lacunam foliis quattuor excisis nunc in A inter verba *φιλοτιμήσοιτο ἀπὸ* (p.458, 30) et *-νάφ γενόμενος* (p.465, 25) hiare dixi (p. IX), ea in B quoqueprehenditur; tantum autem abest, ut scriba B vel eius auctor spatio libero relicto omissorum foliorum damnum indicaverit, ut foedissima stultissimaque interpolatione usus continua scriptura *φιλοτιμήσοιτο ἀπὸ νόου* (sic) *γενόμενος* exaraverit, quae sensu plane carent. librum non adhibui nisi in recensendis eis verbis, quae in or. XXVI ab S libro duobus foliis post fol. 3 excisis nunc absunt (p. 96, 27—100, 5); praeterea selectas quasdam libri lectiones ad or. XXXI XXXII XLIII, paucas ad or. XLVI notavi. libri egregie scripti et servati parva utilitas est.

- E = Parisinus graec. 2950; est membranaceus, quem saec. XI exeunte (non X, quod iudicavit Omontius l. c. p. 68) scriptum esse scholiis quae in libro leguntur adscitis demonstrari potest; constat foliis 205 formae quadratae iisque valde disturbatis; quas prioris voluminis Aristidei vel integras vel mutilas orationes contineat, nunc longum est explicare, neque Omontius l. c. omnia recte indicavit; ex alterius voluminis unam or. XXIII tradit foliis 194, 195, 196—202, 205 eamque mutilam (des. fol. 205^v *σχῆμα καί*, p. 53, 6).
- D = Laurentianus pl. LX cod. 7 (A Dindorfii); est membranaceus saec. XII; constat foliis 199 formae mediae; continet ex corporis Aristidei volumine altero orationes triginta quattuor eo ordine, quem dextra columna p. V. VI perscripsi, omissis orationibus prima (XXVIII) media (XLI) ultima (LII) (cf. Bandinii Catalog. II p. 592 sq.). quae manus secunda, D², correxit, ea partim e libro recentiore hausta partim coniectura inventa nihili fere sunt.
- F = Angelicanus III C 11; est saec. XIII, ut videtur, chartaceus eius generis quod bombycinum dicunt, non bene conservatus, ut solent huius notae libri; constat foliis 318 formae mediae; continet fol. 3^r—212^v alterum corporis Aristidei volumen praeter primam orationem (XXVIII), ut triginta sex orationes exhibeat. Aristidem excipiunt Aeschinis orationes et epistolae (cf. Stud. ital. di fil. cl. IV p. 92 n. 44). librum adhibui in recensendis or. XLI et fragmento or. LII in D omissis, in quibus uno loco (p. 332, 15) scriba recentior mendam apertum sustulit; ab

eodem ceteris in orationibus plures correctiones profectae et in margine scholia recentiora.

U = Urbinas graec. 123 (cf. Stornajolo l. c. p. 207); est membranaceus saec. XIV ineuntis; constat foliis 403 formae mediae; continet foliis 7^r—393^v totum corpus Aristideum, orationes quinquaginta duas, easque in priore volumine eodem ordine dispositas quo A, in posteriore eo ordine quo DF. scholia non habet. Aristidi et praemissae et subiunctae sunt orationes aliquot Dioneae (cf. Dion. ed. Arnim I p. XIII). de fatis libri in fol. 403^v haec: *τοῦτο τὸ βιβλίον μετὰ πολλοὺς δεσπότης ἐμὸν κτῆμα γέγονε Δημητρίου τοῦ Κυδώνου δούλου Ἰησοῦ Χριστοῦ. — καὶ ἐμὸν πολυπόθητον κτῆμα γέγονεν Ἰωάννου τοῦ Παναρέτου δούλου Ἰησοῦ Χριστοῦ.* ergo e rhetorum Byzantinorum museo liber provenit neque originem dissimulat. plurimae enim correctiones et variae lectiones ex aliis libris repetitae plurimaeque coniecturae et inter lineas et in margine scriptae sunt; ipsa quoque verba sine dubio compluriens coniectura constituta. correctiones autem et variae lectiones partim primae manus debentur partim agmini, ut ita dicam, manuum recentiorum, quas omnes ut aequales inter se ita paene aequales manus primae sunt; neque quemquam facile fugiet nullam ex recentioribus illis ceteras virtute aut auctoritate lectionum superare; quare omnes una nota U² complexus sum, praesertim cum permultis locis ne discerni quidem possit, utrum lectionem libris traditam corrector propagaverit an coniecturam receperit. adnotavi autem libri U scripturam ad omnes orationes exceptis 'sacris sermonibus'; quamvis enim recens ille sit, tamen egregiam opem nobis verba recensentibus tulit, quippe qui plus septuaginta locis iudicandus nobis esset unus omnium aut genuinas lectiones servasse aut veras praebere. contra in 'sacris sermonibus' librum abieci, postquam excussis duobus primis nihil illum continere cognovi, quod adnotatione dignum esset, nedum operam nostram iuvaret.

T = Laurentianus pl. LX cod. 8 (© Dindorfii); est membranaceus saec. XI; constat foliis 303 formae maximae; continet totum corpus Aristideum, orationes quinquaginta unam, neglecto fragmento or. LII, cuius tamen inscriptionem (NZ *ἱερῶν λόγων ἔκτοσ*) praebet (cf. Bandinii Catalog. II p. 594 sq.). orationes eo ordine dispositae sunt, quem nos in hac editione secuti sumus (cf. p. IV sqq.). scholia ad or. I II III extant eaque certo

consilio et ratione contracta et decurtata. orationes unus scriba exaravit, correxit idem qui scholia scripsit; quem ipsum scribam fuisse ut demonstrari posse diffido, ita iure posse negari non credo. notavi correctorem T². paucissima manus quaedam recentissimae in verbis mutaverunt; quae sicubi adeo pristinam scripturam deleverunt, ut quae fuerit incertum sit, refugiendum est ad Malatestian. plut. XXVII cod. 3¹), qui ex T descriptus est, priusquam correctores isti in egregium librum saevirent.

Hi sunt libri quorum ad fidem oratoris verba recensui; data vero occasione et opportunitate alios quoque libros in auxilium vocavi eorumque lectiones suis locis adnotationi meae inserui, sive quod ad emendanda verba ex iis aliquid fructus percipitur, sive quod ad illustrandam vel explicandam scripturae discrepantiam utiles mihi videbantur esse. quibus de libris haec refero:

Ambrosianus A 175 sup.; est saec. XIV ineuntis chartaceus notae bombycinae constans foliis 358; continet orationes LII ex ordine libri T, cui maxime cognatus est, ut eum in or. LII in locum libri T, qui orationem omittat, cedere iusserim.

Burbonicus E II 20; est saec. XIV chartaceus; constat foliis 311; continet orationes viginti quattuor: I III II IV—X, XXVIII, XVIII XXII XIX XX XXIV, XXVII XXX XXXIX XXXIV XXXIII, XVI (mutilam, des. *καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ* || II p. 588, 21 Ddf.), XVI (integram) XXV (mutilam, des. *ῥεῖματα ἐαντῶ* p. 80, 10).

Laurentiani pl. LX codd. 24. 20, quae duo volumina unius libri Aristidei sunt, chartacea saec. XV; in altero folia 288 in altero 273 scriptura complentur; insunt orationes LII ex ordine libri T; cf. Bandinii Catalog. III p. 612. 610; subscriptio (cod. 20 fol. 219^r) *ἔληφε τέλος ἡ παροῦσα βιβλος μὴνι Ἀδγούστῳ κέ εἶτε ἡ δ' ἐν(δικτιῶνος) δ' i. e. a. 1396 ex exemplo descripta. fluxit liber ex eodem exemplo quo Ambros. A 175 sup.*

Laurentianus olim Abbatiae 9 (conventi suppressi); est chartaceus XIV vel XV saec. foliorum 363; continet orationes undequadraginta, de quorum ordine cf. Studi ital. di filol. cl. I 135 sq., praeterea infra p. XXXII et Wochenschr. f. klass. Philol. 1889, 1368.

1) est chartaceus notae bombycinae saec. XIV vel XV foliorum 364 formae maximae. continet orationes quinquaginta duas; or. LII quae desideratur in T ex alio libro suppleta; cf. Zazzeri, sui codici... della bibl. Malatest. p. 230.

Marcianus Venetus graec. 428; est saec. XV chartaceus; constat foliis 194; continet orationes triginta duas: XVIII XXII XIX XX XXIV XXVII XXX XXXIX XXXIV XXXIII XVI (cui subiuncta Libanii ἀντιλογία) XXVI (cf. p. XXXI) XLII—XLVI XXXI XXXII XXV XXXVII XXXVIII XLI XL XLVII—LI XXVIII XXXVI XXIII. fuit Bessarionis cardinalis.

Parisinus graec. 3005; est saeculi XIV vel XV, chartaceus foliorum 90; continet orationes undeviginti: XI—XV, XXV XXIV XXXIII XXIX XXI XVII XXVII XXVIII XXXVII XXXVIII XXVI XLIV XLII XXXVIII XXXIX; cf. Omont, l. c. p. 87.

Upsaliensis graec. 28. 28^a; est saec. XV chartaceus in duo volumina digestum; continet Libanii scripta, quibus praemissae Aristidis or. XVI et XXXIV (cf. p. XXXIV); fuit Claudii Rombii; cf. R. Foerster, de Libanii manuscr. Upsaliensibus (Rostochii 1877) p. 7

Vaticanus graec. 1299; est saec. XIV ineuntis membranaceus, constans foliis 264; continet orationes voluminis alterius triginta sex easque ex ordine librorum DF omitta or. XL.

his addendi sunt libri ei, quorum quas memoravi lectiones aut ab editione Dindorfiana aut a schedis Reiskianis ineditis mutatus sum.

Monacensis graec. 432 (olim Augustanus); est chartaceus saec. XV foliorum 283; continet orationes viginti septem I IV III II V—XV XXXIII XVII XXI XLII XXVI XLIII—XLVI XXXII XXV XXXVII (des. fol. 243^v, secuntur Demosthenica; cf. Hardt, Catalog. IV p. 344); librum foedissime interpolatum Reiskius excusserat, cuius collationes in schedis Hauniensibus (cf. p. XXXVI) extant. — Dindorfii E (apud Reiskium in schedis A vel A¹).

Baroccianus (Bodleianae) graec. 116, chartaceus foliorum 226; inest una or. XXXV (fol. 1^r—7^v) saec. XV scripta; cf. Coxii Catalog. IV p. 191. — Dindorfii K.

Baroccianus (Bodleianae) graec. 136; est chartaceus foliorum 246; scriptus, ut mihi videbatur, saec. XIV exeunte; Dindorfio est saeculo antiquior, Coxio (Catal. p. 237) saec. XV ineuntis; continet orationes quattuor prioris voluminis (or. I—IV) viginti posterioris: XXVII XXVI XLII XLIII XXV XXXVII XXXII XLIV—XLVI XXXI XXX XXXIII XVIII—XXII

XVII XXXIV; libri origo prope a libro S aberat. — Dindorfii L.

Oxonienſis Collegii Novi 259; chartaceus ſaec. XIV exeuntis foliorum 254 (cf. Coxe, Catalog. Colleg. Ox. I Coll. Nov. p. 92); continet orationes ſex I III II XVIII XIX XX; folia 2—111 (deſinit fol. 111 *τοὺς πολλοὺς*, ſic, II p. 54, 20 Ddf.) una eademque manu ſcripta ſunt; fol. 1 et 112—254 ſupplevit recentior manus, de qua in ſubſcriptione: *Ἀντώνιος Δαμιλάς καὶ τοῦτο ἀνεπλήρωσε τὸ βιβλίον*, quae non ipſe Damilas ſcripſit. quae ſecus de libro Dindorfii ad II p. 54 tradit non probo. — Dindorfii N.

Enumeratis libris et deſcriptis ſequitur ut explicemus, qua ratione et arte uſi eos ad recipendam et redintegrandam veram orationum Ariſtidearum memoriam adhibuerimus. qua in quaestione eos ſolos par eſt reſpici libros, quos ſecutus verba recensui, neglegi quos ſecundarios produxi. atque quaerentibus nobis, quae communis inter primarios illos ratio intercedat, hoc facile occurrit, quod ſtatim agnoſcatur, omnes unius eiudemque originis eſſe; in omnibus enim aequae mutilata or. LII (*ἱερῶν λόγων* ξ) in omnibusque eadem quae multae ſunt lacunae, eadem menda, eadem interpolationes. ulterius vero progreſſi ſi anquiramus quae ſingulorum ſit librorum cognatio et neceſſitudo, plurimis iisque graviffimis difficultatibus implicamur. nam quae inquirendi ratio et via certiffima ſolet eſſe, ea nos fere deficit in perſcrutandis libris Ariſtideis: recognitis enim diſcrepantiis ſcripturae et inter ſe collatis certae librorum illorum familiae diſtincteque circumſcriptae conſtitui non poſſunt: ea eſt lectionum mixtio; quam in parte uſque ad antiquitatis labentis tempora redire certiffimum eſt. etenim cum oratoris celeberrimi ſcripta non ſolum a magiſtris Byzantinis ſed etiam a rhetoribus antiquae diſciplinæ ad legendum et interpretandum diſcipulis proponerentur, factum eſt, ut pridem libri Ariſtidei inter ſe conferrentur, lectiones variae ex alio exemplo alii adſcriberentur, interpretationes et adnotationes adiungerentur, unde ſcribis recentioribus contaminandae et miſcendae ſcripturae anſa oblata. quam rem cum ſummi momenti eſſe pateat ad recte iudicandam variarum lectionum farraginem, quam adnotatione critica comprehendere, ſingularem hanc librorum Ariſtideorum condicionem illuſtrare exemplis allatis neceſſe eſſe iudicavi. atque tres locos ſelegi, quorum primus in volumine noſtro legitur, alter in priore extat, tertius eius eſt decla-

mationis, quae modo priori modo posteriori volumini inserta est (or. XVI). sunt autem librorum lectiones hae.

Ex or. XVIII § 5 p. 10, 2:

ἐκφανῆσ: Canon. gr. 84; Bodlei. misc. 189. 190 (in quo *-νῆσ* ex *-νεῖσ* corr. pr. m.) — Paris. gr. 2953. 3012. — Laur. LX 3 (unde Vat. gr. 75. 1899). — Ambros. G 66 sup. — Burbon. 153. 155. — Vat. gr. 82. 199. 224. 900. 1298. — Marcian. gr. 419. 427. app. VIII 7. — Scorial. Σ III 16

add. γρ. *ἐκφανεῖσ*: Vat. gr. 932 pr. m. in mg.; Vat. gr. 933 revis. s. l. — Marcian. gr. 428 pr. m. s. l.

ἀφανῆσ Cantabr. Coll. Trinit. R 9, 18

ἐκφανεῖ: Paris. gr. 2993. 3006 A. — Laur. LX 7. — Vat. gr. 15. 928. 931. 1299. — Marcian. gr. 424

add.: γρ. *ἐκφανῆσ* Urb. gr. 123 mg. pr. m. — ἡ *ἐκφανῆσ* Vat. gr. 79 m. tert. s. l.

ἐκφανεῖ: in ras. paulo ampliore corr. Scorial. R I 20 m. rec.¹⁾ in *ἐκφανεῖσι* corr. Angel. III C 11 pr. m.

ἐκφανεῖσ: Vat. gr. 77. Vat.-Pal. gr. 29. 90

ἐκφανεῖσ^ι Laur. LX 8, corr. et mg. add. γρ. *ἐκφανῆσ* m. sec. (inde *ἐκφανεῖσ* Malatest. XXVII 3 add. mg. γρ. *ἐκφανῆσ* pr. m.). — Ambros. A 175 sup., corr. pr. m., ut vid., in mg. add. γρ. *ἐκφανῆσ* m. rec. — Vat. gr. 74, corr. (*εῖ* et *ι* s. l.)

et mg. add. γρ. *ἐκφανῆσ* pr. m. — *ἐκφανεῖσ*: Paris. gr. 2952, corr. pr. m.²⁾ — Ambros. H 52 sup., corr. pr. m.

ἐκφανῆσ in *ἐκφανῆσ* corr. Matrit. N 79 pr. m. (?) lineola per η extremum ducta additoque in mg. *ἐκφανῆσ*

ἐκφανῆσει Paris. gr. 3007

ἐκφανεῖσει Paris. gr. 2996

ἐκφανεῖσι: Oxon. Nov. Coll. 259. — Ambros. B 69 sup. D 42 sup. — Vat.-Pal. gr. 148. 277

ἐκφανῆσι Baroc. 136

ἐκφανεῖ σοι in *ἐκφανεῖσι* corr. Paris. 2562 rubricator, quanquam σοι parum subluceat.

1) incertum quid fuerit; e rasurae ambitu et forma *ἐκφανεῖσ* (vel *-εῖσι*) fuisse conieci.

2) in libro sic: *ἐκφανεῖσ* *εῖ* *ι*

Aristides II.

b

- Ex oratione *ὅπερ τῶν τεττάρων* inscripta II p. 414, 11 Ddf.:
γγνομένης: Cantabr. Coll. Trinit. O 4, 3. — Bodlei. misc. 189 (add. s. l. interpretatione *πρεπούσης*). — Paris. gr. 3006. — Laur. LX 6. 9. — Barberin. I 165. — Vat. gr. 77. 79. 929. 931. Urbin. gr. 123. Vat.-Pal. gr. 29. 145. — Vindob. phil. 113
γγνομένης Vat. gr. 934 e corr. m. rec.; pr. m. incerta
γνομένης: Monac. gr. 249. 433. 515. — Bodlei. misc. 190. — Oxon. Nov. Coll. 259. — Paris. gr. 2949. 2952. 3006 A. 3007. — Laur. LX 8 (inde Malatest. XXVII 3). 12. Abbat. 9. 185. — Ambros. A 175 sup. B 69 sup. F 127 sup. — Vat. gr. 73. 930. 933. 1298. Reginens. 120. — Marcian. gr. 424. 425. — Upsal. Björnst. 14
 add. mg. γρ. *τιμωμένης αἰδοῦς*: Baroc. 136 pr. m. — Matrit. O 73 pr. m.
- τινομένης*: Paris. gr. 2948. 2950. — Vat. gr. 935. — Marcian. app. VIII 7
 γι
τινομένης Ambros. G 66 sup. pr. m.
 in *γνομένης* corr.: Paris. gr. 2953 m. sec. (radendo).¹⁾ — Ambros. G 60 sup. m. rec. — Burbon. 155 pr. m. (hinc *γνομένης* Mus. Britan. add. 10061). — Vat. gr. 74 m. rec.
τεινομένης Paris. 2951 (hinc *τεινομένης* Vat. gr. 75), mg. add. m. rec. γρ. *μὴ τῆς τιμωμένης αἰδοῦς*
τιμωμένης Vat. gr. 76. 1899. — Vindob. phil. 96
ρομιζομένης: Vat. gr. 928, add. s. l. *γνομένης* pr. m. 1297, add. s. l. *γίνο* pr. m.; Vat.-Pal. gr. 90 add. s. l. γρ. *γγνομένης* m. rec.
δφειλομένης Marcian. gr. 426
- Ex oratione *πρεσβευτικὸς πρὸς Ἀχιλλέα* inscripta II p. 588, 12 sq. Ddf.:
- ἀγαμέμνονα διεχειρίσω ὡς οὐ δεῖν*: Canon. gr. 84. — Paris. gr. 2952. 2953. 2961. 3007. Coislin. 180. — Laur. LX 8 (inde Malatest. XXVII 3). LXXXV 9. — Ambros. A 175 sup. H 52 sup. Z 135 sup. — Barberin. II 41. — Vat. gr. 74. 932. 933. Reginens. 120. Vat.-Pal. gr. 275. — Marcian. gr. 424 (ubi *δέον* pro *δεῖν*). 428. app. VIII 7. — Scorial. Σ I 14
 add. mg. *ῶον δεῖν τεθάναι* Hauniens. 1901 pr. m.

1) eadem s. l. add. schol. *ἀρμοζούσης*.

add. mg. οὐδ' ὦον δεῖν Bodlei. Laud. 16 pr. m.

ἀγαμέμνονα οὐ δεῖν Burbon. 155^a 1)

ἀγαμέμνονα ὡς οὐδ' ὦον δεῖν Ambros. P 116 sup.

ἀγαμέμνονα ᾧ(ι)ου δεῖν: Paris. gr. 3006 A. — Laur. LVII 21. LX 7. —

Burbon. 155^b (inde Mus. Britan. add. 10061). — Vindob. phil.

326. — Upsal. Björnst. 14. — Matrit. N 86. N 98

add. διεχειρίσω οὐδ' s. l.: Angel. III C 11 pr. m. — Bur-

bon. 154, διεχ. add. pr. m., οὐδ' m. tert.

ἀγαμέμνονα διεχειρίσω οὐδ' ᾧ(ι)ου δεῖν: Paris. gr. 936 (qui errore ἐνον

pro ὦον). — Vat. gr. 67. 84 (qui διεχειρήσω). 224. 928. 930. 931.

[1297]²). 1299. 1899. Urb. gr. 123 (διεχειρήσω pr. m., corr. m. sec.).

Vat.-Pal. gr. 278. — Marcian. gr. 422. 440 (qui ἐχειρίσω). —

Upsal. Rolamb. 28 (errore ἀγαμέμνονα). — Scorial. R I 20

ἀγαμέμνονα διεχειρίσω οὐκ οὖν ὦον δεῖν Vat. gr. 2250

Exempla ita disposui, ut maxima lectionum mixtio in primo appareat, minima in tertio, in quo tres classes librorum facile distinguuntur. quid? quod ea est tertii exempli condicio, ut forsitan quaeras, rectene illud ego ante dixerim certum de familiis librorum Aristideorum constituendis iudicium e scripturae discrepantiis fieri non posse. sed lente cauteque procedamus. equidem concedo e lectionum varietate de singularum orationum scriptura et condicione recte iudicari, nego de integris libris, nisi forte omnes orationes librorum omnium excussas habes. quod enim in amplis libris Platoniceis Demostheniceis Aristoteliceis Plutarecheis persaepe fieri constat, ut aliae sint origines et virtutes aliarum librorum partium, idem in libris Aristideis accidit; quorum haud pauci quamvis integram et simplicem speciem prae se ferant, tamen e compluribus partibus et origine et natura maxime inter se diversis compositi sunt; quod quomodo factum sit, in propatulo esse iudico, nec, si non sit, nunc attinet explicare. at dicere audeo operae pretium eum facturum non esse, qui in grandibus illis voluminibus excutiendis tempus consumere constituerit. nam ne hac quidem via progresso ei omnis dubitatio exempta erit, neque omnino opus est operam perdere. patet alia via eaque plana et certa: ex ordine enim orationum classes vel genera librorum distinguenda sunt; qua ratione quam prospere et feliciter uti liceat, exemplo supra (p. IV sqq.) proposito adumbravimus. iam vero hac progressi via postquam librorum classes discrevimus, conferendae

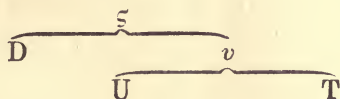
1) oratio bis scripta in libro; priorem 155^a, posteriorem a scriba recentiore additam (fol. 307^r—309^v) 155^b significavi.

2) cf. p. XI.

nobis sunt scripturae discrepantiae videndumque consentiantne inter se priores illae classes ex ordine orationum constitutae et classes eae, quae secundum lectionum discrepantias distinguendae videntur esse, an dissentiant. dissentiunt: denuo quaerendum; nimirum peccatum nobis aliquid erit. consentiunt: verum tenemus. iam quid hac ratione instituta in quaestione nostra profecerim ita exponam, ut missis rebus singulis et minutis summam paucis complectar. est autem quaestio de necessitudine quae inter posterioris voluminis Aristidei libros intercedit; de prioris libris nunc non quaeritur.

Librorum Aristideorum quos descripsi duo genera discernuntur, quorum alterum libros A et R, alterum ceteros libros eosque ex uno omnes archetypo ortos complectitur. diversi enim in duobus his generibus numerus et ordo orationum, diversa insuper permultorum locorum scriptura. quae librorum diversitas quomodo nata sit, etiam nunc agnoscitur. erant vetustissimae duae orationum Aristidearum collectiones, orationum pauciorum altera, plurium altera eaque mutilata. atque prius genus ita ortum est, ut auctores vel scribae librorum et A et R collectioni minori paucas quasdam orationes — nec vero easdem ambo — e collectione ampliore depromptas adderent, non eisdem collectionum exemplis usi, sed aliis scriba A aliis R; ad idem autem quod scriba A habuit exemplum liber Q in or. XXVIII redire videtur. alterum librorum genus constitutum est, cum homo nescio quis duas illas collectiones integras, quatenus tunc servatae erant, in unum corpus coniungeret. ergo libro suo, ex quo archetypus alterius librorum generis ortus est, orationes et plures quam in libris A vel R sunt comprehendit et alio ordine disposuit. adhibuit praeterea collectionum duarum exempla diversa ab iis, e quibus A et R orti sunt, ut etiam scripturis discrepantibus archetypus alterius generis, quem nota ϱ significabo, discederet et a libro A et a R, quorum scripturam non plane eandem esse modo dixi. ex ϱ fluxit archetypus librorum nostrorum, qui alterius generis sunt; esto nobis ζ . tres igitur scripturae veterum illarum collectionum testes adhuc nacti sumus, librum A, librum R, archetypum ζ . iam vero cum ipse archetypus ζ perierit, ex iis qui inde fluxerunt libris memoriam illius necesse est resuscitare; quod propterea haud ita facile fit, quia libri illi minime eadem fide scripturam genuinam servant. atque tres imprimis classes horum librorum agnoscuntur: in prima verba scribarum negligentia et socordia corrupta sunt; altera est, cuius in libris scriptura genuina coniecturis cuiusvis generis immixtis insuper deformata est; tertia nata est, cum

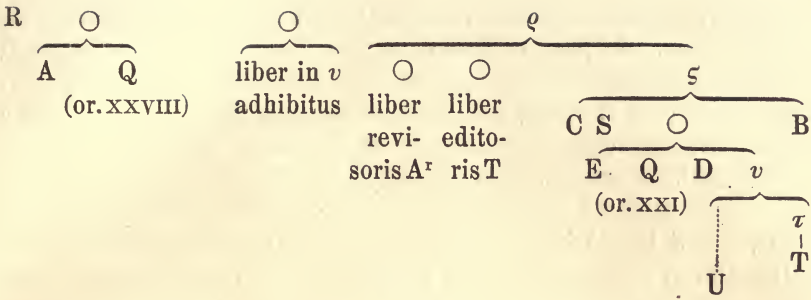
in librum quendam vetustum, qui ex ζ fluxerat, lectiones ex alio exemplo repetitae inferebantur. atque primae classis sunt libri CS, alterius EDF, tertiae T. libri B autem scriptura — ne libri huius mentionem omittam — in iis orationibus, quae non ex A fluxerunt, inter S et T ita medium tenet, ut paulo propius a T absit; haereas ergo utri classi adscribas librum scripturae haud dubie mixtae. quae- rentibus porro nobis quae necessitudo inter tres has librorum e ζ oriundorum classes intercedat, e re est in auxilium vocare librum U. et facile lectionibus recognitis efficitur libros DUT certo quodam cognationis vinculo coniunctos esse, cum multi ei sint loci, quibus DUT, qui librum Q asseclam in or. XXI habent, unam eandemque praebeant scripturam, quae diversa est ab A vel R vel S vel C. iam ea libri U condicio est, ut quasi medium inter alteram classem (D) et tertiam (T) tenere videatur; ut enim cum D et ordine orationum et permagno lectionum numero egregie consentit, ita cum T tam saepe facit, ut fere nescias, ab utrius, D an T, scriptura propius absit. quae res quomodo mihi videatur explicanda esse, significatum volui hac addita delineatione:

erat igitur archetypus, ex quo U et T derivati sunt; quem notavi littera *v*. hunc vir doctus nescio quis ita constituit, ut librum ex archetypo ζ ortum ad exemplum diversae originis conferret et corrigeret. quod autem exemplum cum libro notae ζ contulit, id necessitudine quodam interiore cum libro ex quo A fluxit coniunctum fuit; id quod inde perlucide apparet, quod multis locis U et T soli omnium cum A consentiunt; nec tamen ea est illa affinitas, ut libros gemellos eos dixeris; immo certissimum est diversos illos fuisse. iam igitur tribus istis quos testes scripturae veterum duarum collectionum praesto nobis esse diximus, quartum accedere vidimus, cuius memoriam e consentientibus libris UT redintegrare licet. perutilem operam auctor archetypi *v* nobis praestitit: et bona fortuna fit, ut fere eandem laudem aliis viris duobus impertire nobis liceat; quod non ideo dixi, ut quattuor iliis testibus quintum et sextum adicerem, sed contigit, ut archetypi *q* memoriam fere extinctam aliquatenus reciperaremus. libri UT ad *v* redeunt; ex quibus librum U — modo quae recentiores sunt in libro recentissimo maculas demas — fidelius et accuratius virtutes et vitia archetypi *v* reddere quam T

vel inde apparet, quod ordo orationum, quem in *v* fuisse certissimum est, servatus est in U, in T immutatus. sed omnino ratio libri T non ea est, cui conveniat eum fidelem ac sincerum archetypi *v* testem esse; neque enim liber vulgaris est, sed ex editione omnibus numeris absoluta, quae τ mihi audit, provenit. nam idem vir doctus et orationes in aptum ordinem redegit et scholia certo usus consilio pertractavit, de quibus iam diximus, et ipsa oratoris verba cum arte recensuit; atque ita munere hoc functus est, ut ad emendanda verba non contentus esset auxilio ingenii coniecturarum felicis, sed alios libros Aristideos circumspiceret et adhiberet, cuius rei certa testimonia plurimas illas varias lectiones habemus, quas et ipse scriba et revisor verbis adscripserunt. fuit autem inter libros quos sibi comparaverat optimus quidam liber, quem gravissimum veteris scripturae testem esse libenter concedes, cum addidero eum fuisse archetypi ζ fratrem, qui alterum integritate et fide scripturae superaret. quibus duobus tertium statim addamus. innumera fere menda scripturae manus primae libri A inhaerent, quae non tam Iohannis Calligraphi negligentia nata esse quam a libro, quo ille exemplo usus est, originem accepisse quicumque lectiones perlustraverit cognoscet. quae menda e dimidia fere parte revisor correxit, quem Aretham archiepiscopum fuisse communis nunc virorum doctorum opinio est. quo in negotio cum paucissimis locis — pace Arnimii sit dictum — ad coniecturas refugeret, fere omnia quae attigit menda sustulit collato alio libro vetusto eoque perbono. hic liber ut diversus et ab ζ et a libro editoris τ , ita cum iisdem intime cognatus erat. quae si recte disputata sunt, tres nobis suppetunt viae, quibus ad archetypum alterius librorum generis ρ adscendamus: archetypus ζ , exemplum a revisore A adhibitum, exemplum ab editore τ adscitum.

Haec igitur est summa eorum quae disputavimus. scripturam veterum duarum collectionum quattuor libri testantur: A et R et ρ et liber qui in *v* adhibitus est; horum duorum memoria nullis libris tradita iudicio et arte ex ceteris libris nostris resuscitanda nobis est. ad rem illustrandam hanc oculis subiciam tabellam.

Haec generatim disputata satis sunt; consentaneum autem est rationes librorum non plane easdem in omnibus orationibus esse, sed paullo diversas in singulis deprehendi; quae nunc non opus est persequi: venio ad alium locum gravissimum.

Quaeritur enim, quae cuiusque ex quattuor illis testibus primariis fides et auctoritas sit. atque hoc facile intellegitur, nullum esse inter eos, qui ceteros adeo lectionum praestantia utique superet, ut optimum eum fideque praeter ceteros dignum praedicemus. qua laude ne vetustissimum quidem Arethae librum (A) ornare licet; quamvis enim concedendum sit eum in oratione Aegyptiaca et in 'sacris sermonibus' ceteris libris omnibus longe praestare unumque omnium fragmentum or. LIII tradidisse, tamen in multis eis quae restant orationibus totiens ceteris libris cedit, ut palmam non ferat. quodsi nullus ex testibus integram collectionum duarum scripturam servavit, sed veri vestigia per omnes libros dispersa latent, ea arti recensendi nostrae lex imposita est, ut nos nostro usi iudicio in omnibus verum scrutemur et ex omnibus quodcumque nos maxime specie veritatis movet libemus. rationem igitur quam eclecticam dicunt sequamur oportet. quae quam vera dicta sint, facillime ex oratione Aegyptiaca (XXXVI) perspicitur, in qua Arethae librum (A) longe optimum esse modo dixi. etenim locis fere triginta quinque solus omnium veram scripturam exhibet; his decem loci accedunt, quibus lectiones librorum AS coniunctorum probandae sunt; nec tamen in libri illius scriptura unice salus verborum Aegyptiicae nititur, sed undecim locis libri UT, septem DU verum servasse videntur. neque diversa librorum ratio in ceteris orationibus; etenim undetriginta in orationibus, quae excepta Aegyptiica inde ab or. XVII numerantur, libri recentiores DU plus septuaginta locis certam medelam tulerunt; adde, quodiam supra memoravi, uno solo libro U veram lectionem alteris septuaginta locis exhiberi; denique, ut taceam de multis eis locis, qui unius

libri T ope sanari potuerunt, unum D librum fere quadraginta locis secutus sum, ex quibus septem quidem sunt 'sacrorum sermonum'; id quod propterea moneo, quia in his orationibus U neglexi. sed nolo talia terere, ne in me convicia ea convertam, quae non sine causa in eos conici dixeris, qui artis nostrae summam in numerandi artificio positam esse opinentur.

Satis haec ad illustranda ea, quae de ratione nostra recensendi dixi, debili hercle ea et infirma, cui praestaret sane ratio quaevis alia, alia si praesto esset. an paucis locis fieri necesse esse credis, ut recentiorum librorum coniecturas vendamus pro genuinis scripturis non dico ipsius oratoris, sed collectionum illarum vetustissimarum. hoc enim accedit, quo haud raro opera nostra eludatur: arte recensendi nos apud Aristidem non ad ipsa eius exempla, sed ad collectiones istas adscendimus, quarum condicionem miserrimam fuisse omnium certissimum est. scatebant illarum exempla lacunis interpolationibus mendis, quae nunc omnibus libris nostris inhaerere iam memoravi; cuius rei egregios testes ipsos vetustissimos libros ACS habemus, quorum scripturis corruptis et lacunosis vera collectionum species optime servata est. quid? quod ea, quae de suo exemplo scriba exempli libri C conquestus est (cf. p. X), de ipsis collectionum exemplis dici poterant. his autem tam mendosis libris recensio nostra in primis nititur; recentiorum enim librorum levior facies et planior subdola saepius fictis virtutibus. itaque postquam pro librorum nostrorum natura et condicione collectionum duarum scripturas mendis erroribusque plenissimas restituimus, emendationibus opus est et mutationibus neque raris eis neque levibus, tandem ut ipsius oratoris verba recuperemus. atque hoc in negotio viri docti aetatis Byzantinae felici eventu non raro usi nobis praeierunt. nam multos locos egregie tractaverunt, quos in collectionibus illis olim corruptos nunc emendatos vel libri recentiores vel correctores librorum seriores tradunt. quanquam curiose utique videndum, ne blandiore quam veriore istarum lectionum specie decipiamur; sunt enim inter correctores recentiores, qui, cum librum dextre emendasse videantur, impudentissime et procacissime oratoris verba interpolaverint. quod praeter ceteros in eum libri A correctorem dictum esto, qui inter recentiores huius libri correctores tertium aetate locum tenet. neque tamen correctori huic ad unum omnia quae sunt peccata imputare licet; sunt enim, quae eum e libro interpolato hausisse certum sit. verum operae pretium est singula quaedam recognoscere. p. 70, 17 libri integri praebent *πολλάκις ἐλέγχθησαν*

οὐχ ὡς δεῖ διακείμενοι, ubi cum voculam δεῖ ante δια- Iohannes Calligraphus fideliter exemplum suum secutus omisisset, petulanter corrector ille A² οὐχ ὡς ἐπαγγέλλονται διακείμενοι supplevit; idem autem U exhibet, ut A² ex libro quodam interpolationem repetivisse appareat, cuius libri ipse p. 67, 10 aliisque locis addita nota γρ. mentionem fecit. nec minus certum est correctoris A² additamentum p. 127, 10 *περὶ αὐτήν*, quo inter voces *τοὺς τόπους* interposito sententia corrumpitur, ex libro quodam fluxisse; constat enim testimonio editionis Juntinae, quae *τοὺς περὶ αὐτὴν τόπους* praebeat. sed alia suo Marte corrector ille emendare studuit, quibus locis hebetem ingenii sui imbecillitatem testatus est. stulte enim p. 205, 15 pro *εἰ* corrupto *εἶτα* reposuit, stultius etiam p. 247, 7 ineptum *κἄλλόν* (i. e. *κἄλλον* et *καλόν*) ex *κἄλλον* A¹, quo veri *κἄλλιον* vestigium servatum est, fecit. sententia non percepta p. 230, 28 *οὐ*, p. 297, 15 *ὡς*, p. 306, 24 iterum *οὐ* idem interpolavit. optime autem intempestiva illius sedulitas illustratur correctione ea, quam verbis p. 244, 5 obtrusit. veram enim lectionem *οἷς οὐδ' ἀπαντῆσαι πρῶτον οὐδ' ἂν εἰς δέξαιτο* libri eandem omnes exhibent, nisi quod elementis male discretis *οὐδ' ἂν εἰσδέξαιτο* in A legitur: iam in his A² cum subiectum desiderasset, ita locum sanasse sibi videbatur, ut pronomine *τίς* inculcato *πρῶτον τίς οὐδ' ἂν εἰσδέξαιτο* scriberet. inter nobilissima vero illius facinora est, quod in verbis p. 309, 8 edidit. *πρὸς τὸν εἰμαρμένον τόπον οὐ μόνον ἦν αὐτῆ τεκεῖν* Aristidis verba sunt, fideliter libris SDUT tradita; in exemplo vero vetusto, ex quo archetypus libri A fluxerat, verba *τόπον μόνον οὐ*, cum homoeoteleuton fraudi fuisset operario, ommissa erant. iam igitur, ut quae restabant elementa quadantenus intellegerentur, homo nescio quis mutatis distinctione et prosodia *πρὸς τὸν εἰμαρμένον ἦν* scripsit; quae a Iohanne Calligrafo exarata cum
A² deprehendisset, talia ausus est: *πρὸς τὸν εἰμαρμένον ἦν*, ut iam legeretur *πρὸς τὸν τόπον ὅπου εἰμαρμένον ἦν κτέ.* de tot tantisque scribae huius A² correctionibus accuratius mihi erat disputandum, ut rectius de eo loco iudicares, quo ille verbis correctionem intulit adeo speciosam, ut verear ne praepropero plausu eum prosequaris. dico verba p. 208, 19: *τίς [ἂν] ἡμῖν ἐκ τῆς ἄλλης* (sic T; ἄλλης ARDU) *τῶν παιδῶν . . . τοσοῦτον δεῖ τι τῶν χειρόνων νοσεῖν ἢ κατὰ ταῦτα ἂ κτέ.*, in quibus quod inest mendum, cum una sola voce *ἀλησ* terminatum sit, facile tollitur, sive *ἀγέλης* scribis sive praefers *ἔλης*, quod ab huius orationis dictione non alienum

esse iudicaverim. hanc enim de hoc loco sententiam artis nostrae legibus ferre cogimur, quibus auctoritatem optimorum librorum sequi iubeamur; nec patiar te amplecti sententiam scribae A², qui verba ita correxit, ut ad τῆς ἄλλης, quae in versus fine leguntur, in margine τῶν παιδῶν συμμορίας τούτω παράλληλος adscriberet. confiteor verba τίς [ἀν] ἡμῶν ἐκ τῆς ἄλλης τῶν παιδῶν συμμορίας τούτω παράλληλος . . . τοσοῦτον δεῖ, si libris nostris optimis tradita essent, nos probaturos esse, quamvis aegre illud παράλληλος pro παράβλητος vel παραπλήσιος ferremus. nunc nulla causa est, cur ceterorum librorum spectatam fidem correctoris testimonio subdolo posthabeamus, nec movet me auctoritas recentiorum quorundam librorum (Vat. gr. 79. 914. Laur. Abb. 9), quorum primariae scripturae eadem lectio inest; quo consensu nihil probatur nisi quod saepius iam cognovimus scribam illum correctiones suas ex libro quodam interpolato hausisse. licet autem addas et apte illa et pulcre dicta esse — quod mihi secus videtur —, nihil iis auctoritatis adieceris. an hebetes utique Byzantini? immo sagacissimus quisque iudex et doctissimus maxime nunc illorum et importunam interpolandi petulantiam et ingeniosam emendandi felicitatem mixtis cavillationibus et laudibus prosequitur. nostra aetate Bergkianus speciosis inventis suis plus uno loco Pindarum Pindaro pulcriorem reddidit, nec tamen Bergkianum Pindarum laudamus, sed verum amplectimur, licet hic illic minus pulerum; verum autem dicimus, quem optimorum testium auctoritate traditum accepimus. quae velim de Aristidis loco quem modo tractavimus dicta esse putes. et satis de studiis Aristideis Byzantinorum, quos sciunt omnes oratorem Smyrnaeum permagni aestimasse: fere nihili duxerunt aut ducunt viri docti memoriae nostrae, quippe qui intolerabilem oratoris ostentationem, stupidam superstitionem, perplexam obscuramque dictionem certatim vituperent. nihil igitur mirum perpaucos ex illis data opera Aristidis scripta tractasse. omnes appellaveris, decem nomina si dixeris. at sunt inter hos duo viri, quorum uterque unus instar est agminis, Guilielmum Canterum dico et Johannem Jacobum Reiskium. iam egregio duumvirorum horum ingenio et acumine factum est, ut permulti loci, qui corrupti libris traduntur, emendati nunc legantur, quanquam illorum studiis hoc obfuit, quod bonorum librorum ope paene destituti erant. neque enim nisi cognitis libris emendandi quae debeat esse lex et ratio pernoscitur. atque haec sunt, quae artem nostram in emendandis orationibus Aristideis temperent et dirigant.

Exempla vetustarum collectionum, ex quibus libri nostri anti-
quissimi manaverunt, ut neque amplis neque frequentibus inter-
polationibus deformata erant, ita et lacunis plurimis, quarum qui
sit ambitus fere ubique est incertum, et corruptelis mendisque gravissi-
mis erant turbata. lacunas autem et menda scripturae haud pauca
perforatis vel laesis papyris velleribusve nata esse etiam nunc
facile agnoscitur; neque enim casu factum esse iudico, ut oratio
XVIII (*μονωδία ἐπὶ Σμύρῃ*), quae in altera illarum collectionum
primum locum tenuit, corruptelis et lacunis ita abundaret, ut de emen-
dandis verbis plus uno loco desperes; nimirum initium voluminis
vel tomi orationum mala fortuna usum erat. idem in extremam
partem voluminis eius cadit, quod monobiblon orationis in Romam
compositae (XXVI) continebat; cuius laudationis perorationem in
integrum revera posse restitui si quis dixerit, eum insanabilia sanare
posse confitendum est. nam quae ego illic tentavi, ea ex parte
tam audacia sunt, ut pateat me de recipiendis oratoris ipsius
verbis desperantem satis habuisse inventis meis sententiam signifi-
care. altera pars lacunarum ex homoeoteleutis originem duxit,
neque exiguus harum videtur numerus esse; cuius rei ea causa est,
quod collectiones illae litteris uncialibus exaratae erant, quo scri-
pturae genere fallacius nullum fuit operariis. eodem autem a scri-
pturae genere etiam causa plurimorum illorum mendorum profecta
est, quae simpliciter scripturae corruptelas dicere solemus, cum
scribae singula elementa falso legebant vel coniungebant aut notas
vel compendia antiquiora non recte intellegebant; iotacismo autem
paucissimis locis verba corrupta inveni. atque consentaneum est in
agnoscendis id genus mendis nos unice fere iuvari antiquissimis libris
ASC, in quibus doctae recensionis vestigia nulla inveniuntur; contra
in libris, qui Byzantinorum, ut ita dicam, curationem perpessi sunt,
corruptelae illae persaepe coniecturis illatis quasi oblitae sunt. quae
vere dicta esse ut breviter probemus, satis habebimus pauca af-
ferre exempla. e scriptura uncialium litterarum explicatur cor-
ruptela p. 47, 21, ubi ΟΜΟΙΟΥΘΘΑΙ litteris Ε et Θ inter se mu-
tatis legitur pro ΟΜΟΙΟΥΘΕΑΙ, quod restitui. item p. 457, 14
ΚΟΙΛΙΑΙ ex ΚΟΙΝΑΙ elicuit Wilamowitzius; nimirum ΛΙ in Ν
coaluerant. compendiis male lectis orta sunt menda, quae p. 302, 8
(ΔΕΥΡΑΙC : ΔΥΡΕΑΙC). 299, 27. 244, 5 sq. sustulimus. iam quanta
audacia viri docti serioris aetatis ad emendanda verba usi sint,
optime illustratur apposito exemplo ex oratione *εἰς Σάραπιν* inscrip-
ta (XLV), ubi (p. 353, 9) *δεῖν στορογαῖν ἢ περιόδοιν* in C legitur,

quae scriptura una addita litterula ($\delta\langle v\rangle\varepsilon\acute{\iota}v$) in integrum restituitur; ceteri libri turpissima interpolatione *αὶ δὲ στροφαὶ ἢ περιόδοι* non tam correcti quam corrupti sunt. neque minus memoratu dignus locus ille (p. 378, 20), ubi $\epsilon\iota\kappa\alpha\kappa\iota\Nu$ Usenerus oratori recuperavit adiutus ope libri A (item S¹), qui $\epsilon\iota\kappa\alpha\kappa\iota$ praebet; at *ὡς εἰκάσαι* DT exhibent tam stulte interpolati, ut sententia evaderet 'quoad conicere licet', cum Aristides dixisset 'die vicesimo'. atque haec de lacunis et corruptelis; adicienda porro pauca de interpolationibus, ut quae ante breviter significavimus, accuratius describamus. ea autem interpolationum ratio est, ut una plerumque paucisve vuculis, quibus singula quaedam explicantur verba, coerceantur. neque enim ullum interpolationum exemplum in huius voluminis orationibus extat, quo demonstretur ampliores enuntiationes vel integras argumentationes verbis oratoris inculcatas esse; quocum egregie convenit, quod in omnibus orationibus singularum partium tenor optime conservatus est, quem qualem voluerit esse orator facile e dispositione uniuscuiusque orationis agnoscitur; ac ne uno quidem loco aut singulis sententiis aut amplioribus orationum partibus de sede sua motis sermonis contextus et continuatio disturbata sunt. diversissimum ergo est munus eius qui Aristidea scripta emendare studet ab eorum qui in corrigendis Dionis Prusaensis scriptis vel Plutarchi reliquiis philosophicis operam posuerunt. nimirum Aristidem rhetores legebant singularum cupidi elegantiarum sermonis oratoris atticizantis; qui philosophos tractabant, ad sententias animadvertent, quas dum interpretantur frequenti periphrasi et amplioribus explicationibus usi, auctores fiebant interpolationum late patentium disturbanceisque argumentationum gravissimae. itaque cum de lacunarum ambitu plerumque non posse iudicari consentaneum sit, hoc pro certo habeamus apud Aristidem et corruptelas et interpolationes artis finibus circumscriptas esse; corruptarum vucum vel litterarum salutem ita parari, ut a scriptura librorum ACS proficiscaris; mutationes vel correctiones cum veri specie non fieri, quae adscita litteratura minuscula quae dicitur excogitatae sunt; nam certissimum est omnes fere eius modi corruptelas aut in ipsis exemplis litteratura unciali perscriptis iam fuisse, aut natas esse, dum ex illorum scriptura in minusculam orationes transcribuntur; temporibus Byzantinis — quae nunc dico saecula nonum decimum undecimum — paucissima menda in orationes illata. hanc rationem secutus quid ipse in emendandis orationibus Aristideis profecerim aliorum est iudicare; meum esse scio praedicare egregiam felicem-

que operam Udalrici de Wilamowitz-Moellendorff et Georgii Kaibel Aristidi mihi praebeatam, quorum, dum orationes hae typis excuduntur, ille totum volumen, hic fere totum (excipiendi enim quaterniones VIII—XIII) relegit. atque Aristides duumvirorum doctorum doctrinae et acumini quid debeat, adnotatione nostra testati sumus; mihi quid illi fuerint, cum errantem vel dubitantem vel frustra quaerentem revocarent edocerent confirmarent quocumque modo adiuverant, testes habento conscientiam meam et memoriam gratiae tenacem. et haec satis eis me dixisse confido *πολλῶν πειράτα συνταύσαντ' ἐν βραχεῖ.*

Quoniam igitur de recensione et emendatione explicavi, reliquum est; ut de adnotationibus meis dicam et quibus auxiliis in adornanda editione usus sim. perscripsi in adnotatione critica librorum scripturae discrepantias exceptis meris operariorum erroribus; quotiescunque autem ea res erat, ut dubius haererem, erronee lectioni mendosae subesset an antiquioris scripturae vestigium lateret, caute agere malui quam rei cognitionem virorum doctorum iudicio praeripere; quare lectiones illas ambiguas adnotationibus inserui. sedulo autem primariam librorum scripturam eruere et a seriorum correctorum scriptura distinguere studui. quam scripturae diversitatem quo distinctius et facilius indicarem, correctorum recentiorum manus omnes una adhibita nota (A² T²) significavi; in iis autem correctionibus, ubi solius correctae scripturae, non correctoris mentionem — velut in T a. corr. et T p. corr. — feci, discernere non potui, ab ipso scriba an a correctore recentiore emendatio perfecta esset. denique compendiis A¹ a. corr. et A¹ p. corr., significatum volui ipsum libri scribam verba correxisse, cuius primariam scripturam compendio A¹ a. corr., emendatam compendio A¹ p. corr. indicari. haec tam accurate distinguenda et adnotanda erant, quia in unica fere primaria librorum scriptura apud Aristidem recensio nititur. omnino in ea editione, qua prima de librorum Aristideorum lectionibus accuratius relatum sit, par est plenior quam restrictionem extare scripturae traditae memoriam. nec paucis locis adnotationibus Dindorfianis fallacibus adductus sum, ut aut ipsas librorum lectiones aut librorum notas in margine inferiore repeterem; nolui Dindorfii meove silentio lectores dubitationibus dari. in uno vero Arethae libro (A) rationem meam deserui, cuius gravissimi testis primariam. scripturam cum pulvisculo quod aiunt exhaurire et adnotare studui; paenitet tamen nunc, quod memoriam creberrimae correctionis, qua A² scripturam primae manus *ἀελ* in *αελ* mutare

solet, per totum volumen propagavi; satius certo erat praefatione rem paucis conficere, praesertim cum cetera quae ad orthographiam et prosodiam spectant tacitus ac non appellato emendatae scripturae auctore correxerim. qua ab ratione si quando recessi, id quo consilio factum sit, peritos non fugiet. litteram *v*, quam paragogicam dicunt, ante consonas positam ex fide librorum ASC restitui; ceteri enim libri ad legem illam, quae a Byzantinis constituta libris grammaticis nostris fertur, correcti sunt. neque vereor ne quis propagatam librorum illorum inconstantiam mihi opprobrio vertat: adfatim nunc et inscriptionibus et papyris Aegyptiis comprobatum est antiquissimorum librorum memoriam in tradenda illa litterula propius a vero Graecorum sermone abesse quam recentiorum artificiosam aequalitatem. data autem occasione addo, qui libri *v* illud ante consonas servant, eosdem *ι* mutum adscriptum plerumque exhibere, recentiores omittere. Sed iam satis multa de quisquiliis istis, quibus non tam legentium animos teneri consentaneum est quam editorum religionem vexari; ad alia eaque gravissima animum oportet attendant ii qui Aristidem tractare student, cuius scripta non solum non facilia sint ad emendandum, sed ne aperta quidem ad intellegendum. et iuvat afferre testimonium Reiskii, quo peritiorem harum rerum arbitrum non habeo quem dicam; haec autem illius sunt verba: 'Scriptorum graecorum quotquot legi, neque tamen perpaucos legi, qui quidem libero dicendi genere usi sunt, post oratorem Thucydidem unus Aristides, mea sententia, est omnium intellectu difficillimus, cum propter incredibilem argumentationum et crebritatem et subtilitatem, tum propter graecitatis exquisitam elegantiam.' quae cum ita sint, non vituperatum me iri confido, quod legentium intellegentiae et commoditati ita consului, ut adnotationibus criticis scholia aliquot brevia insererem, quibus res quasdam selectas vel verba interpretarer, sive quod illa paullo obscurius dicta esse iudicabam sive quod digna mihi videbantur esse, quae diserte praedicarentur. indicavi praeterea adnotationibus memorias antiquorum scriptorum, quorum verba vel sententias Aristides suum in usum convertit; multa autem me praetermississe ipse optime scio, tamen feci, quod quidem potuerim, memor Hesiodi illius, quod iubet dimidium nos non minoris ducere toto. atque grato animo confiteor me in indagandis memoriis Demosthenicis apud Aristidem obviis magnopere adnotatione critica adiutum esse, quam Blassius editioni suae Demosthenis praefixit; diligentissime enim vir doctissimus memorias Demosthenicas ex Aristidis orationibus

collegit. contra parvae utique utilitatis fuit liber quem Guilielmus Schmid de Aelii Aristidis atticismo composuit, quod ita dico, ut libere profitear in eam quidem operis Schmidiani partem quae Aristidem spectat iniuria esse collatas laudes istas, quibus nunc iudices neque periti satis neque idonei totum illius opus obruunt. apud seriores scriptores, qui Aristidem imitati sunt, fere nihil inveni, quod ad orationes voluminis huius adnotarem; testimonia vero Philostrati Menandri auctoris artis rhetoricae, quae Aristidis sub nomine fertur, segregata ab adnotationibus attuli. quibus ut Thomae Magistri et auctoris lexici Vindobonensis testimonia adiungerem ab animo non impetravi; tribus enim quattuorve saeculis cum libri nostri optimi Byzantinis istis superiores sint, parvi habenda esse illorum testimonia patet, licet sint quidam inter Thomanos loci Aristidei, quos libenter concedas illum ex collectaneis, quae libros nostros superabant aetate, hausisse. satis igitur habui illorum scripturam iis tantum locis respicere, quibus diversas a libris nostris lectiones praebent. tertium adnotationum genus mihi ortum est, cum sententias et coniecturas virorum doctorum qui ante me Aristidem tractaverunt impugnare aut meas ipse argumentis confirmare studebam. neque enim par esse iudico ceteros coniecturas explicata argumentatione probare, editori ne breviter quidem causas sententiae suae significare licere. omnino id studui, ut indicarem, si qua verba aut non intellexissem aut corrupta esse censerem. odi istam taciturnitatis magniloquentiam, qua fit, ut lector in difficillimo quoque et impeditissimo loco dubius haereat, ipsumne solum fugiat verborum intellectus an editor quae omnino non intellegi possunt imprimenda curaverit. quanquam permulta non attigi, quae in primis fusiore disputatione digna esse bene scio; at impediabat editionis consilium et ratio, quominus amplis dissertationibus librum instruerem. alio igitur loco — ut gravissima significem — de orationibus XXIV XXX XXXV, quas ab Aristide abiudicavi, de 'sermonibus sacris', de vitae Aristidis temporibus exponam. nam Schmidii rationes falsas esse constat, quicquid ille nunc clamat.

Ut ad extremum illud veniamus, dicam de subsidiis et auxiliis, quae mihi in paranda editione praesto erant. agmen ducant, ut par est, editiones.

Anno 1513 Aldus Manutius Venetiae orationem Panathenaicam (XIII) et laudationem Romae (XXVI) post Isocratem edidit, quae primae fuerunt orationes Aristideae typis exscriptae. librum vel

libros manuscriptos quos Manutius adhibuit ut investigarem, mihi non contigit; unus enim liber bibliothecae Marcianae Venetae, qui orationem Romanam continet (Marcian. gr. 428; cf. p. XV) tot locis ab editionis Aldinae scriptura recedit, ut paucae illae lectiones, quibus contra omnes nostros libros facit cum Aldina, in censum non veniant. fortasse igitur, quod tunc persaepe accidit, liber in typographia periit. verisimile autem est verba editionis Aldinae plus uno loco coniecturis cum aliorum tum Marci Musuri constituta esse, quo auctore Panathenaicum Isocrati se adiunxisse ipse Manutius praefatione rettulit.

Editio princeps prodit a. 1517 Florentiae typis Philippi Juntae, cura Euphrosini Bonini, doctissimi medici Florentini, quem una cum discipulis, ut solebat, Theocrito aliisque scriptoribus operam dedisse notum est. atque ita Boninus editionem Aristidis paravit, ut librum Laur. Abb. 9 (cf. supra p. XIV) quasi pro fundamento editionis poneret, eas autem quae in hoc libro desiderantur orationes ex libro Laur. LX 24. 20 (cf. ibid.) repeteret mediasque orationibus prioribus illis insereret. praetermisit tamen declamationem *πρεσβευτικὸς πρὸς Ἀχιλλέα* inscriptam. cum vero verba in Laur. Abb. 9 pessime conservato valde corrupta, in Laur. LX 24. 20 optime scripto multo melius tradita esse intellexisset, alterum librum ex altero correxit, ut non solum ordo et dispositio editionis sed etiam verba oratoris contaminatis duobus libris constituta sint. quae editionis ratio quo facilius intellexeretur, ad eas Juntae lectiones, quae veram scripturam praebere videntur, in quinque primis orationibus modo hunc modo illum librum, prout locorum natura ferebat, appellavi. in ceteris orationibus horum librorum memoriam omisi, non quo omnes Juntae lectiones veras ex iis profectas censerem, sed quia nihil refert scire, quae ex istis lectionibus debeantur hominibus ignotis Byzantinis saeculorum XIII vel XIV, quae Bonino vel discipulis eius non minus ignotis. nam quas recentes isti libri praebent bonas lectiones, eas a Byzantinis omnes felici divinatione inventas esse certissime ex antiquissimis libris ut inter se consentientibus ita ab illis exemplis dissentientibus concluditur; nec minus certum est per pauca Boninum eiusque socios ultro correxisse. quanquam hoc in laudem docti medici Florentini adiciendum, eum non solum satis diligenter operariorum negligentiam et segnitiam castigasse, sed etiam sobrio sollertique iudicio adhibito singulas lectiones ex libris suis ita selegisse, ut editio Juntae inter editiones quae Dindorfianam praeierunt longe praestaret.

Quare non recte Henricus Stephanus fecit, quod orationes Panathenaicam et Romanam, quas et ipse editioni suae Isocrateae a. 1593 Parisiis editae adnexuit, ad editionem Aldinam, non ad Juntinam exegit, et iure in Dindorfii vituperationem propterea quoque incidit, quod non priore Aldina satis perpolita, sed repetita illa anni 1534 usus est, quae plurimis erroribus est inquinata. denique nec libros manuscriptos habuit nec nisi pusilla quaedam corrigere studuit.

Pratre Henrico Paulus filius non diligentior in edendo Aristide. prodiit enim a. 1604 Genevae editio Aristidis, cui inscriptum est: *Ἀριστοειδὸν λόγῳ*. Aelii Aristidis Adrianensis oratoris clarissimi orationum tomi III. interprete Guiljelmo Cantero Ultraiectino . . . Oliva Pauli Stephani. Anno MDCIII. quae Paulus Stephanus praestitit haec sunt. Juntinam denuo typis exscripsit, nisi quod orationes Panathenaicam et Romanam ex patris editione Isocrateae repetivit. ordinem orationum amplexus est, quem Canterus in versione Latina constituerat. verbis emendandis non modo operam nullam impendit, sed sunt quae infeliciter coniectando, cum hypothetarum menda corrigere studeret, etiam magis corruerit; neque Canteri emendationes egregias ad orationes Panathenaicam et Romanam spectantes inter verba recepit, sed in calce libri mixtas cum Juntinae lectionibus addidit. quid? quod ea erat neglegentia, ut versionem Canterianam, quae ad exemplum Juntinum facta erat, etiam eis orationibus adiceret, in quibus patris illud exemplum Isocrateum secutus erat. quorum exemplorum scripturae cum per multis locis inter se discreparent, compluriens factum est, ut alia in verbis Graecis alia in versione Latina legerentur. declamationem autem illam, quam Boninus omiserat, cum Joachimus Camerarius a. 1534 Hagenoae edidisset et Canterus inter ceteras orationes vertisset, Stephanus bibliopola, qui Canteri versionem habuit in eaque declamationem legit, sibi non comparavit maluitque utramque et orationem Graecam et versionem Latinam ab editione abesse. indices porro, quos spretis Canterianis confecit, pessimi sunt. denique operariorum erroribus satis multis editio vitata. omnino non est editio, sed quaestio nummaria.

Saeculo post prodiit editio Samuelis Jebb, medici Britannii, qui splendidissimis duobus voluminibus a. 1722 et 1730 in lucem emissis non solum orationes Aristideas omnes addita declamatione *πρεσβευτικὸς πρὸς Ἀχιλλέα*, sed etiam scholia quaedam vetera una cum prolegomenis antiquis et artem rhe-

toricam complexus est. nolo repetere vituperationes et contumelias, quas Reiskius in Jebbium publice coniecit; quid senserit, brevius haec testantur, quae in exemplo suo Jebbiano editoris nomini adpinxit: Homo plane impar huic operi, ineptus, Graecarum Venerum ignarus, ubi Criticam exercet ridiculus, aut potius indignatione dignus, qui optimas alicubi lectiones in textum inferre neglexit, in v. l. posuit, aut alibi codices non satis accurate contulit, saepissime contra ipsas regulas Grammaticae impingit, quas vel tyrones norunt.' acerbe haec nec vero absque iure dicta sunt in editorem, qui ipse nihil fere arte aut scientia praestitit; tamen confitendum est operarium Jebbium se praestitisse quadantenus utilem collectis auxiliis et subsidiis, quibus in emendando et interpretando Aristide uti opus est. primus enim post Boninum ille complures libros manuscriptos contulit, primus scholia et argumenta vetera edidit, primus artem rhetoricam, quae Aristidis fertur, orationibus subiunxit. quae Reiskium invitum — invitum dixi — praetermisisse aut siluisse non mirabuntur qui hominis bilem norunt. declamationem autem et artem rhetoricam una cum versione e Norrmanni editione, de qua mox dicendum, Jebbium recepit.

Denique initio huius saeculi insecutus est 'Aristides ex recensione Guilielmi Dindorfii' (Lipsiae 1829). consilium editoris hoc erat, ut verba Graeca ad libros manuscriptos, inter quos optimos habuit antiquissimos tres Laurentianos, exigeret. quod voluit, ferme adsecutus est, atque librorum ope innumerabiles et corruptelas erroresque emendavit et lacunas replevit. unde longe optima omnium quarta haec facta editio; nec dubium quin etiam melior ea evasura fuerit, si Dindorfius collationibus accuratioribus usus esset — Furianas, ni fallor, habuit Laurentianorum — et si ipse emendationi operam dare voluisset. sed hanc fere neglexisse non miraberis eum editorem, qui praefatione profiteri ausus sit non esse Aristidem eum scriptorem, cui diutius quis immoraretur. quanquam haud paucos locos leni manu sanavit eosque sane plures quam qui nuper extitit illius vituperator. singula de editione, quae omnium in manibus est, non attinet referre; hoc addo, Dindorfium tertio editionis volumine scholia a Reiskio collecta edidisse.

Integris corporis Aristidei editionibus subicio mentionem libri a Laurentio Norrmanno Upsalae a. 1688 editi, quo orationes *πρεσβευτικὸς πρὸς Ἀχιλλεῖα* et *κατὰ τῶν ἐξορχουμένων* et ars rhetorica Aristidea continentur; orationes autem e libro Rolambiano, cuius mentionem supra fecimus (p. XV) edidit addiditque versionem

Latinam ab ipso factam et adnotationes. librum satis diligenter paratum a Jebbio adhibitum esse modo dixi.

Frustulum panegyrici *ἐπὶ τῷ ὕδατι τῷ ἐν Περγάμῳ* primus e Laur. LX 3 Bandinius in Catalog. bibl. Laur. vol. II p. 586 sqq. edidit, iterumque Dindorfii in usum Franciscus de Furia contulit; de Angeli Mai editionibus supra rettuli (p. XI).

Iam venio ad Guilielmi Canteri versionem orationum Aristidearum Latinam editam Basileae a. 1566; cuius tribus tomis prioribus Aristides continetur, quartus, qui his subiunctus est, Canteri versione declamationum Gorgiae Antisthenis Alcidamantis aliorumque completur. atque in opere, quod num satis possit laudari dubites, laudibus parcere praestat; est autem dignissimum viro, quem, si fata iuveni illi pepercissent, inter summos omnium temporum philologos numeraremus. valet versio recensionem: coniecturas suas et notas egregias in margine ad verba Latina Canterus exhibuit ibidemque adiecit lectiones ex libro quodam manuscripto repetitas, quas Oporino acceptas referebat. valet versio, quae summa est versionis laus, interpretationem: singulari enim acumine scientia arte ita oratoris scripta intellectu difficillima interpretatus est, ut sententias argumentationes res illustraret et explicaret. praeterea orationes in novum quendam ordinem scite excogitatum redegit indicesque rerum et sententiarum memorabilium composuit. neque edita versione studia Aristidea posuit; nam margini exempli sui Juntini et novas coniecturas et varias libri Itali nunc deperditi lectiones adscripsit, quae a. 1766 Reiskius in quinto Animadversionum in auctores Graecos (p. 591 sqq.) volumine edidit. iure vero dolemus, quod exemplum illud Canteri Juntinum nunc latet; neque enim omnia Abreschius, qui Reiskio Canteriana obtulit, exhausisse videtur. ultima autem libri vestigia Londini nunc deprehendi, ubi a. 1789 una cum exemplo Juntinae Scaligerano inter libros Pinellianos sub hasta veniit; est tamen quod sperem, me non frustra in investigatione perseveraturum esse. [neque me spes fefellit. haec enim typis exscripta vix erant, cum W. G. Wheeler et W. Spiegelberg ea qua sunt humanitate rogantem me certiore fecerunt ille Canterianum exemplum Juntinum in bibliotheca Bodleiana nunc extare, hic Scaligeranum a. 1860 in bibliothecam Musei Britannici illatum esse.]

Canteri studiis Aristideis non cedunt Reiskii: anno enim 1761 in tertio Aminadversionum in auctores Graecos emendationes et ad-

c*

notationes suas vere aureas edidit; a. 1766 Canterianas adnotationes quas modo memoravi publici iuris fecit; a. 1768 edendi Aristidis consilium iniit (cf. R. Förster, Joh. Jac. Reiske's Briefe p. 773). veteres igitur suas coniecturas retractavit et librorum manuscriptorum, quos quam plurimos sibi comparare studebat, lectiones composuit. habuit autem libros Bavaricos quos dixit (Monac. graec. 249. 123) duos et Augustanos tres (Monac. graec. 432 [cf. p. XV]; 463; 515), qui omnes nunc Monachii adservantur; paulo ante mortem (cf. Foerster l. c. p. 825. 890) scripturas Meermannianorum duorum, qui nunc Oxonii sunt (Miscell. 189. 190), schedis suis inseruit. scholia porro quae doctae uxoris cura et diligentia e Meermannianis et duobus Monacensibus exscripta habuit, una cum scholiis Oxoniensibus a Jebbio editis grandi volumine complexus est; morte vero prohibitus est quae collegerat scholia castigare et emendare. neque magis quam scholia Aristidea ipsius Aristidis 'sermone sacros' sex unquam arte et iudicio attigit. cuius rei non mortem praematuram causam fuisse apparet, sed ipsius Reiskii naturam et valetudinem. iuvenem enim acuta ratione insignem remotumque ab omni superstitione consentaneum est commentarios illos cuiusvis hariolationis et superstitionis plenissimas abominatum esse; virum pernicioso morbo tabescentem ominosi nescio quid a libris frequenti dolorum malorum mortisque memoria referentis fortasse deterruit. erravit ergo Ernestina Christina Reiskia, cum in 'D. Johann Jacob Reiskens von ihm selbst aufgesetzte Lebensbeschreibung' (Lipsiae 1783) rettulit (p. 172) maritum editionem Aristidis ad umbilicum perfectam reliquisse. ipse autem Reiskius — licet in litteris ad Meermannum datis (cf. Förster l. c. p. 826) dixerit se vere a. 1771 Aristidis excudendi initium facturum esse — in schedis, quae nunc Hauniae adservantur (Ny Kongelige samling, Quart, 186^{a b}. 187. 188^{a b}. 189^{a b}) plus uno loco se Aristidem imperfectum seposuisse significavit, id quod cognitis illis schedis testor. singulari enim liberalitate virorum egregiorum qui bibliothecae Hauniensi praesunt, cum factum esset, ut suppellex Reiskii Aristidea omnis mihi a. 1888 Berolinum transmitteretur, et exemplum Reiskii Jebbianum curiose pervolvi et ex schedis manu scriptis omnes illius coniecturas adnotationes explicationes excerpserim. nunc quae ex recentioribus his Reiskii inventis vera aut memoratu digna mihi videbantur, in adnotationes rettuli, insignita ea compendio Rsk.², ut a prioribus, quibus simplicem notam Rsk. esse volui, distinguerentur. quamquam non multa sunt, quae recepi;

etenim in Reiskium quoque cadit quod aiunt secundas curas non feliciores solere esse.

Praeter schedas Reiskianas Piersoni et Valekenaeri adversaria, quae dicuntur, ad Aristidem inedita inspexi et excerpſi, quae nunc in bibliotheca Leydensi sub titulis 'Bibl. publ. Lat. cod. n. 551; 488. 389' extant. gratissimo autem animo testor ea ultro mihi a bibliothecae illius praefecto qui tunc fuit liberalissimo et humanissimo du Rieu oblata esse.

Scaligeranas coniecturas a Dindorfio mutuatus sum, qui primus eas edidit (cf. Dindorfii praef. p. V); Grauertii emendationem (p. 469, 18) unde idem hauserit, nescio.

Ceterorum virorum doctorum nomina, qui aut emendationes aut explicationes in Aristidem contulerunt, eo minus nunc opus esse censi enumerare, quo accuratius inter adnotationes sententiarum auctores additis librorum titulis ceterisque notis appellavi. coniecturas falsas et inutiles silui. ex editionibus cur Juntinam et Dindorfianam fere solas respexerim, ex iis quae de quattuor editionum virtutibus et vitiis disserui facile intellegatur. in margine vero numeros paginarum editionum duarum novissimarum Dindorfianae et Jebbianaē adieci, neglexi antiquioris Stephanianae, quam Canteri nomine indignissimam etiam nunc sunt qui Canterianam dicant. sed cum in indicibus et thesauris linguae Graecae illius rationem habere nondum deserint, ne Stephanianae quidem editionis memoriam a tabula ea abesse volui, qua editiones priores praeter Juntinam — neque enim ullus eius hodie usus — cum nostra hac contuli (p. XLI). paragraphis ipse orationes digessi, ut tandem aliquando certiore et distinctiore in adferendis verbis Aristideis ratione uteremur. denique orationes eas, quae hoc volumine continentur, nostris utique numeris (XVII—LIII) in adnotationibus significavi; orationum, quae primo volumine continebuntur, titulos ipsos exscripsi, ut abessent dubitationes. quod vero in primis huius voluminis foliis verba orationum quas ipso hoc volumine comprehendi adscriptis numeris paginarum Dindorfianis attuli, id errore factum est, cuius veniam velim lectores tribuant.

Restat sollemnis praefationum peroratio. hi ergo viri libris aut excussis aut inspectis de editione mea optime meruerunt: Festa Pistelli Rostagno Florentini, Wentzel et Ziebarth Gottingenses, Wheeler Oxoniensis, Graeven Romanus, Nilén Suecus, Glaue Berolinensis, Reitzenstein, olim sodalis Romanus nunc collega amicissimus. quibus

addendi sunt, qui praeter ceteros mihi, dum libris Aristideis excutiendis et examinandis incumbo, fautores extiterunt, Hieronymus Vitelli Florentinus et Henricus Omont Parisinus. grati me animi esse hi omnes sciunto. hoc denique religione cogor adicere opera Wilmowitzii, qui Aristidis edendi mihi auctor extitit, factum esse, ut ad itinera in Italiam et Galliam facienda, quibus libros Aristideos recognoscerem, bis mihi stipes viri illi conferrent, quibus a. 1885 et 1887 optimarum artium cura in ministerio Borussico mandata fuit; quod memor beneficii profiteor.

Scribebam Argentorati.

INDEX ORATIONVM

VOLUMINIS II

		pag.
XVII.	Σμυρναϊκός [πολιτικός] (or. 15 Ddf.)	1
XVIII.	Ἐπὶ Σμύρῃ μονοβία (20)	8
XIX.	Ἐπιστολή περὶ Σμύρνης πρὸς τοὺς βασιλέας (41)	12
XX.	Παλινοβία ἐπὶ Σμύρῃ (21)	16
XXI.	Σμυρναϊκός [πολιτικός, προσφωνητικός] (22)	23
XXII.	Ἐλευσίνιος (19)	28
XXIII.	Περὶ ὁμονοίας ταῖς πόλεσιν (42)	32
XXIV.	Ῥοδίοις περὶ ὁμονοίας (44)	54
XXV.	Αnonymi Ῥοδιακός (43)	72
XXVI.	Εἰς Ῥώμην (14)	91
XXVII.	Πανηγυρικός ἐν Κνύζικῳ περὶ τοῦ ναοῦ (16)	125
XXVIII.	Περὶ τοῦ παραφθέγματος (49)	139
XXIX.	Περὶ τοῦ μὴ δεῖν κωμωδεῖν (40)	191
XXX.	Αnonymi Ἀπελλᾶ γενεθλιακός (10)	201
XXXI.	Εἰς Ἐτεωνέα ἐπικήδειος (11)	212
XXXII.	Ἐπὶ Ἀλεξάνδρῳ ἐπιτάφιος (12)	217
XXXIII.	Πρὸς τοὺς αἰτιωμένους ὅτι μὴ μελετῶν (51)	227
XXXIV.	Κατὰ τῶν ἐξορχομένων (50)	237
XXXV.	Αnonymi Εἰς βασιλέα (9)	253
XXXVI.	Αἰγύπτιος (48)	264
XXXVII.	Ἀθηνᾶ (2)	304
XXXVIII.	Ἀσκληπιάδαι (7)	313
XXXIX.	Εἰς τὸ φορέαρ τὸ ἐν Ἀσκληπιοῦ (18)	319
XL.	Ἡρακλῆς (5)	321
XLI.	Διόνυσος (4)	330
XLII.	Δαλιὰ εἰς Ἀσκληπιόν (6)	334
XLIII.	Εἰς Δία (1)	339
XLIV.	Εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος (17)	347

	pag.
XLV. <i>Εἰς Σάραπιν</i> (8)	352
XLVI. <i>Ἴσθμικὸς εἰς Ποσειδῶνα</i> (2)	362
XLVII. <i>Ἱερῶν λόγων πρῶτος</i> (23)	376
XLVIII. <i>Ἱερῶν λόγων δεύτερος</i> (24)	394
II. <i>Ἱερῶν λόγων τρίτος</i> (25)	413
L. <i>Ἱερῶν λόγων τέταρτος</i> (26)	426
LI. <i>Ἱερῶν λόγων πέμπτος</i> (27)	452
LII. <i>Ἱερῶν λόγων ἕκτος</i> (28)	467
LIII. <i>Πανηγυρικὸς ἐπὶ τῷ ὕδατι τῷ ἐν Περγάμῳ</i> (55)	468

TABVLA

qua orationum ordines editionum Stephanianae Jebbianae Dindorfianae
cum ordine huius editionis comparantur

Ordo Canteri		ed. Stephan.		Jebb.		Dind.		huius ed. vol. II					
or.	1	vol. I	p.	3	vol. I	p.	1	vol. I	p.	1	p.	339 or.	XLIII
"	2	"	"	16	"	"	9	"	"	12	"	304	XXXVII
"	3	"	"	31	"	"	17	"	"	29	"	362	XLVI
"	4	"	"	51	"	"	28	"	"	47	"	330	XLI
"	5	"	"	56	"	"	31	"	"	53	"	325	XL
"	6	"	"	65	"	"	36	"	"	63	"	334	XLII
"	7	"	"	73	"	"	41	"	"	71	"	313	XXXVIII
"	8	"	"	84	"	"	47	"	"	81	"	352	XLV
"	9	"	"	101	"	"	56	"	"	98	"	253	XXXV
"	10	"	"	120	"	"	67	"	"	113	"	201	XXX
"	11	"	"	133	"	"	75	"	"	126	"	212	XXXI
"	12	"	"	142	"	"	80	"	"	134	"	217	XXXII
"	14	"	"	344	"	"	197	"	"	321	"	91	XXVI
"	15	"	"	400	"	"	229	"	"	371	"	1	XVII
"	16	"	"	412	"	"	236	"	"	382	"	125	XXVII
"	17	"	"	433	"	"	247	"	"	401	"	347	XLIV
"	18	"	"	440	"	"	252	"	"	408	"	319	XXXIX
"	19	"	"	448	"	"	256	"	"	415	"	28	XXII
"	20	"	"	455	"	"	260	"	"	424	"	8	XVIII
"	21	"	"	461	"	"	263	"	"	429	"	16	XX
"	22	"	"	472	"	"	269	"	"	439	"	23	XXI
"	23	"	"	479	"	"	273	"	"	445	"	376	XLVII
"	24	"	"	511	"	"	291	"	"	465	"	394	XLVIII
"	25	"	"	546	"	"	309	"	"	488	"	413	IL
"	26	"	"	568	"	"	321	"	"	502	"	426	L
"	27	"	"	617	"	"	347	"	"	534	"	452	LI
"	28	"	"	646	"	"	362	"	"	551	"	467	LII
"	40	vol. II	"	274	"	"	504	"	"	751	"	191	XXIX
"	41	"	"	289	"	"	512	"	"	762	"	12	XIX
"	42	"	"	297	"	"	517	"	"	768	"	32	XXIII
"	43	"	"	340	"	"	539	"	"	797	"	72	XXV
"	44	"	"	374	"	"	557	"	"	824	"	54	XXIV
"	48	vol. III	"	552	vol. II	"	331	vol. II	"	437	"	264	XXXVI
"	49	"	"	618	"	"	365	"	"	491	"	139	XXVIII
"	50	"	"	689	"	"	401	"	"	543	"	237	XXXIV
"	51	"	"	715	"	"	416	"	"	571	"	227	XXXIII
"	55	deest			deest			"	"	707	"	468	LIII

INDEX NOTARVM

quae in volumine altero occurrunt

- A = Laurentianus LX 3 (cf. praef. p. VII) = *Γ* Ddf.
 A^r revisor libri A
 A² manus recentiores libri A
 A = Vaticanus graec. 1899 (p. IX)
 a = Vaticanus graec. 75 (p. IX)
- B = Bodleianus Canonicianus graec. 84 (p. XI)
- C = Laurentianus LIX 15 (p. X)
- D = Laurentianus LX 7 (p. XII) = *Δ* Ddf.
- E = Parisinus graec. 2950 (p. XII)
- F = Angelicanus III C 11 (p. XII)
- Q = Vaticanus graec. 1297 (p. X)
- R = Vaticanus graec. 1298 (p. X)
- S = Urbinas graec. 122 (p. XI)
- T = Laurentianus LX 8 (p. XIII) = *Θ* Ddf.
- U = Urbinas graec. 123 (p. XIII)
- O = prima scriptura librorum omnium
 O = consensus librorum A² *Aa* in or. LIII
- Rsk. = J. J. Reiskius in *Animadv. in auct. Graec. vol. V*
Rsk.² = J. J. Reiskius in *schedis Hanniensibus (p. XXXVI)*
Ddf. = Guilielmus Dindorf in *editione*
Wil. = Udalricus de Wilamowitz-Moellendorff (p. XXIX)
Schmid = W. Schmid, *der Atticismus in seinen Hauptvertretern, vol. II*
 Aelius Aristides

[voces] quae in libris extant deletae
<voces> quae in libris desunt additae
/ una // duae litterae erasae

XVII.

(15) ΣΜΥΡΝΑΙΚΟΣ [ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ].

Ὁ μὲν λόγος οὐκ ἐξ ἴσου τῆ τε πόλει καὶ τοῖς ἄλλοις· οἱ μὲν γὰρ οὐδὲν ἂν δεῖξαιεν τοσοῦτον ὅσον εἴποιεν ἂν, ἡμεῖς δ' οὐδὲν ἂν εἴποιμεν ὅσον δεῖξαι πάρεστιν· ἀνάγκη δὲ ἀφοσιώσασθαι πρὸς τὸν νόμον, ἐπειδὴ καὶ οἶδε κελεύουσιν. ἔστι δὲ ὁμοῦ καὶ τούτῳ κέρδος 5 τῆ πόλει, καὶ τῷ λέγοντι σχεδὸν ἡμιστά κίνδυνος· ὁ μὲν γὰρ ὅσῳ καλλίῳ φανεῖται τὰ ὀρώμενα, τοσοῦτῳ μᾶλλον τὸ εἰκὸς δόξει παθεῖν ἀπολειφθεῖς, ὥστε ἅμα τε ἐξελεγχθήσεται καὶ τὴν συγγνώμην ἐκ τῶν ἐλέγχων ἔξει, τῆ δὲ πόλει φιλοτιμία προσγιγνεται, εἰ τοιούτων καὶ τοσοῦτων ὄντων ὧν ἔχει δεικνύναι μὴ μόνον τοῖς ὀρωμένοις 10 ἰσχυρίζεται, ἀλλὰ καὶ τοῖς περὶ τῶν πατρῶων λόγοις. Ἔστι γὰρ οὐ 2 νέωστί ἡμῖν ἡ πόλις εὐτυχής, ἀλλ' ἐκ προγόνων, καὶ καθέστηκεν αὐτῇ πρὸς αὐτὴν ἐν ἀποίκου σχήματι καὶ μητροπόλεως· τρίτη γὰρ ἔστιν ἀπὸ τῆς ἀρχαίας· ὥσπερ γὰρ τὰ ἀγάλματα καὶ οἱ δι' ἀκριβείας λόγοι δευτέρᾳ καὶ τρίτῃ χειρὶ καθίστανται, οὕτως ἄρα καὶ τὴν 15 πόλιν τρίτῃ χειρὶ χρῆν κτισθεῖσαν ἀκριβῶσαι τὸ κάλλος, καὶ γέγονεν δὴ παλαιοτάτῃ (καὶ) καινοτάτῃ ἢ αὐτῇ ἑαυτὴν ἀνανεωσαμένη, καθάπερ τὸν ὄρνιν φασὶ τὸν ἱερόν. ἡ μὲν οὖν πρεσβυτάτῃ 3 πόλις ἐν τῷ Σιπύλῳ κτίζεται, οὗ δὴ τὰς τε θεῶν εὐνάς εἶναι λέγουσιν καὶ τοὺς Κουρήτων χοροὺς περὶ τὴν τοῦ Διὸς μητέρα. 20 οὕτῳ δ' ἦν ἐξ ἀρχῆς θεοφιλῆς ὥστε λέγουσιν οἱ ποιηταὶ τοὺς θεοὺς ἅμα τοῖς ἥρωσιν ἐρανίζειν εἰς αὐτὴν ἀναμιξ ἐσώχουμένους.

Libri ARDUT = 0

TESTIMONIVM 15 sq. cf. Menand. Epid. p. 183 W. (355 Sp.)

Tit. om. D¹, add. m. recentissima; πολιτικὸς seclusi, cf. ad tit. or. XXI
2 δὲ D 6 τοσοῦτον R 7 συγγνώμην] γνώμην R 8 προσγίνεται DUT
11 καὶ ADU: s. l. add. T¹, om. R αὐτῆ A a. corr. R 12 αὐτὴν A a.
corr. R, ἑαυτὴν DU 15 χρῆν UT: ἐχρῆν D, χρῆ AR ἠκριβῶσθαι Kai-
bel 16 δὴ Junt.: δ' ἢ ART, ἢ DU (καὶ) add. Junt.: om. O; cf. p. 21, 26
18 οὗ — λέγουσιν] Hom. Ω 615 τε] τῶν D, om. U 19 τοῖς] τοὺς τῶν DU
τοῦ om. U 20 ποιηταὶ] Pind. O. I 37 sq. (ἐς ἔρανον φιλαν τε Σίπυλον)
21 ad ἐρανίζειν add. mg. γρ. ἐαρρίζειν D¹

Aristides II.

4 ἐκείνην μὲν οὖν αἱ νύμφαι δέχονται, καὶ νῦν ἐστὶν ὑφαλός ὑπελ-
 4 θούσα τὴν λμυνην, ὡς φασιν. δευτέρα δὲ μετὰ ταῦτα ᾠκείτο ὑπὸ
 τῷ Σιπύλῳ παρὰ τὴν χηλὴν τῆς ἡμόνος, ἐν μέσῳ τῆς ἀρχαίας καὶ
 τῆς νῦν, ἢ νῦν ἀρχαία πρὸς ταύτην καθεστηκυῖα· ταῦτα δ' ἦν ὡσπερ 230 J
 μελέται τῆσδε τῆς οἰκίσεως ἐν ἄλλοις φανλοτέροις πλάσμασιν. 5
 5 τριτῷ δέ, ὡς οἱ ποιηταὶ καλοῦσιν, βήματι κινήθεισα ἢ πόλις εἰς
 5 ἐν τόδε κατέστη τὸ σχῆμα. ὁ δὲ λεὼς ὁ μὲν πρεσβύτατος αὐ-
 τόχθων αὐτῆ· ἐπεὶ δὲ καὶ ἐποικίους ἔδει δέξασθαι, ἐδέξατο καὶ
 τοῦτους ἀπὸ τῶν αὐτοχθόνων τῶν τῆς ἐτέρας ἡπείρου, καὶ συνε-
 κράθη δαιμονίως τοῖς ἀντιπέρας Ἑλλήσιν οἰκιστὰς δοῦσά τε καὶ 10
 δεξαμένη, Πελοποννησίοις μὲν τὸν ἐπώνυμον δοῦσα καὶ τὸ σεμνύ-
 νεσθαι τῇ προσηγορίᾳ, Ἀθήνηθεν δὲ τοὺς Ἐρεχθεΐδας, ὡς λόγος,
 ἐκ τοῦ πρὸς Ἀμαζόνας πολέμου δεξαμένη καὶ ὕστερον δὴ τοὺς
 ὕστερους. ἀπέλανσαν δὲ τῆς μητροπόλεως ἀμφότερα, ἀβρότητας 378 D
 μὲν εἰς τὸ καθ' ἡμέραν, τολμήματα δὲ εἰς τοὺς πολέμους κρείττον' 15
 ἢ πολλοῖς ἐρίσαι λωσιτελεῖν, ὥστε καὶ τῶν ποιητῶν ἤδη τισὶν
 Σμυρναῖον τρόπον τὸ τοιοῦτον εἰρησθαι· δεῖγμα δὲ ἐν ἐξαρκέσει,
 οὐ καὶ τὸ ὑπόμνημα ὄψει — καλοῦσι γὰρ σε ἦρος Ὀραι πρῶται —
 6 Διονυσίοις τριήρης ἱερὰ τῷ Διονύσῳ φέρεται κύκλῳ δι' ἀγορᾶς. τὸ
 δ' ἐστὶ σύμβολον, ὡς ποτε Χῖοι πλεύσαντες ἐπὶ τὴν πόλιν, ὡς 20
 ἐρήμην αἰρήσοντες τῶν ἀνδρῶν ἀπόντων ἐν τῷ ὄρει † κατὰ τῶν Θεῶν
 ὀφθέντες ὑπ' αὐτῶν κατιόντων, οὐ μόνον τῆς πείρας ἀπέτυχον,
 ἀλλὰ καὶ τὰς ναῦς προσαπώλεσαν, ἐνόπλιον δὴ τότε ὀρηγμαμένον
 τῷ Διονύσῳ καὶ τὰ Βαρχεῖα ἐν τοῖς ἐκείνων σώμασιν τελεσαμένων.
 7 καὶ τοῦτο μὲν ἡδυσμα ταῖς πράξεσι τῆς πόλεως ἐστὶν καὶ ὡσπερὶ 25
 σύμβολόν τι τῶν ἄλλων ὄν ἀνάγκη παραλιπεῖν· διὸ καὶ ὑπὸ τῶν

1 sqq. cf. or. XXI § 3 4 τῆς νῦν] cf. Paus. VII 5, 1 6 τρίτη R
 ποιηταῖ] cf. Pind. P. 3, 43 (Bergk ad. h. l.); Schol. Hom. N 20 7 ἐν] cf.
 p. 3, 22 9 τῶν (ante τῆς) scripsi: ἀπὸ O; hoc servato prius ἀπὸ del. Wil.
 10 ἀντιπέραν D²; cf. Schmid p. 79 τε om. D 11 πελοποννησίοις D, ut solet
 τὸν] τὸ D¹U 13 τοὺς ὕστερους] cf. or. XXI § 4 14 δὲ ADU: δὴ RT
 15 κρείττον' scripsi: κρείττον RDTA p. ras., κρείττων A a. ras., κρείττω U
 16 ἐρεῖσαι D¹T¹ ποιητῶν] poetae ignoti (cf. Bergk⁴ ad Pind. frg. 204)
 17 τὸ om. D¹ δεῖγμα] sc. τοῦ Σμυρναῖον τρόπον; ὑπόμνημα est τριήρης
 18 Ὀραι πρῶται scripsi: ὄρα πρῶτη O; καλοῦσι ad Smyrnaeos relatum sensu
 cassum; cf. ad p. 12, 15; Διονυσίοις <οῖς> Schwarz Wien. Stud. 1886, 78
 20 ὡς ποτὲ χῖοι A²DUT: ὡῖ πότὲ χῖοι R, (at ἰ ex εἰ corr.), ὡς ποτ' ἔχει
 οἱ A¹ 21 ἐρήμη D¹ κατὰ (κάτα A) τῶν Θεῶν AR, κάτα ἐκ τῶν Θεῶν
 D¹UT² mg. c. γρ., κατὰ τῶν νεῶν T¹D²; locus corruptus; vv. ὡς — αἰρή-
 στοντες evincunt causam et cur Smyrnaei in montes profecti essent et cur soli
 homines, non feminae, additam fuisse; κατὰ τὸ Θεῶν ci. Wil. 25 ὡσπερ εἰς
 σύμβολόν R

πολλῶν διαθρῦλεται. πολλοὺς δ' ἂν τις αὐτῆς ἔχοι λέγειν ἀγῶνας
καὶ ἄλλους, καὶ δὴ τοὺς τελευταίους τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν καὶ σὺν ἡμῖν
ἐν παντὶ τῷ παραστάντι πολλῆς τινος ἔργον σχολῆς διηγήσασθαι.
281 J ἀλλὰ τί δεῖ περὶ ταῦτα τρίβεσθαι; αἷς μὲν γὰρ ἔστι τῶν πόλεων
5 ἐν μύθοις ἢ διηγήσεσιν ἢ φιλοτιμία, εἰς ταῦτα εἰκὸς ἀναχωρεῖν,
ἣτις δὲ εὐθύς ὀφθαλμοῦται καὶ οὐκ ἔα ζῆτεῖν τὰ ἀρχαῖα,
τί δεῖ ταύτην σεμνύνειν ἀπὸ τῶν παρελθόντων, ἀλλ' οὐ περιη-
γεῖσθαι [καθάπερ οἱ τῆς χειρὸς ἔχοντες,] μάρτυρα τὸν θεατὴν τῶν
574 D λόγων ποιούμενον; οἶμαι γάρ, εἴ τις εἰδῶλον πόλεως ἔδει φαι- 8
10 νεσθαι κατ' οὐρανόν, ὥσπερ τὸν στέφανόν φασι τὸν Ἀριάδνης καὶ
ἄλλα εἰδῶλα ποταμῶν τε καὶ ζώων ὅσα πρὸς θεῶν ἐτιμῆθη,
τῆνδε ἂν φαίνεσθαι νικῆσαι· οὕτως μοι δοκεῖ περὶ κενῆν παρά-
δειγμα πόλεως καὶ οὐτε τοῦ πολίτου ποιητοῦ προμνημένου προσ-
δεῖσθαι οὐτε ἄλλης τέχνης εἰς ἔπαινον, ἀλλ' αὐτὴ προξενεῖν τὸν
15 ἔρωτα αὐτῆς πᾶσιν ἀνθρώποις καὶ αὐτὴ καταναγκάζειν ὀφθαλμούς,
οὐχὶ ὅτα πειθουσα. Τέταται γὰρ ὑπὲρ τῆς θαλάττης ἀνδρος 9
ὄρας ἀφιεῖσα διηγεκέες, ὥσπερ οὐ κατὰ μικρὸν πολιοθεῖσα, ἀλλ'
εἰσάπαξ ἀνασχοῦσα τῆς γῆς, οὐ πρὸς ἀνάγκην οὐδ' ἠπειγμένον τὸ
μέγεθος παρεχομένη, ἀλλὰ πανταχοῦ πολλὴ καὶ παραπλησία, καὶ
20 ἔστιν αὐτῇ τὸ μέγεθος κάλλους περιουσία· οὐδ' ἂν φαίης εἶναι
πόλεις πολλὰς κατὰ μικρὰ διεσπαρμένας, ἀλλὰ μίαν μὲν πολλῶν
ἀντίρροπον, μίαν δ' οὖν ὁμόχρονον καὶ σύμφωνον ἑαυτῇ καθάπερ
575 D ἀνθρώπου σῶμα συμβαλνοντα τῷ ὅλῳ τὰ μέρη παρεχομένην.
κόσμοι δὲ οἷ τε ἐν αὐτῇ καὶ οἱ περὶ αὐτὴν ἐξ ἴσου πολλοὶ τε καὶ 10

1 διαθρῦλεται scripsi: ἄρα θρῦλεται O (θρῦλεται DT); ἀεὶ θρῦλεται Schwarz l. c. p. 79 coll. Plat. Phaed. 65 B ἀγῶνας ἔχοι λέγειν U 2 ἄλλους ARDUT² mg. c. γρ.: ἄθλους T¹ τελευταίους] cf. or. XIX § 11 ἡμῶν καὶ σὺν ἡμῖν D 6 δ' U εὐθύς om. D 7 περιηγεῖσθαι ATD² (radendo): περι-
διηγεῖσθαι R (natum ex περιηγ., unde) περὶ αὐτῆς διηγεῖσθαι D¹ (in ras. τ agnoscuntur) U 8 καθάπερ οἱ (ex καταπερεὶ corr. U pr. m.) τῆς χειρὸς ἔχοντες ARDUT² mg. c. γρ.: καταπερεὶ τῆς χειρὸς ἔχοντα T¹ (cf. Schmid p. 169); seclusi verba 9 ποιούμενον A¹RTU a. ras.: ποιούμενοι A²DU p. ras. 10 φησι R τὸν ἀριάδνησ ART: τὸς ἀριάδνησ DU 12 τῆνδε Wil.: τῆσδε O οὕτω DUT 13 πόλεως A: πόλεωσ εἶναι RDUT 14 αὐτῇ] αὐτῇ A 15 αὐτῆσ DU καταναγκάζειν] sc. ἐρῶν (ex ἔρωτα suppl.) 16 τέταται R 20 εἶναι πόλεισ ARD: πόλεισ εἶναι UT 21 κατὰ μικρὰ A: κατὰ μικρὸν RDUT 22 οὖν suspectum Kaibelio ὁμόχρονον DU: ὁμόχρων A (at/mg.) RT; ὁμόχρονον Lobeck ad Phryn. p. 142, at imagini corporis humani, quae statim sequitur, ὁμόχρονον aptissimum; cf. Paus. V 5, 11 23 σώματι DU

λαμπροὶ καὶ ποθεινοτέρους οὐχὶ λελοιπότες, ἀλλ' ἔστιν ἅπασα
 [ὡσπερ] δι' ἀγαλμάτων ὡσπερ οἱ κατάπαστοι χιτῶνες. ἀπὸ ἐσπέρας
 μὲν πρὸς ἑω βαδίζων ἐκ νεώ τε εἰς νεῶν ἤξεις καὶ ἐκ κολωνοῦ
 πρὸς κολωνὸν δι' ἐνὸς στενωποῦ καλλίωνος ἢ κατὰ τοῦνομα. στάντι
 δὲ ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως ἢ μὲν θάλαττα ὑπορρεῖ, τὰ δὲ προάστια 5
 ὑφορμεῖ· καταμιγνυμένη δὲ ἀμφοτέροις ἢ πόλις διὰ τριῶν τῶν ἡδί-
 στων θεαμάτων ἐκχεῖ τὴν ψυχὴν, οὐδὲ ἔστιν εὐρεῖν οἷς τις ἐρεῖσει(ε)
 τὸν ὀφθαλμόν· ἔλκει γὰρ ἐφ' ἑαυτὸ ἕκαστον ὡσπερ ἐν ὄρωφ ποι- 282 J
 κίλφ. κατιόντα δὲ ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως τὰ ἔφα ἐκδέχεται,
 ναῶν τε ὁ κάλλιστος αἰθῆς τῆς εἰληχίας θεοῦ τὴν πόλιν· καὶ τὰ 10
 11 ἐπὶ τούτοις ἔργον καὶ πρεσβύτη μνησθῆναι κοσμίως. πάντα γὰρ
 ἤδη μέχρι τῆς παραλλίας καταλάμπεται γυμνασίοις, ἀγοραῖς, θεά-
 τροις, περιβόλοις, λιμένσιν, κάλλεσιν αὐτοφυσῆσιν καὶ χειροποιήτοις
 ἀμιλλωμένοις, ἀργὸν δὲ οὐδὲν ἔστι θεάματος οὐδὲ χρείας· λουτρὰ
 μὲν γε τοσαῦτα ὥστε ἀπορήσαιοις ἂν οἷς λούσαιο, δρόμοι δὲ ἀπάσης 15 376 D
 ἰδέας, οἱ μὲν ἐν βιάθει τῆς πόλεως, οἱ δ' ἐπὶ τέρμασιν, ἄλλος
 ἄλλον κωλύων τὸν κάλλιστον εἶναι, κρηναὶ δὲ καὶ πηγαὶ κατ' οἰκίας
 τε καὶ πλείους ἢ κατ' οἰκίαν, [καὶ στενωποὶ ἀντ' ἀγορῶν] καὶ στενω-
 ποὶ τέτραχα σχιζόντες ἀλλήλους εἰς ὑποδοχὴν τοῦ ἡλίου, μικροῦ δέω
 λέγειν ὁ πρόσθεν (p. 3, 21) ἡρνούμην, πολλὰς πόλεις ποιοῦντες τῇ 20
 12 περιγραφῇ, μίμημα τῆς πάσης ἐκάστην. αἰθαὶ δὲ ἡρῖναι τε καὶ
 θεριναὶ λιγρῶτεραι τῶν παρὰ ποιηταῖς ἀηδόνων καὶ τεττίγων,
 ἄλλαι δὲ ἄλλων διάττουσαι τόπων ἅπασαν τὴν πόλιν ἀντὶ ἄλσους
 καθιστάσιν. ποίας γραφῆς ἢ πλάσματος οὐ βελτίω ταῦτα [μιμή-
 σασθαι]; αἰεὶ δὲ ὡσπερ εἰς πομπὴν ἐνιαύσιον κεκοσμημένη ταῖς τε 25

1 ποθεινοτέρους R 2 ὡσπερ secl. Wil.; ἅπασα ὡσπερ οἱ ἀγαλμάτων
 κατάπαστοι χιτῶνες Rsk. 3 βαδίζειν R τε εἰς DU: τε καὶ εἰς ART
 4 πρὸς DUT: τε πρὸς AR καλλίωνος R a. corr.; vicus aureus, cf. p. 10, 8
 κατ' ὄνομα R 5 προάστια ADUT 7 ἐκχεῖ suspectum (cf. Schmid p. 227),
 sententia est 'turbat' οὐδὲ] cf. Schmid p. 63 post οὐδὲ add. γὰρ DU
 εὐρεῖν ἔστιν U ἐρεῖσει scripsi: ἐρεῖσει O 8 ἐφ' ἑαυτὸ ADU (at ὁ e corr.
 pr. m.): ἐφ' ἑαυτῶ R, ὑφ' ἑαυτῶ T¹, ἐφ' ἑαυτῶ T² 9 κατιόντα AU: κατι-
 ὄντι RDT ἐκδέχεται] ἐκ in ras. U² 10 αἰθῆς] αὐτῆς Rsk., εὐθῆς Jacobs
 ad Achill. Tat. p. 791; lacunam indicavi: nec τε nec αἰθῆς intelleguntur; alius
 pulcherrimi aedificii vel fori praecessit mentio θεοῦ] Magnae Matris: 'μητροῶν'
 κοσμίως
 Strab. XIV 646 11 κοσμίως ARDU: μετρίως U² mg. c. γρ., μετρίως T pr.
 m., cf. p. 8, 13 14 ἀμιλλωμένοις] ἄλλομένοις R οὐδὲ] ἢ DU 18 οἰκίαν]
 οἰκίας DU καὶ — ἀντ' ἀγορῶν seclusi, glossema ad εἰς ὑποδοχὴν κτέ.
 spectans, cf. p. 10, 9 posterius καὶ στενωποὶ om. U (eras. in Vindob. IV 113,
 probante Schwarz l. c. 81) 19 τέτραχα] cf. Strab. l. c. ἀλλήλοισ R
 24 μιμήσασθαι seclusi 25 αἰεὶ ex αἰεὶ A^r (ut solet) T²

ἰδίαις καὶ ταῖς δημοσίαις κατασκευαῖς ὠραῖζεται, σκηρῆς Μηδικῆς
 θεάμα ἀβρότερον. θυμηδαὶ δὲ αὐτὴν οὐποτε λείπουσιν, οὐδ' ὅσαι 13
 Μοῦσαι πόλεις ἀνθρώπων ἐπέρχονται οὐδεμία ἐξοικεῖ. πολλὴ μὲν
 γὰρ ἡ ἐγχώριος, πολλὴ δὲ ἡ ἑπηλὺς· φαίης ἂν ἐστὶαν εἶναι τῆς
 5 ἠπείρου παιδείας εἵνεκα· θεάτρων τε πάντων κατὰ τε ἀγῶνας καὶ
 τὰς ἄλλας ἐπιδείξεις ἀμύθητος ἡ ἀφθονία· πρὸς δὲ τούτοις χειρῶν
 ἔργα παντοῖα καὶ φορὰ γῆς καὶ θαλάττης ἐφάμιλλος. συνελόντι
 δ' εἰπεῖν, ἐκατέρω τῷ ἔθνει μία δὴ πόλις αὐτῆ μετριωτάτη, ὅσοι
 238 J 10 ἀδόλως ἀξιοῦσιν. ἀντιπάλους γὰρ τῶν πόνων τὰς ἀναπαύσεις
 877 D ἔχουσιν, ὥστε οὐ κάμνουσιν. ὁ δὲ δὴ πρὸ θυρῶν κόσμος, ἀντὶ 14
 Ἀπόλλωνος ἀγνιέως προπύλαιος τῆ πόλει Μέλῃς ὁ ἐπώνυμος,
 διωρνήη νυμφῶν ἐκ πηγῶν εἰς θάλατταν, αὐταῖς τε εἶναι λουτρὸν
 ζυτὸν καὶ Νηρηίδας παρὰ Νηρέως δέξασθαι δι' ὀλίγου. ῥεῖ δὲ ὁ
 15 Μέλῃς ὁμοίως ἐκ τε ἀντρῶν καὶ οἰκῶν καὶ δένδρων καὶ μέσου τοῦ
 ρεῖθρου ἀνίσχων καὶ προῖων μέχρι θαλάττης, καὶ αὐτοῦ τὸ μὲν
 κατὰ τὰς ἄνω πηγὰς κύκλος τέ ἐστι καὶ δρυμὼ μάλιστ' ἂν ἀπει-
 κάσαις, τὰ δὲ ἐξῆς εὐρίπῳ· πρὸς δὲ ταῖς ἐκβολαῖς † βέβρουχε μὲν
 ἡμιστά, ὁ δὲ τὸ ῥόδιον ἐπιλευκῶν ἀψοφητὶ καταμλύννται, ἐπιούσαν
 20 μὲν ἐξ ἀνέμων τὴν θάλατταν αἰωρῶν, ἀπιούση δὲ ἐπόμενος, νῶτον
 ἐν τοῦ ὕδατος ἐκατέρου δεικνύς, ὥστε οὐκ ἂν γοιῆς ὄπου συνέβαλον.
 καὶ μὴν ὅτι γε ἰχθύων πάντῃ πλήρης, καὶ τούτων τιθασῶν τε καὶ 15
 συσιτίων τοῖς σκηνοῦσιν ἐπι ταῖς ὄχθαις, καὶ † οὐκ ἐπὶ τοῦ ξηροῦ,

2 οὐποτε] οὐπω R οὐδ' Ddf.: οὐθ' O 3 ἐξοικεῖ] cf. Panath. I 287, 23
 Ddf., ubi ἕξω οἰκεῖν Aldi coniectura 5 παιδιᾶσ εἵνεκα ART, παιδείας ἕνεκα
 DU τε] δὲ DU πάντων] ἀπάντων T τε] γε DU 6 ἡ om. U 7 θαλάσ-
 σησ T 12 ἀγνιέως ADUT¹: ἀγνιέως RT² mg. c. γε. μέλῃς ὁ DUT: λέ-
 λησο A (at cum/mg.) R ἐπώνυμος] nympharum et sinus 13 διωρνήη U, διο-
 ρνήη D (utrumque in libris Thom. Mag. 94, 11): διωρνήην RT¹ p. corr.; διορνήην
 AT¹ a. corr., διωρνήης Scaliger; διωρνήην (Junt.) — εἰς θάλατταν <ποιεῖ> P. Ste-
 phanus, unde ὁ νυμφῶν ἐπώνυμος διωρνήην — ποιεῖ Rsk. 15 locum intri-
 catissimum sic enarraverim: 'Meles ita fluit, ut oriatur aequa ratione et ex antris
 et e domibus (supra fontes exstructis) et ex arboribus (inter radices cum emicant
 rivuli) et ex ipso alveo (ubi item rivuli) et procedat (inter loca amoenissima)
 usque ad mare'; verba καὶ αὐτοῦ 16 — εὐρίπῳ 18 plana sunt; tum e. g. πρὸς
 δὲ ταῖς ἐκβολαῖς (ἡ μὲν ῥαχία (or. XXV § 25) μαχομένη τῷ ποταμῷ) βέβρουχε
 ἡμιστά, ὁ δὲ κτέ. sec. Hom. P 263 (locum supped. Kaibel) 16 αὐτοῦ] αὐ-
 τοῖς D a. corr. 17 κύκλος τέ ἐστι] an κυκλοτε(ρές) ἐστι? 18 βέβρουχε μὲν
 ἡμιστά O: ἡμιστά βέβρουχε Thom. Mag. 118, 3 20 θάλασσαν U αἰωρῶν
 ARUD¹ p. corr.: ἑωρῶν D¹ a. corr., ἑωρῶν T, αἰ s. l. add. incertum T² an
 T¹ νότον RT¹ a. corr. 21 ἐν Kaibel: ἐκ O 22 τιθασῶν DTA²R² (-θάσων
 A¹R¹): τιθασῶν U 23 συσιτίων DU de καὶ — ξηροῦ v. ad p. 6, 1

ἀλλ' ὑπὸ τοῦ αὐλοῦ ἐν χώρᾳ ὄρχουμένων καὶ παροινίᾳ κυβιστών- 378 D
 των εἰς τοὺς συμπότας, ταῦτα μὲν κὰν οἱ παῖδες ἐξηγοῖντο καὶ
 ἰδεῖν πᾶσιν ἔξεστιν· αἱ δὲ δὴ καλλίους τοῦ ποταμοῦ γοῖαι καὶ ἐπὶ
 πάσας φέρονσαι πόλεις Ὅμηρος, ὁ κοινὸς τοῖς Ἑλλησι τροφεὺς
 καὶ φίλος ἐκ πατέρων τε καὶ ἐκ παιδὸς ἐκάστω· διὸ καὶ δικαίως ἂν 5
 μοι δοκοῦσιν ἅπαντες εἰς τὰς πηγὰς, ὥσπερ ἐκεῖνος ἔφη (F 148) τοῦ
 Σπερχεῖοῦ, τοῦ Μέλητος ἀπάρχεσθαι τῶν λόγων, ὥσπερ βοστρύχων,
 16 ἄδοντες Ὅμηρον χάριν τὸν ποταμόν. διαβάντι δὲ τὸν Μέλητα
 ἅπαντ' ἁΰρος, Ποσειδῶνος, ὡς ἐμοὶ δοκεῖν, δῶρον τῇ πόλει, παρα-
 πλήσιόν τε καὶ οὐ παραπλήσιον τῷ περὶ Θετταλιαν λεγομένῳ. 10
 ἐκεῖ μὲν γὰρ τὰ ὄρη διαστήσας Θετταλιαν ἐποίησεν γῆν ἀπεδον
 ἐκ λίμνης, ἔξιεις κατὰ ὄρημα τὸν Πηγειόν, ἐνταῦθα δὲ ἀπήγαγε τὴν
 θάλατταν ἀπὸ τῶν ὄρων, ἀντίστροφον τὸν ἐκ τῆς ἠπείρου κόσμον
 τῷ παρὰ τῆς θαλάττης ἀρμόττων τῇ πόλει. οὐ μὴν ἰλὺν γε ὑπε-
 λίπετο οὐδ' ὄλον ἐπηξε τὸ ἔδαφος, ἀλλ' ὀρύξαντι μὲν ἐστὶ σημεῖα 15 234 J
 τῆς ἀρχαίας φύσεως καὶ βλέψαντι γε εἰς τὰ κύκλω περιέχοντα 379 D
 εἰς ἅ ποτε ἀπηρείδετο ἡ θάλαττα, διεξελαύνοντι δὲ ἐν ὄραις καὶ
 17 κρήναις τὸ ἀλίπεδον, καὶ ταῦτά γε ἐν τέλει. . . . καὶ προελθόντι
 μικρὸν ἢ πόλις αὖθις ὥσπερ παραπέμπουσα ἀναφαίνεται, καὶ
 γίνεται δι' ἐλάττονος ἐνταῦθα ἤδη ἀριθμητὰ καὶ μετρητὰ τὰ 20
 κάλλη αὐτῆς. καὶ οὐδεὶς οὕτως ἐπείγεται ὅστις ὄρᾳ τὸ πρόσω τῆς
 ὁδοῦ καὶ οὐ μεταβάλλει τὸ σχῆμα, τὰ μὲν κατ' ὀφθαλμοὺς δεξιὰ
 ποιούμενος, τὰ δὲ ἀριστερὰ πρὸ τῆς ὄψεως. ἡ γὰρ πόλις ἔλκει
 πρὸς αὐτὴν ὥσπερ ἡ μαγνήτις λίθος τὰ σιδήρια καὶ δι' ἀνάγκης
 ἐφελουσίλου χειροῦται. πέπονθεν δὲ ταυτὸν ἢ τε πόλις πρὸς τὰ 25

1 vñ. καὶ (p. 5, 23) — ὄρχουμένων corrupta vel interpolata; pro ξηροῦ ci.
 ξηροτηγάνου Kaibel coll. Ophel. frg. 1 (II p. 293 K.) et Eubuli 109 (ibid. 203); οὐκ
 — ἀλλ' secl. Schwarz l. c. 81 (prob. Wil.); ἐν χώρᾳ 'in sua sede' κυβιστών
 τῶν A¹ 2 ἐξηγοῦντο A 4 φέρονσαι DUT: φέρονται AR 8 ἄδοντες scripsi:
 αἰδοντας A, ὡι δόντας R, ἄδοντας D (ἄδ-) UT τῶν ποταμῶν R 10 τε Rsk.:
 τι O (at s. l. add. U¹) 12 ὄρημα Wil.: ῥεῦμα O δὲ ἀπήγαγε scripsi: δὲ ἐπανή-
 γαγε O (e δε ἀνήγαγε natum); ὑπανήγαγε Rsk. 14 <οὔτ'> ἰλὺν — 15 οὔθ'
 ὄλον mavult Kaibel ὑπελίπετο AT: ὑπελείπετο RDU 15 οὔδ' U ὄλον
 scripsi: ὄσον O 17 ὄραις corruptum ex ἐκροαῖς vel πηγαῖς (cf. § 11); mentio
 fontium vel aquarum necessaria, ut et his verbis probetur oratoris sententia de
 pristina littoris natura (μὲν — δὲ) 18 ἀλίπεδον A a. corr. (corr. A¹) R γε]
 τε R lacunam indicavi: profectus ab urbe perlustrato suburbio cum Meletem
 transgressus esset, planitiem littoralem usque ad finem visit; deinde, dum in ex-
 tremis planitie sub ipsis montibus, quae in orbis modum planitiem circum-
 scribunt, iter prosequitur, ipsi procedenti paullo a sinistra rursus urbs apparet,
 ad quam iam redit 20 γίνεται DUT¹ 21 ὄρᾳ] ἐρᾶ D¹ τὸ om. R
 22 δεξιὰ ποι ποιούμενος A 24 ἐαντήν DUT

ἔξω καὶ τὰ ἔξω πρὸς τὴν πόλιν. οὔτε γὰρ ἐκ τοῦ ἄστυος τὰ προ-
 ἄστια δρῶντι κόρος, εἴτε τις ἔξωθεν προσορώη τὴν πόλιν, ἀεὶ
 τοῦ ἴσου δεῖ τὸ μὴ ἰκανῶς ἔχειν. μόνη δὲ ταύτη πόλεων εἰς ζήμιαν 18
 ἢ δόξα καθίσταται· οὐδεὶς γὰρ ἂν ἔξω περὶ αὐτῆς ἀκούων ἐφίκοιτο
 5 ὥστε ἅπαν συλλαβεῖν. δοκεῖ δ' ἂν μοι τις καὶ δόγμα παρ' αὐτῶ
 ποιήσασθαι, ὥσπερ τὸν ὑπὸ τῆς ἐχίδνης φασὶ πληγέντα μὴ ἐθέλειν
 880 D ἐτέρῳ λέγειν ἀλλ' ἢ ὅστις πεπειράται, οὕτω καὶ τῶν περὶ τῆς
 πόλεως καλῶν ἰδόντα ἰδόντι μόνον κοινοῦσθαι ἢ μέλλοντί γε αὐ-
 τίκα, εἰς ἑτέρους δὲ οὐκ ἂν ῥαδίως [τοὺς λόγους] ἐκφέρειν ὥσπερ
 10 εἰς βεβήλους (τὰ) ἱερά [ὥσπερ οἱ ὑπ' ἔρωτος κατεχόμενοι πρὸς
 τοὺς κομιδῆ παίδας οὐκ ἐθέλουσι διηγείσθαι]. τοσόνδε μὲν γὰρ 19
 ἴσως καὶ ποιητῆς ἂν εἴποι καὶ ψυχαγωγῆσειεν, ὡς ὁ μὲν λιμὴν
 ἐν ὀμφαλῶ τῆς πόλεως, τὸ δὲ πέλαγος ἐν ὀφθαλμῶ, τοῖς ἐπὶ
 15 μὲν ἀκρόπολις διὰ πάσης ἀνέχει τῆς πόλεως, ἢ δὲ θάλαττα παρα-
 τείνει καθάπερ βάσις, τοσοῦτον τοῦ Μέλητος πρὸς ἔω παραλλάτ-
 τουσα ὅσον εἰς καμπὴν παρεξελθεῖν, καὶ ἄλλα ἐν μέρει κοσμοίη
 235 J τις ἂν· ἢ δὲ ἐπὶ πᾶσιν χάρις ὥσπερ Ἴρις τεταμένη καὶ τὴν πόλιν 20
 ὥσπερ λύραν ἀρμοττομένη σύμφωνον αὐτῇ τε καὶ τοῖς ἔξω κόσμοις,
 20 καὶ ἢ διὰ πάντων ὥσπερ τοῦ παρ' Ὀμήρῳ (B 457) χαλκοῦ μέχρῃς
 οὐρανοῦ διηνεκῆς αἴγλη, τῶ ταῦτα ἐφικτὰ διηγῆσασθαι; οὐκ οὕτως
 881 D οὔτε ὁ Μέλης καλλιπαις οὔτε τις εἰς λόγους εὐτυχῆς. καὶ μὴν μόνη 21
 μὲν πόλεων ἱστορίας, οὐκ ἀκοῆς δεῖται, μόνη δὲ οὐκ ἱστορίας μάλλον
 ἢ διαίτης συνεχοῦς καὶ ὀμιλλας, ὅστις αὐτὴν μέλλει καλῶς θεά-
 25 σεσθαι καὶ τοὺς μισθοὺς τῶν ἐπαινῶν αὐτόθεν κομειῖσθαι. ἐγὼ
 δὲ τοσοῦτον ἔτι προσθήσω τῇ περιόδῳ· τοῦ μὲν γὰρ μυχοῦ τοῦ

1 οὔτε A¹RT: εἴτε D, τῶτε UA² προἄστια ADUT 2 κόρος Canter
 coll. or. XXV § 7: κόροσ O αεὶ A¹T² 3 conieci δεῖ(ται διὰ) τὸ μὴ
 5 δοκεῖ Junt.: δοκεῖν O αὐτῶ Wil.: αὐτῶν O 6 φασί] Plat. Symp. 217 E;
 cf. etiam or. XXVIII p. 534, 2 Ddf. 7 περὶ suspectum 8 ἰδόντα TD²U
 (at rta in ras. pr. m.): ἰδὼν ARD¹; del. Junt. μόνον ADT: μόνον R, μό-
 νω U 9 τοῖς λόγους ADUT, om. R, seclusi 10 τὰ addidi, cf. or. XXVIII p. 528, 3
 Ddf. δεικνὺς ἀμνήτω τὰ ἱερά ὥσπερ — 11 διηγείσθαι seclusi 11 γὰρ] γε DU
 12 ἴσως om. DU a. corr. (corr. pr. m.) εἴποι τις καὶ DU 13 τῆς πόλεως
 scripsi: τὴν πόλιν O; cf. Panath. I 159, 6 Ddf. 17 καὶ ἄλλα ἐν ART: ἀλλὰ
 ταῦτα μὲν καὶ ἐν DU; δὲ post ἢ (v. 18) referendum ad μὲν v. 11 18 ὥσπερ —
 20 πάντων om. add. mg. R¹ 19 αὐτῇ RT², αὐτῇ AT¹: ἐαντῇ DU
 τε] γε U 20 τοῦ DUTA²: τὸ A¹R 22 μέλλῃς A, το bis add. duae diversae m.
 rec. καλλιπαισ ARDUT² mg. c. γρ.: καταλείπεται T¹; καλλιπαισ praedicatum
 23 δ' D 24 διαίτης συνεχοῦσ καὶ ὀμιλλασ ART: διαίτης καὶ συνεχοῦσ ὀμιλλασ
 DU ὅστι A¹ θεάσασθαι D 25 καὶ — κομειῖσθαι in textu om. add. mg. U¹

κόλπον μικρῶ τι πρότερον (§ 14) ἐμνήσθην, ὑπὲρ δὲ τοῦ παντός
 22 βραχὺ τὸ λοιπόν. ἔστιν γὰρ ἀκριβῶς κατ' ἐπωνυμίαν τῆς πόλεως
 καὶ οὐχ ἑτέρα πρόπων. παραόητι μὲν γὰρ καὶ χρεῖα καὶ κάλλι καὶ
 σχήματι κόλπος ἐστίν, δυνάμει δὲ θάλαττα ἐξώπιος· ἐνὸς δ' ἔχων
 κόλπον προσωυμίαν εἰς πολλοὺς κόλπους ἀνελλίττεται, καθάπερ 5
 οἱ πύλακες οἱ πτυκτοί· ἄλλαι γὰρ ἄλλους ἀκραι σχηματίζουσιν·
 λιμένες δὲ καὶ ἀναπαύσεις μυρίαί. φαίης ἂν αὐτὸν εὐοικέαι ταῖς
 πολυκρούνοις φιάλαις, οὕτως αἰεὶ δι' ὀλίγης χειρρονήσον τοὺς ὄρμους
 ἔχει, περίπλους ἡμερῶν οὐκ ὀλίγων, εἴ τις κατὰ ὄρμον ὀρμίζοιτο.
 23 κάμοι τὸν λόγον ἐντανθοῖ [ἦδη] ὄρα ὀρμίζειν· περὶ γὰρ τοῦ δήμου 10
 τί δεῖ λέγειν; αὐτὸς γὰρ κρινεῖς καὶ ἔτι βελτίω ποιήσεις ἐξηγου-
 μενος πρὸς τὸ κάλλιστον. νῦν μὲν οὖν οἶδ' ὅτι καὶ σοὶ καὶ τῶν
 παρόντων πολλοῖς μετρίως δοκῶ διειλέχθαι, αὐτίκα δὲ ἐξελεγ-
 χθήσεται πάντα ταῦτα ἡττώμενα· κάμοι κέρδος ἡττώσθαι τὰ τοιαῦτα.

XVIII.

(20) ΕΠΙ ΣΜΥΡΝΗΙ ΜΟΝΩΙΔΙΑ.

I 424 D
I 260 J

ὦ Ζεῦ, τί χρήσωμαι; πότερον σιωπῶ Σμύρνης κειμένης; — 15
 τίνος μεταλαβὼν ἀδάμαντος φύσιν ἢ τίνα ταύτην καρτερίαν καρ-
 τερῶν; — ἀλλ' ὀδύρωμαι; ποίαν ἀρμονίαν ἀρμολογέμενος ἢ τίνα
 τόλμαν τολμήτην λαβῶν; ὅσαι γὰρ Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων φωναί,
 τῶν τε ὑπὲρ γῆς ἔτι καὶ τῶν ἐκ τοῦ παντός αἰῶνος γενομένων,
 εἰς ταυτὸν ἅπανσαι λέγω συνελθοῦσαι ἐλάττους τοῦδε τοῦ πτώ- 20

Or. XVIII: libri ARDUT = O

1 τι] τινι DU πρότερον] πρόσθεν T 2 κατὰ DU 3 ἑτέρω R,
 cf. p. 6, 8 παραόητι] πράγματι TA² 4 ἐνὸς ARD² item T²U² (at vo in ras.,
 quid fuerit in utroque incertum), ὅμως D¹ 6 πτυκτοί TU 8 αἰεὶ A¹T²U
 χειρρονήσον U 9 περίπλων Rsk. 10 ἦδη A, om. RDUT, seclusi 13 πολλοῖς]
 τοῖς πολλοῖς DU 14 καί μοι O Subscr. σμυρναϊκὸς πολιτικὸς T, σμύρνης
 ἐγκώμιον ἢ προσφωνητικὸς A¹; τέλος τοῦ σμύρνης ἐγκώμιον ἢ προσφωνητικὸς
 R; cf. tit. or. XXI

Tit. ἐπὶ σμύρνηι μονωιδία AR: μονωδία ἐπὶ σμύρνηι TU (D in indice),
 om. D 15 χρήσωμαι A¹R¹UTD²: χρήσομαι D¹ et p. ras. et A et R 17 ὀδύρω-
 μαί D¹A² 20 λέγω O: λόγῳ Laur. Abb. 9 (Junt.); cf. Schwarz, Wien. Stud.
 1886, 79; hiatus ut removeatur, fort. scribendum συνελθοῦσαι τοῦδε ἐλάττους;
 λέγω post μόνον (9, 1) transponi vult Kaibel (distinguens ante ἐγγειροῦσαι) πτώ-
 ματος D¹ πτώ mg. R², in ras. πράγματος (integram vocem aut priorem syllabam)
 corr. A²R²D², ut πτώματος A¹R¹ fuisse certum sit: πράγματος TU (cf. p. 28, 3)

425 D ματος ἐγγειρῆσαι μόνον, μὴ ὅτι τὴν ἀξίαν σῶσαι. ὃ μῆκιστα
 μηκίστων ἰδῶν καὶ ἀκούσας ἐγὼ, ὃ πάντα φέρων χρόνος, οἶαν
 ἰδέαν πόλεως ἐξερῶν καὶ τεχνησάμενος εἶτα ἀναλώσας ἔχεις. Ὡ 2
 πάντα ἀνόμοια τοῖς πρότερον. τὰ μὲν ἀρχαῖα Κουρήτων χοροὶ
 5 καὶ τροφαὶ καὶ γενέσεις θεῶν καὶ Πέλοπες διαβαίνοντες ἐνθύνδε
 καὶ Πελοπόννησος ἀποικία καὶ Θησεὺς οἰκιστὴς τῶν ὑπὸ τὸν Σι-
 πυλον τόπων καὶ Ὀμήρου γοναὶ καὶ ἀγῶνες καὶ τρόπαια
 καὶ νῆκαι παρὰ τοῖς ἀρχουσι διὰ πάντων ἐθνῶν, καὶ λογίων περιη-
 γήσεις ἀναγραφόντων καλλίστην τῶν ἀπασῶν. καὶ μὴν τὰ γε 3
 261 J 10 ὀρώμενα κρείττω διηγῆσεως. προσιόντι μὲν εὐθὺς ἀστραπὴ κάλ-
 λους καὶ μεγεθῶν ἀριθμοὶ καὶ μέτρα καὶ (συ)στάσεις ὥσπερ
 ἀρμονίας μιᾶς· πόδες μὲν ἐπ' ἠιόνων καὶ λιμένων καὶ ἀλσῶν
 ἐρειδόμενοι, μεσότης δὲ ἴσον τοῦ πεδίου τε ὑπεραίρουσα καὶ τῶν
 15 ἄνωθεν ἀπολείπουσα, ἐσχατιὰ δὲ μεσημβρινὴ κατὰ μικρὸν ὑψου-
 μένη, δι' ὁμοίου τοῦ παντὸς λάθρα λήγουσα εἰς ἀκρόπολιν, σκο-
 πιὰν τῆς τε θαλάττης καὶ τῆς πόλεως ἔχουσαν. τὸ δὲ οὔτε λόγῳ 4
 φητὸν οὔτε ὄψει βεβαίως καταληπτόν, ἀλλ' ἐκφευγον οὐκ οἶδ' ὅπως,
 ἐπιθυμίαν δὲ τοῦ συλλαβεῖν αὐτὸ παριστὰν αἰεὶ δὴ ποτε τὸ ὑπὲρ
 πάσης τῆς πόλεως ἐστηκόσ γάνος, οὐ διαφθεῖρον τὰς ὄψεις, ὡς
 20 ἔφη Σαπφῶ (frg. 94; 127 B⁴), ἀλλ' ἀξῆσον καὶ τρέφον καὶ ἀρδον ἅμα
 εὐθυμίᾳ, ὑακινθίνῳ μὲν ἀνθει οὐδαμῶς ὁμοιον, ἀλλ' οἶον οὐδὲν
 πώποτε γῆ καὶ ἥλιος ἀνθρώποις ἔφηναν. ὥσπερ δὲ ἀγαλμα ἀκρι- 5
 βῶς πεποικιλιμένον πάντη περιόντι θεῶν ἔχει, οὕτω σοι τῆ πρό-
 426 D τερον μὲν ὠραιότητὴ πόλεων, νυνὶ δ' ἄωριαν α, περιῆν

TESTIMONIVM 23 πεποικιλιμένον cf. Menand. Epid. p. 170 W. (350 Sp.)

1 τὴν ἀξίαν σῶσαι] sc. τὴν τοῦ πράγματος (cf. or. XXV § 19) 5 τροφαί] αὶ in ras. T² 6 ἀποικία] auget quae narrat p. 2, 11; 23, 20 τὸν] τὸ DU
 7 lacunam indicavi; fuit quod illis τὰ μὲν ἀρχαῖα v. 4 responderet (e. g. τὰ δὲ νεώτερα . . .) 8 ἀρχουσι καὶ διὰ Ddf. e Baroc. 136 et Oxon. Nov. Coll. 259, falsus; imperatores Romani et senatus intellegendi; νῆκαι cf. or. XIX § 13
 λόγων U¹ λογίων] e. g. Strab. XIV 646 καὶ νῦν ἐστὶ καλλίστη τῶν πασῶν
 11 συστάσεις scripsi: στάσεις O 16 ἔχουσαν A (at v ex parte eras.) RTD: ἔχουσα U οὔτε] οὔτω D¹ 18 αὐτό] o in ras. T²; § 3 continentur quae oculis cerni et verbis describi possunt; § 4: quod vero neque cerni nec describi potest, τὸ γάνος est; cf. or. XVII § 19 et 20; τὸ deleri vult Wil. παριστὰν (-ἄν) O: παριστῶν A²U², παριστῶν R² αἰεὶ A²R²D² 20 τρέφων T¹ Sapphonis fragmenta composuit Wil. 22 ἔφηναν] αν in ras. R² δὲ add. U²
 23 περιόντι ARDU¹: περιόντι TU² οὔτω σοι DU: οὔτωσ οἱ ART; οὔτωσ Wil., οὔτω καὶ Schwarz l. c. 82 24 δὲ RT ἄωριαν ἀπεριῆν αφωτον τισ αἰεὶ θεωροῖη Δ¹ ἄωριαν ἢ περιῆν ἀφότον τισ αἰεὶ θεωροῖη ΤΑ² (praeter αἰε, quod A¹), ἄωριαν ἢ περιῆν (ex ἀπεριῆν corr.) ἀφ' ὅτου τισ αἰεὶ θεωροῖη R, corr. et verba superscr. R²; ἄωριαν ἐχούση ἢ περιῆν ἀφότον τισ ἂν θεωροῖη D

ἀρ' ὅτου τις αἰεὶ θεωροῖη· νῦν δὴ τὸ κάλλιστον εἶδος παρέσται δοκεῖν, τοῦτο μὲν ἐξαίφνης ἐκφανῆς ἐγγιγνομένη, τοῦτο δὲ ἀπαντικρὺ γιγνομένῳ, τοῦτο δ' ἐκ προαστίων ἐκ πορθυῶν ἐκ πελάγους, ἐκ γῆς ἐκ θαλάττης. ταῦτα μὲν τὰ πρὶν ἐντυχεῖν.

6 συνουσίαι δὲ ὄσαι καὶ ὀμιλίαι τίνα μὲν κόρον ἔσχον ἀνθρώποις; 5
 τίνι δὲ ἄλλη πόλει παρὰ μικρὸν ἐλθεῖν ἀπέλιπον; ὃ κρήναι καὶ
 θέατρα καὶ στενωποὶ καὶ δρόμοι κατάστεγοι καὶ ὑπαιθροὶ· ὃ τῆς
 ὑπερλάμπρου σχῆμα ἀγορᾶς, ὃ χρυσοῦ τε ἐπώνυμοι καὶ ἱερῶν
 ὁδοὶ καθ' ἑαστον πλαίσιον, ἀντ' ἀγορᾶς ἀπάσαι· ὃ λιμένες πο-
 θοῦντες τὰς τῆς φιλιάτης πόλεως ἀγκάλας, ὃ κάλλη γυμνασίων 10
 ἀμύθητα, ὃ ναῶν καὶ περιβόλων χάριτες, ποῖ ποτε γῆς ἔδυτε; ὃ
 7 κόσμοι παραλίας, ὃ πάντα ἐκεῖνα ὀνειράτα. Ποῖαι πηγαὶ δα-
 κρύων ἱκαναὶ τοσοῦτω κακῶ; ποῖαι συναυλῖαι καὶ συνῳδαὶ χορῶν
 πάντων τὴν καλλίχορον καὶ πολυῦμνητον καὶ τριπόθητον ἀνθρώ- 262 J
 ποὶς ἀρκέσουσιν ἀνομιῶσαι πόλιν; ὃ πτόμα τῆς Ἀσίας, ὃ λοιπαὶ 15
 πόλεις, ὃ πᾶσα μὲν γῆ, πᾶσα δὲ εἴσω Γαδείρων τε καὶ ἔξω Γα- 427 D
 δείρων θάλαττα, ὃ κύκλος ἀστέρων, ὃ πάντα ἐφορῶν Ἥλιε, οἶον
 ἠμέσχον θέαμα ὄρων. ὃ παιδιὰ μὲν Ἰλίου πόρθησις, παιδιὰ δὲ
 Ἀθηναίων ἐν Σικελίᾳ συμφοραὶ καὶ κατασκαφαὶ Θηβῶν, καὶ στρα-
 τευμάτων ὄλεθροὶ καὶ πόλεων δύσεις καὶ πάνθ' ὅσα πῦρ καὶ πό- 20
 λεμοὶ καὶ σεισμοὶ μέχρι τοῦδε ἀπειργάσαντο. ὃ πρότερον μὲν
 κάλλει καὶ μούσαις ἀπάσας πόλεις ἀποκρύπτουσα, νῦν δ' ἀπο-

(at ἐχούση ἃ περιῶν in ras. multo brevior D²) U (in quo ἃ super ras. add. m. 2, cf. AR); ννὶ δὲ ἄωριαν secl. Schwarz l. c. 82; lacunas indicavi; verba παρέσται — γιγνομένῳ adeo corrupta, lacunosa, turbata glossematis, ut certi nihil adsequi liceat; e. g. propos. οὐτως αὖ τῆ — πόλει, ννὶ δ' ἄωριᾷ ('ruinae et intempestive mortuae urbi'), περιῶν — θεωροῖη [νῦν δὴ] τὸ εἶδος παρ(α)σχ(ε)σθαι δοκεῖν — ἐκφανεῖ γιγνομένη (lacuna) τοῦτο δὲ κτέ. Wil., οὕτω σοι τῆ — πόλει, ννὶ δ' ἄωριαν (praepostere) ἀ(π)νηθηκνῶν περιῶν, ἀρ' ὅτου — θεωροῖη, ἡ) ννδὴ τὸ — εἶδος παρεῖχες ἰδεῖν, τοῦτο μὲν — ἐκφανῆς [ἐγγιγνομένη κτέ. Kaibel

2 ἐκφανῆς ἐγγιγνομένη AT² mg. c. γρ. R (at ἐγ et η in ras. R²); ἐκφα-
 νῆσιν γινομένη T (~ et i T²); ἐκφανεῖ γιγνομένη DU, at~ in ras. (cf. T) et mg. c.
 γρ. ἐκφανῆς pr. m.; lacunam indicavi, deest e. g. τοῖς πόρρωθεν, ni plura; cf.
 or. XX § 14 et Panath. I 156, 20 Ddf.; ἐγγιγνομένη secl. Rsk.² 3 γινομένω
 RT, γιγνομένην U¹ δὲ AD προαστείων O 4 τὰ om. D 6 μικρὸν ἐγγύς
 ἐλθεῖν U, on (s. l.) ἐγγύς ἐλ in ras. U²; παρὰ μικρὸν ἐγγύς ἐλθεῖν Rsk.; παρὰ
 μικρὸν i. q. ἐγγύς cf. Dion. Byz. p. 3, 8 W. τῶ παρὰ μικρὸν ἐξαπατώσιν
 9 πλαίσιον Canter: πλησίον O 10 τὰς — ἀγκάλας ADU: τὰς R¹ omisso
 ἀγκάλας, quod add. mg. pr. m. et post in textum induxit R², τὰ T omisso
 ἀγκάλας; cf. p. 22, 8 11 ποτε om. Thom. Mag. 266, 16 13 χωρῶν D
 14 καλλίχορον DUA² 15 ἀπομιῶσαι Wil. 16 prius Γαδείρων om. U
 18 ἰλλου] ἰ in ras. R¹T² 20 πόλεων καταδύσεις U 22 δὲ DUT

κρύψασα τὸ τῆς Ῥόδου πτώμα· ἐμελλες ἄρα τοῖς Ἑλλησιν ἄδεσθαι
 δευτέρων σχετιωτέρων. ὃ πᾶσι τοῖς ὁμοφύλοις ἐναγισμάτων 8
 ἡμέρα, ὃ κοινῇ τοῖς Ἑλλησιν ἀποφράς, οἶαν κεφαλὴν τοῦ γένους
 ἀπὴνεγκας, οἶον ἐξεῖλες ὀφθαλμόν. ὃ γῆς ἀγαλμα, ὃ θέατρον
 5 τῆς Ἑλλάδος, ὃ Νυμφῶν καὶ Χαρίτων ὕφασμα. ὃ πάντα ὑπο-
 μείνας ἐγὼ, ποῦ γῆς νυνὶ μονῶδῶ; ποῦ μοι τὸ βουλευτήριον; ποῦ
 νέων καὶ πρεσβυτέρων σύνοδοι καὶ θόρυβοι διδόντων ἅπαντα; ἦν
 ποτε ἐν τῷ Σιπύλῳ πόλις, ἦν κατὰ τῆς λίμνης δῦναι λόγος. ὃ
 Σμύρνα, ὡς πόρρωθέν σοι τὸ προοίμιον ἦδετο. οἷας ἐκκληρονό-
 10 μηςας τύχης, ὡς ἦμιστα σαυτῇ προσηκούσης. Νῦν ἔδει μὲν πάντας 9
 οἰωνοὺς εἰς πῦρ ἐνάλλεσθαι — παρέχει δ' ἡ πόλις ἀφθονον —
 πᾶσαν δὲ τὴν ἡπειρον ἀποκείρασθαι — πάντως αὐτῆς ὁ βόστροχος
 οἴχεται —, νῦν ποταμοὺς δάκρυσι ζυῆναι, νῦν ὀκνάδας ἐκπλεῦσαι
 15 μέλασι τοῖς ἰστίοις. ὃ Μέλῃς δι' ἐρήμου ζέων· ὃ τῶν προτέρων
 μελῶν τὰ παρόντα ἀντίφθογγα, ὃ κύκνων ῶδῆ καὶ ἀηδόνων χορός...
 ἐνθρηνεῖν· ἦ που καὶ Γοργόνες εἰ περιῆσαν, οὐκ ἂν τὴν Μένδουσαν
 οὐδὲ τὸν αὐτῶν ὀφθαλμόν, ἀλλὰ τὸν τῆς Ἀσίας ἐπένθησαν. ποῖον 10
 Βόστροπον ἢ ποῖους Καταρράκτας ἢ τίνα Ταρτησὸν τὸ σόν, ὃ
 δαιμονία, κλέος οὐκ ἐπῆλθεν; ποῖα Μασσαλία τὸ πένθος τοῦτο
 20 ὀρισθήσεται, ἢ τίνη Βορυσθένη; τίς Ἑλλήνων οὕτως ἐξω τῆς Ἑλ-
 λάδος, τίς βαρβάρων οὕτως ἀδάμαστος καὶ ἀνάλωτος τοῖς τῆς
 Σμύρνης βέλεσιν καὶ φίλτροις, ὅστις οὐκ ἀκοῆ μὲν ἦρα, ἀκοῆ δὲ
 ἀνιάσεται; Ἡλιάδας μὲν δὴ λέγεται πενθούσας τὸν ἀδελφὸν τελευ-
 25 τρον παγγῆναι, σὲ δέ, ὃ χαριεστάτη πόλει, αὐτοῖς ὦρα τοῖς δέν-
 δρασι θρηνεῖν.

1 Ῥόδου πτώμα] or. XXV 2 δευτέρων σχετιωτέρων] cf. ad. p. 22, 23
 ὁμοφύλοις RDUT: ἄλλοφύλοις A² in ras. 7 διδόντων ἅπαντα corrupta; vide-
 tur subesse sententia: 'plausus qui mihi omnia praebebant'; plausu auditorum
 orator ad orationes, quae ei rerum omnium instar erant (cf. or. XXXIII p. 577,
 22 sqq. Ddf.), incitabatur, ita ut plausibus illis omnia sibi dari profiteri posset
 8 cf. or. XVII § 3 10 νῦν μὲν ἔδει πάντας U, νῦν ἔδει πάντας μὲν R²
 11 ἀλλεσθαι T 12 πᾶσαν — ἀποκείρασθαι] superare studet personatum Ly-
 sian II 60 κείρασθαι τῇ Ἑλλάδι 15 lacunam indicavi: e. g. χορός, (νῦν ὑμῖν
 τῇ ἐρημίᾳ καιρός) ἐνθρηνεῖν (cf. v. 26); μέλη (propter Μέλῃς pro λόγοι dictum)
 πρότερα dicit quae de pulcherrimo Smyrnae suburbio or. XVII § 14 sq. praedi-
 caverat; his ἀντίφθογγα sunt τὰ παρόντα μέλη, quibus queritur, quod δι' ἐρή-
 μων iam Meles fluat; iam olores et lusciniās, quae pulcherrimum suburbium
 quondam incoluerant, iubet τῇ ἐρημίᾳ ἐνθρηνεῖν; ἐνθρηνῶν e Vindob. IV 326
 Schwarz l. c. 79 17 αὐτῶν ART, αὐτῶν U, at 'et ὧν corr. m. 2, αὐτῶν D² ex
 αὐτὸν D¹ 18 τὸν σόν om. D Subscr. συνετέθη ἐν ἀκαριαίῳ ὁμοῦ τῇ ἀγ-
 γελία AR, hic εἶθ' ἐπιστολή addit; μονῶδα ἐπὶ σμύρνη T

XIX.

(41) ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΕΡΙ ΣΜΥΡΝΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ
ΒΑΣΙΛΕΑΣ.

I 762 D

I 512 J

*Ἀυτοκράτορι Καίσαρι Μάρκῳ Ἀυρηλίῳ Ἀντωνίνῳ σεβαστῷ καὶ
αὐτοκράτορι Καίσαρι Λουκίῳ Ἀυρηλίῳ Κομόδῳ σεβαστῷ
Ἄλλιος Ἀριστείδης χαιρεῖν.*

Πρότερον μὲν, ὃ μέγιστοι βασιλεῖς, ἀγωνίσματα καὶ λόγους
ἐκ διατριβῶν καὶ τοιαῦθ' ὑμῖν ἀπέστελλον, νυνὶ δὲ ἑτέραν ὁ δαίμων 5
ἔδωκεν ὑπόθεσιν· κείται Σμύρνα τὸ τῆς Ἀσίας ἀγαλμα, τῆς δὲ
ὑμετέρας ἐγκαλλώπισμα ἡγεμονίας, πνρὶ καὶ σεισμοῖς ἐκτριβεῖσα.
ὀρέξατε πρὸς Θεῶν χεῖρα, ὀρέξατε, ὅσῃν ὑμῖν πρέπει. Σμύρνα τοι
μέγιστα δὴ τῆς νῦν Ἑλλάδος ἐντυχήσασα καὶ πρὸς Θεῶν καὶ πρὸς
ὑμῶν, τῶν τε ἀεὶ βασιλέων καὶ τοῦ συνεδρίου κοινῇ, μέγιστα 10
δὴ καὶ πέπονθε τῶν μνημονομένων. ἐν δὲ ὁμοῦς αὐτῇ κἀν
τούτοις ἐφυλάχθη παρὰ τοῦ δαίμονος ὡσπερὲν σύμβολον σωτη-
2 ρίας· εἶδετε τὴν πόλιν, ἴστε τὴν ζῆμιαν. Ἄναμνήσθητε ὧν
ἐπὶ τῆς πορείας ἐφθάρξασθε ὀρώντες εἰς αὐτὴν, ἀναμνήσθητε ὧν 763 D
εἴσω παρελθόντες, ὡς διετέθητε, ὡς διεθήκατε· οἱ μὲν Θεοξένια 15
ἦγον, ὑμεῖς δὲ ὡς ἐν τοῖς ἡμερωτάτοις ὧν κέκτησθε ἀνεπαύεσθε.

Libri ARDUT = O

Tit. ἐπιστολὴ περὶ σμύρνης· πρὸς τοὺς βασιλέας· R: ἀριστείδου ἐπιστο-
λὴ περὶ σμύρνης πρὸς τοὺς βασιλέας τῶν Ῥωμαίων A (-αίων ex -έων corr. A²)
TU; subiciunt titulo ἡ ἐπιγραφὴ T, ἐπιγραφὴ U; om. D; ἐπιστολὴ περὶ Σμύρ-
νης Ddf. 1—3 om. D 2 λουκίῳ RU: om. AT 5 ἑτέραν ὁ δαίμων A:
ὁ δαίμων ἑτέραν RDUT 7 ἡγεμονίας ἐγκαλλώπισμα D 8 τοι A (at / mg.)
R² s. l. D¹, τοι U, s. l. a add. pr. m.: τὰ TD², om. R¹ 9 τῆς | Ἑλλάδος U
13 εἶδετε] ἴδετε RT m. recentissima ἀναμνήσθητε — παρελθόντες add. mg.
U¹ 15 θεοξένια A² (ci. Canter): θεῶι ξένια O (at s. l. add. ὡς ante θεῶ U¹)
quod immerito tuetur Schwarz, Wien. Stud. 1886, 81: Commodum semel tantum
cum patre Smyrnae fuisse concludimus e p. 23, 17; quod non vere, ut e p. 2, 18
conieceris, sed autumnō a. 176 factum esse rationibus chronologicis adhibitibus Klebs
(Pauly-Wissowa R.-E. I 2301) probavit, cui ita favet noster locus, ut non Dio-
nysiis imperatores Smyrnam visitasse doceat. Quae ita inter se concilianda iu-
dico: or. XVII non habita est imperatoribus urbem intransibus (neque enim
Commodi mentio ulla), sed missa per legatos ad Marcum Aurelium, ut impera-
torem, qui iter per Asiam faciendum iam instituerat, salutarent proficiscentem;
hoc factum est hieme exeunte (cf. p. 2, 18); imperatores non ante autumnum
urbem adierunt, quibus diebus Smyrnaei Theoxenia, quae 'dies Caesarum recep-
tionis' recte interpretatur Wil., egerunt

513 J

ποία προσβολή τῆς ὄψεως οὐχ ἡδίους ὑμᾶς ἐποίησεν; τί τῶν πάντων ἐθεάσασθε σιγῇ καὶ οὐ μετὰ τῆς πρεπούσης ὑμῖν εὐφημίας; ὦν οὐδὲ ἀπελθόντες ἡμνημονήσατε. ἂ νῦν πάντα ἐν κόνει. μέμνε μεν ἐκεῖνος λιμήν, οἴχεται δὲ ἀγορᾶς κάλλη, κόσμοι δὲ 3

5 ὀδῶν ἀφανεῖς, γυμνάσια δὲ αὐτοῖς ἀνδράσι καὶ παισὶ διεφθαρται, ναοὶ δὲ οἱ μὲν κεῖνται, οἱ δὲ κατέδυσαν· ἡ δὲ πρὸς θεῶν ὠραιότητα πόλεων καὶ τοῦ κάλλους ἐπάνυμος ἀνθρώποις ἅπασιν ἀωρότατον θεαμάτων ἀποπέφανται, κολωνὸς ἐρειπίων καὶ νεκρῶν, ζέφυροι δὲ ἐρήμην ἐπιπνέουσιν. τὸ δὲ λειπόμενον πᾶν εἰς ὑμᾶς

10 βλέπει, συναποβλέπει δὲ καὶ ἡ ἄλλη πᾶσα Ἀσία ὑμῖν μὲν τὰγαθὰ νῦν τε καὶ αἰεὶ συνευχομένη, τῇ Σμύρνῃ δ' ἔλεον παρ' ὑμῶν, εἰ δὴ Σμύρνα γε τοῦδαφος. παράδοξον μὲν οὖν οἶδα ἐρῶν λόγον, οὐ 4 μὴν ἀνόητόν γε, ὡς οἶμαι. εἰ γὰρ καὶ ἀβούλητος ὑμῖν ἡ ὑπόθεσις, τῆς γε ἀγαθῆς τύχης ὑμῖν γέγονεν, δούσης ἀφοριμῆν ἐφ' ἧς κάλλιστα

15 δὴ καὶ φανερώτατα τῇ φύσει χρήσεσθε ἐπὶ πολλοῖς καὶ μεγάλοις οἷς πρότερον ἐπεδείξασθε. μὴ γὰρ μοι Λυσίμαχον ἔτι μηδὲ Ἀλέξανδρον αὐτόν, μηδὲ Θησέα καὶ μύθους, ἀλλ' ὑμεῖς οἰκισταὶ τῆς πόλεως γένεσθε, ὑμεῖς νέαν ἐξ ἀρχῆς ἀποδείξατε, ὑμῶν γενέσθω πᾶσα καὶ διὰ πάντων ἡ πόλις· εἴτε ὡς καλύτεραν βασι-

764 D

20 λίδων εἴτε ὡς βασιλέων ἀνάδημα εἶθ' ὅπως βούλεσθ' ἐλογίσασθε, οὕτω σώσατε τὴν πόλιν. τίνας οἰκιστάς, ποίους βασιλέας οὐκ ἀποκρύψετε; ποίους οὐχ ὑπερβαλεῖσθε ὄρους μεγαλοψυχίας, ἂ χρόνῳ καὶ καθ' ἕκαστον ἐκτίθῃ τῇ πόλει, ταῦθ' ἐνὸς οἰκισμοῦ ποιήσαντες γενέσθαι; καὶ ταῦτα οὐχ ὡς συμβουλευῶν εἶπον οὐδ' ὡς 5

25 ἀγνοοῦντας διδάσκων, οὐχ οὕτως ἐκφρων γέγονα ὑπὸ τῆς συμφορᾶς, ἀλλὰ τοὶ καὶ εὐχεσθαι οὕτω νομίζουσιν ἀνθρώποι, Ἄδὸς νίκην Αἴαντι (H 203) καὶ Ἐὐν αὐτ' ἐμὲ φίλαι Ἀθήνη (E 117)· ἐν ᾧ τοίνυν τρόπῳ τοῖς θεοῖς διαλεγόμεθα, ἐν τούτῳ καὶ ὑμῖν ἐπιστέλλειν ἀνεπιφθονον. καὶ μὴν τοῖς μὲν θεοῖς εὐχόμεθα ὑπὲρ τούτων, ὑμῶν

514 J

30 δὲ τῶν θειοτάτων ἀρχόντων δεόμεθα· καλὸν δὲ πον καὶ πρὸς θεῶν

TESTIMONIVM 9 ζέφυροι — ἐπιπνέουσιν Philostr. V. S. II 9
 4 μέμνε] cf. Paul. Sil. Anth. X 15, 1 μεμνκότα κόλπον μὲν ἐκεῖνος
 DU: μὲν γὰρ ἐκεῖνος T, μὲν καὶ ἐκεῖνος R, μὲν ||| ἐκεῖνος A, (non fuit γὰρ);
 ἐκεῖνος, quem vidistis 6 θεῶν TUD²: θεῶν ARD¹ 9 καταπνέουσι Philostr.
 (e memoria verba referens) 10 τὰ ἀγαθὰ U 12 ἐρῶ R 14 ἐφ' οἷς T
 δὴ κάλλιστα καὶ U 18 γινεσθε D 19 δι' ἀπάντων A 20 διάδημα
 DR² βούλεσθ' ἐλογίσασθε Wil.: βούλεσθε λογίσασθε O (λογίσασθαι U²)
 21 ἀποκρύψετε] o et prius ε in ras. U² (ἀπεκρύψατε Oxon. Nov. Coll. 259)
 23 ἐκτίσθη R (at corr. ἰσ ex η pr. m.) ἐκτίσθη D (σ arras.) 26 εὐχεσθ' ἀν οὕτω R
 ἀνθρώποι O, correxi 27 αὐτ' ἐμὲ D φίλαι ἀθήνη A¹: φίλε ἀθήνη TD¹R²
 (in ras. ε'), φίλε ἀθήνη UA²D² 30 καλὸν δήπον P. Stephanus (errore?)

6 και πρὸς ἀνθρώπων δεῖσθαι τὰ τοιαῦτα. Ὅπως δὲ αὐτὸς ἐξέφυγον, ποθεῖτε ἴσως ἀκοῦσαι. ἡμέραις τισὶ πρότερον τῶν συμβάντων ἐκίνησέν με ὁ θεὸς καὶ κατέστησεν εἰς χωρὶον τι καὶ προσέταξεν κατὰ χώραν μένειν, οὐδὲν δὴ καὶ διατρίβωιν τὰ συμβάντα ἐπιθύμην. πυθόμενος δὲ οὐκ εἶχον ὅπως ἡσυχάζοιμι, ἐλείπετο δὲ ἄλλο μὲν 5 οὐδὲν, οἶμαι, θεοὺς δὲ καὶ ὑμᾶς καλεῖν. διὰ ταῦτα οὔτε πρεσβείαν κοινήν ἀνέμεινα οὔτ' εἰς ἕτερον βλέπειν ἤξιλον ὁ τι πράξειεν, ἀλλ' ἡγούμενος εἴ τιμι τῶν πάντων κάμοι διαλέγεσθαι τὸ πρᾶγμα, ἐμαντὸν ἔταξα διάκονον, ἀξιόχρεων εἶναι νομίσας εἰ μὴ 7 τι ἄλλο, ἀλλ' ἀνακλαύσασθαι τὰς τῆς πόλεως συμφοράς. ἕτεροι 10 μὲν οὖν παρὰ βασιλεῦσιν ἰσχύσαντες δωρεὰς εὗροντο (ταῖς) ἑαυτῶν πατρίσιν εἰς παραττούσαις, ἐγὼ δ' εἴ τι καὶ τοῦμόν ἐστι παρ' ὑμῖν, αὐτῶ καὶ δέομαι ταύτην γενέσθαι τῇ πόλει τὴν χάριν, μὴ καθάπερ 765 D σκευὸς συντριβὲν ἐκρηγῆναι καταγνωσθὲν ἀχρηστίας, ἀλλ' ἀναβιβῶναι δι' ὑμῶν. εἰσῆιε δέ μοι καὶ τὸ τοῦ Σόλωνος, ὃν φασὶ τῆς πολιτείας καταλυθείσης λαβόντα ἀσπίδα καὶ δόρυ καθῆσθαι πρὸ τῆς οἰκίας, βοηθεῖν μὲν οὐκ ἔχοντα, οἶμαι, ἐνδεικνύμενον δὲ ὡς ἔχει γνώμης· τὸ δ' ἐμὸν καὶ πλεόν. εἰ γὰρ καὶ μηδὲν ἔργω συντελεῖν εἶχον, τὸ γε τὴν ὑμετέραν φιλανθρωπίαν παρακαλεῖν εἰς ἔργον 8 ἥδδεν μοι καθιστάμενον, ὥστ' οὐχὶ μάταια σπουδάσεσθαι. καὶ μὴν 20 ὅσα μὲν ἔξω πυλῶν οὐ πᾶν θράττει με, ἐπεὶ οὐδὲ τοῖς προστάταις συνέχαιρον, ἡνίκα περιειργάζοντο· δεῖσθω δ' ὑπὲρ αὐτῶν ὁ βουλόμενος, οὐδὲν τὸ γε ἐμὸν κωλύει· ὅσα δ' εἴσω περιβόλον καὶ παλαιὰ καὶ καινὰ τῆς τε εἰς ὑμᾶς τιμῆς καὶ ἅμα τῆς παρ' ὑμῶν ὑπομνήματα καὶ τῇ πόλει φιλοτιμίαν ἔχοντα πρὸς τε τοὺς ὁμοτίμους καὶ τῶν ξένων τοὺς ἀφικνουμένους, ἔτι δὲ τοῖς ξένοις ἀπάσης τύχης ἀφορμὴν καὶ παραμυθίαν, ἡδέως ἂν εἰς ἐκείνην τὴν 25 9 ἡμέραν ἀφικολίμην, ἐν ἧ ταῦτα ἐστῶτα θεάσομαι. ὅταν γε μὴν ἐνθυμηθῶ πρὸς ἐμαντὸν ὅτι τῶν πάλοι τις αὐτοκρατόρων, οὐ τῆς

4 κατὰ] καὶ R¹ 5 ἡσυχάζοιμι] ἡσυχ in ras. T² δὲ οὐδὲν ἄλλο μὲν οὐδὲν οἶμαι D 6 καὶ ante ὑμᾶς s. l. add. U² ὑμεῖς A¹, corr. A^r 7 ὅτι πράξειεν om. D¹, add. mg. D² 8 κάμοι ADUT²: καὶ ἐμοὶ R, καὶ T lacunam indicavi, e. g. (ὑμῖν προσήκειν καὶ παρίστασθαι), ad διαλέγεσθαι cf. p. 16, 14; lacuna non admissa pro διαλέγεσθαι ci. διακελεύεσθαι Wil. 10 ἀνακλαύσεσθαι Canter (Rsk.), at medium ferri potest 11 δωρεὰν T εὗρον ταῖς ἑαυτῶν D, εὗρον ταῖς αὐτῶν U, mg. add. m. 2 γρ. δωρεὰς εὗροντο ἐν ταῖς; om. ταῖς ART, addidi tamquam e coniectura 14 συντριβὲν] συν in ras. U² ἀχρηστίας Rsk.: ἀχρηστίαν O, cf. or. XXVI § 28 15 φασὶ cf. interpretes ad Aristot. rp. Ath. 14, 2 20 σπουδάσεσθαι D 23 γε] γ in ras. A^r 26 εἰσαφικνουμένους DU 29 πρὸς] κατ' DU τὶς] Domitianus (Scaliger ad Euseb. p. 202; Bernhardt ad Dion. Per. 209)

ὑμετέρας οἰκίας — μηδὲ γὰρ εἴη τοῦτο γε, οὐδὲ γένοιτ' ἂν ὑφ' ὑμῶν
 οὐδενός —, ἀλλὰ τις τῶν πρότερον πεπευών, ὡς λέγεται, μεταξὺ
 παρεφθέγγατο, μὴ βούλεσθαι Νασαμῶνας εἶναι, ἔπειτα ἀπόλοντο
 οἱ Νασαμῶνες, οἶμαι περὶ γε ὑμῶν εἰκότως ἂν ἐλπίζειν ὅτι σπου-
 5 δάζοντες καὶ τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν ἡθῆσι χρώμενοι καὶ τοσοῦτον
 μόνον εἰπόντες καὶ προδείξαντες ὅτι βούλεσθε Σμύρναν εἶναι,
 766 D ταχέως ἅπασιν ἡμῖν ὁ ποθοῦμεν δείξετε. ἔτι δὲ οὐκ ἄλλοτρίους 10
 χρώμαι παραδείγμασιν, ἀλλ' ὑμῶν αὐτῶν, ὅσην τῶν ἐν Ἰταλίᾳ πόλεων
 ἐπιμέλειαν ἐποιήσασθε ὥστε ἀναλαβεῖν αὐτὰς τοῖς ἅπασιν. ἐκεί-
 10 νας μὲν τοίνυν πάλαι κεκημηκίας ἀνεκτήσασθε, Σμύρναν δὲ ἀρτίως
 μὲν ἀνθοῦσαν, ἀρτίως δὲ καταρρνεῖσαν εἰς πόλεων ἀριθμὸν αὐθις
 καταστήσατε, πρότερον μὲν τὰ ἱερὰ κοσμήσαντες αὐτῆς, νῦν δὲ τὸ
 πᾶν σχῆμα σώσαντες. ἀξία δὲ οὐ μόνον τῆς ὀψεως χάριν ἢ 11
 πόλις σωθῆναι, ἀλλὰ καὶ τῆς εὐνοίας ἣν παρὰ πάντα (τὸν) χρόνον
 15 εἰς ὑμᾶς παρέσχετο, συναραμένη μὲν τοῦ πρὸς Ἀντίοχον πολέμου,
 συναραμένη δὲ τοῦ πρὸς Ἀριστόνικον, πολιορκίας τε ὑπομείνασα
 καὶ μάχας οὐ φάυλας ἀγωνισαμένη, ὧν ἔτι νῦν ἐν πύλαις ἦν αὐτῇ
 τὰ ὑπομνήματα. ἔτι δὲ ἐσθῆτος δεῆσαν ὑμετέρῳ στρατοπέδῳ καὶ
 τοῦ στρατηγοῦ διεφθαρμένον τὸν μὲν στρατηγὸν κομίσαντες εἰς
 20 τὴν πόλιν θάπτουσιν εἴσω τῶν νῦν πυλῶν, πρὸς δὲ τοὺς στρατιώ-
 τας τοὺς χιτῶνας ἐνείμαντο ἀνὴρ ἀνδρὶ δούς. τοιοῦτοι μὲν τὰ πρὸς 12
 τοὺς ἄρχοντας ὑμᾶς· πρὸς δὲ τοὺς ὁμοφύλους τίνες; πάντα μὲν
 οἷ μικρὸν ἔργον ἂν εἴη γράφειν, ἀλλὰ σεισμῶν ποτε καὶ λιμῶν
 516 J συνεχῶν συμβάντων περὶ τὸν κάτω τόπον τοῦτον τῆς Ἀσίας καὶ
 25 τινῶν καὶ χάσμασι διεφθαρμένων καὶ συμφορᾶς πολυτρόπου κατε-
 χούσης τὰς πόλεις καὶ σίτω καὶ χρήμασι καὶ τῷ μηδὲν προθυμίας
 ἐλλείπειν ἔστιν ἅς τῶν πόλεων διεσώσαντο, Χίους, Ἐρυθραίους,
 Τηίους, Ἀλικαρνασσεῶς. εἰς ἃ τοίνυν τότε τοῖς ἄλλοις ἐπήρκει μία
 767 D δὴ πόλις, οὐδ' ἠτίσουν αὐτῇ νῦν ἀξιόχρεως βοηθῆσαι· ἢ δὲ παρ'
 30 ὑμῶν ἐλλίς λείπεται. καὶ μὴν πρότερον μὲν ἀριστεῖα τῶν ἔργων 13

1 μηδὲ γὰρ] praeter μη in ras. U² 3 βούλεσθε A 5 ἡμετέροις R
 7 ἡμῖν] ἢ in ras. U² 8 χρώμαι] χρώμενοι DU; cf. v. 5; Isocr. IX 77
 (V 113) 12 καταστήσατε DUT: κατεστήσατε AR 14 πάντα τὸν χρόνον
 DU: πάντα χρόνον ART; addidi articulum tanquam e coniectura 16 συνα-
 ραμένη δὲ] ἐνη δὲ in ras. U² 18 ἐσθῆτος κτέ.] cf. Tacit. ann. IV 56 (Rsk.)
 21 ἐνείμαντο. O Thom. Mag. 401, 6: ἐνείματο Thom. Mag. 84, 18 (ci. Canter),
 variat lectio apud eundem p. 244, 11 24 συμβάντων συνεχῶν R, fort. prae-
 stabilibus τὸν] τῶν T¹ 28 ἀλικαρνασσεῶς ARDU 29 οὐδ' ἠτίσουν D
 (hic οὖν) U, οὐ δῆτις οὖν A¹ οὐδῆτιον A¹: οὐδ' ὄστισούν T¹, posterius σ eras.
 αὐτῇ A¹ αὐτῇ R, αὐτῇ A¹ αὐτῇ T¹ DU om. U¹ 30 ἔργων D¹ A²: ἔγων A¹,
 ἀγῶν R, ἀγῶν T¹ (hoc non est ἀγῶνων), ἀγῶνων UT²

ἐφέρετο, χώραν καὶ πανοπλίας καὶ λάφυρα, οἷς αὐτὴν ὑμεῖς ἐτι-
 μάτε, νῦν δὲ πρεσβεῖα συμφορῶν ἀνήρηται παρὰ τοῦ δαίμονος,
 ὧν (ἐν) ὑμῖν ἡ λύσις. ὁ δ' ἀπάντων μάλιστα ἄξιον εἰπεῖν καὶ θαυ-
 μάσαι, τῆς τύχης τὴν μεταβολήν. τοῦ γὰρ νεῶ τοῦ νῦν καταδύντος
 οὕτω λαμπρῶς λέγεται τυχεῖν ὥστε ἀγῶνος γενομένου τὴν μὲν 5
 Ἀσίαν τῶν ἄλλων ἐθνῶν προκριθῆναι, τῶν δ' ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλεων
 τὴν Σμύρναν τοσοῦτον ὥστε τὴν μὲν ἄλλην Ἀσίαν ἑπτὰ μόνας
 ψήφους μεταλαβεῖν, τῇ δὲ πόλει τετρακοσίας γενέσθαι μόνη. τοῦτον
 μὲν οὖν καὶ διὰ τῆς Ἀσίας κομίσαιτ' ἂν ἴσως, ἂν ὑμῖν δοκῇ, ἡ δὲ τῶν
 δλων ἐπανόρθωσις μόνων ὑμῶν, οἷς οἱ θεοὶ τὰ τηλικαῦτα ἀπέδωσαν. 10
 14 Ὅταν μὲν οὖν εἰς τὸ τῆς συμφορᾶς μέγεθος ἀποβλέψω, οὐδεὶς μοι
 δοκεῖ λόγος ἀρκεῖν, ἀλλὰ πάντα ἐλλείπειν τοῦ μετρίου, ὅταν δὲ εἰς
 τὴν ὑμετέραν ἀρετὴν καὶ φύσιν καὶ τὸ πρόχειρον πρὸς τὰς εὐερ-
 γείας, ἐπέρχεται μοι δεδιέναι μὴ πλείω τῶν ἱκανῶν διειλέχθαι
 δοκῶ. οἶμαι μὲν οὖν οὐχ οὕτω τοῦτο ἔχειν· εἰ δ' ἄρα, συγγνώσεσθε 15
 οἷδ' ὅτι. πολλὰ τοι καὶ παρὰ τὴν αὐτοῦ φύσιν ἀνθρώπος φθέγγεται
 συμφορᾷ ληφθεὶς ἄλλως τε καὶ ἦν οὐδεπώποτ' ἂν ἤλπισεν.

XX.

(21) ΠΑΛΙΝΩΔΙΑ ΕΠΙ ΣΜΥΡΝΗΙ.

I 429 D

I 263 J

Ἔμοι δέ, ὦ ἄνδρες Ἕλληνες, συνέβη ταυτὸν ὅπερ τοῖς ἐν ταῖς
 τραγωδίαις μέχρι πολλοῦ σιωπῶσιν, ἔπειτα καιροῦ παρασχόντος
 φθεγγαμένοις ἢ πρὸς χορὸν ἢ πρὸς ὄντιναδῆποτε· πάντα γὰρ τὸν 20

Or. XX: libri ARDUT = O

3 ἐν add. Canter 5 λαμπρῶς] λαμπροῦ Canter; fallitur: non templum
 splendidum dicit orator, sed ipsum suffragium, quo ut templum illud Smyr-
 nae conderetur decretum est; suffragia senatorum Romanorum sunt, templum
 id quod quondam Tiberio Asia provincia sacraverat, postea Caesarum audivit:
 Tacit. annal. IV 55 sq. ὥστ' D 6 δ' ἐν] δὲ D 8 τοῦτον scripsi: τοῦτο O
 14 πλείω τῶν ἱκανῶν ὧν A¹, corr. A^r 15 οὖν AR: om. DUT τοῦτ' D, ταῦτ' U
 16 πολλά (γέ) τοι Rsk. αὐτοῦ RDT 17 ἄλλως καὶ ἦν U¹, ἄλλως τε καὶ
 ἦ U² (τε s. l.) οὐδεπώποτ' ARD: οὐδέποτ' UT Subscr. ἐπιστολῇ περὶ
 σμύρνης πρὸς τοὺς αὐτοκράτορας A^r, ἐπιστολῇ περὶ σμύρνης πρὸς τοὺς
 βασιλέας ῥωμαίων T

Titulus: παλινῶδια ἐπὶ σμύρνη R: ἀριστείδου (om. T), παλινῶδια, ἐπὶ σμύρνη,
 καὶ τῷ ταύτης ἀνοιγισμῷ A^r (in quo solo distinctio) UT (et D in indice); om. D
 18 δὲ ARD: μὲν UT ταῖς AT: om. RDU

ἄνω χρόνον κατασχών ἐμαυτόν, ἐξ οὗ ταῦθ' ἃ σύνηστε ἐγένετο, καὶ
 οὔτε πρὸς παραμυθίαν τῶν πολιτῶν δρμήσας οὔτ' ἄλλο πράξας
 οὐδὲν ἄλλ' ἢ τοῖς προστάταις ὅσα καιρὸς ἦν ἐπιστείλας καὶ τὰ
 5 κείθεν ἀποσκοπῶν, ἐπειδὴ καλῶς ποιοῦντες οἱ θεοὶ καὶ οἱ θεῶν
 γνώμη βασιλεῖς ἡμῖν αὐτοὶ τε κυβερνώμενοι καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων
 ἄγοντες πράγματα τὴν ἄλλοτριαν τῆς πόλεως ἀπωσάμενοι τύχην τὴν
 χρηστήν καὶ πάλαι προσήκουσαν ἀντεισήγαγον, οἶμαι τι κὰν αὐτὸς ἐν
 καιρῷ τυχεῖν εἰπῶν. εἰ μὲν οὖν ἐξῆν ἔμοι κινεῖσθαι ὅποι βούλομαι, 2
 παρῶν ἂν ὑμῖν διελεγόμην, κατέχοντος δὲ τοῦ σωτήρος ἢ διὰ τῶν
 10 γραμμάτων ὀμιλία κατελείπετο. καὶ τοῦτ' εἰ μὲν ἐστὶν εἰς παράδειγμα
 ἀνευγεκῆν, οὐ χρὴ θανατάσαι· εἰ δ' ἄλλω μὲν οὐδενὶ πῶ μέχρι
 264 J τούτου πέπρακται, προσήκει δὲ ἡμῖν, οὐκ ὀρθῶς ἔχει νεμεσῆσαι.
 490 D ἡνίκα μὲν οὖν τὰ συμβάντα ἐπυθόμην — οὐ γὰρ παρῶν γε ἔτυχον, 3
 ἀλλ' ἔφθην προεξελθὼν, ὅτου δὲ γνώμη λογίξεσθε — μονωδίας
 15 τινὰς ἦδον, ἕως ἔλαθον λόγους τινὰς συνθεῖς ὑπὸ τοῦ πάθους·
 οὐδὲ γὰρ ἦν ἄλλως ἀνταρκέσαι, μὴ τούτοις ἐφέντα ἑαυτόν. νῦν δ'
 ὦρα μοι τὸν Στησίχορον μιμήσασθαι τῇ παλινοφία, καὶ μὴ τότε
 ἀβούλητα ἄδοντα τάκ τῶν εὐχῶν νυνὶ σιωπήσῃαι. τοσοῦτον δὲ τοῦ
 Στησίχορου διοίσειν μοι δοκῶ· ὁ μὲν γὰρ ἀνθ' ὧν κακῶς εἶπεν τὴν
 20 Ἑλένην, ἀντὶ τούτων ἔμνησε τὰ δεύτερα, ἐγὼ δὲ ἃ τηρικαῦτα ἐκό-
 σμουσι ὀδυρόμενος, ταῦτα νῦν ἐπὶ τοῦ γεγηθέναι κοσμήσω, καθαρὰν
 ὀδυρμοῦ τὴν εὐφημίαν παρεχόμενος. Ἡμῖν γὰρ, ὦ ἄνδρες Ἑλ- 4
 ληνες, πταῖσαι μὲν συνέβη κατὰ τὴν κοινὴν ἀνθρώπων τύχην, ἣν
 οὐχ οἶόν τε ἀμοίρους κακῶν εἰς τέλος διεξελθεῖν, ἀναφέρειν δὲ τῇ
 25 τῆς πόλεως τύχῃ, δι' ἣν οὐδενὸς τῶν καλῶν ἀμοίρος πώποτε ἐγένε-
 νετο. γνοίη δ' ἂν τις καὶ τῷ χρόνῳ τεκμαιρόμενος. τὸ γὰρ ἡνίκ'
 ἐμελλεν οὐ πεσοῦσα κείσεσθαι οὐδ' ἀνθρώπου τελευτῇ παραπλη-
 σίως πράξειν, ὥσπερ ἄλλαι τινὲς ἤδη πρότερον πόλεις, ἀλλ' ἐπὶ
 30 κρείττωνων κρηπίδων ἀναστήσεσθαι, τηρικαῦτα ὑπολισθεῖν, πῶς
 οὐκ εὐτυχίας μέρει προσθεῖη τις ἂν εἰς φρονῶν; συζυγίαν δέ, ὡς 5
 481 D εἴκειν, ὁ δαίμων ἐσκέψατο. τοῖς τε γὰρ πάντα ἀρίστοις βασιλεῦσι
 καὶ πάσας πόλεις ἴφ' ἑαυτοῖς ἔχουσι (τὸ) τὴν καλλίστην οἰκίσαι φιλο-

1 σίνιστ' D 8 μοι U 9 σωτήρος] Aesculapius; or. XIX § 6 10 κατε-
 λείπετο R a. ras. U: διελείπετο T¹, ἐλείπετο D, κατελείπετο ADT²R p. ras.
 τοῦτ' εἰ UT²A², τοῦτό|εἰ D: τουτὶ A¹RT¹ 12 ὑμῖν U ἔχειν A a. ras. R
 16 ἀνταρκέσαι RT¹: αὐταρκέσαι ADUT² τούτους A¹ a. ras. ἐφέντα
 AR, ἐφέντα U, corr. m. 2, ἀφέντα T, corr. m. 2, ἐπαφέντα D τῇ παλινοφία
 molestum 21 ὀδυρόμῳ T¹ 22 ἡμῖν] ἢ μὲν T; 'loquitur Aristides ut Smyrnaeus'
 Rsk.²; cf. v. 5, praeterea p. 18, 6. 17; 19, 19 (bis); 22, 21 24 ἀναφαίρειν T
 30 εὐτυχίας] εὐδαιμονίας U 31 τε om. D 32 ἴφ'] ἐφ' U¹ τὸ add.
 Kaibel οἰκῆσαι T

Aristides II.

2

τιμιαν εἶχεν, τῇ τε πόλει τὸ διὰ τούτων ἀνεγερθῆναι καὶ τοιού-
 τους ἀρχηγέτας ἐπιγράψασθαι τὴν συμφορὰν εἰς εὐπραξίαν μετέ-
 βαλεν. πρότερον μὲν γὰρ Θησέα καὶ Ἀλέξανδρον ἤδομεν, τὸν μὲν
 τῶν ἐν Ἑλλήσιν, οἶμαι, φιλανθρωπότατον, τὸν δὲ συμπάντων βα-
 σιλέων μάλιστα δὴ θαυμασθέντα τῆς εἰς τοὺς πολέμους τόλμης 5
 ἕνεκα, νῦν δ' ἔτι λαμπροτέρους καὶ μείζονας οἰκιστὰς προσελά-
 βομεν· οἷς πᾶσα μὲν γῆ καὶ θάλαττα ὑπήκοος ἐκ πατέρων τε καὶ
 ἐξ ὧν αὐτοὶ προσέκτηνται, σοφίας δὲ καὶ δικαιοσύνης καὶ ἀλη- 265 J
 θείας καὶ χρηστότητος οὐκ ἔλαττον, εἰ καὶ μὴ πλέον τῆς ἐν τοῖς
 6 ὀπλοῖς ἰσχύος περιέστιν. τίς γὰρ οὕτως ἔξω στηλῶν Ἡρακλέους 10
 ἢ τίς ὑπὲρ τὸν Καύκασον, ὥστ' ἀνήκοος τῆς τούτων φιλανθρωπίας
 καὶ μεγαλοψυχίας εἶναι; οἱ καὶ τὸ τῆς Σμύρνης ὄνομα οὐ περιεῖ-
 δον ἐν μύθου τάξει γενόμενον, ἀλλ' ἀπορροήν τινα τῆς αὐτῶν
 τύχης ἀφείσαν εἰς αὐτήν, καὶ παρέσχον οὐ τὸ πτόμα θρηνεῖν,
 7 ἀλλὰ συνοικία ἐφορτάζειν. Ἀλέξανδρον μὲν οὖν ὕπνος ἄδεται προοί- 15
 μιον τῆς κατοικήσεως ἔχων, οἱ δὲ τσοσάντην ἄρα τὴν ἐργήγορσιν 432 D
 παρέσχοντο ὥστ' ἐφθησαν ἡμᾶς ἀνιστάντες, πρὶν ἐξελθεῖν τὸν
 8 ἐροῦντα πρὸς αὐτοὺς ἃ πεπόνθαμεν. ὀργάνοις δὲ θειοτάτοις ἅμα
 καὶ λαμπροτάτοις ἐχρήσαντο, λόγοις μὲν παραμυθησάμενοι καὶ δεῖ-
 ξαντες, ὁ ποτε Ἡσίοδος (Th. 81 sq.) ἐμαντεύσατο, ὅσον τι χρῆμα ἡ μου- 20
 σικῇ τῇ βασιλικῇ προσγενομένη, χορηγίαν δὲ πᾶσαν παρασχόμενοι
 πρὸς τε τὴν τῶν συμβεβηκότων θεραπείαν καὶ προσέτι ἐτέρων κόσμων
 περιβολήν. καὶ οὐδὲ ταῦτ' ἀπέχρησεν, ἀλλ' ὥσπερ ἐν αὐτῇ τῇ πόλει
 πολιτευόμενοι χρημάτων τε πύρους ἀπεδείκνυσαν καὶ τοὺς φιλο-
 τιμησομένους ὑπ' ἐλπίδων ἐκάλουν καὶ χειρῶν βοήθειαν [ἐκάλουν] 25

1 τὸ A¹U² (Burbon. II E 20 Junt.): τοῦ O; τῶ Schwarz, Wien. Stud. 1886, 79
 2 εὐπραξίαν] εὐθυμίαν U 4 ἐν om. DU 8 προσέκτηνται ART: προσεκτή-
 σαντο DU, cf. Schanz, praef. ad Plat. Leg. p. XVII 9 εἰ καὶ μὴ ART: εἰ
 μὴ καὶ DU (Lex. Vindob. 75, 9); propter bella contra Quados et Sarmatos gesta
 pauloque ante (a. 175 a. Chr. n.) feliciter confecta orator dixit militia animi-
 que virtutibus aequae claros esse imperatores, i. e. 'clari animi virtutibus, quam-
 quam hisce non (εἰ καὶ μὴ) clariores quam sunt bellicis' 11 aut τίς delendum aut
 οὕτως inserendum post Καύκασον (post τίς Rsk.) ὑπὲρ DU: ὑπὸ ART
 12 οὐ om. A 13 αὐτῶν ARDT 15 συνοικίαι R¹ (-οίκιαι R²), συνοικία T¹
 οὖν om. R cf. Paus. VII 5, 2. 3 16 κατοικήσεως DUT 18 ἐροῦν-
 τα] cf. p. 19, 18 λαμπροτάτοις ἅμα καὶ θειοτάτοις DU 23 ταῦτα U
 τῇ s. l. add. T² 25 ἐκάλουν] ἐκήλουν Rsk.; verbum apud Aristidem non ob-
 vium probavit Schwarz l. c. 82 posterius ἐκάλουν secl. Schwarz l. c.: ἐκά-
 λουν A¹T¹, ἐκάλουν καὶ RDUT²A² (καὶ legit etiam Thom. Mag. 143, 9) βουλο-
 μένοις (v. p. 19, 1) Schwarz l. c.: βουλομένους O (Thom. Mag. l. c.); operarios
 (χειρῶν βοήθειαν) Smyrnaeis praestare sese velle imperatores rescripserant (ex

ἐπηγγέλλοντο βουλομένοις, οὐκ ἐθέλοντας δὲ οὐκ ἐνοχλήσειν, κὰν
 αὐτίκα πρὸς τούτοις ἑτερόν τι βουλώμεθα, λέγειν ἐκέλευον, ὡς
 χαριούμενοι. ὥστ' ἔμοι μὲν οὐδὲ σύμπαντα τὰ ἐξ ἀνθρώπων 9
 433 D χρήματα ἀντάξια τῆς συνεχείας ταύτης εἶναι δοκεῖ· πεποίηκεν γάρ,
 5 εἰ θέμις εἰπεῖν, συννεγκεῖν τῇ πόλει τὸν σεισμόν. πρὶν μὲν γάρ
 ἐν τούτῳ γενέσθαι τύχης, οὐπω δῆλον ἦν εἰς ὅσον τιμᾶται οὐδὲ
 ὅπως δέοι πρὸς αὐτὴν ἔχειν τοὺς ἄλλους, νῦν δὲ τὸ τοῦ Θεμιστο-
 κλέους ἔξεστιν εἰπεῖν, εἰ δὴ τοῦτό γε πιστευτέον κατ' ἐκείνου, ὡς
 10 ἐπὶ ταῖς δωρεαῖς ταῖς παρὰ τοῦ Πέρσου γενομέναις αὐτῷ φθέγ-
 266 J ξαιτό τι τοιοῦτον πρὸς τοὺς παῖδας, ὅτι νῦν ἄρα ἐσώθησαν, ἡνίκα
 ἀπωλώλεσαν. ἀλλ' οὖν ἐκείνος μὲν τῆς πατρίδος λέγεται στερηθεὶς
 ταῦτα εἰπεῖν, ἡμῖν δὲ ὁμοῦ τῇ κομιδῇ τῆς πατρίδος χρήματα, κόσμοι
 φιλοτιμίαι, βασιλεῖς οἰκιστὰι τε καὶ σύμβουλοι, πάντα ὁμοῦ γέγονεν
 τὰ κάλλιστα. ἄρ' οὐ ταῦτα χρή με φάναι τῆς <τε> ἐκείνων ἀηττήτου 10
 15 καὶ τῆς ἀγαθῆς τῆς πόλεως τύχης εἶναι, τοῖς μὲν ἐξ ὧν οἰκίζουσί
 τε καὶ πράττουσιν, τῇ δ' ἐξ ὧν οἰκίζεται μνήμη ἀθάνατον πορι-
 ζούσης; οἱ γε τοσαύτην ἔσχον ὑπερβολὴν ὥστ' οὐδὲ τοσοῦτον ἀρκεῖν
 ὑπέλαβον, αὐτεπάγγελτοι πρὸς τὸν οἰκισμόν δρῆσαι, ἀλλ' ἀντὶ
 τοῦ πρέσβεις παρ' ἡμῶν ἀναμένειν αὐτοὶ πρέσβεις περὶ ἡμῶν πρὸς
 20 τὴν οἴκου βουλήν κατέστησαν, ἃ μηδεὶς ἀν' ἡμῶν ἐθάρρησεν αἰτῆσαι,
 ταῦτ' ἀξιοῦντες ψηφίσασθαι. ἄρ' οὐχ ἅπας μὲν θρηγος τούτοις 11
 ἐξαλήλιπται καὶ μνήμη πάσα τῶν τε ἰδίων ἐκάστῳ καὶ τῶν κοινῶν
 δυσχερῶν, ἀντεισῆγκται δὲ εὐθυμία μετ' εὐφημίας καὶ τοῦ ζῆν ἐπι-
 θυμία νῦν, εἶπερ ποτέ, ἐπὶ ταῖς μελλούσαις ἐλπίσιν, καὶ χάριτες
 25 πρέπουσαι τοῖς θεοῖς, τοῖς βασιλεῦσι, τῷ < τῷ > δεξαμένῳ
 434 D τὰ τῶν κορυφαίων πολιτεύματα ἀσμένῳ καὶ μνησθέντι τῆς Σμύρνης
 ἃ προσῆκεν; " Ἄξιον τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἕλληνες, καὶ τοῦ καθ' 12
 ὑμᾶς τοὺς ὁμοφύλους ἤδη μέρους μνησθῆναι, ὡς τούτοις τε ἀκο-

hoc rescripto 19, 1 οὐκ — χαριούμενοι repetita), si Smyrnaeis placeret, si non placeret, non fore ut insisterent

4 συνεχείας] beneficiorum, cf. Demosth. XVIII 218 (Rsk.) 7 Θεμιστοκλέους] Plut. Them. 29; cf. Wytttenbach ad [Plut.] apophth. reg. 185 10 τοιοῦτο ARD 11 ἀπολώλεσαν A 12 ὑμῖν T, cf. ad p. 17, 22 14 ταῦτα χρή με φάναι T; ταῦτα χρή με λέγειν φάναι A, ταῦτα χρή με λέγειν|||||||φάναι, ras. 4—5 litt., R, s. l. add. γο. χρή φάναι τῆς ἐκείνων R², ταῦτα χρή φάναι D; χρή ταῦτα φάναι U τε add. Kaibel; redit ad 17, 30 sq. 17 τοσοῦτ' O 22 ἐξαλήλιπται AT a. ras. 23 εὐθυμία T; εὐφημία (μετ' εὐφημίας) AR¹, εὐφροσύνη DU, R² s. l. γο. εὐφροσύνη μετ' εὐφημίας; ludit in ἐπιθυμία et εὐθυμία 25 lacunam indicavi, e. g. τῷ <συνεδρίῳ τῷ>, cf. p. 12, 10; senatum populi Romani significari notavit Rsk. 26 κορυφαίων T¹ post πολιτεύματα add. χορῶν D χορῶ U, quod Rsk. senatus significationem esse voluit; hiatus χορῶ ἀσμένῳ in hac oratione ferri non potest 27 ἄ] ὥσ U

λούθως διετέθητε καὶ τὴν εὐνοίαν ἣν εἶχετε ἐκ παντὸς χρόνου τῇ
 πόλει, σαφέστατα ἐπεδείξασθε. μάθοι δ' ἂν τις ἐπισκεψάμενος τὰ
 τῆς πρώτης καὶ πρεσβυτάτης τῶν Ἑλληνίδων πόλεως, λέγω δὲ τῆς
 Ἀθηναίων, πῶς ἔσχεν παρὰ τὰς συμφοράς. καὶ οὐ καθαιρεῖν ἐκεί-
 νην ἀξίῳ λέγω ταῦτα — μήπω σφόδρα οὕτω γενομένη φιλόπολις —, 5
 ἀλλ' ἅμα τοὺς τε πολίτας παραμυθεῖσθαι βουλόμενος καὶ τοῖς
 παροῦσιν ἐνδείξασθαι, ὅτι τῇ πόλει διὰ πάντων καιρῶν εἰς πράττειν
 13 ἐπιχώριον καὶ τῆς ἀγαπητῆς μοίρας ὡσπερὶ κληρὸς ἔστιν. ἐκείνοις 267 J
 τοῖνυν στερηθεῖσι μὲν τῶν νεῶν, στερηθεῖσι δὲ τῶν τειχῶν καὶ
 τῆς ἀρχῆς ὅλης καὶ προελθοῦσιν εἰς τοῦτο ὥστε τὸν δῆμον φρυγάδα 10
 ἀναγκασθῆναι τῆς πατρίδος γενέσθαι — τὰ γὰρ ἐν μέσῳ τοσαῦτα
 σιωπήσομαι —, ἀλλ' οὕτω γε πράξασι πλήν Φαρσάλου τε καὶ Ἄρ-
 γους καὶ Θηβῶν οὐδένας οὔτε μελίζονα οὔτε ἐλάττονα ἀπεμνημόνευ-
 σαν χάριν τῶν ἐκ τοῦ παντὸς αἰῶνος εὐεργεσιῶν, οὐδ' ὅτι τοῦ γένους
 ἔρρισμα ἢ πόλις ἦδετο (Pind. frg. 76 B⁴). οὔτοι δὲ οὖς εἶπον τοὺς 15
 τε φεύγοντας δεξάμενοι καὶ τοῖς ἔξαιτοῦσιν ἀντισχόντες ταύτην δὴ
 χάριν τῇ πάντα ὑπερφερούση πόλει κατέθεντο, παρ' ἧ τὴν ἀγαθὴν 435 D
 14 ἰδρῦσθαι τύχην αἱ μαντεῖαι λέγουσιν. φέρε δὴ καὶ τὰ τῆς ἡμε-
 τέρας πόλεως ἐπισκεψώμεθα, μή πη τῶν ἐραστῶν αὐτῆς αἰσχυν-
 θῆναι τῷ προσῆκεν, ἢ μέχρι μὲν τούτων τῶν χρόνων οἷον πόλεως 20
 παράδειγμα κάλλους εἰστήκει, χειρουμένη μὲν εὐθύς ἐξ ὄψεως τοὺς
 τε ἀπὸ γῆς καὶ τοὺς ἐκ θαλάττης καταίροντας, παρελθοῦσιν δὲ
 εἴσω τὰ κάλλιστα ἀποφαινοῦσα καὶ παρασκευάζουσα ὧν οὐτ' ὄφ-
 θαλμῶν κόρον ἦν λαβεῖν οὔτε χρόνον διατριβῆς· ἂ νῦν ἀπέραντον ἂν
 15 εἶη καταλέγειν. ἐπεὶ δὲ καὶ τῆς ἐτέρας ἔδει μερίδος πείραν λαβεῖν, 25
 ἂ μὲν τοῖς ἄρχουσι ἐπήλθε σπουδάσαι, διήλθομεν ἀρτίως (§ 8).
 ἀλλ' ἐν ὑμῖν τοῖς ὁμοτίμοις τί τῶν ἀπάντων οὐκ ἐγένετο; οὐ κατὰ
 πόλεις τε ὄδουμοι κὰν τοῖς κοινοῖς συνεδρῶσις βοῶντων τὰ μήκιστα
 καὶ ποθούντων ἐν πατρίδος μοίρᾳ τὴν πόλιν, πανηγύρεις τε δια-
 λύειν ἀξιούντων καὶ ῥητορευόντων εἰς αὐτήν, ὡς ἕκαστος εἶχεν 30
 16 οὕτω τὰς γνώμας εἶχετε. ἀλλὰ μὴν τὰ γε τῆς ἐπὶ τῶν ἔργων αὐτῶν

2 ἀπεδείξασθε T 3 πόλεων AR: πόλεωσ DUT 4 παρὰ] περὶ A
 5 μήπω] μήποτε ci. Rsk.; at cf. Kaibel ad Soph. Electr. p. 132 8 μοίρας AR:
 ὄρασ DUT, cf. v. 25 9 τῶν ante τειχῶν om. A 12 πλήν] τὴν A¹, corr. A²
 Φαρσάλου] Pharsaliorum haec Atheniensibus praestita beneficia apud unum, quod
 sciam, Aristidem (cuius auctorem ignoro) tradita τε om. U 18 μαντεῖαι] ora-
 cula haec ignota videntur esse 21 πόλεωσ suspectum Kaibelio coll. p. 26, 14
 χειρουμένη] cf. p. 3, 6; 6, 25 23 ἀποφανουσα A¹, corr. A^r παρασκευάζουσα]
 παρ in ras. U² ὄφθαλμοῖς Rsk. 24 κόρον] cf. p. 7, 2 25 μερίδος πείραν
 ἔδει U 27 τῶν||||ἀπάντων, 3 litt. eras. R 32 ἐπὶ ARU²T²: om. DU¹T¹

ἐπικουρίας τις πω μέχρι τοῦδε μένηται ἐν Ἑλλησι γενόμενα; ἀγοραὶ μὲν ἀπανταχόθεν τοῖς κατὰ χώραν μένουσιν ἐκ γῆς καὶ θαλάττης εἰσαφικνούμεναι, ἀμιλλα δὲ καὶ σπουδὴ τῶν ἐκατέρωθεν μεγίστων πόλεων, καλούντων τε ὡς αὐτοὺς καὶ ὀνήματα καὶ πορεῖα

- 268 J 5 ἐπιπεμπόντων, ἔτι δ' οἰκήσεις καὶ συνεδρίων κοινωνίας καὶ πάσας ἀφορμὰς παρασκευαζόντων, ὥσπερ γονεῦσιν ἢ παισὶν αὐτῶν, παρα-
 436 D πλήσια δὲ καὶ τῶν μεγέθει μὲν ἀπολειπομένων, προθύμιας δὲ καὶ τιμῆς οὐδὲν ἐλλειπόντων. τις γὰρ οὐχ ἔρμαιον ἐποίησατο ἑαυτοῦ, 17
 10 τίς γὰρ οὐχ εὐρίσκεσθαι μᾶλλον ἢ τίθεσθαι ταύτην χάριν ᾧήθη, δέξασθαι συνοίκους τοὺς τοσοῦτον πρωτεύσαντας; χρημάτων τοῖνυν συντέλειαν καὶ πρὸς τὰ μέλλοντα ὑποσχέσεις ἀρ' ἐκατέρας τῆς ἡπείρου καὶ πολλὰς ἄλλας φιλανθρωπίας εἰς δύναμιν τὴν ἐκάστων γενομένης τις ἂν ἐκπεράνειεν δηγούμενος; καὶ οὐ τούτου γε ἕνεκα ἢ πόλις ἤξιωσεν πάντα ἐφ' ἑξῆς δέχεσθαι οὐδ' ὡς οἱ διδόντες ἐβού-
 15 λοντο, ἀλλ' ὡς αὐτῇ καλὸν ἦν λαβεῖν. καὶ τί δεῖ ταῦτ' ἐν μέρει 18 καταλέγειν; πάντα γὰρ τὰ ἔθνη τὰ πληροῦνθ' ἡμῖν τὴν Ἀσίαν φιλοτιμίαν κοινὴν φιλοτιμεῖται πρὸς τὴν πόλιν, τὰ κράτιστα τῶν ἀρχαίων ἀνιστάντα. ἐπὶ μόνῃς δὲ ταύτης τῆς πόλεως τὸ παλαιὸν θῆμα ἐξηλέγχθη ψευδῶς ἔχον, τὸ κακῶς πραξάντων λήθην εἶναι παρὰ
 20 τοῖς φίλοις· τοσοῦτον αὐτῇ καὶ παρὰ τὴν συμφορὰν ἐπιφανείας καὶ χαρίτων καὶ δόξης ἐφυλάχθη παρὰ τοῦ δαίμονος. Νῦν δ' 19
 25 δσα μὲν θρηνώδους ἀρμονίας καὶ σχημάτων ἀχαρίτων καὶ παρὰ τῆς λύπης ἔχοντα τὴν εὐφημίαν ἐκποδῶν ἀπελήλυθεν, λευχειμονεῖ δὲ ἢ ἡπείρος, πανηγυρίζει δ' ἢ Ἑλλάς ἐπὶ χρηστῆς ὑποθέσεως, ἢ πόλις δὲ ὥσπερ ἐν δράματι καὶ δὴ πάλιν ἐξ ἀρχῆς ἀναφύεται μεταβαλοῦσα τὴν ἡλικίαν, ἢ αὐτὴ παλαιὰ καὶ νέα γενομένη, ὥσπερ τὸν φοῖνικα ἀναβιώσκεσθαι λόγος αὐτὸν ἐξ αὐτοῦ· οὐ γὰρ δὴ τοῦτ'

2 καὶ ART: om. U, ἐκ D θαλάσσης T 3 εἰσαφικνούμεναι DU: εἰσαφικνουμένοις RT, ἀφικνουμένοις A 4 αὐτοῖς ARDT πορεῖα tacite corr. Wyttenbach, Lex. Plutarch. s. v.: πορείας O 6 αὐτῶν ARDT παραπλήσια (sc. ἀμιλλα καὶ σπουδῆ) δὲ καὶ Schwarz l. c. 83 7 δὲ καὶ DU: τε καὶ ART; μὲν ἀπανταχόθεν (2) — δὲ .. τῶν .. μεγίστων πόλεων (3) — δὲ καὶ τῶν ... ἀπολειπομένων (sc. πόλεων i. e. civium); ad παραπλήσια mente παρασκευαζόντων supplendum; δὲ καὶ <τα> τῶν Rsk. (prob. Wil.) τῶν τῷ T 8 ἐποίησατο ἑαυτοῦ AR, ἑαυτοῦ ἐποίησατο DUT 9 γὰρ del. Wil.; cf. or. XXV § 43 ταύτην <τὴν> χάριν Rsk.; at ταύτην praedicatum, quod verbis δέξασθαι — πρωτεύσαντας explicatur 12 ἐκάστω D 18 ἐπὶ μόνῃς κτ.] eadem de Atheniensium urbe praedicaverat Panath. I 180, 10 Ddf.; ceterum cf. Soph. frg. 667 N.² 21 ἐφυλάχθη] cf. p. 12, 12 δ' om. U 23 λευχειμονεῖ A a. corr. 25 ἐν δράματι] cf. p. 26, 4 26 cf. p. 1, 16 γενομένη ADU: γινομένη RT 27 ἐξ αὐτοῦ ARD

ἄρα δόξαι τῷ θεῷ ἕτερον φρόνικα ἀντ' ἐκείνου τε καὶ μετ' ἐκείνου
 20 γενέσθαι. πάντα δ' ὡσπερ ὀδῶ κευρωθέναι φαίνεται. Θησέως
 μὲν γὰρ ἐξ ἀρχῆς οἰκίσαντος, Ἀλέξανδρος ὕστερον εἰς τοῦτο τὸ
 σχῆμα προήγαγεν· τρίτη δὲ χεὶρ τῶν πάντα νικῶντων ἀνίστησι τὴν 437 D
 αὐτὴν καὶ συντίθησιν· μεταθεῖναι μὲν γὰρ οὐκ ἠξίωσαν ἔρωτι τῆς 5
 ὑπαρχούσης, οἱ δ' ἐπὶ τῶν ἰχνῶν ἐγείρουσιν. ἐπόθει δ' ἄρα καὶ ἡ 269 J
 τῆς πόλεως φύσις οἰκιστὰς διπτοὺς δύο τὰς ἀρχηγέτιδας νέμουσα.
 21 καὶ δὴ λιμένες τε κομίζονται τὰς τῆς φιλιτάτης πόλεως ἀγκάλας
 καὶ πάλιν [αὐ] κατακοσμεῖται, καὶ τῷ Μέλητι οὐδὲν ἐμποδῶν τὸ
 μὴ τοὺς προσοίκους ἔχειν. ἤρος δὲ πύλαι καὶ θέρους ὑπὸ στεφάνων 10
 ἀνοίγνυνται, χοροὶ δὲ Νυμφῶν καὶ Μουσῶν ἐν αὐτῇ τε καὶ περὶ
 22 αὐτὴν χορεύουσιν, ζέφυροι δὲ οὐ λυπήσουσι πνέοντες. ὦ μακάριοι
 μὲν τῶν πρεσβυτέρων οἱ πρὸς ταύτην ἀφιζόμενοι τὴν ἡμέραν, ἐν
 ἧ τὴν Σμύρναν ὄψονται τὸν ἑαυτῆς ἔχουσαν κόσμον· παῖδες δὲ
 οὐδὲν ζημιωσόμενοι, ἀλλ' ὀψόμενοι τὴν πατρίδα οἷαν οἱ γονεῖς 15
 ᾔσκουν· οἱ δ' ἐν ἡλικίᾳ τὰ μὲν συμπράξαντές τε καὶ συμπονήσαντες,
 τὰ δὲ συνθύσοντες καὶ συνεορτάσοντες ἑαυτοῖς τε καὶ τοῖς εἰσαφικ-
 νουμένοις, ὡς τῶν παρόντων ἀγαθῶν ἔτι καλλίους αἰ τῶν μελλόν-
 23 των ἐλπίδες. Ἀλλὰ Ζεῦ πολιεῦ τε καὶ θεαὶ κληροῦχοι τῆσδε
 τῆς πόλεως καὶ Πόσειδον, ὃς ἀμφότερα εἵληχας κινεῖν τε καὶ σφ- 20 438 D
 ζεῖν, καὶ θεοὶ βασιλεῖοί τε καὶ Ἑλλήνιοι, γενέσθαι τόνδε ἡμῖν τὸν
 οἰκισμὸν δευτέρων ἀμεινόνων βεβαιωτέρων [ἔστι μοι] ἐπὶ πολλῇ

3 οἰκίσαντος RDT 4 τρίτη] ad tempus sophista retractat sententiam:
 or. XVII § 3, or. XVIII § 2 ἀνίστησιν αὐτὴν U 7 δύο τὰς ἀρχηγέτιδας] par
 Νεμέσειων, quas Smyrnaei colebant (Paus. VII 5, 3), componit imperatorum pari
 8 ἀγκάλας] cf. p. 10, 10 9 πάλιν] πάλιν αὐ DU; an καὶ πάλιν αὐ(τῇ) κατακο-
 σμεῖται?; καὶ πάλιν κοσμηθέντι καὶ τῷ Kaibel 10 ἤρος R; sententia e Pind.
 frg. 75, 14 B⁴ δὲ om. D 11 μουσῶν καὶ νυμφῶν DU 12 αὐτὴν] ἦν in
 ras. T³ οὐ λυπήσουσι corruptum; συναλοῦσι Kaibel 13 ἡμ||εραν T, corr.
 m. 2 16 συμπράξοντές τε καὶ συμπονήσοντες D 17 συνθύσαντες καὶ
 συνεορτάσαντες U συνθύσοντες] posterius v in ras. T² (cf. συνθήσαντες
 Baroc. 136. Ox. Coll. Nov. 259) 19 πολιέ|τε D κληροῦχοι U a. ras.; κλη-
 δοῦχοι Cobet, Mnemos. IX 46; at Νεμέσεις τὴν πόλιν κληρον ἔλαχον, ut statim
 de Neptuno εἵληχας 20 ἀμφότερα] non "continentes solum et mare" (Rsk.),
 sed κινεῖν τε καὶ σφῆζειν (Preller-Robert Gr. Myth. 585, 2) 21 ἐλλήνιοι
 AUT: ἐλλήνιοι RD; prius contra θεῶν τῶν Ἑλληνίων Quatt. II 244, 10 Ddf.
 (cf. Schmid p. 177) propter βασιλεῖοι servandum ὕμιν T, cf. ad p. 17, 22
 22 ἔστι μοι A (nunc erasum; in mg.) RT, om. DU, del. Ddf., recte ut videtur,
 quamquam non video quid sibi velit — neque enim inde apti infinitivi in pre-
 cibus sollemnes — neque perspicio unde natum sit 23 ἀμεινόνων βεβαιωτέρων
 ἐπὶ Büchner, Philolog. 1890, 183; at genetivus solemniss in hoc proverbio or. XVIII
 § 7, XXIV § 59, XXVI § 101

μὲν εὐφροσύνη καὶ δόξη τῶν οἰκιστῶν, χρηστοῖς δὲ τοῖς ἀπαντη-
 σομένοις τῇ πόλει διὰ παντός τοῦ μέλλοντος χρόνου, εἶναι δέ τι
 καὶ τοῦμόν ἐν Ἑλλήσιν νῦν τε καὶ ὕστερον.

XXI.

(22) ΣΜΥΡΝΑΙΚΟΣ

[ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ, ΠΡΟΣΦΩΝΗΤΙΚΟΣ].

Ἐβουλόμην ἄν, ὦ Θανμάσιε, μάλιστα μὲν τὴν πόλιν οἶαν κατέ-
 5 λιπες τοιαύτην φανῆναι, εἰ δὲ μὴ, παρῶν αὐτὸς ποιεῖσθαι τοὺς
 270 J λόγους, ἐν ἄμφοτέρως ἐκέρδαινον, σοὶ τε συνῶν καὶ τῆς νῦν ἀνοιού-
 σης ἡμῖν πόλεως ἀπολαύων τὰ γιγνόμενα. ἐπεὶ δ' οὕτω συμβέβη-
 κεν, οὐ τοῦ γε παντός εἴργεσθαι καλῶς ἔχειν ὑπέλαβον, ἀλλὰ ἔγχος
 γέ τι φωνῆς ἡμετέρας σοὶ τε γενέσθαι γνωρίσαι καὶ τοῖς παρῶσι
 10 τῶν Ἑλλήνων ὅσοι τε πολῖται καὶ ὅσοι ξένοι. ὁλως μὲν γὰρ 2
 ἔμοιγε σχεδὸν εἰς ἕθος καθέστημεν ἀπόντι πανηγυρίζειν, ἐπειδὴ
 γε ὁ θεὸς ταύτην ἄγει. ὁ δὲ νυνὶ λόγος καὶ πάννυ μοι κατὰ καιρὸν
 ἔστιν. ἐπεὶ γὰρ καὶ τῆς ἀνεκλείστου φήμης ἀφικομένης πρῶτος ὑπὲρ
 τῆς πόλεως ἐμνήσθην πρὸς τοὺς πάντα ἀρίστους βασιλέας διατρίψας
 440 D 15 οὐ πλέον μῖα νυκτός, εἰκός τοι καὶ περὶ τῶν εἰς εὐφημίαν ἡκόντων
 οὕτως ἔχειν ὡς ἑαυτῷ προσηκόντων. Τὰ μὲν οὖν παλαιὰ μέμνη- 3
 σαι κατὰ τὴν πρώτην ἀκούσας ἀρχήν, ἣν τῷ πατρὶ συνήραες, Διὸς
 τινα γένεσιν καὶ χορείας Κουρήτων καὶ Ταντάλου καὶ Πέλοπος
 οἰκισμὸν τῆς πρώτης πόλεως ἐν τῷ Σιπύλῳ γενομένης καὶ δια-
 20 βάσεις Πέλοπος ἐνθένδε εἰς τὴν πρότερον μὲν Ἀπίαν, Πελοπόν-

Or. XXI: libri ARQDUT = O

1 εὐφροσύνη καὶ om. D Subscr. παλινωιδία A¹, παλινωιδία ἐπὶ σμύρνη
 καὶ τῷ ταύτης ἀνοικισμῷ T

Tit. πολιτικός A et in indice R pr. m., πολιτικός σμυρναϊκός R: προσ-
 φωνητικὸς σμυρναϊκός UT, προσφωνητικὸς ἐν σμύρνη Q (at in indice pr. m.
 τοῦ αὐτοῦ προσφωνηματικός; ma nunc erasum); om. D; cf. subscr. or. XVII.
 Duo cum Σμυρναϊκοί in delectum orationum nostrum recepti essent, prioris ti-
 tulo (or. XVII) πολιτικός, alterius προσφωνητικὸς additum, ut distinguerentur;
 at ut utriusque orationi aequae apte πολιτικός (cf. Diog. L. III 86), ita προσφωνητικὸς
 aequae inepte (neutra enim est) inscribi potuit 4. 5 κατέλιπον DU 7 γινόμε-
 να Q οὕτως D 8 εἶχεν R ἀλλ' DU 9 τε add. U² 10 μὲν om. Q
 13 ἀφικνουμένης U¹, ἀφικομένοις T¹ 15 τοι ARD p. corr. pr. m.: τι QD
 a. corr. UT 16 ἑαυτῷ AR: ἑμαντῷ QDUT 19 διαβάσ εἰς A¹, corr. A²

νησον δὲ ἀπ' ἐκείνου κληθεῖσαν, ἀφ' οὗ τρίτος ἔγγονος βασιλεὺς
 κοινὸς τῆς Ἑλλάδος γενόμενος κατέλυσε τὴν τῶν βαρβάρων ἀρχήν.
 4 δευτέρων δὲ εὐφημιῶν Θησεύς τε ἀρχηγέτης καὶ Σμύρνα ὄνομα
 τῆ πόλει ταύτῃ καὶ γένος Ἀττικὸν καὶ Ἰώνων ὕστερον ὡς εἰς
 οἰκίαν εἴσοδος· καὶ τρίτη δὴ θέσις καὶ κατοικίσις [τὸν Ἀλέ- 5
 ξανδρον], οὗ δύο ταῦτα κάλλιστα καὶ μέγιστα μνημεῖα, ἦδε τε ἡ
 πόλις καὶ ἡ τοῦ Νεῖλλον πρόσοικος. τοιαῦτα ἤκουσας· καὶ τριῆρης
 τις ἦν δεικνυμένη μὲν Διονυσίοις, ὑμνουμένη δ' ἐν τοῖς Κατάπλοις,
 5 σύμβολον νίκης παλαιᾶς, ἦν ἐνίκων Σμυρναῖοι βακχεύοντες Χίους
 5 δπλοῖς καὶ νασι περραγμένοις. ἃ γε μὴν ὀφθαλμὸς ἐξηγεῖτο 10
 καὶ οὐ μῦθος ἐστὶ οὐδὲ λόγοι λογοποιῶν τε καὶ ποιητῶν, ἀλλὰ καὶ
 αὐτὸς Ὅμηρος παρῶν ἀσφαλέστερον ἂν ἠγήσατο σιωπᾶν ἢ λέγειν 441 D
 περὶ αὐτῶν· ἐώρας ἀγοράν τε θεῶν ἐστίαν καὶ λιμένας τῆ μὲν κν-
 κλουμένους τὴν πόλιν, τῆ δὲ ὑπὸ τῆς πόλεως μέσους ἐχομένους,
 καὶ ναῶν κάλλη καὶ περιβόλους, ἐξ ἴσου τῆ τε φύσει καὶ τέχνῃ 15 271 J
 κεκοσμημένα, καὶ πάντα δὴ τὸν κόσμον τῶν ὄρων ὡς ἐξήρτηντο
 ἀλλήλων· καὶ τὸ δὴ μέγιστον σύμβολον τῆς πόλεως, τὴν διὰ πάντων
 ὁμολογίαν [καὶ] μουσικὴν ἐν τι τὸ πᾶν σῶμα ἀποφαινουσαν, ὥσπερ
 ἂν εἰ κατὰ τὸν μῦθον τὸν περὶ τοῦ Θηβαίων τειχους λεγόμενον
 6 πρὸς λύραν καὶ κιθάραν ἤρμοστο ἐξ ἀρχῆς. Ἐλεν. τὰ μὲν δὴ 20
 παλαιὰ τε καὶ οὐ παλαιὰ, ἀλλὰ χθές τε καὶ πρῶν ὡς εἰπεῖν ἐστὶ
 φαινόμενα τοιαῦτα μὲν ἤκουσας, τοιαῦτα δὲ ἐθεάσω. ἀκίνητον δὲ
 οὐδέν, φασί, τῶν ἐν ἀνθρώποις, ἀλλὰ καὶ γῆ θάλατταν δέχεται
 καὶ θάλαττα ἠπειροῦται, καὶ πόλεις αἱ μὲν κατὰ γῆς ἔδυσαν, αἱ
 δ' ὑπὸ βρυμάτων οὐρανίων τε καὶ ποτιῶν ἠφανίσθησαν· ἴδιον 25
 γὰρ τοῦ θνητοῦ γένους αἱ μεταβολαί, καὶ πολλὰ τὰ θαύματα
 7 τοῦ χρόνου. καὶ δὴ καὶ τῆ ἡμετέρα πόλει τοσοῦτον νικῶση συνέβη

1 ἔγγονος DU; Agamemno 3 δευτέρων A² (ci. Rsk.); δέυτερον O
 4 εἰς om. D in confinio paginarum (f. 25^v) 5 εἴσοδος Rsk.: εἴσοδον O
 κατοικίσις A: κατοικησις R (posterius σ in ras.) QDUT τὸν ἀλέξανδρον, οὐ
 ART: τὸν ἀλέξανδρον ἔχουσα, οὗ DU, interpolati; τὸν Ἀλέξανδρον seclusi; cf.
 or. XXVI § 26; conditoris nomen satis dilucide verbis ἢ — πρόσοικος significatur
 (iterum sententiam retractat, cf. ad p. 22, 4); <διὰ> τὸν Ἀλέξανδρον Canter; <κατὰ>
 τὸν Ἀλέξανδρον Schmid, Philolog. 1889 (I), 377 7 ἠκουσας DUQ (cf. v. 22): ἀκού-
 σασ ART (cf. p. 23, 17), quod fortasse defendi potest: Schmid p. 68 sq. ἤκουσας
 καὶ τριῆρης <ὡς> τις Rsk.²; cf. or. XVII § 6 8 δὲ D 11 οὐ' ὁ R 12 ἂν
 ἀσφαλέστερον U ἠγήσατο QUT: εἰσηγήσατο D, ἠγήσαιτο AR 13 τε] τε
 καὶ DU ἐστίας DU τῆ — 14 τῆ] πῆ — πῆ DU¹ 14 τῆι πόλει R
 μέσους] οὐ in ras. pr. m. et U et Q 18 καὶ seclusi 19 τὸν ante περὶ
 DUT: om. AR 25 οὐρανίων T, at οὐν in ras. T², οὐρανίωνων D, οὐνῶν (= οὐ-
 ρανῶν R) ποτιῶν Rsk.: παντοίων O 27 τοσοῦτο AR

τρόπον τινὰ ὀλισθεῖν· οὐ δὴ καθαρῶς ἐξεφάνη ὅσος τις ὁ παρ' αὐτῆς τῆ Ἀσίᾳ κόσμος ἦν, λέγω δὲ οὐχὶ τὴν μέγρι Μαιάνδρου πηγῶν, οὐδ' ὅσην ὁ τῶν ἡγεμόνων ὑμῶν κληῖρος ὀρίζεται, ἀλλ' ἦν ἐξ ἀρχῆς Ἕλληνες προσεῖπον Ἀσίαν, προσηγήρευον δὲ καὶ ἡπειρον
 442 D 5 διαφερόντως αὐτὴν τῶν τριῶν — ἀλλ' ὁ γ' ἐβουλόμην εἰπεῖν, ἅμα γὰρ τῷ πτώματι συμβάντι πάντα ἐδόκει γεγυμνωσθαι καὶ πᾶς τις ὥσπερ ὀφθαλμὸν ἐζήτει σώματος. λέγω δὴ τὸ μὲν προσκροῦσαι 8 κατὰ τὴν κοινὴν ἀπάντων ἀνθρώπων τύχην καὶ φύσιν τῆ πόλει συμβῆναι, τὰ δ' ἐφεξῆς τῆς ἀγαθῆς ἤδη καὶ τὴν πόλιν ἐξ ἀρχῆς
 10 λαχούσης εἶναι. ὅτε γὰρ ἦν καιρὸς πρόχειρα ὄρεξε, τοιοῦτους ἔχων τοὺς τῶν ὄλων προστάτας, οἱ πάντων μὲν ἥμιστα ἐμελλόν περιόψεσθαι κειμένην, πάντων δὲ μάλιστα προθυμήσεσθαι οὐκ ἀναστῆσαι μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς ὑπερβολὴν ἄραι· 'τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται' φησὶν ὁ παῖς τοῦ Μέλητος (Hom. B 330 al.). καὶ μὴν τὴν γε 9
 15 εὐγένειαν τοῦ δήμου — μὴ γὰρ πάνθ' ἡμῖν ἔστω περὶ τῶν οἰκοδομημάτων — τίς οὐκ ἂν ἠγάσθη καὶ ἐθαύμασεν; οὔτε γὰρ ἐξεπλάγη πρὸς τὴν συμφορὰν, παραμυθίαν τε οὐκ ἐζήτησεν οὐδ' ἀνέμεινεν καλλίω τῆς παρὰ τῶν βασιλέων ἅμα ἔργῳ καὶ λόγῳ γιγνομένης, ὥστε ὁ τοῦ πένθους αὐτῷ καιρὸς ἐορτῇ τις ἐγεγόνει. Καὶ μὴν 10

272 J

1 οὐ] οὐ R καθαρὸς Q ὁ^{ος} T, ος s. l. add. T² τις παρ' αὐτῆς ὁ τῆς Ἀσίας DU 2 τῆ Ἀσίᾳ Rsk.: τῆς Ἀσίας O, quod tuetur Kaibel δὲ in ras. Q² 3 ὑμῶν] ex ὑμῖν aut ὑμεῖς corr. T², ex ἡμῶν in ras. U¹, postea iterum η superscr. U²; ἡμῶν D; 'proconsulum vestrorum provincia (Asia)' 4 καὶ ἡπειρον καὶ διαφερόντως T, posterius καὶ lineola transfixa del. T² 5 γε U; ἀλλ' ὁ γε ad v. 1 οὐ δὴ καθαρῶς κτέ., v. 8 λέγω δὴ ad p. 24, 25 ἴδιον γὰρ κτέ. respicit; ceterum cf. p. 19, 14 sq. 7 ὀφθαλμὸν] cf. p. 11, 4 προσκροῦσα A¹, corr. A^r 8 ἀπάντων] τῶν DU 10 πρόχειρα ARTQ mg. c. γο.; πρὸς χεῖρα DUQT² mg. c. γο. (ex p. 12, 8) ὄρεξε ATR² ὄρεξε Q: ὀρέξαι R¹ (ut videtur) DU, ὀρέξατε Q mg. c. γο.; lacunam ante καιρὸς indicavi; πρὸς ὑμᾶς τὴν χεῖρα ὄρεξεν ὁ δῆμος Rsk.², lacunam inter πρὸς et χεῖρα Ddf. indicavit, qui et ipse ἔχων ad vocem perditam δῆμος rettulit; at participium ad καιρὸς trahendum: ea Smyrnae erat bona fortuna quod infortunio oppressa est eo tempore, quod tales orbis terrarum moderatores (τῶν ὄλων de Smyrna dicta esse non possunt) tulerit; suppleverim e. g. ὅτε γὰρ ἦν (ἐν τοῖς ἐσχάτοις ἢ πόλιν, ἃ δὴ τότε ἀπῆτησεν ὁ καιρὸς, αὐτὸς δὲ) καιρὸς πρόχειρα ὄρεξε, τοιοῦτους ἔχων — προστάτας. Aristides χεῖρα ὀρέγειν non de supplice, sed de deo, quem supplex precibus adit, dicere solet: p. 12, 8 et or. XLII p. 68, 10 Ddf., cf. or. XLIV p. 405, 6 Ddf.; καιρὸς πρὸς (τὸ) χεῖρα ὀρέξαι, [τοῖς] τοιοῦτους εἶχε τοὺς τῶν ὄλων Schwarz l. c. 84; lacuna non admissa pro ἔχων ci. ἔχουσα Wil., ἔχειν Kaibel, ut vv. τοιοῦτους — προστάτας epeexegetice ad πρόχειρα dicta sint τοὺς τοιοῦτους τῶν (omisso ἔχων) DU 12 προθυμήσεσθαι] ε in ras. Q² 14 γε] τε Q 18 ἅμα om. DU¹

τά γ' ἐπὶ τούτοις ἡμεῖς μὲν ἀκοῆ γινώσκομεν, σὺ δ' ὄρων
κᾶν ἑτέροις αὐτὸς ἐξηγοῦ. οἶκε γὰρ οὐ πόρρω πεπραγῆναι τοῦ
μυθολογήματος ἢ πόλις τοῦ περὶ τὸν ἀρχηγέτην αὐτῆ λεχθέντος.
οἶσθ' ὅτι φασὶν οἱ ποιηταὶ τὸν Πέλοπα κατὰ μέλη τμηθέντα ἐψη- 5
θέντα ἐν λέβητι συντεθῆναι πάλιν ἐξ ἀρχῆς ἐκ τοῦ λέβητος, ἐλλει-
ποντος δὲ τοῦ ὄμου σχεῖν ἐλεφάντινον ἀντὶ τοῦ παλαιοῦ, καὶ φασὶ 443 D
τὸ ἔργον Δῆμητρος γενέσθαι· ὡς δὲ καὶ τῆ πόλει μετ' ἐκεῖνον τὸν
λέβητα, ὃς αὐτῆ πάντα ἐπέφλεξεν, ἢ δευτέρα σύστασις εἰς θαυ-
μασθῆναι τινὰ ἐλήλυθε κάλλους περιουσίαν, ὥσπερ τοῦ Ποσειδῶνος
ἐξεπίτηδες τῆ τριαλῆ κινήσαντος αὐτήν, ἢ ἴδοι καλλίονα ἢ πρὸ 10
τοῦ· οἶόν τι καὶ περὶ Θετταλίαν λέγεται φιλανθρωπεύσασθαι τὴν
11 διασφάγα ποιήσας τῶν Τεμπῶν ἕνεκα τῷ Πηνεῖῳ. καὶ γὰρ τοι
πρότερον μὲν οὐδ' εἰς ἐπίνοιαν ὑπερβολῆς ἐλθεῖν ἦν, ἀλλ' ἐδόκει
παράδειγμα κάλλους ἢ πόλις εἶναι, νυνὶ δ' ἐξηλέγχθημεν ἄρα οὐκ
ὀρθῶς δοξάζοντες. τότε μὲν γὰρ τὰς ἄλλας πόλεις, νῦν δ' αὐτῆ 15
σχεδὸν ὡς εἰπεῖν ἑαυτὴν νενίκηκεν· καὶ μοι δοκεῖ προσόμοιον τῆ
μητροπόλει παθεῖν. μνησθήσομαι δ' εἰκόνας οὐ μυθώδους, ἀλλ'
12 ἀναγκαίας πιστεῦσαι. ἐκέλευε γὰρ ἐμπροσθεῖσα ὑπὸ τοῦ Πέρσου
καὶ πάντα τρόπον διαφθαρεῖσα ἐπέδωκεν ἀπανταχῆ, τῆ τε πόλει
κέρδος τὸ σύμπτωμα· ὑπὸ τοιαύτης χειρὸς ἐγείρεται πάντη σεμ- 20
νοτέρα καὶ ὑψηλότερα καὶ στεγανώτερα, καλοῦμεν δὲ Ἀδράστειαν.
καλῶν δὲ ὄντων ἀπάντων τῶν ὀρωμένων τούτων κόσμων ἕτερον
μεῖζον προσεῖληφεν· οἰκισταὶ γὰρ αὐτῆς οἱ πάσας τὰς πόλεις ὑφ'
ἑαυτοῖς ἔχοντες, οὐς οὔτε φιλανθρωπία οὔτε ἔργων ἀποδείξεσιν
οὐδέεις πω νενίκηκεν· ὦνπερ οἶμαι καὶ μόνων ἦν κρεῖττόν τι τῆς 25
13 τότε Σμύρνης ἐξευρεῖν. τοιαύτη τις ἡμῖν τῆς τύχης ἢ περὶ τὴν 273 J
πόλιν γέγονεν παλινοφθία. καὶ δὴ τῆ τε Ἰωνία καλῶς ὁ στέφανος

1 γε D γινώσκομεν U 2 πεπραχῆναι R pr. m. 4 ἐψηθέντα] ἐ in
ras. T² (cf. ὀψηθέντα Bar. 136) 6 prius τοῦ] 'quem omnes norunt' ἐλεφάν-
τιον D καὶ om. Q, s. l. add. U pr. m. 7 καὶ in ras. U² 8 πάντα ἐπέ-
φλεξεν] ex Herod. VIII 32, quamquam mutata verbi notione 12 τῶν πεμ-
πῶν T ἕνεκα] ut Tempe fierent 13 ἐδόκει κτέ.] cf. p. 3, 12 15 νυνὶ δ' αὐτῆ
RU² (νι et η sine acc. et in ras.) 16 σχεδὸν ὡς εἰπεῖν] cf. Sandys ad Arist.
rp. Ath. 2, 3; aliter libris inter se dissentientibus res iudicanda p. 34, 8 an
προσόμοιόν <τι> τῆ? 17 οὐ om. Q μύθω δούσ A¹, corr. A² 18 τε
om. RD, postea add. Q¹ 9 τῆ τε πόλει] 'et Smyrnae nostrae' Rsk.² σεμ-
νότερα — 20 ὑψηλότερα — στεγανώτερα A¹, corr. A²; καὶ στεγανώτερα om.
T¹, add. m. satis antiqua, sed diversa a ceteris 22 ἀπάντων τούτων τῶν
ὀρωμένων κόσμων U 23 μεῖζον A¹RQU¹T: μεῖζω DA²U²; neutrum ἕτερον
ὑφ' DU: ἐφ' A (at v add. s. l. A¹)RQT 24 ἑαυτοῖς scripsi: ἑαυτοῦσ O; cf.
p. 17, 32 25 ὦνπερ DUQT: ὥσπερ AR μόνων R

σέσωσται ἢ τε Ἀσία τὸ πρόσχημα κεκόμισται· παράδειγμα δὲ τῶν ἀνελπίστων τὰ τῆς πόλεως γέγονεν πράγματα, ὡς οὐτ' ἐξ οὐρίων θεόουσιν οὐδὲν ἀπώμοτον οὔτε λυθείσης τῆς νεῶς ἀπέλιπτον τὸ μὴ οὐ κρεϊττόν τι συμβήσεσθαι. Μέλητα δὲ κοσμεῖν ἑτέροις τὰ 14
 5 νῦν παρήμι· καίτοι μέγιστός γε αὐτὸς αὐτῶ κόσμος ἐστὶν ὁρώμενος, ᾧ γε καὶ θέρος καὶ χειμῶν τὸν αὐτὸν ἔχει λόγον, καὶ οὔτε ἐξ ὄμβρων ποτὲ ὑβρίσεν οὔτε ἀρχμοῖς εἶξεν, ἀλλ' ὥσπερ ἄλλο τι τῶν ἀκινήτων ἐν μὲν σχῆμα, μίαν δὲ χρῶσαν τὸν αἰεὶ σφύζει χρόνον. καὶ μὴν οὐδὲ πλάνης γε ὁ Μέλης οὐδ' οἶος ἀποφοιτᾶν, ἀλλ' 15
 10 ἔοικεν ἔραστῇ τινι τῆς πόλεως οἱ τολμῶντι μακροτέραν ἀπογιγνεσθαι, ἅτε, οἶμαι, ἄσβεστον μὲν αὐτῆς τὸν ἔρωτα, ἄσβεστον δὲ τὴν φυλακὴν ἔχων, ὥστε αὐτόθεν ὀρηθεῖς αὐτοῦ καὶ παύεται, παρατείνας κώλῳ τινὶ τῆς πόλεως ἑατόν. ταυτὶ μὲν ὄν ὥσπερ οἱ νυμφόληπτοι δυνάμει τινὶ τῶν Νυμφῶν αὐτῶν ἔοικα προσμε-
 15 λωδῆσαι [περὶ τὸν Μέλητα], οὐχ οὕτω προθέμενος· ἔδει δὲ ἴσως καὶ τοῖς παισὶν ὥσπερ ἄλλην τινὰ μοῖραν τοῦ λόγου σωθῆναι. Τιθεῖη δ' ἂν τις καὶ τοῦτ' εἰς ἀγαθὸν σύμβολον σέ τε ἡμῖν ἐπὶ 16
 τὰς πόλεις ἦκειν καὶ τὴν περιόδον οὕτω συμβαίνειν, ὥστε σέ τὴν πατρώαν ἀρχὴν ἀκριβῶς ἀνανεώσασθαι ταῖς περὶ τὴν Σμύρναν
 20 διατριβαῖς· τῆς γὰρ πόλεως ὁ καιρὸς πολὺς, νικῶν δὲ τὰ τῆς ἀγαθῆς τύχης πανταχῇ.

1 κεκόμισται] κεκόσμηται R 3 ἀπέλιπτον Rsk.²: ἀνέλιπτον O (cf. v. 2) 5 μέγιστός γε ATQ: γε μέγιστος D, μέγιστος δὲ R, μέγιστος U (Baroc. 136) αὐτῶ AD¹ p. corr.: αὐτῶ RD¹ a. corr., ἑαυτῶ QT ἐστὶν ὁ ὁρώμενος D 8 χροίαν Q¹, i eras. 9 οὐδέ] οὐ D οὐδ' Ddf.: οὐθ' O 10 μακροτέρον DU ἀπογιγνεσθαι DUT 12 παύεται D 13 ταυτὶ] ταῦτα U 15 περὶ τὸν Μέλητα seclusi; περὶ τοῦ Μέλητος Rsk. προθέμενος DU: προέμενος ARQT iuvenes imperatori obviam ibant, quorum e numero unus προσφωνηματικόν dixit; huius orationi (cf. v. 4) addit Aristides sese fortasse quae de Melete subiunxit reservare debuisse: 'ut alios locos silui, quos in diversas orationis partes iuvenis ille reciperet, sic hunc forte praeterire debui' eadem usus arte orationi XV peroratae locum de sinu Melete subiunxit (§ 21 sq.); pro τοῖς παισὶν ci. τοῖς ἔπεσιν Jacobs, Lect. Stob. p. 104 20 καιρὸς πολὺς] summi momenti hic dies (ubi tu Smyrnam adis) civibus est (quia multa de te sperant), qui utinam voti compotes fiant. Subscr. πολιτικὸς σμυρναϊκός A¹R; cf. or. XVII

XXII.

I 415 D

I 256

(19) ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΣ.

Ὡ πάλαι ποτὲ ἡδίων ἔδειν Ἐλευσίς ἐμοί, τίς Ὀρφεὺς ἢ
 Θάμυρις ἢ ποῖος Ἐλευσίνος οἰκίητωρ Μουσαῖος ἀρκέσει τοσοῦτω
 πράγματι; ποίαις κιδάραις ἢ λύραις τὸ κοινὸν πτῶμα, τὸ κοι-
 νὸν τῆς γῆς, ἀνακλαύσεται; τίνα ταύτην προῦβαλες ὦ Ζεῦ τὴν
 ὑπόθεσιν; ἐγὼ μὲν καὶ προσάγων ἐμαντὸν τῷ λόγῳ ναρκῶ καὶ 5
 ἀναστρέφω καὶ κατ' ἐν τούτῳ λέγειν ἀναγκάζομαι, ὅτι σιγᾶν οὐκ
 2 ἔχω. τίς γὰρ Ἑλλήνων ἢ τίς βαρβάρων οὕτω σκαιοὺς ἢ ἀνήκοος,
 ἢ τίς οὕτω σφόδρα ἔξω τῆς γῆς ἢ Θεῶν, ἢ συλλήβδην εἰπεῖν καλῶν
 ἀναίσθητος, πλὴν τῶν κάκιστ' ἀπολουμένων οἱ ταῦτ' ἔδρασαν, ὅστις
 οὐ κοινόν τι τῆς γῆς τέμενος τὴν Ἐλευσίνα ἠγεῖτο καὶ πάντων ὅσα 10
 Θεῶν ἀνθρώποις ταυτὸν φρικωδέστατόν τε καὶ φαιδρότατον; τίνι
 δ' ἄλλῳ χωρίων ἢ μύθων φῆμαι θαυμαστότερα ἐφύνησαν, ἢ τὰ
 δρώμενα μεῖζον' ἔσχε τὴν ἐκπληξιν ἢ μᾶλλον εἰς ἄμιλλαν κατέστη
 3 ταῖς ἀκοαῖς τὰ δρώμενα; Ὅσα μὲν δὴ Θεῶν ἐχόμενα, εἶδον γενεαὶ 257 J
 παμπληθεῖς εὐδαιμόνων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἐν τοῖς ἀρρητοῖς 15 416 D
 φάσμασιν· ἃ δ' εἰς τὸ μέσον, ποιηταὶ καὶ λογοποιοὶ καὶ συγγρα-
 φεῖς πάντες ὑμνοῦσι, κόρην τὴν Δήμητρος ἀφανῆ γενέσθαι χρόνον
 ἔστιν ὄν, Δήμητρα δ' ἐπέρχεσθαι γῆν πᾶσαν καὶ θάλατταν ζητοῦ-
 σαν τὴν θυγατέρα· τέως μὲν οὐκ οἶαν τε εἶναι εὑρεῖν, ἐλθοῦσαν
 δ' εἰς Ἐλευσίνα τὴν τε ἐπωνυμίαν (περι)ποιῆσαι τῷ τόπῳ καὶ τὴν 20
 4 κόρην εὑροῦσαν ποιῆσαι τὰ μυστήρια, καὶ γενέσθαι δὴ τὸν σῖτον 417 D
 παρὰ μὲν ταῖν Θεῶν τῇ πόλει τῶν Ἀθηναίων, παρὰ δ' αὖ τῆς
 πόλεως ἅπασιν Ἑλλήσιν καὶ βαρβάροις — καὶ τούτοις Κελεός τε

Libri ARDUT = O

Titulum om. D 2 Ἐλευσίνος Kaibel: ἔλευσίνιος O 4 ἀνακλαύσετε A
 5 prius καὶ in ras. U² 10 τῆς γῆς τέμενος om. R ὄσαθε A¹ cum/in mg.,
 corr. θεῖ A² 11 ταυτὸ DU 12 χωρίων] χωρίῳ Ddf., hiaiet oratio
 13 μεῖζον' scripsi: μεῖζω O εἰς ἄμιλλαν: εἰς ἐφάμιλλον O, confectum e dua-
 bus lectionibus ἐφάμιλλον et εἰς ἄμιλλαν, quarum hanc recepi suadente Wil.
 15 εὐδαιμόνων A¹, corr. A²; beati initiati 17 πάντες ex πάνθ', ut videtur,
 corr. T¹ 18 ὄν R¹D δ'] δὲ A 20 ποιῆσαι — εὑροῦσαν om. T¹, add.
 mg. T² (περι)ποιῆσαι scripsi: ποιῆσαι ART², δοῦναι DU τὴν κόρην εὑ-
 ροῦσαν om. D 22 τῇ πόλει τῶν ἀθηναίων παρὰ δ' αὖ τῆς (αὐτῆς A¹R,
 corr. A²) πόλεως ἅπασιν (ἅπασιν τοῖς T) Ἑλλήσιν ART (cf. p. 29, 8): τοῖς ἀθη-
 ναίοις παρὰ δὲ τῶν ἀθηναίων καὶ Ἑλλήσιν DU

καὶ Μετάνειρα καὶ Τριπτόλεμος ἐπιφημιζονται καὶ ἄρματα δὴ
 δρακόντων ὑπόπτερα ὑπὲρ πάσης γῆς καὶ θαλάττης φερόμενα —
 μνηθῆναι δὲ ξένων πρώτους Ἡρακλέα καὶ Διοσκουρούς, ἀγωνά τε
 γυμνικὸν γενέσθαι πρῶτον Ἐλευσίνι τῆς Ἀττικῆς καὶ τὸ ἄθλον
 5 εἶναι τοῦ καρποῦ τοῦ φανθέντος, πειρωμένων τῶν ἀνθρώπων ὅσον
 εἰς ἰσχὸν ἐκ τῆς ἡμέρου τροφῆς ἐπέδωσαν· ἀπάγειν δὲ καὶ τοὺς
 Ἑλληνας ἀπαρχὰς τῶν καρπῶν ἐκάστοτε [Ἀθήναζε] ὡς μητροπόλει
 σφῶν τε αὐτῶν καὶ τῶν καρπῶν τῶν Ἀθηναίων τῇ πόλει. Εὐμολ-
 18 D πίδαί δὲ καὶ Κήρυκες, εἰς Ποσειδῶ τε καὶ Ἑρμῆν ἀναφέροντες, ἱερο-
 10 φάντας, οἳ δὲ δαδούχους παρείχοντο. καὶ τὰ μὲν εἰς μύθους ἀνήκοντα
 τοιαῦτα. τὰ δ' ὕστερον, Ἡρακλειδῶν εἰς Πελοπόννησον κατελ- 5
 θόντων καὶ χρόνου διαγενομένου Δωριεῖς ἐπ' Ἀθήνας ἐστράτεον.
 ὡς δ' Ἐλευσίνι γίνονται, καταισχνθέντες εἶτε καὶ δεισαντες χρεῖ
 λέγειν, ἀπιόντες ᾗχοντο τὴν αὐτήν· ἢ δ' ἐκείνων τότε κίνησις Ἰωνίαν
 15 οἰκίξει παρ' ἡμῖν. γενομένου δὲ τοῦ Μηδικοῦ στόλου καὶ μεγί- 6
 στων δὴ πραγμάτων καὶ κινδύνων οὐ μόνον τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ
 258 J πᾶν ὅσον ἔξω τῆς Περσικῆς ἀρχῆς ἦν κατασχόντων πολλὰ μὲν τῶν
 ἐν τοῖς Ἑλλησιν ἱερῶν ἐμπίμπραται καὶ πρὸς γε ἡ κορυφή τῆς
 Ἑλλάδος, ἢ τῶν Ἀθηναίων πόλις, τῇ δ' Ἐλευσίνι τοσοῦτον περιῆν,
 20 ὥστ' οὐκ ἀπόρρητος μόνον ὡς εἰπεῖν διεγένετο, ἀλλὰ καὶ συνιού-
 σης τῆς ναυμαχίας ἐξεφοῖτα μὲν δ' Ἰακχος συνναυμαχήσων, νέφος
 419 D δὲ δρμηθὲν ἀπ' Ἐλευσίνος καὶ ὑψωθὲν [ὑπὲρ τῶν νεῶν] ἐγκατέ-
 σκηψεν εἰς τὰς ναῦς ἅμα τῷ μέλει τῷ μυστικῷ, Ξερόξης δ' ἐκπλαγείς
 ἐφρευγεν καὶ τὰ Μήδων πράγματ' ἀπώλλυτο. πολέμου δὲ συμβάντος 7
 25 τοῖς Ἑλλησι πρὸς ἀλλήλους πολλοῦ καὶ πάντων ἄνω καὶ κάτω
 γενομένων, μόνη δὴ τρόπον γέ τινα Ἐλευσίς ἠρέμει· καὶ οὔτε
 Βοιωτῶν ἔππος οὔτε Λακεδαιμονίων καὶ Πελοποννησίων εἰσβολαὶ
 [οὐ] τοῦ περιβόλου προσήψαντο, οὐ(δὲ) τὸν νεῶν εἶδον ἑτέροις ἢ
 προσήκεν ὀφθαλμοῖς. Σφοδρίου τοίνυν ὕστερον δρμηθέντος ἐκ

1 μετάνειρα A² (Burb. II E 20) 2 ὑπὸ πάσης T 3 διοσκόρουσ D
 (at in mg. rubr. [= pr. m.] κάστωρ καὶ πολυδεύκης οἳ διόσκουροι, ὥτος καὶ
 ἐφιάλτης ἀλενάδαι) 7 Ἀθήναζε seclusi 9 ἀναφέροντες οἳ μὲν ἱεροφάντας
 DU 13 γίνονται DU καὶ om. U 14 δ' δέ τ' D
 τότε] T² ex te T 15 ἡμῖν] in Asia 16 δὴ om. U 17 κατασχόντων omis-
 sum add. mg. U¹ 18 ἐμπίμπραται A: ἐμπίπραται DU, ἐμπίπρα/ται, v eras.
 m. 2 et R et T 22 ὑπὲρ τῶν νεῶν ARDT, ὑπὲρ τοῦ νεῶ U, seclusi 23 εἰς
 τὰς ναῦς ART: εἰς τὰς τῶν βαρβάρων ναῦς DU et legit [Aristid.] Leptin. II
 673, 12 Ddf.: νέφος ταῖς τῶν βαρβάρων ναυσὶν ἐγκατασκήψαι παρασκευάσας;
 cf. Quatt. II 252, 18 sqq. Ddf.; Herod. VIII 65 (unde ὑψωθὲν sine ὑπὲρ τῶν
 νεῶν pro μεταρσιωθὲν dictum), Plut. Them. 15 δὲ T 24 πράγματα U
 28 οὐ seclusi (hiat) οὐ(δὲ) scripsi: οὐ O 29 Σφοδρίου] Xenoph. Hell. V 4, 21. 22

Θεσπιῶν ἤρκεσαν αἱ δᾶδες φανεῖσαι κατασβέσαι τὴν τόλμαν. σπονδαὶ τοίνυν αἱ μὲν ἄλλαι παρηγομήθησαν, καὶ τοῦτο μὲν Πυθίων ὄντων ἢ Καδμεία κατελήφθη, τοῦτο δ' εἰς Ἴσθμια τὴν αὐτὴν θεωρίαν ἤγον μὲν Ἀργεῖοι, ἤγον δὲ Κορίνθιοι, τοῖς δὲ πλοῖς οἱ ἕτεροι τοὺς ἑτέρους κρατήσαντες· τὴν δ' ἐπ' Ἀλφειῷ μάχην σιωπῶ, 5 πλὴν ὄσα καὶ ταύτῃ σύμβολον οὐ φαῦλον ἔπεστι παρὰ τοῦ Διὸς 420 D ἢ τῶν ἀποστερουμένων τόλμα καὶ νίκη. μόναι δὲ αἱ μυστηριώτιδες σπονδαὶ τοῦνομα ἔσωσαν καὶ μόνοις Ἐλευσινίοις ὑγίαιεν ἢ Ἑλλάς, καὶ σαφέστατα δὴ πανήγυρις αὕτη καθάρσιον ἦν καὶ μανιῶν καὶ πά- 8 σης ἀτόπου συμφορᾶς. καὶ τί δεῖ καθ' ἕκαστα ἐπεξιέναι; ἀλλὰ Φίλιπ- 10 ποι καὶ Ἀλέξανδροι καὶ Ἀντίπατροι καὶ πᾶς ὁ τῶν κάτω δυναστῶν οὗτος κατάλογος, μυρία δὲ τῶν ἐν τοῖς Ἑλλησι κινήσαντες, μόνην τὴν Ἐλευσίνα ὡς ἀληθῶς ἄβατόν τι καὶ κρεῖττον ἑαυτῶν ἠγγήσαντο· καὶ σιωπῶ Κελτοὺς τοὺς τὰ τελευταῖα ἐπεισχωμάσαντας τῇ Ἑλλάδι καὶ ὄσα τις τοιαῦτα προσθελίῃ· ἐν ἅπασιν ἀθῶον τὸ ἱερὸν διέφυγεν. 15 μόνον τοίνυν καὶ ὑπόμνημα τῆς παλαιᾶς εὐδαιμονίας ἅμα καὶ 259 J σεμνότητος ἐλείπετο τοῦτο τῇ τε πόλει καὶ τῇ Ἑλλάδι. ναυμαχίαι μὲν γὰρ καὶ πεζομαχίαι καὶ νόμοι καὶ πολιτεῖαι καὶ φρονήματα καὶ φωναὶ καὶ πάνθ' ὡς εἰπεῖν ἐπέλιπεν, ἀντεῖχεν δὲ τὰ μυστήρια.

9 Πανηγύρεις τοίνυν αἱ μὲν ἄλλαι δι' ἔτους πέμπτου καὶ τρίτου πληροῦν- 20 ται, μόνη δὲ ἢ τῶν μυστηρίων παντὸς ἔτους ἐνίκησεν εἶναι. τὸ δὲ 421 D δὴ μέγιστον καὶ θεϊότατον, μόνην γὰρ ταύτην πανηγύρεων εἰς οἶκος συλλαβῶν εἶχε, καὶ ταυτὸν ἦν τῆς τε πόλεως πλήρωμα καὶ τοῦ

10 Ἐλευσινίου. πλάσματα τοίνυν καὶ γραφᾶς καὶ τὸν κύκλῳ κόσμον 25 τοῦτον τίς ἂν οὐχὶ καὶ ἐν ταῖς τριόδοις ὄρων ἐγανώθη, μὴ τί γε δὴ ἐν προσθήκῃ τῶν σεμνοτέρων [εἶδεν]; ἀλλὰ μὴν τό γε κέρδος τῆς πανηγύρεως οὐχ ὄσον ἢ παροῦσα εὐθυμία οὐδ' αἱ τῶν ἐκ τοῦ

1 Θεσπιῶν Palmerius Exercit. p. 468: θηβῶν O (at ἠβω in ras. T², non fuit εσπι) 2 Πυθίων] at Xenoph. l. c. V 2, 29; de Isthmiis ib. IV 5, 1. 2 παρηγομήθησαν R 3 κατελήφθη R¹ 5 τοὺς ἑτέροισ] corr. in τῶν ἑτέ- ρων U² κρατήσαντες DU¹ 6 ὄσον U ἔπεστι ADUR² c. γρ. s. l.: ἐπέστη R¹T πλὴν ὄσα — νίκη] vel Olympiarum feriae violatae, quamvis quam sacrae essent, ipse Iuppiter testatus esset victoria Pisatibus concessa (ἢ — νίκη: Xenoph. l. c. VII 4, 29 sqq., Diod. XV 78; Head, H. N. 357) 7 δὲ αἱ DU et in ras. A¹ (A¹ incertum), δ' αἱ R: δὲ δὴ T 12 ad κινήσαντες add. mg. γρ. τολμήσαν- τες U² 13 ἄβατον τι ὡς ἀληθῶς καὶ U 15 ὄσ' <ᾶ> Kaibel ἐν οἷς ἅπασιν R 18 φρονήματα καὶ φωναὶ] gloria civitatum, quae principatu super- biebant, earumque lingua (dialecti); φωνή 'lingua' item p. 8, 18 19 ἐπέλιπεν Burb. II E 20 (ci. Ddf.): ἐπέλειπεν A, ἐπέλιπον RDUT 25 ὄρων] ἰδῶν Thom. Mag. 76, 11 (omisso antea ἂν) 26 εἶδεν seclusi: ἰδεν A¹ εἶδεν RDUTA²; δὴ <ει> ἐν — εἶδεν Rsk. (hiat) τό γε DU: τό τε ART 27 εὐθυμία] θυ in ras. U², ενφημία D οὐδ' αἱ ARU (at 'αι in ras. m. 2), οὐδὲ αἱ D: οὐδ' αἱ T

πρότερον χρόνου δυσκολιῶν λύσεις καὶ ἀπαλλαγαι, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς τελευτῆς ἡδίους ἔχειν τὰς ἐλπίδας ὡς ἄμεινον διάζοντας, καὶ οὐκ ἐν σκοτῶ τε καὶ βορβόρῳ κεισομένους, ἀ δὴ τοὺς ἀμνήτους ἀναμένειν. Ταῦτα μὲν δὴ μέχρι τῆς σχετλίας ἡμέρας· ἀ δὲ νῦν 11

- 5 ὄραν τε καὶ ὑμνεῖν ὁ δαίμων παρέδωκεν τίς Θρήνος Ἀργεῖος, τίνες Ἀλυπτιῶν ἢ Φρυγῶν ᾧδοι συμμετρήσονται; τίς Ἐλευσίνιος Ἀσχύλος πρὸς χορὸν ἔσεται; ποίας Ναυπλίου πάγας ὑποπύρους, ὡς ἔφη Σοφοκλῆς (Frg. 402 N.²), ἄξιον τῆ πυρκαϊᾶ ταύτη παραβαλεῖν; 422 D ᾧ δᾶδες, ὑφ' οἷων ἀνδρῶν ἀπέσβητε, ᾧ δεινὴ καὶ ἀφεγγῆς ἡμέρα, 10 ἢ τὰς φωσφόρους νύκτας ἐξεῖλες, ᾧ πῦρ, οἷον ὠφθης Ἐλευσίνι, οἷον ἀνθ' οἷου. ᾧ νεφέλη καὶ σκοτόμαινα, ἢ νῦν ἐπέχεις τὴν Ἑλλάδα. ᾧ Ἀθήμητερ, ἢ πάλαι μὲν αὐτόθι τὴν κόρην εἶδες, νῦν δέ σοι ζητεῖν ὁ νεὼς λείπεται. καὶ δὴ προσάγει μὲν, ᾧ γῆ 12 καὶ θεοί, τὰ μυστήρια. Βοηδρομιῶν δὲ οὗτος ἐτέρας τὰ νῦν 15 δεῖται βοῆς, οὐχ οἷας ὅτε Ἴων Ἀθήναζε ἐβοήθησεν. ᾧ πρόρρησις, ᾧ τῶν ἱερῶν ἡμερῶν καὶ νυκτῶν κατάλογος, εἰς οἷαν ἡμέραν ἐτελευτήσατε. ποτέροις καὶ ἄξιον στενάξαι μεῖζον, πότερον τοῖς 260 J 423 D ἀμνήτοις ἢ τοῖς μεμνημένοις; οἱ μὲν γὰρ ὦν εἶδον, οἱ δ' ὦν εἶχον ἰδεῖν τὰ κάλλιστα ἀπεστέρηται. ᾧ κακῶς ἐξορησάμενοι 13 20 τὰ μυστήρια, ᾧ τὰ ἄφαντα φήναντες, κοινοὶ τῶν ὑπὸ γῆς καὶ ὑπὲρ γῆς θεῶν πολέμοιοι. ᾧ πάλαι τε δὴ καὶ νῦν ὡς ἀληθῶς παῖδες Ἑλληνες, οἱ τοσοῦτου κακοῦ προσιόντος περιελεδετε. οὐκ, ᾧ θανάμασιοι, νῦν γέ τι ἐν ὑμῶν αὐτῶν ἔσεσθε; οὐ τὰς γε Ἀθήνας αὐτὰς περιώσετε;

1 πρότερον DU 3 τε] γε D, om. U οὐκ — κεισομένους] verba sollemnia, cf. Foucart, Rech. sur l'origine . . . des mystères d'Éleusis p. 54 sq. καὶ βόρῳ T 4 ἀναμένει U ἡμέραις D 5 Θρήνος Ἀργεῖος] Conon. 19 καὶ οὕτως ἦν ἐκπρεπῆς ὁ ἐπὶ Ἀλωφ Θρήνος (quem mulieres Argivae quotannis decantabant), ὡς ἀπ' ἐκείνων καὶ τοῖς ἔπειτα ποιηταῖς παντὸς πάθους παρενθήκη Ἀλωφ ἄδεται; coll. Aesch. Choe. 423 Θρήνος Ἄριος ci. Wil. 6 φρυγῶν ᾧδοι U, at 'et α m. 2 in ras. συμμετρήσονται AT: συμμερίσονται RDU 13 σοι ζητεῖν ὁ AR: σε ζητεῖν ὁ D, σοι ζητεῖν οἱ ὁ UT προσάγει] intransitive cf. e. g. or. LI p. 542, 10; 545, 28 Ddf. 15 πρόρρησις] Toepfer, Att. Geneal. p. 49 sq. 16 εἰς] σ in ras. R² 17 καὶ] δὲ καὶ DU 20 καὶ ὑπὲρ γῆν T 21 πάλαι] Plat. Tim. 22 B 22 περιελεδετε RDUT²: περιόδετε AT¹ 23 νῦν γε δὴ ἐν Rsk., νῦν γ' ἔτι ἐν Schmid, Philolog. 1889 (I), 377 ἐν] ἐάν D Subscr. ἔλευσίνιος T, ἔλευσίνιος ἐγράφη ὅσον ἐν ᾧραι ἐν σύμῳρη μὴν δωδεκάτωι, ἐπὶ ἡγεμόνοσ μακρῖνον, ἐτῶν ὄντι πᾶ καὶ μνηῶν 5 (hic numerus nunc eras. R). ἐλέγηθ ἐν σύμῳρη ἐν τῶι βουλευτηρίω AR¹ mg.

XXIII.

(42) ΠΕΡΙ ΟΜΟΝΟΙΑΣ ΤΑΙΣ ΠΟΛΕΞΝ.

Οί μὲν πολλοὶ τῶν περὶ τοὺς λόγους, ὧ ἄνδρες Ἕλληνες, εἰώθασιν ἢ τὰς ἐπὶ τῶν πλασμάτων διατριβάς προελόμενοι τὸν ἅπαντα χρόνον μελετᾶν λέγειν, τοῦ λέγειν δὲ ἀπολείπεισθαι τοσοῦτον ὄσον περ ἂν εἰ μηδὲν τῶν εἰς τοῦτο φερόντων ἐπραττον, ἢ τούτων ὑπερφρονήσαντες αὐτοὶ μηδὲν σπουδαιοτέρῳ τούτων 5 σχολάζειν πράγματι, τῷ περὶ τὴν ἔριν καὶ τῷ ταράττειν τοὺς εἰς λόγον αὐτοῖς ἀφικνουμένους, ἐξ ὧν λυποῦσι μὲν τοὺς ἐντυγχάνοντας, βελτίους δὲ οὐτ' αὐτοὶ φαίνονται δῆπουθεν οὐτ' ἐκείνους 2 ποιεῖν ἔχουσιν. ἤδη δὲ τις (Isocr. IV 15 sqq.) τῶν ἔλλογίμων καὶ τῶν παλαιῶν σοφιστῶν ἐσεμνύνατο ἐπ' ἀρχῇ τοῦ συγγράμματος ὡς 10 αὐτός γε τοιοῦτον οὐδὲν ποιήσων οὐδὲ κομψευσόμενος, ἀλλ' ὑπὲρ δυοῖν τούτων διαλεξόμενος, τῆς τε πρὸς ἀλλήλους ὁμονοίας καὶ τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς τοὺς βαρβάρους, [καὶ] μάλα γενναίαν, ὡς γ' ἔμοι κριτῆ, καὶ προσήκουσαν τῶν λόγων ἐνστησάμενος τὴν ὑπό- 3 θεσιν. ἐγὼ δ' ὑπὲρ μὲν τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς τοὺς βαρβάρους 15 οὐκέθ' ὄρω καιρὸν λέγειν. ἀθρόαν γὰρ ἀπάντων δεδωκότων δίκην τοῖς τε θεοῖς καὶ τοῖς ἡγεμόσι μελήσειν οἶμαι, καὶ σὺν αὐτοῖς γε εἰπεῖν τοῖς θεοῖς οὐ πολὺν τὸν ἀγῶνα νομιζῶ γενήσεσθαι, ὄρων τῆς ἀπάσης οἰκουμένης καὶ τῆς ἤδη βεβαίως

I 768 D
I 517 J

Libri AEDUT = O

Titulus: περὶ ὁμονοίας EUT: περὶ τῆς ὁμονοίας A; tit. om. D. ταῖς πόλεσιν delendum censeo; debbat esse πρὸς τὰς τῆς Ἀσίας πόλεις, ut hoc additamento et aliquid rei significaretur et ipsa verborum constructio (πρὸς) orationis genus recte indicaretur; neque enim epistola est, ut or. XXIV, cuius in titulo optime datus Ῥοδίοις legitur; sed ut haec περὶ ὁμονοίας oratio ab altera Rhodiis missa melius distingueretur, ad exemplum tituli Rhodiace additum huic ταῖς πόλεσιν 1 τούσ om. DU 2 πλασμάτων AUT: πραγμάτων ED 3 τοῦ λέγειν] τοῦ μελετᾶν E 5 μηδενί E 6 τὴν ἔριν] cf. Wyttenbach ad Plut. mor. 78 E 10 ἐπ' AT: ἐν EDU τοῦ O 13 καὶ secl. Wil., quod ipse ad καὶ v. 14 rettuleram ὡς γε <παρ'> ἔμοι Rsk.² 14 τῷ λόγῳ ex τῶν λόγων corr. inter scrib. E¹ ἐνστησάμενος — ὑπόθεσιν] cf. Schmid p. 105 15 δὲ U 17 μελήσειν] ex insequentibus intellegendae eae quae nondum debellatae sunt gentes (Wil.); ante τοῖς lacunam ind. Rsk.² 19 τῆς ἀπάσης AT: ἀπάσης τῆς EDU

- 769 D ἐχομένης μικρὸν μέρος τὸ νῦν ὑπὸ ἀνοίας ἀνθεστηκός, ὃ δὲ λοιπὸν
 ἔστιν, περὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους ὁμονοίας [οὕτως] ὅπως ἂν οἶός τε
 ᾧ διαλέξομαι. νομίζω γὰρ καὶ τῆς συνεχοῦς ταύτης ἀσχολίας καὶ 4
 μελέτης τῆς περὶ τοὺς λόγους εἰς τὰ τοιαῦτα μάλιστα τῶν ἀγωνι-
 5 σμάτων ἀνήκειν τὴν χρεῖαν· οὐ γὰρ ὅπως μηδέποτε εἴπωμεν τῶν
 χρησίμων μηδέν, διὰ τοῦτ' αἰεὶ μελετῶμεν, ἀλλ' ὅστις τὰ δέοντα
 λέγειν ἔχει τε καὶ θάρρει, οὗτός ἐστιν ὃ καὶ τὴν μελέτην δεικνύς
 ὡς οὐχὶ μάτην οὐδ' εἰκῆ πεποιήται. ἠπιστάμην μὲν οὖν καὶ 5
 518 J τοῦτο ὥσπερ ἔρεισμα πολλοῖς ἦν καὶ καταφυγὴν τὸ τοὺς παρόντας
 10 ἐπαινεῖν αἰεὶ καὶ ἐν οἷς ἂν λέγωσιν, πολλοὺς δὲ καὶ τῶν ἀποδι-
 δρασκόντων ἐξ ἑτέρων πόλεων κακῶς ἐκείνας λέγοντας πρὸς ταύτας
 ἐν αἷς ἂν γένωνται, ἄλλως τε κἄν τις αὐταῖς προὔπαρξῃ πρὸς
 ἀλλήλας διαφορὰ· ἐγὼ δ' οὕτ' ἐπαινοὺς ἀνέδην γιγνομένους ἔχοιμ'
 ἂν ἐπαινεῖν, εἰ μὴ τι καὶ χρεῖας πρόσείη καὶ τὸ τοὺς ἀκούσαντας
 15 βελτίους ἐκ τῶν δυνατῶν ἀπελθεῖν, οὗθ' ὅσα καὶ χαρίσασθαι δεῖ
 τῷ λόγῳ μετὰ τοῦ δικαίου, τὴν μὲν ἐν ὀφθαλμοῖς θεραπεύσω πόλιν,
 τὰς δ' ἑτέρας φύγοιμ' ἂν τῶν εἰκότων ἀξιῶσαι, οὐδ' ἐν αὐτῷ τούτῳ
 πρῶτῳ διαστήσω τὰς πόλεις, ὥσπερ οἱ πολλοὶ τε καὶ φαῦλοι,
 ἀλλ' ἐπαινέσομαι πάσας εἰς ὅσον εἰκός ἐστιν ἐκάστην, καὶ ἀρξομαι
 20 γε τῶνδε τῶν λόγων ἀπὸ τούτου. ἠγοῦμαι γὰρ τῷ βουλομένῳ 6
 φιλίαν κοινὴν ταῖς πόλεσι πρᾶξι πρὸς ἀλλήλας οὐ τὰς μὲν εἶ
 λέγειν, τὰς δὲ κακῶς προσήκειν, ἀλλὰ πασῶν ἐπ' εὐφημίᾳ μνη-
 σθῆναι, ἵνα πρῶτον μὲν ἀπαντες ἠδίους γενόμενοι προθυμότερον
 προσήσθε τὴν συμβουλήν, ἔπειτ' ἤδη τι τῶν εἰς τὴν ὁμόνοιαν
 25 φερόντων περαίνηται. ἐὰν γὰρ εἰς τὸ κοινὸν ἐπαινούμενοι δέξη- 7
 770 D σθε καὶ μηδεὶς ὑμῶν τὰς ἑτέρων εὐφημίας ὡς ἀτιμίαν ἑαυτοῦ
 λογίσσῃται, ἀλλὰ τοῖς ἀλλήλων ὡς ἰδίοις ἕκαστοι συνησθῆτε,
 πρῶτον μὲν ἀφ' ἐστίας ἀρξάμενοι τὴν ὁμόνοιαν ἐνδείξεσθε,
 ἔπειτα καὶ αὐτοὶ κατὰ μικρὸν ἐθισθῆσεσθε καὶ λέγειν ἀλλήλους
 30 εἶ καὶ φρονεῖν ἃ κοινῇ πᾶσιν ὑμῖν συμφέρει. τὸ δὲ ἦκειν μὲν

1 ὑπ' EDU 2 ὁμονοίας DU: om. AET οὕτως AT, s. l. add. E¹,
 om. DU, seclusi; vocem ὁμονοίας in AET extrusit, dum lineam invadit
 3 τῆσ om. AT 5 ὅπως ἂν μηδέποτε E εἴπωμεν scripsi: εἴπομεν O
 12 τισ] in ras. T² 13 ἀνάδην A 14 τὸ τοὺς Rsk.: τούτους AE, τοῦ τοὺσ
 DUT ἀκούσαν D 17 δὲ D φύγοιμ' ἂν τῶν εἰκότων ἀξιῶσαι AT
 φύγοιμ' ἂν τῶν δέοντων (ex δὲ ὄντων rad. corr. U) ἀξιῶσαι DU, φνεῖν ἂν
 ἀξιῶσαιμ E (cum ./- in mg.) 18 πρῶτῳ s. l. add. T² 19 ἐπαινέσαιμ E
 24 συμβουλήν] βουλήν D alterum τὴν om. DU 25 περαίνητε D 28 ἐν-
 δείξεσθ' A 29 ἔπειτα καὶ αὐτοὶ κατὰ μικρὸν EDU: ἔπειτα μικρὸν καὶ αὐτοὶ
 κατὰ μικρὸν AT

ὡς συμβουλευσόντα δημονοεῖν, δημοῦ δὲ ὑμᾶς ἐπαινέσαι κατοικνεῖν, ἅμα μὲν τις καὶ ἀνανδρία μοι φαίνεται, ἅμα δὲ εἶναι καὶ διαφθειρόντος τὴν ὑπόθεσιν, καὶ δυοῖν θάτερον, ἢ κακῶς ἐγχευρηκότος ἢ μὴ εἰδότος ὄντινα χρῆ τρόπον περὶ αὐτῆς ἐπεξελεθεῖν.

- 8 Πρῶτον μὲν τοίνυν περὶ τῆς ὅλης συστάσεως ἐνθυμηθῶμεν, 5
εἰς ἣν ἅπαντες οἱ ταύτη συντελοῦμεν ὁμοίως μελλίους καὶ ἐλάττους, ὁπόσω τινὲ τῶν ἄλλων προέχειν πεπίστευται καὶ παρὰ τοῖς ἄρχουσι κριταῖς καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις σχεδὸν [ὡς εἰπεῖν] ἅπασιν.
- 9 οὔτε γὰρ πόλεις τοσαύτας τὰς πάσας οὐδεμία ἄλλη τῶν πασῶν 10 519 J
παρέχεται οὔτε δὴ τὰς γε μεγίστας τοιαύτας· ἐτι δὲ χωρῶν κάλλι παντοῖα καὶ ὠρῶν συμμετρίαν καὶ διαίτας παντοίας καὶ θέσει τὴν πᾶσαν . . . ὡς ἐν ὁμφαλῶ μὲν τῆς πάσης ἡγεμονίας ἰδρυνται, πολλοῖς καὶ ἡμέροις τοῖς περὶ αὐτὴν ἔθνεσιν καὶ γένεσιν ἐκ γῆς καὶ θαλάττης ἐστεφανωμένη· τάξει δὲ τῇ βελτίστη συνοικεῖ καὶ οὔτε αὐθάδειαν οὔτ' ἄγαν δουλείαν ἔχει τις ἂν αἰτιάσασθαι, ἀλλ' ἐν 15
- 10 μέσῳ σχήματι κάλλιστα δὴ τῶν ὑφ' ἡλίῳ πολιτεύεται. εἰς τοῦτο 10
δὲ ἀνήκει τῆς ἀξίας ὥστε τοσαύτης οὐσης τῆς ἀπάσης χώρας, ἣν ὁ τε Φᾶσις καὶ ὁ Νεῖλος διειλήφασιν πρὸς τὸν ἄνω τόπον, καὶ ταύτης συλλήβδην κληθείσης Ἀσίας ὑπὸ Ἑλλήνων ἐξ ἀρχῆς, ἢ περὶ θάλατταν αὕτη νυνὶ μοῖρα ἀφελομένη τὴν ἡπειρον τοῦνομα ἐαυ- 20
τῆς ἴδιον πεπολιῖται· οὕτως ἀντὶ πάσης τῆς ἄλλης νενίκηκεν εἶναι. 771 D
- 11 πρὸς δὲ τούτοις ἢ παρὰ τῶν ἡγεμόνων αἰδῶς καὶ φιλανθρωπία 10
καὶ τὸ συγκεχωρηκὸς εἰς ἅπαντα βελτίους ἢ ὁμοτίμους ἡμᾶς εἶναι τοῖς πολλοῖς τῶν ἀρχομένων πεπολιῖκεν δοκεῖν· ὥστε πῶς οὐκ εἰκὸς ἅπαντας μὲν ἀγάλλεσθαι τοῖς ὑπάρχουσι, πάντας δὲ ὡς ὑπὲρ 25
οἰκείων καὶ κοινῶν ἀγαθῶν οὕτω διανοεῖσθαι, στασιάζειν δὲ πρὸς αὐτοὺς μηδαμῶς, περὶ ὧν γε οὐδεὶς τῶν ἔξω στασιάζει, . . . τῷ
- 12 μὴ οὐ τοῖς πᾶσι κρατεῖν. Φέρε δὴ καὶ τὰς πόλεις ἐπέλω τὰς 10
περὶ τοῦ πρωτείου νῦν ἀμιλλωμένας καὶ παρ' ὧν ἡ πλεῖστη τῆς ἔριδος ἀρχὴ συμβαίνει, οὐκ αὐτῶν, ὡς γ' ἐγὼ φαίην ἂν, μᾶλλον 30

4 χρῆ τρόπον περὶ αὐτῆς EDU: χρῆ τρόπον περὶ αὐτῆς ἔδει A, τρόπον περὶ αὐτῆς ἔδει T 5 πρῶτον] dispositio § 8—26: communis trium civitatum laudatio § 8—11 et 26; hac cinguntur singularum laudationes § 13—25; § 12 transitio συστάσεως Asiae provinciae, cf. v. 19 sq. 8 ὡς εἰπεῖν AET, om. DU, seclusi; cf. ad p. 26, 16 12 lacunam indicavi; at posse ὡς aptum esse ex ἐνθυμηθῶμεν monet Wil. 14 prius καὶ] ἐκ D, cf. p. 21, 2 15 οὔτε EDU δουλείαν] δειλαν D 16 ὑφ' ὑπὸ A 19 ὑφ' DU 20 αὕτη om. U¹ 23 ἡμᾶς] ὑμᾶς ci. Canter, probavit Ddf., at cf. συντελοῦμεν v. 6 διακειμεθα § 73 26 οἰκείων ἀγαθῶν καὶ κοινῶν T 27 αὐτοῦσ A²: αὐτοῦσ O στασιάζει T² ex στασιάζει (= ζειν) aut στασιάζοι, quod in U lacunam indicavi, e. g. <μηδ' ἄχθεσθαι τοὺς ἐνὶ γέ τῳ διαφέροντας> τῷ τῷ AT: τῶν E, τὸ DU

ἀμαρτανουσῶν ἢ τῶν ἄλλων ὅσοι περὶ ταύτας διήρηνται· ἧ γὰρ
 ἂν οἰκείως ἕκαστος ἔχων τυγχάνη, τὰς ἄλλας ὑπὲρ ταύτης κακίξειν
 καθ' ὅσον δύναται βούλεται. ἐγὼ δὲ τοῦτο μὲν οὐτ' ἂν αὐτὸς ποι-
 ῆσαιμι οὐθ' ὅστις ἄλλος ποιεῖ νοῦν ἔχειν ἠγοῦμαι, τὴν δὲ ἐναντίαν
 5 πᾶσαν βαδιοῦμαι καὶ τὰς πόλεις ὡς οἶόν τε κοσμήσω, κεφαλαίοις
 τῶν ἐπαίνων ὥσπερ εἰκὸς ἐστὶ χρώμενος.

Ἄρξομαι δ' ἀπὸ τῆς δεχομένης ἡμᾶς τὰ νῦν καὶ ἡ τὸ βουλευ- 13
 τήριον τοῖς περὶ τούτων λόγοις παρέχεται. ὡς μὲν οὖν ἠρξέην ποτε
 τῶν περὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ὡς ὕστερον αὐτὰ ταῦτα ἐφ' οἷς
 10 φιλοτιμούμεθα ἐντεῦθεν ἔσχε τὴν ἀρχὴν ἐάσειν μοι δοκῶ, ἃ δ' εὐ-
 520 J θῆς εἰς ὀφθαλμοὺς ἔρχεται, ἀκρόπολις μὲν αὕτη τοσαύτη τὸ μέγε-
 θος, πόρθωθεν ἀστράπτουσα ἀπὸ πάσης εἰσόδου, ὥσπερ κοινὴ τις
 κορυφὴ τοῦ ἔθνους. ὑπὸ δ' αὐτὴν ἡ λοιπὴ πόλις ἄλλη κατ' ἄλλους
 772 D 15 πολλὰ συνελθόντα εἰς ταυτὸν οἰκεῖν καὶ εἶναι τινὰς ὥσπερ ἀστυ-
 γεῖτονας χρόνῳ συνοίκους γεγεννημένους, ἀξήθεντων αὐτοῖς τῶν ἐπ'
 ἀλλήλους αἰεὶ. κόσμοι δὲ καὶ παλαιοὶ καὶ νέοι διὰ πάσης τῆς
 πόλεως διήκοντες, εἰς αὐτῶν ὁ τυχῶν ἀποχρῶν καὶ συμπάσης πό-
 λεως κόσμος εἶναι. πολλὰ μὲν δὴ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἂν τις 14
 20 ἔχοι διεξιέναι τῶν εἴτε μερῶν εἴτε καὶ ὡς πολισμάτων χρῆ λέγειν,
 τὸ δ' ἀπάντων τιμιώτατον καὶ <διὰ> πάσης αἰεὶ μνήμης ἐμοὶ τίς
 ἂν οἶός τ' εἶη σιωπῇ παρελθεῖν; λέγω δὲ τὸ τελευταῖον τμήμα
 τῆς πόλεως, ὃ τῷ σωτήρι καθωσίωται κατὰ τὴν κοινὴν ἀπάντων
 ἀνθρώπων ἀγαθὴν τύχην. ἐπειδὴ γὰρ ἔδει καὶ εἰς τήνδε τὴν ἡπει- 15
 25 ρον διαβῆναι τὸν θεόν, διαβαίνει πρῶτον ἐνταυθοῖ καὶ τὴν πόλιν
 ὀρητήριον ποιεῖται τῆς εἰς ἅπασαν τὴν ἡπειρον ὀμίλλας, καὶ
 γίνεται τοῖς μὲν χρόνοις αὕτη δευτέρα τις ἀποικία δεῦρο ἐκ τῆς
 Ἑλλάδος μετὰ τὴν ἐξ Ἄρκαδίας τῶν ἄμα Τηλέφῳ, τῇ δὲ ἀξία καὶ
 τῇ δυνάμει πολὺ πρεσβυτάτη πασῶν ἀποικιῶν. ἐστία γὰρ Ἀσκλη- 30
 773 D 30 πιοῦ τῆς Ἀσίας ἐνταῦθα ἰδρύνθη, κἀνταῦθα δὴ φρυκτοὶ φίλιοι
 πᾶσιν ἀνθρώποις αἴρονται παρὰ τοῦ θεοῦ καλοῦντός τε ὡς αὐτὸν
 καὶ μάλα ἀληθινὸν φῶς ἀνίσχοντος. καὶ οὕτε χοροῦ σύλλογος 16
 πρᾶγμα τοσοῦτον οὕτε πλοῦ κοινωνία οὕτε διδασκάλων τῶν αὐτῶν

1 ὅσοι AED: ὅσαι UT 2 τυγχάνοι U 3 αὐτὸν D 5 ὡς οἶόν τε]
 ὡς ἂν οἶός τε ὦ DU, e p. 33, 2 7 δεχομένης] Pergamum 9 ταῦτα ἐφ' οἷς]
 i. e. cultus Caesarum 12 ἀστράπτουσα] cf. p. 9, 10 16 τῶν ἐπ' ἀλλήλους]
 partes urbium inter se oppositae et vicinae (Wil.) 17 δι' ἀπάσης A
 20 ὡς mihi suspectum 21 διὰ add. Ddf.; καὶ πάσης ἄξιον μνήμης Schmid,
 Philolog. 1889 (I), 378 23 σωτήρι] Aesculapio 24 ἀγαθὴν τύχην] praeter ἢ
 in ras. U² 27 γίνεται ED αὕτη E 30 ἰδρύνθη ET² 31 αὐτὸν O
 3*

- τυχεῖν, ὅσον χρῆμα καὶ κέρδος εἰς Ἀσκληπιοῦ τε συμφοιτῆσαι καὶ
 τελεσθῆναι τὰ πρῶτα τῶν ἱερῶν ὑπὸ τῷ καλλίστῳ καὶ τελεωτάτῳ
 δαδούχῳ καὶ μυσταγωγῷ καὶ ᾧ πᾶς ἀνάγκης εἴκει θεομός. ἐγὼ
 μὲν οὖν καὶ αὐτός εἰμι τῶν οὐδὲ [βεβιωκότων] ὑπὸ τῷ θεῷ, ἀλλὰ
 πολλοὺς τε καὶ παντοδαποὺς βίους βεβιωκότων καὶ τὴν νόσον κατὰ 5
 τοῦτο εἶναι λυσιτελῆ νομιζόντων, πρὸς δὲ καὶ ψήφους εἰληφότων,
 ἀνθ' ὧν ἐγωγ' ἂν οὐδὲ σύμπασαν δεξαίμην τὴν ἐν ἀνθρώποις λεγο-
 17 μένην εὐδαιμονίαν. οὐκοῦν οὐδὲ ἀλλεμένα φῆσαι τις ἂν εἶναι τὰ
 τῆδε, ἀλλ' ἐκεῖνο ὀρθότατον καὶ δικαιοτάτον λέγειν, ὡς ἄρα οὗτος 521 J
 λιμένων ἀπάντων ὀχυρώτατος καὶ βεβαιοτάτος καὶ πλείστους δεχό- 10
 μενος καὶ γαλήνη πλείστον προέχων, ἐν ᾧ πᾶσιν ἐξ Ἀσκληπιοῦ
 18 τὰ ἐπίγνια τῆς σωτηρίας ἤροηται. ὥστε τίς οὐκ ἂν τοσαύτη καὶ
 τοιαύτη πόλει συναιρούμενός τε καὶ συννευρόμενος καὶ πᾶν ὅσον εὐφη-
 μίας οἶός τ' εἶη νέμων σωφρονοῖη; ἐγὼ μὲν γὰρ ἠγοῦμαι ὥσπερ
 αὕτη κοινὸν ἅπασιν ἀνθρώποις ἀγαθὸν ἐστι τῇ δυνάμει τοῦ θεοῦ, 15
 οὕτω καὶ αὐτὴν δικαίως ἂν παρὰ πάντων κοινῆς εὐνοίας ἅμα καὶ
 τιμῆς τυγχάνειν.
 19 Εἶεν. ἀλλὰ τὸ τῆς Σμύρνης πρᾶγμα φαῦλόν τι καὶ τὸ τυχόν ἢ
 τοιοῦτον οἶον πολλαχόθεν λαβεῖν εἶναι τὸ παράδειγμα; ἦν ὅσοι 774 D
 μὲν οὐκ εἶδον, οὐδ' ἂν ἐφικέσθαι δυνηθεῖεν εἰκάζοντες, οἱ δ' ἰδόν- 20
 τες θεῶν ἔργον ἂν φήσαιεν εἶναι, ὥσπερ Ὀμηρος ἔφη (Σ 478. 490)
 τὴν τοῦ Ἀχιλλέως ἀσπίδα Ἥφαιστον ποίημα εἶναι καὶ τὰς ἐν
 20 ἐκείνῃ δὴ πόλεις. πρόσοψις μὲν ἐκ γῆς καὶ θαλάττης πολλὴν ἂν
 ἔριν παρασχοῦσα τοῖς τε εἰσπλέουσι καὶ τοῖς εἰσελαύνουσιν ὀπότε- 25
 ροι μᾶλλον ἦσθησαν αὐτῶν. ἀνέχει γὰρ ἐν πλαισίῳ, βάσιν μὲν
 τὴν ἡμίονα ποιουμένην, κορυφὴν δὲ τὸ ἐπίπεδον τῆς ἄνω πλευρᾶς,
 ἐκ πεδίου τε καὶ τεμπῶν ὑψουμένη κατὰ μικρὸν αἰεὶ δι' ὁμοίου τοῦ
 σχήματος. τὰ δὲ οὐκ ὄψις ἄρ' ἦν μόνον, ἀλλὰ νικᾷ τάνδοθεν. ὅσος
 γὰρ κόσμος χρεῖα συγκεκλήρωται σώματι μὲν λυσιτελεῖς ἀναπαύσεις
 ἔχων, ψυχῇ δ' ἐξουσίαν καὶ ῥαστώνην εἰς τοὺς προσήκοντας παρέχων 30

1 φοιτῆσαι U 2 τελεωτάτῳ] τελεταίω T 3 εἴκει] ἦκει D 4 βε-
 βιωκότων seclusi 8 οὐδὲ] οὐδὲν T 12 ἐπίγνια AT: ἐπίγνια EDU; cf.
 Boeckh, Urkunden über d. att. Seewesen p. 162 ὡς τίς οὐκ ἂν τοιαύτη καὶ
 τοσαύτη πόλει D 18 πρᾶγμα iure suspectum Wil. 19 οἶον Rsk.: οἶον O
 ἀλλαχόθεν E ὅσοι] ὅσον D ὅσοι — εἰκάζοντες] cf. p. 7, 4 sqq. 21 ἂν
 om. E 24 τε om. U¹ εἰσελαύνουσιν scripsi: ἐξελαύνουσιν O 25 ἀνέχει
 κτέ.] cf. p. 9, 12 sqq. ἀνέχει μὲν γὰρ Thom. Mag. 277, 7 28 ταῦτε AT, ταῦτα
 δὲ EDU; τὰ δὲ κτέ.: quae πρόσοψις praebuit, non imago tantum erat (ἦν ἄρ'
 quia advena adspectum iam percepit: Wil.), quae intranti urbem dilabitur, sed
 superant imaginem ea, quae ingresso urbs ipsa praebet; pro οὐκ ci. οὖν Rsk.
 ὅσος μὲν γὰρ U 30 ῥαστώνην κτέ.] cf. p. 5, 9 sq.

πόνους, ἅπας συνελήλυθεν ἐξ ἱερῶν, ἐκ λουτρῶν, ἐκ λιμένων, ἐκ
 δρόμων, ὥστ' οὐδεὶς ἐστὶν ὅστις ἂν σχολάσειεν μεγίστην αὐτὴν
 προσειπεῖν, τῇ περιουσίᾳ τοῦ κάλλους γεγοητευμένος. Θάλαττα 21
 δὲ καὶ ποταμοὶ καὶ προάστια ἀλλήλων τε καὶ τῆς πόλεως ἄξια,
 5 ὥσπερ οὐ τύχη μᾶλλον ἢ ψήφῳ τῇ πόλει συγκεκληρωμένα. φαίης
 ἂν, τὸ τοῦ Σμυρναίου ποιητοῦ, Ἀφροῖτωρ, ἀθήμειστος, ἀνέστιός ἐστιν
 ἐκεῖνος' (Hom. I 63), ὅστις οὐ πρότερον τοῦ τῆς Σμύρνης κάλλους
 ἐρᾷ, ἐπειδ' οὕτως οὐτοὶ δὴ τύχοι. τὸ δ' αὖ μέγιστον ἀπάντων καὶ 22
 522 J ἐντιμότερον εἰπεῖν, οἱ Μουσῶν καὶ Χαρίτων χοροὶ δι' αἰῶνος τὴν
 10 πόλιν ἐμβατεύοντες, δι' οὗς οὐχ ἡδίους μόνον, ἀλλὰ καὶ βελτίους
 πέφυκεν ἀπαλλάττειν τοὺς εἰσαφικνουμένους. ὥστε πῶς εἰκὸς . . .
 καὶ τὰ ἄλλα βελτίους γιγνόμεθα, περὶ ταύτην χεῖρους, ἀλλὰ μὴ
 775 D βελτίους τοῖς δρωμένοις εἶναι, καὶ τὰς μὲν περὶ τοὺς λόγους ἐπι-
 δόσεις τε καὶ διατριβὰς ἐν ἐκείνῃ μάλιστα πῶς ἅπασι γίγνεσθαι,
 15 ὅσα δ' εἰς εὐφημίαν καὶ τὴν ἀπὸ τῶν λόγων χάριν ἐρχεται, μὴ ἐν
 πρώταις πόλεων ἐκείνῃ νέμειν;

Φέρε δὴ καὶ τῆς τρίτης ὥσπερ εἰ σπονδῆς μνημονεύσωμεν, 23
 λέγω δὲ ἀριθμῷ τρίτην, οὐ τάξει τὰ νῦν· μὴ γάρ μοι εἴημα Θη-
 ρεύων μηδεὶς εἰς τοῦναντίον ἀνθελκίτω τὸν λόγον. μέγιστον μὲν
 20 οὖν αὐτὸ τοῦτ' ἤδη περὶ αὐτῆς ἔξεστιν εἰπεῖν, τὸ δυοῖν μὲν
 οὐσῶν τούτων πόλεων, τοσοῦτων δ' αὖ καὶ τῶν περὶ αὐτῶν εἰρη-
 μένων [όντων] λείπεσθαι τι καὶ περὶ ταύτης ἅμα τ' ἄλλοιόν εἰπεῖν
 καὶ οὐ χεῖρον εἰρησθαι. οἴμαι δὲ καὶ πάντας ὅσοι σπηλῶν Ἡρα- 24
 κλέους ἐντὸς καὶ ποταμοῦ Φάσιδος οἰκειομένους τὴν Ἐφεσον ὀρ-
 25 θῶς ἂν διανοεῖσθαι, τοῦτο μὲν τῇ τῶν λιμένων κοινότητι, τοῦτο
 δὲ ταῖς ἄλλαις ἀπάσαις ὑποδοχαῖς. πάντες γὰρ ὡς εἰς πατριδα
 (καὶ) αὐτὴν κομιζονται καὶ οὐδεὶς οὕτως ἀγνώμων οὐδ' οὕτως σφό-
 δρα ὁμόσε τοῖς φανεροῖς ἰὼν, ὅστις οὐκ ἂν συγχωρήσειεν ταμιεῖόν
 τε κοινὸν τῆς Ἀσίας εἶναι τὴν πόλιν καὶ τῆς χρείας καταφυγὴν· οὐδέ

2 ὅστις T, σ add. T² 3 περιουσίᾳ] cf. p. 3, 20 4 προάστια O
 9 οἱ — ἐμβατεύοντες] cf. p. 5, 3 sqq. χοροὶ καὶ δι' E 11 ἀλλάττειν U
 εἰσαφικνουμένους ADU: ἀφικνουμένους ET ὥστε πῶς εἰ|||καὶ A, fuit kos
 in ras., ὥστε πῶς εἰ καὶ EUT, ὥστε πῶς εἰκὸς εἰ καὶ D; lacunam indicavi;
 fuerint ὥστε πῶς εἰκὸς (ἡμᾶς δι' ἧς πόλεως εἰς τε τὴν τῶν λόγων δύναμιν)
 καὶ; cf. p. 38, 5. 6 16 πόλεων displicet 17 τρίτης DUT: πρώτῃσ A, in mg.
 interiore add. τρι A¹ aut A^r; πρώτῃσ E σπονδῆς] ut in conviviis 22 ὄν-
 των seclusi 23 εἰρησθαι] ἀκοῦσαι U 24 οἰκειομένους EUT, οἰκ|||μέ-
 ρουσ A¹ quatenus agnoscitur; rasurae forma indicat proximam post x litteram ei
 (per compendium scriptam) fuisse: οἰκημένους A^r, ὠκημένους DA²; 'credo omnes
 gentes si Ephesum sibi quasi suam vindicant, recte iudicare' (Wil.) 27 καὶ
 addidi; cf. ad or. XLVI p. 44, 3 Ddf. αὐτὴν Rsk.: αὐτῶν AEDT, αὐτῶν U
 οὕτω EDUT 29 τε] τι DU

- γε οὕτω φιλαίτιος οὐδεὶς ὄστις ἂν μέμψαιτο ἐκείνης τῆς πόλεως τοὺς ὄρους. πολλὴ μὲν γὰρ εἰς μεσόγειαν ἀεὶ βαδίζοντι, πολλὴ δ' ἐπ' αὐτῆς τῆς θαλάττης, πανταχοῦ δὲ ἰκανὴ παρασχεῖν ἅπαντα ὄσων δεῖ πόλει, διαίταις τε ἀπάσαις ἀρκέσαι, ὄσας ἄνθρωποι
- 25 **διαιτᾶσθαι δύνανται καὶ προαιροῦνται. καίτοι πῶς εἰκὸς τὴν μὲν** 5
χρεῖαν κοινὴν ἅπασιν τὴν παρ' αὐτῆς εἶναι, τὴν δ' εὐνοίαν μὴ
κοινὴν αὐτῇ παρὰ πάντων ὑπάρχειν, καὶ τὸ μὲν εὐθνεῖν τὴν πόλιν
πᾶσιν ὁμοίως διαφέρειν, μὴ συνεύχεσθαι δ' ἅπαντας ὁμοίως τὴν 776 D
πόλιν εὐθνεῖν; καὶ κατὰ μὲν τοὺς χρόνους τοὺς Περσικοὺς το-
σαύτην αἰδῶ παρὰ τῶν βαρβάρων ὑπάρχειν τῇ Ἀρτέμιδι, ἥνικα δ' 10
αὐτὸς τε ὁ νεῶς μελῶν ἢ πρόσθεν ἔστηκεν, ἀρχὴ τε ἡ μεγίστη πα-
σῶν καὶ ἅμα σεμνοτάτη καθέστηκεν, μὴ καὶ ἐν τούτῳ ἐξαρκεῖν ὑπο- 523 J
λαμβάνειν εἰς φιλιαν τῇ πόλει τὴν τῆς θεοῦ τιμὴν, ἣν αὐτὴ τε τιμή-
σασα ἔχει τὴν πόλιν καὶ παρ' ἀνθρώπων αὐτὴν εἰκὸς ἐστὶ φέρεσθαι;
- 26 **Καὶ μὴν αἱ μὲν δύο τῶν πόλεων μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἄποικοι** 15
τῆς Ἀθηναίων πόλεως, ἣν οὐδ' ἂν εἰς αἰσχυνθεῖη δὴ που πρόσχημα
παντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ προσεῖπεν· ἦδε δὲ ἔχει τι καὶ αὐταῖς παρα-
πλήσιον ταῖς Ἀθήναις ἀνχῆσαι κατὰ τὴν τῶν αὐτοχθόνων ἀνδρῶν
τε καὶ ἡρώων φορὰν, εἰ δὲ μὴ, ταῦταις γ' ἔχει παραπλήσιον· καὶ
γὰρ αὐτῇ τὰ τῶν ἀποίκων ἀπὸ αὐτοχθόνων ἐστὶ τῶν Ἀρκάδων, ὥστε 20
κακὰ τούτων εἰκὸς γινῶναι τε ἀλλήλας καὶ τιμῆσαι τὰ γινόμενα.
- 27 **Εἶεν. ἃ μὲν δὴ κοινῇ τοῖς γένεσι τοῖς συντελοῦσι καὶ ταῖς**
πόλεσι ταῖς τοῦ πρωτείου ἀντιποιοιμέναις ἀποδοθῆναι προσῆκεν,
εἴρηται διὰ πάσης βραχυτήτος, ὥς γ' ἐμοὶ φαίνεται, καὶ ἅμα οὐ
τὰ φανυλότατα, ὡς ὑμεῖς ἐπεσημήνασθε· καὶ πολλὴ χάρις ὑμῖν 25 777 D
ταῦτά γε δὴ δεξαμένοις εὐμενῶς. ἀκόλουθον δ' ἐμοὶ τε τὸν λοιπὸν
λόγον προσθεῖναι [τὸν τῆς παρακλήσεως], εἴπερ μὴ ψυχαγωγία τις
ἔσεσθαι μέλλει μόνον τῆς ἀκροάσεως, ἀλλὰ τι καὶ χρεῖας προσέσται,
ὕμῖν τ' ἐθελῆσαι καὶ τούτων μετὰ τῆς ὁμοίας ἀκοῦσαι γνώμης,

4 ὄσων A 7 τὸ] τῷ E εὐθνεῖν A a. corr.: εὐθνεῖν A p. corr. DU, εὐθνεῖν ET², εὐθνεῖν T¹; eadem v. l. v. 9 13 φιλιαν AT¹ mg. c. γρ.: φιλοτιμιαν EDUT τῆσ om. E ἣν αὐτῇ] quem honorem dea (Wil.) 14 εἰκὸς ἐστὶν αὐτὴν U 15 δύο] Smyrna et Ephesus; cf. ad p. 34, 5 16 οὐδεὶς ἂν U πρόσχημα κτῆ.] ex Herod. V 28; cf. p. 27, 1 17 τοῦ om. T ἦδε scripsi: ἦδη O; Pergamum, p. 35, 7 αὐταῖς scripsi: αὐτῇ AEUT¹, αὐτῇ IT²; 'vel ipsis Athenis', non tantum colonis Athenarum; dicit Teuthraniam urbem, quam pro antiquo Pergamo habuisse videtur (or. XXXVIII § 11; Thraemer, Pergam. 207 sq.), a Mysis aboriginibus conditam esse 19 ταῦταις] cf. ad v. 15 20 ἐστὶ τὰ τῶν E 21 vos cognoscere, ut invicem vos aestimetis, ut par est εἰκὸς ἐστὶ γινῶναι T ἀλλήλους D 26 δὴ om. D δ'] δὲ E τε] γε U 27 τὸν τῆς παρακλήσεως seclusi 28 μέλλοι DU τι] τοι D 29 τ' ἐθελῆσαι AT, τε θελήσαι E, τε ἐθελῆσαι DU τούτων T ἀκοῦσαι μετὰ τῆσ ὁμοίας U

ἵνα μὴ μόνον τῇ παραχρῆμα εὐφημία τετιμηκότες ἦτε τὸν λόγον, ἀλλὰ καὶ τῇ παρὰ πάντα τὸν χρόνον καὶ ἐπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων μνήμη.

Ἐγὼ γάρ, ὃ ἄνδρες ἄριστοι τῶν τῆδε Ἑλλήνων, εἰ μὲν ἡμελλον 28
 5 ὑμῶν ἕκαστοι ταῦτα ἐφ' οἷς νῦν ἀγάλλονται προήσεσθαι τῇ πρὸς τοὺς ἄλλους ἐπιεικείᾳ καὶ κοινότητι, οὐδ' ἂν αὐτοὺς συνεβούλευον τὰ οἴκοι βλάπτοντας τὰ τῶν πλησίον κοσμεῖν· ὅτε δὲ ἔστι τοσαῦτα ἕκαστοις ἐφ' οἷς ὑπάρχει φιλοτιμεῖσθαι καὶ οὐδὲν ἔλαττον ἀνάγκη φρονεῖν ἀρετῇ χρωμένους εἰς ἀλλήλους, οὐχ ὀρω τίν' ἔχει λόγον ἢ
 10 διαφορὰ, ἀλλὰ καὶ τούναντίον εἶποίμ' ἂν ἅπαν τούτου, βουλομένω μὲν εἶναι σφίξειν τὴν ἑαυτῶν φιλοτιμίαν, πράως τοῖς ἄλλοις διμλεῖν, ἐπηρειαζόντων δὲ τοῖς ὑπάρχουσιν εἰς ἕριν καὶ φιλονικίαν ἐξάγειν. ἐν μὲν γὰρ τῇ ὁμοιοῖα καὶ ἐτέρους ἔστιν ἐπαινεῖσαι καὶ 29
 524 J τὰ ἑαυτῶν ἀκούειν ἐπαινούμενα, ἐν δὲ τῷ διαστῆναι κακῶς ἐτέρους
 15 εἰπόντας ἀντακοῦσαι κακῶς αὐτοὺς καὶ ἂ μὴ προσῆκεν· ὡσθ' ὄσφ τις μᾶλλον ἐπαινεῖσθαι βούλεται καὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀπολαύειν πλεονεκτημάτων, τοσοῦτ' μᾶλλον τῶν ἴσων ὑπαρκτέον αὐτῷ καὶ ταῖς ἐπιεικειαῖς χρηστέον. ἀλογώτατον δ' ἂν εἴη πάντων ἀχθεσθαι μὲν τοῖς ἐτέ-
 778 D ρων ἀγαθοῖς, λυμáινεσθαι δὲ τοῖς ἑαυτῶν, καὶ μᾶλλον δυσχεραίνειν εἴ
 20 τις καὶ ἕτερος τὰ εἰκότα τιμήσεται ἢ εἰ τῶν προσηκόντων αὐτοὺς παρὰ πάντων ἐκόντων μὴ τεύξεται. καὶ μὴν ἅμα τε ἀχθεσθήσεται τοῖς ἐτέ-
 ρων ἀγαθοῖς καὶ δῆλος ἔσται φθονῶν. τοῦτο δὲ οὐ τοῦ κρείττονος, οὐδαμῶς. ἀξίον τοίνυν κάκεῖνο ἐνθυμηθῆναι, ὅτι ταυτὶ μὲν ἅπαντα 30
 25 ὄσα μικρῷ πρόσθεν διῆμεν καὶ ὄσα τοιαῦτα ἂν εἴποι τις, οἷον κάλλη δημοσίων οἰκοδομημάτων καὶ μεγέθη περιβόλων, καὶ κείσθαι καλῶς καὶ χρήμασιν ἰσχύειν ἐγγελοῖς ἢ ναυτικοῖς καὶ πάνθ' ὄσα τούτου τοῦ γένους ἔχεται, τύχης ἂν τις φῆσειεν εἶναι τῆς καὶ δι-
 δούσης ἕκαστα τούτων καὶ παραιρουμένης, ἡνίκ' ἂν αὐ καὶ τοῦτο βουληθῆ· ἢ δὲ τῆς ὁμοιοῖας προαίρεσις καὶ τὸ χρῆσθαι τὰ πρέ-
 30 ποντα ἀλλήλοις αὐτῆς τῆς γνώμης τῶν οὕτω διακειμένων ἔστιν. ὡστ' οὐχὶ τοσοῦτον εἶδος τοὺς ἐκεῖνη προέχοντας φρονεῖν, ὅσον τοὺς κατὰ ταῦτα νικῶντας. καὶ μὴν ἐκεῖνα μὲν ἔξεστι μὴ πάντων 31
 ἐφεξῆς εἶναι φῆσαι, ἀλλὰ τῶν κατασκευασαμένων καὶ παρ' ὧν

1 τῇ παραχρῆμα κτέ.] invertit Thuc. I 22, 4; ad p. 38, 27 sqq. contulit Strab. I p. 15 Kaibel 4 ἡμελλον A'E: ἔμελλον A'DUT 7 βλάπτοντα τὰ D πλησίον T; proverbium Σπάρτην ἔλαχες· ταύτην κόσμει (Paroemiogr. I p. 307) invertit (Kaibel) ὅτε] οὔτε E 8 καὶ om. DU 10 τοῦτον ἅπαν U τοῦτο E 11 'decere (εἶναι) eos qui — servare velint, comiter se gerere' 12 φιλονικίαν O 15 εἰπόντα ED 17 καὶ add. ante τοσοῦτ' E ἴσων] ἄλλων D 24 διήμεν A': διήμεμεν EDUTA² 31 προέχοντας T: προσέχοντας AEDU

ἐκαστα παρειλήφμεν, οἱ μὲν κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, οἱ δ' ὕστερον γινόμενοι· τὸ δ' εἰς βουλευέσθαι καὶ σωφρονεῖν ἀπαντός ἐστι δὴ πον τοῦ βουλομένου τοῦτο ἑαυτῷ παρεῖναι. χρη δ' ὥσπερ οἰκίαν ἀριστα κατεσκευασθαι κρίνομεν οὐχ ἦτις ἂν ὡς κάλλιστα λιθῶν ἔχη, ἀλλ' ἦτις ἂν μιᾷ γνώμῃ μάλιστα οἰκῆται, οὕτω καὶ 5 πόλεις ἀριστα νομίζειν οἰκεῖν αἵτινες ἂν ταυτὸν φρονεῖν ἐπίστωνται. δεινὸν γὰρ ἢ στάσις πανταχῇ καὶ θορυβῶδες καὶ τῇ φθόῃ παραπλήσιον· ἔλκει γὰρ ἀπάσας τὰς δυνάμεις καὶ προσπεφυκὸς ἐκμυζεῖ καὶ κενοῖ καὶ οὐ πρότερον παύεται, πρὶν ἂν ἐκτρίψῃ παντελῶς, 32 ὑπηρέταις αὐτοῖς καθ' ἑαυτῶν χρησάμενον τοῖς νοσοῦσιν. ἀλλὰ 10 525 J μὴν δ τι καὶ παντός ἔθρους [τοῦτο] σχῆμα κάλλιστον καὶ [αὕτη] 779 D σωτηρία βεβαιοτάτη, δῆλον δὴ πον τοῦθ' ὅτι καὶ πόλεις καὶ σύντρεϊς καὶ συμπλείους τῶν εἰς ταυτὸ τελουσῶν εἰκὸς ἔχουσθαι τούτου· οὐ γὰρ δὴ πον ἂ γε κοινῇ πάσαις ταῖς ἐν τῷ ἔθρῳ συμφέρει, ταυτ' ἐνλαῖς αὐτῶν οὐχὶ τὸν αὐτὸν ἔχει λόγον· οὐ γὰρ εἰ τοῦ πρωτεύειν ἀντι- 15 ποιοῦνται, τοῦτο βελτίω τι τὴν στάσιν ποιεῖ, ἀλλ' ἐνταυθα δὴ καὶ 33 τὴν ὑπερβολὴν εὔροι τις ἂν. εἰ γὰρ ἂ μὴδὲ τοῖς τυχοῦσιν [μὴδὲ τοῖς φανλοτάτοις] ἐπιβάλλειν μὴδ' ἂν εἰς φήσειεν, ταυθ' οἱ προέχειν ἀξιοῦντες ἑαυτοῖς ἡγήσονται προσήκειν, καὶ μὴ καθ' ὅσον δύνανται φυλάξονται, πῶς οὐ προσθήκην ἢ κατηγορίαν λαμβάνει, ἢ πῶς οὐχ 20 ἕτερον μὲν ἐστὶν ὁ βούλονται, ἕτερον δ' ὁ κατασκευάζουσιν; βούλονται μὲν γὰρ εὐδοκμεῖν ὡς ἀριστοὶ δὴ πον, φαίνονται δ' ἂν οὕτω 34 γε ἐξ ἴσου τοῖς καλίστοις διακείμενοι. οἶμαι δ' ὥσπερ τοὺς στρατηγούς πᾶς τις ἂν ἀξιώσειε μάλιστα μὲν βελτίους εἶναι τῶν στρατιω- 25 τῶν, πάντως δὲ μὴ χείρους, οὕτω καὶ τὰς πόλεις αἷς τὸ προβου- λεύειν ἀνάκειται μὴ χείρον τῶν φανλοτέρων καὶ τῶν πολλῶν φρονεῖν. ὥσπερ τοῖνον εὐταξία καὶ κόσμος οὐ τοῖς μὲν στρατιώταις ἐπιτήδειον, στρατηγῶϊς δὲ ἀτιμον [οὐδὲ ἀχρηστον] ὑπάρχει, ἀλλ' εἴπερ οἱ πολλοὶ παρέξουσιν ἑαυτοὺς ἐν τῷ τεταγμένῳ, δεῖ τοὺς ἡγουμένους αὐτοῦ

5 ἔχη ET: ἔχει A, ἔχοι DU 6 ταυτὸ U ἐπίστωνται] ω in ras. D², ἐπίστανται E 8 καὶ προσπεφυκὸς A, το quae manus addiderit incertum, fort. A¹ ἐκμυζεῖ AT: ἐκμυζοῖ E, ἐκμυζᾷ DU; cf. v. l. or. XLVII p. 455, 14 Ddf. 11 τοῦτο et αὕτη seclusi; concordiae notio accuratius significanda erat et demonstrativo τούτου v. 13 reddendum relativum 12 δῆπον τοῦθ' AT: δῆπουθεν EUD καὶ πόλεις καὶ σύντρεϊς (συντρεῖς A) καὶ συμπλείους (σὺν πλείους A) τῶν AUT: καὶ πλείους καὶ σύντρεϊς καὶ συμπλείους τῶν E, καὶ πόλεις καὶ πλείους καὶ σύντρεϊς καὶ συμπλείους τῶν D; cf. Panath. I 182, 3; 252, 7 Ddf. 16 τι om. DU¹ an τὴν delendum? 17 μὴδὲ τοῖς φανλοτάτοις secl. Rsk., cf. v. 26 20 φυλάξονται TE p. ras.: φυλάσσονται ADUE a. ras. 28 οὐδὲ ἀχρηστον secl. Schmid, Philolog. 1889 (I), 378; pro οὐδὲ ci. ἢ aut καὶ Rsk.² 29 αὐτοῦ — 1 ἡγεῖσθαι] αὐτοῖς τούτου πρῶτον ἀντιποιεῖσθαι U

τούτου πρῶτον αὐτοὺς ἡγεῖσθαι, ὡς ἐκεῖνό γε ἀμήχανον, στρατη-
 γῶν στασιαζόντων καὶ τεταραγμένων πρὸς ἀλλήλους στρατεύμα
 μᾶς γνώμης γενέσθαι, οὕτω καὶ τῶν πόλεων χρῆ νομιζέειν μάλιστα
 προσήκειν σωφρονεῖν αἰτινες ἀντὶ τοῦ κοινοῦ σχήματός εἰσιν ἀπασι
 5 τοῖς ἐν τῷ γένει. Θαναμάζω δ' εἰ πολέμου μὲν ἦγοντος πᾶς τις 35
 ἂν αὐτοῦ κέρδος ἡγοῖτο ὡς μετὰ πλείστων καὶ γενναιοτάτων συμ-
 μάχων κινδυνεύειν, ἔξδν δ' ἀκινδύνως τὰ ὑπάρχοντα καρποῦσθαι,
 780 D εἰ μετ' ἄλλων ὑπάρξει, ζημίαν λογιέται, καὶ μηδὲ ἐκεῖνο ἐνθυ-
 μηθήσεται, ὅτι ὄσῳ ἂν μειζόνων ἑαυτὸν ἀξιοῖ, τοσοῦτῳ μᾶλλον
 10 εἰκός ἐστι καὶ τοῖς ἄλλοις χρηστὰ τὰ πράγματα' εἶναι συμβούλε-
 σθαι· ὡς τὸ μὲν τῶν οὐδενὸς ἀξίων ἔμπροσθεν εἶναι σεμνὸν οὐδέν,
 ἢ δὲ πρὸς τοὺς ἐλλογίμους ἀμιλλα κατ' ἀμφοτέρω' ἀσφαλῆς. καὶ
 526 J γὰρ νικῶντι καλὸν τὸ σχῆμα τῆς φιλοτιμίας, κἂν ἄλλο τι συμβαίη,
 πάρεστιν ἢ παραμυθία. ἔξεστι δὲ καὶ τῶν Ὀμήρου μαθεῖν· 36
 15 ἐπειδὴ γὰρ κοινότατος ὁ ποιητής, οὐ χειρόν ἀκείνῳ πρὸς γε τὰ
 τοιαῦτα προσχρησθαι. ἐκεῖνος γὰρ τοὺς τε ἥρωας ἀπαντας ὡς
 ἔπος εἰπεῖν ἐπαινεῖ καὶ τοὺς ἐναντιωτάτους ἀλλήλοις, ἡγούμενος
 μεῖζω τοῖς κρατήσασιν αὐτῶν οὕτως ἂν γίνεσθαι τὴν δόξαν. καὶ
 τὰς πόλεις καταλέγων ἄλλας ἄλλον κεκόσμηκε τρόπον, πάσας δ' εἰς
 20 ὅσον οἶόν τε ἦν, ὃ τι καὶ μικρὸν ἔχει τιμῆσαι τινα αὐτῶν οὐδαμῆ
 προῖέμενος. ἐλαφρὰ γὰρ, φασί, χάρις ἢ τῆς εὐφημίας. ὥστε μηδὲ
 τοὺς ἐχθροὺς δεῖν ἀποστερεῖν τοῦ τοιοῦτου χρηστοῦ γέ τι πράξαν-
 τας θεῶν τινος εἶναι παραίνεσιν Ἡρακλεῖ Πίνδαρος, οἴμαι,
 λέγει. οὕτω φύσει θεῖόν τι τὸ χρῆμα τῆς εὐφημίας, καὶ οὐκ 37
 25 ἐπειδὴ τῶν ἱερῶν μέλλωμεν κατάρχεσθαι, τότε' ἔχει μόνον καιρὸν,
 ἀλλὰ κἂν τοῖς πλείστοις τῶν ἀνθρωπείων πραγμάτων· τοὺς δ' εἰς
 ὅσον ἔξεστι χρωμένους αὐτῇ κεχαρισμένως ἂν τοῖς θεοῖς ποιεῖν
 σύμβολον ἢ τε τοῦ κήρυκος αὐτῆ φωνῆ καὶ ἢ τῶν ἱερέων, ἐπειδὴν
 τὰγαθὰ τοὺς θεοὺς αἰτῶμεν, γιγνομένη. ὥσθ' ὅτε τῆ τῶν ἀγαθῶν 38
 30 αἰτήσῃ προσήκει τοῦτο τὸ εἶδος τῶν λόγων, εἰκὸς δὴ πού καὶ

1 αὐτοὺς scripsi: αὐτὸ AEDT 4 σωφρονεῖν] συμφρονεῖν mavult Rsk.,
 quod iterum Rsk. pro εὐφρονεῖν ci. or. XXIV § 12; at loci invicem se tuentur; cf.
 praeterea § 50; or. XXIV § 16. 33 6 αὐτοῦ O ἡγοῖτο DU: ἡγεῖτο AET
 συμμάχων om. E 8 ἄλλων Canter: ἀλλήλων O 9 μειζόνως E 12 ἀμφο-
 τερα U 14 δὲ] γὰρ T 15 καινότατος T 18 γίνεσθαι E, γενέσθαι U
 20 ὃ τι AUT: ὅτε DE ἔχει D τινα] α in ras. A² 21 φασί AT: φησὶ
 EDU 22 τι] τοι D 23 Πίνδαρος] P. IX 95; Hercules apud Pindarum mentio
 nulla, sed in scholiis Pindaricis plenioribus, ubi Nerei hoc est dictum, eam fuisse
 ci. Kaibel 24 τι τὸ χρῆμα] τι χρῆμα τὸ D οὐκ om. T 25 ἔχειν D
 καιρὸν μόνον U 26 τοὺς] ex τοῦ corr. T² 28 ἱερέων AUT: ἱερῶν ED
 29 γιγνομένη E ὅτε Laur. 60, 20 (inde Junt.): ὅτι O

καθάπαξ αὐτὸ τιμῶντας βέλτιον πράττειν ἢ οἴεσθαι καὶ τῆς βελ-
 τίουτος μοίρας σφίξειν πρᾶγμα· εἰ δ' αὖ τοῦθ' οὕτως ἔχει, πῶς οὐ
 φευκτέον καὶ κατὰ τοῦτο ἢ στάσις; ὡς οὐκ ἔσθ' ὅ τι μᾶλλον ἐναν-
 τίων εὐφημία τούτου τοῦ κακοῦ· δυοῖν γὰρ ἐν ἀντίκειται τοῖς 781 D
 καλλίστοις· οὔτε γὰρ λέγειν τὰ βέλτιστα οὔτε πράττειν ἐξ, ἀλλὰ 5
 βλασφημίας μὲν ἀντ' εὐφημίας, δυσπραξίας δὲ ἀντ' εὐτυχίας φέροι.
 οὕτως οὐ μὲν εὐφημία, καὶ εὐπραξία, οὐ δὲ στάσις, οὐδέτερον σφ-
 39 ζεται. καὶ μὴν ὁ μὲν οὐδαμῶς ἀξίων καθαιρεῖν τοὺς πλησίον
 θαρρῶν ἑαυτῷ δοκεῖ ποιεῖν τοῦτο, ὡς οὐδὲν ἂν αὐτός γε ἐλάττων
 ταύτη νομισθεῖς, ὁ δὲ τὴν εἰς ἑτέρους ἐπήρειαν κέρδος ἑαυτοῦ 10
 ποιούμενος χωρὶς τῆς ἄλλης κακίας ὑποπτον ἑαυτὸν καὶ περὶ ὧν
 ἐρίξει καθίστησιν, ὡς οὐδὲν ἔχων εἰπεῖν τοσοῦτον ὄσον βούλεται.
 ὥστ' οὐδ', ὁ τις ἂν μόνον εἴποι τὴν αἰθάδειαν ὑποκοριζόμενος, 527 J
 ἀνδρεία δόξειεν ἂν τοιοῦτος εἶναι, ἀλλὰ πᾶν τούναντίον φόβον τῷ
 40 περὶ τῶν ὑπαρχόντων. ὥσπερ γὰρ ἐν τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσι τὸ τὴν 15
 νόμιμον καὶ γιγνομένην μάχην ἀφέντας τὸν ἕξωθεν τρόπον κακουρ-
 γεῖν οὐ πᾶν θαρρῶντων ἐστὶν ἑαυτοῖς οὐδ' ἡγουμένων οἴων τε
 εἶναι νικᾶν ἐκ περιουσίας, οὕτω καὶ τοῖς πράγμασιν ἢ παρὰ καιρὸν
 ἕρις καὶ τὸ τοῦ προσήκοντος ἕξω σχῆμα ἡττωμένων τοῖς ὄλοις
 εἶναι δοκεῖ· ὥστε οὐ φθόνον μᾶλλον, ἀλλὰ καὶ φόβον καὶ ὕβρεως 20
 καὶ ἀνοίας καὶ συλλήβδην εἰπεῖν ἀπάσης κακίας ἐστὶν ἢ στάσις
 αἰτία καὶ τῇ προσηγορίᾳ πάντων ἐναντιώτατα ἔχει, ἣν ὑμεῖς [περὶ
 41 πρωτείων] αὐτοῖς τέθεισθε. Χωρὶς δὲ τούτων τῷ μὲν πρὸς 782 D
 τοὺς ἄλλοφύλους ἐθελέχθῳ καὶ φιλονίκως ἔχειν τάχ' ἂν τις εἴη
 συγγνώμη, τὸ δὲ πρὸς αὐτοὺς οὕτως ἀπίστως καὶ στασιαστικῶς 25
 διακεῖσθαι οὔτε γνώμης ἀγαθῆς οὔτε τύχης οὐδ' ἂν εἰς φήσειεν
 εἶναι. ἔχοιτε δ' ἂν ἐξετάσαι παραδείγμασι τοῖς ἤδη συμβεβηκόσι

1 αὐτὸ EDUA p. ras.: αὐτὸν A a. ras. T ἂν πράττειν U ἂν οἴεσθαι]
 ἀντίοισθαι nunc A, τ in ras. A², ι arrasum, incertum quid A¹ 2 τοῦθ']
 ταῦθ' U 3 φευκτέον scripsi: φευκτὸν O 4 τοῖν καλλίστοις Laur. 60, 20
 (inde Junt.), at cf. or. XXVII § 30 δυοῖν σώμασι; § 64 8 οὐδαμῶς AT: μη-
 δαμῶς EDU 11 κακίας AUT: αἰτίας ED 13 ὅτις A, σ s. l. add. pr.
 m., ὅτις U: ὄσις EDT εἴποι Wil.: εἶπεν O 14 ἀνδρεία scripsi: ἀνδρεία,
 ΑΕΤ, ἀνδρίαν DU 16 γιγνομένην] γυμνικήν U 17 οὐ] ex οἱ corr. A^r
 οἴων ATU²: οἴον EDU¹ 18 νικᾶν εἶναι D 19 τὸ ΑΕΤ, om. DU; aut
 φιλον(ε)ικεῖν post σχήματος addendum aut τὸ delendum censet Rsk.² σχῆμα
 scripsi: σχήματος O 20 μᾶλλον] μόνον Rsk.; at cf. Thuc. II 44, 4
 21 εἰπεῖν om. D 22 πάντων EDU: ἀπάντων AT (hiatus) 22 περὶ — 24
 ἄλλοφύλους add. mg. U² περὶ πρωτείων seclusi (item Wil.) 23 αὐτοῖς A²:
 αὐτοῖς A¹ EDU, αὐτῆς T τῷ D: τὸ ΑΕΥΤ 24 φιλονείκως O 25 αὐ-
 τοῦς A¹, αὐτοὺς A^r: ἑαυτοῦς EDUT

χρώμενοι. καὶ γὰρ εἰ μὴ ὁμοία τὰ πράγματα μὴδ' οἱ καιροὶ παραπλή-
 σιοι, τό γε εὖ φρονεῖν αἰεὶ πως ταυτόν ἐστιν. ἀνενέγκατε τοίνυν 42
 ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα, ἐπειδὴ καὶ ἀποίκους τῶν Ἑλλήνων τῶν
 ἐκεῖ συμβέβηκε σχεδὸν ἅπασιν ὑμῖν εἶναι· λέξω δὲ οὐδὲν καινόν,
 5 ἄλλ' ἂ πάντες ἐπίστασθε, τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς Ἀθη-
 ναίους. ἐκεῖνοι γὰρ μέχρι μὲν ταυτὰ ἐφρόνουν καὶ μίαν γνώμην
 εἶχον [περὶ τῶν πραγμάτων], ζῆλωτοὶ μὲν αὐτοὶ πᾶσι τοῖς Ἑλλήσιν
 ἦσαν, πολλῶν δὲ καὶ μεγάλων ἀγαθῶν ἀλλήλοισι τε καὶ τῶν ἄλλων
 τοῖς δεηθεῖσιν ἑαυτῶν αἴτιοι· καὶ συστάντων ἐπὶ τοὺς Ἑλληνας 43
 10 ἀπάντων ὡς εἰπεῖν ἀνθρώπων, ὥστε τὴν μὲν θάλατταν ἐμπλη-
 σθῆναι τριήρων, τὴν δὲ γῆν πεζῶν, εἶναι δὲ τὴν προσδοκίαν τῶν
 κακῶν ἐν κέρδους μέρει τῷ μὴ αὐτὰ γέ πω παρεῖναι, οὐκ ἠπόρησαν
 οὐ τι χρήσονται, ἀλλὰ ἀκούοντες μὲν γῆν καὶ θάλατταν μεταβάλλοντα
 εἰς ἄλληλα, ἀκούοντες δὲ ἥλιον κρυπτόμενον τοῖς τοξεύμασιν καὶ
 15 ποταμοὺς ἐπιλείποντας πίνουσι τοῖς ἐπιούσι καὶ ἔθνη καὶ πόλεις
 528 τοῦ θεοῦ τοὺς θεωροὺς τοὺς εἰς Δελφοὺς ἀφικομένους ἐξελάνοντος
 μετ' ἀπειλῶν δεινῶν καὶ φόβων, οὐκ ἐξεπλάγησαν οὐδ' ἠττήθησαν
 τῶν ἐπιόντων πραγμάτων, ἀλλὰ καὶ μέρους τῆς Ἑλλάδος οὐκ
 20 ὀλίγου νοσήσαντος, καὶ τῶν μὲν εὐπρεπῶς ἐκποδῶν στάντων, εἰ
 788 D δὴ τοῦτο γε εὐπρεπῶς δεῖ καλεῖν, τῶν δὲ ἐκ τοῦ φανεροῦ μηδι-
 σάντων, ἔδειξαν ὅσον τινὸς ἄξιον εἶη πρᾶγμα αἰ πρώται πόλεις
 ταυτὸ φρονήσασαι. ἰσχύοντες γὰρ οἱ μὲν ταῖς ναυσίν, οἱ δὲ τῷ πεζῷ 44
 πρώτον μὲν τὴν ἀπ' ἀμφοῖν ὠφέλειαν κοινήν ἑαυτοῖς τε καὶ τοῖς
 25 ἄλλοις Ἑλληνσι παρέσχοντο· ἐπειθ' ὁ πολλῶ μειζόνως ἂν τις ἀγα-
 σθείη, οὐ γὰρ διείλοντο τὴν ἡγεμονίαν, ἀλλ' ὥσπερ ἂν εἰ πόλις
 μία ἀμφω ταῦτα παρείχετο, τὴν μὲν προθυμίαν κοινήν, τὴν δὲ
 ἡγεμονίαν μίαν ἠξίωσαν ποιήσασθαι. καὶ οὐδὲν γε ἕλαττον ἐνέγ- 45
 κασθαι συνέβη τοῖς παραχωρήσασιν αὐτῆς ἢ τοῖς ἀξιωθεῖσιν, οὐδ'
 30 ἀτιμωτέρου γενέσθαι λόγου οὔτε ἐν τῷ παραχρῆμα τοῖς Ἑλλήσιν
 οὐτ' ἐν τῷ μετὰ ταῦτα χρόνῳ τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις. ἀλλ' ἔδοξαν
 οἱ γε Ἀθηναῖοι δύο ἡγεμονίας τότε τοῖς Ἑλλήσιν ἡγήσασθαι, τὴν

5 ἄλλὰ πάντες D 7 περὶ τῶν πραγμάτων seclusi: post εἶχον in AEDU,
 post καὶ T μὲν αὐτοὶ om. U 9 αὐτῶν EDUT 10 θάλασσαν ET
 12 τῷ DUT (ci. Rsk.²): τὸ AE, quod fortasse defendi potest 13 θάλασσαν E
 17 ἀφικνουμένους DU (at v et v priora in ras. U²) 18 φόβων] φοβερῶν T
 21 καλεῖν δεῖ U μηδισάντων A²DUT: μὴ δεισάντων A¹E 22 εἶη τὸ πρᾶγ-
 μα T 23 ταυτὸν E ἰσχύοντες — πεζῷ add. mg. U¹ 24 ἀπ' ἐπ' U
 28 μίαν om. E 29 αὐτοῖς D a. corr. (pr. m. corr. ut vid.) U¹ οὐδὲ D
 31 οὔτε D 32 οἱ γε om. U

μὲν τῆς παρασκευῆς τῆς ἐπὶ τοὺς πολεμίους, τὴν δὲ τῆς ἐπιεικείας
 τῆς πρὸς ἀλλήλους, οἵτινες τῶν συμπασῶν τριήρων τὰ δύο μέρη
 μόνοι πληροῦντες Λακεδαιμονίοις οὐδ' εἰς δέκατον τελοῦσιν ἑαυ-
 τῶν παρεῖσαν ἡγεῖσθαι, νομίζοντες εἰ μὴ πρότερον τὴν ὁμόνοιαν
 τὴν πρὸς ἀλλήλους παράσχουντο, οὐδ' ἂν δις τοσαύτας γενομένας 5
 46 τὰς ναῦς οὐδὲν ὠφελῆσαι τὰ πράγματα. οὕτω δὲ ὁμιλήσαντες
 ἀλλήλοις καὶ πάντα κοινωσάμενοι καὶ τοὺς αὐτοὺς δρους θέμενοι
 τοῦ συμφέροντος, ἐξείλοντο μὲν αὐτὰς τὰς Ἀθήνας ἐχομένας ἤδη
 καὶ οἰκουμένας ὑπὸ Περσῶν, ἐρρύσαντο δὲ τὴν Ἑλλάδα ὑποβρύ-
 χιον φερομένην καὶ μικροῦ δέουσαν ἤδη πᾶσαν οἴχεσθαι, γῆν δὲ 10
 καὶ θάλατταν ἐκόσμησαν πεζομαχίαις καὶ ναυμαχίαις ὅσον εὔχοντο
 νικῶντες. τὸν δ' ἐξισοῦντα τῇ τοῦ Διὸς ἀρχῇ τὴν ἑαυτοῦ πρὸς
 τοσοῦτον δέουσαν καὶ ταπεινότητος κατέστησαν ὥστ' ἀναπηδήσας
 ἐκ τοῦ θρόνου φεύγων ὄχετο γῆν πρὸ γῆς, ἐτέραν δὲ φυγὴν ἔφρευ-
 γον αἱ νῆες πρὸς τὴν Ἀσίαν ἄνω· τροπαίων δὲ τροπῆα ἐξήπτετο 15 529 J
 καὶ βωμοὶ Διὸς ἔλευθερίου καὶ τρίποδες κοινοὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν 784 D
 Δελφοῖς καὶ ἀναθήματα καὶ δεκάται καὶ κόσμοι τῶν πόλεων καὶ
 47 πᾶσα ἐπίδοσις καὶ τοιαῦτα ἐπεχωρίασεν πράγματα. καὶ οἱ μὲν
 γε τὴν ἡγεμονίαν τῶν Ἑλλήνων μετελάμβανον, ἀνθ' ὧν τότε εἶξαν
 ἐν καιρῷ, παρ' ἐκόντων αὐτῶν [Ἑλλήνων] εὐράμενοι τὸν αὐτὸν 20
 τρόπον ὅνπερ αὐτοὶ τόθ' ἐκόντες παρεῖσαν, οἱ δ' αὖ τὰς ὁμοίας
 ἀπεδίδοσαν [οἱ Λακεδαιμόνιοι], καὶ οὔτε ἐκώλυσαν οὔτε ἡμφε-
 σβήτησαν, ἀλλ' ἡγησάμενοι βελτίους ἑαυτῶν εἰς τὰς ναυτικὰς καὶ
 τὰς ὑπεροχίους ἀποδημίας, τοὺς παρ' αὐτῶν ἀρχοντας καταλύ-
 σαντες ἐκείνοις ἐπέτρεψαν ἡγεῖσθαι. ἐκ δὲ τούτου Σηστός Ἡϊῶν 25
 Κύπρος Εὐρυμέδων, ἀμφότερα κοσμούμενος κατάλογος νικῶν ναυ-
 τικῶν τε καὶ πεζῶν ἐφαμίλλων, πάνθ' ὡς ἔπος εἰπεῖν τὰ κάλ-
 λιστα συνείρετο· ἀντανεχώρουν δὲ οἱ βάρβαροι δεσπότας τοὺς

1 πολεμίους AT²: πολέμους EDUT¹ 2 τὰ δύο EDU: τῶ δύο A, τῶ
 δύο T 4 παρεῖσαν DUT: παρήσαν AE 5 τοσαύτας om. U 6 ἂν add.
 post οὐδὲν U (idem v. 5 οὐδ' ἂν δις) 10 μικροῦ δὲ δέουσαν E ἤδη s. l.
 add. E¹ 11 θάλασσαν O ναυμαχίαις καὶ πεζομαχίαις U ὅσον εὔχοντο
 Schmid, Philolog. 1889 (I), 378; ὅσον εὔχοντο sc. νικῶν 13 τοσοῦτο EDU
 18 τοιαῦτ' U ἐπεχωρίασεν] i. e. ἐπιχώρια ἐγένετο (Kaibel); πράγματα [καὶ]
 Wil. 19 τῶν] τὴν U 20 αὐτῶν-ἐλλήνων AE αὖ τῶν ἐλλήνων UT, αὐτῶν
 τῶν ἐλλήνων D; seclusi Ἑλλήνων, cf. v. 19 εὐράμενοι A a. ras. T: δεξάμενοι
 EDU, εὐρόμενοι A p. ras. 21 παρεῖσαν DUT p. corr. m. pr.: παρήσαν AET
 a. corr. δ' αὐτὰς E 22 οἱ Λακεδαιμόνιοι seclusi ἡμφισβήτησαν EDUT
 23 τὰς post καὶ om. DU 24 αὐτῶν O 25 Ἡϊῶν Wil.: ἰωνία O 26 νι-
 κῶν] νῆων A¹ νῆων T¹ 27 ante ἐφαμίλλων ras. 3 litt. T

Ἐλληνας ἑαυτῶν ἀντὶ τοῦ βασιλέως νομίζοντες. ταῦτα μὲν δὴ 48
 τὰ τῆς ὁμοιοῦς αὐτῶν, κοινὰ μὲν ἀμφοῖν, κοινὰ δ' ἅπασιν ὧν
 ἤγουντο ἀγαθὰ. ἐπεὶ δ' ἔστασίασαν περὶ τῆς ἡγεμονίας καὶ τὴν
 ἐπιείκειαν νομίσαντες ἀνανδρίαν, τὴν ἀνθάδειαν ὡς ἀρετὴν ἐτί-
 5 μησαν, δημαγωγοὶ δὲ καὶ προστάται παρ' ἀμφοτέροις ἀντὶ τοῦ
 προϋδόντες τὸ μέλλον διακωλύειν καὶ παραμυθεῖσθαι τὰ πλήθῃ
 παρώξυνον καὶ συνέκρουον τὰς πόλεις, τῆς καθ' ἡμέραν ἡδονῆς
 ἅπαντα τὸν ὕστερον χρόνον πωλοῦντες, ἀνεῖπεν μὲν ὁ κῆρυξ ὁ
 10 Σπαρτιάτης, ὥσπερ ἐκ θεῶν του καταπεμφθεῖς, ὅτι ἐκείνη ἡ
 ἡμέρα μεγάλων τοῖς Ἕλλησι κακῶν ἀρξέει (Thuc. II 12, 3). ταῦτα
 δ' οὐκ εἰς μακρὰν ἐτελεῖτο· οἱ μὲν ἀήττητοι καὶ ἀπόρθητοι δο- 49
 κοῦντες εἶναι ζῶντες ἤγοντο αὐτοῖς ὅπλοις καὶ περὶ σπονδῶν
 ἐδέοντο, ἐξὸν αὐτοὺς ἐξ ἀρχῆς εἰρήνην ἀγειν πείσαι· οἱ δὲ τοσοῦτον
 785 D ἐκείνων ὑπερσχόντες ἐν τῷ πολέμῳ τούτῳ καὶ τοῖς Ἕλλησι πρό-
 15 τερον τῆς ἑλευθερίας αἴτιοι καταστάντες, δευτέρου πολέμου συ-
 στάντος πάλιν ἐξῆς τοῦ Δεκελεικοῦ καὶ πρὸς ἅπασας πείρας
 580 J προελθόντες, ἃ μὴδ' εἰπεῖν ἔστι ἀδακρυτί, ταῦθ' ἐωρῶντο πά-
 σχοντες, ἕως τὰ τε τεῖχη ταῖς ἑαυτῶν χερσὶ κατέσκαψαν καὶ τῆς
 ἡγεμονίας ἀπάσης ἀπέστησαν· φρυγὰς δὲ καὶ σφαγὰς κοινὰς τῶν
 20 Ἑλλήνων καὶ πανωλεθρίᾳ (τὰ) πράγματα ἀπολλύμενα οὐδ' ἂν εἰς
 λέγων ἐφίκοιτο. εἶχον δὲ τὴν ἀρχὴν ἐκατέραν ἤδη Λακεδαιμόνιοι, 50
 καὶ χρόνου βραχέος διελθόντος ἐξέπιπτον μὲν ἐκ τῆς θαλάττης, κατε-
 πατοῦντο δὲ ἐν τῇ γῆ, καὶ παρέρχεται τρίτη πόλις ἀμφοτέρους,
 ἡ Θηβαίων. καὶ τίνα ἠνθῆσε χρόνον ἐν τοῖς Ἕλλησιν ὑπερφυῶς·
 25 ἀλλὰ γὰρ οὐδ' αὐτὴ ἄρα ἐν καλῷ [τῆς ὁμοιοῦς] τοῦ σωφρονεῖν
 ὤκειτο, ἀλλ' ἅμα τε ἀνῆει καὶ ἀνταφῆρει πάλιν. ὡς δ' ἐγένοντο 51
 τρεῖς αἱ πόλεις καὶ τῶν Ἑλλήνων οἱ μὲν ἠττικίζον, οἱ δ' ἐλακώ-
 νιζον, οἱ δὲ Θηβαίους ἐθαύμαζον, κοινὸν δὲ οὐδὲν ἦν οὐδὲ γνώμη

4 ἀνανδρείαν Ddf. τὴν ἀνθάδειαν om. ED 5 παρ' ἀμφοτέρων U
 6 προϋδόντες AT: προειδότες EDU 10 μεγάλων κακῶν τοῖς Ἕλλησι U (ἢδε ἡ
 ἡμέρα τοῖς Ἕλλησι μεγάλων κακῶν ἀρξέει Thuc.) 11 post μὲν add. γὰρ Ddf.
 sec. Canteri versionem 'etenim qui', inutiliter καὶ ἀπόρθητοι om. T 13 το-
 σοῦτων E 15 συστάντος πάλιν AT: πάλιν συστάντος EDU; πάλιν suspectum
 16 δεκελικῷ A¹ (corr. A²) E, cf. Athen. II 67^c 18 ἕως] ὡς U ταῖς] τῆς
 E (sc. πόλεως) χερσὶ] cf. or. XXV § 65 19 ἀπέστησαν] αἴτιοι κατέστη-
 σαν E, cf. v. 15 κοινὰς om. U 20 τὰ add. Kaibel 22 θαλάσσης EUD
 25 τῆς ὁμοιοῦς seclusi, glossema ad σωφρονεῖν; cf. ad p. 41, 4; ὁμοιοῦς
 <καὶ> τοῦ Canter (Rsk.) 26 ὤκειτο E ἀνῆει καὶ ἀνταφῆρει] 'surrexit (incre-
 menta cepit; cf. p. 23, 5. 6) simul et (Lacedaemonios) rursus (principatu) deiecit';
 moderatae (σώφρονος) civitatis non erat ceteras civitates statim evertere; verba
 an sana non sint dubitare licet 27 δ'] δὲ D 28 οὐδὲ om. EDU

καὶ λογισμοῖς διοικούμενον, εὐθὺς μὲν πόλεμοι Φωκικοὶ καὶ περὶ
 τὴν Πυλαίαν ταραχαὶ καὶ πράγματα αἰσχύνῃ ἔχοντα ἀλλήλοις ἐπέ-
 βαλλεν, ἡ δὲ τελευταία μοῖρα τῶν Ἑλλήνων ἤδη Φίλιππος ἡγεμὼν
 καὶ Ἀντίπατρος κύριος — τὸν γὰρ Ἀλέξανδρον ὑπερβήσομαι —
 πάντα δὲ ἐκεῖνα ὥσπερ ὕδωρ κατὰ γῆς ἔδν, μικρὸν δὲ λείψανον 5
 τῆς Ἑλλάδος εἰς ὑμᾶς ἀγαπητῶς ἀφίκετο ἀρετῇ τῶν νῦν ἀρχόντων
 ἀναληφθέν. ἄρα μικρὸν τι καὶ λῆρος τὸ διάφορον τῆς στάσεως
 52 ὑμῖν παρὰ τὴν ὁμόνοιαν φαίνεται; εἰ δ' αὖ βούλεσθε τοὺς Ἀθη-
 ναίους ἐφ' αὐτῶν θεωρῆσαι, οἱ τῶν μὲν βαρβάρων ἐπιόντων ἐξ 786 D
 ἴσου πολιτευθέντες τοσοῦτον ἀπάντων διήνεγκαν, ἐν δὲ τῷ πρὸς 10
 Πελοποννησίους πολέμῳ πάντα τὰ ἄλλα ἐνεργόντες, συμφορὰς ἐν
 Σικελίᾳ, συμμάχων ἀποστάσεις, Κῦρον, βασιλέα, πάντας ἀνθρώ-
 πους ἀνταγωνιστάς, ὑφ' ἐνὸς τούτου μόνον ἐξηλέγχθησαν τοῦ δια-
 στήναι καὶ οὐ πρότερον τῶν πολεμίων ἠττήθησαν πρὶν ἑαυτῶν
 οὐκ ἠβουλήθησαν. ἐλθόντες δ' εἰς τοῦτο τύχης ὥστε ὁ γε δῆμος 15
 φεύγων ὄψετο, ἐπειδὴ κατελθόντες ἐψηφίσαντο μὴ μνη-
 σικακεῖν, ἀριστα τε ἤκουσαν καὶ πάλιν ἦσαν μικροῦ δεῖν ὥσπερ
 ἐξ ἀρχῆς.

53 Οὕτω καὶ ἔθνει κοινῇ καὶ πόλεσι ταῖς προεστῶσαις καὶ καθ' 531 J
 ἑαυτὴν ἐκάστη πόλει μεγάλων ἀγαθῶν ἢ πρὸς ἀλλήλους φιλία καὶ 20
 ὁμόνοια, καὶ τούναντίον ἢ στάσις κακῶν τῶν ἐσχάτων αἰτία πέφνκε
 γίνεσθαι· οὐ γὰρ ἔστι γνώμη δυσκόλῳ χρωμένους εὐκόλῳ πειρα-
 σθαι τῶν πραγμάτων. εἰ δ' ὅτι μηδεὶς νῦν πόλεμος [πάρεστι],
 φλυαρίαν τις ἡγεῖται ταῦτα, αὐτὸς ἀγνοεῖ ληρῶν· ἔχει γὰρ οὕτως,
 54 οἶμαι. ὁπότεν μὲν πόλεμος παρῆ, τοῖς τοῦ πολέμου πράγμασιν 25
 ἢ στάσις λυμáινεται, εἰρήνης δ' ὑπαρχούσης τοῖς τῆς εἰρήνης
 ἀγαθοῖς ἐχθρόν ἐστιν. βλάπτειν μὲν γὰρ αἰεὶ πέφνκεν, ἡ δὲ βλάβη
 πρὸς τοὺς καιροὺς ἀπαντᾷ. πάντων δ' ἀτοπώτατον τοῖς μὲν
 ἡγεμόσι χάριν μεγίστην ἔχειν, ὅτι τῶν τοῦ πολέμου κακῶν ἀπαθεῖς
 ὑμᾶς φυλάττουσιν, αὐτοὺς δὲ ὁ πολλῶν μεῖζον κακόν ἐστι τοῦ πο- 30

1 μὲν in ras. T² 2 ἐπέβαλεν U 5 prius δὲ] δ' D, μὲν Δ^r 6 ἀφίκετο AUT:
 ἐφίκετο E, ἐφίκοιτο D 7 λῆρος Rsk.: λῆρον O 9 ἐφ' ἑαυτῶν U 10 τοσοῦ-
 τον] quantum modo (§ 42 sqq.) diximus πρὸς] πρὸς τοὺς DU 11 πάντα
 ἄλλα DUT 13 μόνον D 15 ἠβουλήθησαν AET: ἐβουκολήθησαν DU; sc.
 ἠττηθῆναι, cf. § 70 δὲ E 16 lacunam indicavi; neque γε intellegitur nec
 sententia integra (quare pro ἐπειδὴ ci. ἐπεὶ δὲ U²); cf. or. XXIV § 26 17 ἤκουσαν]
 optima fama florebant; ὄκησαν ci. U² 19 προεστῶσαις AT: πρωτενοῦσαις
 νῦν πάρεστι
 EDU 22 γίνεσθαι E 23 μηδεὶς πόλεμος φλυαρίαν T, corr. aut pr. m.
 aut m. 2; seclusi πάρεστι ut e v. 25 suppletum 28 ἀτοπώτατον] οπώ in
 ras. U² μὲν om. U 30 ὑμᾶς om. U

λέμου, τοῦθ' ἐκόντας αἰρεῖσθαι. τοσοῦτω γὰρ στάσις πολέμου 55
χαλεπώτερον, ὅσω πόλεμος μὲν ἐξ ὁμονοίας κατορθοῦται, εἰρήνη
δὲ στάσει διαφθείρεται, καὶ πόλεμος μὲν πολλάκις οὐδὲν ἐστ'
ἀπολαῦσαι δυσχερές, εἰρήνης δὲ οὐδὲν χρηστόν, ἐὰν στάσει χηῖται.
5 καὶ μὴν στάσις μὲν εἰρήνην λυεῖ, πόλεμος δὲ στάσιν ἔστιν ἧ' το-
787 D σοῦτω πόλεμος στάσεως αἰρετώτερος· ἀρχὴν δὲ οὐ μὲν στάσις,
ἐνταῦθα καὶ πόλεμος καὶ πρὸς αὐτοὺς, οὐ δ' ἔννομος πόλεμος,
ἀπλοῦς ἅμα καὶ ῥῆων ὁ κίνδυνος. καὶ μὴν περὶ πόλεμον μὲν 56
ἀμφοτέροις τοῖς λόγοις ἔξεστι χηῖσασθαι, καὶ ὡς δεῖ ποιεῖσθαι
10 καὶ ὡς μὴ, στάσιν δὲ οὐδεὶς πώποτε τετόλμηκεν εἰπεῖν ὡς βέλτιον
εἰ συμβαίῃ, οὐδέ γε ὡς, εἰ συμβαίῃ, βέλτιον μένειν. ἀλλ' ὑπὲρ
μὲν πολέμων λέγουσιν ὡς οὐ χηῖ καταλύεσθαι, ὑπὲρ στάσεως δ'
οὐδεὶς πώποτε ἐκ τοῦ εὐθέως εἶπεν τὸ μὴ δεῖν ὡς τάχιστα παύε-
σθαι· εἰκότως. πόλεμοι μὲν γὰρ ἤδη καὶ σωφροσύνης καὶ ἀν- 57
15 δρείας δόξαν ἤνεγκαν τοῖς ὑποστάσι καὶ μείζους ἐξ ἐλαττόνων
ἐποίησαν καὶ τὴν γ' εἰς τὸν ὕστερον χρόνον ῥαστώνην παρεσκεύα-
σαν· τὸ γὰρ τοῖς ὅπλοις κρατεῖν τῶν ἐχθρῶν ἤμιστα εὐκαταφρο-
νήτους, οἴμαι, ποιεῖ· τοῦτο δὲ οὐ μικρὰ μερὶς εἰς τὸ τὴν αὐτῶν
582 J ἀσφαλῶς οἰκεῖν. ἡ δὲ στάσις πάντων τῶν αἰσχυρῶν καὶ κακῶν
20 ὡσπερὶ κεφάλαιόν ἐστιν, καὶ μὴ ὅτι τῶν ἄλλων εἶναι κρείττους,
ἀλλ' οὐδ' αὐτοὺς ἐαυτοῖς ὁμοίους ἐᾷ. μὴ γὰρ εἰ μηδὲν ἀνήκεστον
νῦν γίγνεται, μηδὲ γὰρ γένοιτό ποτε ὦ Ζεῦ καὶ θεοί, — ἀλλὰ τοι
τῶν γε πονηρῶν καρπῶν οὐδὲ τὸ σπέρμα φασὶ δεῖν σφῆζειν. πῖ- 58
στεύειν δὲ χηῖ καὶ Ὅμηρον ἀληθῆ λέγειν, ὡς ἄρα ἔρις ἀρχεται
25 μὲν ἐξ ὀλιγίστου, προέρχεται δὲ ἐπὶ μῆκιστον. ἄνευ γὰρ τοῦ πᾶσαν
τὴν Ἰλιάδα εἰς τοῦτο αὐτῷ συγκεῖσθαι καὶ στάσεως εἶναι κατη-
γορίαν ἅπαν τὸ ποίημα, λέγει δὴ πον καὶ διαρρηθὴν εἰς τὴν Ἔριν
ταντὶ τὰ ἔπη (A 442 sq.).

5 στάσιν ἐστιν ἧ· ATU: στάσις ἐστὶ||· D, στάσις ἐστι· E 6 στά-
σεως — 7 καὶ πόλεμος om. E αἰρετώτερον T οὐ μὲν scripsi (οὐ μὲν ἐνι
Canter ex οὐ δ' ἐνι Junt.): οὐδὲν A, οὐδ' ἐνθα T, οὐ ἄν DU; p. 42, 7
7 αὐτοὺς EDU'TA² οὐ δ' DUT: οὐδ' AE πόλεμος AT: ὁ πόλεμος EDU
9 ποιεῖσθαι] ποιήσασθαι U 10 τετόλμηκεν — 13 πώποτε om. E, cf. ad v. 23
14 καὶ add. ante εἰκότως TU² 16 γ' om. E παρεσκεύασαν ῥαστώνην U
18 αὐτῶν EDUT 19 καὶ κακῶν om. E 21 ὁμοίους ἐᾷ scripsi: ὁμοιοῦ-
σθαι O (ε et θ inter se mutata); ὁμοιοῦσθαι ποιεῖ Laur. 60, 20 interpolatus (inde
Junt.) 22 post θεοί mente supplenda qualia: διὰ τοῦτο οἴεσθε, ὅτι μηδὲν τὸ
πρᾶγμα φύλαττεσθαι δεῖ 23 post σφῆζειν add. quae ex parte supra, v. 10,
omiserat, διὰ τοῦτο οὐδεὶς πώποτε, haec evanuerunt) τετόλμηκεν — οὐδέ γε
εἰ συμβαίῃ — ἀλλ' ὡς ὑπὲρ — χηῖ καταλύεσθαι E 24 δὲ] δὴ Laur. 60, 20
(inde Junt.; edd.) 25 πᾶσαν αὐτῷ τὴν DU 26 αὐτῷ AEDU: αὐτὸ T

ἢ ὀλίγον μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει.

ἐγὼ δ' οὐρανοῦ μὲν ψαύειν ἔριν οὐκ ἔχω ὅπως συγχωρῶ· δειναὶ
γὰρ αἱ Λιός, οἶμαι, πύλαι κλείσαι πάροδον παντὶ νοσήματι· το-
σοῦτον δ' ἂν ἔχοιμι δισχυρῆσασθαι, ὅτι ἤμιστα δὴ τοῦτο τῶν 5
ἀνθρωπείων περιγραπτοὺς ἔχει τοὺς ὄρους.

- 59 Ὅλωσ μὲν οὖν οὐδέν, οἶμαι, χρὴ τοσοῦτον ἄθλον νομίζειν οὐθ' 788 D
ὑπὸ γῆς οὐτ' ἐν φανερῷ κατακείμενον ὥστ' ἀξιόχρεων εἶναι μα-
νίας τοσαύτης· εἰ δ' ἄρα δεῖ καὶ τοῦτ' εἰπεῖν, ἐνθυμείσθ' ὅτι
τοῖς Λακεδαιμονίοις τότε καὶ τοῖς Ἀθηναίοις καὶ πρὸς γ' ἔτι Θη- 10
βαίοις ἦν τι σχῆμα τῶν πρὸς ἀλλήλους πραγμάτων· προστασία
γὰρ τῶν Ἑλλήνων καὶ τὸ δοκοῦν ἑαυτοῖς προστάξαι καὶ
κυρίους εἶναι καὶ παρ' ἐκείνους ἰέναι τοὺς δεομένους, καὶ χρημά-
των δὴ σύλλογοι καὶ πολλὰ τοιαῦτα ὑπῆρχεν ὥσπερ ἀφορμὴ τῆς
φιλονικίας, οὐ πάντη μὲν, οἶμαι, πράγματα αἰρετά — τίς δ' ἂν 15
φῆσειεν εἰς φρονῶν; — ὁμως δ' εἶχεν τινα νοῦν ὡς εἰπεῖν ἢ νόσος.
60 ὑμεῖς δέ, ὦ ἄνδρες Ἴωνες, καὶ ὑμεῖς, ὦ ἄνδρες, εἴτε αὐτόχθονες
εἴτε Ἀρχάδες χαίρετε ἀκούοντες, εἴ τις ἔροιθ' ὑμᾶς, ἀντὶ τοῦ στα-
σιάζετε καὶ φιλονικεῖτε καὶ ταράττεσθε καὶ τετύφωσθε, τί πρὸς
θεῶν ἀποκρινεῖσθε; ὑπερ ποίας ταῦτα ποιεῖν ἡγεμονίας ἢ τίνων 20
συμμάχων ἢ ποίων λιμένων ἢ τριήρων ἢ φόρων ἢ τόπων, ἢ τί
61 τοσοῦτόν ἐστι τὸ νικῶν τοὺς λογισμοὺς; οὐχ οἱ πρόγονοι μὲν ὑμῶν 538 J
— καὶ μοι πρὸς Λιός δοθῆτω τι παρρησίας ἤδη· οὐκ οὖν οἱ γε
λατροὶ πάντα πρὸς ἡδονὴν ἰῶνται, ἀλλ' ἀγαπητόν, εἰ μὴ τὰ πλείω
μετὰ ἀηδίας. φέρε δὴ καὶ τούτων βραχύ τι μνημονεύσωμεν, ἂν 25
ἄρα ἀκούσαντες ὑφῆτε τοῦ φρονήματος ἀλλ' ὄσονοῦν — ἐκεῖνοι
τοῖνν ἡγάπων, εἴ τιν' ἔχοιεν τὸν προεστῶτα ἑαυτῶν, καὶ διετέ-
λουν ἐν τούτῳ τῷ σχήματι τοτὲ μὲν Ἀθηναίους εὐεργέτας νομί-
ζοντες ἐλευθεροῦντας σφᾶς ἀπὸ τῶν βαρβάρων, πάλιν δὲ Λακε- 789 D
δαιμονίους ἀπ' Ἀθηναίων, αὐθις δ' αὖ Φιλίππῳ καὶ Ἀλεξάνδρῳ 30
διδόντες αὐτοὺς ἀσμένως, οὕτω σφόδρα ἀσχόλως εἶχον πρὸς τὸ
62 πρωτεύειν. ἀλλὰ μὴν τά γε νυνὶ πράγματα καὶ τὸν καθεστηκότα

1 ἢ τ' ὀλίγον μὲν ταπρῶτα DU ἀτὰρ U 9 ὅτι καὶ τοῖς T 12 la-
cunam significavi: desunt ad quae ἐκείνους referatur neque καὶ ante κυρίους con-
struitur; verba lacunosa non esse ratus solum καὶ illud del. Rsk. 13 ἰέναι]
εἶναι E τοὺς δεχομένους U 15 φιλονικίας O 16 εἶχεν] εἶχε EDUT,
εἶεν A 18 Ἀρχάδες] cf. § 15. 26 19 φιλονικεῖτε O 24 μὴ om. D
25 μετ' U δὴ τι καὶ T 27 τινα E 28 ante ἀθηναίους 2 litt. eras. U
29 σφᾶς] σφαγᾶς E 30 ἀπὸ DU 31 αὐτοὺς AD, ἑαυτοὺς E

ἀγαθῇ τύχῃ θεσμὸν τίς οὕτω παῖς ἐστὶν ἢ πρεσβύτης ἔξω τοῦ
 φρονεῖν, ὅστις οὐκ οἶδεν ὡς μία μὲν πόλις ἢ πρώτη καὶ μεγίστη
 πᾶσαν ὑφ' αὐτῇ τὴν γῆν ἔχει, εἷς δ' οἶκος ἅπαντα ἐξηγεῖται, ἡγε-
 μόνες δ' ἡμῖν ἐκ νόμου φοιτῶσιν καθ' ἕκαστον ἔτος, τούτοις δ'
 5 ἅπαντα ἐπιτέτραπται καὶ μελίζω καὶ ἐλάττω πράττειν, ὅτι ποτ'
 ἂν αὐτοῖς δοκῇ βέλτιστον εἶναι; τί οὖν μαθόντες εἰπέ μοι πράγ- 63
 ματα ἡμῖν αὐτοῖς παρέχομεν καὶ ὀνειρώττομεν καὶ περὶ τῆς σκιάς
 μαχόμεθα καὶ παρὸν ἡμῖν τῆς ἡσυχίας ἀπολαύειν, ἣν οὗτοι καλῶς
 ποιοῦντες παρασκευάζουσιν, τούτοις τε ἐνοχλοῦμεν οὐδὲν δεομένοις
 10 καὶ αὐτοὶ κακῶν ἐπισπάστων ἐπιθνυοῦμεν, ὥσπερ οὐκ ἔχοντες
 τοῖς ἀγαθοῖς ὁ τι χρησόμεθα; τίς γὰρ οὐκ (ἂν) ἀμφιγυροῦσιν 64
 τὸν τρόπον, ὃν νῦν τοῖς ἡγεμόσι προσφερόμεθα; εὐνοικῶς μὲν γὰρ
 οἶμαι καὶ πιστῶς. τί δὲ οὐ; τίνες μὲν οὖν μᾶλλον ἡμῶν; ἀλλ' ἑμι-
 λοῦμέν γε αὐτοῖς οὐκ οἶδ' ὅπως ἀθάδειαν τῇ κολακείᾳ κεραν-
 15 νύντες. ὁπόταν γὰρ πλείω μὲν ἕκαστοι θεραπεύειν αὐτοὺς ἀξιῶσιν
 ἢ κείνοι δέονται, χρόνον δὲ τάττωσιν ὅσον χρόνῳ μένειν παρ' ἑαυ-
 τοῖς, ἀπειλοῦντες ὡς, εἰ μὴ πείθονται, οὐκ ἀνέξονται, πάντα δ'
 ὑπισχνῶνται καὶ ἐκοῦσι καὶ ἄκουσιν ὑπηρετήσιν, χρῆσθαι δ' αὐ-
 534 J τοῖς μόνοις ἢ μάλιστα γε προστάττωσιν, κυρίως δὲ μὴ δεῖν οἴωνται
 790 D 20 ποιεῖν ὁ τι γινώσκοιεν, τί τις εἶναι φῆ τὸ τοιοῦτον ἢ δυοῖν πραγ-
 μάτων ἀνομοίων κρᾶσιν, ἧς ἄρξασθαι οὐ θαυμαστότερον ἢ μὴ
 βουλομένους παύσασθαι φανεροῦς γενέσθαι; ἄρχουσι μὲν γὰρ τῶν
 τοιούτων οἱ φανότατοι δὴ πον, καταπαύουσι δ' οἱ βέλτιστοι.
 ὥστ' ἐκείνοις μὲν προσέχειν ἐθέλειν διὰ τέλους, ἡμῖν δὲ μὴδ' ὅσον
 25 τὸ μέρος νέμειν, πῶς οὐκ ἅπασ' ἂν εἴη συμφορά; θαυμάζω δ' 65
 ὅτι σεμνύνεσθε μὲν οὐκ ἥμιστα τοῖς ναοῖς καὶ τοῖς ἀγῶσιν, οὐς
 κοινούς νομίζετε, ὑπέρ δὲ αὐτῶν τούτων διεστήκατε. καίτοι δταν

2 post ὅστις desiderat e. g. θεωρούμενος Rsk.²; oratori structura paulo
 liberior condonanda 5 ὅποι DU 6 βέλτιον UT 7 ὑμῖν U 11 χρησόμεθα
 EDU ἂν add. Laur. 60, 20 (inde Junt., edd.) 12 νῦν om. ED, placet
 μὲν om. T 13 οἶμαι καὶ πιστῶς DUT: οἶμαι πιστῶς AE; fides erga regentes
 subditorum benevolentia δὲ AT: δαί EDU 15 αὐτοῖς om. T, revera suspec-
 tum ἀξιῶσιν] ἰῶ in ras. U², ἀξιούσιν D a corr. 17 ὡς εἰ μὴ πείθονται
 ὡς οὐκ ἀνέξονται E 18 ὑπισχνῶνται AT: ὑπισχνούνται EDU² (νοῦν in ras.;
 U¹ incertum) ἐκοῦσι καὶ EDU: ἐκοῦσιν ἄ καὶ AT αὐτοῖς μόνοις ADU
 (at μο U¹ in ras.) T, αὐτοῖς νόμοισ E 19 κυρίως scripsi: κυρίους O οἴον-
 ται ED 20 γινώσκοιεν DU 21 ἄρξασθαι οὐ scripsi: οὐκ ἄρξασθαι O; at
 cf. ἢ μὴ et ratiocinationem: consentaneum perditos esse auctores petulantiae,
 repressores bonos; illos adhuc audistis, at hi veri consiliorum moderatores: ergo
 non tam mirum vos fecisse initium petulantiae, quam finem nunc nolle facere
 22 βουλομένοις D 24 ἡμῖν] oratori 25 ἅπασα ἂν εἴη U, tertium a s. l.
 add. U², ut vid.: ἅπασα μὲν εἴη A pr. m. (tum ipsa corr.), ἅπασα μὲν εἴη EDT

Aristides II.

4

οἷς ὡς κοινοῖς ἀγάλλεσθε, ὑπὲρ τούτων ἐρίζητε, ὑπὲρ τοῦ λοιπὸν ταῦτά φρονήσετε; ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι τούτῳ τό τε κοινὸν καὶ τὸ ἴδιον κεχωρισθαι καὶ τὸν τῶν σοφῶν λόγον τοῦτο βούλεσθαι, ὡς ἄρα χρὴ κοινὰ πάντ' εἶναι τοῖς μέλλουσιν ὡς κάλλιστα πράξειν. οὗ μὲν γὰρ χωρὶς τι ἕκαστος κέκτηται, καὶ τὸ συμφέρον χωρὶς 5 ἑκάστου, ἐκ δὲ τούτου στάσεις καὶ μάχαι καὶ διαφοραί· τὸ γὰρ 'οὐ σὸν τοῦτο, ἀλλ' ἐμὸν' ἄρχει πάσης [τῆς] φιλονικίας· οὗ δ' ἅπαντες κοινὰ τὰ ὄντα ἡγοῦνται, κοινὴν περὶ αὐτῶν καὶ τὴν γνώμην ἔχουσιν.

66 Ὑμεῖς τοίνυν ὥσπερ ἐλέγχους ταύτας κατὰ τῆς στάσεως τὰς 10 ἐπωνυμίας ποιούμενοι κοινὰ μὲν τὰ βουλευτήρια, κοινούς δὲ τοὺς νεῶς καὶ τοὺς ἀγῶνας, κοινὰ δὲ πάνθ' ὡς εἰπεῖν τὰ μέγιστα προσειρήκατε. καίτοι πῶς οὐκ ἀνάγκη θάτερα ἀμαρτάνειν; εἰ μὲν γὰρ ὀρθῶς ἐπὶ τούτοις φιλοτιμεῖσθε κοινοῖς οὔσι, πῶς οὐκ αἰσχύνεσθαι χρὴ διὰ ταῦτ' ἐρίζοντας; εἰ δ' οὐδὲν ἔστιν αὐτῶν σεμνόν, 15

67 πῶς εἰκὸς μέγ' ἐπ' αὐτοῖς φρονεῖν; οἶμαι γάρ, εἰ μέχρι νῦν τοῦθ' 791 D ὑμᾶς ἐλελήθει καὶ τις ἐξευρών παρέδειξεν, ὡς προσήκει τι τούτων καὶ τοῖς ἄλλοις, καὶ οὐ τῶν ἐχόντων ἔστι μόνον, ἀλλὰ πάντων κοινὰ ὥσπερ χρήματα, καὶ οὐκ ἔνεστ' ἀποκλῆσαι τοὺς ἄλλους τῆς ἐπ' αὐτοῖς φιλοτιμίας, εἰκότως ἂν ἅπαντας παύσασθαι τῆς δια- 20 φορᾶς. τὸ δ' αὐτοὺς εἰδὼτας, αὐτοὺς ὀνομάζοντας φιλοτιμουμένους τῇ προσρήσει τὰς τῆς ὁμοιοῦς ἀφορμὰς εἰς τὴν στάσιν ἐκτρέπειν, καὶ ταῖς τῶν ὀνομάτων εὐφημίαις εἰς δυσχέρειαν τῶν πραγμάτων καταχρησθαι καὶ νοσεῖν ἐκ τούτων ἐξ ὧν εἰκὸς ἦν ἀπαλλάττεσθαι, 25 τίς οὐκ ἂν φαλῆ παραπλήσιον εἶναι, ὥσπερ ἂν εἴ τινες ἐκ τῶν φαρμάκων τῶν πρὸς σωτηρίαν παρεσκευασμένων μὴ διτι βέλτιον

68 ἀπαλλάττοιεν, ἀλλὰ καὶ διαφθείροιτο; μηδαμῶς, ὦ χρηστοί. τῷ μὲν γὰρ αὖξιν ἐθέλειν τὰς αὐτῶν πατρίδας καὶ τὰ ὑπάρχοντα κοσμεῖν οὐδ' ἂν εἰς νεμεσήσειεν, ὃ δὲ τούτῳ πρόσεστιν ἀηδίας ἀφελεῖν ἔγωγε συμβουλεύω. ἔσται δὲ τοῦτο εἶπω βούλεσθε πῶς; 30 ἀλλ' ὅπως ἀκούσεσθε εὐμενῶς· ἐάν, ὦ μακάριοι, τοῦ θανάτου τὸς λίθους ἀνήτε μικρόν τι καὶ νομίσητε πλεόνος ἀξίους ὑμᾶς αὐτοὺς τῶν οἰκοδομημάτων καὶ πιστεύσητε ἀληθῆς εἶναι τὸ παλαι(όν) τοῦτο (Alcae. frg. 23 B¹), ὡς ἄρα οὐ τελεῖη οὐδὲ ὠδεῖα οὐδὲ

1 ἀγάλλεσθε^{αἰ} D pr. m. ἐρίζετε D 5 τι Rsk.: τισ O 7 πάσης DU (correcti sine dubio): πάσης τῆς AET φιλονικίας O 8 κοινὴν καὶ περὶ αὐτῶν τὴν U 10 ἡμεῖς E 12 ὡς ἂν εἰπεῖν T 19 καὶ om. U ἔνεστιν E ἀποκλείσαι O, cf. ad or. XXVI § 108 20 ἐπ' αὐτῆς D ἅπαντες T 21 prius αὐτοῦς] αὐ τοῦς A a. ras. ET 24 ἦν εἰκὸς T 27 τῷ U (ci. Rsk.): τὸ AEDT 28 αὐτῶν AEDT 33 sq. παλαιὸν Canter: πάλαι O

στοαὶ οὐδὲ ὁ τῶν ἀψύχων κόσμος αἱ πόλεις εἶεν, ἀλλ' ἄνδρες
 αὐτοῖς εἰδότες θαρρεῖν. τοῦτο δ' ἐστὶν οὐ τὸ τῶν πλησίον εἰκῆ 69
 καταφρονεῖν οὐδὲ τὸ πάντ' αὐτοὺς ἔχειν οἶεσθαι, πόθεν; ἀλλὰ τὸ
 μικρὸν δὴ καὶ ἀπλοῦν τὸ εὖ φρονεῖν. οἱ γὰρ τοῦτ' ἔχοντες ἐν ταῖς
 5 γνώμαις ἥμιστα μὲν εἰς τελεχὴ καὶ λιμένας καταφεύγουσιν, ἥμιστα
 δὲ χρημάτων καὶ στοῶν καὶ πάσης ἐπακτοῦ φιλοτιμίας προσδέον-
 792 D ται, ἴσασι δ' ὅτι κὰν ὑπαιθριοὶ σκηρῶνται, οὐδὲν εἰσι φανλό-
 τεροὶ Βαβυλωνίων μεθύοντων εἴσω πυλῶν. πάντων δὲ κάλλιστον
 ὑπάρχει πρὸς εὐθυμίαν αὐτοῖς· οὐ γὰρ ἠγοῦνται προσθήκην αὐτοῦς
 10 εἶναι τῶν ὑπαρχόντων, ἀλλὰ πάνθ' ὅσα ἂν κτήσωνται δεύτερα
 ἑαυτῶν εἶναι νομιζουσιν. καὶ μὴν ἐκεῖνα μὲν τὰ καλλωπίσματα 70
 καὶ δαπάνης καὶ χρόνον καὶ τῆς παρὰ τῶν βαναύσων βοθηθείας
 προσδεῖται, τοῦτο δ' ἐν μέσῳ πᾶσι πρόκειται τοῖς δυνατοῖς ἰδεῖν
 καὶ οὐδὲν δεῖ πραγματείας, ἀλλ' ἀπόκριη βουλευθεῖσιν ἔχειν τάγα-
 15 θόν. δεῖ δὲ τοὺς ὀρθῶς βουλευομένους τῶν μὲν πολεμίων πάντως
 ἐθέλειν κρατεῖν, τῶν δ' ἐπιτηδεῶν εἰδέναι ὅτε καιρὸς ἤττασθαι.
 586 J οὐ γὰρ ἅπαντα νίκη καλὴ οὐδ' ἐκ θεῶν ἀνθρώποις παραγιγνεται· 71
 μεστή δὲ καὶ ἡ τραγωδία τῶν ταῦτα παραινούτων. ὁ μὲν γέ τις
 αὐτῶν πον λέγει (TGF. adesp. 40 N²).

20 φίλων γὰρ ἄρξεις μὴ κρατῶν ὅσον θέλεις,
 ὁ δ' αἶ φησι (Soph. Ai. 1353).

κρατεῖς τοι τῶν φίλων ἡσώμενος.

Δημοσθένης δὲ ἐπιστέλλων Ἀθηναίοις περὶ τῆς ὁμονοίας (ep. 3, 45)
 τὴν μὲν ἐν τοῖς τοιοῦτοις ἤτταν καλὴν καὶ προσήκουσαν ἔφη νίκην
 25 παρὰ τοῖς εὖ φρονοῦσι κρῖνεσθαι, λέγων ἦν γονέων νίεῖς ἤττωνται,
 εἰ καὶ πολῖται συγχωροῦσιν ἀλλήλοις. ἐὰν οὖν καὶ ὑμεῖς τοῦ- 72
 τοις τοῖς λογισμοῖς ἐθέλησητε χρῆσασθαι καὶ πρῶτον μὲν αὐτοῖ
 γνώμης οὕτως ἔχητε ὥστ' ἀντ' ἐραστῶν ἀλλήλοις καταστήναι, ἐν-
 θυμηθέντες ὡς οὐδ' ὅστις κάλλιστος ἑαυτοῦ πρόποτ' ἠράσθη, ἀλλ'
 30 ἐτέρου του, ἔπειτα δὲ καὶ τοῖς προεστηκόσι καὶ πολιτευομένοις

2 αὐτοῖς A a. corr. EU 3 (οὐ)δὲ τὸ πάντ — 4 φρονεῖν οἱ om. E, ut
 legatur καταφρονεῖν οὐ γὰρ τοῦτ' 6 ἐπεισακτοῦ DU 7 κὰν] καὶ E
 8 Βαβυλωνίων μεθύοντων] cf. Herodot. I 191 9 αὐτοὺς] αὐτοὺς O 17 παρα-
 γιγνεται EDU 18 τῶν DU: om. AET 22 τῶν AT: om. EDU ἠττώμενος
 EDUT, νικώμενος Soph. 24 τοῖς τοιοῦτοις AT (Demosth.): τοῦτοις EDU
 26 εἰ scripsi: ὁ O; i. e. λέγων εἰ πολῖται συγχωροῦσιν τὴν αὐτὴν ἤτταν ἀλλήλοις,
 ἦν — ἤττωνται; particulae μὲν v. 24 respondet δὲ p. 52, 7; in traditis pro ὁ καὶ
 cī. καὶ οὐ Canter, pro ἦν cī. ἦν et ὁ del. Rsk. (servata quam correxi prava post
 λέγων interpunctione) 26 ἐὰν] apodosin reddit p. 52, 5 30 καὶ (τοῖς)
 πολιτευομένοις Rsk., cf. ad 52, 1

παρ' ἐκάστοις ὑμῶν παραστῆ ἐπ' ἀδείας ταῦθ' ὑμᾶς κατεπα-
 ῥδειν, καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον ὄνπερ νῦν τὰ πρὸς τὴν φιλονικίαν
 ἐξάγοντα πάνθ' εὐρίσκουσι καὶ λέγειν καὶ πράττειν, οὕτω τοῦ λοι-
 ποῦ περὶ τῆς φιλίας καὶ τῆς δημοσίας τῆς πρὸς ἀλλήλους ὑμῶν
 φιλοτεχνεῖν, ἴσως ἂν ὥσπερ ἄλλο τι πράγμα τῆς προσηκούσης 5
 μελέτης τυγχάνον καὶ τοῦθ' ὑμῖν ἀκριβοῦσθαι τε καὶ συμμενεῖν
 73 ὡς εἰπεῖν ἐν τῷ τῆς εὐχῆς ῥήματι. νῦν δ' οὕτως ἀλογίστως
 διακείμεθα ὥστε ὑφ' ὧν μὲν οὐδ' ὀτιοῦν χρηστὸν πείσεσθαι προσ-
 δοκῶμεν, ὑπὲρ τούτων ἐρίζομεν καὶ μαχόμεθα, ὧν δ' ἐξῆν ἡμῖν
 ἐπιεικεῖα χρωμένους ἀπολαύειν παρ' οὐδὲν ποιούμεθα, καὶ ταῦθ', 10
 ὡς γ' ἐγὼ μέμνημαι, καὶ τοῦ κρατίστου τῶν βασιλέων καὶ πάντας
 αὐ̄ παιδεῖα παρελθόντος αὐτοῦ διαρρηθῆναι περὶ τούτων ἐπιστελ-
 λαντος τὸ κατ' ἀρχὰς εὐθὺς καὶ ὑποσχομένου τούτους βελτίστους
 καὶ ἀρίστους κρινεῖν, οἵτινες ἂν τῆς δημοσίας ἀρχωσιν ἐκόντες
 74 εἶναι. νῦν δ' ὅταν μὲν σεισμὸς ἢ τις κίνδυνος καταλαμβάνῃ, γνω- 15
 ρίζομεν ἀλλήλους καὶ συνευχόμεθα καὶ διὰ τοὺς ἑτέρους ἀτεροί
 φρασι σφίζεσθαι, ὥστε πολλὴν ἀξίον εἶναι τοῖς κινδύνοις χάριν εἰ-
 δέναι· ἐπειδὴν δὲ ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν γενόμεθα καὶ τοῦ πράττειν
 ἂ βουλόμεθα, αὐτοὶ καθιστάμεθα ἡμῖν αὐτοῖς ἀντὶ τῶν σεισμῶν
 καὶ οὔτε ἡσυχίαν ἄγειν οὔτε κοινόν τι φρονῆσαι δυνάμεθα, ὥσπερ 20 537
 δὲ [ἐν] τρυτάνῃ φορητῶν ἐξαιρεθέντων ἄνω καὶ κάτω κινούμεθα τὴν
 διὰ κενῆς· οὕτως ἔοικέ τι καὶ τρυφῆς ἐνεῖναι τῷ πράγματι.
 75 Οὐ παύσεσθε, ὦ θανμάσιοι, καὶ γνώσεσθε ὅτι ταῦτα μὲν οἷς
 προσκειόμεθα εἰ καὶ πολλοῦ τινος ἀξία, ἀλλ' ὅν θνητὰ καὶ τῆς
 δευτέρας μερίδος, γνώμη δὲ ἀγαθὴ πάντων οἰκειότατον τοῖς κρείτ- 25
 τοσιν, ἧς οὐκ ἐλάχιστον μέρος τὸ πρὸς φιλίαν ἐπιτηδείως ἔχειν;
 μὴ γὰρ οἴεσθε ἐν μὲν ταῖς πολιορκίαις τὸ διεσπᾶσθαι ταῖς φυλα-
 καῖς ἀπάντων ἀλυσιτελέστατον εἶναι, ἐν δὲ ταῖς πολιτείαις [καὶ 794
 ταῖς πρὸς ἀλλήλους ὀμιλλαῖς] τὰ πολλὰ μέρη λυσιτελεῖν, ἀλλὰ τὴν
 76 ἀρμονίαν εἶπερ πον κἀνταῦθα κρατεῖν. οὗτος δ' τῶν πόλεων κό- 30

1 παραστῆ D: παραστῆτ' AEU (-τε) T ἐπ' ἀδείας AEU T: ἐς ἐπαδειασ D (ἐς ex -τε precedente factum, cf. U); παραστῆ τὸ ἐπ' ἀδείας τὰ αὐτὰ ὑμῖν Rsk. 2 τὴν om. DU φιλονικίαν O 6 συμμενεῖν prius ei in ras. A^r 7 δὲ U 8 ὑφ' ὧν] dicit titulos πρώτῃ (δευτέρα κτέ.) Ἀσίας 12 αὐ̄ del. Rsk.; dictum acsi esset κρατίστου ῥώμη καὶ ἀρετῇ — κρατίστου δ' αὐ̄ παιδεῖα αὐτοῦ] ipse rescripsit M. Aurelius, non proconsulem rescribere iussit ἐπιστελλαντος AEU: ἀποστελλαντος DT 13 τὸ — εὐθὺς] statim inter (prima) initia (regni) 14 κρινεῖν AEDUT² s. l. c. γρ. (corr. Rsk.²): εἶναι T¹ ἀρξωσιν Thom. Mag. p. 125, 1 21 [ἐν] τρυτάνῃ Wil.: ἐν τρυτάνῃ O 22 τρυφῆς] cf. § 64 24 προκειόμεθα T 26 ἧς] οἷς EU 27 ταῖς φυλακαῖς iure suspectum Kaibelio 28 καὶ ταῖς — ὀμιλλαις ATU, om. ED, seclusi

σμος ἀληθινός, τοῦτο μέγιστον φυλακτήριον, τοῦτο σχῆμα κάλλιστον. ταῦτ' ἐστὶν ἄνω βλεπόντων, οὐκ εἰς ὀρύγματα καὶ πέτρας, ταῦθ' ὡς ἀληθῶς ἑωρακότων τὴν φύσιν, οὐ τὴν τῶν λίθων οὐδὲ τῶν ξύλων, ἀλλ' ὑφ' ἧ πάντα ἄγεται, ταῦτα δ' τῆς θείας πολιτείας μέρος
 5 ἡμῖν ἐπιβάλλει μετεληφτότων, ἐπεὶ καὶ τὸν πάντα οὐρανὸν καὶ κόσμον, ὃς τὸ κάλλιστον ἀπάντων σχῆμα καὶ πρόσρημα εἴληφεν, μίαν δὴ πᾶσαν γνῶμην καὶ φιλίαν δύναμις διοικεῖ· καὶ μετὰ ταύτης 77 ἡλιός τε πορεύεται τὴν αὐτοῦ χώραν φυλάττων δι' αἰῶνος καὶ σελήνης φάσματα καὶ ἀστέρων φορὰ χωρεῖ καὶ ὥρων περιοδοὶ καὶ
 10 τάξεις ἐκάστων πρὸς ἀλλήλα καὶ ἀποστάσεις τε αἱ καθήκουσαι καὶ πάλιν ἁρμονίαι φυλάττονται, νικώσης τῆς ὁμολογίας, διαφορᾶς δὲ οὐδεμιᾶς ἐνούσης οὐδὲ ἐγγιγνομένης, ἀλλὰ τῷ θεσμῷ πάντων συγκεχωρηκότων καὶ μιᾷ γνῶμῃ περὶ παντός τοῦ προσήκοντος χωρμένων. ὥστ' εἰ τὸ μιμεῖσθαι τοὺς κρείττους εἶ φρονούντων ἐστίν,
 15 εἶ φρονούντων ἂν εἴη καὶ τὸ ὡς οἶόν τε μάλιστα ἐν τι τοὺς σύμπαντας αὐτοὺς ἠγεῖσθαι. ὑπάρχει δ' ὑμῖν καὶ τῶν ἀνθρωπειῶν 78 παράδειγμα ἐν ὀφθαλμοῖς τὸ μέγιστον, οἱ πάντα ἀριστοὶ βασιλεῖς, οἷς πολλῶν καὶ μεγάλων ὑπαρχόντων κάλλιστον εἶναι δοκεῖ ἢ πρὸς ἀλλήλους ὁμόνοια καὶ σπουδὴ. ἐκεῖνοι μέντοι πασῶν πόλεων ἀρχοντες καὶ μειζόνων καὶ ἐλαττόνων ἀπάσας κεκοίνωνται. καίτοι πῶς οὐκ ἄτοπον μακαρίζειν μὲν ἑαυτοὺς ὑπὸ τοιούτων ἀρχομένους, τούτους δ' εἰς ὅσον ἔξεστι μὴ ἐθέλειν μιμεῖσθαι; καὶ μὴ βασιλεῖς 79 μὲν ἀριστ' ἂν ἄγοιεν τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα τοῖς τῶν δλων κυρίοις ὁμοιοῦντες ἑαυτοὺς τοῖς θεοῖς, πόλεις δ' ἀριστ' ἂν ἄγοιτο
 25 ἐγγυτάτω τῆς τῶν ἀρχόντων γνῶμης λούσαι. ἡμῖν δ' ὅσῳ καὶ διαφρονόντως τῶν ἄλλων ὑπάρχει τιμᾶσθαι καὶ ὑπὸ τῶν βασιλέων καὶ ὑπὸ τῶν κατ' ἐνιαυτὸν ἐπισκόπων ἀφικνουμένων — ὀφείδειν γὰρ ἠρξάμεν, ἐνταῦθα καὶ λήξω —, πῶς οὐ καὶ τὴν πρόνοιαν εἰκόσ εἶναι πλείω τοῦ μὴ τι φαίνεσθαι ποιοῦντας δ' [μὴ] τούτοις ἂν
 30 δόξειεν οὐ καλῶς ἔχειν; μηδαμῶς. ἀλλὰ καὶ τῶν θεῶν ἕνεκ' αὐτῶν καὶ τῶν θείων βασιλέων καὶ πάντων τῶν ὄντων καλῶν καὶ νομισμένων βουληθῶμεν καταστῆναι καὶ μίαν ταύτην εἰ οἶόν τ' εἰπεῖν

2 καὶ om. EDU¹; cf. p. 50, 34 4 ἧ] ἧς Canter ὁ om. E 6 σχῆμα καὶ] desinit E 8 ἡλιός τε AT: ὁ ἡλιός τε D, ὁ τε ἡλιος U αὐτοῦ UT a. corr. 10 τάξις A τε om. T 12 ἐγγιγνομένης DU 16 αὐτοὺς O 20 ἀπάσας scripsi: ἀπάσαις O; cf. or. XXVII § 31 et ad sententiam ibid. § 24 sqq. 21 αὐτοῦ U², αὐτοῦ DU¹ 22 μὴ ἐθέλειν μὴ μιμεῖσθαι D 24 τοῖς abesse vult Wil.; τοῖς θεοῖς postpositum: λέγω δὲ τοὺς θεοὺς δὲ D, item v. 25 28 ἠρξάμεν] § 11; cf. etiam § 62 29 μὴ seclisi; δὴ corr. Rsk.² 30 ἕνεκ' αὐτῶν A (alterum 'A') 32 εἰ] ὡς U

φιλονικίαν φιλονικῆσαι πρὸς ἀλλήλους, οἵτινες ἀρξοῦσι πρῶτοι
 τῆς ὁμονοίας καὶ οἵτινες πλείω καὶ σαφέστερα τῆς εἰς τοὺς ἐτέ-
 80 ρους ἀρετῆς ἔργα ἀποδείξονται. Ἐγὼ μὲν οὖν καὶ βούλομαι
 ταῦτα καὶ προσδοκῶ, καὶ τοὺς λόγους τούτους εἰρησθαι μοι δεξαί-
 μην ἂν μᾶλλον ἢ τὰ πλεῖστα καὶ μέγιστα τῶν οἰκοδομημάτων 5
 ἀνεστακῶς ὑμῖν εἶναι, πλὴν ἱερῶν λέγω· ὑμεῖς δὲ ἂν μὲν πειθῆ-
 σθε, ἔργῳ δῆλον ποιήσετε ὅτι ὑμῖν οὐδέν, τοῖσδε (δὲ) ἡμάρτηται
 ἀποκνήσασιν μέχρι τούτου μνησθῆναι περὶ τούτων πρὸς ὑμᾶς· ἂν
 δὲ ἐτέρως, ὃ μὴ γένοιτο, σχῆτε, καλὴν αὐτοῖς τὴν ἀπολογίαὶν ποιή-
 σετε· δόξοισι γὰρ ὀρθῶς σειωπημέναι, συνειδότες ὡς ὑμῶν μὲν 10
 οὐδένα βελτίω ποιήσῃν ἔμελλον, αὐτοὶ δ' ἅπασιν ὑμῖν προσκρού-
 σουν. Ὡστ' ἀμφοτέροι φιλοτιμηθῶμεν· κάμοι τε [πρὸς ὑμᾶς] εἰρη- 796 D
 σθῶ μετὰ πάσης εὐνοίας ἅμα καὶ ἀνδρείας τὰ βέλτιστα, ὑμεῖς τε
 ὅτι οἱ μάτην ταῦτ' ἐστὶ λέγειν πρὸς ὑμᾶς, ἀλλ' ἵστε χρῆσθαι
 τοῖς τὰ βέλτιστα συμβουλευουσιν, τοῦτ' ἐπιδείξατε. 15

XXIV.

(44) ΡΟΔΙΟΙΣ ΠΕΡΙ ΟΜΟΝΟΙΑΣ.

Εἰ μὲν οὕτως εἶχον, ὃ ἄνδρες Ῥόδιοι, τὸ σῶμα, ὡς ἐγὼ τε
 ἂν ἐβουλόμην καὶ ὑμεῖς συνεύξασθε, αὐτὸς ἂν ὑμῖν διαβάς εἰς
 λόγους ἦλθον πολλῶν εἵνεκα· ἐπεὶ δ' ἴσως καὶ πρὸς ὑμᾶς ἀφῆκται
 λόγος ὡς διακείμεθα, ὑπὲρ μὲν τῶν κατ' ἑμαυτὸν τοῖς θεοῖς ἐπι-
 20 τρέπω, δι' οὗς καὶ τούτον ἐσώθην τὸν χρόνον· πρὸς δὲ ὑμᾶς ὑπό-
 λουπον ἦν πέμψαι τὸ βιβλίον καὶ τούτον τὸν τρόπον συγγενέσθαι

Libri ASDUT = 0

1 φιλονικίαν φιλονικῆσαι O 7 οὐδέν ἢ τοῖσδε DU (δὲ) add. Laur.
 60, 20 (inde Junt.); τοῖσδε advocatos singularum civitatum digito monstrat, qui
 in concilio aderant 8 πρὸς ὑμᾶς περὶ τούτων DU (Thom. Mag. p. 69, 2)

12 πρὸς ὑμᾶς seclusi, e v. 14 interpolatum εἰρησθῶ DU: εἰρησθῶ^ω A pr. m.,
 εἰρησθαι T 13 ἀνδρίας U Subscr. περὶ τῆς ὁμονοίας ταῖς πόλεσιν A
 Titulum om. D 17 ἂν ἢ ἐβουλόμην A¹, ἂν ἢ ἐβουλόμην A^r (ex arche-
 τυπῇ⁷ ἐβουλ.) συνεύξισθε T, συνεύξεσθε A² (aut A^r); συνεύξασθε, sc. in litteris,
 quibus Rhodii oratorem ut insulam visitaret invitaverant (Wil.) 18 ἔνεκα U
 ἐπειδὴ δὲ ἴσως D 20 καὶ εἰς τούτον D (ci. Rsk.²) 21 τὸ del. U² τοῦ-
 τον — πρώτην] cf. ad tit. or. XXV

τὴν πρώτην. εἰκότως δ' ἂν οὐ περιεργος νομιζοίμην ἐν πατρίδος 2
 μοίρᾳ τὴν πόλιν ὑμῶν ἄγων· Ἑλλήνων τε γὰρ οὐκ εἰς ἐσχάτους
 δοκοῦντα τελεῖν παντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ κήδεσθαι νομίζειν αὐτῷ
 προσήκειν οὐ μάταιος ὁ λογισμὸς, τῶν τε πρὸς ὑμᾶς ἰδίᾳ μοι δι-
 5 καίων ὑπαρχόντων οὐδ' ὑμεῖς ἐπιλέλησθε, ἀνθ' ὧν καὶ λέγειν καὶ
 πράττειν ὀτιοῦν ἀξιοῦν ὑπὲρ ὑμῶν δικαίως ἂν συγγνώμης τυγχά- 3
 νοιμι. ὃν μὲν οὖν τρόπον διετέθην ἐπὶ τῇ περὶ τὸν σεισμόν συμ-
 φροῶ καὶ ὀποῖόν τινα ἔμαντὸν παρέσχον τοῖς πρεσβεύσασιν ὑμῶν
 εἰς Αἴγυπτον κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους, παρ' αὐτῶν κάλλιστ'
 10 ἂν πύθοισθε· ἀγγελλομένων δέ μοι πολλῶ δεινοτέρων, εἰ οἷόν τε
 εἰπεῖν, τῶν νῦν, ὅτι ἀπιστεῖτε ὑμῖν αὐτοῖς καὶ διήρησθε καὶ ταρα-
 χὰς οὐ προσηκούσας ὑμῖν ταράττεσθε, οὐθ' ὅπως χρῆ πιστεῦειν
 οὐθ' ὅπως ἀπιστεῖν εἶχον. οἱ τε γὰρ ἀγγέλλοντες ὑμέτεροι πο-
 λῖται καὶ τὰ ἄλλα τῶν ἀξιοπίστων, καὶ καθ' ὑμῶν τὸ παραδέξα-
 825 D 15 σθαι ῥαδίως τοιαύτας αἰτίας οὐκ ἐνήν. εἰ μὲν οὖν περιῆν Τέρ-
 πανδρος ὁ Λέσβιος, ἐκείνον ἂν ὑμῖν συννεξάμην ἐλθεῖν· ἐπεὶ δὲ
 λόγῳ ψιλῶ δεῖ πείσαντα καταστήσασθαι τὰ πράγματα, ἔμαντοῦ
 τὸ ἀγώνισμα ποιοῦμαι.

Πρῶτον μὲν οὖν ἐκεῖνο ἐνθυμήθητε ὅτι ὑπὲρ μὲν ἄλλου τινὸς 4
 20 πράγματος οἷόν τε ἐστὶ καὶ τοὺς ἐναντίους λόγους διελθεῖν, ὑπὲρ δὲ
 τῆς ὁμονοίας οὐδεὶς πώποτε ἡμφισβήτησεν τὸ μὴ οὐ μέγιστον εἶναι
 τῶν ἀγαθῶν ταῖς πόλεσιν. ἀλλ' ὑπὲρ μὲν τῶν πολιτειῶν αὐτῶν καὶ
 τῶν ἐν αὐταῖς νομίμων χωρὶς ἕκαστοι φρονοῦσιν, τὸ δ' ἐν ἀπάσῃ
 [τῇ] πολιτείᾳ μηδὲν ἐναντιώτερον εἶναι στάσεως μηδ' ὅ τι μᾶλλον
 25 τοῖς καθεστηκόσι λυμᾶνεται, τοῦτ' ὅτι ὡς περὶ μιᾶ φωνῆ νενίκηκεν.
 καίτοι πῶς οὐκ ἄτοπον περὶ αὐτοῦ μὲν τούτου πάντας συμφρονεῖν,
 ὡς καλὸν ἢ ὁμόνοια καὶ σωτήριον, ταύτης δὲ ἀμελήσαντας ἐρίζειν
 [ἀλλήλοισ] ἀξιοῦν καὶ ταῦτα ἀνήντα, καὶ τὰ μηδενὶ τῶν ἄλλων Ἑλ-
 λήνων ἢ βαρβάρων ἀγνοεῖν ἔχοντα καλῶς, ταῦτα ἐκφυγεῖν Ῥοδίους;
 30 οὐ μὴν οὐδ' εἰδέναι μὲν φάσκειν, ἐκόντας δὲ ὀλιγορεῖν τῆς σωτη-
 ρίας ἀνθρώπινον. ἥδιστα δ' ἂν μοι δοκῶ τοῦτο ἐπιτιμηθῆναι, ὡς 5

3 αὐτῷ O 10 πολλῶ DUT: πολλῶν AS οἷόν τ' S 11 ὅτι SDU²:
 ὅτ' ATU¹ 13 iunge τε — καὶ καθ' (14) 14 καὶ τᾶλλα SD 15 τοιαύτας
 ῥαδίως U 16 ὑμῖν om. D συννεξάμην D 18 τῷ τοῦτο D 19 καὶ
 om. U 21 ἡμφισβήτησεν O; cf. p. 44, 22 23 τῇ secl. Kaibel (τὸ δὲ πάσῃ
 πολιτείᾳ Rsk.) monens dativum ad ἐναντιώτερον mente facile suppleri, praesertim
 cum vv. μηδ' ὅτι — λυμᾶνεται subsequantur; pro ἀπάσῃ ci. ἅπασαι Wil.
 25 ὡς περὶ ATU: ὡς περ ἐν D, ὡς περ S 26 συμφρονεῖν ἅπαντας D
 27 δ' S 28 ἀλλήλοισ SDUT², om. AT¹, seclusi 29 ταῦτ' D 30 οὐ μὴν
 SDT: καὶ // μὴν A, καὶ μὴν U ἐκόντα D 31 τοῦτ' SD

ἀρχαῖα λέγων καὶ οὐδ' ὅτι οὖν καινὸν εὐρηκώς. πῶς γὰρ οὐκ ἄτοπον τῷ μὲν λέγοντι μέμφεσθαι ὡς λίαν γνώριμα καὶ παλαιὰ καὶ πᾶσι δοκοῦντα συμβουλευοί, αὐτοὺς δὲ μὴ τολμᾶν χρῆσθαι τοῖς οὕτω φανεροῖς, ἀλλὰ μὴ μόνον πρὸς αὐτοὺς στασιαστικῶς ἔχειν, ἀλλὰ καὶ παντὶ τῷ μέχρι τούτου χρόνῳ διαφέρεσθαι; ἐγὼ δὲ οὔτε τὸν 5 σύμβουλον οὔτε τοὺς χρωμένους ἡγοῦμαι τοῦτο δεῖν σκοπεῖν, τὸν μὲν ὅπως ἐρεῖ ταῦτα ἃ μὴδεῖς, τοὺς δὲ ὅπως ἀκούσονται ταῦτα ἃ μὴ πρότερον, ἀλλ' ὅ τι μέλλει κοινῇ συνοίσειν, τοῦτο καὶ λέγειν προαιρεῖσθαι. οὐδὲ γὰρ ἐν ταῖς τοῦ σώματος χρεῖαις τοῦθ' ἡμῶν ἕκαστος ἐσπούδακεν, ὅπως τι καινὸν ἀκούσεται, ἀλλ' οὗτος ἀριστος 10 ἰατρὸς ὅστις ἂν ὑγιεῖς ποιεῖν ἐπίσθηται· οὐδ' ἔσθ' ὅστις ὑμῶν ἀγανακτήσει, ἐὰν διὰ τῶν αὐτῶν σωθῆι δι' ὧν τις ἤδη καὶ πρό- 6 τερον. οὐ μὴν ἀλλ' ἔγωγε βουλομένην ἂν ὥσπερ κἀνταῦθ' ὑμῖν ἔχειν ἡγοῦμαι χαρίσασθαι τῷ τι καὶ πλεῖον ἂν εἰπεῖν ὧν οἱ πρὸ ἡμῶν τοῖς ὁμοίοις ἐγκεχειρηκότες, οὕτω καὶ ὑμᾶς ὑμῖν αὐτοῖς ἐθε- 15 λῆσαι χαρίσασθαι καὶ μὴ μόνον τὸν χρόνον τοῦτον, ὃν νῦν ἀκροᾶσθε τοῦτον τοῦ λόγου, ταῦτά φρονῆσαι περὶ τῶν λεγομένων [ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα] — † πείσεσθε γὰρ σαφῶς αὐτῷ, εἰ οἶδα ἐγώ, τὴν ὑμετέραν δεξιότητα καὶ φιληκοῦσαν —, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς μιᾷ γνώμῃ τὸ λοιπὸν χρῆσθαι καὶ τὴν ἔργῳ 20 7 πίστιν ὡς ἦσθητε τῷ λόγῳ προσθεῖναι. Οἶμαι δὲ ἅπαντας ἂν ὑμᾶς συμφῆσαι ὥσπερ τῶν ἐν τοῖς δικαστηρίοις λόγων τούτους ἀληθεσιτάτους ἠγεῖσθε, ὧν ἂν πλεῖστοι καὶ γνωριμώτατοι μάρτυρες ὦσιν, οὕτως καὶ τῶν εἰς συμβουλήν ἠκόντων, οἷς ἂν πλεῖστοι καὶ

826 D
559 J

1 ἀρχαῖον D γὰρ AT et certo S¹: οὖν D et in ras. et S² et U²
 2 καὶ πάλαι|πᾶσι S¹ 3 συμβουλευοί ASU: συμβουλεύει D, συμβουλεύειν T
 4 αὐτοὺς AS(brevi ras. praecedente)DU¹ 5 διαφέρεσθαι χρόνῳ D δ' S
 7 δ' et ταῦθ' D ἀκούσονται S 8 καὶ λέγειν καὶ προαιρεῖσθαι T (Junt., unde καὶ λέγειν καὶ ἀκοίειν) πρ. Rsk.) 9 ἡμῶν ἕκαστος] ἕκαστος ὑμῶν D
 12 τις om. SU 14 πλεόν S ἂν om. U 15 οὕτως D 16 ἀκροᾶσθαι τοῦ λόγου τούτου D (cf. τὸν χρόνον τοῦτον) 17 ταῦτά p. corr. et S et U: ταῦτα O ἀλλὰ — ταῦτα ADUT, om. S, secl. iam Canter; frustra def. Schmid, Philolog. 1889 (I), 378 18 πείσεσθε DUTA p. corr.: πείσεσθαι S (A a. corr., ut vid.) γὰρ] ἀτὰρ D σαφῶς αὐτῷ ADUT, αὐτῷ σαφῶς S; verba corrupta necdum emendata; pro αὐτῷ ci. τοῦτο, εἰ — ἐγὼ τὴν) Wil. (ut πείσεσθε sit 'afficiemini'); e. g. proposuit (ἐν)δειξεσθε γὰρ σαφῶς τούτῳ, εἰ — ἐγώ, τὴν Kaibel; σαφῶς fort. glossema ad εἰ 19 ἀλλὰ δεῖ καὶ D, ἀλλὰ δεῖ καὶ U (A²) 20 τὸν λοιπὸν (sc. χρόνον, v. 16) Rsk., inutiliter 22 τῶν ἐν δικαστηρίῳ λόγων D (Thom. Mag. p. 270, 19) 23 ἠγεῖσθαι DU πλεῖστοι καὶ γνωριμώτατοι (v. 25) μάρτυρες ὡςί τούτοις T¹ omissis verbis μάρτυρες ὡσιν — σπονδαιότατοι, quibus non repletis (ut desint in T) tantum γνωριμώτατοι in σπονδαιότατοι corr. T² 24 ὡσιν] εἰν D (Thom. Mag. p. 271, 2) οὕτω U οὕτως ἂν καὶ D οἷς] ὧν U

σπουδαιότατοι μάτρουρες ὄσιν, τούτοις μάλιστα χρῆναι πιστεύειν. τοῦτο τοίνυν εἰς Ὅμηρον τὸν κοινὸν τῶν Ἑλλήνων σύμβουλον καὶ προστάτην ἀνεύγκατε, ὃς ἐποίησεν τὸν σοφώτατον τῶν τότε Ἑλλήνων τῇ Ναυσικάῳ συνευχόμενον ἔτι οὔσῃ κέρῃ ἄνδρα τε καὶ οἶκον
5 καὶ ὁμοφροσύνην ὀπάσαι τοὺς θεοὺς αὐτοῖς·

827 D οὐ μὲν γὰρ τοῦδε κρεῖσσον καὶ ἄρειον,

ἢ ὁθ' ὁμοφρονέοντε νοήμασιν οἶκον ἔχῃτον

ἀνὴρ ἢ δὲ γυνή· πόλλ' ἄλγεα δυσμενέεσσιν,

χάρματα δ' εὐμενέτῃσι· μάλιστα δέ τ' ἔκλυον αὐτοῦ (ζ' 182 sqq.).

10 καίτοι μὴ νομίζετε ἑτέρως μὲν ἂν μίαν οἰκίαν καλῶς οἰκῆσαι, 8

ἑτέρως δ' ἂν πόλιν τὴν πᾶσαν, ἀλλ' εἰ μία τῶν καθ' ἓνα ἐστὶν οἰκιῶν σωτηρία τὸ ταῦτά φρονεῖν, πολὺ μᾶλλον τὰς πόλεις οὕτω δεῖν ἔχειν, ὅσῳ μιᾶς μὲν οἰκίας διαστάσης εὐκόλως ἴσας εὐρίσκειται, πόλεως δὲ οὐδὲ ζῆτεῖν ῥαδία γίγνεται· καὶ μιᾶς μὲν οἰκίας εἰς τε καὶ χεῖρον πρακτούσης μικρὸν τὸ διαφέρων τοῖς ἄπασιν, κοινῇ δὲ εὐθνεοῦντας καὶ τοῖς ἰδίοις οἴκοις ἄμεινον πράττειν εἰκόσ ἐστίν. εἰ τοίνυν καὶ τοῖς μέλλουσιν οἰκῆσαι οἰκίαν ἤδη

560 J 15 συνεύχεσθαι καιρὸν ἠγγεῖτο ὁ σύμβουλος περὶ τῆς ὁμονοίας, ἣ ποῦ τοῖς γε ἐκ παλαιοῦ πόλιν οἰκοῦσι καὶ ταύτην οὕτως ἐπιφανῆ πάντα

20 τὰ ἄλλα δευτέρα τούτου ποιεῖσθαι προσήκει. Εἶεν. τριχῇ γὰρ δὴ 9

διαστησώμεθα καὶ θεωρήσαντες μίαν οἰκίαν ἐκ πόλεως πρῶτον, εἶτα εἰς ἄνδρα ἓνα ἀναβῶμεν τῷ λόγῳ καὶ σκεψώμεθα, ποῖός τις ᾗ τις οὐκ ἂν αἰσχύνοιτο ὁμοιούμενος. ἀλλ' ἐνταῦθα καὶ μάλιστα ἂν κατίδομεν τὸ διαπεφυκὸς τῆς ὁμονοίας ἀγαθόν. τίς γὰρ οὕτως 10

25 ἔξω τοῦ φρονεῖν ἢ [τίς] οὕτως ἄπειρος τῶν ἐν τῇ φύσει, ὅστις

2 προεπιστάτην A 4 ἔτ' D 5 αὐτῇ U¹ 6 τοῦδε et τοῦ γε libri Hom. 7 ἔχοιτον U 8 πολλὰ ASUT 9 εὐμενέτησιν S δέ τ' δ' ἔτ' DT αὐτοῖ U, ex Homero corr. 10 μὲν|μίαν T in confinio paginarum (fol. 189^v) μίαν ἂν proponit e schedis Canteri Rsk.² οἰκῆσαι καλῶς DU 11 ἂν] an Rsk. 13 διαστασις D εὐκόλως ἴσας εὐρίσκειται ADUTS² mg.: δύο τὰ μέρη S¹ (quae del. S²) 14 οὐδὲ ζῆτεῖν scripsi: οὐδ' εὐρεῖν O (ex εὐρίσκειται praecedente natum) 15 τὸ διαφέρων ST: ὄφελος ADU 16 εὐθνεοῦντας A¹ (corr. A²), εὐθνεοῦντας D 17 μέλλουσι συνοικῆσαι T ante ἤδη ras. 3 litt. S 19. 20 τοῖς γε — οἰκοῦσι — ποιεῖσθαι προσήκει SDT: τοῖς γε — οἰκοῦντας — νομιστέον αὐτοῖς A, τοῖς γε — οἰκοῦσι — νομιστέον αὐτοῖς U, add. mg. ποιεῖσθαι προσήκει U²; αὐτοῖς evincit auctorem interpretamenti τοῖς — οἰκοῦσι legisse τᾶλλα SD ad εἶεν A^r (aut A¹) mg. minutissimis litteris εἶνα, quod cum praecedentibus iunctum voluit 22 ἄνδρα ἓνα T 23 αἰσχύνοιτο DUS² (-οιτο in ras.): αἰσχύναιτο AT (et fort. S¹) μάλιστ' D 24 τὸ διαπεφυκὸς TU² 25 τίς seclusi: τίς οὕτως D, τίς ASUT; etiam οὕτως post τίς abesse vult Wil. φύσει] humanae naturae

ἂν τὸν εἰκῆ καὶ ῥαδίως μεταβαλλόμενον καὶ μηδέποτε ἐν ταύτῳ
 μένοντα μηδὲ ἂ γνώη φυλάττοντα [ἀντὶ τοῦ διὰ τέλους χρηστοῦ
 καὶ βεβαίου] προέλοιτ' ἂν εἰς χρῆσιν; ὅλον τις ἂν ἤ κηδεῦσαι τῷ
 τοιοῦτῳ [πρὸ τοῦ ἑτέρου] βούλοιο ἢ συμβαλεῖν ἢ συσκηνώσαι 5 S28 D
 ἢ τι τῶν κοινῶν ὀπόσαι πράξεις κατ' ἀνθρώπους μετασχεῖν,
 ὅστις μηδ' αὐτὸς οἶδεν δ' βούλεται, ἀλλ' ὥσπερ εὐριπος ἄνω
 καὶ κάτω φέρεται, πολεμῶν καὶ στασιάζων αὐτὸς ἑαυτῷ; οὐκ-
 ουν δ' γ' ἐναντιος τούτῳ νικᾷ πᾶσι τοῖς κριταῖς, ὅστις ἀπλοῦς
 γενναῖος ἀψευδῆς ταῦτά γιγνώσκων περὶ τῶν αὐτῶν, ὁμοιοῶν ὡς
 11 οἷόν τε μάλιστα αὐτὸς αὐτῷ; πῶς οὖν οὐκ ἄτοπον δυοῖν ἀνδροῖν 10
 ὑποκειμένοι, τοῦ μὲν κατὰ τὴν στασιάζουσαν πόλιν, τοῦ δὲ ὡς
 δεῖ τὴν ὁμοιοῦσαν ἔχειν, τὸν μὲν ὡς ἀνίστατον κακίζοντας, τῷ δὲ
 ὡς ἀρίστῳ τιθεμένους μὴ διασώσασθαι τὸ εἶδος, ἀλλ' ὅτις ἀπεύ-
 ξαιτ' ἂν μὴ συντοχεῖν, [πῶς χρῆ] τοῦτον εἰς τὰ κοινὰ φανῆναι
 12 μιμουμένους; καὶ μὴν οὐδὲν ὄνειδος τοῖς ἰδιώταις οὕτως προσήκει 15
 φεύγειν ὡς πόλει κοινῇ· ὅσῳ γὰρ μείζον τὸ σχῆμα καὶ ὅσῳ πλείους
 οἱ συνεισόμενοι, τοσοῦτῳ μᾶλλον καθαρεύειν ἀπάντων εἶδος ἐστι
 τῶν ἀισχυρῶν. χωρὶς δὲ τούτων οὐδὲ δ κίνδυνος παραπλήσιος·
 ἰδιώτης μὲν γὰρ οὐχ ἑστὼς τὴν γνώμην οὐδὲν μᾶλλον αὐτόχειρ
 αὐτοῦ γίγνεται, ἀλλ' ὅσον δοκεῖν εἶναι φάυλος, τοσοῦτον ζημιούται· 20
 πόλις δὲ διεστώσα πρῶτον μὲν διπλῆν φέρεται τὴν ἄνοιαν, ἐπειθ'
 ἂ ποιεῖ πάσχουσα ἀναφαίνεται, καὶ τὴν δίκην ἐπ' αὐτῶν δίδωσι
 13 τῶν πραγμάτων. ἂ μοι δοκεῖ καὶ Ἡσίοδος προορώμενος τὰς ἔρι-
 δας πάσας πόρρωθεν κωλύειν, ἥτις μὴ πρὸς ἔργον παρακαλεῖ·

1 τὸν] τῶν S¹ 2 ἀντὶ τοῦ — 3 βεβαίον seclusi; ἀντὶ, quo interpreta-
 mentum arguitur, om. SD 4 πρὸ τοῦ ἑτέρου seclusi, glossema eiusdem inter-
 pretis ac v. 2 συσκηνώσαι A: συσκηνώσαι T pr. m., συσκηῆσαι SDU
 5 τῶν κοινῶν ὀπόσαι U: τῶν πᾶσι κοινῶν ὀπόσαι AT, τῶν πασῶν ὀπόσαι
 SDT¹ mg. 7 οὐκοῦν O (edd.) ἐναντίως T a. ras. 9 ταῦτα S a. corr.
 γινώσκων SDU 10 αὐτῷ a. corr. et S et T, ἑαυτῷ D 11 ὑποκειμένων D¹
 12 ἀνίστατον AT: γρ. ἀνόητον mg. T¹, ἀνόητον SUD², ἀνοητὶ D¹, cf. v. 21
 ἄνοιαν 31 ὡς om. S¹ τιθεμένους DUTA²: πείδομενος S¹ (corr. S²), τιθε-
 μένοις A¹ ἂν ἀπεύξαιτο μὴ S 14 πῶς χρῆ Rsk. suspectum, expunxit D²,
 seclusi 15 οὐδὲν] οὐδὲ D οὕτω SDUT 17 συνεισόμενοι A¹S¹U: συνοι-
 σόμενοι A²DTS² ἀπάντων om. U, fortasse recte 20 αὐτοῦ] αὐτοῦ AU¹,
 αὐτοῦ S, οὗτος D γίγνεται U¹ 21 διπλῆ D φέρεται] ται in ras. S²
 τὴν ἄνοιαν A 22 ἐπ' DUT et in ras. S¹: ἀπ' A 24 lacunam indicavi;
 e. g.: προορώμενος τὰς ἔριδας (δέο γενέσθαι φάναι, καὶ τὴν μὲν προτρέπουσαν
 ἐπ' ἔργα καλὰ ὡς ἀγαθὴν ἀνθρώποις ἐπαιεῖν, τὴν δὲ καὶ ἀνδρας ἀπαντας
 κελύειν καὶ πόλεις) πάσας πόρρωθεν κτέ.; Hesiod. OD. 11—24 πόρρωθεν
 παραιεῖν κωλύειν D παρακαλεῖ S¹

829 D

εικότως. οὐ γάρ ἐστιν οὐ σίδηρος, οὐ χαράκιμα, οὐχ ὄπλον
οὐδὲν φοβερόν ταῖς πόλεσιν, ἂν εὖ φρονεῖν ἐθέλωσιν μόνον· ἀλλὰ
καὶ ταῦτα ὑπὸ τῆς ἀνοίας καθ' αὐτῶν ἰσχυρὰ ποιοῦσιν οἱ πολλοί.
τὰ μὲν τοίνυν ἄλλα παρορφθέντα ἐπιταροῦν ποιεῖ τὴν ζημίαν καὶ
5 οὐ πάσαις ταῖς ψήφοις ἡμάρτηται, τὸ δ' ἐπ' ἀλλήλους τρέπεσθαι
καὶ τὸ τὴν ἐπὶ τῇ κοινῇ σωτηρίᾳ κατοικίαν γενομένην ταύτην δια-
λύοντας καὶ διασπῶντας τὰ αὐτῶν εὖ τίθεσθαι νομίζουσιν ἐκάστος
ἐξαίρει πᾶσαν ἀνθρώπων ἀνοίαν· τοσοῦθ' ὑπερβάλλει. Καὶ μὴν 14
οὐδὲ Σόλωνος ἔξω τοῦ καιροῦ ποιεῖν ἂν μοι δοκῶ μνησθεῖς, ἄλλως
10 τε καὶ οὐ νόμου καὶ πολιτείας ἐξετασμός. ἐκεῖνος τοίνυν ἐν τοῖς
ἐλεγείοις (frg. 5 B⁴) διεξιὼν περὶ τῶν αὐτῶ πεπολιτευμένων ἐπὶ
τούτῳ μάλιστα πάντων σεμνύνεται, τῷ καταμῖξαι τὸν δῆμον πρὸς
τοὺς δυνατοὺς, ὅπως ἂν μιᾶ γνώμῃ τὴν πόλιν οἰκῶσιν, μηδέτεροι
πλεῖον ἰσχυρόντες ἢ κοινῇ συμφέροι. καίτοι τοῦτ' ἐστιν οὐ μόνον
15 προτρεπόντος εἰς ὁμόνοιαν, ἀλλὰ καὶ δεικνύντος ὅπως αὐτὴν κτᾶ-
σθαι προσήκει. καὶ τί δεῖ καθ' ἐκάστους λέγειν; οὐ γάρ ἐστιν 15
οὐ ποιητῆς, οὐ νομοθέτης, οὐ δῆτωρ, ὅστις ὡς ἔπος εἰπεῖν ἄλλοθεν
ποθεν ἄρχεται, οὐδ' ἄλλο τι μᾶλλον πρεσβεύει τῆς πρὸς ἀλλήλους
φιλίας καὶ πίστεως· εἰκότως καὶ ἀναγκαίως. εἰ γὰρ τῶν συμμαχῶν
20 οὗτοι πιστότατοι καὶ ἀναγκαιότατοι οἵτινες ἂν τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν
καὶ φίλον νομίζωσιν, ἢ πού σφᾶς γε αὐτοὺς ὡς ἐχθροὺς προσορᾶν
830 D οὐ σωτήριον. τίσι γὰρ καὶ χρῆσθαι τῶν ἔξω δυνατῶν τοὺς αὐτοὺς
οὐκ ἔχοντας; γνώμη δ' ἂν τις καὶ τῇ προσηγορίᾳ τεκμαιρόμενος, 16
μόνον γοῦν τοῦτο νόσημα πόλεως κέκληται. καίτοι πῶς οὐκ ἄτο-
25 πον τῶν μὲν ἐν τοῖς σώμασιν ἀρρωστημάτων, ἃ μέρει τινὶ λυμαί-
νεται, τοσαύτην πρόνοιαν ἔχειν [ὥστε τάχιστα παύεσθαι], τῶν δὲ
ἀπολλύντων δημοσίᾳ τὰς πόλεις μὴ τὴν ταχίστην ἀπαλλαγὴν ζη-

1 οὐ post ἐστιν corr. ex ἰ S² 2 εὖ φρονεῖν] cf. ad p. 41, 4 ἐθέλωσιν
A¹, corr. A² 3 ἰσχυρὰ καθ' αὐτῶν D 6 τῇ AS: om. DUT 7 αὐτῶν
ADT, αὐτῶν S¹ 8 ἐξαίρει] ὑπεραίρει Rsk., cf. Thom. Mag. p. 119, 19; ἐξαίρει
πᾶσαν — ἔννοιαν Lex. Vindob. p. 71, 6; 93, 12 10 ἐξετασμός AUT: ἐξετα-
σμός ἐστίν SD 11 αὐτῶ O 13 μηδὲ ἔτεροι A¹ (corr. A²) S (μὴ δὲ)
14 ἢ] ἢ A¹T 17 οὐ ῥήτωρ οὐ νομοθέτης D, cf. § 24 *Ἀνκούργου λόγων καὶ*
νόμων 18 ἄρχεται] ἄ in ras. S² ἄλλο τι μᾶλλον πρεσβεύει παρὰ τῆς D,
ἄλλο τι πρεσβεύει τῆς ASUT; ΑΛΛΟΤΙΜΑΛΛΟΝ genuinam esse lectionem (in D
fortasse coniectura inventam: 'subaudi μᾶλλον' Rsk.) non tam grammatica quam
sententia evincit; παρὰ interpretamentum alius lectionis: voluit interpretes ἄλλο
τι — παρὰ τὴν — φίλιαν 19 συμμαχούντων D 20 οἵτινες τὸν αὐτὸν
ἂν T 21 γε om. D 22 οὐ σωτήριον dubito an non genuina; languent
καὶ χρῆσθαι] κεχρησθαι T δυνατῶν DT αὐτοῖσ A¹ (corr. A¹)D 24 γοῦν]
γὰρ D 26 ὥστε — παύεσθαι seclusi monente Kaibelio e sanae sententiae rati-
one ὥστε (ὡς) τάχιστα flagitari; cf. p. 62, 20. 64, 28 δ' D

τεῖν, ἀλλ' ὅπως διὰ πλείστα γενήσεται, καὶ τῶν μὲν ἀκουσίων 562 J
 ἀποτροπὰς αἰτεῖν τοὺς θεοὺς, ὅσον λιμοῦ καὶ λοιμοῦ καὶ τῶν
 τοιοῦτων, ἃ δὲ μεῖζω μὲν τούτων κακοῖ, τῷ δ' εἰς φρονηεῖν ἔστι
 17 θεραπεύσαι, ταῦτα μὴ βούλεσθαι; πρότερον οὖν οὐδ' εὐχεσθαι
 φήσετε ὑπὲρ τῆς ὁμοιοῦς; τί ποτ' οὖν ἄλλο ὑμῖν αὐτοῖς ἀγαθὸν 5
 συνενύξεσθε; ἀλλὰ νῆ Δία τοῦτό γε ποιεῖν προθύμως; οὐκοῦν ἀτο-
 πον τοὺς μὲν θεοὺς ἐνοχλεῖν, αὐτοὺς δὲ μὴ βούλεσθαι πράττειν
 18 ἃ γ' ἐφ' ὑμῖν εἶναι δοκεῖ τοῖς θεοῖς αὐτοῖς; καὶ μὴν εἴ γε τοῖς
 σώμασιν αὐταὶ βαρύνονται τῶν νόσων καὶ πλειστης δέονται τῆς
 ἐπιμελείας, αἰτνες ἂν τῶν ἐντὸς ἀψωνται, πῶς οὐ καὶ πόλει ταῦτ'
 εἶναι τῶν ἀνυχμάτων ἔσχατα χρῆ δοκεῖν, ὑφ' ὧν εἴσω φθειρεται;
 ἢ πολεμίους μὲν εἴσω τεύχους παρελθόντας φοβερωτέρους κρίνο-
 μεν, αὐτοὺς δὲ ἐν μέσῃ τῇ πόλει πολεμεῖν ἀλλήλοις μικρόν τι
 19 νομοῦμεν εἶναι; καὶ μὴν οὐδ' ἐκεῖνον ἀποδέξομαι τὸν λόγον, ὡς
 ἄρα στάσις ἐμφύλιος τοσοῦτω πολέμον χαλεπώτερον, ὅσω πόλεμος 15
 εἰρήνης. ὄρω γὰρ πόλεμον μὲν εἰρήνης πολλὰκις αἰρετώτερον συμ-
 βαίνοντα, στάσιν δὲ ὁμοιοῦς οὐδέποτε. πολεμήσασι μὲν γὰρ ἤδη
 πολλοῖς συνήνεγκεν καὶ εἰς χρημάτων κτήσιν καὶ πρὸς δόξαν καὶ πρὸς
 ἰσχὺν καὶ πάνθ' ὅσ' ἂν εἴποι τις, στάσει δὲ καὶ μίσει πρὸς ἀλλή-
 λους χρώμενοι οὐδένας πάποτε (οὐδὲ) τῶν ὄντων ἀγαθῶν ἀπάναντο· 20
 τοσοῦτ' ἀπέσχον τοῦ προσκλήσασθαι γε ἕτερα. συνελόντι δ' εἰ- 881 D
 πεῖν εἰρήνης μὲν ὑπαρχούσης τοσοῦτω χεῖρον στασιάζειν ἢ πολε-
 μεῖν ἐπαρθῆναι, ὅσω χεῖρον ἑαυτοὺς κακῶς ποιεῖν ἢ ἐτέρους. ἐν
 πολέμῳ δὲ τὸ αὐτὸ τοῦτο τοσοῦτω χεῖρον, ὅσω πόλεμος εἰρήνης.
 20 καὶ μὴν οὐ νῦν μὲν δοκεῖ, πρότερον δ' οὐκ ἐδόκει τῶν κακῶν ἔσχα- 25
 τον εἶναι. καὶ τοῦτο τοσοῦτω γὰρ μετριώτερον στάσεως

1 γενήσεται ποιεῖν καὶ D 3 κακοῖ AT¹: κακὰ U pr. m., κακὰ SDT²
 mg. c. γρ. 4 οὐδ' μὴ δ' U 5 ὑπὲρ] ὑπὸ T ὑμῖν ἑαυτοῖς S 8 εἶναι
 om. D θεοῖς αὐτοῖς. καὶ μὴν SUT: θεοῖς αὐτὰ καὶ μὴν A, θεοῖς. ἀντίκα
 μὴν D 10 ταῦτα S 13 ἀλλήλοισ μικρόν τι νομοῦμεν εἶναι AT¹U, inter
 ἀλλήλοισ et νομοῦμεν εἶναι lacuna 6—8 litt. relicta D: ἀλλήλοισ. ἀδέξω τῷ
 κοινῷ νομίζει τις S et addunt mg. T²U¹, cf. ad v. 25 14 'neque ea mihi pro-
 batur ratio, ex qua tanto perniciosiorem discordiam civilem bello esse autumant,
 quanto pace bellum' 19 ὅσ' ἂν] ὅσα U¹ 20 οὐδὲ add. Kaibel 21 ἐτέρας
 A¹, corr. A² 24 δὲ] γὰρ U τοσοῦτο S 25 καὶ μὴν οὐ νῦν μὲν δοκεῖ
 πρότερον δ' οὐκ ἐδόκει SDUT¹ mg. et A¹ (nisi quod δὲ δόκει reliquit, quod
 in δ' οὐκ ἐδόκει corr. A²): καὶ μὴν οὐ νῦν μὲν ἄδεια πολλή, πρότερον δ' ἐδόκει
 (δὲ δόκει A) A¹T, hausit interpres sua e p. 63, 5 26 καὶ τοῦτο A: om. SDUT;
 indicavi lacunam; argumentum fuerit: immo discordia semper visa est semperque
 videbitur esse amentia, quae liberam civitatem dedecet; adeo enim indigna viris
 liberis est, ut proavi nostri, qui maxime sua libertate superbiebant, vel tyran-
 nidem interdum praestabiliorem discordia civili duxerint, idque recto usi iudicio

ἢ τυραννίς, ὅσω πρῶτον μὲν κουφότερον εἰς κακῶς ποιῶν πόλιν
 ἢ πάντες κύκλω, ἔπειτα ἔλευθερῶσαι μὲν πόλιν ὥστε στασιάζειν
 οὐδεὶς πώποτε εἶ φρονῶν ἠξίωσεν, ὑπὲρ δὲ τοῦ μὴ στασιάζειν
 τυράννους ἤδη τινὲς ἐξεπίτηδες ἐστήσαντο. καὶ μετὰ μὲν γε τυ-
 5 ράννου καὶ νόμους θεῖναι τῶν νομοθετῶν αὐτῶν ἤδη τινὲς (Plat.
 leg. IV 710 DE) εἶπον προφέρειν, στάσει δ' ἢ συστήναι τὸ πρῶτον
 568 J ἢ συμμεῖναι πολιτείαν οὐδενὶ πώποτ' ἔδοξεν ἐγγωρεῖν. καὶ μὴν 21
 τυραννοῦμεναι μὲν τῶν πόλεων ἤδη τινὲς εἰς τε μέγεθος καὶ κατα-
 σκευὴν ἐπέδοσαν, στάσει δὲ οἵτινες οὐκ ἐφθάρησαν οὐκ ἂν ἔχοιμεν
 10 εὐρεῖν. καίτοι πῶς εἰκὸς τοῖς μὲν τοὺς τυράννους ἀποκτινύουσιν
 δωρεὰς προειρηκέναι, τοῖς δὲ τὰς στάσεις καταλύουσιν μηδὲ ὅσον
 πείθεσθαι βούλεσθαι; ὑμεῖς τοίνυν σεμνύνεσθε ὡς ὄντες ἐλεύ- 22
 θεοὶ καὶ τὴν δημοκρατίαν οὕτως ἐπαινεῖτε ὥστε μὴδ' ἂν ἀθά-
 νατοὶ δέξαισθε γενέσθαι, εἰ μὴ τις ὑμᾶς ἐπὶ ταύτης ἑάσει μένειν
 15 τῆς πολιτείας. καίτοι πῶς οὐκ ἄλογον αὐτὴν μὲν οὕτω τιμᾶν,
 ταύτη δ' ἐπηρεάζοντα μὴ θέλειν συνιέναι, καὶ μοναρχίαν μὲν εἶ-
 τις κατασκευάζοιτο, πικρῶς ἂν ἔχειν, ὃ δὲ τούτου τοσοῦτοις ὄσοις
 εἶπον δέδεικται χαλεπώτερον, τοῦτο αὖξιν ἐκόντας, καὶ μὴδ' ἐκεῖνο
 892 D 20 δύνασθαι λογίσασθαι ὡς οὐκ ἔστιν ὄπως, εἰ ταῦθ' οὕτω πρόεισιν,
 οὐ κινδυνεύσετε ἀποστρεφθῆναι τῆς δοκούσης ταύτης ἔλευθερίας·
 κἂν μὴ ἐκόντες ἐπιτρέψητε, ἄλλος ἀρίζεται ὅστις ὑμᾶς σώσει πρὸς
 βίαν, ὡς οὗτ' ἄγνοεῖν τὰ τοιαῦτα τοῖς ἀρχουσι θεσμὸς οὗτ' ἐν
 μηδενὶ ποιεῖσθαι λόγῳ. ὥστε εἰ μηδενὸς ἄλλου χάριν, τοῦ γ' ὄντες
 ἐλεύθεροὶ ποιεῖν ὃ τι βούλεσθε, τῶν νυνὶ τούτων ἀπόστητε, ἵνα
 25 μὴ φοβῆσθε ἅμα ὅσον νῦν θαρρεῖτε καὶ φιλοτιμίαν ἀρχαίαν
 ἀποβάλητε. Ἔστι δὲ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου τοῦτ' ἀπο- 23
 λαθεῖν, παραδείγμασι τοῖς γνωριμωτάτοις χρωμένους εἰς τὰ παρ-
 όντα· καὶ ταῦτα πρὸς μὲν ἄλλους τινὰς διεξιέναι μειρακιδῶδες ἂν
 ἦν ἴσως, πρὸς δὲ ὑμᾶς καθαρῶς ὄντας Ἑλληνας καὶ τεθραμμέ-

1 ποιῶν τὴν πόλιν D 6 προφέρειν] συμφέρειν DU στάσει U 7 συμ-
 μεῖναι πολιτείαν ASD: συμβῆναι πολιτείαν T, συνεῖναι πολιτεία (= -εἶα) U
 8 κατασκευῆν] cf. § 45, om. XXVII § 13 9 ἄτινεσ DU, cf. p. 62, 3 10 τούσ
 om. D 11 προρηκέναι A¹, corr. A^r 14 δέξαισθε ATU¹: δέξασθαι SDU²
 εἰ μὴ τις ἐπὶ ταύτησ ὑμᾶσ ἑάση μένειν D μένειν ἑάσει U 15 αὐτὴν] ταύ-
 τησ S 16 συνεῖναι O (i. e. συνείναι); συνιέναι Canter 18 τοῦτ' D .
 19 εἰ ταῦθ' ἔνταῦθ' D 20 κινδυνεύσετ' D 21 ἀποστρεφθῆναι — ἔλευ-
 θερίας om. S¹, add. S² mg. ἐπιτρέψητε ADU ('mihī consilianti tanquam me-
 dico', cf. ἄλλοσ — σώσει): ἐπιστρέψητε ST 22 θεσμὸσ ASD: θέμισ UT
 οὔτε A 23 γε D 25 φοβεῖσθ' D καὶ SD: καὶ μὴ ATU 28 sq. ἂν
 ἦν ἴσωσ AD: ἂν ἴσωσ ἦν S, ἂν ἴσωσ UT; ἦν suspectum

24 νους ἐν παίδων ἐν τούτοις οὐκ ἄχρηστον. τοῦτο μὲν τοίνυν εἰς τὴν
 τῶν Λακεδαιμονίων πόλιν ἀποβλέψατε, ὀμόφυλον ὑμῖν οὖσαν, ἣ
 μέχρι μὲν ἐστασίαζεν, οὐδενὸς τῶν προσοίκων βελτίων ἦν, ἀλλὰ
 καὶ πολεμοῦσα ἤττατο, ὡς λέγεται, τὰ πολλὰ· ἐπεὶ δὲ κατέστη
 διὰ τῶν Λυκούργου λόγων καὶ νόμων, ἠγεῖτο τῶν Ἑλλήνων καὶ 5
 25 κατὰ πόλεις καὶ κοινῆ. αὐθις δὲ τὸ τῶν Ἀθηναίων θεωρήσατε,
 οἱ στασιάζοντες μὲν οὔτε σφίσι αὐτοῖς οὔτε ἑτέροις ἐδύνατ' εἶναι
 χρήσιμοι, ἐπεὶ δὲ τῶν τυράννων ἀπαλλαγέντες ὁμονόησαν πρὸς
 ἀλλήλους, οὐ μόνον τὴν πόλιν, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἑλλάδα ἠλευθέρωσαν
 ἐν τοῖς μεγίστοις καιροῖς. παραλαβόντες δὲ τὴν ἀρχὴν, ἕως μὲν 10
 μίαν γνώμην εἶχον, ἀντείχον μικροῦ δεῖν ἅπασιν ἀνθρώποις καὶ
 κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, ἐπεὶ δὲ διέστησαν, τὰ μὲν τεῖχη
 26 κατέσκαψαν, τὰς δὲ ναῦς παρέδωσαν. καὶ τοῦτο τοσοῦτον ἀτύχημα
 ἀτύχηςας ὁ δῆμος ἐκπεσῶν καὶ κατελθὼν αὐθις, ἐξὸν αὐτῷ τιμω-
 ρήσασθαι τοὺς ἐπαναστάντας καὶ πρὸς οὓς παρετάξατο, ὁμονοεῖν 15
 εἴλετο, τὴν κοινὴν τῆς πόλεως σωτηρίαν προτέραν τῶν ἰδίων ἐγ-
 κλημάτων ποιησάμενος. καὶ γὰρ τοὶ πάλιν εἰς τὰ πράγματα' εἰσ-
 ἤλθεν καὶ προὔστη τῶν Ἑλλήνων σχεδὸν ἐν μέρει πάντων. το-
 σοῦτο κακὸν ἢ στάσις ταῖς πόλεσιν καὶ τοσοῦτ' ἀγαθὸν τὸ
 27 θέλειν ὡς τάχιστα παύσασθαι. εἰ δὲ δεῖ καὶ τῶν ὑμετέρων προ-
 γόνων Ἀργείων ἀναμνησθῆναι, λέγεται καὶ τούτους ταραχθέντας
 ἐν ἀλλήλοις, Ἀθηναίων πρέσβειων ἀφικομένων ὡς αὐτοὺς καὶ δι-
 दाξάντων ὡς αὐτοὶ τὰ σφέτερά' αὐτῶν ἔθεντο, ὑπακοῦσαι καὶ τὴν
 28 στάσιν ἐκποδῶν ἀνελόντας πάλιν εἰς ταῦτόν ἐλθεῖν. νῦν τοίνυν,
 ὦ ἄνδρες Ῥόδιοι, παρὰ πασῶν τῶν πόλεων τούτων χρῆ νομίζειν 25
 πρᾶξαι κοινὴν ἥκειν ὡς ὑμᾶς ἐπὶ τὰς διαλύσεις προκαλουμένην,
 προηγορεῖν δὲ ἡμᾶς συνδεομένους ἃ νομίζομεν πάντῃ βέλτιστα
 29 ὑμῖν εἶναι. καὶ μὴν οὐ ταῦτόν γε τοῖς Ἀθηναίοις ὑμᾶς ποιῆσαι
 δεῖ οὐδὲ τοῖς ἐφ' ὑμᾶς δανεισαμένοις συνεκτῖσαι τάλαντα ὄσα δὴ,
 σημεῖον τῆς πίστεως, ἀλλ' ἀζήμιος ἢ σωφροσύνη πρόκειται τού- 30
 των τε ὧν εἶπον ἐνθυμουμένοις καὶ μηκέτι εἰς πόλιν μίαν ἢ δευ-
 τέραν βλέπουσιν, ἀλλ' εἰς τὰ κοινὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα καὶ

1 ἐν om. T 2 ἡμῖν A 3 οὐδενὸς] οὐδεμᾶς Laur. 60, 20 (inde Junt.)
 βελτίω S¹ 6 δὲ καὶ τὸ U 7 οὐθ' S, οὐτ' D ἐδύνατο T 10 τὴν ἀρχὴν
 ATU: τὴν ἀρχὴν τῶν ἐλλήνων SD 11 εἶχον] εἶναι D 12 posterius κατὰ
 om. A 13 παρέδωσαν sic O 15 παρετάξαντο UT 17 πράγματα SDU
 19 κακὸν ἔστιν ἢ στάσις D αἱ στάσεις U 20 ἐθέλειν S 21 λέγεται
 κτέ.] nescio quo haec spectent; ad Thuc. V 61 relata vult Wil. τούτοις
 ταραχθέντες T 23 σφέτερα αὐτῶν εὔθετο (sic) D 27 ὑμᾶς D 29 ὄσα]
 ὡς ὄν S 31 τε] δε S, at τ s. l. add. pr. m., γε T μήκετ' εἰς μίαν ἢ δευ-
 τέραν πόλιν βλέπουσιν D

πάσας τὰς πόλεις τὰς Ἑλληνίδας, αἷς οὔτε φάλαγγες ὀπλιτῶν
 ἐναντιῶν οὐδ' ἑππέων πληθὺς οὔτε ἄλλο οὐδὲν τῶν δοκούντων
 εἶναι φοβερῶν, ἀλλ' ἢ κατ' ἀλλήλων στάσις καὶ ἀπιστία καὶ τὸ
 μήτε κοινῇ ταῦτὸν φρονεῖν μήτ' αὐ καθ' ἑκάστους ὑγιαίνειν αἴτιον
 5 τῆς τοσαύτης μεταβολῆς ἐγένετο. καὶ μηδεὶς ὑμῶν ἐν ἀδείᾳ ποι- 30
 εἶσθω τὸ τοὺς καιροὺς ἑτέροισ ἐῖναι, ἀλλ' ἐκεῖνο κοινὸν ἐνθυ-
 μείσθω κατὰ πάσης στάσεως, διὲ τῶν παρόντων ἀγαθῶν ἀεὶ
 πέφυκεν ἀποστερεῖν. χωρὶς δὲ τούτων, ὧ ἄνδρες Ῥόδιοι, καὶ ἡ
 συμφορὰ μείζων, ἐπὶ τοιούτων καιρῶν ἐν οἷς φόβος μὲν οὐδεὶς
 10 οὐδὲ κίνδυνος, εὐδαιμονίας δὲ ἀπολαύειν ὀπόσης τις βούλεται πάρ-
 εστιν; εἰ τὸ ἐπιβάλλον ἐφ' ὑμᾶς μέρος ὥσπερ θεωρικῶ προήσεσθε
 ἐξεπίτηδες. μέχρι μὲν γὰρ διειστήκει τὰ τῶν Ἑλλήνων, εἰκὸς ἦν 31
 συνοίσειν καὶ τοὺς μὲν ταῦτα, τοὺς δὲ ἐκεῖνα ὑμῶν αἰρεῖ-
 σθαι. νῦν δὲ τίς ἢ στάσεως ἀφορμὴ ἢ φραστῶνης οὐκ ἐξουσία;
 15 οὐ κοινῇ μὲν ἀπασα γῆ, βασιλεὺς δὲ εἷς, νόμοι δὲ κοινοὶ πᾶσι,
 πολιτεύεσθαι δὲ καὶ σιωπᾶν καὶ ἀπαιρεῖν καὶ μένειν ἀδεια ὀπό-
 ση(ν) τις βούλεται; τί οὖν δεῖ κακῶν ἐπεισάκτων ἢ μανίας τοῖς
 πᾶσι περιιτῆς;

Ἄλλὰ γὰρ οὐχ ὡς ἔσχατον ἢ στάσις τῶν κακῶν δεῖξαι 32
 20 χαλεπώτερον, ἀλλ' ὅπως αὐτῆς ἀπαλλάξεσθε, τοῦτ' ἴσως ἐρ-
 γον εὐρεῖν. οὐ γὰρ ἀγνοίᾳ τοῦ συμφέροντος ἀμαρτάνειν μοι δο-
 κεῖτε τοσοῦτον, ὅσον, εἰ οἶόν τε εἰπεῖν, ἀπονοίᾳ τινὶ καὶ τῶν
 διαφορῶν ἠττώμενοι. λέγω δὴ [κεφάλαιον] πρῶτον μὲν ὀργῆν
 ἀπασαν ἀπελθεῖν ἐκποδῶν ὥσπερ ἐκ πολιορκίας τὰ ἐαυτῆς ἔχου-
 25 σαν, ὡς οὐ τῷ θυμῷ κάλλιστα τὰ πράγματα κρίνεται· ἔπειτα
 φθόνον καὶ πλεονεξίαν ἐκατέρωθεν περιελεῖν· φθόνον μὲν λέγω

1 φάλαγγες D 2 οὐτ' ἄλλ' οὐδὲν D 3 εἶναι om. D, et fortasse de-
 lendum 4 ταῦτα D αἷ] αἴθισ D 6 τὸ SDAU²: τῷ AU¹ ἐνθυ-
 μείσθω] ἠγείσθω D 9 ἐπὶ τοιούτων — 10 πάρεστιν· εἰ (εἰσ D) τὸ SDU²: εἰ
 τοιούτων — πάρεστι, τὸ ATU¹ 11 ἐπιβάλλον ἐφ' ὑμᾶς] e Demosth. XVIII 254
 13 lacunam suspicatus est Rsk.; argumentum fuerit: consentaneum erat (vos
 credidisse cum altero utero facere vobis) e re fore 16 σιωπᾶν] sc. ut homo
 privatus 17 ὀπόσην Rsk.: ὀπόση O 20 χαλεπώτερον scripsi: χαλεπώτατον
 O (defendit Kaibel); χαλεπόν ci. Rsk. αὐτῆς] αὐτ' A¹ (αὐτ' A^r) ἀπαλλά-
 ξασθε D τοῦτο ἔργον εὐρεῖν ἴσως D 22 τ' D διαφορῶν ἠττώμενοι A:
 διαφορῶν ἐκίντες ἠττώμενοι SDUT, ἐκόντες ob oppositum οὐκ ἀγνοίᾳ v. 21
 additum 23 κεφάλαιον seclusi, cf. συνελόντι p. 64, 2 πρῶτον μὲν om. A,
 quorum in locum κεφάλαιον cessit 24 ὥσπερ ἐκ πολιορκίας scripsi: ὥσπερ
 πολιορκίας A, ὥσπερ ἐκ πολιορκίαν TU² ὥσπερ ἐκ πολιορκία U¹, ὥσπερ ἐν
 πολιορκία SD; comparatio haec (urbis expugnatae) causa facta est, ut etiam
 v. 26 περιελεῖν (cf. p. 64, 16) diceret; ἐκατέρωθεν: 'duarum partium' quas statim
 ipsis nominibus appellat, cf. p. 64, 7

τῶν ἐλαττόνων τοῖς μείζουσι, πλεονεξίαν δὲ εἰς τοὺς ἥττους τῶν
 33 μειζόνων· συνελόντι δὲ εἰπεῖν οἰκίας σχῆμα καὶ τύπον μιμήσα-
 σθαι. τί δὴ τοῦτ' ἐστίν; εἰσὶν ἄρχοντες ἐν οἰκίᾳ πατέρες παίδων
 καὶ δούλων δεσπότες. πῶς οὖν οὗτοι καλῶς οἰκοῦσιν; ὅταν οἱ
 μὲν ἄρχοντες μὴ πάντ' ἐξεῖναι νομιζῶσιν ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἐκόντες 5 835 D
 ὑφαιρῶσι τῆς ἐξουσίας, οἱ δ' ὅ τι ἂν δοκῇ τοῖς κρείττους ὡς
 ἐξὸν δέχονται. ἄνευ δὲ ταύτης τῆς ἐκατέρωθεν εὐγνωμοσύνης οὐ
 34 ῥᾶδιον εὐρεῖν οἰκίαν ἣτις σωθήσεται. τοῦτο τοίνυν καὶ ἐπὶ τὰ
 κοινὰ τῆς πόλεως πράγματα ἀγαγεῖν ἔμοιγε δοκεῖ νῦν, λογι-
 ζομένους τοὺς μὲν ἀξιούοντας εἶναι κρείττους, ὅτι ἂν τοὺς ἥττους 10
 ἐκόντες διαφθείρωσιν, τῇ σφετέρᾳ λυμαινόνται φιλοτιμίᾳ — τὸ
 γὰρ εἶναι τοὺς ἥττους κέρδος τοῖς κρείττους, εἴπερ ἔξουσιν ὧν
 ἔσονται κρείττους . . . δεικνύναι —, τοὺς δὲ ἀπολειπομένους ἢ ταῖς
 οὐσίαις ἢ κατὰ τὴν ἄλλην τύχην, ὅτι τοῖς μείζουσι ἐὰν ἐπηρεάζωσιν,
 τῇ σφετέρᾳ λυμαινόνται σωτηρίᾳ πολὺ μᾶλλον ἢ εἰ τὸ τεῖχος 15
 35 ἐκόντες καθήρουν. νόμος γάρ ἐστιν οὗτος φύσει κείμενος ὡς ἀλη-
 θῶς ὑπὸ τῶν κρείττωνων καταδειχθεῖς, ἀκούειν τὸν ἥττω τοῦ
 κρείττους. κἄν τις ἐλευθερίας σύμβολον ποιῆται τὸ διαφθεῖρειν
 τὸν νόμον, αὐτὸν ἐξαπατᾷ καὶ ποιεῖ παραπλήσιον, ὥσπερ ἂν εἰ
 κοινῇ πάντες ἀνθρώποι τοῖς θεοῖς φθονήσαντες εἴτα μὴ νομί- 20
 36 ζοιεν. εἰ δὲ τις ὑμῶν τῷ πολλὰ καὶ δεινὰ πεπονθέναι, πρὶν
 λαβεῖν δίκην, οὐκ ἀνεκτὸν ἡγεῖται καταλύσασθαι, πρῶτον μὲν αὐτῷ
 τοῦμπαλιν διάκειται. εἰ γὰρ τοσοῦτων καὶ τηλικούτων κακῶν ἢ
 στάσις αἰτία γίγνεται ὥστ' ἀβίωτον νομιζοῖεν, εἰ μὴ τις ὅπως οὖν 25
 δίκην λήψεται, πῶς οὐ φεύγειν κράτιστον ἀπ' αὐτῆς; ἔστι γὰρ
 εὖ φρονούντων ὧν μὲν εὐφραίνοντων πεπειράνται μὴ θέλειν ἀφί-
 στασθαι, ἃ δ' οὕτως σκληρὰ καὶ ταραχώδη καὶ πανταχοῦ μεστὰ
 ἀηθρίας εὐρήκασι, τούτων ὡς τάχιστα παύεσθαι, μὴ τὸ κακὸν τοῦ
 κακοῦ φάρμακον ἡγουμένους, ἀλλὰ νομιζοντας μνήμην καὶ λήθην

2 δ' SD μιμήσασθαι D, μιμήσασθε^α S pr. m.: μιμήσασθε AUT 3 τι
 δὲ τοῦτ' D τί δὴ καὶ τοῦτ' U 5 μὴ] οὐ U 6 ὑφαιρῶσι DUS² (v in
 ras., S¹ incertum): ἀφαιρῶσι AT δοκῇ] ἦ in ras. S² 7 δέχονται ADUT²
 (ωv in ras.): δέχονται S (et certo T¹) 8 τοῦτο SD: τουτοὶ A¹TU, τοῦτο εἰ,
 ut videtur, A¹ 9 apud ἀγαγεῖν aegre careo pronomine ὑμᾶς 10 τοὺς ἥττους
 add. U² mg. 12 ἐξουσιῶν A¹ (corr. A²); futura (ἔξουσιν — ἔσονται) elegantiae:
 (vel καλλίστους) desideratur δεικνύναι om. S (lacuna amplior) 15 sq. τεῖ-
 χος|καθήρουν S¹ 18 ποιῆται] η in ras. S² τὸ φθείρειν U 22 αὐτῷ
 UTA², αὐτῷ S¹, αὐτὰ A¹ 23 τοῦμπαλιν] ὅμ in ras. A², A¹ incertum
 25 δίκην D 27 οὕτω DUT 28 εὐρηται S παύεσθαι S: παύσασθαι ADUT,
 cf. p. 62, 20 29 νομιζοντας] ασ infra ras. corr. U², νομιζοντες D

896 D

567 J

δύο προσρήματα ἐναντίω δυοῖν ἐναντίων εἶναι πραγμάτων, καὶ
 δεῖν τὰ μὲν χρηστὰ τῇ μνήμῃ σημειοῦσθαι, τὰ δὲ φαῦλα τῇ λήθῃ
 παραγράφεσθαι. ἔπειθ' ὅταν καὶ παντάπασιν ὁ θυμὸς προσίστη- 37
 5 ται, τὸν ἀρχαῖον ἀντίπαλον παραλαμβάνοντας αὐτοῦ δεῖ τὸν λο-
 γισμὸν ὡδὶ λέγειν πρὸς αὐτούς· ἡμεῖς ἐσμὲν Ῥόδιοι, κἄν τις ἡμῖν
 Ἑλλήνων ἢ βαρβάρων εὐγενείας ἀμφισβητῇ, βουλομένεθ' ἂν αὐτοῦ
 κρατεῖν. οὐκοῦν ὅτε τοῦτο βουλόμεθα, ἢ πατρὶς ἡμῖν σωστέα
 10 κοινῇ, ἢν' ἔχωμεν ἐφ' ἣ φρονοῦμεν· οὐκοῦν στασιαζόντων μὲν ἀπόλ-
 λυται, μιᾶ δὲ γνώμῃ χρησαμένων ἅμα καλλίων καὶ μεῖζων γίγνεται.
 567 J τί οὖν ἡμᾶς αὐτούς καταλύομεν; ταῦτα εἰς ἕκαστος εἰ πρὸς αὐτὸν
 εἰπεῖν ἐθέλησειεν, οὐ δώσει χώραν τοῖς παροξυσμοῖς. πῶς γὰρ 38
 οὐχ ὡς ἀληθῶς ἄτοπον εἰς μὲν τοὺς ὑπὲρ τῆς πατρίδος λόγους
 πάντας ἂν ὡσαύτως ἔχειν, εἰ δεήσειεν, εἰς δ' αὐτὸ τὸ σῶσαι τὴν
 πατρίδα καὶ τῇ τῶν λόγων εὐρημίᾳ περὶ αὐτῆς ἔχειν χρῆσθαι μὴ
 15 τολμᾷν ταῦτόν φρονησαι, ἀλλ' ἔργῳ μὲν ἀπολλύειν, λόγῳ δὲ κο-
 σμεῖν, καὶ τὴν Κλεομένους τοῦ Λακωνικοῦ δίκην ἀναμένειν, ὃς τὸ
 αὐτοῦ σῶμα κατεχόρδενσεν ἐκ ποδῶν ἀρξάμενος; ἢ τί πρὸς θεῶν 39
 οἴεσθε [εἰ] τοῦτον ἕκαστος προθέμενοι τὸν ὄρον, ὅταν τοὺς ἐχ-
 θροὺς ἐκποδῶν ποιήσητε, τότε σωφρονήσειν; ἄρ' ἄλλο τι λείπε-
 20 σθαι ἢ τοσοῦτων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἓνα καὶ μίαν λειφθῆναι,
 κἀθάπερ τοὺς ἐκ τοῦ κατακλυσμοῦ λέγουσιν; καὶ τί τῶν γυναικῶν
 διοίσετε τῶν τὸν Πενθέα διασπασαμένων, ὅταν αὐτοὶ τὸ κοινὸν
 σῶμα τῆς πόλεως ταῖς ὑμετέραις αὐτῶν χερσὶ διασπάσῃσθε; δεῖ 40
 δὲ τοὺς μὲν πεπονθότας τὰ μὲν συμβεβηκότα καιρῶ τινι καὶ τύχῃ

1 προσρήματα^ε ἐναντίω^α U, corr. U², προσρήματα ἐναντία S πραγμά-
 των A 4 δεῖ deletum vult Wil., ne appositio τὸν λογισμὸν a verbis, quibus
 subiuncta est, separata sit; cf. ad p. 53, 24 5 αὐτοῦσ AD a. corr. U¹T
 ἡμεῖσ ἐσμὲσ D ἡμῖν D 7 βουλόμεθα A p. ras. SDTU (at o in ras. U²):
 βουλόμεθα A a. ras. 8 ἔχωμεν — φρονοῦμεν S: ἔχωμεν — φρονοῦμεν U,
 ἔχομεν — φρονοῦμεν D, ἔχομεν — φρονοῦμεν AT¹ (φρονοῦμεν T²) 9 καλ-
 λίω A¹ (corr. A²) S¹ μεῖζων τι γίγνεται D γίγνεται S 10 ἡμᾶσ D
 ταῦθ' D αὐτὸν AT αὐτόν D, ἐαντόν D 13 εἰσ αὐτὸ δὲ τὸ S 16 δίκην
 scripsi (cf. v. 1. p. 66, 4): νίκην O; cf. Herodot. VI 75. 84 17 αὐτοῦ ST, ἑαν-
 τοῦ U 18 εἰ secl. Wil. τῶν ὄρων D 19 ποιήσητε ASU¹T: ποιήσεται
 DU²; activum quod optimi libri testantur, apud ἐκποδῶν a scriptoribus serioribus
 (e. g. Polybio) interdum exhibitum σωφρονήσειν Rsk.²: σωφρονῆσαι ASUT,
 σωφρονίσαι D 20 an μίαν (ἄν) λειφθῆναι? λειφθῆναι |||||· καθάπερ D,
 c. 3 litt. eras. 22 πενθέασιν ἀσπασαμένων D 23 δεῖ δὲ τοὺς κτέ.] 'qui mala
 perpassi sunt, tribuunt ea fortunae adversae, idque pro summo habento solacio,
 quod fortunae illi (τούτου) licet ea adscribere neque oportet tribuere ipsorum
 peccatis'; at cf. ad p. 66, 1

Aristides II.

5

δοῦναι, τούτου δὲ μηδὲν μείζον κέρδος ἡγεῖσθαι, τοὺς δὲ αὖ δεδρα- 837 D
κώτας οἷς μὲν ἔπραξαν αἰσχύνεσθαι (καί) μὴ φιλοτιμεῖσθαι, τῷ
δὲ ἐκόντας ὑπάρξει τῆς ὁμοιοῦς λῦσαι τὰ πρότερα, ἀποχρῶντα
μισθὸν ἐκείνων θεμένους τὸ μὴ δοῦναι δίκην, νομίσαντας λαμ-
βάνειν. 5

- 41 Ἡγοῦμαι δὲ τοσαῦτα ἐνεῖναι κακὰ τῇ στάσει ὥσθ' ὑπὲρ μὲν
ἄλλου τινὸς εἴ τις βούλοιο ἀποτρέπειν, προσήκειν ὅσα βλάπτοι
λέγειν, ὑπὲρ δὲ τούτου πᾶν τούναντιον λυσιτελεῖν σιωπᾶν μᾶλλον
ἢ κινεῖν τὴν μνήμην ὧν ἕκαστοι πεπόνθασιν, ὅστις μὴ τούναντιον
οὐ βούλεται μέλλει ποιήσειν. ἀλλ' οὗς γε ὑπὲρ τοῦ ἑτέρου τις 10
ἂν εἰπεῖν ἔχοι λόγους τῆς ὁμοιοῦς, εἰσὶ μὲν ἤδη μυρίων, ὁμῶς
δὲ χρὴ τοὺς ἐπώδους μιμήσασθαι, οἱ τὰς αὐτὰς φωνὰς φθεγγό-
42 μενοι πολλάκις οὕτως ἀνύτειν δοκοῦσιν. μόνη μὲν γὰρ τὰς ἐκ
Διὸς ὥρας βεβαίωτ', μόνη δὲ ἅπαντα ἐπισφραγίζεται, τὰ μὲν κατὰ
τὴν χώραν γεωργίαις κοσμοῦσα καὶ τῶν τε ὑπαρχόντων ἐπικαρπίας 15
καὶ ἑτέρων κτήσιν διδοῦσα, τὰ δ' ἐν τῇ πόλει κατ' εὐχὴν ἄγουσα,
δι' ἣν γάμοι τε ὥραϊοι καὶ ἐκδιδόναι καὶ λαμβάνειν εἰς οὗς τις
βούλεται καὶ ὄθεν βούλεται, καὶ παιδῶν τροφαὶ καὶ παιδεία κατὰ
τοὺς πατέρας νόμους, καὶ ὑπὲρ γυναικῶν ἀδεια καὶ πίστις συμ-
βολαίων καὶ ξένων ὑποδοχαὶ καὶ θεῶν θεραπείαι καὶ πρόσοδοι 20 588 J
καὶ χοροὶ καὶ θυμηδαί, ἔτι δὲ ἐκκλησίαι καὶ βουλευτήρια, (ἅ) θεῶν
ἢ πρεσβυτάτη συνάγει Θέμις, καὶ πένησιν ἀφορμαὶ βλον καὶ πλου-
σίοις ἀπόλασις τῶν ὄντων, καὶ πρεσβύταις γηροκομηθῆναι καὶ
νέοις ἐν κόσμῳ ζῆν, καὶ τὸ λεγόμενον δὴ τοῦτο πάντα κοινά, ὥσπερ
43 τὸ τοῦ ἡλίου φῶς, ὑφ' ᾧ σφ' ὀφέμεθα. καίτοι πῶς οὐκ ἄλογον τῶν 25 888 D
μὲν πολιτενομένων τούτους μάλιστα ἐπαινεῖν οἵτινες ἂν πλείστας
ὑμῖν τὰς εὐφροσύνας παρασκευάζωσιν, ἣ θεάματα ἀνευρίσκοντες

1 κέρδος μείζον T¹, μείζον κέρδος U, β α add. U² ἡγεῖσθαι] αἰτεῖσθαι
Wil.; ut non necessarium, ita fortasse verum δ' SD 2 καὶ addidī
τῷ] τὸ T 4 δίκην] νίκην S¹ νομίσαντας] ἐθελήσαντας D, γρ. θελήσαντας
U² mg. 6 τοσαῦτ' SD 7 βλάπτει DU 8 λέγει U¹ 11 τῆς ὁμοιοῦς
cave temptes (μόνη 13. 14) μὲν] γὰρ U μυρίων A a. ras.: μυρίοι SDUTA
p. ras. (μυρίοι οἱ εἰρηκότες Rsk.) 12 αὐτὰς] αὐτῶν D 13 ἀνύτειν AS¹
14 ἐπισφραγίζεται] αἰ in ras. S² 15 γεωργίαις] ισ in ras. A^r τε om. U¹
18 τροφαὶ] αἰ in ras. U², τροφῆν A (-HN ex archetypi ΤΡΟΦῆ) 19 πλείστας D
20 θεραπεία AU¹; cf. or. XXVII § 14 21 ἅ U (ci. Canter): om. ASDT
22 πλουσίω S¹, ut videtur 23 πρεσβύταις D: πρεσβύτη SUT πρεσβήτη A
γηροκομηθῆναι A^rSDUT καὶ τοῖς νέοις D 24 δὴ πάντα τοῦτο S¹
25 ὑφ' ᾧ om. A¹ (mg. /), add. A² mg. (ΦΩCYΦΩIC) 26 ἂν πλείστας τὰς ἀφορ-
μας παρασκευάζωσιν U, γρ. ὑμῖν τὰς εὐφροσύνας U² mg.

ἢ χρήματα νέμοντες ἢ κοσμοῦντες ἐνὶ γέ τῳ τρόπῳ τὴν πόλιν, αὐτοὺς δὲ τοσοῦτων ἀγαθῶν ἐκόντας ἀποστατεῖν, ὡσπερ ἄλλοις τισίν, ἀλλ' οὐχ ὑμῖν αὐτοῖς λυμαινομένους; δεῖ τοίνυν ὡσπερ ζω-44 γράφου τινὸς εἰκόνας ἀμφοῖν προτεθεικότος βλέποντας ἐναλλάξ 5 εἰς ἑκατέραν [ἢ καὶ ποιητοῦ τινος διηγουμένου], ὡς ἡ μὲν εὐσχήμων καὶ εὐπαγῆς καὶ εὐχρους καὶ εὐχαρις καὶ ὁμολογοῦσα ἑαυτῇ διὰ πάντων ἀκριβῶς ἐκ θεῶν ἤκουσα ἐπὶ γῆν, ἡ δ' ἑτέρα θεαμάτων πάντων πικρότατον, τὴν μὲν κεφαλὴν ὑπέρτα, τὰ δὲ χεῖλη πελιδνή, τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς διεστραμμένη, ἐξφωδηκῖα, δάκρουσι 10 νεορράντοις ἀεὶ συνεχομένη, τὴν χεῖρε ἀκρατῆς, τὸ ξίφος εἴσω πρὸς τὸ στήθος φέρουσα, ἐπὶ λεπτῶν τῶν ποδῶν καὶ σχολῶν αἰωρουμένη, περὶ δὲ αὐτὴν ὡσπερ δίκτυον ἐν κύκλῳ ζόφος καὶ σκότος, ὅφ' ὧν τὰ πολλὰ μνήμασιν ἀνδ' ἱερῶν ἐνδιδαιτᾶται· πρὸς ταῦτα χρῆ βλέποντας οὕτω τὴν αἴρεσιν ποιεῖσθαι, δοκιμά- 15 ζοντας ἐπὶ σχολῆς ὁποτέρᾳ βέλτιον συνεῖναι. καὶ μὴν ἀπασι 45 μὲν ἀνθρώποις τοῦ παντός ἄξιον σπουδάζειν ὑπὲρ τῆς ὁμονοίας· ὅσῳ δὲ ὑμῖν μάλιστα τῶν ἄλλων οὐ πολλοῦ λόγου δεῖξαι, οἱ τὸ μὲν ἀρχαῖόν ἐστε Λαοιεῖς ἐκ Πελοποννήσου, μόνοι δὲ εἰς τοῦτον τὸν χρόνον Ἕλληνες διὰ παντός, Ἡρακλείδαις δὲ καὶ Ἀσκληπιάδαις 20 ἀρχηγέταις καὶ βασιλεῦσι κέχρησθε. πρὸς δὲ τούτοις ἡ πόλις ὑμῶν καλλίστη τῶν Ἑλληνίδων διὰ πάσης τῆς κατασκευῆς. καίτοι δεινὸν

889 D

1 ἐνὶ γέ τῳ (τῶι A) τρόπῳ AU; ἐνὶ γε τρόπῳ T, ἀμωσγέπωσ SD (cf. Schmid p. 76) 2 αὐτοῖς S¹ (αὐτ. S²) ἀποστατεῖν AT ἀποστατεῖν U pr. m., ἀποστερεῖν SD 3 λυμαινομένοις U¹ 4 προτεθεικότος D βλέποντες U, βλέποντος D εἰς ἑκατέραν ἐναλλάξ D 5 εἰς ἑκατέρον AT p. corr. (corr. pr. m.) ἢ καὶ — διηγουμένου seclusi: verba post ἑκατέραν ADUT, post προτεθεικότος S; incerta sedes, inconcinna dictio (deest quod vv. βλέποντας κτέ. respondeat), ipsa brevis sententiae comprehensio v. 14 evincunt glossema (fort. ad ὡς explicandum inventum) 6 εὐχρωσ SDU²; cf. v. l. p. 3, 22 9 διεστραμμένη UT: ἀπεστραμμένη ASD post διεστραμμένη add. διεφθαρμένη A ἀκρατῶσ D 10 δάκρουσι νεορράντοις SDUTA² mg. c. γρ.: δάκρουσιν ἀρρήτοις A¹; δάκρουα ἄρρητα, si quid, sunt lacrimae nefandae, quae non ob bonam causam diffunduntur; quod huius non est loci συνεχομένη] συγχομένη dubitanter Rsk. in litteris (J. J. Reiskes Briefe ed. Foester p. 454; cf. J. J. Reiskens Lebensbeschreibung p. 459) 12 αἰωρουμένη A¹U: ἐωρουμένη A²T¹, αἰρουμένη D αἰρομένη T² mg. U¹ mg. c. γρ. κύκλῳ ὦ S 13 ὅφ' ὧν] sc. σκότους καὶ ζόφον 14 ταῦτα] ἄ SD οὕτω καὶ τὴν U δοκιμάζοντες T 15 ὁποτέρᾳ (-τέρᾳ A²) A¹ βελτίῳ A βελτίων U¹ συνεῖσαι D 18 μόνοι — 20 κέχρησθε] Rhodii nusquam Macedonum vel Aegyptiorum dicionis erant, deinde sub imperio Romano libera civitas: ergo semper Graeci, non Macedones nec Aegyptii (nec Romani). Ad Ἡρακλείδαις spectat et ἀρχηγέταις et βασιλεῦσι (Hom. B 653 sqq.), ad Ἀσκληπιάδαις solum βασιλεῦσι (or. XXXVIII § 13) 19 δὲ] τε Rsk.² 20 ἀρχηγοῖς U καὶ om. D ὑμῶν DUT: ἡμῶν A, ὑμῖν S; delendum censeo

5*

- τῶν μὲν σωμάτων τῶν καλῶν καὶ τοῖς ἄλλοτριοῖς πλείω τὴν πρό-
νοιαν εἶναι, ὑμᾶς δὲ τῶν ὑμετέρων αὐτῶν καλῶν μὴ φεΐδεσθαι. 569 J
- 46 ἐνθυμήθητε δὲ δσὴν φιλοτιμίαν ὑμῖν ἔχει τὰ ὑπὸ τῶν ποιητῶν
εἰς ὑμᾶς εἰρημένα, ὧν ἐγὼ τοὺς λόγους ὑπερβάς τῆς Ὀμήρου μόνης
μαρτυρίας μνησθήσομαι. ἔχει δὲ αὕτη πῶς; 5
- οὐ Ρόδον ἀμφενέμοντο διὰ τριχὰ κοσμηθέντες,
Αἴνδον Ἰηλυσὸν τε καὶ ἀργινόνετα Κάμειρον (B 655 sq.).
- δάκνομαι μὲν ἐγὼγ' ἤδη πρὸς τὸ εἶμα, σκοπῶν ὡς ἀναξίως αὐτοῦ
διακείμεθα, οὐδενὶ κόσμῳ νῦν ἀγόμενοι. τὰ δὲ λοιπὰ ποῖ' ἄττα
τῆς μαρτυρίας; 10
- τριχὰ δὲ ᾤκηθεν καταφυλαδόν, ἠδὲ φίληθεν
ἐκ Λιός, ὃς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει (B 668 sq.).
- 47 ἐνθυμείσθ' ὅτι πάντα σχεδὸν εὐφημήσας εἰς τοὺς Ἕλληνας ὁ ποιη-
τῆς τὰ μέγιστα τῶν ἀπάντων ὑμῖν ἀνέθηκεν. πότερον οὖν στασιάζ-
ζοντες καὶ τεταραγμένοι καὶ ὑμᾶς αὐτοὺς μισοῦντες μᾶλλον ἢ εἰ 15
ναί θεοφιλεῖς ἠγείσθε καὶ τὰ παρὰ τοῦ ποιητοῦ βεβαιοῦν ἢ δι'
48 εὐνομίας καὶ ὁμονομίας ἄγοντες τὴν πόλιν; εἰεν. θεοφιλεῖς δὲ
ὄντες πότερον στασιάζειν καὶ ταράττεσθαι καὶ κατάραις ἐχθρῶν
συζῆν μᾶλλον ἢ οἴεσθε ἢ τοῦναντίον ὡς αἱ τῶν σωφρόνων εὐχαί
πράττειν, τιμᾶν μὲν τοὺς θεούς, γνωρίζειν δὲ ἀλλήλους, εὐθενεῖν 20 840 D
δὲ τοῖς ἀπασιν; οὐκοῦν ἐπειδὴ δι' ἀμφοτέρων ἢ μὲν στάσις ὑμῶν
ἀλλότριον καὶ θεοῖς ἐχθρόν, ἢ δὲ ὁμόνοια μόνον σωτήριον φαί-
νεται, προσήκει δήπουθεν ὡς ἐν χρημάτων λογισμῷ τὸ συμβαῖνον
49 δέχεσθαι. καὶ μὴν οὐδ' ἐκεῖνο εὐλογον, τοὺς μὲν προγόνους ὑμῶν
τριχῇ πρότερον μεμερισμένους συνελθεῖν εἰς ταῦτο ὑπὲρ τῆς πρὸς 25
ἀλλήλους πίστεως καὶ μίαν ἐξ ἀπασῶν πόλιν οἰκῆσαι, ὑμᾶς δὲ ἐκ
μῆς πόλεως πολλὰς ἀποφῆναι τῷ διηρησθαι. ὑπερβολὴ δ' ἂν
γένοιτο, εἰ τριχῇ μὲν οἰκοῦντες ἐν καὶ ταῦτο φρονοῦντες ἐδεικνυσθε,

3 τὰ ὑπὸ SDUT p. ras.: τὰ θ' ὑπὸ AT a. ras. 4 λόγους ATU¹: ἄ-
λους SDU² μαρτυρίας μόνης S 5 δὲ οὕτως πως αὐτὸ δὲ αὕτη (οὕτως)
πως Rsk.² 7 ἰηλυσόν D, ut Homeri Vindob. ἀργεινόνετα AS Κάμειρον
Aristidi non tribuendum videtur 9 haereo in διακείμεθα (pro δάκνισθε), at
fort. tolerandum νῦν AU: τὰ νῦν SDT ποῖα ἄττα A (deest spiritus) ST
11 ἦδ' ἐφίληθεν AU 13 εἰς om. U (quare in antecedentibus πάντα corr. U²)
14 ἀνέθηκε(ν) SUT pr. m. in ras.: προσέθηκε(ν) ADT a. ras. 16 ἠγῆσθε U¹
τα] τὸν ἔπαινον D 19 ἂν μᾶλλον D οἴεσθε] immo ἔλοισθε; οἴεσθε (χρῆναι)
Canter 20 εὐθενεῖν D 22 ἐχθρόν DS: ἐχθρὰ (" = -όν) T pr. m., ἐχθρὰ
AU σωτήριον AT: σωτήριον τῇ πόλει SDU 23 ὥσ AT: ὥσπερ SDU
25 ταυτὸν D 26 ἀλλήλους πίστεως AT, at s. l. ὁμονομίας καὶ add. T¹ (aut T²),
ἀλλήλους ὁμονομίας καὶ πίστεως SDU; 'pro fide quam vobis invicem habebatis'
ἐξ ἀπασῶν] sc. συνακισμένην, quod e συνελθεῖν suppleveris 28 ἐδεικνυσθ' A

50 J 5 ὁμοῦ δ' ὄντες ἀλλήλοις πολεμήσετε. οὐκ αἰσχύνησθε τὸν Ἥλιον, 50
 δς τοῖς μὲν ἄλλοις θεατῆς ἐστί τῶν γιγνομένων, ὑμῶν δὲ καὶ
 ἀρχηγέτης; οὐκ ἕκαστος ὑμῶν τὴν παροῦσαν ἡμέραν ἠγήσεται
 ταύτην πρώτην εἶναι τῇ νήσῳ τῆς γενέσεως, δι' ἐκ τῆς θαλάττης
 841 D ἀνῆι δῶρον τῷ θεῷ; οὐκ ὅπως μὴ τῶν ἱεροσύλων φανυλότερος
 φανεῖται λυμαινόμενος τῷ κλήρῳ τοῦ θεοῦ φροντιεῖ; οὐ τὰς χεῖρας
 ἄρας ἄνω σὺν αἰδοῖ καὶ δέει συγγνώμην αἰτήσει τῶν μέχρι τοῦδε
 ἡμαρτημένων τοὺς θεοὺς; ἀλλ' ὥσπερ ἐν σκοτομαλῆ φθείρεσθε 51
 10 τὴν ἱερὰν τοῦ Ἥλιου πόλιν νεμόμενοι. ἢ νομίζετε τοὺς σὺν Ὀδυσσεῖ
 Κεφαλλῆνας οὕτως ἐναγεῖς εἶναι τοῦ θεοῦ δόξειν ὡς ὑμᾶς, εἰ
 διαπορθῆσεν αὐτῷ τὴν πόλιν; καὶ μὴν εἰ καὶ τοῦτο δεῖ προσθεῖ-
 ναι, κάκεινοι μέχρι μὲν τῆς ἀρίστης γνώμης ἠεροῶντο καὶ ὁμο-
 νόουν, ἀπείχοντο τῶν βοῶν καὶ ἐσφύζοντο· ἐπεὶ δὲ διέστησαν, ἀπώ-
 λοντο πλὴν ἐνός τοῦ τὰ βέλτιστα συμβουλευόντος. ἀποβλέψατε 52
 15 δὴ καὶ πρὸς τοὺς τρίποδας τοὺς ἐν Διονύσου τουτουσί — πάντως
 δὲ χαίρετε αὐτοὺς προσορῶντες — ἄρ' οὐν ποτ' ἂν οὗτοι στα-
 θῆναι δοκοῦσιν ὑμῖν τῶν χορῶν ἐν αὐτοῖς μαχομένων; ἢ τοῦτό γε
 εὐδηλον διὰ τὸ καὶ εἰ μὴ τάναντία μὴδ' ἄλλος ἄλλο τι, ταῦτά δὲ
 ῥήματα, μὴ κατὰ ταῦτόν (δ') ἀπαντες ἦδον, φεύγειν λοιπὸν ἦν
 20 αὐτοῖς; καὶ μὴν οὐδεὶς χορὸς ἀσύμφωνος οὕτως ἄωρον θέαμα ὡς
 ὁ Ῥοδίων δῆμος μὴ ταῦτόν φθεγγόμενος. εἰεν. οἱ δὲ τοὺς λη- 53
 στάς ἐκεῖνοι καταδιώξαντες καὶ τὰ νεώρια κοσμήσαντες τοῖς ἐμ-
 βόλοις καὶ ταῖς μεγάλαις ἐκείναις τριήρεσιν, ἃς ἡμεῖς εἶδομεν
 πρὸ τοῦ σεισμοῦ, πρὸς θεῶν, εἰ μὴ Τυρρηνοῖς μὴδὲ τοῖς πλοίοις
 25 τοῖς ληστικοῖς, ἀλλ' αὐτοῖς κατὰ ναῦν ἐμάχοντο, ἄρ' ἂν ποτε τῆς
 θαλάττης ἦρξαν ἢ τοὺς κόσμους τούτους εἰσήγαγον εἰς τὴν πόλιν
 ἢ φιλοτιμεῖσθαι τοῖς ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τοῖς ἔργοις τούτοις κατέλιπον;
 ἀλλ' οἴμαι περὶ σωτηρίας ἂν αὐτοῖς πρότερον ἐγένετο. εἶτα 54

1 δ' ἴοντες ἀλλήλοισ D 4 ταύτην] ταύτη Rsk.; potius τῆς γενέσεως
 deleverim 6 φανῆται S¹ 8 σκοτομαλῆ A: σκοτομήνη SDUT; cf. or. XXII
 § 11 φθείρεσθαι AS a. corr. (corr. S¹); ludit in σκοτομαλῆ et Ἥλιον ('quan-
 quam — incolitis') 9 νεμόμενοι] λυμαινόμενοι T 10 κεφαλλῆνας S¹DU
 τοῦ θεοῦ δόξειν ASUT, τῷ θεῷ δόξαι D 11 διαπορθῆσαι ταυτώι, ut videtur, A¹
 (corr. A²) αὐτό D 13 ἀπώλλοντο D 14 συμβουλευέσσαντος D: συμβου-
 λείοντος ASUT; praecedit ἢ ἀρίστη γνώμη (v. 12) 17 αὐτοῖς SDUT
 μαχομένοι D 19 μὴ κατ' αὐτόν S¹T δ' add. Rsk. 21 ὁ τῶν ῥοδίων D
 22 καταδιώξαντες SD: διώξαντες AUT ἐμβόλοις] συμβόλοις D ἐμβόλοις
 — 23 εἶδομεν] cf. or. XXV § 4; locorum similitudo praeter ceteras causa fuerit,
 ut Aristidi or. XXV addiceretur 24 Τυρρηνοῖς] cf. or. XXV § 4; Athen.
 Mitth. 1895, 223 τοῖς om. A 25 ληστικοῖς D, cf. ad p. 73, 8 αὐτοῖς O
 26 θαλάσσης DT 27 τοῖς] τοὺς A² αὐτῶν AT κατέλιπον τούτοις D
 28 περὶ τῆς σωτηρίας UT ἐγένετο] ἐμέλετο Canter

ἐν νηὶ μὲν στάσις οὐχὶ σωτήριον, ἐν δὲ πόλει καὶ ταύτῃ περιορῶν
 φθείρειν ἀλλήλους συνεζευγμένους σῶφρον ἢ τὰ Λεσβίων καὶ τὰ
 Μυτιληναίων κακὰ μιμῆσθαι Ῥοδίους ὄντας; ἀλλὰ πολλῶ βέλ-
 τιον ἦν ἐκείνους τῆς ὑμετέρας εὐνομίας ἐπιθυμήσαντας ὁρᾶσθαι
 55 ἢ τῆς ἐκείνων δυστυχίας ὑμᾶς ὑπομῆναι μιμητὰς γενέσθαι. καί 5
 τοι πρόποντα μὲν ἂν τις ἔχοι καὶ πρὸς ἐκείνους εἰπεῖν καὶ ἰκνού-
 μενα· ἄνδρες Λεσβιοί, ποῖ προήχθητε; οἱ φατὲ μὲν τὴν νῆσον
 ἄπασαν ὑμῖν εἶναι μουσικὴν καὶ τούτου τὴν Ὀρφῶως κεφαλὴν αἰ- 571 J
 τιᾶσθε, αὐτοὶ δὲ οὐκ ἀλοχύνεσθε οὕτως ἀμούσως διακειμένοι; καὶ 842 D
 καθαρωδοῖς μὲν ποτε τοὺς Ἕλληνας ἐνικάτε, τῷ δὲ ὑπὲρ ὑμῶν 10
 αὐτῶν μὴ δύνασθαι βουλεύσασθαι κινδυνεύετε ἠττάσθαι καὶ πάν-
 των ἀνθρώπων; καὶ πρότερον μὲν παρ' ὑμῶν ἐτέρωσε βαδίζοντες
 ἔπαυον τὰς στάσεις, νῦν δὲ οὐδὲ παρ' ὑμῖν αὐτοῖς ὑμᾶς αὐτοὺς
 γινῶναι δύνασθε; ταῦτ' ἔμοιγε δοκεῖ τις ὀρθῶς (ἂν) καὶ ὑπὲρ
 56 αὐτῶν εἰπεῖν νοθευτῶν. οὐ μὴν ἀλλ' ἐκείνοις μὲν, ὡς ἔοικεν, ἐκ 15
 παλαιοῦ τὸ ἄλογον τοῦτο τῆς δυστυχίας συνεύμαρται καὶ πολλὰκις
 ἠλέγχθησαν οὐχ ὡς δεῖ διακειμένοι, ὑμῖν δὲ οὐδαμῶθεν προσήκει
 τὸ νόσημα, οὐδὲ ἡμεῖς ὅτε καὶ ἡμεν παρ' ὑμῖν, τότε ἐωρῶμεν κἀν
 ταῖς ἐκκλησίαις οὐ μόνον μιᾷ φωνῇ χρωμένους, ἀλλ' εἰ οἶόν τ'
 εἰπεῖν καὶ ἐνὶ ῥήματι ὡς τὸ πολὺ· ὀρθῶς γὰρ καὶ Ἰσχυροῦ καὶ 20
 τοιοῦθ' ὑμῖν ἤρκει καὶ τοῦνομα τοῦ δημηγοροῦντος ἀνειπεῖν
 ἐνίοτε· γάνυσθαι δὲ ἦν ὀρθῶντα καὶ ἀντὶ τῆς χειροτονίας τῷ νεύ-
 ματι τῆς κεφαλῆς χρωμένους, ὥστε μόνους ἂν τις ὑμᾶς ἔφη δι'
 57 αἰῶνος ἄγειν ἐκεχειρίαν. ὦν οὐκ ἄξια πυνθάνομαι τὰ νῦν, οὐδὲ 843 D
 μικρὸν τι καὶ ἄγνωστον τοῦ θυθμοῦ παραλλάττοντα· λυπηρὸν δὲ 25
 μοι κἀκεῖνο, εἰ τοῖς μὲν ἐκ γενετῆς ὀνόμασιν οὕτω σφόδρα ἑλλη-

1 ἐν δὲ τῇ πόλει D 2 Λεσβίων δεῖ καὶ U καὶ τὰ ASDU: καὶ T
 2 μυτιληναίων UTA², μυτηληναίων DS 8 ὑμῖν ἄπασαν D 9 δ' SD καὶ] an
 κἀν? 10 δ' D ἡμῶν D 11 κινδυνεύεθ' D καὶ om. D 13 οὐδὲ]
 οὐ T παρ' ὑμῖν αὐτοῖς om. S αὐτοῦς om. D 14 ἂν hic inserui, post
 τις add. Laur. 60, 20 (inde Junt. edd.), καὶ ὑπὲρ αὐτῶν <καὶ ὑπὲρ ἄλλων> Rsk.;
 at ὀρθῶς καὶ ὑπὲρ αὐτῶν unam quasi notionem efficiunt vere et (quia) pro
 illorum salute; idem καὶ v. 6 17 ἠλέγχθησαν S¹ δεῖ STD¹ s. l.; om. A¹,
 ἐπαγγέλλονται UA² ἡμῖν AS 18 οὐ] ὡς S ὅτε καὶ transposui: καὶ
 ὅτε O τόθ' D κἀν] 'vel' in comitiis, ubi maximus tumultus esse solet
 20 καὶ Ἰσχυροῦ Wil., qui acclamationes agnovit: καὶ στεφάνου ASDT, καὶ ἀντὶ
 στεφάνου U; ceterum cf. Dio. Prus. Rhod. § 110 21 νν. καὶ — ἐνίοτε suspecta
 mihi post καὶ τοιοῦθ' 22 γάνυσθαι DUT 23 ἂν — ἔφη] irreallem in mo-
 dum dicta, quia oratio ad Rhodios missa est discordes, qui manus non iam con-
 tinerent (sed rem manibus gererent); ludit in ἐκ(χ)ε-χειρία τις] τι D

25 ἀπαραλλάττοντα S¹ i. e. ΠΛΑΤΤΟΝΤΑ

νίζοντες ἐφραίνεσθε, ὥστ' οὐδὲν ἦν εὐρεῖν ὡς ἔπος εἰπεῖν παρ'
 ὑμῖν ὄνομα ὃ τι μὴ Ἀώριον ἀπὸ τῶν ὑμετέρων ξένων ἀρξάμενον,
 ἐν δὲ τῇ πολιτείᾳ τὴν πάτριον ἀρμονίαν καὶ τὴν ἀληθῶς Δωριστὶ
 5 μεθέντες κακῶν ξενικῶν καὶ πᾶσι μᾶλλον ἢ ὑμῖν προσηκόντων
 κληρονομήσετε. Μηδαμῶς, ὦ ἄνδρες καλοὶ τε καὶ ἀγαθοί· ἀλλ' 58
 ἐνθυμηθέντες τὸ πάλαι τοῦτο ἄδόκον, ὅτι τῶν μὲν ἡμαρτη-
 μένων ἐνθεν καὶ ἐνθεν οὐκ ἔστ' ἀνελεῖν οὐδέν, ἀλλ' ἔχει πέρασ
 οἶον ὃ καιρὸς ἤνεγκεν, ἀκεσταὶ δὲ τῶν ἀγαθῶν φρένες, ὡς ὃ τῶν
 10 Ῥοδίων φησὶν ἐπαινήτης (Hom. N 115), καὶ τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἀν-
 αμαρτήτους φῆναι θεῶν καὶ τῶν ἐπὶ γῆς οὐδ' εἰς ἓνα ἡμῶν ἀφι-
 κνούμενον, τὸ δὲ τοῖς εὖ λέγουσιν ἐθελῆσαι πεισθῆναι πρόπον ὑμῖν,
 καὶ τῷ θεῷ μάλιστα' ἂν οὕτω χαρίζεσθαι νομίσαντες, ὃ τὸ ὄημα
 572 J τοῦτο ὃ ποιητὴς καθιέρωκεν ὄντι θαλαττίῳ, ὃς τε θεοῖς ἐπιπέι-
 844 D 15 θηται' (Hom. A 218), καὶ πρὸς τούτοις λυσιτελέστερον μὲν εἶναι
 δουλεύειν ἢ κακῶν ἐφόδιον τὴν ἐλευθερίαν ἔχειν, ὁμως δ'
 εἶναι δέος μὴ καὶ τούτου στερηθῆτε· μέγιστον δὲ πάντων, ἰερά 59
 καὶ τάφους αἰσχυνθέντες καὶ τὸ τῆς Ῥόδου μέχρι τούτου ζηλωτῶν
 ὄνομα παύσασθε τοῦ σεισμοῦ τούτου, ὃς ὑμῖν πανταχοῦ συμπερι-
 ἔρχεται καὶ μὴ δευτέρων σχετικωτέρων δεῖσθε, ἀλλὰ γένεσθε ἐν
 20 ὑμῶν αὐτῶν, ἵνα ἡμεῖς τε ἐφ' ὑμῖν ὡς ἐταίρους ἀγαθοῖς φιλοτι-
 μώμεθα καὶ ὑμεῖς ἐφ' ἡμῖν ὡς οἰοῖς κείθειν ὅτου καιρὸς αἰεὶ.

2 ὑμετέρων U: ἡμετέρων ASDT ξένων] fuit in civitate Rhodiaca certum
 quoddam ius ξενίας, quod peregrinis non aliter ac ius μετοικίας vel πολιτείας
 Rhodii factis populi scitis condonabant; cf. IGI. I 49, 50. 383 (Rhodiorum);
 762. 766 (Lindiorum); exaggerare oratorem Rhodiorum Dorismum patet
 ἀρξάμενον DU (ci. Rsk.²): ἀρξάμενα AST 3 τὴν ὡς ἀληθῶς SU, ὡς postea
 inseruit T¹ 6 ἄδόκον] Pind. O. II 15 sqq. contulit Kaibel 7 ἐνθε
 καὶ ἐνθε DU οὐδέν U: οὐδένα ASTD 8 οἶον καὶ ὃ D ἀγαθῶν αἰ
 φρένες DU ὃ τῶν] ὄντων A a. ras. 10 καὶ τῶν] τῶν δ' D Simo-
 nidis frg. 5, 10 sqq. B.⁴ exprimit οὐδ' εἰς ἓνα (εἰς οὐδένα D) ἡμῶν (ὑμῶν U)
 ἀφικνούμενον SDUT (cf. Simonid. l. c. v. 17): οὐδεῖς ἀνάμαρτητος A, inter-
 pretamentum 11 λέγουσι θελῆσαι D 12 χαρίζεσθαι] αἰ in ras. S², χαρίσα-
 σθαι D νομίσαντες aptius post καὶ legeretur (respondet ἐνθυμηθέντες v. 6);
 fortasse inter verba supplevit interpres quod mente ex ἐνθυμηθέντες suppletum
 orator voluit ᾗ] ὃ D 13 τοῦθ' D ὄντι] ὅτι A τε AU: κε ST (Hom.),
 κε D; at τε etiam Eunap. p. 56 Boiss., ubi nunc γε, dedisse videtur 15 ἢ
 om. A¹ (add. mg. A²) lacunam indicavi; desunt e. g. <ἀνάξιον δὲ εἶναι ἀνδρῶν
 φρονοῦντων ἐφ' ἑαυτοῖς ἄλλο τι περὶ πλείονος ποιεῖσθαι ἢ ἐπ' ἐλευθερίας δι-
 ἀγειν>, ita ut τούτου v. 16, quod nunc sensu caret, suam habeat explicationem;
 Aristides significat quae p. 61, 20 minatus erat 16 τούτου] τοῦδε D 19 δευ-
 τέρων σχετικωτέρων] cf. ad or. XX § 23 δεῖσθε Laur. 60, 20 (inde Junt. edd.):
 δέεσθε O 20 ἴν' D 21 ante ὅτου ras. 1—2 litt. T αἰεὶ A·UT Subscr.
 ῥοδίοις περὶ ὁμονοίας AT

XXV.

ANONYMI

(43) ΡΟΔΙΑΚΟΣ.

Ἄνδρες οἱ περιλειπόμενοι Ῥοδίων, τῶν μὲν συμβεβηκότων οὔτε ἐπιλαθέσθαι ῥᾶδιον οὔτε μεμνημένους μετρίως φέρειν. μὴ γὰρ ὅτι ὑμῖν, οἳ ποτε εἴχεσθε Ῥόδον οἰκεῖν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὄλοις τελοῦσιν εἰς Ἑλληνας, τίς ἂν μελῶν συμφορὰ τῆς παρούσης
 2 γένοιτο, τοῦ κόσμου τοῦ κοινοῦ γένους ἀπολωλότος; μάλιστα δ' 5
 ἂν τις στεναξέιεν ἐνθυμηθεὶς ὅτι πρόσθεν μὲν τοῦτο μέγιστον εἰπεῖν ἦν περὶ τῆς πόλεως διαλεγόμενον, ὅτι παρὰ μὲν τοῖς ἄλλοις λόγους ἐστὶν ἀκοῦσαι καὶ τροπαίου τι λοιπὸν ἰδεῖν καὶ μνήμα καὶ κρήνην, καὶ δεῖκνυσιν ὁ περιάγων ἐν ἀμυδροῖς τοῖς γνωρίσμασιν, οὗτοσὶ μὲν Σεμέλης θάλαμος, οὗτοσὶ δὲ Ἀρμονίας, 10
 ἢ Ἀήδας, ἢ τι τῶν τοιούτων, παρ' ὑμῖν δὲ μόνοις γενόμενον ἦν ἰδεῖν ἀκριβῶς, οὐκ ἀκοῦσαι τὴν πόλιν ἣτις ἦν. ὥσπερ γὰρ ἀρτίως ἀπειργασμένης ἅπαντα ἐφαίνετο, ὥστ' εἶναι τὸ πρᾶγμα μὴ θρήνην προσεοικός, ἀλλ' ἐκπλήξιν καὶ ζῆλον ἅπασιν ἔχον τοῖς ὄρωσιν.
 3 Εἰσπλέοντι μὲν εὐθὺς λιμένες τοσοῦτοι καὶ τηλικούτοι, προβλήσι 15
 λίθοις εἰς τὸ πέλαγος ἐξανεστηκότες, οἳ μὲν τοὺς ἀπ' Ἰωνίας, οἳ 798 D
 δὲ τοὺς ἀπὸ Καρίας δεχόμενοι, οἳ δὲ τοὺς ἀπ' Αἰγύπτου καὶ Κύπρου καὶ Φοινίκης, ὥσπερ ἄλλος ἄλλη πόλει πεποιημένος εἰς ὑποδοχὴν. ἐπικείμενα δὲ τοῖς λιμέσι τὰ νεώρια ὄσα καὶ ὄλα ἦν, ὅτε τῆς θαλάττης ἐκρατεῖτε, καὶ οὐδὲν ἐλάττω παρὰ τὸν χρόνον 20
 οὐδ' εἰκάζειν ἀναγκάζοντα ὅπου ποτ' ἦν ἄρα, ἀλλ' αὐτὰ ὄρωμενα

Libri SDUT = 0

Titulum om. D. Ab Aristide abiudicavi orationem. Aristides ipse or. XXIV § 1 τοῦτον — τὴν πρώτην testatur orationem Ῥοδίοις περὶ ὀμονολίας primas esse litteras, quas ad Rdodios daret; atqui Ῥhodiacum ante or. XXIV scriptum esse necesse est, quia item ipse orator or. XXIV § 3 (cf. § 53; 59) narrat se eo tempore, cum Rhodus terrae motu eversa est, in Aegypto degisse: Aristidis igitur si esset Ῥhodiacus, fieri non potest, quin oratorem in posteriore (XXIV) priorem orationem consilio tacuisse sumamus; at tertio ipse orator adest. Animi erga Rhodios propensitatem probare studet (or. XXIV § 3): quod qua re facilius meliusve facere ei licuisset quam memorato Ῥhodiaco? ad legatorum Rhodiacorum testimonium, quibuscum in Aegypto convenerat, refugit: ergo haec qui scripsit, Ῥhodiacum non scripserat. Accedit quod in ipsa oratione haud pauca inveniuntur, quae ab Aristidis indole et arte adhorrent; cf. ad p. 73, 12; 74, 12. 14; 78, 21; 79, 10
 4 μελῶ S¹ 6 πρόσθε S¹ τοῦτο — 7 μὲν add. S¹ mg. 13 ἀπειργασμένοις T
 15 προβλήσι] η in ras. T², προβλήσι D 21 εἰκάζειν ἀναγκάζειν ἀναγκάζοντα D

ἐκπλήττοντα. ὦν καὶ τὰς στέγας εἴ τις ἄνωθεν κατεθείασατο, εἶκασεν ἂν πεδίῳ κρεμαστῶ τινι. τριήρεις δὲ ἐπὶ τούτοις ὑπῆρχεν 4
 540 J ἰδεῖν δικρότους καὶ τρικρότους καὶ εἰς ἑπτὰ καὶ εἰς ἑννέα στοίχους, τὰς μὲν πλοῖτους, τὰς δ' ἀποκειμένας ὡσπερ ἐν ταμειῷ· ὦν
 5 εἴ τις ἐβούλετο πλεῖν ἡγνισοῦν καθελκύσας, ἐξῆν. . . . ἑτέρων ἐμβόλους χαλκοστόμους, τοὺς μὲν περὶ τοὺς λιμένας, τοὺς δὲ ἐν τοῖς ἄνω τόποις τῆς πόλεως μεμερισμένους σὺν πολλοῖς καὶ λαμπροῖς λαφύροις, τοὺς μὲν ἀπὸ τοῦ Τυρρηγῶν ληστικῆ, τοὺς δ' ἀπὸ τῶν ἔργων τῶν σὺν Ἀλεξάνδρῳ, τοὺς δ' ὀπόθεν αὐτῶν
 10 ἕκαστος εἰσηῖτο εἰς τὴν πόλιν. τεμένη δὲ θεῶν καὶ ἱερὰ καὶ ἀγάλ- 5
 799 D ματα τοσαῦτα μὲν τὸ πλήθος, τηλικαῦτα δὲ τὸ μέγεθος, τοιαῦτα δὲ τὸ κάλλος, ὥστ' ἄξια εἶναι τῶν ἄλλων ἔργων χαριστήρια, καὶ ὡς μὴ εἶναι διακρίναι τί τις αὐτῶν μᾶλλον θαυμάσειεν· ὦν γε καὶ ἐν τῷ τυχόν ἱκανῆν (ἂν) ἑτέρα πόλει φιλοτιμίαν εἶχεν. ἐπὶ δὲ
 15 τούτοις εἰκόνας μὲν χαλκᾶς πρὸς ἀπάσας τὰς ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι, γραφὰς δὲ τέχνης πάσης ἄλλας ἀλλαχοῦ τῆς πόλεως ἀνακειμένας, καὶ κόσμους τοὺς μὲν μόνους ὄντας ἐνταῦθα, τοὺς δὲ καλλίστους· καὶ τὴν μὲν ἀκρόπολιν πεδίῳν καὶ ἁλῶν μεστήν, τῆς δ' ἄλλης 6
 20 πόλεως οὐδὲν ἕτερον ἑτέρου ὑπερέχον, ἀλλὰ διαρκῆ καὶ ἴσην τὴν κατασκευὴν οὖσαν, ὡς γένοιτ' ἂν οὐ πόλεως, ἀλλὰ μιᾶς οἰκίας. ἀγνιάς δὲ ἐξ ἀρχῆς εἰς τέλος διηνεκεῖς, ἥμισα ἄξιας καλεῖσθαι στενωπούς· λαμπρὰν δὲ λαμπρῶς ἀποτεταμένην πανταχῇ τὴν πόλιν. τὸ δὲ ἐπὶ πᾶσι καὶ πρὸ πάντων θαῦμα καὶ ὀφθαλμοῖς 7
 25 πύργων τὸ ὕψος καὶ κάλλος, ἀντὶ λαμπτήρων τοῖς προσπλέουσιν ὄν, ὥστ' εἶναι μόνον τοῖς εἰς Ῥόδον καταίρουσι καὶ προσορῶσι μεῖζοσιν εὐθὺς τὴν γνώμην γίνεσθαι. τὸ δὲ πάντων κάλλιστον, οὐκ ἀπηρητημένον τὸν κύκλον τοῦτον τῆς ἄλλης πόλεως οὐδὲ κενὸν οὐδὲν ἐν μέσῳ ποιοῦντα, ἀλλὰ προσεχῆ τῇ πόλει ὡς τε στέφανον
 30 κεφαλῇ περιθέοντα. μόνην δὲ ἦν εἰπεῖν τὴν Ῥόδον καὶ κατ' 8

2 ὑπῆρχεν ἰδεῖν] hinc pendent omnes accusativi usque ad v. 30 3 στοί-
 χους SDU p. corr.: στίχους U a. corr. T 4 πλωίτους U ταμεία D
 5 lacunam indicavi ἑτέρων ST: ἑτέρων δ' DU (interpolati) 6 χαλκοστόμους
 UT: χαλκοστόμους· χαλκοπρόφύρουσ SD (-ρωρ-) 8 λαμπροῖς τοῖς λαφύροις D
 τοῖς μὲν — τοῖς δὲ — 9 τοῖς δὲ S pr. m. ληστικῆ U (corr. Pierson ad Moer.
 p. 450): ληστικῆ SDT, cf. v. l. p. 69, 25 9 δ' ὀπόθεν Büchner, Philolog.
 1891, 184: δ' εἴ ποθεν O 12 ἄλλων ἔργων] quae praeter illa modo enumerata
 (v. 8—10) Rhodii ediderant facinora, cetera dicit, usus significatione parum lau-
 dabili; ci. καλῶν (vel παλαιῶν) Wil. 14 φιλοτιμία U¹ ἂν addidi; ceterum cf.
 Dion. Prus. Rhod. § 146 sqq. 15 πρὸς] cf. Stein ad Herod. II 35, Weil ad De-
 mosth. XX 31 18 δὲ| ἄλλῃσ D 29 ὥστε O: ὡσπερ Laur. 60, 20 (inde Junt. edd.)

οἰκίαν καὶ κοινῇ τετειχίσθαι. ἐφύκει γὰρ αὐτῆς ἔρκει τὰ τεῖχη καὶ τοσοῦτον ἐδύνατο παρὰ τὴν εἴσω πόλιν, ὅσον ὀρίζειν αὐτήν, ἐπεὶ τῇ γε ἀξία πάντ' ἦν ἴσα. ὡς δ' εἶπεῖν, ἐν ἀπὴν τῶν ἀρχαίων, τὸ ναυμαχεῖν· ἢ δ' ἄλλη πᾶσα πόλις καθαρὰ καθαρῶς ἐσφύζετο· καὶ μόνον εἶπεσ ἀν αὐτὴν παρακεχωρημένα τῆς ἡγεμονίας τοῦν ἔχουσαν, αὐτὴν δ' εἶναι τὴν ποτὲ οὐκ ὄνομα ἄλλως, ἀλλ' αὐτὴν ἦπερ ἦν.

- 9 Νῦν δὲ οἴχεται μὲν κάλλη λιμένων, πέπτωκε δὲ στεφάνων ὁ κάλλιστος, ἱερὰ δὲ ἀγαλμάτων ἔρημα καὶ βωμοὶ θυσίων, κενοὶ δὲ δρόμοι καὶ θεάτρα ἀνδρῶν· οἱ δὲ νεώσοικοι ποῦ γῆς ἢ θαλάττης ἐγένοντο οὐδ' ἂν εἰς εἰκάσειε τῶν οὐκ εἰδόντων πρόσθεν· ὁ δ' εἰκόνων ἀμφοτέρων ἀμύθητος ἀριθμὸς ὁμοῦ ταῖς πέτραις καὶ τοῖς λειψάνοις τῶν διαφθαρέντων σωμάτων ἀναπέφυρται καὶ διέσπαρται· οἴχεται δ' ἑλέφας καὶ χρυσὸς τῆς τέχνης δεύτερος· οἱ δ' ἀνέχοντες τὰ λάφυρα ἐασταχοῦ τοῖχοι τῷ κόσμῳ συναπολώλασιν ὅσα δ' ἦν ξίφη καὶ δόρατα τῶν λαφύρων, ταῦτα ἀπὸ μὲν τῶν πολεμίων δευρο ἐκομίσθη, ἐν δὲ τοῖς κακοῖς ἐνταῦθα προσλελύμανται τοὺς παραπίπτοντας, ὡς ἂν μάλιστα λάβοι συμφορᾶς περιουσίαν. ἢ πόλις δὲ ἐν οἰκοπέδον μοίρα λέλειπται, παρὰ τοσοῦτον οὐκ ἰσόπεδος, ὅσον οἱ τὴν μνήμην τοῦ πάθους ἀνακινουῦντες ἀνίσχουσι λίθοι. τοσοῦτον δ' ὑπερβέβληκεν ἢ ταύτης συμφορὰ πάνθ' ὅσα Ἑλληνικὰ ἀκοῆ παρειλήφραμεν, ὥσθ' ὧν μὲν ἀρτίως ἐμεινήμην, αὐτὰ γε δὴ πον ταῦτα βασιλεια δυναστῶν καὶ θάλαμοι τινες δεῖκνυνται, καὶ τινα καὶ τῶν πόλεων ἔτι λείπεται μέρη, καὶ φραῖς ἂν ἐλάττους ἐκ μειζόνων αὐτὰς γεγονέναι· ἐνταυτοῖ δὲ οὐδ' ὅσον τὸν περιιάζοντα ἐνοικῆσαι λείπεται. κάκεῖ μὲν ἂν μνήμα καὶ τρό-

2 ἡδύνατο T post αὐτὴν si minus inter verba, at certe mente supplementum πρὸς τὰ ἔξω 3 γε om. U¹ 4 ναυμαχεῖν fort. interpretamentum (cf. p. 81, 10) verbi genuini, e. g. θαλαττοκρατεῖν, quod ad sententiam necessarium; ναυκρατεῖν Canter; 'ni desisset civitas (in) mari pugnare (regnare), antiqua illa Rhodus esset; ipsius enim urbis splendor servatus est tam egregie, ut urbs non videatur esse civitatis armis coactae cedere (ideoque bello contritae)' 8 οἴχεται πάντα μὲν U 12 ἀμφοτέρων] sc. deorum hominumque; balbutit 14 δὲ|ἀνέχοντες D χρυσὸς τῆς τελειοτάτης τέχνης οὐ δεύτερος Schmid, Philolog. 1889 (I), 378, sententiam corrupens: 'ars quae in illis monumentis conspicua erat, maioris etiam pretii erat quam pretiosissima illorum materies'; simile dicendi artificium apud Aristidem non meminī me legisse 18 λάβη D ὡς — περιουσίαν corrupta; λάβοιεν Canter; περιουσίαν ἢ πόλις. <αὐτῇ> δὲ Rsk.; deest subiectum velut τὸ πρᾶγμα 19 οἰκοπέδον scripsi ('areae devastatae': Polyb. XV 23, 10 πόλεως οἰκοπέδον ἔρημον): σκοπέλον US¹ mg. T¹ mg. c. γρ. (ΟΙΚΟΠΕΔΟΥ; ΣΚΟΠΕΛΟΥ), σκύλον SDT; ludit in vv. οἰκοπέδον et ἰσόπεδος 21 τοσοῦτο UT 22 μὲν s. l. add. T¹ 24 medium καὶ om. T

παιον ἴδοις, ἐντανθοῖ δὲ οὐδὲ τάφος μεμένηκεν ἀθῶος τῆς ἐπη-
 801 D ρελας, ἀλλὰ καὶ ἔξω καὶ ἐνδον ὁμοίως πέπραγεν ἢ πόλις, καὶ γέ-
 γονεν ἀντὶ μνήματος αὐτῇ τοῖς πολίταις. ἀντὶ δὲ τοῦ προσπλέ-
 5 οντας καὶ πελαγίους καθορᾶν τὴν πόλιν ἐπιβάντας δεῖ ζητεῖν τί
 ἕκαστον ἦν, ὄρος ἄωρον βλέποντας ἀντὶ πόλεως· τοσοῦτον τὸ παραλ-
 λάττον αὐτῇ παρ' αὐτὴν καὶ τὰ τῶν ἄλλων ἀτυχήματα συμβέβηκεν·
 542 J ὥστε συγγνώμη πᾶν καὶ λέγουσιν καὶ ποιοῦσιν ὑμῖν. ἀλλὰ καὶ 11
 τούτων οὕτως ἐχόντων φέρειν χρεῖ, τὸν παλαιὸν λόγον ὀρθῶς ἔχειν
 νομίσαντας, ὅτι τὰ μὲν γεγονότα οὐκέτ' ἂν ἄλλως ἔχοι, οὐδ' εἰ
 10 πάντα μὲν αἰτιώμενοι καὶ κακίζοντες τὴν τύχην λέγοιτε, πάντα δὲ
 ὑμᾶς αὐτοὺς τρόπον ἀθυμῶν διαφθείροιτε· τὸ δὲ ταῦτα εἰς ὅσον
 ἐστὶ καλῶς ἐνεγκεῖν κέρδος οὐ μικρὸν ὡς ἐν τοιούτοις. ἐστὲ δὲ 12
 οὐκ ἀτυχημάτων ἐνδεεῖς, ὥστε προστιθῆναι τούτοις, ἀλλ' ἀφαι-
 ροῦντες μᾶλλον τῶν συμβεβηκότων καὶ τῆς ἐγκωρούσης αἰεὶ πορι-
 15 ζόμενοι ὄραστῶν ἀφορμὰς εἰς φρονοῦτ' ἂν καὶ ποιοῦτε ἃ δεῖ. εἰ-
 δέναι τε χρεῖ Ρόδιους ὄντας ἔτι ὀπόσοι ποτὲ καὶ κέλειπθε, καὶ
 τοῦτο τὸ σεμνὸν καὶ τίμιον εἰς Ἑλλήνας καὶ βαρβάρους ὄνομα
 προσαφηρημένην ὑμᾶς τὴν τύχην οὐδέν, εἰ φρονοῦντες ἄξια φαί-
 νοισθε. καιρὸς δὲ νῦν εἴπερ ποτέ, ὃ ἄνδρες Ρόδιοι, σῶσαι μὲν 13
 20 ὑμᾶς αὐτοὺς ἐκ τῶν περιεστηκότων, βοηθῆσαι δὲ τῷ γένει τῆς
 νήσου, στήναι δὲ πρὸς τὴν τύχην λαμπρῶς, ἐνθυμηθέντας ὑμῶν
 τὸν τοῦ πολίτου κυβερνήτου λόγον, ὃς ἔφη χειμαζομένης αὐτῷ τῆς
 νεῶς καὶ καταδύσεσθαι προσδοκῶν τοῦτο δὴ τὸ θρυλούμενον 'ἀλλ'
 25 ὃ Ποτειδάν, ἴσθι ὅτι ὀρθᾶν τὰν ναῦν καταδυσῶ'· ὡς οὐδέν ἂν
 πρᾶξας ἀγεννῆς οὐδὲ ταπεινὸν οὐδ' ἐν τοῖς παροῦσιν, ἀλλὰ πάντα
 ἂν τὰ αὐτοῦ πληρώσας πρότερον ἢ κακῶς ἀπολούμενος· ὡς τοῦ
 μὲν ἀπολέσθαι καὶ καταδῦναι τὴν ναῦν τὴν τύχην κυρίαν οὔσαν

1 ἴδοις] οι in ras. U², ἴδησ D 3 αὐτῇ Rsk.: αὐτῆ O τοῦ UTS²: τοῦσ
 S¹D 5 ἦν ἄωρον βλέποντας· ὄρος D; lusus ineptus, cf. λέγοντες οὐ λέγον-
 τες p. 77, 5, quibus meliora ἀθέατα θεάματα p. 80, 10 τοσοῦτον — 7 ὑμᾶς]
 cf. Aristid. or. XIX in fine 6 καὶ τὰ] κατὰ D 7 πᾶν DU: ἂν ST 8 τὸν
 παλαιὸν λόγον] cf. Plat. leg. XI 934 A al. 18 οὐδέν (-) εἰ φρονοῦντες ἄξια
 φαίνοισθε S¹ mg. c. γρ. T¹ mg. c. γρ. U (nisi quod οὐδ' ἐν et φαίνοισθε U¹,
 corr. U²): οὐ δεῖ φρονοῦντας ἄξια φαίνεσθαι ST, οὐ δεῖ φρονοῦν ἄξια φαίνε-
 σθε D 21 ἐνθυμηθέντας] ας in ras. T¹, ἐνθυμηθέντες S pr. m. 22 τοῦ
 πολίτου (ὑμῶν τοῦ) κυβερνήτου Rsk. (τοῦ solum add. Schmid Philol. 1889 [I],
 378; at cf. or. XVII § 8 τοῦ πολίτου ποιητοῦ) 23 καταδύσεσθαι] in εσ ali-
 quid correctum T, prius σ add. U² θρυλούμενον DU 24 πότειδαν TU
 (-δάν): ποτιδάν SD ὅτι delete ci. καταδύσων Valckenaer ad Eurip. Hipp. 196;
 cf. Haupt, Opusc. II 319 sq. 25 οὐδ' ἐν Rsk.: οὐδέν O 26 τὰ αὐτοῦ Junt.,
 ταῦτοῦ S¹ ταῦτοῦ D ταῦτοῦ TUS² ἀπολούμενος D

αεί, τοῦ δὲ ἅ χρῆ πρᾶξιαι πρὸ τούτου οὐκέτ' ἐν ἄλλῳ τὴν ἀπαί-
 τησιν, ἀλλ' αὐτὸν αὐτῷ τινα τοῦτο ὀφείλοντα, καὶ οὐ μόνον κύ-
 14 ρίως ἐστίν, οὐχὶ δεόν προλιπεῖν ἔτι ζῶντα. ὑμεῖς τοίνυν μὴ πε-
 πτωκυῖαν τὴν πόλιν ἔτι μᾶλλον [ἐπι]καταβάλητε, ταπεινότητα τῷ 5
 καιρῷ προσθέντες, ἀλλ' ἐπειδήπερ κατέδν πληγεῖσα, ὑμεῖς οἱ λοι-
 ποὶ μένετε ἐν ὑμῶν αὐτῶν. καὶ γὰρ αἰσχροὺς καὶ οἰκοφεν ἐστ'
 ἔχον τὸ ἔγκλημα, ἐνὸς ἀνδρὸς ἀγεννεστέραν φανῆναι τὴν πόλιν
 ὑμᾶς τουτουσί, καὶ μὴ δεῖξαι τοῦθ' ὅτι καὶ δυστυχοῦντες ἴστε ὑμᾶς
 15 αὐτούς. οὕτω καὶ παρ' ἀξίαν ταῦτα πεπονθέναι δόξετε. καλὸν 543 J
 μὲν γὰρ οἶμαι [κἂν] τοῖς ὄπλοις νικᾶν, καὶ ναυμαχοῦντας τρόπαια 10
 ἰστάναι πολεμ(ί)ων ἔχει φιλοτιμίαν καὶ τῆς ἐπὶ τοῖς τοιοῦτοις
 σπουδῆς οὐκ ἄξιον τοὺς ἀγαθοὺς ἀνδρας ἐξίστασθαι, ὧν καὶ οἱ
 ὑμέτεροὶ ποτε ὄντες πρόγονοι μεγάλην εἰκότως καὶ θαυμαστὴν 803 D
 δικαίως δόξαν ἐκτήσαντο· ἐπεὶ δὲ πᾶσαι τε ὑποθέσεις τῶν τοιού-
 των ἀγώνων ἐξήκουσι καὶ τὰ τῶν νῦν καιρῶν ἕτερον ἀγῶνα ἀπαιτεῖ 15
 16 παρ' ὑμῶν, τοῦτον ὑποστῆναι δεῖ. καὶ πολὺ τοῦθ' ὑμῖν ἐνδο-
 ξότερον καὶ κάλλιον ἐκείνων τῶν ἀγώνων, ἀντιτάξασθαι τῇ τύχῃ
 καὶ ταύτης στῆσαι τρόπαιον, εἰ καὶ σφόδρα ὑμῖν ἐνήλατο τὴν
 πρώτην. τῆς μὲν γὰρ ἐκεῖ νίκης οὐδεὶς τηλικούτος ἐστίν ὅστις
 ἐστὶ κύριος διὰ τέλους, ἀλλ' ὁ δαίμων τὸ πλεῖστον ἔχει μέρος, 20
 τῆς δὲ ἐνταῦθα ἡ γνώμη κυρία. ταύτην οὖν δεῖξατε ἔχοντες οἶαν
 χρῆ καὶ μὴ πάντ' ἐλάττους τῆς τύχης γένησθε, ἀλλ' ἀγωνίσασθε
 17 πρὸς αὐτὴν νῦν, ἐπειδήπερ ἔμπροσθεν οὐκ ἐξῆν. εἰ μὲν
 γὰρ ἔχομεν ἀξίως ἀποδύρασθαι, κἂν ἀπάσας τὰς ὑπολοίπους τοῦ
 βίου νύκτας καὶ ἡμέρας συνάψωμεν, τοῦτο ποιῶμεν — ἄξιον γὰρ 25
 Ἑλλάδι — ἀνακαλέσαντες οὐκ εἰς τρεῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ μυριάσις
 18 Ῥόδον οὕτω πεπραγῖαν. νῦν δὲ τίς οὕτως ἢ λόγος ἐστὶν ἰσχυρὸς

2 αὐτὸν αὐτῷ D μόνον DU 4 ἐπικαταβάλητε O, seclusi ἐπι- (cf. Schmid
 p. 227) 5 κατέδν U: προκατέδν SDT (προ- ἐ praecedente -περ natum); aliter
 p. 78, 18 6 ἔ|στ' T 7 φανῆναι] ἀναφῆναι Rsk. 9 καὶ] γὰρ vel δὲ Rsk.
 10 μὲν om. T κἂν seclusi; καὶ praefert Wil. 11 πολεμίων scripsi (cf. oppositum
 ταύτης v. 18): πολέμων SDU, ἐκ πολεμίων πολέμων T, utrumque del. Ddf.
 ἔχειν D 18 ἐνήλατο] Soph. O. T. 257 ἐνήλαθ' ἢ τύχῃ 19 γὰρ om. U¹
 23 lacunam indicavi; argumentum fuerit: 'tales vosmet ipsos praestare oportet.
 Et in hoc habebitis id auxilii, quod nemo est, quem vestri non misereat, neque
 erit, qui non magnitudine cladis commotus consolari vos cupiat; quorum e nu-
 mero me ipsum esse scitote. At qui id in tam inaudita fortunae atrocitate
 probe fiat?'; tradita integra habet Wil. 25 ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι] Aristoph.
 Ach. 8 26 ἀνακαλέσαντες Kaibel (idem distinxit locum; fuit punctum post
 ποιῶμεν): ἀνακαλέσαι (ἀνακλαῦσαι S¹ mg. U²) γε (S²: με S¹) SDUT; cf. p. 10, 15;
 28, 4 27 οὕτως D (at ex οὔτως corr. pr. m.)

ἢ σοφιστῆς ἄκρος ἢ διαρκῆς, ὅστις ἂν ἀξίως καταθρηνησείε τὰ παρόντα, μὴ πολλοστὸν μέρος ὄν οἶεται λέγειν παραλιπῶν, ἀλλ' ἐξῆς ἅπαντα; τοῦτο γὰρ ἐστὶ καὶ πάντων ἀτοπώτατον, ὅτι ὀδυρόμενοι τὰ συμβεβηκότα καὶ διεξιόντες ὡς ἀνυπέβλητα τὰ πλείστα αὐτῶν παραλείπομεν καὶ οἰόμεθα λέγειν οὐ λέγοντες. τίς 19 γὰρ ἂν ἢ τὰς συμφορὰς εἶποι πρὸς ἀξίαν τὰς καινὰς ταύτας καὶ ἀτόπους καὶ πέρα πάσης κακῶν φορὰς γεγυίας, ἢ τὴν ἀμὴν αὐτὴν τοῦ περιστάντος ὑμᾶς πράγματος; τίς δ' ἂν ἐτι σωφρονοίῃ τῆς σχετλίας ἐκείνης μεσημβρίας μνησθεῖς, ἐν ᾗ τὸ κακὸν πρῶτον 10 ἤρχετο καὶ κατῆει, ἤνικα εἰστήκει μὲν ἢ θάλαττα καταδοκούσα τὸ μέλλον, ὥσπερ ἄλλον τινὰ χειμῶνα μέγαν καὶ ἀνήκεστον προσδεχομένη, σιγὴν δ' εἶχεν ἅπας ὁ ἀήρ, ὥσπερ προσδοκῶν τὸ ἐσόμενον, καὶ ὄρνιθες καὶ πάντα ἡσύχαζεν ἐπὶ τῷ μέλλοντι, ὑπέκειτο δ' ἄρα ἢ πόλις τοιοῦτῳ παθήματι καὶ ἐπὶ ταύτην πᾶς ὁ σεισμός 15 ἠρτύετο· ὁ δὲ Ἥλιος τελευταῖα δὴ τότε ἐπέλαμπε τὴν ἑαυτοῦ πόλιν, καὶ παρῆν ἐξαίφνης πάντα ὁμοῦ τὰ δεινὰ. Ὑπανεχώρει μὲν ἢ 20 θάλαττα καὶ πᾶν ἐψιλοῦτο τῶν λιμένων τὸ ἐντός, ἀνερριπτοῦντο δὲ οἰκίαι καὶ μνήματα ἀνερρήγνυτο, πύργοι δὲ πύργοις ἐνέπιπτον καὶ νεώσοικοι τριήρεσι καὶ νεῶ βωμοῖς καὶ ἀναθήματα ἀγάλμασι 20 καὶ ἄνδρες ἀνδράσι [καὶ πύργοι λιμέσι] καὶ πάντα ἀλλήλοις. ἐν ὅσῳ δὲ ἀνὴρ ἄγκωραν εἰς ἀπόπλουν ἀνηρείτο, μεταστραφεὶς οὐκέτι εἶχεν ἰδεῖν τὴν πόλιν, ἀλλ' ἐγίνετο πάντα ὁμοῦ, οἱ λιμένες ἐπὶ ξηροῦ, ἢ πόλις ἐν κόνει, δρόμοι κατ' οἰκίας ἐκ στενωπῶν εἰς στενωποὺς [ἐξ οἰκιῶν], θάνατοι κατ' οἰκίας, ἐν ἱεροῖς, ἐν θύραις, ἐν 25 πύλαις. ἔξω μὲν τὰ μνήματα ἀνερρίπτει τοὺς κειμένους, ἐνδον 21 δὲ ἐκρύπτοντο οἱ τελευτήσαντες· τῶν δ' ὥσπερ τὰ εὐκταῖα ἀναθήματα χεῖρες ἐπ' ἄκρων τοίχων, τῶν δὲ πόδες, τῶν δ' ἄλλο τι λείψανον ἐωρᾶτο· καὶ οὐδὲ ταῦθ' ἕκαστα ἐνῆν εἰκάσαι τίνων λείπεται. καὶ οἱ μὲν τὰς ἑαυτῶν φεύγοντες οἰκίας ἐν ταῖς ἐτέρων 22

3 καὶ (τὸ) πάντων Laur. 60, 20 (inde Junt. edd.) 6 συμφορὰς TU: σφαγὰς SD εἶπη D 7 φορὰς DS²U p. ras.: φθορὰς S¹TU a. ras. 8 περι/στάντος U 9 ἐκείνης |||||/|||μεσημβρίας T 12 εἶχεν] ἦγεν Rsk.² ὁ om. U 13 ἡσύχαζεν scripsi: ἡσύχαζον O; cf. v. l. v. 18 et p. 82, 9 ὑπέκειτο] cf. p. 85, 29 14 δὲ UT 16 ὑπανεχώρει SU²: ἐπανεχώρει DU¹T 18 ἀνερρήγνυτο T πύργοις corruptum esse vidit Wil., proposuit λιμέσιν (cf. v. 20); ἀνερριπτοῦσι? 20 καὶ πύργοι λιμέσι seclusi 21 ἀνηρείτο scripsi: ἀνήρητο SUT, ἀνήρητο D μεταστραφεῖς.//οὐκέτι S, ρ post στ s. l. add. S²; Hegesiae frg. (apud Agatharchidem, Phot. bibl. p. 446^a 31) ἐκ μυριάδων πόλεως ἐξῆλθον, ἐπιστραφεὶς δ' οὐκέτ' εἶδον contulit Kaibel 22 ἐγίνετο O 23 κατ' οἰκίας] εἰς οἰκίας Rsk. 24 ἐξ ST: ὡς ἐξ DU ἐξ οἰκιῶν seclusi, ut sit sententia: aedificiis collapsis plateae in areis (per areas) factae, ut iam vici singuli inter se iungerentur οἰκιῶν θάνατοι οἰκίας S 26 τελευτήσαντες malim 28 ἕκαστον D

ἀπώλλυντο, οἱ δ' ἐν ταῖς ἐαυτῶν ὑπ' ἐκπλήξεως μένοντες, οἱ δὲ
 ἐκθρόνους ἐγκαταλαμβανόμενοι, οἱ δὲ ἀπολειφθέντες ἡμιθνήτες,
 οὐκ ἔχοντες ἐξαναδύναμι οὐδὲ αὐτοὺς ῥύσασθαι, κακῶν ἐπιδήμη
 τὸν λιμὸν προσελάμβανον, καὶ τοσοῦτον κερδαίνοντες, ὅσον γινῶναι
 τὴν πατρίδα οὐκ οὔσαν, ἐπαπώλλυντο. τῶν δὲ διεκρίνε τὰ σώ- 5 806 D
 ματα ἢ τύχη, καὶ τὰ μὲν ἡμίσεα εἴσω θυρῶν ἀπείληπτο, τὰ δ'
 ἡμίτομα ἔξω προῦκειτο. καὶ τούτοις ἕτερα αὖ προσενέπιπτε σώ-
 23 ματα, σκευή, λίθοι, ὃ τι ἐκάστῳ φέρων ὁ σεισμός ἀνέμιξεν. οἱ
 μὲν προσεδόκων, οἱ δὲ τοὺς οἰκείους ἐζήτουν, οἱ δ' οὐκ
 εἶχον πότερ' αὐτοὺς ἢ τοὺς ἐαυτῶν ὀδύρωνται· οἱ δὲ ἀπόμωζον 10
 τὴν πόλιν, οἱ δὲ ἐνεπίμπρανον, ἰμοῦ τῶν ὀρόφων καὶ τῶν ἐστιῶν
 γενομένων· οἱ δὲ παῖδας ἐξαρκάζοντες αὐτοὶ καταλαμβάνοντο, οἱ
 24 δὲ ἐαυτοὺς ἐπαπεκτείννον. ὁ δὲ κῶμος ἦν ἄριστος τοῦ τότε ἀρί-
 στου. οἱ μὲν οὐ πρὸ πολλοῦ κληθέντες νυμφιοὶ ἔκειντο εἰς οὐδὲν 545 J
 καλὸν ἔσαντες τὸν ὑμέναιον, οὐ βέβαιον γινῶναι πότερ' αὐτοὶ δυστυ- 15
 χεῖς, ἢ ἄς ἠγάγοντο· οἱ δὲ ἀπὸ θαλάττης ἀναβεβηκότες τὴν πα-
 τριᾶν ἐστὶαν ἀπιστοτέραν τῆς θαλάττης εὔρον· οἱ δὲ ἐπ' ἀν-
 αγωγὴν σπεύδοντες τελευταῖα δὴ τότε οἴκοθεν ἀνήγοντο, προκατα-
 25 δύσης αὐτοῖς τῆς πατρίδος. κατέχευε δὲ ἰμοῦ σεισμός θαλάττης,
 νέφος, κτύπος, οἰμωγαί, πάταγος πτωμάτων, γῆς ἐκρυσήματα. 20
 οἶμαι γὰρ οὔτε τοὺς ὑπὲρ Αἴγυπτον καταρράκτας οὔτε τὴν τῆς
 ἔξω θαλάττης βαχίαν οὔτε σηκίτους πυρφόρους οὐθ' ὃ τι πλεῖστον
 ἤκει κατ' ἀνθρώπους τῷ τότ' εἶναι κακῶ καὶ κτύπῳ παραβαλεῖν,
 ὃς ἐξ ἀπάντων εἰς ἠγείρετο συμμιγῆς, τὴν ἀπροσδόκητον καὶ ἄχα-
 ριν συναυλίαν πληρῶν, ἐφ' ἣ Ῥόδος ἐξωρμηκεῖ· συνενήνεκτό τε 25

3 αὐτοὺς a. corr. et S et D κακὸν D 4 καὶ DU² (ἢ aut κ' U¹): om.
 ST κερδάναντες Rsk., recte, ut videtur 7 αὖ ἂν T 9 post προσεδόκων
 in S plus quam tertia versus pars libera relicta (usque ad versus finem), id quod
 scriba facere solet, si quid in exemplo suo legere non potuit; lacunam indicavi;
 desunt e. g. (τοὺς ἀπολειφθέντας) 10 πότερ' αὐτοὺς O (corr. T inc. m.,
 fort. pr.) τοὺς αὐτῶν U ὀδύρωνται T p. corr.: ὀδύρονται O 11 ἐνε-
 πίμπρανον] ἐν corr. S² (S¹ incertum), ἐνεπίμπρανον T, fuit μ 13 ἐπαπε-
 κτείννον T a. corr. D p. corr. S²: ἐπαπεκτείννον D a. corr. T p. corr., ἀπε-
 κτείννον U, ἐπαπεκτείννον S¹ ὁ δὲ κῶμος — ἀρίστον memoriam noti cuiusdam
 prandii continent; fortasse ante κῶμος lacuna τοῦ//ἀρίστον S, τότε nescio
 an non fuerit 17 ἐπ' ἀναγωγὴν corr. ex ἐπ' ἀγωγὴν T¹ 18 ἀνήγαγοντο S
 a. corr. προκαταδύσης] sc. πρὶν αὐδὺς κατάγεσθαι 20 νέφος scripsi
 ('caligo'; cf. p. 80, 14): νεφέλη O, νεφέλη S² (Baroc. 136; νεφέλων ci. Rsk.)
 21 Αἴγυπτον Rsk.: αἰγύπτον O; non dubium quin vv. τοὺς — καταρράκτας inter
 causas fuerint, cur Aristidi orationem vindicarent; adde Aristid. or. XVIII § 7
 memorare τὸ τῆς Ῥόδου πτώμα 23 κακῶ] immo πατάγῳ 24 ἄχαρι S
 25 τε] iungit sententias ἰμοῦ 19 — συμμιγῆς 24 et συνενήνεκτό — 79, 3 δεῖπνα

εἰς ταῦτον νεκροὶ βωμοί, στέγαι κόνις, αἷμα ἐπιπλα, ὄροφοι θε-
 μέλια, οἰκέται δεσπόται, μέλη σώματα εἰκόνες, σφαγαὶ τάφοι
 806 D δειπνα. οἱ μὲν (ἐν) τοῖς σώμασι τῶν φιλητάτων σηκοῦντες ἐλάν- 26
 θανον αὐτούς, οἱ δὲ ἐξήτουν τὰ λοιπὰ ἐαυτῶν οἱ μὲν πόδας, οἱ
 5 δὲ χεῖρας, οἱ δ' ὁ τι ἕκαστος ἐπηρώθη τοῦ σώματος, οἱ δὲ καὶ
 συνθάπτον ταῦτα τοῖς οἰκείοις, οἱ δ' ὑπὸ τῶν ἐκατέρωθεν ἐμπε-
 σόντων συσχεθέντες ἠνείχοντο, οἱ δὲ πρότερον κατωρύχθησαν ἢ
 ἀπέθανον· πᾶν δὴ κακῶν εἶδος καὶ ἅ τις μηδεπώποτε ἐπενόησεν,
 τότε πρότον εἰσηλθεν. εὔξασθαι δ' οὐκ εἶχον οἱ λοιποὶ πρότερα
 10 ὅπως σωθῶσιν ἢ ὅπως ἀποθάνωσι(ν). ποῖοι ταῦτα κήρυκες ἢ 27
 τίνες ποιηταὶ καταθρηνησοῦσιν ἀξία τῇ φωνῇ; τίς ἀρκῶν διηγῆ-
 σασθαι; ποῖον γὰρ πάθος δξύτερον, εἰ δὲ βούλει, μακρότερον,
 ποῖαν πόλιν Ἑλληνίδα ἢ βάρβαρον ἐν τῷ παντὶ χρόνῳ κατέλαβε
 τοιοῦτον; ὅτε ἀνατραπεῖσα μὲν ἡ πόλις ἔκειτο θάπτον ἢ ναῦς
 15 καταδῦσα πώποτε, ἡμέραι δὲ καὶ νύκτες ἐπιλαμβάνουσαι τοὺς μὲν
 546 J ὅσον ἐμπνεῖν ζῶντας ἀνέφαινον τραυματίας [τῶν λοιπῶν τοῖς πλει-
 στοις], τοὺς δὲ τελευτήσαντας σεσηπότας, οὐδ' ὅτιοῦν ἔχοντας ἀκρι-
 βῆς τῶν μελῶν, ἀλλ' ὡς ἐκάστων τι ἀφείλεν ἢ προσέθηκε τὸ πτώμα.
 πυραὶ δ' ἀήθεις ἐκαίοντο ὁμοίως νύκτα καὶ ἡμέραν, ταῖς πρόσθεν 28
 20 ἱερομηρίαὶ ἀντίστροφοί· ἀντὶ δὲ χρυσείων καὶ ἀργυρέων μετάλλων
 διώρυχος τοῦδαφος τῆς πόλεως παρεῖχε καὶ εἰς μῆνας ἐκκαθαίρειν
 907 D τοὺς κειμένους. καὶ πρότερον μὲν, ὦ Ζεῦ, τὰς φρονικὰς δίκας ἔξω

2 σώματα scripsi: σωμάτων O; primum quinque posuit paria, quorum
 cuiusque membrum alterum alteri oppositum, deinde bis ternas iunxit res diver-
 sissimas 3 ἐν add. Canter 4 αὐτοῦσ O 7 ἠνείχοντο S², ἀνείχοντο S¹T: συνεί-
 χοντο DU (at *σν* in ras. U²); fortasse corruptum; ἤγγοντο Rsk. 9 εἰσηλθεν
 S¹, praeter *εἰ*, quod S²: εἰσεῖδεν DUT 10 ἀποθάνωσι O ποῖοι] qua usus
 arte (§ 18) ad describendum ipsum motus momentum profectus est, eandem
 adhibet (cf. Aristid. or. XXII § 1), ut transitum faciat ad describendum tempus, quod
 terrae motum proxime insecutum est, rerumque Rhodiacarum statum (§ 27—33);
 talia Aristidis ab arte abhorrent; similem in modum pluriens orationis auctor
 quisquis fuit peccavit: cf. p. 72, 13 sq. ~ 83, 20 sq. 28; 73, 14 ~ 87, 9; 76,
 13 ~ 86, 14 sq.; 78, 21 sq. ~ 82, 27 sq.; 81, 21 ~ 89, 14; 82, 10 ~ 83, 24 (ad
 h. l. cf. Aristid. XIX § 4). 85, 24; 82, 26 ~ 84, 11; 83, 17 sq. ~ 89, 22 sq.; 85,
 25 ~ 86, 26 sq.; 88, 25 sq. ~ 89, 8; praeterea e. g. λογίζομένους 82, 3. 85, 24
 (cf. 89, 13), item positum ἐπισταμένους 89, 27; τοῖνον 84, 23; 85, 1. 8; cf. ad p. 81, 9;
 88, 3; 90, 30; nauseam movent descriptiones miseriarum Rhodi; denique cf. ad
 p. 82, 24; 87, 6; 91, 1 14 τοιοῦτο SDT 15 καταδῦσα SDU: κατέδν T;
 καταδῦσα, sc. ἀνεγράπη 16 τῶν — πλείστοις, in quibus haeseram, del. Wil.
 19 δὲ D ἐκαίοντο sic O; in glossemate p. 80, 4 κείνιν (ubi κατεῖν U²) retinendum
 20 χρυσείων — ἀργυρέων DUS²T p. corr.: χρυσείων — ἀργυρέων S¹T a. corr.
 μετάλλων abesse malim 21 διώρυχος scripsi: διωρυχῆσ SUT, διορυχῆσ D, cf.
 v. l. p. 5, 13 22 φορικὰς S, ι eras.; de re cf. Dion. Prus. Rhod. § 122

πυλῶν ἐδικάζετε, ὡς οὐδὲ καταψηφίσασθαι θάνατον ἐντὸς τελευτῶν
 εὐσεβῶς ἔχον ὑμῖν, νυνὶ δὲ ἐπὶ μιᾷς ἡμέρας τοσοῦτων δλεθρον ὁ
 δαίμων κατέγνω ἅμα τ' εἶσω πόλεως καὶ σὺν αὐτῇ [καὶ τούτους
 ἐν αὐτῇ κάειν ἡναγκάζεσθε οἱ λοιποί], καὶ τὴν ἄβατον τοῖς ἀνδρο-
 29 φόνοις πόλιν ταφὴν τῶν ἀπολλυμένων ἐκάστῳ κατέστησεν. καὶ τὰ 5
 μὲν πρόσθεν λεγόμενα ταῦτα [μυθολογήματα] ἦν, ὅτι τήνδε τὴν
 νῆσον οὖσαν ὑπὸ τῇ θαλάττῃ καὶ κεκρυμμένην Ἥλιω δῶρον ἀνεῖ-
 σαν θεοί, τὰ δὲ νῦν εἰς τὸνναντίον περιέστηκε διηγείσθαι, ὅτι ἦδε
 ἡ πόλις κατὰ γῆς ἔδου καὶ ἀπῆλθεν ἐξ ἀνθρώπων, ὄντος ὑπὲρ γῆς
 Ἥλιου, καὶ ἐπεῖδεν Ἥλιος ἐν Ῥόδῳ τὰ ἀθέατα θεάματα ἑαυτῷ. 10
 30 καὶ Ὀμηρος (B 670) μὲν πλοῦτον ἔρη καταχέαι τὸν Αἴα τῇ νήσῳ
 καὶ τοῖς περὶ Τληπόλεμον προγόνοις ὑμῶν, καὶ Πίνδαρος (O. VII 90)
 παραλαβὼν ὄσαι χρυσὸν νεφέλην ξανθὴν ἐπιστήσαντα. νῦν δὲ
 οἷα κατέχευε δῶρα ὁ δαίμων, οἷον νέφος ἔστησεν ὑπὲρ τῆς πόλεως,
 ὡς ἀνάξια μὲν ἐκείνων τῶν πρότερον, ἀνάξια δὲ ὑμῶν καὶ τοῦ τῆς 15
 31 πόλεως σχήματος. καὶ νῦν Κάραθον μὲν καὶ Κάσον καὶ ἄλλας
 νήσους οἰκουμένας ἔστιν ἰδεῖν, οὐδὲν ἔχούσας ὅ τι εἴπωσι καὶ παρ'
 ὧν φόρον ἐκλέγειν ὑμῖν πρὸ τοῦ μικρὸν ἦν, καὶ ἄλλα πολίσματα
 ὑπόψαμμα [λυπρὰ] καὶ ἀμφισβητήσιμα· Ῥόδος δέ, ὧ Ζεῦ καὶ
 πάντ' ἐφορῶν Ἥλιε πλήν Ῥόδου, νῦν οὐδαμοῦ, ἀλλ' ὥσπερ οἱ 20
 τοὺς μύθους λέγοντες, διηγείσθαι δεῖ τοῖς ἐπιγιννομένοις τοὺς παρ'
 ἡμῶν παραλαμβάνοντας, ὡς ποτὲ ἦν καὶ Ῥόδος ἀντιπέρας Καρίας
 πόλις ὄρα καὶ μεγέθει περιφανής, καὶ τὸν τόπον δεικνύειν ὡς
 32 τὸν Ἰαλύσου καὶ Καμείρου νῦν. καὶ τὸν μὲν τῶν Ἀλι(εἰ)ῶν
 ἀγῶνα ποιήσετε, καὶ τὸ χωρίον μεμένηκε σὼν οὐ ποιήσετε· ἡ δὲ 25
 ἐπάνυμος αὐτῆ τῆς νύμφης τοῦ θεοῦ σχῆμα ἀκτῆς μετελήφεν.
 καὶ πάλαι μὲν τὰ ἐκ τῶν γυναικῶν τῶν ἀποκειραμένων μηχανή-
 ματα ἐδείκνυτε τοῖς ἐπιδημοῦσι καὶ θανμαστὸν ἦν, νῦν δὲ αὐτὴν
 τὴν πόλιν ἐν τοιαύτῃ θέρᾳ λείπεται παριστάται [δεικνύται] τοῖς

2 νυνὶ Rsk.: κοινῇ SDU, κοινῶς T τοσοῦτων U²: τοσοῦτον O 3 καὶ
 — οἱ λοιποὶ seclusi, quibus vv. insequentia explicantur 5 καὶ T: om. SDU
 6 μυθολογήματα seclusi 7 καὶ T: om. SDU ἀνῆσαν S¹ 10 ἥλιος SD:
 ὁ ἥλιος UT τὰ ἀθέατα] illa non spectanda ipsi spectacula; cf. v. 20 et Aristid.
 or. XVIII § 7 (v. 17. 18) ἑαυτῷ] ἐν αὐτῷ (vel αὐ-) D a. corr. 13 ἔσε D
 16 καὶ Κάσον Canter: καὶ καύκασον SD et certo T¹, καῖσον UT² 19 λυπρὰ
 seclusi, glossema 22 ὑμῶν U 24 καμήρον S; cf. ad p. 68, 5 Ἀλιεῶν
 Cobet, Nov. Lect. p. 332: ἀλιῶν O, quamquam etiam Ἀλεια et Ἀλειῶν tituli
 IGI. I 58, 19; 12, 4 25 posterius ποιήσετε UTS²: ποιήσεται S¹D 26 νύμφης]
 Rhodi 27 τῶν γυναικῶν — μηχανήματα] ad Demetrii Poliorcetae obsidionem
 rettulit Rsk., sed nihil apud athenienses scriptores inveni 29 τοιαύτῃ θέρᾳ] 'sc.
 ἀποκειραμένην' Rsk. παριστάται [δεικνύται] scripsi: παριστᾶν καὶ δεικνύ-
 ναι O; δεικνύται glossema ad παριστάται e v. 28 petitum

εἰσαφικνουμένοις, Θέατρον καὶ βουλευτήριον καὶ πίνακας
 ἡμιφραγεῖς καὶ σκοπέλους ἀντὶ πύργων, δεικνύντας οἰκτρά τῆς
 ὀνομαστῆς ποτε Ῥόδου τὰ λείψανα. μεγέθους δὲ ἐτέρων πόλεων 33
 εἰς τὸ μέσον λεγομένου οὔτε ἀντιλαβέσθαι ἐξέσται οὔτε μὴ θήγγν-
 5 σθαι σιωπῶντα· ἀπλῶς δ' εἴσεσθε μὲν οἷας πόλεως στέρεσθε,
 ὅποιας δέ, οὐχ ἐξετε δεικνύναι, καὶ ἐπὶ μὲν γε τοῦ νῦν παρόντος
 χρόνου τοὺς εἰδότας πρότερον τῶν Ἑλλήνων (ἔστ') ἐπιμαρτύρασθαι,
 ἐπειδὴν δὲ καὶ τούτους ἢ προσήκουσα μοῖρα ἀπαγάγη, τί δὴ λοι-
 πὸν πλὴν ἐρήμην ὀφλεῖν, ὃ φασιν, γνωριζομένους, ᾧ δαίμονες, οὐκ
 10 ἀπὸ τῶν ναυμαχιῶν οὐδ' ἀπὸ τῶν λιμένων τε καὶ νεωρίων οὐδ'
 ἀπὸ τοῦ κόσμου τοῦ κατὰ τὴν πόλιν, ἀλλ' ὅτι μέγιστα τῶν Ἑλλή-
 νων ἠτυχήσατε· καὶ δεήσει Ῥόδου μεμνημένους μὴ γανριᾶν, ἀλλὰ
 θρηγεῖν: μόνοις δὲ οἷς ὑμεῖς πεπόνθατε νῦν καὶ οἱ πρὸ ἑξακο-
 σίων ἑτῶν ἄνδρες ἐνδοξοὶ συνηδίκηνται καὶ οἱ γε μηδὲν τῇ πόλει
 15 προσήκοντες κοσμοῦντες γὰρ τὴν πόλιν τοῖς ἑαυτῶν ἐργοῖς
 ἀντεκοσμοῦντο τῇ μνήμῃ.

Ταῦτα τοίνυν τὰ οὕτως δεινὰ καὶ παραμυθίαν οὐκ ἔχοντα, 34
 ὡς ἂν δόξαι τις, ἐνεγκεῖν δεῖ, μάλιστα μὲν δὴ καὶ πρῶτον κατ'
 αὐτὴν τὴν τῆς ἀνάγκης συμβουλήν καὶ τοσοῦτω μᾶλλον, ὅσῳ δα-
 20 κρύων χώραν παρελήλυθεν· ἃ γὰρ οὐκ ἔστι κατ' ἀξίαν ὀδύρεσθαι,
 πῶς οὐκ ἀναγκαῖον ἀπαλγήσαντας ἔαν καὶ τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον
 μύσαντας φέρειν; ἔτι δὲ τὰ μὲν φασὶ τῶν ἀτυχημάτων οὐδὲν 35
 δεῖται μεγάλης τῆς πρὸς αὐτὰ παρασκευῆς, τὰ δὲ μείζονα ἀνάγκη
 μεγάλως καὶ φέρειν, οὐχ ἀπλῶς λέγω μεγάλως, ἀλλὰ φρονήματι.
 548 J 25 Ὡσπερ γὰρ πρὸς τοὺς μείζους τῶν πολέμων πλείονος δεῖ καὶ τῆς
 παρασκευῆς, τοὺς δ' ἐλάττους κἂν ἀπὸ φανλοτέρας διαφέρει τις,
 οὕτως καὶ τῶν δεινῶν ὅσα ὑπερβέβληκεν μεγάλης δεῖται τῆς τῶν
 παθόντων ῥώμης πρὸς αὐτά. δεῖ δὴ κατὰ κράτος αὐτοῖς ἀνθίστα- 36

1 lacunam indicavit Rsk.; argumentum fuerit: (inter medias ruinas triste ex-
 surgentia unica) theatrum q. s.; nec theatrum dirutum erat neque curia (p. 87, 4)
 5 οἷας] ὅποιας D 7 εἰδότας] ἰδόντας Rsk., at cf. p. 83, 7 ἔστ' addidi
 (ἐπιμαρτύρεσθε ci. U²) 8 δὴ] δεῖ D 9 ὀφλεῖν ὃ φασιν γνωριζομένους UT:
 ὀφλεῖν (-λεῖν in ras. S²)· γνωριζομένους SD; fuit ΟΦΛΕΙΝΟΦΑCIN, unde v parago-
 gicum addidi ᾧ δαίμονες] non Aristideum 13 πρὸ/T ἑξακοσίων] Rhodiorum civitas a. 408 a. Chr. n. condita, oratio haec a. c. 150 p. Chr. scripta (cf.
 or. XXIV § 3) 15 lacunam indicavi; sententia inde a v. 13: una hac clade qua
 vos estis affecti nunc, affecti simul sunt et ii qui ante hos sescentos annos urbem
 condiderunt et ii qui, quamvis Rhodii non essent, (tamen vos per tot saecula
 colebant); etenim dum munificentiae suae operibus urbem ornant, rursus ipsi
 ornabantur gloria atque memoria (huius munificentiae), quae nunc periere
 19 συμβολὴν T 20 ὀδύρεσθαι S: ὀδύρασθαι DUT 24 λέγω, ἀλλὰ μεγάλῳ
 φρονήματι ci. Kaibel 26 δ'] δὲ D 27 οὕτω U

Aristides II.

σθαι καὶ παντὶ τῷ θυμῷ παρεσκευασμένους τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἀγωνίζεσθαι, εἴπερ μὴ μέλλει τις καταληφθεὶς παρενεχθήσεσθαι, 811 D
 λογιζομένους ὅτι πρότερον μὲν οἱ τὰς εἰκόνας καὶ τοὺς ἀνδριάντας ὀρῶντες τὴν τῶν πεποιηκότων ἐκεῖνα τέχνην ἐθαύμαζον, νῦν δὲ τὴν ἡμετέραν ἅπαντες θαυμάσονται γνώμην, ἐὰν καὶ χωρὶς τούτων 5
 φαινησθε φρονοῦντες ἐφ' ὑμῖν αὐτοῖς. ὅλως δὲ ὡσπερ τὸν χρυσὸν ἢ βάσανος δεικνῦσιν, οὕτω τοὺς ἀνδρας τοὺς ἀγαθοὺς κρίνουσιν αἱ συμφοραὶ· καὶ ὑμᾶς πάντα ταῦτα ὁποῖοι τινές ἐστε δείξει νῦν ὁ σεισμός, ὁ ἐμπρησμός, ἅπαντα ὅσα ἠκολούθησεν ἐνὶ τῷ πρώτῳ
 37 κακῷ. καίτοι παράδοξον ποιῶ· δεόμενος γὰρ παραμυθίας αὐτὸς 10
 τῆς ἐφ' ὑμῖν, ὑμᾶς κατέχειν ἀξιῶ· ὁ μοι καὶ αὐτὸ δικαίως ἂν συλλαμβάνοι πρὸς τὸ πείθειν. τοὺς γὰρ συμπεπονθότας ταῖς γνώμαις ἠγοῦμαι καὶ συμβούλους ἀξιοπίστους εἰκότως ἂν τοῖς εἰς φρονοῦσιν εἶναι· ὧν γὰρ τὰ αὐτὰ ἄπτεται, καὶ φροντίζειν τούτους εἰκὸς περὶ τούτων καὶ λέγειν ἐπ' εὐνοίᾳ καὶ τὸ δυνατὸν· πρώτῳ τούτῳ βε- 15
 βαιοῦν, τῷ παραπλησίως διακειμένους ὁμῶς ἀξιούοντας φέρειν
 38 φαίνεσθαι. ἠγοῦμαι δ' ἐγώ γε καὶ τὸ τηλικαῦτα ἀτυχεῖν οὐ τοῖς μικροτάτοις τῶν ἀνθρώπων ἀποκεῖσθαι οὐδὲ τοῖς οὐκ ἔχουσιν ὀθεν πέσωσιν, ἀλλὰ τοῖς δυναμένοις δεξασθαι τοῦτο τὸ μέτρον τῆς συμφορᾶς. ἀλλ' οἴεσθε Σερίφρον πρὸς Θεῶν ἢ Σύμης ταυτησί 20 812 D
 τὸ πτώμα τοῦτο ἢ τινος ἄλλης τῶν πολλῶν καὶ ἐν κύκλῳ νήσων; Ῥόδος οἴμαι τοσοῦτων καὶ τηλικούτων εἶχε στερηθῆναι. ὑμῖν δὲ ἄμφω τὰ ἄκρα ὁ δαίμων ἀπένειμεν· ἀρετῇ τε γὰρ καὶ δυνάμει καὶ κατασκευῇ πόλεως ὑπερεβάλεσθε τῶν ἄλλων τὰς φανεράς, ἐπεὶ δὲ ἔδει καὶ τῶν ἐναντίων πείραν λαβεῖν, ὡς οὐκ ἔδει, ἐξίσωσε καὶ 25
 ταῦτα ἢ τύχη τοῖς ἀνω πλεονεκτήμασι, μέγιστα δὲ ἔχοντες μεγίστων
 39 ἐξεπέσατε. ὡσπερ δὲ Ἡσίοδος ἔφη (Th. 703) τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς 549 J
 γῆς συμπεσόντων μεγίστον ἂν γενέσθαι κτύπον, ὡς τοῦτο ὃν μέγιστον τῶν ἀφ' ὑψηλοῦ πτώμα, οὕτω τῶν ἐν γῆ Ῥόδος πεσοῦσα μέγιστον ἠῆσσε καὶ εἰς πλείστους ἢ αἰσθησις αὐτῆς ἀφίκετο καὶ 30
 Ἕλληνας καὶ βαρβάρους, καὶ τοὺς γε Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων ἀρχοντας αὐτούς· οὐ γὰρ ἄλλο γε οὐδὲν ἢ ἀποκεκόσμηται πᾶσα ἢ
 40 θάλαττα καὶ χερσεῦι τὸ λοιπὸν ὧν ἦκιστα ἐχρῆν. ὥστ' εἰκότως

2 μέλλει DU²: μέλλη S, μέλλοι TU¹ 3 λογιζομένη D πρότερον] πρῶτον U 5 ἡμετέραν SD 8 πάντας D 9 ἠκολούθησαν T 10. 11 αὐτὸς τῆς] αὐτῆς T¹ 11. 12 συλλαμβάνη D 15 τὸ δυνατὸν] miseriam ferri posse τούτῳ πρώτῳ D 16 τῷ] τοῦ D 20 σύμης in lacuna a S¹ relicta supplement S² 24 ὑπερεβάλεσθε sic O ἐπεὶ — 25 λαβεῖν] item Aristid. or. XX § 15; de necessitate, quae inter Aristidis et auctoris 'Rhodiaci' artem intercedit, cf. ad p. 69, 22; 75, 5; 79, 10; 80, 10; 83, 10. 23; 84, 5. 11; 88, 4; 90, 18 25 οὐκ] οὖν ci. Kaibel; fort. recte, cf. [Aristid.] or. XXX § 9 27 ἐξεπέσατε S¹T

πλείστους καὶ τοὺς συναγαθόμενους ἔχετε. οὔτε γὰρ ἀφανὲς τὸ
 πρᾶγμα διὰ τὸ μέγεθος οὔτ' ἔστιν ὅστις ὑμῖν ἐφησθήσεται. πάν-
 των γὰρ κοινοὶ ξένοι καὶ φίλοι, πολλῶν δὲ καὶ σωτήρες ἦτε, ἀγαθοὶ
 μὲν ἡγεμόνες καὶ προπομποὶ τῶν παραπλεόντων ἐπ' ἀμφοτέρα
 5 τὴν νῆσον, ὧν ἐποίησεν Ὀμηρος ἐν μύθῳ Φαιάκων ἡδίους καὶ
 λαμπρότεροι, ὀνομαστοὶ δὲ καὶ τοῖς ἐπ' ἔσχατιαῖς γῆς. ὥστε καὶ 41
 τοῖς οὐκ εἰδόσι τὴν πόλιν παρὰ τῶν εἰδόντων ἀκούουσιν, εἰ καὶ
 τᾶλλα καθ' ἡδονὴν βεβιωμένα αὐτοῖς εἶχον λέγειν, τοῦτο γοῦν ἐν
 οὐκ ἐλάχιστον δοκεῖν ἐνδεῖν, ὅτι μὴ εἰδόν πω Ῥόδον. καὶ δῆτα
 813 D 10 καὶ ἀπορήσαι τις ἂν ποτέροις νῦν μᾶλλον ἄξιον ὀδύρασθαι, πό-
 τερον τοῖς ἀθεάτοις τῆς πόλεως ἢ τοῖς ὀμιληκόσιν. οἱ μὲν γὰρ
 ἐστέρηνται τοῦ καλλίστου θεάματος, οἱ δ' ὧν εἶδον τοῦ μεγίστου,
 ὅσον δ' ἐκέρδαναν, τοσοῦτον ἐζημιώνται· οὐ γὰρ ἀγνοοῦσιν ἡλίον
 τι χρῆμα ἀπόλωλεν. ἢ καὶ μάλιστα χρῆ προθυμηθῆναι ἐνκόλωσ 42
 15 καὶ γενναίως τοῖς παροῦσι χρῆσασθαι, ὅτι πολλοὺς θεατὰς καὶ
 μάρτυρας τοῦ πῶς αὐτὰ διοίσετε ἔχετε, οἷς καλῶς ἔχον ἐστὶ καὶ
 Ῥοδίῳ ἔργον ἐνδείξασθαι τῆς εὐγενείας τὴν περιουσίαν, ὅτι κἂν
 δεκάκις τὰ τεῖχη πέσῃ, τὸ γοῦν ἄξιωμα τῆς πόλεως οὐ πεσεῖται,
 ἕως ἂν εἰς λείπηται Ῥοδίῳ, ἀλλ' ἐστήξει καὶ μενεῖ σῶν' ἵνα μὴ
 20 συνάχθωνται μᾶλλον ἢ θαναμάζωσιν ὑμᾶς, μηδὲ ἐπὶ θορήνῃ με-
 μνῶνται τῆς πόλεως, ἀλλ' ἐπὶ ζήλῳ τῶν λειψθέντων, μηδ' ὑμᾶς
 550 J ἐκεῖνοι παραμυθῶνται πέμποντες, ἀλλ' ὑμεῖς ἐκείνους, τὸ πάτριον
 τοῖς Λωριεῦσι σφίζοντες φρόνημα, ὃ νῦν ἐν ὑμῖν μόνοις ἢ μάλιστα
 γε ἐδείκνυτο τῶν Ἑλλήνων. Καὶ ἔγωγε εἰ μὴ λίαν παραδόξα 43
 25 ἔρεῖν ἔμελλον, ὑμᾶς ἂν πρέσβεις ἐκέλευσα πέμπειν πανταχοῖ τῆς
 Ἑλλάδος, τοὺς παραμυθησομένους ἐκάστους καὶ κελεύοντας μὴ
 κατοικτελεῖν ὑμᾶς, ὡς οὐ πάτριον τῇ Ῥόδῳ καὶ ὑμῖν Ῥοδίῳ
 ὁδοῖσι θορνεῖσθαι μᾶλλον ἢ ζηλοῦσθαι· καὶ τῶν περιόντων τούτων
 πρέσβεων καὶ αἰτούντων ἐτέρους ἕτερα οὐδὲν (ἂν) ἀτιμότερα τῇ

2 ἔστιν Rsk.: ἦν O 3 κοινοὶ καὶ ξένοι D 6 καὶ post δὲ om. U
 ἔσχατιας DU 7 παρὰ δὲ τῶν U (εἰδόντων <δ'>) Canter, 'quod necesse non est'
 Rsk.²) 8 βεβιωμένα αὐτοῖς Laur. 60, 20 (inde Junt. edd.), αὐτοῖς βεβιωμένα
 U: βεβιωμένων αὐτοῖς T, βεβιωμένων (-βιωμένων corr. S²) αὐτοῖς S¹D
 9 μὴ] cf. μηδεπώποτε p. 79, 8 10 καὶ ἀπορήσαι — 14 ἀπόλωλεν] cf. Aristid.
 or. XXII § 12 14 ἐνκόλωσ prope γενναίως sententiae non aptum, respondent
 v. 16 καλῶς ἔχον — 17 εὐγενείας 19 λείπηται TS²D a. corr.: λίπηται S¹UD
 p. corr. 20 θορήνῃ sic O 23 ὃ νῦν κτέ.] cf. Aristid. or. XXIV § 57
 24 γε] ὀλίγοις U² in ras. arctiore 25 ἐκελεύσατε D πανταχῇ DU
 26 κελεύοντασ TU p. corr.: κελεύοντασ SD (non U a. corr.) 27 ὃν post
 πάτριον add. Rsk.; at Cf. Sonny, ad Dion. Chrys. analecta p. 180, praeterea
 oratoream alludere ad Tyrtaei (frg. 15, 6 B.⁴) οὐ γὰρ πάτριον τῆ Σπάρτα monet
 Wil. 28 περιόντων O; cf. v. 1. p. 9, 23 29 ἂν addidi

πόλει κατ' ἐμὴν δόξαν αὐτὴ ἦν ἡ πρεσβεία· ἀναγκαῖα μὲν γὰρ καὶ ταῦτα οἶμαι καὶ χρεῖαν ἔχοντα — τίς δ' ἂν ἐπιτιμήσειε; — πέμπειν ἐτέρους ἐτέρωσε [ἐπαγγέλλειν], ὥσπερ πολίταις ἅπασιν τοῖς Ἕλλησιν εἰσφορὰς κοινὰς ἐπιτάττοντας· καὶ μοι ταῦτα συνδοκεῖ. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὰ ταῦτα τὸ σχῆμα ἐκεῖνο συντελοῦν ἦν. 5 τίς γὰρ οὐκ ἂν ἐθαύμασε; τίς δ' οὐκ ἂν ἐπήρκεσε; τίς δ' οὐκ ἂν αὐτὸς αὐτῷ χαρίζεσθαι μᾶλλον ἢ ὑμῖν εἶναι τὸ τοιοῦτον ἐνόμισεν; 44 ἀλλ' εἰ μὴ περιπέμπειν ταύτην τὴν πρεσβείαν ἐνεστι μὴδ' ἐγγωρεῖ, πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς χρὴ ταῦτα διαπρεσβεύσασθαι, ἵνα καὶ τὸ τρίτον ἀποδώτε οἷς ἀρτίως (§ 38) εἶπον δυοῖν, καὶ μὴ οὐ μάλιστα δεῖ μόνον 10 ἐλλίπητε. μέγιστοι τῶν Ἑλλήνων μέγιστα ἐπλήγητε· ἄριστα ἐνεγκεῖν ταῦτα δεῖ, ἵνα πανταχοῦ τῶν μεγίστων τετυχηκυῖα ἢ πόλις φαινηται, καὶ ἐξ ἀρχῆς εἰς τέλος παραπλησίως ἢ πράττουσα, καὶ δύο τοῖς ἄκροις προσήκουσιν ὑμῖν ἐν τῷ μέσον συγκαταληφθῆ καὶ τὰ νῦν δοκοῦντα εἶναι δεινὰ καὶ ἀνήκεστα, ὑπὲρ ὑμῶν γένηται. 15 45 γὰρ ἂν κρείττους αὐτῶν φανῆτε, τοσοῦτω πλέον εὐδοκιμήσετε. φασὶ δὲ καὶ οἱ ποιηταὶ (Hom. Ω 527) περὶ τῶν ἠρώων, ὡς ἄρα οἷς μὲν αὐτῶν ἀνέμιξε τὸν βίον ὁ θεός, ἀγαθῶν καὶ κακῶν μοῖραν ἐναλλάξας, τούτοις μὲν εὐκλήροις ἀπέδωκεν εἶναι, οἷς δ' ἂν τὴν τῶν κακῶν καθάπαξ δῶ, τελέως ἀπέκναισεν. ὡς τὴν γε τῶν ἀγαθῶν διηγεκῆ 20 [διὰ τέλους] κτῆσιν οὐκ οὔσαν ἀνθρώποις, ἀλλ' ὄντας διπλοῦς τοὺς βίους τῶν ἀνθρώπων, τοὺς μὲν δλωσ ἐν κακοῖς, τοὺς δ' ἀναμιξ. 551 J 815 D 46 ὑμᾶς τοῖνον τῆς τῶν ἀγαθῶν μοίρας πρῶτον ἠξίωσε καὶ ἐπὶ πλεῖστον. τοῦτο γὰρ δὴ καὶ μέγιστον ὑμῖν εἰς παραμυθίαν ἔστω, ὅτι οἷς μὲν ἐπρωτεύετε εἰς πολλὴν ἀντέσχε χρόνον, καὶ καθ' ἡμέραν 25 ἐκάστην ἐπραττεν ἡ πόλις ἀξίως αὐτῆς, τὸ δ' ἀτύχημα μᾶς ἡμέρας, † οὐχ ὄλης δὲ καὶ ὄρας, ἐὰν ὑμεῖς εὖ φρονήσητε, ἐγένετο. μὴ

1 ἀναγκαῖα γὰρ οἶμαι καὶ ταῦτα καὶ χρεῖαν U 3 καὶ ante ἐπαγγέλλειν add. s. l. et S² et U² ἐπαγγέλλειν seclusi; ἐπαγγέλλοντας mavult Kaibel 5 τὸ σχῆμα ἐκεῖνο] quod orator modo commendavit ἦν] irrealis (sine ἂν), qui dicitur (cf. v. 6—8): συνδοκεῖ, 'esto, mihi quoque placet legatos mittere'; quod si non placuisset, quantam futuram fuisse creditis omnium admirationem, quanto maiora et plura dona et auxilia (ἐπήρκεσε — χαρίζεσθαι, cf. Aristid. or. XX § 17)? 6 τίς δ' — τίς δ'] cf. p. 21, 8. 9, γὰρ — γὰρ 7 αὐτῷ S¹ 8 παραπέμπειν D 9 τρίτον] v. 11 ἄριστα ἐνεγκεῖν 10 δυοῖν] v. 11 μέγιστοι et μέγιστα ἐπλήγητε 11 μέγιστοι — μέγιστα — μεγίστων] idem postea Aristid. or. XIX § 1 12 ταῦτα ἐνεγκεῖν U 14 συγκαταληφθῆ SU: συγκαταλειφθῆ DT αὐτῶν DUTS² mg., om. S¹, suspectum 20 διὰ τέλους secl. Ddf.: διηγεκῆ διὰ τέλους SUT, διὰ τέλους διηγεκῆ D 21 οὔσαν τοῖς ἀνθρώποις U 22 τοὺς δ' ἀναμιξ UT: om. SD 25 ἀντέσχεθε D (sic), ἀντέσχετε U 26 αὐτῆς U p. corr.: αὐτῆς O 27 οὐχ ὄλης δὲ καὶ ὄρας corrupta; sententia fuit: 'unius diei, neque eius totius. quid? horae unius'; e. g. ci. ἡμέρας οὐχ ὄλης, (οὐχ ὄλης) δὲ καὶ Kaibel

τοίνυν ὑμεῖς αὐτὸ παντὸς τοῦ χρόνου ποιήσητε, μηδ' εἰς πλεόν
ἐκτεινήτε τὸν σεισμόν ἢ ἐν ὄσῳ τότε ἐπαύσατο. καὶ γὰρ ἄτιοπον
μέμφεσθαι μὲν τῇ τύχῃ καὶ δυσχεραίνειν τὰ συμβεβηκότα ὡς ὑπερ-
βάλλοντα, ἃ δὲ ὁ σεισμός παρήλαθε, ταῦτα αὐτοὺς προσθεῖναι.

- 5 τίνων οὖν κύριος ἦν ὁ σεισμός; καὶ τίνος ἐστὶ νῦν ὑμεῖς; ὁ μὲν 48
τῶν οἰκιῶν καὶ τῶν τειχῶν καὶ τῶν σωματίων καταρρῦψαι καὶ δια-
φθεῖραι, ὑμεῖς δὲ τοῦ λογισμὸν τοῖς συμβεβηκόσιν ἀντιθεῖναι. μὴ
τοίνυν ἀνάσχησθε τοῦτο ὑμῶν ἐξεληθὸν μηδὲ συμπεσοῦσαν τοῖς
ἄλλοις καὶ τὴν γνώμην, ἔν' ὄνπερ τρόπον πρότερον οἱ ναῦται κατ-
10 αἶροντες καὶ ἀναγόμενοι ὡς ἐκ πλείστον καὶ ἐπὶ πλείστον τὴν
πόλιν καὶ τὸν τῶν τειχῶν κύκλον ἐώρων, τοῦτον νῦν οἱ ταῦτα δυνά-
μενοι βλέπωσιν ἐστηκὸς τῇ πόλει τὸ φρόνημα καὶ ἴδωσιν ὅτι τοῦτο
οὔτε σεισμός οὔτ' ἐμπρησμός οὔτε χρημάτων στέρησις, οὐκ ἀφαι-
15 ρεσις οἰκιῶν, οὐκ ἄλλο οὐδὲν οὔτε καθήρηκεν οὔτε μὴ καθέλη ποτέ,
16 οὔτε σεσύληκεν οὔτε μὴ συλήση ποτέ. ἂν τοῦτο ἐστηκὸς ἦ, Ῥόδος 49
ἐστηκεν τοῖς ὀρθῶς ὀρθῶσιν, ἐπεὶ καὶ αὐτὰ τὰ τελεῖα καὶ τὰ νεώρια
816 D καὶ τοὺς ἄλλους κόσμους τοὺς μετὰ τούτων φρόνημα ἄνδρες ἔχοντες
ἐκτίσαντο καὶ λογισμοὺς οἴους χρῆ περιπραγμάτων, καὶ ἦν ταῦτα
ἀναθήματα τῆς ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν γνώμης, οἱ ζήλον καὶ τῆς ἐπὶ
20 τοῖς καλοῖς φιλοτιμίαις ἕνεκα πάντας μὲν πόνοὺς ᾤήθησαν, πάντας
δὲ κινδύνους ὑποστήναι δεῖν, ἐξ ὧν ἐπλευσαν μὲν ἅπασαν ὄση
πλώμιος θάλατταν, ἠγωνίσαντο δὲ καὶ καθ' αὐτοὺς καὶ ἐν συμ-
552 J μαχίαις πολλοὺς καὶ μεγάλους καὶ ἐνδόξους ἀγῶνας. ὧν ἀξίους
εἶναι δεῖ, λογιζομένους, εἰ καὶ παράδοξον εἰπεῖν τὴν πρώτην, ὅτι
25 καὶ ὄξον ὑμῖν ἐστὶν ἤπερ ἐκείνοισι τὸ τελεῖν, ὅσα χρῆ τελέσασθαι·
οὐ γὰρ ἀποστόλους πέμπειν οὐδὲ ἐξόδους ἐξιέναι δεῖ νῦν, οὐδ'
ἐναντία θεμένους τὰ ὄπλα τοῖς ἰσχύουσι κινδυνεύειν, οὐδ' ἐκλεί-
ποντας τὴν πατρίδα ἄλλοτε ἀλλαχοῖ φέρεσθαι τῆς θαλάττης, χει-
μῶσι καὶ ἐχθροῖς τοῖς μὲν οὔσι, τοῖς δ' ἐσομένοις ὑποκειμένοις,

8 τοῦτο] τοῦτον (sc. λογισμὸν) Rsk., at τοῦτο i. q. τὸ λογισμὸν ἀντι-
θεῖναι ἐξεληθὸν scripsi: ἐξελεθῆν O; cf. v. l. p. 91, 7 9 ὄπερ D; ad
rem cf. § 7 11 τοῦτον e Baroc. 136 rest. Rsk.: τοῦτο O 13 ἀφαιρέσεις
S¹ 14 οὔτε μὴ DU: οὔτε οὐ μὴ T οὔτε / μὴ S (οὐ fuisse non crediderim)
ποτε· // // οὔτε S (fort. οὔτε iteratum erat) 16 ὀρθῶσιν] φρονοῦσιν U,
add. mg. γρ. ὀρθῶσιν U¹ καὶ ante αὐτὰ om. D 18 ἐκτίσαντο O: ἐστή-
σαντο S² mg. U² 22 πλώμιος U, cf. v. l. p. 73, 4 (Lobeck ad Phryn.
p. 614 sq.) θάλασσαν SD: θάλασσα UT 25 ἐξῆν τὸ τελεῖν Kaibel: τότε
ἔχειν O; τελεῖν ὅσα χρῆ τελέσασθαι propter medium τελέσασθαι poetae esse iudi-
caveris; de aoristo post praesens τελεῖν usurpato cf. Plat. Charm. 158 E ὅση
οἴη βέλτιον ἂν σκέψασθαι, ταύτη σκόπει (Kaibel) 28 ἀλλαχῇ DU θαλάσ-
σησ O (-τησ Baroc. 136) 29 δὲ UT

ἀλλ' οἴκοι μένοντες καὶ τὴν ὑμετέραν αὐτῶν καρπούμενους σωφρο-
 νεῖν· οὐ γὰρ καὶ ἡ νῆσος ἔδν κατὰ τῆς θαλάττης, ὥστε μὴ εἶναι
 50 Ῥοδίων τοῖς λοιποῖς οὐ σῶσι. Τοῖς δ' ἀβίωτον ἡγουμένοις,
 εἰ μὴ ἐν τοσαύτῃ καὶ τοιαύτῃ διάξουσι τῇ πατρίδι οἶα πρόσθεν,
 ἐκεῖνο λέγω, καὶ μηδεὶς τραχυνθῆι πρὸς τὸν λόγον. ἦν χρόνος, ἡνίκ' 5
 οὐπω Ῥόδος ἦν ἡ πόλις αὕτη· ὡς μὲν οἱ ποιηταὶ φασιν, οὐδὲ ἡ
 νῆσος αὕτη, ἀλλ' ἦν ταῦτα θάλαττα ψιλὴ ποτε, ἀλλ' ἔγωγε οὐ
 τοῦτο λέγω, ἀλλ' ἐπὶ τῶν πρὸ Ἀυσάνδρου δὴ πού χρόνων τοῦ
 Λακεδαιμονίων ναύαρχου σχεδὸν πάντες ἐπίστασθε ὅτι οὐπω συνψύ-
 κιστο ὑμῖν ἡ πόλις, ἀλλ' ἦν τῆς νήσου μόνον τὸ ὄνομα, πόλις δὲ οὐκ 10
 ἦν πω Ῥόδος οὐδ' ἦκεῖτο ὑπ' οὐδένων, ἀλλὰ τὰς παλαιὰς ψκουν
 τρεῖς, ἄσπερ καὶ Ὀμηρος (B 656) κατέλεξεν, οἱ κατ' ἐκείνους τοὺς 817 D
 χρόνους Ῥόδιοι. συνελθόντες δ' ὕστερον ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων
 μίαν ταύτην οὐ πᾶσι καλοῖς ἄρα τοῖς οἰωνοῖς ψκισαν, ἥς μέγα καὶ
 θαναστὸν τὸ ὄνομα καὶ σχῆμα καὶ κάλλος καὶ ὁ τι τις βούλεται 15
 51 λέγων οὐχ ἀμαρτήσεται. δύο τοίνυν οὗτος ὁ λόγος δύναται μοι·
 ἐν μὲν, ὃ ἄνδρες Ῥόδιοι, ὑποθέσθαι τοῖς λογισμοῖς ὑμᾶς ἐπ'
 ἐκείνων εἶναι τῶν χρόνων, ἡνίκ' οὐπω τὴν πόλιν εἶχετε, καὶ φέρειν
 μετριώτερον· ἔτερον δὲ καὶ τὸ πᾶν, μηδὲ νῦν ἀπογνώναι πω τὰ
 παρόντα μηδ' ἀπειπεῖν, παραδείγματι τῶ τῶν προγόνων χρω- 20
 μένους, ὅτι κἀκεῖνοι γνώμην ἦν δεῖ λαβόντες οὖσαν ἐξ οὐκ οὕσης
 ἀπέφηναν τὴν πόλιν καὶ μεγάλην γε ἐξ οὐδεμίας καὶ θαναστὴν
 ἐξ ἀφανοῦς τὴν πρώτην· (δ)που δὲ ἀνεκτὸν ἐστερημένοις τοιαύτης 558 J
 πόλεως ζῆν, μὴ πρὸς ἀνίαν ψιλὴν καταχρήσασθαι, ἀλλ' εἰς ἐπαν-
 ὄρθωσιν τρέψαι τῶν συμβεβηκότων, ἧτις ἂν οὖν δυνατὴ φαίηται. 25
 52 καίτοι πολὺ ῥᾶν ὑμῖν ἡ ἀνάληψις τῆς πόλεως, εἰάν ὀρθῶς σκο-
 πῆτε, ἢ ἐκείνοις ὁ ἐξ ἀρχῆς οἰκισμός. οἱ μὲν γὰρ οὐδ' ἡντινοῦν
 ἔχοντες ἀφορμὴν παρὰ τοῦ τόπου, οὐ λιμένας, οὐ εἰκόνας, οὐ
 κόσμους, οὐ λίθους, ὡς εἰπεῖν, ἐν πολλῇ βουλῇ καὶ ἀπορίᾳ κατα-
 στάντες, οἴμαι, πρῶτον ποῖ ποτε τῆς χώρας οἰκήσουσιν, οὕτω 30
 ταύτην ἀπέδειξαν, καὶ τὸ μέγιστον ἀπάντων, πρὸς οὐδὲν ὑπάρχον
 παράδειγμα, ἀλλ' εὐρόντες αὐτοὶ καὶ προθέντες πρῶτοι καθάπερ
 53 ὡς ἀληθῶς παράδειγμα πόλεως. ὑμᾶς δὲ οὔτε ζητῆσαι νῦν οὐδὲν

1 σωφρονεῖν] σωφροσύνην D 2 θαλάττης | μὴ εἶναι· T 6 ὡς μὲν] ὡς
 γε Rsk., at respondet ἀλλ' ἔγωγε 14 μέγα καὶ θαναστὸν τὸ traieci: τὸ μέγα
 καὶ θαναστὸν O; cf. p. 76, 13 19 καὶ τὸ πᾶν] sc. δύναται μοι (v. 16)
 22 ἀπεφῆναντο τὴν U γε Rsk.²: τε O 23 τὴν πρώτην] 'initio'; post ἀνεκτὸν
 (probato ὅπου) traici mavult Wil., quo facto cadentis orationis numeri minus pla-
 cent ὅπου scripsi (mutata interpunctione): ποῦ O; pendent infinitivὶ κατα-
 χρήσασθαι — τρέψαι ab eo quo 19. 20 ἀπογνώναι — ἀπειπεῖν 24 καταχρή-
 σασθε S¹ (in mg.) 25 οὖν scripsi: οὐσα O

δεῖ περὶ τῶν ὄλων καὶ εἴ τινα λείπεται τῶν ἀρχαίων παραβηθεῖ·
 πολλὰ δὲ ταῦτά ἐστι πρὸς τὸ πᾶν, εἰ καὶ παντάπασιν ὀλίγα ὡς
 πρὸς τὰ πάντα. οὔτε γὰρ λιμένας προχοῦν ὑμᾶς οὐδὲν δεῖ νῦν
 οὔτε βουλευτήριον οὔτε θεάτρον ἀνοικοδομεῖν οὔτε ἄλση φντεῦειν.
 5 εἰσὶ δὲ καὶ εἰκόνες λοιπαὶ τινες ἐν πίναξι καὶ τῶν χαλκῶν ἔργων
 ὅσον δείγμα καὶ τὸ μέγα ἄγαλμα καὶ τὸ ἡμέτερον τουτὶ χωρίον,
 ἐν ᾧ πολλὰ δὴ πολλάκις μεθ' ὑμῶν ἠγωνισάμεθα. ὦν εἰ καὶ
 ὑμεῖς καταφρονεῖτε καὶ τὸ μηδὲν τὰ λοιπὰ κρίνετε, πρὸς τὰ ἀρ-
 10 χαῖα ἀναφέροντες, ἠγάλλοντ' ἂν εἴ ἴστε ἕτεροι πόλεις εἰ καὶ μέρος
 παρ' αὐτοῖς ἦν τι. καὶ μὴν οὐδὲ παράδειμά γε ὑμᾶς δεῖ μετα-
 πέμπεσθαι οὐδ' ὑπερόριόν τινα ζηλωσαι, ἀλλ' ἀπὸ τῆς Ῥόδου
 τὴν Ῥόδον ἐκ παλαιᾶς νέαν ποιῆσαι. ἔτι δὲ οἱ μὲν ἐν πολέμοις 54
 τε καὶ ταραχαῖς, καὶ οὔτε αὐτοὶ πᾶν τι τὴν ἡσυχίαν ἀγειν δυνά-
 μενοι τῆς τε ἄλλης Ἑλλάδος πάσης ἄνω καὶ κάτω φερομένης,
 15 πλείοντες ἰσοῦ καὶ στρατευόμενοι ᾤκιζον τὴν πόλιν, ὥσπερ τινὲς
 φρούριον ἢ στρατόπεδον ἐκτειχίζοντες ἐπὶ στρατείας. ὑμεῖς δὲ 55
 ἐπὶ πολλῆς μὲν εἰρήνης καὶ βαθείας ἡσυχίας, ἢ τὰ πάντων ἀνθρώ-
 πων καλῶς ποιούσα ἠῤῥηκε πράγματα, πολλῶν δὲ καὶ συλλαμ-
 βανόντων ὑμῖν, οὐ μόνον οὐ κωλύοντων, ἐξέτε τῶν Ἑλλήνων πολλοὺς
 564 J 20 [συνεπιλήψεσθαι] . . . , ὥσπερ ἔρανον κοινὸν τῷ γένει πληροῦν-
 819 D τας, τοὺς μὲν ἀποδιδόντας ὑμῖν εὐεργεσίας ἀνθ' ὧν ἔτυχον αὐτοὶ
 δεηθέντες ποτέ, τοὺς δὲ τὸ τῆς τύχης ἄδηλον ἐν ὑμῖν εἶ τιθε-
 μένους, τοὺς δ' αὐτὸ τοῦτο δεῖγμα ἐκφέροντας φιλοκαλίας καὶ
 μεγαλοπρεπείας τὸ ὑμῖν εἰς τὰ παρόντα συνεισενεγκεῖν. μέγιστον 56
 25 δὲ πάντων [ἀνθρώπων] <ἢ παρὰ τοῦ> ἀρχοντος ἐλπῖς, ᾧ μάλιστα

3 προσχοῦν S² (quod e Baroc. 136 rec. Ddf.); προχοῦν: moles aggeresque
 in mare pertinentes extruere, quibus portus contineantur, cf. Panath. I p. 207, 15
 Ddf. 6 νν. ἄγαλμα — ἡμέτερον add. S¹ mg.; ἄγαλμα: Colossus, qui dicebatur,
 significat; ἡμέτερον — χωρίον: falso de villa Rhodiaca quadam oratoris (quem
 dicunt Aristidem) interpretantur; est auditorium, in quo cum hominibus sui generis
 (ἡμέτερον), qui sunt oratores, sese declamasse dicit, quodque inter ipsa haec verba
 digito (τουτὶ) monstrat: Rhodi orationem declamat rhetor quisquis fuit, Aristides
 in Aegypto degebat 7 ὡ δὴ πολλὰ D 10 γε om. U 11 οὐδ' Ddf.: οὐθ' O
 nonne ζηλωσαι (πόλιν), ἀλλ' 13 τι] τοι U 14 ἄλλῃσ ἀπάσῃσ ἐλλάδοσ D
 18 εἤρῃσε T 19 ἐξέτε Ddf. (ἐξέσθε Rsk.): ἐξέσαι O (ad quod v. 16 ὑμῖν δὲ
 ci. U²) 20 συνεπιλήψεσθαι seclusi (propter συλλαμβανόντων intolerabile); ex-
 trudit quod fuit in lacuna, quam indicavi, participium e. g. συμβαλλομένους; ne-
 que enim participia ἀποδιδόντας — τιθεμένους — ἐκφέροντας referenda ad ὥσπερ
 — πληροῦντας, quia comparatio et ipsa apta esse debet e notione ea, cui subiecta
 erant illa participia; ceterum cf. Demosth. XXVII 213 an κοινὸν <ἐν> τῷ γένει?
 25 ἀνθρώπων seclusi ἢ παρὰ τοῦ addidi; quibus omissis, cum πάντων ad ἀρ-
 χοντος relatum esset, e v. 17 ἀνθρώπων inculcatum; cf. Aristid. or. XIX § 12 ἢ δὲ
 παρ' ὑμῶν (Caesarum) ἐλπῖς λείπεται; si δὲ <ἢ παρὰ τοῦ> πάντων ἀνθρώπων

χρῆ δοκεῖν εἶναι διὰ σπουδῆς ὡς ἂν οἶόν τε ἡ τὴν πόλιν ἀναλα-
 βεῖν, ὡς μὴ τὸ κάλλιστον αὐτῶ τῶν κτημάτων ἀτίμως ἐπὶ γῆς
 κέοιτο μηδὲ σκοπέλοι καὶ κόνις τὰ Ῥόδου πράγματα εἶη τὸ λοιπόν.
 57 Ἐνθυμεῖσθαι δὲ χρῆ καὶ τῶν παλαιῶν. ἔστι μὲν ὡς ἀληθῶς ἀνα-
 σθητον τὰ ὑμέτερα ἀντεξετάζειν τοῖς ὠντινωοῦν — ὅπερ γὰρ εἶπον 5
 (§ 33 sqq.), τὸ μόνον τὰς συμφορὰς ἐπικουφίζον οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς
 παροῦσι, παράδειγμα —, ὁμῶς δ' εἰ καὶ μὴ τηλικούτων ἑστερη-
 θησάν τινες, μηδ' οὕτω πολυειδεῖ κακῶ περιέπεσον, ἀλλ' οὖν
 πολλὰ δὴ πόλεις αἱ μὲν ἀναστάτων τῶν ἐχόντων αὐτὰς γενομένων
 ἐρημιά κατελύθησαν, αἱ δὲ κατεσκάφησαν, αἱ δὲ ἐνεπρήσθησαν· 10
 58 ὧν ὅσα γνωριμώτατα ἐκλέγοντας ἐνθυμεῖσθαι χρῆ καὶ λέγειν πρὸς
 ὑμᾶς αὐτοὺς, ὅτι ἐάλω μὲν Ἴλιος, ἡ δυνατωτάτη τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ
 πόλις κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους, ἀλλ' ὁμῶς οἰκεῖται νῦν Ἴλιος,
 καὶ ταῦτα δις, ὡς φασιν, ἀλοῦσα, ἀπαξ μὲν ὑπὸ Ἡρακλέους, δευ-
 τερον δὲ ὑπὸ Ἑλλήνων κοινῇ τῷ Θυρλουμένῳ πολέμῳ· φασὶ δέ 15
 τινες καὶ τρίτον ἐν τοῖς κάτω καιροῖς. οἰκοῦνται δὲ Θῆβαι, δις 820 D
 καὶ αὐταὶ κατασκαφεῖσαι καὶ τῶν ἐν ἡλικίᾳ πάντων διαφθαρέν-
 των· ὃ ἐνταῦθα οὐκ ἠμείβωσεν ὁ σεισμός, εἰ ποιῶν κατὰ γούν
 59 τοῦτο τὸ μέρος. ὑμῖν δὲ ὡς ἐν δεινοῖς καὶ τούτοις τηλικούτοις
 κινδυνεύει τοῦτο καὶ ἀνεκτότατον συμβεβηκέναι· οὐ γὰρ πολέμῳ 20
 ληφθεῖσα ὑμῶν ἡ πόλις οἴχεται οὐδ' ἀνδρῶν χείρων φανεῖσα, οὐδ'
 ἔστησεν ἀπ' αὐτῆς τρόπαιον οὐδεὶς οὐδ' ἀπὸ τῶν ὑμετέρων ἀνα-
 θημάτων τὰ παρ' αὐτῶ τις ἱερὰ κοσμήσει, ὡς περ ὑμεῖς τοῖς ἐξω-
 θεν λαφύροις τὴν ὑμέτεραν αὐτῶν πόλιν κατεκοσμήσατε, ἀλλ' ὡς περ
 ἀνὴρ ἐν ἀκμῇ τελευτήσας τὸν βίον αὐτὴν καθ' αὐτὴν οἴχεται θειο- 25
 τέραν λαβοῦσα τὴν τελευτήν, καὶ οὔτε αἰχμάλωτος ἦται Ῥαθίων 555 J
 οὐδεὶς οὔτε καθήρηται Ῥόδος, ἀλλ' ἀνθήσασα εἰς ὅσον ἐξῆν ἐξαιφ-
 60 νης ἠφάνισται. καίτοι τοὺς τοιοῦτους τῶν θανάτων οὐδὲ ἰδίᾳ ἐπὶ
 τῶν ἀνδρῶν ἀδόξους εἶναι συμβέβηκεν· ἀλλ' Ἀμφιάραος δὺς κατὰ
 [τῆς] γῆς ὁμοῦ τῶ ἄρματι σεμνὸς ἦρως ἄδεται, καὶ ὁ δεξιάμενος 30

fuisset, legeremus τὸ δὲ μέγιστον; neque dirimenda μέγιστον δὲ πάντων ἄρ-
 χοντος] Pii imperatoris

1 νν. ὡς — ἢ ad ἀναλαβεῖν trahenda τὴν τε πόλιν U 3 κέοιτο — εἶη]
 apud Aristidem genuinum κέηται — ἢ correxissem 4 καὶ τῶν S¹DT: καὶ τὰ
 τῶν US²; ἐνθυμεῖσθαι, ut μνησκησθαι, genetivum adscivit etiam supra apud
 Aristid. p. 62, 30. 31 μὲν ἐν ras. U² 6 τὰς συμφορὰς om. S¹, add. S² mg.;
 non delendum: imitatur Demosth. XXIII 70 ἐπεκούφισαν — τὰς συμφορὰς
 7 παράδειγμα spurium videtur 9 ἀναστάντων D 12 et 13 Ἴλιος DU: Ἴλιον
 ST 15 θυρλουμένῳ DU 16 καὶ τὸ τρίτον D κάτω] a. 86 a. Chr. n.,
 Fimbria urbem expugnante (Strab. XIII 594) 17 αὐταὶ Rsk.: αὐταὶ O
 21 ἡμῶν ST¹ 23 αὐτῶ O (αὐτ- S¹, αὐτ- S²) ὡς περ — 24 κατεκοσμήσατε]
 cf. § 4. 9 25 κατ' αὐτὴν T 30 τῆσ SDT, om. U (et Monac. 432 unde) secl. Rsk.²

821 D τόπος τέμενος εἶναι ἀνεῖται τὸ λοιπὸν αὐτῶ. κινδυνεύω δὲ 61
εἰπεῖν ὅτι καὶ τοῦτο εἰς ἐγκώμιον τῇ πόλει συντετέλεκεν. περὶ
μὲν γὰρ τῆς Λακεδαιμονίων πόλεως ἔχομεν λέγειν ὡς οὐ διεγένετο
ἀπόρρητος καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἐστὶ τὸ μέλλον ὑποπιεῦσαι· πολλὰ
5 δὲ τοῖς περιοῦσι κινδυνεύεται καὶ πολλοὶ παρ' ἄξίαν ἤδη καὶ παρὰ
πᾶσαν προσδοκίαν ὑπὸ τῶν τυχόντων ἐσφάλησαν, οἱ πρὶν ἐνταῦθα
ἐλθεῖν ἀκραιφνῆς καὶ κρεῖττον ἀπάσης ἐλπίδος τὸ φρόνημα ἔσφ-
ζον· αὕτη δὲ βεβαίως ἀήτητος οἴχεται, ὥσπερ ἀνὴρ ἀθλητῆς ἐν 62
ταῖς εὐτυχίαις καταλύσας τοὺς πόρους, καὶ τὴν ἔμπροσθεν ἀκμὴν
10 καὶ δύναμιν καὶ λαμπρότητα ἐπεσφραγίσαστο τῇ τελευτῇ. οὐ γὰρ
εὖ πράξασα, εἴτα χεῖρον ἔπραξεν, οὐδ' αἰεὶ κατὰ μικρόν, ἕως ἀπέσβη,
ἀλλ' οὕσα μὲν ἦν μεγίστη, πρότερον δ' εἰς τὸ μικρὸν εἶναι κατήλ-
θεν ἢ τῆς ὑπαρχούσης ἀξίας ὑφείλεν. ἂ ἤδη λογιζομένους μήτε 63
ὑπερασγάλλειν τῶ συμβεβηκότι μήτ' ἀπαλήσαντας εἶαν, ἀλλ' ἐκεῖνο
15 ὄραν, ὅτι ὥσπερ ἐκ τῆς μεγίστης εὐτυχίας εἰς τοῦσχατον ἤλθεν,
οὕτως οὐδὲν ἀπεικὸς καὶ οὕτως πεπραγυῖαν ἀναστῆναι πάλιν καὶ
προσδέχεσθαι τὴν ἐπὶ θάτερον τῆς τύχης ἤδη μεταβολὴν, ὅσῳ καὶ
συνηθέστερον τῇ πόλει τὸ εὖ πράττειν τοῦ κακῶς. καὶ τοῦ μὲν
20 θεοφιλεῖς εἶναι πολλὰ καὶ πάσαι καὶ νῦν ἐξ ἐξήνοχε δειγμάτων, τοῦ
δὲ ἐναντίου τοσοῦτον ἀφέστηκεν ὅσον πλεῖστον ἐξῆν. δι' ἂ 64
πάντα χρῆ καὶ τὸ συμβεβηκὸς ἐνεργεῖν ὡς πραότατα καὶ τῶν δευ-
τέρων ἐρρωμένως ἀντέχεσθαι καὶ τὸν λόγον βεβαιῶσαι ὅτι οὐκ
οἰκία καλῶς ἐστεγασμένοι οὐδὲ λίθοι τευχῶν εὖ δεδομημένοι οὐδὲ
στενωποὶ τε καὶ νεώρια ἢ πόλις, ἀλλ' ἄνδρες χρῆσθαι τοῖς αἰεὶ
822 D 25 παροῦσι δυνάμενοι, καὶ μὴ νομίζειν οὕτω τινὰ εἶναι συμφορὰν
556 J ἰσχυράν, ἧς μὴ καὶ λύσιν ἔστιν εὐρεῖν, μὴδ' οὕτως μικρὰς ἔχειν
ἀφορμὰς, δι' ὧν οὐκ ἂν τις καὶ τῶν μεγίστων περιγένοιτο, ἐπιστα-
μένους ἀκοῆ, ὅτι Ἀθηναίων τῆς ἡγεμονίας στερηθέντων καὶ τὰ 65
τείχη ταῖς ἐαυτῶν χερσὶ κατασκαψάντων καὶ τοσοῦτον μεταπε-

1 ἀνεῖται scripsi: δύναται O 3 τῆς τῶν Λακεδαιμονίων D 9 τὴν μὲν
ἔμπροσθεν S¹ (μὲν expunxit inc. m.) T τοὺς πόρους iure suspecta Kaibello
11 χεῖρων S¹ post μικρόν mente χεῖρον ἔπραξεν supplendum ἀπέσβη S¹
12 ἦν καὶ μεγίστη U 13 ὑφείλεν corruptum videtur; ὑφῆκεν ci. Kaibel
14 ἀπαλήσαντας T: ἀπαλήσαντας βαθυμήσαντας SDU; cf. p. 81, 21 16 καὶ
οὕτω U 18 συνηθέστερον τῆς τύχης S (aberrante scriba ad θάτερον), τῆς
τύχης expunctis τῇ πόλει add. S¹ mg. 21 πραότατα] τατα in ras. U² ut. vid.,
πραότητα D 22 ὅτι οὐκ κτέ.] cf. p. 50, 34 23 δεδομημένοι] δεδο et μη a
diversis manibus rec. corr. S², ut δεδομημένοι S¹ fuisse confidam; δομέω novicium
me mirum habet in oratione, in qua ex verbis sola εὐκληρος 84, 19 et ἡμιρραγῆς
S¹, 2 revera notabilia; neque enim poetica notanda neque τρικρότους prope δι-
κρότους 73, 3 24 τε om. U 26 ἦσ] οἷσ D οὕτω UT

σόντων ἐν τῆς ἀρχαίας εὐδαιμονίας, ὥστε ἐπὶ τριάκοντα αὐτῶν
 εἶναι δεσπόταις καὶ τοῖς ἐκ Λακεδαιμόνος φρουροῖς, ἐβδομήκοντα
 ἄνδρες οἱ πρῶτοι συστάντες καὶ Φυλὴν καταλαβόντες τοσοῦτον αὐ
 μεταβαλεῖν ἐποίησαν ἅπαντα τὰ πράγματα, ὥστε κατέσχον μὲν
 τὸν Πειραιᾶ, κύριοι δὲ τῶν λιμένων κατέστησαν, ἔωσαν δὲ καὶ 5
 ἑαυτοὺς καὶ τοὺς ἑαυτῶν, τὴν πόλιν δὲ ἐκομίσαντο καὶ τὴν πάτριον
 πολιτείαν, τὰς Λακεδαιμονίων φρουρὰς ἀπαλλάξαντες· ἐξ ὧν καὶ
 περὶ αὐτῆς βουλευσασθαι καὶ περὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐδυνήθη
 πάλιν ἡ πόλις καὶ τὰ τείχη περιβαλέσθαι καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς Θα-
 λάττης ἀναλαβεῖν δι' ἑνὸς ἀνδρὸς φρυγάδος Κόνωνος, ὃς ὅτε αἰ 10
 τριήρεις αὐτοῖς ἀπώλοντο ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς, μόνος ἐξ ἀπάντων
 66 ἀποδρᾶς ᾤχετο. εἰ τοίνυν μήτε Θρασύβουλος ἀπέγνω τὰ πράγ-
 ματα μηδὲ ἐνεθυμήθη, τί δὴ εἶεν ἐβδομήκοντα ἄνθρωποι πρὸς
 τὴν Λακεδαιμονίων ἀρχὴν καὶ τὴν κατέχουσαν τύχην τότε κοινῆ
 τὴν Ἑλλάδα — πάντες γὰρ ὁμοίως ὑπεκεκύφεσαν αὐτοῖς —, μήτε 15
 ὁ Κόνων ἀδυνάτων ἐρῶν ἤσθετο, ὅτε οὐδ' ὅτιοις ἔχων πλὴν τοῦ
 σώματος ἔγνω τὰ τείχη πάλιν τῇ πόλει στήσαι καὶ τὴν ἀρχὴν
 ἀνανεώσασθαι, πῶς οὐκ εὐδηλὸν ἐστὶν διττὴ γνώμη καὶ φρονήματι
 καὶ καρτερίᾳ ψυχῆς τὰ πολλὰ τῶν πραγμάτων, ἀλλ' οὐ τῷ πλή-
 67 θει τῶν ὑπαρχόντων κρινεται; τί δὲ δεῖ λέγειν τὴν παλαιὰν ἔκλει- 20
 ψιν αὐτῶν τῆς πόλεως, ὅτε ἐξεπίτηδες αὐτὴν προήκαντο τοῖς βαρ-
 βάροις ἐμπρῆσαι καὶ ἱερὰ καὶ τάφους τοὺς ἐν τῇ χώρᾳ, (καὶ) τὴν
 ἐν Σαλαμῖνι βουλὴν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων καὶ ὧν ἐκ τούτων ἔτυχον;
 οὐδεὶς γὰρ ταυτὰ γε Ἑλλήνων οὐδὲ βαρβάρων ἀγνοεῖ, ἥμιστα δὲ
 ὑμεῖς, ὅσῳ καὶ παιδείᾳ πλεῖστον ἀπάντων προέχετε. καὶ νῦν μὲν 25
 68 γε ὑμεῖς χρῆσθε τούτοις παραδείγμασι. Γιγνομένων δὲ καὶ ὑμῶν 557 J
 ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἕτεροι μνημονεύσουσιν ἐν τοιοῦτοις καιροῖς καὶ
 παράδειγμα ὑμᾶς καὶ τὰ ὑμέτερα πρὸς αὐτοὺς καὶ τὰ ἑαυτῶν θή-
 σονται πράγματα, ὥστε καὶ τῆς παρὰ τοῖς οὐσι δόξης ἕνεκα καὶ
 τῆς παρὰ τοῖς ἐπιγιγνομένοις καὶ τὸ μέγιστον τῆς ὑμετέρας αὐτῶν 30
 ἕνεκεν σωτηρίας ἄξιον φιλοτιμηθῆναι καὶ τάξαι καὶ ὑμᾶς αὐτοὺς

1 αὐτῶν O 8 αὐτῆς DUT, sine spir. S¹ (αὐ- S²) 10 δι' ἀνδρὸς ἐνὸς
 φρυγάδος T 11 ἀπώλοντο ἐνὸς φρυγάδος μόνος S, postea expunxit ἐνὸς ἀνδρὸς
 et ἐν αἰγὸς ποταμοῖς add. S pr. m. in mg. interiore; ergo ἀνδρὸς ἐνὸς varia
 lectio archetypi ST 13 δὴ scripsi: δ' ἄν O 14 τότε τύχην D 15 ὑπεκε-
 κύφεσαν scripsi: ὑποκεκύφεσαν O 16 ὅτε οὐδ' οὔτε οὐδ' T 18 ὅτι —

κρινεται] cf. Aristid. or. XXIV § 32 21 αὐτὴν UT: αὐτῶν S¹, αὐτῶν D
 22 χώρα καὶ τὴν U²: χώρα τὴν O; χώρα, (τί) τὴν Rsk. 24. 25 δὲ καὶ ὑμεῖς D
 27 μνημονεύουσιν D ἐν τοῖς τοιοῦτοις U 28 αὐτοῦς] αὐτοῦς S¹DT
 31 ἕνεκεν ST: ἕνεκα DU, anonymo illud condonandum καὶ ante ὑμᾶς om. T

ἐν τῷ τῶν ἀπὸ μικρῶν τῶν λοιπῶν μεγάλα τὰ ἀρχαῖα ἀναλαβόντων ἀριθμῶ. ταῦτα καὶ τοὺς τετελευτηκότας ὑμῶν νομίζετε δεῖσθαι 69 πατέρας καὶ ἀδελφοὺς καὶ τοὺς ἄλλους οἰκείους καὶ ἱκετεύειν πρὸς τῆς ἑαυτῶν μνήμης καὶ τοῦ λοιποῦ τῆς πόλεως ἐδάφους, εἴ τι 5 χαρίζεσθαι βούλεσθε αὐτοῖς, μὴ περιδεῖν τὸ τῆς Ῥόδου καθάπαξ ὄνομα ἀπελθὸν ἐξ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐπαμῦναι καὶ ἀναστῆσαι καθ' ὅσον δύνασθε. ἀνισταίητε δὲ εὐτυχεστέροις καὶ βελτίοσι τοῖς συμβόλοις, Ζεῦ καὶ πάντες θεοί.

XXVI.

(14) ΕΙΣ ΡΩΜΗΝ.

Ἔθος τοῖς πλέουσι καὶ ὁδοιποροῦσιν εὐχὰς ποιεῖσθαι καθ' 10 ὧν ἂν ἕκαστος ἐπινοῆ· ποιητῆς μὲν οὖν ἤδη τις εἶπε σκόψας εὐξασθαι 'κατὰ χρυσόκερω λιβανωτοῦ', ἡμεῖς δέ, ὦ ἄνδρες, παρὰ τὴν ὁδὸν τὴν ἐνταῦθα καὶ τὸν πλοῦν εὐχὴν ταύτην ἐποηισάμεθα, οὐκ ἄμουσον οὐδ' ἐκμελῆ οὐδ' ἄπο τῆς τέχνης, εἰ σωθείημεν, προσερεῖν ἐν τῷ μέσῳ τὴν πόλιν. κατὰ ἴσομετρήτου μὲν οὖν εὐξασθαι 2

Libri S (cuius in locum p. 96, 27, — 100, 5 cedit B) DUT = O

2 in orationis conclusione adhortationem ponit huic loco solemnem, simul tanquam in oratione iudiciali parentes inducit, ut pro oratoris causa dicant, prosopopeia usus, denique verbis bene ominatis orationem claudit; ita orator qui artis praecepta bene percepit, non percepit artis esse artem tegere. Auctorem divinari non licet; qui quamvis in arte haud pauca cum Aristide communia (cf. ad p. 82, 24) habeat, tamen Aristidis imitator non est; neque enim verendum ne quis orationem per commentatione scholastica habeat: ergo auctor eiusdem est scholae rhetoricae (Pergamenae puta; cf. ad p. 89, 23), unde Aristides ortus est; magistrum fortasse uterque imitatur. Facit hoc ad artem Aristidis recte iudi-

candam 7 ἀπελθὸν DS p. corr.: ἀπελθῶν S a. corr., ἀπελθὸν U pr. m. ἀπελθεῖν T, cf. p. 85, 8 7 ἀνισταίητε UT δὲ om. U¹ Subscr. ῥοδιακός ST

Titulus: εἰς ῥώμην SUT (Thom. Mag. quater), om. D; Ἀριστείδου Ῥώμης ἐγκώμιον Ald. et (praeter primam vocem) editores; finxit sibi Aldus titulum nullo libro traditum (qui eum tradunt Monac. 555 et Bodl. Misc. 189 m. rec. ex ipsa Aldina pendent); ἐν τῷ Ῥωμαϊκῷ [νόμῳ] Menand. Epid. p. 195 W. (p. 360 Sp.) 10 ποιητῆς μὲν οὖν S (at οὖν postea, ut vid., pr. m. inseruit) U (Thom. Mag. p. 78, 10): ποιητῆς μὲν DT 11 κατὰ χρυσόκερω λιβανωτοῦ] victimae cornibus inauratis; CAF. III p. 546 n. 784 K. (cf. I p. 593 n. 913), ubi perperam etiam εὐξασθαι poetae vindicatur 12 οὐκ — 13 ἐκμελῆ] cf. p. 92, 10 14 ἐν τῷ μέσῳ] cf. or. XXXIII § 22 κοσμηῖσαι τὴν πόλιν ἐν τῷ μέσῳ οὖν om. D

σθαι τῇ πόλει λόγον οὐκ ἐνήν, ἀλλ' ὡς ἀληθῶς εὐχῆς αὖ προσεδείτο ἐτέρας· ἕως μὲν [οὖν] καὶ μείζονος δυνηθῆναι τοιοῦτον ἀραι
 λόγον, ὅστις παρισώσεται τοσῶδε ὄγκῳ πόλεως· προσερεῖν γε μὴν 322 D
 3 τρητα σφίσις αὐτοῖς ἰσομέτρητα ποιούσιν αὖ καὶ τοῖς θεοῖς. ἀλλ', 5
 ὦ ἄνδρες, οἱ τῆς μεγάλης ἐνοικοὶ πόλεως, εἴ τι μέτεστιν ὑμῖν 198 J
 προνομίας μὴ ἐμὲ ψεύσασθαι τὴν εὐχὴν, συνάρασθε τῷ τολμημάτι, ἵνα τῶν ἐγκωμίων πρῶτον ἀρχόμενοι καὶ τοῦτο ἐχωμεν λέγειν, ὅτι εὐθύς μὲν τοιοῦτοις ἀνδράσι ἐντυχεῖν ἦν, ὅφ' ὧν τις, 'κὰν ἄμουςος ἦ τὸ πρὶν' κατ' Ἐὐριπίδην (frg. 663 N.²), ἐμμελής τε καὶ δεξιὸς 10
 εὐθύς γίγνεται καὶ δύναται λέγειν καὶ περὶ τῶν μειζόνων ἢ κατ' 4
 αὐτόν· τὴν δὲ πόλιν ἄδουσι μὲν πάντες καὶ ἄσσονται, τοσοῦτω δὲ ἐλάττω ποιούσιν ἢ σιωπῶντες, ὅσῳ παρὰ μὲν τὴν σιωπὴν οὔτε 15
 μείζονα οὔτ' ἐλάττονα ἔστι ποιῆσαι τῆς οὔσης, ἀλλ' ἀκέραιος τῇ γνώσει μένει, οἱ δὲ λόγοι τοῦναντίον οὐ βούλονται ποιούσιν· ἐπαι-
 νοῦντες γὰρ οὐ δεικνύουσι ἀκριβῶς ὃ θαυμάζουσιν, ἀλλ' ὥσπερ 15
 ἂν εἴ τις ζωγράφος σῶμα καλὸν καὶ περιβλεπτον ἐπιχειρῶν δεῖξαι διὰ τέχνης, εἶτα ἀπολείπειτο, πᾶς τις ἂν δὴ που φαλὴ λυσιτε-
 λεῖν μὴ γράφειν, ἀλλὰ αὐτὸ ἰδεῖν ἔαν, ἢ μὴ δεικνύειν (γε) αὐτοῖς ἐπὶ τὸ χεῖρον μιμούμενον, ὡς δὲ καὶ περὶ ταύτης μοι δοκεῖ τῆς 20
 5 πόλεως ἔχειν· ἀφαιροῦσιν οἱ λόγοι τὰ πολλὰ τῶν θαυμάτων καὶ ποιεῖν δοκοῦσί μοι παραπλήσιον ὥσπερ ἂν εἴ τις στρατιᾶς πλη-
 θος ἐξαγγεῖλαι βουλόμενος, οἷον τῆς Ξέρξου, καὶ πάνυ δὴ θαυ-
 μάζων, εἶτα λέγοι μυρίους ἢ δισμυρίους στρατιώτας ἰδεῖν, ἔππον δὲ τόσῃν καὶ τόσῃν, οὐδὲ πολλοστὸν μέρος τοῦ παντὸς λέγων ἐν 25
 οἷς θαυμάζει.

6 Ἡ γὰρ δὴ πρώτη λόγον δύναμιν ἐξελέγξασα οὐκ ἐπὶ πᾶν ἀφ-

1 αὖ εὐχῆσ D an προσεδεῖτ' <ἄν>? 2 οὖν secl. Wil. μείζονος] sc. ῥήτορός ἐστιν ἢ ἐμοῦ, cf. v. 11 3 γε s. l. add. S¹ 4 ἐπειδὴ γε κτέ.] cf. Panath. I 152, 21 sqq. Ddf. 7 συνάρασθε τῷ τολμημάτι] cf. Schmid p. 152 8 πρῶτον hic om., post τοῦτο add. U ἀρχόμενοι DU: ἀρχόμεθα ST 9 μὲν] incolae urbis laudantur, opponitur (δὲ v. 12) ipsius urbis laudatio 10 ἦ] ἦν D a. ras. κατ' εὐριπίδην τὸ πρὶν U 11 εὐθύς spurium videtur (cf. v. 9) γίγνεται D καθ' αὐτόν Ddf. 12 τοσοῦτο U 13 ἐλάττω DU: ἐλάττ/ S, ἔλαττον T 14 οὔτε U 15 οὐ] ἢ T 18 εἶτ' U ἀπολείπειτο T ἂν φαλὴ δῆπον D 19 ἀλλὰ scripsi: ἀλλ' ἢ O γε add. Wil. (qui in vv. antecedentibus tradita def.) αὐτοῖσ O; suspectum Wil., εὐθύσ ci. Rsk.² ('nullo modo, nunquam ostendere'); αὐτοῖς redit κατὰ σύνεσιν ad πᾶς τις v. 18 22 στρατείας S¹T 23 θαυμάζων T: θαυμάζειν SDU 24 λέγει U ἢ δισμυρίους om. D 27 πρώτη <τὴν τοῦ> λόγου Rsk.² ἀφικνουμένην DU¹T: ἀφικνουμένην S² (&- in ras.) U² (Marc. 428), cf. p. 7, 4. 21; XXXII § 4; at illud etiam or. XXXIX § 1 (ubi eadem sententia)

ικνουμένην ἤδε ἐστί· περὶ ἧς μὴ ὅτι εἰπεῖν κατὰ τὴν ἀξίαν ἔστιν,
 ἀλλ' οὐδ' ἰδεῖν ἀξίως αὐτήν, ἀλλ' ὡς ἀληθῶς Ἄργου τινὸς παν-
 όπτου, μᾶλλον δὲ τοῦ κατέχοντος αὐτήν πανόπτου Θεοῦ δεῖ. τίς γὰρ
 5 ἂν τοσάσδε ὄρων κορυφὰς κατειλημμένας ἢ πεδίων νομοὺς ἐκπεπο-
 199 J λισμένους ἢ γῆν τοσήνδε εἰς μιᾶς πόλεως ὄνομα συνηγμένην, εἴτα
 ἀκριβῶς κατεθεάσατο; ἀπὸ ποίας τοιαύτης σκοπιᾶς; ὅπερ γὰρ ἐπὶ 7
 τῆς χιόνος Ὅμηρος ἔφη (M 282—4), χρθεῖσαν αὐτήν ὑψηλῶν ὄρων
 κορυφὰς καὶ πρόωνας ἄκρους καλύπτει καὶ πεδία λωτεῦντα καὶ ἀν-
 10 ὄρων πλοῖνα ἔργα, καὶ τ' ἐφ' ἄλδς πολιῆς, φησί, κέρχται λιμέσιν τε
 καὶ ἀκταῖς, τοῦτο ἄρα καὶ ἡδ' ἡ πόλις· καλύπτει μὲν ἄκρους πρόωνας,
 καλύπτει δὲ τὴν ἐν μέσῳ γῆν, καταβαίνει δὲ καὶ μέχρι θαλάττης,
 οὗ τὸ κοινὸν ἀνθρώπων ἐμπόριον καὶ ἡ κοινὴ τῶν ἐν γῆ φρομένων
 15 διοικήσις· ὅπου δὲ τίς αὐτῆς γίγνοιτο, οὐδὲν ἔστι τὸ κωλῶν ὁμοίως
 εἶναι ἐν μέσῳ. καὶ μὲν δὴ οὐδ' ἐπιπολῆς γε κέρχται, ἀλλ' ἀτεχνῶς 8
 15 πολὺ ὑπὲρ τὸ παράδειγμα ἐπὶ πλεῖστον ἄνω ἦκει τοῦ ἀέρος, ὡς
 εἶναι μὴ χιόνος καταλήψει τὸ ὕψος προσεικάσαι, ἀλλὰ μᾶλλον αὐ-
 324 D τοῖς τοῖς πρόωσι. καὶ ὡσπερ τίς ἀνήρ πολὺ νικῶν τοὺς ἄλλους
 μεγέθει τε καὶ ῥώμῃ οὐκ ἀγαπᾷ μὴ καὶ ἄλλους ὑπὲρ αὐτὸν ἀρά-
 20 ἀγαπᾷ, ἀλλ' ἐτέρας ἰσομετρήτους ὑπὲρ αὐτήν ἀραμένη φέρει ἄλλας
 ἐπ' ἄλλαις. ὡς ἄρα ἐπώνυμον αὐτῇ τοῦνομα καὶ οὐδὲν ἀλλ' ἢ
 ῥώμῃ τὰ τῆσδε. ὡστ' εἴ τίς αὐτήν ἐθελήσειε καθαρῶς ἀναπτύξαι
 καὶ τὰς νῦν μετεώρους πόλεις ἐπὶ γῆς ἐρείσας θεῖναι ἄλλην παρ'
 25 ἄλλην, ὅσον νῦν Ἰταλίας διαλεῖπόν ἔστιν, ἀναπληρωθῆναι τοῦτο
 πᾶν ἂν μοι δοκεῖ καὶ γενέσθαι πόλις συνεχῆς μιᾶ ἐπὶ τὸν Ἴόνιον
 τεινουσα. τοσαύτη δὲ οὖσα, ὅσην ἐγὼ μὲν οὐδὲ νῦν ἴσως ἀρ- 9
 κούντως ἐνδειξάμην, ὀφθαλμοὶ δὲ ἀμεινον μαρτυροῦσιν, οἷχ ὡσ-
 περ ἐπὶ τῶν ἄλλων εἰπεῖν ἔστιν, ἐνταῦθα ἔστηκεν, οὐδ' ὁ τίς

4 ὄρων scripsi: ὄρων O; 'si quis — contemplaretur, tamen (finita contem-
 platione) accurate contemplatus non esset: neque enim est arx tantae altitudinis,
 ut omnia inde spectare liceat'. 6 κατεθεάσατο S'DT: καταθεάσαιτο US²;
 ante ἀπὸ distinxit Rsk. 9 λιμέσι O (-v add. T m. recentiss.) 10 ἡδε U
 πρόωνας S, idem πρόωσι v. 17 11 μέσῳ] add. mg. γρ. κεφαλαίω U² 14 οὐδ
 UT: οὐ / δ' S, οὐκ D 15 παράδειγμα] sc. Homericum illud an πλεῖστον
 ἀνήκει? 16 καταλήψει] κατακαλύψει scribendum videtur 18 αὐτὸν O
 19 φέρειν seclusi, cf. v. 20 ὠκισμένη / S 20 αὐτήν O 22 τῆσδε scripsi:
 τῆδε O; comparationi athletae convenit personae significatio, non loci 23 inter
 θεῖναι et ἄλλην ras. sex litt. S 24 διαλεῖπόν Rsk.: διάλοιπόν O 25 δοκῆ U
 τὸν] τὸ D 27 ἐνδειξάμην Rsk.: ἐνδειξαίμην O (ἂν ἐνδειξαίμην Junt.)
 δ' S 28 ἔστιν, Wil. (verisimilliora reddens Canteri ἐπὶ τῶν ἄλλων (ἔστιν)
 εἰπεῖν, ὡς): ὡς O; ἄλλων, (οὕτω καὶ ἐφ' ἐαυτῆς παρέχει) εἰπεῖν Rsk.; cf. § 29

(Thuc. I 10) εἶπεν περὶ τῆς Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων πόλεως, λέγων τῶν μὲν τὸ μέγεθος διπλάσιον ἢ κατὰ τὴν δύναμιν, τῶν δὲ πολὺ τῆς δυνάμεως ἔλαττον ἂν φανῆναι τὸ μέγεθος — ἀπειρὴ δὲ τὸ βλάσφημον τοῦ παραδείγματος —, τοῦτο ἂν τις φαῖη καὶ περὶ τῆσδε τῆς πάντα μεγάλης, ὡς ἄρα οὐκ ἀκόλουθον τὴν δύναμιν 5 τῷ τοσοῦτῳ μεγέθει κατεσκευάσατο· ἀλλ' ἔστιν εἰς μὲν τὴν ὀλίγη ἀρχὴν βλέψαντα [μηκέτι] τὴν πόλιν θανατοῦναι, πολλοστὸν μέρος τῆς ἀπάσης ἀρχεῖν νομίσαντα γῆς, εἰς δ' αὐτὴν τὴν πόλιν καὶ τοὺς τῆς πόλεως ὄρους ἰδόντα μηκέτι θανατοῦναι, εἰ ὑπὸ τοσαύτης ἀρ- 10 χεται πᾶσα ἡ οἰκουμένη. ὅπερ γὰρ τις ἔφη τῶν λογοποιῶν περὶ τῆς Ἀσίας, λέγων ὅσῃν ὁ ἥλιος πορεύεται, ταύτης πάσης ἀρχεῖν ἄνδρα ἓνα — οὐκ ἀληθῆ λέγων, εἰ μὴ πᾶσαν Αἰθῶν καὶ τὴν Εὐρώπην ἐξαίρετον ἐποιεῖτο τῶν ἡλίου δυσμῶν τε καὶ ἀνατολῶν —, τοῦτο νῦν ἐξενέκησεν ἀληθὲς εἶναι, τὴν Ἰσθμὸν τε ἡλίου πορείαν εἶναι (καὶ) κτῆσιν ὑμετέραν καὶ τὸν ἥλιον διὰ τῆς ὑμετέρας πορεύεσθαι. 15 οὐ γὰρ σκόπελοι θαλάττιοι οὐδὲ Χελιδόνες καὶ Κυνάεαι τὴν ὑμετέραν ἀρχὴν ὀρίζουσιν οὐδὲ ἵππου δρόμος ἡμερήσιος ἐπὶ θαλάτταν, οὐδ' ἐπὶ τακτοῖς ὄροις βασιλεύετε, οὐδ' ἕτερος προαγορεύει μέχρι οὗ δεῖ κρατεῖν, ἀλλ' ἡ μὲν θάλαττα ὥσπερ ζώνη τις ἐν μέσῳ 20 τῆς οἰκουμένης ὁμοίως καὶ τῆς ὑμετέρας ἡγεμονίας τέταται. περὶ δὲ αὐτὴν αἱ ἡπειροὶ 'μεγάλοι μεγαλωστὶ' κέκλινται, πρὸς ὑμᾶς αἰετι (τῶν) ἐνθῆνδε πληροῦσαι. ἄγεται δὲ ἐκ πάσης γῆς καὶ θαλάττης ὅσα ὄροι φύουσιν καὶ χῶραι ἕκασται φέρουσιν καὶ ποταμοὶ καὶ λίμναι καὶ τέχνη Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων· ὥστε εἰ τις ταῦτα πάντα ἐπιθεῖν βούλοιο, δεῖ αὐτὸν ἢ πᾶσαν ἐπελθόντα τὴν οἰκου- 25 μένην οὕτω θεάσασθαι ἢ ἐν τῇδε τῇ πόλει γενόμενον. ὅσα γὰρ

2 τῶν μὲν — τῶν δὲ] τῆς μὲν — τῆς δὲ Rsk. 7 μηκέτι clausi 8 αὐτὴν τὴν] αὐτὴν Rsk.² (prob. Wil., servato μηκέτι v. 7); mihi sententia est: imperium (solum) si respexeris, urbem miraberis, minutulam partem toti orbi imperare ratus; sin ipsam urbem spectaveris, non iam dices mirum esse eam tantam vel totius esse orbis dominam 10 τις] Aeschines Socraticus in 'Alcibiade' dialogo, cf. pro Quatt. II p. 294, 2 Ddf. (C. F. Hermann, de Aesch. Socr. rell. p. 22) 12 μὴ Rsk.: δὴ ὁ τὴν] cf. locos exscriptos Herm. 1885, 499. 502 14 τε] τοῦ in ras. S pr. m.; τὴν Ἰσθμὸν i. q. τὴν αὐτὴν πορεία (i. e. πορεία) U 15 prius καὶ add. Canter (prob. Rsk.²) ἡμετέραν — ἡμετέρας D 16 pacis Cimoneae condiciones, quales Aristides (cf. etiam Panath. I p. 277, 6 sqq. Ddf.) tradit, apud unum nunc Demosthenem (XIX 273) leguntur; Himer. or. II 29 ex Aristidis Panathenaico pendere sponderim (ἀποσχίσεις; ἀφέξεις) θαλάσσιοι SDT 17 οὐδ' ἵππου DU 18 προαγορεύει μέχρις D 21 μεγάλοι μεγαλωστὶ] Hom. II 776, Σ 26, ω 40 κέκλινται] in in ras. T² (κέκλινται Laudian. 11) 22 τῶν addidi; cf. p. 95, 11 23 φύουσι O ἕκαστα D φέρουσι / S, φέρουσι UT: φέρουσαι D; ceterum cf. ad or. XXX § 24 24 tertium καὶ] τε καὶ U 25 πάντα S: om. DUT

παρ' ἐκάστοις φύεται καὶ κατασκευάζεται, οὐκ ἔστιν ὡς οὐκ ἐν-
 ταῦθα ἀεὶ καὶ περιττεύει. τοσαῦται δ' ἀφικνουῦνται δεῦρο κομι-
 ζουσαι (πάντα) παρὰ πάντων ὀλκάδες ἀνὰ πᾶσαν μὲν ὄραν, πᾶσαν
 δὲ φθινοπώρου περιτροπήν, ὥστ' εὐκίμεναι τὴν πόλιν κοινῶ τιμι τῆς
 5 γῆς ἐργαστηρίῳ. φρότους μὲν ἀπ' Ἰνδῶν, εἰ βούλει δὲ καὶ τῶν 12
 εὐδαιμόνων Ἀράβων, τοσοῦτους ὄραν ἔξεστιν ὥστε εἰκάζειν γυμνὰ
 τὸ λοιπὸν τοῖς ἐκεῖ λελεῖφθαι τὰ δένδρα καὶ δεῦρο δεῖν ἐκείνους
 ἐλθεῖν, ἐάν του δέωνται, τῶν σφειτέρων μεταιτήσοντας· ἐσθῆτας
 10 δὲ αὐ Βαβυλωνίους καὶ τοὺς ἐκ τῆς ἐπέκεινα βαρβάρου κόσμου
 πολὺ πλείους τε καὶ ῥᾶν εἰσαφικνουμένους ἢ εἰ ἐκ Νάξου ἢ Κύ-
 θνου Ἀθήνας ἔδει κατάραι τῶν ἐκεῖ τι φέροντας· γεωργίαι δὲ
 13 ὑμῶν Αἴγυπτος, Σικελία, Αἰβύης ὅσον ἡμερον. κατὰ πλοιο δὲ καὶ
 ἀπόπλοιο οὐποτε λείπουσιν· ὥστε εἶναι θανατάσαι μὴ ὅτι περὶ τοῦ
 λιμένος, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς θαλάττης, ὅτι περὶ τὴν ἔξαρκεῖ ὀλκάσιν.
 15 ἀτεχνῶς δὲ ὅπερ Ἡσίοδος ἔφη περὶ τῶν τοῦ Ὠκεανοῦ περάτων,
 εἶναι τόπον οὐ συντετρῆσθαι πάντα εἰς μιαν ἀρχὴν τε καὶ τελευ-
 τήν, [εἰς αὐτὴν συντέτρηται, καὶ] πάντα ἐνταῦθα συμπίπτει, ἐμ-
 πορία ναυτιλίας γεωργίαι μετὰλλων καθάρσεις, τέχνηαι ὀπόσαι εἰσὶ
 τε καὶ γεγέννηται, πάντα ὅσα γεννᾶται καὶ φύεται. ὁ τι δ' ἂν μὴ
 20 ἐνταῦθα ἴδη τις, οὐκ ἔστι τῶν γενομένων ἢ γιγνομένων· ὥστε μὴ
 εἶναι ῥᾶδιον διακρινᾶν πότερα ἢ πόλις ὑπερέχει πλείον [εἰς] τὰς
 πόλις τὰς οὐσας ἢ ἡ ἀρχὴ τὰς ἀρχὰς τὰς πώποτε γενομένας.
 Ἐρυνθριῶ δῆτα, εἰ τοσοῦτων καὶ τηλικούτων εἰρημένων, εἶτα 14
 μὴ τὸ ἔχοντος τοῦ λόγου φανοῦμαι μεμνημένος ἢ βαρβαρικῆς τινος

2 τοσαῦται S¹ a. corr. DT: τοσαῦτα US¹ p. corr. 3 πάντα addidi; obiectum
 ad κομιζουσαι reddendum erat 4 ὥστε DT 6 ἀράβων D, ἀραβίων T
 10 εἰ om. D Κύθνον Canter: κύθνον O 11 Ἀθήναζε ἔδει Rsk. (praetuli -ζ'
 ἔδει): ἀθήναζε δεῖ O an ἐκεῖ(θέν)? 12 κατὰ πλοιο — λείπουσιν] cf. or. XXVII
 § 6 δὲ om. S¹ 14 θαλάσσης T vv. ὅτι — ὀλκάσιν certo corrupta, for-
 tasse delenda; neque περ post ὅτι neque ὀλκάσιν sine articulo neque omnino ὀλ-
 κάσιν (cf. v. 3; desideratur τοῖς πλείουσιν) tolerandum 15 Ἡσίοδος] Th. 738 sq.
 (cf. 809 sq.), Schoemann Opusc. II 327 sq. 17 vv. εἰς — καὶ seclusi; εἰς ταύτην
 (πάντα) συντέτρηται Rsk.², cui adstipulatur Wil., nisi quod (πάντα) addito ca-
 rere mavult; τελευτήν, ἐνταῦθα (pro εἰς ταύτην) συντέτρηται Kaibel, ubi propter
 anaphoram facile e membro posteriore suppletur πάντα, quod apud εἰς ταύτην
 desideraverim ἐμπορία om. U 18 καθάρσεις Rsk.: καθάρσις O 20 ἴδοι U
 γενομένων] γεννωμένων D 21 πότερον T πλείω U¹ εἰς seclusi; quan-
 quam non video unde originem duxerit vox interpolata; pro πλείον εἰς ci. πλείον
 Aldus (prob. Rsk.²), cf. ὅσφ p. 96, 5; πλείον εἰς (μέγεθος) Rsk.¹ 24 vv. μὴ
 ἔχοντος τοῦ λόγου corrupta necdum emendata; εἶτα (προβαίνειν) μὴ ἔχοντος
 Rsk., μὴ ἔλοντος Jacobs Lect. Stob. p. 155; ipse εἶτα μειονεκτοῦντος τοῦ λόγου
 temptavi

ἀρχῆς ἢ Ἑλληνικῆς δυνάμεως, καὶ δόξω τὸναντίον ποιήσῃ τοῖς
 Αἰολεῦσι ποιηταῖς. ἐκεῖνοι μὲν γὰρ ἐπειδάν τι βούλονται τῶν
 καθ' αὐτοὺς φανῆσαι, μεγάλῳ αὐτὸ παρέβαλον καὶ παρ' ἀρχαίοις
 περιφανεῖ, ἡγούμενοι μάλιστα ἂν οὕτως ἐξελέγξαι· ἐγὼ δὲ τὰ ὑμέ-
 τερα οὐκ ἔχων ἐπιδεικνύειν ἄλλως ὅσῳ ὑπερέχει, παραβαλῶ μικροῖς 5
 ἀρχαίοις· πάντα γὰρ ὑμεῖς καὶ τὰ μέγιστα μικρότατα ἀπεφῆρατε
 ταῖς ὑπερβολαῖς. ἐπεὶ ἐγὼ μὲν τὰ μέγιστα ἐκλέξας ἐρῶ, ὑμεῖς δ'
 ἴσως γελάσεσθε ἐπ' αὐτοῖς.

- 15 Τοῦτο μὲν δὴ τὴν Περσῶν ἀρχὴν σκεψόμεθα, ἢ πᾶν ποτὲ
 ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἐβεβόητο καὶ μέγαν παρέσχε τὸ ἐπώνυμον καλεῖ- 10
 σθαι τὸν ἔχοντα αὐτὴν βασιλέα — τὰς γὰρ πρὸ αὐτῆς φανλοτέρας
 οὐσας εἶσω — καὶ πάντα ἴδωμεν ἐξῆς, τό τε μέγεθος καὶ τὰ
 γιγνώμενα ἐπ' αὐτῆς. δεῖ γὰρ οὖν καὶ τοῦτο συνεξετάζειν, ὅπως
 αὐτοὶ τε ἀπέλανον ὧν ἐκέκτηντο καὶ τοὺς ἀρχομένους παρεσκευ-
 16 αζόν. πρῶτον μὲν τοίνυν, ὅπερ νῦν ὑμῖν τὸ Ἀτλαντικὸν πέλαγος 15
 δύναται, τοῦτ' ἦν ἀπλῶς τότε τῷ βασιλεῖ <ἢ> θάλαττα· ἐνταῦθα
 ὠρίζετο αὐτῷ ἡ ἀρχή, ὥστε Ἴωνας καὶ Αἰολέας ἐν πέρασι γῆς
 εἶναι τῆς ἐκείνου· εἰς δὲ γε τὴν Ἑλλάδα διαβηναί ποτε ἐπιχειρήσας
 ὁ τῶν ἀπὸ ἡλίου ἀνίσχοντος μέχρι δυομένου βασιλεὺς τοσοῦτον
 ἐθανμάσθη, ὅσον μεγάλως ἠτύχησεν· καὶ τοῦτο ἐπίδειγμα ἐποιή- 20
 σατο τῆς αὐτοῦ λαμπρότητος, ὅτι πολλῶν καὶ μεγάλων ἔσχε στερη-
 θῆναι. ὁ δὴ τῆς μὲν Ἑλλάδος τοσοῦτον ἀποσχῶν τοῦ κρατῆσαι,
 Ἴωνίαν δὲ ἔχων ἐν ἑσχατιαῖς, ἢ πού οὐκ εἰς δίσκον φορὰν λέλειπται
 τῆς ὑμετέρας ἀρχῆς ἢ ὅσον τόξενμα ἐξικνεῖται, ἀλλὰ τῷ ἡμίσει 25
 17 παντὶ τῆς οἰκουμένης καὶ πρὸς <γ'> αὐτῷ τῇ θάλαττῃ. οὐ τοίνυν 25
 οὐδὲ μέχρι τούτων τῶν ὄρων ἐκεῖνός γε κυρίως αἰεὶ βασιλεὺς, ἀλλ'
 ὅπως ἢ Ἀθηναῖοι δυνάμεως ἢ Λακεδαιμόνιοι ἔχοιεν τύχης, νῦν
 μὲν ἕως Ἴωνων καὶ Αἰολέων καὶ θάλαττης βασιλεὺς, πάλιν δὲ
 οὐκέτι Ἴωνων οὐδὲ ἕως θάλαττης, ἀλλ' ἄχρι Λυδῶν, οὐκ ὄρων
 θάλατταν ἐκ τῶν πρὸς ἐσπέραν Κυανέων, ἀτεχνῶς ὥσπερ ἐν παλ- 30

1 ante δυνάμεωσ c. quinque litt. eras. D δόξω Rsk.: δοκῶ O 2 Αἰολεῦσι ποιηταῖς] LGF. III p. 704 n. 55 B⁴ 3 μεγάλῳ αὐτὸ] μεγάλῳ τῷ ci. Kaibel παρέβαλλον T ἀρχαίοις scripsi: ἀρχαίῳ O; παρ' ἀρχαίοις etiam ad μεγάλῳ trahendum, cf. v. 5 μικροῖς ἀρχαίοις 4 μάλιστ' U ἐξελέγξαι Bergk l. c.: ἐξελέγξην O 10 παρέσχε τὸ SU¹ et U² mg. c. γο.: παρέσχετο DU² (inter verba) T 12 τε S: om. DUT 13 ἐπ' ὑπ' U¹ 14 ἀπέλανον D a. ras. 15 ὑμῖν UT: ἡμῖν SD 16 ἢ add. Rsk. ('mare mediterraneum') 21 αὐτοῦ O 23 ἑσχατιαῖς Rsk.: ἑσχάταισ O 25 γ' add. Ald. αὐτῷ Wil.: αὐτῇ O 27 ἔχοιεν usque ad p. 100, 5 πλὴν desunt nunc in S duobus foliis excisis 29 οὐδέ] οὐδ' U 30 ἐν] ἐκ D

δων παιδιᾶ βασιλεὺς ὦν ἄνω μένων, πάλιν κατιῶν τῶν συγχωρη-
 σόντων βασιλεύειν δεόμενος. ἐδήλωσε δὲ ἡ σὺν Ἀγησιλάῳ δύναμις
 καὶ πρὸ ἐκείνου ἢ τῶν σὺν Κλεάρχῳ μυρίων, ἢ μὲν ἕως Φρυγίας
 ὡς δι' οἰκειᾶς διελθούσα, ἢ δὲ ὑπὲρ τὸν Εὐφράτην ὡς δι' ἐρημίας
 5 ἀφικομένη. ἅ γε μὴν ἀπέλαυον τῆς ἀρχῆς κατὰ τὴν Οὐβάρου 18
 390 D σοφίαν, ὃς πρῶτος εἰπεῖν λέγεται Κύρῳ δυσχεραίνοντι τὴν πολλὴν
 203 J πλάνην δεῖν αὐτὸν καὶ ἀνάγκην εἶναι πανταχοῦ περιφοιτᾶν τῆς
 ἀρχῆς ἐκόντα τε καὶ ἄκοντα, εἰ μέλλοι βασιλεύειν, ὁρῶντα εἰς τὴν
 βύρσαν, ὡς ἐφ' ἃ μὲν αὐτῆς βαίνοι, ταπεινὰ ἐγίγνετο καὶ τῆς γῆς
 10 ἔψαυεν, ἀφ' ὧν δὲ ἀπαλλάττοιο, αἰθῆρις ἀνίστατο καὶ πάλιν πα-
 τοῦντος ἐταπεινοῦτο — μετανάσται τινὲς βασιλεῖς καὶ Σκυθῶν τῶν
 νομάδων τοσοῦτον διαφέροντες, ὅσον οὐκ ἐφ' ἄμαξῶν περιήσαν,
 ἀλλ' ἐφ' ἄρμαμαξῶν, [νομάδες τινὲς βασιλεῖς καὶ πλάνητες] διὰ
 τὴν ἀπιστίαν καὶ τὸν φόβον τῆς ἐν ταύτῳ καθέδρας πιέζοντες
 15 ὡς ἀληθῶς ὥσπερ τινὰ βύρσαν τὴν ἑαυτῶν χώραν καὶ τούτῳ κρα-
 τοῦντες νῦν μὲν Βαβυλῶνα, πάλιν δὲ Σούσα, εἶτα Ἐκβάτανα, οὐχ
 ὅπως ἂν αἰεὶ κατέχειν εἰδότες οὐδὲ τημελοῦντες ὥσπερ νομεῖς.
 καὶ γὰρ τοιαῦτα ἦν ὡς ἀληθῶς, ὥσπερ ἀπιστούντων μὴ αὐτῶν 19
 εἶναι τὴν ἀρχήν. οὐ γὰρ ὡς οἰκίῳ ἐφροντίζον, οὐδὲ ἠδῶν εἰς
 381 D 20 κάλλος καὶ μέγεθος οὔτε τὰς πόλεις οὔτε τὰς χώρας, ἀλλ' ὥσπερ
 οἱ εἰς μὴ προσήκοντα ἐμπεσόντες αἰσχροῶς καὶ κακῶς ἀνήλισκον,
 τοῦτο ζητοῦντες, ὅπως (ὡς) ἀσθενεστάτων ἀρξοῦσι, καὶ ὥσπερ
 ὑπὲρ μαιφονιδῶν ἀμιλλώμενοι πρὸς ἀλλήλους ὁ δεῦτερος αἰεὶ τὸν
 πρότερον κατὰ τοὺς πεντάθλους ὑπερβαλεῖν ἐπειράτο. καὶ ἦν

1 ὦν om. U in confinio paginarum (fol. 293^v) μένων] μὲν T τῶν —
 δεόμενος] precibus adibat eas civitates Graecas, quae ipsum regnare concessurae
 essent 2 ἀγλασίῳ BT 5 post ἀρχῆς mente suppleri ταῦτά ἐστι iubet Rsk.;
 οἱ γε pro ἅ γε ci. Canter; certum est oratorem ipsum et anacoluthon (quanquam
 p. 98, 3. 6 demonstrativum ad ἅ quasi redditum vult) admisisse et verbum apud
 μετανάσται v. 11 omisisse; utrumque enim eidem consilio inservit, ut oratio figu-
 ratiō et vividior fiat οἰζούρου BT; non dubito quin hanc quam unus de
 Oebare tradit historiam ex Aeschinis Socratici dialogo Aristides hauserit 7 παν-
 ταχῆ B δεῖν — ἀνάγκην εἶναι] respondent v. 8 ἐκόντα — ἄκοντα μέ-
 λλει D 9 βαίνει D 12 διαφέροντες dubitanter Rsk., recepi: διέφερον O;
 cf. ad v. 5 13 ἄρμαμαξῶν UT: ἄρμαξῶν B, ἄρμα ἄμαξῶν D νομάδες —
 πλάνητες seclusi, glossema ad v. 11 spectans 14 ἐν ταύτῳ] ἐνταῦθα D 17 ἂν
 αἰεὶ κατέχειν corrupta; suspicor fuisse ὅπως διακατέχειν, quo in ὅπως ἂν κατέ-
 χειν corrupto αἰεὶ additum sententiae necessarium; ἀνατεῖ Schmid, Philol. 1889,
 (I) 376, quae sententia vv. οὐδὲ — νομεῖς subest νομεῖς] cf. Sonny, Ad Dion.
 Chrys. anal. p. 149 κατέχειν BT (cf. Lobeck ad Phryn. 772); κατέχοιεν DU
 18 αὐτῶν DUT, αὐτὸν B 19 ἠδῶν U: ἠδῶν BDT 21 εἰς μὴ] μὴ εἰς D
 προσήκοντα Marc. 428 (Ald. Junt. edd.): προσήκοντα O 22 ὡς addidi
 ἀρξοῦσι Junt.: ἀρξοῦσι(v) O 23 τοῦ πρότερον B

Aristides II.

7

- ἀγώνισμα ὡς πλειστοὺς ἀποσφάξαι καὶ ὡς πλειστοὺς ἀνασιτάτους ποιῆσαι οἴκους καὶ δῆμους καὶ ὄρκους ὡς πλειστοὺς ψεύσασθαι.
- 20 ταῦτά τε δὴ τῆς περιβλέπτου δυνάμεως ἀπέλανον καὶ ἅ τούτοις αὖ παρέπεσθαι (ὁ) φύσεως νόμος διέταξε, μιση καὶ ἐπιβουλάς ἐκ τῶν οὕτω διατιθεμένων καὶ ἀποστάσεις καὶ μάχας ἐν ἀλλήλοις καὶ 5
- 21 συνεχεῖς ξρίδας καὶ ἀπαύστους φιλονικίας. αὐτοὶ μὲν δὴ ταῦτα ἀπέλανον, ὥσπερ ἐκ κατάρας μᾶλλον ἄρχοντες ἢ κατ' εὐχὴν, οἱ δὲ ἀρχόμενοι πάντα ἅ τοὺς ὑπὸ τοιούτων ἀρχομένους ἀνάγκη, σχεδὸν δέ τι καὶ προεῖρηται (§ 19). φοβερὸν μὲν γὰρ ἦν γονεῦσι παιδὸς εὐμορφία, φοβερὸν δὲ γυναικὸς ἀνδρὶ· ἔδει δὲ ἀπολωλέναι οὐ τὸν 10 πλείστα ἀδικήσαντα, ἀλλὰ τὸν πλείστα κεκτημένον. πόλεων δὲ ἀναιρέσεις καὶ κατασκαφαὶ τότε πλείους ἢ νῦν ὀλίγου δέω λέγειν 204
- 22 εἰσὶν οἰκισμοί. ῥᾶον δὲ ἦν πολεμοῦντα ἢ ὑπακούοντα σωθῆναι· ἐν μὲν γὰρ ταῖς μάχαις ῥαδίως ἠττώοντο, ἐν δὲ ταῖς ἐξουσίαις οὐ μετρίως ὑβρίζον· καὶ τοὺς μὲν θεραπεύοντας ὡς δούλους ὑπερεώ- 15 ρων, τοὺς δὲ ἐλευθέρους ὡς ἐχθρούς ἐκόλαζον, ἐξ ὧν μισοῦντές τε καὶ μισοῦμενοι διῆγον· καὶ γὰρ οὖν πολλάκις τοὺς ὑπηκόους μᾶλλον τῶν πολεμίων ἐδεδοίκεσαν, τὰ πλείω διαλλακτῆ τῷ πολέμῳ 382
- 23 χρώμενοι. αἴτιον δ' ἦν, οὔτε ἐκεῖνοι ἀρχεῖν ἠπίσταντο οὔτε οἱ ἀρχόμενοι τὸ ἀκόλουθον ἀπεπλήρουν. οὐ γὰρ ἔνεστιν ἀρχεσθαι 20 καλῶς, ὅταν κακῶς οἱ ἀρχοντες ἀρχωσιν. οὐπω γὰρ ἢ τε ἀρχὴ καὶ τὸ δεσπόζειν διῆρητο, ἀλλ' ἦν ἴσον βασιλεὺς καὶ δεσπότης. οἴκουν εἰκότως οὐδὲ ἐπὶ μεγάλα προῆλθον· οὐ γὰρ πρόεισιν οἴκον περαιτέρω τοῦτο τοῦνομα, ὅταν δ' εἰς πόλεις τε καὶ ἔθνη ἀφίκηται, 25 ῥαδίως παύεται.
- 24 Ἀλέξανδρος δ' αὖ ὁ τὴν μεγίστην ἀρχὴν μέχρι τῆς ὑμετέρας κτησάμενος καὶ καταδραμὼν τὴν γῆν ὡς ἀληθῶς δὴ τοῦτο κτησαμένῳ βασιλείαν μᾶλλον ἔοικεν ἢ βασιλεύσαντι. ὥσπερ γὰρ ἂν εἴ τις ἰδιώτης συγκτήσασθαι μὲν γῆν πολλὴν καὶ ἀγαθὴν, πρὶν δὲ λαβεῖν ἀπ' αὐτῆς τοὺς καρποὺς τελευτήσειεν, ὡς δὴ κάκεινῳ μοι 30

2 ὄρκους Schmid l. c.; at cf. Hom. H 351 ὄρκια πιστὰ ψευσάμενοι
 3 ταῦτα τελευτήσῃ περιβλέπτου B 4 ὁ add. Rsk. 5 διατεθειμένων Baroc. 136 (prob. Rsk.² Ddf.) 6 φιλονικίας O 7 ἀπέλαβον D, cf. v. l. 96, 14 8 ὑπὸ τῶν τοιούτων Baroc. 136 13 ῥᾶον δὲ ἦν κτέ.] cf. Isocr. IV 152—155, [Xenoph.] Cyrop. VIII 8, 21 17 ὑπηκόους om. D 18 ἐδεδοίκεσαν BDT 21 οὐπω γὰρ κτέ.] adde hunc locum iis quos contulit Mommsen, Röm. Staatsr. II 2³ 761 sq.
 23 οὐδ' B 24 οἴκον — τοῦνομα] ludit in notione vocum *domus* et *dominus* (δεσπότης) 26 μεγίστην Kaibel, Herm. XX 498: *μεγάλην* O; *tradita* def. Wil. (cf. Rsk.) interpretatus: 'magnum illud, quod usque ad vestros fines pertineret'
 27 τοῦτο] 'secundum illud (dictum)', ut solet, extra verborum structuram positum; aliunde non novi; τοῦτο secl. Rsk. 28 γὰρ om. DU 30 δὴ] δὲ Ald. Junt., prob. Ddf. coll. § 4. 8 or. XXI § 10; [Arist.] Lept. II 624, 2 Ddf., fort. recte

δοκεῖ συμβῆναι. προήλθε μὲν γὰρ ἐπὶ πλείστον τῆς γῆς καὶ τοὺς 25
ἀντιστάνας ἅπαντας κατέστραπτο καὶ τῶν χαλεπῶν ἀπάντων
ἀκριβῶς ἀπέλαυσεν· καταστήσασθαι δ' οὐκ ἠδυνήθη τὴν ἀρχὴν
οὐδ' ἐπιθεῖναι πέρασ τοῖς πεπονημένοις, ἀλλ' ἀπέθανεν ἐν μέσῃ
5 τῇ τῶν πραγμάτων πορείᾳ. ὥστε ἐκεῖνον μὲν μάχας ἂν τις φαίη
πλείστας κατορθῶσαι, βασιλεῦσαι δὲ ἐλάχιστα, καὶ γενέσθαι μὲν
ἀγωνιστὴν μέγαν περὶ βασιλείας, ἀπολαῦσαι δ' οὐδὲν ἄξιον τῆς
333 D 10 τῆς διανοίας καὶ τῆς τέχνης, ἀλλὰ παθεῖν παραπλήσιον ὥσπερ ἂν εἴ-
τις τὸν Ὀλυμπικὸν ἀγῶνα ἀγωνιζόμενος καὶ κρατήσας τοὺς ἀντι-
205 J 10 πάλους, εἶτα ἐπαποθάνοι τῇ νίκῃ, πρὶν εἶ καὶ καλῶς τῇ κεφαλῇ
τὸν στέφανον ἀρμόσαι. ποίους γὰρ νόμους ἐκάστοις διέθηκεν; ἢ 26
ποίας συντάξεις διηνεκεῖς χρημάτων ἢ στρατιωτῶν ἢ νεῶν ἐποιή-
σατο; ἢ ποῖα συνήθει διοικήσει τὰ πράγματα ἤγαγεν αὐτομάτως
15 προοῦσῃ χρόνων τακταῖς περιόδοις; ποῖα πολιτεύματα ἐπολιτεύ-
σατο ἐν τοῖς ἀρχομένοις; ὁ δὲ καὶ μόνον ἄξιον τῆς ἑαυτοῦ φύσεως
ἔργον καὶ μνημεῖον κατέλιπεν, πρὸς Αἰγύπτῳ τὴν ἐπὶ πύρρον πόλιν,
ταύτην εἶ ποιωὺν ὑμῖν ὤμισεν, ὅπως ἔχοιτε καὶ τῆς μεγίστης μετὰ
τὴν ὑμετέραν κρατοῦητε. ὥστε Πέρσας μὲν κατέλυσεν ἄρχοντας,
αὐτὸς δὲ ἐγγύτατα οὐκ ἤρξεν. Ἐπεὶ γε μὴν ἐκεῖνος ἐτελεύτησεν, 27
20 εὐθύς μὲν ἐσχίσθησαν εἰς μυρία οἱ Μακεδόνες, ἔργῳ δεῖξαντες
ὑπὲρ αὐτοὺς εἶναι τὴν ἀρχὴν, κατέχειν δὲ οὐδὲ τὴν αὐτῶν ἐτι
ἐδύναντο, ἀλλ' εἰς τοῦτο τύχης ἀφίκοντο ὥστε ἠναγκάσθησαν τὴν
σφετέρην αὐτῶν ἐκλιπεῖν, ἵνα τῆς ἀλλοτρίας ἄρχωσιν, ὥσπερ ἐξω-
κισμένοι μᾶλλον ἂν κρατεῖν δυνάμενοι, καὶ ἦν ὥσπερ αἰνίγμα, Μακε-
25 δόνες οὐκ ἐν Μακεδονίᾳ, ἀλλ' οὐ δύναντο βασιλεύοντες ἕκαστοι,
ὥσπερ φρουροὶ μᾶλλον τῶν πόλεων καὶ τῶν χωρίων ὄντες ἢ ἄρ-
χοντες, ἀνάστατοι τινες βασιλεῖς οὐχ ὑπὸ τοῦ μεγάλου βασιλέως,
334 D ἀλλ' ὑφ' ἑαυτῶν αὐτοὶ γεγεννημένοι, εἰ δὲ οἶόν τε εἰπεῖν, σατράπαι
ἐρημοὶ βασιλέως. καίτοι τὴν τοιαύτην κατάστασιν πότερον ληστεῖα
30 μᾶλλον ἢ βασιλεία προσοικεῖναι φήσομεν;

2 ἀντιστάτας D 3 καταστήσασθαι Marc. 428 (Ald.): καταστήσαι O
ἐδυνήθη U, at ε in ras. pr. m. 4 πεπονημένοις] πενομένοις B 13 συνήθει] si
verum, est: quae in administrationis publicae consuetudinem abiit (i. q. κυκλική
διοικήσις Wil.) 14 χρόνων — περιόδοις] cf. Panath. I p. 240, 5 Ddf. χρόνου
τακτῆ περιόδος ποῖα πολιτεύσατο ἐν B 16 μνημεῖον] cf. p. 24, 6 17 ἔχοιτε
Junt.: ἔχητε O 19 αὐτὸς Rsk.: αὐτοῦ O ἐπεὶ κτέ.] cf. [Xenoph.] Cyrop.
VIII 8, 2, ad rem quae conguessit Kaibel, Herm. XX 497 sq. 21 αὐτοῖσ BDT
δὲ DU: τε ST τὴν αὐτῶν BDU¹ 22 ἠδύναντο Ddf., ut solet 24 ἂν
scripsi: ἢ O; 'quasi extra patriam (deducti) facilius regnare possent' 25 οὐ]
οὖν B 28 σατράπαι ἐρημοὶ DU: εὐκότεσ σατράπαισ ἐρήμοισ B T; quod
εὐκότες sibi vult, iam in vv. εἰ — εἰπεῖν est 29 καίτοι] redit ad p. 98, 27 sq.

28 Νῦν δὲ ὄροι μὲν δῆπουθεν οὐ μεμπτοὶ τῆς ἀρχῆς ἐκτέτανται, οὐδ' ὥστε εἶναι μέτρῳ λαβεῖν τὸ ἐντὸς αὐτῶν, ἀλλ' οὐ μὲν τότε ὠρίζετο τοῦ Πέρσου ἢ ἀρχῆ, ἐντεῦθεν ἀρξαμένῳ βαδίζειν πρὸς ἐσπέραν πολὺ πλεῖον ἐστὶν ἢ λοιπὴ τῆς ἐκείνου πάσης. ἐκφρεύγει δὲ ὑμᾶς οὐδέν, οὐ πόλις, οὐκ ἔθνος, οὐ λιμὴν, οὐ χωρίον, πλὴν εἴ τινων 5 ἄρα ἀχρηστίαν κατέγνωτε· ἐρυθρά τε θάλαττα καὶ Νείλου καταρράκται καὶ λιμνὴ Μαιῶτις, ἃ τοῖς πρότερον ἐν πέρασι γῆς ἤκουετο, ἴσα καὶ ἀλλῆς ἐρχία τῆδε τῆ πόλει. ὃν γε μὴν ἠπίστανον τινὲς τῶν λογοποιῶν μηδὲ εἶναι τὸ παράπαν Ὀκεανόν, μηδὲ περιορρεῖν τὴν γῆν 20 (cf. Herodot. IV 36), ποιητὰς δὲ εὐρόντας τοῦτομα ψυχαγωγίας ἐνεκα 10 εἰς ποιήσιν θείναι, τοῦτον οὕτως καλῶς ἀνεύρετε ὥστε οὐδὲ ἢ ἐνταῦθα νῆσος ὑμᾶς διέφρυγε. τσοαῦτῃ δὲ οὖσα καὶ τηλικαυτῇ τὸ μέγεθος ἢ ἀρχῇ πολὺ μείζων ἐστὶ τῇ ἀκριβείᾳ ἢ τῷ κύκλῳ τῆς χώρας. οὐ γὰρ Μυσοὶ τὴν βασιλέως ἔχουσιν οὐδὲ Σάκαι οὐδὲ Πισίδαι οὐδ' ἄλλοι μέσοι, οἱ μὲν βία εἰσφικισμένοι, οἱ δὲ ἀποστάντες, ληφθῆναι 15 δ' οὐ δυνάμενοι, οὐδ' ἀκούει μὲν [ῆ] βασιλέως [γῆ], ἐστὶ δὲ πάντων τῶν ἔχειν αὐτὴν δυναμένων, οὐδὲ σατράπαι μάχονται πρὸς ἀλλήλους ὥσπερ οὐκ ὄντος αὐτοῖς βασιλέως οὐδὲ πόλεισ αἱ μὲν πρὸς τούτους, αἱ δὲ πρὸς ἐκείνους δίστανται, καὶ εἰς μὲν τὰς ἐκπέμπονται φρουροί, ἐκ δὲ τῶν ἐκπίπτουσιν, ἀλλ' ὥσπερ ἀλλῆς περιβόλος ἐκκεκαθαυμένος, . . . οὕτως ἀπασα ἢ οἰκουμένη χοροῦ ἀκριβέστερον ἐν φθέγγεται, συννευχομένη μένειν τὸν ἅπαντα αἰῶνα τῆνδε τὴν ἀρχὴν· οὕτως καλῶς ὑπὸ τοῦδε τοῦ κορυθαίου [ἡγεμόνος] 20 30 συγκροτεῖται. † ὑπὸ πάντων δὲ πανταχοῦ ἴσον ἄρχεται †, καὶ οἱ μὲν ἐν τοῖς ὄρεσι κατφικισμένοι ταπεινότεροι τῶν ἐν τοῖς κοιλοτάτοις πεδίοις πρὸς γε τὸ μὴ ἀντιτάττεσθαι, οἱ δὲ τῶν πεδίων τῶν εὐδαιμόνων κληροῦχοι τε καὶ οἰκῆτορες ὑμέτεροι γεωργοί· ἡπειρος δὲ καὶ νῆσος οὐδὲν ἔτι διακέκριται, ἀλλ' ὥσπερ μία χώρα

1 μὲν] ὑμῶν Rsk.; at respondet δὲ v. 12 et quod ὑμῶν valeret, valet iam nῦν
 3 ἀρξαμένῳ BDUT m. recentiss.: ἀρξαμένη T¹; cf. § 80 et or. XXIV § 57
 4 ἐκφρεύγειν B 7 καταράκται T τοῖς πρότερον] cf. quae congegessit Berger, Gesch. d. wiss. Erdkunde d. Griech. I 51—74 8 ἀλλῆς Canter (cf. v. 20): αὐτῆσ STD (at η ex oi corr. pr. m.), αὐτῆ U ὄν] ὄ U 10 δ' U εὐρόντας] ας in ras. U² 11 οὕτω U ἐνταῦθα νῆσος] cf. § 82 12 τσοαῦτῃ δὲ κτέ.] cf. [Xenoph.] l. c. § 1 (ad p. 99, 19) 13 πολὺ μείζων] ὃ et ὠν in ras. U² 14 βασιλέως] βασιλείαν T 15 οἱ δὲ om. S¹ (item B) 16 ἢ et γῆ seclusi 21 lacunam indicavi, recte monent Reeiskio non bene consonare comparationes ἀλλῆς et χοροῦ 23 οὕτω U ἡγεμόνος συγκροτεῖται SDT, συγκροτεῖται ἡγεμόνος U: ἡγεμόνος seclusi; de verbo cf. Schmid p. 151 24 ἢν. ὑπὸ — ἀρχεται corrupta necdum emendata; πάντων sc. τῶν ἐν τοῖς ὄρεσι — πεδίοις — ἡπείροις — νήσοις, cf. p. 101, 1 ἅπαντα ἡπακούει 28 ἔτι διακέκριται Rsk.: ἐπιδιακέκριται O; imitatur Thuc. I 49, 7 καὶ διεκέρκрито οὐδὲν ἔτι

συνεχῆς καὶ ἐν φῦλον ἅπαντα ὑπακούει σιωπῇ. πάντα δὲ ἐξ 31
 ἐπιτάγματος καὶ νεύματος τελεῖται ὅῃον ἢ τις ἂν χορδὴν ψήλειεν,
 κἂν τι γενέσθαι δέη, ἀπόκρη δόξαι, καὶ πέπρακται. οἱ δὲ ἄρχον-
 τες οἱ πεμπόμενοι ἐπὶ τὰς πόλεις τε καὶ τὰ ἔθνη τῶν μὲν ὑφ'
 5 ἑαυτοῖς ἕκαστοι ἄρχοντές εἰσι, τὰ δὲ πρὸς αὐτούς τε καὶ πρὸς
 ἀλλήλους ὁμοίως ἅπαντες ἀρχόμενοι, καὶ δὴ καὶ τούτῳ φαίη τις
 ἂν αὐτούς τῶν ἀρχομένων διαφέρειν, ὅτι πρῶτοι δεικνύουσιν ὅπως
 ἄρχεσθαι προσήκει· τοσοῦτος ἅπασιν ἐνέστακται φόβος τοῦ μεγάλου
 10 ἄρχοντος καὶ τὰ πάντα. πρυτανεύοντος. ὥστε μᾶλλον μὲν ἐκείνου 32
 εἰδέναι νομίζουσιν ἢ πράττουσιν ἢ σφᾶς αὐτούς, μᾶλλον δὲ δε-
 δίασιν καὶ αἰδοῦνται ἢ τὸν δεσπότην ἂν τις τὸν αὐτοῦ παρόντα
 καὶ ἐφρονητότα καὶ κελεύοντα. οὐδεὶς δὲ ἐφ' ἑαυτῷ τηλικούτον
 φρονεῖ, ὅστις τοῦνομα ἀκούσας μόνον οἶός τ' ἐστὶν ἀτρεμεῖν, ἀλλ'
 ἀναστάς ὑμνεῖ καὶ σέβει καὶ συνεύχεται διπλῆν εὐχὴν, τὴν μὲν ὑπερ
 15 αὐτοῦ τοῖς θεοῖς, τὴν δὲ αὐτῷ ἐκείνῳ περὶ τῶν ἑαυτοῦ. εἰ δέ τι
 καὶ μικρὸν ἐνδοιάζοιεν περὶ δίκας τε καὶ ἀξιώσεις ἢ κοινὰς ἢ
 ἰδίας τῶν ἀρχομένων, εἴ τινες ἄρα ἀξιοὶ εἶεν, ὡς ἐκείνου εἰσπέμ-
 πουσιν εὐθύς ἐρωτῶντες τί δεῖ ποιεῖν, καὶ μένουσιν ἕστ' ἂν ἀπο-
 σημῆνῃ, οὐχ ἦττον ἢ διδάσκαλον χορός. ὥστε οὐδὲν δεῖ φθείρε- 33
 20 σθαι περιόντα τὴν ἀρχὴν ἅπασαν, οὐδὲ ἄλλοτε ἐν ἄλλοις γιγνό-
 μενον τὸ καθ' ἕκαστον βεβαιοῦσθαι, ὁπότε σφίσι τὴν γῆν πατοῖη·
 ἀλλ' εὐμάρεια πολλὴ καθήμενῳ πᾶσαν ἄγειν τὴν οἰκουμένην δι'
 ἐπιστολῶν. αἱ δὲ μικρὸν φθάνουσι γραφεῖσαι καὶ πάρεισιν ὥσπερ
 25 ὑπὸ πτηνῶν φερόμεναι. ὁ δὲ πάντων (μάλιστα) ἀξίον ἄγασθαι 34
 τε καὶ θαναμάζειν καὶ χάριν ἐκτίνειν καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ, τοῦτο νῦν
 εἰρήσεται. τοσαύτην μὲν γὰρ ἔχοντες τὴν ἀρχὴν, οὕτω δ' ἐγκρατῶς
 καὶ κατὰ πολλὴν ἐξουσίαν ἄρχοντες, ἐκείνο καὶ πολὺ μάλιστα νενι-
 κήκατε, ὁ παντελῶς ὑμῶν ἐστὶν ἴδιον. μόνοι γὰρ τῶν πρόποτε 36
 ἔλευθέρων ἄρχετε, καὶ οὐ Καρία δέδοται Τισσαφέρνει οὐδὲ Φρυ-

5 αὐτοῦσ O (αὐτούς Junt.) 6 τούτῳ SD: τοῦτο U pr. m., τοῦτο T 8 προσ-
 ἦκει U¹ a. corr.: προσῆκεν SDTU¹ p. corr. 11 αὐτοῦ D 13 τε D 15 αὐτοῦ O:
 αὐτοῦ U² (Rsk. Ddf.); 'pro Caesare deos, pro suis rebus Caesarem imprecatur'
 17 ἐπὶ U 16 ἐνδοιάζοιεν Rsk.: ἐνδοῖεν O; περὶ: 'quod attinet', sed dubito
 17 εἴ τινες] εἴ ex ol corr. T¹ εἰσπέμπουσιν Kaibel (coll. Thuc. I 137, 3 ἐσπέμ-
 πει γράμματα ὡς βασιλέα): ἐκπέμπουσιν O; unde in antecedentibus εἰ δέ του
 καὶ — πέρι, δίκας — εἰσπέμπουσιν ci. Kaibel (at πέρι Aristidi coniectura ob-
 trudere dubitaverim) 19 ὥστε οὐδὲν — 24 φερόμεναι] cf. § 18; fort. Hadriani
 imperium pervagantis memoriam cavillatur 20 περιόντα O οὐδ' U 23 ἐπι-
 στολῶν Ald.: ἐπιστολῆσ O, at cf. αἱ δέ 24 μάλιστα add. Rsk.² ἄγασθαι] medium
 a in ras. T² 25 ἐκτίνειν S¹ a. corr.; ἐκτίνειν D καὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ D
 26 γὰρ om. D 27 ἐκείνο] ἐκείνῳ Rsk. 29 τισσαφεργ, cum ei super η, D pr. m.

γία Φαρναβάζω οὐδὲ Αἴγυπτος ἐτέρω, οὐδ' ὡσπερ οἶκος τοῦ δεῖνος ἀκούει τὸ ἔθνος, ὅτω παρεδόθη δουλεύειν οὐδὲ αὐτῷ ὄντι ἔλευ-
 θέρω, ἀλλ' ὡσπερ οἱ ἐν ταῖς κατὰ μίαν πόλεσιν, οὕτω καὶ ὑμεῖς
 ὡσπερ ἐν μιᾷ πόλει πάση τῇ οἰκουμένη πολιτευόμενοι τοὺς ἀρ-
 χοντας καθίστατε [ἐπ' αὐτοῖς] οἷον ἐξ ἀρχαιρεσιῶν, ἐπὶ προστασίᾳ 5 337 D
 καὶ προνοίᾳ τῶν ἀρχομένων, οὐκ ἐπὶ τῷ δεσπότης εἶναι· ὥστε
 ὑποχωρεῖ μὲν ἀρχῶν ἀρχοντι, ὅταν αὐτοῦ ὁ χρόνος ἐξήκη, καὶ οὐδ'
 ἂν ἀπαντήσῃε ῥαδίως· τοσοῦτον ἀπέχει τοῦ διενεχθῆναι ἂν ὡς
 37 αὐτοῦ τῆς χώρας οὔσης. ἔκκλητοι δὲ ὡσπερ ἔφρσις ἐκ δημοτῶν 208 J
 εἰς (τὸ) δικαστήριον σὺν οὐκ ἐλάττονι τῶν δεξαμένων φόβῳ περὶ 10
 τῆς κρίσεως ἢ τῶν ποιουμένων γίνονται· ὥστε φαίη τις ἂν το-
 σαῦτα ἀρχεσθαι τοὺς νῦν ὑπὸ τῶν πεμπομένων, ὅποσα ἂν αὐτοῖς
 38 ἀρέσκη. πῶς οὖν ταῦτα οὐκ ἐν τοῖς ἐπέκεινα πάσης δημοκρατίας;
 οὐκ οὖν ἐκεῖ ἔξεστι μετὰ τὴν ἐν τῇ πόλει ψήφον ἐνεχθεῖσαν ἐλθεῖν
 ἄλλοσε οὐδ' ἐπ' ἄλλους δικαστάς, ἀλλὰ στέργειν ἀνάγκη τοῖς ἐγνω- 15
 σμένοις, εἰ μὴ τίς ἐστι μικρὰ πόλις, ὥστε προσδεῖσθαι δικαστῶν
 ὑπερορίων παρὰ τὴν ἀξίαν, ἢ καὶ διώκοντα μὴ κρατήσαντα
 μηδὲ τῷ νενικῆσθαι· ἀλλὰ μένει δικαστῆς ἕτερος μέγας, ὃν οὐ- 338 D
 39 ποτε οὐδὲν ἐκφεύγει τῶν δικαίων. κἀνταῦθα δὴ πολλὴ καὶ εὐ-
 σχήμων ἰσότης μικροῦ πρὸς μέγαν καὶ ἀδόξου πρὸς ἐνδοξον καὶ 20
 πένητος δὴ πρὸς πλούσιον καὶ γενναῖον [ἀγεννοῦς], καὶ τὸ τοῦ
 Ἡσιόδου (OD. 5) συμβαίνει·

ῥέα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπτει
 οὗτος ὁ δικαστῆς τε καὶ ἡγεμών, ὅπως ἂν τὸ δίκαιον ἄγῃ, ὡσπερ
 πνεῦμα ἐν νηί, οὐ δὴ πον πλουσίῳ μὲν μᾶλλον, πένητι δὲ ἦττον 25

3 ὡσπερ — 4 πολιτευόμενοι] miror comparationum abundantiam 5 ἐπ'
 αὐτοῖς seclusi; propter πάση — πολιτευόμενοι ferri nequit 7 ἐξήκη] ἐξι-
 κοι D 8 ἀπαντήσῃε] magistratus munere functus e provincia cedit, priusquam
 qui ei succedit provinciam intravit τοσοῦτ' SUT ἂν scripsi: ἄγαν O, ditto-
 graphia (antecedunt AI) natum 9 αὐτοῦ T, ὑπ' αὐτοῦ DS¹, ὑπ' αὐτῷ US²
 ἔφρσις] ἐφέσεις ci. Jebb (prob. Rsk.²) 10 τὸ addidi; εἰς δικαστήρια Marc. 428
 (Ald.) σὺν — γίνονται] in his quoque comparationem persequitur, cf. Aristot.
 rp. Ath. 42, 1 δεξαμένον] a in ras. U² 14 ἐκεῖ] sc. ἐν ταῖς δημοκρατίαις
 17 lacunam indicaverunt Canter, Rsk.; proposuit ὑπερορίων, (ἐνταῦθα δ' οὐκ
 ἔστιν ἀνάγκη ἡσυχάζειν ἄλόντα) παρὰ τὴν ἀξίαν — μηδὲ (ἄχθεσθαι ἐπὶ) τῷ
 νενικῆσθαι Rsk.²; aptiora videntur mihi: ὑπερορίων, (τῶν δὲ τῆς ὑμετέρας
 μετεχόντων πολιτείας μηδὲν' ἀνάγκη στέργειν ἢ ἄλόντα ἐπὶ τῶν ἐκάστοτε δικα-
 στηρίων) παρὰ τὴν ἀξίαν — κρατήσαντα [μηδὲ τῷ νενικῆσθαι]; in lacuna ἐπὶ
 — δικαστηρίων vel tale quid fuisse necesse est: opponitur δικαστῆς ἕτερος μέγας;
 vv. μηδὲ τῷ νενικῆσθαι addidisse videtur interpolator, cum ad κρατήσαντα oppo-
 situm desiderari opinaretur. Ad sententiam cf. or. XXXV § 19 21 ἀγεννοῦς
 seclusi 23 ῥέα Hesiodi optimi: ῥεῖα O 24 ὅπως] ὅποσε Rsk. 25 πον
 US²: πω S¹DT

χαριζόμενόν τε καὶ παραπέμπον, ἀλλ' ὅτω γένοιτο αἰί, τοῦτον ὁμοίως ὠφελῶν.

Λεῖμι δὴ καὶ τὰ Ἑλληνικά, ἐπειδήπερ ἐνταῦθα ἐγενόμην τοῦ 40
 λόγου, αἰσχυνόμενος μὲν καὶ δεδιὼς μὴ δόξω μικρολογεῖσθαι· οὐ
 5 μὴν ἀλλ', ὅπερ καὶ ἀρτίως εἶπον (§ 14), οὐχ ὡς ἴσα ἴσοις παρα-
 βάλλων διεῖμι, ἀλλ' οὐκ ὄντων ἐτέρων παραδειγμάτων ἀναγκάζομαι
 τοῖς οὔσι χρῆσθαι εἶτα καὶ γελοῖον τοῦτο μὲν αὐτὸ θαναμάζειν
 καὶ δεικνύειν, ὅτι οὐκ ἔστιν εὔρεῖν ἴσα τοῖς ὑμετέροις ἕτερα οὐδ'
 ἐγγύς, ἀλλὰ πάντα ὑπὸ τούτων ἀποκρύπτεται, περιμένειν δὲ τηρι-
 10 καῦτα παρεξετάσαι, ὀπηγίκα ἴσων ἔχομεν μνημονεῦσαι· οὐκ οἶμαι
 γε δεῖν, ὅτι γε οὐδὲ θαναμαστὰ ὁμοίως ἂν ἦν, εἴ τινα εἴχομεν εἰπεῖν
 ὁμοία. καὶ μὴν οὐδ' ἐκεῖνό γε ἀγνοῶ, ὅτι ταῦτ' ἔτι φανυλότερα 41
 209 J ὦν ἀρτίως ἐξήτασα περιβολῇ τε ἀρχῆς καὶ ὄγκῳ πραγμάτων φαι-
 νεῖται [τὰ Ἑλληνικά τῶν Περσικῶν]· ἀλλὰ τὸ τοὺς μὲν βαρβάρους
 15 ταῖς περιουσίαις καὶ ταῖς δυνάμεσιν ὑπερβαλέσθαι, τοὺς δὲ Ἑλ-
 ληνας σοφίᾳ καὶ σωφροσύνῃ παρελθεῖν, μέγα μοι δοκεῖ καὶ παν-
 889 D τελεῶς εἰς ἀρετῆς εἶναι λόγον καὶ παντὸς ἀγώνισμα λαμπρότερον.
 τοῦτ' οὖν ἐρῶν ἐρχομαι, ὅπως ἐκεῖνοι καὶ πηλικιοὺς οὔσι τοῖς ἐαν- 42
 τῶν ἐχρήσαντο πράγμασι· κἂν φανῶσι πολὺ μικρότερα διασώσα-
 20 σθαι μὴ δυνηθέντες, δηλον τὸ συνθησόμενον εἰς τὴν ψῆφον.
 Ἐπραξαν μὲν γὰρ πᾶν ὑπὲρ ἀρχῆς καὶ ἡγεμονίας Ἀθηναῖοι καὶ 43
 Ἀκεδαιμόνιοι, καὶ ἦν αὐτῶν ἡ δύναμις πλεῖν τὴν θάλατταν καὶ
 τῶν Κυκλάδων ἄρχειν καὶ τὰ ἐπὶ Θοράκης ἔχειν καὶ Πύλας καὶ
 Ἑλλησποντον καὶ Κορυφάσιον· καὶ ταῦτ' ἦν ἡ δύναμις. καὶ ἔπα-
 25 θον δὴ παραπλήσιον ὥσπερ ἂν εἴ τις σώματος ἐπιθυμῶν γενέ-
 σθαι κύριος ὄνυχάς τινας καὶ ἄκρα λάβοι ἀντὶ ὄλου τοῦ σώματος
 καὶ ταῦτα (ἔχων) ἔχειν οὔτοι ἄπερ ἐβούλετο· ὡς δὲ κἀκεῖνοι ἡγε-
 μονίας ἐπιθυμήσαντες νησιδία καὶ ἄκρας ἐπὶ θαλάττῃ καὶ λιμένας
 καὶ τοιαῦτα ἐξεκαρπώσαντο καὶ κατετρόφθησαν περὶ τὴν θάλατ-
 30 ταν, δνειροπολήσαντες ἡγεμονίαν μᾶλλον ἢ κτήσασθαι δυνηθέντες.
 γενόμενοι δὲ ὁμῶς ἐπὶ καιρῶν, ὥσπερ ἐν κλήρῳ περιόδῳ, ἐπι- 44
 στάται τῶν Ἑλλήνων ἑκάτεροι οὐδ' εἰς μίαν, ὡς εἰπεῖν, γενεὰν
 διεσώσαντο τὴν τάξιν· οὐκ οὐκ ἀμέμπτως γε, ἀλλὰ τοῦτο δὴ τὸ
 λεγόμενον τὴν Καδμείαν νίκην ἐνίκων ἀλλήλους περὶ τῆς ἡγεμονίας,

3 καὶ om. U¹ 4 καὶ sic O 5 οὐχ ὡς transposui: ὡς οὐκ O 7 χρῆσα-
 σθαι DU lacunam indicavi; fuerint e. g. (ἡγούμενος δ' ἄτοπον) εἶναι καὶ γε-
 λοῖον (cf. p. 107, 1); sine lacuna ἐπεὶ καὶ Wil., εἰτ' οὐ (-μνημονεῦσαι;) Rsk.
 10 ἔχοιεν U 11 οτι| οὔτι Junt. γε om. U εἰπεῖν ἔχομεν (sic) D
 14 τὰ — Περσικῶν seclusi τὸ DU: primitus omissum add. S¹, om. T
 15 δ' U 16 σωφροσύνῃ φρονήσει D 27 ἔχων add. Rsk. 29 κατε-
 τρώφθησαν UT: κατετρόφισαν DS (at ρι in ras. S²) 31 ἐν| ἐκ D 34 τὴν|

ὥσπερ οὐκ ἀξιοῦντες τοὺς ἑτέρους μόνους μισεῖσθαι αἰεὶ οἱ ἕτεροι,
 45 ἀλλ' αὐτοὶ τοῦ μέρους μεταλαμβάνειν. τοῦτο μὲν γὰρ Λακεδαι-
 μονίων εἰς ἡγεμῶν οὕτω διέθηκε τοὺς Ἑλλήνας ὥστ' ἀπαλλαγέντας
 ἀπ' αὐτῶν ἐκόντας (ἀσ)μένους ἑαυτοῖς ἑτέρους ἄρχοντας ζητῆσαι. 840 D
 δόντες δ' ἑαυτοὺς Ἀθηναίους, ὡς χρόνος οὐ πολὺς διήλθε, μετ- 5
 ἔγνωσαν, οὔτε τῶν φόρων φέροντες τὴν ἀμετρίαν οὔτε τοὺς ἐπὶ τῇ
 τούτων προφάσει παρακλέπτοντας [αὐτοῖς], ἀνάσπαστοί τε γιγνό-
 μενοι καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν, Ἀθήνησι περὶ τῶν παρ' ἑαυτοῖς
 ὑπέξοντες λόγον, κληρούχων τε σφίσι ἐπὶ τὴν γῆν πεμπομένων 210 J
 καὶ παρὰ τοὺς φόρους ἀργυρολόγων, εἴ που χρεῖα κατάσχοι ἑτέρα· 10
 46 προσέτι τὰς τε ἀεροπόλους ἐλευθερίας ἔχειν οὐ δυνάμενοι καὶ ἐπὶ
 τοῖς δημαγωγοῖς ὄντες τοῖς ἐκείνων, εἴ καὶ χεῖρον φρονοῦσιν ὁμοίως,
 στρατεύασθαι τε ἀναγκάζομενοι στρατείας οὐκ ἀναγκαίας ἐν ἱερο-
 μνηταῖς καὶ ἑορταῖς πολλάκις, ὡς δ' εἰπεῖν ἀπλῶς, οὐδὲν τηλι-
 κοῦτον τῆς προστασίας ἀπολαύοντες ἀνθ' ὅτου ταῦτα ἀξίον ἦν 15
 47 ὑπομεῖναι. δυσχεραίνοντες δ' ἐκ τούτων τοὺς Ἀθηναίους οἱ
 πολλοὶ καὶ πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους πάλιν μεταστάντες τὸν
 αὐτὸν τρόπον ὅνπερ πρότερον ἀπ' ἐκείνων πρὸς τοὺς Ἀθηναίους,
 [τὸν αὐτὸν τρόπον] ὑπ' ἐκείνων πάλιν ἐξηγατήθησαν. προειπόντες 841 D
 γὰρ ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας πολεμήσειν Ἀθηναίους καὶ 20
 τούτῳ προσαγόμενοι τοὺς πολλοὺς, ἐπειδὴ καθεῖλον ἐκείνων τὰ
 τεῖχη καὶ κύριοι τῶν πραγμάτων καὶ τοῦ πάντα ποιεῖν ἐγένοντο,
 τοσοῦτον ὑπερεβάλλοντο ὥστε τυραννίδας ἐν πάσαις ταῖς Ἑλληνίσιν
 48 πόλεσι κατέστησαν, ἃς προσεῖπον εὐφῆμως δεκαρχίας· καὶ μίαν 25
 καθελόντες τὴν Ἀθηναίων δυναστείαν πολλὰς τὰς παρ' αὐτῶν
 ἀντεισήγον, αἱ οὐκ Ἀθήνησιν οὐδ' ἐν Σπάρτῃ διατελοῦσαι κακῶς

articulus bene habet: cf. pro Quatt. II 190, 9; Leuctr. I 709, 31 Ddf.; Diol. XI 12

1 οἱ om. S¹; sententia est: tanquam nollent alteros (adversarios) solos in odio apud Graecos esse, sed ipsi quoque vellent (odii illius) participes fieri 3 εἰς] Pausanias 4 ἀσμένους scripsi: μόνους O; ΕΚΟΝΤΑCΑCΜΕΝΟΥC; ἐκόντας ad ἀπαλλαγέντας, ἀσμένους ad ζητῆσαι trahendum 5 δ' ἑαυτοῦ DU: δὲ αὐτοῦ TS², δὲ αὐτοῖς S¹ ἀθηναῖοι S¹ 7 αὐτοῖς S¹T: αὐτοῦ DUS², seclusi ἀνάσπαστοί U pr. m. τε S: γε DUT, deletum voluit Ddf.; οὔτε — οὔτε — τε — τε iungenda γινόμενοι O (at i in ras. U², γενόμενοι Ald.) 8 καθ' SDU: καὶ καθ' T τῶν] τὸν T 9 ὑπέξοντες λόγον DUT: λόγον om. S¹, add. ante ὑπέξοντες S² (λόγον ὑπέξοντες Ald.) 10 κατάσχη D 18 πρὸς τοὺς — ἐκείνων om. SD (sec. Monac. 432 del. Rsk.²) 19 τὸν αὐτὸν τρόπον del. Ddf. sec. Baroc. 136 ὑπ' Rsk.: ἀπ' UT (qui hic = O) 21 ἐκείνων U²: ἐκεῖνοι O, ἐκεῖνοι Rsk.; cave deleas 22 πάντα scripsi: ταῦτα O, ταυτὰ S² (Junt.) 23 ὑπερεβάλλοντο S (-βάλλοντο Ald.) 25 αὐτῶν DUT 26 διατελοῦσαι scripsi: διὰ τέλοισ O; δι' ἀγγέλων Rsk. frustra: Ἀθήνησιν — ἐν Σπάρτῃ, non Ἀθήνηθεν — ἐκ Σπάρτης traditum

ἐποιοῦν τοὺς ἀρχομένους, ἀλλ' ἐν αὐτοῖς τοῖς σφετέροις ἕκασται
 χωρίοις συνεχῶς ἰδρυμένοι καὶ ὅλον συμπεπλεγμένοι. ὥστ' εἰ
 ἀρχόμενοι τοῦ πολέμου προεῖπον τοῖς Ἑλλήσιν ὅτι ὑπὲρ τούτου
 5 πολεμῆσουσιν Ἀθηναίους, ὅπως μείζω καὶ πλείω σφᾶς ἐκείνων
 κατὰ ἐργάσαιντο καὶ δεῖξαιεν ἐλευθερίαν αὐτοῖς ὄντα τὰ ἀπ' ἐκεί-
 νων, μὴ ἂν αὐτοὺς ἄμεινον βεβαιῶσαι τὴν ἐπαγγελίαν. καὶ γὰρ 49
 οὖν ἠτιῶντο μὲν εὐθὺς ἐνός φυγάδος, κατελείποντο δὲ ὑπὸ Θη-
 342 D βαίων, ἐμισοῦντο δὲ ὑπὸ Κορινθίων, ἐπίμπλατο δὲ ἡ θάλαττα
 τῶν ἀρμοστῶν ἐκπιπτόντων, ἅτε ἀναρμόστων καὶ οὐ κατὰ τοῦνομα
 211 J 10 ἐγκατασταθέντων τε καὶ ἐχόντων τὰς πόλεις. ἐπειδὴ τε τοῖς 50
 ἐκείνων ἀδικήμασι καὶ τῷ μίσει τῷ διὰ ταῦτα εἰς αὐτοὺς παρὰ
 τῶν Ἑλλήνων ἀξιοθέντες Θηβαῖοι ἐκράτησαν αὐτοὺς [τὴν ἐν Λεύ-
 κτροῖς μάχην], ὁμοῦ τε Λακεδαιμόνιοι ἐκποδὼν ἦσαν καὶ Θηβαίους
 οὐδεὶς αὖ φέρειν ἐδύνατο μίαν μάχην εὐτυχήσαντας, ἀλλ' ἀπεφάνθη
 15 λυσιτελοῦν ἔτι τὴν Καδμειαν [ἀν]έχεσθαι μᾶλλον ἢ κεκρατηκέναι
 Λακεδαιμονίων (Θηβαίους)· οὕτως ἐμισήθησαν. Καὶ ταῦτα 51
 οὐ δὴ πού κατηγορίας ἐνεκα κοινῆς τῶν Ἑλλήνων συνεσκευασμένην,
 ὥσπερ ὁ Θανμαστός ἐκεῖνος ὁ τὸν Τρικάρανον ποιήσας — μήποτε
 ἀνάγκη τοσαύτη γένοιτο —, ἀλλ' ἐκεῖνο ἐπιδεικνύει βουλόμενος,
 20 ὅτι οὐπω πρὸ ὑμῶν ἦν τὸ ἀρχεῖν εἰδέναι· εἰ γὰρ ἦν, ἐν τοῖς Ἑλ-
 λησιν ἦν ἂν, οἱ πλείστον δὴ πού τῶν γε ἄλλων σοφία διήνεγκαν·
 ἀλλὰ καὶ τοῦτο ὑμέτερόν ἐστιν εὖρημα καὶ ὁμοῦ τοῖς ἄλλοις ἐπεισ-
 ελθόν. ἐπεὶ τό γε λεχθὲν ἐπ' Ἀθηναίων κινδυνεύει καὶ περὶ
 πάντων, εἴ τις εἴποι, τῶν Ἑλλήνων ἀληθὲς εἶναι, ἐπεὶ τοῖς μὲν

1 ἕκασται Rsk.: ἐκάστοισ SD, ἐκάστον UT; cf. p. 109, 15 4 σφᾶς] hic non relative, sed ad usum Herodoteum pro αὐτοὺς (cf. v. 5 αὐτοῖς) dictum (contra Schmid p. 20, qui σφεῖς Cobeti, Mnemos. IX 60, recte impugnat) 5 δεῖξαιεν UT: δεῖξαι SD τὰ om. S¹ τὰ ἀπ' ἐκείνων] quae ab illis passi essent

7 φυγάδος] Cononis κατελίποντο T¹ (Ald.) 8 ἐπίπλατο T, μ add. T²
 10 τε] malim δὲ 12 αὐτοὺς SD: αὐτῶν UT τὴν — μάχην seclusi, inter-
 pretamentum ad μίαν μάχην v. 14 14 ἐδύνατο] ε in ras. U² ἀλλ' ἀπεφάνθη.
 λυσιτελοῦν ἔτι Wil.: ἀλλὰ τί ἐφάνθη λυσιτελοῦν; ἔτι O; ἀπεφάνθη: dictum
 putat esse Wil. notissimum (fort. e Tricarano haustum): sententia: 'sed appa-
 rebat magis esse Graecorum e re Cadmiam (Lacedaemoniorum praesidio) teneri
 quam Thebanos victores esse Lacedaemoniorum', unde cetera corrigenda
 15 [ἀν]έχεσθαι Rsk. in paraphrasi (Wil.): ἀνέχεσθαι O 16 Θηβαίους addidi,
 quod subiectum mente suppleri nequit 18 Τρικάρανον] Theopompi ferebatur
 19 βουλόμενος scripsi: βούλωμαι O 20 ἡμῶν D¹ 22 εὖρημα SU²
 ἐπεισελθόν US p. ras. T²D p. ras. (-290 sic): ἐσειελθόν S a. ras. T¹D a. ras.
 (-290 sic); ante hoc participium desidero (ἐφ' ὑμῶν πρώτον), cf. p. 107, 26 sq.
 109, 28 23 κινδυνεύει/S 24 post εἴποι requirit τᾶληθὲς Rsk.², at sequitur
 ἀληθὲς εἶναι

ἀρχουσιν ἀντιστήναι καὶ κρατῆσαι Πέρσας καὶ Ἀνδούς καὶ πλοῦς τε
 καὶ πόρους ὑπενεγκεῖν ἀγαθοὶ παντὸς μᾶλλον ἦσαν, ἀρχεῖν δὲ αὐτοὶ
 52 ἔτι ἀπαίδευτοὶ ἦσαν, πειρώμενοί τε ἐσφάλλοντο. καὶ πρῶτον μὲν
 φρουροὺς εἰσέπεμπον εἰς τὰς πόλεις, οἱ τῶν μὲν ἐπιχωρίων ἐκά-
 στων καὶ εἰς οὓς ἐπέμποντο οὐκ ἐλάττους ἀεὶ δῆπουθεν ἦσαν· 5
 ὑπόνοϊαν δὲ ἐποίουν καὶ τοῖς μήπω φρουρουμένοις ὡς πάντα πρὸς
 ἰσχὺν καὶ βίαν ἄγοντες. ἀμφοτέρωθεν οὖν συνέβαινε, μήτε τὰς πόλεις
 ἀσφαλῶς ἔχειν καὶ προσέτι μισεῖσθαι καὶ τὰ κακὰ τῆς ἀρχῆς ἀντὶ
 τῶν τῆς ἀρχῆς ἀγαθῶν καρποῦσθαι, τὴν μὲν πλεονεξίαν οὐ βέβαιον,
 53 τὴν δὲ τῆς πλεονεξίας δόξαν ἰσχυρὰν ἔχοντας. ἔπειτα τί πρὸς 10
 τούτοις συνέβαινε; διασπωμένους ἀεὶ καὶ διαιρουμένους ἀσθενε-
 στέρους τὰ οἴκοι γίνεσθαι καὶ μὴ ἱκανοὺς τὴν ἑαυτῶν σφῆξιν,
 διὰ τὸ ζητεῖν τὴν ἐτέρων ἔχειν. οὐτ' οὖν ὧν ἀρχεῖν ἐφίεντο ὑπερ-
 βαλέσθαι τότε ἐδύναντο πλήθει τούτων ὧν ἔπεμπον, οὐθ' ἑαυτοῖς
 τὸ μένειν ἴσοις κατέλιπον, ἀλλ' ἦσαν ἐλάττους μὲν ἔξω, ἐλάττους 15
 δὲ οἴκοι, καὶ τὸ προϊέναι τὴν ἀρχὴν αὐτοῖς εἰς ἄπορον καθίστατο,
 οὐκ ἔχουσι τὰ τελευταῖα δι' ὄτων αὐτὴν καθέξουσιν· ὥστε τοῦμ-
 παλιν ἔσπευδον ὧν ἐδέοντο. καὶ ἦν τὸ μὲν προχωρεῖν αὐτοῖς ἀ
 ἐβούλοντο ἀμῆχανον καὶ κατάρας ἐγγύς, τὸ δὲ μὴ προχωρεῖν κον-
 φρότερόν τε καὶ ἥττους ἔχον τοὺς φόβους· οὐδὲν γὰρ ἄλλο ἢ διοικι- 20
 ζομένοις ἐώκεσαν ἀντὶ ἀρχόντων καὶ ποιοῦσιν ὑπὲρ τοῦ πονεῖν.
 ἅμα γὰρ τῷ τέλει τὸ κεφάλαιον εὐθύς ἐλάνθανε λύμενον, καὶ
 54 πάλιν εἰς ταῦτόν τε κατὰ τοὺς ποιητὰς κατῆι. ἔτι δ' οὐτ' ἰσχύειν
 αὐτοῖς συνέφερε τοὺς ἀρχομένους διὰ τὰς ἐπιβουλάς οὐτ' ἀσθενεῖς
 εἶναι διὰ τοὺς παρὰ τῶν ἔξωθεν αὐτῶν πολέμους καὶ ὅπως ἢ τι πλέον 25 844 D
 τῆς συμμαχίας, ἀλλ' ἐπεπόνθεισαν πρὸς αὐτοὺς παραπλήσιον ὅπερ
 οἱ ἐν ταῖς παιδῶν τῇ μὲν εἰς τοῦμπροσθεν ἄγοντες, τῇ δ' εἰς
 τοῦπισθεν ἀνθέλκοντες, οὐκ ἔχοντες ὅ τι χρήσονται, ἀλλ' οἷον
 εἶναι τε καὶ μὴ εἶναι αὐτοὺς βουλόμενοι, αὐτοὶ μεταχειριζόμενοι
 55 τε καὶ ἄγοντες, ὅποι σπεύδουσιν, εἰπεῖν οὐκ ἔχοντες. τὸ δὲ 30

1 Ἀνδούς] si verum, auget quae narrat Herodot. I 15—22 πλοῦς τε scripsi:
 πλοῦτον O, cf. p. 103, 22; πλουτήσαι vel πλοῦτον (κτῆσασθαι) Wil. ('e Thuc. III 38,
 ut videtur, nisi Tricarani') 10 τί πρὸς] τὸ προσεχές Rsk.; τί deleri voluit Ddf.;
 interpuncti post συνέβαινε, quae vox suspecta 11 ἀσθενεστέρος (τε) τὰ Rsk.²
 15 κατέλειπον S ἔξω U, at ξ in ras. U² (ἔξω Ald. Junt.): ἔσω SDT 17 αὐτὴν
 Ald. 20 ἥττον U (ἥττονας Monac. 432) 21 ἐώκεσαν DU: εὐώκεσαν ST
 23 ποιητὰς] qui Sisyphi fabulam narraverant 24 τοὺς ἀρχομένους Ald.: συναρ-
 χομένουσ S¹D; συναρχομένοισ UT (συνερχομένουσ S²) 25 αὐτ' aut deleri aut
 ante ἀσθενεῖς poni iubet Rsk. 26 ἐπεπόνθεισαν D 29 αὐτοῖς] αὐτοῦσ SU
 αὐτοῖ] ipsi dum eos regunt et dirigunt, incerti sunt; pro αὐτοῖ ci. ἀεὶ Wil.
 30 ὅποι Wil.: ἐν οἷσ O; ἐφ' οἷσ Rsk.

πάντων γελοιοτάτον τε καὶ ἀτοπώτατον· ἐπὶ γὰρ τοὺς ἀφιστα-
 μένους αὐτῶν τοὺς λοιποὺς ἐν νῶ τὸ αὐτὸ ποιεῖν ἔχοντας ἠνάγκα-
 ζον ἵνα, παραπλήσιον ποιῶντες ὥσπερ ἂν εἰ αὐτοὺς τοὺς ἀφε-
 στηκότας ἐφ' ἑαυτοὺς ἐπειθον ἵνα, καὶ οὐκ ἐλογίζοντο τοὺς τῆς
 5 ἐκείνων ὄντας μερίδος τούτους ἐπ' αὐτοὺς ἄγοντες, οἷς οὐκ ἐλυ-
 σιτέλει δὴ που καθ' αὐτῶν καταδεικνῆναι τὸ τοῖς ἄλλοις σπουδῆ
 βοηθεῖν. ὥστε κἀνταῦθα τὸναντίον ἢ ἐβούλοντό τε καὶ συνέφερον
 διεπράττοντο· βουλόμενοι γὰρ τοὺς ἀφισταμένους προσάγεσθαι 56
 καὶ τοὺς παραμένοντας ἂν ἐποίουν ἀφίστασθαι. ἐδεῖκνυσαν γὰρ
 10 αὐτοῖς ὅτι μένοντες μὲν ἐπ' ἀλλήλους ὑπάρξουσιν αὐτοῖς, κοινῆ
 δ' ἅπαντες ἀποστάντες ἐλεύθεροι βεβαίως ἔσονται· οὐ γὰρ κατα-
 845 D λείψουσι τελευτῶντες δι' ὧν ληφθήσονται. ὥστε τοσοῦτω περὶ
 αὐτοὺς ἦσαν φαυλότεροι τῶν ἀπίστων συμμάχων, ὅσῳ οἱ μὲν καθ'
 213 J ἑαυτοὺς ἕκαστοι ἀπεχώρουν, οἱ δὲ κοινῆν ἀπόστασιν ἐξ ὧν ἔπρατ-
 15 τον εἰσηγοῦντο. Οὕτω τότε ἀρχῆς οὐπω τάξις ἦν, οὐδ' εἰδότες 57
 αὐτὴν ἐδίωκον, ἀλλὰ καίπερ μικρὰ καὶ ὀλον ἐσχατίας καὶ κλήρους
 ἔχοντες οὐκ ἠδυνήθησαν οὐδ' αὐτὰ ταῦτα διασώσασθαι διὰ τὴν
 τοῦ ἀρχεῖν ἀπειρίαν τε καὶ ἀδυναμίαν, οὔτε φιλανθρώπως ἄγοντες
 τὰς πόλεις οὐτ' ἐγκρατῶς ἔχειν δυνάμενοι, βαρεῖς ἅμα καὶ ἀσθε-
 20 νεῖς ὄντες. τελευταῖον δ' οὖν γυμνωθέντες κατὰ τὸν Αἰσώπου
 κολοῖον μόνου πρὸς ἅπαντας ἐμάχοντο.

Τοῦτο μέντοι τὸ τοὺς πρόσθεν ἅπαντας, ὡς εἰπεῖν, ἀνθρώπους 58
 διαφυγὸν ὑμῖν ἐτηρήθη μόνουσι εὐρεῖν τε καὶ τελεώσασθαι· καὶ
 θανμαστὸν οὐδέν. ὥσπερ γὰρ τῶν ἄλλων πραγμάτων ἐπὶ ταῖς
 25 ὕλαις ἀπαντῶσιν αἱ τέχναι, οὕτως ὅτε ἀρχὴ μεγίστη καὶ δύναμις
 διαφέρουσα συνέστη, τότε ἐπ' αὐτῆ καὶ ἡ τέχνη συνετέθη τε καὶ
 συνεισηλθεν, καὶ ἅμφω δὴ δι' ἀλλήλων ἐκρατύνθη· διὰ μὲν τὸ τῆς
 ἀρχῆς μέγεθος καὶ ἡ ἐμπειρία ἀναγκαίως περιεγέμετο, διὰ δ' αὖ
 τὸ ἀρχεῖν εἰδέσθαι δικαίως ἅμα καὶ εἰκότως ἠῤῥῆσεν ἡ ἀρχή. τοῦτο 59

2 αὐτῶν O 6 τοῖς ἄλλοις parum distincte dictum: an τοῖς Ἀθηναίοις?
 τοῖς ἄλλοις τὸ traici vult Wil. 7 κἀνταῦθα] cf. p. 106, 17. 18 10 ὑπάρξουσιν
 αὐτοῖς O; 'ipsis' (Atheniensibus) 11 δ'] εὔ D 13 αὐτοὺς S¹DT; αὐτοῖς:
 Athenienses, ut v. 14 οἱ δὲ 14 ἀπεχώρουν] i. q. ἀφίσταντο 15 οὐπω ἀρ-
 χῆσ U, superscriptis β et α transposuit U¹ (aut U²?) οὐδὲ S 16 καίπερ S²U²
 (ci. Rsk.): καὶ περὶ O; καὶ περὶ μικρὰ — κλήρους (σπουδῆν) ἔχοντες Rsk.²
 17 ἐδυνήθησαν U, at ε in ras. U² 20 δ' οὖν] οὐ in ras. S², δὲ D (om. οὖν)
 Αἰσώπου] ai in ras. arctiore T²; Aesop. fab. 200, 201 H. (contaminatae Phaedr. I 3;
 Babr. 72 Schn.) 22 τὸ τοῦσ UT: om. D, τὸ S 23 εἰς SD: om. UT (hic in
 confinio pag., fol. 204^v) 27 συνεισηλθε UT: συνήλθεν SD (-θε) ἅμφω δι' ἀλ-
 λήλων U, ras. super ι 29 ἅμα Rsk.: ἀλλὰ O Thom. Mag. p. 43, 14 τοῦτο]
 τὸ Rsk. (quod e superiore διὰ aptum se velle notat Rsk.²); exspectarim κἀν τοῦτω

δὲ καὶ πολὺ μάλιστα πάντων ἄξιον ἰδεῖν καὶ θαυμάσαι τῶν περὶ
 τὴν πολιτείαν [καὶ] τὴν τῆς διανοίας μεγαλοπρέπειαν, ὡς οὐδὲν 946 D
 ἔοικὸς αὐτῇ τῶν πάντων. διελόντες γὰρ δύο μέρη πάντας τοὺς
 ἐπὶ τῆς ἀρχῆς — τοῦτο δ' εἰπὼν ἅπασαν εἴρηκα τὴν οἰκουμένην
 —, τὸ μὲν χαριέστερόν τε καὶ γενναιότερον καὶ δυνατώτερον παν- 5
 ταχοῦ πολιτικὸν ἢ καὶ δμόφυλον πᾶν ἀπεδείξατε, τὸ δὲ λοιπὸν
 60 ὑπήκοόν τε καὶ ἀρχόμενον. καὶ οὔτε θάλαττα διείργει τὸ μὴ εἶναι
 πόλιν οὔτε πλῆθος τῆς ἐν μέσῳ χώρας, οὐδ' Ἀσία καὶ Εὐρώπη
 διήρηται ἐνταῦθα· πρόκειται δ' ἐν μέσῳ πᾶσι πάντα· ξένος δ'
 οὐδεὶς ὅστις ἀρχῆς ἢ πίστεως ἄξιος, ἀλλὰ καθέστηκε κοινὴ τῆς 10
 γῆς δημοκρατία ὑφ' ἐνὶ τῷ ἀρίστῳ ἄρχοντι καὶ κοσμητῇ, καὶ πάν-
 τες ὥσπερ εἰς κοινὴν ἀγορὰν συνίασι τευξόμενοι τῆς ἀξίας ἐκα-
 61 στοι. ὅπερ δὲ πόλις τοῖς αὐτῆς ὄρλοις καὶ χώραις ἐστίν, τοῦθ' 214 J
 ἦδε ἢ πόλις τῇ πάσῃ οἰκουμένη, ὥσπερ αὐτῆς [χώρας] ἄστν κοι-
 νὸν ἀποδεδειγμένη· φαίης ἂν περιοίκους ἅπαντας ἢ κατὰ δῆμον 15 947 D
 οἰκοῦντας (ἄλλους) ἄλλον χῶρον εἰς μίαν ταύτην ἀκρόπολιν συνέρχε-
 62 σθαι. ἢ δὲ οὐδὲ πώποτε ἀπεῖπεν, ἀλλ' ὥσπερ τὸ τῆς γῆς ἔδαφος
 φέρει πάντας, οὕτω καὶ ἦδε δέχεται μὲν τοὺς ἐξ ἀπάσης γῆς,
 ὥσπερ τοὺς ποταμοὺς θάλαττα· κοινὸν δ' αὐτῇ καὶ τοῦτο πρὸς
 τὴν θάλατταν ἐστίν· οὔτε γὰρ ἐκείνη μείζων ὑπὸ τῆς ἐμβολῆς τῶν 20
 ποταμῶν γίνεται, ὡς συνειμαρμένου τούτου † σὺν αὐτοῖς εἰς ῥοὺν
 αὐτῇ ἔχειν τὸ μέγεθος †, (οὔτε) τῆδε ὑπὸ μεγέθους οὐδὲν ἐπίδηλον·
 ὥσπερ δὲ οἱ τοῖς κόλποις δεχόμενοι, πάντα οὕτως κρῦψασα ἔχει,
 63 ἐξιόντων καὶ εἰσιόντων ἕση οὐσά τε καὶ φαινομένη. καὶ τοῦτο

1 δέ] δὴ T τῶν Wil.: τὴν O πολιτείαν scripsit et καὶ τὴν (at articulum
 rescribens τῶν v. 1 tutatus est Wil.) seclisit Burchner, Philolog. 1890, 182 (cf.
 Holleck, Coniect. crit. in Ael. Arist. Panath. thes. 1): πόλιν αἰτίαν καὶ τὴν O;
 ad πόλιν emendata lectio ΑΙΤΕΙΑΝ adscripta, deinde in αἰτίαν mutata causa
 facta est, ut καὶ interpolaretur 5 τε SD: γε UT καὶ δυνατώτερον καὶ
 γενναιότερον U 6 ἀπεδείξατε Rsk.: ἀπεδώκατε O; liberarum civitatum privi-
 legio donavistis vel etiam cives Romanos fecistis 7 καὶ οὔτε κτέ.] cf. § 100
 et or. XXVII § 32 θάλασσα D 13 αὐτῆς SD ὄρλοις καὶ χωρίοις D
 14 τῇ πάσῃ οἰκουμένη scripsi: τῆς πάσης (ἀπάσης T) οἰκουμένης O αὐτῆς
 Canter (sec. Rsk.²): αὐ τῆς O χώρας seclusi; fuit primitus interpretamentum
 (e v. 13) ad αὐτῆς 15 περιοίκους — κατὰ δῆμον οἰκοῦντας] prius ad Lacedaemoniorum,
 posterius ad Atheniensium res publicas dictum 16 ἄλλους
 dubitanter add. Rsk. (prob. Wil.) ἀκρόπολιν corruptum (in arcem non con-
 veniunt); μητροπόλιν ci. Wil., recte ut videtur, cf. or. XLVI § 23 19 an <ῆ>
 θάλαττα? θάλασσα T 20 θάλασσαν SD 21 γίνεται O vv. σὺν —
 22 τῆδε corrupta et lacunosa εἰς ῥοὺν] εἰσρέουσιν Schmid p. 224; sententia
 fuit: tanquam fatale ei (mari) hoc esset, ut eandem semper magnitudinem ha-
 beret, quicquid aquarum flumina ei immittunt 22 οὔτε addidi; καὶ add. Ald.
 τῆδε — ἐπίδηλον] cf. or. XXXVI § 28

μὲν δὴ τοῦ λόγου ὑπενεγκόντος οὕτω παρεφθέγγθω. ὅπερ δὲ ἐλέ-
 γομεν, μεγάλοι μεγάλως ἐμετρήσατε τὴν πόλιν, καὶ οὐκ ἀποσε-
 μννάμενοι τούτῳ θαυμαστὴν ἐποιήσατε, τῷ μηδενὶ τῶν ἄλλων αὐτῆς
 μεταδιδόναι, ἀλλὰ τὸ πλήρωμα αὐτῆς ἄξιον ἐζητήσατε, καὶ τὸ
 5 Ῥωμαίων εἶναι ἐποιήσατε οὐ πόλεως, ἀλλὰ γένους ὄνομα κοινού
 τινος, καὶ τούτου οὐκ ἑνὸς τῶν πάντων, ἀλλ' ἀντιρρόπου πᾶσι
 848 D τοῖς λοιποῖς. οὐ γὰρ εἰς Ἑλλήνας καὶ βαρβάρους διαιρεῖτε νῦν
 τὰ γένη, οὐδὲ γελοῖαν τὴν διαίρεσιν ἀπεφήνατε αὐτοῖς πολυαν-
 θρωποτέραν τὴν πόλιν παρεχόμενοι ἢ κατὰ πᾶν, ὡς εἰπεῖν, τὸ
 10 Ἑλληνικὸν φύλον, ἀλλ' εἰς Ῥωμαίους τε καὶ οὐ Ῥωμαίους ἀντι-
 διείλετε· ἐπὶ τοσοῦτον ἐξηγάγετε τὸ τῆς πόλεως ὄνομα. τούτων 64
 δὲ οὕτω διηρημένων πολλοὶ μὲν ἐν ἐκάστη πόλει πολῖται ὑμέτεροι
 οὐκ ἦντον ἢ τῶν ὁμοφύλων, οὐδ' ἰδόντες πῶ τις αὐτῶν τὴν
 πόλιν, φρουρῶν δὲ οὐδὲν δεῖ τὰς ἀκροπόλεις ἐχόντων, ἀλλ' οἱ
 15 ἑκασταχόθεν μέγιστοι καὶ δυνατώτατοι τὰς ἑαυτῶν πατρίδας ὑμῖν
 215 J φυλάττουσιν· καὶ διπλῆ τὰς πόλεις ἔχετε, ἐνθένδε τε καὶ παρ'
 αὐτῶν ἐκάστας. φθόνος δὲ οὐδεὶς ἐπιβαίνει τῆς ἀρχῆς· αὐτοὶ 65
 γὰρ ὑπῆρξατε τοῦ μὴ φθονεῖν, ἅπαντα εἰς τὸ μέσον καταθέντες
 καὶ παρασχόντες τοῖς δυναμένοις μὴ ἀρχεσθαι μᾶλλον ἢ ἀρχειν
 20 ἐν τῷ μέρει. οὐ τοίνυν οὐδὲ μῖσος ἐκ τῶν ἀπολειπομένων ὑπεῖσι·
 διὰ γὰρ τὸ κοινὴν εἶναι τὴν πολιτείαν καὶ ὅλον πόλεως μιᾶς, εἰ-
 κώτως οὐκ ὡς ἄλλοτριων, ἀλλ' ὡς οικείων (οἱ) ἀρχοντες ἀρχοῦσιν·
 ἔτι δὲ καὶ μέτεστιν (ἐν) αὐτῇ πᾶσιν ἄδεια τοῖς πλήθεσιν ἐκ τῶν
 παρ' αὐτοῖς δυνατῶν, . . . ἢ παρ' ὑμῶν ἐπ' αὐτούς, ἐάν τι τολμῶσι
 25 παρακινεῖν, εὐθὺς ἤξουσα ὀργή τε καὶ τιμωρία. οὕτω καὶ πᾶ- 66
 νησι καὶ πλοουσίοις εἰκώτως τὰ παρόντα καὶ ἀρέσκει καὶ συμφέρει,
 καὶ ἄλλως οὐ λέλειπται ζῆν· καὶ γέγονε μιὰ ἀρμονία πολιτείας
 ἅπαντας συγκεκληρυῖα, καὶ τὸ πρόσθεν δοκοῦν οὐ δυνατὸν εἶναι
 349 D συμβῆναι συνῆλθεν ἐφ' ὑμῶν, † κράτος ἀρχῆς ἅμα καὶ φιλανθρω-
 30 πίας καὶ μεγάλης γε καὶ οὐκ ἑνὸν ἀρχειν ἐγκρατεῖς †. οὕτω 67

1 ὅπερ — μεγάλως] ad μεγαλοπρέπειαν p. 108, 2 redit; ludit in memoria Ho-
 merica (cf. ad p. 94, 21) 13 οὐδὲ SD 14 δὲ DS 17 δ' U 22 οἱ add. Rsk.² 23 ἐν
 αὐτῇ Canter: αὐτῇ O Thom. Mag. p. 243, 9; ἢ αὐτῇ Rsk. 24 lacunam indicavi;
 sententia: 'in vestra civitate magis securitas a superbia et arrogantia eorum, penes
 quos in singulis civitatibus summa potestas est; <praesidium enim illis firmis-
 simum> ira vestra et poena, quae his statim irrogabitur, si quid novarum rerum
 moliri coeperint' ἢ] ἢ S (Ald.) ὑμῶν U (Ald.): ἡμῶν SDT 25 ἤξουσα DU:
 ἔξουσα ST 28 ἅπαντας SD: ἅπαντα UT (ut etiam ad insequentia quadret, cor-
 rectum) συγκεκληρυῖα U pr. m. 29 ἀρχῆσ] ἀρχῆσ· ἀρχῆσ D φιλανθρω-
 πίας] φιλανθρωπία Rsk. 30 οὐκ ἑνὸν T (solum acc. add. T²), οὐκ ἐνὸν S
 ('add. S², οὐ κενὸν Baroc. 136), οὐ καινὸν DU (at αινὸν in ras. U²) ἐγκρατεῖς

δὴ καθαραὶ μὲν φρουρῶν πόλεις, μόραι δὲ καὶ ἴλαι ἀποχωρῶσιν
 ἐθνῶν δλων εἶναι φυλακὴ, καὶ οὐδ' αὐται κατὰ τὰς πόλεις ἐκάστῳ
 τῶν γενῶν πολλαὶ ἰδρυμέναι, ἀλλ' ἐν ἀριθμῷ τῶν ἄλλων ἐνεσπαρ-
 μέναι ταῖς χώραις, ὥστε πολλὰ τῶν ἐθνῶν ἀγνοεῖν ὅπου ποτ'
 ἐστὶν αὐτοῖς ἡ φρουρά. εἰ δὲ που πόλις δι' ὑπερβολὴν μεγέθους 5
 ὑπερῆκε τὸ δύνασθαι σωφρονεῖν καθ' αὐτήν, οὐδὲ τοῦτοις ἐφθο-
 νήσατε τῶν ἐπιστησομένων τε καὶ διαφυλαζόντων. καὶ γὰρ τοι
 ἦδιον μὲν ὑμῖν ἅπαντες ἀποπέμπουσι τοὺς φόρους ἢ παρ' ἄλλων
 68 ἂν τινες αὐτοὶ λαμβάνοιεν· εἰκότως. ἄρχειν μὲν γὰρ οἷς μὴ
 δύναμις οὐ σωτήριον, ἄρχεσθαι δ' ὑπὸ τῶν κρειττόνων ὁ δευτέρος, 10
 φασί, πλοῦς, ὑπὸ δὲ ὑμῶν νῦν καὶ πρῶτος ἀπεφάνθη. πάντες
 οὖν ἀπρὶξ ἔχονται καὶ οὐ πρότερον ἀξιόσαιεν ἂν ἀποστήναι ἢ 350 D
 οἱ πλείοντες τοῦ κυβερνήτου· ἀλλ' οἷον αἱ νυκτερίδες ἐν τοῖς 216 J
 ἄντροις ἀλλήλων τε καὶ λίθων ἔχονται προσπεφυκυῖαι, οὕτως
 ὑμῶν ἅπαντες ἐξήρτηνται σὺν πολλῷ φόβῳ καὶ προνοίᾳ μὴ τις 15
 ἀποπέσῃ τούτου τοῦ ὄρμαθοῦ, καὶ πρότερον ἂν δεῖσαιεν μὴ ὑφ'
 69 ὑμῶν καταλειφθῶσιν ἢ ὑμᾶς ἂν αὐτοὶ καταλίποιν. ἀντὶ δὲ ἀμφισ-
 βητήσεως ἀρχῆς τε καὶ πρωτείων, ὑφ' ὧν ἅπαντες οἱ πρότερον
 συνεργήγγυντο πόλεμοι, οἱ μὲν ὥσπερ ὕδωρ ἀποφρητὶ ζέον ἠδιστα
 ἡσυχάζουσιν, ἄσμενοι πόνων πανσάμενοι καὶ κακῶν, μετεγνώκοτες 20
 ὡς ἄρα ἄλλως ἐσκιαμάχον, οἱ δ' οὐδ' ἦν ποτε ἤρξαν ἴσασιν οὐδ'
 ἀναμιμνήσκονται, ἀλλ' ἀτεχνῶς κατὰ τὸν Παμφύλον μῦθον, εἰ δὲ

UT, ἐγκρατῆς S, ἐγκρατῆς D pr. m.; οὐ κενὸν ἐγκρατεῖς ut defenderet, Büchner
 l. c. 183 vert.: 'eine wirkliche Herrschaft mit Mässigung ausüben' quod in Graecis
 non est; vv. κράτος — ἐγκρατεῖς corrupta; sententiam requiro: κράτος ἀρχῆς ἅμα
 καὶ φιλανθρωπία, καὶ μεγαλοφροσύνη τε καὶ οὐπερ οὐκ ἔνδοξον ἄρχειν ἐγκράτεια
 1 μόραι T: μόρα S¹, μοῖρα DS² (-ῖρα), μόρα U ἴλαι T, ἴλαι S: ἴλη D

ἴλη^α U pr. m. 2 αὐται Kaibel: αὐταὶ O ἐκάστῳ U pr. m. τῶν γενῶν
 aut interpolata aut corrupta (debet ἐθνῶν esse); ἐκάστου τῶν γενῶν ci. Wil., ut
 γένῃ sint 'genera cohortium et alarum'; quae si essent, expectarem οὐδ' αὐτῶν
 κ. τ. π. τὰ γένῃ ἕκαστα πολλὰ ἰδρυμένα 3 ἐνιδρυμένα ci. Rsk. (propter ἐκά-
 στῳ ἐν ἀριθμῷ] i. q. κατὰ λόγον, oppositum πολλαὶ τῶν ἄλλων] i. e. τῶν
 ἐνοικοῦντων; τῶν λαῶν dubitanter Wil. 6 ὑπερῆκε D τὸ Ald.: τῷ O
 7 τῶν — διαφυλαζόντων] correctores liberarum civitatum ego intellego; praesidia
 significari dicit Wil. (at obstant futura τῶν ἐπιστησομένων et διαφυλαζάντων,
 sc. εἴ τι τολμῶεν παρακινεῖν; quod magistratuum extraordinarium est, non
 praesidiorum in urbibus perpetuo constitutorum; cf. praeterea v. 1 et 109, 14)
 8 ἡμῖν T 9 αὐτοὶ Wil.: αὐτὸν SDT, αὐτοῦς U (ci. Rsk.²) μὴ DU²: om.
 SU¹T 12 ἂν hic Junt.: post πλείοντες (v. 13) O (ubi errore in Junt. non dele-
 tum, ut bis extet) 13 οἷον] ex Hom. ω 6 sqq. 16 ἀποπέσοι DUT ὑφ']
 ἀφ' S 17 καταλείποιν S a. ras. (Ald.), corr. S pr. m. 18 πρότερον
 DS²U²: πρότεροι S¹U¹T 21 ἦν ποτε] sc. ἀρχήν; εἴποτε ci. Ddf. 22 Παμ-
 φύλον Canter e Platone: παμφίλον O

μή, Πλάτωνος (gr. 614 B), οἷον ἐπὶ τῇ πυρᾷ ἤδη κείμεναι αἱ πόλεις ὑπὸ τῆς πρὸς ἀλλήλας ἐριδος καὶ ταραχῆς ἀθρόαν ἐδέξαντο τὴν ἡγεμονίαν καὶ ἐξαίρνης ἀνεβίωσαν. ὅπως δὲ εἰς τοῦτο ἀφίκοιτο οὐκ ἔχουσι εἰπεῖν, οὐδ' ἴσασιν οὐδὲν πλὴν τὰ παρόντα 5 θαναμάζειν, ἀλλὰ πεπόνθασιν οἷον οἱ ἀφυπνισθέντες καὶ ἀντὶ τῶν ὄνειράτων ὧν ἀρτίως ἐώρων ἐξαίρνης ταῦτα παριδόντες καὶ ἐν αὐτοῖς γενόμενοι. πόλεμοι δὲ οὐδ' εἰ πῶποτε ἐγένοντο ἔτι 70 πιστεύονται, ἀλλ' ἐν ἄλλως μύθων τάξει τοῖς πολλοῖς ἀκούονται, εἰ δέ που καὶ συμπλακεῖεν ἐπ' ἐσχατιαῖς, οἷα εἰκὸς ἐν ἀρχῇ με- 10 γάλῃ καὶ ἀμετροῦτῳ παρανοίᾳ Γετῶν ἢ δυστυχίᾳ Λιβύων ἢ κακοδαιμονίᾳ τῶν περὶ τὴν ἐρυθρὰν θάλατταν, ἀγαθοῖς παροῦσι χρῆσασθαι μὴ δυναμένων, ἀτεχνῶς ὥσπερ μῦθοι ταχέως αὐτοὶ τε παρ- ἤλθον καὶ οἱ περὶ αὐτῶν λόγοι. τοσαύτη ἄρ' ὑμῖν εἰρήνη, † 71 κἂν πάτριον πολεμεῖν οὐ γὰρ οἱ χθρὲς σκυτοτόμοι καὶ τέκτονες 15 τήμερον ὀπλῖται καὶ ἱππεῖς, οὐδ' ὥσπερ ἐπὶ σκηνηῆς στρατιώτης μετεσκεύασται ὡς ἀρτίως ἦν γεωργός, οὐδ' οἷον ἐν οἰκίᾳ πενιχρᾷ οἱ αὐτοὶ ὀψοποιοὶ οἰκοροῦσιν, στρωννύουσιν, οὐχ οὕτως καὶ ὑμεῖς ἀνεμίξατε· οὐδὲ τοὺς ἐπ' ἄλλων ὄντας στρατιώτας ὑπὸ τῆς χρείας γενήσεσθαι ἀνεμείνατε, οὐδὲ ἐπετρέψατε τοῖς πολεμίοις συγκαλεῖν 20 ὑμᾶς ἀλλὰ

217 J τὰ περὶ τὴν δλην ἀρχὴν τε καὶ τὴν περὶ ταύτην πολι- 72

2 ἀλλήλοισ D 4 οὐδὲν — πεπόνθασιν om. D 5 οἱ om. D 6 ταῦτα] sc. τὰ παρόντα παριδόντα] ci. ὑπάρ ἰδόντα Rsk. 8 ἄλλως D, ἄλλων cum σ super v U pr. m.: ἄλλων ST 9 συμπλακεῖεν S: συμπλέκοιεν U (sup. é add. α U²), συμπλέκοιεν DT; cf. Demosth. II 21 ἐπειδὴν δ' ὄμορος πόλεμος συμπλακῆ, ut p. 110, 19 *συνερογγίντο* e Thuc. I 66, quod invertit Panath. I 202, 16 Ddf. 11 θάλατταν Baroc. 136: θάλασσαν O 13 τοσαύτη ἄρ' (παρ' ci. Canter) ὑμῖν εἰρήνη κἂν (add. ἢ Ald.; καὶ εἰ Junt.) πάτριον πολεμεῖν DUT: τοσαύτας ἄρ' ὑμῖν νίκας πάτριον πολεμεῖν S; locus satis amplius in archetypo evanuit; quae dignoscebantur, varie resarta, ut duplex lectio nasceretur. Argumentum v. 13—21: 'Tanta sub vestro dominio viget pax, quamvis vobis patrium sit bellare; <quod tamen minime mirum: pax paratur bello, ad bellum vos semper parati estis;> neque enim tum pacis artibus tum bellicis vacatis neque (v. 19) ab hostibus bellum inferentibus ad arma vos convocari patimini, sed <pridem ita rem instituistis, ut semper omnia bene praeparata essent; quare nemo nisi insanus vestris finibus laesis pacem turbaverit. hoc lucrum quotquot orbem incolunt gentes faciunt, rebus vestris constitutis optime et administratis. Sed> quae ad totum imperium . . . spectant' q. s. 14 οὐ γὰρ — 20 ἀλλὰ traici vult post ἀπέδοτε p. 112, 3 Wil., ut post ipsa prima verba novae partis orationis (de exercitu) κἂν πάτριον πολεμεῖν lacuna statuatur, quae ante τὰ περὶ v. 21 hiet; quod mihi non probatur; cf. ad p. 112, 4 15 τήμερον Ddf.: σήμερον O 17 οἰκοροῦσι U¹; ὀψοποιοῦσιν (hoc fort. verum), οἰκονοροῦσι Rsk. 19 ἀναμείνατε D 20 lacunam indicavi (cf. ad v. 13); ὑμᾶς. τὰ <μὲν> περὶ Ald. Junt.

τελαν εἴρηται οὐτιν' ἔγνωτε τρόπον καὶ ὅπως κατεστήσασθε· περὶ
 δὲ τοῦ μάχιμον καὶ τῶν κατὰ στρατείας νῦν καιρὸς εἰπεῖν, ὅπως
 αὐ καὶ τοῦτ' ἐπενοήσατε καὶ ἤντινα τάξιν αὐτῷ ἀπέδοτε. Θανα-
 μαστὴ ἄρ' ἦν καὶ ἡ περὶ τοῦτο σοφία καὶ παράδειγμα εἰς τὸ παν-
 73 τελὲς οὐκ ἔχει. μέχρι μὲν γὰρ τοῦ τὸ μάχιμον ἀποκρίναι καὶ 5
 Αἰγύπτιοι προήλθον καὶ ἐδόκουν τοῦτο σοφώτατον εὑρεῖν, ὅτι
 αὐτοῖς ἰδίᾳ ἀπὸ τῶν ἄλλων ἰδρυντο οἱ προπολεμοῦντες τῆς χώρας,
 ὡσπερ καὶ ἄλλα πολλὰ παρὰ τοὺς ἄλλους ἐδόκουν εἶναι, ἧ̄ φασιν,
 Αἰγύπτιοι σοφοί. τοῦτο δὲ ὑμεῖς κατὰ ταῦτο γρόντες οὐ ταῦτόν
 ἐποιήσατε, ἀλλὰ τοσοῦτω κάλλιον καὶ σοφώτερον αὐτοὶ διείλεσθε, 10
 ὥστε ἐν ἐκείνῳ μὲν τῷ συντάγματι οὐκ ἦν ἴσον ἔχειν τῆς πολι-
 852 D τείας ἀλλήλοις, ἀλλ' ἦσαν ἐν τῷ χεῖρονι οἱ στρατευόμενοι τῶν
 ἡσυχάζοντων μόνοι πονοῦντες δι' αἰῶνος — οὐκ οὐκ ἴσως οὐδὲ ἡδέως
 εἶχεν αὐτοῖς —, παρ' ὑμῖν δὲ ἀπάντων ἐχόντων τὸ ἴσον, τὸ
 μάχιμον δυνατὸν χωρὶς ἰδρῦσθαι. οὕτω καὶ Ἑλλήνων τόλμα καὶ 15
 74 Αἰγυπτίων καὶ ὄτων εἴποι τις ἂν τῆς ὑμετέρας ἡττᾶται. καὶ το-
 σοῦτον ὑμῶν λειπόμενοι πάντες τοῖς ὄπλοις, ἔτι τῇ γνώμῃ πλέον
 εἰσὶν ὀπίσω· τὸ μὲν γὰρ τοὺς ἀπὸ τῆς πόλεως στρατεύεσθαι καὶ
 ταλαιπωρεῖν οὐκ ἀξία τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς παρουσίας εὐδαιμονίας
 ἀπολαύειν εἶναι ἐνομίσατε, ξένοις δὲ οὐκ ἐπιστεύσατε· ἔδει δὲ 20
 στρατιωτῶν πρὸ τῆς ἀνάγκης. πῶς οὖν ἐποιήσατε; εὗρετε οἰκεῖον
 στρατεύμα, τῶν πολιτῶν οὐκ ἐνοχλομένων. τοῦτο δὲ ὑμῖν ἐπό-
 ρισεν ἡ περὶ πάσης τῆς ἀρχῆς βουλή καὶ τὸ μηδέν' ἐγκρίνειν ξένον
 75 εἰς μηδὲν ὧν ἂν δύνηται τε καὶ δέη ποιεῖν. τίς οὖν ἡ συλλογὴ
 καὶ τίς ὁ τρόπος; ἐλθόντες ἐπὶ πᾶσαν τὴν ὑπήροον ἐντεῦθεν ἐσκέ- 25
 ψασθε τοὺς λειτουργήσοντας τήνδε τὴν λειτουργίαν, καὶ ὡς εὗρετε,
 218 J ὁμοῦ τῆς τε πατρίδος ἀπηλλάξατε καὶ τὴν ὑμετέραν αὐτῶν πόλιν

4 ἄρ' haec particula non favet coniecturae Wilamowitzianae (ad p. 111, 14):
 orator sapientiam Romanorum in rebus militaribus spectatam nondum probavit
 (quod esset ἀπέδοτε οὐ γὰρ [111, 14—20] — ἀλλὰ . . . θαναμαστὴ ἄρ' ἦν), sed
 probaturus est (γὰρ 5 — σοφώτατον 6); ἄρ' ἦν exclamatio oratoris admiratione,
 qua auditores adficere studet, iam adfecti; ita quidem fingit; cf. p. 36, 28
 ἐς τὸ D 5 μὲν om. DU ἀποκρίναι ἀπο in ras. U², ἀπο iterum expuncto
 ἐξ s. l. add. 8 ἧ̄ U¹T (dubitanter recepi): πολλὰ δὴ SDU² mg. 14 εἶχεν Wil.:
 εἶχον O posterius τὸ DUS²: om. S¹T 15 τόλμα UT: om. SD; τόλμα pro
 προθυμία: tam bona usi condicione vestri milites alacritate et superbia Graecorum
 Aegyptiorum aliorum exercitus superant 16. 17 τοσοῦτων Sa. corr. 20 posterius
 δὲ om. U¹ 21 ἐποιήσατε' ἐπενοήσατε Ald., (cf. p. 114, 2); οὖν (ποιησάμενοι)
 ἐποιήσασθε Rsk.²; ἐποιήσατε sc. στρατιώτας; cf. p. 113, 3 22 τῶν — ἐνοχλο-
 μένων) ita ut cives non gravarentur 23 μηδέν' scripsi ('keinen Fremden' vertit
 Hepner, Aristides Lobrede auf Rom, übers. [Vratislaviae 1824] p. 48): μηδὲν O
 24 ἂν om. D 25 τίς] τί D ἐλθόντες κτέ.] cf. Mommsen, Herm. XIX 63

853 D ἀντέδοτε αὐτοῖς· ὥστε καὶ αἰσχυνθῆναι τὸ λοιπὸν αὐτοὺς ἐκεί-
 νους γ' ἀνειπεῖν, ὅθεν ἦσαν τὸ ἀρχαῖον. ποιησάμενοι δὲ πολίτας,
 οὕτως καὶ στρατιώτας ἐποιήσατε ὥστε τοὺς τε ἀπὸ τῆς πόλεως
 μὴ στρατεύεσθαι καὶ τοὺς στρατευομένους μὴδ' ὅτιοῦν ἦττον εἶναι
 5 πολίτας, τῆς μὲν ἀρχαίας ἀπόλιδας γεγενημένους ἅμα τῇ στρατείᾳ,
 τῆς δ' ὑμετέρας πολίτας τε καὶ φρουροὺς ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμέρας.
 καὶ πάντες τε οὕτως ἐπονται καὶ πόλις οὐδεμία δυσμεναίνει, ἀλλὰ 76
 τοσοῦτους γε ἀφ' ἐκάστων ἤτήσατε, ὅσοι μῆτε τοῖς διδοῦσιν ἐμελλ-
 ον ἄχθος ποιήσειν μῆτε αὐτάρχεις ἔσεσθαι πλήρωμα ἐνὸς οἰκείου
 10 στρατεύματος παρασχέσθαι· ὥστε εὖνοϊαν μὲν ἀπάσας ἔχειν τὰς
 πόλεις τοῖς ἐκπεμφθεῖσιν, ὡς κοινοῖς ἑαυτῶν, ἰδίᾳ δὲ ἐκάστη μὴδ'
 ἠντινοῦν εἶναι δύναμιν ἀπὸ τῶν αὐτῆς μὴδὲ βλέπειν ἄλλοσε τοὺς
 ἐξελθόντας ἢ πρὸς ὑμᾶς, διὰ τὸ πρὸς τοῦτο μόνον καλῶς συντε-
 τάχθαι. καὶ μὴν τοὺς γε ἐπιτηδαιοτάτους ἐκασταχόθεν ἐπιλέξαντες 77
 15 κέρδος οὐ μικρὸν τοῦτο εὗρασθε· οὐ γὰρ ᾤεσθε δεῖν ἐπὶ μὲν τὰς
 πανηγύρεις καὶ τοὺς στεφανίτας ἀγῶνας τοὺς ἄριστα πεφουκῶτας
 καὶ τοῖς σώμασι προὔχοντας ἐγκριθέντας ἀσκεῖσθαι, τοὺς δὲ τῶν
 μεγίστων καὶ ἀληθινῶν ἔργων ἀγωνιστὰς καὶ νικηφόρους ἐσομένους
 20 ὁπόσας ἂν τύχη νικᾶν ὑπὲρ ἀρχῆς τοιαύτης, τούτους δὲ ἐπὶ καιροῦ
 συνελθεῖν καὶ μὴ πόρρωθεν τοὺς μεγίστους τε καὶ μάλιστα ἐπι-
 τηδαιοτάτους ἐξ ἀπάντων ἐπιλεχθέντας ἀσκεῖσθαι, ὅπως εὐθύς
 854 D ἐστῶτες ὑπερέχοιεν. τούτους δὴ ἄρα καθάραντες καὶ φυλοκρινή- 78
 σαντες [τὸ κοινὸν τῶν ἀρχόντων], οὐ χωρὶς ὧν εἶπον οὐδ' ὥστε
 φθόρον ἐξεῖν μᾶλλον τοῖς ἄλλοις τοῖς ἐπὶ τῆς πόλεως μένουσιν,
 25 ἅτε οὐκ ὄντας ὁμοτίμους τὸ ἀρχαῖον, ἀλλ' ἐν τιμῆς αὐτοὺς μέρει
 λήψεσθαι τὴν μετουσίαν τῆς πολιτείας, οὕτως εὐρόντες τε καὶ

1 αὐτόνσ O 2 ἀνειπεῖν scripsi (item Wil.): ἀν εἰπεῖν O 3 οὕτω DU
 τε om. U 5 τῆς μὲν] πολιτείας praefigit Ald.; at πόλεως supplendum e πο-
 λίτας τῆσ στρατείας S¹ 7 πάντας D 10 ἅπασαν T, at oppositum v. 11 ἰδίᾳ
 δὲ ἐκάστη 12 αὐτῆσ O 14 γε Junt.: τε O 15 εὗρεσθε Junt. 19 ὁπόσας
 Ald. (ut νίκας inter νικηφόρους et νικᾶν suppleatur): ὁπόσοισ SUT, ὁπόσοισ D
 τύχοι D 20 μὴ om. S¹ μάλιστα ἐπιτηδαιοτάτους] cf. Schmid p. 45 et vol. III p. 61
 22 φυλοκρινήσαντες T¹ 23 τὸ κοινὸν τῶν ἀρχόντων seclusi ut glossema inter-
 polatoris, qui delectum a collegio magistratum habitum esse significare voluit;
 subiectum est ὑμεῖς (cf. ἠγάγετε, ἀπενείματε p. 114, l. 2); τὸ κοινὸν τῶν ἀρχο-
 μένων ci. dubitanter Wil. οὐ χωρὶς κτέ.] nec sine illo civitatis Romanae privilegio
 (p. 112, 27) neque ea condicione, ut invident illis, qui domi manent, quod pares
 illis honores propter originem non habeant, sed ea condicione, ut secundum suum
 quisque honorum gradum dignus habeatur, qui in republica partes gerat οὐδ'
 ὥστε UT: οὐδὲ SD 24 ἐξεῖν scripsi (cf. λήψεσθαι v. 26): ἐξεῖναι O 25 ὄντας
 ὁμοτίμους scripsi: ὄντες ὁμοτίμοι SD, οὖσιν ὁμοτίμοις UT, (ad corruptum ἐξεῖ-
 ναι, sc. αὐτοῖς, correcti) τὸ ἀρχαῖον om. U¹ αὐτόνσ UT: αὐτοὶ SD

Aristides II.

8

διαθέντες αὐτοὺς ἠγάγετε ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς ἀρχῆς, κἀνταῦθα
 79 διαστήσαντες ἄλλοις ἄλλα φυλάττειν ἀπενέλματε. Τοιγαροῦν 219 J
 καὶ ὑπὲρ τῶν τειχῶν ἐβουλευσασθέ τε καὶ ἐπενοήσατε· νῦν γὰρ
 ἄξιον εἰπεῖν. οὐτε γὰρ κατὰ τὴν Λακεδαιμονίων ἀνθάδειαν ἀτει-
 χιστον ἂν προσείποις τῆνδε τὴν πόλιν οὐτ' αὖ τειχήρη κατὰ τὴν 5
 Βαβυλῶνος λαμπρότητα, ἢ εἴ τις ἄλλη σεμνότερον ἐτειχίσθη πρό- 855 D
 τερον ἢ ὕστερον, ἀλλὰ καὶ τοῦτον τὸν τειχισμὸν παιδιὰν καὶ γυ-
 80 ναικὸς ὡς ἀληθῶς ἔργον ἀπεφῆνατε. αὐτῇ μὲν γὰρ τῇ πόλει περι-
 βαλεῖν τὰ τεῖχη, οἷον ἀποκρῦπτοντες αὐτὴν ἢ φεύγοντες τοὺς ὑπ-
 ηκόους, ἀγεννές τε εἶναι καὶ οὐ πρὸς τῆς ἄλλης διανοίας ἐνομίσατε, 10
 οἷον εἴ τις δεσπότης δεικνύοιτο τοὺς ἑαυτοῦ δούλους φοβούμενος.
 τειχῶν γε μὴν οὐκ ἡμελήσατε, ταῦτα δὲ τῇ ἀρχῇ περιεβάλατε,
 οὐ τῇ πόλει· καὶ ἐστήσατε ὡς πορρωτάτω λαμπρά τε καὶ ὑμῶν
 ἄξια, ὄρατὰ τοῖς εἴσω τοῦ κύκλου, ἢ δὲ πορεία ἐπ' αὐτά, εἴ
 τις βούλοιο ἰδεῖν, μνηῶν τε καὶ ἐνιαυτῶν ἀρξαμένῳ βαδίξειν ἀπὸ 15
 81 τῆς πόλεως. ὑπὲρ γὰρ τὸν ἐξωτάτω κύκλον τῆς οἰκουμένης ἀτε-
 χνῶς οἷον ἐν τειχισμῷ πόλεως δεύτερον ἀγαγόντες ἕτερον εὐκαμ-
 πέστερόν τε καὶ εὐφυλακτότερον, ἐνταῦθα τεῖχη τε προὔβαλεσθε
 καὶ πόλεις ἐφορίας ἐδελεασθε, ἄλλας ἐν ἄλλοις μέρεσι πληρώ-
 σαντες οἰκητόρων, τέχνας τε ὑπουργοὺς δόντες αὐτοῖς καὶ τἄλλα 20
 82 κοσμήσαντες. ὥσπερ δὲ τάφρος κύκλῳ περιείργει στρατόπεδον, 856 D
 ὥστε οὐ[δὲ] δέκα παρασάγγαι λογιζομένῳ τοῦ περιβόλου τούτου
 τὸ περιμέτρον, οὐδ' εἴκοσιν, οὐδ' ὀλίγῳ πλεῖους, οὐδ' εἴποις ἂν
 εὐθὺς ὁπόσον, ἀλλ' ὅσον Αἰθιοπίας τὸ ἐποικούμενον καὶ Φᾶσις 25
 ἐνθένδε καὶ Εὐφράτης ἄνω καὶ πρὸς ἐσπέραν ἢ μεγάλη τελευταία 25
 νῆσος ἐντὸς ἀποκλήουσιν, τοῦτο πᾶν ἔξεστι κύκλον καὶ περιβόλον
 83 τῶν τειχῶν εἰπεῖν. τὰ δὲ οὐκ ἀσφάλτῳ οὐδὲ πλίνθῳ ὁπτῇ δέ-
 δημηται οὐδὲ κόνει στυλπνὰ ἐστηκεν, ἀλλ' ἔστι μὲν καὶ ταῦτα <τὰ>
 νομιζόμενα ἐφ' ἐκάστων τῶν τόπων καὶ μάλα πολλὰ, καὶ τοῖς
 λίθοις, ὥσπερ Ὅμηρος ἔφη (Π 212) τὸν κατ' οἰκίαν τοῖχον, <πυ- 30

2 ἄλλα/ S 4 τὴν τῶν λακεδαιμονίων U κατὰ — ἀνθάδειαν] cf. p. 50, 34;
 89, 23 5 τὴν πόλιν τῆνδε T, corr. superscriptis β et α fort. T¹ 9 τὰ abesse
 mavult Rsk.² 11 τις] τι S¹; τις displicet 14 ὄρατὰ] lacunam subesse iudico:
 e. g. ὄρατὰ τοῖς <μὲν ἔξω καὶ μάλ' ἐγγύθεν, ὄρατὰ δὲ καὶ τοῖς> εἴσω τοῦ κύ-
 κλου; pro ὄρατὰ ci. ἀόρατα Rsk.² 19 ἐφορίας scripsi: ἐφορείας O; ἐφορίους
 Rsk. 21 τάφος U 22 οὐ Rsk.²: οὐδὲ O παρασάγγαι/ S λογιζομένῳ U
 pr. m., λογιζομένον S, ω add. S²: λογιζομένον DT 25 ἐνθένδε] digito septen-
 triones monstrat μεγάλη καὶ τελευταία DUS² 26 ἀποκλείουσαι(ν) O, at cf.
 p. 124, 10 (109, 28) 28 τὰ addidi; 'sed habetis haec quoque, quae usitata
 sunt' 29 καὶ τοῖς UT: τὸ καὶ τοῖς SD (in hoc τὸ, ut videtur, postea ad-
 ditum) 30 τὸν] τὴν D πυκνῶς addidi, cf. Hom. l. c.

- 220 J κνώσ) ἅμα καὶ ἀκριβῶς ἡρμοσμένα ἀπειρά τε μεγέθει καὶ λάμποντα
χαλκοῦ στιλπνότερον. ὁ δὲ δὴ πολὺ μείζων καὶ σεμνότερος κύκλος 84
πάντη παντάπασιν ἀρραγῆς καὶ ἄλντος πολὺ πάντας ὑπερλάμπων
καὶ οὐδεὶς τῶν πάποτε οὕτω παγεῖς, τούτων τῶν τειχῶν προ-
5 ασπίζουσιν ἄνδρες φυγῆν οὐ νομίζοντες, ἡρμοσμένοι πρὸς ἀλλήλους
ἐκείνη τῇ ἀρμονίᾳ, ἣ τοὺς Μυρμιδόνας Ὀμηρὸς φησι (II 215),
πρὸς ὃν εἶπον τοῖχον τότε εἰκάζων, πᾶσι τοῖς ὀργάνοις τοῦ
πολέμου· συνεχῆ μὲν οὕτως ἀλλήλοις τὰ κράνη ὡς μὴ εἶναι
μέσον διῶστον διεξελεθεῖν, ἀσπίδες δὲ ὑπὲρ κεφαλῆς ἐξαρθεῖσαι
10 μετεώρους ἂν δέχοιντο δρόμους, τοσοῦτω στερροτέρους τῶν κατ'
357 D ἄστου ποιητῶν ὥστε καὶ ἱππεῦσιν ἐξεστὶν ἐπιθεῖν, καὶ τοῦτο δὴ
τὸ Εὐριπίδου (Phoen. 110), κατάχαλκον ὄραν πεδῖον τότε φήσεις
ἀληθῶς. θώρακες δὲ οὕτως ἀλλήλων ἔχονται ὥστε, εἰ καὶ γυμνὸν
τάξαις τὸν μέσον, ἀρκεῖν αὐτῶ τὰ ἐκατέρωθεν ἀπαντήσαι μέχρι
15 τοῦ μέσου· οἱ δὲ ἄκοντες οἷον ἐκ Διὸς περιπίπτοντες ἀλλήλους
ἐγκαταλαμβάνουσιν· τοιαῦτε ἄρ' ἀρμονία συγκέκληνται † ὁ τε τῶν
διεξόδων κύκλος τειχῶν τε καὶ ὁ τῆς πάσης ἔφορος γῆς †. πάλαι 85
μὲν οὖν Δαρεῖος μετ' Ἀρταφέρνου καὶ Δάτιδος νήσου μιᾶς μίαν
πόλιν ἠδονήθη σαγηνεύσας ἐλεῖν, ὑμεῖς δ' ἄπασαν, εἰ οἷόν τε εἰ-
20 πτεῖν, σαγηνεύσαντες τὴν οἰκουμένην οὕτως σφίζετε τοῖς κοινῇ [αὐ-
τῆς] πολίταις τε καὶ ξένοις, οὕς, ὥσπερ ἔφην (§ 74 sqq.), ἐξ ἀπάν-
των προκρίναντες ἐξηγάγετε, ἐλπίδας τε παραστήσαντες τοῖς γιγνο-
358 D μένοις ἀγαθοῖς ἀνδράσι μὴ μεταμελήσειν — οὐ γὰρ ἐξ εὐπατριδῶν

1 prius καὶ om. U μέγεθει S: μεγέθη DUT 2 ὁ δὲ δὴ — 4 παγεῖς] appositionem ad insequentia τούτων τῶν κτῆ. esse monuit Wil., qui punctum post παγεῖς sustulit 3 πάντας T, πάντα^α U pr. m.: πάντα DS 5 νομίζοντες scripsi: νομίσαντες O 7 τοῦ UT: om. SD 9 διεξελεθεῖν] praeter θεῖν in ras. U² 10 δέχοιντο U (S m. recentiss.), δέχονται DS²: δέχονται S¹, δέχονται T δρόμω S; moneo propter Rsk. hic 'ambulationes pensiles' (Plin. n. h. XXXVI 83) significari videri, quae equitibus sane destinatae non erant; cf. quae de testudine Arrian. tact. 11, 6 καὶ τὸ πᾶν οὕτως ἀκριβῶς φράσσεται, ὥστε καὶ ἀκοντιστὰς ἄνωθεν καθάπερ ἐπὶ στέγης διαθέοντας δέχεσθαι 13 καὶ om. S 15 οἷον ἐκ Διὸς] pluviae lineis comparat tela 16 τοιαῦτε ἄρ' ἀρμονία scripsi: τοιαῦτε αἱ ἀρμονίαι SUT, τοιαῦτε ἀρμονία D συγκέκλεινται O, cf. ad p. 114, 26 17 τε ferri nequit, διεξόδων satis obscurum, ἔφορος, ni Caesarem intellegere mavis, ἐφόριος (cf. p. 114, 19) esse debet, ad κύκλος referendum, denique sententia abrupta; verba lacunosa et interpolata; spuria potius ea dicit Wil. 19 ἠδονήθη SDT σαγηνεύσας — εἰπεῖν omissa add. S² mg. τ' U 20 σαγηνεύσαντες] Herodot. VI 31 οὕτω DU κοινῇ scripsi: κοινῶς O αὐτῆς seclusi: αὐτῆς S (ci. Canter), αὐτὰς DU¹T², αὐτὰ T¹, αὐτὴν U²; voluit interpolator αὐτοῖς (ci. Ald.) pro κοινῶς: τοῖς αὐτοῖς πολ. κ. ξέν.; 'per eos, qui simul cives et peregrini sunt'; sed haereo in dativo 21 ἄπαντος D 22 τε] respondet τε p. 116, 4 παραστήσ|ν| τοῖς nunc S¹, corr. S²

ἔσεσθαι τὸν αἰὶ πρῶτον δυνάμενον καὶ δευτέρων τὸν δεύτερον καὶ
 τὴν ἄλλην τάξιν ὡσαύτως, (ἀλλ') ἧς ἂν ἕκαστος ἀξίας ἦ, ταύτην
 σχήσιν, ἅτε οὐ λόγων, ἀλλ' ἔργων ἐνταῦθα κρινόντων τοὺς ἀγα-
 θούς — παραδείγματά τε ἐμφανῆ πᾶσι τούτων ποιήσαντες, ὥστε
 ἀπαντας (τὴν) μὲν ἀργίαν συμφορὰν ἠγεῖσθαι, τὰς δὲ πράξεις 5
 ἀφορμὰς δὲν εὔχονται νομίζειν, καὶ κατὰ μὲν τῶν πολεμίων ὁμο- 221 J
 φρονεῖν, πρὸς δὲ ἀλλήλους ὑπὲρ τοῦ πρόσθεν ἀγωνίζεσθαι διὰ
 86 βίον, μόνους δὲ ἀνθρώπων εὔχεσθαι εὐρεῖν πολεμίους. ὥστε δταν
 μὲν τις εἰς τὴν ἀσκήσιν τε καὶ σύνταξιν ἴδη τοῦ στρατιωτικοῦ,
 τοῦτο δὴ νομιεῖ τὸ Ὀμηρικόν (B 372), εἰ καὶ δέκα τόσοι εἴεν οἱ 10
 ἀντίπαλοι, ταχέως ἂν αὐτοὺς περιστραφέντας ἄνδρα παρὰ ἕνα †
 λειψθῆναι, δταν δὲ εἰς τὴν πλήρωσιν τε καὶ συλλογὴν αὐτοῦ βλέ-
 ψῃ, τὸ τοῦ Αἰγυπτίου φήσει τε καὶ οἰήσεται, ὅς τῷ Καμβύσῃ 859 D
 διαρπαζόντι τὰ ἐν τῇ χώρᾳ καὶ τὰ ἱερὰ πορθεῖντι στὰς ἐπὶ τῶν
 τειχῶν τῶν Θηβαϊκῶν ἀνέτεινε γῆς τε βῶλον καὶ κύλικα ὕδατος 15
 ἀπὸ τοῦ Νεῖλου, σύμβολον ποιούμενος ὅτι, ἕως ἂν Αἴγυπτον αὐ-
 τὴν καὶ τὸν ποταμὸν Νεῖλον μετενεγκεῖν μὴ δύνηται μηδὲ ἀγαγεῖν
 ἀνάσπαστον, οὐπω τὸν Αἰγυπτίων πλοῦτον εἴληφεν, ἀλλὰ ταχέως
 αὐτοῖς ἄλλα τοσαῦτα γενήσεται τούτων μερόντων καὶ οὐποτε ἐπι-
 λείψει πλοῦτος Αἴγυπτον, τοῦτο δὲ καὶ περὶ τοῦ ὑμετέρου στρα- 20
 τιωτικοῦ νομίσει τε καὶ εἰπεῖν ἔξεστιν, ὅτι, ἕως ἂν τὴν χώραν
 αὐτὴν μὴ δύνωνται τινες ἐξ ἔδρας ἀναστήσαι μηδὲ κενώσαντες
 οἴχεσθαι, ἀλλ' ἀνάγκη ἦ μένειν αὐτὴν ἐφ' ἑαυτῆς τὴν οἰκουμένην,
 ἀμήχανον ἐπιλείπειν ὑμᾶς πλήθῃ στρατιωτικά, ἀλλὰ τοσαῦτα ὀπόσα
 87 βούλεσθε ὑπάρχειν ἀπὸ πάσης τῆς οὔσης ἀφικνούμενα. καὶ 25

1 δευτέρων Rsk.²: δεύτερον O 2 ἀλλ' add. Rsk. ἀξίας] ἄξιος Canter,
 prob. Rsk., dubitat Rsk.²; ludit in ἀξία 3 κρινόντων ἐνταῦθα U 5 τὴν
 add. Rsk. 10 νομιεῖ Ald. (Junt.): νομειν O τὸ — εἴεν om. S¹ lacuna
 c. xvi litterarum relicta 11 ἐπιστραφέντας Rsk.¹ 12 λειψθῆναι SDT: λη-
 φθῆναι U; locum non extrico; fortasse: αὐτοὺς [περιστραφέντας] ἄνδρα παρ' ἕνα
 (ad unum usque) <περι>ληφθῆναι 13 τὸ τοῦ Αἰγυπτίου] fabellam unus Ari-
 stides tradit, quod sciam (nec Wiedemann, Herodots 2. Buch p. 76 alterum eius
 testem novisse videtur); oratoris auctorem ignoro; ad Ctesiam, cum Aegyptiorum
 in gloriam historia conficta sit, non licet referre, neque adhibuit Ctesiam ipsum
 Aristides; at Thebas Aegypti a Cambyse captas cum memorat Diod. I 46, refert
 (καὶ δὴ φασὶ τοὺς Πέρσας μετενεγκόντας τὴν εὐπορίαν ταύτην εἰς τὴν Ἀσίαν)
 quae moveant coniecturam Diodori auctorem ad narratiunculam ab Aristide tra-
 ditam alludere voluisse καὶ οἰήσεται ὅς τῷ UTS² mg. (cf. v. 21 νομίσει): καὶ
 οἷς αἴτιος τῷ S¹D 15 γῆς scripsi: τὴν O 17 Νεῖλον delendum videtur
 18 τὸν UTS²: τῶν S¹D 20 δὲ] δὴ Junt. ὑμετέρου DU: ὑστέρον T, ἡμετέ-
 ρου S 21 νομίσει τε] νομίσητε D 24 ἐπιλείπειν Rsk.: ἐπιλείπειν O (at
 medium i in ras. S pr. m.) ἀλλὰ] ex ἀμήχανον supplenda notio positiva, ex
 qua ὑπάρχειν pendeat 25 οὔσης] sc. οἰκουμένης

μὴν εἰς γε τακτικῶν λόγον παῖδας ἅπαντας ἀπεφή-
 νατε. οὐ γὰρ πρὸς τοὺς πολεμίους ἀσκεῖν μόνον προὔθεσθε αὐτὰ
 τοῖς στρατιώταις τε καὶ ἡγεμόσιν, ἀλλὰ πρὸς αὐτοὺς πρῶτον·
 ὥστε καθ' ἡμέραν ἐκάστην ἐν τάξει ζῆν καὶ μήποτε λιπεῖν μηδένα
 5 τὴν προστεταγμένην αὐτῷ, ἀλλ' ὅσον ἐν χορῷ τινι αἰωνίῳ ἕκαστον
 τὴν ἑαυτοῦ χώραν εἰδέναί τε καὶ σφῆζειν, καὶ τῷ μὲν ἐντιμωτέρῳ
 960 D τὸν ἦπτω μὴ διὰ τοῦτο φθονεῖν, ὧν δ' αὐτὸς μελίζων ἐστὶν ἀκρι-
 βῶς κρατεῖν. ἄχθομαι δ' ἔγωγε ἐτέρους φθάσαντας εἰπεῖν (Thuc. 88
 V 66, 4) ἐπὶ Λακεδαιμονίων, ὅτι ἄρα πλὴν ὀλίγων τὸ στρατόπεδον
 10 αὐτοῖς ἄρχοντες ἀρχόντων εἰσὶν· ὑμῖν γὰρ ἤρμοιτε τετηρηῆσθαι
 222 J καὶ ἐφ' ὑμῶν πρῶτον εἰρησθαι, ὃ δὲ πρότερον τοῦ θέοντος προεξ-
 ἤνεγκεν αὐτό. ἀλλ' οὖν τό γε Λακεδαιμονίων στρατόπεδον κιν-
 δυνεύει τοσοῦτων εἶναι, ὅσους οὐδὲν ἀπεικὸς καὶ πάντας ἀρχοντας
 εἶναι· τὸ δ' ἐν τοσοῦτοις ἀριθμοῖς καταλόγων τε καὶ γενῶν, ὧν
 15 οὐδὲ τὰ ὀνόματα ἐξευρεῖν ῥάδιον, ἀρξαμένους ἀπὸ ἐνὸς τοῦ διὰ
 πάντων διεξιόντος τε καὶ πάντα ἐφορῶντος, ἔθνη, πόλεις, στρα-
 τόπεδα, ἡγεμόνας αὐτούς, τελευτᾶν εἰς ἓνα τεττάρων καὶ δυεῖν ἀρ-
 χοντα ἀνδρῶν — τὸ δ' ἐν μέσῳ πᾶν ἐξελίπομεν —, καὶ ὥσπερ
 νήματος περιστροφὴν ἐκ τῶν πλειόνων εἰς τοὺς ἐλάττους ἀεὶ κατ-
 20 ιέναι, καὶ οὕτω διήκειν ἄλλους ἐπ' ἄλλοις ἀεὶ ταττομένους μέχρι
 τῆς τελευτῆς, πῶς οὐχ ὑπὲρ πᾶσαν ἀνθρωπίνην τάξιν ἐστίν; ἐπέρο-89
 χεται δέ μοι τὸ Ὀμηρικὸν εἰπεῖν, μικρὸν ἐπὶ τῆς τελευτῆς ὑπαλ-
 λάξαντι,

Ζηρός που τοιήδε γ' Ὀλυμπίου ἐνδοθεν ἀρχή·

25 ὅταν γὰρ ἀρχὴ μὲν εἰς τοσοῦτων, οἱ δὲ ἐπ' αὐτῷ διάκονοι τε καὶ
 πρέσβεις αὐτοῦ μὲν πολὺ χείρους, ὧν δὲ ἐπιμέλονται πολὺ βελ-
 τίους, πάντα δ' ἄνευ θορύβου καὶ ταραχῆς σιωπῇ περαίνωσιν,
 φθῶνος δ' ἐκποδῶν ἦ, δίκης δὲ καὶ αἰδοῦς πάντα πανταχοῦ μεστὰ,
 καρπὸς δὲ ἀρετῆς μηδένα ἐκφεύγη, πῶς οὐχὶ νικᾷ τόδε τὸ ἔπος;

1 γε DS²: τε UT(S¹?) τακτικὸν D ἀπεφήνατε ἀνθρώπους D
 4 ἕκαστον D 9 ὀλίγον S¹ 11 πρῶτων ci. Rsk.² 12 γε] μὲν mavult Rsk.

13 τοσοῦτων T, τοσοῦτων U pr. m.: τοσοῦτους SD 14 sqq. iunge τὸ — ἀρ-
 ξαμένους — ἡγεμόνας — τελευτᾶν — κατιέναι — διήκειν —, πῶς οὐχ — ἐστίν;
 16. 17 στρατόπεδα UT: στρατεύματα SD 17 δυεῖν scripsi (δοῦιν Baroc. 136):
 δεῖν O (natum, postquam δυεῖν in δεῖν abiit); cf. p. 118, 4; 119, 10 18 καὶ DU:
 om. ST 19 περιστροφῆ] hac addita voce orator imaginem aliquatenus corruptit:
 περιστρέφειν est 'filum pollice deducere', contra 'filum ducere', quod sententiae
 unicum convenit, κατὰγειν, sicut statim κατιέναι subiunctum (cf. Blümner, Tech-
 nolog. I 112 sqq.) 20 οὕτω sic O 22 ὑπαλλάξαντι] ἀρχή pro ἀλή; Hom.
 δ 74 24 τοιήδε γ' S, τοιή δ' ἐγ' D: ἦδε γ' UT 26 πολὺ ex πολλοῦ, ut
 videtur, corr. S¹ 28 δὲ] τὲ T 29 οὐχ] οὐ T νικᾷ in ras. S²

- 90 Δοκεῖ(τε) δ' ἔμοιγε οὐδ' ἐν αὐτῇ τῇ πόλει πολιτείαν παρα-
 πλησίως τισὶ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων καταστήσασθαι. πρότερον 361 D
 μὲν γὰρ ἐδόκουν τρεῖς εἶναι κατ' ἀνθρώπους πολιτεῖαι, δύο μὲν
 ἐν δυεῖν ὀνόμασιν, ἑκατέρω παρὰ τοὺς τῶν ἐχόντων τρόπους θεω-
 ρουμένη, τυραννὶς καὶ ὀλιγαρχία, βασιλεία καὶ ἀριστοκρατία, τρίτον 5
 δὲ ὄνομα δημοκρατία, εὖ τε καὶ χεῖρον ἀγομένη. διειλήφεσαν οὖν
 αἱ πόλεις ὡς ἑκάστοις αἴρεσις ἢ τύχη νικήσειεν· τὸ δ' ὑμέτερον
 οὐδὲν ὁμοίως ἔχει, ἀλλ' οἶονεὶ κρᾶσις ἀπασῶν τῶν πολιτειῶν, ἀνευ
 γε τῆς ἐφ' ἑκάστη χεῖρονος· οὕτω καὶ (τὸ) τοιοῦτον εἶδος πολι-
 τείας νενίκηκεν. ὥστε διὰ μὲν εἰς τὴν τοῦ δήμου τις ἰσχὺν βλέ- 10
 ψη, καὶ ὡς ἀπάντων ὧν ἀν βουληθῆ τε καὶ αἰτήσῃ ῥαδίως τυγ-
 χάνει, δημοκρατίαν νομειῖ καὶ οὐδὲν ἐνδεῖν πλὴν ὧν ἐξαμαρτάνει 223 J
 ὁ δῆμος· διὰ δὲ εἰς τὴν γερουσίαν ἴδῃ τὴν βουλευομένην τε καὶ τὰς
 ἀρχὰς ἔχουσαν, ἀριστοκρατίαν οὐκ εἶναι ταύτης ἀκριβεστέραν νο-
 μιει· εἰς δὲ τὸν πάντων τούτων ἐφορὸν τε καὶ πρῦτανιν βλέψας, 15
 παρ' οὗ τῶ τε δήμῳ τὸ τυγχάνειν ὧν βούλεται καὶ τοῖς ὀλίγοις
 τὸ ἀρχειν καὶ δύνασθαι, τοῦτον ἐκείνῳ ὄρᾳ, τὸν τὴν τελειωτάτην
 ἔχοντα μοναρχίαν, τυράννον τε κακῶν ἀμοιβρον καὶ βασιλέως σε-
 91 μνότητος μελίζονα. καὶ ταῦτ' οὐδὲν ἀπεικὸς οὕτω διελέσθαι καὶ
 κατιδεῖν μόνους ὑμᾶς καὶ περὶ τῶν ἔξω καὶ περὶ τῶν ἐν αὐτῇ τῇ 20
 πόλει· μόνον γὰρ ἔστε ὑμεῖς ἀρχοντες ὡς εἰπεῖν κατὰ φύσιν. οἱ 362 D
 μὲν γὰρ ἄλλοι οἱ πρὸ ὑμῶν δυναστεύσαντες δεσπότηται καὶ δοῦλοι
 ἀλλήλων ἐν τῷ μέρει γιγνόμενοι καὶ νόθοι τῆς ἀρχῆς ὄντες οὕτω
 διεξήλθον, ὥσπερ ἐν σφαίρᾳ τὴν τάξιν μεταλαμβάνοντες, καὶ ἐδού-
 λευσαν Μακεδόνες Πέρσαι, Πέρσαι Μήδοις, Μήδοι Σύροις· ὑμᾶς 25
 δὲ ἐκ τοσούτου πάντες ἴσασι, ἐξ ὅτου περ ἴσασι, ἀρχοντας. αἱ
 οὖν ἐξ ἀρχῆς ὄντες ἐλεύθεροι καὶ οἶον ἐπὶ τὸ ἀρχειν εὐθὺς γενό-
 μενοι, πάντα τὰ πρὸς τοῦτο φέροντα καλῶς ἐξηρητύασθε, καὶ
 πολιτείαν γε εὑρετε ἣν οὕτω πρόσθεν οὐδεὶς καὶ θεσμούς καὶ
 τάξεις ἀφύκτους ἀπασιν ἐπεστήσατε. 30
- 92 Ὅ δὲ ἐκ πολλοῦ μὲν ὑπεισί με καὶ πολλὰκις ὤχληζε πρὸς

TESTIMONIVM 6 sqq. resp. Menand. epid. p. 195 W. (p. 360 Sp.)

1 δοκεῖτε Rsk.²: δοκεῖ O 3 τρεῖς — πολιτεῖαι] eadem vel similia de
 Atheniensium rebus disputavit in Panath. I 314, 11 sqq. et 315, 12 sqq. (κατὰ
 τὴν κρᾶσιν τῶν πολιτειῶν) Ddf.; praeierunt Isocr. IX 46, Plat. legg. IV 712 D,
 quanquam de aliorum rebus dicentes 4 νοοῖν UT, cf. p. 119, 10 ὀνόμασι T
 6 δὲ D δ' U¹ a. ras. S²: om. S¹TU¹ post ras. 7 ἑκάστοις DS, at oi in
 ras. S²: ἑκάστησ UT 8 ad κρᾶσις aegre careo verbo (ἔστιν vel γεγένηται)
 9 τὸ add. Wil. 15 τὸν] τῶν T 17 ὄρᾳν D a. ras. 20 καὶ περὶ τῶν
 ἔξω omissa add. S² mg. 23 νόθοι τῆς ἀρχῆς] cf. Panath. I 156, 8 Ddf.
 28 ἐξηρητύασθε SD 29 γε] τε ci. Rsk. 31 με UTS²: μοι S¹D

αὐτοῖς τοῖς χείλεσι γιγνόμενον, παρενήγκεται δὲ ὑπὸ τοῦ λόγου
 δευρο ἀέλ, τοῦτο νῦν εἰπὼν οὐκ ἂν ἴσως ἀπὸ καιροῦ πέσοιμι.
 ὄσον (μὲν) γὰρ μεγέθει τῆς ἀπάσης ἀρχῆς [ἐγκρατεία] καὶ πολι-
 5 **δέ** μοι δοκεῖ κάκεινό τις εἰπὼν οὐκ ἂν ἀμαρτεῖν, ὅτι οἱ μὲν ἄνω
 πάντες καὶ οἱ ἐπὶ πλείστον γῆς ἀρξάντες ὥσπερ σωμάτων γυμνῶν
 αὐτῶν τῶν ἐθνῶν ἦρξαν πότε γὰρ πόλεις τοσαῦται κατ' 93
 ἤπειρον καὶ κατὰ θάλατταν, ἢ πότε οὕτω διὰ πάντων ἐκοσμή-
 963 D **θησαν;** ἢ τίς πω οὕτω τῶν τότε διεξήλασεν, ἐπαριθμῶν ταῖς
 224 J 10 **ἡμέραις** τὰς πόλεις, ἔστι δὲ ὅτε τῆς αὐτῆς καὶ διὰ δυεῖν καὶ τριῶν
 ἐξελάντων ὥσπερ στενωπῶν; ὥστ' οὐ μόνον τῶ κεφαλαίῳ τῆς
 ἀρχῆς ἠτιῶνται τοσοῦτον οἱ πρότεροι, ἀλλὰ καὶ ὧν τῶν αὐτῶν
 ἦρξαν ὑμῖν, οὐκ ἴσων ἐκάστων οὐδὲ ὁμοίων ἦρξαν, ἀλλ' ἐνεσι τῶ
 τότε ἐθνεῖ πόλιν ἀντιστήσαι τὴν ἐν αὐτῶ νῦν. καὶ δὴ καὶ φαίη
 15 **τις** ἂν ἐκείνους μὲν οἷον ἐρημίας καὶ φρουρῶν βασιλεῖς γεγονέναι,
 ὑμᾶς δὲ πόλεων ἀρχοντας μόνους. νῦν ἅπασαι μὲν αἱ Ἑλληνι- 94
 καὶ πόλεις ἐφ' ὑμῶν ἀνέχουσι καὶ τὰ ἐν αὐταῖς ἀναθήματα καὶ
 τέχνη καὶ κόσμοι πάντες ὑμῖν ἔχουσι φιλοτιμίαν, ὥσπερ ἐν προ-
 αστίῳ κόσμῳ· ἐκπεπληρωνται δὲ ἀκταί τε παράλιοι καὶ μεσό-
 20 **γειαί** πόλεσι, ταῖς μὲν οἰκισθείσαις, ταῖς δὲ ἀύξηθείσαις ἐφ'
 ὑμῶν τε καὶ ὑφ' ὑμῶν. Ἴωνία δὲ ἡ περιμέαχτος ἐλευθερωθεῖσα 95
 φρουρῶν καὶ σατραπῶν πρόκειται πᾶσι κάλλους ἡγεμῶν, ὄσον
 πρόσθεν ἐδόκει τῶν ἄλλων ὑπεραίρειν γενῶν χάριτι καὶ κόσμῳ,
 τοσοῦτον νῦν ἐπιδεδωκυῖα αὐτῇ παρ' αὐτήν. ἢ δὲ σεμνὴ καὶ με-
 25 **γάλη** κατ' Αἴγυπτον Ἀλεξάνδρου πόλις ἐγκαλλώπισμα τῆς ὑμε-
 τέρας γέγονεν ἡγεμονίας, ὥσπερ γυναικὸς πλουσίας ὄρμος ἢ ψέ-
 λιον ἐν πολλοῖς τοῖς ἄλλοις κτήμασι. διατελεῖτε δὲ τῶν μὲν Ἑλ- 96
 λήνων ὥσπερ τροφῶν ἐπιμελόμενοι, χεῖρά τε ὑπερέχοντες καὶ
 οἷον κειμένους ἀνιστάντες, τοὺς μὲν ἀρίστους καὶ πάλαι ἡγεμόνας

3 μὲν add. Rsk.² ἐγκρατεία seclusi; cf. p. 109, 30 4 ὑπερβάλλεσθε
 Rsk.: ὑπερβαλέσθαι S¹DT, ὑπερεβάλεσθε US² 7 lacunam indicavit Rsk.;
 sententia fuerit: (ἐφ' ὑμῶν δὲ καὶ οἱ πρότερον ἀπόλιδες πολιτικῶ χρώμενοι
 κόσμῳ ἠπῆρξαν) 8 καὶ omissum add. S² 10 ἡμέραις] ἡμετέροις D δ'
 UT τῆς αὐτῆς] sc. ἡμέρας καὶ sic O δοστῖν U 14 τὴν] τῶν mavult
 Rsk.² 16 πόλεων DUS²T m. recentiss., ut vid., mg.: πόλεως T¹, πόλεω]
 nunc S¹ νῦν (γὰρ) ἅπασαι Rsk.², ut ad sententiam probabile, ita artem oratoris
 pessumdans αἰ SU: om. DT 18. 19 προαστείω O; de imagine cf. Panath. I
 156, 1 Ddf. (et or. XVII § 14) 19. 20 μεσόγειαί scripsi: μεσόγειαί O 24 το-
 σοῦτον UT, τοσοῦτο S: τοσοῦτω D παρ' αὐτήν O 25 ἐγκαλλώπισμα —
 ψέλιον] cf. or. XIX § 1 et 4 26. 27 ψέλιον Ddf.: ψέλλιον O ὥσπερ τινῶν τρο-
 φῶν Ald. 29 τοὺς μὲν ἀρίστους] Athenienses, Lacedaemonios, Rhodios dicit

ἐλευθέρους καὶ αὐτονόμους ἀφιέντες αὐτῶν, τῶν δ' ἄλλων μετρίως 964 D
 καὶ κατὰ πολλὴν φειδῶ τε καὶ πρόνοιαν ἐξηγούμενοι, τοὺς δὲ
 βαρβάρους πρὸς τὴν ἐκάστοις αὐτῶν οὖσαν φύσιν παιδεύοντες
 πρῶτον τε καὶ σφοδρότερον, ὥσπερ εἰκὸς Ἰππων ἐπιστατῶν
 μὴ εἶναι χείρους, ἀνδρῶν ὄντας ἄρχοντας, ἀλλ' ἐξητακέαι τὰς 5
 97 φύσεις καὶ πρὸς ταύτας ἄγειν. καὶ γὰρ ὥσπερ πανηγυρίζουσα
 πᾶσα ἡ οἰκουμένη τὸ μὲν παλαιὸν φόρημα, τὸν σίδηρον, κατέθετο,
 εἰς δὲ κόσμον καὶ πάσας εὐφροσύνας τέτραπται σὺν ἐξουσίᾳ. καὶ
 αἱ μὲν ἄλλαι πᾶσαι φιλονικίαι τὰς πόλεις ἐπιλελοιπάσιν, μία
 δὲ αὕτη κατέχει πάσας ἕρις, ὅπως ὅτι καλλίστη καὶ ἡδίστη αὕτη 10 225 J
 ἐκάστη φανεῖται. πάντα δὲ μεστὰ γυμνασίων, κρηνῶν, προτυ-
 λαίων, νεῶν, δημιουργιῶν, διδασκαλείων, ἐπιστημόνως τε ἐξεστίν
 98 εἰπεῖν οἷον πεπονηκυῖαν ἐξ ἀρχῆς ἀνακεκομίσθαι τὴν οἰκουμένην·
 ὄωρα εἰ δ' οὐποτε λείπουσιν εἰς ταύτας παρ' ὑμῶν ἰούσαι, οὐδ'
 965 D
 99 ἐστὶν εὐρεῖν τοὺς μειζόνων τετυχηκότας διὰ τὴν ὁμοίαν εἰς ἀπαν- 15
 τας ὑμῶν φιλανθρωπίαν. πόλεις τε οὖν δὴ πού λαμπουσίαν αἰ-
 γλη καὶ χάριτι καὶ ἡ γῆ πᾶσα οἷον παράδεισος συγκεκόσμηται·
 καπνοὶ δ' ἐκ πεδίων καὶ φρυκτοὶ φλίλοι καὶ πολέμιοι, οἷον πνεύ-
 ματος ἐκρηπίσαντος, φροῦδοι, γῆς ἐπέκεινα καὶ θαλάττης· ἀντεῖσ-
 ῆται δὲ θεάς πᾶσα χάρις καὶ ἀγώνων ἀπειρος ἀριθμὸς. ὥστε 20
 οἷον πῦρ ἱερὸν καὶ ἀσβεστον οὐ διαλείπει τὸ πανηγυρίζειν, ἀλλὰ
 περιέσιον ἄλλοτε εἰς ἄλλους, αἶε δὲ ἐστὶ πού· πάντες γὰρ ἀξίως
 τούτου πεπράγασιν· ὥστε μόνους ἀξίον εἶναι κατοικτεῖραι τοὺς
 100 ἐξω τῆς ὑμετέρας, εἴ τινὲς πού εἰσιν ἄρα, ἡγεμονίας, οἷον ἀγαθῶν 25
 στέρονται. καὶ μὴν τό γε ὑπὸ πάντων λεγόμενον, ὅτι γῆ πάν-

1 ἀφιέντες SD: ἀφεικότες UT αὐτῶν] αὐτοὶ Rsk.², speciose 3 ἐκά-
 στοις] οἱ in ras. T² 5 ὄντες ἄρχοντες D a. corr., solum posterius -τες corr.
 D¹ 7 φόρημα] φρόνημα U; ceterum cf. Thuc. I 6 ἐσιδηροφόρει et τὸν τε σί-
 δηρον κατέθεντο 9 φιλονικίαι O τὰς πόλεις scripsi: τὰς πράξεις O; resti-
 tuendum erat, ad quod πάσας et αὕτη ἐκάστη referrentur; (εἰς) τὰς πράξεις Rsk.²
 10 ὅτι Junt.: ἔτι O; ἔτι, ὅπως traiecit Rsk.; sophista laude hic tegere studet,
 quam postea, e. g. or. XXIII, castigaturus erat pravam urbium ambitionem (cf. ad
 p. 52, 8) αὕτη D, αὐτῆ U² cum ras. super v, αὐτῆ S cum ras. super v, αὐτῆ T
 12 νεῶν] templorum; forma apud atticistam notatu digna (errat igitur Schmid
 vol. I p. 227) διδασκαλείων scripsi: διδασκάλων O ἐπιστημόνως — εἰπεῖν]
 'ut verbis (sc. ποιεῖν et ἀνακομῆσθαι) e medicorum scientia petitis utar'
 13 ἀνακεκομίσθαι DUS²: ἀνακομίσθαι S¹, ἀνασομῆσθαι T 14 ἰούσαι]
 οὔσαι O 15 εὐρεῖν SDU: εὐρεῖν εἰπεῖν T 17 συγκεκόσμηται Wil.: ἐγκεκό-
 σμηται D 18 φλίλοι (τε) καὶ Rsk.; ad φρυκτοὺς cf. p. 35, 30 καὶ πολέμιοι
 om. D 19 ἀντεῖσῆται] cf. p. 19, 23 21 οἷον πῦρ Rsk.: ὄλον πῦρ ST πῦρ
 ὄλον U, corr. superscr. β et a pr. m., ὄν πῦρ D 25 καὶ μὴν κτέ.] cf. or. XXVII § 32

των μήτηρ καὶ πατρίδς κοινῇ πάντων, ἀριστα ὑμεῖς ἀπεδειξατε.
 νῦν γοῦν ἔξεστι καὶ Ἑλληνι καὶ βαρβάρῳ καὶ τὰ αὐτοῦ κομιζοντι
 καὶ χωρὶς τῶν αὐτοῦ [αὐτοῦ] βαδίζειν ὅποι βούλεται ἑαδίως,
 ἀτεχνῶς ὡς ἐκ πατριδος εἰς πατρίδα ἰόντι· καὶ οὔτε Πύλαι Κι-
 5 λίκιοι φρόβον παρέχουσιν οὔτε στεναὶ καὶ ψαμμώδεις δι' Ἀρά-
 βων ἐπ' Αἴγυπτον πάροδοι, οὐκ ὄρη δύσβατα, οὐ ποταμῶν ἀπειρα
 μεγέθη, οὐ γένη βαρβάρων ἄμικτα, ἀλλ' εἰς ἀσφάλειαν ἐξαρκεῖ
 Ῥωμαῖον εἶναι, μᾶλλον δὲ ἓνα τῶν ὑφ' ὑμῖν. καὶ τὸ Ὀμήρῳ λεχθὲν 101
 'γαῖα δέ τοι ξυνή πάντων' (O 193) ὑμεῖς ἔργῳ ἐποιήσατε, κατα-
 10 μετρήσαντες μὲν πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, ζεύξαντες δὲ παντοδαπαῖς
 966 D γεφύραις ποταμούς, καὶ ὄρη κόψαντες ἱππήλατον γῆν εἶναι, σταθ-
 226 J μουῖς τε τὰ ἔργα ἀναπλήσαντες καὶ διαίτη καὶ τάξει πάντα ἡμερώ-
 σαντες. ὥστ' ἔγωγε τὸν νομιζόμενον πρὸ Τριπτολέμου βίον τοῦτον
 εἶναι τὸν πρὸ ὑμῶν ἐπινοῶ, σκληρόν τινα καὶ ἄγροικον καὶ ὀρεῖου
 15 διαίτης ὀλίγον ἀποκεχωρηζότα, (ἀλλ') ἀλλ' ἄρξαι μὲν τοῦ
 ἡμέρου τε καὶ τοῦ νῦν τὴν Ἀθηναίων πόλιν, βεβαιωθῆναι δὲ καὶ
 τοῦτο ὑφ' ὑμῶν δευτέρων, φασίν, ἀμεινόνων. οὐδέ γε δεῖ νῦν 102
 περιήγησιν γῆς γράφειν οὐδ' οἷς ἕκαστοι χρῶνται νόμοις ἀπαριθ-
 μεῖν, ἀλλ' ὑμεῖς ἅπασιν περιηγηταὶ κοινοὶ γεγονάτε, ἀναπετά-
 20 σαντες ἀπάσας τῆς οἰκουμένης τὰς πύλας καὶ παρασχόντες ἔξου-
 σίαν αὐτόπτας πάντων τοὺς θέλοντας γίγνεσθαι, νόμους τε κοι-
 νοὺς ἅπασι τάξαντες καὶ τὰ πρόσθεν λόγου μὲν διηγῆσει τέρποντα,
 λογισμῶ δὲ εἰ λαμβάνοι τις, ἀφρόρητα παύσαντες, γάμους τε κοινοὺς
 ποιήσαντες καὶ συντάξαντες ὥσπερ ἓνα οἶκον ἅπασαν τὴν οἰκου-
 25 μένην. ἀτεχνῶς δέ, ὥσπερ οἱ ποιηταὶ λέγουσιν, πρὸ τῆς Διὸς 103
 967 D ἀρχῆς ἅπαντα στάσεως καὶ θορύβου καὶ ἀταξίας εἶναι μεστά,
 ἐλθόντος δὲ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν Διὸς πάντα δὴ καταστήναι, καὶ τοὺς
 Τιτᾶνας εἰς τοὺς κατωτάτους μυχούς τῆς γῆς ἀπελθεῖν, συνωσθέν-
 τας ὑπ' αὐτοῦ τε καὶ τῶν σὺν αὐτῷ θεῶν, οὕτως ἂν τις καὶ περὶ

1 κοινῇ πατρίδς U, corr. superscr. β et a pr. m. 3 τῶν αὐτοῦ αὐτοῦ O; seclusi dittographiam ὅποι SU: ὅπη T, ὅπον D 5 ἀρράβων D 8 τὸ] τῶ, ut vid., S¹ 9 δέ τοι U: δέ τι T, δ' ἔτι SD; eadem lectionum varietas in libris Homericis; verbis ἔργῳ ἐποιήσατε solum τοι convenit ξυνή] ζωῆ D ἔργῳ] ἔργον Schmid, Philolog. 1889 (I), 377 12 καὶ ante τάξει omissum add. S² 14 ἡμῶν U ἐπινοῶ] ἐπὶ νοῦν D 15 lacunam indicavi; (sed hoc non ita dictum volo, ut Graecos omnino politioris humaniorisque vitae expertes fuisse dicam), sed 16 ἡμέρου TS (at ε in ras. ampliore pr. m.) U post ras.: ἡμετέ-
 ρου DU a. ras. (S¹ a. corr.?) 17 τοῦτο] τοῦτον Rsk. ('redit enim ad βίον' Rsk.²; prob. Ddf.) ὑφ' TU: ἀφ' SD νῦν δεῖ D 18 οἷς Rsk.: ὡς O 19 κοινοὶ UT: κοινῇ SD 21 γίνεσθαι O 22 τὰ πρόσθεν] quae accuratius significaturus est § 104 23 δ' UT 25 ποιηταὶ] dicit eundem quem sequitur Agaths ap. Plat. symp. 197 B 28 κατωτάτω Baroc. 136 (Junt.; prob. Ddf.)

τῶν πρὸ ὑμῶν τε καὶ ἐφ' ὑμῶν πραγμάτων λογιζόμενος ὑπολάβοι, ὡς πρὸ μὲν τῆς ὑμετέρας ἀρχῆς ἄνω καὶ κάτω συνετετάρακτο καὶ εἰκῆ ἐφέρετο, ἐπιστάντων δὲ ὑμῶν ταραχαὶ καὶ στάσεις ἐληξάν, τάξεις δὲ πάντων καὶ φῶς λαμπρὸν εἰσῆλθε βίου καὶ πολι-
 104 τείας, νόμοι τε ἐξεφάνησαν καὶ θεῶν βωμοὶ πίστιν ἔλαβον. πρὸς- 5
 τερον γὰρ ὥσπερ τοὺς γονέας ἐκτέμνοντες καὶ τὴν γῆν ἔτεμον, παῖδάς τε οὐ κατέπινον, ἀλλ' ἀπώλλυσαν τοὺς ἀλλήλων τε καὶ τοὺς ἑαυτῶν ἐν ταῖς στάσεσι καὶ πρὸς ἱεροῖς. νῦν δὲ κοινὴ καὶ σαφὴς πᾶσι πάντων ἄδεια δέδοται αὐτῇ τε τῇ γῆ καὶ τοῖς ἐν αὐτῇ κατοικοῦσιν· καὶ τοῦ μὲν κακῶς πάσχειν ἅπαντα ἀφεῖσθαι, 10
 τοῦ δὲ καλῶς ἄγεσθαι πολλὰς τὰς ἀφορμὰς εἰληφέναι μοι δοκοῦσι, καὶ οἱ θεοὶ καθορῶντες συγκατορθοῦν ὑμῖν εὐμενῶς τὴν 227 J
 105 ἀρχὴν καὶ διδόναι βέβαιον τὴν κτῆσιν αὐτῆς, Ζεὺς μὲν, ὅτι αὐτῷ τῆς οἰκουμένης καλοῦ, φασίν, ἔργον καλῶς ἐπιμέλεσθε, Ἥρα δὲ γάμων νόμῳ γιγνομένων [τιμωμένη], Ἀθηνᾶ δὲ καὶ Ἥφαιστος 15
 τεχνῶν τιμωμένον, Διόνυσος δὲ καὶ Δημήτηρ, ὅτι αὐτοῖς οἱ καρποὶ οὐκ ὑβρίζονται, Ποσειδῶν δὲ ναυμαχιῶν μὲν καθαραιούσης τῆς θαλάττης αὐτῷ, τὰς δὲ ὀκτάδας ἀντὶ τῶν τριήρων μετείληφνίαι· ὁ γε μὴν Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος καὶ Μουσῶν χορὸς οὐποτ' ἐ(κ)λείπει τοὺς ὑπρέτας ἐν τοῖς θεάτροις καθορῶν· Ἐρ- 20
 μῆς δὲ ἀγῶνων οὐκ ἄμοιρος οὐδὲ πρεσβειῶν· Ἀφροδίτῃ δὲ σπόρων καὶ Χαρίτων πότε μᾶλλον καιρὸς ὑπῆρξεν ἢ πότε πλείονα μοῖραν ἔσχον αἱ πόλεις; αἱ δ' Ἀσκληπιοῦ χάριτες καὶ τῶν κατ' Αἴγυπτον θεῶν νῦν πλείστον εἰς ἀνθρώπους ἐπιδεδόκασιν. οὐ μὴν οὐδὲ Ἄρης γε ὑμῖν ἠτιμασται, οὐδὲ δέος μὴ συνταράξῃ τὰ πάντα, ὡς- 25

1 ἐφ' U (ci. Rsk.): ἀφ' D (Monac. 432, inde Rsk.²), ὑφ' ST; cf. ἐπιστάντων v. 3 3 ἐφέρετο] ἐφύρετο ci. Jacobs Lect. Stob. p. 88 4 τάξις DU: τάξι/ω S, τάξις T 6 καὶ om. S¹ ἔτεμον UT (at prius v vid. expunctum) S² mg.: ἔτεινον DS¹ 7 τε sic O κατέπινον Wil. (Οὐρανόν hic, ut antea Κρόνον significari monens): κατέτεινον SDT, κατέτεινον U ἀλλήλων — ἑαυτῶν] et alteri alterorum liberos inter discordias necabant et ipsi liberos suos apud templa pro victimis immolabant 9 δέδο/ται S 10 πάντα D 13 αὐτῆς] αὐτῆν S 15 νόμῳ/γάμων D, v eras. τιμωμένη secl. Rsk. 16 αὐτῆς T 18 δ' UT 20 οὐτοτ' ἐ(κ)λείπει scripsi: οὐποτε λείπει O (cf. p. 95, 13); οὔτε διαλείπει Junt.; cf. Plat. Menex. 249 B τιμῶσα οὐδέποτε ἐκλείπει 21 Ἀφροδίτῃ] Ἀφροδίτης Canter lacunam indicavi: e. g. Ἀφροδίτῃ δὲ σπόρων (καὶ φορῶν παντοδαπῶν εὐπορεῖ. Ὁρῶν δὲ) καὶ Χαρίτων; verisimile est oratorem in hac periodi parte Veneris res proprio absolutoque orationis membro persecutum esse membrumque per particulam δέ ceteris subiunxisse. pro σπόρων saltationum (i. e. χορῶν) vert. Canter; ci. ὠρῶν Jebb.; σπονδῶν dubitanter Rsk.²; πρεσβειῶν, Ἀφροδίτῃ δὲ σπόρων (sc. οὐκ ἄμοιρος). καὶ Χαρίτων — πλείονα Μοῖραν Wil. 22 μοῖραν (sc. Χαρίτων) — πόλεις] cf. § 94. 95 24 οὐδ' U

περ ἐν Λαπιθῶν δείπῳ παροφθείς, ἀλλ' ἐπὶ ταῖς ὄχθαις τῶν
 ἕξω ποταμῶν χορεύει τὴν ἄπαστον χορείαν, αἵματος (ἔμφυλλου)
 καθαρά σφῆζων τὰ δπλα. ὁ γε μὴν πάντ' ἐφορῶν Ἥλιος οὐδὲν
 5 χρόνοις· ὥστ' εἰκότως ἥδιστα ἐφορᾷ τὴν ὑμετέραν ἀρχήν. δοκεῖ 106
 δέ μοι καὶ Ἡσίοδος, εἰ ὁμοίως Ὀμήρῳ τέλειος ἦν τὰ ποιητικὰ καὶ
 μαντικός ὥσπερ ἐκεῖνος οὐκ ἠγνόησεν τὴν ὑμετέραν ἀρχήν ἐσο-
 μένην, ἀλλὰ προεῖδεν καὶ ἀνεφθέγγετο ἐν τοῖς ἔπεσιν, οὕτως
 10 γενεαλογῶν, οὐδ' (εἰ) δὴ ταύτην ἀρχήν ἐνεστήσατο, περὶ γε τοῦ
 τελευταίου καὶ σιδηροῦ γένους διαλεγόμενος τοῦτον ἂν αὐτοῦ φά-
 ναι (OD. 181) γενέσθαι τὸν ὄλεθρον,

969 D

εἴτ' ἂν γεινόμενοι πολιορκήσασθαι τελέθωσιν,

228 J

ἀλλ' ἦνίκα ἂν ἡ ὑμετέρα προστασία τε καὶ ἀρχὴ καταστῆ, τότε
 15 ἂν φάναι φθαρῆναι τὸ σιδηροῦν φῦλον ἐν τῇ γῇ, καὶ Δίκη δὴ καὶ
 Αἰδοῖ τότε ἂν ἀποδοῦναι κάθοδον εἰς ἀνθρώπους, καὶ οἰκτεῖραι
 τοὺς πρὸ ὑμῶν γενομένους. Ἄει μὲν οὖν τὰ γε δὴ παρ' ὑμῖν 107
 τίμια εἰσαχθέντα ὡς ἀληθῶς ὑφ' ὑμῶν καὶ αἰεὶ μᾶλλον βεβαιού-
 μενα . . . , ὁ γε μὴν νῦν ἀρχῶν μέγας οἶον ἀγωνιστῆς καθαρώς το-
 20 σοῦτον ὑπεραίρει τοὺς πρὸ αὐτοῦ [τὸν πατέρα], ὅσον οὐδ' εἰπεῖν

2 τῶν ἕξω ποταμῶν traieci: ἕξω τῶν ποταμῶν O; cf. ad v. 2 χορεύει]
 cf. ad or. XXVIII § 108 2 ἔμφυλλου addidi, ut sententiam significarem. οἱ ἕξω
 ποταμοὶ Rhenus, Danubius, Euphrates, cuius ad ripas ultra imperii Romani fines
 bella geruntur; huic oppositum ita erat restituendum, ut simul verbis αἵματος
 — ὄπλα sana ratio, qua nunc carent, redderetur; neque enim Marti belligeranti
 arma sanguine omnino prohibere licet; ἔμφυλλου: Romanum Martem dicit
 7 ὥσπερ ἐκεῖνος κτέ.] Hom. Y 307 sq.; cf. Herm. XVIII 329 8 οὕτω DU 9 τοῦ
 DS²: om. S¹UT ἀρξασθαι γενεαλογῶν scripsi: ἀρξασθαι γενεαλογεῖν SD, ἀρξά-
 μενος γενεαλογεῖν UT οὐδ' (εἰ) δὴ scripsi: οὐδ' ἂν SD, ἦνίκα UT; (ῆ) ἦνίκα
 Rsk. 10 ἀνεστήσατο D 13 γεινόμενοι SDU, ut libri Hesiodoi: γινόμενοι T
 15 φάναι φάσθαι T Δίκη UTS² mg.: Δικην D, om. S δὴ S¹T: δε DUS² mg.
 16 αἰδοῖ UT, αἰδοῖ S¹ (prius o incertum): αἰδῶ DS² mg. ἀποδοῦναι] sc. Hesiodum
 (ἀποδοθῆναι Junt., edd.) 18 τίμια] honores, magistratus καὶ αἰεὶ μᾶλλον βεβαι-
 ούμενα S¹, add. ἐξῆσ αἰεὶ S² mg.: καὶ αἰεὶ μᾶλλον βεβαιούμενα ἐξῆσ αἰεὶ T, καὶ ἐξῆσ
 αἰεὶ. καὶ αἰεὶ μᾶλλον βεβαιούμενα D, καὶ ἐξῆσ αἰεὶ μᾶλλον βεβαιούμενα U 19 lacu-
 nam indicavi; ὑπεραίρει v. 20, quod verbis 17 αἰεὶ — 19 βεβαιούμενα oppositum ora-
 tor vult, non habet in illis quibus respondeat; neque enim notionem participii βεβαι-
 ούμενα auget, ut eius oppositum cogitari possit: deest e. g. 'et amplificata', et quam
 sententiae laborantis vitium evincit lacunam, certissime ipsa tradita verba testantur,
 cum καὶ ante αἰεὶ nunc sensu careat ὁ — νῦν ἀρχῶν] Antoninus Pius μέγας]
 iunge οἶον μέγας ἀγωνιστῆς (cf. p. 99, 7); ad comparationem cf. p. 93, 17 sqq.
 καθαρώς ('ingenuē') scripsi: καθαρόσ O 20 ὑπεραίρει] ὑπεραρε |||| relliquiae
 S¹, corr. S² τοὺς πρὸ αὐτοῦ SDT: τοῖς παρ' αὐτοῦ U, i. e. virtutibus suis
 (propter τὸν πατέρα mutatum) τὸν πατέρα seclusi, glossema ad τοὺς πρὸ αὐτοῦ

ῥέδιον ἐτέρους αὐτὸς ὑπεραίρει καὶ δὴ φραὴ τις ἂν δικαιοσύνην καὶ νόμιμον εἶναι τοῦτο ὡς ἀληθῶς ὁ τι κρίνειεν οὗτος. † τι δὲ καὶ τοῦτο πρὸ τῶν ἄλλων εἶη † σαφῶς, ὅτι τοὺς τῆς ἀρχῆς κοινωνοὺς, οὓς οἰκιοῦται, ἔχει παιδεῖα ὁμοίους ἑαυτῷ πλείους ἢ τῶν πρὸ αὐτοῦ τις.

- 108 Ἀλλὰ τὸ ἐξ ἀρχῆς ἀγώνισμα παντὸς μεῖζον, παρισῶσαι τῷ τῆς ἀρχῆς μεγέθει τὸν λόγον, καὶ σχεδὸν τοῦ ἴσου χρόνου δεόμενον ὅσοσπερ ὁ τῆς ἀρχῆς· εἶη δ' ἂν οὗτος ὁ πᾶς αἰών. κρᾶτιστον οὖν, ὥσπερ οἱ τῶν διθυράμβων τε καὶ παιάνων ποιηταί, 109 εὐχὴν τινα προσθέντα οὕτω κατακλῆσαι τὸν λόγον. καὶ δὴ κεκλήσθων θεοὶ πάντες καὶ θεῶν παῖδες καὶ διδόντων τὴν ἀρχὴν τήνδε καὶ πόλιν τήνδε θάλλειν δι' αἰῶνος καὶ μὴ παύεσθαι πρὶν ἂν μύδροι τε ὑπὲρ θαλάττης πέσωσιν καὶ δένδρα ἦρι θάλλοντα παύσῃται· ἄρχοντά τε τὸν μέγαν καὶ παῖδας τούτου (σ)ῶς τε εἶναι καὶ πρυτανεύειν πᾶσι τὰ ἀγαθὰ. ἐκτετέλεσταί μοι τὸ τόλμημα· 15 εἴτε δὲ χεῖρον εἴτε βέλτιον ἐξεστὶν ἤδη φέρειν τὴν ψῆφον.

1 αὐτοῦσ D lacunam indicavi; e. g. τῇ ἀκριβεστάτῃ τῶν νόμων ἐπιστήμη καὶ ἐμπειρίᾳ; cf. or. XXXV § 17. 18 3 vv. τι — εἶη corrupta; pro τι ci. ἔτι Jebb. (prob. Rsk.²); τι δ' οὐ καὶ Baroc. 136 (prob. Ddf.); pro τοῦτο ci. τούτῳ Rsk.²; <ἂν> εἶη Ddf.; ipse propono: <ἔσ>τι δὲ καὶ τούτον πρὸ τῶν ἄλλων <ἐννο>εῖν σαφῶς. sententia v. 1—5: quare quicquid ille iudicat, ipsum iustum et legitimum id esse dixeris; atque hoc vel ex ea re praeter ceteras luculenter <perspicitur>, quod imperii participes, quos sibi adsciscit, humanitate sibi consimiles maiore numero habet quam maiorum quisquam'. Alteram novam sententiam oratorem perorationi intulisse non verisimile: ergo aliud iustitiae Pii testimonium additum fuisse necesse est; quod verbis inest. aequitatem enim probat Pius, cum quos similes sibi videt humanitate, eis similem quandam potestatem in re publica administranda impertire studet. cf. Script. r. A. vita Pii 6, 11 'neque de provinciis neque de ullis actibus quicquam constituit, nisi quod prius ad amicos rettulit, atque ex eorum sententia formas composuit' (§ 4 'imperatorum fastigium ad summam civilitatem deduxit'). παῖδας corruptum; filii duo Pio praematura morte abrepti in censum non veniunt; ad M. Antoninum et L. Verum πλείους non quadrat; hinc locum correxi 4 οὓς] ὡς Baroc. 136 (prob. Jebb. Ddf.) οἰκιοῦται scripsi: οἰκίους O παιδεῖα scripsi: παιδᾶσ O ὁμοίως D 6 μεῖζον UTS²: μεῖζω ||| S¹, μεῖζω D 10 καὶ δὴ omissa add. S² κατακλῆσαι O; antiquior forma restituenda, quia ludit in κακακλῆσαι: κεκλήσθαι 12 καὶ πόλιν τήνδε omissa add. S² παύεσθαι scripsi: παύσεσθαι SDT, παύσασθαι U 13 ὑπὲρ] i. e. ut non submergantur (oppositum κατὰ θαλάττης) θαλάσσης O post θαλάσσης 3 litt. eras. S πέσωσιν scripsi: πέσοιεν O; iungit celeberrimam Phocaeorum deprecationem (Herodot. I 165) cum Midiae epitaphii non minus celebris versu ἔστ' ἂν ὕδωρ τε νῆξ καὶ δένδρα μακρὰ τεθήλη (Plat. Phaedr. 264 C; cetera testimonia collegit Preger, Inscr. Gr. metr. n. 233) 13. 14 παῖση S¹ 14 μέγα D τούτου] miratur Schmid p. 48, at cf. e. g. or. XLVI in fine σῶς τε Rsk.: ὡς τε O

XXVII.

(16) ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ ΕΝ ΚΥΖΙΚΩΙ ΠΕΡΙ
ΤΟΥ ΝΑΟΥ.

Ἄπασι μὲν, ὡς ἐγὼ νομίζω, προφάσεις ἱκαναὶ τοῦ λέγειν ὡς
 ἐν τῷ παρόντι· ἢ τε γὰρ πόλις ἀξία σπουδῆς, εἰ δὴ τις ἄλλη τῶν
 Ἑλληνίδων, τό τε ἔργον ἐφ' ᾧ τὴν ἱερομηνίαν ποιεῖται μέριστον
 τῶν εἰς ὄψιν ἐλθόντων ἀνθρώποις, οἳ τε καιροὶ τῶν πρόποτε
 5 ἀριστοὶ καὶ τελεώτατοι· ἐμοὶ δὲ καὶ μάλιστα ἐναργῆς ἡ πρόφασις
 καὶ τῆς συνηθείας τοῦ βίου τοῦ ἡμετέρου. ὁ γὰρ Ἀσκληπιὸς κε- 2
 λεύει λέγειν· ὥστ' οὔτε ἀσθένειαν σώματος οἶόν τε ὑπολογίσα-
 σθαι πρὸς γε αὐτὸν τὸν σωτήρα οὔτε τῆς ὑποθέσεως τὸ μέγεθος
 καταδεῖσαι μὴ οὐ ῥάδιον ἢ τυχεῖν, ἀλλ' ὥσπερ ἔφη Πίνδαρος
 10 (frg. 108 B.⁴), Θεοῦ δεῖξαντος ἀρχὴν οὐδὲν δὴ τὸ κωλύον, ἄλλως
 τε καὶ οὐ νῦν πρῶτον αὐτοῦ πειρώμεθα, ἀλλ' ἐν πολλοῖς τε καὶ
 μεγάλοις καὶ πρόσθεν ἔγνωμεν ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν, οὐχ ἑτέρων, ὁπό-
 σον τι τῆς ῥαστάνης αὐτῷ περιεστὶν κὰν τοῖς καθάπαξ ἀπόροις
 888 D εἶναι δοκοῦσιν, [καὶ] μὴ ὅτι τοῖς χαλεποῖς μὲν, ἀπογνῶναι δ' οὐκ
 15 ἀναγκαίως ἔχουσιν. ἐγὼ γοῦν πρὸς τοσοῦτον ἦκω τοῦ πιστεῦειν 3
 ἑτέρῳ μελήσειν, ὥστε οὐκ οἶδα ὄντινα τρόπον αὐτοσχεδιάζω, πλὴν
 ὅσον οὐκ ἀπὸ στόματος παντελῶς, ἀλλὰ γράφων ἔτι. οὔτε γὰρ
 πρόσθεν ἔγνων ὃ τι χρὴ λέγειν, πρὶν ἔδει λέγειν ἤδη, ὃ τε προσ-
 τάξας μελῶν ἀπάσης ἔμοιγε παρασκευῆς. ἠγοῦμαι δὲ οὐ τὸν 4
 20 αὐτὸν τρόπον περὶ τῶν πραγμάτων τῶν μεγάλων ἔχειν καὶ τῶν
 πελαγῶν· τὰ μὲν γὰρ ὄσφ μελῶν, τοσοῦτω πλείω παρέχει τὸν
 φόβον, τὰ δ' ἔστιν ὄπη καὶ βοηθεῖ, ἔστιν γὰρ ὥσπερ ὄρμον λαβέ-
 σθαι πολλαχόθεν· ὥστ' εἰ μὴ παντάπασιν τις εἴη δυστυχῆς, τό
 γε τοῦ παντός δοκεῖν διαμαρτεῖν διαφερέξεται.

Libri ARDUT = O

Titulo praemittit Ἀριστείδου D (in quo haec prima oratio est) 3 ποι-
 εῖτε DU 5 καὶ ante μάλιστα om. DU 6 καὶ] ἐκ ci. Wil. ὁ γὰρ Ἀσκλη-
 πιὸς κτῆ.] orationem quomodo ipse composuerit quibusque plausibus Cyziceni ac-
 ceperint, narrat or. LI § 11 sqq. 7 οὐτ' DU ὑπολογίσασθαι ADR² (ὃ et
 i in ras. corr.) U²: ὑπολογίσασθαι U¹, ἀπολογίσασθαι T (et sine dubio S¹;
 ὑπολογίσθαι T²) 9 Πίνδαρος] cf. or. XXXIII § 1 13 τι scripsi: τὸ O
 κὰν DU²: καὶ ARU¹T 14 καὶ secl. Wil. 15 ἐγὼ γοῦν Wil.: ἔγωγ' οὖν O
 16 οἶδ' U 18 ἔδει] praeter δ in ras. R² λέγειν ἔδει T¹, corr. superscr. β
 et α m. inc. 19 μελῶν ἀπάσης A¹, μελῶν ἀπάσης A² οὐ τὸν] ὃ τ in
 ras. multo ampliore U² 21 παρέχει πλείω D 23 πολλαχόθεν] add. mg.
 πανταχόθεν D² c. γρ. (Junt.)

5 Πετύσθαι δέ τινα ἤδη καὶ τῶν ἐν Ὑπερβορείοις οἶμαι τὸν 287 J
περὶ Κυζικίου χρησμὸν καὶ τὸν μάρτυρα τῆς εὐδαιμονίας τῆ πόλει,
δς ταῖς μὲν ἄλλαις πόλεσιν ἐξηγητῆς ἐστίν, τῆ δὲ πόλει ταύτη
καὶ ἀρχηγέτης. τὰς μὲν γὰρ ἄλλας πόλεις διὰ τῶν οἰκιστῶν ᾤκισεν 884 D
οὖς ἀπέστειλεν ἑκασταχόσε, ταύτης δὲ ἐκ τοῦ εὐθέος αὐτὸς γέ- 5
γονεν οἰκιστής. ὥστε πῶς οὐκ εὐδαίμων Κυζίκιος, ἀπὸ τοιαύτης
τε ἀρχῆς ἀρξαμένη καὶ εἰς τοιοῦτόν τε ἅμα [τὸν] οἰκιστὴν καὶ μάρ-
6 τυρα ἀναφέρουσα; Γνοίη δ' ἂν τις καὶ πρὸς τὴν θέσιν εὐθὺς
αὐτῆς ἀποβλέψας καὶ τὴν φύσιν τὴν δλην, ὅτι γιγνομένην αὐτῇ
τὴν ἐπωνυμίαν ἔθετο ὁ θεός· οὕτως καὶ τὰ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ τὰ 10
ἀπὸ τῆς θαλάττης συμβαίνει. πρόκειται γὰρ τῆς Ἀσίας, ἀρχο-
μένη μὲν ἐκ νήσου, καθισταμένη δ' εἰς τὴν ἡπειρον, ἐνθεν μὲν
τὸν Εὐξείνιον πόντον προβεβλημένη, ἐτέρωθεν δὲ τὸν Ἑλλησποντον,
σύνδεσμός τις οὖσα τῆς θαλάττης ἐκατέρας, μᾶλλον δὲ ἀπάσης
ἦν ἀνθρώποι πλέουσιν. παράπλοι δὲ αὐτὴν καὶ περίπλοι καὶ 15
εἴσπλοι ναυτῶν ἀπάντων οὐποτε λείπουσιν, ἀλλ' οἱ μὲν κομίζονται
οὐρά τὰ νῶτα ἐφέντες εἰς τὸ πέλαγος διὰ νήσων (τῶν) τῆς πόλεως,
7 οἱ δ' εἰς αὐτὴν καταθέουσιν τε καὶ ἀναθέουσιν. καίτοι εἰ τὴν Κο- 885 D
ρινθίω πόλιν εὐδαίμονα τοῖς ποιηταῖς ἔδοξε προσεῖπεῖν, ὅτι ἐπὶ
τῷ Ἰσθμῷ κειμένη τοὺς ἐφ' ἑκάτερα τῆς Πελοποννήσου βαδίζοντας 20
ὑποδέχεται, ἣ που λαμπρῶς ταύτη γε προσήκει τῆς προσηγορίας·
τῆς γὰρ θαλάττης ἐν μέσῳ κειμένη συνάγει πάντας ἀνθρώπους
εἰς ταῦτόν, τοὺς τε ἀπὸ τῆς εἴσω πρὸς τὴν ἔξω παραπέμπουσα
καὶ τοὺς ἔξωθεν πρὸς τὰ εἴσω, ὥσπερ τις ὀμφαλὸς τοῦ μεταξὺ
8 τόπου Γαδελῶν καὶ Φάσιδος. ἐστὶ μὲν δὴ καὶ ἐτέραις, οἶμαι, 25
νήσοις συμβεβηκὸς ἐν ἀφθόνῳ τῆ κύκλῳ θαλάττῃ κεῖσθαι, καὶ
Κρήτην Ὀμηρος σεμνύων ἔφη (τ 172) κεῖσθαι μέσῃ ἐνὶ οἴνοπι

2 χρησμὸν — μάρτυρα] fort. ex Apollinis oraculo quod memorat Schol. Apoll. Rh. 955. 959, in quo ipsum se beatae Cyzici urbis conditorem Apollinem dixisse nihil impedit quominus sumamus. vocem ἀρχηγέτης argutius interpretatur; ad ταῖς — ἐξηγητής cf. Plat. rp. IV 427 C; ceterum auget rem, cf. Theogn. v. 773
7 τε ἀρχῆς] τῆς ἀρχῆς T καὶ εἰς] καὶ del. Ddf. τὸν seclusi 10 οὕτω
UT 11 θαλάσσης T 15 παράπλοι — 16 λείπουσιν] cf. or. XXVI § 13 (98)
17 τὰ νῶτα huc transposui: ante κομίζονται O ἐφέντες] ἀφέντες U¹
τῶν add. Rsk.² 18 τε καὶ ἀναθέουσι om. R¹ 19 ποιηταῖς] cf. oraculum apud [Dion. Prus.] XXXVII § 13 εὐδαίμων πιτυώδεος ὄλβιος ἀχὴν κτέ. et infra ad or. XLVI § 22 20 τῆς Πελοποννήσου delenda videntur; requiritur τοῦ Ἰσθμοῦ, quod e τῷ Ἰσθμῷ praegresso facile suppletur 21 που ταύτη γε λαμπρῶς προσήκει Thom. M. p. 287, 14 (addit τὸ δὲ προσήκεν ἀντὶ τοῦ προσήκει λαμβανόμενον Ἀτικόν ἐστίν, ὥσπερ καὶ τὸ ἔδει ἀντὶ τοῦ δεῖ; cf. or. XXXIV § 3 et Plat. legg. XII 943 A κῆρῃ [et plura nunc apud Diels, Parmenides Lehrgedicht p. 59 sq.]) 23 εἴσω] ἔσω T 26 θαλάσση DU 27 μέσῃ] μέσῳ libri Homeric

πόντω', τὸ δὲ τῆσδε σεμνότερον· οὐ γὰρ ἐνὸς πελάγους τὸ μέσον
κατείληφεν· ἔξεσι δ' εἰπεῖν οὐ πολλὴν αὐτῇ μόνον εἶναι τὴν θά-
λατταν, ἀλλὰ καὶ πολλαπλὴν, τὸ μὲν πρὸς βορέαν ἄνω πηγὴν τινα
καὶ ἀφορμὴν ἀπάσης τῆς πλοῦμου, τὸ δ' αὖ πρὸς ἐσπέραν πορθ-
5 μὸν τὸν μῆμιστον καὶ χαριέστατον, τρίτον δὲ μέσον τούτων ἀμφο-
τέρων καὶ φύσει καὶ τόπῳ τοῦτο δὲ δὴ Προποντίδα κληθῆναι
πᾶν, ὡς εἰπεῖν, αὐτῇ πεπλήρωκεν. καὶ τὰ μὲν ἐκ θαλάττης 9
τοιαῦτα· τὰ δ' αὖ παρὰ τῆς γῆς ἀδελφά τε τούτων καὶ ἀντίρ-
ροπα. πολλὴ μὲν γ' ἡ πᾶσα καὶ ἄφθονος καὶ ὡς ἂν τις ἀξιόσειεν
10 κατ' ἐπωνυμίαν τὴν ἡπειρον εἶναι τὸ μέγεθος, πολλαὶ δὲ αἱ φύ-
σεις καὶ πλεῖστον ἀλλήλων κεχωρισμένα καὶ πᾶσαι νεύουσαι πρὸς
τὸ βέλτιστον· ὄρη τε γὰρ ἐνταῦθα ἡμερώτερα τῶν παρ' ἄλλοις
πεδίων, πεδία τε ἀποχωρῶντα οὐ πόλεως, ἀλλ' ἐθνῶν εἶναι, καὶ
ποταμοὶ καὶ λίμναι καὶ ἔλη καὶ νάπαι, [καὶ] μακάρων δὲ τινες
15 εὐθυμίαι. ὥστε εἴ τις βούλοιο πάντας οἰκίζειν τοὺς τόπους, 10
πολλὰς μὲν ἂν τὰς περὶ τὰς λίμνας γενέσθαι πόλεις, πολλὰς δ'
ἐπὶ ταῖς ἀκταῖς τῆς θαλάττης, οὐκ ὀλίγας δὲ ἐν τῇ μεσογείᾳ, καὶ
ταῖς πολλαῖς ἂν ὑπάρχειν ἀγνοεῖν ἀλλήλας, ὅσαι μὴ πόλεις πόλεων
ἐξῆς τύχοιεν οὔσαι. καὶ τὰ μὲν ἐκ γῆς καὶ θαλάττης τῇ πόλει
20 τοιαῦτα, ἀλλήλοις τε ἐφάμιλλα καὶ παραδείγμασιν οὐ πολλοῖς ἐν-
εχόμενα. ἀλλὰ μὴν αὐτὴν γε τὴν πόλιν καὶ ὡς νῆσον προσείποις 11
ἂν καὶ ὡς χερρόνησον καὶ εἴ τι ἐπέκεινα χερρονήσου πρὸς ἡπει-
ρον· διὰ γὰρ τὸ μὴ κατ' ἀρχαῖα εἶναι διαβατὴν μηδὲ ἀπὸ στενοῦ
τινος ὠρμηθῆναι, ἀλλ' ἐπὶ μῆκους παρατείνουσαν τὴν ἡπειρον,
25 κατ' ἄμφω τὴν σκέλη συνεχῆ πρὸς αὐτὴν εἶναι, τὸ τε τῆς Τύρου

TESTIMONIVM 3 resp. Menand. epid. p. 161 W. (345 Sp.)

2 δὲ|εἰπεῖν D 2. 3 θάλασσαν DU 3 πηγὴν τινα] scriptoribus Maeotis
palus mater et nutrix maris audire solet 4 πλοῦμου U, ω in ras. pr. m., cf.
ad p. 85, 22 τὸ / δ' S, eras. et acc. add. R² πορθμὸν] Hellepontum
6 lacunam indicavi: neque infinitivus κληθῆναι ad ἔξεσι δ' εἰπεῖν referri neque
coniunctione post πᾶν careri neque subiectum ad πεπλήρωκεν mente suppleri
potest 7 ὡς εἰπεῖν] ὡσει, ut videtur, R¹, corr. R² αὐτῆ AR²: αὐτῆ R¹, αὐτῆ
DUT 8 τε om. U 9 γ' ἡ AR (sed dubito): γῆ DUT 11 νεύουσαι] praeter
ν et σ in ras. R² (νεύουσαι R¹, ut Baroc. 136?) 12 ὄρη κτῆ.] cf. p. 100, 26 sq.
14 καὶ seclusi 15 εὐθυμίαι] εὐ et acc. R² ὥστ' DU τοὺς περὶ αὐτὴν
τόπουσ A² (Junt.) 16 ἂν om. D 16. 17 δ' ἐπὶ AT, δὲ ἐπὶ RD: δὲ τὰς ἐπὶ U
19 γῆσ καὶ DUT: γῆσ τε καὶ AR 20. 21 ἐνεχόμενα A²DUTS² mg.: ἐνεχόμεθα A¹,
ἀνεχόμενα R¹ 22 εἴ τι Rsk.: ἔτι ARUTD² mg., ἔστιν D¹ πρὸς ARD² s. l.:
ὡς D¹UT 24 ἐπὶ μῆκος ci. Rsk.; 'longe', non 'in longitudinem' παρατεί-
νουσαν] sc. urbem 25 κατὰ R τὴν ADU: τὰ RT σκέλη sunt partes
Cyziaci insulae, quae inde ab aggeribus, quibus cum continente terra coniuncta
est, orientem et occidentem versus in mare porriguntur; συνεχῆ, cohaerentem

παράδειγμα ὑπερβέβληκεν καὶ εἰ δὴ τις ἄλλη πόλις ἢ νῆσος παρὰ
 12 μικρὸν ἡπειρὸς ἐστίν. καίτοι Θουκυδίδης (VI 1) γε ἐπαινεῖ Σικελίαν, ὅτι εἴκοσι σταδίους ἀπέχει τῆς ἡπείρου τοῦλάχιστον· ἡ δὲ
 τοσοῦτον ἄρα ἀπέχει τῆς ἡπείρου ὥστε ἐξεῖναι καὶ λαθεῖν τὸ μὴ
 νῆσον εἶναι, κὰν εἴ τις τὰ χῶματα ἀνέλοι καὶ τὰς γεφύρας, ἐξεῖναι 5 239 J
 νῆξασθαι πρὸς αὐτὴν ἐκ τῆς ἡπείρου. οὕτως καὶ ἡ νῆσος ἅπασα
 καὶ ἡ πόλις οὐδὲν ἀτιμοτέρα τὴν φύσιν τῶν μεγίστων [νήσων] Κρή-
 13 τῆς καὶ Σικελίας. Κάλλη τοίνυν δημοσίων οἰκοδομημάτων καὶ
 τὴν ἅπασαν κατασκευὴν καὶ μέγεθος τῆς πόλεως οὗτ' ἀπορος λό-
 γων οὕτως οὐδεὶς ὥστε μὴ ἂν ἔχειν ἐπαινεῖν οὐθ' οὕτω λέγειν 10
 ἱκανὸς ὥστε ῥαδίως ἂν ἐνδείξασθαι. ἐγὼ δὲ ἅπαντα τάλλα παρ-
 εῖς, οὐ μάλιστα ἐμοὶ προσήκει μνημονεῦσαι, τοῦτο ἐκλέξομαι.
 14 δοκεῖ γάρ μοι κάλλιστα δὴ τοῦτο συμβόλων δεικνύναι τὸν οἰμιστὴν,
 καὶ ὅτι τῶν κρειττόνων τίνος ἐστὶ ποίημα· ἔοικε γάρ τις ἀπάντων
 εἶναι τῶν θεῶν ἱερά, ὥσπερ ἦν καλοῦσιν οὕτως ἀγοράν. ὥσπερ 15
 γὰρ κατὰ κλήρους ἅπασι θεοῖς ἐξηρημένη πᾶσα δὴ μεμέρισται, 888 D
 καὶ αὐτὴν οἱ νεῦ διειλήφασιν ὥσπερ ἀμιλλωμένων (τῶν) θεῶν πρὸς
 ἀλλήλους ὑπὲρ σωτηρίας τῆς πόλεως. θυσίαι δὲ καὶ πομπαὶ καὶ
 πρόσοδοι καὶ θεραπείαι θεῶν μετὰ τῶν καθεστηκότων θεσμῶν
 οὐ πόρρω τῆς Ἀθηναίων πόλεως, τὸ μὴ τῇ συγγενείᾳ χρῆ- 20
 σθαι πρὸς τὸ βέλτιστον. καὶ μὴν ἢ γε ἄλλη δύναμις τούτων ἀκό-

cum continente terra (πρὸς αὐτήν), urbem dicit aliquatenus ludens; de re cf. titulos Cyzicenos BCH. 1893, 453 γενόμενος ἐπὶ τῆς ὀρχῆς τῶν λιμένων καὶ τῆς λίμνης καὶ τῶν διορύγων καὶ τῆς ἐποικοδομίας τῶν προκειμένων χωμάτων; Athen. Mitth. 1891, 141 τὰ τε συνχωσθέντα τῶν ἐνρείπων πρότερον φόβοις πολέμων Τύρον scripsi (cf. Menand. l. c.): κύρου R, σκύρου ADUT

4 ὥστ' U 5 ἀνέλη D 6 οὕτω UT 7 νῆσων seclusi: νήσων ART, ἦν DU ex NH/ (i. e. νήσων) 10 μὴ DUTA²R²: om. A¹R¹ 12 ἐκλέξομαι DU¹
 13 δὴ om. U 15 ἀγοράν] θεῶν, ut Athenis 16 κατακληροῦσα πᾶσι AR¹
 ἅπασι τοῖς θεοῖς T ἐξηρημένη — διειλήφασιν] consulto (ob memoriam Plat. politic. 271 D) orationem variat; quae cuique μεμέρισται, ea ἐξαίρετα illi sunt
 17 ἀμιλλωμένων] ἀμνομένων U τῶν add. Wil. 18 καὶ πρόσοδοι — θεσμῶν] Thom. M. p. 306, 2 Ἀριστείδης ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ · καὶ πρόσοδοι θεῶν μετὰ τῶν καθεστηκότων νόμων recte ad nostrum locum Ritschl rettulit, quamquam similia (unde error natus) extant in Panath. I p. 240, 2 et 242, 7 Ddf.; ut θεῶν apud πρόσοδοι (Thom. M.) ferri nequit, ita καὶ θεραπείαι θεῶν (Aristid.) in ultimo huius enuntiationis membro mihi (θεραπείαι = ἀναθήματα Wil.) languent; fort. καὶ (ἄλλαι) θεοί, cf. Plat. rp. IV 427 B ἱερῶν τε ἰδρύσεις καὶ θυσίαι καὶ ἄλλαι θεῶν — θεραπείαι; legg. IV 716 D προσομιλεῖν δὴ τοῖς θεοῖς εὐχαῖς καὶ ἀναθήμασι καὶ ξυμπάσῃ θεραπείᾳ [θεῶν, seclusi] 20 lacunam indicavi; e. g. (et in hanc urbem non facit quod aiunt) cognatione q. s.; πόλεως (ὥσ)τε μὴ — χρῆσθαι (ἢ) πρὸς Rsk. 21 γε Rsk. (in exemplo suo Jebbiano): τε O

λουθος. τοσοῦτον γὰρ τῆ πόλει περίεστιν ὥστε καὶ τῶν ἐτέρωθι
 ναῶν καὶ ἄλλων κόσμων δημοσίων εἴ τις φραγὴ ταύτην εἶναι τὴν
 χορηγόν, οὐκ ἂν αἰσχυνθεῖη· οὕτω λαμπρά τε καὶ κοινὰ πᾶσι τὰ 15
 ὄντα κέκτηται, καὶ οὔτε Ἰταλία τῶν ταύτης κτημάτων ὑπερορχῆ
 5 οὔτε Αἴγυπτος οὕτω πόρρω οὔτε Τυρρηρικὸν πέλαγος οὔτε Σύρων
 καὶ Κιλικίων, ποιητῆς ἂν εἴποι τις (TGF. adesp. n. 162 N.²), ἐπι-
 στροφαί, οὔτε ἔθνος οὐδέν, ὡς ἔπος εἰπεῖν, οὔτε κατ' ἤπειρον οὔτ'
 ἐν νήσοις, ὃ μὴ παρὰ τῆς πόλεως ταύτης κεκόσμηται. Ἴωνας δὲ
 889 D 10 καὶ Αἰολέας καὶ τὰς πρὸ ποδῶν νήσους τε καὶ πόλεις τί τις ἂν
 λέγοι; καὶ τὸ δὴ νεανικώτατον, ὥσπερ γὰρ οἱ ἀγαθοὶ δρομεῖς ἐκ
 πολλοῦ προέμεινοι φερόμενοι αἰροῦσιν, οὕτως ἄρα καὶ ἡμεῖς πᾶσιν ἀν-
 θρώποις ὧν ἐδεήθησαν παρασχόντες, ἐπιστάντες αὐτοὶ τελευτατοί.
 240 J Πρὸς αὐτὸ γε ἦκα τὸ κλυδώνιον· πῶς ἂν εἴποιμι ὅσον βοῦ- 16
 λομαι; ἀλλὰ τοσοῦτον ἂν εἴποιμι ὅσον εἰπὼν συγγνωτὴν ἐμαν-
 15 τῶ. πάντας γὰρ μικροῦ δέω λέγειν ὅσοι τοῖς ὁμοίοις ἐνεχειρήσαν
 ὥσπερ εἰ παῖδας ἀπεφῆγατε, τοσοῦτον ἔργον ἐγείραντες, ὅσον ἐνθυ-
 μηθῆναι μὲν ἂν μανίας ἔργον εἶναι ἔδοξεν, ἐκτελέσαι δὲ κρεῖττον
 ἢ κατὰ ἀνθρώπων. ἀπορήσαι τις ἂν πότερον ἐνταυθοῖ μετ- 17
 ἐνήγεται τῆς νήσου τὸ πλεῖστον ἢ κατὰ χώραν μένει. οἶμαι δ'
 20 ἂν ἀπαντας συμφῆσαι μήτε πόλεως ἂν ἄλλης εἶναι τὸ ἀνάθημα
 μήτε λιθοτομίας ἐτέρας ἢ τῆς ὑμετέρας· οὐ γὰρ ἂν ἀρκέσαι τὴν
 φύσιν. πρότερον μὲν γὰρ τῶν νήσων ταῖς κορυφαῖς ἐτευμαζόντο
 οἱ πλεόντες, Κυζικὸς ἦδε, Προκόνησος αὕτη, τῶν ἄλλων ἦν ἴδιοι
 25 δεῖ λαμπτήρων οὐδὲ πυρσῶν οὐδὲ πύργων πρὸς τοὺς καταλιπόντας,

1 τοσοῦτων R¹, τοσοῦτο T - 6 ἐπιστροφαί Bergk (qui Aeschylō frag-
 mentum vindicavit) apud Nauck l. c. (ind. Wil.); ἐπιστροφαί AR¹UTD², ἐν στρο-
 φαῖς D¹R²; fauces Ciliciae, cf. p. 121, 4. 5 7 οὔτε ἔθνος — ἤπειρον add. mg. R¹
 8 ταύτης DU: ἀντὶς ART 10 δρομεῖς] εἰ in ras. A², δρομη|σ A¹ agnoscitur
 11 αἰροῦσιν AR, αἰροῦσιν T ἡμεῖς T 12 post παρασχόντες add. αἰρεῖτε
 vel νικᾶτε Rsk., quae mente potius ex αἰροῦσιν supplenda; ceterum cf. Eupol.
 frg. 94, 2. 3 K. ὥσπερ ἀγαθοὶ δρομῆς, ἐκ δέκα ποδῶν ἤρει 13 Πρὸς κτέ.] ad
 excitandam admirationem facta pausa ἀσυνδέτως pergit; eandem ob causam voce
 κλυδώνιον usus est: id quod dictu est difficillimum et maximum (Rsk.); ipsis
 templi laudationem dicit. De templo cf. Marquardt, Cyzicus p. 150 sqq.; Perrot-
 Guillaume, la Galatie et la Bithynie I 76 sqq., BCH. 1890, 517 sqq. (cf. Chronique
 des arts 1890, 93. 101; Amer. Journ. of archaeol. 1890, 189; at cf. quam ad or.
 XXXI § 13 memoravi meam disputationem) 15 ἐπεχειρήσαν D¹ 17 ἂν] κἂν T
 18 ἀπορήσαι τις ἂν ARD: ἀπορῆσαι γὰρ τις ἂν, at γὰρ s. l., T pr. m., καὶ ὅττα
 ἀπορῆσαι τις ἂν U 19 τῆς νήσου] Proconnesi, unde materies templi οἶμαι δ'
 οἱ δ' vel οἱδ' D¹ 21 ἡμετέρας D 23 πλεόντες] ἔον in ras. R² προκο-
 νησος A¹: προικόννησος UTA²R², προ|κόννησος R¹ nunc, προκόννησος D¹ (προικ-
 D²) cf. ad p. 2, 11 24 ἡμῖν RD 25 λαμπτήρων κτέ.] cf. p. 73, 25 sqq.

Aristides II.

ἀλλ' ὁ νεὸς πληρῶν ἅπαν τὸ δρώμενον τὴν τε πόλιν καὶ τὴν
 18 μεγαλοψυχίαν τῶν ἔχόντων αὐτὴν ὁμοῦ δηλοῖ, καὶ τοσοῦτος ὢν 990 D
 καλλίων ἐστὶν ἢ μείζων. εἰ δὲ ἔτυχον περιόντες Ὅμηρος καὶ Ἡσίο-
 δος, φραδίως ἂν μοι δοκοῦσιν εἰπεῖν τὸ περὶ τοῦ τείχους τοῦ Τρωι-
 κοῦ μυθολόγημα μεταθέντες, ὡς ἄρα Ποσειδῶν καὶ Ἀπόλλων κοινή 5
 φιλοτεχνήσαντες ἀπειργάσαντο τὸ ἔργον τῆ πόλει, ὁ μὲν τὴν πέ-
 τραν παρασχὼν ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάττης καὶ ἅμα ποιήσας δυ-
 νατὴν εἶναι κομισθῆναι, ὁ δ', ὥσπερ εἰκὸς οἰκιστὴν, βουλευθεὶς
 19 τὴν ἑαυτοῦ πόλιν κοσμήσαι προσθήκη τηλικαύτη. φαίης ἂν τῶν
 μὲν λίθων ἕκαστον ἀντὶ νεῶ τοῦ παντὸς εἶναι, τὸν δὲ νεῶν ἀντὶ 10
 τοῦ παντὸς περιβόλου, τὸν δ' αὖ περιβόλον τοῦ νεῶ πόλεως ἀπο-
 20 χρωῶντα γίνεσθαι. εἰ δὲ βούλει τὰ τῆς ἔφστώνης καὶ τρυφῆς,
 ἀντὶ γὰρ τῶν οἰκιῶν τῶν τριωρόφων καὶ τῶν τριήρων πάρεστιν
 ὄραν νεῶν τὸν μέγιστον, τῶν μὲν ἄλλων πολλαπλασίονα, αὐτὸν
 δὲ τριπλοῦν τῆ φύσει. τὰ μὲν γὰρ αὐτοῦ κατάγειός ἐστι θεῖα, τὰ 15
 δ' ὑπερφῶς, μέση δὲ ἡ νενομισμένη· δρόμοι δὲ ὑπὸ γῆν τε καὶ 241 J
 κρημαστοὶ δι' αὐτοῦ διήκοντες κύκλω, ὥσπερ οὐκ ἐν προσθήκης
 21 μέρει, ἀλλ' ἐξέπληθες εἶναι δρόμοι πεποιημένοι. ταῦτα μὲν
 οὐδὲν δεῖ λόγῳ κοσμεῖν, ἀλλ' εἰς τοὺς γεωμέτρως καὶ ἐπαύον-
 τας ἀποθέσθαι, καὶ τούτων ὅσοι τέλειοι καὶ ἱκανοὶ μετρηῆσαι 20 891 D
 πρᾶγμα τοσοῦτον· ὡς ἐγὼ καὶ τοῦτο ὀρθωθῶ, μὴ οὐδὲ τούτοις
 πᾶσιν ἢ τὴν ἀκριβείαν ἐξευρεῖν. εἰ γὰρ τις ἀποσταίῃ τῶν λόγων
 τῶν περὶ αὐτοῦ τοῦ νεῶ, ἱκανὸν καὶ τὰ μηχανήματα καὶ τὰ ὀχή-
 ματα θανατάσαι, ἃ πρόσθεν οὐκ ὄντα κατ' ἀνθρώπους ἐξεύρεν ἡ
 25 χρεῖα τοῦ νεῶ.

22 Ἄξιον δὲ καὶ τῆς τύχης ἔνεκα ὑμῖν συνησθῆναι. ἐπεγράψασθε

3 καλλίων R¹ δ' T 7 θαλάσσης T ποιήσασ] mare praebens δυνατὸν
 Baroc. 136 (prob. Rsk.²) 8 οἰκιστὴν] πολιστὴν U 9 φαίης ἂν] asyndeton:
 cf. p. 5, 4; 35, 14; 108, 15 10 μὲν om. U¹ νεῶν UTR²: νεῶ AR¹D 11 πόλεως
 ἀποχρωῶντα] cf. p. 35, 18 sq., 127, 13, tit. Mantineens. BCH. 1896, 125 v. 47 (ἐξέδρα)
 δυναμένη καὶ μόνῃ πόλεως κόσμος εἶναι 12 γίνεσθαι D, γενέσθαι U 13 τριή-
 ρων (-ηρῶν Δ)] navium nullus hic locus. τριήρης adiectivum synonymum vocis
 τριώροφος (quae tritior voci quaesitori, ut solet, pro commento addita), cf. διήρης
 i. q. ὑπερόρον (et quae exposui Herm. vol. XXXII de hac voce) 14 ναὸν D
 πολλαπλασίονα] auget rem (cf. ad v. 17): ambitus templi ambitu aliorum, quae
 nobis nota sunt, minor est, sola altitudine (columnis altiores non novimus) cetera
 superavit 15 αὐτοῦ Rsk.² 17 κρημαστοὶ — κύκλω] ambulationes pensiles,
 quae cellam intus circumdabant, columnis impositae; neque haec (Paesti enim
 alibique erant) neque subterraneae illae constructiones etiam nunc servatae (ex-
 tant sub Pompeianorum templo Iovis aliisque) peculiare templi Cyziceni decus
 19 ἐπαύοντας scripsi: ἐπαινέτας O (ON: NE) 20 τέλειοι RT 21 μὴ οὐδὲ
 AUTD²: μὴ δὲ RD¹ 23 ὀχήματα] σχήματα D² 24 κατὰ R

μὲν γὰρ τὸν ἀριστον τῶν εἰς ἐκεῖνον τὸν χρόνον βασιλέων ἦκει
 δὲ ὑμῖν τὸ ἔργον πρὸς τέλος ἐν τοῖσδε τοῖς καιροῖς, οἱ τὰ καλῶν
 αὐτῶν κάλλιστα εἰλήχασιν καὶ ὑπὲρ ὧν δικαιοτάτ' ἂν χαριστήριον
 τοσοῦτον ἐστηκόσ εἴη τοῖς θεοῖς, ἐπειδήπερ οὐ θάδιον [ἦν] μεῖζον
 5 ἔξυρρεῖν. ὅτι μὲν δὴ πλείστους οὗτοι τῶν πρὸ αὐτῶν βασιλέων 23
 προγόνους βασιλέας παρέσχοντο καὶ ὅποια τις ἢ τοῦ γένους αὐ-
 τοῖς ἀμφοτέρωθεν ἐξ ἀρχῆς κατασκευή, καὶ τροφήν ἦντινα ἐτρέ-
 φησαν καὶ ἐφ' ὁλοσισιν, καὶ τῆς παιδείας τῆς συμπάσης τὴν πε-
 ριουσίαν, μακρὸς τε λόγος διεξιέναι καὶ οὐδαμῶς πληρῶσαι θάδιος·
 10 ὁ δὲ τῆ τε παρούσῃ συνόδῳ μάλιστα πρόπειν ἀκοῦσαι μοι δοκεῖ
 καὶ αὐτῶν ἰδιαίτατον ἐγκώμιον καὶ τῶν εἰς μνήμην ἡμόντων ἐν(ὶ)
 λόγῳ θαυμαστότατον καὶ πᾶσαν τὴν εὐγένειάν τε καὶ παιδείαν
 ἔχει συλλαβὸν καὶ οὐτ' ἰδιώτης οὐδεὶς δύναται σιωπᾶν, πόλις τε
 392 D 15 ἅπασα καὶ γένη πάντα ἀνθρώπων ἐκπέπληκται, περὶ τοῦτο εἰς 24
 ἐπὶ πλείστον ἀραντες καὶ διὰ τῶν μεγίστων ἔργων ὄρον δείξαντες
 ὅτι τῷ ὄντι κοινὰ τὰ φίλων, οὐχ ἱππων ἀγέλης οὐδὲ σκευῶν οὐδὲ
 242 J πλέθρων τινῶν γῆς κοινωνήσαντες, οὐδ' εἰς ὄσον πρόσθεν μῆ-
 κιστον ἔδει προελθεῖν κοινωνίας· ἀλλ' ἐπὶ τοσοῦτον τῆς μεγαλο-
 20 ψυχίας ἐλθόντες ὥστε πᾶσαν τὴν γῆν καὶ θάλατταν τῷ λόγῳ
 τούτῳ καταλαβεῖν καὶ μηδὲν ἀκοινώνητον τῶν ὄντων αὐτοὺς ἐκ-
 φυγεῖν, ὡς ἀληθῶς καθ' Ὅμηρον κοινήν τὴν γῆν καταστήσαντες,
 τῇ προστασίᾳ μὲν αὐτῶν, τῇ δὲ χρεῖα συμπάντων· ἂ πρόσθεν
 εὔξασθαι μὲν ἐξῆν ὑπὲρ δικαιοσύνης, ἐλπίσαι δ' οὐδαμοῦ περιῆν,
 25 ἀλλ' ὁ τῆς εὐδαιμονίας ὄρος ὥσπερ εὐχὴ τις ἐφαίνοτο. στρατηγὸι 25

1 τὸν ἀριστον] ὁ et i in ras. R² (add. acc. sup. α). Θεφ' Ἀδριανῶ Malal.
 p. 279 Bon. (corr. Reinach BCH. 1890, 520: θεῖον ἀδριανῶ Oxon.) inscriptionem
 templo fuisse testatur; neque vero Hadrianus, cum a. 124 paulo diutius Cyzici
 versaretur (Dürr, Reisen des Kais. Hadrian p. 54), templum condidit (quare Aristides
 abstinuit additamento velut ὅτε ἤρξασθε τοῦ ἔργου), sed trecentos annos in ex-
 truendas aedes consumptos esse schol. ad Luc. Icarom. 24 tradit 2 πρὸς]

εἰς T τέλος] τὸ τέλος R, τέλη D τοῖσ om. R¹ 4 εἴη om. D¹ ἦν
 ADUTR², om. R¹, seclusi μεῖζον' Rsk.² 5 οὗτοι] M. Aurelius et L. Verus
 Caesares 9 μακρὸς τε] μακρότερος U θάδιος R 11 ἰδιαίτατον A (sic)
 DUT: ἰδιώτατον R ἐνὶ λόγῳ scripsi: ἐν λόγῳ O; καὶ λόγον Rsk. 12 παι-
 διὰν R¹ 14 πάντα scripsi: ἅπαντα O (hiat) 15 διατρούωμεν D 16 ὄρον]
 praedicatum ad τὴν παροιμίαν; cf. v. 25 17 τὰ τῶν φίλων U 19 κοινωνίας
 scripsi: κοινωνία AR, κοινωνία D¹ (ci. Rsk.), κοινωνίαν UTD² τοσοῦτο T
 20 τὴν om. T καὶ τὴν θάλατταν DU 21 καταλαβεῖν] λ et β in ras. A^r
 (ergo -βαλεῖν A¹) 22 Ὅμηρον — τὴν γῆν] cf. or. XXVI § 101 23 αὐτῶν O
 τῇ δὲ χρεῖα] τηδεχία A¹ (corr. A^r), τῇ δὲ χ||α, ras. sup. α, R¹ agnoscitur
 24 περιῆν] παρήν Rsk.² 25 sq. στρατηγὸι μὲν στρατηγόνος, ἦδη ἐν D
 9*

μὲν γὰρ ἤδη στρατηγοὺς ἐν κινδύνοις προ(σ)είλοντο, καὶ πόλεις
 ἀλλήλας ἐπὶ καιρῶν παρέλαβον, καὶ βασιλεῖς πρὸς βασιλέας φίλλας
 καὶ συνθήκας ἐποιήσαντο καὶ οὗτοι τῆς χρείας ὡς τὰ πολλὰ ἤτη-
 θέντες, καὶ μέχρι τούτου κοινωνίας ἔσμεν γενομένης· βασιλεὺς δὲ
 ἐκῶν βασιλέα νῦν δὴ πρῶτον προ(σ)εῖλετο ἐαυτῶ τῶν ὄλων, καὶ 5
 μόνος τῶν ἐκ τοῦ παντός αἰῶνος οὐκ ἀρχὴν [προσλαβεῖν] μᾶλλον
 26 ἐζήτησεν ἢ βασιλέα προσλαβεῖν ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἔσοις. καὶ γὰρ τοι
 καταφεις εἰς μέσον τὴν ἀρχὴν οὐκ ἐλάττον' ἐποίησε τὸ αὐτοῦ
 μέρος, ἀλλ' αὐτῶ τούτῳ μεῖζω τὴν τε αὐτοῦ καὶ τὴν τοῦ συνάρ-
 ξοντος κατέστησεν. Ἀλέξανδρος μὲν γὰρ ἐξέπληξεν τοὺς ἀνθρώ- 10
 πους, οὐ δεξάμενος τὴν πρὸς Δαρείου κοινωνίαν, καὶ ἕως καλῶς
 ποιῶν, ἅτε οὐ πρὸς δμοτίμον τὴν Ἀσίαν μέλλων νέμεσθαι· ὁμοῦ
 δ' ἔμοιγε δοκεῖ μῆδ' εἰ πολλῶ τις ἦν Δαρείου βελτίων, μῆδ' ἂν
 οὕτω δέξασθαι σὺν ἄλλῳ τῶν ἄλλων ἀπάντων κρατεῖν· οἱ δὲ τὴν
 βασιλείαν δικαιοσύνης σύμβολον τῆς τελεωτάτης ἐποιήσαντο, ὥσπερ 15
 τούτου χάριν παραλαμβάνοντες τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα, ἐν'
 27 εἶεν ἅπασιν ἀρετῆς διδάσκαλοι κοινοί. τοῦτο ὑπὲρ πᾶσαν μὲν
 Καννάσου περιόδον, τοῦτο δ' ὑπὲρ Ἰνδοῦς ἀλισκομένους καὶ Κα-
 σπίας πύλας, τοῦτο ὑπὲρ πάντα τὰνθρώπεια, τοῦτο τοῖς καλλι-
 στοῖς ἐστὶ νικῶντων καὶ ἂ προσήκει τῇ φύσει. οὔτε γὰρ εἴ τις 20
 ἔξω τοῦ Ἀτλαντικοῦ πελάγους ἐστὶν γῆ, ταύτην προσκτησάμενοι,
 οὔτε ὅσα ἀοικητα τῶν εἴσω δι' ὑπερβολὴν ψύχους ἢ καύματος, εἰ
 ταῦτα εὐρόμενοι κραθέντα παρὰ τῶν θεῶν προσθήκην τῆς ἀρχῆς

1 ἤδη om. U προσειλοντο Rsk.: προείλοντο O 2, 3 συνθήκας καὶ φι-
 λλας D 5 προσειλετο Rsk.²: προείλετο O ἐαυτῶ AR: κοινωνῶν ἐαυτῶ
 DT, κοινωνῶν αὐτῶ U; iunge πρῶτον — τῶν ὄλων, quod cum non intellexisset
 interpolator, κοινωνῶν adiecit 6 αἰῶνος (οὗτος) οὐκ Rsk.² 7 προσλαβεῖν
 seclusi 8 ἐλάττον' scripsi: ἔλαττον D¹, ἐλάττω ARUTD²; ἐλάττω — τὴν —
 μοῖραν Rsk.², at ἐλάττον' ad ἀρχὴν referendum; τὸ — μέρος i. q. κατὰ τὸ —
 μέρος τὸ αὐτοῦ AR, τὸ ἐαυτοῦ D 9 τε αὐτοῦ ARD τὴν om. D
 συνάρξοντος U¹: συνάρξαντος ASDTU²; dum socium regni adsciturus omnem
 potestatem in medio ponit, effecit, ut et ipsius et socii futuri potestas auge-
 retur 10 γὰρ ARTU¹ a. corr.: οὐν DÜ¹ p. corr. 12. 13 ὁμοῦ γέ μοι||
 δοκεῖ R (fuit γε?) 18 ἀλισκομένους] 'et σε in ras. A^r (A¹ incertum) 19 τοῦ-
 το δ' ὑπὲρ U πάντα τὰ ἀνθρώπεια DUT 21 ἔξω om. U [ἀτλαντικῶν]
 λ in ras. U², cf. v. l. p. 134, 8; ἀ/τλαντικοῦ D (ν eras.) 22. 23 εἰς ταῦτα R,
 εἰ/ταῦτα A (cum/mg., ibid. add. ἢ A^r) D: ταῦτα UT; si plane scripsisset Ari-
 stides, constructio foret haec: v. 15 οὔτε γὰρ (εἰ), εἴ τις — γῆ, ταύτην προσ-
 κτησάμενοι, οὔτε (εἰ) ὅσα — καύματος, ταῦτα εὐρόμενα — θεῶν, προσθήκην
 — ἐποίησαντο —, οὐκ ἂν — παρελθεῖν — δοκοῦσιν; nunc εἰ, ex quo prothesis
 totius enuntiati pendet, ante ταῦτα posuit; cf. or. XXVIII § 46 23 κραθέντα
 scripsi: κραθῆναι O; ea a dis vel temperata, quae ante prae gelu nimio aut aestu
 habitari non poterant τῶν om. T

894 D ἐποίησαντο ἰδίαν καθ' ἑαυτὸν πῶς ἐκάτερος, οὐκ ἂν ἔμοιγε ἐπ'
 ἀρετῇ τοσοῦτω παρελθεῖν ἅπαντας δοκοῦσιν, ὅσῳ περ νῦν τὰ ὄντα
 κοινὰ ποιησάμενοι καὶ περὶ πλείονος ἀλλήλους ποιησάμενοι τῶν
 ὄντων ἁπάντων. ὦ θανμαστοῦ μὲν τοῦ μηδὲν δεομένου βασιλεύειν, 28
 5 εἰ μὴ δοκοῖη τῷ ἀδελφῷ, θανμαστοῦ δὲ τοῦ μὴ δεχομένου βασι-
 λεύειν, εἰ μὴ σὺν τῷ ἀδελφῷ· ὦ τοῖς ἴσοις ἀλλήλους ἀμειψάμενοι,
 μόνοι μὲν ἀλλήλοις ἐπὶ πλείστον παραπλήσιοι, μόνοι δ' ἁπάντων
 πλείστον διαφέροντες, αὐτοὶ μὲν κοινῶν τῶν μεγίστων, ἐτέρους
 δὲ οὐκ ἔχοντες τῶν ἴσων κοινῶν. ὁ μὲν γὰρ τῶν Περσῶν βασι- 29
 10 λεὺς ἐδόκει τι διάφορον κεκτήσθαι τὸν καλούμενον βασιλέως ὀ-
 φθαλμὸν καὶ βασιλέως ὄτα· καὶ τοῦτο ἴσως μὲν ἦν τινα καὶ χρεῖαν
 ἔχον, τὸ δὲ πλείστον ἐμοὶ δοκεῖν ἀλαζόνευμα, ἵνα δὴ διπλᾶ τῶν
 ἄλλων ἀνθρώπων ὄραν καὶ ἀκούειν δοκοῖη. οἱ δὲ τοῦτο δὴ κάλ- 30
 λιστον καὶ σοφώτατον εἶρον πρὸς ὑπερβολὴν· ἀμφοτέρω γὰρ ἀλλή-
 15 λοις ὄτα καὶ ὀφθαλμοὶ κατέστησαν, καὶ τὴν παρὰ τῆς φύσεως
 χρεῖαν ἐδιπλασίασαν, καὶ τὴν φυλακὴν τῆς ἀρχῆς οὐκ ἀλλοτριάν,
 ἀλλ' οἴκοθεν ὡς ἀληθῶς ἐποίησαντο, κοινώσαντες ἅπαντα. καὶ
 οὐδὲν γε μᾶλλον τὸ τῆς μοναρχίας ἀγαθὸν διέφθαρται, ἀλλ' ἔστιν
 μοναρχία θανμαστῆ δυοῖν σώμασιν καὶ δυοῖν ψυχαῖν μᾶς γνώμης
 20 ἐνιδρυμένης, ὡσπερ τινὸς ἀρμονίας διὰ πασῶν τῶν χορδῶν δι-
 896 D ἠκούσης. τίς οὖν ταύτης γένοιτ' ἂν ἀμείνων μουσικῆ; τίς συναυλία 31
 φιλιτέρα τῷ τε Ἀπόλλωνι καὶ ταῖς Μούσαις; τίς ἀρμονία κοινο-
 τέρα τῷ τῶν ἀνθρώπων γένει; τὰ μὲν γὰρ Ἀμφίονος καὶ Ζήθου
 πρὸς τοσοῦτον ἦλθεν ὅσον πυργῶσαι Θήβας — κἀνταῦθ' ἀτινὲς τὴν
 25 τοῦ ἐτέρου μουσικὴν αἰτιῶνται —, οἱ δὲ ὑπὲρ πασῶν τῶν πόλεων
 καὶ πάντων ἀνθρώπων κοινωσάμενοι τὴν μουσικὴν ταυτὸν ἄδουσιν,
 πατρόθεν μὲν πού καὶ ἐκ προγόνων τὸ μέλος παραλαβόντες, ἔτι
 δὲ αὐτὸ τῷ παντὶ λαμπρότερον καταστήσαντες, ὡς † ἂν μάλιστα
 244 J ἐκεῖνων παῖδες κατ' εὐχὴν ἐγένοντο †. Πρέποντα δὲ μοι δοκοῦσιν 32

ἀμενοι

3 ποιήσαντες T, corr. incertum T¹ an T²: ποιησάμενος AD¹R, om. U,
 del. lineola transfixa D² ('τὸ δὲ ποιησάμενος ἰπαιτιον' Iohannes Philosophus
 in schol. ad h. l.) 8 κοινῶν T¹ 11 τοῦτο] in ras. II lit. R² 12 ἔχον
 ART p. ras., ἔχων T a. ras.: παρέχον DU διπλᾶ μόνος τῶν ἄλλων U
 14 ἀλλήλων T 17 οἴκοθεν] cf. infra § 45. 46 18 γε] τι DU 21 ταύτης
 γένοιτ' ἂν ἀμείνων ART: γένοιτ' ἂν ταύτης ἀμείνων DU μουσικῆς D
 24 πυργῶσαι Θήβας] Hom. 2 263 οἱ πρότεροι Θήβης ἔδος ἔκτισαν — πύργῳσάν τ'
 κἀνταῦθ' ἀτινὲς — αἰτιῶνται] velut Euripides in Antiope (frg. 184 N.²) Zethum
 exprobrantem fratris artem fecit 28 vv. ὡς — ἐγένοντο corrupta necdum
 emendata; ὡς ἂν μάλιστα ('ut quam maxime') — γενόμενοι dubitanter Wil.;
 quibus probatis etiam ἐξείνους rescribendum

καὶ τῷ τύπῳ τῆς πολιτείας διανοηθῆναι· μόνη γὰρ αὕτη πόλειον
 μετέβαλε τὸν νόμον. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι πάντες καὶ Ἕλληνες καὶ
 βάρβαροι ὅσοι κατὰ μικρὸν δυναστείας προσήψαντο, ἐν τοῦτο ἐσκέ-
 ψαντο, ὅπως μηδεὶς τῶν αὐτῶν ἀπολαύσεται, ἀλλ' ὡς οἶόν τε
 μάλιστα ἅπαντες ἀπελαθήσονται. μόνοι δὲ πάντων οὗτοι κοινὰ 5
 τάγαθὰ προῦθεσαν εἰς μέσον, ὥσπερ ἄθλα τοῖς βελτίστοις, καὶ
 οὔτε Εὐρώπην ἢ Ἀσίαν ἢ Λιβύην οἰκεῖν διαφέρει, οὔτε ἔστιν ὄρος
 διείρων οὐδεὶς, οὐ Τάναϊς, οὐ ἕληνη Μαιώτις, οὐκ Ἀτλαντὶς
 νῆσος, οὐχ ὃ τι εἴποι τις, ἀλλὰ πάντες ἀνθρώποι καὶ πάντα γένη 996 D
 προσήκει τῇ πόλει, καὶ πᾶσιν ἔξεστιν ἀρχεῖν τὰ γιννόμενα. ὥσπερ 10
 οὐδ' τῶν ἐν μέρει κοινὴν τὴν μετουσίαν ἅπασι καταστησαμένους
 ἤδεσαν τοὺς προγόνους τοῖς ἀξίοις, οὕτως αὐτοί, πλείστον ὑπερ-
 φέροντες ἅπαντων εἰς ἀρετὴν, κοινὴν τὴν ἀρχὴν τῶν ὄλων ἐποιή-
 33 σαντο. καὶ τό γε ἡδιστόν τῆς ἐπινοίας, ὥσπερ γὰρ πρότερον τοὺς
 κατ' ἐνιαυτὸν ἀρχοντας κατὰ συζυγίαν παρείχοντο ὀνομάζειν τοῖς 15
 ἔξω, οὕτω νῦν τοὺς διηγεκεῖς ἔξεστιν ὁμοῦ πατρόθεν τε καὶ σὺν
 ἀλλήλοις ὀνομάζειν. οὕτως καὶ τῆς πάσης πολιτείας ἀκόλουθα
 34 ἐσκέψαντο καὶ τὴν ὑπερβολὴν ἐλπίδος κρείττω παρέσχοντο. καὶ
 μὴν Ὅμηρος (B 196) μὲν ἔφη πον σεμνύνων τοὺς βασιλέας

θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφῶν βασιλῆων· 20

οἱ δὲ οὐ θυμὸς ῥώμην οὐδὲ ὀργῆς ἀμετρίαν τὰ ἐπίσημα τῆς ἀρχῆς
 ἐποιήσαντο, ἀλλὰ φιλανθρωπίας καὶ μεγαλοψυχίας τὰ κρᾶτιστα
 εἰσηνέγκαντο, καὶ τῷ ὄντι ἐδήλωσαν τὴν τροφὴν θεῖαν οὖσαν ἐαν-
 35 τῶν. ὁ γοῦν λογισμὸς αὐτῶν θεῖος καὶ ὡς ἀληθῶς ἄνωθεν ἔχων
 τὸ παράδειγμα καὶ πρὸς ἐκείνην ὀρῶν τὴν πολιτείαν, εἰ δεῖ κερὰ- 25

1 μόνη — μετέβαλε] cf. ad p. 21, 18 4 ἀπολαύσεται RT ὡς sic O
 5 ἀπελασθήσονται A a. ras. 6. 7 καὶ οὔτε Εὐρώπην κτέ.] cf. or. XXVI
 § 60. 100 7 posterius οὔτε Ddf.: οὐδὲ O ὄρος οὐδέλο διείρων DU 8 οὐκατα-
 αντία A (-τάαν- A²; mg.) R (-τανάντ-); οὐκ ἀτλαντίσ T, at λαν in ras. 2 litt. T²,
 οὐκ ἀτλαντίσ D cf. v. l. p. 132, 21 9 ὅτι ἄν εἴποι DU, cf. p. 30, 15 11 μετα-
 στησαμένους R¹, κατὰ s. l. add. R² 14 γε] τε D 15 παρείχοντο DUTA²:
 παρείχον τὸ A¹R; subiectum (sive Romani sive proavi Caesarum) non sine com-
 mentatione quadam supplendum; τοῖς ἔξω omnino non intellego: οἱ ἔξω neque eae,
 quae non sunt Romanae originis, gentes esse possunt, quandoquidem et ipsis Ro-
 manis annus e. g. 'Apronio Paullo coss.' audiebat, neque crediderim Aristidem
 se ipsum τῶν ἔξω dixisse; denique πατρόθεν obscurum; 'M. C. Caesares' in-
 tellegit Wil., in quibus patris vel familiae significationem desidero. mendum al-
 tius latere videtur 17 ἀλλήλοις] ἄλλοισ T a. corr. (corr. T¹ aut T²) οὕτω
 DUT 18 τὴν ὑπερβολὴν — κρείττω] cf. p. 131, 23 sqq. 19 βασιλῆ R
 21 ῥώμην — ἀμετρίαν Canter (prob. Ddf.): ῥώμη — ἀμετρία AR², ῥώμη —
 ἀμετρία R¹DUT, qui item dativi 22 ἀλλὰ κτέ.] 'sed subiectis (τῇ ἀρχῇ ex τῆς
 ἀρχῆς mente supplendum) stipes magni animi humanique egregias contulerunt'

λαιον εἰπεῖν· ἐπεὶ καὶ θεοὺς αὐτοὺς καὶ τὸν σύμπαντα δὴ κόσμον
 τε καὶ οὐρανὸν φιλίαν καὶ κοινωνίαν φασὶν εἶναι τὴν συν-
 245 J ἔχουσαν, καὶ διὰ τούτων τὸν αἰὲ χρόνον ἀσφαλῶς ἅπαντα πορεύε-
 σθαι, φθόρον δὲ καὶ δυσμένειαν ἐν θεῶν οἴκοις οὐδ' ἐν ἡθεσιν
 5 οὔτε εἶναι ποτε οὔτε γίγνεσθαι. Οἱ μὲν τοίνυν χαρακώματα 36
 καὶ τεύχη προσλαμβάνοντες μικροῖς τισι καὶ θνητοῖς ὡς ἀληθῶς
 ἐπαύξουσι τὰς ἀρχάς, οἱ δὲ ἀρετῆς καὶ δικαιοσύνης καὶ φιλίας
 οὕτω λαμπρὰ καὶ θαυμαστὰ πᾶσιν ἐξενεγκόντες ὄραν παραδειγ-
 397 D ματα, οὗτοι τὴν νίκην ὡς ἀληθῶς ἐκ θεῶν κέκτηνται, οὗτοι τῶ
 10 τῶν ἀθανάτων στεφάνῳ κεκόσμηται, τούτους καὶ θεῶν φίλους
 ὥσπερ ἀλλήλων εἰκὸς εἶναι καὶ τῶν ἀνθρώπων εὐεργέτας καθαρῶς
 νομίζεσθαι. ὥσπερ γὰρ οἱ γράφειν ἀγαθοὶ διὰ τῶν πινάκων τῶν 37
 ὑπὲρ κορυφῆς μεθ' ὑπερβολῆς δεικνύουσι τὰ γράμματα ὡς μέ-
 γιστα καὶ ὡς κάλλιστα γραφόμενα τοῖς παισὶν μιμεῖσθαι τὸ εἰς
 15 δύναμιν τὴν ἐαυτῶν, οὕτως οὗτοι τὰ κάλλιστα τῶν ἐν ἀνθρώποις
 διὰ τοῦ μεγίστου τῶν παραδειγμάτων ἐξέφηναν, ὥστε ἔχειν ἐκα-
 στον εἰς δύναμιν εἶναι μιμεῖσθαι καὶ καθάπερ διδασκάλων
 τῶν βασιλέων ἀπολαβεῖν εἰς τὰ αὐτῶν πράγματα. ποῖα ταῦτα 38
 20 Σεσώστριδος στήλαι δύναιντ' ἂν ὑπερβαλέσθαι, ἃς ἐκεῖνος ἐπ'
 ἀμφοτέροις ἴσθη περιῶν, μᾶλλον δὲ πον τούτων ἐγγὺς εἶναι δόξαι;
 τίς ἀνθρώπων ἅμα τοσαύτην τε ἐνίκησεν καὶ οὕτω λυσιτελῆ τοῖς
 νικωμένοις; καὶ γὰρ τοι τοῖς μὲν ἄλλοις ὁ φόβος οἰκτιοῖ τοὺς ἀρχο-
 μένους, ὑπὲρ δὲ τούτων εὐχαὶ καὶ χάριτες κοιναὶ παρὰ πάντων

1 δὴ om. U 2 τε om. T φασὶν] certo Empedoclem dicit; θεοὶ sunt
 Ζεὺς, Ἥρη, Ἄιδωνεύς, Νῆστις, quattuor elementa, κόσμον τε καὶ οὐρανὸν para-
 phrasis Empedoclei σφαιρον; oratorem κόσμον Empedocli proprie dictum non
 curasse non mirum 3 αἰεὶ A^r 4 δὲ margo Juntinae Monac. gr. 123 (Opo-
 rinus): τε O οὐδ' ἐν ἡθεσιν om. T; ad ἡθη θεῶν cf. Plat. Symp. 195 E
 6 ὡς ἀληθῶς suspectum, cf. v. 9 9. 10 τῶ τῶν ἀθανάτων στεφάνῳ] τῶ ἀθανάτω
 στεφάνῳ DU¹ 10 τούτους καὶ ADU, τούτοις καὶ R: καὶ τούτους T 11 τῶν
 om. DU εὐεργέτας DUTA²: εὐεργέται A¹R 12 γὰρ om. R 14 γραφόμενα
 Rsk.: γραφόμενοι O 17 εἶναι del. Rsk. (prob. Ddf.), falsus; e. g. Plat. Politic.
 300 C τὰ παρὰ τῶν εἰδόντων εἰς δύναμιν εἶναι γεγραμμένα διδασκάλων ἀπο-
 λαβεῖν τῶν βασιλέων D, βασιλέων διδασκάλων ἀπολαβεῖν U¹ a. corr., τῶν add.
 et verba transposuit α et β superscr. (in quo erravit) U pr. m.; deerrat τῶν
 βασιλέων in archetypo DU 18 αὐτῶν DUT ταῦτα(?) ἐσσωστρίδος A¹
 (corr. A²), ταυτ' ἐσσωστρίδος R¹ quatenus agnoscitur 19 δύναιτ' R 20 ἴσθη
 UTA²R², ἴσθη A^r: στή A¹R¹ (sine accentu), τῇ D¹ insequente lacuna, qua usus
 αἰσ
 ἀμφοτέροις τοῖς μέρεσι corr. D²; ἀμφοτέροις, sc. ἡπείροις, cf. Herodot. II 103
 περιῶν O δὲ πού RDUTA²; πον ad ἐγγὺς referendum, propter hiatum sede
 sua remotum; om. Baroc. 136 (prob. Ddf.) 21 τοσαύτην Wil.: τοσοῦτον O;
 τοσαῦτα Rsk.; cf. p. 113, 20 λυσιτελεῖ T 22 τοι τι D¹ ὁ om. T

οὐκ εὐπρεπέα μόνον εἰς τὸ μέσον γιγνόμενα, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ καθ' α-
 39 ρωτάτου τῆς γνώμης. εἰσέρχεται δὲ ἕμοιγε καὶ τὰ τῶν δύο τῶν 898 D
 σωτήρων θεῶν, οἱ τὴν γῆν ἅπασαν κατειληφότες σφῆζουσι κοινῇ
 καὶ συνεργάζονται, παρ' ἀλλήλους τε πέμποντες καὶ τὰς εὐεργεσίας
 τὰς παρ' ἑαυτῶν καὶ τὰς παρὰ τῶν ἀνθρώπων εὐχαριστίας κοινὰς 5
 ποιοῦμενοι· παρ' οἷς τίνας μᾶλλον τούτων εἰκὸς εὐδοκιμεῖν, ἢ
 τίνας ἐν πλείονι τῆς σωτηρίας εἶναι λόγῳ, οἵτινες ὡσπερ προ-
 φηται καὶ μίμημα τῆς ἐκείνων γνώμης γεγονάσι, τὴν καλλίστην
 φιλίαν ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ κοινοῦ τῶν ἀνθρώπων συνθέμενοι γένους;
 40 Ἄξιον οὖν τοῖς μὲν θεοῖς χάριν εἶδέναι, τοῖς δὲ βασιλεῦσι 10
 συγκαθεῖν τε καὶ συνεύχεσθαι, μακαρίζειν δ' αὐτοὺς τοῦ χρόνου, 246 J
 καὶ πρὸς τῷ μακαρίζειν ἀπολαβεῖν τῆς ἀρχῆς τὰ γιγνόμενα· κα-
 λοὶ μὲν γὰρ καὶ οἱ τῶν οἰκοδομημάτων οὗτοι κόσμοι καὶ θανμα-
 στώδως πιθανοὶ τοῖς πλήθεσιν, ἀλλ' ἐκεῖνο ἤδη τέλειον καὶ θεοῦ
 τινος ὡς ἀληθῶς δωρεά, ὅταν ἀμρότεροι συνῶδωσιν οἱ κόσμοι, 15
 41 οἱ τε ἐν ταῖς ψυχαῖς καὶ οἱ τῶν οἰκοδομημάτων. ὡσπερ γὰρ ἐν
 τούτοις τὰς ἀρμονίας ἐπαινοῦμεν καὶ τὸ σφῆζειν ἕκαστα τὴν γιγνο-
 μένην τάξιν πρὸς ἀλληλα, οὕτω καὶ ζῆν εἰς κάλλος τοῦτ' εἶναι
 χρὴ δοκεῖν, ὅταν ἀρμονία καὶ τάξις διὰ πάντων κρατῇ. οὗτος δ'
 τῶν πόλεων ὡς ἀληθῶς κόσμος οἰκείος, οὗτος καὶ ἄνδρα ἰδίᾳ καὶ 20
 πόλιν σφῆζει, τοῦτον οὐδὲν δεῖ πρίασθαι χρημάτων δαπάνης οὐδὲ
 χρόνων τριβῆς, οὐδ' ὑπηρετῶν οὐδὲ μηχανήματα ἰσάντας
 πραγματεύεσθαι, ἀλλ' αὐτὸν τίνα ἕκαστον ἑαυτὸν δεῖ πεῖσαι προ-
 42 ελέσθαι τὰ βελτίω. καὶ μὴ θαναμάσῃτε εἰ μηδὲν ἔχων ἐπιτιμιᾶν 25 899 D
 εἶτα παραίνεῖν ἀξιώ, μηδὲ τῶν ἐπ' αἰτίᾳ παριόντων μόνων τὴν
 παραίνεσιν εἶναι νομισθε, ἀλλ' ἔστιν καὶ τοῖς ἐπαινοῦσι προσ-
 ἤκουσα· δηλον δὲ ἐκ τοῦ παλαιοῦ τοῦ περὶ τῶν δρομεῶν θρυλου-
 μένου λόγου. οὐδεὶς γὰρ ὡς ἔπος εἰπεῖν προτρέπει τοὺς ὑστάτους

2 καὶ τὰ] κατὰ R¹ τῶν σωτήρων] Aristides non Dioscurus, sed Aescu-
 lapium et Sarapidem dicit; alterum τῶν del. D², fort. recte 3 ἅπασαν] ἅ in
 ras. A^r 4 παρ' om. U 6 τούτων] ων in ras. R², R¹ incertum 11 ἀ-
 τοῦσ ARDT 12 τῷ] ex τὸ corr. D¹, ὦ in ras. R², R¹ incertum 13 prius
 καὶ om. Thom. Mag. p. 309, 11 οἰκοδομημάτων] οἰκοδομοῦντων Thomae
 Mag. (l. c. 12) libri ex Aristide non correcti οὗτοι] οἷδε DU 14 πιθανοὶ]
 ποθεινοὶ UD² 18 καὶ τὸ ζῆν T τό[τ' εἶναι U 19 οὗτος] οὕτως R
 22 οὐδ'] οὐδὲ U ὑπηρετῶν AUT, ὑπ' ἀρετῶν R, om. D; lacunam indicavi,
 e. g. οὐδ' ὑπηρετῶν (πλήθη μισθουμένους) 23 αὐτόν sic O 25 μόνων
 sic O; μόνον Junt. (edd.) 26 προσήκουσα RDUT: προσήκοντα A, quod fort.
 defendi potest (ἅ εἰς παραίνεσιν φέρεῖ) 27 δ' U θρυλλομένου DU, θω-
 λουμένου A¹, corr. A^r; ad rem cf. Isocr. IX 79; omnino inter nostrae orationis
 et Isocrateae perorationem similitudo intercedit 28 τοὺς ἐπάτους R

αὐτῶν οὐδὲ τοὺς δλωσ ἀπολειπομένους, ἀλλ' οὗς ἂν ἐγγὺς ὄντας
 τῆς νίκης ὄρα. οἶμαι δὲ καὶ τοὺς στρατηγούς τοὺς παρακλητικούς
 τῶν λόγων οὐ πρὸς τούτους ἀναλίσκειν τῶν στρατιωτῶν, οἷς ἂν
 ταυτὸν ἦ πολλὰ τε καὶ μηδὲν εἰπεῖν, ἀλλ' οἷς ἂν εἰς δέον μέλλη
 5 μάλιστα γίνεσθαι. ὡς δὲ καὶ ἡμεῖς νῦν οὐδὲν ποικίλον οὐδὲ σο- 43
 φὸν λέγομεν πρὸς ὑμᾶς, ἀλλὰ σχεδὸν ταῦτα ἃ ποιεῖτε καὶ ἐν οἷς
 τέτραφθε, ταῦτα δ' ἐστὶν ἀρχόντων αἰδώς, νόμων τιμὴ, ταῦτὰ
 φρονεῖν, αἰεὶ μὲν δὴ ποτε εὐδοκιμοῦν πρᾶγμα, τοῖς δὲ παροῦσι
 καιροῖς καὶ σφόδρα συμβαῖνον. νῦν χρη' πάσας τὰς πόλεις ἀδελ- 44
 10 φρὰς ἀλλήλαις ὑπολαμβάνειν, νῦν στάσεις μὲν καὶ ταραχὰς καὶ
 247 J φιλονικίας καὶ τὸ μικρολογεῖσθαι περὶ τῶν ματαίων ἐκποδῶν ἀν-
 ελεῖν, νομίσαντας θηρίων εἶναι νοσήματα ταῦτα κἀκείνοις αὐτὰ
 παρεῖναι δεῖν, εἰρήνην δὲ ἀληθινήν καὶ φιλίαν ἄδολον καὶ δικαιο-
 σύνην καὶ τὴν διὰ πάντων εἰ οἶόν τε κοινωνίαν μέγιστον κερδῶν
 15 ὑπολαβεῖν, ἐν μὲν ταῖς ἐπιμιξίαις ταῖς παρ' ἀλλήλους τοῦτο δὴ
 τὸ πάλαι λεχθὲν ἐπισταμένους, ξένους εἶναι, ἐν δὲ ταῖς τῶν ξένων
 ὑποδοχαῖς ἐλάττω τῆς ἐξουσίας ποιοῦντας, εἰδότες ἐστὶν οὐ καὶ
 ἦτταν νίκης εὐσχημονεστέραν οὖσαν καὶ πλείονος ἀξίαν. ταῦτα 45
 γὰρ ἐξ ἀρχῆς τὰ κράτιστα καὶ τοῖς παροῦσι καιροῖς προσήκοντα
 20 καὶ παρ' αὐτῶν εὐθὺς οἴκοθεν τὴν ὠφέλειαν ἔχοντα καὶ πρὸς τὴν
 παρὰ τῶν βασιλέων τιμὴν θανμαστόν ὅσον διαφέροντα. ὡς οὐκ
 400 D ἐστὶν ὅπως ἂν μᾶλλον αὐτοῖς χαρίζοισθε ἢ οὕτως δρῶντες, ἢ ὅπως
 ἂν μᾶλλον παρ' αὐτῶν ὑμῖν ἃ βούλοισθε γίγνοιτο ἢ εἰ παρέχετε
 ὑμᾶς αὐτοὺς ὁποῖους ἂν ἐκεῖνοι μάλιστα βούλοιντο. σχεδὸν δέ, 46
 25 ὥσπερ ἔφην (§ 43), οὐδὲν ἄλλοτον ὦν ποιεῖτε παρήνεσα, ἀλλ'
 ὥσπερ τὸν νεῶν ἐπήνεσα βλέψας εἰς αὐτὸν καὶ οὐδὲν οἴκοθεν

1 αὐτοῦ D 3. 4 οἷς ἂν μὴ ταυτὸν RD 4 μέλλη DUT²: μέλη A¹ (-η
 A¹) RT 5 μάλιστα] κάλλιστα D γίνεσθαι U 6 ταῦτ' AR¹, ταῦθ' DUR²
 10 ἀλλήλας RDU 11 φιλονικίας O 13 παρεῖναι] bestias relinquere, ad
 bestias reicere 14 μεγίστων R¹ 15 παρ'] πρὸς Oporinus 16 πάλαι
 λεχθὲν] certi cuiusdam auctoris dictum significari coll. p. 50, 34 crediderim. iu-
 bentur peregrinantes modestia uti et verecundia (μὴ παρορησάζεσθαι); confert
 Wil. Eur. Med. 222 sqq. Supp. 891 sqq., cf. etiam quae disputat Muson. ap. Stob.
 III 40, 9 p. 753 sq. H.; ἐπιμιξίαν de peregrinatione (non de commercio generatim,
 quanquam Thuc. V 78 ἐπιμιξίας — ἀλλήλους compilavit) dixisse videtur (opponitur
 ὑποδοχή); ceterum cf. Plat. legg. XII 949 E. 18 ἦτταν — ἀξίαν] cf. or. XXIII
 § 71 20 αὐτῶν A²T p. corr.: αὐτῶν O οἴκοθεν — ἔχοντα] cf. [Aristid.]
 or. XXV § 14, ad εὐθὺς οἴκοθεν or. XXXIV § 21 22 ὅπως ἂν — δρῶντες,
 ἢ om. D¹ in confinio fol. 7^v 8^r αὐτοῖς A αὐτοῖς — 23 μᾶλλον om. R
 χαρίζοισθε ἢ οὕτω U 23 βούλοισθε A: βούλοισθε RDUT; ad rem cf. Isocr. III 62
 εἰδότες ὅτι κτέ. γίγνοιτο RT παρέχετε ARUD²: παράσχοιτε T, παρ-
 ἔχοντες D¹ 24 ὑμᾶς αὐτοῖς RT post corr. A² 25 οὐδὲν ἄλλ' οἶον ὦν R

εὐρών, οὕτω καὶ νῦν ἴδιον μὲν οὐδὲν οὐθ' εὐρηκα οὐτ' εἴρηκα, ἀ
 δὲ δὴ ποιοῦντας, ταῦτα ἐπήνεσα καὶ ταῦτ' ἀγαθοῦ χάριν τοῦ
 συμβόλου, ὅπως μὴδὲν ἐλλείποι τῷ λόγῳ τῶν προσηκόντων παρ-
 εἶναι. τὸσαῦτα καὶ ἡμεῖς ὑμῖν εἰς τὴν πανήγυριν ὡς ἐκ τοῦ παρα-
 χρῆμα συμβαλλόμεθα, καὶ ἕως μετρίως ἔχει.

1 οὐτ' εὐρηκα οὐτ' AR 2 ταῦτα ἀγαθοῦ D 3 συμβούλον, mg. γρ.
 συμβόλου T¹; ludit in hac voce, cum v. 5 συμβαλλόμεθα usurpet (Wil.) τῷ
 λόγῳ om. T; προσήκοντα dicit templi, Caesaris, civitatis Cyzicenorum laudes
 4. 5 παραχρῆμα] παραντίκα D Subscr. πανηγυρικός (om. A) ἐν κνζ(κωι (-ω T)
 περὶ τοῦ ναοῦ AT

XXVIII.

(49) ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΑΡΑΦΘΕΓΜΑΤΟΣ.

Λεινοί τινές εἰσι νοῦθετεῖν ἑτέρους ἀφέντες ἑαυτούς· καὶ εἰ

Libri ASQUT = O

Somnio iussus Aristides in laudem Minervae (Ἀθηνᾶ § 7. 105; ἡ θεός passim) orationem quam etiam nunc nos legimus (Ἀθηνᾶ, or. XXXVII) composuit eamque publice de scripto (§ 75 ὑπὲρ ὧν ἔγραψα; 21. 137) recitavit (§ 75 ἐδέλκωνον). in media vero oratione libello deposito substitit atque ex tempore (§ 94 ἀπὸ στόματος) quaedam inseruit (§ 2) neque cogitata ante neque parata (§ 137 ἔξω τοῦ βιβλίον παρελήρησα; cf. 21 ἄγραφον), quibus sui suaeque eloquentiae laudes celebravit, imitatus quadantenus, ut ipse ait (§ 97), comoediarum scriptores Graecos, qui persona deposita de se suisque rebus ad spectatores verba facere solebant. neque iniuria orator hac comparatione usus est; ut enim extra fabulam poetae parabasim esse voluerunt, ita Aristides verba illa ex tempore dicta deae laudationi non immiscuit, sed laudibus integris redditus atque absolutis extra orationem (cf. etiam § 136 σκηρῆν — παρασκήνια) de oratione sua adiecit ea, quae hanc ob causam παράφθεγμα (passim, item παραφθέγγεσθαι) audiunt. Fuit autem in corona orator quidam, quem illius laudationis pertaesum est (§ 1. 2), sive quia adversariorum Aristidis e numero erat, sive quia Aristides revera ambitioni suae nimium tribuerat; hoc enim eum fecisse et ex iis quae ipse de laudibus illis prodit luculenter apparet, neque abhorrent talia ab homine vanae ostentationis plenissimo; illud inde concluderis, quod Aristides esse hominem istum omnino non novisse profitetur (§ 3. 14); nullus enim dubito adfirmare Aristidem oratoriae simulationis artificio uti (cf. ad p. 147, 10), cum adversarium sibi notum esse negat; summa igitur cum contemptione de homine isto loquitur, quod, si ille ignotus Aristidi fuisset, illepidum foret, sin adversarius, par est; quare rectius fortasse utramque vituperandi causam fuisse dicendum est. Ille igitur amico cuidam Aristidis vel auditori mandavit, diceret Aristidi suo haec (§ 2): non bene eum fecisse, quod orationi laudes illas interposuisset; deforme enim esse de se suisque orationibus praedicare cum qualibet in corona tum apud eos qui bene oratoris virtutes novissent (ἐν εἰδόσι § 6. 45—47. 149; cf. Isocr. IX 5 τὰ τῶν ἄλλων ἔργα κοσμεῖν ἐν εἰδόσι ποιούμενοι τοὺς λόγους) palmamque ei libenter tribuerent; talia esse ἀλαζόνος (§ 49. 12. 36. 78. 104; ἀλαζονεύεσθαι 35. 89; ἀλαζονεία 63; cf. ἀθάρδεια 41). His Aristides haud ita multis diebus interiectis (ἀ πρώην παρεφθεγξάμην § 36) adversatus est composita περι τοῦ

μέν γε ἐκ τοῦ εὐθέως προσιόντες ἐποίουν αὐτό, κέρδος ἦν ἄν —

παραφθέγματος oratione, qua quam obtrectator iste ἀλαζονείαν dixisset, eam παραρησίαν (§ 85. 86. 88. 147) vel μεγαλοφροσύνην (§ 149, pro quo plerumque simplex τὸ φρόνημα usurpavit) illam vere Graecam esse doceret. Atque ita instituit causam, ut cum sententiae suae testes produceret clarissimos Graecorum poetas scriptores philosophos oratores imperatores artifices legum latores, longae huic enumerationi disputationem interponeret, qua a dis Musisque sese afflatum (ἐνθεον) dicendique fervore et furore vere poetico correptum illam artis suae laudationem extra ipsam orationem addidisse probaret (§ 104—134). Neque laude causae solleter dispositae orator fraudandus: neque enim paucas virtutes neque eas parvas inserta illa disputatione orationi paravit. Primum rei tractationem variavit ita, ut testimoniorum enumeratio iusto non longior fieret neque lectores taedio adficeret. deinde contigit, ut artis facultatisque dicendi splendidum specimen ederet: etenim cum alius sit artis conserere ratiocinationes et argumentationes vel enumerare testes et testimonia, alius adumbrare divinam animi inflammationem aut effingere imaginem oratoris caelesti quodam mentis instinctu verba profundentis, utriusque generis dicendi specimen una eademque amplexus est oratione. adde hoc: nullam dixeris orationis particulam esse, cui orator non immiscuerit venenosos sales irrisionis cavillationis maledictionis, quibus adversarii ignorantiam stultitiam malevolentiam carperet et castigaret ita, ut etiam iudicialis eloquentiae lepor quidem orationi insit. tantum autem abest, ut his conviciis in iudiciali genere solemnibus adpersis artem corruperit, ut vel consummaverit artem: fecit enim sese causam suam dicere contra adversarium sycophantam (§ 3); quare et in exordio et in peroratione velut causidicus cum adversario altercationem iustam (cf. ad § 153) instituit. venio ad laudem eam quam ut postremo loco posui, ita tractationis non ultimam esse iudico. dixerit quis abhorrere quodammodo a sobrietate et siccitate orationis iudicialis evagantem istam et dissolutam eloquentiam, qua Aristides naturam et vim praedicet oratoris mente divina incitati. neque tamen rem pessumdedit. causam quaeris; tribus verbis summam complectar: paraphthegma paraphthegmate defendit. primum orator sensim paullatimque — ita enim finxit — in paraphthegma quasi delabitur (cf. ad § 103), deinde argumentationem in ipso paraphthegmate furatur, cum profitetur se facere non posse, quin mens ratioque oratione auferatur. iam sentis artem? alterum quod adversarius Aristidi vitio verterat — nimiam dico iactantiam — congestis testimoniis fortasse refellere licuit; at restabat alterum gravius: nulla omnino necessitate oratorem coactum fuisse inicere paraphthegma. quod cum nullo modo posset argumentando refutari, Aristides iustae illi argumentationi propriam quandam partem inseruit, qua significare aut adumbrare studuit, cur veri oratoris munus rationibus artis et regulis neque comprehendi neque circumscribi posset. sed cum summam defensionis paraphthegmate inclusit, simul probari rem nequire quadantenus confessus est; quod ne causae suae noceret, aliud artificium adhibuit: locum quem de divino furore non sine sui ipsius laudatione esse voluit, non adnexit testimoniorum enumerationi absolutae, sed mediae interposuit. ita ea quae probare nequibat, testimoniorum agmine et turbine cineta quasi obruit ac texit totique argumentationi et tractationi speciem integri iudicii solique rei intenti quam maxime vindicavit. est autem

ἢ γὰρ ἐπεισθῆ τις ἂν ἢ πείσας ἀπήλλακτο — νῦν δ' ἐτέρους

summa defensionis haec. 'Orator qui quidem praeclaro hoc nomine vere dignus est, a dis Musisque incitatus necessario sentit cogitat agit dicit, quae eum sentientem augureris, cogitantem suspiceris, agentem vides, dicentem audis: ea enim numinis vis est in illo conspicua. talia nulla ratione comprehenduntur neque ei sunt intellegenda, cuius nunquam pectus deus caelesti furore percussit. quid? quod tanta vi flumen orationis numine incitatae rapitur, ut optimus quisque orator maxime pronus sit ad evagandum in loca sublimiora ratione humana? nonne et ego ipse et haec mea oratio exempla quam splendidissima? quamvis enim rem instituissem ita administrare, ut solis in testimoniis colligendis et componendis versarer, qua ratione nescio an aridior vel ieiunior cogitari non possit, tamen iterum mihi subnatum paraphthegma, quo verba de me meisque rebus facio. neque id vitio mihi dandum, quod superba fortasse videntur quae dico: caelesti numine afflatus qui loquitur, eum consentaneum est magis quam ceteros mortales sibi suaeque virtuti confidere. necesse mihi erat edere et hoc paraphthegma, quod nunc non proloqui non potui, et illud prius quaecumque fuit. quae enim patitur verus orator, ea agit et dicit: non potest aliter. dis quis obviam eat?' Haec Aristides. — Scio equidem et fuisse et esse plerosque qui hanc orationem acerbissime vituperarint propter fastuosam qua repleta sit auctoris iactantiam; neque ego causam laudo: laudatam volo artem, quam minime perspexerunt qui solam spectant rem. sed ne quis nimis me laudibus dicat dispositionis et tractationis artem extulisse, re vera huic orationi inesse paraphthegma ex iis probabo, quae ipse Aristides de prioris paraphthegmate memoravit. Atque initium ab ipsa ea oratione videtur fecisse, quam declamavit in Minervae laudem compositam; ita enim interpretanda esse opinor quae adversario obvertit, se non in universum de orationibus suis vel de tota arte verba fecisse, sed de una illa quam manibus tenuisset oratione (§ 75 ἐγὼ — παρεφθελῆσαμην). immo certissimum est Aristidem etiam de se suaque arte fusius dixisse; quod non vereor ne neget qui et attente orationem legerit et ipsum oratorem bene noverit. iam vero cum orationi suae 'Minervae' summas laudes vindicasset, statim de virtutibus orationis sive singillatim sive generatim disseruit, ut et rationem laudis huius daret et auditores hebetiores edoceret, ne lumina orationis eos fugerent neu quemquam lateret, qua voluptate frui liceret homini artis perito in audiendo oratore (ἐπιστροφῆς ἔνεκα καὶ τῆς κοινῆς ἀφελείας τῶν ἀκονόντων § 105. 8. 41, ἐτέρους ἀφελῶν 43; πρὸς τοῦτους παρησιδίζεσθαι κατ' εὐνοίαν 147, quae omnia quid sibi velint, e § 119 sqq. perspicitur). tum perrexit: 'non mirum esse, si ipse singulare quoddam artis specimen illa sua oratione edidisset, cum verba ei inessent, quae ab ipsa Minerva sibi inter somnium essent subministrata (§ 21 ὅτι καὶ ἀντικρὺς — προῦδειξεν). huic igitur deae confisum (καὶ σὺν τῇ θεῷ § 94), confisum etiam Aesculapio somnii auctori sese non veritum esse libere profiteri, quae de sua ipse oratione iudicaret (§ 75 καὶ τὰτα τοῖς φήναι θεοῖς θαρρόν). neque vero hanc unicam orationem deae Musisque (§ 21 ἀ προήχθημεν — τῇ θεῷ) se debere, immo quicquid in arte et eloquentia illum usque ad diem praestitisset, omnia dis Musisque se accepta referre. divino enim furore impletum se orationes suas et componere et perorare; divinitus delata qui uteretur eloquentia quid mirum si diceret divinitus et arti cumulum addidisset et omnium totius aevi oratorum esset summus?' Aristidem autem hoc sibi nomen

διακόνους ὑποβαλλόμενοι τῆς συμβουλῆς ὡς ἀληθῶς σκιαμαχεῖν ἀναγκάζουσιν. καὶ τὰ προοίμια δεινῶς ἐκ κύκλου αὐτῶν ὡς μὲν ἔχω πρὸς αὐτὸν ἐνόησας, ὅτι μὲν εἰς εἰμι τῶν φιλοῦντων τὰ 2 τοιαῦτα· ταῦτα δ' ἐστὶ πλεῖον ἢ ναυτιῶν. καὶ τοίνυν καὶ πρῶην τις τὸ αὐτὸ πρόβλημα ποιησάμενος ἀπαγγέλλειν ἐν τῶν ἐμῶν 5 ἐκέλευεν πρὸς με, ὡς ἄρα οὐκ ὀρθῶς παραφθεγγζαίμην μεταξὺ τοῦ ἐγκωμίου καὶ τῶν λόγων τῶν εἰς τὴν θεόν· οὐ γὰρ εἰκὸς ἄρα εἶναι περὶ αὐτοῦ καὶ τῶν αὐτοῦ τι λέγειν τινά, ἄλλως τε καὶ ἐν τοῖς ἀκριβῶς εἰδόσι· πάντως δὲ εἰδέναί πάντας περὶ τῶν λόγων τῶν ἡμετέρων ὅσον τι ὑπερέχουσιν — τουτὶ γὰρ προσετίθει — καὶ ὅτι 10 492 D εἶ τι ἄλλο ἄλλω, καὶ τοῦτο ἡμῖν ἀπειρασταί· πολλὰ τοιαῦτα ἐχαρίζετο τοῦ παραδέξασθαι τὴν αἰτίαν ἡμᾶς. φέρε δὴ καὶ πρὸς τοῦτον ἀποκρινώμεθα, ἐπειδὴ γε καὶ ὁ χθιζίνος ἡμῖν ἐστιάτωρ ἔχει τῆν ἀξίαν.

3 Πόθεν οὖν ἂν αὐτὸν ἐπιχειρήσαιμεν ἀρξάμενοι μεταπαιδεῦειν, 15 ἄνδρα οὕτω σεμνὸν καὶ πόρρω σοφίας ἐλαύνοντα ὥστε καὶ ἐτέρους ἐπιχειρεῖν νουθετεῖν οὕτως ῥαδίως; ἐγὼ μὲν ὑπὸ σπουδῆς μοι δοκῶ τὸ τελευταῖον πρῶτον ποιήσειν, παρέξομαι γὰρ αὐτὸν καθ' αὐτοῦ μάρτυρα, ὅτι συκοφαντεῖ. καὶ δὴ παρέστω μὲν ἀνήρ, εἴτ' οὖν πάρεστιν εἴτε μὴ· οὐ γὰρ οἶδά γε αὐτὸν ὅστις ὦν τυγχάνει, 20

in paraphthegmate priore arrogavisse tacite ipse testatur est verbis: ἄνθρωπον δὲ ἐν ὀλίγοις ἐξεταζόμενον, οὐδὲν γὰρ ἄλλο λέγω τὰ νῦν περὶ τῶν ἐμαντοῦ λόγων § 88, neque alia subest sententia verbis quae in fine laudationis Minervae posuit: νικῶμι δὲ ὅσον βούλομαι, ἐν αὐτῷ δ' ἐμοὶ πρώτῳ νικῶν τὰ βελτίω (sc. ἢ κατ' ἄνθρωπον). cum his compara quod ego nostrae orationis paraphthegma esse dixi: videbis eisdem id sententiis repletum esse. singula persequi non attinet; ipse legas, in propatulo sunt; hoc unum addam, ne eum quidem locum deesse, quo auditores de virtutibus orationum suarum edocere studet (§ 119—121), ita ut ex hoc nostrae orationis loco ea intellegantur, quae de eodem loco paraphthegmatis orationi 'in Minervam' additi obscure significare nunc satis habuit. Haec igitur Aristidis ad adversarium responsio erat: en tibi alterum eiusdem mentis paraphthegma in ipsam receptum orationem; adeo non me piget prioris illius additi extra orationem

1 ὡς ἀληθῶς σκιαμαχεῖν] imitatur Plat. apol. 18 D (Schmid p. 174)
2 προοίμια δὲ δεινῶς TQ²U² δεινῶς ἐκ κύκλου] 'callidam habeat circuitionem' (Canter) 3 φιλοῦντων καὶ τὰ TU² 4 δ' om. Q¹ πλείω U 6 ἐκέλευσε UTQ² mg. c. γρ. 7 ἄρ' εἶναι U; εἶναι ἄρα Q 8 αὐτοῦ — αὐτοῦ A¹S¹Q¹ (corr. A¹S¹Q¹) ἐν τοῖς in ras. arctiore U² 9 δ' U 10 τι scripsi: τε O 11 τοῦτο] 'si quid aliud alius bene fecisset' (Wil.) 13 γε sic O χθιζίνος Ddf.: χθιζηνός nunc A, at ἦν in ras. c. π litt. A², χθιζός Q, at ζ in ras. c. π litt. Q², χθιζός SUT Thom. Mag. p. 391, 13; τῶν χθὲς δαιτυμόνων Plat. Tim. init., quod invertit; orator dicit eum, contra quem or. XXXIV conscripserat, cf. ad p. 147, 10
15 ἐπιχειρήσαιμεν] αι in ras. Q² 19 ἀνήρ Ddf.: ἀνήρ O 20 γε s. l. Q¹, ut vid.

οὐκ οὖν ἔγωγε οὐδ' αὐτὸν ὄλωσ — ἀποκρινέσθω δὲ ὡς παρών. τὸ 4
 δὲ ἐρώτημα τοιοῦτον· ὧ ἀριστε ἀνδρῶν, ὅτι μὲν συγχωρεῖς ποιεῖν
 966 J λόγους, εἰ ποιεῖς· τοσοῦτον δ' ἡμῖν εἰπέ, πότερον συγχωρεῖς μὲν
 ποιεῖν αὐτούς, γινώσκεις δ' οὐκ ἐπιτρέπεις περὶ αὐτῶν τούτων
 5 ἂ τις ποιεῖ; καὶ τί γένοιτ' ἂν χάριεν τοῦ ποιούντος μὲν, οὐ γινώ-
 σκοντος δὲ δ ποιεῖ; ἄρ' οὐκ γινώσκεις μὲν ἐστὶ περὶ τῶν πραγ-
 μάτων, φρονεῖν δὲ ὑπὲρ ὧν γινώσκει τις οὐκ ἐστίν; ἀλλὰ μὴν
 τοῦτό γε αἰνίγμα καὶ πέρα γε ἕως αἰνίγματος ἂν εἴη. οὐκ οὖν
 10 μὴ τι σὺ κἀνταῦθα ἕτερον λέγεις; σκόπει τοίνυν ὡς τὸ πᾶν ὡμο- 5
 λόγηκας ἐν τῷ πρῶτον δούς. εἰ γὰρ ἐν μὲν τῶν καλῶν κατ' αὐτόν
 σε τὸ τοὺς λόγους ποιεῖν, ποιεῖν δὲ ἀμήχανον καλῶς ὅτι οὐκ μὴ
 498 D γινώσκοντα περὶ αὐτοῦ, ἀλλὰ μὴν περὶ ὧν γε γινώσκειν, περὶ
 τούτων ἀνάγκη καὶ φρονεῖν, περὶ δ' ὧν φρονεῖν, καὶ λέγειν, δέ-
 15 δωκας περὶ ὧν τις ποιεῖ, περὶ τούτων χρῆναι καὶ λέγειν. Ἐνὶ 6
 Α' ἄλλ' ἐν εἰδόσιν ἦν τὰ λεγόμενα. τί δῆτ' ἂν ἐποίησας, ἢ οὐ
 κατηγορήσας ἂν, εἴ μ' ἔλαβες ψευδόμενον, ὅς γε ὧν ἅπαντας εἶναι
 φῆς μοι μάρτυρας, ταῦθ' ὡς οὐ προσήγοντα ἠτιάσω; καὶ ὡς εἰκεν,
 ἂν μὲν Δημοσθένην ἢ Μιλτιάδην ἢ Θεμιστοκλέα ἢ τὸν δμῶννιμον
 20 ὑποκρίνωμαι, τότε μὲν πολλὰ σοῦ κατ' αὐτόν σε ἀμείνων εἰμι γινώ-
 ναι τοὺς ἐκάστῳ προσήγοντας λόγους· οὐς δ' ἐμοὶ περὶ ἐμοῦ καὶ
 τῶν ἐμῶν προσήκει ποιεῖσθαι λόγων, τούτους δὲ σὺ καλλίων εἰ-
 δέναι; καὶ πῶς ἂν σοὶ παριεῖς εἰδέναι βέλτιον ὀρθῶς ἂν φρο-
 νοῖην; καὶ μὴν τὸ μὲν ἐκεῖνων ἡθὺς εἰκάσαι δεῖ με, τὸ δ' ἐμαυτοῦ 7

1 οὐκ οὖν — οὐδ' cf. p. 98, 2; 112, 13 οὐδ' ASQ¹ a. corr.: οἷδ' UTQ¹ p.
 corr.; οὐδ' (εἶδον) αὐτόν Rsk.²; potius reticentiae interruptionis figura agno-
 scenda; supplendum aut mente aut inter verba εἰ γέγονεν (sc. οἶδα); cf. Sonny,
 ad Dion. Chrys. anal. p. 200 5 γινώσκοντος UT 8 γε om. U οὐκοῦν O
 9 λέγειν — δεῖν] ratiocinatio a captione dialectica non libera; quos significet philo-
 sophos (σοφοί), non certum: cf. Anon. διαλέξ. (post Sext. Emp.) p. 50, 15 Web.:
 δεῖ — τὸν μέλλοντα ὀρθῶς λέγειν, περὶ ὧν ἐπίσταται, περὶ τούτων λέγειν et
 Muson. ap. Stob. III 40, 9 p. 754, 15 sqq. H. ὁ δὲ ἀνδρεῖος — θαρρεῖ — διὸ καὶ λέγει
 ἂ φρονεῖ θαρρῶν 11 δούς] ἀποδούσ corr. Q² 12 τοὺς om. U 13 γινώσκοντα
 SQU περὶ ὧν U (Vat. 1299): ὑπὲρ ὧν ASQT γε om. Q¹ (item Vat. 1299; add.
 s. l. Q²) γινώσκει] περὶ U 14 καὶ prius s. l. add. Q¹ 16 ἀλλ' ἐν UT: ἀλλ' ἐν
 A pr. m., ut vid., ἀλλ' ἐν SQ ἢ τί οὐ US² 17 με Q ὡς γε S a. ras.
 19 Δημοσθένην κτέ.] non orationem pro Quattuorviris significat, sed declamationes
 (cf. e. g. Philostr. v. s. II 9), quas Demosthenis, Miltiadis, Themistoclis, Aristidis
 (τὸν δμῶννιμον, cf. Demosth. III 21) personis indutus dixit; illa post morbem,
 nostra oratio inter morbum composita 20 ὑποκρίνωμαι] ω ex o Q², ω in
 ras. U¹ πολλὸς οὐ A¹ Q¹ a. corr. (corr. A² Q¹) 21 οὐς — 22 ποιεῖσθαι λόγους
 omissa add. mg. Q¹ 22 λόγων scripsi: λόγους O; cf. p. 144, 1 κάλλιον Q¹

σαφῶς, οἶμαι, ἐπίσταμαι. καὶ νῦν εἰ μὲν περὶ τῆς Ἀθηνᾶς αὐτῆς
 ἐχρῆν εἰπεῖν, ἐγὼ βελτίων ἦν σοῦ γινῶμαι τοῖς σοῖς λόγοις, ἀ δ'
 ὑπὲρ τῶν λόγων τῶν εἰς τὴν Ἀθηνᾶν σὺ κρείττων ἐμοῦ; καὶ τοὺς
 8 μὲν ἄλλους ἐπίστασθαι φῆς αὐτά, αὐτὸν δέ με οὐκ ἔξ; καὶ
 σὺ μὲν ἡμῖν ἐπιτιμᾶς, ἐμοὶ δ' οὐκ ἐξέσται τοῖς οἷος [εἶ] σὺ, καὶ 5
 ταῦτα ἐπιστροφῆς εἶνεκα; καὶ σὺ μὲν ὦν ἀκροατῆς μετελλήφας
 ῥήτορος σχῆμα, τὸν δὲ ῥήτορα ἀξιοῖς ἡσυχίαν ἄγειν εἰς τὰ οἰκεία,
 9 καὶ ὑπὲρ μὲν τῶν ἄλλων λέγειν, ὑπὲρ δ' ἑαυτοῦ σιγᾶν; τί δῆτ'
 ἄν, εἰ ἡμῖν ἐδεδώκεις ἐξελῶν

δοπόθι πιστάτον πεδίον Καλυδῶνος ἐρανῆς (Hom. I 577) 10
 ἢ περὶ οὗ Χαλκιδεῖς ποτε καὶ Ἐρετριεῖς διέστησαν ἢ τὸ μέσον 867 J
 Κορίνθου καὶ Σικωνῶνος, ὁ χρησμὸς ἔφη, ὅτε ἀπλῶς οὕτως φιλίας 494 D
 ἔνεκα αὐτῆς παρών τε καὶ ἀπολαύων τῶν καλλίστων, οἷα ἂν τὰ
 ἡμέτερα εἴη κάλλιστα — εἰ μὴ ἄρα σοι καὶ τοῦτο προσίσταται —
 σὺ δ' οὐδὲ τοσοῦτον ἡμῖν ἐν μισθοῦ μέρει κατέθου, ὅσον εἰ καὶ 15
 10 τι παρεληρήσαμεν τοῦτο συγγινῶναι· οὐκ οἶσθ' ὅτι κἂν τοὺς ἐν
 Αἰγύπτῳ νομοὺς συνθεῖς κἂν τὴν γῆν τὴν Βαβυλωνίαν προσθεῖς
 μισθὸν ἐμοὶ διδῶς τούτων τῶν λόγων — ἀνιάσω γάρ σε καὶ νῦν
 — οὐδέποτε ἔγγυς ἀφῆξῃ τῆς ἀξίας; ἀλλὰ τίς ἡμέτερος μισθὸς
 καὶ πρόπαν ἡμῖν; φιλία, εὐνοια, σύνεσις, μνήμη, μετρία τιμῆ τῶν 20
 λόγων, αἰδῶς τοῦ ποιούντος τοὺς λόγους.

11 Ἐπεὶ δὲ δέδοικας μὴ τινος ἀφαιρίας ἢ ἀλαζονείας ταῦτ'
 ἔγγυς εἶναι δοκῆ, φέρε ἐγὼ σε παραμυθῆσωμαι. σκόπει δῆτα
 ἀκούων ὡς ἔχω περὶ τούτων, κἂν λάβης ψευδόμενον, τὸ τοῦ

3 τῶν posterius om. Q¹ 4 δ' ἐμοῦ οὐκ Q 5 εἶ AST, om. QU, seclusi
 6 ἐπιτροφῆς S¹, cf. locos p. 141 adn. congestos ἔνεκα U 7 ῥήτορ' ἀξιοῖς U
 8 τῶν om. T δὲ αὐτοῦ A¹ (corr. A^r) τί δῆτ' ἄν sc. ἐποίησας cf. p. 143, 16
 (Rsk.). Sententia v. 6—17: 'quid fecisses, si mihi orationum declamatarum mer-
 cedem pendisses, cum gratis et amicitiae ergo pulcherrimis rebus perceptis,
 quales sint nostrae pulcherrimae — nisi haec quoque verba te offendunt —, ne
 eam quidem mercedem persolveris, ut, si quid nobis peccatum esset, id nobis con-
 donares. an ignoras cum nostrarum orationum praestantia ne ea quidem posse com-
 parari quae pretiosissima orbis terrarum habentur?' Parenthesi v. 12 εἰ — προσ-
 ἰσταται inserta factum est, ut orator leve anacoluthon admitteret, quod deletis σὺ
 δ' (v. 15) facile tollere licuit 10 ἐρανῆς S¹ (Hom. Laur. D), ἐρατεινῆς Q (-εἰνησ) S²
 (Hom. Laur. C pr. m.) 11 περὶ οὐ κτέ.] campus Lelantius; invertit Thuc. I 15, 3
 (ποτὲ — Χαλκιδέων καὶ Ἐρετριῶν — διέστη) 12 χρησμὸς] 'εἰ τὸ μέσον κτή-
 σαιο Κορίνθου καὶ Σικωνῶνος' Athen. V 219 A (cf. Schol. Aristoph. Av. 968; plura
 apud Bursian, Geogr. v. Griechenl. II 1, 10, 1) ὄθ' U 17 βαβυλωνίαν ἡμῖν
 προσθεῖς U 18 τούτων τῶν U 20 πρόπαν S¹ φιλία ASDU add. Q¹ mg.:
 om. in textu Q¹ (Junt., et abesse vult Wil.) 22 ἀλαζονείας A¹ (corr. A²) S¹
 23 δοκῆ] ἢ ex εἰ corr. T¹, δοκεῖ Q σε] σοι U παραμυθῆσωμαι QT

Σοφοκλέους (Ο. Τ. 462), φάσκειν ἐμὲ ἤδη μηδὲν φρονεῖν, καὶ
 τὴν μαντικὴν διάγραφε. ἐγὼ νομίζω τὸν μὲν τῶν ὑπαρ-
 χόντων μείζον φρονούντα ἢ καὶ σχηματιζόμενον πρὸς τοὺς πολ-
 λούς ὡς ἂν ἐκπλήξαιεν εἴτε λόγοις εἴτε καὶ πράξεσιν, οὐχ ὕγι-
 5 αίνειν, ἀλλ' εἶναι τοῦτον ἐκεῖνον τὸν ἀλαζόνα καὶ γόητα καὶ ὁ
 τι τοιοῦτον βούλει καλεῖν· ὅστις δ' εἰς ὅσον ἤκει δυνάμει ἐξέπι-
 στάμενος πρὸς τοῦτο καὶ [τὴν ἀξίαν] φρονεῖ, καὶ μηδὲν πλέον
 μῆτε ζητεῖ μῆτε θηράται, τοῦτον ἀκριβῶς τὸν τῆς ἐλευθερίας ὄρον 12
 πληροῦν· ὥσπερ γε κἂν χρήμασιν ὅστις μὲν οἶμαι πλείω τῶν ὑπαρ-
 10 χόντων τὸν ὄγκον περιβάλλεται καὶ περινοστώδων σοβεῖ διὰ κενῆς
 καὶ τοῦτ' ἐσπούδακεν ἐξαπατᾶν τοὺς ἐντυγχάνοντας, ἀλαζόνα που
 495 D καλοῦμεν καὶ βλάκα καὶ χαῦνον τοὺς τρόπους· ὁ δ' αὖ ταπεινό-
 τερος ἢ κατὰ τὴν δύναμιν ἀξίων φαίνεσθαι καὶ συστέλλων ἑαυτὸν
 [ἐπίτηδες] εἰς τοῦλαττον ἐκὼν καὶ προχειρότερος ἐξαργεῖσθαι τὰ
 15 ὄντα ἢ ὁμολογεῖν οὐ μάλα ἐν ἐλευθέροις ἐστίν, κἂν εἰ μικροπρεπῆ
 καὶ γλίσχρον καὶ τοῦ κέρδους ἤττω καλοῖης, τυγχάνοις ἂν μάλλον
 τοῦ προσήκοντος· οὕτως οἶμαι καὶ περὶ τῶν λόγων ἔχει, καὶ 13
 πάντων, ὡς εἰπεῖν, τῶν ἐν τῇ φύσει· πρὸς τὴν ἀξίαν ἕκαστον κρι-
 368 J νεται, καὶ ὁ γε ἄπλοῦς ἀνὴρ καὶ οὐ πολλαπλοῦς οὗτός ἐστιν ἐμοὶ
 20 δοκεῖν, ὅστις οἶδεν μὲν ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ αὐτοῦ μείζον φρονεῖν, οἶδεν
 δὲ ἔλαττον, ἐπαινεῖ δὲ καὶ τὰ αὐτοῦ καὶ τὰ τῶν πλησίον, ἂν αὐ-
 τὸν προσήται, ψέγει δὲ καὶ τὰ αὐτοῦ καὶ τὰ τῶν πλησίον, ἂν τι
 τοιοῦτον ἐνευρίσκη, μηδὲν τοῦ δοκοῦντος ἀληθοῦς εἶναι προτιθεῖς
 μηδαμοῦ. σκόπει δὲ κἀνθένδε — ἐμοὶ γὰρ σὺ ἴσως οὕτω ἐν-14

3 καὶ om. Q¹ 4 καὶ om. T 7 τὴν ἀξίαν seclusi, interpretamentum ad vv.
 εἰς — τοῦτο 8 ζητεῖν μῆτε θηρᾶσθαι Q 9 κἂν] καὶ U πλείω — τὸν ὄγκον
 περιβάλλεται] cf. Isocr. II 25 μεγαλόφρονος νόμιζε μὴ τοὺς μείζω περιβαλλο-
 μένους ὢν οἰοῖ τ' εἰσι κατασχεῖν et Plut. Pomp. 23 σεμνότητα περιβαλλόμενος
 — καὶ ὄγκον; sequitur Aristot. eth. Nic. IV 7 sqq. (1123 b 2. 9. 14; 1125 a 17.
 22. 28), imprimis 1127 a 20 sqq.: ἐν λόγοις καὶ πράξεσιν (cf. v. 4) — μειζόνων
 ἢ ὑπάρχει (9) — ἀργεῖσθαι τὰ ὑπάρχοντα (14) — ἀληθENTICOS (23) — τὰ ὑπάρ-
 χοντα ὁμολογῶν (21. 22) — οὔτε μείζω κτέ. (20. 21) 13 τὴν om. Q¹ 14 ἐπί-
 τηδες seclusi, cf. addenda ἐκὼν s. l. Q¹ 15 ἐστίν (-ιν, Q) ἢ κἂν A¹ (corr. A^r)
 Q a. ras. 17 οὕτω A¹ (corr. A^r) 18 ante πρὸς distincti 19 οὐ] ὁ U πολλα-
 πλοῦς — δοκεῖν] quasi impugnans Plat. rp. III 397 E (Ddf.) 20 αὐτὸς αὐτοῦ S¹,
 αὐτοῖς αὐτοῦ Q¹ 21 αὐτοῦ T p. corr. Q²: αὐτοῦ ASQ¹T a. corr., ἑαυτοῦ U
 καὶ τὰ τῶν — 22 αὐτοῦ omissa add. Q² mg. πλησίον S¹ 22 τὰ αὐτοῦ AS,
 τὰ ἑαυτοῦ U 23 ἐνευρίσκη AS¹T: ἀνευρίσκη U¹ (ut vid.) S²Q², εὐρίσκη Q¹U²
 24 σκόπει δὲ κἀνθένδε κτέ.] 'vide etiam hoc: nihil dico esse magis iniquum quam
 omnes idem de se sentire. hoc ipse te possum docere, sed mihi non credis, quam-
 vis liceat tibi videre quam severus in me ipsum esse solem; itaque Apollinem
 audi idem dicentem'. quae ita dicere maluit: 'vide etiam hoc — sed me non
 audis . . . ; at consentit Apollo, quem te audire par est (p. 146, 11) δέ] δὴ U

ένυχες, επει ἐγνωσ ἂν ὄσα ἐπὶ τῶν ἐμαντοῦ ψέγω· ἃ γὰρ διαγρά-
 φω καὶ μεταποιῶ, πῶς οἶει με πρὸς ταῦτα ἔχειν; φημὶ δὲ τοῦ
 πάντας ἴσον φρονεῖν ἐπὶ τοῖς ἐαντῶν οὐδὲν εἶναι μᾶλλον κατ'
 ἀνθρώπους ἄνισον. ἀλλὰ μοι δοκεῖ καὶ τὸ γράμμα τὸ θεῖον ἀντι-
 κρις τοῦτο κελεύειν καὶ λέγειν τὸ 'γνώθι σεαυτὸν', οὐχ ἀπλῶς οὐ 5
 τωσὶ 'φάθι μηδὲν εἶναι', ἀλλὰ 'μήτε ὑπερβάλης μήτε ἐλλείπης'.
 ἐπικυροῖ δὲ τὸ δεῦτερον γράμμα καὶ ἐπισφραγίζεται ὅτι οὗτος
 15 φέρει. τὴν οὖν ἀξίαν ὁ τ' Ἀπόλλων, ἅτε μάντις καὶ ποιητῆς ὢν καὶ
 κατ' ἀμφοτέρα ἐξηγητῆς τῆς ἀληθείας, παρακελεύεται τιμᾶν, σὺ τ' 10
 ἂν εὖ φρονῆς καὶ μὴ θεοῖς ἐχθρὸς ἦς, σκέψη πανταχοῦ, † σκέψη δ'
 ὅπως ἀπάντων τῶν ὑπαρχόντων οὐ δείξεις † ἀτιμάζων, ἀλλ' ἐπὶ παν- 496 D
 τὸς αἰεὶ παραλαμβάνων οὕτω κρινεῖς, ἀναφέρων ἐπ' ἐκεῖνο τὴν γνώ-
 16 μην, τὸ ποῖός τις ἕκαστος ἡμῶν καὶ πόσου τινὸς ἀξίος. τὰ γὰρ αὐτὰ
 τοῖς μὲν ἀξία, τοῖς δ' οὐ· οἶον ὅταν μὲν ὁ Θεοσίτης λέγη (B 231) 15
 ὅν κεν ἐγὼ δῆσας ἀγάγω ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν,
 γέλωσ ἐστίν, οἶμαι. 'σὺ δῆσας; εἰ δὲ μὴ σὲ ἕτερος αὐτῶν [τῶν
 Ἀχαιῶν], οὐκ ἀγαπήσεις; οὐ γνώση κατὰ τοῦ νῶτου ληρῶν;' ἀλλ'
 ὅταν γε Ἀχιλλεύς, οἶμαι, διηγῆται (I 328 sqq.)
 δώδεκα δὴ σὺν νηρσὶ πόλεις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων, 20
 πεζὸς δ' ἑνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον·
 τῶν ἐκ πασέων κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
 ἐξελόμην, καὶ πάντα φέρων Ἀγαμέμνονι δόσκον,
 17 οὐδέεις ἐστίν ὅστις ἐτι νεμεσῆσει τῶν Ἀχαιῶν. διὰ τί; ὅτι συμ-
 βαίνουσιν οἱ λόγοι τοῖς ἔργοις. 'τρεῖς καὶ εἴκοσι, φησί, πόλεις 25
 εἶλον.' τί οὖν; οὗτος αὐτὸς τὰς ἀπάσας; οὐκ ἔχομεν ἀντειπεῖν.

1 ἐπὶ suspectum Rsk.² διαγράφω] δια s. l. add. Q² 3 παντὸς Q¹
 αὐτῶν U 4 ἀντικρις omissum add. U² mg. 5 σεαυτὸν U 6 μηδέν' ci.
 Rsk.² ὑπερβάλλης Q ἐλλείπης QTA p. ras. U p. ras.: ἐλλείπης A a. ras. SU
 a. ras. 7 δὲ (καὶ) τὸ Rsk.² 8 τοῦτο] malim ταῦτο 9 φέρει τὴν νοῦν (unde
 οὖν Wil. quod recepi) ἀξίαν A¹, φέρει τὴν νῦν ἀξίαν Q, φέρει τὸν νοῦν ἀξίον S¹
 (corr. ἀξίαν S²), φέρει τὸν νοῦν ἀξιοῖ TA²U¹; τὴν νοῦν ἀξίαν U² mg. (Vat. 1299),
 coniectura inventum; τὴν τοῖνον (ex νῦν Junt.) ἀξίαν Rsk. 10 σὺ τ' σὺ S² ex
 οὐ τ' S¹ 11 σκέψη πανταχοῦ (vel πανταχοῦ σκέψη) om. Q 12 ἀπάντων] ἀξίαν
 τῶν ci. Rsk. δείξεις ASUT, δόξεις Q; locus corruptissimus; e. g. propono: σκέψη
 πανταχοῦ· σκέψη δὲ πῶς; (εἰ τὴν) ἀξίαν τῶν ὑπαρχόντων οὐκ [δείξεις] ἀτιμάζων,
 ἀλλ' — οὔτω κρινεῖς κτὲ.; ad πῶς responderet insequens enuntiatum (οὔτω); ne
 in figura interrogationis haereas, prohibent § 17. 22; de οὐ cf. Schmid p. 62
 13 ἐκέλευε QT¹ a. corr. (corr. T¹) 15 λέγει S 17. 18 τῶν Ἀχαιῶν seclusi (αὐτῶν
 ἢ τῶν ἀχαιῶν Vat. 1299) 19 γε] om. U, μοι T 21 τροίην om. S¹ (in confinio
 paginarum 160^r) 22 πασῶν U 24 ἔτι] mg. c. γρ. Q², μὴ οἱ Q¹ 25 τρεῖς
 γὰρ φησι καὶ εἴκοσι Q 26 αὐτὸς Q (Junt.): αὐτὰς AST, αὐτὸς αὐτὰς U

869 J ἀλλὰ τὰς μὲν ἐν θαλάττῃ, τὰς δὲ πεζός, καὶ τὰς μὲν τόσας, τὰς
 δὲ τόσας; ἀλλὰ καὶ ταῦτα συνίσασιν οἱ ἀκούοντες. οὐκοῦν ἅπαντα
 ἀληθῆ. ἀλλὰ καὶ προθυμότητος εἰς τὸ κοινὸν ἐγενόμην φησίν.
 ἕως ἂν δείξῃς ὅτι οὐ προθυμότητος, οὐ ληρεῖ. διὰ ταῦτα δ' αὐτὸς
 5 ἀνήρ Ὀδυσσεὺς τὸν μὲν ἐμαστίγου, τὸν δ' ἰκέτευεν. Ἴνα τοίνυν 18
 εἰδῆς ὅτι καὶ ὅλως ἀρχαῖον νόμιμον τοῦτο καὶ Ἑλληνικὸν φρονεῖν
 ἐπὶ τοῖς ἑαυτοῦ, καὶ χωρὶς τούτου τοῦ φρονήματος οὔτε πράξις
 κατ' ἀνθρώπους ἀξία μνήμης οὔτε λόγος διαφέρων οὔτ' ἄλλο τελε-
 σθεῖη ποτ' ἂν οὐδέν, ἄκουε οἶα καὶ ὅσα παρήλθῃ σε. ἀδελφούς δέ
 10 πού τοῖς χθῆς ἔοικα ποιήσεσθαι τοὺς λόγους, καὶ γὰρ ἡ ἀπόκρισις
 τῆς αὐτῆς ἔχεται γνώμης σχεδόν. Ὅσα μὲν δὴ Ὅμηρος (hym. in Ap. 19
 497 D Del. 169 sqq.) ἐφαίνετο λέγων αὐτὸς ὑπὲρ αὐτοῦ † καλεῖν κελεύων
 τὸς προσαγωγέας μέμνησαι, ὥστε ἀφίημι αὐτά· καίτοι γε
 ἐκεῖνα τὰ ἐπιρ σχεδόν ἀντικρὺς λέγει τοῦθ' ὅτι Ὅμηρος αὐτὸν ψηφί-
 15 ζεται ποιητῶν εἶναι κράτιστον. ἀφεῖται μὲν δὴ σοι Ὅμηρος. σκόπει

1 ἀλλὰ (-τόσας;) scripsi: ἀλλ' οὐ (-τόσας· O) πεζῶσ T 2 ταῦτα] s. l.
 Q² c. γρ., τσαῦτα Q¹ 4 δείξῃς] δεῖξῃ Canter (prob. Ddf.); iam ad adversarium
 orator se convertit, cf. v. 6 εἰδῆς ταῦθ' U 6 οἶα om. U ὅλον^{ωσ} Q pr. m.
 7 τοῖς αὐτοῦ U 8 λόγος sic O οὔτε ἄλλο S 9 ὅσα καὶ οἶα Q 10 πού
 SUTQ²: πω Q¹ πω^{ov} A (ov add. aut A¹ aut A^r) τοῖς χθῆς] his verbis orationem
 κατὰ τῶν ἐξορχουμένων (XXXIV) significari verissima Canteri coniectura est,
 quam qui nuper sprevit, prodidit se argumentationem, qua orator in verbis pro-
 xime subsequentibus usus est, non perspexisse. at certissimum est Aristidem
 propterea versus hymni 'in Apollinem' (cf. v. 12) non attulisse, quod in or. XXXIV
 § 35 integros eos et perscripsisset et explanasset. ad hunc locum orationis
 illius, quam brevī (χθῆς: cf. p. 142, 13 χθιζινός) ante ediderat, adversarium re-
 vocat, quem non solum novisse priorem illam orationem sed etiam iudicium de
 ea tulisse sciebat (unde tam ignotum non fuisse Aristidi adversarium concludere
 necesse est, quam Aristides ipse fingit): σοι ἐφαίνετο — μέμνησαι ὥστε ἀφίημι
 ταῦτα. praeterea via ac ratio argumentationis in nostra eadem fere quae in illa
 est, simillimaque in utraque est mens sententiaque totius consilii, ut optime se
 ἀδελφούς τοῖς χθῆς ποιήσασθαι τοὺς λόγους orator dixerit; cf. ad or. XXXIV
 § 35 τὸς om. U¹ 11 γνώμης om. Q¹ ὅσα^{ov} Q, ov add. Q² 12 αὐτοῦ
 T p. corr. Q²: αὐτοῦ ASQ¹T a. corr., ἑαυτοῦ U καλεῖν] ἀπαγγέλλειν Bergk,
 Griech. Litteraturgesch. I 750, 25; χαιρειν Canter (e χαιρετε hymni) 13 lacunam
 indicavi; fuerint e. g. λέγων αὐτὸς ὑπὲρ αὐτοῦ, ἴσ' ἄδειν (ICAIΔEIN pro KAIΔEIN)
 κελεύων ('cum iubet') (τὰς Ἀηλιάδας, οἵαπερ καὶ τῶν σοφιστῶν τινες ἐπαγγέλλε-
 σθαι ὑπὲρ αὐτῶν εἰσθῆσαι κελεύειν) τὸς προσαγωγέας, μέμνησαι 13 προα-
 γωγέας Q, corr. m. inc. cf. § 131 ὥστ' ἀφίημι ταῦτα· καίτοι γ' U
 14 ἀντικρὺς] add. οὐκ mg. A¹ (aut A^r), οὐκ ἀντικρὺς S; pro certo habeo verum
 esse μόνον οὐκ ἀντικρὺς, ad quod interpretamentum σχεδόν adscriptum genuinam
 lectionem in AS ex dimidio, integram in ceteris expulit αὐτὸν A¹S¹Q¹

20 δὲ καὶ Ἡσιόδου φρόνημα, εἰ ἄρα πρότερον μὴ κατείδες. ἐκεῖνος γὰρ ἀρξάμενος τῆς θεογονίας καὶ τὰς Μούσας ὑμνῶν εὐθὺς λέγει
 αἶ νύ ποθ' Ἡσιόδου καλὴν ἐδίδαξαν αἰοῖδην (Th. 22),
 καὶ οὕτω σχέλιος ἦν καὶ ὑβριστῆς ὥστ' οὐδὲ τοσοῦτον ἐνέμεινεν ἐκτελέσαι τὸ προοίμιον ταῖς θεαῖς, ἀλλὰ λέγων ὅτι αἱ Μοῦσαι 5
 ὑμνοῦσι τὸν Δία (Th. 11) καὶ

Ἀητώ τ' Ἰαπετόν τε ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην (Th. 19),
 εἶτα οὐ καρτερεῖ, ἀλλ' ὀλίγον μεταξὺ τῶν θεῶν τῶν ὀνομάτων
 φησὶν

αἶ νύ ποθ' Ἡσιόδου καλὴν ἐδίδαξαν αἰοῖδην (Th. 22), 10
 ὡς εἰ μὴ καὶ τοῦτο δόξει τῶν Μουσῶν ἔργον εἶναι, ὥσπερ τοὺς θεοὺς ἄδειν οὕτω καὶ Ἡσιόδου ποιητὴν ἀπεργάσασθαι, μοῖρᾶν τινὰ αὐταῖς ἀπολλυμένην τῆς εὐφημίας. καὶ οὐ μόνον λαβεῖν φησι παρ' αὐτῶν τὴν ᾠδὴν, ἀλλ' ὅτι καὶ καλὴν οὖσαν προστίθηναι·
 νῆ Δία ἀσφαλῶς γε, φαῖης ἄν, προστιθεῖς ταῖς Μούσαις ἑαυτόν. 15
 21 οὐκ οὖν καὶ ἡμεῖς ἃ προήχθημεν εἰπεῖν προσετίθμεν ταῖς Μούσαις καὶ τῇ θεῷ; ἐλέγομεν γοῦν, εἰ μέμνησαι, ὅτι καὶ ἀντικρὺς ἔστιν ἃ τῶν ῥημάτων ἀπεμνημονεύσαμεν ὧν ἡ θεὸς προὔδειξεν, εἰ μὴ τὸ σὸν κωλύει. ὅσῳ δὲ ἡμεῖς ἐπιεικέστεροι (τοῦ) Ἡσιόδου μάθε, 370 J
 ἐπειδὴ γε ἀναγκάζεις. ὁ μὲν μεταξὺ τὸν ὕμνον ποιῶν ταῖς θεαῖς 20
 τοῦτο ἐντέθεικε τὸ ἔπος, ἐγκώμιον, ὡς εἰπεῖν, ἑαυτοῦ· ἡμεῖς δὲ τοὺς εἰς τὴν θεὸν λόγους καθαροὺς καθαρῶς ἐξεργασάμενοι μικρὸν
 22 τι περὶ ἡμῶν αὐτῶν ἄγραφον παρεφθεγγξάμεθα. καὶ οὐχ ἀπλῶς 498 D
 γε οὕτως εἶπε ὅτι τὴν ᾠδὴν ἔλαβεν παρὰ τῶν Μουσῶν εἰπὼν ἀπαλάττεται ὁ Ἡσιόδος οὐδ' ἐπὶ τῇ προτέρᾳ προσθήκῃ [περὶ τῆς 25
 ᾠδῆς] ὡς εἶη καλὴ, ἀλλ' οὕτως ἀλαζῶν καὶ φιλότιμος ἦν ὥστε καὶ σκηπτρόν φησι (Th. 30) λαβεῖν παρ' αὐτῶν. τοῦτο δ' αὐτῷ

1 καὶ τὸ τοῦ Ἡσιόδου U post φρόνημα libenter ὅσον legerim 2 εὐθὺς om. Q¹ vv. 4 — 10 bis in S (propter αἰοῖδην — αἰοῖδην) 4 ἀνέμεινεν S²Q² (Vat. 1299); ἀνέμεινεν (ὄσον) ἐκτελέσαι Rsk.; ἐνέμεινεν, sc. τῷ τὰς Μούσας ὑμνεῖν (v. 2), ex quo liberius infinitivus (sine ὥστε) aptus 7 τ' UT: τε ASQ τε ἰδὲ T (libri Hesiodoi): τε ἡδὲ ASQU (ἡδὲ cf. Bentley ad Hesiodum) ἀγκυλομήτην ASU (Laur. F Hesiodi) 8 εἶτα οὐ καρτερεῖ] ex hac argumentatione necessario consequitur, in Aristidis exemplo Hesiodo v. αἶ νύ ποθ' κτέ. ipsum excepisse v. Ἀητώ τ' Ἰαπετόν κτέ.; incerti qui pristinis exemplis ferebatur ordinis versuum illorum vestigium nostri libri servant, ut quorum nonnulli v. 18. 19 inverso ordine exhibeant 11 εἰ καὶ μὴ U 15 νῆ δὲ U 16 οὐκ οὖν (-θεῷ;) scripsi: οὐκ οὖν (-θεῷ.) O 19 τοῦ addidi 21 ἐντέθεικε S¹ (fort. recte, cf. Meisterhans Gram. d. gr. Inschr.² p. 152); ἐνέθεικε U¹ (ἐνέθεικε Junct.) 22 καθαροὶ καθαρῶς U¹ 23 ἄγραφον] prius a in ras. Q¹ (ἔγραφο Junct.) 25 ὁ om. Q¹U περὶ τῆς ᾠδῆς seclusi 27 αὐτῷ] ὦ ex ὁ Q²

τί βούλεται; πλέον ἢ νοήσειεν ἂν ἀργὸς ἀκροατής. ἀνένεγκε δὲ εἰς Ὅμηρον· τί περὶ τοῦ σκήπτρου λέγει (A 237 sq.);

νῦν δέ μιν νῆες Ἀχαιῶν

ἐν παλάμῃς φορέουσι δικασπόλοι.

5 κἀγὼ, φησὶν ὁ Ἡσίοδος, τὸ τῶν Μουσῶν μέρος εἰμι τούτων εἰς. ἐν ὑπερβολῇ δὲ σεμνύων τὰ αὐτοῦ τί φησὶν (Th. 30 sq.); 23

〈δάφνης ἐριθιλέος ὄζον〉

δρέψασθαι θηητόν·

ὡς οὐδὲ τὸν τυχόντα κλαδίσκον λαβών, ἀλλὰ πολλῶν ὄντων τὸν μάλιστα περιβλεπτόν εἶναι σκήπτρον Ἡσίοδῳ· καὶ οὐδ' ἐνταῦθα ἔστη τῆς ὕβρεως, ἀλλ' ὡσπερ σὲ ῥηγνύς ἐξεπίτηδες προστίθεισιν (v. 31) ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδήν.

καὶ τοῦ μὲν ἔπους ἐτελεύτησεν, τοῦ δ' ἐγκωμίου οὐδὲν μᾶλλον, ἀλλὰ 24 καὶ θεσπεσίην πάλιν αὖ προσέθηκεν, καὶ τό γ' ἔτι κάλλιον, ὡσπερ

15 οἱ πανταχῇ περιττοὶ τῶν σοφιστῶν, ἵνα κλείοιμι τὰ τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα (v. 32). τοῦτο δ' ἐστὶ τί; τὰς Μούσας φησὶν ὑμνεῖν

τὰ τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα καὶ ταύτην εἶναι φύσιν αὐτῶν· κἀγὼ οὖν, φησὶν, ὑμῶν ταῦτα ἄπερ αἱ Μοῦσαι. ἐὰν οὖν σοὶ δόξῃ ταῦτα διαγράφειν Ἡσίοδου, καὶ ἡμεῖς τὴν ἐπιτιμησὶν δεδεξόμεθα. δεῖξεις

20 δὲ δὴ πού πρότερον ὡς ἀντάξιός εἰ τῶν ἐπῶν Φέρε δὴ 25

πάλιν ἐπανέλθωμεν ἐπὶ τοὺς ἄνδρας περὶ ὧν διαλέγονται. οὐκοῦν δοκεῖ σοὶ σαφέστατα ἀνθρώπων Ὅμηρος πεποιηκέναι τὸν Ἀχιλλεῖα λέγοντα εἰς αὐτὸν ἄλλα τε δὴ καὶ εἰσάπαξ οὕτως;

1 τι SU (ci. Rsk.), at insolitum locum occuparet; cf. v. 2 ἀνένεγκαί Q (Vat. 1299) 3 δέ] αὐτέ Hom. 4 παλάμαισ QUT, ut plerique libri Homeri 5. 6 εἰς. ἐν ὑπερβολῇ] ἦσαν ὑπερβολῇ AS¹; 'ego quoque, inquit, quod Musas attinet (Musarum in provincia) illorum (sc. τῶν δικασπόλων) unus sum' 6 αὐτοῦ AS¹T¹ ἐαυτοῦ Q 7 δάφνης — ὄζον addidi ex Hesiodo; κλαδίσκος nisi ὄζος praecedat, intellegi nequit; cf. additamentum p. 150, 13 8 δρέψασθαι] αἰ sup. ras. T¹, δρέψασθε Q; δρέψασαι optimi, δρέψασθαι (-άμεναι) alii libri Hesiodi θηητόν] θηητόν Q¹, θνητόν Q² (Vat. 1299) 12 αἰοδῆν U 14 πάλιν om. U 15 πανταχοῦ U κλείοιμι AS a. ras. T(Q¹?); κλύοιμι US p. ras. Q² (correcti ex optimis libris Hesiodi) ἐσόμενα O (corr. Junt.) 16 τοῦτο — ἐόντα omissa add. mg. T¹ (aut T²; om. Vat. 1299) ἐστὶ τί; Rsk.: ἐστὶ(;) τὸ O 18 ταῦτα Rsk.²: ταῦτα O δόξῃ dedi monente Wil. aut δοκῆ — δεδεξόμεθα, quod ipse probaret, aut δόξῃ — δεδεξόμεθα scribendum esse: δοκῆ O; 'perlecta oratione, si tibi (ut haec mea oppugnes) delendi videbuntur illi versus (dices delendos esse illos versus)' 19 δεδεξόμεθα S p. ras., δ' ἐδεξόμεθα A¹, δε δεξόμεθα A²S a. ras.: δεξόμεθα QUT 20 lacunam indicavi; plura intercidiisse v. περὶ ὧν διαλέγονται (cf. § 44) arguunt, ad quae Homerus et Hesiodus subiectum 21 οὐκοῦν (— οὕτως·) AS¹Q¹ 23 αὐτὸν T a. corr. Q¹

- ἀλλ' ἡμαὶ παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης; 499 D
 τοῖος ἐὼν οἷος οὐ τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων (Σ 104 sq.).
- 26 ἡ Λία, ἀλλ' ὁ Ἀχιλλεὺς νεανιεύεται. ὁ δέ γε Ὀδυσσεὺς ὁμο- 371 J
 γέρων ὢν τί λέγει, καὶ ταῦτα πρὸς αὐτὸν ἐκείνον λέγων; ὃ Ἀχιλλεὺς
 Πηλέως υἱέ (T 216), εἰ μὲν ἄλλο τι κρείττων ἀξιοῖς εἶναι, συγ- 5
 χωρῶ, ἔγῳ δέ κε σεῖο νοήματι κεν προβαλοίμην' (T 218), καὶ
 προσέθηκεν ὅτι καὶ 'πολλόν.' οὐδὲ γὰρ ὥσπερ οἱ φαῖλοι τῶν
 γραμματιστῶν λυμάλνονται τῷ ἔπει οὐχ οὕτως ἔχει, οἷ τὸ 'πολλόν'
 ἀπολόουσιν ἀπὸ τοῦ προτέρου, ἄγουσιν δ' ἐπὶ τὰ ἐξῆς, ὢν ἡγεῖται, 10
 27 κατὰ τὴν τοῦ ἔπους ἀρχήν. ἐμοὶ δὲ οὗτοι οὐ πάντι δοκοῦσιν 10
 ἐπαῖειν περὶ λόγων· ἐστὶ γὰρ ἀντικρὺς ἀντίθετον' φησὶ (T 217) γὰρ
 κρείττων εἰς ἐμέθεν καὶ φέρτερος οὐκ ὀλίγον γε
 (ἔγχει)
 τὸ πρότερον· εἶτα
 ἐγῳ δέ κε σεῖο νοήματι κεν προβαλοίμην 15
 πολλόν·
 ἀκουε δὴ, πῶς ἀντίκειται· ὁ μὲν ἐκεῖ τὸ 'ἔγχει', 'νοήματι' ἐστὶν
 ἐνταῦθα, ὁ δ' ἦν τὸ 'οὐκ ὀλίγον γε', τοῦτ' ἀντ' ἐκείνου τὸ 'πολ-
 λόν', ὥσπερ ἂν εἰ καὶ οὕτως εἶπεν μεταλαβῶν· 'πολὸν κρείττων
 28 οὐ ἐμοῦ τὰ ἐν πολέμῳ, ἐγῳ δὲ σοῦ ταῦτα οὐκ ὀλίγον.' ἔτι δὲ 20
 σε ἐπάξω βεβαιότερον, εἰ βούλει. Ὀμηρος γὰρ περὶ μὲν ἡλικίας
 οὐ πάντι χρηταὶ προσθήκαις τοιαύταις, ὅσα γε ὡς ἐν τῷ παρ-
 ὄντι μεμνησθαι, εἰς δὲ ἀρετῆς κρίσιν πολλάκις· οἷον τί λέγω;
 φησὶ δὴ πού περὶ τοῦ Διὸς λέγων καὶ τοῦ Ποσειδῶνος (N 355)
 ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος γεγόνει, 25
 τοσοῦτον μόνον, καὶ 'πολὸν' οὐ προστίθησιν. καίτοι ὅτι πολὺ δῆλον 500 D
 καὶ μὴ προσθέντος αὐτοῖς τε τοῖς ἐκείνου καὶ τοῖς ἄλλοις. ἄδει
 γὰρ εἰς αὐτὸν αἰεὶ 'πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε' ὥστε πῶς οὐ μακροῦ
 πάντων ἐστὶ πρεσβύτατος; ἐτέρωθι τοίνυν φησὶν (B 707 sq.)

1 post ἀρούρης add. ἂν τε σὺ βούλη (-η a Q²) φησὶν ἂν τε μή· κἂν ἔτι
 κἂκιον ἢ νῦν διαφθορῇ Q (item Laur. Abb. 9, unde Junt., et alii); huc aberravit
 interpretamentum ad p. 150, 20 ἔτι — βούλει spectans 2 οὐ] ex ἂν corr. Q²
 3 ὁ μὲν ἀχιλλεὺς U γ' U 4 ἀχιλλεὺς U¹ 5 κρείττων Q¹; cf. v. l. v. 19
 6 κεν] ut pars libr. Hom., praestantiores γε προβαλοίμην Q, item v. 15
 10 κατὰ — ἀρχήν] cum ἄγουσιν iungendum: 'quia ita incipit versus, referunt
 μόνον ad verba insequentia, quibus anteit vox' 12 κρείττων S, κρείττων Hom.
 γε (cf. v. 18)] περ Hom. 13 ἔγχει add. Ddf. ex Hom. 17 ἀντίκεινται SQ²
 ἐκεῖ τῷ ἔγχει τῷ νοήματι U 19 μεταβαλὼν US²Q² κρείττων Q 21 Ὀμηρος
 μὲν γὰρ περὶ μὲν ἡλικίας S, Ὀμηρος μὲν γὰρ περὶ ἡλικίας U 22 τί] τοι U
 προσθήκαις] sc. 'πολὸν et ὀλίγον' Rsk. an ὅσον γε? 23 οἷον τί] scripsi: οἷόντι O;
 item or. (I) Lenctr. Ip. 617, 12 Ddf. 25 ad γεγόνει in mg. addunt καὶ πλείονα ἤδει
 Q¹S² (ex Hom.) 27 τε s. l. add. Q² 28 αἰεὶ A¹ (corr. A²) Q¹U 29 πρεσβύτερος U

δ δ' ἄμα πρότερος καὶ ἀρείων

ἤρωσ Πρωτεσίλαος·

τοσοῦτον μόνον διτι 'πρότερος', πόσον δέ τι οὐ λέγει. ἀλλ' ἐπει-
δὲν κρίνη, προστίθῃσιν 'πολύ', 'μέγα' τὰ τοιαῦτα·

5 ἀνδρῶν αἷ μέγ' ἀριστος ἦν Τελαμώνιος Αἴας,
σφρ' Ἀχιλεὺς μήνιεν·

εἶτα πῶς;

δ γὰρ [δὴ] πολὺ φέρτερος ἦεν (B 768 sq.).

τοῦτο δὴ τὸ οἰκοθεν ἔθος διαβιβάζει καὶ ἐπὶ τὸν Ὀδυσσεά, νομίζων 29

10 κἀκείνῳ προσήκειν οὕτως εἰρησθαι, διτι ἐγὼ σοῦ προφέρω πολὺ εἰς
γνώμην. καὶ ὁ γε Ὀδυσσεὺς θαρρῶν αὐτό, οἶμαι, προσετίθει. ἤδει
372 J γὰρ καὶ αὐτὸν τὸν Ἀχιλλεῖα ἃ μὴ δυνατὸς ἦν οὐ προσποιούμενον οὐδ'
ἀλαζονεύμενον. αὐτὰ γὰρ ταῦτα ὧν ἀρτίως ἐμνήσθη, ἐν οἷς ὁ
15 Ἀχιλλεὺς ἐπαρησιαίετο, ὁμολογίαν τινὰ εἶχεν ἀδελφῆν τοῖς λόγοις

ἐν πολέμῳ, ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι.

ἔχων οὖν ἐνέχυρον ὁ Ὀδυσσεὺς τὴν ἐκείνου ψῆφον καὶ εἰδὼς
διτι οὐκ ἀηδῶς τάληθές ἀκούσεται, ἀλλὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ λέγειν καὶ

20 ἐμοῦ καὶ ταῦτα ἐγὼ σοῦ τοσοῦτον ἕτερον'. τὸ δὲ ἔτι κάλλιον, ὁ 30
γὰρ Νέστωρ οὐδ' ὠμογέρων τις ἔτι ὧν, ἀλλ' οὕτω σφόδρα πρε-
σβύτης καὶ πέπων ὥστ' αὐτῷ

δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνδρῶπων

501 D ἐφθίαθ', οἳ οἱ πρόσθεν ἄμα τράφην ἠδ' ἐγένοντο,

25 μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἀνασεν (A 250 sqq.),

οὕτω σφόδρα δόξει σοι κριτῆ μειραμιεύεσθαι ὥστε μηδὲν εἶναι χῆμα
λαλίστερον αὐτοῦ μηδ' ἀνθαδέστερον. οὐδὲ γὰρ εἰσάπαξ ποτὲ ἔπαι-

30 μὲν τοὺς βασιλέας διαλλάττων φησὶ συγγενέσθαι ἀνδράσιν οὐ κατὰ
τοὺς νῦν, ἀλλὰ μακρῷ πάντων κρατίστοις, ἑαυτὸν δι' ἐκείνων σε-
μνύνων· ὥστ' οὐδ' ἀπεκρῦψατο αὐτό, ἀλλ' εἶπεν ἀντικρὺς (A 273)

1 ἄμα] ut plerique Hom. (Aristarch.); ἄρα v. l. Hom. 2 πρωτεσίλαωσ U
3 ὅτι om. U, nec scio an ὅτι πρότερος glossema sint δέ τι] δ' ἔτι AS¹TQ²
4 προτίθῃσι Q¹ 6 ἀχιλλεὺσ ASQU (pauci libri Hom.) 8 δὴ ASUTQ², om. Q¹
(Hom.); del. Ddf. φέρτερος] consentiunt pauci libri Hom., ceteri φέρτατος
(Aristarch.) 10 προσήκειν οὕτως] προσηκόντως conieci; προσήκον οὕτως ci.
Wil. 11 αὐτῷ QU ἤδει] ἠδὴ Q 15 κἀκείνωσ U¹ οὕτω U 16 δ' ἔτ' Q

18. 19 καὶ ἐστὶ τάληθ^β ἀκούειν U pr. m. 19 ἐκεῖν' αἵτε Q ἔφη U: ἔφησ
ASQT 21 οὐδ' ὠμογέρων] cf. p. 150, 3; ludit in ὠμογέρων et πέπων (v. 22)
28 αὐτὸν AS¹Q¹ ὁμοιος ἀπανταχοῦ] cf. Plat. symp. 173 D αἰεὶ ὁμοιος εἰ
πρῶτον Junt.: πρῶτος ASQT, πρῶτα U 31 αὐτό] αὐτός ci. Rsk.²

- καὶ μὲν μεν βουλέων ξύνοιον πειθοντό τε μύθῳ,
 32 ὄντες, φησί, τοιοῦτοι. τὸ δ' ἔτι μεῖζον,
 καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθωμίλειον ἐκ Πύλου ἐλθὼν,
 τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοὶ (A 269 sq.).
 δύο προσθήκαι, ὅτι τε αὐτοὶ ἦσαν οἱ μεταπεμψάμενοι καὶ δεη- 5
 θέντες καὶ ὅτι τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης, ὡς δὴ οὕτω σφόδρα ἐν-
 33 δοξος καὶ θανμαστός ὤν. εἰ δ' ἔρεῖς ὅτι εὐγνωμον καὶ σύμμετρον
 τὸ 'καὶ μαχόμεν κατ' ἐμ' αὐτὸν ἐγὼ' (A 271), φημί καὶ γὰρ, κού-
 δαμοῦ τοὺς μαινομένους ἐπήνεσα, ἀλλὰ τοι τῆς αὐτῆς ἐστὶ δεξιό-
 τητος καὶ τὰ προκειμένα, καὶ πως ἀμφότερά ἐστιν ἀληθῆ καὶ τοῦ 10
 ἐμοῦ λόγου. οὐ μὲν γὰρ ἐκείνων ἠτάτο 'καὶ μαχόμεν, ἔφη, κατ'
 ἐμ' αὐτόν', οὐ δὲ κἀκείνων κρείττων καὶ τούτων πρὸς οὐδὲ δι-
 ελέγετο, ὑπὸ τ' ἐκείνων προκριθῆναι φησι καὶ τούτους ἀξιοῖ συγ-
 χωρεῖν, ἀντικρως εἰς ταῦτόν ἰὼν τῷ Ὀδυσσεῖ τῷ λέγοντι πρὸς 878 J
 τὸν Ἀχιλλεῖα ὅτι χεῖρων μὲν εἶη αἰχμὴν ἐκείνου, γινῶναι δ' ἄ 15
 χρη βελτίων, ὥσπερ πρότερον καὶ αὐτῷ τῷ Ἀχιλλεῖ περὶ αὐτοῦ
 συνεδόκει. οὐ γὰρ ἄλλο γε οὐδὲν ἢ μία τις γνώμη τῶν τριῶν φαί-
 νεται κατ' αὐτὸ γε τοῦτο, τοῦ νεανίου, τοῦ ὠμογέροντος, τοῦ γέ-
 ροντος, φρονεῖν περὶ αὐτοῦ καὶ λέγειν πρὸς ἀξίαν τῶν ὑπαρχόντων.
 34 λέγων γοῦν παρακλητικὸν τοῖς Ἀχαιοῖς ὁ πρεσβύτατος αὐτῶν ὑπὲρ 20
 τοῦ δέξασθαι τὴν πρόκλησιν τοῦ Ἑκτορος οὐδὲν ἄλλ' ἢ ἐγκώμια 502 D
 αὐτοῦ διεξέρχεται· ἐνταῦθα δὲ καὶ ὡς κατὰ χεῖρα κράτιστος γε-
 γονὼς διαλέγεται, καὶ ἐστὶ φορητὸς οὐδαμῶς, ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ
 'εἶθ' ὡς ἡβώοιμι, ὡς ὅτ' ἐπ' ὠκυρόφω Κελάδοντι μάχοντο.' τὸ δὲ δὴ

1 ξύνοιον] ut alia testimonia Hom.; ξύνοιεν libri Hom. (Aristarch.) 2 δ'
 ἔτι/μεῖζον Q (prius ε ex ο Q²) 3 μεθωμίλειον Q (Junt.) 4 γῆσ U, item
 v. 6 καλέσαντο — 6 γῆσ omissa add. mg. U² 6 ὅτι U² (mg.): ἔτι ASQT;
 cf. v. 1. p. 120, 10 8 καὶ om. Q¹ (Junt.) ἐμάντων O, item v. 12 κούδαμοῦ
 AQ, καὶ οὐδαμοῦ UT: οὐδαμοῦ S 9 τῆς αὐτῆς — 11 λόγῳ] eiusdem (quam
 in Ulixē deprehendimus) ingenuitatis et haec sunt (τὰ προκειμένα, Nestoris exem-
 pla), et, credo, utraque (Ulixis et Nestoris) ut vera sunt ita pro mea causa; cf.
 v. 14 11 οὐ μὲν — οὐ δὲ] οὐ μὲν — οὐδὲ AS¹Q¹, cf. v. 1. p. 44, 6 sq.
 ἔφην Q 13 τ' U (ci. Rsk.): γ' ASQT 16 περὶ αὐτοῦ AQT 19 αὐτοῦ A¹
 (corr. A') S¹QT 20 αὐτῶν scripsi (sc. triumvirorum illorum v. 17—19): αὐτὸς O;
 ὁ πρεσβύτερος αὐτὸς ('idem senex') ci. Rsk. παρακλητικὸν] sine λόγον, item
 or. XXXIV § 59 et or. (II) pro pace I p. 609, 5 sq. Ddf. (cf. or. XXVII § 42),
 ut παρακλητικὸν nomen technicum apud rhetores fuisse efficiatur, quomquam
 apud alium termini huius exemplum, quod sciam, non extat; de Homero rhe-
 torico cf. ad § 120 22 αὐτοῦ ASQ¹T¹ καὶ om. Q¹ 23 ad φορητὸς
 add. φορητὸς S² mg. (glossa ad φορητὸς οὐδαμῶς) 24 εἶθ' — μάχοντο] testi-
 monium confiatum: Hom. H 133 ἡβώμ' ὡς ὅτ' ἐπ' κτέ., pro prima voce ex
 H 157 substituit εἶθ' ὡς ἡβώοιμι ὠκυρόφω Q (Vindob. Homeri)

πέρας τῆς ἀλαζονείας, οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἀπέκρησεν αὐτῷ εἰπεῖν δι
ἀπέκτεινεν τὸν ἀντίπαλον, ἀλλ' ὡσπερ αὐτῷ τὸν ἐπίνικιον ποιῶν,
τὸν δὴ μῆκιστον, φησί, καὶ κάρτιστον κτάνον ἄνδρα·

πολλὸς γὰρ τις ἔκειτο παρηγῶρος ἐνθα καὶ ἐνθα (H 155 sq.),

5 τῆς αὐτῆς ὁδοῦ δηλῶν δι καὶ ἐτέρους ἀπεκτονῶς εἶη συγχρῶς καὶ
μεγάλους καὶ καλοῦς. ἀλλ' ὃ τῶν θρα μὴ οὐκ εἰκῆ ταῦτα ἀλαζο- 35
νεύηται, ἀλλὰ παροξυντικά εἰς τοὺς Ἀχαιοὺς ἐξεπίτηδες λέγει. καὶ
δι εἵτυχεν τοῦ σκοποῦ καὶ ἤψατο αὐτῶν μαρτυρεῖ ὁ πάντα ταῦτα
συγγραψίας ποιητῆς. ἐπὶ γὰρ τῇ δημηγορίᾳ τοῦτο ἐπιτίθησιν,
10 ὡς νείκεσ' ὁ γέρον, οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέστησαν (H 161).

καὶ μὴ δι ἐν τῷ δημοσίῳ τοιοῦτός ἐστιν ὁ Νέστωρ, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς 36
ἰδίαις συνοουσίαις ἀλαζῶν τίς σοι φανεῖται, ὅς γε (A 645 sqq.) καὶ
τὸν Πάτροκλον πεμφθέντα ὑπὸ τοῦ Ἀχιλλεύως ὡς αὐτόν, ὅπως ἐροῖτο
ὄντινα ἄγει, καὶ οὕτω σφόδρα ἠπειγμένον ὥστε μὴδ' ἀναπαύσα-
15 σθαι βούλεσθαι διὰ τὸ ὀκνεῖν, μὴ αἰτιάσαιτο αὐτόν Ἀχιλλεύς,
[ἀλλ'] ἐξεπίτηδες καθ' ἑξῆς τε κελεύει καὶ ἀκροᾶσθαι τῶν λόγων,
καὶ πάλιν ἀπ' ἀρχῆς τινος ὁμοίως ἀρξάμενος καὶ τὴν ἡβην τὴν
ἀρχαίαν ποθήσας τε καὶ ἀνακαλέσας διήγησιν τινὰ περαινει μα-
κράν, ἧς τὰ μὲν ἄλλα καὶ μνησθῆναι χαλεπόν, τὸ δὲ ὑβριστικῶ-
20 τaton αὐτῷ τῶν ἐπῶν καὶ οὐδέν τι τοῖς ἑμοῖς ῥήμασι προσεικός,
ἃ πρόην παρεφθραξάμην,

πάντες δ' εὐχετόωντο θεῶν Διὶ Νέστορι τ' ἀνδρῶν (A 761).

508 D
874 J
ἔῶ γὰρ οἷα καὶ πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα ὁ σοφὸς ἡμῖν ἀποκρίνεται 37
(A 317 sqq.) διεξιόντα τὰς τάξεις κατὰ σπουδὴν· ἀλλὰ τὸ πάντων
25 ἡδιστον, τοῦ γὰρ Ἀχιλλεύως διατιθέντος τὸν ἀγῶνα ἐπὶ τῷ Πα-
τρόκλῳ καὶ ἄλλων ἄλλα νικῶντων αὐτὸς οὐκ οἶός τε [ἦν] οὐδὲν ἀγωνί-
σασθαι, ἀλλὰ, τὸ λεγόμενον δὴ τουτί, οὐδὲν ἔτι ὦν εἰς ταῦτα ὑπὸ
γῆρας, ἃ πρόσθεν ποτ' ἐνίκα, λέγει ὡς δὴ τι ταύτη δρῶν, καὶ

1 ἀλαζονείας A¹ (corr. A²) S¹U οὐδ' TQ² s. l.: om. ASQ¹U 2 αὐτῷ
ASQT Thom. Mag. p. 164, 10 (ubi v. l. αὐτὸς) ἐπίνικιον Q a. ras. Thomae
Mag. l. c. cod. Guelferb. 3 κράτιστον U 5 δηλῶν STU (at ὦ in ras. pr.
m.) Q²: δῆλον A δηλὸν Q¹ 6 τῶν sic O 7 λέγει S 8 ταῦτα πάντα QU
12 καὶ sic O 13 τοῦ om. U ὡς] εἰς U 14 ἄγοι U ἐπειγμένον S
15 διὰ τὸ ὀκνεῖν mihi suspecta αὐτόν ὁ ἀχιλλεύς U 16 ἀλλ' O, expunctit
U², seclusi 17 ὁμοίως] cf. p. 152, 24 24 τάξεις] add. s. l. Q², πράξεις Q¹
τὸ τῶν πάντων Q 25 διατιθέντος S¹ τῷ om. U 26 ἦν seclusi: τε ἦν
ASQT, τ' ὦν U (c. Rsk.); suppletur e v. 27 27 τὸ λεγόμενον] e. g. Soph.
Phil. 1217. Trach. 161; de senibus item Aristoph. Ach. 681 τουτί] τοῦτ' ἐλ
Q, τοῦτο U ἔτ' U 28 ποτ' ASQ a. ras. (iterum Q²): τότε TQ p. ras., om. U
ταύτη] ταῦτα Q¹

φησι πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς οὐ τούτοις αὐτοῖς τοῖς ῥήμασιν, ἀλλὰ
 πως σχηματίζομενος, ὅτι ὑμῶν μὲν ἕκαστος ὁ μὲν δρόμον νενίκηκεν
 ἢ νικήσει, ὁ δ' ἴσως πάλην, ἄλλος δὲ ἄλλο τι, ἐγὼ δὲ
 πῶς μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα Οἴνοπος υἱόν,
 Ἀγκαῖον δὲ πάλῃ Πλευρώνιον, ὅς μοι ἀνέστη, 5
 Ἴφικλον δὲ πόδεσσι παρέδραμον ἐσθλὸν ἔοντα,
 δουρὶ δ' ὑπερέβαλον Φυλῆά τε καὶ Πολύδωρον (Ψ 634 sq.)
 τοσοῦτον ἐγὼ τῶν νῦν νικῶντων κρείττων εἶμι', εἰ καὶ τῷ γήρα
 38 συγκεχώρηκα. εἰ δ' αἶ βούλει, τοῦ πύκτου τοῦ Φωκέως ὅσον
 τὸ χρῆμα τῆς ὑπερηφανίας·
 ἄσπον ἔτω ὅστις δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον·
 ἡμίονον δ' οὐ φημί τιν' ἀξέμεν (Ψ 667. 668).
 ὦδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται·
 ἀντικρὺ χροά τε ῥήξω, σὺν τ' ὅστέ' ἀράξω (v. 672. 673).
 κηδεμόνες δὲ οἱ παρέστων, φησὶν, 15
 οἱ κέ μιν ἐξοίσουσιν ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμέντα (v. 675).
 ἄρ' οὖν ἠπέλιψε μὲν, οὐκ ἐποίησε δέ; οὐδὲν μὲν οὖν ἄλλο ἢ ἔμαν- 504 D
 39 τεύσατο ἃ δράσειν ἐμελλεν. οὐκ οὖν θρασύτης, οἴμαι, ταῦτ' ἦν,
 ἀλλὰ καὶ πως παρακολουθοῦντ' αὐτῷ· ὥσπερ δὴ καὶ ἀπολογού-
 μενος ὑπὲρ αὐτοῦ Ὅμηρος, ὅτι οὐδεμιᾶ δυσμενεῖα ταῦτ' ἔλεγεν εἰς 20
 τοὺς ἄλλους οὐδ' αὐθαδεῖα δυσχερεῖ, ἀλλ' ὅσον αὐτῷ συνήδει,
 τοσοῦτ' ἐνεδείκνυτο, κόψαι μὲν φησὶν αὐτὸν ὡς προεῖπεν, ὡς δὲ
 εἶδεν καιριον οὔσαν τὴν πληγὴν, αὐτὸν ἤδη γενέσθαι τῷ Εὐρύαλω
 τῶν κηδεμόνων ἕνα. λέγει γὰρ (Ψ 694 sq.)
 ἀτὰρ μεγάθυμος Ἐπειὸς 25
 χειρὶ λαβῶν ὠρθωσεν,
 40 [ἐν] ἧ̄περ καὶ κατέβαλεν. Ταῦτ' ἄρα καὶ Ὀδυσσεὺς ἐν τοῖς Φαλα-

4 Οἴνοπος] Ἦνοπος et Οἴνοπος libri Hom. 5 Ἀγκαῖον ex Hom. Ddf.:
 αλκαῖον O ἀνέστη A¹Q¹U¹: ἀντέστη A¹STQ²U²(ubi postea iterum prius τ eras.)
 6 πόδεσι T 7 ὑπερέβαλον Q; ὑπειρέβαλον plerique Homeri 8 εἶμι', εἰ dedi:
 εἶμι A¹SQ¹, εἶμι, εἰ UTA²Q² 11 ὅστις UTQ²: ὁ τις ASQ¹ (recte?) ἀμφικύ-
 πελον TQ p. ras. 12 τιν' τὸν U 13 καὶ μὴν Q (Hom. aliquot): καὶ μιν
 AST (Hom. Laur. D), καὶ μοι U; τὸ δὲ καὶ Homeri plerique 14 τ'] δ' Q
 (Hom. Laur. D) ἀρέξω sic T 15 cf. Hom. v. 674 κηδεμόνες δὲ οἱ ἐνθάδ'
 ἀολλέες ἀνθι μενόντων 16 κέ μιν] κέ μιν Q¹; καὶ μιν UT (item Hom.
 Laur. D) 18 ταῦτ' ἦν ommissa (in confinio fol. 390. 391) add. Q² mg.
 19 παρακολουθοῦντ' scripsi (mutata distinctio): παρακολουθεῖν ASQT, παρα-
 κολουθῶν U (ci. Canter; prob. Wil.), quod ad Ὅμηρος rediret (ἦν. ἀλλὰ — αὐ-
 τῷ, ὥσπερ) δὴ SUTQ²: δὲ A pr. m., ni fallor, δὲ Q¹ 21 αὐτῷ ASQ 22 το-
 σοῦτον QU κόψε T (at ε in ras. T¹, ut vid.), συγκόψαι U 23 αὐτὸν TQ²
 25 ἀτὰρ U (ut plerique libri Hom.) 26 χερσὶ Hom. 27 ἐν seclusi, dittographiam

ξιν οὐδὲν ὑποστέλλεται, ἀλλὰ τοῦτο μὲν πρὸς τὸ μειράκιον παρ-
 οξυνθεὶς τὸν Εὐρύαλον [ἐν τοῖς ἄθλοισι τῶν Φαιάκων] οὐδὲν παρ-
 875 J ἴησιν ἐγκώμιον αὐτοῦ λέγων † μεθ' ὄσης ὥρας ἐν σώματι καὶ κάλ-
 5 κάλλος ὑπερπέφυκεν. ἦ ταῦτ' οὐκ εἰς αὐτὸν σοι δοκεῖ λέγειν;
 ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεσι στέφει· οἱ δὲ τ' ἐς αὐτὸν
 τεροῦμενοι λεύσσουσιν, ὃ δ' ἀσφαλῶς ἀγορευεῖ
 αἰδοῖ μειλιχίῃ, μέγα δ' ἐμπρέπει ἀγορευόμενοισιν·
 ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστρῳ θεὸν ὡς εἰσορόωσι (Θ 170—173).
 505 D 10 καὶ μὴν ὅτι γ' εἰς αὐτὸν αὐτῶ ταῦτα ἔχει δῆλον ἐκ τοῦ ἐτέρου
 [τοῦ ἐναντίου]. φησὶ γὰρ
 ὡς καὶ σοὶ εἶδος μὲν ἀριπρεπέες (Θ 176).
 τὸ μὲν γὰρ ἐκείνῳ δίδωσι δυοῖν ὄντων, τὸ δ' αὐτῶ, τὸ λοιπόν.
 καὶ ταῦτ' οὐχ ὑπ' αὐθαδείας, ᾧ σοφίας ὄφελος σὺ καὶ μέγα κῆδος 41
 15 Ἀχαιῶν, οὐδὲ τηράλλως ἐκείνος διεξῆξει τῶ θυμῶ παραδοῦς, ἐαν-
 τόν, ἀλλ' ἐπιστρέψαι βουλόμενος τὸ μειράκιον, τεθραμμένον ἐν
 τρυφῇ καὶ πολλῇ τῆς ἀληθείας διημαρτηχός. καὶ ὡς εἰοικεν ὤνησεν.
 μεταγιγνώσκει τε γὰρ οὐκ εἰς μακρὰν καὶ πατέρα αὐτὸν ἀντὶ τῶν
 προτέρων ἐκείνων καλεῖ (Θ 408) καὶ εἰς διαλλαγὰς ἔρχεται. πάλιν 42
 20 δ' αὖ περὶ τῆς ἐν τοῖς ἄθλοισι ἔξεως αὐτοῦ λέγων, ἀντικρυς ὥσπερ
 Νέστωρ ἐν Ἰλιάδι, καθ' ἕκαστον διελόμενος ὁπόσον κρατοίῃ λέγει·
 πάντα γὰρ οὐ κακός εἰμι, μετ' ἀνδράσιν ὄσσοι ἄεθλοι.
 εἴ μὲν τόξον οἶδα εὐξοον ἀμφαφάασθαι,
 πρῶτός κ' ἀνδρα βάλοιμι διστεύσας ἐν δμίλῳ
 25 ἀνδρῶν ὀδυμενέων, εἰ καὶ μάλα πολλοὶ ἐταῖροι
 ἄγχι παρασταῖεν καὶ τοξάζοιαι το φωτῶν (Θ 214—218).
 δουρὶ δ' ἀκοντίζω ὄσον οὐκ ἄλλος τις διστῶ (Θ 229).

1 τὸ] τὸν A a. ras. 2 ἐν — Φαιάκων seclusi, cf. p. 154, 27 ἐν τοῖς Φαίαιξιν
 (et p. 156, 1) 3 αὐτοῦ AS αὐτοῦ λέγων omīssa add. Q² mg. μεθ' om. U
 (del. Rsk.); corruptum: aut latet adverbium aut deest substantivum (e. g. μετ'
 ὄρηγς: Θ 165 ὑπόδρα ἰδῶν) ἀντάξιοι scripsi et ὦν addidi: ἀντάξιον O (ANT-
 AΞΙΩΝ; ○ = oi scribis correctura insequentis Ω fuit); ad levem comparisonis
 inconcinnitatem cf. p. 149, 20 ἀντάξιος εἰ τῶν ἐπῶν 4 ταύτης] sc. ὄρας (Wil.)
 5 ὑπερπέφυκεν paraphrasin Homerici στέφει (v. 6) esse monuit Wil., quare cum
 accus. coniunctum; tamen ludit in altera notione superandi (c. genet.: pro Quat-
 tuorv. II 202, 15 Ddf.) αὐτὸν AQT ἄντων — λέγειν U pr. m. 6 ἔπεσιν U
 7 λεύσσουσιν SQ 8 μετὰ δὲ πρέπει Hom. 10 εἰς αὐτὸν A¹ (corr. A²) Q¹
 αὐτῶ om. Q¹ ταῦτ' U 11 τοῦ ἐναντίου seclusi 13 αὐτῶ US², αὐτῶ A¹
 (corr. A²) S¹Q: αὐτὸ T τὸ λοιπόν spurium videtur 14 οὐχ ὑπ' Q
 15 τηράλωσ T 18 μεταγιγνώσκει UT 19 προτέρων U: πρότερον ASQT
 ἐκείνον Q¹ 20 αὐτοῦ ASQT 21 διελόμενος sic O 24 κ' δ' Q

- 43 ταῦτα μὲν ἐν τῇ θεᾷ τῶν Φαιάκων, πρὶν καὶ τοῦνομα εἰπεῖν πρὸς αὐτοὺς ὅ τι ἐστὶν αὐτῶ. ἐρωτηθεὶς δὲ καὶ τοῦτο ἐν τῷ δειπνῶ εἶμ' Ὀδυσσεύς, ἔφη, Λαερτιάδης, ὃς πᾶσι δόλοισιν ἀνθρώποισι μέλω, καὶ μὲν κλέος οὐρανὸν ἔκει (ι 19 sq.), εἰ εἰδὼς ὅτι οὐχ ὁμοίως οἱ Φαίακες ἀκούσονται αὐτοῦ τῶν λόγων, 5 ἔνα τε εἶναι τῶν πολλῶν νομίζοντες καὶ προλαβόντες ἐν ταῖς γνώμασι ὅτι νῦν αὐτοῖς τῶν Ἑλλήνων ὁ ἀριστος διαλέγοιτο. οὐκ ἤσχύ- 506 D
- 44 νετο οὖν ἑαυτὸν ἐπαινῶν, εἶπερ γε μῆδ' ἐτέρους ὠφελῶν. Οὕτω μὲν αὐτοὶ τε οἱ ποιηταὶ φρονοῦσιν ἐφ' αὐτοῖς καὶ οἱ ἄνδρες περὶ ὧν διαλέγονται καὶ οὖς μάλιστα παρ' αὐτῶν ἐπαινοῦσιν [οἱ ποιη- 10 ται]. εἰ δὲ δὴ τις ἔροιτό σε πότερον τοὺς τὰ ψευδῆ περὶ αὐτῶν λέγοντας κακίξεις ἢ καὶ τοὺς ὀπωσοῦν, εἰ μὲν ἐκεῖνος ἔρεῖς, ἔλεγγε ὡς ἡμεῖς ταῦτα ἐψευδόμεθα, εἰ δ' ὀλως, ἐὰν γρύζη τις, σκόπτει 376 J τί τῷ δευτέρῳ χρήση. ἂ γὰρ ἂν αἰσχρὰ φαίης ἐπ' ἀνθρώπων εἶναι, ταῦτ' οὐκ ἂν ἔχοις εἰπεῖν μὴ οὐ πολὺ τοῦ γε θεοῖς πρέπειν 15 ἀπέχειν· ἂ δὲ μῆδὲ θεῶν μῆδενὶ φαίης ἂν πρέπειν, κομιδῇ τῷ γε 45 ἀρίστῳ τῶν θεῶν οὐκ εἰκὸς πρέπειν. πῶς οὖν Ὀμηρῳ πεποιήται τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα λέγων ὁ Ζεὺς περὶ αὐτοῦ καὶ τοὺς ἄλλους θεοὺς ἐκπλήττων καὶ φοβῶν ὥσπερ παιδάρια; τοῦτο μὲν ἐν θεῶν ἀγορᾷ, ὅτ' εἰς τὸ κοινὸν ἀπειλεῖ. 20
- γνώσει' ἐπειθ' ὅσον εἰμὶ θεῶν κάρτιστος ἀπάντων (Θ 17), ὁ ἀπειθῶν δὴ τοῖς παραγγέλμασιν· καὶ τὰπὶ τούτοις· εἰ δ' ἄγε πειρήσασθε, θεοί, ἵνα εἴδετε πάντες, 25 σειρήν χρυσεῖην ἐξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες, πάντες δ' ἐξάπτεσθε θεοὶ πᾶσαι τε θείαι· ἄλλ' οὐκ ἂν ἐρύσαιτ' ἐξ οὐρανόθεν πεδιόνδε Ζῆν' ὑπατον μῆστωρ', οὐδ' εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε.

1 ἐν τῇ φαιάκων θεᾷ Q (Junt.) 3 ὀδυσσεῖς O 4 μέλω] λ in ras. U¹ aut U², μέδω Q pr. m. (Rsk. apud Homerum μέδω legendum esse edixerat) ἦκει A·U (Hom. Vindob.) 5 οἱ in O 7 αὐτοῖς O ὁ om. U 8 ὠφελῶν] sc. ἡσχύνετο; sententia est: Ulixes non verebatur se laudare, cum aliorum mores corrigere non vereretur 9 τε om. Q¹ αὐτοῖς] αὐτοῦς Q¹ 10 αὐτῶν O οἱ ποιηταὶ seclusi 11 αὐτῶν AQT a. corr. 13 ὀλως] sc. κακίξεις γρύζη T 14 γὰρ αἰσχρὰ φαίης ἂν ἐπ' U; pro φαίης suo iure postulat φῆς Wil. et hic et v. 16; sed condonandus videtur optativus oratori, qui inverterit Demosth. XX 126 χρῆ γάρ, ὡς γούν ἐμοὶ δοκεῖ, ὅσα τις πράττει τοὺς θεοὺς ἐπιφημίζων, τοιαῦτα φαίνεσθαι, οἷα μῆδ' ἂν ἐπ' ἀνθρώπων πραγμαθέντα πονηρὰ φανεῖη 18 τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα U αὐτοῦ AQT 21. 22 ἀπάντων/ἀπειθῶν Q 23 ἄγε] ἄγε δὴ Q ἵνα εὖ εἴδητε (hoc etiam Hom. Towl.) πάντες U 25 δ' om. Q¹ 26 ἂν] ἂν μ' Q (pauci libri Hom.), ἂν γ' U ἐρύσαιτ' UT²Q² (ubi et αι in ras. et ε in ampliore; Q¹ incertum): ἐρύσειτ' AS, ἐρύσιτ' T¹ (cf. ἐρύσητ' Hom. Vindob.)

ἀλλ' ὅτε κεν καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐθέλωμι ἐρύσαι,
αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαιμι' αὐτῇ τε θαλάσῃ (Θ 18—24).

τόσσον ἐγὼ περὶ τ' εἰμι θεῶν περὶ τ' εἶμι ἀνθρώπων (Θ 27).

καὶ ταῦτα ἐν εἰδόσι δὴ πού λέγων τοῖς θεοῖς. οὐ γὰρ δὴ τότε γε
5 ἐμάνθανον πρῶτον ὅτι ὁ Ζεὺς κρείττων ἐστὶν αὐτῶν. ἀλλὰ τοίνυν
507 D ὅσα τοιαῦτα ἀποφθέγγεται ἢ πρὸς τὴν Ἥραν δογριζόμενος ἢ κατὰ
πᾶσαν πρόφρασιν, τίς ἂν ἐκλέξαι φηδύως; καὶ ὅπως μὴ μοι σοφὸς 46
ἐνταυθοῖ γένη μηδὲ γελᾶσας εἴπῃς, τί δ' οὐκ ἂν πρέποι τῶν με-
γίστων τῷ Διί; οὐ γὰρ τοῦτ' ἐστὶ τὸ ἀμφισβητούμενον, ἀλλ' εἴ
10 τῷ ἐν ὄψουσιν καὶ ὀσονοῦν προέχοντι μὴ προσήκει λέγειν περὶ αὐ-
τοῦ μηδὲ φρονεῖν, ἀλλ' ἀπόχρη ἐὰν οἱ συνειδότες ὦσιν, ἥμιστα
πάντων ὑπὲρ αὐτοῦ προσήκει λέγειν τῷ Διί. καὶ γὰρ πλείστον
κρατεῖ καὶ πάντες συνίσασιν καὶ ὅτι αὐτὸ συνίσασιν αὐτὸς ἐπίστα-
ται. ἐλοῦ δὴ ποτέρωσ ἐμὲ συκοφαντεῖς, πότερον τοῦτο λέγων, ὡς 47
15 ἐμοὶ τούτων οὐκ προσήκεν τῶν λόγων οὐδ' ἂν τις εἴποι συνειδὼς
ἐαυτῷ τι πλεόν τῶν ἀκρατῶν, ἢ καθάπαξ οὐκ ἔων οὐδὲν ὅτιοῦν
577 J παρρησιάζεσθαι. Καὶ μὴν οὐδ' ἐκεῖνό γ' ἂν εἴποις, ὡς ἐμοὶ μὲν 48
αἰσχύνῃ φέρει τὸ τοιοῦτον, Ὀμήρω δ' εἰς τὸν Δία ἀναφέροντι
αἰσχύνῃ οὐκ ἔχει. ἀλλ' ὡς ἔοικεν, ὁ τε Ζεὺς ἐξηγεῖται τοῖς θεοῖς
20 τάλῃθ' ὡστηρίας τῶν ὄλων εἴνεκα καὶ Ὀμηρος ὡς προσήκοντα τὰ
τοιαῦτα οὕτω πεποίηκεν, ὁ τ' Ἀπόλλων καὶ αὐτὸς παραπλήσια
ἐν τοῖς χρησιμοῖς ἐπιδεικνύται, οὐκέθ' οὗτος διὰ ποιητοῦ λέγων,
ἀλλ' ὡς θέμις αὐτῷ,

25 Οἶδα δ' ἐγὼ ψάμμον τ' ἀριθμοὺς καὶ μέτρα θαλάσσης
καὶ κωφοῦ ξυνίημι καὶ οὐ λαλέοντος ἀκούω.

1 κεν] δὴ Hom.; κεν etiam Stob. I 21, 4 p. 184, 1 W. (ubi Wachsmuth iniuria librorum suorum lectionem Homericam posthabuit) et Plut. v. et p. Hom. c. 94 ἐρύσαι AT: ἐρύσαι S, ἐρύσαι QU (-ῦσαι) ut Hom. Vindob. 2 τει] κε U (κεν Hom. Laur. D) quos post hunc versum Aristides omittit versus (Θ 25. 26), iis Zenodotus obelum appinxerat 4 ἐν εἰδόσι] cf. p. 139 adn. [et Diels, Parmenides Lehrgedicht p. 49] γ' U 5 ὁ om. Q¹ (Junt.) ἀλλὰ S¹QT 8 γίνῃ Q¹ τῶν μεγίστων] oppositum id, quod minus est, v. 10 λέγειν — φρονεῖν 9 γὰρ om. Q¹ εἴ τῷ scripsi: εἴ τῷ O 10 προσήκειν QU a. corr. (corr. pr. m.) T αὐτοῦ A¹ (corr. A²) Q, αυτοῦ S; item v. 12 11 ἀπόχρη Rsk.²: ἀποχρῆν O; possis etiam ἀποχρῶν in neutro ἥμιστα] reddit apodosin ad prothesin 9 εἴ — 11 ὦσιν; construendum ἀλλ' (εἴ), εἴ — ὦσιν, ἥμιστα — προσήκει, cf. or. XXVII § 27 12 γὰρ ὅτι πλείστον Q 13 καὶ ὅτι — ἐπίσταται omissa add. Q² mg. αὐ om. U 14 ποτέρωσ sic O 21 ὁ τ' Ἀπόλλων] corr. ex ὅσ τὰ πολλῶν Q pr. m.; ὁ τὰ πολλῶν A¹ (corr. A²) 23 αὐτῷ] αὐτὸς Rsk.², at hoc idem verbis ὡς — αὐτῷ significatur 24. 25 non ex Herodot. I 47, sed eodem ex fonte unde ceteri testes ap. Stein ad Herod. l. c. 24 ἀριθμὸν ceteri omnes 25 συνίημι UQ¹ Herod. (unus omnium) λαλέοντος] φωνεῦντος Herod. (item)

- τίνι γὰρ καὶ μᾶλλον προσῆκεν τάληθες εἰπεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ ἢ τῷ
 49 τάληθῃ περὶ πάντων εἰπόντι καὶ λέγοντι; οὕτω τοίνυν καὶ τῶν ἀν-
 θρώπων ὅσοι θεοφιλεῖς καὶ τῶν ὁμοφύλων προέχουσιν, οὐκ αἰσχύ-
 νονται τάληθῃ λέγοντες, ἀλλ' ἡγοῦνται τοὺς ἀλήτας ὑπὸ ἀπορίας 5
 πολλὰ ψευδομένους καὶ κατὰ τὴν τῆς χρείας αἰτίαν ποιῆσαι τοῦ-
 νομα τοῦτο ὃ σὺ φεύγεις, τὸν ἀλαζόνα, ᾧ πᾶσαν τὴν ἐναντίαν ἐρ-
 50 χεται δῆπουθεν ὃ τάληθῃ λέγων. ἔστι δὲ κἀν τοῖς νόμοις μὴ 508 D
 λέγειν κακῶς, οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ τὰ ψευδῆ. ὥσπερ τοίνυν ἐν τοῖς
 εἰς ἕτερον λόγοις οὐ τὸ κακῶς εἰπεῖν, ἀλλὰ τὸ ψευδῆ δεῖνόν, οὕτως
 οὐδ' ἂν περὶ ἑαυτοῦ τις εὐφημῇ, δικαίως ἂν ἔχοι μέμψιν, ἕως 10
 ἄπεστιν τὸ τὰ ψευδῆ λέγειν. ὡς ὃ γε ἀψευδῆς οὐθ' ἕτερον κακῶς
 ἀδίκως ἔρει οὐθ' αὐτὸν ἐπαινέσαι δεῖσαν φεῦξεται.
- 51 Οἶμαι δὲ σε καὶ Σαπφροῦς ἀκηκοέναι πρὸς τινὰς τῶν εὐδαι-
 μόνων δοκουσῶν εἶναι γυναικῶν μεγαλαυχουμένης καὶ λεγουσῆς,
 ὡς αὐτὴν αἱ Μοῦσαι τῷ ὄντι ὀλβίαν τε καὶ ζῆλωτὴν ἐποίησαν καὶ 15
 ὡς οὐδ' ἀποθανούσης ἔσται λήθη. ἀκούεις δὲ καὶ τοῦ Λάκωνος
 λέγοντος εἰς αὐτὸν τε καὶ τὸν χορὸν 'ἢ Μῶσα κεκλήγ' ἢ λῆγεια
 52 Σειρήν' (frg. 7 B⁴). καίτοι τί τοιοῦτον ἐγὼ περὶ ἑμαυτοῦ καὶ τῶν
 ἑμαυτοῦ λόγων παρεφθεγγάμην; πότερον τοῖς Σειρήνων μέλεσι
 παρέβαλον αὐτούς; ἢ πρὸς βιβλία βιβλίον ἀντεξετάσαι κελεύειν 20
 ἀθραδέστερόν ἐστιν ἢ τῇ τῶν Μουσῶν φωνῇ τὴν αὐτοῦ φῆσαι
 53 προσεικέναι; προστίθει δὲ κάκεινο, ὅτι αὐτῆς τῆς Μούσης δεη-
 θεῖς κατ' ἀρχὰς ὃ ποιητής, ἐν' ἐνεργὸς ὑπ' αὐτῆς γένοιτο, εἶτα
 ὥσπερ ἐξεστηκῶς φησιν, ὅτι τοῦτο ἐκεῖνο χορὸς αὐτὸς ἀντὶ τῆς
 Μούσης γεγένηται. καὶ εἰ μὲν ἀνευ τῆς Μούσης τοῦτο ἐξελάλησεν, 25 878 J
 οὐ κοινωνεῖ τοῦμὸν τῆς αἰτίας — ἐγὼ γὰρ τῶν ἐν τοῖς λόγοις ἀγα-
 θῶν ἀριστάμην τῇ θεῷ, εἰ δ' ἢ Μοῦσα κληθεῖσα καὶ παραγενο-

1 αὐτοῦ A¹ (corr. A^r) Q¹ 2 εἰπόντι] εἰδότη Rsk. (prob. Ddf.), at argu-
 mentum totius quaestionis in eo versatur, utrum profiteri verum liceat necne
 3 προέχουσιν] s. l. γρ. προπαρέχουσιν Q² (idem corr. S²) 4 ὑπ' U ἀλήτας —
 7 ἀλαζόνα] sequitur volgarem etymologiam Et. M. 55, 42 7 κἀν] καὶ S¹
 9 ἕτερον] add. γρ. ὕστερον Q² mg. τὸ US²Q²: τὰ AS¹T (Q¹ sine dubio); (τὸ)
 τὰ Rsk. 10 ἑαυτοῦ] σαυτοῦ A¹ (corr. A^r), αὐτοῦ U 13 τινὰ Seidler, Rh.
 Mus. 1829, 171, inutiliter 15 αὐτὴν O αὐτὴν — λήθη] cf. Bergk⁴ ad
 Sapph. frg. 10. 32. 68 τε om. Q¹ 17 ἢ — κεκλήγ' ἢ Wil.: ἢ — κεκλήγη ἢ
 AS¹: ἢ — κεκλήγει ἢ QUTS² 20 αὐτοῦ QT 22 δὲ Junt.: δὴ O 23 ἐνεργ-
 γῶς S¹ 24 ἐξεστηκῶς scripsi: ἐξέστη καὶ O; ἐξέστηκε καὶ Wil. τοῦτ'
 ἐκεῖνο U; τοῦτο ἐκεῖνο, i. e. quae iam (v. 17) dixi; cf. p. 159, 9 αὐτὶ δὴ τοῦτο
 χορὸς αὐτὸς] cf. v. 17; verba non sana; (ὃ) χορὸς αὐτὸς Wil.; ipse de [χορὸς]
 αὐτὸς cogitaveram, cf. v. 21 τῇ τῶν Μουσῶν φωνῇ τὴν αὐτοῦ τῆς — 25
 ἀνευ omissa add. S² mg. 25 τοῦτ' U 26 οὐ — αἰτίας] causa mea libera
 ('non particeps') est criminis, quod quis inde Alcmani insimulet

μένη ταῦτ' ἤγαγεν ἐπὶ νοῦν αὐτῶ, δοκοῦντα καὶ ταῖς Μούσαις, ὡς
 ἔοικεν, ἐστὶ τὰ τοιαῦτα παρρησιάζεσθαι τοὺς ὑπ' αὐταῖς ζῶντας.
 ἐτέρωθι τοίνυν καλλωπιζόμενος παρ' ὄσοις εὐδοκιμεῖ, τοσαῦτα καὶ 54
 τοιαῦτα ἔθνη καταλέγει ὥστ' ἔτι νῦν τοὺς ἀθλοὺς γραμματιστὰς
 5 ζητεῖν, οὐ γῆς ταῦτ' εἶναι, λυσιτελεῖν δ' αὐτοῖς καὶ μακρὰν, ὡς
 509 D ἔοικεν, ἀπελθεῖν ὁδὸν μᾶλλον ἢ περὶ τῶν Σκιαπόδων ἀνήνυτα πραγ-
 ματεῦσθαι (frg. 118 B⁴). ἀλλαγῆ δὲ οὕτω σφόδρα ἐνθεὸς γίνε-
 ται ὥστε φάις ἂν οὐδ' οὕτωςι κατὰ τὸ ῥῆμα ἐνθεὸς ἐστίν,
 ἀλλ' αὐτὸ δὴ τοῦτο ὥσπερ θεὸς τῶν ἀπὸ μηχανῆς λέγει·

10 εἶπατέ μοι τάδε, φῦλα βροτήσια (frg. 47 B⁴).

πρὸς θεῶν σὺ δ' αὐτὸς ἡμῖν τίς εἶναι φήσεις;

Φέρε δὴ γνώρισον καὶ ταῦτα, εἰ ἄρα οἶός τε εἶ·

55

μαθόντες λάβροι

παγγλωσσία, κόρακες ὡς, ἀκραντα γαρέυεον

15 Διὸς πρὸς ὄρνιθα θεῖον (Pind. O. II 86—88).

οὐκ ἐνταῦθα ὁ ποιητής, ὅστις ποτὲ οὗτός ἐστιν, καλεῖ κόρακα μὲν
 τοὺς ἄλλους ποιητὰς, αἰετόν δ' ἑαυτὸν πρὸς ἐκείνους; οὐκ οὖν το-
 σοῦτω κρείττω τῶν ἄλλων ποιητῶν ἑαυτόν, ὅσον κοράκων αἰετός;
 πάλιν τοίνυν πρὸς τινα τῶν ἀκρατῶν, ἐπειδὴ νυστάζοντα ἑώρα, 56
 20 καὶ οὐκ εἰδότα ὄψω σύνεστιν, οὕτωςι πεπολήκεν·

ὀπισθεν δὲ κείμεαι θρασειᾶν

ἀλωπέκων ξανθὸς λέων (frg. 237 B⁴).

οὐ γὰρ δὴ που καὶ Πίνδαρον φήσεις ὑπ' ἐμοῦ ταῦτα ἀναπεισθέντα
 ἐμβαλεῖν εἰς τὴνποίησιν τὴν ἑαυτοῦ. ἄκουε δὴ καὶ ἐτέρων·

57

25 κεκρότηται χρυσέα κρηπίς ἰεραῖσιν αἰοδαῖς·

εἶα τευχίζωμεν ἤδη ποικίλον

κόσμον ἀυδάεντα λόγων (frg. 194, 1—3 B⁴).

Ἡράκλεις, ταυτὶ μὲν οὐδὲ παντάπασιν ἀνάγναια τοῖς ῥήμασιν, ἀλλ'

4 ὥστ' ἔτι νῦν U: ὥστε τί νῦν AST, ὥστε τοίνυν Q 5 εἶναι] ἐστὶ
 Rsk., at cf. p. 97, 17 λυσιτελεῖ Q¹ 6 ὁδὸν ἀπελθεῖν U Σκιαπόδων]

cf. e. g. Aristoph. av. 1553; nomen Στεγανοπόδων ceteri frg. 118 testes ('fefellit

Aristidem memoria' Wil.) 7 γίνεταί T (solus) 8 οὐδ' οὕτωςι] mg. Q² c.

γρ., οὐδ' ὡς Q¹ 11 σὶ] Alcmān 14 παγγλωσσία ASQ (i. e. -ia; -ia UT)

γαρέυεον QUTA²S²: γὰρ ἕτερον S¹, γὰρ||ετόν A¹, quatenus agnoscitur

15 ὄρνιθα S¹UTQ p. corr. A²: ὄρνιθα A¹Q a. corr. S² 16 ποθ' U 17 αἰετόν Q

δὲ αὐτόν A¹ (corr. A¹) Q, δ' αὐτόν U οὐκ οὖν O (edd.) 18 τοσοῦτον τῶν

ἄλλων ποιητῶν ἑαυτόν προτιθήσιν ὅσον U, paraphrasis κρείττω Q: κρείτ-

των AST αἰετός Junt.: αἰετόν ASTU, αἰετόν Q 20 ὄψω] οὕτωςι S¹

21 ὀπισθε Boeckh θρασειᾶν solus Q a. corr. 23 ταῦτ' U 25 ἰεραῖσιν UT

26 εἶα Bergk: εἶα A pr. m., accentus non fuit: οἶα SQU, οἶα T τευχίζωμεν

AS: τευχίζομεν QUT ποικίλων corr. Bergk 28 ἀνάγναια corruptum; coniecti

δμως καὶ ἐπὶ τούτοις σεμνύεται ὡς οὐδὲν ἀτιμοτέροις τοῦ νέ-
κταρος, καὶ φησιν ὅτι οὗτος μέντοι ὁ τῶν λόγων κόσμος
καὶ πολυκλειτὰν περ ἐοῦσαν δμως Θῆβαν ἔτι μᾶλλον ἐπασκήσει
Θεῶν

510 D

καὶ κατ' ἀνθρώπων ἀγνιάς (ibid. v. 4. 5),
ὥσπερ οὐκ ἀρκοῦν εἰ κατὰ ἀνθρώπους μόνον, ἀλλὰ καὶ τοὺς Θεοὺς
ἔτι μειζρόνως τιμήσοντας δι' ἐκεῖνον τὴν τῶν Θηβαίων πόλιν εἰς
58 τὸ λοιπόν. ἐτέρωθι (frg. 90 B¹) δὲ ἔτι λαμπρότερον·

579 J

Πρὸς Ὀλυμπίου Διὸς σε
χρυσέα κλυτόμαντι Πυθοῖ,
λίσσομαι Χαρίτεσ(σι) τε καὶ σὺν Ἀφροδίτῃ
ἐν ζαθέῳ με δέξαι χρόνῳ
αἰοιδιμον Πιερί(δ)ων προφάταν.

10

ὄρας ὡς εὐχόμενος μεταξὺ οὐ κατέσχευεν ἑαυτόν, ἀλλὰ κἀνταῦθα
ἐσεμνολογήσατο. καίτοι τις ἂν ἦν τυχῶν τῶν ἐκ τῆς εὐχῆς, ὃς
εὐθὺς ἀρχόμενος τῆς εὐχῆς τοσοῦτον ἐφ' αὐτῷ φρονεῖ [εἰπὼν εἰς
59 αὐτόν]; Μυρίους τοίνυν ἐτέρους ἔχων εἰπεῖν οὐδὲ πολλοῦ τινος
ἀξίους ἀνθρώπους ἐπαρθέοντας ἐφ' αὐτοῖς φρονῆσαι, ἐξεπίτηδες
παραλείπω, δεδοικῶς μὴ περιστησῶ τὸν λόγον εἰς τοῦναντίον, ὡς
ἄρα καὶ φράζων εἶη τὸ τὰ τοιαῦτα κοσμεῖν ἑαυτούς. ἀλλὰ τὴν γε
20 τοῦ Σιμωνίδου σωφροσύνην οἶσθα, εἰ δὲ μή, ἀλλ' ἕτεροι ἴσασι,

σύναπτα (CΥΝΑΠΤΑ: ΑΝΑΙΤΙΑ; corruptela nata est, cum CY in A coaluisset, cui simillimam, A pro CI, attuli Ath. Mitth. XX 427 ann.); pravam lectionem ποικίλον videtur orator significare et breviloquentiam poeticam κόσμον τεχιζωμεν, i. e. τεῖχος κεκοσμημένον τεχιζῶμεν (ἐγείρωμεν); Pindarum imitatus est Democrit. ap. Dion. Prus. LIII init. (I 370 frg. 3 M.) "Ὀμηρος — ἐπέων κόσμον ἐτεκτίνετο παντοίων, quibus Bergkii ποικίλων probatur

3 hos ut cum vv. p. 159, 25—27 coniungeret, ὃς ante καὶ ap. Pindarum add.

Boeckh, certa non usus ratione; idem εἰοσαν πολὺ κλειτὰν ἈΣΤ, πολὺκλειτὰν Ὑ pr. m., πολὺκλειτὰν Q, at a ex o corr. περ om. Ὑ Θῆβαι Q a. corr. 5 ἀγνιάς — 6 ἀνθρώπων om. TS¹, add. mg. ἄλλιας (sic) ὥσπερ — ἀνθρώπων S² 6 κατ' Ὑ ἀνθρώπους scripsi: ἀνθρώπων O 7 ἔτι om. Q¹ 9 διός σε UTA²S²: διόσε Δ¹S¹Q 11 λίσσομαι Canter: ἄ(ι)σομαι O χαρίτεσσι τε G. Hermann (iam antea 'cum Gratias et Venere' in versione Canter): χάριτες τε AQT²S²; χάρις τε, ut videtur S¹, χάριτάς τε Ὑ ἀφροδίτῃ P. Stephanus sec. Canteri versionem: ἀφροδίτῃ ASQT, ἀφροδίτῃ Ὑ 12 χρόνῳ ASQT: χωρῶ Ὑ; χωρῶ Bergk; at Iovem, quem Olympiis celebraverat, poeta testem adhibet, ut Apollo ipsum dignum habeat, qui Pythiorum feriis (ἐν ζαθέῳ — χρόνῳ) cantet 13 Πιερίδων Canter: πιερίων AQT²S², πιερίων S¹ 15 ἦν] τοσοῦτο Ὑ 16 τῆς εὐχῆς abesse mavult Wil. ἑαυτῷ Ὑ εἰπὼν εἰς αὐτόν secl. Wil. 18 ἐπ' αὐτοῖς ASQ, ἐπ' αὐτοῖς T 20 τὰ τοιαῦτα ASQ: ταῦτα UT et Q pr. m. s. l. c. γρ. 21 ἴσασι mihi suspectum

ὡς ἐν τι τῶν ἀγαθῶν ἐστι τῶν ἐκείνων, τὸ γνωριμώτατον σχε-
δὸν καὶ περὶ τὴν ποιήσιν καὶ περὶ αὐτὸν τὸν βίον. οὗτος τοίνυν 60
ἀνὴρ φανεῖται σοὶ καὶ αὐτὸς μεираκιεύμενος καὶ τὸ λεγόμενον δὴ
τοῦτο ἐπὶ γῆραος οὐδῶ γενόμενος τῆς ἀλαζονείας. ἐτόλμησε γοῦν
5 εἰπεῖν (n. 146 B⁴).

μνήμη δ' οὐτινά φημι Σιμωνίδῃ ἰσοφαρίζειν·

ταυτὶ γὰρ οὐχ ἕτερος δὴ πον περὶ τοῦ Σιμωνίδου λέγει, ἀλλ' αὐ-
τὸς εἰς ἑαυτὸν πεποιήκεν· ἵνα δὲ μὴ δόξῃ νέος ὢν ἔτι καὶ ὠραϊ-
ζόμενος λέγειν ταῦτα, προστίθεισιν

10 ὀγδωκονταέτει παιδί Λεωπρέπεος,
ὥσπερ ἐνδεικνύμενος καὶ λέγων ὅτι ταῦτα ἐγὼ περὶ ἑμαυτοῦ φρονῶ
καὶ [λέγω] ἀνακηρύττω ὀγδοηκοντούτης ὢν, ὥστε οὐ μεираκιεύομαι,
ἀλλὰ τάληθές εἶρηκα. τὸ δὲ πάντων μέγιστον, καὶ γὰρ Σιμωνίδης 61
καὶ Πίνδαρος ἀμφοτέροι φανούνται σφίσι αὐτοῖς ἐπινίκους πε-
15 ποιηκότες ἐκ τοῦ εὐθέος ὥσπερ ἄλλοις τισίν. οὐ γὰρ πω σὲ ἤνεγ-
κεν ἡ γῆ, ἀλλ' ἔτι τοῖς ἐλευθέροις ἦν ἀδεια τῶν τοιούτων. ἐπι- 62
τιμήσῃς δ' ἂν οὕτω καὶ τοῖς ἀθληταῖς αὐτοῖς τοῖς τοὺς ἐπινίκους
παρὰ τῶν ποιητῶν λαμβάνουσιν. καὶ γὰρ οὗτοι τρόπον τινὰ ἑαυ-
τοὺς ἐγκωμιάζουσιν, παρακαλοῦντές τε τοὺς ποιητὰς καὶ διδόντες
20 ἀργύριον, καὶ τελευτῶντες παραλαβόντες τὸν ἐπινίκον, ἄδοντες
ἑαυτοὺς ὑπ' αὐλοῦ καὶ χοροῦ. κατηγορήσῃς δ' ἂν ἀλαζονείαν καὶ 63
τῶν τὰ τρόπαια ἰσταντων, ὡς ἔοικεν. ἔξεστι γοῦν καὶ πρὸς τού-
τους λέγειν 'ἀνθρώποι, τί ζητεῖτε; ἐξαρκεῖ νενικηκέναι'. τί δέ σοι
βούλεται τὸ παράγραμμα 'Ἀθηναῖοι ἀπὸ Θηβαίων ἢ Περσῶν', ἢ
380 J 25 'Λακεδαιμόνιοι ἀπὸ τῶν δεινῶν'; ἢ ὀτιδήποτ' ἂν ἦ, τοῦπίγγραμμά
ἐξἄλειπτέον; ἀρά σοι καὶ τὰ τοιαῦτα δόξει ἀλαζονεία τις εἶναι,

2 τὸν βίον αὐτὸν Q 3 ἀνὴρ O (corr. Ddf.) 4 ἀλαζονίας AS¹.

6 μνήμην Q (Junt.) ἰσοφαρίζειν A¹Q¹US²; ἰσοφερίζειν A²S¹TQ² 7 λέγειν Q
a. ras. (Junt.) 8 ὠραϊζόμενος sic O 10 ὀγδωκονταέτει TQ p. corr., ὀγδοη-
κονταέτει U, ὀγδωκόντα ἔτη A¹ (-κονταέτ- A²) S, ὀγδοήκοντα ἔτη Q a. corr.
λεωπρέπεος A¹ (corr. A²) S¹Q 12 λέγω seclusi: φρονῶ καὶ λέγω ἀνακηρύττω

λέγω
AS, φρονῶ καὶ ἀνακηρύττω Q pr. m., φρονῶ καὶ λέγω ἀνακηρύττω TU (nisi
quod hic καὶ ἀνα-) 14 ἐπινίκιος QU; item v. 17 15 εὐθέως S a. ras.

16 τοῖς abesse vult Rsk.² 20 ἀργύριον — ἄδοντες ommissa add. S² mg.

τὸν ἐπινίκιον QTS² (in supplemento; non U) 21 ἀλαζονίαν A¹ (corr. A²) S¹

22 τρόπαι' S¹ πρὸς τούτοις Q a. corr. (Junt.) 23 ἐξαρκεῖν A a. ras. S¹

24 παράγραμμα] ἐπίγραμμα U, interpolatio cf. v. 25 25 ἂν ἦ, scripsi (virgula addita
post δεινῶν): ἂν; ἢ O; sententia: 'si te iudice sat est vicisse, (quid tropaeum aut)
quae ea dices esse quae tropaeo inscribunt (παράγραμμα pro ἐπίγραμμα in ora-
tione περὶ τοῦ παραφθέγματος consulto usus est), velut 'Athenienses a Thebanis'
q. s.?' an delenda inscriptio qualiscunque erit? ergo hae quoque incriptiones
ostentationis tibi videntur esse?' 26 ἀλαζονία AS¹

Ἑλλήνων προμαχοῦντες Ἀθηναῖοι Μαραθῶν,
ἔκτειναν Μήδων ἑννέα μυριάδας

καὶ

ἀμφὶ τε Βυζάντειον ὄσοι θάνον, ἰχθυόεσσαν
ζυόμενοι χώραν ἄνδρες ἀρηιθοοὶ

5

καὶ πάντα ἐκεῖνα, καλλίω τῶν σῶν, οἶμαι, λόγων ἐπιγράμματα;

512 D

64 καὶ ἔτι γε μᾶλλον

Ἐξ οὗ τ' Εὐρώπην Ἀσίας διχα πόντος ἔκρινεν

καὶ πόλιος θνητῶν θοῦρος Ἄρης ἐρέπει,

οὐδενὶ πω κάλλιον ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν

10

ἔργον ἐν ἠπείρῳ καὶ κατὰ πόντον ὁμοῦ.

οἶδε γὰρ ἐν γαλῆ Μήδων πολλοὺς ὄλεσαντες

Φοινίκων ἑκατὸν ναῦς ἔλον ἐν πελάγει

ἀνδρῶν πληθούσας· μέγα δ' ἔστενεν Ἀσις ὑπ' αὐτῶν

15

πληγεῖσ' ἀμφοτέραις χερσὶ κράτει πολέμου·

καὶ πρό γε τούτων

Ἔθνεα Βοιωτῶν καὶ Χαλκιδέων δαμάσαντες

παῖδες Ἀθηναίων,

65 οἶμαι, λέγει τὸ ἐπίγραμμα καὶ πολλὰ ἕτερα. νῆ Δί' ἀλλὰ ταῦτα

Ἄττικὰ καὶ θερμοτέρα. ἀλλ' ὡς μὲν καὶ ἡμεῖς οὐκ εἰς ἕτερον τε- 20

λοῦμεν ἔθνος τῆ προαιρέσει τῶν λόγων ἅπανσι πρόδηλον. σὺ δ'

ὄν ἐξέταζε τὰ Δώρια, εἰ βούλει, καὶ τὰ Λακωνικά·

Μυριάσιν ποτὲ τῆδε τριηκοσῆς ἐμάχοντο

ἐκ Πελοποννήσου χιλιάδες τέτορες.

1. 2 [Simonid.] n. 90 B⁴; Preger, Inscr. Gr. metr. n. 199 2 ἑννέα] εἴκοσι
Schol. A² ad Quatt. II 159, 15 Ddf. (p. 289 Frommel) redit ad eundem fontem,
ex quo Suid. v. Ποικιλῆ 4 [Simonid.] n. 104 B⁴; Preger n. 7 Βυζάντειον
Scaliger: βυζάντιον O; Βυζάντειαν Bergk θάνον sic O 6 πάντ' U
ἐκεῖνω Q τῶν σῶν — λόγων] 'declamabat nempe iste de Marathone et Sala-
mine' (Wil.); cf. ad p. 172, 15 8 [Simonid.] n. 142 B⁴; Preger n. 269; idem
epigramma orator etiam orationi pro Quatt. II 209 Ddf. inseruit, ubi nulla lectionum
varietas quae notatu digna sit; scholiasta ad Panath. I 246, 22 Ddf. (p. 70 Fr.,
p. 209 Ddf.) epigramma ex or. pro Quatt. hausit (ὑμνησε ut apud Aristidem ita in
scholiis), ubi in scholiis (p. 525 Ddf.) Simonidis nomen; quas ceteri epigrammatis
testes praebent differentias (easque non tam lectionum quam versuum partium)
Preger composuit 9 πόλησ Q (πόλεας Diodor. XI 62) 12 οἶδε — 14 πλη-
θούσας omissa add. U² mg. 16 πρό — τούτων] ante res gestas has, quas
epigrammatis illis celebraverunt 17 [Simonid.] n. 132 B⁴; Preger n. 72 ἔθνεα
Canter ex Herod. V 77 (ex quo et ipse Aristides versus): ἔθνεα O 19 τοῦπίγραμμα
— πόλλ' — ταῦτ' U 22 ἐξέταξ' εἰ βούλει τὰ δώρια καὶ λακωνικά U
23 [Simonid.] n. 91 B⁴; Preger n. 200 τριηκοσίησ] η et γ in ras. Q, ut vid., pr. m.
(τριηκοσίαις Herod. VII 228) 24 τέτορες Canter ex Herod. l. c. (cf. Anth.
Pal. VII 248): τέτταρες ASQT, τέσσαρες U

ἀρ' οὖν οὐκ ἀλαζονεία ταῦτα καὶ πολλή καὶ πρὸς γε αὐθάδεια
λαμπρά; τετρακισχίλιοι, φασίν, ὄντες τριακοσίαις μυριάσι πολε-
μίων ἀντήραμεν. ἔτεροι δ' αὖ λέγουσιν·

66

Ἀκμῆς ἐστηκυῖαν ἐπὶ ξυροῦ Ἑλλάδα πᾶσαν

- 5 ταῖς αὐτῶν ψυχαῖς κείμεθα θυσάμενοι
δουλοσύνης· Πέρσαις δὲ περὶ φρεσὶ πῆματα πάντα
ἤψαμεν, ἀργαλέης μνήματα ναυμαχίης.
ὄστέα δ' ἡμῖν ἔχει Σαλαμίς· πατρίς δὲ Κόρινθος
ἀντ' εὐεργεσίης μνήμ' ἐπέθηκε τόδε.

- 513 D 10 ὥστε ὦρα σοι σκόπτειν αὐτούς ὡς ἀδολέσχας τινὰς νεκροῦς καὶ
οὐκ εἰδότας ἡσυχίαν ἄγειν. κἄτ' αὖ σε ἀνὴρ τις Σιμωνίδειος ἀμεί- 67
ψεται· ὠνθρωπε, κείσαι ζῶν ἔτι μᾶλλον τῶν ὑπὸ γῆς ἐκείνων'.
φῆρε δὴ καὶ ταῦτα ἐξέτασον·

ἂ Μοῦσα γὰρ οὐκ ἀπόρως γεύει τὸ παρὸν μόνον, ἀλλ' ἐπέρχεται

- 15 πάντα θεριζομένα (Simonid. frg. 46, 1. 2 B. 4).

ταῦτ' οὐ δοκεῖ σοι σαφῶς ὁ ποιητῆς ἑαυτὸν ἐπαινῶν λέγειν ὡς
381 J γόνιμον καὶ πόρμιον εἰς τὰ μέλη; τί δ', ἐπειδὴν λέγει
μὴ μοι καταπαύετ', ἐπεὶ περ ἤρξατο

τερπνοτάτων μελέων ὁ καλλιβόας πολύχορδος αὐλός (ibid. v. 2. 3);

- 20 Νῆ Δί' ἀλλ' οἱ ποιηταὶ μόνου οὕτως ἐφρόνησαν. σκόπει 68
δῆτα καὶ τοὺς δῆτορας, οὓς μόνους σὺ φῆς θαναμάζειν, ἅτε καὶ
σφόδρα κατ' αὐτούς ὦν τὴν φύσιν. πρότερον δὲ τοὺς μεταξὺ τῶν
ποιητῶν τε καὶ δητόρων ἐξετάσαι βούλομαι. Ἑροδότου Ἀλι- 69
καρνασσεὸς ἱστορίης ἀπόδειξις ἦδε, ὡς μήτε τὰ γενόμενα ἐξ ἀνθρῶ-

1 ἀλαζονία AS¹

4 [Simonid.] n. 97 B⁴; Preger n. 5; ne primum quidem

distichon cum Bergkio (Pregero) ad dialectum Doricam recensendum; totum epi-
gramma ficticium; scholiasta ad Panath. I 204, 11 Ddf. (p. 52 Fr. cf. 453; p. 136 Ddf.)
non ex nostro loco, sed ex anthologia quadam versus duos primos (ceterorum
unicus testis Aristides) transcripsit; ceterum cf. Hiller, Philolog. 1889 [II], 230;
245 sqq. ἀγμῆσ S¹ ἐπὶ ὑπὸ S¹; ἔπι Preger ξυροῦ] v in ras. S² 5 αὐτῶν

SQT 6 δουλοσύνης UT, δουλοσύνας Q pr. m., δουλοσύνας AS 7 ναυμαχίης
sic O; ναυμαχίας Junt. 8 ἡμῖν Q a. corr. T, ἡμῖν ASUQ p. corr. 11 σ' Q

12 ὠνθρωπε — ἐκείνων] Simonidea (frg. 60 B⁴) verba Aristidem aliquatenus mutasse
mihi persuasum est, neque licet quae traduntur pro integro versu vel versuum
partibus habere γὰς Schneidewin ap. Simonid. 14 Μοῖσα Schneidewin ap.
Simonid. γεύει Q 15 θεριζομένα sic O 16 ταῦτα δ' οὐ Q an ἐπαι-
νεῖν [λέγειν] scribendum? at cf. p. 165, 19 sq. 18 neque Aristides significat frag-
menta Simonidea v. 14. 15. 18. 19 tam arcte iungenda esse, quam Bergk fecit, neque

probatur illius coniectura ipsorum versuum sententia μοι AS: μου T, με QU
21 οὓς — θαναμάζειν] cf. ad p. 162, 6; 172, 15 μόνους sic O 23 ἀλικαρνασέωσ
Q, ἀ(ex ἀ- pr. m.)λικαρνασέωσ T, ἀλικαρνησέωσ S¹ (-νασῆσ S²), ἀλικαρνασ-
σῆσ U 24 ἀπόδειξις QU a. ras. ἄδε U γινόμενα Q

πων τῷ χρόνῳ ἐξίτηλα γένηται μήτε ἔργα μεγάλα καὶ θουμαστά, τὰ μὲν Ἑλλησι, τὰ δὲ καὶ βαρβάροις ἀποδεχθέντα, ἀκλεᾶ γένηται' (Herodot. I 1). εἰεν, ᾧ βέλτιστε Ἡρόδοτε, ἐν σοὶ δὴ καὶ τοῖς σοῖς λόγοις ἀξιοῖς εἶναι τὸ σωθῆναι μνήμη τὰς τε Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων πράξεις ἢ διεφθάρθαι πάσας; ἔγωγε, φησὶν ὁ Ἡρόδοτος, εἰ μὴ 5
 70 παντάπασιν ὑπνου μεστός εἴ. καὶ μοι δοκεῖ τὸν ἕτερον τοῦτο ἡσυχῇ κινῆσειν. οὐκ ἔχων γοῦν ὅστις γένηται τὸν πόλεμον αἶρει, καὶ βουλόμενος εἰπεῖν, οἶμαι, ὅτι αὐτὸς ἀξιολογώτατος εἶη τῶν συγγραφέων τῷ πολέμῳ τὴν ψῆφον δίδωσιν. καὶ τὸ μὲν κεφάλαιον ὅπερ 514 D λέγω τῆς σπουδῆς τοῦτ' ἔστιν. περιέροχεται δ' αὐτὸ καὶ μάλα 10 ἄστειως καὶ τοὺς πρεσβυτέρους πολέμους, ὡς ἂν σὺ δόξαις, καθαιρεῖ. ἔστιν δὲ ταῦτα οὐδὲν ἕτερον ἄλλ' ἢ ἐνδεικνυται τῷ Ἡροδότῳ καὶ τοῖς Ἑλλαντικοῖς καὶ τοῖς Ἑκαταλοῖς καὶ πᾶσι τούτοις, ὅτι ἐγὼ ὑμῶν προέχω τῇ κρίσει πρῶτον· τὰ γοῦν κράτιστα ἐξε-
 71 λεχῶς ταῦτα καὶ [περὶ τούτων] γράφω, τὰ δὲ πλείω παιδιὰ. ὅτι 15 δ' οὖν ἐνεστι φρόνημα τῷ Θουκυδίδῃ εὐροῖς ἂν καὶ διὰ πάσης τῆς συγγραφῆς. πρῶτον μὲν γε ἐπίπαν οἱ δημηγοροῦντες αὐτῷ κατὰ πόλεις μετέχουσι τοῦ τοιούτου, ἔπειτα κατ' ἄνδρα. τίς οὐκ οἶδεν οἶος μὲν ὁ Περικλῆς αὐτῷ, εἰ ἄρα καὶ Περικλέους ὄνομα ἤκουσας· ὅς οὐκ ἐν ὀμίλλῃ καὶ κατ' ἐξουσίαν οὐτωςὲ παραφθέρ- 20 γεται, ὁ σὺ πρῶν ἡμῶν ἀφηροῦ, ἀλλ' ἐν τοιούτοις καιροῖς ἐμβεβηκῶς αὐτὸς τε καὶ τοῦ δήμου τοῦ παντὸς ὄντος, ἐν οἷς σὺ γ' ἂν αὐτῷ συνεβούλευσας καὶ ἐκτεηρίαν θεῖναι, φθειρομένης μὲν τῆς χώρας ὑπὸ τοῦ πολέμου, φθειρομένων δὲ τῇ νόσῳ τῶν ἐν τῇ πόλει, 582 J πάντων δ' ἐγκειμένων αὐτῷ καὶ παρωξυσμένων ὡς πρὸς μόνον 25 515 D αἴτιον τῶν κακῶν, παρελθὼν αὐτὸς ἔλεγε τοιαυτῆ· καὶ προσεδόκων

1 τῷ ἐξίτηλα U¹ μὴτ' QU καὶ] τε καὶ Herod. θουμαστά SQT
 2 καὶ AS: ὡς T, om. QU libri Herod. 3 σοὶ] ᾧ AS¹ (COI:OI) 5 ἢ διεφθάρθαι sic O 6 εἴ] ἢ Q δοκεῖ U: δοκεῖν ASQT τὸν ἕτερον] τὸν Θουκυδίδην λέγει' schol. ASQ (hic om. λέγει) 7 ἔχω Q a. corr. ὁ τις S¹ an γίνηται? 8 ἀξιολογώτατος αὐτὸς U 9 τὴν ψῆφον] sc. τοῦ ἀξιολογώτατος εἶναι (Thuc. I 1, 1) 10 ante τῆς add. διὰ TQ¹ s. l. ἔστιν περιέροχεται.....
 δ' αὐτὸ S¹, lacuna VII vel VIII litt. relicta; ad περιέροχεται cf. ἐκ κύκλου § 1
 μάλα] μάλιστα Q 13 ἑλληνικοῖς Q 14 πρῶτον] alterum est φρόνημα — καὶ διὰ πάσης τῆς συγγραφῆς ἐξειλοχῶς US² (ci. Cobet, Mnemos. IX 103)
 15 περὶ τούτων secl. Wil. 17 γε om. U 19 οἷόςπερ ὁ U 21 τοσοῦτοις καιροῖς συμβεβηκῶς Q; cf. pro Quatt. II 186, 14 sqq. Ddf., imprimis δυσμεναίνειν ὡς τῶν παρόντων πραγμάτων αἰτίῳ — λύπην καὶ παρωξυσμὸν εἰς αὐτόν, ἐν μέσοις τοῖς δεινοῖς ἐμβεβηκῶς κτέ. (cf. Demosth. XVIII 248)
 25 παρωξυσμένων A a. ras. STQ²: παρωξυμένων UA p. ras., παρωξυνομένων, ut videtur, Q¹ (Junt.) 26 καὶ προσεδόκων κτέ.] cf. Thuc. II 60, 1. 5

ταῦτα, ὧ Ἀθηναῖοι, καὶ ἀδικεῖτε διτι ὀργίξεσθε. εἰμὶ γὰρ ὑμῶν',
 φησί, 'πάντα ἀριστος', ὡσπερ Ζεὺς τις Ὀμηρικὸς. καὶ τὰ μὲν ἄλλα 72
 ἦττον ἂν τις θανατάσειεν, τὸ δ', ὧ Ζεῦ καὶ θεοί, φήτορα μὲν καὶ
 στρατηγὸν ὄντα, λέγοντα δ' ἐν ἐκκλησίᾳ, ὑποπτον δὲ τοῖς πολλοῖς
 5 καὶ κατὰ ταύτην ἴσως τὴν δεινότητα, μηδ' αὐτὸ τοῦτο ὡς ὑπεναν-
 τιον φυλάξασθαι μηδ' ἀποκρῦψ(ασθ)αι, ἀλλὰ δέον παραιτεῖσθαι
 καὶ λέγειν ἅπερ ἂν τις καὶ ἄλλος, 'καὶ μὴ μοι νομισητε, ὧ ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι, διτι ἐγὼ λόγων δεινότητι ἢ τὸ ἐξ ἀρχῆς τοῦθ' ὑμᾶς
 ἐπεισα ἢ περὶ τῶν παρόντων ἀξιῶ θαρρεῖν' — ἀλλ' ἀντὶ τοῦ
 10 ταῦθ' οὕτω κομπήσεσθαι καὶ περιστέλλειν μετὰ τῶν ἄλλων καὶ
 τοῦτο φάσκει προέχειν, διτι καὶ λέγειν εἶη κράτιστος αὐτῶν, καὶ
 ταῦτα ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου· σχεδὸν γὰρ καὶ τοῦτό μοι δοκῶ μεμνή-
 σθαι. πότερον οὖν σὸν, ὧ Θουκυδίδη, ἢ Περικλέους ἦν; ἕτερος
 δ' αὖ φησιν τῷ αὐτῷ ποιητῇ· 'καὶ προσήκει μοι (μᾶλλον ἐτέ-73
 15 ρων), ὧ Ἀθηναῖοι, ἀρχειν· ἀνάγκη γὰρ ἐντεῦθεν ἀρξασθαι, ἐπειδὴ
 μου', φησίν, — προστίθει γάρ· οὐ σοὶ τις παραπλήσιος, ἀλλὰ —
 'Νικίας καθήψατο'· σοῦ γε οὐδ' ἂν τοῦνομα ἀναγκαζόμενος εἰπεῖν
 ἀνασχέσθαι μοι δοκεῖ. ὁ δ' ἐν Συρακούσαις δημηγορῶν Ἔρμο-74
 20 κράτης οὐκ ἀντικρὺς σοὶ κομπαστῆς εἶναι δοκεῖ; λέγει γοῦν ἑαυτόν
 τε καὶ τοὺς Συρακοσίους σεμνύνων, δεῖξαι Ἀθηναίους διτι οὐκ Ἴωνες
 ταῦτα οὐδὲ Ἑλλησπόντιοι, κελύων ἀπαντᾶν αὐτοῖς ἕξω τῆς Σι-
 κελίας. καὶ ταυτὶ μὲν καὶ μετριώτερα· ἀλλ' ὄρα τὰς ὑπερβολὰς·
 'λέναι δ' ἐπὶ τοὺς πολεμίους μὴ φρονήματι μόνον ἀλλὰ καὶ κατα-

1 ὅτι U: ὅτ' ASQT 2 ὡσπερ κτέ.] respicit ad exemplum § 45 allatum
 5 κατ' αὐτὴν ci. Rsk., fallitur: cum ob ceteras virtutes tum hanc ob facultatem (καὶ)
 suspectum 6 ἀποκρῦψασθαι scripsi: ἀποκρῦψαι O; cf. etiam p. 151, 31 7 μοι
 AS¹: τοι QTS², με U 9 ἀλλ' ἀντὶ] orationem quasi resumit τοῦ om. Q
 10 μετὰ τῶν ἄλλων] 'hoc quoque . . . inter cetera (sc. quibus praestare se Pericles
 gloriatus erat, cf. Thuc. II 60, 5 sqq.) praestare, quod etiam orator esset optimus'
 vert. Canter, prob. Wil., ego dubito 11 τοῦτω ci. Canter φάσκει ASTQ post
 ras.: φάσκειν Q a. ras. U 13 ἢ καὶ περικλέουσ Q ἕτερος] Alcibiades, Thuc.
 VI 16, 1 14 μᾶλλον ἐτέρων addidi e Thucydide, quippe quae existimem (oblo-
 quente Wil.) necessaria ad rationem Aristidi institutam 16 φάσιν S pr. m.
 τις] γε U 17 ὅς ante σοῦ addi vult Rsk. 18 ἐν Συρακούσαις] memoriae
 errore ductus duas Hermocratis contiones Aristides miscet: eis quae Syracusanis
 ille suaserat (v. 21 κελύων — ἕξω τῆς Σικελίας ad Thuc. VI 34, 4) praefixit ea
 quae idem paulo post contionatus est apud Camarinæos (δεῖξαι — Ἑλλησπόντιοι e
 Thuc. VI 77, 1) 19 σοὶ δοκεῖ κομπαστῆς εἶναι Q 20 συρακουσίους STQ
 (nisi quod -υρρα-) 21 οὐδ' U Ἑλλησπόντιοι ASTQ² 23 Thuc. II 62, 3
 λέναι δὲ τοῖς ἐχθροῖς ὁμόσε μὴ κτέ. μὴ] οὐ U; μὴ μῶι Q (μὴ μοι Junt.)
 καὶ om. U¹ (item in verbis Thucydideis adferendis Alexand. Rh. Gr. VIII
 p. 477, 12 W.)

φρονήματι· σὺ δ' ἀφῆρησαι καὶ τὸ φρονήματι. καὶ ὁ μὲν ἀξιοῦ καταφρονεῖν τῶν δεινῶν, σὺ δὲ μηδὲ φρονεῖν ὄλως, ἀπὸ σαντοῦ μοι δοκεῖν ἀρξάμενος.

- 75 Φέρε δὴ καὶ ἑτέρου κόσμον ὡσπερ ἵππου κατάμαθε. οἶμαι γάρ σε τῶν Δημοσθένους εἰ μὴ τι ἄλλο, ἀλλὰ τὸν γε ὑπὲρ τῆς 5 ἀναρρήσεως λόγον τὸν πολυύμητον δὴ τοῦτον ἀνεγνωκέναι. ἐν ταῦθα τοίνυν ἐστὶ τῷ Δημοσθένει (XVIII 221), οὗ σὺ τοῦνομα θαυμάζεις μόνον, ὡς ἔοικεν· ἐπεπελισμὴν δὲ ὑπὲρ ἑμαντοῦ, τυχὸν μὲν ἀναισθητῶν, ὁμῶς δὲ ἐπεπελισμὴν — ὀρᾶς ὅπως ἐρεθίζει σε δις εἰπὼν ἐπεπελισμὴν — μήτε γράφοντα ἂν ἐμοῦ γράφαι βέλτιον 10 μηδένα, ἐγὼ δὲ ὑπὲρ ὧν ἔγραψα μόνον καὶ ὧν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐδεικνυον, περὶ τούτων τι παρεφθεγγάμην, καὶ ταῦτα τοῖς φήησιν θεοῖς θαρρῶν· ὁ δὲ προστίθησιν, μήτε πράττοντα πράξαι μήτε πρεσβεύοντα πρεσβεῦσαι προθυμότερον μηδὲ δικαιότερον. διὰ 76 ταῦτα ἐν ἅπασιν ἑμαντὸν ἔταττον· ἀναγνωσθεῖσης τοίνυν τῆς 15 ἐπιστολῆς, εἰς ταῦτα, φησὶ (ibid. § 222), κατέστησε Φίλιππον τίς; οὐχ ὁ τῶν Ἀθηναίων δῆμος, ἀλλ' ἡ ἐμὴ πολιτεία, Αἰσχίνῃ· ταύτην τὴν φωνὴν ἀφῆκεν ἐκεῖνος, πολλοὺς καὶ θρασεῖς τὰ πρὸ τούτων ἐπαιρόμενος τῇ πόλει λόγους· οὕτωςί πως, οὐ γὰρ ἀκριβῶς 77 μέμνημαι τὰ ῥήματα. πολὺ δὲ ἐτι τούτων λαμπρότερον καὶ πως 20 ἦδη τοῦ Περικλείου τύπου περὶ τὴν τοῦ λόγου τελευτήν (ib. § 304)· εἰ δ' ὅλος ἐγὼ παρ' ὑμῖν κατὰ τὴν ἑμαντοῦ τάξιν εἰς ἐν ἐκάστη τῶν Ἑλληνίδων πόλεων ἀνὴρ ἐγένετο, μᾶλλον δὲ εἰ ἓνα ἄνδρα μόνον Θετταλία καὶ ἓνα ἄνδρα Ἀρακία ταῦτα φρονοῦντα ἔσχεν ἐμοί, 517 D οὐδεὶς οὔτε τῶν ἔξω Πυλῶν Ἑλλήνων οὔτε τῶν εἴσω τοῖς παροῦσι 25 κακοῖς ἐκέχητ' ἂν, ἀλλὰ πάντες ἂν ὄντες ἐλευθεροὶ καὶ αὐτόνομοι μετὰ πάσης ἀδείας ἀσφαλῶς ἐν εὐδαιμονίᾳ τὰς ἑαυτῶν ὄκον πατριδας, τούτων τοσοῦτων καὶ τοιούτων ἀγαθῶν ὑμῖν καὶ τοῖς

1 τὸ] τῷ S¹ 2 μηδὲ] μὴ U 3 ἀρξάμενος sic O 4 κόσμον U;
 Hom. § 492 ἵππου κόσμον ἄεισον (Canter) 9 ἀναισθητῶν UTA²S² (ut Demosthenis plerique): ἀναισθητῶν A¹, ἀναισθητῶν S¹ (item Demosth. Paris. Σ)
 11 μόνων SUT 15 ἅπασιν] item Demosth. vulg.; πᾶσιν libri Demosth.
 18 τὴν φωνὴν omissum add. Q¹ mg. 19 ἐπαιρόμενος A¹Q¹U (Demosth.):
 ἐπαρώμενος A¹STQ² οὐ γὰρ οἶδ' ἀκριβῶς τὰ ῥήματα U 20 τούτου U
 21 Περικλείου] cf. § 71. 72 τὴν om. Q τῶν λόγων (at ὧν utrumque in ras.) U pr. m. 22 δ'] item Demosth. Σ corr. Laur. F vulg.; om. plerique Demosth. εἰς] εἰς A¹ (corr. A¹) 23 εἰ/ἓνα U, σ eras. 25 οὐδεὶς] item Demosth. Paris. Σ Laur. F, recte; οὐδένας Demosth. plerique 26 ἐκέχητ' T; ἐκέχηρητ' Demosth. Paris. Σ Laur. F (verum Aristides, quocum Demosth. vulg. consentit)
 27 μετὰ ἀπάσης S 28 τούτων A¹Q (Demosth. Paris. Σ Laur. F primitus; cf. Voemel. ad h. l.): τούτων τῶν A¹STU (Demosth. ceteri) τοιούτων καὶ τοσοῦτων U posterius καὶ s. l. Q

ἄλλοις Ἀθηναίοις ἔχοντες χάριν δι' ἐμέ'. καὶ ἴσως τινὲς τότε 78
 τῷ Δημοσθένει ταῦτα λέγοντι ἤχθοντο, ἀνθρώποι μικροὶ καὶ
 δυστυχεῖς, καὶ ἀπεκάλουν αὐτὸν ἀλαζόνα· ὁ δ' ἐπιῶν ἐδειξε χρόνος
 5 οὐδὲν καθ' ὑπερβολὴν ἐλέγγο, ἀλλὰ καὶ συμπάσῃ τῇ Ἑλλάδι
 ἱκανὴ φορὰ τοιοῦτος εἰς τις ἦν γενόμενος. οὐκοῦν οὐδ' (ἀν) ἀμ-
 φισβητήσας αὐτῷ (τῶν) πρωτεῶν οὐδὲ πρὸς οὓς ἐμοὶ νομίξεις
 ἀποχρῆν εἶναι τὸν λόγον. καὶ μοι πρὸς θεῶν ἀπόκριναι τοῦτο 79
 αὐτό, εἰ κατὰ τοὺς αὐτοὺς ἐγένου χρόνους ἐκείνῳ, πότερόν ποτε
 καὶ τῷ Δημοσθένει αὐτὰ ταῦτα ἀν ἐνεκάλει, ἢ ἐκεῖνόν γ' ἀν ἤφριε
 384 J 10 αἰτίας; εἰ μὲν γὰρ κἀκείνῳ ταῦτα ὠνείδιζες, πόρρωθεν συκοφάντης
 εἶ, εἰ δ' ἐκεῖνόν γ' [ἀν] ἀφῆκας, τοῖς αὐτοῖς ἐμὲ συκοφαντεῖς. δοκεῖ
 δέ μοι καὶ τὸ ἐπιγράμμα οὐκ ἔξω τῆς Δημοσθένους γνώμης ἔχειν
 [τὴν ἐπιγραφὴν], ὃ νῦν ἀναγινώσκομεν ἐν Κεραμεικῷ.
 Ἔμοι μὲν οὖν ἐξήρκει, ἐπειδὴ γε καὶ δητόρων ἐμνήσθην, τὰτ- 80
 15 τοις γὰρ ἀν που καὶ ἡμᾶς ἐνταῦθα χοροῦ· οὐ μὴν ἀλλ' ὑπὲρ γε
 τῆς ἀληθείας διὰ πάντων ἐθέλω τὸν λόγον ἐξακριβῶσαι, ὅπως
 καὶ γνῶς ὅλος ὢν ἐμὲ νοθετεῖς, τῆς παροιμίας σοι λεγούσης αἰ-
 518 D πολεῖν. Σκόπει δὴ καὶ ἐτέραν ἀπολογίαν ἀνδρὸς σοφοῦ, ὃς 81
 τοσοῦτον ἀπέχει τοῦ κομπάζειν ὥστε καὶ τοὺς σοφιστὰς ἤλεγ-
 20 χεν περιῶν ὡς μάτην θρασυνομένους. λέγει τοίνυν τοῖς Ἀθη-

4 ἐλέγγο QUTS² mg.: ἐγένετο AS¹ 5 τοιοῦτος A¹: εἰ τοιοῦτος A²SQUT
 (cf. p. 166, 22 εἰ) οὐκοῦν σύ γε οὐκ ἀν ἀμισβητήσασ U, unde (ἀν), quod
 ASDT om., adscivi (ci. Ddf.) 6 τῶν addidi 7 lacunam indicavi; adversarius
 Aristidis ut oratori palmam deberi professus erat, ita non concesserat, ut ille
 de virtutibus artis suae apud eos, qui eas bene novissent (ἐν εἰδόσι), gloriaretur;
 iam Aristides ei obvertit: 'neque Demostheni, credo, demes palmam neque dices
 illum tunc apud eos contionatum esse, qui virtutum illius ignari essent. quid
 igitur mea causa differt a Demosthenis? ambo nos palma digni tibi videmur esse,
 ambo apud eos, qui intimam nostri cognitionem habebant, de virtutibus nostris
 verba fecimus: quid me vituperas, taces de Demosthene?' supplerim e. g. οὐδὲ
 πρὸς οὓς ἐμοὶ νομίξεις ἀποχρῆν (τὸ συνειδέναι, πρὸς τούτους οὐ φήσας ἐκείνῳ
 ἀποχρῶντ') εἶναι τὸν λόγον τοῦτ' U 9 ταῦτ' U ἢ κείνόν UT
 10 ταῦτα ταῦτ' ἀν U 11 ἀν seclusi ἐμὲ τοῖς αὐτοῖς T 12 τοῦπι-
 γραμμα U 13 τὴν ἐπιγραφὴν secl. Rsk. ἀναγινώσκομεν QU; cf. Plut.
 vit. x orat. 847 A (plura apud Preger Inscr. Gr. metr. n. 159) 14 ἐξήρκει] sc.
 quae attuli ad probandam sententiam meam γε] περ U 17 παροιμία]
 Paroemiogr. Gr. I 240 (Diogen.) 'αἰπόλει σοί, φησὶν ἢ παροιμία'; cf. ἀλοῦσαν
 ἐαντῇ Plat. symp. 176 E, ἐμαντῷ, φασὶν, καὶ ταῖς Μούσαις ἔδω Themist.
 p. 442, 22 Ddf. 18 ἀπολογίαν] Socratis Platoniam, ad quam redeunt p. 19
 τοὺς — περιῶν (Plat. Apol. 23 B), p. 168, 1 sqq. ἐὰν — εὐρήσουσιν (30 DE), εἰς
 ἀξιόχρεων — Δελφοῖς (20 E εἰς ἀξιόχρεων ἡμῖν τὸν λέγοντα ἀνοίσω
 μάρτυρα ἡμῖν παρεξομαι τὸν θεὸν τὸν ἐν Δελφοῖς), ἐγὼ — ὑπηρεσίαν (30 A)
 20 περιῶν SQUA², περι ὦν A¹: περιῶν T; cf. v. l. p. 9, 23 λέγει| Q

- ναλοῖς ἀπειλῶν ὡς, ἐὰν αὐτὸν ἀποκτείνωσιν, ἕτερον τοιοῦτον οὐχ εὐρήσουσιν. καὶ ταῦτα εἰς ἀξιοχρεῶν ἀναφέρει, τὸν θεὸν τὸν ἐν Δελφοῖς. καὶ ἐγὼ οἶμαι, φησὶν, οὐδὲν πω ὑμῖν μεῖζον 82 ἀγαθὸν γενέσθαι ἐν τῇ πόλει ἢ τὴν ἐμὴν τῷ θεῷ ὑπηρεσίαν. τοιαῦτ' ἅττα ἐστὶν ἐν ἀπολογία Σωκράτους. καὶ γὰρ τοι καὶ ἐάλω 5 διὰ ταῦτα, φαίης ἄν. καὶ μετέγνωσάν γε οἱ καταγνόντες, φαίεν ἄν οἱ γε ἀπ' ἐκείνων. νῆ Δί' ἄλλ' οὐκ εἶπεν τούτους τοὺς λόγους [Σωκράτης] αὐτός. ἔστω τοῦτο. ἀλλ' εἰ τὰ μάλιστα αὐτὸς μὲν μὴ εἶπεν, ἕτερος δὲ ὁμότιμος εἴρηκεν ὡς ἐκείνῳ προσήκοντας, εἰς 83 ταῦτὸν ἀφικνεῖται. φημί δ' ἐγὼ καὶ διὰ βίον Σωκράτη μεγαλαυ- 10 χεῖσθαι, καὶ εἰ τοὺς πολλοὺς κέληθεν. ἢ τί νομίζεις εἶναι τὴν πολλὴν εἰρωνεῖαν αὐτοῦ; ἐγὼ μὲν ἠγοῦμαι ὅτι τοῖς πολλοῖς ἐκεῖνος ὡσπερ παισὶ διελέγετο, ὡς ἀληθῶς προσπαλῶν τε καὶ ὡς εὐθη- κοῖς οὕτω προσφερόμενος. οὐκοῦν ὅτε σπουδῇ μὲν οὐκ ἐθαύμαζεν οὐς ἔφρασκεν, οὐδ' αὖ διανοεῖτο περὶ ἑαυτοῦ ὡς τῷ ὄντι οὐδενὸς 15 ἀξίου, φαίνεται δ' ὁμοῦς τοῖς δῆμασι τούτοις χρώμενος, ἄλλο τι ἢ περιλείπεται ἢ ὡς οὐδενὸς ἀξίων ὄντων πρὸς ἑαυτόν; φαίη γ' ἄν τις οὕτωσὶ συμβαίνειν.
- 84 Καὶ δὴ τὸν μὲν Σωκράτην, εἰ βούλει, παρήμι, τὸν δὲ Ἴφι- 20 κράτη σκόπει, ἄνδρα οὐ μεθόριον δῆτορος καὶ στρατηγοῦ, ἀλλ' 20 ἀμφοτέρων ἐφικνούμενον. ἄρ' οὐν διηλθές ποτε αὐτοῦ τὴν ἀπο- 519 D λογίαν τὴν ὑπὲρ τῆς δωρεᾶς; καίτοι τίθει μὲν, εἰ βούλει, Ἀυσίου τὸν λόγον εἶναι, τίθει δ' Ἴφικράτους, εἰ τοῦτο αἰρή· ἔστι τολῶν 885 J οὐδὲν οὕτω τοῦ παντὸς ἀγῶνος ἐπιφανὲς ὡς τὸ φρόνημα, δὲ δὴ 85 καὶ ποιεῖ κρείττω Ἀυσίου τῶν πολλῶν εἶναι τὸν λόγον. λέγει 25 γὰρ ἄλλα τε δὴ τοῖς Ἀθηναίοις οὐ τῆς σῆς ψυχῆς καὶ εἰ, φησὶν

2 ἀξιοχρεῶν S¹ ἀναφέρων ci. Canter 3 οἶμαι Plat. οὐδέ πω T
 4 ἢ UT (Plat.): ἢ εἰ ASQ 6 γε] τε T 7 οἶ γε ἀπ' ἐκείνων] Athenienses
 (p. 167, 20 sq.), posteri illorum, qui Socratem condemnauerant 8 Σωκράτης se-
 clusi: σωκράτης αὐτὸς SQ, σωκράτης AUT, ubi interpretamentum locum vocis
 explicandae occupavit 9 δ' U 10 σωκράτει Q 11 καὶ εἰ] an εἰ καὶ?
 14 οὕτω φερόμενος Q 15 οὐς scripsi: οὐδ' AT, οὐτ' SQU αὐτοῦ Q¹
 17 lacunam post περιλείπεται indicavit Rsk. supplens περὶ τῶν ἄλλων οὕτως
 αὐτὸν διανοηθῆναι; mihiλείπεται (ut glossema ad ἄλλο τι ἢ) verba genuina extru-
 sisse videtur, ut scribendum sit ἄλλο τι ἢ περὶ [λείπεται] (τῶν ἄλλων διανοεῖτο)
 ὡς οὐδενὸς ἀξίων — ἑαυτόν; orator ipse sibi respondet: haud scio an nemo
 negaverit hoc inde effici 19 Ἴφικράτην Q 20 μεθόριον] Prodicī e Plat.
 Euthyd. 305 C (Sauppe) 22 τῆς ὑπὲρ τῆς Q τίθει — φρόνημα] cf. Dion.
 Hal. de Lys. iud. 12; O. A. II 178 sqq. frg. 36—43 S. 25 καὶ in O κρείτ-
 τω A a. ras. (κρείττω scholion A') 26 τε om. U οὐ τῆς σῆς ψυχῆς] quae
 tuae (Aristidis adversarii) animi pusillitati non conveniunt; cf. § 138 οὐ τῆς σῆς
 συμβολῆς

(fig. 39 S.), ἐπὶ τὰ ὑμῖν ἦσαν τοιοῦτοι στρατηγοὶ οἷος ἐγώ, ἀοίκητος
 ἂν ἦν ἢ Λακεδαίμων· καὶ μνησθεῖς Ἀρμοδίου καὶ Ἀριστο-
 γέιτονος, οὓς Ἀθηναῖοι πρώτους ἀπάντων τῶν εὐεργετῶν ἦγον, ἢ
 5 παραλαβεῖν ἂν αὐτούς φησιν (fig. 40) ἢ ὑπ' ἐκείνων παρακλη-
 5 θῆναι, εἰ κατ' ἐκείνους ἐγένετο. καὶ ὑμεῖς μὲν, φησὶν (fig. 41),
 οἷεσθε, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, παρ' ὑμῶν ταῦτά μοι (τὰ) γράμματα
 καὶ τὴν στήλην εἶναι τι σεμνόν, ἐμοὶ δὲ στήλη οὐρανομήκης ἔστηκεν
 ἐν τῇ Πελοποννήσῳ μαρτυροῦσα τὴν ἀρετὴν· εἰς τοσοῦτον δὲ
 10 ἀφικνεῖται τῆς παρρησίας (fig. 42) ὥστ' ἀμφοτέροις ἑαυτὸν ἀντ-
 10 εξετάζει τοῖς στρατηγοῖς, καὶ τοῖς τῶν πολιτῶν καὶ τοῖς τῶν πολε-
 μίων. καίτοι, πρὸς θεῶν, εἰ σὲ σύμβουλον τότε ὁ Ἴρικράτης
 παρεκαθίσαστο μέλλον ἀπολογήσεσθαι, πότερον αὐτῷ συνεβού-
 λησας τοῦτον ἀπολογεῖσθαι τὸν τρόπον ἢ πεσόντα εἰς γόνυ ἱκε-
 τεῦναι τοὺς δικαστάς; ἀρ' οὖν περὶ μὲν τῆς δωρεᾶς ἀπολογούμενος 86
 15 παρρησίᾳ τινὶ χρώμενος φαίνεται, κινδυνεύων δ' ὑπὲρ τῆς ψυχῆς
 ὑπ' Ἀριστοφῶντος μετέθετο; ἀλλὰ κάκει τὴν φύσιν διεσώσατο.
 ἐρόμενος γὰρ τὸν Ἀριστοφῶντα, ὡς φασί, 'σὺ δ' αὐτὸς εἰ κύριος
 ἦσθα τῶν νεῶν, πότερον προῦδωκας ἂν ἢ οὐ'; ἐπειδὴ ἀπέφησεν
 ὁ Ἀριστοφῶν, 'εἶτα σὺ μὲν οὐκ ἂν προῦδωκας ὧν Ἀριστοφῶν,
 20 Ἴρικράτης δὲ προῦδωκεν;' ἔτι τοίνυν ἐνὸς δῆματος τῶν ἐκείνου 87
 μνησθεῖς ἐπ' ἄλλο τι τρέψομαι. λέγεται γὰρ ἐν Αἰγύπτῳ παρα-
 τάττων καὶ μελλούσης ἔσεσθαι τῆς μάχης φάναι πρὸς τοὺς παρ-
 όντας ὅτι αὐτῷ τὰ μὲν ἄλλα ἐπιεικῶς ὑπάρχοι πάντα, ἐν δὲ ἀπειλῇ
 520 D τὸ μέγιστον· ἐρομένου δὲ τινος τί τοῦτο λέγοι, ὅτι, ἔφη, τὸ τοῦ
 25 Ἴρικράτους ὄνομα οὐκ ἴσασι οἱ πολέμιοι, δ' πρὸς τοὺς ἐν τῇ Ἑλ-
 λάδι κινδύνους μέγιστον εἶναι φάρμακον αὐτῷ. Ἀκούω δὲ καὶ 88
 τὴν Ἐπαμεινώνδα πρὸς Θηβαίους ἀπολογίαν ἔτι ὑπὲρ τὴν τοῦ
 Ἴρικράτους γενέσθαι· καὶ τί ταῦτα θαυμάζοι τις ἂν; ἀλλ' ἐμὲ

2 λακεδαίμων sic O 6 οἷεσθε post ἀθηναῖοι Q τὰ add. Rsk.²
 μοι ἐπιγράμματα U 7 δὲ om. A¹ (add. A^r) Q¹ 8 δ' U 11 ὁ om. U
 12 ἀπολογήσεσθαι] ε in ras. U² (ἀπολογήσασθαι Junt.) 17 φασί] orationem
 ipsam (O. A. II 191 [Lys.] fig. 128 S.) non legisse Aristidem apparet, utpote qui
 arophthegma exhibeat 18 ἂν ἢ — 19 προῦδωκας omissa add. Q¹ mg. 19 ἀριστο-
 φῶν — ἔτι omissa add. S² mg. 20 δὲ] δ' ἂν U τῶν] τοῦ Q 21 λέγεται]
 cf. Plut. apoth. reg. p. 187 A 22 φάναι] add. S² mg. expuncto φαίνεται S¹
 23 αὐτῷ O; item v. 26 ὅτι αὐτῷ τὰ μὲν in ras. arctiore U² ὑπάρχει
 UTQ² ἀπῆει Q 24 λέγει U τοῦ om. U 27 ἐπαμεινώνδα A (ω ex o A²)
 ST, ἐπαμεινώνδου U Ἐπαμεινώνδα — ἀπολογίαν] cf. Nep. Epam. 8 28 post
 γενέσθαι lacunam statuit Rsk., praesertim cum Aristides § 148 lectorem ad h. l.
 revocaret; orator transitionis figura utitur: 'sed talia quid in militibus mirari licet,
 cum artifices non pudeat de se gloriari?' qua in figura adhibenda oratorem par
 est exemplo tam celebri usum esse, ut paucis verbis id significare satis haberet

πρώην ἀνὴρ ἐταῖρος — οὕτως καθήκει μάλα πλησίον — ζωγράφου τι ἐπίγραμμα ἐξεδίδασκε τοιοῦτον·

Εἰ καὶ ἀπιστα κλύουσι, λέγω τάδε· φημί γὰρ ἦδη
τέχνης εὐρῆσθαι τέρατα τῆσδε σαφῆ
χειρὸς ὑφ' ἡμετέρης· ἀνυπέβλητος δὲ πέπληγεν
οἶρος. ἀμώμητον δ' οὐδὲν ἔγεντο βροτοῖς.

εἴτ' ὦ πρὸς τοῦ Διὸς τὸν μὲν δεῖνα τὸν γραφέα ἡξίους τοσαύτας ὑπερβολὰς περὶ αὐτοῦ λέγειν καὶ παρρησιάζεσθαι, ᾧ καὶ σιγῇ τὸ αὐτοῦ περαινέειν ἐκ τῆς τέχνης ἦν, ἀνθρωπινὸν δὲ ἐν ὀλλίοις ἐξεταζόμενον — οὐδὲν γὰρ ἄλλα λέγω τὰ νῦν περὶ τῶν ἐμαντοῦ λόγων — καὶ ὁσοῦν παραφθέγγασθαι θαυμαστόν τί σοι καὶ δεινὸν 10 521 D
89 κατεφάνη; ἄκουε δὴ καὶ ἐτέρου ζωγράφου, ὡς μὲν σὺ φαῖης ἄν, ἀλαζονομένοι, ὡς δὲ οἱ ταῦτα δεινοὶ λέγουσιν, οὐ μεῖζον ἢ προσῆκον φρονήσαντος· λέγει δὲ τί;

Ἡράκλεια πατρίς· Ζεῦξις δ' ὄνομ'· εἰ δέ τις ἀνδρῶν
ἡμετέρης τέχνης πειρατὰ φησὶν ἔχειν,
δειξας νικᾶτω·

δοκῶ δέ, φησὶν, ἡμᾶς οὐχὶ τὰ δεύτερον ἔχειν· καὶ τοῦτο τὸ ἐπίγραμμα οὗτ' ἐκεῖνος ἀπώκνησεν ὡς Θρασύ οὔτε τις αὐτῶ τῶν ἐταίρων ἀπαλεῖψαι συνεβούλευσεν, ἐπειδὴ γε ἐποίησεν. 20

1 οὕτως AS¹ (-οσι S² Junt.) Q¹: ὁσ οὕτως UTQ² καθήκει scripsi: κάθηται AS (et sine dubio Q¹): καθῆστο UTQ² (-στο in ras.); οὕτως ad πρώην referendum; dicit orator: 'me amicus nuper — tam prope (ad hanc qua dico diem) illud pertinet (ne clamites me pristinis tuis dictis ad te refellendum uti) — de epigrammate . . . edocuit'. amicus idem est, qui § 2 significatur; vv. 7 τὸν μὲν — 8 λέγειν adversarii de pictoris versibus iudicium, quod amicus ille rettulerat. οὕτως (S² Junt.) praefert Wil. ('fingit amicum illum adesse') ζωγράφου] Parrhasii; de epigrammate cf. Bergk PLG.⁴ II 321 Preger l. c. n. 182
2. 3 τοιοῦτον· Εἰ καὶ Rsk. (ex Athen. XII 543 E; item Valckenaer in notis autogr. ineditis [cod. Leyd. n. 488]): τοιοῦτον· καὶ ASQ, τοιοῦτον· καὶ Ὑ, τοιοῦτον· εἰ καὶ T 3 κλύουσι Canter: κλύοις εἰ ASU(Q¹?), κλύοις ᾧ TQ²
4 τέχνησ T (Athen. l. c.): τῆσ τέχνησ ASQU 5 πέπληγεν Q 6 ἔγεντο TQ²: ἐγένετο ASQ¹U (Athen. AE) 7 τοῦ om. Ὑ 8 αὐτοῦ A¹ (corr. A²) Ὑ, αὐτοῦ S¹, ἐαυτοῦ Q ᾧ — 9 ἦν] cf. Plat. Gorg. 450 C τὸ τῆς τέχνης περαινέειτο ἄν καὶ διὰ σιγῆς, ὅσον γραφικῆ κτ. 9 αὐτοῦ S¹ περαινέειν τὸ αὐτοῦ Ὑ δ' Ὑ ἐν ὀλλίοις] mg. Q¹ c. γρ., ἐν λόγοις QU 10 λέγω om. Ὑ
14 προσῆκε Ὑ δὲ] γὰρ Ὑ 15 de epigrammate cf. Bergk l. c. II⁴ 316 sqq.; Preger n. 184 τις ἐστὶν ἀνδρῶν Q 18 vv. ἡμᾶς — ἔχειν recte Bergk Zeuxidi (ut ex pentametro alterius distichi) tribuisse videtur; quod illis etiam δοκῶ δ' proxime praefixa voluit (ut indidem hausta), vereor ne pictori vindicaverit Aristidea δεύτερα Q 19 οὔτε ἐκείνος Ὑ ante ὡς Θρασύ add. ἐπιγράψαι Rsk., at ἀποκνεῖν c. acc. bene habet αὐτὸ Q

‘οἶον δ’ αὖ’ καὶ ‘τόδ’ ἔρεξε καὶ ἔτλη’ ὁ ὑβριστῆς ἐκεῖνος ἐγγράψαι. 90
ποιήσας γὰρ αὖ τὴν τῆς Ἑλένης εἰκόνα προσπαρέγραψεν τὰ τοῦ
‘Ομήρου (Γ 156 sq.) ἔπη

οὐ νέμεσις Τρωῶας καὶ ἐνκνήμιδας Ἀχαιοὺς
5 τοιγῆδ’ ἀμφὶ γυναικὶ πολλὸν χρόνον ἄλγεα πάσχειν,
ὥσπερ τὸ αὐτὸ ποιοῦν εἰκόνα τε Ἑλένης ποιῆσαι καὶ τὸν Δία
Ἑλένην αὐτὴν γεννῆσαι.

Καὶ δὴ σοὶ τοὺς μὲν ζωγράφους ἐῷ χαίρειν· ἀλλ’ ἐγωγε κωμω- 91
δοποιοῦ τινος ἤκουσα σεμνολογουμένου θανμαστὰ οἶα. καίτοι ἐάν
10 τις ἔρηται τοὺς τῆς κωμωδίας ποιητὰς ἐφ’ ὅτῳ μέγα φρονοῦσιν,
φαῖεν ἄν, οἶμαι, ὅτι γέλωτα κινουῦσιν, ὥσπερ καὶ αὐτῶν τις ὠμο-
λόγηκεν οὐδενὸς ἐρωτῶντος· ἀλλ’ ὁμως καὶ οὗτοι χωρὶς ἀξιοῦσιν
εἶναι τὰ τε τῶν ἀστείων σκώμματα καὶ τὰ τῶν πολλῶν. καὶ τις 92
αὐτῶν ἐν ἀρχῇ τοῦ δράματος μεγαλαυχούμενος ὡς προφήτης προ-
15 αγορεύει τοιαύδε·

ἀφῦπνίξεσθαι χρῆ πάντα θεατὴν,

ἀπὸ μὲν βλεφάρων ἀπὸ θ’ (<

.) ἡμερινῶν ποιητῶν λήρον ἀφέντα,

ὥσπερ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ μέλλων ἀπαντας σοφούς τε καὶ σπου-
20 δαίους ποιήσειν. διδάξας δὲ τοὺς Χείρωνας προσπαράγραφει πάλιν
αὖ μάλα ὑπερηφάνως ἐπὶ τελευτῆς (Cratin. frg. 237 K.).

ταῦτα δυοῖν ἐτέοιν ἡμῖν μόλις ἐξεπονήθη,

τοῖς δ’ ἄλλοις ἐν ἀπαντι βίῳ προτιθέναι φησὶν ποιηταῖς μιμεῖ-

1 ἀλλ’ οἶον τόδ’ ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ Hom. δ 242. 271 (Canter),
at initium versus legit Aristides idem quod Plat. symp. 220 C οἶον δ’ αὖ τόδ’
τόδε O ἔρεξεν A¹S, ἔρρεξε U (ut Platonis Bodlei. corr.) 2 ποιήσας κτέ.]
cf. Val. Max. III 7 ext. 3) 4 καὶ τε καὶ U (ut Hom. Vindob.) 8 κωμωδο-
ποιοῦ SQT: κωμωδιοποιοῦ AUQ², cf. Schanz praef. ad Plat. symp. p. V sq.
9 ἤκουσας A a. ras. 11 τις — ἐρωτῶντος] Aristophanes ap. Plat. symp.
189 B? 12 ὠμολόγηκε καὶ οὐδενὸς Q¹ (Junt.) 13 τις] ex Aristidis verbis
v. 20 concludere necesse erat Cratini (306 K.) esse versus insequent; at schol.
ad h. l. Paris. gr. 3005: *Εὐπόλις λέγει τοῦτο ἐν τῷ Μαριᾷ*, ut Aristides errasse
censendus sit, quod compluriens (cf. ad § 74) ei accidit 16 θεατὴν] ποιη-
τὴν Q 17 ἀπόθ’ ἡμερινῶν A (ἀποθ- A¹, ἀπόθ’ ἡ- A¹ sic) SUTQ² (πόθ in
ras.; Q¹ incertum); αὐθημερινῶν Junt. (unde edd.); lacunam indicavi; αὐθημε-
ρινόν Wil. (sine lacuna) 18 ποιητῶν] πότ U 20 Χείρωνας Canter: χείρωνασ
O; Χίρωνας Aristidi reddere veritus sum 21 ἐπὶ τελευτῆς TQ² 22 ἐτέοιν
Meineke: ἐτοῖν O; (ἐν) ἐτοῖν Pierson in notis autogr. ineditis (cod. Leyd. n. 551;
item Ddf.) 23 προτιθέναι ASQ¹: προτιθεμαι T¹ p. corr. UQ², προτίθημι T¹
a. corr.; τοῖς δ’ ἄλλοις — προτιθημι ποιηταῖς μιμεῖσθαι Cratino vindicavit Cobet
Var. lect.² 399 sq.

93 σθαι, δηλονότι ὡς οὐδένα ἐφιζόμενον. ἕτερος δ' αὐτῶν (Aristoph. vesp. 1030) Ἑρακλέους ὀργήν τιν' ἔχων φησὶν (τοῖς) μεγίστοις ἐπιχειρεῖν· καὶ πάλιν προελθὼν ἀκόλουθον τοῦτ' ῥήμα ἐπιτίθεισιν· τοιοῦδ' εὐρόντες ἀλεξίκακον τῆς χώρας τῆσδε καθαρτήν. οὐκουν δεινόν, ὃ γῆ καὶ θεοί, Ἀριστοφάνη μὲν τὰ ἑαυτοῦ σκάμ- 5 ματα τοῖς Ἑρακλέους ἔργοις ἐπιχειρεῖν ἀπεικάζειν, τοὺς δὲ τῶν σπουδαίων, ὃ κὰν αὐτὸς ἐκείνος δοίη, λόγων ποιητὰς τοὺς ἑαυτῶν λόγους τοῖς ἐτέρων ἀξιοῦν παραβαλεῖν ὑβριστικόν τι δοκεῖν εἶναι 94 σοὶ κριτῆ; κἀκείνος μὲν κωμωδίαν τινὰ τῶν αὐτοῦ σεμνύνων ἐτέρωθι (vesp. 1046 sq.) 10

σπένδων πόλλ' ἐπὶ πολλοῖς, ὄμνυσιν τὸν Διδόνυσον μὴ πάποτ' ἀμείνον' ἔπη τούτων κωμωδικὰ μηδέν' ἀκοῦσαι. σὺ δὲ τὸν τῆ θεῶ καὶ σὺν τῆ θεῶ λόγον ποιηθέντα οὐδ' ἀνω- μότως συνεχώρησας ἐπαινέσαι, καὶ ταῦτα ἀπὸ στόματος μόνον. 95 Καὶ σιωπῶ τοὺς ἐτέρους· ἀλλ' ἐν' ἐπ' αὐτοφώρῳ λάβρης σεαυτὸν 15 ὑβριστήν ὄντα καὶ συκοφάντην καὶ περιεργον, ἐξέτασον τίς ἦν ὁ τὸν αὐτοῦ λόγον οὕτως ἐπαινέσας ὥστε ἀντικρὺς ἐν αὐτῷ ἐκείνῳ περὶ αὐτοῦ διαλέγεσθαι, ὥσπερ ὁ τῆς κωμωδίας ποιητῆς περὶ τοῦ 523 D δράματος, τοῦτο μὲν ἀρχόμενος τοῦ προοιμίου (Isocr. IV 14) ὑπ- ισχνούμενος ἀξίως εἶρεν καὶ τοῦ πράγματος καὶ τοῦ χρόνου τοῦ 20 διατριφθέντος αὐτῷ περὶ τὸν λόγον, καὶ πρὸς γ' ἔτι προστιθεὶς ὅτι καὶ παντὸς ὃν τυγχάνει βεβιωκῶς· τοῦτο δ' ἐν τοῖς τελευταίοις (ibid. 188) ὥσπερ εἰς ἀγῶνα καὶ ἀμιλλαν ἀπαντας προκαλοῦμενος, 96 ὡς οὐδένα ἂν οὐδ' ἐγγὺς ἐλθόντα. καίτοι τί φήσεις; πότερα ἐκείνῳ 25 μείζον ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ προσήκον φρονεῖν; ἢ ἐκείνῳ μὲν ἐξείναι καὶ 25 μείζον τοῦ δέοντος, ἐμοὶ δὲ μῆδ' ὅσον ἀξίον; κἀκείνῳ μὲν εἰς αὐ- τοὺς τοὺς λόγους ἐγγράφειν ἃ φρονεῖ περὶ αὐτῶν, ἐμοὶ δὲ μῆδ' 97 ὅσον λόγον ἐξω παραφθέγγασθαι; καὶ κωμωδοῖς μὲν καὶ τραγωδοῖς

2 τοῖς addidi ex Aristophane 3 τοῦτ' ex τοῦτο corr. T¹, τῶντ' U
pr. m. 4 Aristoph. vesp. 1043 5 οὐκουν Ddf.: οὐκοῦν O ἀριστοφάνει U
9 σοὶ κριτῆν Q αὐτοῦ A¹ (corr. A¹) S a. corr. U¹ 11 πολλὰ et ὄμνυσι O
12 ἀμείνον' ἔπη U¹ (Aristoph.): ἀμείνον' ἐπὶ TQ²U², ἀμείνον' ἐπὶ ASQ¹
μηδέν AQ 15 ἐτέρουσ QUTS²: ἐταίρουσ AS¹ ἐπ' αὐτοφώρῳ] haec non in-
telleguntur, nisi adversarium notissimum Isocratis laudatorem fuisse sumimus,
cf. ad p. 163, 21 λάβοισ U 17 τὸν αὐτοῦ ASQ¹ 18 αὐτοῦ T¹
p. corr. U, αὐτοῦ AQ¹T¹ a. corr., αὐτοῦ S 20 ex Isocrate πράγματος καὶ
(τῆς δόξης τῆς αὐτοῦ καὶ) τοῦ χρόνου suppleverim 21 πρὸς] πρό U
22 παντὸς ὃν Canter (παντὸς οὐ Isocr.): πᾶν τόσον O (πάνθ' ὅσον S²)
23 προκαλοῦμενοσ Q, σ eras. 24 πότερον U πότερα (μῆδ') ἐκείνῳ —
φρονεῖν, ἢ ci. Rsk.², πότερα ἐκείνον μείζον ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ (ἢ) προσήκον
φρονεῖν, ἢ Wil.; ipse post φρονεῖν virgulam ponere satis duxi 25 αὐτοῦ
ASQ¹T¹ a. corr. προσήκειν U ἢ κείνῳ U 27 φρονοῖ U, φρονεῖν T¹

388 J

καὶ τοῖς ἀναγκαίοις τούτοις ἀγωνισταῖς ἴδοι τις ἂν καὶ τοὺς ἀγωνο-
θέτας καὶ τοὺς θεατὰς ἐπιχωροῦντας μικρὸν τι περὶ αὐτῶν παρα-
βῆναι, καὶ πολλὰκις ἀφελόντες τὸ προσωπεῖον μεταξὺ τῆς Μούσης
ἢ ὑποκρίνονται δημηγοροῦσι σεμνῶς· σὺ δ' ἡμῖν οὐδὲ τοσοῦτον
5 μετέδωκας ἀναπνεῦσαι, καὶ ταῦτα ὦν οὐδεὶς, ἀλλ' ἀγαπᾶν σοὶ
προσηκόν, εἰ καὶ ἐν οἰκέτου τάξει παρήσθαι τοῖς γιγνομένοις.

Τί καὶ φήσεις πρὸς Θεῶν εἴ τις ἔροϊτό σε; ἐπαχθῆ νῆ Δί' 98
αὐτὰ εἶναι καὶ φορτικά. οὐκοῦν εἰ μὲν τοῖς πολλοῖς, τί οὐχ οὔτοι
δυσχεραίνουσιν; εἰ δὲ σοί, τί καταφεύγεις ἐπὶ τοὺς πολλοὺς; οἱ
10 γὰρ πολλοὶ οὔτοι σχεδόν τι εἰς τις ἀναφαίνεται, βάσκανος καὶ
οὔτος, εἰ δὲ μή, ψυχρός γε. καὶ μὴν εἰ μὲν καὶ αὐτὸς ἐπήνεις 99
τὸν λόγον, κατὰ νοῦν ἦν σοὶ τὰ λεχθέντα. οὐ γὰρ δὴ πον σαυτῷ
μὲν ἡξίους μετεῖναι τῆς ἐπὶ τοῖς ἔμοις ἡδονῆς, ἐμὲ δ' αὐτὸν ὄρων
524 D γαννύμενον συμφορὰν ἐποιοῦ. εἰ δὲ παρήει σε τὸ τοῦ λόγου κάλ-
15 λος, εἰκότως ὑφ' ἡμῶν ταῦτα ἐλέγετο. ἐπ' αὐτοῖς τοίνυν οἷς παρ- 100
εφθεγγάμην ποτέρωσ διετεθήης; εἰ μὲν γὰρ καὶ αὐτὸς ἐδυσχέρανας,
διὰ τοῦτο ἐλέγετο, ἵνα ἀχθεσθῆς· οὐ γὰρ δὴ πον σὺ μὲν ζῆμιαν
ποιῆ ἔμοῦ τοῖς ἔμαντοῦ χαίροντος, ἐγὼ δ' οὐ ποιήσομαι κέρδος,
ἂν σὺ λυπῆ διὰ ταῦτα. ἀλλὰ μὴν εἴ γε ἀπεδέξω τὰ λεχθέντα,
20 πῶς αἰτιᾶ νῦν περὶ ὧν τότε ἦσθα σύμψηφος; ἢ ποτέρου κατη-
γορεῖς ὅταν οὔτως ἔχῃς; φαίνη γὰρ οὐχ ἦττον σεαυτοῦ. οὐ τοίνυν 101
μόνον κατ' ἄνδρα ὄλωσ καὶ πρὸς τὴν ἀξίαν εὔρεθήσεται τὰ τοι-
αῦτα κρινόμενα, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς καιροὺς καὶ πρὸς τὴν τῆς
προφάσεως αἰεὶ προσθήκην. οἷον εἴ τις ὕβρει καὶ ὑπερηφανίᾳ
25 τοὺς τοιοῦτους λόγους προαιρεῖται, ἢ τοὺς πολλοὺς ἐξέπιτηδες
ἀτιμάζων καὶ τοῦ μηδενὸς ἀξίους ἡγούμενος, ἢ καὶ ὅπερ ἀρτίως

1 ἀναγκαίοις] qui non boni sunt, sed Aristidis aequalium inscitiae et insulsi-
tati necessarii 2 ἐπιχωροῦντας] ω in ras. Q², ἐπιχειροῦντας U αὐτῶν

AQ¹U, αὐτῶν S¹ 5 ταῦτ' U 6 προσῆκον²² U pr. m., προσῆκον ASQT

7 Θεῶν] διὸς U, cf. p. 174, 14 9 ἐπὶ] εἰς Rsk.²; at cf. or. XXXIV § 2 11 ψυ-
χορόστε, ut videtur, S¹ 14 γαννύμενον TQS² παρήει Q, cf. v. l. p. 169, 23

15 ταῦτ' U 17 τοῦτ' U ἐλέγετο U: ἐλέγοντο ASQT 18 ποιεῖ AS¹

22 ἄνδρα scripsi: ἄνδρασ O 23 καὶ πρὸς τὴν — προσθήκην] i. e. καὶ ἦν τις

ἀεὶ πρόφασιν (τοῦ παραφθέγγεσθαι) προσθελεῖ; quales dicat προφάσεις, statim

explicit (οἷον) 24 ἀεὶ Q¹ 26 ὅπερ] ὥσπερ S ὅπερ ἀρτίως — οἰκείον

τινος] cum neque in nostra oratione neque in ulla eorum quae ad nos perve-

nerunt sit quicquam quo ἀρτίως referatur, apparet Aristidem verbis illis audi-

tiores ad orationem quandam revocasse, quam paulo ante nostram edidisset; qua

ex oratione interpretatio ambigui illius οἰκείον τινός (post quod δαστυχῆματος

add. Rsk.²) repetenda fuit. de or. XXXIV, cuius supra § 18 mentionem fecit,

cogitari nequit — id quod diserte moneo — neque de or. XXXIII, cuius § 27 olim

opinatus sum perstringi eos, quos nostro loco orator significaret

- εἶπον, ἔνεκ' οἰκείου τινός, οἷους ἐγὼ τινὰς εἶδον ἤδη τὰς ὀφρῦς ἀνεσπακότας καὶ βαδίζοντας ὡσπερ δεσπότης τῶν ἐντυγχανόντων, καὶ καταπεπλασμένους οὕτω τὸν βλον ὥστε (κατα)πλήττειν εὐθὺς τοὺς ἀπαντῶντας, τοῖς μὲν τοιοῦτοις δίκαιον οἶμαι νεμεσᾶν καὶ νομίζειν τῆς Γοργεῖας κεφαλῆς ἀπογόνους τινὰς εἶναι καὶ οὐ τὰ κάλλιστα 5
- 102 ἀπολελανκέναι τῶν λόγων οὐδ' προδίστανται. ὅστις δὲ τὸν μὲν ἄλλον βλον οὕτω μέτριον καὶ κοινὸν ἤρηται, ὥστ' ἀπ' αὐτοῦ τούτου μά- 389 J
λιστα γινώσκεισθαι καὶ τοῦτ' εἶναι σύμβολον αὐτοῦ — εἰ μὴ καὶ νῦν ἔλαθόν τι μεῖζον εἰπὼν καὶ δεῖ παραιτησασθαι —, ἤνικ' ἂν δὲ ὁ θεὸς κινήσῃ, τότε καὶ περὶ αὐτοῦ τι φθέγγεται, καὶ ταῦτα 10
ἅττα ποτέ ἐστιν, καὶ φθερξάμενος παρ' αὐτὸν τὸν ἀγῶνα καὶ τὸν καιρὸν, ἤνικ' οὐδενὸς ἄλλον μεμνήσθαι πλὴν τῶν λόγων εἰκός ἐστιν, εἴτ' ἀπηλλάγη, τί τούτῳ ταῦτ' ὀνειδίξοι τις ἂν; σὺ δ' ὦ πρὸς Διὸς τοσαύτην εἰπέ μοι σχολὴν ἤγες, ὥστ', ἀφείς ἐκεῖνα τὰ φά- 15
σματα, μικρὰ καὶ τοῦ μηδενὸς ἄξια ὡσπερ οἱ ὄρνιθες παρεξέλεγες, 525 D
- 103 ἵνα ἀπίης ὡσπερ ἐρμαιὸν ἔχων ὁ κακῶς ἐρεῖς; φάθι δὴ με καὶ τοῦτο φιλανθρωπία πεποιηκέναι, ἵνα μὴ παντάπασι ἀθυμήσῃς, ἀλλ' ἔχῃς ἐφ' ὅτῳ βουλήσῃ ζῆν. ἦν γὰρ, ὡς ἔοικεν, σοὶ τι πυθόχρηστον, ὅταν πάντα ἐπαινέσῃς, ἀπολωλέναι. ὥστ' ἄποινα ὀφλεις μοι, καὶ εἰ τοῦτ' αἰτιᾶ, δικαίως αἰτιᾶ. ἦ καὶ τὴν Πυθίαν αὐτὴν καὶ τοὺς χρησιμο- 20
λόγους, ὅταν αὐτοματιζῶσιν, ἀκριβῶς ἐξετάσεις ἐπιτηρῶν καὶ σχῆμα καὶ βλέμμα, καὶ εἴ τί σοι δόξοσι λέγειν θρασύτερον, εἴτ' αὐτοῖς ὕστερον ἐγκαλεῖς, ἄθλιε καὶ πόρρω θεῶν; ἅπαντα ταῦτα ἦν τοῦ 104
καιροῦ. ἀναμνήσω δέ σε καὶ Ξενοφῶντος, ὃς περὶ τοῦ Κύρου

1 ἔνεκεν Q τινὰς] τινος Q 3 καταπλήττειν scripsi: πλήττειν O 4 ἀπα-
τῶντας Q οἶμαι] εἶναι, at ε et ν in ras. Q², item νεμεσᾶν totum 9 παραι-
τήσασθαι] utrumque ai in ras. Q²; παρητήσασθαι A¹, παρη|τήσασθαι A^r
ἤνικα δὲ ὁ Q¹ 10 αὐτοῦ AQT, αὐτοῦ S¹ 12 ἔστιν εἰκός UT, fortasse ἐστιν
delendum 14 ἐκεῖνα τὰ φάσματα] somnium, quo Aristides hymnum in Mi-
nervam componere iussus erat (cf. or. XXXVII § 1 τὰ φανθέντα); μικρὰ dicit
παράφθεγμα. sententia est: 'ex quibus iustum de me licuit iudicium facere, ea
tu consulto praetermisisti, ut pusilla quaedam memoratuque plane indigna, quae
praeter ipsam rem collegisti (παρεξέλεγες), componeres, aves imitatus nihil nisi
micas caenae ipsius colligentes. (§ 103) tantillus es: sume ergo me παραφθεγμα
illud edidisse, ut tu haberes quae vituperares; omnia enim laudare coactus per-
ditus esses homo' 16 ἀπίης A¹ (-ησι corr. A^r) με] μοι Q¹, με σοι U
18 πυθο/χρηστον (cum ras. sup. v et on) S¹, quatenus agnoscitur 19 πάντα
Wil.: πάντας O ὀφλεις A¹SQ: ὀφελεισι A^rUT 20 prius αἰτία A¹ (-λαί
corr. A^r) 21 ἐξετάσῃς ASTQ² (Q¹ incertum) 22 δοκοῦσι U 23. 24 quae
erat virgula post ἐγκαλεῖς post θεῶν posuit Wil., quae erat post καιροῦ sustuli
24 ἀναμνήσω] orator quanquam iam inde a § 98 in paraphthegmate versatur (cf.

- τοῦ μεγάλου διαλεγόμενος τὸν μὲν ἄλλον χρόνον εὐσταλῆ φησιν καὶ
κόσμιον αὐτὸν εἶναι καὶ ἤμιστα ἀλαζόνα, ἤνικα δ' εἰς τοὺς ἀγῶνας
ἴοι καὶ ὑποθερμαίνοντο, οὐδὲν μικρὸν λέγειν οὐδ' ὑποστέλλεσθαι,
ἀλλὰ καὶ αὐτὸν καὶ τοὺς στρατιώτας ἐξαιρεῖν. εἰκότως· ἐὰν γάρ,
5 ὃ τᾶν, ἐξέλης τὸ κέντρον ἐκ τῆς ψυχῆς, ἀνήρηκας τὸ τῆς ἀνδρείας
ἐφόδιον. καμὲ οὕτως ἐξέταζε, καὶ ἐτι μείζον προστίθει· εἰ μὴ 105
μέλλων ἀγωνιεῖσθαι, ἀλλ' ἐμβεβηκῶς [ἀγωνιζόμενος], εἰ παρ' αὐτὴν
τὴν χρεῖαν, εἰ τοῦ κρείττονος ὦν, εἰ ζέοντος τοῦ λόγου, εἰ πρῶτον
μὲν αὐτὸς ἐλαυνόμενος, εἶτα τοὺς πολλοὺς τῷ αὐτῷ κέντρῳ κινῶν,
10 ταῦτα παρεφθεγξάμην ἐπιστροφῆς εἵνεκα καὶ κοινῆς ὠφελείας τῶν
ἀκουόντων, ὃ καὶ τῶν προοιμίων ἐπαινοῦμεν καὶ προσδεῖν αὐτοῖς
φραμεν, κἂν εὐρίσκης ἃ λέγω προσόντα, τόλμησον εἰπεῖν· οὐχ ὀδ'
890 J ἀνευ(θε) θεοῦ τάδε μαίνεται, ἀλλὰ παρουσίας τῆς Ἀθηναῖς, ἧ τὰ
526 D κράτιστα τῆς σωφροσύνης ἀνεῖται'. ἤκουσας δέ που καὶ Ὀμήρου 106
15 περὶ ἀγωνιστῶν λέγοντος (O 605 sqq.)·
μαίνεται δ' ὡς οὗτ' Ἄρης ἐγγέσπαλος, ἧ ὄλοδν πῦρ
οὔρεσι μαίνεται, βαθέης ἐν τάρφρῃσιν ὕλης·
ἀφλοισμὸς δὲ περὶ στόμα γίνετο·
καὶ οἴσθα δὴ τὰπὶ τούτοις, ἵνα σοὶ καὶ χαρίσωμαι. νῆ Δί' ἀλλὰ
20 βάρβαρος οὗτος καὶ κατέχειν αὐτὸν οὐ δυνάμενος. τὸν δ' ἕτερον 107
τί φῶμεν, τὸν κάλλιστον τῶν Ἀχαιῶν; οὐκ ἀναμνησθήσῃ πῶς αἶ
καὶ τοῦτον ὀπλίξει μετὰ τὴν ἀπόρρησιν τῆς μήνιδος;
ἐν δὲ μέσοισι κορύσσετε δίος Ἀχιλλεύς,
τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν καναγή πέλε· τῷ δὲ οἱ ὄσσε
25 λαμπέσθην ὡς εἴ τε πυρὸς σέλας, ἐν δὲ οἱ ἦτορ

καίρος p. 173, 23; 174, 24; 178, 2), tamen finxit se sensim paullatimque in paraph-
thegma delabi, cum artificiose rem ita institueret, ut ad testium enumerationem,
ac si orationem recolligeret, redire videretur

2 ἤμιστ' U 4 αὐτόν SQ¹ στρατιώτας Q¹: συστρατιώτας ASUTQ²;
Cyro milites non συστρατιώται sunt; interpolatio e p. 176, 5 hausta 5 ἀν-
ρηται TUQ p. corr. ἀνδρίας SU 6 προστίθει deleri vult Wil. 7 ἐμβε-
βηκῶς καὶ ἀγωνιζόμενος U ἀγωνιζόμενος seclusi, glossema ad ἐμβεβηκῶς
8 τοῦ κρείττονος ὦν) i. e. ἐνθουσιάζων πρῶτος UT 9 αὐτὸς om. Q¹
11 προοιμίων) πρὸ ἡμῶν UTQ² αὐτοῖς UTQ²: αὐτῶν AS, αὐτὸν Q¹
12 post φραμεν punctum sustuli 13 ὀδ') ut Eustath., ὁ γ' libri Hom.
E 185 ἀνευθε Homeri plerique: ἀνευ ASQT (Hom. Vindobon.), ἀνευγε U
16 μαίνεται δ' ὡς ASQ (Hom.): μαίνεται δ' ὡστ' U, μαίνεται δ' ὡς T ἧ Δ'
(ἧ ci. Faber ad [Long.] l. c.) 17 οὔρεσι A 18 δὲ] γὰρ Q γίνετο
Hom.: γίνετ' AS, γίνεται UTQ² (Et. M. 177, 48; γίνεται [Long.] l. c.), γέ-
νετο Q¹ 19 nonne σοὶ (τι) καί? χαρίσωμαι S 20 βάρβαρος] Hector
αὐτόν T¹ p. corr. S²Q²U²: αὐτόν O 23 μέσοισι ASQ a. ras. T 24 πέλεν O
25 ὡσεὶπερ πυρὸς U

δὴν ἄχος ἀτλητον· ὁ δ' ἄρα Τρωσὶν μενεαίων
δύσατο δῶρα θεοῦ (T 364—368).

ὄρας διτι πάντα δημοῦ τῷ ἀνδρὶ προστίθῃσιν, ὀδόντων κρότον, πῦρ
ἐν ὀφθαλμοῖς, ὄρηγν εἰς τοὺς πολεμίους, λύπην ἐπὶ τῇ συμφορᾷ,
108 καλλωπισμὸν εἰς τοὺς συστρατιώτας. Ἐννοῦς μὲν δὴ καὶ Ἐνναλλοῦ 5
χορευταὶ τοῦτον ἴστανται τὸν τρόπον, οὔτε τὴν γνώμην ἀτρεμεῖν
δυναμένοι, πολὺ δὲ ἦττον ἐτι τῷ χεῖρε ἀτρεμίζοντες, κινεῖται δὲ
ἄτοπὸν τινα κίνησιν καὶ τὰ χεῖλη καὶ πᾶν μέρος τοῦ σώματος,
καὶ τις αὐτοὺς θαναμαστή κατέχει κρασις λύπης, ὄρηγης, ἐπιθυμίας,
λογισμοῦ· οἱ γὰρ εἰς λόγους ἐρχονται, μεταξὺ τῶν ἔργων τοιαυτῇ 10
λέγουσιν ἄσσον ἴθι' (Hom. Z 143) καὶ

δυστήρων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντίωσιν (Z 127).

109 τοὺς δὲ Ἑρμοῦ τε καὶ Μουσῶν χορευτάς, περὶ οὓς τὰ τῶν πτε-
ρωτῶν λόγων κάλλη τε καὶ τολμήματα Ζεὺς ὁ θεῶν βασιλεὺς ἔταξεν
εἶναι, πότερα εἰς γῆν κάτω βλέποντας ὥσπερ τοὺς Ἑρεμβοὺς οὕτως 15 527 D
ἀξιώσεις ἀποδεικνυσθαι τὰ σφέτερ' αὐτῶν ἔργα, μηδὲν τῶν καν-
θηλίων διαφέροντας, μέσους ἐγρηγορότων καὶ καθευδόντων, ἢ μη-
δὲν ἀμβλυτέρους ὄντας φαίνεσθαι τῶν ἐκ Κορυβάντων ἢ τινος
ἄλλου δαίμονος θερμοῦ κατεχομένων, ἀλλ' ἅμα τῷ μέλει κινεῖ-
110 σθαι τὰ γινόμενα; ἀλλὰ τοῦ μὲν Διομήδους οὐκ αἰτιᾶ τὴν κόρην 20
οὐδὲ τὴν ἀσπίδα πῦρ ἀφείσαν, ὡς φησὶν Ὅμηρος (E 4), ἀλλὰ καὶ
θανμάξεις καὶ μεγάλων αὐτὸ ποιεῖς σύμβολον, ὧν δ' ἐξ αὐτῆς τῆς 891 J
κεφαλῆς ἀνήσῃ τὸ πῦρ ἢ θεός, τούτοις οὐδὲ συγγνώμης μεταδίδως;
καὶ ποίας μάχης τσαυτήν θέρμην φήσεις ἡγεῖσθαι, ὄσσην τῶν
ἐμψύχων λόγων καὶ ἀληθινῶν; πάντα μὲν γὰρ ἴσως κατὰ Δαρεῖον 25

1 τρωσὶ O 2 δύσατο Q (Junt.); δύσετο Hom. θεοῖο QU (Junt ;
Homeri Vindob. Lips.) 3 πάνθ' U 4 τῇ om. U 5 συστρατιώτας] ex
στρατιώτας corr. pr. m. ipsa A; cf. v. l. p. 175, 4 Ἐννοῦς] ἐννοῦς A a. ras.,
ἐννοῖς S'A p. ras.; Ἐννοῦς — χορευταί: cf. v. 13, p. 177, 24; or. XXVI § 105;
Nonn. XXVII 119 ἐνναλλοῖο χορευτῆς XLIII 74 Ἐνναλλῶ δὲ χορευτῶν δὴ
s. l. Q 8 prius καὶ om. Q 10 τοιαυτῇ] τοι in ras. Q² (ταυτῇ Junt.)
13 δ' U 15 βλέποντας UTS²Q²: βλέποντα AS¹Q¹ εἰς γῆν — Ἑρεμβοὺς]
cf. Schol. ad Hom. δ 84; Strab. I 42. XVI 784 16 ἀξιώσεις sic O ἀπο-
δεικνυσθαι sic O; ἐπιδεικνυσθαι Junt. (edd.) 20 γινόμενα U κόρην] v in
ras. Q² (κόρην Junt.) 22 ποιῇ U 23 ἢ θεός] Minerva, cuius ad hymnum
παράφθεγμα dixit 24 φήσεις ἡγεῖσθαι UTS²: φῆς (ῆσ Q) εἰσηγεῖσθαι AS¹Q
ὄσσην A¹U: ὄσσην A²SQT 25 Δαρεῖον] hoc Darei dictum, quod aliunde non
notum (Rsk.) videtur esse, Heracliteam philosophiam sapere consentaneum: cf.
Heracl. frg. XXVIII B. quod Hippolytus interpretatur κόσμον κρῖσιν — διὰ
πυρὸς γίνεσθαι) et quae ad frg. XXII Bywater conguessit; ceterum Dareus Persa
Parsus Heracliteae doctrinae assecla inventum scriptoris Graeci eiusdem rationis
et forte eiusdem aetatis, cuius epistolae quae Heracliti sub nomine ad Dareum
datae ferebantur (Bywater l. c. p. 70sq.)

- τὸ πῦρ ἐκόσμησεν, καὶ οὐ δυνατοῦ μᾶλλον τὸ δῆμα ἢ ἄνδρὸς σο-
 φροῦ· λόγων δ' αὐτῆ πηγὴ μία, τὸ ὡς ἀληθῶς ἱερὸν καὶ θεῖον
 πῦρ τὸ ἐκ Λιδὸς ἐστίας, ἐφ' ᾧ καθεύδειν οὐκ ἐνὶ δῆ που τὸν τετε-
 λεσμένον τε καὶ ὑπὲρ τὸ μέσον φερόμενον. σὺ δὲ τηρικαῦτα ἀξιόεις 111
- 5 σκοπεῖν εἰς σὲ καὶ τοὺς σοὺς ὀφθαλμοὺς, δεδοικότα ὥσπερ παῖδα
 μὴ τι γούξειεν ὁ σοὶ τινα ἀηδῖαν οἶσει· καὶ τίθης οὐ τῷ χεიმάρρῳ
 δορία, ἀλλὰ τῷ Νεῖλω, καὶ ταῦτα ὁμοῦ τῷ μεγέθει τὴν συμμετρίαν
 ἔχοντι. οὐκ οἶσθ' ὅτι ὥσπερ τὰ παρ' Ἑφαιστοῦ δπλα αὐτὰ καθ'
 αὐτὰ κινούμενα ἀνὴρ ἐκεῖνος ἐποίησεν; οἶμαι δὲ που καὶ τοὺς τοῦ
- 10 Ἀπόλλωνος δίστοδὺς αὐτοὺς ἐφ' αὐτῶν ἐπηχῆσαι συνοργισθέντας
 αὐτῷ. οὕτω κὰν τοῖς ἀγῶσι τοῖς περὶ τοὺς λόγους τοὺς παρὰ 112
 τῶν θεῶν πολλὰ τοιαῦτα αὐτῶν τῶν λόγων ἰδίᾳ κινουμένων ὥσπερ
 ἔκφορα γίνεταί, καὶ τινα ἤχῃν παρέχεται τότε ὁ λόγος ἀναγκαῖον
 καὶ ἀκόλουθον τῇ δύμῃ καθάπερ βέλος τι σὺν φοῖζῳ φερόμενον.
- 528 D 15 δέδοικα μὲν οὖν μὴ παρὰ κωφῶν λέγω καὶ τινα τρόπον ἐξορχοῦμαι 113
 δεικνὺς ἀμνητῶ τὰ ἱερά· ὁμοῦ δὲ ὥσπερ ἐν μύθῳ τις ἀπόρρητος
 λόγος τοῖς μὲν ἀκούειν δυνατοῖς εἰρήσεται, σοὶ δὲ οὐδὲν μᾶλλον.
 λέγω γὰρ οὖν ὡς ἐπειδὴν περιέλθῃ τὸ τοῦ θεοῦ φῶς καί, τὸ 114
 λεγόμενον δὴ τοῦτο, ἀστράψῃ δι' ἄρματος, οἶα δὴ ταῖς Μούσαις
- 20 ἄρματα οἱ ποιηταὶ δεδώκασιν, καὶ κατάσχη τὴν ψυχὴν τοῦ λέγον-
 τος, ὥσπερ τι πόμα παρελθὸν ἐξ Ἀπόλλωνος πηγῶν, εὐθύς μὲν
 τόνου καὶ θέρμης ἐνέπλησεν μετ' εὐθυμίας, ἦρεν δὲ τοὺς ὀφθαλ-
 μοὺς ἄνω καὶ τὰς τρίχας διέστησεν, βλέπει δ' οὐδ' εἰς ἄλλο ὁ
 τοιοῦτος, εἴτε χορευτὴν εἴτε βάρχον βούλει λέγειν, οὔτε παρὸν οὔτε
- 892 J 25 ἀπόν, ἀλλ' ἢ πρὸς αὐτοὺς τοὺς λόγους καὶ τοὺς ταμίας αὐτῶν,

1 δυνατοῦ] δυνάστων ci. Rsk. 3 πῦρ om. Q ἐστίας scripsi: ἔστιν ἄσ
 AS a. ras. Q (ἔστιν ἄσ S p. ras.), ἔστιν UT 4 ὑπὲρ τὸ μέσον scripsi: εἰς τὸ
 μέσον O; τὸ μέσον i. q. τὸ κοινὸν καὶ σύνητες; ad sententiam cf. § 116. 142
 τηρικαῦτ' U 6 τινὰ ἡδῖαν S¹ οὐ ASQ¹U: οὐχί TQ² 7 καὶ ταῦτα
 κτέ.] ludit in συμμετρία, quae cur Nilo flumini, ut oratori, vindicari possit, ex-
 plicat orator or. XXXVI § 115; ceterum συμμετρίαν pro καθαρότητα eum in
 sententia quasi proverbiali (Callim. h. I 108 sq., π. ὕψ. 35, 4) posuisse monet
 Wil. 8 Ἑφαιστοῦ ὄπλα] Hom. Σ 376; cf. or. XXXIX § 11 9 ἀνὴρ Ddf.:
 ἀνὴρ O 10 ἐφ' ἑαντῶν U ἐπηχῆσαι] π in ras. A², ἐφηχῆσαι S(A¹?);
 Hom. A 46 sq. 11 παρὰ AS¹Q: περὶ UTS² 13 ἀναγκαῖαν UTS²
 14 τι βέλος U 15 ἐξορχῶμαι U 18 παρέλθῃ Q², cf. v. 21 19 ἀστράψῃ
 UTS²: ἀστράψαι AS¹Q; τὸ λεγόμενον: ὁπότεν δι' Ἄρματος ἀστράψῃ Strab.
 IX 404, Suid. s. v. Ἄρμα, Eustath. ad B 499 (Wil.); Aristidi aliam proverbii
 explicationem quam his scriptoribus probatam fuisse apparet 20 οἱ ποιηταὶ]
 cf. Diels, Parmenides Lehrgedicht p. 20 21 πόμα sic O 23 βλέπει δ' εἰς
 οὐδὲν ἄλλο U 25 ταμίας αὐτῶν] sc. τοὺς λογίους θεοῦς

Aristides II.

- ὡσπερ οἱ πρὸς τοὺς ἄλλο τι ὀρέγοντας ἑαυτοῖς βλέποντες, καὶ
 115 ταῦθ' ὅταν ἐξ ὑψηλῶν προτείνωσιν, καὶ τι ἔπος, φησί, προέηκεν
 ὅπερ ἄρρητον οὐ φορητὸν ἦν — φέρει γὰρ ὁ καιρὸς πόλλ' ἢ τις
 οὐκ ἂν ἐνοήσειεν ἰδιώτης τῶν τοιούτων ἀγώνων — καὶ οὐκ ἔστιν
 ἀνέντα τὴν γνώμην οὐδ' ὑποθέντα ἑαυτὸν τοῖς ἀκροαταῖς, ὃ προο- 5
 ῖκει κέντρον τῶν λόγων διασώσασθαι, ἀλλ' ἡ θέρμη καθάπερ
 τι φάρμακον μόνη δὴ παραπέμπει καὶ κατευθύνει καθάπερ ναῦν
 αὐτὸν [τὸν λόγον] καὶ τοῖς ἐναντιοῖς χώραν οὐ δίδωσιν· ἤνικ' ἂν
 δὲ αὕτη προλίπη, ὑπορρεῖ τὰ τῶν λόγων καὶ τὰ τῆς νάρκης νικᾷ, καὶ
 ἀνάγκη δὴ κάτω φέρεσθαι τὸν τοιοῦτον ῥήτορα ὑπὸ τῆς ἀμβλύ- 10
 τητος ἀποψυχόμενον, καθάπερ τινὰ αἰετὸν τῶν πτερῶν ὑφιέντα.
- 116 Ἔχω δέ σοι καὶ λόγον τινὰ ἱερὸν διελθεῖν, ἀκούσας νύκτωρ
 οὐ πάλα παρὰ τοῦ τῶν κρειττόνων, οἷόν ἐστι τὸ χρῆμα τῆς θείας
 μανίας. εἶχεν δέ πως ὧδε ὁ λόγος. ἀνάγκη τὸν νοῦν, ἐφη, κινή- 15
 θῆναι τὴν πρώτην ἀπὸ τοῦ συνήθους καὶ κοινοῦ, κινήθέντα δὲ
 καὶ ὑπερφρονήσαντα θεῶν συγγενέσθαι καὶ ὑπερέχειν. καὶ οὐδέτερόν
 γε, ἐφη ὁ διδάσκων, θανμαστόν· ὑπεριδῶν τε γὰρ τῶν πολλῶν θεῶν
 117 τε ὁμιλήσας ὑπερέχει. τάδε μὲν σοι τῆς ἱερᾶς, ὡς οἱ ποιηταὶ (Eurip.
 frg. 114 N.²) καλοῦσι, νυκτὸς ἀπομνημονεύματα διὰ κεράτων μὲν
 ἦγοντα, στυλκνότερα δὲ ὡς ἀληθῶς ἐλέφαντος παντός. ὥστ' εἰ καὶ 20
 μηδένα μηδ' ἀφ' ἑνὸς εἴδους εἶχομεν εἰπεῖν ἐφ' αὐτῶν τι φρονή-
 σαντα, μηδ' ἦν ἀναγκαῖον τῶν λόγων τὸ τοιοῦτον πάθημα, ἡμᾶς
 δ' εἰς ταύτην ὁ θεὸς νῦν ἤγεν, οὐκ ἂν τὰ πρεσβεῖα δὴ που συμ-
 φορὰν ἐποιοῦμεθα. σὺ δ' αἰτιᾷ τὸ σύμβολον αὐτοῦ τοῦ ῥήτορος.
 118 ἢ πρὸς θεῶν ἀκροατῆς μὲν οὐχ ὅστις σφόδρα σόφρων, ἀλλ' ὅστις 25
 ἐπίσταται κινεῖσθαι βέλτιστος καὶ ὅστις ἀπαντᾷ τοῖς λεγομένοις,
 ῥήτωρ δὲ οὐχ ὁ θερμώτατος καὶ πρῶτος αὐτὸς αὐτοῦ συνιείς ἀρι-

2 φησί] Hom. § 466 καὶ τι ἔπος προέηκεν ὅπερ τ' ἄρρητον ἄμεινον
 προέοικεν QT 3 πολλὰ|τις A¹, πολλά' τίς SQ¹, πολλά' ἄ|τις A² 4 ἰδιω-
 της τῶν sic O 8 τὸν λόγον seclusi: ναῦν // τὸν λόγον A, fuit αὐ³ in ras.:
 ναῦν τὸν λόγον SQUT ἠνικ' ἂν A¹: ἠνικα SQUTA² 9 αὐτῆι A¹ (corr. A²)
 προλίπει Q, προλίποι U 10 ὑπὸ sic O 11 αἰετὸν A¹ (corr. A²) Q¹
 14 ἀνάγκη κτέ.] eadem refert or. L § 52 17 πολλῶν [ὁμιλεῖ θεῶν] θεῶν
 Canter ex or. L l. c. συγγενέσθαι θεῶν, συγγενόμενον δέ; neque necessarium
 neque verisimile propter grammaticam (τε — τε) 19 διὰ κεράτων] per cor-
 neam somniorum portam: Hom. τ 562 sqq. 20 ὥστ' A a. ras. QUT: ὅτ' A
 p. ras. S 21 μηδένα μὲν μηδ' U ἐπ' αὐτῶν O (correxī) 22 μηδ' ἦν]
 μὴ δεῖν Q 23 που om. T 24 ῥήτορος] ῥήματος Canter (prob. Ddf.) male:
 'tu vero incusas insigne veri oratoris' (sc. θεῖαν μανίαν); cf. Baumgart, Ael.
 Aristid. p. 117, 108 σύμβολον τοῦ ῥήτορος αὐτοῦ U 27 αὐτὸς αὐτοῦ A¹
 (corr. A²) S¹U¹

898 J
5
590 D
10
15

στος, ἀλλ' ὅστις ἠττάται τῶν ἀκρωμένων ἢ παρ' ἐκείνων δεῖται μαθεῖν ὅποι' ἄττα ἐστὶν ἃ λέγει; σκόπει δὴ καὶ τοῦτο. φημί γὰρ 119 αὐτῶν εἴνεκα τῶν λόγων συμβαίνειν ἀνάγκην πολλάκις παραφθέγγασθαι τὸν γε δὴ καθαρῶς ἀπλοῦν καὶ φιλόανθρωπον, εἰ δὲ μή, τοὺς πολλοὺς ἐκφεύγειν ἔστιν ἃ τῶν κρειττόνων ἢ λαθεῖν. οἷον τί λέγω; ἔστιν κάλλη περὶ λόγους, ὡσαύτως δὲ περὶ ποιήσιν, καὶ τινες ἰδέαι καὶ πόρρω καὶ ἐγγὺς ἀλλήλων, ἃς ἅμα μὲν πάσας λαβεῖν οὐ θάδιον, μέρος δὲ ἕκαστος ἀποτεμώμενος κατὰ τοῦτο εὐδοκλήσεν· Ὅμηρον δέ, εἰ βούλει, ποιητῶν ἐξαίρει λόγον. ὅταν 120 οὖν τις ἀγώνισμα ποιήσῃται διὰ πάντων τῶν καλῶν τούτων διεξελθεῖν καὶ πάσας μίξεις μῖξαι περὶ τοὺς λόγους, καὶ πρῶτον μὲν τὰ ἤδη πρόποντα τοῖς καιροῖς ἀποδοῦναι, ἔπειτα τὰς συζυγίας, οὐ μὲν ἀκριβείας δεῖ, ἐνταῦθα ὦραν προστιθεῖς, οὐ δ' ἐργασίας, ἐνταῦθα τάχος, τῷ δὲ περιττῷ σαφήνειαν, χάριν δὲ οὐ σελύτης, οὐ δὲ εὐρεσις, ἐνταῦθα διαχειρίσιν, οὐ δὲ τολμήματα, ἐνταῦθα ἀσφάλειαν, ἔφ' ἅπασιν δὲ ὁρατώνην καὶ δρόμον — καὶ μοι παρίει περὶ τούτων ἄμεινον σοῦ καὶ τῶν σοὶ προσομοίων ἐπίστα-

TESTIMONIVM: 6 ἔστι — 180, 5 ὦραία Aristid. art. rhet. I 395 W. (II 501 Sp.)

3 εἴνεκα sic O 5 ἐκφεύγειν] pendet ex ἀνάγκῃ; ἐκφεύγειν ἔστιν ἃ τί Rsk.² ἢ Rsk.²: μὴ O; 'quae meliora sunt quam ut lateant' Rsk.², recte τὰ κρείττω 'lumina orationis' interpretatus (eiusdem significationis τῶν κρειττόνων or. XLII § 14) sprete priore explicatione 'homines elegantiores, arbitri', quam secutus τοὺς κρείττονας μὴ λαθεῖν οἷόν τε λέγω. ἔστι ci. Baumgart l. c. p. 6*; ἢ μαθεῖν ci. Wil. οἷον τί scripsi: οἷόν τι O, cf. p. 150, 23 6 δὲ (καὶ) περὶ Rsk.², placet 8 ἀποτεμώμενος UTArs: ἀποτεμώμενος ASQ τούτων

ἢ ἢ
AS a. ras. Q a. ras. 9 εὐδοκλήσεν Q pr. m., ἠὲδοκλήσεν AST Ὅμηρον sic O ποιητῶν ἐξαίρει λόγου] ποιητὴν ci. Finckh (prob. Spengel), falsus; ut poseos pater sic eloquentiae hominibus senioris aetatis Homerus audivit, Antisthenis imprimis et stoicorum auctoritatem secutis (Lehnert, de schol. ad Hom. rhetor. [Lips. 1896] p. 97 sqq.); scite ita exemit Homerum in utroque litterarum genere pollentem, ut ad verba Platonis (symp. 176 C) alluderet: Σωκράτης δ' ἐξ-

αιρῶ λόγον, ἱκανὸς γὰρ καὶ ἀμφοτέρω ἔξαιρῶ U pr. m., ἔξαιρῶ Ars ὅταν] apodosis post parenthesis p. 180, 1 incipit 11 μῖξαι (τάς) περὶ Rsk.² καὶ πρῶτον — 12 συζυγίας omissis add. καὶ πρῶτον — συζυγίας οὐ μὲν mg. Q¹ πρῶτον μὲν] πρῶτον μὲν χρὴ Ars 12 συζυγίας] explicatur eis quae secuntur, ἀκριβεία — ὦρα, ἐργασία — τάχος κτέ. 13 ἀκριβείας δεῖ] ἀκριβεία Ars προσθεῖς Ars ἐργασίας] βραχύτης Ars, ubi τραχύτης ci. Spengel; ἐργασία: 'artificia oratoria vel artificiosa ratio'; ἐξεργασίας ci. Rsk.², frustra 14 δὲ om. Q¹ 15 διαχειρίσιν S² (hic ci. Rsk., in Arte Spengel, ἢ διαχειρήσιν Ars): διαχειρίζειν O 17 παρίει AS¹TQ²: παρήει Q¹, παρήει US²; 'concede me arbitrum horum praestantium esse te hominibusque tui similibus'; verba καὶ — ἐπίστασθαι, ut par est, in Arte ommissa (item εἰ βούλει v. 9)

12*

- σθαι —, σκοτοδιναῖ δὴ πᾶς ἐνταῦθα ἀκροατῆς καὶ οὐκ ἔχει τίς
 γένηται, ἀλλ' ὥσπερ ἐν παρατάξει κλιλούμενοι θορυβοῦνται καὶ
 ὡς ἕκαστος ἔχει φύσεως ἢ δυνάμεως οὕτως ἐπαινεῖ, ὁ μὲν τῆς
 λέξεως τὴν ἀκριβείαν, ὁ δὲ τοῦ νοῦ τὴν λεπτότητα ὡς ὠραία· ὁ
 121 δὲ ῥήτωρ ὑπὲρ αὐτῶν ῥήγγνται. τί φῆς; οὐχ ὄρεξ τὸ ἀγώνισμα, 5
 οὐδὲ ἀπὸ πολλοῦ· ἀλλ' εἰς ἕκαστον, φησί, τῶν αὐλῶν ἐμοῦ χωρὶς
 αὐλοῦντος καὶ πάσαις αἶμα ταῖς ἀρμονίαις χρωμένον κάθησαι πρὸς
 ἑνὸς τινος τῶν δακτύλων κίνησιν βλέπων, ὥσπερ ἂν εἰ καὶ ἐν λύρα
 ἢ κιθάρα πάντων ὁμοῦ δεικνυμένων μιᾶς χορδῆς ἤχου δοκοῖης 581 D
 122 ἀκούειν. . . . διδάσκει σε ὁ ῥήτωρ, ἄλλον μὲν οὐδενὸς εἶνεκα, ἕχρος 10
 δέ τι θεῖον σφῶν ἐν αὐτῷ καὶ προνοούμενος καὶ σοῦ καὶ ἐτέρων,
 μάλιστα δὲ αὐτῆς τῆς φύσεως τῶν λόγων, ὅπως αὐτῶν τὰ σπέρ-
 ματα εἰς γνῶσιν ἐλθόντα σωθείη κατὰ τὸ δυνατόν. ταῦτ' ἐστίν,
 ὃ τὰμὰ μὲν εἰδῶς, τὰ σαντοῦ δ' ἀγνοῶν, ἃ καμὲ πρῶην ἐκίνησεν.
 123 σὺ δὲ τὸν νόμον μεταβάλλεις καὶ τὴν τάξιν ἐναλλάττεεις, ἣν ἡ φύσις 15
 κατέδειξεν οὐκ ἐν ἀνθρώποις μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ζῴοις,
 αὕτη δ' ἐστὶν ἀκούειν τοῦ βελτιονος, καὶ νομίζεις τὸν αἰετὸν οἶδν 394 J
 τ' εἶναι τὸ ἴσον κινεῖσθαι τῷ κολοῖῳ, οὗ καὶ προσιόντος ἔτι πέρ-
 ρωθεν δῆλη τοῖς ὄραν καὶ ἀκούειν δυναμένοις ἢ ἀλκῇ σχίζοντος
 124 τὸν ἄερα, ὥσπερ διταν ναῦται τῇ κώπῃ τὴν θάλατταν. δῆλος δὲ 20
 καὶ λέων ἐπιβρυχώμενος † οἷα δρᾶσει, μὴ ὅτι μέσων †. σὺ δ' ἀπαι-

1 σκοτοδιναῖ δὲ (γὰρ ci. Spengel) ἐνταῦθα πᾶς Ars τίς] τί Ars 2 τῆ
 post ἐν add. Ars 3 ἕκαστος] in ἕκαστον corr. Q² 4 λεπτότητα, (ὁ δὲ)
 ὡς Canter; λεπτότητα, ὁ δὲ ὡς ὠραία, ὁ δὲ ἄλλος ἄλλο τι Ars ὡς ὠραία]
 'alius elegantiam' vertit Canter, unde ὠραίαν P. Stephanus (ὠραία AT¹ a. corr.)
 6 φησί] sc. ἡ παροιμία (cf. Schmid p. 266, 10; Th. W. Rein, Sprichwörter . . .
 bei Lucian [Tubing. 1894] p. 3); fort. φασί; φημί ci. Baumgart l. c. p. 8, 5
 8 ἂν s. l. Q¹ (om. Junt.) 9 ἤχον TQ² 10 lacunam indicavi; sententia
 fuerit: (at rectius iudicare nunc) 11 αὐτῷ S²U²: αὐτῷ O καὶ σοῦ — 12
 αὐτῆς omissa add. mg. A pr. m. καὶ προνοούμενος post αὐτῆς (v. 12) Q
 καὶ post σοῦ s. l. Q 12 δ' U 13 σωθῆ ci. Wil. 14 δὲ Q 17 αἰετὸν A¹
 (corr. A^r) Q p. corr. 19 ἢ ἀλκῇ US² (ci. Canter): τῇ ἀλκῇ AS¹QT, propter
 τῇ κώπῃ 21 ἐπιβρυχώμενος] ἐστὶ βρυχώμενος U; ἔτι βρυχώμενος Rsk.
 μὴ ὅτι μέσων SQUT, μασῶν A, at α[~] corr. A² (α in ras., cuius tamen forma
 litterae ε pristinae convenire non videtur; acc. pristinus 'agnoscitur); μὴ ὅτι
 μέσον Junt.; verba corrupta del. Canter (P. Stephanus, Jebb.); confido fuisse:
 ὅσα δρᾶσει ἀλκῇ διατελέσων; corruptelae initium ΑΛ(Κ)Η (cf. v. 19) in MH de-
 pravatum; tum interpolator supervenit (cf. ad p. 185, 15; 186, 18); διατελέσων
 etiam or. XLVII § 26 (cf. Kühner-Blass Gr. Gr. II 458). ceterum cf. Max. Tyr.
 XXXI 3 (idem quod Aristides probaturi): αἰετοῦ κλάγξαντος ἢ λέοντος βρυχη-
 σαμένου γνωρῆσαι ἂν τις τῷ λυπηρῷ τῆς ἀκοῆς τὴν ῥώμην τοῦ φθεγγόμενου

τεῖς ἵππου μὲν δρόμον, σχῆμα δὲ τῆς κεφαλῆς δνου, πράγματα οὐχὶ συμβαίνοντα· ἐκείνων δ' οὐκ ἤκουσας (Hom. Z 509 sqq.)·

ἀμφὶ δὲ χαῖται

ἄμοις ἀίσσονται· ὁ δ' ἀγλαῖφρι πεποιθῶς,

5 ξίμαφα ἔ γούνα φέρει μετὰ τ' ἤθεα καὶ νομὸν ἵππων.

ὄνφ δὲ ἀρκοῦν ἔστι γαῦρομα ἀπαλλαγῆναι τοῦ φορτίου, ὃ τῆς ἐφ' ἡμέρᾳ χρείας εἶνεκα τῷ δεσπότῃ περιφέρει, πλείους τῶν βημάτων τὰς πληγὰς ἐκλέγων. ἀλλὰ γὰρ ὠχόμην ὥσπερ κατὰ φῶν ὑπὸ 125 τοῦ λόγου φερόμενος· ἐπάνειμι δὴ ἐπ' ἐκεῖνο, ὅτι ἀξιότις μετα-

10 βάλλειν τὸν τῆς φύσεως νόμον, ὃς κελεύει τὴν τῶν κρειπτόνων ὑπερβολὴν ἀνέχεσθαι καὶ ζῆν πρὸς τὸ ἡγούμενον. αἰσχρὸν τῷ 126 στρατηγῷ βλέπειν εἰς τοὺς στρατιώτας, καλὸν δὲ γε τοῖς στρα-

582 D

τεύμασιν εἰς τοὺς στρατηγοὺς, ὥσπερ, οἶμαι, τοῖς χορευταῖς εἰς τὸν ἡγεμόνα, τοῖς ναύταις εἰς τὸν κυβερνήτην, τοῖς δήμοις εἰς τὸν

15 ἄρχοντα, τοῖς ἀκροαταῖς εἰς τὸν δῆτορα. εἰ μὲν οὖν δῆτωρ τις ἡμῖν ἐξ ἀκροατοῦ μετεσκεύασαι, ὥρα σοι παραλαμβάνειν τὸν θρόνον, εἰ δὲ μικρὸς μικρὰ ἀπολαμβάνων περὶ ταῦτα διατρέβεις, ἐγὼ μὲν οὐδὲν εὐφημον ἐπενεγκεῖν ἔχω σοι, βούλομαι δ' ὃ μικρῶ πρόσθεν ἔφην (§ 105 sqq.) διὰ πλειόνων ἐξετάσαι, τὸ τῆς αἰτίας, ἐπειδὴ γε καὶ

20 σὺ συμφαίης ἂν τὰ πολλὰ ταῦτη κρίνεσθαι.

Εἰ μὲν γὰρ ἐγὼ τούτου χάριν, ὅπως ἢ μειράκια ὑπαγοίμην ἢ 127 πατέρας τινὰς κακοδαίμονας ἐξαπατήσας ἐπάραιμι τελεῖν ἔμαντῶ

μισθοῦς, οὕτω ταῦτα σεμνῶς [ἂν] ἤγγον, καὶ μὴ μόνον εἰ πρόην, ἀλλὰ καὶ ὅποιοῦν ἐν τῷ παντὶ χρόνῳ τοιούτου τινὸς ἡττηθεῖς ὅτιοῦν ἢ 25 μικρὸν ἢ μεῖζον εἴρηκα ἢ πεποίηκα, ὃ τι βούλει χρῶ λαβὼν, οὐ παραιτοῦμαι· εἰ δ' ὡς ἡ τοῦ λόγου φύσις εἰργάζετο καὶ προῆγεν,

οὕτω διεκείμην καὶ τῶν ἔμαντοῦ λόγων ἡκροώμην ὡς ἀλλοτρίων, μᾶλλον δὲ ταῦτη γε καὶ παντάπασιν ἡλαττοῦμην καὶ ἐπειχόμην, οὐχ

395 J

30 ὁλὸς τε ὢν βακχεύειν καὶ μετ' ἀδείας τῆς ἡδονῆς ἀπολαβεῖν, ὥσπερ ἂν, εἰ ἐτέροῦ τὸ βιβλίον ἦν, οὐδ' ἂν πηδῶν ἡσχυνόμην, τί τὴν ἐγ-

2 ὁ' om. Q 9 δὴ] δ' U 12 καλὸν — στρατηγούς omissa add. mg. U² (omisso γε) 16 ἡμῖν omissum add. mg. Q¹ 19 τὸ τῆς αἰτίας] 'quae mihi causa fuerit edendi παράφθεγμα illud'

21 ἐπαγοίμην U; ἐπ(ὑπ- Q²)άγοι-
μεν Q 23 ἂν seclusi; ἀνήγγον ci. Canter, ἐνήγγον Rsk.; 'si quae ad artem meam pertinent (ταῦτα), tanto in honore et gravitate habui'; ludit ἤγγον — ὑπαγοίμην (v. 21) — προῆγεν (v. 26) 26 εἰργάζετο cf. Theophr. c. pl. VI 19, 9 ἢ ἄλλωρὶς ἐργάζεται καὶ κρατεῖ; ἐβιάζετο ci. Wil. προῆγεν Rsk.: προ-
ήγετο O 28 ante οὐχ add. ὡς Q 29 τ' ὢν U μετὰ Q 30 τί

τὴν] apodosis; sententia: si solis orationis virtutibus intentus ad illam tanquam non ad meam, sed alterius attendebam, immo si plausibus quos auctor

- κράτειάν μου θανατῶζειν ἀφεις αἰτιᾶ τὰ μηδὲν ἐμοὶ προσήκοντα; 583 D
 128 ἐγὼ τοίνυν ὑπερβολὴν ἔτι ποιήσομαι· ἔστω ταῦτα πάντα ἄρ-
 ρητα· ἐκεῖνο πρὸς θεῶν ἔχεις εἰπεῖν, ὡς ἄρα χρείας μὲν οὐδεμιᾶς
 ἔνεκα οὐδὲν ἔδρων, τῆνᾶλλως δὲ σοφιστοῦ νόμῳ καὶ χαννότητι
 ταῦτα ἔκομψενόμην καὶ σχήματος εἴνεκα; οὐ πάντες ἐμοὶ συν- 5
 ἴσασιν ὅσον τούτων χωρὶς εἰμι; οὐ πᾶν ἕτερον τὸ ἡμέτερον; οὐκ
 ἐπ' ἔσχατον μὲν ἀληθείας ἤκοντας τοὺς λόγους ἐκ τῶν δυνατῶν
 ὁρᾶτε, ἐπ' ἔσχατον δ' ἀληθείας πᾶσαν τὴν περὶ αὐτῶν βουλὴν
 ἀπαντες ὁρᾶτε; ποῖαν ἢ χειρῶν ἐγὼ κίνησιν ἢ χειλῶν παραγωγὴν
 129 ἐξεπέτηδες περαιτέρω τοῦ μετρίου νενόμικα; ποῖον ἐσθῆτος σχῆμα 10
 λυπηρόν, ὥσπερ ἤδη τινὲς αὐτοὺς ἀπέκρουσαν τοῖς ἱματίοις,
 ἴσως μὲν τιμησάμενοι τῆς ἀξίας αὐτοῖς; ἐγὼ δ' οὐ· καίτοι
 πλειονος σκέπτης ἢ κατὰ τοὺς πολλοὺς δεόμενος, ὅμως τὸ πρό-
 βλημα τοῦτο ἔφυγον. ἀλλὰ ἄλλο τι τοιοῦτον πῶποτε ἐπλασάμην;
 ἀλλὰ ὀρχοῦμαι δίπτυχα ὥσπερ ἕτεροὶ τινες; ἀλλὰ προσήκει μοὶ 15
 τι κακῶν ἀλλοτρίων; ἀλλ' εἰς τοσοῦτον ἤκει μοι σχολῆς; ἀλλ'
 ἔμοιγε ἱκανόν, ἂν περὶ αὐτοὺς τοὺς λόγους καὶ τἀναγκαῖα πραγ-
 ματενόμενος οἷός τε ᾧ διαγίγνεσθαι, μηδὲν ἐπακτὸν κακὸν ἐμαντῶ
 130 προστιθέμενος. οὐκοῦν ἀφθεις ὑπὸ τοῦ λόγου ταῦτ' ἔλεγον· ὥστ'
 εἰ ὅτι μάλιστα μὴ δεῖ μὲν παραληρεῖν, ὡς σὺ φῆς, ἐκ δὲ τῆς τοῦ 20
 λόγου ζύμης καὶ τὸ τοιοῦτον ἐπέρχεται, τί τῆς ἀδυνατοῦ συμβου-
 λῆς πλέον; ὥσπερ ἂν εἴ τινα ὑπὸ πνεύματος ἀρπασθέντα ἐν τῇ

in aestimandis suis ipsius orationibus ipse sibi tribuere solet, ultro me privabam atque prorsus me compescebam, ita ut neque bacchari neque plena purave voluptate frui mihi liceret, sicuti (cum) exsultare me non pudisset, si illius orationis tanquam alienae auditor fuissem (hoc si quamvis delectatus mea oratione non faciebam, sed me continebam): quid hanc continentiam meam premis silentio, imponis crimina indigna?

3 ἐκεῖνο δὲ πρὸς U 4 ἔνεκα sic O ἔδρω A¹ (corr. A²) Q¹, ἔδρα S¹
 cf. v. l. p. 8, 3 τὴν ἄλλωσ A¹ (corr. A²) S¹, τῆνᾶλωσ S²Q p. ras. 5 ἔνε-
 κα U 7 (ἀλη)θείας — 8 ἀλη(θείας) omissa add. mg. Q¹ 8 ὁρᾶτε cave de-
 leas; est gradatio ὁρᾶτε — ἀπαντες ὁρᾶτε αὐτὸν Q¹ 9 χειλῶν] χει-
 λέων Q 11 αὐτοῖσ A¹ (corr. A²) S¹Q¹ 12 τιμησάμενοι scripsi: τιμή-
 σαντες O τῆς ἀξίας] i. e. mortis, cf. ἑαυτοῖς — ἱματίοις: moribundi caput
 amictu velant (lugentes intellegit Wil.) αὐτοῖσ ASQT ἐγὼ δέ, καίτοι
 ci. Wil., fort. recte 13 πρόβλημα] cf. Plut. qu. symp. 691 D; περιβλημα
 ci. Wil. 14 τοῦτ' et ἀλλ' U 15 ὀρχοῦμαι δίπτυχα] Plat. Euth. 276 D
 ὥσπερ οἱ ἀγαθοὶ ὀρχησται διπλᾶ ἔστρεφε τὰ ἐρωτήματα confert Wil.
 16 μοί] ἐμοὶ Q¹, ἔμοιγ' UQ²(-γε) 17 ἂν περὶ A¹QUT: ἂν εἰ περὶ A² (aut
 A¹) S τὰ ἀναγκαῖα Q 18 τ' ᾧ U 20 δεῖ U (ci. Canter): δεῖν ASQT
 μὲν s. l. Q 21 τί κτέ.] quid mihi consilium tuum prodest, ad quod agi nequit
 (quo ea ut faciam moneor, quae facere non possum)?

584 D Θαλάττη σὺ κελεύοις ἀτρεμεῖν καὶ μένειν ἀπὸ τῆς ἀκτῆς λέγων·
 ‘ὄρξς, ἐγὼ κάθημαι [σιωπῆ].’ καὶ μοι δοκεῖς κατὰ τὴν παροιμίαν
 τὸν ὑπὸ τῆς ἐχίδνης δηχθέντα αἰτιαῖσθαι, μηδεπώποτ’ αὐτὸς δη-
 χθεῖς· ταῦτα δ’ ἂν σοῦ Φιλοκτῆτης ὁ τοῦ Ποιαντος οὐκ ἠρείχετο
 5 ἀκούων. ἀλλὰ γὰρ ἴσως ᾤήθης με τούτων ἓνα τῶν σοφιστῶν 131
 εἶναι, οὗς οἱ προσαγωγεῖς νουθετοῦσιν καλῶς ποιοῦντες — ἐγὼ
 γοῦν ἤδη ποτὲ εἶδον σοφιστὴν μεταξὺ λέγοντα ὑπὸ προσαγωγέως
 396 J ἐξαγόμενον, οὕτως δ’ τε προσαγωγέως ἀμείνων ᾤετο εἶναι γνῶναι
 καὶ ἅττα ἐκείνῳ ζητέον καὶ εἰς ὅσον, καὶ αὐτὸς δὴ ἐκεῖνος συν-
 10 ἐχώρει — ἀλλὰ μὴ πάντ’ ἐν ταῦτῳ φύρε, ἵνα μὴ καὶ γέλωτα ὀφλησ.
 ἡμεῖς τοι καὶ εἰς τὸ σῶμα πληγέντες οὐκ ἐπ’ ἀγεννεῖς ἱκετείας 132
 ἱατρῶν ἀφικόμεθα, ἀλλὰ καίτοι σὺν θεοῖς εἰπεῖν τοὺς ἀρίστους
 τῶν ἱατρῶν φίλους κεκτημένοι κατεφύγομεν εἰς Ἀσκληπιοῦ, νομί-
 15 σαντες εἴτε δέοι σφῆζεσθαι, δι’ ἐκεῖνου κάλλιον εἶναι, εἴτε μὴ ἐγ-
 χωροῖ, καιρὸν εἶναι τεθνάναι. ἔχοιεν δ’ ἂν καὶ οἱ συμφοιτηταὶ 133
 φράζειν περὶ τῆς φύσεως τῆς ἐμῆς. ἐγὼ γὰρ τοι καὶ παῖς ὢν εἶ-
 τι ἤρετο ὁ διδάσκαλος ὢν ἠπιστάμην, εἰ ἕτερος ἐφθῆ ὑπολαβὼν, οὐκ
 ἂν ἐτι ἐφθηγᾶμην, ἵνα δὴ μὴ τὰ ἑτέρου δοκοῖην λέγειν. παρα-
 πλήσια δὲ καὶ τὰ νῦν ἐν Ἀσκληπιοῦ. εἰρήσεται γὰρ καὶ πρὸς
 20 ὑμᾶς τὰ γε ἀληθῆ, χεῖρω δὲ καὶ βελτίω νομίζειν ἔξιστιν ὡς ἂν
 ἐκάστῳ δοκῆ. οὕτω γὰρ αὖ καὶ πρὸς τοὺς ἐκεῖ συμφοιτητάς
 585 D καὶ εἶχον καὶ ἔχω, ὥστε ὅστις μὲν μὴ ὑπανίσταται, ἀχθομαι

1 Θαλάσση Ὑ κελεύοις Scaliger: κελεύεισ O (at ei punctis m. inc. no-
 tatum A) 2 σιωπῆ seclusi; imagini conveniret ἡσυχῆ; interpolatio e p. 184, 5
 σιωπῆ ἦσο fluxit τὴν παροιμίαν] cf. ad p. 7, 6 4 ταῦτα κτέ.] Soph. Phil. 263
 ὁ τοῦ Ποιαντος παῖς Φιλοκτῆτης ὄν — 267 πληγέντ’ ἐχίδνης — χαράγματι
 ἠρείχετ’ ἀκούειν Ὑ 6. 7 ἐγὼ γοῦν Wil.: ἔγωγ’ οὖν O 7 ποτ’ Ὑ 8 οὕτως

<ὡς> Rsk. 9 καὶ ante αὐτὸς om. Ὑ¹ δῆ^β Q pr. m., δὲ in ras. Ὑ²
 10 ἐν αὐτῷ Q¹ φύρε ἵνα legi: φύρειν ᾗ O; φύρειν ἵνα ci. Canter, ut dei mente
 suppleretur (Rsk.) καὶ om. Q (Junt.) ὀφλησ A¹Q¹: ὀφλήσῃ A²S¹T²Q², ὀφ-
 λήσει S² ὀφλήσοι Ὑ; ‘at tu forte credidisti tibi conciliatoris munus in me susci-
 piendum fuisse — novi enim sophistam qui id genus correctoris magisterio li-
 benter passus sit — tu ne omnia miscueris (neque enim omnia omnibus con-
 veniunt), ne prorsus ridiculus fias’; malitiose ita Aristides significat, sese ad-
 versarium adeo non eodem in loco quo se ipsum habere, ut censeat illi cum ipso
 oratore comparato conciliatoris tantum partes convenire 14. 15 ἐγγωροῦν ὙS²

17 ἤρετο ὁ Ὑ, ἤρεθ’ ὁ Q²: ἤρετο ASQ¹T ἔφθῃ ᾤφθῃ Q¹Ὑ ὑποβαλῶν A
 (corr. A²), ὑποβαλῶν S 21 αὖ] ἂν Q (Junt.) τοὺς ἐκεῖσε συμφοιτῶν-
 τας Ὑ 22 ὅστις A¹ (aut A²) QUT²: ὅτις A¹S¹T¹, ὅτι S² μὲν] μοι S²
 <οὐ> ἀχθομαι Junt. (edd.), falso: si quis cui non cedit, irascor ei, sin cedit,
 illi cedo ego

134 αὐτῷ, ὑπανισταμένῳ δὲ αἰσχυρολίμην ἂν μὴ παρῆς τὴν χώραν. σὺ δ' εἰ μὲν ὡς ἄρξων ἐνταυθα ἀφικνῆ, πεῖσον τούτους ὡς σοὶ προσήκει πρὸ ἡμῶν· εἰ δὲ παρῆς ἐτέρῳ τὴν ἡγεμονίαν, ἀναμνήσθητι τῶν Ὀμήρου

τέττα, σιωπῆ ἦσο, ἐμῷ δ' ἐπιπέιθεο μύθῳ (A 412)

5

καὶ

ᾧδ' ἔστω, Τρῶες μεγαλήτορες, ὡς ἀγορεύω (Θ 523)

καὶ

Πάτροκλος δὲ οἱ οἶος ἐναντιος ἦστο σιωπῆ (I 190), στρατήγει δὲ μὴ παρὰ τὸν στρατηγόν. αἰσχυρὸν γὰρ ἀμφοτέροις, 10 καὶ σοὶ καὶ τῷ στρατηγῷ.

135 Μικρὰ δὲ προσθεῖς ἀπαλλάξομαι. καὶ ταῦτα ἐξεπίτηδες ἀπέτεινα, οὐχ ὡς οὐ καὶ ἐν τούτων ὀτιοῦν ἰκανόν, ἀλλ' ἐν' εἰδῆς διὰ πόσων ἀμαθῆς εἰ τῶν ἐλέγχων καὶ ὄσων ἀθέατος καὶ ἀνήκοος δευρο εἰσῆλθες ὥσπερ τις βέβηλος παντάπασιν. εἶτα μύστης ὢν 15 τὸν ἱεροφάντην ἐξετάξεις; καὶ ὁ μὲν ἀρτιτελής μύστης ἀτιμότερος τοῦ πάλαι μύστου, ὁ δὲ νῦν πρῶτον εἰς μύστας τελῶν κρίνεις τὸν

136 μυσταγωγόν; ἀρχαῖον δέ μοι δοκεῖς περὶ Μώμου καὶ Ἀφροδίτης λόγον ἀνανεοῦσθαι. φασὶ γὰρ ὡς ἡ μὲν καθῆστο κεκοσμημένη, ὁ 977 J δὲ Μῶμος διεργήγνυτο, οὐχ ἔχων ὅ τι αἰτιάσεται· τελειῶν δὲ 20 αὐτῆς μὲν ἀπελεγετο, τὴν δὲ βλαύτην ἔσκωψεν αὐτῆς· ὥστε ἄμφω συμβῆναι, μήτε δὴ τὴν Ἀφροδίτην ἀκοῦσαι κακῶς μήτε τὸν Μῶμον εἰπεῖν εἶ. καὶ σὺ τὴν σκηρὴν θαναμάζων τὰ παρασκῆνια ἡτιάσω καὶ τοὺς λόγους ἀφῆεις ἐτήρεις τὰ παραφθέγματα. οὕτω πόρρω

137 τοῦ νόμου βαλνεις. Ἴνα τοίνυν εἰδῆς ὅτι καὶ Σόλων ὁ τῶν νομο- 25 θετῶν ἐνδοξότατος παραφθέγγεται, ἄκουε καὶ τούτου. καίτοι τοσοῦτόν γε ἐμὲ τόλμη καὶ αὐθαδεῖα παρελήλυθεν — ταῦτα γὰρ αὐτῷ 596 D τὰ ὀνόματα ἐκ τῆς σῆς αἰτίας ἀρμόττει, ὥστ' ἐγὼ μὲν ἔξω τοῦ βιβλίου παρελήρησα, καὶ ταῦτα ἐξαχθεῖς ὑπὸ τοῦ λόγου, ὁ δὲ δὴ Σόλων καὶ βιβλίον ἐξεπίτηδες πεποίηκεν, ὥσπερ ἡμεῖς εἰς τὴν 30

3 παρ/ίησ Q, fuit ε 4 τῶν] τοῦ Q¹ 12 καὶ ταῦτα (δ') ἐξεπίτηδες Rsk. ἀπέτεινα] τ et ν in ras. Q²; ἐπέτεινα ci. Scaliger 13 ἰκανόν (δν) Rsk., at cf. Sonny ad Dion. Chrys. anal. p. 180 14 διὰ — εἶ] cf. p. 147, 9 ὄσον Q ἀθέατος καὶ ἀνήκοος] sc. τῶν δρωμένων (cf. p. 28, 10 sqq.), et τῶν λεγομένων, tanquam in mysteriis (cf. μύστης, ἱεροφάντης) 17 πρῶτον sic O 18 δοκεῖς (τὸν) περὶ Rsk. περὶ Μώμου καὶ Ἀφροδίτης λόγον] cf. Julian. ep. 59 (p. 574 H.) 19 καθῆστο Q 23 σκηρὴν — παρασκῆνια] ut λόγους et παραφθέγμα (cf. p. 139 adn.); ceterum cf. Müller, Gr. Bühnenalterth. p. 52, 2; Dörpfeld-Reisch, Gr. Theat. p. 299 26 καίτοι] καὶ τι Q¹ τοσοῦτο γ' ἐμὲ U¹, at γ' postea add. 29 ὁ] οὐ A¹ (corr. in ras. A¹) δὴ s. l. Q

Ἀθηνᾶν, οὕτως ἐκεῖνος εἰς αὐτὸν καὶ τὴν ἑαυτοῦ πολιτείαν, ἐν ᾧ
ἄλλα τε δὴ λέγει καὶ ταῦτα

ἃ μὲν γὰρ εἶπα σὺν θεοῖσιν ἤγνυσα,

ἄλλα δ' οὐ μάτην (ἐ)ερδον.

5 ὁρᾶς ὡς αὐθαδῶς καὶ οὐ τῆς σῆς συμβουλῆς; καὶ ταῦτα μὲν ἐστὶν 138
ἐν τετραμέτροις, ἐν δὲ τοῖς ἰάμβοις·

συμμαρτυροῖη ταῦτ' ἂν ἐν δίκῃ χρόνου

μήτηρ μέγιστη δαιμόνων Ὀλυμπίων

ἄριστα, Γῆ μέλαινα, (τ)ῆς ἐγὼ ποτε

10 ὄρους ἀνείλον πολλαχῆ πεπηγότας,

πρόσθεν δὲ δουλεύουσα, νῦν ἔλευθ' ἔρα.

πολλοὺς δ' Ἀθήνας πατρίδ' εἰς θεόκτιτον

ἀνήγαγον πραθέντας, ἄλλον ἐδικίως,

ἄλλον δικαίως· τοὺς δ' ἀναγκαίης ὑπο

15 χρησιμὸν λέγοντας γλῶσσαν οὐκέτ' Ἀττικὴν

ἰέντας, ὡς ἂν πολλαχῆ πλανωμένους,

τοὺς δ' ἐνθάδ' αὐτοῦ δουλείης ἀεικέα

ἔχοντας, ἦθη δεσποτῶν τρομευμένους,

ἔλευθ' ἔρους ἔθηκα. ταῦτα μὲν κράτει,

20 ὁμοῦ βίαν τε καὶ δίκην συναρμόσας,

ἔρεξα, καὶ διήλθον ὡς ὑπεσχόμεν.

1 εἰς αὐτὸν A¹ (corr. A² aut A^r) Q¹, εἰσαντον S¹ τὴν αὐτοῦ U

2 ἄλλα τε] ἄτε Q λέγειν Q καὶ ταῦτα] praeter ta in ras. arctiore Q²

3. 4 Sol. frg. 35 B⁴, Aristot. rp. Ath. 12, 3 εἶπα Aristot.: ἀεπτα O 4 ἄλλα

Gaisford ad Herod. II p. 722 (ἀλλαδ[ο]v) legit in Aristot. Londin. Wilcken, Herm. 1895, 623): ἄμα O ἔερδον Aristot.: ἔρδον ASQ¹U, ἔρδον TQ² 5 οὐ —

συμβουλῆς] cf. p. 168, 26 οὐ — ψυχῆς 7—186, 5 Sol. frg. 36, 1—20 B⁴, Aristot. rp. Ath. 12, 4 v. 3—22 9 μέλαινα τῆς Aristot.: μέλαινα ἦσ ASQ¹,

μέλαινα ἦσ U (at η in ras. U²) TQ² 11 δουλεύουσα Q¹ (Junt.) 12 θεό-
κτιτον QT: θεόκτιστον ASU, Aristot. 13 ἐνδίκωσ UTQ² (ἐν- in ras. iv litt.)

14 ἄλλον δὲ δικαίως ASU 15 χρησιμὸν λέγοντας O: χρειοὺς φυγόντας Aristot.,
recte; λέγοντας apud Aristidem primitus interpretamentum ad ἰέντας v. 16 ad-
ditum, postquam lineam invasit, causa facta est interpolationis, quam post Ari-
stidem natam esse minime certum 17 δουλείησ O; δουλείην Plutarch. Sol. 15,

δουλίην Aristot., recte; neque vero negaveris posse fieri, ut Aristides revera le-
gerit δουλείης, modo sumpseris eum ἀεικέα intellexisse αἰκίας (acc. plur.)

18 ἦθη Aristot.: ἦθη O δεσποτῶν sic O 19. 20 κράτει ὁμοῦ ASUQ¹: κράτη
ὁμοῦ TQ² Aristot. Berolin., quod def. Blass ad h. l., at cf. Kaibel, Stil und
Text der Πολ. Ἀθην. p. 150 sq., κρατεσινομον Aristot. Londin.; ὁμοῦ etiam

Plut. l. c. 20^{7e. ξ} συναρμόσας Q, ξναρμόσας T 21 ἔρρεξα U (Junt.), cf.
v. l. p. 171, 1

θεσμούς δ' ὁμοίως τῷ κακῷ τε κάγαθῷ
 εὐθείαν εἰς ἕκαστον ἀρμόσας δίκην
 ἔγραψα. κέντρον δ' ἄλλος ὡς ἐγὼ λαβών,
 κατοφραδῆς τε καὶ φιλοκτῆμων ἀνήρ,
 οὐκ ἂν κατέσχε δῆμον.

5

139 τίθει δὴ καὶ ὑπὲρ ἡμῶν λέγειν τὸν Σόλωνα· ἄλλος δ' ἂν τοῦτο
 τὸ κέντρον εἰς τοὺς λόγους εἰσενεγκάμενος οὐκ ἂν τοσοῦτο σωφρο-
 σύνης εἰσηνέγκατο. ἐξελέγξεις δέ με, ἦνικ' ἂν αὐτὸς κτησάμενος
 τὴν αὐτὴν δύναμιν τῶν λόγων, οἶμαι δὲ οὐ βῆστίον σοι, εἴτα με-
 τριώτερον ἐπὶ σαυτῷ φρονῶν ὀφθῆς. ἂν δ' αὐτὸς προσαιτῶν καὶ
 τῆς ἐφημέρου τροφῆς ἀπορῶν καὶ βλέπων εἰς δύο καὶ τρεῖς ὀβο-
 λοὺς ἐγκλημα ποιῆ τῷ βασιλεῖ τῷ γράφοντι μῆδὲ χρυσοῦ καὶ
 ἀργύρου δαπάνη κεκλυσθῶ (Thuc. I 129, 3) φάσκων ὑπερηφανίαν
 εἶναι ταῦτα καὶ λόγων κόμπον, ὁμοίως ἀργυροῦ καὶ φρενῶν ἀπο-
 140 ρῶν ἔση. εἴτα τί φησιν ὁ Σόλων;

598 J

10

15

εἰ γὰρ ἤθελον

ἂ τοῖς ἐναντίοισιν ἦνδανεν τότε,
 ἀδθις δ' ἂ τοῖσιν οὐτεροι φρασαίατο,
 πολλῶν ἂν ἀνδρῶν ἤδ' ἐχηρώθη πόλις.
 τῶν οὐνεκ' ἀρχὴν πάντοθεν κυκούμενος
 ὡς ἐν κυσὶν πολλαῖσιν ἐστράφην λύκος.

598 D

20

ὀρθῶς ὅτι καὶ Σόλων καλλωπίζεται καὶ σοῦ μεῖζον ἐφ' αὐτῷ φρονεῖ.
 141 ἡγεῖτο γὰρ, οἶμαι, τὰ εἰς αὐτὸν αὐτῷ ταῦτα ἐγκώμια πεποιημένα
 λυσιτελεῖν τοῖς ἄλλοις γίνεσθαι παραδείγματα. διὰ ταῦτα δ' εἴσω
 τὴν χεῖρα ἔχων τὸ φθῆγμα ἐπαίρεται καὶ τὰ αὐτοῦ κοσμεῖ, δικαίως.
 25 τὴν μὲν γὰρ χεῖρα, οἶμαι, εἴσω ἔχειν ἤξιον, τὴν κεφαλήν δ' οὐ

1 θεσμοὺς O Aristot. Londin. ([9εσ]μὸν Aristot. Berol.) δ'] τε Aristot.
 (deest Berol.) ὁμοίως UQ¹ Aristot.: ὁμοίους ASTQ² τῷ κακῷ κάγαθῷ
 Q¹ 7 τοσοῦτο ASQ², τοσοῦτω Q¹, ni fallor: τοσοῦτον UT 8 ἐλέγξεις T¹

9 post οὐ ras. i vel II litt. Q εἰ τὰ (hoc etiam S¹) μετριώτερον A, a s. l. add.
 A^r (aut A²) 12 ποιῆ S¹ 13 δαπάνη O (edd.) 16—21 Sol. frg. 37 B⁴, Aristot.
 rp. Ath. 12, 4 v. 22—27 17 ἂ τοῖς O, Aristot. Berol. (ατο . .): αὐτοῖς Aristot.
 Londin. ἦνδανε QU 18 ἀθι Q δ' ἂ τοῖσιν ASQT: δ' αὐ τοῖσιν U
 Aristot. (δῆ) οὐτεροι φρασαίατο Aristot.: ἀ(ἄ- S¹)τέροις δρᾶσαι διὰ ASQT,
 ἑτέροις δρᾶσαι διὰ U; littera φ male in CD discissa, quae non iam intellegebantur
 interpolata 19 ἐχηρώθη Aristot.: ἐχειρώθη O 20 ἀρχὴν — κυκούμενος O:
 ἀλκὴν — ποιούμενος Aristot.; ad ἀρχὴν mg. γρ. ἀρχή Q 21 κυσὶ AS
 22 σοῦ μεῖζον] cf. p. 185, 5 23 εἰς αὐτὸν AU a. corr. εἰσαντὸν S ἐαντῷ U
 24 λυσιτελεῖν τοῖς ἄλλοις] cf. p. 156, 8 γίνεσθαι U 25 αὐτοῦ AS
 26 τὴν μὲν κτέ.] cf. Aeschin. I 25, Demosth. XIX 251, unde ceteri χεῖρα
 ἔχειν εἴσω οἶμαι ἤξιον U

κάτω. φέρε δὴ σε καὶ δι' ἑτέρου τῶν ὀνομαστωτῶν παραμυ- 142
 θήσωμαι, ἐπειδὴ δειλότερος εἶ τοῦ δέοντος, ἵνα μὴ λέγω θρασύ-
 τερος. ἔστιν δὲ ὑπερβολὴ τῶν τοῦ Σίλωνος ἀ οὗτος εἶρηκεν.
 σκόπει γάρ· τὸν δὲ ὑπερουράνιον τόπον οὔτε τις ὑμνήσῃ πω τῶν
 5 τῆδε ποιητῆς οὔτε ὑμνήσει κατ' ἀξίαν· ἔχει δὲ ὧδε' (Plat. Phaedr.
 247 C)· εἶδες ὡς ἐξεφύσησεν ἅπαντας τοὺς βασιάνους, γράφας ἑλευ-
 589 D θέρως περὶ τῆς ἑαυτοῦ φύσεως καὶ ὡς εἰκὸς ἦν τὸν βεβαιοῦντα
 τὸν ἐν χειρὶ λόγον, ὡς ἄρα ἢ τῶν κρειττόνων ἐπίπνοια ὑπερ-
 φρονεῖν ποιεῖ τῶν πολλῶν. ἢ τοῖς ἐκ τῶν τριῶν [ἄρα] παρα-
 10 πλησίως ἔχειν δοκεῖ σοι ταῦτα; διαπερανάμενος τοῖνυν τὸν λόγον 143
 τὸν περὶ τοῦ ἔρωτος ποίαν εὐφημίαν ὕστερον περὶ αὐτοῦ παρα-
 λέλοιπεν, ἢ τί τῶν καλλίστων οὐκ εἶρηκεν; πρῶτον μὲν ὡς ὀρθῶς
 ἐζήτησε τὰληθές, τῷ τὰ μὲν συναγαγεῖν, τὰ δὲ τέμνειν πρὸς λόγον
 εἰδέναι (Phaedr. 265 D sqq.)· ἐπειθ' ὡς ἐν τάξει τὸν λόγον διέθετο
 15 (271 B sqq.)· μέγιστον δὲ πάντων ἐπὶ τῇ μεγαλοπρεπειᾷ φρονεῖ,
 999 J ὥστε καὶ ἀντικρὺς τοῦ ἀντιπάλου καθαρτόμενος εἶρηκεν, εἰ μὴ
 ἄρα οὕτω σφόδρα παῖς εἶ ὥστε νομίζειν Φαῖδρον τὰ ῥήματα εἶναι
 καὶ οὐ τὸν Πλάτωνα [ὡς τὸν Φαῖδρον] λέγειν· τὸν λόγον δὲ σου
 πάλαι θαναμάσας ἔχω, ὅσῳ καλλίω τοῦ προτέρου ἀπειργάσω, ὥστε
 20 ὀνῶ μὴ μοι ὁ Ἀυσίας ταπεινὸς φανῆ, ἐὰν ἄρα θελήσῃ πρὸς αὐτὸν
 ἄλλον ἀντιπαρατεῖναι' (257 C)· ἐκεῖνα δ' αὖ τί φήσεις; φεῦ ὅσῳ 144
 τεχνικωτέρας λέγεις νόμφας τὰς Ἀχελῷου καὶ Πᾶνα τὸν Ἐρμού
 Ἀυσίου τοῦ Κεφάλου πρὸς λόγους εἶναι' (263 D); ταῦτα οὐ μετὰ
 πάντων ἐγκωμιῶν εἰς αὐτὸν εἰρησθαι σοι δοκεῖ τῷ ἀνδρὶ, εἴπερ
 25 γε μὴ τὰ Μίδου ὅσα ἔχεις, οὐ τὸ ἐπίγραμμα ἐκεῖνος ἐπέσκωπτε
 (264 CD) προσεικάζων τῷ τοῦ ἑταίρου λόγῳ; καὶ κατὰ πάσας γέ
 που τὰς ἀρετὰς ἀναγκαιῶς ταῦτα διεξέρχεται περὶ αὐτοῦ. φρο- 145

1 ἑτέρου] Platonis ὀνομαστωτῶν U (ci. Canter): ὀνομάτων ASQT,
 unde ὀνομαστωτῶν Ddf., fort. recte 2 παραμυθήσομαι S ἐπεὶ δειλότερος U
 (at ei in ras. pr. m.) 3 δ' QU 5 οὔτε ποτὲ ὑμνήσει Plat., fortasse Ari-
 stidi reddendum 7 ὡς εἰκὸς ἦν κτέ.] sententia: verbis istis superbis Plato
 orationem, quam Socratem declamantem facit, eadem confirmat ratione, qua ego
 meam addito paraphthegmate, confirmare studui; ergo Platonem consenta-
 neum est eodem afflatum fuisse numine, quo ipse in παράφθεγμα delatus eram;
 cf. § 116 8 ἄρ' U 9 ἄρα ASU, ἄρα UQ, om. Junt. (edd.) 11 ὕστε-
 ρον] ea (altera) dialogi parte, quae Socratis orationem excipit αὐτοῦ ASQT
 13 τέμνειν / προσ Q, fuit ὁ, ut vid. 16 ἀντιπάλου] Lysiae 17 ῥήματ' U
 18 ὡς τὸν Φαῖδρον seclusi 20 ἄρα καὶ ἐθελήσῃ Plat. 22 λέγεις τεχνι-
 κωτέρας Plat. 23 πρὸς λόγους] προλόγους AS' ταῦτ' U μετὰ AS:
 μεστὰ QUT 24 αὐτὸν AS 25 τὰ μῆδον QU a. ras. 26. 27 distincti (λόγῳ,
 καὶ — ἀρετὰς; ἀναγκαιῶς. — αὐτοῦ Rsk. Ddf.) 27 αὐτοῦ AQ', αὐτοῦ S'

νήμου μὲν γάρ, οἶμαι, καὶ σώφρονος γινῶναι τὴν ἀξίαν, δικαίου δὲ
 τὰ πρόποντα καὶ αὐτῷ καὶ ἑτέροις ἀποδοῦναι, ἀνδρείου δὲ μὴ
 φοβηθῆναι τάληθες εἰπεῖν. ὁ δ' αὖ νημεσῶν ἀπασι τοῖς ἐναντίοις 540 D
 146 γοντοῖς οἱ λόγοι καὶ μεῖζον δόξαν τῆς ἀληθείας ἐφέλκονται. ἄλλα 5
 τοίνυν μὲν ἔχων εἰπεῖν παραλείπω· ἀλλ' ἐπειδὴ Σόλωνος ἐμνή-
 σθην καὶ ὧν ἐκείνους διαλέγεται περὶ τῆς αὐτοῦ πολιτείας, φέρε
 σκόπει, τί αὖ καὶ οὗτος ἐν αὐτοῖς τοῖς νόμοις οὗς ἐτίθει λέγει·
 'ταῦτα δὲ νομοθέτη προσήκει μᾶλλον εἰδέναι ἢ ποιηταῖς ξύμ-
 πασι.' οὐκοῦν ἀντικρὺς δοκεῖ σοι συμπάντων τῶν ποιητῶν πρώ- 10
 τον καὶ σοφώτατον ἀνακηρύττειν ἑαυτόν; μετ' ἰσχυρᾶς γέ που τῆς
 ἀνάγκης οὕτω τοῦτο συμβαίνει. ὅταν γὰρ αὐτὸς μὲν ὁ [φράσκων
 εἶναι] νομοθέτης ἦ, αὐτὸς δὲ ὁ φράσκων δεῖν τοὺς ποιητὰς παρα-
 χωρεῖν τῷ νομοθέτῃ καὶ ταῦτα σύμπαντας, πῶς οὐκ εἰς τοῦθ' ὁ
 147 προεῖπον τελευτᾶ; ἄρ' οὖν ἐνεθυμήθης διὰ πάντων τούτων πόσον 15
 τὸ μεταξὺ σοῦ τε κἀκείνου πρὸς ταῦτα; ἢ πάντων οὖν κατηγορεῖ
 τῶν ἀρίστων ἐν τοῖς Ἑλλήσιν, ἢ καὶ ἡμῖν πρῶτος εἶναι τοῦ
 λοιποῦ. ὦ τὰ μὲν ὑπὲρ ἐμοῦ δεδιώς, τὰ δ' ὑπὲρ σαυτοῦ μὴ σκο-
 πῶν, καὶ αὐτὸς μὲν κατ' εὐνοίαν ἀξιῶν παρρησιάζεσθαι πρὸς
 ἐμέ, ἐμέ δ' οὐκ ἔων πρὸς τούτους παρρησιάζεσθαι κατ' εὐνοίαν, 20
 καὶ σαυτῷ μὲν ἐκ δειλλίας παρρησίαν ποριζόμενος, ἐμοῦ δ' οὐκ 400 J
 148 ἀξιῶν τὴν ὀρθὴν καὶ δικαίαν ἐκ φρονήματος εἶναι. Ἔτι τοίνυν
 ἑνὸς ἢ δευτέρου τῶν στρατηγῶν μνησθῆναι βούλομαι. οἶμαι γάρ
 οὐ φαυλοτέραν ὠφέλειαν ἐπενεγκεῖν τῇ Θηβαίων πόλει τὴν Ἐπα- 541 D
 μινώνδου τότε ἐκείνου φύσιν ἢ σὲ τοῖς σαυτοῦ παρεσχῆσθαι 25

2 αὐτῷ AS ἀνδρείου] εἰ in ras. A^r, ἀνδρὸς οὐ (vel οὐ) A¹, ni fallor
 3 νημεσῶν et ἕως κτέ.] cf. § 17 7 διαλέγεται] διελλεκεται U αὐτοῦ A¹
 (corr. A^r) S 10 σοι πάντων U 12 φράσκων εἶναι seclusi; 'si Plato ipse
 et legislator et scriptor ille, qui poetas legislatori cedere iubet, nonne edicit se
 ipsum poetis omnibus esse superiorem?' 13 εἶναι — φράσκων om. S¹, add.
 mg. εἶναι ἢ αὐτὸς — φράσκων S² (omisso νομοθέτης) 15 τούτων ὃν πόσον A,
 expunxit A^r, ni fallor 16 τε (hoc in ras. ampliore U²) καὶ ἐκείνου; πρὸς ταῦτα
 ἢ πάντων κατηγορεῖ U 17 πρῶτος QUT: πρῶτος AS; ἡπιώτερος Junt.
 imperativum deesse monuit Rsk. (ῥέλε, βούλον, τόλμα), Wil. infinitivum imperativi
 vice fungi censet (cf. p. 145, 1); sed ne πρῶτος quidem placet, quoniam tota
 oratione Aristides non tam clementiam ab adversario rogat, quam flagitat con-
 tenditque, ut tribuat quod ipsi debeatur (τὴν ἀξίαν); ergo lacuna amplior; e. g.
 καὶ ἡμῖν πρῶτος (πειρῶ, μᾶλλον δὲ ἐπικεικότερος) εἶναι; ad verborum collo-
 cationem cf. p. 47, 20 sq. 20 κατ' εὐνοίαν] cf. p. 156, 24 21 ἐμοῦ AS:
 ἐμοί QUT, nescio an verum 22 ἀξιῶσι U¹ 24 ἐνεγκεῖν U; ἐσενεγκεῖν
 Junt. ἐπαμινώνδου A (ὁ puncto superne notatum m. inc.) S¹, ἐπαμῖνώνδου Q
 (non fuit εἰ) U a. ras. 25 τότε AT: πότ' SQU

φήσεις. τούτου μὲν γὰρ χωρὶς τῆς ἀπολογίας ἤς ἀρτίως ἐμνήσθη
 (§ 88) καὶ ἕτερόν ἐστιν ἐπίγραμμα κατηγοροῦν τὸ ἦθος ἐν Πελο-
 ποννήσῳ, ὃ πρὸς θεῶν εἴ τις ἀπαλειψείεν, ἄρ' οὐκ ἂν ἀχθεσθείης;
 ἐγὼ μὲν καὶ σφόδρα ἄν, οἶμαι δὲ καὶ ἕτεροι τῶν κατ' ἐμέ, ἀλλ'
 5 οὐ τῶν κατὰ σὲ ἴσως. τί δὴ τοῦτο ἐστι τὸ ἐπίγραμμα ὃ πάντες
 ᾄδουσι;

Ἡμετέραις βουλαῖς Σπάρτη μὲν ἐκείρατο δόξαν,

Μεσσήνη δ' ἰερά τέκνα χρόνῳ δέχεται.

ἐπανόρθωσον οὖν, εἰ βούλει, καὶ τοῦτο τοῖς αὐτοῖς λόγοις, ὅτι
 10 ταυτὶ συνίσασιν ἅπαντες, σὲ δ' οὐ χρῆ γρύζειν. ᾄδουσι δὲ καὶ 149
 Χαβρίου τι ῥῆμα, δοκεῖν ἐμοὶ μετὰ τὴν ἐν Νάξῳ ναυμαχίαν εἰ-
 πόντος, εἰ δ' ἄρα καὶ πρὸ τῆς ναυμαχίας, οὐ χεῖρον ἤνιπτετο δ'
 ἀνὴρ εἰς αὐτόν, ἔφη γὰρ φοβερώτερον εἶναι ἐλάφῳ στρατεύμα
 λέοντος ἡγουμένου ἢ λέοντων ἐλάφου.

15 Οὕτω δὴ σοὶ διὰ πάντων ἐπιδέδεικται καὶ ποιητῶν καὶ ῥη- 150
 τῶρων καὶ στρατηγῶν καὶ ὧν τι ὄφελος ἐν Ἑλλήσιν ἀναγκαῖόν τι
 κτήμα καὶ ὥσπερ ἔμφυτον ἢ μεγαλοφροσύνη τοῖς κρείττοσιν, καὶ
 ὁ τοῦ Δημοσθένους λόγος (III 32) εἰ ἔχων· ὅποι' ἄττα γὰρ ἂν τὰ
 ἐπιτηδεύματα τῶν ἀνθρώπων ἦ, τοιοῦτον ἀνάγκη καὶ τὸ φρόνημα
 20 ἔχειν. καίτοι θανααστὸν ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις κατ' ἀξίαν τῶν ὑπαρ- 151
 χόντων ἐγγίγνεσθαι τὸ φρόνημα, ἐν δὲ τοῖς περὶ αὐτὴν τὴν γνώμην
 καὶ τοὺς λόγους μὴ πολὺ μᾶλλον οὕτω τοῦτ' ἔχειν· οὐ γὰρ ἄλλο
 γε οὐδὲν ἢ καθάπερ πηγὴ καὶ ὀρυκτήριον τοῖς λόγοις τὸ φρόνημά
 ἐστίν, ὅτω περὶ τούτων σχολῆ λογίζεσθαι. δοκεῖ δέ μοι καὶ ὄλιγος 152
 542 D 25 παντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ σύμβολον καὶ ὥσπερ εἰκὼν εἶναι τὸ τοιοῦτον
 εἶδος τῆς γνώμης. τέχνας μὲν γὰρ καὶ λογισμοὺς τοὺς κατὰ χεῖρα
 καὶ ὅσα τοιαῦτα κἂν παρὰ τοῖς βαρβάροις πιστεύοι τις ἐγγίγνε-

1 φήσει S¹ 2 ἐν Πελοποννήσῳ] Thebanorum in arce cum tradat Pau-
 sanias (IX 12, 6; 15, 6) Epaminondae statuam cui hi versus insculpti erant ex-
 titisse, Aristidi fidem negarunt, praepropero usi iudicio: patet epigramma potius
 monumento cuidam votivo Megalopolide constituto et dedicato convenire

3 ἡχθέσθησ U 4 ἐγὼ — ἐμέ omissa add. U² mg. 5 τί δῆτ' ἐστὶ τοῦτο
 τὸ U ἐπίγραμμα] cf. Preger Inscr. Gr. metr. n. 161, qui recte: 'falso praeter
 Pausaniam omnes contendunt, Epaminondam se ipsum hunc in modum lauda-
 visse' 8 μεσσην δ' ἰερά T¹ 9 οὐκ καὶ τοῦτο εἰ βούλει QUT τοῖς αὐτοῖς AS:
 τοῖς σαντοῦ QUT; τοῖς αὐτοῖς sc. quibus in mea causa usus es (p. 142, 7 sqq.)
 10 ταυτὶ — γρύζειν] ad Epaminondam dicta fingit 11 Χαβρίου τι ῥῆμα] cf.
 Plut. mor. 187 D 13 ἀνὴρ Ddf.: ἀνὴρ O αὐτόν A¹ (corr. A^r) S¹Q¹
 φοβερώτερον QU (Junt.): φοβερώτατον AST 15 ἐπεδέδεικται T, ἀποδέδει-
 κται U 16 ὄφελος καὶ ἐν QT 21 ἐγγίγνεσθαι U, item v. 27 22 ταῦτ' U
 24 δοκεῖ κτέ.] in fine argumentationis repetit propositionem § 18

σθαι μὴ χεῖρω, ἢ δὲ τῆς ψυχῆς βίωμη καὶ τὸ φρονεῖν μετ' ἐλευθερίας ἀνεπαχθοῦς ἀρχαῖον ἄρ' ἦν καὶ ἴδιον τῶν Ἑλλήνων ἀγαθόν.

- 153 Θαναμάζω δ' ὅπως εὖ πεφνκῶς πρὸς τὸ παιδαγωγεῖν οὐχ ὀρεῖς τούτους τοὺς ἀργυρίου τὸν ἔπαινον ὠνομένους οὐ μόνον ἐν ταῖς ἐπιδείξεσιν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς θεάτροις. καίτοι οὗτοι τί σοι δοκοῦσιν ἕτερον ποιεῖν ἢ αὐτοὶ σφᾶς αὐτοὺς ἐπαινεῖν; καὶ ταῦτα ἂ μὴ χρῆ γε καὶ ὄν ἤμιστα ἔδει τρόπον, καὶ πρόσσεστιν τὸ τὰ ὄντα ἐλάττω
154 ποιεῖν, ἐπιθήκη τις τῆς ἀνοίας. ἐγὼ δὲ τούτων εἰ μὴ τῷ ἄλλω, ἀλλὰ τούτῳ γε, ὡς εἴκειν, εἰμι κομψότερος· προῖκα γὰρ ἑμαντὸν ἐπαινεῖν ἀξιῶ, καὶ ταῦθ' ἂ σύνοιδα· ὡς δ' οὐ πολλάκις αὐτὸ ὀρθῶ, 10 σνίσασιν οὗτοι μοι, ὥστ' οὐκ ἀναισθησίας μᾶλλον ἢ καὶ σοφίας τινὸς ἐκφέρω δεῖγμα· ὅτι δ' οὐ ψεύδομαι, τοῦτο καὶ σοὶ σνδοκεῖ.
155 ἐν δὲ τί σε λοιπὸν ἐρήσομαι· πρὸς θεῶν, εἴ σοι περὶ παιδῶν εὐχομένῳ τῶν θεῶν εἴποι τις ὡς ἔσονται μὲν, ἔσονται δὲ τούτῳ παραπλήσιοι καὶ τὸ φρόνημα καὶ τοὺς λόγους, ἐμὲ δὴ λέγων, οὐκ 15 ἂν δέξαιο; οἶμαι μὲν κᾶν ἐπιδράμοις. εἰθ' ὦν αὐτὸς εἰ τύχοις, εὐχῆς ἂν ἐφῆχθαι δόξαις, ταῦθ' ἡμῖν ὄνειδίλεις; καὶ ὦν χάριν ἂν τοῖς θεοῖς ἔχοις, ταῦθ' ἡμῖν ἐμέμψω, καὶ οὐδὲ τὴν Περσικὴν τε καὶ Λακωνικὴν τάξιν τῆς δικῆς ἐτίμησας οὐδὲ ἔδωκας τὰ ὄλγα
156 τοῖς πολλοῖς καὶ τὰ ἐλάττω τοῖς μεῖζοσιν; Εἰ μὲν ὄν σοι με- 20 τρώως ἀπελογησάμεθα· εἰ δὲ μὴ, σκόπει ὃ τι χρῆση σαυτῷ. παιδαγωγῆσεις δὲ ἡμᾶς οὗτ' αὐτὸς οὔτε ἕτερος οὐδὲ εἷς· ἱκανὸς γὰρ ὁ προστάτης.

3 παιδαγωγεῖν] cf. παιδαγωγῆσεις v. 21, neque aliena ab hoc sententiarum ordine quae § 155 continentur; non sine arte reedit in conclusione ad eandem notionem a qua exorsus est (§ 3 μεταπαιδεύειν — νοθετεῖν), eandemque similitudinem quam in sententiis voluit esse in orationis figuratone; utroque enim loco (§ 4 : § 155) eadem altercationis figura usus adversarium 'αὐτὸν καθ' αὐτοῦ μάρτυρα' adhibet 4 ἀργυρίου U: ἀργυρίῳ ASQT; qui muneribus et largitionibus redimunt laudationes in theatro renuntiandas, turpiter agunt et simul stulte, cum sumptibus illis res suas familiares minuunt; ergo is, qui et ultro ipse se neque crebro laudat, non tam stupidi quam sapientis nomine dignus 8 ἀνοίας] διανοίας Q 10 ταῦθ' ἂ US²: ταῦτα AS¹QT 11 καὶ om. U 12 ὅτι — σνδοκεῖ] § 2 13 ἐν δ' ἔτι ci. Rsk.², at obstat λοιπὸν 16 μὲν] δὲ U 17 δόξα AS¹ 18 ἡμῖν AU p. ras.: ἡμῶν SQU a. ras. T τὴν Περσικὴν — 20 μεῖζοσιν] τὴν—τάξιν: i. e. τὸ ἴσον ἔχειν, Xenoph. Cyrop. I 3, 18, Polyb. VI 45; οὐδὲ — μεῖζοσιν: neque condonasti (aequitate usus) pauca (illa) pusillaque (artis meae virtutibus) plurimis et summis (cf. § 9); sententia: tu neque iustus (δίκαιος) neque aequus (ἐπιεικής) iudex fuisti 22. 23 γράφεται ἱκανὸς γὰρ ὁ τρόπος S² mg.; προστάτης Aesculapius est, cuius unius magisterio se uti velle proficitur cuiusque testimonii 'sacros sermones' replevit; simul ludit in hac voce: patroni in iudicio, quod finxit, locus est Subscr. περὶ τοῦ παραφθέγματος ASQT

XXIX.

(40) ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ ΔΕΙΝ ΚΩΜΩΙΔΕΙΝ.

Ἔστι μὲν οὐ μικρόν, ὃ ἄνδρες Σμυρναῖοι, πλεονέκτημα τῷ μέλλοντι πείσειν τὸ πρὸς ἡδονὴν εἶναι τοὺς λόγους τοῖς ἀκούουσιν·

Libri ARDUT = O

Titulus: *περὶ — κωμωδεῖν T, συμβουλευτικὸς περὶ — κωμωδεῖν AR, περὶ — κωμωδεῖν συμβουλευτικὸς U, om. D.* — Oratio num ab Aristide conscripta sit, dubitat Schmid p. 11, 25: antithesin enim antithesin excipere, ut legendo defatigeris; ipsum causae statum (στάσις) a rerum veritate abhorrere videri; τὸ ἴδιον pro τὸ αὐτὸ (p. 192, 4) usurpatum a dictione Aristidea alienum esse. Quod ultimo loco posuit facillime sustulimus adhibita medela certissima (v. ad h. l.); equidem status quomodo suspectus appellari possit non video. de mimis potissimum oratorem dicere inde apparet, quod nimiam scaenicorum lasciviam in motibus ac dictis concessam exprobrat; at vero Aristidis temporibus mimis (vel etiam comoediis) hominum celebrium vel notorum consuetudines moresque expressos esse et perstrictos constat (Friedländer, Sittengesch.⁵ II 392—399; 566sq.); neque negaveris Aristidem, qua erat ostentationis vanitate et superstitionis credulitate, tanquam εὔρημα cuivis irrisori vel mimorum concinnatori fuisse, non solum Smyrnaeis, qui qua fuerint in lacessendo procacitate ipse orator (or. XVII § 5) testatus est. atque mimum, in quo Aristidei ingenii et naturae proprietates expressae spectatorum risum movebant, actum esse Dionysiis ex eo concludere licet, quod minime probabile est oratorem sine causa non solum in feriarum enumeratione primo loco Dionysia posuisse (§ 4), sed etiam inter argumentationes memoriam eorum (§ 20. 29 iteravisse; novimus praeterea Dionysiorum ferias inter celeberrimas Smyrnaeis fuisse (Philostr. v. s. I 25, cf. supra or. XVII § 6 XXI § 4). Denique tertiam quam Schmid movit dubitationem ex ipsa argumentationis ratione ductam, eam, si genus orationis bene reputaveris, non tanti faciendam esse concedes, ut hoc solo quod restat argumento nisus genuinam orationis originem impugnes. non certum quendam adversarium conviciis Aristides petit, totius civitatis saluti consulere instituit; non ἀντιρρητικός est oratio, sed συμβουλευτικός (§ 3. 33). ergo composita quadam eloquentia opus erat, qua argumentando probaret malam mimorum libertatem sanae mentis rationibus, pietati, civium saluti atque commodis prorsus repugnare; quod ita fecit, ut κεφάλαια illa τελικά in genere deliberativo solemnia integra redderet: οὐχ ἡδὺ (§ 5: *τερπνόν* p. 193, 23 *ἐφῆδεται* 194, 2), οὐ καλόν (§ 6 *κακῶν* 194, 10), οὐκ εὐσεβές (pro *δικαιον*) et οὐ νόμιμον coniuncta (§ 7—15. *νόμοις*, *ἔθρασι* 194, 26; *πρὸς θεοὺς — πρὸς ἡμᾶς αὐτούς* 196, 5), οὐ δυνατόν (§ 16—25: *οἶα τε ἦν* 196, 11; *δύνασθαι* 197, 9), τὸ ἐκβησόμενον (§ 26), οὐκ ἔνδοξον (§ 27—31: *δόξης* 199, 15), οὐ συμφέρον (§ 32), οὐ ἡάδιον (§ 33: *οὐ πολλῶν*), οὐκ ἀναγκαῖον (sc. *χρησθαι τούτῳ τῷ τρόπῳ τῷ παιδεύειν*, § 34: *τί — οὐ χρῶνται τοῖς νόμοις*). sed hanc admodum vulgarem rerum dispositionem celavit et arte ita textit, ut in duas totam orationem partes digereret, comprobationem dico suae ipsius sententiae et adversariorum refutationem; illi subiunxit priora quattuor capita (ἡδὺ — νόμιμον § 5—15), huic posteriora (§ 16—34). iam vero ita subiunctis capitibus nova eorum quae in refutatione posita sunt dispositio nascitur; refu-

τῶν δὲ θελώντων νουθετεῖν μὴ δι χροῶνται ταῖς γνώμαις οἱ πολλοὶ
 ξαθίως, ἀλλ' οὐδ' ἀνεχονται τὸ παράπαν. οὐ μὴν ἀλλ' ὅσα μὲν
 τῶν πραγμάτων αὐτὰ ἐφ' αὐτῶν παρακαλεῖ σπουδάζειν, οὐ δεῖ
 συμβούλου περὶ τούτων, ἀλλ' ἡ φύσις πρὸς τὸ ῥῆον ἄγει παν-
 ταχοῦ, αὐτὸ δὲ τῷ λόγῳ δεῖ διδασκέντας ἢ διώκειν ἢ φιλάντεσθαι, 5
 ταῦτα δὲ τῷ συμβούλῳ καταλείπεται· ὥστ' ἂν τις ἀκούειν μὴ

tatur enim adversarius ἐκ τοῦ προσώπου, (§ 16—19) ἐκ τοῦ χρόνου (§ 20), ἐκ
 τοῦ τόπου (§ 21), ἐκ τοῦ τρόπου (§ 22—34), ita ut unum illud δυνατόν (§ 16—25)
 nunc in quattuor sit partes dispertitum, contra quinque cetera capita (τὸ ἐκβη-
 σόμενον — ἀναγκαῖον § 26—34) coniuncta cum parte illius iam uno loco τοῦ
 τρόπου contineantur. dico hanc Aristideam esse disponendi artem; addo, qui
 fatigari sese argumentorum multitudine profiteantur, se artem oratoris confiteri
 non percepisse. immo ut sedato usus animo ipsam dictionem optime adornavit,
 ita argumentatio quam maxime causae probandae inservit. neque enim id stu-
 dit, ut mitioribus aut fortioribus motibus lectorum animos adficeret, sed ut
 libertatem comoedorum cum mentis sanae rationibus non convenire probaret.
 an vero ei paucis argumentis defungi licet, qui alium eo adducere conatur, ut
 se insipienter egisse ipse concedat? an nosti dicendi figuram aptiorem ad rei
 hominisve insipientiam demonstrandam quam antithesin? an orator ad unam
 eandemque formam semper rediit in antithesi adhibenda? nolo persequi qua
 arte figuram variaverit: hoc dictum volo et dictionem et argumentationem causae
 bene aptas esse neque Aristide indignas. addo exemplum: alia huius orationis
 est ratio, alia orationum XXXIII et XXXIV; videas tamen quaeso, quanta sit in
 omnibus tribus argumentationis similitudo: unaquaeque scatet et argumentis illis
 quae e contrario audiunt et spissis exemplorum acervis. Sed sunt etiam alia in
 ipsa oratione quae Aristidi vel praeter ceteros vel soli convenire videntur. non
 dico Smyrnaeum esse oratorem (cf. § 31 et ad p. 195, 13), sed quae leguntur § 4
 ἄρξομαι — καὶ ἀπὸ τῆς ἐμαντοῦ σννηθειας (i. e. a dis) certissime Aristidis sunt,
 utpote qui suae in deos pietatis indefessus fuerit laudator (e. g. cf. p. 54, 6 et
 or. XXXIII § 17); neque minus pro mea causa faciunt, quae verbis exscriptis
 proxime subiuncta sunt: φημι δὴ χρῆναι τῷ μὲν Διονύσῳ τὴν ἑορτὴν ποιεῖν
 καὶ νῆ Δία τῇ γε Ἀφροδίτῃ καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασι θεοῖς; dicit igitur: 'Baccho,
 quin etiam Veneri, feriae habendae sunt, quod me Aristidem concedere sunt for-
 tasse qui mirentur'. qui haec scripsit orator, Hippolyti is personam induerat:
 Hippolytum et Bellerophontem Aristides ipse se praedicat in fine or. XXXIII,
 qua de castitate sua gloriatur. denique nullus dubito adfirmare inter dictionem
 sermonemque huius orationis et ceterarum nihil discrepantiae intercedere; immo
 memoriae Demosthenicae et Platonicae quas ad p. 192, 4. 194, 25. 199, 7 et 196, 10.
 197, 1. 198, 18 adnotavimus arti vere Aristideae indicio sunt

1 δὲ θελώντων AR (item uterque in schol. ad h. l.): δ' ἐθελώντων DUT,
 cf. v. l. p. 194, 31 3 ἐφ' αὐτῶν Ddf.: ἐπ' αὐτῶν AR, ἐφ' ἐαυτῶν DUT
 παρακαλεῖν D 4 τούτων AR ῥῆον scripsi: ἔδιον O (ΠΑΙΟΝ : ΙΔΙΟΝ),
 imitatur Demosth. VIII 72 (δεῖ) τὸ βέλτιστον αἰεὶ, μὴ τὸ ῥῆστον ἅπαντας λέ-
 γειν· ἐπ' ἐκεῖνο μὲν γὰρ ἡ φύσις αὐτῆ βαδιεῖται, ἐπὶ τοῦτο δὲ τῷ λόγῳ
 δεῖ προσάγεσθαι 6 δὲ om. T ὥστ' ἂν] ὡ ἐτ' in ras. R²; ὥστ' ἂ T
 (non fuit R¹)

βούληται, τὸ συμβουλευεῖν ἀναιρεῖ τῷ καθ' αὐτὸν μέρει. ἔτι δὲ ἄλ-
 2 λους μὲν τινὰς εἰκὸς ἀγροικίξασθαι, ὑμᾶς δέ, οἱ καὶ συνέσει καὶ
 τῷ πεπαιδευθῆναι τοσοῦτον προέχειν δοκεῖτε, μὴ πρῶτον μὲν ὄλως
 εὐμενῶς ἔχειν πρὸς τὰς ἀκροάσεις τῶν λόγων, ἔπειτα ἂν τις τὰ
 5 βέλτιστα παραινῇ, μὴ [κε]χρησθαι μετὰ τοῦ χάριν πρὸς ἔχειν, ἐν
 752 D γέ τι τῶν ἀποπωτάτων, ὧς γ' ἔμοι κρῖναι. εἰ μὲν οὖν ἡ πόνονος 3
 τινὰς ἢ πραγματείας ἔμελλον εἰσηγήσεσθαι, πρῶτον μὲν ἀγῶνος
 ἴσως ἂν ἔδει, ἔπειτα διδάσκειν ἐπειρώμην ἂν ὡς τῆς παραρηγήμα
 ψυχαγωγίας αἰρετώτερον τὸ συνοῖσον τοῖς ὄλοις· νῦν δὲ τοσοῦτ'
 10 ἀπέχω τοῦ δυσχερὲς εἰσηγεῖσθαι τι, ὥστ' αὐτὰ δὴ ταῦτα καὶ συμ-
 βουλευσῶν ἦκω μῆτε λέγειν μῆτε ἀκούειν δυσχερὲς μηδέν· οὕτω
 πολλοῦ δέω πράττειν γέ τι ἢ συμβουλευεῖν τῶν δυσχερῶν.

Ἄρξομαι δὲ ὄθεν καὶ ὑμεῖς ἄριστ' ἂν ἀκολοθησάητε καὶ ἀπὸ 4
 τῆς ἔμμαντοῦ σπηθείας. φημί δὴ χοῆραι τῷ μὲν Διονύσῳ τὴν
 15 ἑορτὴν ποιεῖν καὶ νῆ Δία τῇ γε Ἀφροδίτῃ καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασι
 θεοῖς, σπένδοντας καὶ θύοντας καὶ παιωνίζοντας καὶ στεφανη-
 φοροῦντας καὶ τῶν εἰς εὐσέβειαν μηδὲν ἐλλείποντας, ἐν δὲ τούτοις
 ὁ πρόσεστι τοῖς μὲν πολλοῖς ἐπιεικῶς κεχαρισμένον, τοῖς δ' ἐπι-
 20 εικέσι πάντων ἀνιαρότατον, τοῦτ' ἐκποδῶν ἀνελεῖν, λέγω τὰς βλα-
 σφημίας καὶ τοὺς κόμους τουτουσί τοὺς μεθήμερίνοους, καὶ νῆ Δία
 ἔγωγε τοὺς ἐπὶ ταῖς παννυχίαις, καὶ μῆτε ποιητὰς εἶναι τούτων μῆτε
 ἀγωνιστὰς, μηδὲ παῖζειν ἢ μὴ βέλτιον. ὡς ἔχει γε οὕτως· κακη- 5
 25 γορίας ἀκοντας μὲν ἀκούειν οὐ τερπνόν, ἐκόντας δὲ ἀνέχεσθαι
 506 J μελέτη κακοηθείας· τοῦτο δὲ τῶν πρώτων εἰς μοχθηρίαν, καὶ οὔτε
 25 ἰδιώτου μεῖζον οὐδὲν ἂν τις κατηγορήσειεν οὔτε πόλεως ἢ ὅτι χαιρεῖ
 κακοῖς. ὁ γὰρ ἔσχατον εἶναι δοκεῖ τῶν ἀνθρωπίνων ἀμαρτημάτων,
 ὁ φθόνος, οὐκ ἔχων παραίτησιν, τοῦτου μετέχειν ἀνάγκη καὶ τοῦτον
 αὖξιν ἐν αὐτῷ τὸν τῆς ἐπιθυμίας ταύτης ἐλάττω. σημεῖον δέ·

1 βούλεται T κατ' αὐτὸν R 3 τοσοῦτο U; om. T 5 μὴ χρη-
 σθαι scripsi: μὴ κεχρησθαι R (ci. Rsk.), κεχρησθαι ADUT πρὸς ἔχειν Ddf.,
 προσέχειν ART: εἰδέναι DU 6 ὥσγε μοι ARUT πόνονος ἢ πραγματείας
 τινὰς DU 8 ἐπειρώμην ἂν ART: ἂν ἐπειρώμην D, ἐπειρώμην U 9 τοῖς
 ὄλοις] 'omnino', ita invertit Thuc. I 22, 4 ἐς ἀεὶ 10 ὡς ταῦτά Junt. (edd); locum
 eique similes, quibus eadem v. l. est, tractat Foss, declamationes duas Leptineas
 . . . non esse ab Aristide scriptas (Altenburgi 1841) p. 15 13 ἄριστα ἂν
 RDT ἀκολοθησάητε AR, ἀκολοθησάητε T 15 γε] τε DU 16 παιωνι-
 ζοντας A, παιωνίζοντας DU 18 πολλοῖς] ἄλλοις DU 19 ἀνιαρότατον
 RDT²: ἀνιαρότατον AUT¹ 21 ἔγωγε ART (sc. λέγω): γε DU 24 μελέτη
 AR κακοηθείας A, item p. 194, 3, 4, utroque loco καηθείας R¹ 28 αὐτῷ
 AR, ἔαντῷ DUT

Aristides II.

13

οὐδεις γοῦν οὐδ ἀγαπᾷ καὶ οἷς ἀγαθόν τι συμβούλεται, τούτοις
 6 κακῶς ἀκούουσιν ἐφίηδεται. περὶ μὲν οὖν αἰκίας καὶ βλάβης καὶ 753 D
 τῶν τοιούτων ἔξεστιν εἰπεῖν ὡς ἄκων τις ἔπραξεν, τὸ δὲ τῆς κακο-
 ηθείας τοσοῦτον διενήνοχεν ὥστε πρῶτον μὲν ἐπώνυμόν ἐστι τῆς
 κακίας, ὡς οὐδεμίαν συγγνώμην ἐνδεχόμενον, ἔπειτ' οὐδενὸς πράγ- 5
 ματός ἐστι πρόσρημα, ἀλλὰ φύσεως μηδὲν ἂν τῷ χρηστὸν εἶναι
 συμβουλομένης. ὥσπερ δ' αὐτὸ πλεῖστον μετέχει κακίας ἀπὸ τῆς
 προσηγορίας ἀρξάμενον, οὕτως ἡ κακηγορία πάλιν αὐτοῦ πλεῖστον
 μετέχει μέρος, ἐκ τῆς παρισώσεως ἀρξάμενον τῆς περὶ τοῦνομα·
 7 οὕτως ἄμφω κακῶν καὶ φράλων ἐστὶν ἀνθρώπων. Ἄει μὲν οὖν 10
 οἶμαι τὰ βέλτιστα προαιρετέον καὶ φρονεῖν καὶ λέγειν, ἐν δὲ ταῖς
 ἱερομηναῖς καὶ ταῖς ἑορταῖς πῶς οὐκ εἰκὸς ἅπασαν μὲν εὐφημίαν
 εἶναι προθυμεῖσθαι, πᾶσαν δὲ γνώμην ἀστείωτάτην, πάντας δὲ
 ὡς οἰκειότατα ἀλλήλοις ἔχειν, ὡς τῶν θεῶν ταύτην τὴν φιλίαν
 καὶ δμόνοιαν βραβεύοντων, καὶ νομίζειν γε τὰς ἑορτὰς σχεδὸν ὡς 15
 εἰπεῖν φιλίας συνθήματα, καὶ μήτε θυσίαν οὕτω λαμπρὰν μήτε
 σπονδὰς κεχαρισμένας, ὧν οὐχ ἡδιον ἂν εἶναι τοῖς θεοῖς, εἰ τὴν
 8 γνώμην ἐκ τῶν δυνατῶν ὡς βελτίστην παρεχοίμεθα; καὶ μὴν τοῦ
 γε αἰδεῖσθαι τοὺς θεοὺς τί μείζον ἂν εἴη σύμβολον ἢ μηδὲν ἀπηχὲς
 μήτε λέγειν μήτε ἀκούειν ἐναντίον αὐτῶν; ἢ φίλου μὲν αἰδεσίμου 20
 παρόντος πολλὰ ἂν ὀκνήσαιμεν εἰπεῖν, κἂν εἴ τῷ δικαίως ἔχοιμεν
 λοιδορησασθαι, τὰς δὲ τῶν θεῶν ἀκοὰς προστησάμενοι ὀρθῶς οἱ
 μὲν ἐροῦμεν, οἱ δὲ ἀκουσόμεθα ἃ μὴδ' αὐτοὶ φραῖμεν ἂν εἶναι τῶν
 9 καλῶν, ἀλλ' ὡς αἰσχροῶς ἔχοντα οὕτω διασύρομεν; Ἴνα δὲ εἰδῆτε 754 D
 25 507 J
 ὅτι οὐδὲν καινὸν λέγω, ἀλλὰ πάλαι ταῦτα ἀνωμολόγηται κἂν τοῖς
 νόμοις κἂν τοῖς ἔθεσι τοῖς κοινοῖς, ἐνθυμήθητε μὲν τῶν κηρύκων
 τὰς πρώτας φωνὰς εὐφημεῖν ταῖς πανηγύρεσι κελευόντων, ἐνθυ-
 μήθητε δὲ τῶν ἱερέων καὶ τῶν καταρχομένων ἡμῖν, ἐπειδὴν θύω-
 μεν, ἔτι δ' ὡς αὐτοὶ τοῦτο μάλιστα ἐπὶ ταῖς εὐχαῖς σπουδάζομεν.
 10 καίτοι τίν' ἔχει λόγον ἡγεῖσθαι μὲν κάλλιστον ἀπάντων τὴν εὐ- 30
 φημίαν καὶ μάλιστα πρέπειν ἱεροῖς, ἄδειαν δ' εἶναι τοῖς θέλουσι

1 γοῦν] οὖν U συμβουλεύεται D 4 τοσοῦτο DU 5 δεχόμενον T
 ἔπειτα R 6 τῷ] τὸ R 7 συμβουλομένης D 9 ἐκ] ἀπὸ T πα-
 ρισώσεως — τῆς περὶ τοῦνομα] i. e. παρονομασία, quod nomen apud idoneos
 scriptores non obvium Atticista fugit; περὶ τοῦνομα addit, quia παρίστωσις
 proprie περὶ τὰ κῶλα dicebatur 10 αἰεὶ A^r 12 μὲν om. T¹ 15 δμόνοιαν]
 ὁμοίαν T ὡς εἰπεῖν suspectum, cf. p. 198, 28 17 εἰ D (ci. Rsk.): ἢ εἰ
 ARUT 20 ἐναντίον R: ἐναντίων ADUT 21 κἂν] καὶ T 22 ὀρθῶς om.
 T 24 διασύρομεν T; διασύρομεν ci. Canter 25 κἂν τοῖς νόμοις — κοινοῖς]
 cf. Demosth. XVIII 114. 275, unde de ἡθεσι apud Aristidem corrigendo cogitare
 liceret, ni obstaret Demosth. XIX 234 31 πρέπον ci. Wil., fort. recte ἐθέλουσι DU

βλασφημεῖν; καὶ θύοντας μὲν οὕτω κοσμίους εἶναι, οἷς δὲ τὰς
 θυσίας ποιοῦμεν θεοῖς, ἐπὶ τῇ τούτων προφάσει τὰ αἰσχιστα
 ἀκούειν καὶ λέγειν, καὶ τοὺς αὐτοὺς ἅμα μὲν δυσχεραίνειν ταῖς
 κακηγορίαις, ἅμα δ' ὧν κακῶς ἀλλήλους ἀγορεύομεν προστάτας
 5 ποιεῖσθαι; καὶ μὴν εἰ μὲν φίλον αὐτὸ νομιζόμεν τοῖς θεοῖς, τὰ 11
 ἐναντία ἡμῖν αὐτοῖς γινώσκομεν, φυλαττόμενοι ταῦτ' οὕτω, ὅπό-
 ταν προσίωμεν τοῖς θεοῖς, εἰ δ' ἐχθρὸν ἡγούμενοι χαίρομεν αὐτῶ,
 πῶς εὐσεβῶς διακείμεθα; ἢ πῶς διὰ τούτων τιμῶμεν τοὺς θεοὺς,
 ἃ τῶν θεῶν χάριν εἰκὸς ἦν φεύγειν; Θαναμαστόν δέ μοι φαίνεται, 12
 10 εἰ τὰς μὲν τῶν ὀρνέθων φωνὰς ὡς αἰσιωπάτας ἀξιοῦμεν ἡμῖν γίνε-
 σθαι κἀν ἐπὶ τῆς ἐρημίας ὄντες ἢ οὐ τύχομεν, τὰς δὲ παρ' ἡμῶν
 αὐτῶν οὐδ' ἐπὶ τῶν θεάτρων φυλαξόμεθα μὴ δυσχερεῖς εἶναι. καὶ
 τοῖς μὲν τῆς Κληδόνοιο βωμοῖς προσιόντες βουλοίμεθ' ἂν ὡς εὐ-
 φρημότατα ἀκούειν, οὕτως ἰσχυρόν τι τὸ τῆς θεοῦ ταύτης ἡγού-
 15 μεθα· ἃ δὲ μηδαμῶς ἀνέχεσθαι χρῆν, ταῦτα ταῖς ἑορταῖς ἀποδώ-
 σομεν. καὶ τοὺς μὲν παῖδας κελεύομεν εὐστομεῖν, κἀν τοῖς διδα- 13
 755 D σκαλεῖοις καὶ κατ' οἰκίαν προδιδάσκοντες ὡς ἃ ποιεῖν αἰσχρόν,
 οὐδὲ λέγειν καλόν· πάλιν δὲ εἰς ταῦτ' ἀφροῖσαντες παῖδας καὶ
 γυναικᾶς καὶ πᾶσαν ἡλικίαν κακηγορίας ἄθλα τίθεμεν καὶ τοῖς
 20 ἄριστα ἐκμελετήσασιν ὅπως εἰς κέρδος ἔσται παρασκευάζομεν. ἃ 14
 508 J δὲ ποιήσαντας ἢ παθόντας οὐ θέμις εἶσω περιραντηρίων παριέναι,
 ταῦτ' ἐν μέσοις ἱεροῖς ἄδομεν, καὶ θύειν μὲν ἃ μὴ χρῆ δυσσεβῆς
 ἡγούμεθα, τιμᾶν δὲ οἷς οὐ χρῆ τοὺς θεοὺς εὐσεβείας μέρει προστί-
 θεμεν, καὶ τὴν εὐσχημοσύνην ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων τιμῶμεν, τῶν
 25 δὲ χορῶν ῥαδίως μὲν πάντα σχήματα ὀρῶμεν, ῥαδίως δὲ πάσας

2. 3 αἰσχιστα καὶ ἀκούειν καὶ U 5. 6 τὰναντία U 6 γινώσκομεν DU
 ταντὸν AR: τὸ αὐτὸ DUT 7 ἐχθρὸν] sc. τοῖς θεοῖς 9 ἃ om. A¹ (add.
 A²) χάριν] v in ras. A²; χάρις R (fuit sine dubio A¹) 10 ὡς om. DU¹
 αἰσιωπάτουσ D γίνεσθαι T 11 ἐπὶ ταῖς ἐρημιαῖσ T 12 μὴ ARDU (at
 s. l. post μὴ ras.): μὴ οὐ T (ci. Canter, prob. Ddf.); at cf. Kühner, Gr. Gr. II
 § 516 ann. 7 δυσχερεῖσ R 13 Κληδόνοιο] singulari utitur Smyrnaeus Aristi-
 des apud Smyrnaeos, contra plurali Paus. IX 11, 7 ἔστι γὰρ καὶ Συμρναῖοις
 ὑπὲρ τὴν πόλιν κατὰ τὸ ἐκτὸς τοῦ τείχους Κληδόνοιο ἱερόν 14 εὐφη-
 μότατ' T 17 ἃ ποιεῖν κτέ.] [Isocr.] I 15 (cf. Soph. OT. 1409 Phil. 86)

19 κατηγορίας S pr. m.; cf. v. l. p. 197, 27 19. 20 τοῖς μὲν ἄριστα U 20 ἐκμελε-
 τήσασιν D 21 περιραντηρίων A: περιρραντηρίων RDUT; cf. Meisterhans,
 Gramm. d. att. Insch.² p. 73; ποιήσαντες καὶ παθόντες non solum de cinaedica
 opera dictum (Wachsmuth, Stadt Athen II 411, 1), sed etiam de homicidio et
 quovis scelere, quo homines polluuntur 22 χορῶν U 24 τὴν μὲν εὐσχη-
 μοσύνην ἐπὶ μὲν U εὐσχημοσύνην μὲν, ἐπὶ τῶν T 25 δὲ χορῶν Wil.: δ'
 αἰσχροῶν O

- φρονάς ἀποδεχόμεθα. κἄν μὲν εἰς τις ἀπάδη τῶν χορευτῶν, τοῦτον ἐκβάλλομεν, ἂν δ' ἅπας ὁ χορὸς οὕτως ἀμούσως ἄδη, ποιού-
 15 μεθα κέρδος. κἄν μὲν ὑπ' ἄλλων οὕτως κακῶς ἀκούωμεν, ὀργι-
 ζόμεθα, ἂν δ' ἡμᾶς αὐτοὺς τοῦτο ποιῶμεν, ἑορτὴν ἡγοῦμεθα ἀλη-
 θινὴν· οὕτω καὶ πρὸς τοὺς θεοὺς ἀλλοκότως καὶ πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς 5
 πολὺ τάναντία ἢ προσήκε διακείμεθα.
- 16 Καίτοι τολμῶσι τινες λέγειν ὡς ἀγαθὸν τὸ κακῶς ἐξεῖναι λέ-
 γειν ἐν τῷ θεάτρῳ, τοὺς τε γὰρ κακῶς βεβιωκότας ἐξελέγγεσθαι
 καὶ τοὺς ἄλλους φόβῳ τοῦ κωμωδεῖσθαι σώφρονας παρέχειν αὐ-
 10 τοὺς. ἐγὼ δὲ πολλοῦ σφόδρα ἂν ἡγοῦμην εἶναι τὴν μέθην, εἰ παι-
 δεύειν οἶα τε ἦν ἀνθρώπους, ἀλλὰ μὴ τῶν χαλεπῶν ἢ μεθύοντας
 αὐτοὺς ἐτέρους ποιεῖν σωφρονεῖν, καί, πρὶν αὐτοὺς κατεπαῦσαι,
 17 τοῖς ἄλλοις ἔδειν ὅπως εἰς κάλλος βιώσονται. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν
 ὑμῶν ὅτι πρῶτον μὲν οὐ πολλῶν τὰ τοιαῦτα παιδεύειν, οὐ μᾶλλον
 γε ἢ νόμους τιθέναι καὶ γνώμας ἐν δῆμῳ λέγειν; ἢ τὸν μὲν εἰς 15
 Κόρινθον πλοῦν οὐ παντὸς ἀνδρὸς εἶναι πιστεύσομεν, τὴν δὲ τοῦ
 βίου τοῦ παντὸς πορείαν ἦντινα καὶ δι' ἄλλων δεῖ τῶν ἐπιτηδευ- 756 D
 μάτων ποιήσασθαι πᾶς ἀνὴρ εἴσεται καὶ πᾶς ἐπὶ τούτοις τοῖς
 οἶαξι καθεδεῖται τῆδε κάκεισε κομῶν τοὺς νέους ὡς ἂν αὐτῷ
 18 δοκῇ; καὶ τῶν μὲν ἀθλητῶν ἐγκρίσεις ποιούμεν, ὅπως αὐτῶν ὅστις 20
 φαῦλος ἐαντὸν καταισχύνας ἀπὴ καὶ δίκην ἅμα δοὺς ἐκ τοῦ σώ-
 ματος, τοὺς δὲ τῶν σπουδαιοτάτων ἡγεμόνας καὶ διδασκάλους ἀπὸ
 πάντων μὲν ἐργαστηρίων, πάντων δὲ [τῶν σπουδαιοτάτων]
 οὕτωσι φαύλως ἐγκρινοῦμεν; διδασκάλων ἄρα αὐτοὶ δεῖσθαι δό-
 19 ξομεν. καὶ θυρωροῖς μὲν οὐ πᾶσιν, ἀλλὰ τοῖς πιστοτάτοις χρώ- 25
 μεθα, ἵνα μὴ τις αἰσχύνῃ συμβαίῃη περὶ τὴν οἰκίαν, παῖδας δὲ

2 ἄδη T: ἀπάδη ARDU 3 οὕτω DU 4 ἡγοῦμεθ' D 6 προσ-
 κει T 7 τὸ κακόν R 7. 8. λέγειν om. R 9 αὐτοῦσ AR, ἐαντοῦσ
 DUT 10 σφόδρα ἂν ἡγοῦμην εἶναι AR: σφόδρα ἂν ἡγοῦμην ἀξίαν εἶναι
 T, σφόδρ' ἀξίαν ἂν ἡγοῦμην (ἂν ἡγοῦμαι U) εἶναι DU; Platonis legum l.
 I. II spectare oratorem patet 11 ἢ ART: ἦν DU 12 altero loco
 αὐτοῦσ R p. corr.: αὐτοῦσ O κατεπαῦσαι Jacobs ad Ach. Tat. p. 511 (coll.
 or. XXIII § 72): καταπαῦσαι O 13 βιώσονται RD 14 τὰ om. R
 17 ὄων Rsk.: ὄν O 19 ὡς] ὅπως T 20 ad ἐγκρίσεις add. συγκρίσεις
 A' mg. 21 ἀπῆμει R 23 μὲν τῶν ἐργαστηρίων U mendum agnovit
 Canter (vertit 'ex taberna qualibet levissimos quosque tam inepte deligemus' et
 πάντων — σπουδαιοτάτων in margine adiecit, quia non vertit); 'σπουδαιοτάτων
 perperam e superiore versu iteratum elisit veram vocem' Rsk.; etiam τῶν seclu-
 dendum; οὐκηνμάτων 'lupanarium' addi vult Rsk., quod peccat in nimiam oratoris
 pudicitiam; multo aptius ἐπιτηδευμάτων vel ἐθρῶν (Platonicum) Wil. 26 συμ-
 βαίῃη DUT: συμβαίνοι AR

509 J καὶ γυναῖκας καὶ πάντα τὰ τῆς πόλεως πληρώματα καὶ συλλήβδην
 ἔστιν εἰπεῖν τὴν ἀξίαν τοῖς βουλομένοις μεταχειρίζεσθαι δάσομεν·
 καὶ ὧν νηφόντων κατεγνώκαμεν, τούτοις μεθύουσι πιστεύσομεν;
 Καὶ μὴν οὐδ' ὁ καιρὸς παιδευόντων, ἀλλὰ παιζόντων, εἰ μὲν βού- 20
 757 D 5 λεσθε, ὁ τῶν Διονυσίων, εἰ δὲ βούλεσθε, ὁ τῶν γάμων τῶν ἱερῶν
 καὶ τῶν παννυχίδων. ὥστε πῶς εἰκὸς ἐν ᾧ τῶν ὄντων διδασκάλων
 τοὺς παῖδας ἀφιέμεν, ἐν τούτῳ τοὺς μηδὲν προσήκοντας καὶ τοὺς
 ἑαυτοὺς εἰσποιοῦντας ἐφιστάναί, καὶ μηδὲ παρ' αὐτοῦ τοῦ τόπου
 δύνασθαι μαθεῖν ὅτι ἄλογος ἢ προσποιήσις. δεῖ γὰρ τὸν γε διδά- 21
 10 σκαλον οὐκ εἰς τὰ θεάτρα βαδίζειν κάκει νοθετεῖν· ταῦτα μὲν
 γὰρ ταῖς ἡδοναῖς καὶ ταῖς ψυχαγωγίαις ἀνάκειται· ἀλλ' εἰσὶ τόποι
 δῆπουθεν ἐπάνυμοι τοῦ προσήματος, οὗ δεῖ φιλοσοφεῖν, καὶ οὐδ'
 ἐν τούτοις τοῦτον, οἶμαι, τὸν τρόπον χλευάζοντα καὶ κακῶς ἀνέδην
 ἀγορεύοντα, ἀλλ' ὡς χρητὸς τοὺς ἑλευθέρους παιδεύοντα καὶ προ-
 15 διδάσκοντα πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὴν ἀσχημοσύνην φυλάττεσθαι.
 Καὶ μὴν εἰ τοὺς ἀσελγαλίνοντας κωμωποῦντες τῶν ἄλλων ἀπείχοντο, 22
 τάχ' ἂν τις λόγος ἦν· νῦν δὲ ἀρχεται μὲν τὸ πρᾶγμα ἀπ' ἀρχῆς
 εὐπροσώπου, τελευτᾷ δὲ εἰς καλὸν οὐδαμῶς. πολλοὶ μὲν γὰρ οὐδὲν
 προσήκον αὐτοῖς ἀκούουσι κακῶς, εἰσὶ δ' οἱ καὶ μηδένα λανθάν-
 20 νοντες ὁμῶς τὴν ἐν τῷ μέσῳ λοιδορίαν διαφεύγουσιν. διὰ τί;
 ὅτι οὐ διδασκάλων οὐδὲ σωφρονιστῶν οὐδὲ βελτίους ποιεῖν βου-
 λομένων τρόποις χρῶνται — αὐτοὺς γὰρ ἂν πρότερον
 ἐποίησαν βελτίους —, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐχθρὰν καὶ πρὸς χάριν τὴν
 ἐτέρων, τὸν μὲν ἀργύριον αἰτήσαντες οὐ τυχόντες, τοῦ δ' ἐρασθέν-
 25 τες οὐ πείσαντες, οὕτω ψέγουσιν, καὶ πάλιν αὖ σιωπῶσιν διὰ
 θεάτρα, ὥστε οὐ τοὺς αἰσχρῶς ζῶντας φανεροὺς καθιστάσιν. σκέ- 23
 ψασθε δ' οὕτωςί· τίνας μάλιστα εἰκὸς ἐξωνεῖσθαι τὰς κακηγορίας;
 ἄρ' οὐ τοὺς τὰ τοιαῦτα συνειδότας ἑαυτοῖς φαίητ' ἂν; τίνας δ'
 ὡς ἤμιστα τούτων φροντίζεις; ἄρ' οὐχ οἵτινες αὐτοῖς καὶ τοῖς
 758 D 30 βεβιωμένοις θαρροῦσιν; δῆλόν που. οὐκοῦν τάναντία τῆς ὑπο-

1 πληρώματα] 'omnes civitatis ordines' i. e. omnes incolae (cives et servos); e Plat. rp. II 371 E, quae egregie interpretatur Aristot. pol. (Δ) 1291^a 11 sqq.

2 ἔστιν om. DU 5 βούλοισθε bis R γάμων U: σάμων ARDT 7 ἀφιέμεν T: ἀφείμεν ARDU 9 ἄλογος] ἄτοπος U (propter τόπον) δεῖ] δῆ R 13 ἀναίδην AD 16 εἰ μὲν τοὺς T 18 πολλοί] πολλὰ R 22 post χρῶνται lacunam indicavi; deest subiectum, quod nisi additur, e proxime antecedentibus non calumniatores, sed ceteri cives subiectum intellegendi sunt; e. g. (οἱ παιδεύειν ἐτέρους προσποιούμενοι) αὐτοὺς AR a. corr. T 23 prius καὶ om. T¹ 24 ἐτέραν R 26 οὐ τοὺς A: αὐτοὺς RDT, αὐτοὺς U φανερώσ U¹ (Junt.) καθιστάσι O 27 κατηγορίας D Lex. Vindob. p. 72, 16, quae glossa huc referenda; cf. v. l. p. 195, 19

σχέσεως γίνεται· οἱ μὲν ἀσελγεῖς καὶ αἰσχροὶ ἀθῶοι τῷ λόγῳ,
 24 κωμωδοῦνται δ' οὐδ' ἤμιστα δεῖ. φέρε δὴ θῶμεν ἀμφοτέρους ἀνα-
 μιξ ἀκούειν κακῶς — οὐ γὰρ ἐκεῖνό γ' ἂν σὺ φραῖης, ὡς οὐδεὶς 510 J
 μήποτ' ἀκούσῃ κακῶς ἐπιεικῆς ὦν τοὺς τρόπους —, οὐκοῦν οἱ
 μὲν δόξης ἡμεληκότες καὶ διεφθαρμένοι καθάπαξ ὑπὸ τῶν αἰσχροῶν 5
 ἐπιθυμιῶν οὐδ' ὀτιοῦν δὴ που ζῆμιοῦνται, ἀλλὰ καὶ κέρδος ἂν
 θείντο ἀγαλλόμενοι τῷ φανεροῖ πᾶσι γίγνεσθαι, οἱ δὲ παρ' ἀξίαν
 ἀγωνιζόμενοι πῶς οὐ πολὺ τῶν ἄθλων ἂ τῆς σωφροσύνης εἶναι
 25 χρῆ διαμαρτάνουσιν; ὥστ' οὐχ ἵνα βελτίους ὑμῖν ᾧσιν οἱ νέοι,
 διὰ τοῦτο κωμωδητέον, ἀλλ' εἰ μηδενὸς ἄλλου χάριν, τούτου γε 10
 πανστέον τοῦ κωμωθεῖν, ἵν' ἐξῆ τοῖς νέοις ἀσκεῖν ἀδεῶς τὰ βελ-
 τίω. τοὺς μὲν γὰρ δὴ φαύλους ἐνὶ δῆ που καὶ ἄλλως ἀμύνασθαι,
 τοὺς δ' ἐπιεικεῖς δταν τοιαῦθ' ὑβρίζωμεν, τίν' ἐροῦμεν λόγον; οἷς
 γὰρ μηδ' εὐλογον δίκην [προσῆκει] λαγχάνειν, πῶς ἀνυπευθύνας
 26 γε ἀτιμοῦν τῷ βουλομένῳ δεδόσθαι προσήκει; εἰ τοίνυν κἀκεῖνό 15
 τις ὑμῶν ὑπέληφεν, δτι καὶ τῶν ἐπιεικῶν πολλοῖς αἰρετώτερον
 εἶναι δόξει ἀργύριον τοῦ μὴ κακῶς ἀκούειν προῖεσθαι, καὶ τοσοῦτω
 μᾶλλον ὄσπερ ἂν αἰσχυνηρότεροι τοὺς τρόπους ᾧσι, πῶς οὐ
 πανταχόθεν δῆλον ὡς δυσχερῆς ἢ κωμωδία καὶ βέλτιον εισάπαξ
 ὑφ' ὑμῶν κωλυθῆναι, εἴ γε οἱ μὲν χρηστοὶ δυοῖν θάτερον, ἢ οὐ 20
 δόντες ἀκούσονται κακῶς ἢ ὑπὲρ τοῦ μὴ ἀκοῦσαι κακῶς ζῆμιώ-
 σονται, χρήμασι τὰς βλασφημίας (ἐξ)ωνοούμενοι, οἱ δὲ μηδὲν
 27 φροντίζουσιν ἀκούοντες κακῶς, τί ἐσθ' ὁ πείσονται; Ὅλωσ δ' οὐκ 759 D
 ἔνεστι μὴ τῆς τῶν ἰδιωτῶν δόξης ἀπολαύειν κοινῇ τὴν πόλιν.
 ὁποῖοι γὰρ ἂν τινες ᾧσιν οἱ κωμωδοῦμενοι, τοιοῦτοι πολλὰκις οἱ 25
 σύμπαντες ἔδοξαν εἶναι. σκέψασθε δὲ καὶ εἰς τοὺς πατέρας ὑμῶν
 τοὺς Ἀθηναίους ἀνενεγκόντες, οὐδ' αἱ μὲν ἄλλαι συγγραφαὶ κο-
 σμοῦσι σχεδὸν [ὡς εἰπεῖν] ἅπασαι, μόνη δὲ ἢ κωμωδία διέσυρεν
 καὶ παρέσχε τοῖς βουλομένοις βλασφημεῖν ἔτι νυνὶ λαβὰς· ἔδοξαν

1 γίνεται ARDU τῷ λόγῳ] desidero τὸν λόγον 4 ἀκούσῃ] η ex corr. T,
 ἀκούσει U 7 θοῖντο T γίνεσθαι U 9 χρῆ om. T ὑμῖν ᾧσιν AR:
 ᾧσιν ἡμῖν DUT 11 τοῦ] τὸ ci. Wil. coll. v. 19 εισάπαξ — κωλυθῆναι; at
 solet, ni fallor, τὸ μὴ κωμωθεῖν 12 ἀμύνεσθαι U 14 μηδ' εὐλογον δίκην
 scripsi: μηδὲ λόγον δίκης O; boni civis iudicia fugere προσῆκει seclusi, post
 natam corruptelam priorem e proximo versu additum 17 τοσοῦτω A (-i add.
 A): τόσω RDUT 18 ἂν om. U¹ αἰσχυνηρότεροι sic O, cf. Plat. Gorg.
 487 B; αἰσχυνηρότεροι Ddf. 19 αὐτ δυσχερῆς (sic O) — βελτίων αὐτ δυσ-
 χερῆς — βέλτιον postulat Rsk. καὶ om. T 20 ἡμῶν T 22 ἐξωνοούμενοι
 scripsi: ὠνούμενοι O; cf. p. 197, 27 οἱ Wil.: εἰ O 23 τί — πείσονται;]
 quae poena improbos manebit? 24 ἔνεστι] ἔστι DU 28 ὡς εἰπεῖν AR, om.
 DUT, seclusi; cf. ad p. 34, 8

γὰρ αὐτοὶ παρ' αὐτῶν ἐξελέγεσθαι. καὶ ὄσον μὲν, ὃ γῆ καὶ θεοί, 28
 τὸ μέσον τῆς τε νῦν κωμωδίας καὶ ὁπόση τις ἐν γε ταῖς καλου-
 μέναις παραβάσειν νοουθεσία καὶ παιδεύσεις ἐνῆν ἔῶ λέγειν. ἀλλ'
 511 J 5 εἴ τῳ συμβαίνοι· οὐδὲ τσαυτῆ μὲν λέξεως κομῶθῆρα, τσαυτῆ
 δὲ μελῶν ἀσέλγεια, ἐτι δὲ σχημάτων αἰσχύνῃ, κωμωδία δ' οὐδεμία
 ἐφίκοιτ' ἂν τῶν τούτοις προσόντων κακῶν, τίς τρόπος ἡδονῆς;
 καὶ πότερ' ὡς καλὰ ταῦτα ἀνέξεσθε; καὶ τί τούτων αἰσχίον; ἀλλ' 29
 ὡς συμφέροντα ἀκούειν ἢ θεωρεῖν; καὶ μὴν διαφθορᾶς γέ ἐστι
 10 συνθήματα· ὅταν γὰρ εἰς συνθήθειαν καταστῆ τοῦ κακῶς ἀκούειν
 ἀνῆρ ἢ γυνή καὶ τὰ χεῖριστα φέρειν τῶν ὄνειδῶν, εὐχερῶς ἀνήσειν
 ἢ γνώμη καὶ διδάσκειται πᾶς τις φραῦλος εἶναι, εἰ καὶ μὴ πρόσθεν
 ἦν· ἄλλως τε † τούτων, ὧν οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον ἐστιν. ἀλλ'
 760 D ἔμοιγε καὶ τὸ τῆς παροιμίας εἰς τὰς τοιαύτας ἀβελτερίας οὐχ
 15 ἦκιστα ἔχειν δοκεῖ. εἶεν· ἀλλ' εἰς δόξης λόγον θαυμαστά, 30
 ὅταν ἐν τοῖς βαλανείοις, ὅταν ἐν τοῖς στενωποῖς, ὅταν κατ' ἀγο-
 ράν, ὅταν ἐν ταῖς οἰκίαις γύναια, παιδάρια, πᾶς τις ἐφεξῆς τοιαῦτα
 ἐπιμελωθῆ; καὶ πότερον τοῦς πολίτας μόνον ἐξέσται κωμωδεῖν;
 οὐκ οὐκ δεινὸν εἰ τῶν μὲν ξένων εἴσεσθε φεῖδεσθαι, ὑμῶν δ' αὐτῶν
 20 οὐ τολμήσετε, ἀλλ' οὕτως ἀνόμοιοι τοῖς Λακεδαιμονίοις εἴσεσθε
 ὥστ' ἐκείνοι μὲν ἅπαντα ἀπόρητα ἐποιήσαντο τὰ ἑαυτῶν, ὑμεῖς
 δὲ καὶ τὰ μηδὲν προσήγοντα λέγειν καθ' ὑμῶν τοῖς βουλομένοις
 δώσετε; ἀλλὰ νῆ Δία καὶ τῶν ξένων ἐπιληψόμεθα; πολλὴν ἄρα 31

1 παρ' αὐτῶν RU 2 κωμωδίας RTU²; κοβαλείας Ruhnken ad Timae. p. 159
 ὁπόση — ἐνῆν] 'idem est dictum atque καὶ τῆς νοουθεσίας ὁπόση τις ἐνῆν'
 Rsk.; ceterum cf. Plat. legg. VII 816 D sq. (cf. XI 935 C sq.); at pervolgata doc-
 trina illa: Anonym. de comoed. IV. IX^ab (cf. Strabo I 20; Marc. Aur. XI 6; Dio
 Prus. or. XXXII 6, qui tamen or. XXXIII 10 contrarias partes amplexus est)
 4 οὐν τότε γε τὸ τῆς ci. Rsk. τῆς παροιμίας] ex Aristoph. ran. 736 sq.;
 Paroemiogr. Gr. I p. 407 5 desidero τότε post τῳ οὐ sic O 7 ἐφίκοιτ'
 ἂν — κακῶν] cf. Demosth. XIX 65; idem in contrarium conversum adhibet p. 218, 10;
 cf. etiam ad p. 92, 27 8 πότερον DUT αἰσχίον] αἰσχρόν U, ad quod
 μάλλον add. U² mg. 13 ἄλλως τε τούτων κτέ.] verba lacunosa; fuerit sententia:
 'quis denique negaverit haec ex iis esse, quae nihil ad Bacchum pertinent?
 immo in tales insulitates imprimis dictum illud proverbium [οὐδὲν πρὸς
 τὸν Διόνυσον, Paroemiogr. Gr. I p. 137. 289, Rein, Sprichw. ... bei Lucian
 p. 7 sq.] ducō. ἄλλως τε ('praeterea') τούτων [ἂν] οὐδὲν ci. Wil. ἐστιν]
 ἦν T 14 ἀβελτηρίας O 15 ἔχειν AR: καλῶς ἔχειν DUT. 16 βαλανείοις]
 βασιλείοις U alterum ὅταν om. T 17. 18 τοιαῦτα ἔπη μελωδῆ DU
 19 οὐκοῦν (—23 δώσετε.) O Junt. (edd.) φεῖδεσθαι δ' ὑμῶν αὐτῶν R (at ai
 in ras. R²) 21 ὥστε RDU ἐποίησαν τὰ DUT 22 καὶ τὰ καθ' ὑμῶν
 προσήγοντα λέγειν καθ' ὑμῶν τοῖς U

- τὴν εὐπολίαν παρὰ πάντων καὶ τὴν ἐπιμιξίαν ἐξομεν· ἢ πον ῥα-
 δίως μὲν οἱ πατέρες τοὺς υἱεῖς, ῥαδίως δὲ ἀδελφοὶ πρεσβύτεροι
 νεωτέρους κομιούσι δεῦρ' ἐπὶ παιδείαν, παρ' οἷς τοιαῦτ' ἐστὶ τὰ
 32 ἄδόμενα. οὐ παύσεσθε στήλιτεύοντες ὑμᾶς αὐτούς; νῆ Δία, ἀλλ'
 ἀστεῖον τὸ τοῦ σκώμματος. οὐκ οὐν τοσούτῳ μᾶλλον οὐ πολλῶν, 5
 εἴπερ γε μὴ πολλοὺς τοὺς ἀστείους εἶναι δεῖ δοκεῖν; ἠδέως δ' ἂν
 ἐροίμην τοὺς χαίροντας τῷ λαιδορεῖν πότερον παύζουσιν ἢ σπου-
 δάζουσιν. εἰ μὲν γὰρ παύζουσιν, τί προσποιῶνται νοθετεῖν; εἰ
 δὲ σπουδάζουσιν, αὐθις αὐτῶν πύθεσθαι καλὸν αὐτῶν, πότερόν ποτ'
 ἀληθῆ ταῦτα λαιδοροῦσιν ἢ ψευδῆ. εἰ μὲν γὰρ ἀληθῆ, τί μα- 10
 θόντες οὐ χρώνται τοῖς νόμοις; ἀλλ' οὐ μὲν δεῖ λέγειν σιωπῶσιν,
 οὐδὲ δεῖ σιωπᾶν λέγουσιν. ἀλλὰ μὴν εἴ γε καταψεύδονται, ἀγα- 761 D
 πᾶν εἰκὸς ἦν μὴ πάσχοντας κακῶς, οὐκ ἀγανακτεῖν, εἰ μὴ λέγειν
 κακῶς αὐτοῖς ἐξέσται.
- 33 Οἶμαι τοίνυν ἐγὼ πᾶσι μὲν ταῦτα συμβουλευὼν ὀρθῶς ἂν 15 512 J
 ποιεῖν, οὐχ ἥκιστα δ' ὑμῖν· ὅσῳ γὰρ παιδεῖα καὶ φιλανθρωπία
 προέχειν δοκεῖτε, τοσῶδε αἴσχιον ἂ μὴ χρη φαίνεσθαι διώκοντας.

3 ἐπὶ παιδεία ci. Rsk., fort. recte τοιαῦτά ἐστι RU 5 οὐκ οὐν O; para-
 phrasis: τοσούτῳ ἐλαττόνων τὸ σκῶμμα, ὅσῳ ἐλάττους οἱ ἀστοί; facitiae non
 multorum, quia faceti non multi, sed pauci 9 αὐτῶν U, om. D
 πότερον τότε R 13 εἰκὸς om. T 16 δὲ DU 17 αἴσχιον ART: μᾶλλον
 αἴσχιον DU Subscr. συμβουλευτικὸς περὶ τοῦ μὴ δεῖν κωμωιδεῖν A

XXX.

ANONYMI

(10) ΑΠΕΛΛΑΙ ΓΕΝΕΘΛΙΑΚΟΣ.

ΠΡΟΘΕΩΡΙΑ

Ἀπελλᾶς εἰς ἐτύγχανεν ὧν τῶν ἐκ τῆς ἀρχούσης βουλῆς, εὐπατριδῆς, γένος τῶν ἀπὸ Κοδράτου. παῖς μέντοι ὁ Ἀπελλᾶς ἔτι, γεροντῶς ἀμφὶ τὰ τεσσαρεσκαίδεκα ἔτη, μαθητῆς δὲ τοῦ ῥήτορος τῶν εὐ πεφκότεων τὴν τε ψυχὴν καὶ μέντοι καὶ τὸ σῶμα, ὡς αὐτὸς φησιν (§ 17 sqq.), ἐμελλε μετ' οὐ πολὺ τὸν τοῦ

5 Ἀσκληπιοῦ διατιθέναι ἀγῶνα. ἐπὶ τούτῳ γενεθλιακόν τινα λόγον διέξισιν ὁ ῥήτωρ. συγκρατεῖται δὲ ὁ λόγος ἐκ πολλῶν νοημάτων συνεχῶς ἀλλήλα διαδεχομένων· ὁξυτήτες δὲ καὶ περινοιαὶ καὶ τούτων αὐτῶν μεταχειρίσεις ἔκτοποι, ἔτι δὲ παράδοξοι τε εἰσαγωγαὶ τῶν νοημάτων καὶ ἴδιαι τοῦ ὑποκειμένου λεληθότως τε μεταβαίνουσαι θανμαστώσ ἔχουσιν· τὸ δ' ὅλον οἰκονομία τις ἐκ πολλῶν ἡνω-

10 μένη ψυχῆς διὰ τὴν διήκει διὰ τοῦ λόγου, ἔτι δὲ σχημάτων γοργοτῆς καὶ τούτων τῆς διαδοχῆς ἀριονία τοῦ προαγοντος τῷ ἐφεξῆς ἐνοημένου, λέξεώς τε ἀκριβῆς ἐναργεια καὶ μετ' ἐνγλωττίας ἀρχαῖσμός φεγγων ὁμοῦ ταπεινότητα καὶ ἀπειροκαλίαν, καὶ προσέτι συνθέσεως ἀκριβεία χάρις τε πανηγυρική καὶ Ἀφροδίτη λόγον σωφρόνως ἀγοσα τὸ σῆγγραμμα. θανμαστώσ δὲ ἔχει καὶ τὸ τῆς εὐρυθ-

15 μιᾶς εὐτροχον, ὅπερ εἰς τὸν Ἀριστείδου τύπον φέρεται.

68 J Ὅσα μὲν δὴ θεοῖς γενεθλίοις τε καὶ πατρώοις καὶ πρό γε
 114 D τούτων· καὶ μετὰ τούτους τῷ σωτήρι καὶ τοῦ βίου καθηγεμονίᾳ καὶ
 20 πᾶν ὃ τι ἂν εἴποις εἰκότα ἦν, ἀφ' ἐστίας ἀρξάμενα κατηῦκται
 περὶ πόντως· οἷς δ' ἂν τις ἀγῆλαι τήνδε τὴν ἡμέραν, πρεσβεύων γε
 20 δὴ τὸν νόμον, δὲ ἐπὶ τούτοις νενίκηκεν, ἐκπληροῦται τὰ νῦν εἰς
 δύναμιν, πάντων πᾶσαν προθυμίαν εἰσφερομένων, ὥστ' οὐ μικρῶ

Libri ARDUT = O

Titulus: ἀπελλᾶ γενεθλιακός hic R a. ras. et post argumentum AR, ἀπελλᾶ (fort. = ᾗ) γενεθλιακός UT (Thom. Mag. p. 27, 4); om. D. ἀπελλᾶ suspectum, debet εἰς Ἀπελλᾶν esse. — Abiudicavi orationem ab Aristide, cuius iudicii alio loco rationem dabo; cf. ad p. 204, 11. — Ex hac oratione excerptant vv. τὸ μὲν γε — ἀπήλλαται (p. 207, 8 — 208, 10) et τοιοῦτόν ἐστι — ἔχουσα (p. 209, 10—12) sub titulo peculiari Ἀριστείδου ἔκφρασις εἰς νέον in Baroc. 56 fol. 107^r (unde descripta in Bodl. Langbain. 9 fol. 75), qui titulus causa fuit, ut et Pitra Anecd. Solesm. V 309 et F. Cumont Rev. de philol. 1892, 163 sqq. verba tanquam inedita reprimenda curarent, quamvis iam Jebb (in catalogo librorum manuscriptorum editionis vol. I praemisso) rem recte indicasset.

προθεωρία AR² (in ras. tituli, cf. supra): om. RT[qui totum argumentum in mg.] D totum argumentum om. U. 1 τῶν om. RD 2 Κοδράτου] κόδρου T γεγονώς sic O 3. 4 καὶ μέντοι καὶ D: καὶ μέντοι ART 4 φησιν] φ' sic R § 9 τε scripsi: δὲ ARDT 11 τοῦ προαγοντος· τῷ δ' ἐφεξῆς ἡνωμένω T 15 εὐτροχον scripsi: ἐντροχον T, ἐντρέχον ARD; ἐντροχῆς ci. Wil.

18 ἂν RDU: om. AT εἴποις AR, εἴποιο T: εἴποι τις DU κατηῦκται] v in ras. A^r; κατηῦκται D 19 τις] τι D 21 ὥστε R

τῷ παρεῖναι τεμῆρασθαι, πρὸς εὐθυμίας ὀπόσον οὐκ ἰδίᾳ μόνον, ἀλλὰ καὶ δημοσίᾳ τὸ σχῆμα τῆς πόλεως ἐπιδέδωκεν, ὥσπερ αἰσθησιν ἀφρόαν νῦν γε δὴ μάλιστα λαβούσης, ὅσῳ παραλλάττει τὰς λοιπὰς εὐδαιμονίας, καθάπερ πᾶσιν οἷς ἐκρίθη πρωτεύειν δικαίως 5 καὶ τὴν τοῦδε γένεσιν ἔχουσα προσθεῖναι. μάλιστα μὲν γὰρ κακείνων ἐκάστη, λέγω δ' ὧν τις καὶ λόγος ἐστὶ καὶ μέγα τοῦνομα, οὐκ ἀπέχονται μὴ οὐ πολλήν τιθέναι καὶ τῷ προσρήματι τούτῳ καλεῖν, ὅπου γε καὶ προστάτην, ἀτεχνῶς ὥσπερ τινὲς μητέρες ἀντιποιοῦμεναι παιδός, ὅλον δὴ πάρεστιν ὄραν τοῦτον, τὸ μὲν εἶναι μητρὶ διδούσαι τῇ φύσει λαχούση, τὸ κεκλήσθαι δὲ † οὐδ' αὐτὰς οὐκ 10 ἀφαιρούμεναι. ὅσῳ δ' ἐκείνας ἢ δ' ἢ πόλις θεᾶται τῇ γνώμῃ τὴν φύσιν παρελθεῖν βιαζομένης, διπλασιάζει τὸ φίλτρον· ὥστ' ἀγαθὴν μὲν τὴν ἔριν ταύτην μόνην μάλιστα καθ' Ἡσίοδον προσεῖπειν ἐξεῖναι, νικᾶν δὲ ἀναμφισβητήτως ταύτην, ἐφ' ἧς αἶ τε 4 θυσίαι γίνονται νῦν καὶ οἱ λόγοι. Ἐπεὶ καὶ τοὺς λόγους ἦδε σοὶ 15 δίδωσιν, ὧ φίλτατε παίδων, οὐ τουτουσὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ τοὺς 115 D ἐπὶ τῆς ἡμέρας ἐκάστης. ἐμὲ μὲν γε σώσας (ὁ) θεὸς ἐκ τῶν ἐσχάτων τῇ πόλει δέδωκεν, σὺ δ' ὅτου τυγχάνεις ἐξ ἐμοῦ, παρὰ τῆς λαβούσης διδούσης ἔχεις· ὥσθ' ὁμοῦ σοὶ καὶ μητέρα τὴν πόλιν ἐξεῖναι

1 εὐθυμίαν U (Junt.) 3 γε om. T ante ὅσῳ add. καὶ A² (Junt.)
 4 εὐδαιμονία // R¹ agnoscitur δικαίως (δικαίως U) πρωτεύειν DU; sententia: 'tanquam ortum Apellae iis titulis adiudicans, quibus praelatis civitas Pergamenorum in iudicio tolerat insigne nominis Asiae urbium principis' (cf. nummos Pergamenes, Head H. N. p. 464) 5 κακείνων R 7 καλεῖν, ὅπου] ν' ὁ in ras. R² 8 προστάτην] 'patronum civitatis'; cum civitates viros celeberrimos vel facundissimos cum liberis posterisque patronos cooptarent, fiebat ut vel pueri e iure hereditatis ('ab origine') patroni civitatis cuiusdam essent (cf. Mommsen, Roem. Staatsr. III 1203, Marquardt, Roem. Staatsverw. I² 187 sq.). ceterum civem non fecerant Apellam civitates illae, sed patronum; hinc profectus rem argutiis persequitur sophista: cum (ὅπου γε) illum patronum dicunt, dicunt civem 9 τοῦτο, τὸ U (Junt.); τοῦτον delendum vid. τῇ μητρὶ malim 10 δὲ οὐ[δ'] αὐτὰς οὐκ A¹, δὲ οὐδὲ[|αὐτὰς|] corr. A²: δὲ οὐκ αὐτὰς οὐκ R, δὲ αὐτὰς (αὐτὰς T) οὐκ DUT (prob. Rsk.¹, dubitantius Rsk.²); 'nomen vero etiam sibi tribuunt' vert. Canter, unde τὸ κεκλήσθαι δὲ αὐταῖς ci. Schwarz, Wien. Stud. 1886, 87; conieci δὲ οὐδέν, αὐταῖς οὐν ἀφαιρούμεναι 11 ἐκείνων D ἢ πόλις ἦδε UT 12 διπλασιάζει] i. q. τοσοῦτω ἀῖξει τὸ φίλτρον (erga Apellam) 13 ταύτην τὴν ἔριν T μόνην (ἢ καὶ) μάλιστα Rsk., at μάλιστα ad ἐξεῖναι referendum Ἡσίοδον] OD. 17sq., cf. or. XXIV § 13 προσεῖπειν] πείν in ras. R²; εἰπεῖν T 15 γίνονται U νῦν om. R 17 μὲν γε] μέντοι T ὁ addidi, cf. p. 201, 17 18 τῇ πόλει — 203, 1 τεθρόφθαι] orator cum ab Aesculapio ex extremis periculis servatus esset, Pergami degebat, ita ut in ipsa patria (γνησίως) Apellae liceret oratore uti artis praeceptore; ita civitas ea, quae accepit per Aesculapium (sc. oratorem eiusque artem), dedit Apellae (λαβούσης διδούσης)

69 J καλεῖν καὶ φράσκειν ἐπὶ τῆς αὐτῆς γνησίως τεθράφθαι. τοῦτο δ' οὐ
 μικρόν ἐστιν εἰς τὸν τοῦ καλοῦ λόγον οἶμαι σοὶ τε καὶ ταύτῃ. σοὶ 5
 μὲν γε, εἰ μὴ τὴν πατρίδα ἀτιμάσας ὡς οὐκ ἂν γενναία ψυχῇ πρὸς
 5 ἄσκησιν ἀρετῆς καὶ παιδείαν ἀρκέσουσαν ξένην εἴλου θεραπεύειν
 ἐστίαν, τῇ δ' ὑπάρχει φιλοτιμειῖσθαι δήπουθεν οὐδενός ἦτον, ὅτι
 σὲ μὴ μόνον ἐνεργεῖν εὐτύχησεν, ἀλλὰ καὶ προϊόντα ἤδη τὴν ἡλι-
 κίαν παρ' αὐτῇ κατέσχεν ἔτι, καὶ τῇ περὶ λόγους καὶ σοφίαν
 σπουδῇ μετὰ τῶν ἄλλων ὧν ἔχει καλῶν σὺν ἐκείναις ἢ πρό γ'
 ἐκείνων νικᾶν κριθεῖσα. ταυτὰ τοι καὶ τῶν ἄθλων τῶν ἐπὶ τούτοις 6
 10 τῶν μὲν ἐγγύς ἐκ σοῦ τυχεῖν ἐλπίσι χρησταῖς, τὰ δ' ἤδη κεκάρ-
 πωται παρὰ τοῦ σοῦ γένους· ἐπεὶ καὶ τοῦτ' οὐ μικρόν ἐστ', οἶμαι,
 πρὸς ἀλλήλους ὑμῖν, τὸ μὴ σὲ φῦναι μόνον αὐτὸν ἐπὶ ταυτησί τῆς
 πόλεως λέγω, προγόνους δ' ἀλλαχόθεν ἀριθμεῖν ἔχειν, ἀλλ' ἄνω-
 θεν ἀρξάμενην (τὴν) διαδοχὴν, ὅθεν οὐδ' εὐρεῖν ἦν ἂν διὰ χρόνου
 15 μῆκος, εἰ μὴ προσέκειτο ἢ λαμπρότης, μέχρι σοῦ προχωρῆσαι,
 116 D διὰ σοῦ πλήρη τὸν αἰῶνα τὸν ἐξῆς ἀναμένουσαν. ἀπὸ γάρ τοι 7
 Κοδράτου — δῆλον δ' ἐστίν, οἶμαι, καὶ (μὴ) φθεγξαμένου
 πᾶσιν ὁμοίως ποῖνομα — ἔξιστιν ἀριθμῶ κατιόντι τὸ γένος εἰς
 τοῦτον ὄραν ἅπαν καθαρὸν τε καὶ γνήσιον τῆσδε τῆς γῆς βλάστημα,
 20 ποιητῆς ἂν τις εἴποι, καὶ μάλ' ἐπανθῶν ἑαυτῷ καὶ μᾶλλον ἀν-
 θῆσον, ὥσπερ ἀρχόμενον αἰεὶ καὶ μηδέποτε λῆγον, ἔστ' ἂν ἡ τρέ-
 φουσα γῆ τουτοῦ τὸν καρπὸν ἀθάνατος μένη. κάμοιγε κάκεινο 8
 ἐπεισι θεωρεῖν πλεονέκτημα τοῦ γένους — ἀρτίως γάρ με εἰσηλθεν
 —, τὸ μὲν γὰρ γνησίους πολίτας τοὺς ἀρχηγέτας ἔχειν εἰπεῖν
 25 κοινόν ἐστ' ὥσως καὶ πρὸς ἑτέρους ἀγαθόν, τῷ δ' ἀπὸ τοῦ Κο-

1 τεθράφθαι ADU 4 παιδείαν DU: παιδείας ART εἴλου A¹ (corr. A¹) R 6 ἠτύχησεν ART an τῇ ἡλικίᾳ? 7 αὐτῇ ADUT 8 ἐκείναις — ἐκείνων] ceteras dicit civitates, cf. v. 4 ξένην — ἐστίαν 10 ἐγγύς ἐκ σοῦ AT¹ p. corr. (U¹ a. corr. ut vid.): ἐγγύς ἐκ τοῦ RT¹ a. corr., ἐγγύς ἐστιν ἐκ σοῦ U¹ p. corr. (ὅς ἐστιν ἐκ in ras. arctiore), ἐγγύς ἐστὶ τοῦ D 11 ἐστὶν UT 14 τὴν addidi 15 προσέκειτο R: πρόέκειτο ASUT μέχρι σου DUA²: μέχρις οὐ A¹RT 15. 16 προχωρῆσαι καὶ διὰ T 17 Κοδράτου] C. Antius A. Iulius Quadratus, de quo cf. Fränkel, Inschr. v. Pergamon p. 298 sqq., Dessau, Prosopogr. imp. Rom. II p. 209 n. 338 17 μὴ addidi 18 κατιόντι] κατιὸν Rsk., fallitur: 'licet tibi in enumeratione (progenie) descendenti (inde ab initio) videre' 19 γνήσιον' τὸ δὲ τῆς γῆς D 20 τις om. DU¹ (post εἴποι add. U²), cf. p. 7, 12; Eur. Herc. 178 τοῖσι γῆς βλαστήμασι Γίγασσι ἐπανθῶ A¹ (corr. A¹) R καὶ posterius abesse vult Wil. ἀνθῆσαν R 21 ἀρχόμενον R pr. m. (ras. super ε) αἰεὶ A¹T²; 'acsi gens oriundi solum compos esset, non desiendi' 22 γῆ abesse vult Wil. κάμοιγε Ddf.: καὶ μοι γε O κάκεινω D (κάκειν' ὡς Baroc. 136) 23 με] μοι D 25 ἕτερον D τῷ — 204, 1 γεγονότι A, τὸ — γεγονότι R: τὸ — γεγο-

δράτου γεγονότι χωρὶς τῶν ἄλλων τῶν ἐκείνῳ προσόντων ἀναστρέ-
 9 φει πρὸς τοὺς λοιποὺς τὸ πλεονέκτημα. τοῖς μὲν γε αὐτὸ τοῦτο
 ὑπάρχει φιλοτιμεῖσθαι τὸ πολλῆτας εἶναι, καὶ τοῦτ' ἔστιν αὐτοῖς
 τὸ μέγιστον, ὥσπερ οὖν ἔστιν· ὁ δ' ὑπὸ τοῦ Θεοῦ κληθεὶς ὡς 5 70 J
 ἀναληψόμενος τὴν πόλιν ὑπὸ χρόνου κεκηκυῖαν αὐτὸ τοῦτο ὅπερ
 ἔστιν ἐποίησεν, ὥστ' εἶναι λοιπὸν τὰ μὲν ἄλλα γένη τῆς πόλεως
 φάσκειν, τοῦδε δὲ τοῦ γένους τὴν πόλιν· καίτοι τοῦτο γε οὐκ ἐμὸς 117 D
 ὁ λόγος, ἀλλ' ἡ πόλις αὐτὴ συνομολογεῖ καὶ κέκραγεν ἐν τοῖς
 βουλευτηρίοις, ἐν τοῖς θεάτροις, ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, ἐν ᾧ μέρει
 10 καὶ φήσαις, ἐπεὶ καὶ πᾶν ὑπ' ἐκείνου κεκόσμηται. Τούτων δὲ 10
 οὕτως ἐχόντων, ὅσα μὲν ἔχονοι τε καὶ παῖδες ἐκείνου καὶ παίδων

νεῖναι DUT; Quadrati gentis progeniei praeter alia eximia, quae ei sunt, id singularare est, quod quae aliorum est laus (ingenuitas nempe), ea illi quasi in contrarium conversa obvenit; ceterae enim gentes in eo gloriantur, quod ipsae sunt civitatis Pergamenaе, huic genti gloria propria, quod ipsius est civitas Pergamena
 5 ὑπὸ τοῦ χρόνου T 7 τοῦδε δὲ DUTA² in ras. arctiore: τοῦδε R (et certo A') οὐκ ἐμὸς ὁ λόγος ἀλλὰ] ad Euripid. Melanippae κοῦκ ἐμὸς ὁ μῦθος, ἀλλ' ἐμῆς μητρὸς πάρα (frg. 484 N.²); cf. pro Rhetor. II p. 41, 21 Ddf.
 8 ὁ om. DU 9 ᾧ DU: τῷ ART 11 ἔχονοι] ἐκείνός Rsk., falsus. haec orator (§ 10—12): 'Quae cum ita sint (quoniam de Quadrato locum absolvi), bene me rem ita esse administraturum confido, ut praetermissis iis, qui Quadratum in gentis progenie proxime insecuti sunt, ad eos me convertam qui aetatis sunt nostrae. praetermittam autem illos propterea, quia tam magnae illorum res videntur esse, ut, nisi splendida quadam quis utitur fortuna, difficillimum sit memoriam vel unius (ἐνός p. 205, 5) e summis illis viris delecti digne persequi. cur igitur in totius gentis memoria ita periclititer, ut non solum eas res, quae nobis spectantibus et praesentibus fiebant, tractem (non seponam, ἐγκαταλιπὼν sc. ἐν τῷ λόγῳ), sed etiam pristinas illas res oratione prosequar praeter recentiores has (πρὸς τοῖς προκειμένοις, quae cum ne ipsae quidem parvae, fortasse maiores priscis sint, proprium quasi votum requirunt (quo deorum auxilium ad tractandas maximas illas res mihi concilium)? ergo optimum visum est de intermediis pueri maioribus (qui inter Quadratum et Apellam avum fuerunt) verba non facere, sed de iis, qui quadantenus (paulo ante enim mortui erant, de quibus dicturus est, avus et pater Apellae) oculis nostris obversantur, breviter catenus dicere, quatenus ad rem praesentem opus esse videtur. ipsum autem pueri nomen memoriam eorum, quae ad hanc meam orationem faciunt, suggerit (Apellas Frontonis filius), quippe quod nomina eorum de quibus dicturus sum complectatur (p. 205, 12). atque Frontonem patrem sat est dicere omnium virtutum participem fuisse; quibus vero laudibus Apellam avum extollam?' Ex his consequitur Apellam maiorem Quadrati filium non fuisse, sed fuisse qui inter Apellam maiorem et Quadratum intercederent; quam rationem confirmant p. 206, 4 sq. τοῦ πάππου — τῶν λοιπῶν προγόνων, quorum postrema, si unus Quadratus intellegendus esset, sensu carerent. iam vero si Apellas minor non nepos Quadrati, qui etiam a. 114 p. Chr. inter viros fuit (Fränkel ad Inschr. v. Pergam. n. 451), habendus est, fieri non potest, ut orationem ab Aristide viginti novem annos

παῖδες, τοῦτο δὴ τὸ ποιητικόν, τὴν Ῥωμαίων ἐλόμενοι πολιτείαν
 λαμπροὶ λαμπρῶς διήλθον, ὁρθῶς ἂν μοι δοκῶ ποιῆσαι παραλι-
 πῶν. μικρῶν μὲν γε ὄντων ἐμέμνητ' ἂν τις ἀεὶ τὸ προστυχὸν τῷ
 λόγῳ σεμνύνων, μεγάλων δ' ὄντων, οὐ μὲν οὖν ἐχόντων ὑπερβολὴν
 118 D 5 ὥστ' ἔργον ἐνὸς εἶναι μνησθέντα διελεῖσθιν ἀξίως μὴ σὺν τινι λαμ-
 πρῷ τύχῃ τοῦ λόγου, τί ἂν τις τὰ γ' ἐν χερσὶν ἐγκαταλιπῶν, ἀμυδ' αὐτὰ
 μικρὰ — εἰ μὴ καὶ μεῖζω τῶν ἀρχαίων ἐκείνων — ὄντα εὐχῆς προσ-
 δεῖται, περὶ τοῦ παντὸς ἔτι πρὸς τοῖς προκειμένοις ἀποκινδυνεύοι;
 10 παιδὸς ἀφέντα, τῶν γ' ἐν ὀφθαλμοῖς τρόπον τινὰ ὄντων μνη-
 σθῆναι βραχέα, καὶ τούτων ὅσα γε πρὸς τὸν παρόντα τείνει λόγον.
 ὑποβάλλει δ' αὐτὸ τοῦνομα τοῦ παιδός, ὥστ' οἴκοθεν οἴκαδε
 γένους τε ὁμοίως καὶ λόγου τὴν ἀρχὴν δίδωσιν.

Γενναῖος μὲν δὴ καὶ καλὸς κάγαθος καὶ πᾶσαν μετελθὼν 11
 15 ἀρετὴν, ὁσῆς ἀνθρώπων ἢ φύσις ἤξλωσεν τῶν ὀνομάτων του-
 τῶν γενόμενον, (ὁ) πατὴρ τοῦδε τοῦ παιδός, ὁ Φρόντων, περὶ οὗ
 τί ἂν λέγοιμεν, προληψομένων ἂ τις ἂν εἴποι τῶν ἀκρωμένων,
 αὐτ' οἴμαι μὴ πάσαι μεταστάντος τάνδρος εἰς τὴν καλλῶ τε καὶ
 θεοφιλεστέραν λῆξιν, πλὴν εἴ τις Ὀμηρικῶς (δ 611) βραχεῖα προσ-
 20 ρήσει τὸ πᾶν δηλώσειεν εἰπὼν αἵματος εἰς ἀγαθοῦ, φίλον τέκος'.
 71 J
 119 D ἀλλ' ὁ τοῦ πατρὸς αὐτῷ πατῆρ, τούτῳ δὲ ὁμώνυμος, Ἀπελλάς 12
 ἐκεῖνος — ἀρχὴν γὰρ οἴμαι ταύτην μικρῷ πρόσθεν ὁ λόγος ἐν-
 εδίδου — ποῖός τις ἡμῖν; τῶν μὲν ἄλλων οὐδὲν εἵπομι' ἂν τῶν ἔδο-

nato (secundum subscriptionem) habitam esse censeas: Apellas minor Quadrati pronepos (vel quo eum nomine significare mavis) ad seriora tempora revocandus, quam quae certis finibus vitae Aristidis convenient (cf. Berl. philol. Wochenschr. 1896, 1609)

1 τὸ ποιητικόν] cf. Plat. rp. II 363 D 3 ἐμέμνητο|ἂν D αἰεὶ A¹UT²
 5 ἔργον — τύχῃ] cf. Panath. I p. 151, 15. 18 Ddf. ἐνὸς ART: om. DU εἶναι
 T: εἶναι μέρους ARDU ἀξίως om. R¹ 7 εὐχῆς προσδεῖται] cf. or. XXVI
 § 2 9 πάντ' U; παντὸς D 10 τρόπων R¹T a. ras. 13 γένους]
 hic γένος non de tota Quadrati gente, sed de ea gentis familia sola dictum,
 quam ultra avum Apellam se persequi noluisse orator significat vv. ἀρχὴν —
 ταύτην μικρῷ πρόσθεν (v. 22), quae ad nostrum locum referenda 14 κάγα-
 θός] καὶ ἀγαθός T 15 ὁσῆς ἀνθρώπων sic O ὀνομάτων] γομ in ras. R²
 15. 16 τουτῶν γενόμενον, ὁ scripsi: τούτων, εἰ (εἶτα A²) γενόμενος ARDT,
 τούτων ὁ γενόμενος U; omnem virtutem Fronto exercuit, quam per humanam
 naturam licet exercere ei, cui altera ex appellationibus illis (patris nempe et avi,
 cf. v. 12) obvenit, i. e. pater bonus erat. ΓΕΝΟΜ/Ο pro γενόμενος habuerunt
 scribae πατῆρ om. T¹ τοῦδε | παιδός R¹ 20 εἰπὼν om. T¹ ἦς R¹
 post τέκος add. οἱ ἀγορεύεις R ex Homero 21 αὐτῷ] αὐ Rsk.² ὁμώνυμος
 δὲ τούτῳ T 22 ἀρχὴν] cf. ad v. 13 23 οὐδὲν ἂν εἵπομι' ἂν RD

- μένων εἰς μέσον, οὐκ ἀνδρείαν, οὐ μεγαλοψυχίαν, οὐχ ὅσον ἐθνῶν
ἐπῆρξεν, οὐδ' ὄσας τιμὰς ἐκ βασιλέων ἐκαρπώσατο, τούτων οὐδέν·
ταῦτα μὲν γὰρ εὐξασθαι δεῖ ποτ' εἰπεῖν περὶ τοῦδε τοῦ νῦν ὄντος
ἡμῖν, καὶ χρηστάς γ' ἔχειν ἐλπίδας ὡς πατὴρ ἀμείνων οὐ μόνον
οὗτός γε, ἀλλὰ καὶ πάππου, προσθήσω δ' ὅτι καὶ τῶν λοιπῶν 5
προγόνων καθεστῆξει, δοκοῦν τοῖς τε ἄλλοις θεοῖς καὶ τῷ Παιῶνι.
- 13 ἀλλ' ὁ κοινὸν ἤδη θεωρῶ τούτῳ τε κάκεινῳ καθάπερ τοῦνομα,
τούτου μοι μνησθῆναι δοκῶ τὰ νῦν ἐν καιρῷ, καὶ μάλ' † ἀρχόμενος
τοῦ λόγου τὸ πρόσω περαινέειν ὑπερβῆναι θ' ὑπὸ περιττῆς ἡδονῆς
14 οὐκ ἔχων. ἀτάρ, ὦ δέσποτ' Ἀσκληπιε — μικρῷ μὲν σε πρόσθεν ἐπὶ 10
ταῖς εὐχαῖς ἐκάλον, παρεῖς δ' ἐπὶ παντὶ καὶ μάλιστ' ἐπὶ τοῖς
νῦν λεγομένοις —, ὦ δέσποτα, σὸν ἔργον ἦν ἄρα καὶ τοῦτο καὶ τῆς
σῆς χάριτος σόφισμα. πρότερον μὲν γὰρ τὸν Ἀπελλᾶν ἐκείνον
οὕτω σφόδρ' ἐποίησω φίλον ὥστ' οὕτ' ἀναπανομένου σὺ γε καὶ
καθεύδοντας ἡμέλεις οὕτ' ἐργηγορότος καὶ πονοῦντος ἀρίστασο, 15
ἀλλ' ἡμέρα τε καὶ νύξ ἐποιεῖ ταῦτ' πάντα τρόπον ἐκ μέσου, φασί,
πυρὸς τὸν ἄνδρα σφῆξιν· τίνα δ' οὐκ ἂν οὗτός γε καὶ ἐκ πυρὸς
αἰθρομένοιο' βουληθεῖς ἀναρπάσειεν, ὅπου γε καὶ πυρὶ σώσειεν
15 ἂν, εἰ τοῦτο βούλοιο; νῦν δ', ὡς εἰοικεν, ἡμῖν ἕτερον ἀντ'
αὐτοῦ τὸν θεράποντα σεαυτῷ τρέφεις, ὥσθ' ὁμοῦ τοῦνομα τοῦ 20
πάππου καὶ τὴν ἐκ σοῦ τιμὴν αὐτὸν διαδέχεσθαι. καὶ μοι δοκῶ σέ
τ' ἂν φιλονικῆσαι τῷ πατρὶ τῷ σῷ κάμαντὸν Ὀμήρῳ κατὰ τοῦτο·
σοὶ τε γὰρ ἄμεινον τῷ παντὶ τοῦ Ἀηλλίου παρὰ τοῖς βωμοῖς βλα-

1 ἀνδρίαν DUR² (l in ras.) 2 ὑπῆρξεν RDU¹ οὐδ' Ddf.: οὐθ' O

βασιλεύσῃ U pr. m. 4 πατὴρ — 6 προγόνων] ita ut Apellas vel eam, quam Ho-
merus (β 276 sq. παῖδες—παυροὶ δέ τε πατὴρ ἀρεῖνος) summam liberorum laudem
dixit, superet 7 ἀλλ' ὁ κτῆ.] dicit: ut nomen idem nepoti est quod avo, ita
idem Aesculapii favor et benevolentia erga nepotem atque erga avum 8 ἀρχό-
μενος τῷ πρόσω (omissis τοῦ λόγου) R; verba corrupta; pro ἀρχόμενος ci. ὄρεγό-
μενος vel γλιχόμενος Rsk., ita ut v. 9 pro θ' e Junt. δ' reciperet, hoc fortasse
verum 10 ἀτάρ] cf. Schmid p. 303; v. 9—11 distinxit Wil. 11 παρήσ R
μάλιστα DU 12 ἔργον ἦν ἄρα AT: ἦν ἔργον ἄρα RD, ἔργον ἄρ' ἦν U
14 σφόδρα DU καὶ om. R¹ (Baroc. 136) 16 ἡμέρα (= -ρα) τε καὶ νυκτὶ
D; sententia: nihil referebat dies noxne esset ad servandum virum illum; σφῆξιν
sc. ὄστε; σφῆξιν ci. Wil., quod ex ἀρίστασο aptum vult (distinguens ταῦτό,
πάντα) ταυτὸ(.) πάντα DTU²: ταῦτα πάντα A¹U¹, ταῦτ' ἅπαντα R (ταῦθ'
ἅπαντα A²) 17 τὸν ἄνδρα — ἐκ πυρὸς om. R¹D πυρὸς αἰθρομένοιο] e. g.
Hom. K 597 18 γε sic O πυρὶ σώσειεν ἂν sic D, πῦρ ἴσως εἶεν ἂν AR: πῦρ
ἴσως εἴη ἂν UT; nota ineptum lusum ἐκ πυρὸς — πυρὶ σφῆξιν 19 ἂντ' om. AR
21 καὶ μοι sic O; δοκῶ μοι c. acc. c. inf. non Aristideum (cf. Schmid p. 96)
22 φιλονικῆσαι O, fort. tamen apud hunc scriptorem tolerandum πατρὶ] Aes-
culapii κατὰ τοῦτο DUT: κατὰ τούτου A, κατοῦντο R, τα add. R²
23 τοῦδ' ἡλλίου R; Ἀηλλίου sc. φντοῦ

στάνει τὸ φυτόν, ἐμοὶ τ' ἔξεστιν αὐτὸ φῆσαι σὸν γ' εἶναι φυτόν,
 ἀλλ' οὐχ ἑτέρῳ καθάπερ ἐκεῖνος ἀπεικάζει. Πῶς δ' οὐχὶ τοῦ 16
 σωτήρος αὐτοῦ τὸ πρέμνον, καὶ μάλ' ἐν ἀκηράτοις Χαρίτων
 κήποις, ἐξ οὗ τῆς μακαρίας προήλθε γαστρούς, ἐκτρεφόμενον;
 72 J 5 ἔξεστι δ' οὐ μόνον αὐτὸ ταῖς ῥίζαις τοῦ γένους, αἱ δὴ προείρη-
 νται, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐπανθοῦσιν αὐτῶ κατὰ ταυτηνὴ τὴν ἡλικίαν
 συμβαλεῖν καὶ μάλ' ἐναργῶς, καὶ τῶν εἰς ψυχὴν καὶ τῶν εἰς σῶμα
 φερόντων οὕτως διελόμενον. τὸ μὲν γε τῆς ψυχῆς πρᾶον φθάνει 17
 τὴν ἀκμὴν τῆς ἡλικίας σπεῦδον εἰς τὸ γῆρας, οὐ μὴν κεκηκνία
 10 προσέοικεν ἢ πρᾶότης, οἷαν ἐνειργάσαντο πολλοῖς αἱ κατὰ τὸν
 βίον ἀνάγκαι, συνηβᾶ δὲ ἀνακεκραμένη πρόποντι φρονήματι. Θεω-
 ρεῖτω δ' ἀπὸ τῆς βολῆς τῶν ὀφθαλμῶν, εἴ τις ἀπολέλειπται τοῦ
 μαθεῖν ἔργῳ τὸ λεγόμενον· οὔτε γὰρ ἐπανεστᾶσιν ἀτενεῖς οὔτε
 ὕπνω δὴ τινι καθηρημένοις ἐοίκασιν ὑπὸ ταπεινότητος, ἀλλ'
 15 ἡσυχῇ σεμνότης ἡμερος ἐγείρει τὸ βλέμμα. χάρις τοίνυν, ἢ παισὶν 18
 ἐκ Θεῶν δῶρον προτεθεῖσα καθάπερ ἐκ τινος ὁμολογίας, οὐ τί
 που γυμνὴ κατὰ τοὺς ζωγράφους, ἀλλ' αἰδῶ πολλὴν ἐπαμφιασα-
 μένη, πᾶσι τοῖς μέρεσιν ἐντέτηκεν. οὐκοῦν οὔτε ἐμειδίασεν ἄλλος
 σὺν Ἀφροδίτῃ τοσαύτῃ οὔτε μὴν ἔστησεν ἐρυθῆματι κινούμενον
 121 D 20 ἤδη τὸν γέλωτα. οὐ τοίνυν οὔτε τὸ θυμοειδὲς αὐτὸν ἐπιλέλοιπεν,
 ᾧ τεκμήριαι' ἂν τις τὴν ἀρρένων φύσιν, οὐδέ γε εἰς ἀγρῶν καὶ
 θηριῶδῃ ταύτην ἐρεθιζόμενον ἐπεξῆκται· δειγμάτα δ' ἀμφοῖν τού-

1 αὐτὸν U a. ras. εἶναι τὸ φυτόν T 2 ἑτέρῳ ARD(U¹?): ἑτέρον TU²;
 sententia: 'ego Apellam plantam tuam dicere possum, aliter atque Homerus, qui
 Nausicaam non simpliciter Apollinis plantam dicit, sed comparat tantum cum
 alia (ἑτέρῳ), Apollinis planta Deliacae'; Hom. ζ 162 sqq. 3 ἐν ἀκηράτοις Χαρί-
 των κήποις] miscet Pindari ἐξαιρετον Χαρίτων νέμομαι κάπον (O. IX 27) et
 Euripidis ἀλλ' ἀκήρατον — λειμῶν' ἐαρινὸν διέρχεται. Αἰδῶς δὲ — κηπεύει
 (Hippol. 76 sqq.); cf. v. 15 et 17 χάρις — αἰδῶ 4 τῆς μακαρίας — γαστρούς]
 haec meo quidem iudicio ab Aristidis natura et indole abhorrent 5 ἔξεστι δ'
 αὐτὸ, οὐ μόνον ταῖς T 7 καὶ s. l. U¹ post ψυχὴν c. xv litt. erasae T
 (spatium lineolis repletum) 8 τὸ μὲν γε κτέ.] cf. p. 213, 9 sq. 9 οὐ(δὲ) μὴν
 Schwarz l. c. 86 κεκηκνία T: κεκηκνία ARDU; cf. καθηρημένοις v. 14
 12 ὀφθαλμῶν] ὀμμάτων D 13 ἐπανεστᾶσιν TU: ἐπαναστᾶσιν AR²D
 (-τάσιν), ἐπανάστασιν R¹ 14 καθηρημένοις U 15 σεμνότης ἡμερος
 AR: σεμνότητος ἡμερος D (l.)UT ἐγείρει A¹ (cf. ὕπνω v. 14): ἐρεῖδει RDUT,
 ἐνεῖρει A^r 16 προτεθεῖσα ci. Cumont l. c.; χάρις tanquam praemium (δῶρον)
 pueris ex stipulatione (ut fit in certaminibus) proposita 17 κατὰ τοὺς] κατ'
 αὐτοῦ R 19 μὴν] μὲν A¹, corr. A^r 22 ταυτην] ὀργὴν Rsk., ταραχὴν
 Jacobs Lect. Stob. p. 86, λῦτταν Cumont l. c.; at ut ἐρεθιζόμενον ad τὸ θυμο-
 ειδὲς sic ταύτην ad φύσιν referendum: 'ut non tam virilis quam bestialis naturae
 (τὸ θυμοειδὲς) videatur esse' ἐξῆκται T

των αὐτὸς παρέσχηται, νῦν μὲν τῷ προσώπῳ τὴν κίνησιν τῆς
 ψυχῆς ἐπίδηλος ὢν, νῦν δὲ ἀτρέμα πείθων αὐτὴν ἠσυχάσαι καὶ
 19 γαλήνην ἰστάς. Πειθῶ δὲ ἐν ταῖς σπουδαῖς καὶ παιδιαῖς τίς ἂν
 ἀπὸ τῶν τούτου χειλῶν ἀναστήσειεν οὐ φθεγγαμένον μόνον, ἀλλὰ
 καὶ σιωπῶντος; οὔτε γὰρ εἰπὼν ἂν τις ἐντρέψειεν οὕτως ὡς οὗτος 5
 ὁ βούλεται τῇ σιωπῇ προδείξας, οὐτ' ἂν ὁ Νέστορ ἔτι δόξειεν
 [ἄν], γέρον γε ὢν ἐκεῖνος, εἰκότα φθέγγεσθαι μέλιτι παρὰ τοῦ-
 τον ἐξετασθεῖς. συνελόντι δ' οὔτε σπουδάξει δίχα φαιδρότητος,
 ἀλλὰ πᾶν, κἂν ἧ χαλεπὸν, οὐκ ἔστιν ἑορτῆς ἄνευ πραχθῆναι, τό
 20 τε ἐν τῷ μέρει τερπνὸν αὐτῷ σπουδῆς οὐκ ἀπήλλακται. εἰ δὲ 10
 δροφῶς ἡμῖν ὁ τοῦ Πλάτωνος ἐπικελεύει λόγος, χρῆ δὲ οἴεσθαι 78 J
 τοῦτο οὕτως ἔχειν, ὥστε ἐν ταῖς παιδιαῖς τῶν μαθημάτων ὅσα
 ἀναγκαῖα προμεμαθηκέναι προμανθάνειν, ὅσον τέκτονα μετρεῖν ἢ
 σταθμαῖσθαι, καὶ πολεμικὸν ἱππεύειν καίῳντα ἢ τι τῶν τοιούτων
 ἄλλο ποιοῦντα, καὶ πειραῖσθαι διὰ τῶν παιδιῶν ἐκεῖσε τρέπειν 15
 τὰς ἡδονὰς καὶ ἐπιθυμίας τῶν παιδῶν οἱ ἀφικόμενοι δεῖ τέλος
 ἔχειν, τοῦτ' εἰ δεῖ φῆσαι καλῶς ἔχειν τῷ Πλάτωνι — καὶ γὰρ πῶς
 ἔτυχον αὐτῶν ἀπομνημονεύσας οὐτ' ἀφελῶν οὐδὲν οὔτε προσθεῖς —,
 τίς [ἄν] ἡμῖν ἐκ τῆς ἀ(γέ)λης τῶν παιδῶν, ᾧ γε ἵππων μὲν ἀμιλ-

2 ἐπίδηλος ὢν) ἐπίδηλῶν ci. Rsk. 3 Πειθῶ) iam Suadam inducit Gratiarum
 (cf. p. 207, 3) comitem; nota frigidissimam transitionem (πεῖθω — πειθῶ)
 παιδιαῖς A¹ (corr. A^r), eadem mg. add. παιδείαις 4 χειλῶν U, cf. v. l. p. 182, 9
 ἀναστήσειεν) ἀποστήσειεν ci. Cumont l. c.; sententia: 'Suadam, quae labris Apellae
 insidet, nemo e summa hac ita excitaverit, ut pueri voluntati non utique oboediens
 sit' (i. e. quisvis summa Apellae pulchritudine et eloquentia se subigi patitur); inep-
 tissime invertit Eupolidis (frg. 94, 5 K.) de Periclis eloquentia dictum πειθῶ τις
 ἐπεκάθιζεν ἐπὶ τοῖς χεῖλεσιν 5 οὕτως) οὗτος, ut videtur, R¹ 7 ἄν secl.
 Cumont l. c. μέλιτι) cf. Hom. A 249 τοῦτον) τούτω, solum ω (non accen-
 tus) R² in ras. (R¹ incertum) 8 οὔτε ART: οὔποτε DU δίχα) apud
 Aristidem unicum foret exemplum, cf. Schmid p. 95 9 ἑορτῆς ἄνευ) ἄνευ
 pronominis subiunctum (ut pro Rhet. II p. 14, 18 Ddf. τούτων ἄνευ, Schmid p. 64)
 apud scriptores Atticos invenitur, substantivo subiunctum poeticum, quare Ari-
 stides eo uti non solet. 'ἑορτῆς corruptum' Pierson (cf. ad p. 171, 22); at cf.
 Plat. Phaedr. 276 B παιδιαῖς τε καὶ ἑορτῆς χάριν δροφῆ ἄν, qui locus cuius
 sophistae causa fieri potuit dilatandi vocis ἑορτῆς notionis propriae fines
 πραχθῆναι ADUT: προαχθῆναι RT² mg. c. γρ. 12 παιδιαῖς καὶ τῶν R,
 locus Platonius (Leg. I 643 C) incipit καὶ δὴ καὶ τῶν μαθημάτων; cf. v. l.
 p. 205, 20 15 ποιοῦντα sic O 16 ἀφικόμενος U ἀφικόμενους αὐτοὺς
 δεῖ Plat. (Euseb.) 17 τοῦτ' εἰ) τ' εἰ in ras. A² (A¹ incertum) 19 ἄν
 seclusi τῆς ἀγέλης scripsi: τῆς ἄλλης T, τῆς ἄλλης A^rRDU; τῆς ἄλλης
 τῶν παιδῶν συμμορίας τούτω παράλληλος A²; ἀγέλαι (παιδῶν et ἀνδρῶν)
 Plat. legg. VII 794 A, III 694 E; ceterum praeter Lacedaemoniorum et Cretensium
 notissimae ἀγέλαι νέων ex inscriptionibus Asiaticis γ' T

122 D *λαι και κυνῶν ἀσκήσεις ἀφείνται, τοσοῦτου δεῖ τι τῶν χειρόνων
 νοσεῖν ἢ κατὰ ταῦτα ἐν οἷς ὁ τε νῦν βίος ἐστὶν αὐτῶ καὶ ὁ λοιπὸς
 μέλλει γενήσεσθαι; λέγων δ' . . . ἀγῶνες παιδικοὶ κατὰ τὰς παλαι-
 5 στρας καὶ λόγων ἀμιλλαι· προῖὼν δ' ἤδη τῆ παιδιᾷ μαντεύεται 21
 τὸ μέλλον ἀτεχνῶς τὴν ἑαυτοῦ τύχην γυμνάζων, καὶ δικαστῆς ἤδη
 κάθηται. πάντως οὐκ ἠγνόηκεν ἢ φύσις τὴν διὰ τῆς παιδιᾶς
 ὁδὸν ἐπὶ τὴν ἀληθῆ τύχην, καὶ τούτῳ γε οὐκ ἂν τις ἐπιτιμήσειεν
 ὡς ἀδίκως δικάσαντι, καθάπερ τῷ Κύρῳ φασὶ τὸν διδάσκαλον τῆς
 10 δικαιοσύνης, ἐπεὶ καὶ Κύρου τὴν δικαστικὴν ἐστὶ σοφώτερος, παρ'
 οὐδενὸς αὐτῆν ἐκμαθῶν. τοιοῦτόν ἐστι καθαρὰ φύσις, ἐξ ἀκηράτου 22
 γε τοῦ κηροῦ πλασθεῖσα κατὰ τὸν Πλάτωνα (Theaet. 194 E), μέσην
 ὑγροῦ τε καὶ μαλθακοῦ καὶ τοῦ σκληροῦ καὶ λιθώδους τὴν πλάσιν
 ἔχουσα. τί δ' ἂν εἴποις, ὅταν εἰς θεὸν ἠγεμόνα τοῦ παντὸς ἀναφέρῃ
 καὶ θεόν, ᾧ μέλειν ἐκ προγόνων αὐτὸς ἐδόθη, πρέπων γε πατέρων
 15 ἀγαθῶν ἀγαθὸς διάδοχος ἔκγονός τε καὶ παῖς καὶ πᾶν ὅσον προσει-
 πεῖν ἐξέστιν; Ὡς τρεῖς ἐκεῖνοι καὶ πολλὰκις εὐδαίμονες, οἱ τὴν μόνην 23
 τῶ γένοι τῶ τῶν ἀνθρώπων ἀποδοθεῖσαν ἀθανασίαν ἐν σοὶ καρ-
 123 D πούμενοι, καὶ μετὰ τῆς μνήμης τῆς ἑαυτῶν κληρόν σοι μεγαλο-
 πρεπέστερον τῶν ὑπὸ τε γῆς καὶ ὑπὲρ γῆς θησαυρῶν καταλιπόντες
 20 τὴν ἑαυτῶν δόξαν, ἧς ἐπιβιβάζει σε τὰ νῦν ἀσφαλῶς (ὁ) θεὸς αὐτὸς
 74 J ἐπιστάς αὐτὸν αἰτήσας ὅσον αὐτὸς τε ἐβούλετο καὶ τοῦ γένους ἢ
 πρόσθεν ἀπῆται τάξις. οἶα γὰρ οἶα ταυτηνὴ τὴν μακαρίαν ἡμέραν 24*

2 νοσεῖν] intellege: τοσοῦτου δεῖ νοσῶδῶς (τὴν διάνοιαν) διακεῖσθαι πρὸς
 τι τούτων (sc. ἕκων — ἀσκήσεις p. 208, 19 sq.), ἃ δὲ χεῖρω τούτων ἐστὶν ἐν
 οἷς κτέ. ἐστὶν om. U 3 μέλλει γενήσεσθαι DUT: μέλλει ἐνήσεσθαι AR
 (unde ἐνέσεσθαι ci. Ddf., at hiatus fugit orationis auctor) λέγων A a. ras.
 R: λόγων DUT, λέγω A p. ras. (Junt.) lacunam indicavi; e. g. λέγων δὲ (καὶ
 πρῶτων καὶ παλίων καὶ σπουδάζων ἐμφανῶς ἐνδείκνυται ὅτι πάντ' αὐτῶ
 νῦν) ἀγῶνες —, προῖων δ' ἤδη τῆ παιδιᾷ κτέ. παιδικοὶ scripsi: παῖδες οἱ
 O 4 προῖων] i. e. graviora tractans vel quae provectoris sunt lusus; tamen
 τῆ παιδιᾷ ad μαντεύεται — γυμνάζων redit (ἢ ἀληθῆς τύχη 'condicio futura'
 opposita) 6 πάντως A: πάντως δ' RDUT; cf. p. 210, 13 sq. ἠγνόησεν T,
 ἠγνόηται D τὴν] τῆς R 8 ὡς|δ' ἀδίκως R φασὶ Xenoph. Cyr. I 3,
 16 sqq. (Wil.), cf. Herod. I 114 11 τὸν erasum R 12 (τοῦ) ὑγροῦ Cumont
 l. c. 13 ἀναφέρει] non ad φύσιν, sed ad deum ipse Apellas virtutem (iustitiam)
 suam refert 14 καὶ θεῶν U¹ μέλλειν T a. ras. αὐτὸς scripsi: αὐτῶν
 ARDT, αὐτῶ U 15 ἔγγονος D 17 alterum τῶ om. T; sententia e Plat.
 symp. 208 B (206 E) 18 κληρόν κτέ.] imitatur [Plat.] Menex. 227 B (Kaibel)
 19 τῶν δ' ὑπὸ τε R γῆς ART: γῆν DU ὑπὲρ Rsk.: περὶ O γῆς scripsi:
 γῆν O, cf. p. 31, 20 (v. l.) 20 ἐπιβιβάζει] verbi (ut ἐπιβαίνειν) c. gen. coniuncti
 alterum exemplum schol. Aristoph. pac. 141 ὁ add. Wil. 21 αὐτὸν αἰτήσας
 ARD, αὐτὸν αἰτήσας U: αὐτὸς αἰτήσας T τε R (ci. Ddf.): γε ADUT.
 22 οἶα — οἶα O (edd.; corr. Schwarz l. c. p. 87)

Aristides II.

καὶ θεοῖς κεχαρισμένην ἕτερα μετ' οὐ πολὺ διαδέξεται, δυοῖν ἀρ-
χαῖν ἔτους ἑνὸς εἰς ταῦτ' οὐ συνιουσῶν· ἢ τε γὰρ παρούσά σοι τῆς
γενέσεως ἀρχὴ μέγιστον, ἀγαθὸν ἐπάγουσα τὸν ἐνιαυτὸν ἐξ ἀρχῆς
εἰς τέλος, ἢ τε αὐτίκα διαδεξομένη ταύτην ἕτερα πάλιν ἀρχή,
καὶ ταῦθ' ἑνὸς οὔσα ἔτους καὶ ταύτου, καθέστηκεν, τὸ πατρῶν 5
25 σοι (καὶ) προγονικὸν ἐπὶ χρησιτῇ τύχῃ στρόφιον ἀποδιδοῦσα. καὶ
μοι δοκεῖ προλαβὼν ὁ θεὸς τὴν [ἔτι παιδῶν] . . . νενομισμένην τιμὴν
ἐπὶ τοῖς τῶν ἱερῶν Ἀσκληπιείων ἄθλοις ἀποδοῦναι σοι, πατρόςθεν, 124 D
ὡς πολλάκις εἴρηται, καὶ τῶν ἀνωθεν πρὸ τοῦ πατρὸς εἰς σὲ
καθήκουσαν, ὡσθ' ἅμα τε πεπληρωκέναί πᾶν ὅσον ἦν θέμις καὶ 10
μεταβαίνοντα λοιπὸν ἐκ παιδῶν εἰς ἀνδρας, ἥπερ οὖν ὁ βασιλεῖος
τάττει νόμος, ἀποδεδόσθαι λοιπὸν ἤδη ταῖς ἐκ τοῦ βασιλέως εἰς
26 σὲ τιμαῖς, ἃς τοῖς τηλικούτοις ἀνδρουμένοις ἤδη νέμει. πάν-
τως οὐ πρόρω μαντικῆς ἡμῖν ἔστιν, Ἀπόλλωνος ὦν. ὦ χρη-

1 δεῖν A(at ei puncto notavit A^r) D δυοῖν|||ἀρχαῖν U 1. 2 ἀρχαῖς ex
ἀρχαῖν ut vid. (non invicem) corr. T¹ 2 ταυτὸν U 3 μέγιστον] praedi-
catum, sc. καθέστηκεν v. 5; ἀρχὴ μεστὸν ἀγαθῶν ci. Rsk. ἀγαθὸν RDUT:
ἀγαθῶν A 4 ἢ τε κτέ.] intellege: ἢ — διαδεξομένη (sc. ἀρχή, 'initium'; sub-
iectum) καθέστηκεν ἕτερα πάλιν ἀρχή ('munus'; praedicatum), καὶ ταῦθ' ἑνός —
ταύτου, i. e. et haec ἀρχή unum (totum) annum complectitur eundemque cuius
altera illa ἀρχή (initium) est 5 οὔσα scripsi: ὄντος O ἑνὸς ἔτους ὄντος
U καὶ ταῦτ' οὐ A¹ (-τ' οὐ A^r) R 6 καὶ add. Rsk. στρόφιον Schwarz
l. c. p. 90: τροφεῖον O 7 δοκεῖ O: δοκεῖν A^r ἔτι παιδῶν seclisi: ἔτι
ART, ἔτ' ἐκ D ἔτι|ἐκ U; ἐπὶ Baroc. 136, quod probaverunt Jebb, Ddf., Schwarz,
τὴν (οὐκ) ἐπὶ παιδῶν νενομισμένην vel τὴν ἐπὶ παιδῶν (οὐ) νενομισμένην
Rsk., qui omnes v. προλαβὼν refutantur; ἔτι παιδῶν aut interpolatum aut cor-
ruptum ex ἔτι παιδί (παι), quod glossema ad προλαβὼν (— ἀποδοῦναι σοι)
extrusit notionem velut ἀνδράσι 8 Ἀσκληπιείων scripsi (apud atticistam):
ἀσκληπιείων ADUT², ἀσκληπιῶν R(-ιῶν) T¹, quod utrumque in nummis et in-
scriptionibus (Head. H. N. p. 443. 629. 676. CIA. III 1202, 31. CIG. 3208; Mi-
onnet Suppl. VII 638, 35. CIA. III 1146); cf. v. l. p. 80, 24 ἄθλοις om. U¹
9 καὶ Rsk.: καὶ O πρὸ sic O; πρὸς Junt. (edd.); vv. πρὸ τοῦ πατρὸς
suspecta 10 καθήκουσαν Rsk. ('redit enim ad τιμὴν'): καθηκουσῶν O
πεπληρωκέναί] σε ex εἰς σὲ mente supplendum esse monet Rsk.; sed aegre
careo pronomine, quia fere necessario ex antecedentibus Ἀσκληπιῶν subiectum
intellegitur πᾶσαν ὅσον R 11 ἥπερ A('A²) R 12 εἰς om.
D 13 νέμει πάντως· οὐ A 14 ἀπόλλωνος ὦν· ὦ D ἀπόλλωνος
ὦν ὦ A¹ ἀπόλλωνος· ὦν ὦ R: ἀπόλλωνος ὄν· ὦ UTA²(ὄν ὦ). Ἀπό-
λων, ὅσφ ci Rsk.², Ἀπόλλωνος, ὄπον Schwarz l. c. p. 91, falluntur. Sententia:
'Aesculapius ante legitimum tempus sacerdotio te ornavit, ut nihil obstet, quo-
minus sumpta toga virili in cursum honorum descendas, quem imperatorum lex
saxxit. omnino non caret (deus, cf. v. 7) vaticinatione vera, Apollinis cum filius
sit. o praeclaram illam spem (quam ex omine illo praecipere animo licet), praeclaram
hanc quam mox (Apella sacerdotio fungente) ipsis his oculis redditam videbimus'

σταί μὲν ἐλπίδες ἐκείναι, χρῆσται δὲ αἱ νῦν εἰς ὀφθαλμοὺς ἡμῖν
 αὐτίκα ἤξουσαι. ἐγὼ μὲν γε ἤδη τινὸς κουφότητος αἰσθάνεσθαι μοι
 δοκῶ, καθάπερ Διομήδης Ὀμήρῳ (E 122) πεποιοῖται πρὸς τῆς Ἀθηνᾶς
 ἐλαφρὸς τε ὁμοῦ τὰ μέλη καὶ καθαρὸς τὰς ὕψεις, καὶ κατέχειν
 5 ἑμαυτὸν ὑπ' εὐφροσύνης οὐκ ἔχω. καλοὶ μὲν γὰρ καὶ κοσμεῖν ἴσως 27
 ἀρμόττοντες καὶ οἱ παρελθόντες ἤδη σοι τῆς γενέσεως ἐνιαυτοῦ
 ... δηλοῦν ἅπαντα τὰ σοι προσόντα, πολὺ δέ μοι δοκεῖ καλλίων ἐκεί-
 125 D νων δδε ὁ νυνὶ παρῶν εἶναι, μόνον τῶν μετ' αὐτὸν ἠττησόμενος,
 τὰ δ' ἄλλα τοὺς ἐξήκοντας ἤδη νικῶν· ἐν ᾧ σε προσβλέπομεν οἰ-
 10 κεῖοί τε καὶ συγγενεῖς καὶ διδάσκαλοι καὶ ἠλικιωταὶ καὶ πᾶν φί-
 λιον γένος ἠδὲ πρὸςβάλλοντα τὴν ὕψιν ἀπὸ τῆς ἀλουργίδος τῆς
 ἱερᾶς τοῦ σωτήρος πρέποντά τε τῇ ὥρᾳ τοῦ ἔτους τὴν τῆς ἠλι-
 κίας ὥραν, ἀτεχνῶς ἄστéρι ὀπωρινῷ ἐναλλαγμῶν καὶ κατ' ἐκείνον
 75 J τὴν ἀγγλὴν ἀφιέντα· ἀρμόττων γε ὁ ἀγωνοθέτης οὕτως ἰ τῷ προ-
 15 ελομένῳ.

Σὰ ταῦτα, ᾧ δέσποτα, οὕτω γὰρ ἄμεινον εἰς ἀρχὴν ἀναγαγεῖν 28
 τὸν λόγον ἐπευξάμενον αὔθις, σὰ ταῦτα. φέρ' οὖν αὐτὸς ἡμῖν
 τοὺς οἴακας ἐλών, ὥσπερ οὖν ἤδη κατέχεις, ἐκσφῆξε τὸν οἶκον, δι-
 δούς μὲν ἐκ τοῦ μεγάλου βασιλέως τούτῳ τιμὰς ἄσπερ οἱ τούτου
 20 πρόγονοι παρὰ τῶν ἐκείνου προγόνων ἐκαρποῦντο, διδούς δὲ αὐτῷ
 βασιλεῖ καὶ γένει τῷ βασιλέως τὸν αἰῶνα πάντα διοικεῖν, ὥσπερ
 οὖν ἔλαχεν ἐκ Διός, τούτῳ τε τὸν πεπρωμένον ἐν εἰδαιμονίᾳ δι-
 ἀγειν παρασχὼν χρόνον, παισὶν ἐκ παίδων, τὴν διαδοχὴν τοῦ γένους
 τῆ τε πόλει καὶ σεαυτῷ διαφύλαττε.

2 μοι om. R¹; ad v. 2—5 cf. Aristid. or. LIII § 1 7 (καὶ) δηλοῦν Rsk.;
 δηλοῦντες ci. Schwarz l. c. p. 90 (debebat δηλώσαντες esse) τὰ om. D δ'
 ἔμοι R 8 μόνων DUT αὐτῶν T ἠττηησόμενος ci. Canter, non necessa-
 rium 9 τοὺς ἐξήκοντα D (sic) 11 προσβαλόντα R 13 ἄστéρι — ἐναλλαγμῶν]
 Hom. E5 14 γε Rsk.: τε O; cf. p. 209, 14 ὁ D: om. ARUT οὕτως RDU a. corr.:
 οὕτως ATU p. corr. 16 ἀγαγεῖν T 17 φέρε R 18 ὥσπερ] ad ω mg. ο
 add. A¹ aut A^r ἐλών] ἔχων ci. Rsk. 19 τούτῳ DUT: τούτου AR 21 τῷ]
 τοῦ D πάντα sic O 22 ἔλαχον ci. Wil., fort. recte τούτῳ D; τούτῳ
 sc. τῷ γένει (oppositum γένει τῷ βασιλέως), ad quod appositio παισὶν ἐκ παίδων
 24 φύλαττε DU. Subscr. γενεθλιακός· ὑπεβλήθη πρὸ μᾶς τοῦ ἀναγνωσθῆναι
 ἐν τῇ καθέδρᾳ τῇ ἐν περγάμῳ αὐτοῦ ὄντος ἐτῶν κθ A^r; ἀπελλά γενε-
 θλιακός T

XXXI.

(11) ΕΙΣ ΕΤΕΩΝΕΑ ΕΠΙΚΗΛΕΙΟΣ.

I 126 D
I 75 J

Ἡ μὲν ἐπίδειξις οὐδαμῶς εὐτυχήσῃ οὐδὲ κατ' ἐλπίδας, ἀναγκαῖα δὲ τῆς τε πόλεως ἕνεκα καὶ τῶν οἰκειῶν τῶν Ἐτεωνέως καὶ προσέτι γε ἡμῶν αὐτῶν παραμυθίας. οἶμαι δ' εἰ καὶ μήπω πρόσθεν θρήνοι κατ' ἀνθρώπους ἐνομισθήσαν, νῦν γε ἐπὶ τῷδε δικαίως ἂν ἄρξασθαι. τί γὰρ οὐκ ἂν τις οὐδύραϊτο; πότερον τὴν ἡλικίαν 5 ἢ ἔχων οἴχεται, ἢ τὴν ἀνδρείαν ἢ κέρυπται κακῶς, ἢ τὴν σωφροσύνην ἢς οὐδ' ἂν παράδειγμα ἑσθλῶς εὐροί τις, ἢ τὰς ἐλπίδας ὧν στέρεται μὲν αὐτός, στέρονται δὲ οἰκεῖοι καὶ φίλοι καὶ πόλεις 2 καὶ πᾶν ὄσον εἰς τὴν νῦν Ἀσίαν τελεῖ; ποῖος ταῦτα Σιμωνίδης θρηγήσει, τίς Πίνδαρος ποῖον μέλος ἢ λόγον τοιοῦτον ἐξευρών; 10 127 D τίς χορὸς ἄξιον φθέρξεται τοιοῦτον πάθους; ποῖα δὲ Ἀύσηρις Θετταλῆ τοσοῦτο πένθος ἐπένησεν ἐπ' Ἀντιόχῳ τελευτήσαντι, ὄσον νῦν μητρὶ τῇ τοῦτου πένθος πρόκειται; Οὐ μὴν 3 ἀρκέσει σιωπῇ θρηγεῖν οὐδ' ὄσον βοῶντας τοῦνομα, ἀλλὰ τι καὶ 76 J κόσμον τῷ θρήνῳ προσέσται. τί γὰρ καὶ φοβησόμεθα μὴ λέγοντες 15 ψευσόμεθα, οὐ τὸ μὲν γένος τοσοῦτον πρῶτον ἐν τε τῇ πόλει καὶ τῇ Ἀσίᾳ, ὥστε μὴδ' ἂν ἐν' ἀμφισβητήσαι; πάντες γὰρ ὡς εἰπεῖν καθ' ἓνα πρῶτεουσιν· καὶ μὴν τῷ γε πρὸς πατρός τὸ πρὸς μη-

Libri SDUT = O; pauca adnotavi e B

Titulus: εἰς ἐτεωνέα ἐπικήδειος UT: ἐτεωνέως ἐπικήδειος S; om. D. Oratorem enarravit J. Bauer, die Trostreden des Gregor. v. Nyssa in ihrem Verhältniss zur antiken Rhetorik (Marpurgi 1892) p. 27 sqq. 2 πόλεως] Cyzici, cf. p. 215, 22 et Herm. 1897, 500 3 οἶμαι — 5 ἄρξασθαι] cf. Liban. III 274, 16 sqq. 4 κατ' ἀνθρώπων Rsk.², at sententia est 'inter homines' 6 ἢ τὴν ἀνδρείαν D: καὶ τὴν ἀνδρείαν U(-lan) T, ἢ τὴν ὄραν S, γρ. ὄραν U² mg.; cf. p. 215, 18 μάλλον δὲ ἀνήρ 7 οὐδ' ἂν SD: οὐδὲν UT 8 οἰκεῖοι scripsi: οἰκέται O πόλεις S a. ras. UT: πόλις DS p. ras.; articulus omissus (<ῆ> πόλις ci. Rsk.) pluralem verum esse demonstrat; 'complurium urbium civem Eteoneum ut clarissimi patris filium fuisse hinc colligendum 9 τὴν νῦν Ἀσίαν] Asiam provinciam (cf. p. 25, 3), cuius Cyzicus erat (Marquardt, Röm. Staatsverw. I 334. 340) 11 χορὸς] Σησίχορος ci. Taylor ad Lysiam p. 686; Stesichorum naenias (Θρήνος) non composuisse monet Wil. Ἀύσηρις Θετταλῆ] schol. Theocr. 16, 34 ὁ Ἀντιόχος Ἐχερατίδου (principis Thessaliae, Larissaei) καὶ Ἀντιόχου (corr. Valesius: οἰκιστοῦ) υἱὸς ἦν, ὡς φησὶ Σιμωνίδης (frg. 34 B.⁴); cf. Anacr. ep. 103. 109 B.⁴ (L. Weber, Anacreontea [Gottingae 1895] p. 31 sq.; Wil.) 14 σιωπῇ — τι καὶ κόσμον — προσέσται] cf. or. XXXIX § 3 15 φοβηθησόμεθα T 16 ψευσόμεθα D γένος — πρῶτον] cf. Herm. l. c. τοσοῦτον ci. Rsk., at cf. p. 217, 12 ἐν τε om. D 17 ὥστε] ὡς D ἓνα D 18 τῷ UT τό SD τῷ τῷ ex τῷ corr. D'S²

τρὸς ἐφάμιλλον. αὐτοὶ δὲ οἱ γονεῖς ὁ μὲν ἀνδρῶν γνωριμώτα-
 τος, ἡ δὲ γυναικῶν σωφρονεστάτη, ἀλλὰ καὶ εἰς παίδων τῶν
 αὐτῆς ἐπιμέλειαν κρείττων ἢ γυνή. τροφή δὲ καὶ φύσις ἀξία τῆς 4
 γενέσεως, ᾧ γε τροφὸς μὲν καὶ φύλαξ ἡ μήτηρ, σῶμα δὲ καὶ ψυχὴ
 5 πρέποντα ἀλλήλοισι. ἰδεῖν μὲν γε κάλλιστος καὶ μέγιστος καὶ τελεώ-
 τατος τῶν ἐν τῇ ἡλικίᾳ καὶ πλεῖστον ἡδονῆς τῷ θεωμένῳ προσ-
 βάλλων, τὸν δὲ τρόπον κοσμιώτατος καὶ ἐλευθεριώτατος, μεγαλο-
 πρεπεία μετ' ἀφελείας ἐμπρέπων, ὥστ' οὐκ ἦν εἰκάσαι πότερον
 παῖς ἐστὶν ἢ νεανίας ἢ πρεσβύτης. τὸ μὲν γὰρ ἀποίητον παιδός,
 10 ἡ δὲ ἀκμὴ νεανίου, φρόνησις δὲ πρεσβύτου. ἦν δ' ἀγαθῆναι τῆς 5
 128 D μὲν συνέσεως τὸ μηδαμῇ θρασὺ μηδὲ ἱταμὸν μηδὲ αἰσθᾶδες, ἀλλ'
 ἐν σχολαῖσιν τῷ ἡθελίῳ τὸ ἀγγίνοον εἶναι, τῆς δ' αἰσθᾶσεως τὸ
 μηδαμῇ νωθρὸν μηδὲ ὑπτίον μηδὲ ναρκῶδες, ἀλλ' ὥσπερ ὥρας
 ἡρινῆς εἰς κεκραμένης (τὸ) ἐξ ἴσου τὴν δξύτητα τῇ πραότητι καθ-
 15 ἐστάναι καὶ μήτε τὴν σωφροσύνην μήτε τὴν χάριν εἰς ἀλλήλα βλά-
 πτεσθαι. δε γε τῆς μὲν μητρὸς οὕτως εἶχετο ὥσπερ οἱ πρὸς τῷ 6
 μαστῷ παῖδες, τὸν δὲ ἀδελφὸν ὡς παῖδα ἠσπάζετο, τῶν δὲ μαθη-
 μάτων οὕτως εἶχετο ὥσπερ οὐκ ἐξὸν ἄλλως αὐτὸν ζῆν. ἀ δ' ἤκουσε
 παρααρχῆμα ἠπίστατο, ἰδὼν δ' εὐθύς ἂν ἔγνω ποῖός τις ἀνὴρ καὶ
 20 πότερον ἀσπάζεσθαι χρὴ ἢ φυλάττεσθαι. νομίσας δὲ εἰς ἔχειν τὸ
 71 J Ὀμηρικὸν τὸ ὀὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανιῆ' (B 204) καὶ τοὺς διδα- 7
 σκάλους τοὺς πολλοὺς εἰς ἀμαθίαν μᾶλλον φέρειν, προεἶλετο μὲν
 διδάσκαλον ἐξ ἀπάντων ὄντινα δὴ καὶ προεἶλετο, οὐ γὰρ ἔμοιγε
 εὐπρεπέστερόν ἐστι λέγειν, τούτῳ δ' οὕτω προσέκειτο ὥστε ἅπαντα
 25 πράττων, ὅσα τὸν φιλομαθέστατον καὶ φιλοστοργότατον προσῆμεν,
 οὐδεπώποτε ἔδοξεν ἑαυτῷ τῆς ἀξίας ἐγγὺς εἶναι. [καὶ] συνὼν μὲν 8
 γε οὕτως ἔχαιρεν ὡς μόνον τοῦτον βιώσιμον ὄντα αὐτῷ τοῦ βίου
 τὸν χρόνον· εἰ δὲ τι κωλύσειεν, ἡμιᾶτο μὲν, ἡτιᾶτο δ' οὐδεπώποτε.
 ἀκρωόμενος τοίνυν οὕτω σφόδρα τῶν λόγων ἦν ὥστ' οὐκ ἐσχόλαζεν
 30 ἐπαινεῖν, ἀλλ' ὥσπερ οἱ διψῶντες σιωπῇ πίνουσιν, οὕτως ἐκείνῳ

3 αὐτῆς DS¹ 8 μετ' ἀφελείας Rsk.: μετὰ φιλίας O 14 κεκραμένην
 ci Rsk. (abundaret aut εὐδ' aut ἐξ ἴσου) τὸ addidi; constructio: (τῆς σωφρο-
 σύνης ἀγαθῆναι ἦν) ὥσπερ — κεκραμένης τὸ ἐξ ἴσου — καθεστάναι 18 εἶχετο
 om. U ζῆν αὐτὸν U δ' UT: om. SD 19 ἂν ἔγνω] ἀνέγνω D 20 δ' UT
 24 εὐπρεπέστερόν scripsi: εὐπρεπέστατόν O; cf. or. LI § 35 οὕτως T
 29 οὕτως T 30 ὥσπερ οἱ κτέ.] cf. Plat. symp. 214 B οὔτε τι λέγομεν ἐπὶ τῇ
 κύλικι οὐτ' ἐπάδομεν, ἀλλ' ἀτεχνῶς ὥσπερ οἱ διψῶντες πιόμεθα; (cf. or. XXXIX
 § 3) aut ἤρκει ἐκείνῳ aut aptius ἐκείνῳ (γ') ἤρκει (Kaibel) scrib., ut hiatus
 vitetur, quem Aristides fugit in hac oratione; quae contra afferri possunt χρῆ(.)
 ἢ v. 20 et νυκτὶ ἐκάστη p. 214, 7, τιλὼς ὡς 215, 15 iustam habent excusationem

ἤρκει δέχεσθαι τὰ λεγόμενα, τῷ σχήματι καὶ τῷ νεύματι καὶ τῇ φαιδρότητι τὴν χαρὰν ἐμφανίζοντι, ἣν ἐπὶ τοῖς λόγοις εἶχεν. αἰεὶ δ' ἂν εὖρες αὐτὸν ἢ βιβλίον μεταχειριζόμενον ἢ λόγους ποιοῦντα ἢ τὴν μητέρα εὐφραίνοντα οἷς διηγείτο ἢ οἷς ἐπεδεδίκνυτο, πάντως δ' ἐν τούτῳ τῷ σχήματι πᾶν πρᾶττοντα <δ> καὶ γραφῇ μιμήσα- 5
9 σθαι κάλλιστον ἦν. ἃ δὲ τοῖς ἐνταῦθα ἤκουσιν ἡλικίας ἐφ' ἡμέρα καὶ νυκτὶ ἐκάστη παιζεται, ταῦτ' ἐκείνῳ καθάπερ μῦθοί τινες ἦσαν· ἀλλὰ γυναικῶν μὲν μία σύσσιτος ἦν ἡ μήτηρ, παίδων δὲ εἰς ἀδελφός, φίλοι δὲ οἱ ταῦτὰ προσηρημένοι καὶ κατὰ τοὺς αὐτοὺς 10
10 συνιόντες λόγους· ὁ δ' ἐπρεπε καὶ διὰ πάντων'. ἄγαλμα δ' ἂν τις ἐφησεν τῆς Αἰδοῦς αὐτὸν εἶναι, ᾧ γε τὰ μὲν πολλὰ σιωπᾶν ἐξήρκει, εἰ δέ τι φθέγγοιτο, εἶδει φλέγεσθαι· οὐκ οὐκ ἄλλως γ' ἂν ἤκουσας αὐτοῦ φωνήν, ἀλλὰ χρῆν ἢ ἐρυθρίασάντα εἰπεῖν ἢ εἰπόντα ἐρυθριᾶν· οὕτως ἀθέατος καὶ ἀνήκοος καὶ ἀπειρος ἀπάντων τῶν αἰσχίστων διεβίω. λόγους δὲ καὶ παιδείαν εἶδε μόνα, ὅς καὶ 15
11 τελευτῶν εἰς ταῦτα ἐτελεύτησεν, [εἰς] πανηγυρικὸν καὶ μελέτας βοῶν. Ὡ πάντα σὺ κάλλιστε παίδων, ᾧ τῆς μὲν προσηκούσης ἡλικίας οὐκ ἐπιλαβόμενος, τῆς δ' ὑπαρχούσης σεμνότερος καὶ πρεσβύτερος φανεῖς, σὲ ποθοῦσι μὲν ἡλικιωτῶν χοροί, ποθοῦσι δὲ πρεσβύτεροι, ποθεῖ δὲ ἡ τὰ μέγιστα ἐπὶ σοὶ πόλις ἐλπίσασα, ἣν 20
12 νῦν δὲ ἐξελήλεκται δυστοκήσασα. ᾧ κύκλοι μὲν ὀφθαλμῶν ἐκείνων κεκλειμένοι τὸν ἅπαντα ἤδη χρόνον, κεφαλὴ δὲ ἡ πρότερον χαριεστάτη νῦν ἐν κόνει, χεῖρες δὲ ἀφανεῖς· ᾧ πόδες οἷον φέρον- 25
τες τὸν δεσπότην ὑπεδώκατε. ᾧ νυμφίου <σύ> γ' ἐλεινότερος ἄρτι

78 J

180 D

1 καὶ τῷ sic O 5 δ add. Rsk. 9 ἀδελφός legi: ἀδελφός O ταῦτα D
10 ὁ δ' — πάντων] Hom. M 104 ἄγαλμα — Αἰδοῦς et φλέγεσθαι] ex Aristoph. nub.
995. 992 (Jacobs, Ddf.) 11 ἔφησε O(-v B) 14 οὕτως T pr. m., οὕτος B
ἄπειρος καὶ ἀνήκοος U¹; cf. cf. p. 184, 14 15 εἶδε] οἶδε U¹, ἦδε U²; cf.
oppositum ἀθέατος 16 εἰς secl. Rsk. 18 σεμνότερος φανεῖς καὶ πρεσβύ-
τερος T (B) 19 σε||ποθοῦσι S 21 πρόνῳν πρῶτα] cf. ad p. 215, 10 22 καλλι-
τεκνός SDU: καλλιπαις T, cf. δυστοκήσασα 23 δ' T ἐξελήλεκται D (sic)
ἐξελήλεκται ὡς δυστοκήσασα Junt., at cf. e. g. p. 92, 27 24 κεκλεισμένοι
UT post κεκλεισμένοι spatium sex litt. vacuum relictum in S, unde (cf. ad
p. 78, 9) lacunam indicavi; deest fort. adverbium 25 ἐν κόνει] cf. or. XIX § 2
post ἀφανεῖς epitheton ad manuum laudes pertinens desiderat Rsk. 26 σύ ad-
didi γ' scripsi: τ' S a. ras. T, om. DUS p. ras.; neque τ' ferri potest neque
hiatus (cf. ad p. 213, 30); praeterea pronomem desideratur (-IOYCY), cf. v. 17
ἐλεινότερος U ἄρτι adiectivi locum tenens ad νυμφίου trahendum

καομένων καὶ στεφάνοις μᾶλλον πρέπων [ἢ Θρηγνείν], οἶαν ἐν ὥρᾳ
 τὴν ἄωριαν ἐκίνησας, ὡς, πρὶν ὑμέναιον ἄσθῆναι σοι καιρὸν εἶναι,
 τοὺς Θρήγους ἄδειν κατέλαβεν. ὦ σχῆμα κάλλιστον, ὦ φθέγμα
 κοινὸν τοῖς Ἑλλήσιν ἀυξανόμενον, οἴχη δὴ προοιμισάμενος το-
 5 σοῦτον εὐφράνας, ὅσον λυπῆσαι μειζόνως. ἐπέρχεται μοι τὸ τοῦ
 Πινδάρου (frg. 136 B.¹) προσθεῖναι, ἄστρα τε καὶ ποταμοὶ καὶ κύ-
 ματα πόντου τὴν ἄωριαν τὴν σὴν ἀνακαλεῖ. ὦ τοῦ δευτέρου πτώ- 13
 181 D ματος, οἶος ἐφ' οἶφ τῷ νεῷ κείσαι· ὦ τῆς ἐπιθήκης, οἶον αὖ τὸ
 δεῦτερον ἡμῖν ἔσεισεν· ὦ τοῦ τραγικοῦ δαίμονος, ὃς προδείξας
 10 ἀρτίως βουλευτήρια καὶ λόγους καὶ ζῆλον καὶ χαρὰν πόρρω τούτων
 ἐν βραχεῖ κατέκλεισε τὸ δράμα. ὦ συμφοραὶ κοινὰ λογίων καὶ
 χθονίων θεῶν. Τί ποτε καὶ ἀποκρίνωμαι πρὸς τὰ ψηφίσματα; 14
 ἢ τοῦτο διὸ Ἐτεωνεὺς οἴχεται παρὰ τοὺς κρείττους; ὦ δεξιότατε
 παιδῶν, οἶόν σοι πέμπω βιβλίον, οἶων τὰ νῦν ἀπολαύεις λόγων.
 15 ἀλλὰ γὰρ ὡσπερ ἐν τραγωδίᾳ τινὶ ὡς ἀληθῶς μεταξὺ τῶν ὀδυρ-
 μῶν δοκῶ μοι κατακούειν φωνῆς ἀπὸ μηχανῆς θεοῦ τινος μετα-
 βάλλοντος τὸν Θρήγον εἰς εὐφημίαν ὠδὶ λέγοντος· παύσασθε, ὦ 15
 ἄνθρωποι, οὐκ οἰκτρὸς ὁ παῖς, μᾶλλον δὲ ἀνὴρ, οὐδὲ ἐλεεῖσθαι
 79 J δίκαιος τῆς πορείας ἦν ἐστείλατο, ἀλλ' εἴπερ τις ἄλλος, ἔχει καλῶς
 20 γε δὴ τὰ ἀνθρώπεια. οὐ γὰρ Κωκντὸς οὐδὲ Ἀχέρων τοῦτόν γε
 εἰλήφασιν οὐδὲ Θῆκη κρύψει παραλαβοῦσα, ἀλλ' ἐνκλεῆς καὶ ἀγή-
 ρως ἤδη τὸν λοιπὸν ἅπαντα χρόνον περιείσιν ἦρως, Κυζίκου πάρ-
 εδρος, τιμηθεῖς ὑπὸ Ἀπόλλωνος πατρῶου κατὰ ταυτὰ Ἀμύκλα

1 στεφάνου μᾶλλον πρέπειν D(B) ἢ Θρηγνείν O, seclusi, glossema e v. 3
 haustum ad explicandum comparativum; ἢ Θρήγοις U² (ci. Canter) 2 ἀσθ-
 ναι σοι D εἶναι, (ὁ τοῦ) Θρήγους Rsk.²; at κατέλαβεν ad usum Herodoteum
 impersonaliter dictum 4 an ἀυξανόμενον (ἀν)? προοιμισάμενος] cf. ad
 v. 8 6 προσθεῖναι] εἰ in ras. S² (προσθήναι B) 7 ἀνακαλεῖ] ἀνακλάει
 Hartung ad Pind. frg.; at cf. p. 76, 26 8 οἶος] οἶσ D τῷ νεῷ SUT: τῶν
 νεῶν in τῶν νέων corr. D m. inc.; Aristides mortem Eteonei praematuram tan-
 quam alteram Cyzici cladem opponit priori, qua affecti erant Pio imperante
 Cyziceni aedibus Cereris et Proserpinae (χθονίων θεῶν v. 12) terrae motu (ἔσεισεν)
 excisis; cf. quae exposui Herm. 1897, 497 sqq. αὖ τὸ δεῦτερον U (ci. Canter):
 αὐτὸ δεῦτερον T, αὐτοδεῦτερον S, ἀν τὸ δεῦτερον D οἶον — ἔσεισεν] Reis-
 kio tragici, Kockio (CAF. III 445 frg. 191) comici videntur esse 10 βουλευ-
 τήρια καὶ λόγους] in curia, ubi saepius illa aetate rhetores declamabant (Berl.
 philol. Wochenschr. 1896, 1609), Eteoneus paulo ante (ἀρτίως, cf. πρώην p. 214,
 21) primum (προοιμισάμενος v. 4) declamaverat 11 τὸ δράμα κατέκλεισεν
 T; cf. p. 216, 18 12 ψηφίσματα] sc. παραμυθητικά (Rhein. Mus. 1894, 424
 sqq.) 18 ἀνὴρ legi: ἀνὴρ O 20 δὴ T in confinio paginarum (fol. 229^v) omis-
 sum in mg. add. T² (aut T¹) 22 Κυζίκου πάρεδρος] herois Cyzici (Marquardt,
 Cyzicus p. 135 sq., Roscher, Lex. d. gr. u. r. Mythol. II 1774) 23 πατρῶου]
 cf. or. XXVII § 5 κατὰ τὰ αὐτὰ D

καὶ Ναρκίσσῳ καὶ Ἰακίνθῳ καὶ εἰ δὴ τις ἄλλος ἐπὶ εἶδει καλῶ
 16 κρείττονα ἢ κατὰ ἀνθρώπων ἀρετὴν ἐκτίησάτο. ἑτέροις οὖν ἦδη
 τιμαῖς αὐτὸν τιμητέον καὶ ἐτέρως παραπεμπτέον, ὡς κρείττω δα-
 κρῶν ὄντα καὶ τὴν ἀποικίαν οὐκ ἄνευ θείας μοίρας πεποιημένον.
 πάντως δὲ ἢ μὲν τελευτὴ κοινὸς ἅπασιν ὄρος πρόκειται, τὸ δὲ 5
 τῶν καλλίστων ἑαυτὸν ἀξιώσαντα μετ' εὐκλείας καταλῦσαι θεοῖς
 τε καὶ ἀνθρώποις ἀμεμπτον, τοῦτο δὲ οὐκ ἐπὶ πάντας, ἀλλ' ὀλί-
 17 γοις δὴ τισι τῶν πάντων ἀπεδόθη. βίος δὲ πᾶς ἀνθρώπου βραχὺς
 καὶ οὐ πολλοῦ τιнос ἀξίος εἰς ἀριθμοῦ λόγον, ἀλλ' ἐάν τε Ἀργαν-
 θώνιον ἐάν τε Τιθωνὸν λέγῃ τις ἐάν τε τὸν τὰς τρεῖς γενεὰς 10
 διαρκέσαντα Νέστορα τὸν Πύλιον, πάντας τούτους τοὺς χρόνους
 συνθεῖς εὐρήσεις ἔλαττον μέρος ὄντας τοῦ παντός αἰῶνος ἢ ὅσον
 εἰπεῖν. οὐ δεῖ δὴ φιλοψυχεῖν οὐδὲ τὴν εὐδαιμονίαν τούτῳ μετρεῖν,
 εἴ τις ὡς πλεῖστα ἔσχε πράγματα οὐδ' εἴ τις τοῦ μακροῦ γῆρας
 ἀπέλαυσεν, οἷα δὴ ἀπολαύειν εἰδώσιν ἀνθρώποι, ἀλλ' ἠγεῖσθαι 15
 τούτῳ κάλλιστ' ἔχειν ὅστις τὴν δοθεῖσαν αὐτῷ τοῦ βίου μοῖραν
 ἐν τοῖς καλλίστοις ἐξέπλησεν καὶ [ὅστις] ὥσπερ ποιητῆς ποθοῦν-
 18 των ἀκούειν ἔτι καὶ ὄραν κατέλυσε τὸ δράμα. ὁ δὲ δὴ εὐδαιμων
 τε καὶ ζηλωτὸς ἅπασι καὶ νεωτέροις καὶ πρεσβύταις πορεύεται,
 τσαυτὰ ἀπολαύσας τοῦ βίου, ἐφ' οἷς μόνοις εὐκτὸν ἦν γεννησθαι, 20
 ἀπαθῆς κακῶν, ἀπειρος πραγμάτων, εὐκλεῆς, ἐν λόγοις καὶ μαθή-
 μασι καὶ ἐπαίνοις τραφεῖς, ἀπὸ τῆς φιλῆς καὶ δημοσκήνου μητρὸς
 στειλάμενος παρὰ τὴν ἀρχαίαν μητέρα· εἰ δὲ τῷ μὴ ἱκανῶς δοκεῖ
 19 τῆς δόξης ἀπολαῦσαι, ἀναπληροῦν χρῆ νῦν ἐπικομοῦντας ὡς ἦρωα,
 . . . † ἀπόντων † δὲ ἐν ἀσφαλεῖ τῶν ἐπαίνων ἦδη†. ταῦτα χρῆ δοκεῖν 25 80 J

7 δὲ] abundat in apodosi; sustuli punctum quod erat ante τοῦτο
 8 ἀνθρώπων T 9 ἀλλ' ἐάν τε κτέ.] verba imitatur Basilius ad iuv. de util.
 litt. Graec. 10 Ἀργανθόνιον S¹ 10 λέγῃ] η in ras. S² 12 ὄντα
 D 16 τοῦτον U αὐτῷ U²: ἑαυτῷ O; fuit cum debebam 17 ἐν]
 ἐκ T ὅστις seclusi: ὅστις ὥσπερ DUT, ὥσπερ ὅστις S¹ (ὥσπερ ὡς τις S²)
 22 καὶ ἐπαίνοις] laudes quae ei ἐν λόγοις καὶ μαθήμασι proficenti impertitae
 sunt; an μαθήμασι ἐπ' ἐπαίνοις? 23 δοκεῖ S¹ a. ras. T: δοκῆ S¹ in ras. D,
 δοκοίη U 24 χρῆν νῦν U¹ in ras., alterumutrum primitus deerat 25 lacu-
 nam indicavi deletaque plena post ἦρωα distinctione distinxi post ἦδη, ubi dei
 orationem finiri asyndeton (ταῦτα χρῆ) docet; sententia fuit: nihil etiam valet
 invidia nec possunt infringi calumniis laudes mortuo impertitae; cf. τὸ ψεύσα-
 σθαί τι κατ' αὐτῶν (sc. τῶν τετελευτηκότων) καὶ τὸ βλασφημεῖν οὐχ ὅσον
 ὡς κατὰ βελτιόνων καὶ κρείττόνων (cf. v. 2, p. 217, 5; 215, 13) ἦδη γεγο-
 νότων Plut. cons. ad Apoll. p. 115 C (cf. Rohde, Psyche 224, 2; adde Aristid.
 Quatt. II 391, 11 Ddf.); Gregor. Nyss. in Melet. (Patrol. Gr. XLVI) 856 A Migne
 καὶ γὰρ ἀκίνδνον τὸ μακαρίζειν λοιπόν· οὔτε φοβοῦμαι τὸν φθόνον; supple-
 verim ἀπόντος μὲν φθόνου παντός, ὄντων δὲ

ἀκούειν τῶν κρείττωνων καὶ οὕτως ἔχοντας τῆς ἀληθείας ἂν μᾶλλον
 183 D τυγχάνειν νομίζειν κἀκείνῳ ποιεῖν κεχαρισμένα. καλὸν δὲ καὶ ἐν
 σχολιοῖς ὥστε Ἀρμόδιον ἔδειν' οὐ τι που τέθνηκας' (PLG. III. 646,
 10 B.⁴) λέγοντας, ἀλλ' εἴπερ τις ἄλλος, ἐν μέσοις ἀναστρέφῃ τοῖς
 5 εἰδόσι καὶ πολλταῖς καὶ ξένοις. ὦ βιούς μὲν ὡς ἐν ἱεροῖς καὶ τελευ-
 τήσας κρείττων ἢ κατὰ ἄνθρωπον. ὦ κόσμος καὶ φίλοις καὶ γένει
 καὶ πόλει, ὦ πρῶτα τῆς καθ' ἡλικίαν ἀρετῆς ἔχων, τάδε σοι τὰ
 παρ' ἡμῶν, τὰ δὲ λοιπὰ μελήσει τῇ πόλει κοινῇ.

XXXII.

(12) ΕΠΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΩΙ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ.

Ἀριστείδης τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ τῷ Κοτναέων χαιρεῖν.

10 Εἰκὸς μὲν ἦν καὶ ἀπὸ πάσης τῆς Ἑλλάδος ὡς ὑμᾶς ἰέναι
 συναχθεσθῆσομένους ἐπὶ τοιαύτῃ συμφορᾷ καὶ κοσμήσοιτας ἄνδρα
 τῶν Ἑλλήνων τοσοῦτον πρῶτον· ἐγὼ δ' οὖν πέμπων καὶ τάττων
 ἔμαυτὸν εἰς τοὺς οἰκείον τὸ συμβεβηκὸς νομίζοντας οὐκ ἂν μοι
 15 περιεργάζεσθαι δοκῶ. ὄσα γὰρ νομίζεται κατ' ἀνθρώπους καλὰ 2
 15 καὶ ἐντιμα δνόματα καὶ παισὶ τε ἡδονῇ ἔχοντα καὶ πρεσβυτέροις
 αἰδέσιμα, οὐδὲν τούτων ἀνῆρ ἔλλελοιπῶς ἦν ἐμοί, ἀλλὰ καὶ τρα-
 φεῖς ὑπ' ἐκείνῳ καὶ παιδευθεῖς καὶ ὄσων ἡ τύχη παρέσχε μετὰ
 ταῦτα κοινωνήσας πάντων διὰ σπουδῆς, τροφῆς, διδάσκαλον, πα-
 20 τέρα, ἐταῖρον, πάντ' εἶχον καλεῖν· μέγιστον δ' ἦν ἡμῖν πρὸς ἀλλή-
 20 λους ὅτι ἴσον φρονῆσαι ἐπ' ἀλλήλοις εἶχομεν, ἐγὼ μὲν ἐκείνῳ
 81 J διδασκάλῳ φιλοτιμούμενος, ὁ δ' ἐν οἰκείας δόξης μέρει τὸ καθ'
 ἡμᾶς τιθέμενος. ἕως μὲν οὖν ἐξῆν ὡς ἐκείνον πέμπειν, ἐποιοῦν 3
 τοῦτο, καὶ τις ἦν ἡμῖν οὐκ ἄμουσος διατριβῆ περὶ λόγους διὰ

Oratio XXXII: libri SDUT = O; pauca notavi e B

4 ἐν μέσοις ἀναστρέφῃ] cf. Gregor. Nyss. l. c. 861 A 5 iunge μὲν — καί,
 quod colorum poetico inservit sicut et ὥστε v. 3 (pro ὡς) et πρῶτα v. 7 (ubi
 articulus desideratur; πρωτεύεια ci. Rsk.) 6 κρείττων Baroc. 136: κρείττον O
 κατ' U Subscr. εἰς ἑτεωνέα ἐπιχῆδεισ T

Titulum om. D 9 κοτναέων S; nescio an in ipsa compellatione Κο-
 τναέων restituendum sit, quae forma et in titulo CIG III add. 3827 s (= Kaibel
 E. G. 362) et in nummis (Head H. N. 561) unica invenitur; cf. etiam Kretschmer,
 Einl. in d. Gesch. d. gr. Sprache p. 202 11 ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ U καὶ om. S¹
 14 κατὰ S(B) 16 ἀνῆρ legi: ἀνῆρ O 17 παρέχε S¹

γραμμάτων· ἐπειδὴ δ' οὐκέτ' ἔξεστιν ἐκείνῳ διαλέγεσθαι καὶ οὐδ'
 ἂ πρόωγν ἔτυχον πέμψας ἀπεδέξατο ταῖς ἡδίσιταις ἐμοὶ χερσίν,
 ὑπόλοιπον ἦν ὡς ὑμᾶς ἀποστεῖλαι, τὴν τῆς πόλεως ἐστὶαν ἀντ'
 ἐκείνου θέμενον. ἐδόκουν γὰρ οὕτως Ἀλέξανδρόν τε διπλῆ τιμῇ 5 135 D
 τιμῆσαι, ἅμα μὲν αὐτοῦ μεμνημένους τὰ πρόποντα, ἅμα δὲ ὑμᾶς
 οἰκτιρούμενος δι' ἐκείνον, ὑμῖν τε δις ἂν ποιεῖν κεχαρισμένα, δη-
 μοσίᾳ τε θαρρῶν ὑμῖν καὶ μεμνημένος ἀνδρὸς οὗ πλείστον λόγον
 ποιεῖσθε, οἷμαι δ' οὐχ ὑμεῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ πάντες ὅσοι καὶ
 4 ὄπωσούν τελοῦσιν εἰς Ἑλληνας. συμβαίνει δ' ἐμοὶ τῇ μὲν γνώμῃ
 πάντων ἐφικνεῖσθαι τῶν ἐκείνου καλῶν, τῷ λόγῳ δὲ ἀπόρως ἔχειν 10
 ἐπεξελεθεῖν. ἀθρόα γὰρ πάντα ἐπέρχεται, ἂ καθ' ἕκαστον μὲν
 εἰπεῖν ἀδύνατον, ἀρχὴν δὲ οὐδὲ πειραῖσθαι καιρὸν ἔχειν μοι δοκεῖ·
 ἀπὸ μέρους δ' εἰ λέγοιμι, δέδοικα μὴ βελτίων ᾧ σιωπῶν.
 5 Ἐκείνος γὰρ ἐν μὲν καὶ πρῶτον ἀπάντων μετέθηκε τὸ γιγνό-
 μενον περὶ τοὺς ἐπαίνους· τοσοῦτον γὰρ ἀπέσχε τοῦ διὰ κοινό- 15
 τητα γένους εὐδοκμεῖν, οἷον ἔθνει προσφεύγων ἢ πόλει, ὥστε
 παλαιότατον μὲν δὴ που γενῶν τὸ ὑμέτερον καὶ ἐν τῷ κοινῷ
 γένει τῶν Φρυγῶν ἢ πόλις αὔ, καθὰ φασιν, ἢ ὑμέτερα, ὁ δὲ
 καὶ τῇ πόλει καὶ τῷ γένει σύμπαντι τὴν φιλοτιμίαν αὐτοῦ
 παρέστησεν, καὶ πᾶσιν ὑμῖν οὐ μικρὸν καύχημα πρὸς τοὺς Ἑλλη- 20
 6 νας ἐκείνου πολίτας εἶναι. διδασκάλους δὲ χρῆσασθαι μὲν λέγε- 136 D
 ται τοῖς ἀρίστοις, ὑπερβαλλόμενος δ' οἷον παῖδας ἅπαντας φαί-
 νεται. ἐφραψάμενος δὲ τοῖς χρόνοις τῆς ἡλικίας ἀπάντων τῶν
 ἐνδοξοτάτων τῶν μὲν ἀρχαιοτάτων μαθητῆς, τῶν δ' ἐπὶ τούτοις
 [ἀπάντων] τῶν μὲν διδάσκαλος, τῶν δὲ συνεργὸς κατέστη. καὶ 25
 7 ὁποίους μὲν τινες ἀπειργάσατο ἐροῦσιν ἕτεροι, οἷς δ' αὖ συν-
 7 παιδενσεν οὐδεὶς ἦν ἐκείνων μεῖζων αὐτοῦ. καὶ μὴν οἱ μὲν ἄλλοι 82 J
 τῶν μεγάλων ὀρεγόμενοι τὰ μικρὰ παρῑᾶσιν, ὁ δὲ ἀρξάμενος ἐκ
 τῶν βραχυτάτων ἄχρι τῶν τελεωτάτων διεξῆλθεν, ὥσπερ φασὶ καὶ

1 οὐκέτ'] in ras. arctiore U¹; οὐχ D ἐκείνῳ omissum add. S² mg.
 καὶ suspectum 2 αὔ S² in ras. 3 ἦν om. D ἀποστεῖλαι O; ἐπιστεῖλαι U²
 (cf. p. 222, 21) 4 τε UT(B); om. SD τιμῇ sic O 6 ποιεῖν] εἰπεῖν U
 δημοσίᾳ τε θαρρῶν — μεμνημένος] cum et litteris his testor, tantum me huma-
 nitate vestra confusum esse, ut haec ad vos scribere non dubitarem, et verba
 facio' 9 δ' ἐμοὶ T: δέ μοι SDU γνώμῃ SDU: μνήμῃ T(B); cf. or. XXXVII
 § 10 ἐνθυμηθῆναι ῥῶον ἢ διελθεῖν λόγῳ 15 τοσοῦτο U ἀπέσχε] ἀπέσχεσθε
 D, ἐπέσχε U¹ 19 σύμπαντι om. S¹ αὐτοῦ O 20 παρέστησεν
 scripsi: κατέστησε O (-v B); cf. Panath. I p. 234, 8 Ddf. 22 ὑπερβαλλόμενος
 T οἷον Büchner Philol. 1890, 182: ὅσον O 24 ἀρχαίων U; antiquissimos
 dicit scriptores 25 ἀπάντων seclusi 26 ἐροῦσιν] ὀρῶσιν S¹; ad sententiam
 cf. p. 213, 23 sq. 29 φασὶ] proverbium ap. Plat. Gorg. 497 C; cf. Plut. Demetr.
 31 τὴν τελετήν ἅπασαν ἀπὸ τῶν μικρῶν ἄχρι τῶν ἐποπτικῶν καταλαβεῖν

μνεῖσθαι θεμιτὸν εἶναι τὰ μικρὰ πρῶτον. ἕτεροι δὲ τὰ μὲν ἔχρη
 καὶ τὰς ἀρχὰς μέχρι πολλοῦ διηρενήσαντο, μᾶλλον δὲ καὶ κατ-
 ἔτριψαν ἐν τούτοις τὸν ἑαυτῶν βίον, ὧν δὲ ἕνεκα ταῦτα ἐξυρεῖν
 ἄξιον οἱ μὲν ὄλως οὐκ εἶδον, οἱ δ' οὐκ ἐφίκοιτο, ὡς ἔοικεν, ὁ δ'
 5 ὥσπερ ὁδὸν τινα ἐξ ἀρχῆς διηρενήσατο, οὐδὲν οὐδαμοῦ παρῆεις
 τῶν σχολῆς καὶ ὀποσηστινοσοῦν ἄξιον. καὶ γὰρ τοι κατέστη
 τοῖς Ἑλλήσιν ἀντὶ ταμείου κοινοῦ· ἦν γὰρ οὗτος τις δέοιτο
 τῶν εἰς παιδείαν παρ' ἐκείνου λαμβάνειν, ὥσπερ ἐκ πηγῶν ἀρυ-
 ὄμενον. τὸ δὲ δὴ μέγιστον τῶν ἐκείνου καὶ μάλιστα ἄξιον ἐπιση- 8
 10 μῆρασθαι, ὃ καὶ πρὸς αὐτὸν ἐγωγέ ποτε εἶπον διαλεγόμενος· πάντα
 γὰρ ὥσπερ λέγω διεξελθὼν τὰ μαθήματα καὶ οὐδὲν ἔσθ' ὃ τι οὐκ
 ἀκριβέστερον τῶν ἐφ' ἐκάστῳ καθημένων, οὔτε τὸ σοβαρώτατον
 αὐτῷ τῶν ὀνομάτων ἐπεγράψατο, ἀλλ' ἔμεινεν ἐπὶ τοῦ ἀρχαίου,
 καὶ τοὺς ἄλλους οὐκ ἀπεστέρει τῶν διατριβῶν, ἀλλὰ συμπράττων
 15 ἐκάστοις ἦν φανερός καὶ συναύξων κατὰ δύναμιν αἰε. καὶ γὰρ οὖν
 οἱ μὲν ἄλλοι μελῖτους διὰ τὰς τέχνας γίνονται, ὁ δὲ καὶ τὴν τέχνην
 αὐτὴν μελῖτω παρ' ἑαυτοῦ μέρει κατέστησεν· πολλαχόθεν γὰρ
 αὐτὴν ἦρεν, ὥστ' ἀπ' ἐκείνου τὸ σῆμα ἔχειν. τοῖς μὲν γὰρ ἄλ-
 λοις ἐξαρκεῖ τῶν καθ' αὐτοὺς ὑπερσχεῖν, ὁ δὲ συμπάσης ἀπλῶς
 20 τῆς τέχνης πρωτεύσας φαίνεται. τῶν γὰρ ἄλλων τῶν ἐνταῦθα
 παιδείας ταχθέντων τῶν μὲν κρίσεως εὖ σχεῖν δοξάντων, φωνὴν
 δὲ οὐδένων γενομένων, τῶν δ' εἰπεῖν μὲν ἐξικνουμένων, τῆ δ' ἐπι-

1 ἔχρη] exspectares στοιχεῖα, at cf. Aristot. hist. anim. IX 558 a 33 ἔχρη
 καὶ σπέρματα 2, 3 κατέτριψαν] i in ras. S² 4 alterum οὐκ] οὐδ' D (B)
 5 διηρενήσατο S(διερ)-DT(B): εἰς τέλος διηρενήσατο U (Baroc. 136), εἰς τέλος
 add. S² mg.; eadem comparatio § 13 καὶ μὴν καὶ — ἀφίκετο, qua consulto eum
 plus semel de Marci stoici (cuius cf. V 3. 14; I 9; III 11; VI 26) magistro uti
 apparet οὐδαμοῦ DU: om. ST(B) 8, 9 ἀρροόμενον T(B) 13 αὐτῷ τῶν
 UT: αὐτῶν τῶν SD(B) ἀρχαίου] κριτικόν se dixisse Alexandrum suspicatus est
 Schmid p. 8, 17; at Marcus (I 10) γραμματικόν (cf. Steph. Byz. s. v. Κοτιάειον. —
 ἐνθα ἦν Ἀλέξανδρος ὁ Ἀσκληπιάδου γραμματικὸς πολυμαθέστατος) eum vocat,
 quod nomen illum non credo usurpaturum fuisse, si ipse magister γραμματικόν
 se appellari noluisse; critici autem nomen Aristidi in odio fuisse inde certo con-
 cluditur, quod criticorum or. XXVIII § 26. 54 nisi summo cum contemptu men-
 tionem non facit; nam quos ibi γραμματιστάς per ludibrium dicit, κριτικοὶ ipsi
 se vocabant. quod vero nomen γραμματικῷ dixit ἀρχαῖον id non ita fecit, ut
 omnino nomen κριτικοῦ antiquius esse γραμματικῷ (cf. Dion. Pr. LIII § 1) per-
 hiberet, sed in eo laudem positam voluit, quod Alexander id nomen, quod pri-
 mitus (ἀρχαῖον, cf. ad. p. 221, 4) cum modestia ipse sibi imposuerat, postea
 (gloriam nactus) non commutavit cum superba κριτικῷ appellatione 15 κατὰ]
 καὶ κατὰ S¹ 16 γίνονται U 21 εὖ σχεῖν] σχεῖν εὖ D, at in εὖ postea, ut
 videtur, ad finem versus in mg. add. D¹; εὖ ἔχειν Rsk. 22 τῶν — ἐξικνουμέ-
 νων omissa add. S² mg.

στήμη οὐ πολλὰ ὠμιληκότων, τῶν δ' αὖ πολυμάθειαν ἐπασκη-
 10 σάντων, ὑπὸ δ' αὐτῆς ταύτης εἰς τὰ κρείττω τυφλωθέντων καὶ
 μὴν τό γε φωνῆς οὕτως ἔχοντα μὴ εἰς συγγραφάς τε καὶ τοιοῦτον
 σχῆμα ἀναχωρῆσαι, ἀλλ' ἐλέσθαι τὴν τοῖς παλαιοῖς Ἕλλησι δια- 5
 κονίαν, πῶς οὐκ ὁμοιον τῷ πρὸς τοὺς φοιτῶντας ἀφρόνῳ καὶ
 ἀφειδέϊ, δι' ὃ τῶν τε μαθημάτων εὐθέως ἐνεπίμπλη καὶ δσους
 ἑώρα βλου δεομένους συστάσεις αὐτοῖς καὶ τάξεις ἐπορίζετο; ὥστε
 πλείστους δὴ εἰς ἀνὴρ οὗτος παιδεύσας τε καὶ διαδοὺς φαίνεται
 καὶ γενόμενος ἀκριβῶς τοῖς Ἕλλησιν ἀντ' οἰκιστοῦ. εἰκάσαι δὲ 10
 ἔξεστι τὸ κατ' αὐτὸν καὶ ταῖς μητροπόλεσιν· ἄλλους γὰρ ἄλλοθι
 τῆς γῆς κατόκισεν ἐπ' ὠφελείᾳ αὐτῶν τε ἐκείνων καὶ τῶν χρω- 188 D
 11 μένων. μόνος δὲ καὶ τὸν Ἡσίοδον (OD. 26) ἤλεγξεν ἔργῳ ψευ-
 δόμενον ποιήσαντα ὅτι καὶ αἰοιδὸς αἰοιδῶ φρονέει· ἦν γὰρ τῶν
 ὁμοτέχνων οἶον πατὴρ κοινὸς καὶ πάντες ἐπ' ἐκείνῳ πλείους ἐλ- 15
 πίδας εἶχον ἢ ἕκαστος ἑαυτῷ. μόνος δ' ἰδιώτας τε οὐκ ἤλεγχεν καὶ
 παρὰ τοῖς δεξιόις εἰς τὰ πρῶτα ἐθανμάζετο, καὶ μόνος πλήθει
 12 τε καὶ ἀκριβείᾳ μαρτύρων ἐνίκα. ἦν δὲ καὶ τοῖς περὶ τοὺς λόγους
 φιλοτιμία ἐκείνῳ συγγεγονέναι καὶ τοῖς ἄλλοις ἐνδόξοις τε καὶ
 λαμπροῖς ἀντ' ἄλλου τινὸς τῶν εἰς τὸ ὑπερέχειν τὸ ἐκείνῳ χρω- 20
 μένους φαίνεσθαι. ὥστ' ἦν ἀπασιν ἀσπαστός, καὶ ὁπότε μὴ δη-
 μοσιεῖοι, ἢ παρὰ τοῖς δυνάσταις ἂν ἦν ἢ ἐν αὐτῷ τῷ βασιλέως
 13 οἴκῳ. καὶ μὴν καὶ τὰς μετὰ τῶν βασιλέων διατριβὰς ὥσπερ ὀδῶ
 τινι χρησάμενος οὕτως ἐποίησατο· διὰ παντὸς γὰρ τοῦ Ἑλληνικοῦ
 πρωτεύσας καὶ πείραν ἑαυτοῦ παρασχὼν μυρίαν, οὕτως καὶ εἰς 25
 βασιλέως ἀυλὰς τε καὶ ἀκοὰς ἀφίκετο. ἐκ δὲ τούτου ἕτερος παρ'
 14 λικῶν. γενόμενος τολῖνν ἐπ' ἐξουσίας καὶ δυνάμεως τοσαύτης

1 ἐπασκησάντων scripsi: ἀπασκησάντων S, ἀσκησάντων DUT 4 τό] τόν D οὕτω σχόντα S¹ συγγραφάς] sc. quas declamaret (cf. φωνῆς)
 5 τὴν — διακονίαν] rhetores cum orationes suas declamarent, Graecis ipsorum
 aequalibus se dabant, Alexander Graecis antiquis, quorum scripta interpretaretur
 7 δι' ὃ legi: διὸ O (edd.) ἐνεπίμπλη SU: ἐνεπίμπλη T, ἐνεπίπλη D 8 αὐτοῖς
 om. S¹ τάξεις] 'stipendia' (Wytttenbach Lex. Plut. p. 821); συντάξεις ἐπόριζεν
 ci. Kaibel, verbum fort. verum 9 διαδοὺς] cf. v. 11 ἄλλους — κατόκισεν; ἐφο-
 διάσας ci. Kaibel 16 ἑαυτῷ] corr. ex ἐφ' αὐτῷ U¹ τ' οὐκ U 20 alterum
 τὸ UTS²: τὸ S¹D ἐκείνου D 21 ἦν] in ras. ampliore U¹ (aut U²), εἶνα D
 ἀσπαστός SDU²: ἀπαντος U¹T δημοσιεῖοι] in patria artem publice profi-
 tebatur 22 τοῖς δυνάσταις] qui familiae imperatoriae erant, imprimis M. Au-
 relio et L. Vero βασιλέως] Pii imperatoris 24 γὰρ om. U¹ 25 ἑαυτοῦ
 UT: ἔξαντοῦ S¹ (expuncto ἐξ corr. αὐτοῦ S²), αὐτοῦ D 27 λαμβάνων U
 βασιλικῶν] βασιλείων ci. Rsk. 28 ἐπ' UT: om. SD

ὥστε καὶ τροφῆως χώραν, οὐχὶ διδασκάλου μόνον τῶν παιδῶν ἔχειν,
 τὴν μὲν ἄλλην σωφροσύνην καὶ κοσμιότητα δσὴν παρέσχετο οὐ
 φασίλον ἔργον διηγῆσασθαι· ἔπραττε δὲ ταῦτόν διπερ καὶ περὶ τὰς
 ἀρχαίας διατριβάς. Ἐν τε γὰρ ταῖς διατριβαῖς δυσχεροῦς μὲν οὐ- 15
 5 δεινός οὐδενὶ πώποτε τῶν πάντων αἴτιος γενέσθαι λέγεται, ἀγαθοῦ
 δὲ αἰετίνος καὶ μαθηταῖς αὐτοῖς καὶ παιδαγωγοῖς αὐτῶν· καὶ
 γὰρ ἐλευθέρους ἀρεθῆναι καὶ ἐτέρων τιμῶν τυχεῖν πλείστοις δὴ
 (εἰς) πάντων αἴτιος Ἀλέξανδρος ἐγένετο, μάλιστα μὲν, οἴμαι, τοιοῦ-
 10 τος παρέχων ἐκάστοις τοὺς παῖδας ὥστε καὶ τοὺς ἀκολουθοῦντας
 καὶ μετέχοντας τῆς εἰσόδου τῆς παρ' ἐκεῖνον εὐδοκιμεῖν παρὰ τοῖς
 ἐπιστήσασιν, ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐκ τοῦ φανεροῦ τὰς τοιαύτας χά-
 15 ριτας ἀντὶ τῶν συνήθων τοῖς ἄλλοις αἰτούμενος. παραπλήσια δὲ
 καὶ ἐν τοῖς βασιλικαῖς πράγμασιν. ἐλύπησε μὲν γὰρ οὐδένα πώ-
 140 D πώποτε τῆς εὐεργεσίας μισθὸν ἦτησεν, τῆς μέντοι τέχνης οὐκ
 ἠσχύνετο λαμβάνων. ἐδόκει γὰρ αὐτῷ λυσιτελεῖν τοῖς νέοις μαθη-
 μάτων εἴνεκα τολμᾶν προλεσθαι, καὶ ταῦτα ὅστις δυνατός· ἐπεὶ τοὺς
 20 γὰρ ἀδυνατοὺς οὐκ ἠνώχλει ἀλλὰ καὶ παρ' αὐτοῦ προστιθέντα αὐ-
 τὸν ἴσμεν. οὐ τοίνυν ἀπὸ μὲν τῆς τέχνης καὶ τῶν συνουσιῶν το- 17
 σαῦτα ὠφέλει, τὰ δ' εἰς πράξεις τε καὶ πολιτείας ἐτέρων ἠττήθη.
 εἰδείητε δ' ἂν ὑμεῖς μάλιστα, κἀγὼ παρ' ὑμῶν τινῶν ταῦτα πυν-
 θάνομαι, ὡς ὑμῖν μικροῦ πᾶσαν τὴν πόλιν ἐκ καινῆς ἀνώρθωσεν·
 οὕτως οὐ μόνον λόγος ἦν τι(ς) τὸ ἐκεῖνον πρᾶγμα. ὁ δὲ τῶν οἰκο- 18
 25 δομημάτων πλείονος ἄξιον, ἢ σωφροσύνη καὶ τὸ δίκαιον, ἡγού-
 μενον πάντων ὧν ἐκεῖνος καὶ λέγειν καὶ πράττειν ἤξιον, καὶ τὸ
 μηδαμοῦ τὴν χρεῖαν ἐμβαίνειν, ἀλλ' εἶναι νοῦν ἐχούσας τὰς φιλο-
 τιμίας ὅς ὑμῖν προϋξένοι. οὐ μὴν οὐδ' ἐπὶ τούτῳ προῖκα χρηστὸς
 ἦν, ἀλλ' οἱ μέγιστοι τῶν κόσμων ὑμῖν τῆς ἐκεῖνου μεγαλοψυχίας.

3. 4 τὰς ἀρχαίας διατριβάς] *pristinās*, quas habebat, antequam Caesarum
 magister factus est (Wil.) 8 εἰς addidi (i. e. οὐδεὶς ὅστις πλείονος ἐλευθερωθῆναι
 ἐποίησεν), postquam distinctionem, quae ante πλείστοις ferebatur, sustulit Wil.,
 qui δὴ τούτων αἴτιος proposuit; cf. p. 220, 9. 224, 9 et ad 222, 24 14 πατρίδα
 Rsk.: πατρίδας O; quominus probato qui traditur plurali concieceris Alexan-
 drum complurium urbium in civitate fuisse (cf. ad p. 212, 8), impediunt et quae
 proxime insecuntur (καὶ πόλεις) et totum epistolae consilium ac ratio 14. 15 καὶ
 πόλεις omissum add: U¹ mg. 19 αὐτοῦ S²: αὐτοῦ O προτιθέντα D
 21 ὀφέλει S¹ πολιτείας UT 24 τις Canter: τι O 28 τούτω SD: τούτων
 UT; 'neque vero quod hac ratione (i. e. moderatione sapienti usus) commodus
 esse voluit, frustra (προῖκα, 'ut nihil commodi ad civitatem redundaret') com-
 modus erat'

- 19 σημειόν εισιν. ἤγοῦμαι δ' εἰ καὶ μηδὲν πώποτε ἀνάλωσεν εἰς
 ὑμᾶς, ἐκ γε τῶν ἄλλων ὧν ἔλεγεν καὶ ἔπραττεν ὑπὲρ ὑμῶν εἰκότως
 ἂν αὐτὸν εὐεργέτην νομίζεσθαι· εἰ δ' αὖ μηδὲν ἄλλο μῆτ' εἶπε 141 D
 μῆτ' ἔπραξε, τοσαῦτα δὲ οἴκοθεν εἰσήνεγκεν, εἰκότως ἂν αὐτὸν ἐν
 20 πρώτοις εὐδοξείν. καὶ μὴν εἰ μήτε ἀπὸ χρημάτων μήτε ἀπὸ τῶν 5
 ἄλλων χρήσιμος ὑμῖν ἐγένετο δημοσίᾳ, τό γ' ἐν τούτῳ καταστήναι
 τάξεως αὐτὸν ἐν τοῖς Ἑλλήσιν εἰκότως ἂν ὑμῖν εἶχε φιλοτιμίαν· 85 J
 ἢ γὰρ ἐκείνου δόξα κοινὴ τῆς πόλεως γεγένηται. μέγα γὰρ καὶ
 πόλει καὶ ἔθνει ἓνα τὸν πρῶτον παρέχεσθαι· ὑμεῖς δὲ καὶ διαφε-
 21 ρόντως ἐτέρων τῆς ἐκείνου τύχης ἀπελαύσατε. οὐδενὶ γὰρ τῶν 10
 πάντων οὕτως ὠνομάζετο ἢ πατρίς· ἀλλ' ὥσπερ οἱ ἄλλοι πα-
 τρόθεν ἢ ἀπὸ τῶν ἄλλων πραγμάτων γνωρίζονται, οὕτως ἐκεῖνος
 μετὰ τῆς πόλεως εὐθὺς ἠκούετο. ἐπεὶ κὰν τοῖς βιβλίοις ἃ διωρ-
 θούτο τοῦτο ἐγκαταλείπεται σύμβολον· ἐπὶ γὰρ τῷ Ἀλεξάνδρῳ
 παραγράμμα ἦν ἢ πατρίς, ὥστε δόσις τις ἐκείνου μέμνηται, τοσαυ- 15
 τάσις ὑμεῖς εὐδοκιμεῖτε, καὶ καθέστηκεν ὑμῶν ἢ πόλις ἐν μητρο-
 22 πόλεως σχήματι τῇ ἀρχαίᾳ Ἑλλάδι. Ἄνθ' ὧν δικαίως τὸν τε τάφον
 κοσμεῖτε καὶ ὡς ἀρχηγέτην καὶ οἰκιστὴν τιμάτε τοῖς πᾶσιν τὸν
 ἄνδρα καὶ ψηφίζεσθε ἃ τοῖς πρώτοις κτίσασι τὴν πόλιν ὑμῶν.
 ταῦτα γὰρ οἶν μικρόν τί με ὡς ἐπὶ τῇ συμφορᾷ παρεμυθήσατο 20
 ἀκούσαντα, καὶ διὰ ταῦτα μάλιστα ἐπιστεῖλαι προήχθη ἀγασθεὶς
 23 τῆς γνώμης. αἰσχρὸν γὰρ εἰ Ἀμφιπολίται μὲν Βρασιίδα θύειν
 ἠξίουσαν ὡς ἡρωὶ καὶ οἰκιστῇ διτι αὐτοὺς Ἀθηναίων ἀπέστησεν, ὑμεῖς 142 D
 δὲ ὅς ὑμᾶς συνέστησεν ἅπασιν τοῖς Ἑλλήσιν καὶ ὅς δυσχεροῦς μὲν
 οὐδενὸς οὐδενὶ πώποτε αἴτιος κατέστη, πάντας δὲ ὠφελῶν καὶ 25
 λόγῳ καὶ ἔργῳ διετέλεσεν ἀφ' ὑμῶν ἀρξάμενος τῆς πατρίδος, τοῦ-
 τον μὴ ἐμέλλετε ἐν ἀρχηγέτου μοίρᾳ τιμήσειν κοινού γε τοῖς Ἑλ-
 24 λήσιν, ὡς ἐγὼ φημι. καὶ μὴν εἰ Ὀμηρον Συμωναίους παρασχέσθαι
 καὶ Παροῖς Ἀρχιλόχον καὶ Βοιωτοῖς Ἡσίοδον καὶ Κελοῖς δὴ Σιμω-
 νίδην καὶ Στησίλοχρον Ἱμεραίους καὶ Θηβαίους Πίνδαρον καὶ Μυτι- 30
 ληναίους Σαπφῶ καὶ Ἀλκαῖον καὶ ἐτέροις ἐτέρους τινὰς φέρει

2 γε US p. ras.: τε S a.ras. DT 3 μηδὲν SD: μηδὲν μὲν UT 4. 5 ἐν
 πρώτοις om. U 16 καὶ — Ἑλλάδι] quia Alexandri Cotiaensis e museo antiquae
 Graeciae scriptorum recensiones prodierant 19 fort. ἃ (<καὶ> τοῖς; conditores
 Cotiaei ignoti videntur esse; in nummis Cotiaensium Hercules et Telephus (Head N.
 H. p. 561) 20 οὐν] οὐ ci. Rsk.² ἐπὶ (<νέα>) τῇ συμφορᾷ vel ἐπὶ (<τοσαύτη> τῇ
 συμφορᾷ mavult Rsk.; desidero ἐπὶ (<γε>) τῇ 22 γὰρ] μὲν T (proximum μὲν
 non om.) Ἀμφιπολίται] i in ras. S² Βρασιίδα] Thuc. V 11 23 ἡμεῖς S
 24 δυσχεροῦς κτέ.] eadem p. 221, 4 sq. 27 γε Rsk.: τε O 29 βιωτοῖς T
 κλοῖς UT δῆ] δὲ ci. Rsk., at cf. or. XXXVI § 108 30 μυτιληναίος O
 31 καὶ Ἀλκαῖον om. U

φιλολογίαν — τὰς γὰρ Ἀθήνας ἔω τὰ νῦν —, ἣν ποῦ καὶ ὑμᾶς μέγα
 φρονεῖν εἰκὸς ἐπὶ τῷ τούτους ἀπαντας κοσμήσαντι καὶ δεῖξαντι.
 οἶμαι γὰρ εἴ τις θεῶν ἔδωκεν αὐτοῖς ἀνάστασιν ἔτι τούτου ζῶντος, 25
 86 J πάντα ἂν εἰς ταῦτὸ τοὺς δημοτέχνους αὐτοῦ συναγαγόντας παρὰ
 5 τούτου κελεύειν μανθάνειν ἢ χρῆναι περὶ αὐτῶν φρονεῖν καὶ λέγειν.
 ἐγέλων δ' ἔγωγε ἐπὶ τοῖς τὸν Πλάτωνα προϊσταμένοις καὶ περὶ
 143 D τούτων μόνον φιλοσοφοῦσιν, ὁ δὲ τῷ Πλάτῳ παντός ἄλλον μᾶλλον
 10 γνώμην ἔμην κεχαρισμένος· [καὶ] τοσοῦτον τοὺς ἄλλους ἐνίκῃ ποιη-
 ταῖς, λογογράφοις, ἀπασιν τοῖς ἀνθεσιν ὄσοις αἱ ὄραι, φασί, φύ-
 16 ουσιν. καὶ μὴν τοῦτό γε οὐδ' ὑμᾶς λανθάνειν εἰκὸς οὔτε τοὺς 26
 ὕστερον ὡς καλὰ μὲν καὶ ἂν γράψας κατέλιπεν καὶ βελτίονα τῶν
 δημοφύλων πάντων, ὁμῶς δὲ μικρὰ ἅττα εἰδῶλα τῆς ἐκείνου παι-
 δείας τε καὶ γνώμης· τοσοῦτον ἐνίκῃ ταῖς συνουσίαις· ὥστ' ἔμοιγε
 15 τὸ τοῦ Πλάτωνος αὐτοῦ παρίστασθαι, παιδιὰν εἶναι δοκεῖν τὰ ἐν τοῖς
 17 γράμμασι πρὸς τὰς ὀμίλλας αὐτὰς τῶν σοφῶν ἀνδρῶν· ὥστε τοῦτό
 γε μήποτε οἰηθῆναι τις ἐκ τούτων ὄψεσθαι πάντα τὸν Ἀλέξανδρον,
 καίτοι τὸ τῆς Ὀμηρικῆς συγγραφῆς ἀποκρῶν καὶ ταύτῃ κόσμος
 εἶναι πολλαχῆ. δοκεῖ δέ μοι καὶ τὸ Αἰσώπου πρᾶγμα κομψὸν 27
 μὲν τι γενέσθαι καὶ σοφόν, τῇ δὲ Ἀλεξάνδρον παιδείᾳ παραβαλεῖν
 20 παιδιὰ· ἐπεὶ πόστον μέρος ἦν τῶν Ἀλεξάνδρου τὰ Αἰσώπου σοφὰ;
 τοσοῦτον τὰ δευτέρα τῶν πρώτων βελτίω ὑμῖν ἐξηγγελεν ἢ γῆ. Θαν- 28
 μαστὸν δὲ καὶ τοῦτο· μόνω γὰρ αὐτῷ τὸ δαιμόνιον πάντα ὁμαλῶς
 συμμετρησάμενον φαίνεται, σῶμα μὲν κάλλιστον καὶ ἰσχυρότατον
 καὶ ὑγιεινότατον καὶ γεραρότατον· οὐκ οὐν ἔμοιγε κριτῆ οὐδεὶς οὕτως

2 κοσμήσαντι καὶ δεῖξαντι] tanquam de artifice dictum; Luc. somn. 8
 Φειδίας — ἔδειξε τὸν Δία 4 αὐτοῦ scripsi (αὐτῷ ci. Rsk.): αὐτῶν O 5 αὐτῶν
 O 6 τοῖς τοῦ πλάτωνος U¹ 7 τούτων T a. corr. μᾶλλον UTS² mg.: om.
 S¹D; cf. v. 1. p. 59, 18 8 κεχαρισμένως (sc. ἐφιλοσόφει) ci. Rsk.² καὶ secl.
 Rsk. (cf. v. 13); verbum latere putat Kaibel; τοσοῦτον καὶ traici vult Wil.;
 nihil profecit Baumgart Ael. Aristid. p. 14, 6 9 φασί] cf. or. XLIV § 16;
 Xenoph. an. I 4, 10; cyneg. 5, 34 (ὄραι φέρονται, cf. ὄραι φύουσιν — χῶραι
 φέρουσιν or. XXVI § 11), comparat praeterea Kaibel Cypr. frg. 3, 2 Ki. ἐν
 ἀνθεσιν εἰαρινοῖσιν, οἷα φέροντο ὄραι 12 ἅττα] τὰ S¹ 13 τοσοῦτον
 δ' ἐνίκῃ S²U² 14 (ἐπ') αὐτοῦ Rsk.; at ad ipsum Platonem orator provocat
 (Phaedr. 277 E sq.), quo luculentius quae de consuetudine inter Platonem et
 Alexandrum intercedente modo dixerat probaret καί|||διὰν nunc S, δι' in
 ras. S² 16 ἐκ τούτων] sc. τῶν γραμμάτων 17 Ὀμηρικῆς συγγραφῆς] titulus
 Ἑλληνικῆς erat ταύτῃ — πολλαχῆ] quod artem scribendi attingit, multifariam
 laudi ei est (Wil.) 18 τὸ τοῦ αἰσώπου D 19 μὲν τι S: μέντοι DUT
 παραβαλεῖν παιδιὰ UT: μὴ παραβαλεῖν DS², μὴ περιβαλεῖν S¹ 20 πόστον
 DU; fuit comma post σοφὰ 21 πρώτων sic O; invertit proverbium δευτέρων
 ἀμεινόνων, cf. ad p. 22, 22; etiam Cotiaensem Aesopum dicebant (Suid. v.
 Αἰσώπος) 22 πάνθ' UT

ώρατος καὶ καλὸς ὡς ἐκεῖνος ἐν μυχῷ τοῦ γήρωσ. ψυχὴ δὲ ἡμερω-
 τάτη καὶ παντὸς καλοῦ φωνὴν μετεσχηκυῖα, παιδεία δὲ εἰς ὑπερ- 144 D
 βολὴν καὶ δόξα πρὸς ἀξίαν καὶ τιμαὶ παρ' ἰδιωτῶν καὶ παρὰ
 βασιλέων παραπλήσια κατὰ τὴν ἑκατέρων τάξιν· καὶ κλήρος οἴκου
 προῖων ἀεὶ καὶ πόνοι μετὰ ἑρστώνης καὶ βίου πέρατα μή- 5
 κιστα, ὡς δ' εἰπεῖν, πᾶν εἶδος εὐχῆς συνεληλυθὸς καὶ τὸ δίκαιον
 θεωρούμενον μετὰ τῆς τύχης. καίτοι πάντα τὸν αὐτὸν λαβεῖν ἐδόκει 87 J
 μέγροι τούτου τῶν ἀδυνάτων εἶναι, ὁ δὲ ἢ πάντων ἢ τῶν γε δὴ
 29 πλείστων ἀνὴρ εἰς τυχῶν φαίνεται. γνοίη δ' ἂν τις ἐξετάσας ἐν
 μόνον αὐτοῦ τὸ περὶ τὴν συνοουσίαν τὴν πρὸς τοὺς βασιλέας καὶ 10
 παραθεῖς τὴν Ἀριστοτέλους πρὸς Φίλιππον καὶ Ἀλέξανδρον γενο-
 μένην. ὡς ἢ μὲν ἐκεῖνου οὐ παντάπασιν ἀνάτιος τοῖς Ἕλλησιν,
 ἀλλ' ἐδόκει τοῖς ἀνταγωνισταῖς καὶ τοῖς πολεμοῖς συνεῖναι τοῦ
 κοινοῦ γένους, ἢ δὲ τούτου μετὰ τῆς δυνάμεως τὴν εὐδοξίαν εἶχεν.
 οὐ γὰρ δυσμενέσι καὶ τοῖς πολεμοῖς τῶν Ἑλλήνων, ἀλλ' εὐεργέ- 15
 ταις, οὐδ' ἐπὶ τῷ κοινῷ κακῷ τῶν δημοφύλων συνῆν, ἀλλὰ καὶ
 πρὸς τῷ μηδὲν ἐναντιοῦσθαι καὶ ὠφελῶν εἶ τι δυνατὸν ἀεὶ τὸν
 εἰς χρεῖαν ἐλθόντα τῶν Ἑλλήνων καὶ δημοσίᾳ πᾶσιν ἀντι προ-
 30 ξένου καθεστηκώς. τὴν δ' αὖ Πλάτωνος πρὸς Διονύσιον, ὄντα
 μὲν δὴ πού τὸν Διονύσιον δοτις ὤφθη καλῶς ὕστερον ἐν Κορίνθῳ 20
 — ἀλλ' ἐῷ τοῦτο, ἀλλ' ὁ γε ἐβουλόμην εἰπεῖν περὶ τῆς δμιλίας
 ὅτι γενναῖαν μὲν, εὐτυχὴ δὲ οὐκ ἔξεστι προσειπεῖν· αὐτῷ δὲ ὑπῆρξεν
 ἀμφοτέρω, καὶ βούλεσθαι τὰ βέλτιστα ἀεὶ καὶ τυγχάνειν. καὶ γὰρ
 οὐκ οὐ ῥᾶδιον εὐρεῖν ὀποτέρω τῷ γένει μᾶλλον ἀνὴρ τίμιος, πό-
 τερα τῷ Ῥωμαίων ἢ τῷ Ἑλληνικῷ, οὕτω πολλοῦ τοῖς ἄρχουσιν 25 145 D
 31 ἄξιον παρέσχεν ἑαυτόν. ἐν τίσιν δὲ ἀνθρώπων οὐκ εἰκὸς ἐκεῖνου
 λόγον εἶναι καὶ πάλαι καὶ νῦν; τίνες οὕτως ἐπ' ἐσχάτοις οἰκοῦσι;
 τίνες οὕτω τῶν καλῶν ἀναίσθητοι; τίς οὐ δακρύσει τῆς φήμης

1 ἐν μυχῷ τοῦ γήρωσ] 'in extrema senectute', oppositum fictum ad ἐπὶ
 γήρωσ οὐδῶ, quod eadem qua Plato (rp. I 328 E) ratione orator interpretatus
 est, sc. 'ineunte senectute', cum notio 'extremae senectutis' sit vulgaris
 2 παντὸς καλοῦ] ἀγαθοῦ παντὸς Thom. Mag. p. 378, 13 (cf. καλοῦ παν-
 τὸς Baroc. 136) φωνή] nihil mutandum, cf. e. g. φωνήν p. 219, 21

6 συνεληλυθός U pr. m. καὶ τὸ δίκαιον κτέ.] i. e. καὶ ἐφάνη τοῖς θεω-
 ροῦσι δικαίως τυγχάνειν τῶν καλῶν (Wil.) 8 ἢ πάντων sic O 10 τὴν (μὲν)
 Ἀριστοτέλους Canter 18. 19 προξένου S (add. κοινοῦ S² mg.): κοινοῦ προξένου
 D, προξένου κοινοῦ UT 19 Διονύσιον ὄντα — πού τὸν om. U 20 Διόν-
 στον D; Διονύσιον — ἐν Κορίνθῳ: schol. Demosth. XX 162 παροιμία· Διο-
 νύσιος ἐν Κορίνθῳ; Cic. ad Att. IX 9, 1 23 ἀεὶ τὰ βέλτιστα U 24 οὐκ
 abesse vult Rsk.² ἀνὴρ legi: ἀνὴρ O 26 ἐν τίσιν κτέ.] cf. or. XVIII § 10
 XXII § 2 28 οὕτω] οὔτοι D

ἐπελθούσης; καὶ γὰρ εἰ καθ' ὄραν ὁ θάνατος, ἀλλ' οὐ τοῖς γε
 Ἑλλήσιν ὠραῖον ἀνδρὸς τοιοῦτου στερηθῆναι. ἢ που νῦν ἅπασα 32
 μὲν ποιήσεις ἀπὴνθηκε, πᾶσα δὲ συγγραφή [συνέσταλται], πάντα δ'
 ὑπολέλοιπε τὸν ἐξηγητὴν καὶ προστάτην οὐκ(έτ') ἔχοντα, χήρα δ'
 5 ἢ τέχνη, συνέσταλται δ' ἀναγκαίως μικρὰ μικρῶς τοῖς πολλοῖς. ὁ
 δὲ φησὶν Ἀριστοφάνης (frg. 643 K.) περὶ Ἀισχύλου σκότον εἶναι τεθνη-
 κότες, τοῦτ' ἄξιον καὶ περὶ τούτου νῦν εἰπεῖν εἰς παιδείας λόγον.
 88 J ὦ σχῆμα κάλλιστον, ὦ τῶν Ἑλλήνων πρεσβύτατε, ὦ διὰ βίου θαν- 33
 μασθεῖς· ὦ ποθεινὸς μὲν τοῖς ἐντυχοῦσι, ποθεινὸς δὲ καὶ τοῖς
 10 ἄλλοις ἐντυχεῖν, μακαριστὸς δὲ καὶ τῆς τελευτῆς ἧς πυνθανόμεθα,
 ὅς οὐκ ἐν νόσοις ἀναλωθεῖς οὐδὲ ὀδύναϊς πληγεῖς, ἀλλὰ διημε-
 ρεύσας ἐν τοῖς εἰωθόσιν, ὥσπερ κληθεῖς ὑπὸ τοῦ δαίμονος μεθ-
 ἤκας ἐπὶ τῷ βιβλίῳ τὴν ψυχὴν καὶ κατ' ἐπωνυμίαν ἐτελεύτησας
 τὸν βίον, ὥσπερ οἱ τι ἄλλο ἐξειργασμένοι δι' ἀκριβείας, εἰς τέλος
 15 ἅπασαν δὴ τὴν πορείαν τοῦ βίου διεξελθὼν καὶ τὰ σαντοῦ πράξας
 146 D εἰς τὸ ἔσχατον τῆς δυνάμεως. εἰ δὲ ἀληθεῖς οἱ Πινδάρου λόγοι 34
 καὶ Πλάτωνος καὶ παντὸς τοῦ περὶ Ἀλέξανδρον ἐργαστηρίου καὶ
 διατριβαί τινές εἰσι τῶν ἐν Αἰδοῦ, ἢ που νῦν ποιητῶν τε χοροῦς
 εἰκὸς ἴστασθαι περὶ ἐκείνον, ἀρχομένων ἀπὸ Ὀμήρου τὴν δεξιάν
 20 προτεινόντων καὶ λογοποιῶν καὶ συγγραφῶν καὶ ἀπάντων ὡς αὐ-
 τὸν ἐκάστου καλοῦντος καὶ μεθ' αὐτοῦ σκηνοῦσθαι κελεύοντος,
 ταινιούντων, ἀναδούντων, καὶ οὐ δὴ τοι μετὰ κρίσεώς τε καὶ ἀμφισ-
 βητήσεως πρὸς ἕτερον, ἀλλ' ἀπὸ τῆς πρώτης βοῆς· οἴμαι δὲ οὐδὲ
 καταβήσεσθαι πολλῶν ἐτῶν κεφαλήν ἀξιοχρεω πρὸς τοῦτον ἀγω-
 25 νίσασθαι, ἀλλ' εἶναι διηνεκῆ τὸν θρόνον αὐτοῦ ὡς ἀρίστου κήρυκος
 τῶν Ἑλλήνων καὶ ἐξηγητοῦ.
 147 D Μηδεῖς δ' ὑμῶν νεμεσῆση, εἰ μεταξὺ γράφων πρὸς ὑμᾶς ταῦτα 35

3 συνέσταλται *seclusi* (e v. 5), cf. p. 36, 4. 5 4 οὐκέτ' *scripsi*: οὐκ O, cf. v. 1. p. 218, 1 5 συνέσταλται] *mortuo eo, qui artem auxerat et augebat, criticis gregariis ars quasi in artum gyrum arte compressa est* 9 καὶ sic O

12. 13 ^{ἀφ} μεθήκας U pr. m. 13 ἐπὶ] *ομοῦ S¹, ἐπὶ s. l. add. S² κατ' ἐπωνυμίαν*
 i. q. ὥσπερ γραμματικός; *grammatici artem exercens (librum in manu tenens) obiit (contra 'i. e. vere grammatica ἀκριβεία' Wil.)* 15 τὰ σαντοῦ πράξας
 UTS²: τὰς αὐτοῦ πράξεις S¹D 16 Πινδάρου] *referunt ad Pind. frg. 129. 130 B.⁴* 17 παντὸς — ἐργαστηρίου] *omnium quos Alexander tractavit scriptorum veterum (Bsk.); at cf. pro rhet. II 41, 23 Ddf., quem ad locum pro Ἀλέξανδρον ci. τοῦτον Kaibel, illud falsum interpretamentum ratus, quod veram lectionem extrusisset, cui sententiae favet or. XXXVIII § 23* 19 τὴν — προτεινόντων] cf. Hyper. epitaph. § 35 20 tertium καὶ s. l. D¹ ὡς αὐτὸν O 21 μετ' αὐτοῦ O (corr. Ddf.) 22 καὶ οὐ δὴ τοι κτέ.] *ad Aristoph. ran. 785 alludit; item v. 25 ad eiusdem v. 761 sqq. 1515 sqq. τοι ST: τι DU* 23 ἀλλὰ πρὸς πρώτησ S¹
 27 γράφων πρὸς DU: γράφων καὶ πρὸς T, γράφων||πρὸς S ταῦτα] § 27—34
 Aristides II. 15

ἀπεφθεγξάμην, ἐπεὶ καὶ αὐτῆς τῆς ἐπιστολῆς αἴτιον τὸ βούλεσθαι
περὶ ἐκείνου καὶ ἀκούειν καὶ λέγειν. οὐ μὴν οὐδὲ δάκνεσθαι
γε ἐπὶ τῷ ἀνδρὶ ἐγκλημα, οὐδ' εἰ τηλικούτος ὢν οἴχεται
μάλιστα μὲν γὰρ οὐ τὰ νεώτατα εἰκὸς ἀσπάξεσθαι, ἀλλὰ
τὰ σπουδαιότατα. ἔπειτα καὶ ἡ ζῆμια τοσοῦτω μείζων ὅσῳ 5
μείζων καὶ σπανιώτερον τὸ ἔρμαιον ἄνδρα ἐν τούτῳ γήρως
ιδεῖν οὕτω τοῖς πᾶσι πράττοντα, καὶ διὰ πάντων σφίζοντα τὴν
36 ἕξιν ὑγείας μνήμης συνέσεως φαιδρότητος τῶν ἄλλων. πολὺ γὰρ 89 J
μᾶλλον ἔτι ζῶντος εἰκὸς <ἦν> ἀγωνιάσαι, μὴ ποτε ἀπαλλαγείη, καὶ
προσορᾶν, ἕως ἐνήν, ὡσπερ ἄλλο τι ἀγαπητὸν ἢ τελευτήσαντος τὴν 10
ἡλικίαν ὑπολογίζεσθαι. ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὐ δέος μὴ τις ὑμῶν ἐπιτι-
μήσῃ, οὐδ' ἅπαν ἀκούω καὶ ποιεῖν καὶ λέγειν. ἐπιστρέψω δὲ πρὸς
37 ὑμᾶς αὖθις τῷ λόγῳ, βραχέα δ' ἔσται τὰ λοιπά. Φημί γὰρ
ὑμᾶς τοῖς τε ἄλλοις ἅπασιν δικαίως ἐκείνον τιμᾶν καὶ τῶν οικείων
αὐτοῦ μεμνημένους ὀρθότατ' ἀ<ν> ποιεῖν καὶ προσήκοντα τῇ πάσῃ 15
γνώμῃ, γυναῖκα μὲν τὴν ἐκείνου καθάπερ τινὰ ἱερὰν νομίζοντας
καὶ ἀγαθοῦ τινος δαίμονος λῆξιν, εἰ θέμις εἰπεῖν, συγγενεῖς δὲ
τοὺς ἐκείνου κάλλιστα ὑπομνήματα ἐκείνου νομίζοντας, παῖδας δὲ 148 D
τοὺς μὲν πρεσβυτέρους δι' αἰδοῦς ἀπάσης ἄγοντας, τὸν δὲ νεώ-
τατον ἐκτρέφοντάς τε ὡς προθυμώτατα καὶ ἐπιτροπεύοντας δη- 20
38 μοσίᾳ. συμβέβηκε δὲ αὐτῷ πάθος οὐ φανλότατον· πλείστους γὰρ
Ἑλλήνων παιδεύσας ὁ πατήρ αὐτοῦ καὶ παῖδας δὲ ὧν ἐπαίδευσε
παιδεῦσαι ἐφικόμενος τὸν υἱὸν οὐκ ἐξίκετο τὸν αὐτοῦ, ἀλλ' ἐτέρου
δεῖται διδασκάλου ὁ τοῦ κοινοῦ τῶν Ἑλλήνων. ὑμεῖς δὲ καὶ ταύ-
την τὴν συμφορὰν καὶ πᾶσαν τὴν περὶ τὸ συμβεβηκὸς δυσχέρειαν 25
ἀνασώσασθε, ὡς ἐν πατέρων μοίρᾳ προεστῶτες, συνελόντι δ' εἰ-
39 πεῖν τὴν ἐστίαν τὴν Ἀλεξάνδρου δημοσίαν ὑμῶν νομίζοντες. Πα-
ρακελεύεσασθαι δέ μοι ταῦτα ἀναγκαῖον· ὅπερ γὰρ καὶ ἐν ἀρχῇ
τῆς ἐπιστολῆς (§ 2) εἶπον ἢ ὁ τι βούλεσθε καλεῖν τὸ βιβλίον, πολ-
λαχῇ μοι τὰ ἐκείνου προσήκεν· ἐπεὶ καὶ τῆς φιλίας ἦν ἐφίλουν 30
ἐκείνον τρέποντας τοὺς καρποὺς ἐκομιζόμεν· οὗτοι δ' ἦσαν οὐχ

5. 6 ὅσῳ μείζων omissa add. S² mg. 7 τοῖς πᾶσι] 'quoquo modo', cf.
τοῖς ὅλοις p. 193, 9 8 ὑγείας U 9 ἦν addidi 10 προσορᾶν] προσ-
οβῶν D 11 ὑμῶν] ci. ὑμῖν Rsk.², errat; dicit Aristides se non timere ne quis
Cotiaeensium ipsum ob ea quae modo dixit reprehendat, cum ipsi Cotiaeenses
nihil non faciant, ut Alexandri memoriam colant 13 τὸν λόγον ci. Rsk.;
orationem deflexerat inde a § 28 14 τοῖς τε ἄλλοις ἅπασιν] p. 222, 18
15 ὀρθότατ' ἂν scripsi: ὀρθότατα O; quae vv. ὑμᾶς — τιμᾶν dicuntur faciunt
Cotiaeenses, quae secuntur ut faciant Aristides hortatur, cf. v. 28 20 τε ὡς
Baroc. 136: τέως O 22. 23 ἐπαίδευσεν ἐφικόμενος S, παιδεῦσαι add. S² mg.
23 αὐτοῦ SD 28 γὰρ sic O 29 βούλεσθαι D¹ 31 τοῦ καρποῦ T a. corr.

ἦττον † φιλοῦντα ἐφίλουν· ἐδειξε δὲ χωρὶς τῶν ἄλλων καὶ οἷς οὐτε
 ἐνόσουν ἐν Ῥώμῃ ἐπραξεν, οὐδὲν ὁ τι οὐ γιγνόμενος τῶν εἰς σω-
 τηρίαν ἔμοιγε, καὶ τοῦ γε εἰς τὴν οἰκείαν σωθῆναι μετὰ τοὺς Θεοῦς
 90 J αὐτὸς αἰτιώτατος κατέστη. καὶ μὴν τὰ γε ὕστερον τί τις ἂν λέ- 40
 5 γοι; ἠρίασε δέ με καὶ ἡ παράκλησις αὐτοῦ, μυρία γὰρ δὴ ἐπὶ μυ-
 ρίοις καὶ αὐτὸς παρῶν καὶ διὰ γραμμάτων ὕστερον ἦντι με τῶν
 συγγραμμάτων τῶν ἐμῶν ἀναθεῖναι μετὰ τῶν ἄλλων βιβλίων ὑμῖν,
 ἐπαγγελλόμενος τάξιν αὐτοῖς τὴν πρώτην· ἐγὼ δ' ἔτι ἐπισκέψα-
 σθαι αὐτὰ χρῆζων οὐκ εἶχον ὑπακοῦσαι. οὕτως οὐτε ἀνέγραψεν
 149 D 10 Ἀλέξανδρος βιβλία ἡμέτερα οὕτε ἔγνω τὰ πλείω. ἀλλὰ μὴν τὴν
 γε ψῆφον ἣν ἠνεγκεν αἰεὶ περὶ τῶν λόγων τῶν ἡμετέρων, φθόρου
 μὲν οὐκ οἶδα εἰ κρείττω, μεῖζω δὲ ὑπερβολῆς ἠνεγκεν· ἃ πάντα
 καὶ μεμνήσθαι με ἐκείνου καὶ συμφορὰν οὐ φάυλην ἄγειν τὸ συμ-
 βεβηκὸς ποιεῖ, καὶ προσέτι μὴ δοκεῖν πολυπραγμονεῖν πρὸς ὑμᾶς
 15 νυνὶ διαλεγόμενον. ἐβουλόμην δ' ἂν καὶ τὸ σῶμα βέλτιον ἔχειν 41
 μοι τῶν τε ἄλλων εἴνεκα καὶ ὅπως κάμοι τι ἔχοιτε χρῆσθαι· ὡς
 ἐγὼ τοὺς ἐκείνω προσήκοντας ἴσον ἐμαντῶ προσήκειν ὑπολαμβάνα.

II 571 D
 II 416 J

XXXIII.

(51) ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΙΤΙΩΜΕΝΟΥΣ ΟΤΙ ΜΗ ΜΕΛΕΤΩΙΗ.

Οὐκ ἀμφοτέρων ἄρα τῶν καιρῶν διήμαρτον, εἴπερ χάριεν μὲν
 ἦγοντα ἐκ τῆς ἀποδημίας δέξασθαι καὶ προσειπεῖν, ἄλλως τε καὶ

Oratio XXXIII: libri ARDUT = O

1 φιλοῦντα ἐφίλουν] corrupta; οὔτοι δ' ἦσαν (τίνες); οὐχ ἦττον κτέ. Wil.; [οὔτοι δ' ἦσαν] — ἐφίλουν (sc. οἱ καρποὶ) ci. Kaibel; ipse φιλοῦντος [ἐφίλουν] temptavi 2 ἐν Ῥώμῃ cf. or. XLVIII § 63 sqq. 7 ἀναθῆναι T 8 ἐπαγγελλόμενος T¹ 9 οὕτε ἀνέγραψεν] neque in catalogum (ἀναγραφῆ) recepit (quem bibliothecae publicae Cotiaensium Alexander composuerat) 14 μὴ πολυπραγμονεῖν δοκεῖν D (sic). — Subscr. ἐπὶ ἀλεξάνδρω ἐπιτάφιος T

Titulum om. D; orationem testatur Themistius titulum imitatus (or. XXXIV) πρὸς τοὺς αἰτιωσαμένους ἐπὶ τῷ δέξασθαι τὴν ἀρχὴν 18 ἀμφοτέρων] duos dicendi καιροὺς distinguit: alter est, quem amici reditus praebuerat, alter quem iterata (cf. ἐπανήγοντα et δευτέρων ἀμεινόνων p. 228, 1. 6) amici profectio praebet (καιρὸν p. 228, 2); illo usus non erat orator, hunc ipsi nunc dari gaudet (Rsk. et Wil.), praesertim cum haberet quem amico dedicaret προπεμπτικόν; forte fortuna enim ipsius oratoris res tulerant, ut eodem illo tempore (ὁ καιρὸς συνῆγεν p. 228, 3) Aristides orationem compositam haberet, cuius exordium integrum vv. σκιαμαχεῖν κτέ. (§ 3—6) etiam nunc legitur. hanc iam brevi praemisso alloquio (§ 1. 2) ut προπεμπτικόν amico dedicat

ἀφ' ὧν συνευξάμεθα ἐπανήκοντα· εἴη δ' ἂν τι καὶ προπέμψαι
 ἅμα τῷ μέλει· σὺ δὲ τοῦτον ἦκειν τὸν καιρὸν ἀπέδωκας· ἐδεξά-
 μεθα οὖν, ἐπειδὴ καὶ ὁ καιρὸς οὕτω συνήγεν. Θεοῦ δέ, φησὶν
 Πίνδαρος (frg. 108 B. 4), δείξαντος ἀρχὴν εὐθεία δὴ κέλενθος ἐλείν 417 J
 2 τὸ προκειμένον. καὶ δῆτα σοὶ μὲν πλεῖν [ἡμῖν] ἐξ οὐρίας τε καὶ 5
 ἐπὶ χρηστοῖς καὶ δευτέρων ἀμεινόνων ἀγγέλλεσθαι, ἡμῖν δ' αὖ τὰ 572 D
 ἡμέτερα ἐξ οὐρίας τε ἀγωνίζεσθαι καὶ ῥοθίῳ κώπῃ παρενεγκεῖν
 ἅπαντας Ἑλλήνας, ὅσον πλείστον ἔξεστιν, Ἀσκληπιὸς τε προστάτης
 ἡμέτερος καὶ Ζεὺς ὁ πάντα νέμειν κύριος παρέχοι διὰ τέλους. καὶ
 ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα. μέτεμι δὲ ἐπὶ ἕτερον προοίμιον κατὰ Ση- 10
 3 οίχορον (frg. 46 B. 4). Σιαμαχεῖν μὲν οὖν πως οἶδ' ὅτι δεῖ,
 πρὸς οὓς γὰρ εἰρήσεται τὰ λεγόμενα οὐχ ἦκουσιν· ὥστε συμβαίνει
 ἅμα μὲν σχεδὸν ὥσπερ ἂν εἰς μάτην γίγνεσθαι τοὺς λόγους, ἅμα
 δ' εἶναι σαφέστατον ὡς ὀρθῶς καὶ προσηκόντως εἰρήσονται. αὐτό- 15
 φαν γὰρ που φανερόν ἐστι οὐ τὸ ἡμέτερον αἴτιον οὔτε νῦν οὔτε 15
 ἄλλοτε πώποτε σὺν θεοῖς εἰπεῖν, ἀλλ' ἡ τούτων περὶ πάντα συν-
 ἡθης ῥαθυμία. σκεψάμεθα δὲ ὥσπερ ἀντωμοσίαν τινὰ ἢ γραφήν.
 4 ἀδικεῖν φασὶ με τὰς μελέτας τῶν λόγων οὐ συνεχεῖς ποιούμενον·
 εἶναι γὰρ ἂν πάντα ἐπ' ἐμοὶ τε καὶ ὑπ' ἐμοί, καὶ τοῦτο ὀμάλως
 ὑπὸ πάντων λέγεσθαι τὸ 'εἰ ἐβούλετό καὶ ἂν βουληθῆ, πότε;' τοῦτ' 20
 5 ἔστι τὸ ἔγκλημα. εἰ μὲν οὖν κεχαρισμένον τινὰ ἀποῦσαι λόγον
 ζητεῖτε, ὥσπερ ἦντι' ἂν πανηγυρῶν τυγχάνω, ληρεῖτε, εἰ δ' ἀν-
 ἔξεσθε τάλῃθ' ἰλέγοντος, οὐ πάνυ μέμψεως ἄξιος ἡγοῦμαι φανήσε-
 σθαι. πάντως δὲ οὔτε πανηγυρὶς τὸ νῦν εἶναι οὔτε παρουσία 25
 τοσαύτη ξένων, ἐν οἷς ἐξελεγχόμενοι δυσχερῶς οἴσσετε — λέγω γὰρ 25
 6 Ἀθηναῖοι τὰ τῆς παρρησίας ἔσται. διελέχθην μὲν οὖν ὑμῖν καὶ

1 συνευξόμεθα RD 2 ἅμα τῷ D ἦκειν] ci. ἡμῖν Canter; desidero νῦν
 4 Πίνδαρος] cf. or. XXVII § 2 ἐλείν] add. γρ. εὐρεῖν U² mg. (Junt.) 5 σοὶ
 DUA²: σὺν A¹RT ἡμῖν seclusi; dittographia correcta 6 δευτέρων ἀμει-
 νόνων] cf. ad p. 22, 22 ἀγγέλλεσθαι ἀγάλλεσθαι R (Baroc. 136) 7 ῥοθίῳ
 (καὶ) κώπῃ ci. Rsk.; at cf. Eur. I. T. 407 8 προστάτης] cf. or. XXVIII ex.
 10 ἐφ' ἕτερον e Baroc. 136. Monac. 432 reddunt Stesichoro, cuius ipsa verba
 ab Aristide adferri opinantur; quod non magis credo quam, quod Bergk suspi-
 catus est, etiam vv. εἰς μάτην — γίγνεσθαι v. 13 Stesichoro Aristidem debere,
 quippe cuius frg. 47 μάτας εἰπῶν feratur 11 πως om. RD 12 εἴρηται R¹
 13 γίνεσθαι U 14 σαφέστερον DU 17 σκεψάμεθα D ἢ γραφήν suspecta
 Kaibelio 20 καὶ ἂν βουληθῆ, πότε; legi: καὶ βουληθῆ ποτε, O; 'si vellet' et
 'si vult, quando?' τοῦτο DU 22, 23 ἀνέξεσθαι D 25 οἴσσεσθε D,
 οἴεσθε R λέγω κτέ.] cf. v. 11 et ad p. 142, 1 26 ἐν ἐλάττοσιν] ἐναλλάτ-
 τουσιν RD; respicit Aristoph. Ach. 504 (Ddf.) 27 διελέχθην μὲν AU (at -θην in
 ras. iv litt. U¹): διελέχθην RDT

573 D πρότερον περὶ τούτων, ἤνιχ' ὁ λοιμὸς ἤμαζεν, τοῦ θεοῦ παρελθεῖν
 κελεύσαντος· εἰρήσεται δὲ καὶ ταῦτα τῆς αὐτῆς γνώμης ἐχόμενα,
 418 J ἐν' εἰδήτε ὅτι ἐγὼ μὲν οὐδ' ἐν αὐτοῖς τοῖς σφαλερωτάτοις καιροῖς
 ἤξιον ῥαθυμεῖν, ἕτεροι δ' εἰσὶν οἷς λόγων ὀλίγον μέλει.
 5 Πρότερον μὲν οὖν ἔγωγε οὐκ ἤθειν πρὸς τί ποτ' εἶη λεγόν-
 μενον τὸ προσεγκαλεῖν τοὺς φῶρας, νυνὶ δέ μοι δοκῶ γινώσκειν.
 ὅταν γὰρ οἷς ἀπαντᾶν ἐπὶ τὰς μελέτας καὶ τὰς ἀκροάσεις προσ-
 ἦκον, τοῦτο παρέντες ὡς οὐδεὶς ἔσθ' ὁ λέγων αἰτιῶνται, πῶς οὐ
 τὰ σφέτερόν αὐτῶν ἐτέρων λογίζονται, ὥσπερ ἂν εἴ τις ἐξ ἡλίου
 10 καθαρῶς φλέγοντος μύσαντες λέγοιεν τὸ φαινόμενον οὐκ εἶναι.
 ἀλλ' οἶμαι, ταῦτα μὲν ἐστὶν αὐτοὺς ἐξαπατώντων, δοκούντων δὲ
 ἐτέρους. ὡς δ' εἰκὸς τέ ἐστὶ καὶ δεῖ διανοεῖσθαι περὶ τούτων,
 εἰ βούλεσθε, ἀκούσατε. ἐγὼ νομίζω τὰς τέχνας καὶ τὰ ἐπιτηδευ-
 15 ματα ἄχρι μὲν τοῦ μεταχειρίζεσθαι πρὸς τοὺς μετιόντας εἶναι,
 τὸ πέρα δ' οὐκέτι πρὸς τούτους, ἀλλ' εἶναι διττὴν χρῆσιν ἀπάσης
 τέχνης, τὴν μὲν αὐτοῦ τοῦ τὸ ἔργον μεταχειριζομένου, τὴν δὲ τῶν
 χρωμένων. ὅταν μὲν οὖν τις ἐκλείπῃ τὰς οἰκείας πράξεις, ὑπεύ-
 θυνος κατὰ τοῦτο· ὁ γὰρ δὴ χρῆσθαι βουλευθεὶς κωλύεται· ὅταν
 δ' ὁ μὲν ὡς οἷόν τε μάλιστα ἐργάζηται τὰ ἑαυτοῦ, οἱ δ' ἐκποδῶν
 20 ὦσιν, οὐκ ὁ πράττων, οἶμαι, τὰ θέοντα ὑπεύθυνος, ἀλλ' οἱ μὴ
 χρώμενοι. τί χρῆ τὸν ἰατρὸν τὸν ἀγαθὸν ποιεῖν; παρεσκευάσθαι 9
 τὰ φάρμακα, τὴν χεῖρα, τὴν ἐπιστήμην· χρῆσθαι δὲ τούτοις κε-
 λεύειν οὐκέτι τῆς τέχνης ἐστίν, ἀλλὰ δεῖ τὸν κάμνοντα βαδίζειν ἢ
 πέμπειν ὡς ἐκείνον. ἂν δέ γε ὁ ἰατρὸς δέηται τοῦ σωθῆναι δεο-
 25 μένου, ἢ νῆ Δί' ὁ κυβερνήτης τῶν πλεῦσαι δεομένων, ἢ τῶν ἀμφισ-
 βητούντων ὁ δικαστὴς ἢ τῶν στρατιωτῶν ὁ στρατηγὸς ἢ ὁ δῆτωρ
 574 D τῶν ἀκροατῶν, ἄνω ποταμῶν ἀπαντ' ἂν εἶη τὰ πράγματα. μὴ 10
 γὰρ ὅτι ἐν τοῖς σπουδαίοις καὶ τοσοῦτον ἀξίᾳ προήκουσιν, ἀλλ'
 (οὐδ') ἐπὶ τῶν βαναύσων τεχνῶν οὐδαμοῦ τοῦτο ἐνομίσθη, τοὺς
 30 δημιουργοὺς παρὰ τοὺς χρῆζοντας ἰέναι δεησομένους αὐτοῖς χρῆ-
 σθαι, ἀλλ' οἱ μὲν χρῆζόντες οἰκοδομησαὶ θέονται τῶν τεκτόνων,

1 ὁ λοιμὸς ἤμαζεν] cf. or. XLVIII § 38, L § 9 2 καὶ ταῦτα κτῆ.] cf.
 p. 147, 9 ἔχομεν R (leg. -όμεν') 5 εἶη τὸ λεγόμενον τὸ DU a. ras.; cf. ad
 p. 232, 4 6 γινώσκειν U 7. 8 προσῆκε εἰ. Rsk. 9 σφέτερα DU τινος R
 10 λέγοιεν scripsi: λέγωσι O (λέγουσι Baroc. 136, prob. Ddf.) 11 αὐτοὺς A¹
 (corr. A²) R δ' DU; abesse vult Kaibel 15 πέρα A: πέρασ RDUT 16 τοῦ//
 τὸ D 17 χρωμένων] sc. τῷ τῇ τέχνῃ παρεσκευασμένῳ τις om. DU
 ἐκλείπῃ T, fort. recte 20 ὦσιν] εἰσὶν U¹ 21 παρεσκευάσθαι T, at εσ in ras.
 pr. m. (παρασκευάσασθαι Baroc. 136) 23 δεῖ] δῆ D 24 γ' RU 26 ὁ om. D
 27 ἄνω ποταμῶν] cf. ad p. 244, 6 πάντ' U 28 ὅτι] ὡς R 29 οὐδ' add.
 Rsk.² τοῦτο] τοῦ τότε R 30 αὐτοῖς ADUT 30. 31 χρῆσθῆναι D

οὐχ οἱ τέκτονες τούτων· γεωργός δὲ ἐπὶ τὰς τοῦ χαλκῆως βαδιεῖται
 θύρας, δταν ἡ σμινύης ἢ τινος ἄλλου τῶν τοιοῦτων· δεηθῆ, καὶ
 πάλιν γε ὡς ἐκείνον ὁ χαλκεύς, δταν σίτου. κουρέα δὲ ἤδη πάποι·
 εἶδες προσίοντα τῷ καὶ λέγοντα ὧ βέλτιστε ἀνδρῶν, παράσχες μοι
 κείραι σεαυτόν, ἢ τῶν δυνύχων ἀφελεῖν, ἢ ξέσαι, ταῦτα γὰρ ἔσθ· 5 419 J
 ἢ ἢ μὴ τέχνη; ἀλλ' οἶμαι, κὰν ἀλουργίδα τις φορῆ κὰν ὄπωσοῦν
 ἢ σεμνός, αὐτὸς εἰσι παρ' ἐκείνον ἢ καλεῖ γε ὡς αὐτόν, δταν του
 τῶν ἐκείνου δεηθῆ. καὶ τί δεῖ μακρόν τινα ἐκτείνειν κατάλογον
 τεχνῶν; σχεδὸν γὰρ πάντα ὡς ἔπος εἰπεῖν οὕτως ἔχοντα εὐρή-
 11 σομεν. εἶθ' οἱ μὲν οὐδ' αὐτοὶ μεῖζον φρονεῖν οὐδενὸς ἀξιώσαιεν 10
 ἄν, οἶμαι δ' οὐδ' ἴσον τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ καὶ τέχνην ταύτην ἔχου-
 σιν ὑπηρετεῖν τοῖς πολλοῖς, οὗτοι μὲν τοὺς δεησομένους ἀναμε-
 νοῦσιν καὶ οὐ ταπεινωθήσονται περαιοτέρῳ τοῦ σχήματος, οἱ δὲ
 τὴν καλλιστὴν καὶ τὴν ἐλευθεριωτάτην ἐπαγγελλλόμενοι δύναμιν,
 δι' ἧς ἅπαντα πράγματα ἐξετάζεται καὶ δοκιμάζεται, καὶ μικρὰ 15
 καὶ μεῖζω καὶ καλλίω καὶ θάτερα, οὗτοι δ' οὐκ εἰ μηδὲν ἄλλο, 575 D
 τούτους γε μιμήσονται, καὶ τὴν μὲν τῶν λόγων ἐπιμέλειάν τε καὶ
 μελέτην αὐτοῖς προσήκειν νομιοῦσιν, τὸ δ' ἢ τούτοις ἢ ἑαυτοῖς
 12 χρῆσθαι, τοῦτο δ' ἑτέρων ἔργον ἠγήσονται; καὶ ὡς ἔοικεν ὁ μὲν
 σκυτοτόμος καὶ ὑφάντης, ἐὰν ἀφέντες ἐφ' ᾧ κάθηνται περιέρ- 20
 χωνται συλλέγοντες τοὺς προσφοιτήσοντας, οὐ μόνον οὐ πράξουσι
 τὰ ἐπιβάλλοντα ἑαυτοῖς, ἀλλὰ καὶ διαφθεροῦσι τὰς τέχνας, ὁ δὲ
 ῥήτωρ ἐὰν τοὺς λόγους ἀφείδους τοὺς ἀκουσομένους συλλέγη, κάλλισθ'
 οὕτω περὶ τῶν ἑαυτοῦ βουλευσεται; οὐκ, ἀλλ' οὕτω καὶ μάλιστα,
 13 ὡς γ' ἐγὼ φράην ἄν, τὰ ὑπάρχοντα διαφθερεῖ. καὶ μὴν εἰ παν- 25
 ταχοῦ τὸ τὴν τάξιν λιπεῖν ἀσχερόν καὶ παρὰ τοὺς νόμους, ῥήτωρ
 γε μάλιστα ἄν οὕτω λίποι τὴν τάξιν, εἰ τοὺς τυχόντας θεραπεύων
 14 φανλότερον τὸ καθ' αὐτόν τὸ σχῆμα τῆς τέχνης ποιοῖ. σκέψαι

1 οὐχ οἱ] οὐχὶ D 3 γε om. D ἐκείνου R πάποτε AU 4 πά-
 ρασché RDU 5. 6 ἔσθ' ἢ μὴ ATU² mg. c. γρ. voluit R¹ p. corr. (dedit ἢ/μὴ), ἔσθ'
 ἢ ἐμῆ R¹ a. corr.: ἐστὶν ἡμῖν ἢ D, ἔσθ' ἡμῖν ἢ U (at σθ in ras. pr. m.) 6 prius
 κὰν] R² in ras. unius litt. φορῆ] ἢ R² in ras. posterius κὰν AUT: καὶ RD
 ὄπωσοῦν] οἴσον R¹ agnoscitur 7 παρ' AT: πρόσ RDU ἢ DUT (at in ras.
 pr. m.): καὶ AR; cf. p. 229, 23 αὐτόν O ὅταν τούτων ἐκείνος R 10 οἱ ART
 (add. schol. mg. προσυπακουστέον τὸ ἔχοντες A²R) 11 καὶ] κὰν A² 12 δεο-
 μένος T¹ a. corr. 14 ἐλευθεριωτάτην RU: ἐλευθερωτάτην ADT 16 οὐκ
 εἶ] εἰ καὶ U 18 αὐτοῖς ART, ἑαυτοῖς D δ' ἢ] δὴ A 19 δ' AT: δὴ
 RDU 20 περιέρχονται A² et post corr. et U¹ et T¹: περιέρχονται O
 24 οὕτω καὶ μάλιστα om. RD 25 γ' om. DU 26 τὸ] τῷ R post
 ῥήτωρ add. δέ A² in mg. interiore versus initio 27 οὕτως R λίπη DU
 28 ante φανλότερον add. s. l. οὐ A² τὸ καθ' αὐτόν τὸ A: κατ' αὐτόν τὸ T,
 τὸ καθ' αὐτόν RD, καθ' αὐτόν U ποιοῖ AR: ποιεῖ DUT

γὰρ εἴ σοι τῶν καλῶς ἐχόντων ἢ λόγον † καταλιπόντων εἶναι δοκεῖ
 τοὺς μὲν γῆμαι προθυμouμένους παρὰ τὰς τῶν κορῶν θύρας καθ-
 ἕζεσθαι, θεραπεύοντας ἢ αὐτὰς ἢ γονέας ἢ τινα ἄλλον τῶν προσ-
 ηκόντων, τοὺς δὲ τῶν λόγων ἐπιθυμητὰς εἶναι φάσκοντας ἀμελή-
 5 σαντας θεραπεύειν τὸν ρήτορα αὐτὸν καὶ πειραῖσθαι πείθειν ἀμωσ-
 420 J γέπως προσέσθαι σφᾶς εἰς τὴν κοινωνίαν, ἔπειτα κατατιᾶσθαι
 καὶ λέγειν ὡς ἄρα οὐ βούλεται. καὶ τίς ὃ πρὸς θεῶν σοι Κάλχας
 ἢ Μόψος ταῦτα ἐμαντεύσατο; οὐ γὰρ αὐτὸς ἐπειράθησ. καὶ μὴν 15
 οὐδὲ ἐκεῖνός γ' ἔστ' εἰπεῖν ὡς ἄρα οἱ μὲν τὰς ἄλλας ἐπιστήμας ἢ
 10 τέχνας μειώντες ἴσασι καλῶς ἂ δεῖ βεβουλεύσθαι περὶ αὐτῶν, οἱ
 δ' ἐπὶ τῶν λόγων ὄντες μόνου πάντων ἢ μάλιστα γε ἀγνοήσουσιν.
 576 D ἀλλ' αὐτὸ δὴ τοῦτο καὶ κάλλιστον καὶ μέγιστον καὶ ἀληθινώτατόν
 ἐστὶν ὑπὲρ τῶν λόγων εἰπεῖν, ὅτι τοὺς μὲν ἄλλο τι πράττοντας
 οὐδὲν κωλύει τὰ μὲν τῆς τέχνης ἐπίστασθαι, τὸ δ' ὅπως χρῆ βεβου-
 15 λεύσθαι περὶ αὐτῶν ἀγνοεῖν· οἱ δὲ λόγοι χωρὶς τῆς ἄλλης δυνάμεως
 καὶ τὸ πῶς προσοιστέον ἐστὶν αὐτοῖς παρέχουσι γινώσκειν. εἰ-
 κότως· οἷς γὰρ περὶ τῶν ἄλλων κρίνειν προσήκει, κομιδῆ περὶ γ'
 αὐτῶν ἀγνοεῖν οὐκ εἰκόσ ἐστίν.

Φέρε δὴ τούτων οὕτως ὑποκειμένων τοῦμόν θεάσασθε, κἀν 16
 20 μὲν εὐρίσκητε ἢ ῥαθυμουῖντα ἢ τι τῶν πάντων ἄλλο προῦργιαίτερον
 τῆς ἐν τοῖς λόγοις διατριβῆς ποιούμενον, ἢ νῦν ἢ πρότερον λέγω,
 μᾶλλον δ' ὄλως ἐλλειποτά ὑπερβολὴν τῆς περὶ ταῦτα προθυμίας
 τε καὶ σπουδῆς, αἰτιᾶσθε καὶ μέμφεσθε διὰ βούλεσθε· εἰ δὲ καὶ (τοῦ)
 σκώμματος οὐδὲν ἴσως (ἐλ)λειοπότα, ὡς ἄρα αὐτὸ χρέμα λόγος τις
 25 εἴη, πέρα δ' οὐδὲν μοι περιεργασταὶ πῶποτε πλήν ὅσα πρὸς
 θεοῦς, ταῦτα δ' εἴργασται μὲν καὶ πέπρακται σὺν αὐτοῖς εἰπεῖν

1 καταλιπόντων corruptum; sententiam ἢ κατὰ γε λόγον ὄντων desidero; λόγον καταλείπόντων ci. Wil. ('εἰ τοῦτο γίνεται, οὐδεὶς καταλείπεται λόγος, ἀλλὰ πᾶν τὸ λελογισμένον ἀνατέτραπται'); ἢ (ὑπὸ) λόγον τιπόντων ci. Kaibel 2 τὰς om. D 3 αὐτὰς] αὐτοὺς R 3. 4 προσηκόντων] προκειμένων R 5 αὐτὸν DU²: αὐτῶν ARU'T; aut pronomen abesse aut τὸν πατέρα αὐτῶν vult Kaibel 6 προσέσθαι R 7 σοι om. U 8 ἐπειράσθησ T a. ras. (Junt.) 9 οὐδ' U γε D ἔστιν U 10 βουλεύεσθαι R¹ 11 τὸν λόγον R 18 αὐτῶν A¹ (corr. A²) RDU 20 εὐρίσκηται T¹ τῶν πάντων ἄλλο AT: τῶν ἄλλων πάντων R, τῶν ἄλλων DU 22 ἐλλειποτά TU (at prius λ in ras. U²): εἰ λειοπότα AD; R detritum ὑπερβολὴν] rem augens pro τι (οὐδὲν προθυμίας ἐλλείπειν usitatissimum) dixit; [ἐλ]λειοπότα Schmid, Philol. 1859 (II), 56 23 τοῦ add. Wil. coll. [Dionys.] a. rhet. p. 33, 12 Us. 24 (ἐλ)λειοπότα Kaibel (cf. Wil.): λειοπότα O; pendet ex εὐρίσκητε (inde a. πέρα δ' v. 25 constructio mutata); λέλοια vel (ἐλ)λέλοια ci. Wil. 25 εἴην AUT a. corr.: εἴη RDT p. corr. (η s. l. add. fort. pr. m.) περιεργασταὶ — 232, 1 περιεργασταὶ] ludit: 'nihil praeter artem colui — deos nunquam nimis anxie vel curiose colui'

εἰς δύναμιν τὴν ἡμετέραν ὡς ἐπιμελέστατα, περιεῖργασται δ' οὐ-
 δαμῶς — εἰ ταῦθ' ὁτῶς ἔχοντα φαίνοιτο, συγκαλύψασθε ἐπ' ἀμφο-
 τέροις οἱ μήτε χρῆσθαι τολμῶντες καὶ προσέτι τὰς γυναῖκας μιμού-
 μενοι, ἃς φασιν, ἐπειδὴν αὐταὶ μηδὲν ὦν δεῖ τῇ γνώμῃ ποιῶσι,
 τοῖς ἀνδράσι περιτρέπεν τὰ σφέτερον αὐτῶν ἀμαρτήματα καὶ κα- 5 577 D
 17 κά. Σκοπεῖτε δὴ καθάπερ τινὰς εὐθύνας ἐξ ἀρχῆς ἐξετάζοντες
 ὡς δυνατὸν διὰ βραχυτάτων. ἔμοι γὰρ ἔδωκεν ὁ θεὸς νέω ἔτ' ὄντι
 χρῆσθαι διδασκάλους . . . καὶ φήμας πρώτας παρ' ἐκείνων ἢ μὴν
 18 πρωτεύσειν γενέσθαι μοι. ἀρξάμενος δ' ἐξ ἐκείνου δεῦρ' αἰεὶ δια- 421 J
 γέγονα σχολάζων μαθήμασι καὶ λόγοις ὅσα μὴ χρεῖα σώματος δι- 10
 εκόλυσεν ἢ χρόνων περιδοδοῖ συμφορὰς ἐνεγκοῦσαι μείζους τῆς προαι-
 ρέσεως. ἀλλ' ὁμως κἂν τούτοις διεγιγνόμεθα ὥσπερ τις Ὀδυσσεύς,
 ἐχόμενοι τῆς σχεδίας, ἄτε οὐδ' ἔρημοι πλέοντες ἡμεῖς γε, ἀλλ'
 ὑπὸ τῷ μεγίστῳ καὶ φιλανθρωποτάτῳ τῶν κυβερνητῶν, ὃς ἡμῖν
 19 αἰεὶ τοὺς . . . ἀνεῖχεν τὸ μὴ καταδῦναι. μόνοι δὲ ὦν ἴσμεν Ἑλλήνων 15
 οὐ πλοῦτου χάριν, οὐ δόξης, οὐ τιμῆς, οὐ γάμων, οὐ δυναστείας,
 οὐ προσθήκης οὐδεμιᾶς τοῖς λόγοις ἐπεχειρήσαμεν, ἀλλ' αὐτῶν
 ἔρασταὶ καθαρῶς καταστάντες ἐτιμήθημεν τὰ πρόποντα ὑπὸ τῶν
 20 λόγων. ἄλλοις μὲν οὖν ὀμίλια παιδικῶν ἠδύ, τοῖς δὲ ὡς πλεῖστα 20
 λούσασθαι, τοῖς δ' εἰς πλήθος πιεῖν, τοὺς δ' ἔπποι καὶ κύνες
 ἐξέπληξαν· καὶ νῆ Δία, οἱ μὲν παιδιᾶ προσέχοντες ἀφροσύνη τῶν
 λόγων, οἱ δ' ἕτερον ἅττα σπουδάζοντες. ἔμοι δὲ λόγοι πάσας προσ-
 ηγορίας καὶ πάσας δυνάμεις ἔχουσι· καὶ γὰρ παῖδας καὶ γονέας
 καὶ πράξεις τε καὶ ἀναπαύσεις καὶ πάντα ἐθέμιον τούτους· καὶ 578 D
 τὴν Ἀφροδίτην ἐπὶ τούτοις καλῶ, ταῦτα δὲ μοι παίζεται καὶ 25
 ταῦτα σπουδάζεται, τούτοις χαίρω, τούτους ἀσπάζομαι, ἐπὶ τὰς

3 κεχρησθαι R, cf. v. l. p. 193, 5 4 φασιν cf. Alexid. frg. 146, 8 K.
 (CAF. II 350) αὐται δ' ἀδικοῦσαι καὶ προσεγκαλοῦσ' ἔτι (p. 229, 6) αὐταὶ
 Rsk.: αὐται O μὴ δὲ ὦν R τῇ γνώμῃ displicet 5 σφέτερα D 7 νέω
 AR: νέω μὲν DUT ἔτι T 8 lacunam indicavi; confido fuisse τοῖς ἀρτίστοις,
 cf. or. XXXII § 6 ἢ μὴν ἡμῖν R 9 ἐκείνων R 9. 10 διαγέγονα sic O
 10 χρεῖα DUTA pr. m. mg.: χροῖα A χροῖα R 12 κἂν U² (ci. Rsk.² Ddf. ad
 καὶ ἐν Baroc. 136): καὶ O 14 ὑπὸ τῶν μεγίστων καὶ φιλανθρωποτάτων κυβερ-
 νητῶν R 15 αἰεὶ τοὺς A (at τοῦ add. A²), αἰεὶ τοὺς RT, αἰτίαι D pr. m.
 (unde ἀήτας ci. Ddf.); αἰεὶ τοῖς λόγοις τούτοις praeter αἰεὶ U² in ras. multo
 artiore (U¹ incertum); αἰεὶ τοῖς λόγοις Junt.; lacunam indicavi; deest aut navigii
 nomen aut vox qualis πυροῦς (cf. Eur. Med. 482 ἀνεσχον σοι φάος σστήριον).
 τὸ μὴ καταδῦναι i. q. ὥστε (ἡμᾶς) μὴ καταδῦναι 19 ὀμίλια RD παιδικῶν
 R pr. m. 20 πιεῖν ποιεῖν T a. ras. 21 παιδεῖαι A¹ (corr. A²) 22 δὲ ἕτερον R
 23 ἔχουσι ou ex ω corr. T¹ (sic) 24 τούτοις ATU²: τούτοις RDU¹
 26 τούτοις UTA² (aut A²): τούτοις A¹D, τοῦτ R nunc, sup. τ altero ras.

τούτων φοιτῶ θύρας, καὶ πολλὰ ἂν ἔχων ἔτι πρὸς τούτοις ἕτερόν
εἶπεῖν, παραλείπω τοῦ μὴ φορτικὸς εἶναι δοκεῖν. Ἀλλὰ μὴν 21

ὑπὲρ γε τῆς δόξης οὕτω διανοήθην ἀπαντῶσαν μὲν αὐτὴν δέχε-
σθαι καὶ στέργειν· ἧ γὰρ ἂν παντάπασι βλάξ ἔῃν τις· πραγ-
5 ματεύεσθαι δὲ μηδὲν εἰς αὐτὴν ἔξω τῶν λόγων αὐτῶν καὶ τῆς
περὶ τὸν βίον ὀρθότητος συμφώνου τούτοις, ἀλλ' εἰ μὲν τις εἰς
ταῦτα ὄρων βούλοιο θαναμάζειν, εἰ δὲ μὴ, χαίρειν ἔαν. παρόδους 22

τοίνυν εἰς τὸ δημόσιον πλείστας ὧν ἐγὼ σύννοια ἐποιοσάμην, καὶ
ταῦτα μὴ πρόρωθεν, εἰ βούλεσθε, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν τῶν παρόντων
10 τουτωνῶν χρόνων σκέψασθε. τίνα γὰρ πανηγυριὴν ἡμεῖς ἢ τίνα σύλ-
λογον παρεῖμεν τὸ μὴ οὐ κοσμησάμεν τὴν πόλιν ἐν τῷ μέσῳ; καὶ
422 J ταῦτα οὐκ ἐνδεῖα δόξης. σὺν γὰρ θεοῖς εἶπεῖν τοσαύτη γεγένηται

ὥστε μὴ ἀγωνίζεσθαι δεῖν ὑπὲρ τοῦ λαβεῖν αὐτὴν, ἀλλ' ἀσφαλῶς
ἔχειν σιωπᾶν ὑπὲρ τοῦ τὴν οὖσαν διασώσασθαι. καὶ μὴν τοῖς 23
15 ἰδίᾳ συνεῖναι σπουδάσασιν οὐκ ἀγωνιζόμενον μόνον παρέσχον ἐμπα-
τόν, ἀλλὰ καὶ παραδεικνύντα ἐπιεικῶς ἐξ ὧν ὤμνητι βελτίους ἔσεσθαι.

Εἶεν. τὰ μὲν ἡμέτερα τοιαῦτα καὶ τούτοις παραπλήσια. σκέ- 24

ψασθε δὲ καὶ τὰ ὑμέτερόν αὐτῶν ἐν τῷ μέρει πρὸς ταῦτα, ὧ δυσ-
ἔρωτες ὑμεῖς, † οὐ φιλεῖτε μὲν οὕτως διαφερόντως καὶ τῶν

20 Ἑλλήνων ἄκρον εἶναι πεπιστεύκατε, καὶ ταῦτα κἂν τοῖς γυμνασίοις
καὶ κατὰ τὴν ἀγορὰν βοᾶτε, πεπόνθατε δέ — οὐδὲν ἐρῶ μικρό-
579 D τερον, θαρρεῖτε — ταυτὸν τοῖς παισὶ τῶν ἐπιφανῶν ἀνδρῶν. καὶ
γὰρ ἐκείνοις ἀρκεῖ τοὺς πατέρας αὐτοῖς εἶναι τοιούτους, αὐτοὶ δ'

ὡς τὰ πολλὰ τρυφῶσιν, καὶ ὑμῖν ἀρκεῖ παρεῖναι ἐμὲ καὶ λέγειν, τὸ δ'
25 ἀπαντᾶν καὶ μετέχειν τῶν ξένων (εἰς) ἀπαν ἠξιώσατε εἶναι. ἀλλ'
ἀντὶ τοῦ βαδίζειν ἐπὶ τὰς ἀκροάσεις περὶ τὰς κολυμβήθρας οἱ 25
πλείους διατριβετε, εἶτα θαναμάζετε, εἴ τινες ὑμᾶς τῶν λεγόντων
λανθάνουσιν· τὸ δ' ἀληθὲς οὐ βούλεσθε, οἴμαι, πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς

λέγειν, ὅτι οὐκ ἐνεστι λίθων ἐρῶντας οὐδὲ λουτρῶν ἐξηρητημένους
30 οὐδ' ἂ μὴ δεῖ τιμῶντας τὰς περὶ τοὺς λόγους διατριβὰς γινώ-
σκεῖν, ἀλλὰ τὰ ὑμέτερόν αὐτῶν ἀνατίθετ' ἐμοὶ καὶ βλασφημεῖτε μετ'

1 ἔτι om. U ἕτερόν om. DU 2 παραλείπω] R 3 οὕτως R 7 μή] μὴν T 11 παρεῖμεν] εἰ in ras. U¹ (aut U²), παρήμεν T τὴν πόλιν] Smyrnam
13 ἀλλ' — σιωπᾶν om. U² mg. 14 καὶ μὴ καὶ τοῖς T 15 συνεῖναι U²
(cl. Canter): συνεῖναι ARDT, συνί^ν U¹ 18 ὑμέτερα R 19 οὐ κτέ.] corrupta;
οὐ φιλεῖτε ci. et in versione 'me' add. Canter; ὑμεῖς, οὐ φιλεῖτε μ' οὕτως —
βοᾶτε; ci. Wil., fort. nimis rhetorice 21 οὐδὲν ἐρῶ AU¹: οὐδὲν δὲ ἐρῶ TU²,
οὐδὲν ἐν ὧ R, οὐδὲν ἐν νῶ D 22 παισὶ] πᾶσι R 25 μετέχειν] sc. τῶν
ἐμῶν λόγων (e λέγειν supplendum) εἰς addidi; 'interesse declamationibus meis
plane a vobis alienum (τῶν ξένων) putatis'; pro ἅπαν ci. ἀπλῶς Kaibel ἡξ-
ώσατ' U 29 λίθων] cf. p. 50, 31 sq. 30 γινώσκεῖν U 31 ἀνατίθετέ μοι ART

- εὐφημίας, 'εἰ γὰρ ἐβούλετο' καὶ τοιαυτὶ λέγοντες, ὡς νῦν γε νυστά-
 26 ζοντα δηλονότι. καίτοι λόγος μὲν λόγον, ὡς φησιν Ὀμηρος, ἀμεί-
 βεται, καὶ ὁποῖ' ἄτ' ἂν εἴπης τοιαυτ' ἀντακούσεσθαι χρὴ προσ-
 δοκᾶν, εἴητορα δ' εἶναι φάσκοντα λαβόντα αἰτίαν οὐ προσήκουσαν
 27 μὴ χρῆσασθαι τοῖς οἰκειοῖς ὀργάνοις ἔσχατα συμφορᾶς. Ἐγὼ 5
 τοίνυν θεῶν εὐμενῶν ὄντων τοὺς μὲν κατ' αὐτοὺς τοὺς λόγους
 ἀγῶνας οὐ σφόδρα φήσαιμι' ἂν δεδιέναι, δέδοικα δὲ τοὺς δεινοὺς
 ἀνταγωνιστάς. εἶπω τίνας; τοὺς λίπα ἀθλημιμένους τουτουσί καὶ
 τὸν φοίνικα περικομιζόντας, οὐκ εἰς ἀχροάσεις μὰ Δία εἰρητῶρων 423 J
 συγκαλοῦντας, ὥσπερ ἐγὼ καὶ περὶ Κῶν ταυτηγὶ τὴν Μεροπίδα 10 590 D
 καὶ ἐν Κνίδῳ ποτὲ εἶδον ἐπ' ἑμαυτοῦ γενόμενον, ἀλλ' ἴστε ὁ τι;
 δεξαμενὰς ἐπαινοῦσιν, καὶ 'δεῦρ' ἄγ' ἰὼν νῆα κατάστησον', καὶ
 τοῖς καταίρουσι τοιαυτ' ἐπαγγέλλουσιν καὶ τοιαῦτα προξενοῦσιν.
 28 ὅταν οὖν ἐτέρωθεν μὲν ὁ εἰρητῶρ ἀγωνιούμενος εἰσῆ, ἐτέρωθεν δὲ
 ὁ δέμβος ὑμῖν ἀμφιθαλῆς ἦκη τὰ τοιαῦτα ὑπισχνούμενος, εἰκότως, 15
 οἶμαι, συμβαίνει τὴν νίκην ἐκείνου τοῦ μέρους γίνεσθαι, καὶ μῆτε
 πρεσβύτερον μηδένα μῆτε νεώτερον βραδίως ἐθέλειν σωφρονεῖν.
 ταυτ' ἐστὶν ἃ τοὺς λέγοντας ὑποσκελίζει, ταυθ' ὥσπερ νέφος ἢ
 29 σκοτόμαινα ἐπισκοτεῖ πᾶσι τοῖς περὶ παιδείαν καλοῖς. πρὸς δὲ 581 D
 τούτοις οἱ κατάπτυστοι σοφισταὶ πείθουσιν ὑμᾶς, ὡς ἄρα καὶ τῷ 20
 Ὀμήρῳ τοῦτο μέγιστον ὑπάρξειεν ἰδὼν Μέλητος γενέσθαι. πᾶς

1 νυστάζοντα U² (Baroc. 136; νυστάζοντι alia m. rec. U) 2 λόγον
 λόγον U¹ Ὀμηρος] Y 250 ὁποῖόν κ' εἴπῃσθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπ-
 ακούσεις; cf. pro Quatt. II 169, 19 Ddf. 3 ὅποια RD ἀντακούσεσθαι
 Valckenaer (in notis ineditis) et Rsk. (alter alterius nescius): ἂν ἀκούσεσθαι
 O; cf. Soph. O. T. 543 sq. 5 ἐσχάτησ D, ἐσχάτησ U pr. m.; ceterum
 cf. pro rhetor. II 5, 7 sq. Ddf. 8 ἀθλημιμένους A 9 φοίνικα]
 φοινικοῦντα ci. Schmid p. 234 (Philol. 1889 [II], 56, coll. Rohde, Griech. Rom.
 p. 307, 2), falsum vel propter verbum (debutit φοροῦντας esse); palma victoriae
 rhetoricae insigne (cf. Luc. rhet. praec. 27 καὶ ἠττώμαι μὲν τὰ πλείστα, οἱ φοί-
 νικες δὲ ἐπὶ τῇ θύρᾳ γλωροὶ καὶ ἐστεφανωμένοι· τούτοις γὰρ ἐπὶ τοὺς δαστυχεῖς
 χρῶμαι τοῖς δελέαισι), quam cum ostentatione circumferunt 10 περὶ κῶν T
 περικῶν A, περικῶν R: περὶ κῶ DU, cf. ad or. XXXVIII § 11 ταυτηγὶ cf.
 p. 82, 20 Σύμης ταυτηγὶ 11 ὁ τι; δεξαμενὰς Rsk.: ὄτι δεξαμενὰς O
 12 ἐπαινοῦσιν] ἀπαιτοῦσι R δεῦρ' — κατάστησον] e cantu Sirenium, initia vv.
 Hom. μ 184. 185 14 οὖν omissum add. U² mg. εἰσῆ UT¹ mg. (εἰ|σιη] T¹
 in textu): εἰσι· ἢ A (ἢ postea erasum), εἰσιν· ἢ R, εἶσιν D 15 ὁ δέμβος ὑμῖν
 D: ὁ δέμνος A (spiritus sup. ρ A²) ὑμῖν A, ὑμῖν ὁ δέμνος R, ὁ πρέμνος ὑμῖν
 UT; hoc si Aristides scripsisset, ut atticista τὸ πρέμνον dedisset ἀμφιθαλῆς]
 proprie dictum: rhetor, qui urbes civitatesque circumire solebat (ὁ δέμβος), ut
 artem suam ostentaret, palmulis et laurea corona decoratus erat (cf. ad. v. 9)
 τὰ om. DU 16 γίνεσθαι R, γενέσθαι U 20 ὑμᾶσ] ex ἡμᾶσ corr. T¹

τις οὖν ἴεται σπονδῆ παρὰ τὸν πατέρα αὐτοῦ φιλοσοφῆσων ἐκεῖ, καὶ οὐδὲ ἐξ αὐτῶν τούτων ἐνθυμηθῆναι δύνασθε εἰ τὰ μάλιστα ἀληθῆ λέγουσιν, ὅτι οὐδ' αὐτῷ τῷ Ὀμήρῳ ἤρκει παρὰ τὰς ὀχθὰς ἐσκηρῆσθαι τοῦ πατρὸς οὐδὲ τοῖς ἰχθύσι συμπαρανεῖν ἀδελφοῖς
 5 οὔσιν ἑαυτοῦ, ὡς ὁ τούτων λόγος, ἀλλ' οὕτως ἀνχηρόν τινα ἐβίω βίον ὥστε πολλαχῆ δῆλός ἐστι στέργων, εἰ τῶν ἀναγκαίων εὐποροῖη· λουτρὰ δὲ αὐτοσχέδια καὶ δὴ ἐπ' ὀνήσει καμνόντων σωματίων, ὡς φησι Πλάτων (leg. VI 761 C), ἀπεδέχετο, περαιτέρω δὲ οὐκ εἶα τρυφᾶν. τὸ δὲ πλείστην ἅπασιν ἀπάντων ὀλιγωρίαν ἐμπε-
 10 ποιηκὸς ἢ ἀδιήγητος αὕτη φθορά. πᾶς γάρ τις δεδιώς μὴ φθάσειεν προδιαφθαρεῖς, αὐτὸν ἐλπίζων ἀπόλλυσιν, πάντα μὲν τὰ αἰσχιστα ἐν κέρδους τάξει τιθέμενος, πᾶν δ' ὅσον χρηστὸν ζῆμιαν καὶ πόρους ἄλλως ὑπολαμβάνων, ὡς εἰ μὴ ἀμφοτέρα λωβηθεῖς ἀπίοι παρὰ τοὺς πλείονας, καὶ τὴν γνώμην καὶ τὸ σῶμα, οὐκ ἐσο-
 15 μένης αὐτῷ χώρας ἐκεῖ. τὸ δ', οἶμαι, πᾶν τούναντιον ἦν, ἐπειδὴ 31
 582 D τοιαῦτα ἐφῆστηκεν· ἀπολαῦσαι τοῦ βίου τὰ κάλλιστα, ἕως ἔξεστιν,
 424 J ἢν' εἰ μὲν τῆς σωζομένης μοίρας εἴημεν, ἐν τοῖς καλλίστοις σωζώμεθα, ἐν μαθήμασι καὶ λόγοις, καὶ μὴ τὴν ὕειον ἀρμονίαν ἡρμοσμένοι νύκτα ἐκ νυκτὸς καὶ ἡμέραν ἐξ ἡμέρας κυλινδόμεθα, εἰ δὲ

1 ἴεται (ἴεται ARD¹U¹) — φιλοσοφῆσων] ironice pro λουσόμενος 2 an ἐξ αὐτῶν τῶν τούτου] quae iam secuntur; praeparat ὅτι v. 3 3 ὅτι] ὡς R ἤρκει sic O παρὰ τὰς ὀχθὰς κτέ.] cf. or XVII § 15 4 ἐσκηρῆσθῆναι D 6 πολλαχῆ] πανταχῆ TU² 7 δὴ ἐπ' ὀνήσει Canter e Platone: διαπονη- τι O 8 περαιτέρω ADUTR pr. m. mg. c. γρ. (-ωι) παρ' ἑτέρον R 10 ἀδιήγητος ART: ἀδιήγητός ἐστιν DU φθορά D γάρ s. l. add. T¹ 10. 11 φθάσει ci Wil., fort. recte 11 προδιαφθαρεῖς] 'ne prius moriatur', cf. v. 14 πλείονας, inferos αὐτὸν O ἐλπίζων] i e. ὡσπερ ἐπ' ἐλπίσι χρησταῖς 13 ἄλλοις R 14. 15 ἐσομένοισι D 15 χώρας ἔκειτο δ' οἶμαι R 16 ἐφῆστηκεν ARDU: ἀφῆστηκεν T (at στη in ras.); 'quoniam talia (qualia fabulis feruntur) nos manent' ἀπολαῦσαι DUT (at totum verbum in ras. pr. παῦσ

m.), ἀπόλλυσιν R, ἀπόλλησαι A, quae s. l. extant add. m. rec. (minio usa); infinitivus pendet ex notione verbi ὑπολαμβάνειν, quae e v. 13 mente supplendum ad τούναντιον ἦν 17. 18 σωζόμεθα RDU¹: σωζόμεθα, ut vid., A¹, σωζοίμεθα TA¹U² 19 ἐκ] ἐν D κυλινδόμεθα scripsi: κυλινδοίμεθα ART¹ a corr., καλινδοίμεθα DU (i post o in ras. inc. m.) T¹ post corr. A m. rec. (minio usa, cf. ad v. 16); καλινδεῖσθαι Atticis erat 'versari qualibet in re', ita ut notioni contemptus macula deesset, κυλινδεῖσθαι proprie versari in re contemptu digna (homine indigna: ὕειος ἀρμονία) dicebant; cf. e. g. Plat. Phaedr. 257 A περὶ γῆν κυλινδομένην αὐτὴν (sc. ψυχὴν) καὶ ὑπὸ γῆς ἄνονν et Polit. p. 309 A τοὺς δ' ἐν ἀμαθίᾳ τ' αὐ καὶ ταπεινότητι πολλῇ κυλινδομένους εἰ δὲ μή] monet Wil. Aristidem cum ceteroquin mysteriorum Eleusiniorum doctrinam et religionem sequatur (ὕειον ἀρμονίαν ἀρμόττεσθαι i. q. ἐν βορβόρῳ κείσθαι, cf. ad. p. 31,

- 32 μὴ, κέρδος γ' ἢ πᾶν ὃ τί τις προῦλαβεν. ἢ πρὸς θεῶν λούσασθαι μὲν κέρδος ἐστὶ ζῶντα, ὃ καὶ τελετήσαντι μένει δῆπουθεν, λόγων δὲ ὧν εἴργεσθαι μετὰ τὴν τελευτὴν ἀνάγκη, τούτων ζῶντα ἀπολαῦσαι, καὶ αὐτὸν λέγοντα καὶ ἐτέρω παρόντα, ἀηδία, καὶ τῇ μὲν ἑταίρῳ συγγενέσθαι κεφάλαιον εὐδαιμονίας, ἀνδρὶ δὲ τῷ πρώτῳ 5 τῶν Ἑλλήνων συγγενέσθαι καὶ ὁσονοῦν εἰς κατάραν τελεῖ; καὶ τῇ μὲν γαστρὶ χαριστέον, ἐξ ἧς αἱ πλεῖσται τῶν νόσων, ὅσα δ' εἰς λόγους, ὕθλον ἄλλως καὶ σιανὴν ὑποληπτέον, ὃ χρηστοὶ καὶ τὴν
- 33 οἰκουμένην ὑμεῖς παιδεύοντες πρὶν ὑμᾶς αὐτοὺς; ἀλλ' ὥσπερ ἐμὲ ἀξιοῦτε βούλεσθαι λέγειν, οὕτως ὑμῖν αὐτοῖς παρακελεύσασθε ἐμὲ 10 ποιεῖν βούλεσθαι λέγειν, εἰ δὲ μὴ, ἐκάτεροι τὸ ἑαυτῶν πράττομεν. ἐγὼ μὲν γὰρ οὐδ' οὕτως ἀνήσω λέγων, ἕως ἂν <ὁ> θεὸς εὐμενῆς ἦ, ὑμεῖς δὲ ἀγνοήσετε αἰεὶ.
- 34 Ταῦτ' ὄν, εἰ μὲν βούλεσθε, ἀπολογία, εἰ δὲ βούλεσθε, ἐπιτιμῆσις ἀπ' εὐνοίας, εἰ δὲ καὶ, ὡς ἀμφοτέρω εἰρήσεται, ἀλλ' ὄν 15 ἀληθῆ γε καὶ συμφέροντα ἀκούειν ἅπασιν εἴρηται. ἢ ὄν πανστέον', φησὶ Δημοσθένης (X 76), 'τούτων τῶν ἐθῶν', ἢ τοῦ γ' Ἰππολύτου καὶ τοῦ Βελλεροφόντου μὴ ῥαδίως οὕτως καταψεύδεσθαι.

583 D

3), hic negare videri manere homines apud inferos iusta iudicia, quae fierent secundum dicta ac facta a vivis illis edita

1 ἢ] in εἴη corr. T¹, ut vid. 2 τελετήσαντι scripsi: τελετήσαντα O
4 τῇ] ἦ in ras. R¹ 5 ἑταίρῳ] αἰ in ras. R¹T¹(?), ἑτέρα D 6 καὶ ὁσονοῦν] 'vel tantillum', ad συγγενέσθαι referendum 8 λόγους] νο in ras. R² 9 ἀλλ' — 10 αὐτοῖς AT: om. RDU 10 παρακελεύσασθε R 11 ποιεῖν ἢ βούλεσθαι DU, ποιεῖν ἢ βούλεσθε R (ἢ βον paene evanida); ἢ propter lacunam (RUD) ἀλλ' — αὐτοῖς interpolatum 12 οὕτως ἀνίσω λέγω ἔαν θεὸς R ὁ addidi
13 ἀγνοήσατε A αἰεὶ Δ^r 14 ἀπολογία scripsi: ἀπολογίαν O δὲ βούλεσθε] εσθε R² in ras 14. 15 ἐπιτιμῆσις scripsi: ἐπιτιμῆσιν ADUTR² mg., om. R¹ 15 εἰρήσεται] εἰρήσθω ci. Wil.; ἡγήσασθε vel talequid vult Kaibel,

ut accusativi servantur 17 τούτων τῶν ἐθῶν] τοῦτο ἔθωσ R¹, πανστέον τούτων τῶν ἐθῶν R² mg. 18 καταψεύδεσθαι A¹R (U¹?): καταψεύδεσθε DTA²U², cf. γενέσθαι p. 22, 21, φάσκειν p. 145, 1; Hippolyto et Bellerophonti sese comparat, quia ipse insons ut illi insontes iniustus calumniis petiti sunt (Rsk.). — Subscr. πρὸς τοὺς αἰτιωμένους ὅτι μὴ μελετῆ A (praeter πρὸς τὸ in ras.; in fine errore ὅτι μὴ λετώη) T

XXXIV.

(50) ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΕΞΟΡΧΟΥΜΕΝΩΝ.

Χαριεντές γέ εἰσιν οἱ τῶν σφετέρων ἀγαθῶν περὶ τοὺς λόγους,
 544 D ἔν' εὐφήμως ἀρξώμαι, τοὺς ἀκροατὰς αἰτιώμενοι καὶ λέγοντες ὡς
 545 D ἄρα τούτου χάριν ἐκβαίνουσι τοῦ θυνδοῦ καὶ τῆς ὀρθότητος, ἔν'
 546 D ὡς πλείστους ἀρέσαι δυνηθῶσιν. καίτοι εἰ μὲν συγγνώμη αἰτοῦν-
 402 J 5 τες ταύτη τῇ στήψει καταχρῶνται, πῶς ἐπαινεῖσθαι γ' ἀξιοῦσιν;
 χωρὶς γὰρ ἐπαινός τε καὶ συγγνώμη, καὶ ὅτε μὴδ' αὐτοὶ σφᾶς
 αὐτοὺς ἐπαινοῦσι, σχολῇ γ' ἂν παρὰ τοῖς ἄλλοις εἰκότως ἐπαι-
 νοῖντο. εἰ δ' αὖ μὴδὲν ἔστι τοῦ τρόπου δυσχερές, ἀλλ' ὀρθῶς
 ἔχει, τί δεῖ τοὺς πολλοὺς αἰτιᾶσθαι καὶ καταφεύγειν ἐπὶ ταύτην
 10 τὴν παραίτησιν, ἀλλ' οὐ τὸν τρόπον ὡς ὀρθῶς ἔχει δεικνύναι;
 ἀλλ' οἴμαι, κομψοὶ τινές εἰσιν καὶ διπλᾶ κρούουσιν, ἔν' ἔὰν μὲν 2
 λάθωσιν, ταύτη κεκρατηκότες ᾧσιν, ἂν δὲ φωράσῃς, ἔχωσιν ἀνα-
 χώρησιν καὶ λέγωσιν ὡς οὐδ' αὐτοὶ τὸ βέλτιον ἠγνόουν, ἀλλ' ἐτέ-
 ρων ἐνεχ' ἡμάρτανον. ἔστι δὲ τοῦτο ἡ πρώτη καὶ μεγίστη ψῆφος,
 15 ἦν αὐτοὶ καθ' αὐτῶν δι' ὑπερβολὴν σοφίας φέρουσιν. ἐγὼ γὰρ 3
 εὐξαιμὴν ἂν μάλιστα μὲν καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἀπασιν εὐδοκιμεῖν,
 τὴν δ' οὖν ἀρχὴν ἀφ' ἐστίας εἶναι μοι καὶ πείθειν ἑμαυτὸν προῶ-
 τον, καὶ μὴ τὸ τῆς κυνός τῆς ἐν τῷ μύθῳ παθεῖν, μὴδ' ἐν δσω
 τὴν ἔξωθεν συλλέγω δόξαν, ἦν αὐτῷ μοι περὶ ἑμαντοῦ προσῆκεν
 547 D 20 ἔχειν διαφθεῖραι, μὴδὲ φθάσαι τὴν τοῦ φαῦλος εἶναι πίστιν κατ'
 ἑμαντοῦ λαβῶν, πρὶν τὴν τοῦ σπουδαῖος παρὰ τοῖς ἄλλοις βεβαι-
 ῶσασθαι. τοσοῦτον δ' ἔμοιγε ἀπολογίας ἀπέχειν δοκοῦσιν, ὅταν

Libri ARDUT = 0

Titulum om. D. titulo praemittit ἀριστείδον· δῆτορος A; τῶν om. Thom.
 Mag. p. 73, 1; 195, 13; 332, 13 (habet 366, 4), ut Baroc. 136. Laur. 60, 9. Ambros.
 B 69 sup. Vat. 74. 77. 930. 1151 alii; de origine corruptelae cf. ad subscriptionem
 A (p. 252) — De orationis temporibus cf. ad p. 147, 9. — 4 πλείστοις A¹(R²):

πλείστοις DUTA²R² 5 γε R, om. U¹ 6 ὄτ' U, ε add. U²; ὅτι nunc R, at ι in
 ras. R² 7 αὐτοῦς R; om. D εἰκότως om. U¹ 9 ἔχει ADU: ἔχει R, om. T
 δεῖ] εἰ in ras. A² (A¹ incertum) 10 ὀρθὸς ex ὀρθῶς (sic) corr. T¹, ut vid.
 ἔχειν D (hic) 11 διπλᾶ κρούουσιν] cf. Hes. v. διπλῆ 12 λάθωσι A² mg.:
 ἔλωσιν O φωράσῃς T, φωράσῃς (i. e. -HIC vel HIC) A¹, ad quod add.
 τισ A² mg.: φωράσῃς τισ DUA²(in textu) R² (τισ in ras., R¹ incertum)
 13 ὡς οὐδ' αὐτοὶ κτέ.] cf. Xenoph. de rehit. 1, 1 14 ἐνεχ' T 18 μύθῳ]
 Aesop. fab. 233 H. 19 προσῆκεν] cf. ad p. 126, 21 21 λαβῶν πρὶν sic O
 22 τοσοῦτο U¹ p. corr. δοκοῦσιν ἀπέχειν DU

ταῦτα λέγωσιν, ὥστε δὴ ἀνδ' ἐνός ποιεῖν τὰ ἐγκλήμαθ' ἑαυτοῖς,
 ἐν μὲν εἰ τοιαῦτ' ἀσελαίνουσιν περὶ τοὺς λόγους, ἕτερον δὲ εἰ
 4 τούτου χάριν, ὡς ταύτη βελτίους κριθῆσθεσθαι μέλλοντες. καὶ μὴ
 δταν γε ὡς ἡμᾶς εὐθέως πιστεύσοντας οἷς πλάττονται καὶ τάλη-
 θές οὐκ συνήσοντας παράγειν ζητῶσιν, ἄλλην αὖ τρίτην ταύτην 5
 ἀμαθίαν ἐμφανίζουσιν, εἰ μὴ νομίζουσι φωραῖσθαι. τὸ δ', οἶμαι,
 5 τοιοῦτόν ἐστιν. οὐδεὶς ἐκὼν μεθίησι τὸ βέλτιστον· ἀλλ' οὐ
 Πλάτων καὶ Πίνδαρος πολλαχῆ μὲν καὶ ἄλλη σοφοί, καὶ δὴ καὶ
 κατὰ τόνδε τὸν λόγον οὐκ ἤμισα, ὁ μὲν οὕτως λέγων (fig. 226 B.⁴)·
 'οὔτις ἐκὼν κακὸν εὐρετο' καὶ πάλιν ὀρηθεὶς ἐκ τῶν περὶ τῆς 10
 'Ἐριφύλης λόγων 'ὦ πόποι, φησὶν (fig. 182 B.⁶), οἷ' ἀπατάται 408 J
 φροντὶς ἐπαμεριῶν οὐκ εἰδυῖα'. ὁ δ' ἄνω καὶ κάτω δῆπου δι-
 οριζέται καὶ δείκνυσι τὰ ἀμαρτήματα ὡς ἀκούσια καὶ δι οὐδεὶς
 6 ἐκὼν φαῦλος. μὴδ' ἡμεῖς ὑπὸ τούτων πειθώμεθα, ὡς ἄρ' ἔχον- 548 D
 τές τι βέλτιον παρ' ἑαυτοῖς, εἰθ' ἐκόντες τοῦτ' ἀφέντες τὸ χεῖρον 15
 ἀλλάττονται. οὐκ οὐν χρυσόν γ' ἂν ἔχοντες ἠλλάττοντο μόλυβδον
 ἀντ' αὐτοῦ, οὐδ' εἰ πάντες ἀνθρώποι κροτήσειν ἐμελλον· οὐδὲ
 μελίην ἀντὶ πυρῶν, οὐδ' ἀντ' οἴνου τρύγα καὶ ταύτην σαπράν,
 οἶμαι δὲ οὐδὲ ψίαθον ἀντὶ ξύστιδος, οὐδ' αὖ βύρσης ὄζειν, μύρων
 7 ἔξόν. ἀλλὰ ταῦτ' ἐστὶν ἀνθρώπων ὑποκοριζομένων τὴν αὐτῶν 20
 φανόττητα καὶ δυστυχίαν, οἱ τὸ μὲν δίκαιον, οἶμαι, καὶ ἀληθές
 οὐκ ἐθέλουσι λέγειν, δι τὴν ὀρθὴν οὐτ' ἴσασιν οὔτε δύνανται
 πορεύεσθαι, φασὶ δὲ τοῖς ἀκροαταῖς χαριζόμενοι ταῦτα ποιεῖν,
 ὥσπερ ἂν εἰ τῶν ὑποκριτῶν οἱ ἐκπίπτοντες καὶ μὴ δυνάμενοι τὸ
 δρᾶμα περαινέειν κατὰ φύσιν τοῖς θεαταῖς φάσκοιεν χαριζόμενοι 25

TESTIMONIUM 20 ὑποκοριζομένων — φανόττητα schol. Aristoph. nub.
 68 ed. Zacher, Jahrb. f. cl. Phil. Suppl. XVI 673

1 δύο RD ἐγκλήματ' A 4 γε ὡς] γε et' in ras. R² ὡς ἡμᾶς
 εὐθέως ART: ἡμᾶς εὐθέως DU (Junt., unde ἡμᾶς (ὡς) εὐθέως Rsk.); ἡμᾶς
 εὐθέως ὡς Norrmann tanquam e libro suo 7 ἀλλ' οὐ A¹; ἀλλ' ὁ RTA^r
 (aut A²), ἀλλὰ DU; lacunam indicavi sec. A¹; e. g. ἀλλ' οὐ(δὲ τὸ χεῖρον
 προσίεται ἐκὼν· καὶ τούτου μάρτυρες οὐκ οἱ τυχόντες, ἀλλὰ) Πλάτων κτέ.;
 cf. v. 14 sqq. 8 καὶ ὁ πίνδαρος RT ἄλλη TU¹ p. corr. A²R²: ἄλλοι A¹D (et
 sine dubio R¹U¹ a. corr.) καὶ post δῆ om. R¹ 9 κατὰ τὸν γε τὸν D 12 ἐπ-
 αμεριῶν AT(ex ἐπ' ἀ- corr. pr. m.), ἐφαμεριῶν R, π R¹ sup. ras., in qua postea φ
 add. R²: ἐφαμεριῶν DU ἰδυῖα ci. Boeckh ap. Pind. 16 γ' ἔχοντες ἂν DU
 μόλυβδον R²: μόλιβδον O (quanquam R¹ non certum), atticistae non convenit
 17 οὐδ' εἰ πάντες οἱ ἀνθρώποι D, οὐδ' οἱ πάντες ἀνθρώποι U 19 ξύστιδος]
 de accentu (ξύστιδος O edd.) cf. schol. Theocr. II 74 schol. Aristoph. nub. 70
 20 ταῦτά DU αὐτῶν R¹DT, ἑαυτῶν schol. Aristoph. 22 οὐ θέλουσι U
 24 εἰ] οἱ U¹

ταῦτα ποιεῖν, καὶ συρίττεσθαι γε καὶ κλώζεσθαι ὑπ' αὐτῶν τῶν
 θεατῶν ἀντὶ ταύτης τῆς χάριτος. φαίη τις ἄν· οὐκοῦν καὶ ὑμεῖς
 ὑπὸ τῶν ἀκροατῶν; ἀλλὰ μὴ πω ταῦτα. ἀλλὰ τί κωλύει καὶ 8
 τοὺς πτωχοὺς τοὺς τὰ θάκια ἀμπεχομένους οἴκοι μὲν αὐτοῖς ἕτερα
 5 εἶναι φάσκεν πᾶν γενναῖα ἱμάτια, πρὸς δὲ τοὺς ἔξω σχηματί-
 ζεσθαι; οὐκοῦν δ' γ' αὐτὸς ποιητῆς, οὐ μικρῶ πρόσθεν ἐμνήσθη
 549 D (p. 288, 8 sqq.), ἔφη τὰ καλὰ τρέπειν ἔξω τοὺς ἀγαθοὺς; ὥστ' εἰ μὲν 9
 ὡς περὶ καλλιόνων τῶν λόγων διαλέγονται, τί δεῖ τοῖς πολλοῖς
 ἐγκαλεῖν, εἰ τούτων ἐρῶσιν; εἰ δ' ὁμολογοῦσιν ἡμαρτησθαι, τοῦ-
 10 ναντίον ἢ προσῆκε πράττουσιν. πολὺ γὰρ μᾶλλον εἰκὸς ἦν αὐτοὺς
 ὅπως τι βέλτιον ἐροῦσι σέψασθαι τῶν ἀνοσομένων καὶ συνεσο-
 μένων εἴνεκα ἢ τὰ ὑπάρχοντα ἀγαθὰ ἀφανίζοντας τὰ χεῖρω δει-
 κνύναι, καὶ ταῦτα ἐξέπιτηδες ποριζομένους. οὐκοῦν εἰς γε τὰς 10
 404 J πομπὰς τὰ χεῖριστα ἔχοντες βαδίζομεν, ἀλλὰ κἂν εἰ μὴ τῷ εἶη
 15 οἴκοθεν, αἰτιοίμεθα, ἢ ὡς κάλλιστα ἔχοντες φαινοίμεθα θαυμάτια,
 τὰ σκευή, τοὺς ἵππους, πᾶν ὄτουπερ ἂν ἡ πομπὴ δέηται. ὥσθ' 11
 ὅταν φῶσιν ἐπέισακτα ταῦθ' ἑαυτοῖς εἶναι καὶ πεπορισμένα καὶ
 τῆς ἀρχαίας ἰδέας ἐκόντες ἐκβαίνειν, ἐρωτᾶν χρὴ πότερον χεῖρονος
 οὔσης ἢ βελτίονος. εἰ μὲν γὰρ βελτίονος, πῶς οὐ τετύφωνται, εἰ
 20 τὴν οἰκείαν καὶ πλείονος ἀξίαν ἀφέντες τὴν φανλοτέραν ἄμα καὶ
 μὴδὲν προσήκουσαν διώκουσιν; ἀλλὰ μὴν εἴ γε χεῖρονος φήσουσιν,
 οὐκ ἐγγωρεῖ λέγειν ὡς ἄρα ἐκόντες προῖνται τὸ βέλτιον, δ' γε μήτ'
 ἐκήσαντο μήτε εἶδον πώποτε. οὐ γὰρ περὶ ὧν πλημμελοῦσιν
 550 D ἀπολογία τοῦτό γ' ἐστίν, ἀλλ' ὁμολογία τοῦ κἂν χεῖρω τούτων
 25 εἰπεῖν, εἰ ταῦτ' ἐκωλύθησαν. ἡδέως δ' ἂν πυθοίμην παρ' αὐτῶν 12
 εἰ καὶ πηρωθέντας αὐτοὺς ἦτοι νῆ Δία τοὺς ὀφθαλμοὺς ἢ τὰς
 χεῖρας ἢ καὶ ἄλλ' ὅτιοῦν τοῦ σώματος, ἡδέως ἂν ἰδόντων τῶν

1 ποιεῖν — 3 ἀκροατῶν *distinxi*; fuit ποιεῖν — χάριτος φαίη — ἄν. οὐκ-
 οῦν — ἀκροατῶν. γε] in ras. R² 2 ὑμεῖς] ὅ in ras. R², ἡμεῖς D; sc. συρίττε-
 σθε καὶ κλώζεσθε (Rsk.) 4 θάκι' U αὐτοῖς ADUT ἕτερον DU; ἕτερον A¹
 (corr. A² aut A^r) 6 οὐκοῦν O (edd.) 7 ἔφη] Pind. P. III 83 8 τῶν λόγων]
 'de suis orationibus' 10 εἰκὸς αὐτοῖς ἦν DU 11. 12 συνεσομένων scripsi:
 συνησομένων A¹, συνησομένων A^rRDUT 12 ἔνεκα DU 14 ἀλλ' εἰ καὶ μὴ D
 15 αἰτιοίμεθα scripsi: αἰτιούμεθα O θαυμάτια Valckenaer (in notis ineditis;
 iterum Ddf.): θοιμάτια ARUT, ἱμάτια D (praecedit -θα) 16 ὄτουπερ] ὅτι περ
 D¹ a. corr. (Junt.) 17 ἐπέισακτα ταῦθ' — καὶ πεπορισμένα] invertit comici
 incerti de noverca versus III 425 frg. 110, 5 K. ὡς ἐπέισακτον κακὸν κατὰ τῶν
 ἑαυτοῦ πραγμάτων πεπορισμένος 18 χεῖρονος A¹ (corr. A^r, ut vid.)

ὥσ
 19 π ου R, et ὥσ in ras. et' R² 19. 20 εἰ τὴν sic O 23 πλημμελοῦσιν TD(-σι)
 24 τοῦτ' ἐστίν RU 25 ταῦτ'] sc. ἂ νῦν λέγουσιν 27 καὶ om. D ἀλλ' ὅτιοῦν]
 ἀλλ' ||| οὔν agnoscitur R¹, ἀλλό τι οὔν A (alter spiritus post eras.); ἄλλο ὅτιοῦν D

ἀκροατῶν, ἐτοίμως ταῦτα ὑπηρετήσουσιν, ἢ τῶν μὲν τοῦ σώματος οὐδὲν ἂν προοίητο εἰς τὴν ἐτέρων ἡδονήν, τῶν δ' ἐν τῇ ψυχῇ τὸ
 13 βέλτιστον διαφθειρόντες οὐδεμίαν ζημίαν τίθενται. ἐγὼ μὲν οὖν
 θταν τούτων ταῦτ' ἀκούω λεγόντων, οὐκ ἀπέγνωκα τὸ μὴ καὶ τοὺς
 χωλοὺς τολμήσειν λέγειν ὡς ἄρα οὐκ ἄκοντες ἐνταῦθ' ἤκουσι τυ- 5
 χης, ἀλλ' ἐκόντες τὸ σέλη προήκοντο, ἢ ὡς ἡδιστοὶ τοῖς ὀρθῶσι
 φαίνονται. ἀλλ' ὅστις μὲν οὕτω δύσεως οὐκ οἶδα ἐγωγε, θῶμεν
 δ', εἰ βούλει, καὶ πάντας. ἀλλὰ τίς οὕτω δυστυχῆς ὅστις ἐκὼν
 αἰρεῖται δυστυχεῖν; ἢ τίς εἰς τὴν ἐτέρου χάριν αὐτῷ λυμάνεται;
 14 θπου γὰρ καὶ τὸ εἶ ποιεῖν διὰ τοῦτο ὀρθῶμεν σπουδαζόμενον, ὅτι 10
 ἐξ αὐτοῦ καὶ τὸ ἀντ' εἶ πείσεσθαι προσδοκᾶν ἔστιν, ἢ πού τὸ γε
 ὑπὲρ τοῦ χαρίσασθαι τῷ κακῶς διαθεῖναι τὰ ἑαυτοῦ παντάπασι
 πᾶς τις ὀκνήσειεν ἂν. ἢ πολλῆς γ' ἂν εἴη τῆς ἀλογίας τῶν μὲν
 φίλων τοὺς οὐκ ἐθέλοντας ἀντ' εἶ ποιεῖν φάλους ἡγεῖσθαι, αὐτὸν
 δὲ τοσαύτην ὑπερβολὴν ποιήσασθαι ὥστε πρότερον αὐτῷ τὰ χε- 15
 ριστα χρήσασθαι, πρὶν εἶ τι ποιῆσαι τοὺς χρωμένους, καὶ πρὶν 405 J
 εἶναι δῆλον ἦντινα τῆς προθυμίας κομιέται χάριν, αὐτὸν τῶν
 15 ὄντων τὰ βέλτιστ' ἀφαιρεῖσθαι. οὐ γὰρ δὴ τὸ γε τοῦ Ζωπύρου
 καὶ τοῦ Κεφαλλῆνος παράδειγμ' ἂν εἴποιεν, ὧν ὁ μὲν τὴν εἶνα 551 D
 τὴν ἑαυτοῦ καὶ τὰ ὄτα λωβησάμενος εἰσηλθεὶν εἰς Βαβυλῶνα, ὁ 20
 δὲ πληγαῖς αὐτὸν αἰκισάμενος 'κατέδυ Τρώων πόλιν εὐρῶνιαν',
 16 ὁ μὲν Βαβυλῶνα λαβεῖν, ὁ δὲ Τροίαν ἐσπουδακῶς. πρῶτον μὲν
 γὰρ οὐκ ἴσα δῆπου τὰ ἄθλα, κρατῆσαι πολεμίων καὶ τὰ ὄτα
 γαργαλῆσαι τιῶν. ἔπειτ' αὐτὸ τούναντιον ἐκ τῶν παραδειγμάτων
 ἀπαντᾷ. εἰ γὰρ ἐκεῖνοι μὲν οὕτω σφόδρα καρτερεῖν ἠπίσταντο 25
 ὥστε μηδὲ τοῦ σώματος φεῖδεσθαι τοῦ ἑαυτῶν, ἀλλὰ τὰς ἐσχάτας
 ἀλγηδόνας καὶ πόνοὺς ὑπομένειν ὑπὲρ τοῦ μηδὲν τῶν ἐξ ἀρχῆς
 ἐγνωσμένων ἐγκαταλιπεῖν, οὗτοι δ', ἐξὸν ἄνευ πραγμάτων καὶ τα-

2 πρόειντο U ἐτέραν D τῶν δ' ἐν τῇ ψυχῇ RTU² mg.: τῶν δὲ τῆ
 ψυχῆ A, τῶν δὲ τῆσ ψυχῆσ D, τὸ δὲ τῆσ ψυχῆσ U 4 τούτων ταῦτ' ἀκούω
 ARD: ταῦτ' ἀκούω τούτων U, ταῦτ' ἀκούω T, fort. recte 6 τὸ σέλεος U'
 προήκοντο T 7 φαίνονται R pr. m. 9 εἰς τὴν] in ras. R² αὐτῷ
 R¹D(-φ), ἀσῶ T λυμάνεται] s. l. add. γρ. λυμανεῖται R² 11 αὐτοῦ τὸ καὶ
 RT ἔστιν, ἢ] ἔστι| R¹ agnoscitur, ἔστιν, | ἢ corr. R² 12 τῷ Baroc. 136:
 τῷ O 13 ἢ O (edd.) τῆσ suspectum; πολλῆ γ' ἂν εἴη τις ἀλογία ci. Kaibel
 15 αὐτῷ D¹ p. corr. A²R²: αὐτῷ O 17 αὐτὸν A¹ DTR² ('et ὄν corr., super τ
 ras.), αὐτῶν A¹ 19 κεφαλήνος U παράδειγμα DU εἴποιεν Canter (et
 Norrmann): εἴπομεν O ὧν U (Baroc. 136, unde Jebb Ddf.; ci. Canter): ὡς
 ARDT ὁ μὲν] cf. Herodot. III 153 sqq. 21 πληγαῖς — εὐρῶνιαν] Hom.
 δ 244. 246. 249 ἑαυτὸν DU αἰκισάμενος] σα T² in ras. paulo ampliore
 22 πρῶτον sic O 24 ἔπειτ' αὐτῷ A¹ (corr. A²) R; ἔπειτ' αὐτῷ U¹

λαιπωρίας τὴν ὑπόθεσιν διασφίξειν τὴν ἐαυτῶν, αἰροῦνται μαλα-
 κῆσθαι, πῶς οὐχὶ δικαίως δτιοῦν ἂν πάθοιεν; ἐγὼ μὲν γὰρ
 ἀκείνοι σφᾶς αὐτοὺς ἔδρασαν, ταῦτ' εἰκότως ἂν τούτους ὑπὸ τῶν
 5 ἄλλων παθεῖν οἴομαι, παροιρίας ἔνεκα καὶ ὕβρεως τῆς εἰς τοὺς
 μὴ λιπεῖν, οἱ νῦν ἐπὶ τῷ λιπεῖν πάντα ποιοῦσιν, ἵνα μὴ λέγω
 πάσχουσιν. ἔτι τοίνυν Ὀδυσσεὺς μὲν καὶ Ζῶπυρος οὐκ οὔσης 17
 ἕως ἄλλης ἀλώσεως αὐτοῖς τῶν πολεμίων οὕτω ταῦθ' ὑπέστη-
 σαν· οὗτοι δὲ τί καὶ φήσουσιν; πότερ' οὐκ εἶναι τοῖς βελτίστοις
 10 καὶ τοῖς ὀρθοτάτοις λόγοις ἀγειν καὶ πείθειν ἀνθρώπους; ἀλλ'
 552 D αἰσχροὺς δὲ λόγους, οὐ μόνον ψευδῆς. ἀλλ' ἐξόν ἐκείνως ἀγειν οὕτω
 μᾶλλον αἰρεῖσθαι; περιττὴν ἄρα τὴν αἰσχύνην προστίθενται.
 πάλιν δὲ ἀναλάβωμεν. 'οὐκ ἔσθ' ἕτερον τρόπον ἀνθρώπους ἀγειν ἢ 18
 τοῦτον· δῶμεν τοῦ λόγου χάριν, εἰ δοκεῖ. οὐκοῦν εἰ μὲν χωρὶς
 15 μὲν τὸ βέλτιον, χωρὶς δὲ τὸ ἀγειν, τί δεῖ τὸ βέλτιον προῖεσθαι,
 406 J εἴπερ, κἂν μὴ ἀγωμεν, τὸ γε βέλτιον τούτου πράττομεν; εἰ δ'
 ἐστὶν ὁμοῦ τὸ τε ἀγειν καὶ τὸ βέλτιον, εἰ μὲν ἐκεῖνο βέλτιον, ἐκε-
 νως ἀγειν ἔστιν, εἰ δ' οὕτω μόνως ἀγειν συμβαίνει, τοῦτο βέλ-
 20 τιον. τί οὖν διαιροῦσιν καὶ χωρὶς μὲν τὸ βέλτιστον τιθέασιν,
 χωρὶς δὲ ἅ τῶν ἄλλων ἔνεχ' ἡμάρτανον; ἔμοι μὲν γὰρ ἀντικρὺς
 οὕτωσὶ μεθεῖν δοκοῦσιν περὶ τοὺς λόγους ὅταν εἰς ταῦτα κατα-
 φεύγωσιν.

Καὶ μὴν διτι γε οὐτ' ἀληθῆ λέγουσιν οὐτ' ἀληθέσιν προσ- 19
 ὅμοια, ἀλλὰ τῷ μέλλοντι καὶ πείσειν ἀνθρώπους καὶ δῖως ὑπο-
 25 χειρίους ἔξειν, τὴν βελτίστην καὶ τὴν ἐρρωμενεστάτην καὶ πάντως
 ἀδιάφθορον καὶ ἀμειπτον ἐκ τῶν δυνατῶν ἰτέον καὶ προαιρετέον,
 καὶ συγχρῶ λόγου δεῖξαι καὶ βραχέος πᾶν, βραχέος μὲν λέγω, διὰ
 τὸ σφόδρα οὕτω σαφὲς εἶναι, μακροτέρου δέ, διτι μυρίοις ἂν τις

4 παροιρίας R (at l R² in ras.): πορείας ADUTR² s. l. c. γο. (-ρίας);
 cf. v. 21 μεθεῖν — περὶ τοὺς λόγους (p. 243, 3 παροινοῦντας) ἔνεκα T
 ὕβρεως] ὡς R² in ras. 5 ἢ O (edd.) γ' ἂν] γὰρ A 9 πότερον|οὐκ D
 11 ἐκείνως] οὐκείως D οὕτως D 12 προστίθεται D 14 μὲν O: expunctit
 U², om. Upsal. Rolamb. 28 sec. Norrmannum (item Junt.; prob. Ddf.) 16 τοῦ-
 τον O: τοῦτο Junt. πράττομεν ci. Wil., fort. recte τοῦτον — 17 καὶ τὸ βέλ-
 τιον omissa add. R¹ mg. 17 τε] γε DU εἰ μὲν καὶ ἐκείνως ἀγειν ἔστιν, ἐκεῖνο
 βέλτιον mavult Rsk., fallitur; sententia: ponamus iuncta esse τὸ ἀγειν et τὸ βέλ-
 τιον (ita ut quod in hoc idem in illud faciat): ergo si illud (ἐκεῖνο, τὸ ἀγειν) utique
 melius est, licet illo modo (quo vos vultis) ἀγειν; sin hic modus solus (οὕτως μόνως,
 i. e. τούτῳ μόνῳ [sc. τῷ βελτίονι] ἀγειν) facit, ut persuadeamus (i. e. si τὸ βέλ-
 τιον sit ἀγειν), hoc βέλτιον est 19 βέλτιστον ARDT, βέλτι|ον U: βέλτιον
 Junt. 21 τανὰ A 24 prius καὶ AR a. ras. T: om. DUR p. ras. ὅλους
 R¹T 28 σφόδρα οὕτω] cf. p. 20, 5; Sonny, ad Dion. Chrys. anal. p. 162

- 20 ἔχοι καὶ τεκμηρίοις καὶ παραδειγμασι δεικνύναι. Πρῶτον μὲν, εἰ βούλει, τοὺς τῶν πολέμων ἀγωνιστάς ἐνθυμηθῶμεν, ποτέρως ἂν μᾶλλον αὐτοὶ τε σφίζονται καὶ τοὺς ἀντιτεταγμένους τρέποντο καὶ χειροῖντο, πότερον βεβαλοῖς καὶ ὑγίεσιν καὶ στεγανοῖς τοῖς δπλοῖς χρώμενοι ἢ τὸ μὲν ξίφος καττιτέρου φέροντες, φλοιοῦ δὲ τὸν 5 θώρακα πεποιημένον, τὸ δ' αὖ δόρυ σύκινον, καὶ κράνος δὴ καὶ
- 21 ἀσπίδα ὡς ἀπὸ τούτων εἰκάσαι; ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι τὴν περὶ ταῦτα ἀκριβειαν καὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς τε ἐκ βελτίστων καὶ ὡς βέλτιστα κατεσκευάσθαι καὶ παρὰ τὴν μάχην ἀντέχειν εἰς σωτηριαν ἅμα καὶ δόξαν καὶ νικην καὶ πᾶνθ', ὅσα ταύτης ἂν τις τῆς μερίδος θείη, δια- 10 φέρειν τοῖς ἔχουσι καὶ χρωμένοις, θραγέντων δὲ ἢ κλασθέντων ἢ τιν' ἄλλον συντριβέντων τρόπον ἢ καὶ οἴκοθεν εὐθὺς χαίνων καὶ σαπρῶν ὄντων κληρονομεῖν τὰ σώματα τῆς τύχης καὶ μηδὲ τοῖς πᾶν γενναίοις ὑπάρχειν εὐρεῖν ὃ τι χρήσονται. ταῦτά γε καὶ "Ομηρος μαρτυρεῖ· καὶ γὰρ ἐκείνῳ τῶν ἡρώων οἷς ἂν τὰ τῆς 15 αἰχμῆς ἀνακοπῆ, οὐκ ἐθέλουσιν ἴστασθαι, πολὺ δὲ ἔτι μᾶλλον, 407 J ἐπειδὰν ὀλως κατὰξωσι τὰ δόρατα· ἀλλ' ἀπέρχονται καταλιπόντες
- 22 τὴν μάχην, οἰσόμενοι στερεώτερα. πάλιν αὐτὴν, εἰ βούλει, τὴν μάχην ποτέρως ἄμεινον ποιοῦνται, τὴν τάξιν φυλάττοντες καὶ 20 συνεστηκότες καὶ ἀλλήλους τε ὡς δυνατὸν μάλιστα αἰδούμενοι καὶ 25 τοῖς παραγγέλμασιν ἐμμένοντες, ἢ τούτων μὲν ἀπάντων ὑπεριδόντες, τοῦ δ' ἐν τῷ παρακρήμα δοκοῦντος γλυκέος εἶναι ἠττηθέντες, τὰς δὲ ἀσπίδας ὁμοῦ τῇ πρώτῃ σάλπιγγι εἴψαντες, νόμον δὲ καὶ τάξιν καὶ κόσμον ὥσπερ ὑθλον τινὰ καὶ φλναρίαν κριναντες; "Ομηρος μὲν γὰρ οὐδὲ λέγειν ἐῶ τῶν αἰσχυρῶν οὐδὲν τοὺς ὀρθῶς 25 προσέχοντας μάχῃ. ὃ καὶ Θανμάζω, εἰ πολεμοῦσι μὲν αἰσχυρῆ λέγειν ἃ μὴ κάλλιον, λέγουσι δ' ἄ γ' αἰσχυρῆ λέγειν οὐ χεῖρον.
- 23 Φέρε δὴ καὶ τοὺς ἐπὶ τῶν στεφανιτῶν ἀγῶνων σπεισώμεθα, οἶον

1 prius καὶ om. D τεκμηρίοις καὶ παραδειγμασι] incipit ea argumentationis ratio, qua eadem orator paulo post in or. XXVIII usus causam suam comprobare studuit, congestis, dico, undique exemplis et testimoniis; neque vero ipse sibi copias illas conquisivisse videtur, sed adscitis antiquiorum collectionum auxiliis utramque orationem (cf. ad p. 245, 22; 247, 6; 250, 6) adornasse καὶ πρῶτον μὲν Norrmann tanquam e libro suo 2 πολέμ[ων] U (πολεμίωv Baroc. 136) 5 καὶ τὸ ξίφος ἀντὶ χαλκοῦ καττιτέρινον Thom. Mag. p. 195, 5 φλοιοῦ DU² (Junt.); φλοιοῦ ARU¹T 12 τινα DU οἴκοθεν εὐθὺς] cf. p. 137, 20 13 σαπρῶν] σαφῶν R 14 χρήσονται RD 15 <παρ>] ἐκείνῳ Norrmann p. 152; at cf. or. XXXVII § 29 Αἰσχύλῳ — ἤσεν 17 κατὰξωσι — στερεώτερα οἰσόμενοι] Hom. N 248. 257 (Wil.) 19 ποιοῦνται, <πότερον> τὴν ci. Rsk. (cf. v. 2. 4), at cf. p. 249, 26 sq. 23 πρώτῃ om. DU 24 καὶ κόσμον om. R¹ 25 μὲν γὰρ] δὲ U 27 κάλλιον scripsi: κάλλιον A¹ (in mg.; κάλλων A²), καλὸν RDUT

τὸν Δωριέα τὸν Ῥόδιον καὶ Γλαῦκον τὸν Καρύστιον καὶ Μίλωνα
 δὴ καὶ Πουλυδάμαντα καὶ πάντας ὧν εἰκόνας χαλκαῖ, πότερον
 555 D θρουπτομένους καὶ παροινούοντας καὶ ταῦτά ταῖς δορηστρίσι στρε-
 5 φομένους ἐστεφάνουν οἱ τῷ Διὶ τῷ Ὀλυμπίῳ τὸν ἀγῶνα κοσμοῦν-
 τες, ἢ καρτερίαν θαναμαστήν τινα καὶ δῶμην ὁμοῦ ψυχῆς τε καὶ
 σώματος παρασχομένους, ἃ τὰς μεγίστας καὶ βεβαιοτάτας ἡδονὰς
 καὶ αὐτοῖς τοῖς ἔχουσι καὶ τοῖς συνειδόσι προξενεῖ. πρὸς Διός, 24
 ἵπποι δὲ ἄριστοι καὶ θαναμασιώτατοι καὶ μάλιστα καθ' ἡδονὴν
 τοῖς θεροῦσιν ἄρ' οὐχ ὄτινες ὡς ἐρρωμενέστατα καὶ διαρκέ-
 10 στατα καὶ μηδὲν ἔξω τοῦ δρόμου βάντες ἀπήνυσαν, πανταχοῦ τὴν
 οἰκίαν ἀρετὴν σῶζοντες καὶ φύσιν; ταῦτόν (ἄρ') ἄριστόν τε καὶ
 ἡδιστόν εἰς τὴν ἑαυτοῦ χρεῖαν. Ἐπεὶ τοι καὶ τὰ τῶν σωμάτων 25
 κάλλη τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον, ἐάν τε Γανυμήδην εἵπησ ἑάν τε
 Πέλοπα ἐάν θ' ὄντινοῦν, ἅμα τῇ λήξει τῆς τύχης καὶ τοὺς ὀρῶν-
 408 J 15 τας ἐφέλεκται· καὶ πάνν γ' εἰκότως. δεῖ γάρ, οἴμαι, κάλλει μὲν
 χάριν εἶναι, χάριτος δὲ ἔρωτα ἐξηρητῆσθαι. δῖψ γὰρ ἂν τις χαίρη,
 τοῦτ' ἀνάγκη ποθεῖν. διὸ τῶν μὲν αἰσχροῶν οὐ φασιν ἔρωτα εἶναι,
 τῶν δὲ καλῶν κἂν θεοῖς εἶναι ποιηταὶ λέγουσιν. οὕτω τοίνυν καὶ 26
 τὸ τῶν λόγων κάλλος μετὰ τῆς ἀπάσης φύσεως καὶ τοῦτ' ἔχει,
 20 κηλεῖν τοὺς ἀκούοντας. ὥστ' οὐχ ὑπὲρ τοῦ πείθειν τὰ χεῖρω δεῖ
 λέγειν, ἀλλὰ πειρατέον ὡς κάλλιστα λέγειν, ἢ ὡς πλείστους
 ἀγωμεν. ὥσπερ γὰρ τῶν ἐπιδῶν αἱ κράτισται μάλιστα ἀγειν
 [πεφύκασιν], οὕτως οἱ κράτιστοι τῶν λόγων μάλιστα πείθειν πε-
 566 D φύκασιν. τὸ δὲ ταῖς διαφοραῖς ταύταις νομίζειν ἐνεῖναι τι χρη- 27

1 δωριέω D Ῥόδιον] δόριον U μίλωνα R 2 πολυδάμαντα A a.
 ras. T: πολυδάμαντα RDU A p. ras. (item vetus schol. A'R); cf. Bechtel, Inschr.
 d. ion. Dial. ad n. 16; Guil. Schulze, Quaest. ep. p. 446 5 καρτερίαν — ψυχῆς]
 cf. Plat. legg. VIII 840 AB τε om. DU¹ 6 παρεσχομένοισι U¹ (solum -οισ
 corr. U²) ἃ in ras. U m. inc. (om. Junt.) 7 prius καὶ om. DU συνει-
 δόσι] 'spectantibus' vert. Canter (ad συνειδόσι Junt.); συνειδόσι sc. τὴν καρτερίαν
 — καὶ δῶμην, cf. or. XXXVIII § 23 9 οὐχί τινας U; cf. v. l. p. 230, 1
 10 ἀπήνυσαν] ex Hom. η 326 11 ἄρ' add. Wil.; ipse γὰρ addideram
 (restituta librorum distinctione); σῶζοντες; καὶ φύσιν ταῦτόν Ddf.; ἄριστον
 — ἡδιστόν: v. 8 ἄριστοι — καθ' ἡδονὴν 12 εἰς] εἰ D 13 γανυ-
 μῆδην D (Junt.) 14 θ'] τε D λέξει D 17 ποθεῖν] ο radendo
 (ex α?) corr. et D et U φασιν] Plat. symp. 201 A αἰσχροῶν γὰρ οὐκ εἶη ἔρωσ (cf.
 197 B) 18 κἂν] καὶ U (Junt.) ποιηταὶ] cf. Bergk. PLG III⁴ 743; resp.
 Pind. O I, cuius memor iam antea et Ganymedis Pelopisique exempla attulit et
 v. 15 δεῖ — ἐξηρητῆσθαι scripsit (Pind. l. c. 75 φίλια δῶρα Κηφρίαε ἄγ' εἰ τι —
 ἐς χάριν τέλλεται, ib. v. 30) 21 ὡς om. DU 22 ἀγωμεν scripsi: ἀγοιμεν O
 23 οὕτως — 24 πεφύκασι omissa add. U² in mg. inferiore 23 πεφύκασιν se-
 clusi, cf. p. 225, 3 24 διαφοραῖς] θ, quod certo fuit primitus, erasum, tum
 iterum add. R² (διαφοραῖς Junt.)

στὸν ἢ κεχαρισμένον παραπλήσιόν ἐστιν ὡσπερ ἂν εἰ κὰν τοῖς σώμασι
 τοὺς μὲν φθῆ κάμνοντας καὶ τοὺς ὑδριῶντας καὶ τοὺς ἀλφοῖς ἢ
 λέπρα ποικίλους, τοὺτους μὲν ὡς ἤδιστα κατεσκευάσθαι φάσκοιμεν
 καὶ πολλοὺς ἐπιθυμητὰς ἔχειν, οἷς οὐδ' ἀπαντῆσαι πρῶτον οὐδ'
 ἂν εἰς δέξαιτο, τοὺς δ' ὁμοῦ τῷ τῆς ὑγείας ἀγαθῷ καὶ προ- 5
 σχήματι κάλλους τετιμημένους ἐλαττον ἔχειν τούτων πειθόμεθα. ἄνω
 28 μεντὰν ποταμῶν οὕτω γε πηγαὶ ῥέοιεν. Μὴ τοίνυν διὲν ἐν τοῖς
 σώμασιν, ἀλλ' ἐν τοῖς πλάσμασι καὶ τοῖς ἀγάμασι ποτ' ἄττα μά-
 λιστα χειροῦται τοὺς ἐντυγχάνοντας; ἄρ' οὐ τὰ κάλλιστα καὶ μεγα-
 λοπρεπέστατα καὶ πρὸς τοῦσχατον ἦκοντα τῆς εἰς ταῦτ' ἀκριβείας; 10
 ὁ Ζεὺς οὐλύμπιος, ἢ Ἀθήνησιν Ἀθηναῖ, λέγω τοῦτο μὲν τὴν ἐλε-
 φαντίνην, τοῦτο δ', εἰ βούλει, τὴν χαλκὴν καὶ νῆ Δία γ', εἰ βούλει,
 τὴν Αἰμυλίαν, ἅπαντα ταῦτα ὑπερβολὴν μὲν ἀρετῆς τῷ δημιουργῷ,
 29 τοῖς δὲ θεαταῖς ἡδονῆς ἔχει. ταῦτόν δὲ τοῦτο καὶ περὶ τῶν
 Ἀπελλοῦ φαίης ἂν, οἶμαι, γραμμάτων, κὰν εἴ τιν' ἄλλον θέλοισ 15
 30 θαναμάζειν· ἢ γραμμὴ σωθεῖσα τὸ πᾶν ἔσωσεν. Εἶεν. νεὸς δ'
 αὖ τοὺς πόλους καὶ τῖνας μάλιστα ὀρθῶντές τε χαίρομεν καὶ ἐκ-
 πληττόμεθα καὶ ἀπαλλαττόμεθα ὡς ἀηδέστατα πάντων; ἄρ' οὐχ 567 D
 οἷτινες μέγιστοι καὶ σεμνότατοι καὶ ἅμα τῆς ἀρμονίας ἐπὶ πλεῖ- 409 J
 31 στον ἦκοντες; ναῦς δὲ τίς αἰρετὴ καὶ πλείστην ἔχουσα τοῖς ἐπι- 20
 βάταις εὐθυμίαν τε καὶ ἡδονήν; πότερον ἢ διεφθαρμένη καὶ ἐρρω-
 γυῖα καὶ ὑπὸ τῆς ἀντλίας δυομένη κάτω, ἢ πολὺ τοῦναντίον ἦτις
 ὡς ἀκριβέστατα καὶ στεγανώτατα ἔχει καὶ πόρρωθεν ἡσικηται ἐπι-

1 εἰ κὰν RT, ἱκανὸν A, i. e. ΕΙΚΑΙΕΝ: εἰ καὶ DU 2 ὑδριῶντας A, at
 super mediis ras. 3 κατασκευάσθαι R 5 ἂν εἰσδέξαιτο A, quare tis
 interpolavit inter πρῶτον et οὐδ' A² τῷ in ras. II litt. cap. U² (ὁμοῦ καὶ
 τῷ Junt.) ὑγείας DU 5. 6 προσχήματι scripsi: πρὸς ἔσχατα O;
 ΠΡΟΣΧΗΜ^T pro ΠΡ(ΟC)ΕCΧΑΑ^T lectum; πρόσχημα 'species (facies) magnifica',
 cf. p. 27, 1 (38, 16) ἄνω — ῥέοιεν] ut hic ῥέοιεν (pro vulgari χωροῖεν) ita
 p. 229, 27 πράγματα: Eur. suppl. 520 ἄνω γὰρ ἂν ῥέοι τὰ πράγματα θ' οὕτως
 (cf. Demosth. XIX 287); Paroemiogr. Gr. II p. 96 7 γε om. U 9 χειροῦται
 scripsi: χειροῦνται O 10 εἰς] περὶ U 11 οὐλύμπιος AT, ὀλύμπιος R¹, ὁ
 ὀλύμπιος DUR² 12 νῆ δι' ἄγε βούλει D, νῆ δι' εἰ βούλει U 14 ταῦτ' δὲ DU
 15 κὰν] καὶ R, at ἰ in ras. pr. m.; κὰν sc. φαίης ἐθέλοισ D, ἐθέλῃς U
 16 σωθεῖσα — ἔσωσεν] lusus gratia nimis succincte dictum: σωθεῖσα (sc. κατὰ
 τὸν αὐτῆς λόγον) i. e. ἢ ἐσώθη κατὰ τὸν αὐτῆς λόγον (vel ἢ ἐσώθη ὁ οἰκείου
 λόγος), quod passive dictum ad activum τὸν αὐτοῦ λόγον σφῆζον p. 245, 2; cf.
 p. 243, 11 εἶεν· ναοὺς DU, add. γρ. ἐν ναοῖς δ' αὖ U² mg. (Junt.; origo
 lectionis perspicitur ex R, ubi εἶεν pr. m. ex εἰ ἔν corr.) 17 τε om. DU
 18. 19 οὐχί τινες U, cf. v. l. 243, 9 19 σεμνότατοι et 20 ἦκοντες sic O 21. 22 δι-
 ερρωγυῖα R (Junt.) 22 ἀντλείας T a. corr.; ἀνταίας A, cf. v. l. p. 134, 8

5 θεῖν τοῖς κύμασιν; εἶτ' ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων οὕτως ἕκαστον τὸν 32
 αὐτοῦ λόγον σφῖζον ὡς πλειστοὺς ἄγει καὶ πείθει, ἐπὶ δ' αὐτῶν
 τῶν λόγων πῶς, ὃ πρὸς θεῶν, φήσομεν; Καὶ μὴν εἰ μὲν ἄλλου του 33
 χάριν ὁ λόγος εὐρέθη, μὴ τοῦ πείθειν, ἴσως ἂν τις ἀμφισβήτησις
 5 ἦν· ὅτε δ' ἐστὶν εὐθὺλον ὡς ἐφ' ἐν τούτῳ ἅπανα ἢ τῆς λογικῆς
 δυνάμεως ἕξις ὤρμηται, δυοῖν ἀνάγκη δῆπου θάτερον, ἢ μὴ ὀρ-
 θῶς ἔχειν μὴδ' ἱκανῶς τὸν λόγον, ἢ ὁμοῦ βέλτιστόν τε εἶναι καὶ
 κρατεῖν τῶν ἀκουόντων. ὥστ' οὐδὲν δεῖ διαφθεῖρειν αὐτὸν ὑπὲρ
 10 τοῦ κρατεῖν, ἀλλ' ὥσπερ τὰ μηχανήματα αἰρεῖν πέφυκε, κἂν μηδεὶς
 εἰδῆ τῶν ἐναντίων ἐξ ὅτων καὶ ὅπως συντετέθη, οὕτω λόγος εἰ
 συντεθεὶς τὸ αὐτοῦ ὀρθῶ, κἂν τοῖς ἀπειροτάτοις ἐντύχη. Θαναμάζω δέ, 34
 εἰ οἶνον μὲν καὶ σῖτον καὶ ἔλαιον καὶ μέλι καὶ κρέα καὶ τραγήματα
 558 D καὶ γάλα καὶ χρίματα καὶ ὕδωρ καὶ ξύλα καὶ λίθους οὐδ' ἂν εἰς
 ἡδίῳ φήσειεν τὰ διεφθαρμένα τῶν ἀδιαφθόρων, λόγους δὲ τοὺς
 15 ὡς καθαρῶτατα καὶ εἰλικρινέστατα ἔχοντας ἀηδεστεροὺς εἶναι τῶν
 διεφθαρμένων — οὐδ' ἂν εἰς ταῦτα φήσειεν· καὶ ταῦθ' ὅτι οὐ τοῦ
 παραδόξου λέγεται χάριν, ἀλλ' ἀμήχανον ἄλλως ἔχειν, αὐτὰ κατ-
 ηγορεῖ. Τίς ἀριστος ἐπῶν ποιητῆς; Ὀμηρος. τίς δ' ὡς πλει- 35
 στοὺς ἀνθρώπων ἀρέσκει καὶ τῷ μάλιστα χαίρουσιν; ἢ τοῦτό γε
 20 καὶ αὐτὸς ὑπὲρ αὐτοῦ προείδετο; διαλεγόμενος γὰρ ταῖς Ἀηλιάσιν
 καὶ καταλύων τὸ προοίμιον 'εἴ τις ἔροιθ' ὑμᾶς, φησὶν,
 559 D ὦ κοῦραι, τίς δ' ὕμιν ἀνὴρ ἡδιστος ἀοιδῶν
 ἐνθάδε πωλεῖται καὶ τέω τέρπεσθε μάλιστα;

TESTIMONIVM: 3 καὶ — 8 ἀκουόντων Aristid. art. rhet. IX 404 W. (II 508 Sp.)

1 εἶτα DU 2 λόγον — λόγων] ludit in voce ambigua sicut p. 231, 1. 4

4 ὁ λόγος TDU Ars: λόγος AR μὴ O: ἢ Ars (Canter) 5 ὡς] ὅτι Ars
 πᾶσα Ars 7 μὴδ' ἱκανῶς] μὴ δεικνύον (μὴδ' ἱκανὸν corr. Ald.) φαίνεσθαι
 Ars 8 ὥστ'] ὡς A αὐτὸν DU: ἐαυτὸν R (ὁ in ras. pr. m.) T; τ' αὐτὸν
 A, τ' correctura ad ὡς v. 8, quae huc aberravit 9 αἰρεῖν DUTR²: αἰρεῖν
 AR¹; αἰρεῖν sc. τὰ τῶν ἐναντίων (v. 10) τελεῖ κἂν εἰ μηδεὶς U, εἰ nunc
 expunctum 10 ἐξ ὅτων DU 11 αὐτοῦ U (Junt.), αὐτοῦ ART: αὐτὸ T

ἐντύχη T¹ p. corr. U: ἐντύχοι ARDT¹ a. corr. 12 μὲν om. U κρέας R
 13 χρίματα Canter: χρήματα O 16 οὐδ' — φήσειεν] ita summam sententiae,
 quam adhibita figura rhetorica (θανανάζω δέ) cum modestia modo protulerat, repetit
 cum vi; cf. p. 247, 2; vv. 11 θαναμάζω — 16 φήσειεν spuria dicit Wil. 17 αὐτὰ

κατηγορεῖ] ex ipsis nominibus (διεφθαρμένα et ἀδιάφθορα) apparet
 18 Ὀμηρος suspectum Kaibelio 18. 19 πλειστον^σ (σ add. A¹) ἀνθρώπων A;
 πλειστον ἀνθρώπων R¹T¹ a. corr. (certo); πλειστον ἀνθρώποις T¹ p. corr.

πλειστον ἀνθρώπων R¹T¹ a. corr. (certo); πλειστον ἀνθρώποις T¹ p. corr.
 (extrema *ισ* in ras.) DU, πλειστοῖς ἀνθρώποις R²; cf. ad v. 1. p. 249, 24

19 ἀρέσκει] ἔσκει in ras. R² 20 αὐτοῦ AU¹ προείδετο A¹ (corr. A²) T
 τοῦ U¹ 22 ὦ κοῦραι] huc revocat orator or. XXVIII § 19; quae inter causas
 fuerit, cur eodem loco in utraque oratione uteretur, significavi ad p. 242, 1

δ'] in ras U² ὕμιν O; ὕμιν [Hom.] ἀνὴρ ὕμιν U

ὁμοίως δ' εὖ μάλα πᾶσαι ἀποκρίνασθ' εὐφήμως·
 τυφλὸς ἀνήρ, οἰκεῖ δὲ Χίῳ ἐνὶ παιπαλοέσση.

410 J

36 πάλιν εἰς τραγωδίαν τίνες ἐνδοξότατοι καὶ πᾶσιν, ὡς ἔπος εἰπεῖν,
 τοῖς κριταῖς νικῶντες; οἴμαι μὲν, οἱ βέλτιστοι Σοφοκλῆς, Αἰσχύ- 5
 λος, Εὐριπίδης. μὴ γὰρ τίς τούτων μάλιστα, ἀλλ' ὅτι γε ὑπὲρ
 37 πάντας οὗτοι τοὺς ἄλλους. ῥητόρων δὲ τῶν εἰς ἡμᾶς τίς γνωρι-
 μώτατος καὶ θαυμαστότατος καὶ μέγιστον ὄνομα ἔχων ἐν τοῖς
 πολλοῖς; ὁ πλεῖστον ὑπερσχῶν τῷ κάλλει τῷ περὶ τοὺς λόγους.
 πάντες ὧν μέγιστα ὀνόματα ἐπὶ τοῖς ἑαυτῶν ἀντὶ μαρτύρων
 εἰσὶ μοι.

560 D

38 Νῆ Δί', εἴποι τις ἄν, ἀλλ' ἠκολούθησαν οἱ πολλοὶ τῇ δόξῃ
 τῶν ὀλιγῶν καὶ ἀκριβῶν (τῶν) ἐξ ἀρχῆς τὰς ψήφους ἐνεγκόντων. οὐ
 διαφέρομαι· ἀλλ' οὐδ' τοῦτο γ' εὐδῆλον ὅτι κἂν τοῖς ὀλιγοῖς κἂν
 τοῖς πολλοῖς εὐδοκιμεῖν ἀνάγκη τὰ βελτίω, καὶ τοσοῦτω μᾶλλον
 39 ὅσῳ περ ἂν ἦ τελεώτερα. ἔτι δ' εἰ τοσοῦτόν ἐστιν τὸ κράτος τῶν 15
 ἀκριβεστάτων, ὥστε καὶ ἑτέρους εὐδοκιμεῖν οὗτοι εἰσιν οἱ παρα-
 σκευάζοντες ἀφ' ὧν ἂν κρίνωσιν, πῶς οὐ πανταχῇ τὸ ἀκριβὲς
 ἰσχυρόν; ἢ τί δεῖ τοὺς ἀκριβεστάτους θεραπεύειν ἀφέντα τοὺς
 πολλοὺς ἀρέσκειν ζῆτεῖν, οἱ τῶν ἀκριβεστάτων εἰσιν, οὐχ αὐτῶν;
 ἐκείνως μὲν γὰρ ὑπ' ἀμφοτέρων κριθησόμεθα καὶ θαυμασθησό- 20 561 D
 μεθα, οὕτω δὲ ὑπ' οὐδετέρων σχεδόν, εἴπερ μὴδὲν ἰσχυρόν
 40 ἐστί (τὸ) τῶν πολλῶν. ἀλλ' ἐγὼ τί φημι; καὶ τοῖς ἀρίστοις ἐπε-
 σθαι τοὺς πολλοὺς καὶ καθ' αὐτοὺς εὐθὺς μόλις τινὲ θεία τὰ
 κράτιστα θαυμάζειν. καὶ γὰρ ἂν εἴη παγγέλιον, εἰ δι' ἑτέρων
 μὲν ἀκριβῶν ἴσασιν τοὺς ἀκριβεῖς, αὐτοὶ δ' ἀγνοοῦσιν, καὶ τοὺς 25
 μὲν κρίνοντας αὐτῶν ἀντικρίνουσιν αὐτοὶ βελτίους ἑαυτῶν εἶναι,
 τοὺς δ' ἐξ ἀρχῆς τὰ κράτιστα δεικνύντας οὐ θαυμάσονται, οἱ μετὰ

1 δὲ D ἀποκρίνασθε RDUT, ἀποκρίνασθαι A (et Thuc. III 104 libri plerique) εὐφήμως R¹ (agnoscitur // φ // ωσ) [Hom.] Thuc.: ἀφ' ἡμῶν ATR², ἀφ' ἡμῶν DU 2 ἐν] ni in ras. R²; ἐν T 5 γὰρ τίς legi: γὰρ τις O (edd.) 8 κάλλει R¹: καλῶ A(-ῶ)DUTR² 8.9 λόγους πάντας ὧν, ut vid., R¹ (Baroc. 136) 12 ἀκριβῶν ADT: ἀκριβῶ RU; cf. v. 16. 18. 19 <τῶν> add. Kaibel τὰς ψήφους ἐνεγκόντων ἐξ ἀρχῆς U ἐνεγκόντων] ἐξ s. l. praefigit R² 13 τοῦτ' εὐδῆλον U; cf. v. l. p. 239, 24; 248, 3 (244, 7; 251, 13. 24) 15 ἔτι — 16 καὶ om. D 16 ἑτέρουσ] παρ' ἑτέροις dubitanter ci. Wil. 17 ἀφ'] ἐφ' R²; ἀφ' ὧν — κρίνωσιν, i. e. ἀπὸ τῶν ἑαυτῶν γνωμῶν (κρίσεων) οὐ πανταχῇ R(-ῆ)DU (ῆ in ras. paulo ampliore pr. m.): οὐ πανταχῇ οὐ A(-ῆ)A²T (i. e. οὐ πανταχῇ) 18. 19 τοὺς πολλοὺς AR¹T: τὸ πολλοῖς DUR² 20 γὰρ καὶ ὑπ' D θαυμασθησόμεθα om. R¹ 22 τὸ addidi 25 αὐτοὶ U: αὐτοὺς A¹ (ἀν- A²) RDT 26 αὐτῶν] sc. τῶν ἀκριβῶν, quorum duo genera distinguit, alterum τοὺς κρίνοντας, alterum τοὺς δεικνύντας dicit; αὐτῶν abesse vult Wil. κρίνον- τας] von in ras. R² αὐτοὶ] αὐτοὶ A¹ (corr. A²) 27 τοῖς] τοῖς A¹ (corr. A²)

τῆς ἐπιστήμης καὶ τὴν δύναμιν τοῦ πείθειν † οὖσαν ἐκτινται·
 οὐδείς ὄστις οὐ φήσει ταῦθ' οὕτως ἔχειν. καίτοι κἂν εἰ μὴ συναμ- 41
 411 J φροτέρους ἄγειν ἐξῆν, τό γε τῶν βελτίστων μέρος αἰρετώτερον οἶμαι
 5 τοῖς εἰς βελτίους ἀξιούσι τελεῖν· ὅτε δ' ἔστιν ἡ ἐξ ἀρχῆς καὶ τού-
 562 D τους κἀκείνους χειροῦσθαι ἢ δι' ἐκείνων καὶ τούτους αἰρεῖν, παν-
 ταχῆ νικᾷ τὰ βέλτιστα. μάρτυρας δὲ καὶ τούτων ἔχομεν ποιητάς, 42
 οἱ τοὺς ἀρίστους καὶ ἀσφαλεστάτους τῶν ζητόρων μάλιστα ζηλοῦ-
 σθαι φασιν καὶ μακαρίζεσθαι παρὰ τοῖς πλήθεσιν. καὶ τί δεῖ
 10 τοὺς παλαιούς καταλέγειν ἢ ποιητάς ἢ δήτορας; ἀλλ' ἡμῶν του-
 τῶνί — θεὸς δ' εὐμενῆς παραπέμποι τὸν λόγον — τίνες πω μελίζους
 θορύβους ἐν συλλόγοις ἐκίνησαν; ἢ τίς μᾶλλον σὺν θεοῖς εἰπεῖν —
 15 τουτὶ γὰρ ἔμοιγε ἠγείσθω πάσης παρηρησίας — ἀμφοτέρων ἠψατο
 τῶν ἔθνῶν, λέγω καὶ τῶν δεξιῶν καὶ τῶν οὐς (τούς) πολλοὺς ὀνο-
 μάζομεν, οἱ γε καὶ μηδενὸς αὐτοὺς ἐπαναγκάζοντος νόμου διώμοτοι
 20 τὴν ψῆφον φέρουσιν; ἔῴ τὰ ἄλλα. ἀλλ' ἂ νυνὶ φθέγγεσθ' ἐπὶ τού-
 τοις ὄρατε δῆπουθεν. ἔστιν οὖν ὃ τι πρόποτε πρὸς χάριν ἡμεῖς 43
 εἴπομεν τῶν ἀκροατῶν; οὐδὲ γρῦ· καίτοι πολλὰ καὶ παντοῖα.
 μόνοι γὰρ τῶν πρόποτε ἀψαμένων λόγων εὐχόμεθα, ὅπερ μετρι-
 ῶτατον εἰπεῖν, ὅποσα ἔστι καὶ νομίζεται περὶ λόγους ἀγαθὰ εἰς
 568 D 20 μίαν δύναμιν κατακλείσαντες δεικνύναι μεθ' ὑπερβολῆς. οὕτως
 ἐγώ. καὶ οὐδ' ὅτιοῦν φαίην ἂν χαρίζεσθαι καὶ οὐδὲν ὃ τι οὐ
 χαρίζεσθαι, ἂνθ' ὧν εἰκότως τὰ προσήκοντα χαρίζομαι. εἰτ' ἐγὼ 44
 τετηρηκῶς ἐπὶ τῶν πραγμάτων αὐτῶν καὶ τῶν αὐτὸς ἑμαντοῦ
 λόγων ὡς οὐκ ἀμισθεὶ τὸ τὰ βέλτιστα λέγειν περιγίγνεται, συγ-
 25 χωρῶ τοῖς φληνάφοις τούτοις καταψεύδεσθαι τῶν πολλῶν, ὅτι
 τούτων ἔνεκα ἀμαθαινουσιν; οὐχ ἕως γ' ἂν ἑμαυτὸν ὑπάρχω γινώ-
 σκων.

1 οὐστυνασοῦν (οὐς ἂν Kaibel) βούλωνται ci. Canter; malim ὡς ἂν (μάλιστα),
 cf. p. 243, 23 ἔκτινται A¹T: κέκτινται RDU A²; cf. v. l. p. 18, 8 4 δ' ἔστιν
 — 5 ἢ om. R¹, add. R² ita, ut pro ἢ extremo exhibeat καὶ ἢ A p. corr. (ἢ a. corr.):
 om. R²DUT 5. 6 πανταχῆ] ου sup. ἢ add. R², cf. v. l. p. 246, 17 6 ποιητάς]
 resp. Hom. § 170 sq. (cf. or. XXVIII § 110) et Hesiod. Th. 80 sqq. (Canter); cf.
 praeterea Rhet. gr. IV 9 sq. W., quae magna ex parte ad stoicorum doctrinam
 referenda 12 ἠγείσθω — 16 δῆ(πουθεν) replevit R²; in R summa folia 260.
 261. 262 cum scriptura resecta (cf. ad 248, 17. 249, 18. 250, 24. 251, 25. 252, 25),
 quam replevit R²; hic quattuor versus repleti 13 ἐθ/ῶν A, γ eras. τούς
 addidi 15 τᾶλλα DUT ἀλλὰ νυνὶ D (Junt.) φθέγγεσθ' A, φθέγγεσθε
 UR² in supplemento, φθέγγεσθε^{αι} T pr. m.: φθέγγεσθαι D (Junt.); fuit φθέγγε-
 γεσθ' in archetypo 17 παντοῖα] sc. εἴπομεν 18 ἀψαμένων λόγων] in
 ras. artiore U¹, primitus certo λόγων deerat; λόγων om. D 23 αὐτῶν R:
 om. ADUT 24 ἀμισθεὶ A²: ἀμισθὶ O τὸ om. D περιγίγνεται DU

- 45 *Εἰ δέ τινες φάσκοντες αἰ βέλτιον ἢ κατὰ τούτους προηρη-*
σθαι μὴ τυγχάνουσι τῶν πολλῶν, ἀλλ' ἀποσβέννυνται πρὶν τινα
ἰδεῖν τὴν φλόγα, οὐδὲν τοῦτό γ' ἐστὶν κατὰ τῶν σεμινοτέρων
λόγων ἢ ὄλως κρειττόνων· ἐνδεία γὰρ τῶν μεγίστων αὐτὸ πάσχου-
σιν, οὔτε γνώμην ἱκανὴν οὔτε κόσμον παρασχόμενοι περὶ τοὺς 5
λόγους. εἰ δ' ἦσαν τέλει τὴν μουσικὴν, ὃ τῷ Ὀρφεῖ λέγεται προσ-
εῖναι, κἂν τούτοις προσῆν, πάντας ἂν ἤγον. νῦν δ' ἐκεῖνῳ μὲν 412 J
καὶ τὰ ξύλα καὶ τοὺς λίθους ἀγειν προστίθῃσιν ὁ μῦθος δι' ὑπερ-
βολῆς, οἱ δ' ἀντὶ ξύλων αὐτοὶ καὶ λίθων εἰσὶν τῷ μὴ κινεῖν.
- 46 *ἀλλ' ἡμεῖς οὐ τοῦτο προϋθέμεθα σκοπεῖν, πόσοι πταισμάτων εἰσὶ* 10
τρόποι περὶ τοὺς λόγους, οὐδ' εἴ τινες καὶ ἕτεροι δυστυχοῦσιν,
ἀλλ' ὅτι τῆς ἀρετῆς οὐδεμία πῶ κακία τρόπαιον ἔστησεν· οὐδ'
ἔφ' ἐνὸς πράγματος τοῦτο λέγοντες οὐκ ἂν ἀσχυροῦμεθα. ἐπεὶ
τοὶ καὶ τούτων αἰ τινα τῶν περὶ τοὺς ὄχλους κυλινδουμένων καλῶς
ἐγὼ ποι' ἐφώρασα τάναντία πράττοντα ἢ ἔσπευδεν. ἦδε μὲν γὰρ 15
ἐγκλίνας τῶν χαρίτων εἵνεκα, ἀκροτελεύτιον δ' ἐπεφθέγγετο ἐφ'
ἐκάστῳ τῶν κομματίων ὥσπερ ἐν μέλει ταῦτόν. οἱ δ' ἀφροαταὶ
καὶ ἐρώμενοι οὕτω σφόδρα ἐξεπλήττοντο καὶ κατελχοντο ὑπὸ τοῦ
μέλους ὡσθ' ὅτε δὴ ἐγίγνοντο πρὸς τῷ ῥήματι, ἐγελάσαντες
αὐτοὶ ὑπέβαλον, οὐκ ἀνταποδιδόντες ὥσπερ ἡχῶ τὴν φωνήν, ἀλλὰ
προλαμβάνοντες· καὶ δῆτα ἡδὺς ἦν ὁ κορυφαῖος ἰὼν κατόπιν τοῦ
χοροῦ. προσῆπτον δέ τι καὶ ἄλλο 'τοῦ κόρδακος οὐνεκα', ὡστ'
ἐλεεινὸν τὸ χρῆμα τῆς συναυλίας εἶναι τοῦ τε σοφιστοῦ καὶ τῶν
ἐταίρων ἐφ' οἷς ἐπτόητο. τοιαῦτα οἱ τὸ βέλτιστον τιμῶντες αἰθλα
φέρονται παρὰ τῶν λογίων θεῶν καὶ τοιαῦτα οἱ λυμαινόμενοι τοῖς 25
λόγοις. ἔπειτα ποιοῦσιν παραπλήσιον ὥσπερ ἂν εἴ τις ἀνδρό- 565 D
γυνος ἢ εὐνοῦχος μὴ τὴν ἀσθένειαν τοῦ σώματος μηδὲ τὴν τύχην
αἰτιῶτο, προνοίᾳ δὲ φάσκοι γενέσθαι τοιοῦτος. ἀλλ' οὔτε ἀληθῆ

1 αἰ φάσκοντες DU 2 τυγχάνουσι D 3 γε D τοῦτ' ἐστι U, cf. v. l. p. 246, 13 4 αὐτοὶ DU 6 τέλει περὶ τὴν R² ὃ AR¹T: καὶ ὃ DUR²; apodosis ab ὃ incipit 8 δι' ὑπερβολῆν DU; δι' ὑπερβολῆς, i. e. ὑπερβολικῶς 9 τῷ DUR²: τὸ AR¹T 13 ἐφ' Rsk.: ἀφ' O; ad diaeresim cf. p. 245, 14. 17 14 κυλινδουμένων AR¹: καλινδουμένων DUTR²; cf. ad p. 235, 18

16 ἐγκλίνας] 'molliter cedens (in peius)' ἔνεκα RU ^{γρ. φθέγγετο} δ' ἐπεφερετο R, v. l. s. l. add. R.² 17 ἐν μέλει — 21 καὶ replevit R² (quinque versus, cf. ad p. 247, 12) 19 ἐγίνετο D, ἐγένετο U 20 αὐτοὶ DU²: ἂν αὐτοὶ AR² (in supplemento) U¹(?) T ἀλλὰ] ἀλλὰ καὶ T 23 τοῦ — οὐνεκα] Aristoph. nub. 555 (Wil.) οὐνεκα ART: εἵνεκα DU, cf. Kaibel ad Soph. El. p. 164, 1 23 ἐλεεινὸ A 24 ἐταίρων AT²U²: ἐτέρων RT¹D (et certo U¹) τὸ βέλτιστον sic O: τὸ βέλτιον Norrmann tanquam e libro suo (prob. Ddf.) 25. 26 τοῦς λόγους R¹ 28 φάσκει D οὐτ' ἀληθῆ U

λέγεις, ὦ τᾶν, οὐθ' ὅλως σωφρονεῖς, εἰ φῆς ἐκὼν ταῦτα τιμῆσαι. καὶ νῦν ἐγὼ κινδυνεύω φιλανθρωπότερος περὶ τοὺτους εἶναι τοῖς 49
 λόγοις τοῦτοις ἤπερ αὐτοὶ περὶ σφᾶς αὐτοῦς. ἐγὼ μὲν γὰρ ἄκον-
 τας αὐτοῦς ἀποφαινώ καὶ δυστυχεῖα τινὲ τοῦτο πάσχοντας, οἱ δ'
 5 ἐξεπίτηδες φασὶ ποικίλλειν. οἱ δὲ νόμοι τοὺς ἐκουσίως πλημ-
 μελοῦντας διπλασίαν τὴν ζημίαν ἐκτίνειν κελεύουσιν τῶν ἀκόντων
 413 J βλαψάντων. ἀρχὴν δὲ οὐδὲ συμβαλεῖν μοι δοκῶ δύνασθαι τί ποτ' 50
 ἔσθ' ὃ λέγουσιν. καὶ γὰρ ὡς οὐκ ἄκοντες ὑφίενται δοκοῦσί μοι
 λέγειν, καὶ πάλιν ὡς οὐκ ἐκόντες, ἀλλ' ἄκοντες ὑφίενται. ὅταν
 10 μὲν γὰρ εἰς τοὺς ἀκροατὰς ἀναφέρωσι καὶ παρὰ τοῦτοις εἶναι
 φῶσι τὴν αἰτίαν, ὥσπερ ἄκοντες ἀμαρτάνειν λέγειν μοι δοκοῦσιν,
 ὅταν δ' εἰδέναι μὲν ὡς οὐδὲν χρηστόν ἐσθ' ὧν λέγουσιν, αἰρεῖ-
 σθαι δὲ λέγειν ὑπὲρ τοῦ ψυχαγωγεῖν, ἐκόντες ἀμαρτάνειν ὁμολο-
 γεῖν μοι δοκοῦσιν, ὥσπερ οἱ ἐν ταῖς τραγωδίαις εἰδέναι μὲν
 15 φάσκοντες ἃ δράσουσιν κακά, αὐτῶν δὲ κρατεῖν οὐ δύνασθαι.
 τοιαῦτ' ἐστὶν τὰ τοῦτων αἰνίγματα. καίτοι φησὶ μὲν δήπου Κρα- 51
 τῖνος (frg. 322 K.) τῶν αἰσχυρῶν εἶναι φίλοισι χαριζόμενον πονη-
 ρὸν αὐτὸν εἶναι· οὗτοι δ' εἰ μὲν φίλοις αὐτοῖς χρωῶνται, παρα-
 566 D πλησίως αὐτοῖς ἔχουσιν· ὥστ' εἰ τοῖς αὐτοῖς χαίρουσιν, αὐτοῖς
 20 ἄρ' οὐχ ἤττον ἢ τοῦτοις χαρίζονται· εἰ δ' αὖ μὴ νομίζουσιν φίλους,
 ἀντὶ τοῦ χαρίζονται· εἴτε γὰρ ὡς ἐρασταῖς εἶθ' ὡς ἐρασταί, τό
 γε τῆς αἰσχύνης ἄφροντον. αἰνίττονται δὲ κἀνταῦθα. φασὶ μὲν
 γὰρ τοὺς πολλοὺς ἐρᾶν αὐτῶν, φαίνονται δ' αὐτοὶ τούτων ἐρῶντες,
 εἶ γ' ἵνα τοῦτους ἀρέσωσιν ἀκολασταίνουσιν. καὶ μὴν εἰ μὲν 52
 25 οὐδὲν φροντίζουσιν αὐτῶν, τί μαθόντες φήσουσι χαρίζεσθαι; εἰ
 δὲ φροντίζουσι, ποτέρως βελτίους ἂν ἦσαν, παιδεύοντες καὶ τὴν

1 σωφρονῆσι, εἰ φῆσι A 5 ποικίλλειν D ἐκουσίως sic O; ἐκουσίως
 Junt., cf. ἀκόντων v. 6 πλημελοῦντας D, cf. p. 239, 23 6 ἐκτείνειν R(?)D
 7 οὐδὲ] οὐ T 9 καὶ πάλιν — ὑφίενται ommissa add. R pr. m. mg. 10 γὰρ
 om. U 11 μοι δοκοῦσιν suspectum; cf. v. 14 12 inter χρηστόν et ἐσθ'
 ras. c. v litt. cap. R 13 ψυχαγωγεῖν] i. q. ἀγειν καὶ πείθειν § 17. 18; sed
 inest voci etiam notio quae in χαρίζεσθαι, cf. or. XXIX § 3, pro rhet. II
 p. 106, 4 Ddf. 14 ἐν ταῖς τραγωδίαις] oratorem spectare Eurip. Med. 1078
 sq. monet schol. A^r 15 δράσουσιν αὐτῶν (αὐτ-D) κακὰ αὐτῶν DU αὐτῶν
 AR 17 χαριζόμενον αὐτὸν αἰσχυρὸν εἶναι DU; ad πονηρὸν (R¹) add. γο. αἰ-
 σχυρὸν R² 18 αὐτοῖς — 21 γὰρ ὡς replevit R² (tres versus, cf. ad p. 247, 12)
 19 ὥστ' εἰ] ὥστε T et R² in supplemento primitus (corr. m. recentior] αὐτοῖς]
 αὐτοῖς A¹ (corr. A²) 23 τοῦς om. DU αὐτῶν] αὐτῶν O 24 τοῦτους AT¹
 p. corr. (sic): τοῦτοις RDUT¹ a. corr.; cf. v. 1. p. 237, 4; 245, 18. 19; 246, 18
 ἀκολασταίνουσι O 25 αὐτῶν — 26 φροντίζουσι ommissa add. U² mg. 26 πο-
 τέρως scripsi (et distinxi post ἦσαν): πότερον O; cf. p. 242, 19 sqq.

οὔσαν ὁδὸν τῶν λόγων δεικνύντες, ἢ τῆς τούτων μοχθηρίας αὐτοὶ
 53 κληρονομοῦντες; ὥσπερ ἂν εἴ τις ἱατρὸς φάσκων εἶναι καὶ δέον
 αὐτὸν τοῖς κάμνουσι τὰ βέλτιστα συμβουλεύειν, τοῖς ἐκείνων αὐτὸς
 ὑπηρετοῖη βουλῆμασι καὶ τὴν τέχνην ὀρῶντο τῷ χαρίζεσθαι.
 οὐκοῦν ἀπολείς μὲν ἐκείνους, ἀπολῆ δ' αὐτὸς ἐν εὐ φρονοῦσι δι- 5
 κασταῖς, ἐπεὶ καὶ ἡ φύσις οὕτως ἔταξεν τὸν στρατηγὸν ἡγεῖσθαι
 τῶν στρατιωτῶν, οὐ τοῖς στρατιώταις ἀκολουθεῖν, τὸν κορυφαῖον
 ὡσαύτως τοῦ χοροῦ, τῶν ναυτῶν τὸν κυβερνήτην, τοῦ ζεύγουσ τὸν 414 J
 ἡρίοχον, τὸν ἱατρὸν τῶν δεομένων. εἴτ' ἐξὸν αὐτοὺς τε βελτίους
 εἶναι καὶ τοὺς συνόντας ὅπως βελτίους ἔσονται παρασκευάζειν, 10
 αὐτοὶ τε χεῖρους γίνεσθε κάκεινους ἐτι φανλοτέρους ἢ εἰσὶν ἀπο-
 54 φαίνειν προαιρεῖσθε. καὶ μὴν τὸ μὲν ὡς πέφυκέ τις καὶ προ- 567 D
 ῆρηται λέγοντα ἀνύτειν ἄγειν ὡς ἀληθῶς ἔστι, τὸ δ' ἐξίστασθαι
 τῆς ιδέας ὑπὲρ τοῦ τι δοκεῖν λέγειν ἄγεσθαι μᾶλλον ἢ ἄγειν ἔστιν.
 ὥστ' εἰ μὲν οὐκ ἔχεις βελτίω τούτων, ἀμφοτέρω δυστυχεῖς, καὶ 15
 οἷς λέγεις καὶ οἷς οὐ δύνασαι λέγειν, εἰ δ' ἐξὸν ἐκείνως ἄγειν
 οὕτω δέχη, πῶς οὐ παρανοεῖς; ἢ τί σου τὸ καλὸν τῶν λόγων ἔστιν,
 55 ὅστις γε περὶ αὐτῶν τῶν λόγων οὕτω βεβούλευσαι; καὶ γὰρ αὐ
 κάκεινο, οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον, οἶμαι, τῷ τε δήτορι καὶ φιλοσόφῳ
 καὶ πᾶσι δὴ τοῖς ἐπὶ τῆς ἐλευθερίου παιδείας προσήκει τέρειν 20
 τοὺς ὄχλους καὶ τοῖς ἀνδραποδώδεσι τούτοις ὀρχησταῖς, μίμοις,
 θαναματοποιοῖς· ἀλλὰ τούτοις μὲν πολλὴ συγγνώμη καὶ ποιεῖν
 ὀτιοῦν καὶ λέγειν, ἡμῖν δ', εἰ τὰ τούτων κακὰ μιμοίμεθα, πῶς
 56 εὐπρεπῶς ἔξει; ὅπου γὰρ οὐδ' ἐλευθέρω γυναικὶ καὶ ἐταίρῳ
 ταῦτα δοκεῖ πρέπειν οὐδ' ἐτι μᾶλλον ταῦτα γε ἀνδράσι καὶ 25
 γυναιξίν, κομιδῇ τοῖς γε ἀνδράσι ταῦτα πρέπειν ἅπερ ταῖς ἐταί-
 ραις οὐ φήσομεν. ὑμεῖς τοίνυν ὅταν εἰς ψαλτρίας τάττησθε καὶ

1 δεικνύντες et τούτων sic O 3 τὰ] τῷ R, at ω ex α videtur corr.
 pr. m. συμβουλεύειν τὰ βέλτιστα U 4 βουλῆμασι sic O 5 ἀπολῆ]
 ἀπολεί A¹ (corr. A²) 6 ἡ φύσις κτέ.] cf. or. XXIV § 35, XXVIII § 123. 125
 sq., quem locum paene ad verbum ex nostra in illam orationem transtulit
 (cf. ad p. 147, 9) 9 τὸν ἱατρὸν τῶν δεομένων] cf. p. 229, 24 11 γί-
 γνεσθαι A¹ (corr. A²); γίνεσθε DU κάκεινους] καὶ τοὺς συνόντας U
 12 προαιρεῖσθαι A¹ (corr. A²) 13 ἀνύτειν A a. ras. 14 τῆς] τὰς R¹
 λέγειν R: om. ADUT; cf. v. 16 δύνασαι λέγειν 15 ὥστε D 17 δέχη DUT
 (-η) A²R²: δ' ἔχει A¹, δέχει R 19 κάκεινο] sc. quod notum est 21 ἀνδρα-
 ποδώδεσι sic O μίμοις καὶ θαναματοποιοῖς D 24 (οὐ)δ' — 25 γε re-
 plevit R² (duos versus, cf. ad 247, 12) καὶ ἑτέρα D 25 ταῦτα A¹ (corr.
 A² ut vid.) R² in supplemento οὐδέ τι DU¹ a. corr. ταῦτα A¹ (in mg./;
 corr. A², ut vid.) U 26 ταῦτα DU¹: ταῦτα ARTU² ταῖς ἑτέραις D
 27 τάττησθε sic O

τὰ τῶν Μουσῶν ὄργια χαίριγτε ἐν τῷ δημοσίῳ, πότερον φιλοτιμίας
 δικαίως ἂν ἀμφισβητοῖητε ἢ ζῶντες ἂν κατορύντοισθε Περσιοῖσι;
 568 D Σκεψόμεθα δὴ καὶ τόδε, ὅτι οὐδὲ οἱ δῆμοι τὰ θεάματα ταῦτα, 57
 ὧν μάλιστα ἂν τις αὐτοὺς φήσειεν ἠττησθαι, παντὶ τῷ θυμῷ
 5 φιλοῦσιν οὐδὲ ἀσπάζονται. τίς γὰρ ἐστὶν ὅστις οὐκ ἀξιοῖ βελτίων
 ὀρχηστοῦ παντὸς αὐτὸς εἶναι; ἢ τίς ἂν τῷ μίμῳ συγχορήσειεν
 ἔξω φθέγγεσθαι; ἀλλ' ἐν μὲν τῷ παραχρημα γαργαλίζονται, ἀπελ-
 415 J θόντες δ' εὐθύς καταγελῶσιν, μᾶλλον δὲ καὶ παρ' αὐτὴν τὴν θέαν
 οὕτω χαίρουσιν ὡς ἂν τινες παίζοντες. ἀλλ' οὐδὲν γ', οἶμαι,
 10 γελοῖον τιμώτερον τῶν σπουδαίων, οὕτω πολλοῦ δεῖ τὰ γε δὴ
 καταγέλαστα ἐμπροσθεν ἂν ποτε τῶν σπουδαίων γενέσθαι. ἀλλὰ 58
 μὴν ὅπου καὶ αὐτὸ τὸ εὐδοξεῖν περὶ πολλοῦ ποιούμεθα ὑπὲρ τῆς
 εἰς ὑστερον μνήμης, ὧν γ' ἐφ' ἡμέρα καὶ παραχρημα τέθνηκεν ἢ
 δόξα, ποῦ τις ἂν τούτους τιθεῖ; νῆ Δι' ἀλλὰ καὶ Ἡρακλῆς ἐν 59
 15 Ἀυδοῖς ὠρχήσατο. οἱ δὲ γ' αὐτοὶ κάκεινο μυθολογοῦσιν περὶ
 Ἡρακλέους, ὅτι τὴν γυναῖκα τὴν αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱεῖς ἀπέκτεινεν,
 οὐχ ὡς θέμις εἰπεῖν διατεθεῖς· ἃ τίς ἂν πείθοιτο εὐφρονῶν; σὺ
 δ' οὖν εἰ τὰ μάλιστα πιστεύεις, ἀπόκριναί μοι πρὸς αὐτοῦ τοῦ
 Ἡρακλέους, εἰ καὶ αὐτὸς τούτου χάριν ἠδέως ἂν τὰ σαυτοῦ δια-
 20 φθείραις. ἀλλ' οὐκ ἐρεῖς. ἐγὼ δ' εἰ μὲν ὠρχήσατο ἐν Ἀυδοῖς 60
 Ἡρακλῆς οὐκ ἔχω λέγειν, εἰ δ' ἄρα, ἀλλὰ μίγ' γε ἡμέρα καὶ τῆς
 παιδιᾶς εἵνεκα καὶ ἅμα σκώπτων ἴσως τοὺς Ἀυδοῦς, καὶ τέταρτον
 εἶπομι' ἂν ὅτι οὐδὲν γε χείρων ἐν οἷς ὠρχεῖτο ἐγίγνετο, ἀλλ' ἦν
 569 D ὅστις ἦν. οἶδα δὲ καὶ Λακωνικὰς τινὰς ὀρχήσεις καὶ τραγικὰς γε
 25 ἑτέρας, ἐμμελείας, οἶμαι, καλουμένας — οὐ γὰρ ἡ ὀρχησις αἰσχροῦν,
 ἀλλὰ τὸ αἰσχροῦν φευκτέον πανταχοῦ — ἀλλ' ὑμεῖς οὐκ ἐν Ἀυδοῖς,
 οὐδ' εἰσάπαξ, οὐδὲ σκώπτοντες οὐδ' ὑγαινοντες τάνδοθεν, ἀλλ' ἐν
 ἅπασιν ἀνθρώποις ἀπάσας τὰς ἡμέρας ἐξορχεῖσθε, ἃ μὴ ὅτι τοῦ
 Ἡρακλέους, ἀλλ' οὐδὲ τῆς Ὀμφάλης ἐπαινεῖν ἦν. τίσιν δὲ καὶ 61

1 χαίριγτε A a. corr. (q s. l. add. m. inc.) T¹ a corr. 2 Περσιοῖσι] Herodot. VII
 114 (Norrmann) 3 οἱ om. R¹ 4 μάλιστα τισ αὐτοὺς ἠττησθαι φήσειε DU
 6 αὐτὸς sic O 9 γε RDU 10 οὕτω A¹R¹ (e rasuris constat) DU: οὔτε A^r
 (aut A¹ p. corr.) TR² 11 ἐπίπροσθεν D 13 εἰς AU: om. RDT ὧν] ὃ R¹
 γ' om. DU 15 οἱ — αὐτοῖ] qui Herculem apud Lydos saltasse fabulantur
 16 αὐτοῦ RD 19 τούτου χάριν] ut tibi saltare liceret 23 χείρων AT
 ἐν οἷς ὠρχεῖτο omissa add. U² mg. ἐγίγνετο D 24 οἶδα δὲ καὶ Λακωνικὰς
 — 26 πανταχοῦ] huc facit Aristides ille πείθων Λακεδαιμονίους τοὺς ὀρχηστὰς
 ἐλαίνειν, contra quem Libanii oratio (LXIII Rsk.) ὑπὲρ τῶν ὀρχηστῶν γε
 om. U 25 ἑταίρας A¹ (corr. A²) (ἐμμελείας — 27 ἀλλ' replevit R² (tres
 versus, cf. ad p. 247, 12) 26 φευκτέον scripsi: φευκτὸν O ἡμεῖς R; ὑμᾶς DU
 27 σκώπτοντας οὐδ' ὑγαινοντας DU 28 ἐξορχουμένους DU, qui accusativi
 ex οἶδα v. 24 pendent

προσήκων ὁ χαρακτήρ; πότερον τοῖς περὶ τοὺς πολιτικούς καὶ ἀγωνιστικούς τῶν λόγων; τάναντία μεντὰν πάθοιεν τῷ Καινεὶ τῷ Θετταλῷ γυναῖκες ἐξ ἀνδρῶν γενόμενοι. ἀλλὰ τοῖς περὶ τὴν διαλεκτικὴν; χαρτεῖς γ' ἂν οὖν εἴης, ὃ μάσθλης, ἐπὶ σωφροσύνην καὶ ἀνδρείαν καὶ καρτερίαν ἐν τούτῳ τῷ μέλει παρακαλῶν, οὐ καρτερῶν 5 αὐτὸς μένει ἐν τῇ τάξει τῶν λόγων, ὡς περὶ Σαρδανάπαλλος τῆ κερχλίδι τὴν κρόκην ὠθῶν ἧῖθεν τοὺς εἰς τὴν μάχην παρακλητικούς. ἀλλ' ἡγεμόσι δὴ πρόπων ὁ τρόπος; ἀλλὰ τοῖς βασιλεῦσιν; ἀλλ' ὄλως 416 J ἄρχουσιν; οὐδ' ἡλικία γε τῶν ἀπασῶν οὐδὲ μῖα. πότερον γὰρ τοῖς νεωτέροις; ἀλλ' ἔταιρεῖν δόξουσιν, ἐὰν ταῦτα ἀσπάζωνται. ἀλλὰ 10 τοῖς ἀνδράσιν; ἀλλ' οὐ δόξουσι βεβαιοῦν τὴν ἐπωνυμίαν. ἀλλὰ τοῖς πρεσβυτέροις; ἀλλ' ἄωρα πολλὴ τῆς αἰσχύνης. λείπεται δὴ γυναῖξι, καὶ ταῦταις ταῖς ἀσελγεστάταις, πρὸς ἃς τούτους ἄξιον κρίνειν. καίτοι ζηλοῦσι μὲν αὐτάς, λείπονται δὲ συχνῶ τινι. 570 D

62 θαναμάζω δ' εἰ τοῖς μὲν τὸ νόμισμα διαφθείρουσιν, ἔφη Δημοσθένης, θάνατος ἢ ζημία κεῖται, τοῖς δὲ τοὺς λόγους κιβδήλους καὶ παρασήμους ἀπεργαζομένοις παρησιαῖζεσθαι δώσομεν ἢ τοῦτο πρῶτον λέγειν ἐξεῖναι. κὰν μὲν δῆματι πταίση τις, ἀμαθῆς εὐθέως, ἂν δ' ὄλη τῇ προαιρέσει διαφείρη τὰ τεταγμένα, οὐκ ἄρα πόρρω 63 πασῶν πανηγύρεων στήσεται; καὶ μὴν οὐχ ὑπὲρ λόγων ἢ βουλή 20 μόνον, ἀλλ' ὑπὲρ ἀπάσης εὐσημοσύνης καὶ εὐταξίας καὶ τοῦ πότερον δεῖ τοῖς νόμοις ἐμμένειν ἢ ποιεῖν ὅτι τις βούλεται τῆς ἐφ' ἡμέρα χάριν ἡδονῆς. ὦν μὲν γὰρ ἐγὼ λέγω νικῶντων, νικᾷ νόμος καὶ κόσμος, ὑφ' ὧν οὐ μόνον αἱ πόλεις, ἀλλὰ καὶ γῆ πᾶσα καὶ (ὁ) οὐρανὸς αὐτὸς συνέστηκε τε καὶ σφίζεται, ἃ δ' οὗτοι παραποιούσιν 25 ἅπανσι καὶ θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισις πράγμασιν ἐχθρῶς ἔχει.

4 οὖν om. U μάσθλης] cf. Herm. XXII 642 sqq., ubi quae de hiatus dixi falsa sunt 5 ἀνδρείαν DUR² 6 ὡς περὶ] ὡς περ ἂν εἰ R σαρδανάπαλλος AR¹DU 7 εἰς μάχην λόγων παρακλητικούς D; ceterum cf. ad p. 152, 20 8 τοῖς] 'nostris' 9 οὐδεμᾶ RDUT γὰρ] δὲ U 13 ταῦταις] ταῦτα cī. Rsk. 15 δὲ RD Δημοσθένης] XX 167 θαναμάζω δ' ἔγωγε, εἰ — θάνατος παρ' ἡμῶν ἐστὶν ἢ ζημία 18 λέγειν ἐξεῖναι] appositio ad τοῦτο πρῶτον δῆμασι DU 19 πόρρω sic O 20 λόγον D 23 χάριν — 25 παραποιούσιν) replevit R² (quattuor versus, cf. ad p. 247, 12) 25 ὁ add. Kaibel τε om. DU¹ 26 ἅπανσι sic O θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισις] T² in ras. θεοῖσι RUT²: θεοῖσι ADR² s. l. c. γρ. ἐχθρῶς ARDUT³ mg. c. γρ.: αἰσχροῦς TU² mg. c. γρ. — Subscr. κατὰ τῶν ἐξορχουμένων (ΚΤ ΕΞΟΡΧΜ, ex hac scriptioe titulus articulo τῶν destitutus originem duxit, cf. p. 237) κοινοῖσι (κοινήσ corr. Α²) ἄσιαι ἐν σμῶρη· ἐθανμάσθη ὑπὲρ πάντας Α; κατὰ τῶν ἐξορχουμένων T

XXXV.

ANONYMI

(9) ΕΙΣ ΒΑΣΙΛΕΑ.

Ἀλλ' ἔμοιγε δοκεῖ τῶν καλῶν εἶναι ἐν ἐορτῇ καὶ ἐν ἱερομηνίᾳ
 μνησθῆναι τι καὶ λέγειν περὶ τοῦ Θεοῦ καὶ φιλανθρωποῦ βασι-
 λέως. οὐ γὰρ δὴ δέος γε μὴ ἐπαινεῖν αὐτὸν προελόμενοι ἔπειτα
 ἀπορήσασθαι λόγων, ἀλλὰ μὴ τοιαῦτα ἢ τὰ ὑπάρχοντα τῷ βασιλεῖ
 57 J 5 ὥστε μηδένα εἰπεῖν ἀξίως ἂν δυνήθῃναι περὶ αὐτῶν. ἐγὼ δὲ τῇ
 περὶ τᾶλλα αὐτοῦ χρηστῇ καὶ φιλανθρωπῶ τύχῃ ἐπαρθεὶς καὶ
 τοῖς περὶ αὐτοῦ λόγοις ἐθάρρησα. διόπερ τᾶλλα πάντα ἀφελὺς, & 2
 τοῖς προοιμιαζομένοις λέγειν ἔθος ἐστὶν καὶ προφασίζεσθαι, τοῖς
 μὲν τὸ μέγεθος τῶν πεπραγμένων, τοῖς δὲ τὸν χρόνον ὀλίγον ὄντα
 10 τῶν λόγων, οὐ προσδεηθεὶς δὲ οὐδὲ τῶν Μουσῶν, ὥσπερ τινὲς
 τῶν ποιητῶν, οὐδὲ ἄλλης οὐδεμιᾶς ἔξωθεν βοήθειας, ἐπ' αὐτὸν
 τρέψομαι τοῦ βασιλέως τὸν ἔπαινον, οὐχ ὑπ' αὐθαδείας οὐδὲ κατα-
 φρονῶν τοῦ πράγματος, ἀλλ' ὀρῶν τοὺς ἐν ἀρχῇ καταπραϋνοντας
 καὶ παραιτουμένους τρόπον τινὰ αὐτοὺς καταφρονούντας τῶν
 15 ὑποθέσεων ἃς ποιοῦνται τῶν λόγων. ταῦτα γὰρ λέγοντες οὐδὲν
 99 D ἄλλο ἐνδείκνυσθαι μοι δοκοῦσιν ἢ τοῦτο μὲν, ἐξ ὑπογίου λέγον-
 τες, ὡς ἐν πλείονι χρόνῳ φροντίσαντες καὶ παρασκευασάμενοι
 ἴσους ἂν τῷ μεγέθει τῶν ἔργων τοὺς λόγους παράσχοιεν· οἱ δὲ
 δόντες ἑαυτοῖς τὸ περὶ τῶν μεγίστων δύνασθαι λέγειν καὶ ἐπαγ-
 20 γελλόμενοι ταύτην ὑπερβολὴν τῶν ἐπαινῶν σφίσιν αὐτοῖς διδῶσιν.
 ἐγὼ δὲ οὔτε χρόνου πλῆθος ἱκανὸν οὔτε λόγον οὐδένα ὀρῶ τοῦ
 βασιλέως ἀξίον, οὐδὲ δστις αὐτὸν ἱκανῶς ἐγκωμιάσαι δυνήσεται·

Libri SCDUT = O

Titulus εἰς βασιλέα STC (ubi cum prima haec sit Aristidearum, praemittitur ἀριστείδων λόγος): εἰς τὸν ἀντοκράτορα U et in indice D m. recentiss. — Abiudicavi orationem ab Aristide, cuius iudicii alio loco rationem dabo. neque Pium neque Marcum imperatorem intellegi posse patet; qui revera intellegendus sit non constat 4 λόγοι C μὴ — ἦ] non tam pendet e v. δέος v. 3, quam huic e contrario iuxta positum est, cf. p. 196, 11 13 πράγματος] π et γ in ras. S² 16 ἐξ ὑπογίου λέγοντες] appositio ad τοῦτο μὲν, cui οἱ δὲ v. 18 mutata constructione respondet (Wil.) ὑπογίου O (corr. Rsk.) 19. 20 καὶ ἐπαγγελλόμενοι scripsi: ἐπαγγέλλονται καὶ O; ἐπαγγέλλονται abesse vult Wil. 20 ταύτην] pro τοῦτο (i. e. τῷ ἐπαγγέλλεσθαι περὶ τῶν μεγίστων δύνασθαι λέγειν); 'hunc (hanc) suae (τῶν) laudis excessum (praestantiam, cf. p. 244, 3) ipsis tribuunt' 21 ὀρῶ τοῦ] ὀρῶντας C 22 ἱκανῶς SUT: ἱκανὸς D, om. C

ὁμως δὲ οὐκ ἀποδειλιατέον, ἀλλ' ὁση δύναμις πειρατέον εἰπεῖν.
 4 οὐδὲ γὰρ ἂν θύωμεν τοῖς θεοῖς, τὸ πρὸς ἀξίαν, οἴμαι, ὀρῶντες
 τοῦτο ποιούμεν, ἀλλ' ὅσον δυνατόν ἡμῖν χάριν αὐτοῖς ταύτην
 ἐκτινομεν· διόπερ οὐδὲ τὸν βασιλέα δεῖ ὀκνεῖν μέλλοντας ἐπαινεῖν,
 ἀλλὰ θαρροῦντας ἰέναι ἐπὶ τὸν ἐπαινον αὐτοῦ. ἐκείνῳ μὲν γὰρ 5
 ἴσως ἐνδεῶς τὰ παρ' ἡμῶν, ἡμῖν δὲ οὐκ ἐνδεῶς εἰρήσεται.
 5 Ἐν μὲν οὖν τοῦτο πρῶτον καὶ μέγιστον ὑπάρχει λέγειν περὶ
 αὐτοῦ ὅτι καὶ πρότερον ἢ καταστῆναι εἰς τὴν ἀρχὴν ἀξίος τῆς
 βασιλείας ἦν. οἱ μὲν γὰρ δι' ἐτέρων κτώμενοι τὴν ἀρχὴν ἢ παρὰ
 τῶν πρὸ αὐτῶν παραλαβόντες οἱ μὲν ἰσχυρὸν ἀντὶ τοῦ δικαίου προ- 10 100 D
 θέμενοι, οἱ δ' ὡσπερ τινὸς γένους ἀκολουθίαν καὶ διαδοχὴν σφ- 58 J
 ζοντες οὕτως τὴν βασιλείαν ἐκτήσαντο. ὅστις δὲ αὐτὸς μὲν οὔτε
 παραγγελίας οὔτε δεηθεῖς, δεηθέντων δὲ ἀπάντων αὐτοῦ γενέσθαι,
 ἔδωκεν τοῖς δεηθεῖσιν ἑαυτὸν καὶ παρακαλέσασιν, πάσαι τούτῳ καὶ δι'
 6 ἀρετῇ τοῦτο τὸ γέρας ὠφείλετο. καὶ γὰρ τοὶ ἐκείνοις μὲν περὶ 15
 τῆς βασιλείας ἀμφισβητοῦσι πολλοί, τούτῳ δὲ οὐδεὶς. καίτοι εἴτε
 φόβῳ τῷ πρὸς αὐτὸν εἴτε αἰδοῖ τοῦ κρείττονος εἶθ', ὅπερ ἔφη,
 γνώμῃ τῇ βελτίστῃ καὶ δικαιοτάτῃ συγχωρεῖν οἴονται δεῖν, πῶς
 οὐκ ἐξ ἀπάντων τούτων φανερόν ἐστιν ἔχρη ἔχειν τὸν βασιλέα;
 7 οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοῖς βασιλεύσασιν πρὸ αὐτοῦ τεκμαίρεσθαι πάρεστι 20
 περὶ αὐτοῦ ὅσον εὐθύς ἐν αὐτοῖς τουτοῖσι πρῶτον διήνεγκεν αὐτῶν.
 ἐκεῖνοι μὲν γὰρ μετὰ πολέμων καὶ φόνων πολλῶν εἰσῆλθον εἰς τὰ
 πράγματα, πολλοὺς μὲν τῶν ἐν τάξει ἀπολέσαντες, πολλοῖς δὲ
 ἀνηκέστων συμφορῶν αἴτιοι γενηθέντες, ὥστε πολλὰς μὲν ἐρημω-
 θῆναι πόλεις ὑπηκόους, πολλὴν δὲ χώραν ἀνάστατον γενέσθαι, 25
 πλεῖστα δὲ ἀναλωθῆναι σώματα, ὥστε μὴ πάντα ὁσῶς αὐτοῖς

1 ἀποδειλιαστέον C; invertit Plat. rp. II 374 E ὁμως δὲ οὐκ ἀποδειλιατέον,
 ὅσον γ' ἂν δύναμις παρείκη 2 οὐδὲ γὰρ ἂν DU: οὐδὲ γὰρ ὅταν C, οὐδ' εἰ
 γὰρ ἂν ST 4 οὐδὲ/τὸν S τῷ βασιλεῖ ὀκνεῖν δεῖ μέλλοντα C 6 ἡμῖν sic
 O; ὑμῖν Junt. (prob. Rsk. Ddf.); sententia: 'ut in iis quae dicemus, multae sine
 dubio deerunt imperatoris virtutes, ita nobis non deerunt quae dicamus'; ludit
 in ἐνδεῶς; nulla usquam auditorum ratio (quae per ἡμῖν verbis inferretur) habita
 est in oratione 7. 8 περὶ αὐτοῦ λέγειν C 9 παρὰ sic O 10 αὐτῶν O
 11 τινός] τινὰ ci. Kaibel 12 οὕτω CU μὲν om. U 13 αὐτοῦ ἀπάν-
 των D γενέσθαι fort. delendum 14 ἑαυτὸν αὐτὸν U 15 τὸ om. C
 ὠφείλετο sic O 16 τῆς om. D 17 ὅπερ καὶ ἔφη C; respicit ad. v. 13
 18 γνώμῃ δὲ τῇ C, δὲ expunxit m. inc. 19 ὄντιν'] ὄν τιν' S¹, ὄν τινων C
 ἐχρη] cf. ad p. 126, 21 20 ἀλλὰ DUTS¹ mg. (in textum induxit S²): om. SC
 21 αὐτοῦ Canter: αὐτὸν C, αὐτῶν SDUT τουτοῖσι SDUT: τούτοις C
 23 μὲν om. U 24 γενηθέντες sic O (ὅπερ μοι δοκεῖ ἀμάσθημα εἶναι τῶν
 γραφῶν Thom. Mag. p. 75, 10); γεγενημένοι Junt.

- 101 D συμβῆναι μηδ' ἂν αὐτοὺς τοῦτ' εἰπεῖν ἔχειν περὶ αὐτῶν. ὁ δὲ 8
 οὕτως ὁσίως καὶ καλῶς ἐπέστη τοῖς πράγμασιν ὥστε οὔτε καθ-
 ιστάμενος οὔτε ἐν ἀρχῇ τῆς βασιλείας οὐδενὸς φόνου προσεδέθη·
 οὐδὲ ὥσπερ ἐν μεταβολῇ καὶ καταστάσει πραγμάτων οὐδεὶς οὐ-
 5 δηνὸς ἐπειράθη χαλεποῦ, οὐδ' [ἔστιν] ἅ πολλα εἴωθεν καὶ ἀναγ-
 καῖα ἐν τοῖς τοιοῦτοις συμβαίνειν, οὐδὲν τούτων ἐπράχθη· οὐδ'
 ἔπαθον ἀνήκεστον οὐδὲ δεινὸν οὐδέν, οὐκ ἄνδρες, οὐ πόλεις, οὐκ
 ἔθνος· ἀλλ' οὕτως ἐμέλησεν αὐτοῦ τοῖς θεοῖς, ὅπως ὁσίως καὶ εὐσε-
 βῶς ἐπιστήσεται τοῖς πράγμασιν, ὥστε ἅ μὲν τῆς μανίας καὶ
 10 ἀπονοίας ἔργα ἦν, ἑτέροις ἀνέθηκαν, ἅ δὲ τῆς δικαιοσύνης καὶ
 φιλανθρωπίας καὶ τῆς ἄλλης εὐσεβείας, τούτῳ διεφύλαξαν. καὶ 9
 μὴν οὐδὲ ὡς ἔσχεν τὴν ἀρχὴν, οὐδὲν ἐπραξεν σκυθρωπὸν οὐδὲ
 ἐμιμήσατο οὐδὲ ἐζήλωσεν τούτων οὐδέν, οὐδὲ ὥσπερ ἄλλοι τῶν
 πρὸ αὐτοῦ βασιλέων τῶν ἐν τέλει τινὰς φοβηθέντες ἐπιβουλεύειν
 59 J 15 αὐτοῖς αἰτιασάμενοι τοὺς μὲν φνγαῖς, τοὺς δὲ θανάτοις ἐζημίω-
 σαν, οὐδὲν τούτων ἐποίησεν, οὐδὲ τὸν τρόπον μετέθετο, ἀλλ' οὕτως
 ἐστὶ πάντων πόρρω τῶν τοιούτων καὶ τοσοῦτον ἀπέχει τοῦ σφα-
 γὰς καὶ θανάτου βούλεσθαι ποιεῖν ὥστε καὶ τῶν ἐπιβουλεύοντων
 τινὰς καὶ τῶν φανερώς ἐξελεγχομένων, καὶ τούτους περιεῖναι καὶ
 20 ζῆν τῇ τούτου φιλανθρωπία· καὶ ταῦτα οὐ μόνον πραότητος ἐστὶν 10
 ἐπίδειγμα οὐδὲ τοῦ πρὸς πάντας ὁσίως ἔχειν αὐτὸν καὶ μὴ φθο-
 νερῶς διακεῖσθαι πρὸς τινὰς τῶν ἐντίμων καὶ ὑπερεχόντων, ἀλλὰ
 καὶ τοῦ μὴ καταπεπληχθῆναι ὑπὸ φόβου τὴν ἀρχὴν, μηδὲ ταραχω-
 δῶς ἔχειν πρὸς τὰ συμβαλόντα, μηδὲ δεῦροπον εἶναι πρὸς τε
 25 ὀργὴν καὶ θυμὸν, ἀλλὰ βεβαίᾳ καὶ ἀκινήτῳ τῇ διανοίᾳ χρῆσθαι
 102 D πρὸς ἅπαντας· εἰκότως, τὸν γὰρ μαθόντα ἅ χρῆ καὶ παιδευθέντα 11
 καὶ μηδενὸς τῶν καλῶν ἀμελήσαντα μηδὲ ἀμαθῆ γενόμενον, ἀλλὰ
 πᾶσι τοῖς τῆς ἀρετῆς μέρεσι κατακοσμήσαντα τὴν ψυχὴν, εἰκὸς
 ἦν πάσης ἔξω γενέσθαι ἀμαρτίας. Ταύτην τοίνυν τὴν παιδείαν 12
 30 καὶ ὁ βασιλεὺς παιδευθεὶς καὶ πάντων τῶν καλλίστων μετασχών,

1 τοῦτο D αὐτῶν O 2 οὔτε] οὐ C 3 φόνου C 5 οὐδὲ C
 ἔστιν secl. Rsk.² (glossema ad ἀναγκαῖα) 10 ἀνέθηκαν — 11 διεφύλαξαν Canter
 (Rsk.): ἀνέθηκεν — διεφύλαξεν O; fuit, cum τῷ θεῷ v. 8 scripsi, ut tradita hic
 servarem, coll. Isocr. IX 25 ὁ δαίμων ἔσχεν αὐτοῦ πρόνοιαν — διεφύλαξεν et
 p. 256, 17 ἡ — πρόνοια — ἐκάθισεν 14 αὐτοῦ] τοῦ C 15 αὐτοῖς C (αὐτοῖς ci.
 ὑπὸ
 Rsk.), αὐτοὺς SDUT θανάτου C 17 πάντων om. C 21 ἐπίδειγμα C, ὑπὸ
 add. fort. m. rec. τοῦ] τοῦ C 22. 23 ἀλλὰ καὶ in ras. multo artiore U¹
 (aut U²) 25 τῇ διανοίᾳ χρῆσθαι ST, τῇ διανοίᾳ κεχρησθαι C (cf. v. 1.
 p. 193, 5; 232, 3): χρῆσθαι τῇ διανοίᾳ DU

τῶν μὲν καὶ ἀπὸ φύσεως ὑπαρξάντων αὐτῶ, τῶν δὲ καὶ ἀπὸ παιδεί-
 ας (προσ)γενομένων, οὐ μέσως οὐδ' ὡσπερ ἄλλοις τισίν, ἀλλὰ πρὸς
 13 ταύτην καταστήται. μόνῳ γὰρ δὴ καὶ τοῦτο βασιλέων ἢ ἐν ὀλί-
 γοις διαφερόντως ὑπῆρξεν, τί οὖν ἔστι τοῦτο; ἐκεῖνοι τὸν μὲν 5
 ἄλλον χρόνον πράττουσι τὰ αὐτῶν, ἐπειδὴν δὲ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν
 ἀρχὴν, τηρικαῦτα ἐπιμελεῖσθαι αὐτῆς ἀρχονται· ὁ δὲ οὕτω καθ-
 ωσίωτο τῇ βασιλείᾳ ὥστε τὴν πρώτην τεταγμένος ὅπως ἔτυχε τα-
 χθεῖς, ἀδήλου ὄντος τοῦ μέλλοντος, ὄρων πολλὰ τῆς βασιλείας οὐ
 καλῶς οὐδὲ ὀσιῶς διοικούμενα, ἀλλὰ πολλὴν αὐθάδειαν καὶ ὕβριν 10
 καὶ ἀκολασίαν ἐγγενομένην, οὐκ εἶα αὔξασθαι οὐδὲ περαιτέρω
 χωρεῖν, ἀλλ' ὡσπερ μεγάλου σώματος καὶ οὐχ ὑγίαινοντος ἰώμενος
 τὰ ὑποῦλα καὶ νενοσηκότα αὐτοῦ, ἢ καθάπερ ἴππου χαλεποῦ καὶ
 βιαίου κατέχων τὸ ἄγριον καὶ ἀπειθές, ἐκφερόμενος μὲν ὑπ' αὐτοῦ,
 πολλάκις δὲ κατέχων καὶ ἀνακόπτων τὰς συνεχεῖς καὶ ἀλόγους καὶ 15 60 J
 βιαίους ὀρμάς, ἐπραττεν αὐτῶ καὶ προεώρα τὰ συμφέροντα.
 14 τοιοῦτος μὲν δὴ πρὸ τοῦ βασιλεῦσαι ἦν. ἐπεὶ δὲ ἡ τὰ πάντα
 διοικοῦσα πρόνοια καὶ διατάττουσα καὶ τοῦτον ἐκάθισεν εἰς τὸν
 βασιλείον θρόνον τὸν δικαιοτάτον καὶ ὀσιώτατον βασιλέων, τί ἂν 108 D
 τις πρῶτον καὶ μέγιστον εἰπεῖν ἔχοι ὧν τῆς ἀγαθῆς αὐτοῦ τύχης 20
 καὶ προνοίας ἀπολαύμενος; ὅς ἀπάντων μὲν κεινημένων καὶ μεθ-
 ισταμένων, ὡς ἔπος εἰπεῖν, εἰς ἑτέραν γῆν, σαλευούσης δὲ τῆς ἀρ-
 χῆς ὡσπερ ἐν μεγάλῳ χειμῶνι ἢ σεισμῶ, κατὰ ὡσπερ νεὼς κατα-
 δύεσθαι μελλούσης ἀποφερομένης πρὸς ἑσχατὰ γῆς, οὗ καὶ πρότερον
 ἀπεπλανήθησάν τινες τῶν ἐν ἀρχαῖς καὶ βασιλείαις γενομένων 25
 κἀπειτα ὡσπερ ἐν λαβυρίνθῳ πολλαῖς καὶ χαλεπαῖς ἀπορίαις
 ἐντυχόντες τελευτῶντες αὐτοὺς ἀπειῖπον, ἀποκλεισθέντες τῆς ὀπίσω
 ὁδοῦ ἐπανελθεῖν μὴ δυνηθέντες, ταῦτα ὄρων οὐκ ὡς ἀπειρος
 κυβερνήτης εἶασεν ὅπως ἔτυχε φέρεσθαι οὐδὲ κινδυνεύειν, ἀλλ'
 ὡς ἂν ἐμπειρότατος βασιλέων καὶ γνώμη προέχων πρῶτον μὲν 30

2 προσγενομένων Rsk.: γενομένων O; cf. p. 257, 26. 28 ἐκ παιδείας — προσ-
 ειληφώς et Isocr. IX 23 προσεγένετο 3 μὲν] respondet δὲ v. 17 4 τοῦτο
 sic O, respondet τί v. 5; τούτῳ Junt. (edd.) 6 αὐτῶν S¹CD 7. 8 καθωσί-
 ωτο sic O (-θω- ex -θο- U¹) 9 ὄντως S a. ras. 10 ἀλλὰ καὶ πολλὴν D
 11 ἐγγενομένην S¹CD: ἐγγινομένην UTS² 13 αὐτοῦ] αὐτῆς ci. Rsk.², cf. ad
 v. 16 14 ἀπειθεῖ S¹ 15 συνεχεῖς καὶ βιαίους καὶ ἀλόγους D 16 αὐτῶ
 CS²; αὐτῆ ci. Canter 17 δὲ δὴ ἡ C 19. 20 τίς ἂν τι D 20 ἔχοι] ο
 in ras. U m. inc., ἔχει D 25 γενομένων DUTS²: γενομένων S¹C 26 καὶ
 ἔπειτα C 27 αὐτοῖς S¹CDU; soloecismum αὐτὸν ἀπαγορεύειν notat Schmid
 p. 226 29 ὅπως] ὡσπερ D οὐδὲ] οὐ S¹ 30 προ/έχων S

ἐπέσχε καὶ ἔπανσεν τῆς ἐκεῖσε ὀσμῆς, ἔπειτα κατέστησεν εἰς ὄσμον
 ἄγων. καὶ νῦν ἢ μὲν ἐν ἀσφαλεστάτῳ ὀσμεῖ, ὡσπερ ναῦς ἐκ πολλοῦ 15
 καταστάσα χειμῶνος, ὃ δὲ οὕτως ἐξηγεῖται καὶ διέπει τὸ τῆς ἀρχῆς,
 ὄνπερ χρῆ τρόπον τὸν εὐσεβειαν μὲν καὶ δικαιοσύνην, ἔτι δὲ σω-
 5 φροσύνην καὶ ἐγκράτειαν καὶ φρόνησιν καὶ τὴν ἄλλην κοσμοῦντα
 ἀρετήν. ἤρξατο μὲν γάρ, ὡσπερ προσήκει, ἀπὸ εὐσεβείας, διεξήλθε
 δὲ καὶ διὰ τῶν ἄλλων μερῶν τῆς ἀρετῆς. τίς μὲν γάρ δικαιοσύ-
 νης, τίς δὲ φιλανθρωπίας, τίς δὲ τῆς ἄλλης ἀρετῆς τοσαῦτα δειγ-
 ματα καὶ τοιαῦτα ὄσα καὶ (ὄσα) ὃ βασιλεὺς οὗτος ἐξήνεγκεν;

10 Καὶ πρῶτόν γε τὴν εἰς χρήματα δικαιοσύνην αὐτοῦ Θεασώ- 16
 μεθα. τῆς γὰρ συντάξεως ὑπερβαλλούσης τῆς εἰς τὴν διοίκησιν
 61 J συντεταγμένης καὶ φόρων ἐπιταχθέντων πλειόνων καὶ οὐδὲ τούτων
 104 D ἀρκούντων, ἀλλὰ κεκρωμένων μὲν τῶν πανταχοῦ ταμιείων, αἰεὶ δὲ
 15 μεζζονος ὄντος τοῦ περὶ τοῦ μέλλοντος φόβου, οὐ τοῦ πλείονος
 15 ἐδεήθη οὐδ' ἐξήτησεν οὐδὲ διὰ χρήματα κακὸς ἐγένετο, ἀλλ' ἀνῆκε
 καὶ ἐπεκούφισεν, οὐ μόνον δικαιοσύνης, ἀλλὰ καὶ φιλανθρωπότητος
 βασιλέων περὶ ταῦτα γενόμενος. καὶ τοιοῦτος μὲν εἰς χρήματα.
 τὴν δὲ πρὸς τὰς δίκας δικαιοσύνην καὶ φιλανθρωπίαν τίς ἂν ἀξίως 17
 ἐπαινέσειεν; τίς γὰρ Ραδάμανθυς ἢ τίς Αἰακὸς οὕτω δίκαιον
 20 ἑαυτὸν πρὸς ἅπαντα δικαστὴν διεφύλαξεν; μᾶλλον δὲ τὸ μὲν δίκαιον
 οὐκ αἰεὶ οὐδὲ πανταχῇ φιλάνθρωπον, ὃ δὲ τὸ μὲν δίκαιον ἀκριβῶς
 οἶδεν, ὡς αὐτὸς νομοθέτης ὦν καὶ εὐρετὴς αὐτοῦ, οὐδὲν δὲ ἔξω
 τοῦ δικαίου ποιῶν, ὁμῶς αὐτῷ τούτῳ βεβαιοῖ τὴν φιλανθρωπίαν,
 ὥστε δικαιοσύνην τὴν ἀκριβεστάτην ταυτὸν δύνασθαι φιλανθρωπία
 25 τῇ καθαρωτάτῃ. τούτου δὲ αἴτιον ὅτι οὐκ εἰς ἑτέρους ὄρων ἐρ- 18
 μνήεας οὕτω λαμβάνει τὸ δίκαιον, ἀλλ' αὐτὸς ἔχων ἐκ παιδείας
 τῶν ὡς ἀληθῶς καλῶν καὶ [τῶν] ἀγαθῶν ἐπιστήμην τὴν ἀπὸ τῶν
 νόμων ἐμπειρίαν προσειληφώς, ὥστε μὴ τι τῶν γεγραμμένων δια-
 φρεῦγειν αὐτόν, οὕτως τὰς κρίσεις ποιεῖται περὶ πάντων. οὐδεὶς 19
 30 γοῦν ἔστιν ὅστις οὐ τῶν δικαίων ἀπῆλθεν τυχών, οὐδ' ἐμμέψατο
 τῶν κριθέντων ὑπ' αὐτοῦ, οὔτε διώκων ἠττηθεὶς οὔτε φεύγων

3 καταστήσασα C 4 τὸν T: τὴν SCDU (sustuli distinctionem ante τὸν)

ἔτι δὲ σωφροσύνην om. C δέ] δὲ καὶ D 5 κοσμοῦντα C: κόσμον γε

SDUT 7 τίς μὲν — 8 ἀρετῆς om. D 8 τίς δὲ φιλανθρωπίας et τῆς om. C

9 οἶα add. S² (ci. Canter): om. O 12 φόρων sic O 18 πρὸς] fort. περι, quan-

quam cf. p. 260, 5 19 τίς γὰρ αἰακὸς ἢ τίς ραδάμανθυς U 21 τὸ δίκαιον

μὲν U; 'summum ius summa iniuria' 24 δικαιοσύνην CS²U² (ci. Canter): δικαιο-

σύνησ S¹DU¹T 26 ἀλλὰ C 27 τῶν ante ἀγαθῶν secl. Rsk.² 28 νόμων

ἐμπειρίαν DUTS²: νόμων καὶ ἐμπειρίαν C, νόμων ὃ ἐμπειρίαν S¹ μὴ τι]

μήτε D 29 οὕτω CU 30 οὐδ' οὐδὲ C 31 ὑπ' Baroc. misc. 116 (ci. Canter):

ἐπ' O prius οὔτε] τ in ras. S²; οὐδὲ C posterius οὔτε] οὐδὲ C

ἀλούς, ἀλλὰ στέργοντες ἀμφοτέροι καὶ προσκυνῶντες ἀπέρχονται,
 καὶ τὴν αὐτὴν ψῆφον περὶ τῶν ἐγνωσμένων ὁ τε ἡττηθεὶς καὶ ὁ νικη- 105 J
 σασ φέρει. κἄν ἄρα συμβῆ τισι τὴν τιμωρίαν ὑποσχεῖν, οὐ τὸ παθεῖν
 καὶ δοῦναι δίκην δεινὸν νομίζουσιν, ἀλλὰ μὴ μεῖζω προσπαθεῖν κέρδος
 τίθενται· οὐ γὰρ μῖσος αὐτῶ τῶν δεδρακότων αἱ τιμωρίαι δύνανται, 5
 ἀλλὰ παιδεῖαν, μάλιστα μὲν, εἴ πως οἶόν τε, καὶ αὐτῶν, εἰ δὲ μὴ,
 20 τῶν ἀκουσομένων. εἰ δ' αὖ τὸ φιλέλληνα εἶναι καλὸν καὶ πρέ-
 πον βασιλεῖ, τούτῳ προσήκων ὁ ἔπαινος· οὕτω γὰρ σφόδρα φι-
 ἔλλην ἐστὶν ὁ βασιλεὺς καὶ τοσοῦτον αὐτῶ περιεστὶν τούτου τοῦ 62 J
 καλοῦ ὥστε ἡμελημένης τῆς τῶν Ἑλλήνων παιδείας καὶ καταπε- 10
 φρονημένης, ἀνηρημένων δὲ τῶν ἐπ' αὐτῇ τιμῶν, παρεωσμένον δὲ
 καὶ ἐν οὐδενὸς ὄντος μέρει παντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ, οὐκ ἡμέλησεν
 ὁ βασιλεὺς, ἀλλὰ πρὸς ταῖς ὑπαρχούσαις τιμαῖς καὶ ἄλλας προσ-
 21 ἔβηκεν. καὶ περὶ μὲν δικαιοσύνης τοσαῦτα. Φιλανθρωπία γε
 μὴν τίς μεῖζων ταύτης καὶ φανερωτέρα, ἢ κατεπτηχὸς ἄπαν τὸ 15
 ὑπήκοον καὶ ὑπὸ φόβου δεδουλωμένον, πολλῶν τῶν κατηκόων
 περιόντων καὶ ὠτακουστούντων κατὰ πάσας τὰς πόλεις εἴ τις
 φθέγγεται τι, ἐλεύθερον δὲ οὐδὲν οὔτε φρονῆσαι τι οὔτε εἰπεῖν
 οἶόν τε ὄν, ἀνηρημένης τῆς σώφρονος καὶ δικαίας παρερησίας, τρέ-
 μοντος δὲ ἐκάστου σκιάν, ἀπήλλαξε τοῦ φόβου τούτου καὶ ἤλευ- 20
 θερώσε τὰς ἀπάντων ψυχάς, ἐντελῆ καὶ δλόκληρον ἀποδιδούς τὴν
 22 ἔλευθερίαν αὐτοῖς. ὁ τοίνυν μέγιστον τῆς τοῦ βασιλέως φιλαν-
 θρωπίας καὶ κρείττον ἄπαντος παραδείγματος· ὧν γὰρ τηλικούτος 106 D
 ὁ βασιλεὺς ἡμερόττητι καὶ ἐπιεικεῖα διενήνοχεν ἀπάντων βασιλέων,
 ὥστε μικρὸν μὲν οἶα 'πατήρ', μικρὸν δὲ οἶα 'ποιμὴν τῶν λαῶν' 25
 εἰπεῖν εἶναι καὶ πάντα ὅσα ποιηταὶ δυνάστας ὑμνοῦντες ἐφθέγγ-

3 φέρει] φαίρεται C 4 ἀλλὰ <τὸ> μὴ malim 5 αὐτῶν DU¹ 7 τὸ
 om. S¹ 8 τούτωι C: τῶ SDUT, unde τῶ — ἔπαινος (οὔτως); οὔτω Jacobs,
 Lect. Stob. p. 63 sq. προσήκων UT¹ p. corr. S²: προσήκων CS¹DT¹ a. corr.
 15 φανερώτερα C (ω in o radendo corr.; Junt.) 16 καὶ om. S¹ κατηκόων]
 delatores dicit (cf. Herodot. I 100) 17 περιόντων T p. corr. DUS² ὠτακου-
 σθούτων T¹ 18 φθέγγεται D φρονῆσαι ἐτι οὔτε ci. Wil. 19 ἀνηρη-
 μένης <μὲν> τῆς Rsk. 21 ἀποδιδούς D: ἀποδοῦς SCUT 22 ὁ DUTS²C mg.:
 ὅτι S¹C; in mag. C pr. m. litteris uncialibus add. vv. 22 ὁ τοίνυν μέγιστον — 23
 ὧν γὰρ τηλικούτος ὁ βασιλεὺς — 24 βασιλέων. ταῦτα(-τα evanidae) οἴκοθεν
 ἐπὶ ἡνωθῆ ἑτέρου βελγίονος· τοῦ ἀφ' οὗπερ μετεγράφη (μεταγραφῆ C)
 μὴ ε(ῖ)ρεθέντος; cf. praef. 23 γὰρ DUTS²C mg.: καὶ S¹C 24 ὁ DUTS²C
 mg.: om. S¹C 25 alterum οἶα] ὁ C λαῶν Rsk.² (cuius nescius iterum Jacobs
 ad Ach. Tat. p. 767): ἄλλων O 26 ὑμνοῦντες Rsk.: ἡμεροῦντες SDUT,
 ἡμεροῦντας C

ξαντο. τίνα γὰρ τρόπον ἐπιεικείας παραλέλοιπεν; οὐ κοινό- 23
 τatos μὲν ὁ τρόπος τῆς φιλανθρωπίας αὐτοῦ πρὸς ἅπαν τὸ
 ὑπήκοον καὶ τοὺς ἐπὶ πάσης προφάσεως ἐντυγχάνοντας, ἡ δὲ τοῦ
 σχήματος αὐτοῦ πραότης ὡς φιλάνθρωπος καὶ τῆς διαλέκτου τὸ
 5 εὐκρατον καὶ τὸ μηδὲν δεῖν ἕνεκα τῆς προσόδου πραγματεῦσθαι,
 ἀλλ' ὑπάρχειν ὡσπερ εἶσω περιραντηρίων παριέναι τοῖς τι καὶ
 μικρὸν συνειδόσιν ἑαυτοῖς ἀγαθόν, πῶς οὐ πάσης ἐπέκεινα πρα-
 ότητος καὶ φιλανθρωπίας; οὐ γὰρ τῷ σπάνιον καὶ δυσπρόσοδον 24
 παρέχειν ἑαυτὸν ἡγεῖται τὴν τοῦ μέγας καὶ θανμαστός καὶ τοιοῦτος
 10 οἶος μηδεὶς ἄλλος πώποτε ἐγένετο δόξαν ἀποίσεσθαι [βασιλεύς],
 ἀλλ' οὕτως ἂν μάλιστα βεβαιοῦν τὴν τοῦ τοιοῦτος εἶναι προσ-
 ηγορίαν, εἰ τὴν παρ' αὐτοῦ εὐνοίαν καὶ φιλανθρωπίαν κοινήν ἅπασι
 63 J τοῖς δεομένοις παρασκευάσεται, οἰόμενος δεῖν τὸν ὡς ἀληθῶς
 107 D βασιλέα τῷ τῶν ὄλων ἀπεικάζεσθαι βασιλεῖ κατὰ τε τὴν φιλαν-
 15 θρωπίαν καὶ τὴν πρόνοιαν ἀπάντων τῶν ἀρχομένων, καὶ μὴ πρὸ
 μὲν τῆς βασιλείας χρηστόν τι καὶ μέτριον ἦθος ἐμφαίνειν ἑαυτοῦ,
 βασιλέα δὲ ἀποδειχθέντα χαλεπὸν καὶ βίαιον εἶναι περὶ τοὺς ἀρχο-
 μένους· οὐ γὰρ βασιλείας σχῆμα εἶναι τὸ τοιοῦτον ἐπιεικοῦς,
 ἀλλὰ σκαιότητος καὶ ἀπαιδευσίας ἔλεγχον φανερώτατον. οἶος ἦν καὶ ὁ 25
 20 τῶν Λακεδαιμονίων στρατηγὸς ὁ τοῖς Ἑλλησι πρὸς τοὺς βαρβάρους
 ἠγησάμενος, Πανσανίαν λέγω τὸν Κλεομβρότου, ὃς οἴκοι μὲν ὦν ἐδύ-
 νατο σωφρονεῖν, πλεύσας δὲ εἰς Ἑλλήσποντον ἐπελέληστο μὲν τῶν
 οἴκοι, ἐπελέληστο δὲ αὐτοῦ, παντι δὲ μᾶλλον ἐψέκει ἢ ἀνδρὶ Σπαρτιάτῃ,
 χαλεπὸς μὲν ὦν καὶ βίαιος περὶ τοὺς συμμάχους, ἀκόλαστος δὲ καὶ
 25 ὕβριστῆς περὶ τὴν δίαίταν, τυραννικὸς δὲ περὶ τὸν τρόπον. ὁ δ' 26
 ἐπέδειξεν ὅτι καὶ ἰδιώτην ὄντα καὶ βασιλέα οἶόν τε ἐστὶ τὸν αὐτὸν
 εἶναι διὰ τέλους, τοιοῦτον μὲν πρὸ τῆς βασιλείας παρασχὼν ἑαυτὸν
 ὥστε δικαίως ἀξιωθῆναι ταύτης, ἐν δὲ τῇ βασιλείᾳ τῷ αὐτῷ νοῦ

1 οὐ C: οὐ SDUT 3 ἡ δὲ — φιλάνθρωπος] 'in maiestatis (dignitatis) illius
 specie humanitas quanta' 4. 5 τὸ εὐκρατον τῆς διαλέκτου] cf. M. Anton. I 15
 τὸ εὐκρατον τοῦ ἦθους καὶ μειλχιον et Plat. symp. 203 A ἡ ὄμιλλα καὶ ἡ διά-
 λεκτος θεοῖς πρὸς ἀνθρώπους (Theaet. 146 B) 6 περιραντηρίων S¹C: περιρ-
 ραντηρίων DUTS²; cf. p. 195, 21 8 τῷ σπάνιον Rsk.: ὡσπάνιον S¹, ὡς
 σπάνιον CDUTS² 9 παρέχειν S¹C (ci. Rsk.): παρέχων DUTS² 10 βασι-
 λεύς secl. Wil. (ut ipse quoque antea; post (ὁ) βασιλεύς praetuleram); βασι-
 λεὺς (εἶναι) Rsk. 12 εἰ/τὴν C αὐτοῦ S²: αὐτοῦ O 13 οἰ-
 ὄμενος — βασιλεῖ] cf. Aristid. or. XXIII § 79; XXVII § 35 18 τοιοῦτο SDT
 19 καὶ ante ὁ om. C 20 λακεδαιμονίων sic O 21 μὲν ὦν C: μένων SDT
 22 Ἑλλήσποντον οὐκ ἐπελέληστο C 23 ἐπελέληστο δὲ αὐτοῦ om. U
 αὐτοῦ S¹T a. corr., ἑαυτοῦ C 28 νοῦ SCDT: νῶ U, interpolatus (νῶ <τε>
 καὶ Rsk.²)

καὶ τρόπῳ χρώμενος, οὐκ ἐκστάς ἑαυτοῦ οὐδὲ ζηλώσας τὴν ἀκολασίαν, ἀλλὰ τὸν σώφρονα βίον ἐλόμενος, τὴν μὲν ὕβριν καὶ παρανομίαν μισήσας, παράδειγμα δὲ σωφροσύνης ἑαυτὸν παρασχών, ὥστε τοὺς τέως ἀσελεγεῖς καὶ ὕβριστὰς μεταθέσθαι τὸν τρόπον ὁρῶντας αὐτοῦ τὴν σωφροσύνην, καὶ τῆς τε πρὸς τὰ χρήματα ἐπι- 5
 27 θυμίας παύσασθαι καὶ πρὸς τὸ σωφρονέστερον διαθεῖναι. Καὶ μὴν καὶ ὅσαι ἡδοναὶ ἄρχουσιν ἀνθρώπων οὐδεμιᾶς ἴσμεν ἠττημένον τὸν βασιλέα. τοσοῦτον γὰρ ἀπέσχεν αὐτῶν εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ὥστε, εἴ τις ἐστὶν ἐγκράτεια κατ' ἀνθρώπους ὑμνουμένη, ταύτην περὶ 108 D
 τούτου μόνου λεγομένην πιστὴν εἶναι δοκεῖν. τίς μὲν γὰρ οὕτω 10
 γαστροὺς ἐγκρατῆς, τίς δὲ ἀφροδισίων, τίς δὲ τῶν ἄλλων ἡδονῶν; οὐ γάρ, ὥσπερ ἔφην ἀρτίως (§ 15), ἐξ ἡμισείας ἔσχε τὴν ἀρετὴν, οὐδὲ ὥσπερ ἄλλοι τινὲς βασιλεῖς πρὸς τε ἀνδρείαν καὶ φιλαν- 64 J
 θρωπίαν ἐπιεικῶς ἔχειν δόξαντες ἀκολαστότατοι περὶ τὰς ἡδονὰς καὶ τὰς ἐπιθυμίας ὄντες ἐφάνησαν, ὅλον Ὀμηρὸς ἐγκωμιάζων τὸν 15
 28 βασιλεὺς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής'. φαίνεται δ' (αὐτὸς) οὗτος παρ' αὐτῷ ἠττημένος μὲν Χρῆσιδος, ἐρῶν δὲ Βρισηίδος τῆς Ἀχιλλεύως, διὰ δὲ ταύτην τὴν ἐπιθυμίαν πολλῶν καὶ μεγάλων κακῶν αἴτιος τοῖς Ἀχαιοῖς γενόμενος. ὁ τοίνυν Ἀχιλλεὺς ὁ τῆς 20
 Θέτιδος καὶ τοῦ Πηλέως οὕτως ἀκόλαστος ἦν περὶ τὰς ἡδονὰς καὶ μικροπρεπῆς, ὥστε ἀπελθούσης τῆς Βρισηίδος παρ' αὐτοῦ καὶ χρόνον τινὰ ποιησάσης παρ' Ἀγαμέμνονι παραχρηῖμα μὲν οὕτως διετέθη ὥστ' ἔκλαεν ὁρῶν ἐπὶ οἴνοπα πόντον' καλῶν τὴν μητέρα, ὥσπερ παιδάριον πεπονθὸς τοῦτο ὑπὸ ὁμοίου ἐτέρον' ἐλθούσης 25
 δὲ τὴν πρόφασιν τῶν δακρύων διηγούμενος καὶ κελεύων αὐτὴν δεηθῆναι τοῦ Διός, ὅπως ἂν τοῖς Τρωσὶ σύμμαχος γενόμενος κακὰ μέγιστα ἐργάσῃται τοὺς Ἕλληνας, μετὰ ταῦτα ὁρῶν πολλοὺς πλ-

5 αὐτοῦ καὶ τὴν C πρὸς τὰ] περὶ τὰ U; cf. p. 257, 18 6 διαθεῖναι
 scripsi (sc. τὰς ἐπιθυμίας): διατεθῆναι O 7 ἴσμεν ἠττημένον τὸν SUT: ἴσμεν
 οὐ τὸν C, ἴσμεν τὸν D 8 ἀπέσχεν C 11 γαστροὺς C (ci. Rsk.): τὰ γαστροὺς
 SDUT 13 ἀνδρείαν DUS p. ras., idem ἀνδρείας p. 261, 25 16 στρατηγὸν
 τὸν ἀγαμέμνονα C φησὶ om. C 17 βασιλεὺς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' C
 (Hom.): βασιλεὺς τ' ἀγαθὸς καὶ κρατερός ST, βασιλεὺς ἀγαθὸς καὶ κρα-
 τερός DU δ' DU: om. SCT; δ' fort. coniectura αὐτὸς addidi dubitanter
 οὗτος] οὐ C, i. e. οὐ 18 αὐτῷ C βρισηίδος C, item v. 22 20 γιγνόμενος
 ci. Wil.; intellego: 'eo quod . . . amavit, factus est' 22 αὐτοῦ C 23 χρόνον
 — ποιησάσης] cf. Demosth. XIX 163 οὐδ' ἐποίησαν χρόνον, quae Blass (ad. h. l.)
 bene tutatus est οὕτω CU 24 ὁρῶν — πόντον] Hom. A 350 καλῶν]
 παρακαλῶν C 25 πεπονθὸς τοῦτο ὑπομοιετερον C 27 τοῖς C: om. SDUT;
 cf. τοὺς v. 28 28 ταῦτα C: ταῦτα δὲ SU, δὲ ταῦτα D

πτοντας τῶν Ἀχαιῶν ἕκαστοτε ὑπό τε τῶν Τρώων καὶ ὑφ' Ἐκτορος,
 καὶ τιῶν ἐταίρων αὐτοῦ καὶ φίλων ἀποθνησκόντων, οὐκ ἐπι-
 στρεφόμενος οὐδὲ ἐλεῶν ἐκεῖνοι μὲν οὖν πολλὰ 29
 ἐνδεῶς ἔσχον πρὸς ἀρετὴν, ὁ δὲ ἄμφοτερον, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς
 5 κρατερός τ' αἰχμητής'. ὁ γὰρ τοσοῦτον ὑπεριδῶν τῶν ἡδονῶν ὥστε
 109 D μηδεμιᾶς ἠττηθῆναι αὐτῶν, πῶς οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τῶ ὄντι ἀν-
 δρεῖος καὶ σώφρων καὶ καρτερός; τεῖχη μὲν γὰρ ἀνάλωτα πολλάκις
 εἶναι δοκοῦντα καὶ φραυλοὶ ὄντες εἶλον ἤδη τινές, ὑπὸ δὲ τῶν
 ἡδονῶν πολλοὺς καὶ τῶν πάνν ἀγαθῶν ἀνδρῶν κρατουμένους ὄρω.
 10 βίου δὲ εὐκολίαν καὶ διαίτης εὐτέλειαν τίς οὕτως ἀνδρεῖος ὥστε
 ῥαδίως οὕτως δύνασθαι ἂν ὑπενεγκεῖν; καὶ μὴν τὰ μὲν πρὸς πο- 30
 λεμίους ἀνδρείους πολλοῖς ὑπῆρξε γενέσθαι, ὑπὸ δὲ τῶν σφετέρων
 στρατιωτῶν αὐτοὺς ἄρχεσθαι· ὁ δὲ οὕτως ῥαδίως ἐκράτησε καὶ
 65 J κατεστήσατο ὥστε πολλῶν μὲν καὶ ἀπειρῶν ὄντων τῶν διδομένων
 15 αὐτοῖς, χαλεπῶν δὲ καὶ φοβερῶν, εἰ μὴ τοσαῦτα λαμβάνοιεν καὶ
 ἔτι πλεῖω [τῶν διδομένων αὐτοῖς],, οὐχ ὅπως ἐπηύξησεν τὰς
 ἐπιθυμίας αὐτῶν, ἀλλ' ὄρισας τὸ δέον τοὺς μὲν στρατιώτας πρὸς
 τοὺς πόνοους καὶ τὴν ἀσκησιν τῶν σωματίων ἀμείνους ἐποίησεν,
 οὐκέτι τῶ λαμβάνειν αὐτοὺς ἐάσας προσέχειν, ἀλλὰ τὴν μελέτην
 20 τῶν πολεμικῶν αὐτοῖς συνήθη ποιήσας, οὐδὲ ἐν ἡδυπαθείᾳ καὶ
 τρυφῇ ὄντας διάγειν, ἀλλ' ὅπως μὴδένα καιρὸν ἐξουσίην ἐπιθυμίας
 τῆς τοιαύτης. τοῦτο ποιήσας ἐπήμυνε μὲν ταῖς τῶν ἀρχομένων
 ἐνδείαις, ἐπεμελήθη δὲ τῆς εὐταξίας τῶν στρατιωτῶν, τῶν δὲ χρη-
 μάτων βεβαιωτέραν ἐποίησεν τὴν πρόσοδον. τούτων οὐκ ἂν γένοιτο
 25 μείζω τεμνῆρια ἀνδρείας ἅμα καὶ εὐβουλίας. Καὶ μὴν δεινότητος 31

1 ὑφ' ὑπὸ C 3 οὐδ' D lacunam indicavi: ἐλεῶν· ἐκεῖνοι — 4 ἔ-
 σχον SDUT, ἐλεῶν ἐκείνοιο· — ἔσχεν C; desidero e. g. '(etiam atque etiam
 probavit, se omnino ea esse libidinum intemperantia, quae heroem dedecet).
 illi (Agamemno et Achilles) igitur' q. s.; contra Wil. totum locum sic constitui
 mavult: p. 260, 20 ὁ τοίνυν Ἀχιλλεύς — 21 ἀκόλαστος ὢν (pro ἦν) περι — 25 ἐ-
 τέρου, ἐλθοῦσης — 28 Ἑλληνας, μετὰ δὲ (e D) ταῦτα — 261, 3 ἐλεῶν. ἐκεῖνοι,
 ut participium ὢν (pro ἦν) ex φαίνεται p. 260, 17 pendeat ceteraque cuncta usque
 ad finem participia illi liberius apta sint; ego cum desiderem notionem
 quae v. παραχρῆμα p. 260, 23 opposita sit, hiare orationem persuasum habeo
 4 ἀμφοτερον scripsi: ἀμφοτέρα O; cf. p. 260, 16 7 μὲν γε πολλάκις ἀνάλωτα C
 11 οὕτω CU μὲν om. D 11. 12 πολεμίους] λους in ras. U², πολεμικούς C
 12 ἀνδρείοιο DT et p. ras. et S et U: ἀνδρεῖοιο C, ἀνδρείοιο a. ras. et S et fort. U
 13 ἀρχεσθαι C (ci. Rsk.): ἀρχεσθαι ἢ κρατεῖν SDUT; an (μᾶλλον) ἢ κρατεῖν?
 οὕτω CU 16 τῶν διδομένων αὐτοῖς indicata lacuna seclusi; glossama ad
 πλεῖω, quod veram lectionem, fort. γιγνομένων τῶν στρατιωτῶν, extrusit; dona-
 tivum dicit ἐπηύξησε C(-v)DU: ἐπήρξε ST 17 ἀλλὰ C 20 αὐτοῖς] οἷο
 ex -οῖο (sic) corr. D¹ συνήθειο D ἡαύπλοια (i. e. ΗΔΥΠΑΘΙΑ) C

καὶ σοφίας τοῦτ' ἂν τις τεκμήριον εἰκότως αὐτοῦ ποιήσαιτο. τὸ
 μὲν γὰρ βιασάμενον καὶ καταναγκάσαντα στέργειν παρασκευάσαι 110 D
 φρόβῳ καὶ οὐ γνώμῃς περιουσίᾳ ἐστὶν οὕτως ἔχειν αὐτοὺς πεποι-
 ηκέναι, τὸ δὲ ἀπλήστως πρὸς χρήματα καὶ τὸ λαμβάνειν διακει-
 μένους πείσαι μετριάξειν οὐκ ἂν, οἴμαι, φροδίως ἐδυνήθη, εἰ μὴ 5
 32 νοῆσαι καὶ εἰπεῖν ὑπὲρ ἅπαντας ἦν. φρονήσεως δὲ πολλὰ μὲν
 καὶ ἄλλα ἔργα ἐν τῇ βασιλείᾳ παρέσχηται, κάλλιστον δὲ καὶ
 πλείστου ἀξίον ἢ πρὸς τοὺς πολέμους εὐβουλία τε καὶ σύνεσις τοῦ
 βασιλέως, οἷον ἐν τοῖς πολέμοις τοὺς δεινοὺς καὶ πολεμικοὺς
 εἶναι δοκοῦντας ολομένους δεῖν τῷ μάχεσθαι νικᾶν, ἀλλ' οὐχὶ τῷ 10
 καλῶς βουλευέσθαι, οὐκ ἐμμήσατο ἐκείνους οὐδὲ ἐξήλωσεν, ἡγού-
 μενος δεῖν πρὸς μὲν τοὺς ὁμοίους χρῆσθαι τοῖς ὅπλοις — καλὸν
 γὰρ τοὺς τοιοῦτους ἀνδρεῖα νικᾶν —, πρὸς δὲ τοὺς βαρβάρους τῷ
 33 εὖ βουλευέσθαι. οἶδεν γὰρ, οἴμαι, καὶ τὸν τὰς πολλὰς μυριάδας
 ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας ἀγαρόντα καὶ ὃν οὔτε γῆ οὔτε θάλαττα ἐχώρει 15
 ἱκανῶς ἐνὸς ἀνδρὸς γνώμῃς ἡττηθέντα. ὅπου γὰρ ἐστὶ βουλευσά-
 μενον περιγενέσθαι, τί δεῖ ἐνταῦθα κινδύνων; ἔτι τοίνυν τὸ μὲν 66 J
 νικᾶν ἐν ταῖς μάχαις καὶ τοῖς φάσιν πολλάκις περιγίγνεται, φρο-
 νήσει δὲ καὶ σοφίᾳ κρατεῖν δύνασθαι μόνων ἐστὶ τῶν εἰδότην
 34 βουλευέσθαι. καὶ μὴν οἱ μὲν τὴν ἀνδρείαν ἐπὶ παντὸς καιροῦ καὶ 20
 πάσης προφάσεως ἀποδείκνυσθαι βουλόμενοι τυχόντες μὲν κατ-
 ὄρθωσαν, ἡττηθέντες δὲ συμφοραῖς μεγίσταις ἑαυτοὺς καὶ τοὺς
 φίλους περιβάλλουσι, οἱ δὲ γινώσκοντες τὰ δέοντα καὶ λογιζόμενοι
 κατορθώσαντες μὲν τυχάνουσι οὐδὲν ἦττον ὧν ἐβουλήθησαν, δι-
 αμαρτύντες δὲ οὐδὲν βλάπτονται. ἃ δὴ γινώσκων καὶ ὁ βασιλεὺς 25
 οὐκ οἶεται δεῖν μιμεῖσθαι τοὺς ἀνοήτους καὶ ἄψυχοκινδύνους τῶν
 ἀνθρώπων, ἀλλὰ τῷ εὖ βουλευέσθαι ἀσφαλῆς εἶναι πρὸς τοὺς

1 εἰκότως] om. C; εἰκότος S¹ αὐτοῦ C: αὐτὸ SDUT 2 post παρα-
 σκευάσαι add. αὐτοὺς οὐκ ἠδυναθία καὶ τροφή, ἀλλ' ἐν διηγεσί μελέτη τῶν
 ὅπλων U (Baroc. 116), e p. 261, 19 sqq. 3 αὐτοὺς ἔχειν U οὕτως ἔχειν
 — πεποιηκέναι deleta vult Rsk., potius notanda impedita et perplexa dicendi
 ratio scriptoris, cui convenit perfectum (πεποιηκέναι) pro praesente usur-
 patum 5 ἡδυνήθη U 6 νοῆσαι — ὑπὲρ ἅπαντας ἦν] constructio
 κατὰ σύνεσιν, cuius alterum exemplum non inveni καὶ om. C
 7 παρέσχετο U 8 πλείστου C: πλείστου ἐπαινον SDUT 13 ἀνδρεία
 DUS² 14 οἶδεν C: ἦδει SDUT; cf. οἶεται v. 26 τὸν om. C
 15 θάλασσα SCdT 18 περιγίγνεται Baroc. 116: περιγίγνεται O 20 βου-
 λεύεσθαι, ut vid., U¹ ἀνδρείαν DUS² 21 ἀποδείκνυσθαι S¹CT ('probare'):
 ἐπιδείκνυσθαι DUS² (prob. Rsk.²), cf. p. 263, 2 ἐπέδειξεν ('insuper probavit')
 23 γινώσκοντες CU 25 γινώσκων SDUT καὶ om. CU 27 βούλεσθαι D,
 εὖ
 βούλεσθαι C, corr. m. inc. ἀσφαλῆς C, ἀσφαλῆ S¹

βαρβάρους. καὶ μὴν οὐδ' ἐν ταῖς μάχαις καὶ τοῖς δπλοῖς αὐτὸν 35
 ἐμέμψαντο οἱ πολέμιοι, ἀλλ' ἐπέδειξεν αὐτοῖς οὐ μόνον συνέσει
 καὶ τῇ ἄλλῃ παιδείᾳ, ἀλλὰ καὶ ἀνδρείᾳ κρατεῖν αὐτῶν δυνάμενος.
 5 ὅπου γὰρ Κελτοὶ μὲν οἱ μέγιστοι καὶ φονικώτατοι τῶν ὑπὸ ἡλίῳ
 πολλὰ δὴ καὶ παντοῖα τολμήσαντες νῦν προσκυνοῦσι τὸν δεσπότην,
 γνόοντες τὸ τὴν ἡσυχίαν ἀγεῖν ὡς ἀμεινον ἦν καὶ ποιεῖν τὸ προσ-
 τατιτόμενον τοῦ πολεμεῖν, τοῦτο τὸ ὄνομα λείπεται μόνον
 τοῦ γένους· πᾶν δὲ ὅσον Εὐφράτου τε καὶ Τίγρητος ἐπέκεινα πρὸς
 ἀνατολᾶς οἰκεῖ διακινήθην καὶ δὴ κατήγνυται τε καὶ πεπαιδευταὶ
 10 τοὺς κρείττους εἰδέναι. ἡσυχάζει δὲ πᾶσα ἡπειρος, γῆ δὲ καὶ 36
 θάλαττα τὸν προστάτην στεφανοῦσιν, Ἕλληνες δὲ καὶ βάρβαροι
 ταῦτὸν ἤδη φθέγγονται, ἢ δὲ ἀρχὴ καθάπερ ναῦς τις ἢ τεῖχος
 ἐπεσκευασταὶ τε καὶ ὠχῶρωται καὶ τὸ αὐτῆς βεβαίως κεκόμισται
 ἀγαθόν· τίνα ταῦτα οὐχ ὑπερβέβληκεν ἀνδρείαν, ἢ τις ἀμείνων
 15 καὶ λυσιτελεστέρα γένοιτ' ἂν ταύτης κατάστασις; οὐ πᾶσα μὲν 37
 112 D ἄδεια πᾶσιν (βαδίζειν) ὅποι βούλεται τις, πάντες δὲ [οἱ] πανταχοῦ
 67 J λιμένες ἐνεργοί; οὐ τὰ μὲν ὄρη τὴν αὐτὴν ἔχει τοῖς ὀδεύουσιν
 ἦνπερ αἱ πόλεις τοῖς οἰκοῦσιν αὐτὰς ἀσφάλειαν, χάρις δὲ πάντα
 ἐπέχει πεδία, πᾶς δὲ διὰ πάντων λέλυται φόβος; ποῖοι μὲν γὰρ
 20 πόροι ποταμῶν κεκάλνυται διελθεῖν, τίνες δὲ θαλάττης ἀπο-
 κέλκινται πορθομοί; νῦν καὶ πανηγύρεις φαιδρότεραι καὶ ἔορται
 θεοφιλέστεραι· νῦν καὶ τὸ Δῆμητρος πῦρ λαμπρότερον καὶ ἱερῶ-
 τερον.

ᾧ φῶς τῆς ἀνθρωπίνης εὐδαιμονίας· νῦν ἅπαντες ἀνθρώποι 38
 25 τὴν ἀληθῆ εὐδαιμονίαν εὐρηκέναι δοκοῦσιν. ᾧ πάντας βασιλέας

2 ἐμέμψατο D ἐπέδειξεν] § in ras. II litt. C¹, ut vid. 3 ἀνδρία CUS
 p. ras. 4 ἔφ' ἡλίῳ U 6 prius τὸ om. C ἡσυχίαν ἀνάγειν C 7 lacunam
 indicavi; qui modo imperatore colere et revereri dicti sunt Celtæ (Germani),
 ad eos vv. τοῦτο τὸ γένος referri nequeunt; praeterea verborum clades asyndeto
 indicatur. tertiae igitur gentis praeter Celtas (Germanos) et Parthos vel Persas
 memoria extabat, quam gentem radicitus ab imperatore extinctam esse rettulerat
 τοῦτο τὸ SCDT: τοῦτο δὲ τὸ U, interpolatus; (καὶ) τοῦτο (δὲ) τὸ Canter
 9 διακινήθην] 'conquassatum', sc. πολέμῳ; cf. or. (I) Sicil. I p. 556, 12 Ddf.
 διεκίνησε δ' αὐτὰ καλῶς ὁ πόλεμος κατήγνυται C (ci. Lobeck ad Phryn.
 p. 448): κατήγνυται SDUT (ci. Rsk.² ex κατήγνυται Junt.) 10 τοὺς
 κρείττους U πᾶσα ἢ ἡπειρος U 11 θάλασσα C 12 ναῦς τις]
 ναύτησ C 13 αὐτῆσ T¹ p. corr.: αὐτῆσ O κεκόμισται C 14 ἀνδρίαν
 CDUT'S p. ras., idem ἀνδρία p. 264, 1 15 γένοιτο C 16 βαδίζειν addidi
 ('post τις videtur ἔναι vel πορεύεσθαι desiderari' Rsk.²); cf. p. 121, 3; omnino
 § 36. 37 ad exemplum Aristid. or. XXVI § 99. 100 compositae ὅποι SCU:
 ὅπη DT; cf. v. l. p. 121, 3 οἱ seclusi 18 πάντα] πάντα D 20 θαλάσσησ
 SCDT 21 νῦν κτέ.] redit ad § 1 22 θεοφιλέστεροι C

παρῆλθως, σοφία μὲν τοὺς σοφοὺς, ἀνδρεία δὲ τοὺς ἀνδρείους, εὐσεβεία δὲ τοὺς ἐπὶ ταύτῃ διαφέροντας, εὐτυχία δὲ τοὺς εὐτυχεστάτους· ἀνθ' ὧν οὐκ ἂν γένοιτο ἀξία σοι χάρις παρ' ἡμῶν οὐτ' ἐν ἐπαίνοις οὐτ' ἐν ἄλλῃ οὐδεμιᾷ τιμῇ.

39 Σὲ δέ, ὦ παῖ γενναῖτε γενναίων, κατ' ἔχρος εἶη βαίνειν τοῦ 5 πατρός. τοῦτο γὰρ ὡς γε ἐν βραχεῖ πλείστον εἰρήσθω.

XXXVI.

(48) Αἴγυπτίος.

II 437 D

II 931 J

Ἄ πρώην ἤρου με περὶ τοῦ Νείλου, ἐπειδὴ σοι διὰ βραχέων καὶ ἐπιπολῆς ἀπεκρινάμην καὶ ἅμα οἱ ἐπεισελθόντες ἀφείλοντο, ἐβουλήθην ἀναλαβὼν διελθεῖν σοι καὶ ὡσπερ ἄλλο τι χρέος ἀποδοῦναι πάντα τὸν λόγον· εἰρήσεται δὲ καὶ ταῦτα ὡς δυνατόν 10 ἐν βραχυτάτοις. ἐπειδὴ γὰρ καὶ μέχρι τῆς Αἰθιοπικῆς χώρας προελθὼν καὶ αὐτὴν διερευνησάμενος Αἴγυπτον τετράνις τὸ σύμπαν καὶ παρῆς οὐδὲν ἀνεξέταστον, οὐ πυραμίδας, οὐ λαβύρινθον, οὐχ ἱερὸν, οὐχὶ διώρυχας, ἀλλ' ὧν μὲν ἐν ταῖς βύβλοις τὰ μέτρα ὑπῆρχεν ἐκεῖθεν πορισάμενος, ὧν δὲ μὴ ἐξ ἑτοίμου λαβεῖν ἦν ἐκ- 15 μετρήσας αὐτὸς μετὰ τῶν παρ' ἐκάστοις ἱερέων καὶ προφητῶν,

Oratio XXXVI: libri ASDUT = O

3. 4 οὐτε ἐν S, οὐτ' ἐν U: οὐτε CDT 4 οὐτ' U 5 ὦ παῖ TU (at -ῆ σὲ δ' ὦ παῖ γ- in ras. pr. m.) S²C m. recentiss.: ὠδαί S¹C¹, ὦ D εἶη om. S¹ 6 γε] τε D πλείν εἰρησθαι C. — Subscr. λόγος (om. T) εἰς βασιλέα CT

Tit. om. D; titulum testatur Proclus in Plat. Tim. 37 D, cf. ad p. 274 11 ἐπειδὴ γὰρ] apodosin reddid p. 265, 2 τοῦτό γ'; sententiam (propter Rsk.) moneo hanc esse: integram rei rationem tibi reddere volui; sed cum commentarii mei perierint (cf. or. XLVIII § 3 ex.), partem tantum absolvere licet; pauca ergo habeo, sed vel pauca haec absolvam paucis (v. 10 εἰρήσεται δὲ κτέ.) αἰθιοπικῆς S a. ras. 13 παρῆς οὐδὲν ἀνεξέταστον — αὐτὴν διερευνησάμενος — σύμπαν] cf. Isocr. IX 42 οὐδὲν ἀνεξέταστον παρέλειπεν et [Plat.] Menex. 240 B διερευνήσατο — πᾶσαν τὴν χώραν; item Liban. III 296, 1 πάντα δὲ διερευνησάμενος καὶ καταλιπὼν οὐδὲν ἀνεξέταστον (cf. ibid. 307, 15) 14 οὐχ] οὐ U βύβλοις AS: βιβλοῖς DUT 16 μετὰ] παρὰ U

438 D εἶτ' οὐκ ἐδυνήθην αὐτά σοι διασώσασθαι, τῶν ὑπομνημάτων δια-
φθαρέντων ἂ τοῖς παισὶ προσέταξα ποιῆσθαι, τοῦτό γ' ἂν ἔχοιμι
τὸ ἐν τε καὶ μικρὸν ἐρώτημα ἐπιλύσαι, τὸ πῶς ὁ Νεῖλος ἀνέρχεται
καὶ τίς ἢ πρόφασις τοῦ ἀναντία αὐτὸν πεπονθέναι τοῖς ἄλλοις
5 ποταμοῖς περὶ τὰς ὥρας τοῦ ἔτους. μέμνησαι μὲν ὄν διτι καὶ 2
τότ' εὐθύς ἀπεκρινάμην διτι κινδυνεύει περὶ Νεῖλον σαφὲς οὐδεὶς
οὐδὲν ἔχειν λέγειν, ἀλλὰ ληροῦσιν εἰκῆ οἱ μὲν πρὸς τὸ δοκοῦν αὐτοῖς
ἰσχυρίζομενοι, οἱ δ' οὐδ' αὐτοὶ πάνν τι πεπεισμένοι, προσποιού-
μενοι σχήματος ἕνεκα τοῦ πρὸς τοὺς πολλοὺς, ὅπως τι δοκοῖεν
10 περὶ τῶν ἀδήλων ἐπίστασθαι. διέμι δέ σοι καὶ νῦν οὕτως οὐ
τὴν αἰτίαν ὑφ' ἧς τοῦτο συμβαίνει, ἀλλ' διτι οὐ διὰ ταῦτα ἂ ἕκα-
στοὶ λέγουσιν.

Ἀνάγκη δ' ἐνίων μνησθῆναι καὶ ὧν Ἡρόδοτος (II 20) ἀντι- 3
λέγων ἐλέγχει, πρῶτον μὲν διτι οὐχ οἱ ἔτησίαι τὸ ζεῦμα ἀνακό-
332 J 15 πτοντες ποιοῦσι τὴν ἐπικλυσιν· εἰ γὰρ ἦν παρὰ τοῖς ἔτησίαις τὸ
αἴτιον, εὐδελον δῆπου τοῦθ' διτι μὴ πνευσάντων γε οὐκ ἂν ἐγί-
γνετο· ὁ πολλοῦ δεῖ συμβαίνειν οὕτως. ἔτι δ' εἰ οἱ ἔτησίαι πρὸς
439 D μεσημβρίαν πνέοντες ἀνέστελλον τὸν τοῦ Νεῖλου ζοῦν, χρῆν δῆπου
καὶ τοὺς πρὸς ἄρκτον πνέοντας ἀνέμους τὸ αὐτὸ τοῦτο ποιεῖν περὶ
20 τοὺς ἐπέκεινα ποταμούς, Τάναϊν λέγω καὶ Φᾶσιν καὶ ὄσοι τούτοις
ἐξῆς εἰσιν· πολλοὶ δὲ πολλάνκις ἤδη καὶ νότοι καὶ οἱ παρ'
αὐτοὺς ἀπὸ Λιβύης ἐκπνέοντες παρέτειναν καὶ θέρους ὥρα καὶ
χειμῶνος, καὶ οὐδεὶς τούτων τῶν ποταμῶν τοῦτο ἔπαθεν, οὐκὼν
[οὐ] τῶν γε ἐπιφανῶν. εἰ γὰρ αὖ φήσουσιν διτι ἡ συνέχεια τῶν 4
25 ἔτησιων ἀπωθεῖ τὸν Νεῖλον, διτι μὲν καὶ οὗς εἶπον ἄνεμοι μυρι-
άνκις διήρκεσαν οὐκ εἰς ἕλαττον χρόνον παραλείπω, ἀλλ' ὁ γε Νεῖλος
οὐ μεσοῦντων ἔτησιων οὐδ' ἡνίκ' ἂν ὦσιν πρὸς τῷ λήγειν, τότε

1 εἶτα DU 2 τοῖς A: τοῖς σοῖς SDUT 3 ἐπιλύσαι Rsk.: ἀπολύσαι O
4 τοῦ UTS²: τὸ AS¹D αὐτῶν T a. corr. 5 περὶ] παρὰ ci. Rsk.² 6 τότ'

AU²: ταῦτ' U¹T, ταῦθ' SD (ex ΤΑΥΤ = τότ') 7 ἔχει D αὐτοῖς O 11 post
συμβαίνει participium desidero quale ἀποφανῶν 14 πρῶτον μὲν κτέ.] Thaletis
sententia: Diod. I 38; Senec. nat. quaest. IV 2, 22; Anon. de Nilo (post Athen.
II) § 87; Aetius (Diels Doxogr.) p. 384; Diog. La. I 37. Aristidem unum ex
libris 'de Nilo' conscriptis, quorum magnus apud veteres numerus fuit (Diels,
Abh. d. Berl. Akad. 1885, p. 7, 1; A. Bauer in Histor. Untersuch. A. Schaefer ge-
widmet p. 70 sqq.), adhibuisse non est quod argumentis probem (cf. ad p. 269, 17);
inde ἀνακόπτειν (Anon. de Nilo, Aetius, Diog. La., Seneca [reverberatus], Plin.
n. h. V 55 [repercussum]) 16 εὐδελον δῆ που ATS²: εὐ δῆ που S¹D, εὐδελον U
20 Φᾶσιν] suspectum Rsk., iniuria 21 οἱ παρ' αὐτοῦς ἀπὸ Λιβύης] paraphrasim
esse pro Λίβες, quod dici non posset, monet Wil. 23. 24 οὐκὼν scripsi et οὐ
seclusi: οὐκοῦν οὐ O 27 ἔτησιων A (-σιῶν A¹, corr. A¹): om. SDUT

πληροῦται — ἵνα τῷ χρόνῳ δῶμεν τὴν ὑπερβολὴν —, ἀλλὰ καὶ
 ἀρχομένων καὶ πρὶν ἄρξασθαι πολλάκις. ὥστ' οὐκ ἂν τὸ συνεχὲς
 5 τῶν πνευμάτων αἴτιον εἴη, & πρὶν εἶναι κελίηται. ἀλλὰ μὴν
 οὐδ' οἱ ἐτησίαι κατὰ στόμα παντάπασιν ἐκφυσῶσι τοῦ Νείλου,
 ἀλλ' εἰς τὴν ὄχθην τὴν ἑφ' ἂν οἱ γοῦν πλείους αὐτῶν εἰσιν δὴ- 5
 που ζέφυροι, οὗτοι δ' ἀπὸ ἐσπέρας πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα ἀπο-
 τείνουσιν· οὗτ' οὖν διὰ τοὺς ἐτησίας ἀνακόπτεσθαι δυνατός, εἴ τε
 διὰ τούτους, τί δὴ ποτ' οὐ καὶ πάντες αὐτὸ πάσχουσιν, ὅσοι τῷ
 6 Νείλῳ τὴν αὐτὴν φέουσιν; πρὸς δὲ καὶ γέλωσ ἤδη γίγνεται τὸ
 τῶν ἐτησίων παντελῶς· εἰ γὰρ παραδεξόμεθα τοῦτον τὸν λόγον, 10
 κἀκεῖνο ἤδη χρὴ προσπιστεύειν, ὅτι ἀπηλιῶται μὲν πνέοντες τὸν
 Ἡριδανὸν ἰσῳάσι καὶ ὅσοι τῷ Ἰονίῳ κατὰ ταῦτ' ὁμιλοῦσι, ζεφύρων
 δὲ πνεόντων ὁ Ῥήγος εἴσω ρεῖ καὶ οὐ διεξέρχεται πρὸς τὴν ἕξω
 θάλατταν, τῶν δὲ περὶ βορέαν οἱ πρὸς μεσημβρίαν πληθύνουσιν,
 νότων δὲ οἱ πρὸς ἄρκτω κατὰ τὰ αὐτά, καὶ οὕτως οὐ τὴν αἰτίαν 15 440 D
 ζητοῦμεν, τί δὴ ποτε ἐφ' ἐνὸς μόνου συμβαίνει, τοῦθ' ἅπασι
 προσθήσομεν ἐν κύλῳ. καὶ πῶς οὐχ ὑπερφυές, μᾶλλον δ' ὀλως
 ἐπιλήσιμον, ζητεῖν μὲν διὰ τί ὁ Νεῖλος ἐκ πάντων, πάντας δ' ἀπο-
 φαίνειν τὸ αὐτὸ πάσχοντας ἐκ τῶν αὐτῶν; καὶ μὴν εἰ μὲν οὐδεὶς
 ἄλλος τοῖς αὐτοῖς ἐνέχεται, ψευδὴς ὁ λόγος, εἰ δ' ἅπαντες, τί δεῖ 20 333 J
 λέγειν ὡς ὁ Νεῖλος μόνος; ἢ γὰρ οὐ χρὴ ζητεῖν ἢ τὸ αἴτιον οὐ
 7 τοῦτο. ἀλλὰ μὴν κἀκεῖνό γε δῆλον ὅτι οὐδ' ἐν τοῖς φανλοτάτοις
 τῶν ποταμῶν ἐστὶν ὁ Νεῖλος οὐδ' οὕτω παρὰ πάντας εὐμεταχει-
 ριστος, ὥστε μόνου τούτου τὰ στόματα ὑπὸ τῶν πνευμάτων ἀνα-
 κόπτεσθαι καὶ μεταπίπτειν. ὁπότε γὰρ μὴδὲ τὰ βραχύτατα ἀπο- 25
 κλείεται τὸ γε παντελές, ἀλλ' ἐκροὴν ἴσχει, πῶς τὸν γε Νεῖλον, ὃς
 ἅπασαν Αἴγυπτον οἴος τ' ἐστὶν ἐπικλύζειν, ἠττώμενον τῶν ἀνέμων
 εἰκὸς ἐστὶ τοῦτο ποιεῖν; ὀρῶμεν δ' ὅτι οὐδ' αἱ τῆς θαλάττης
 ἠιόνες οὐδ' ὅσα τενάγη καὶ λίμναι μὴ ὅτι τοσοῦτον ἐπέχει
 ὑπ' ἀνέμων τῶν γε δὴ πολλῶν καὶ συνήθων, ἀλλ' † οὐ πόσον φῶ 30

3 ἄ — κελίηται] 'qui (venti) priusquam flant, (Nilus) excitatus est (Nili in-
 crementi initium factum est)' 5 οἱ γοῦν πλείους κτῆ.] cf. Diels l. c. p. 12, 1
 6 ἐσπέρας omissum add. s. l. T² 10 παραδεξόμεθα] alterum α in ras. S²,
 παρεδεξόμεθα A (certo S¹) 11 χρὴ πιστεύειν U¹ 12 ἰωνίῳ AS¹
 ταυτὸν U 14 τῶν] τὸν S¹ μεσημβρίαν scripsi; μεσημβρίαν O, cf. πρὸς
 ἄρκτω 15 νότον D τὰ αὐτά καὶ οὕτως· οὐ AS¹ a. corr. (absque distinctione)
 22 οὐδ' οὐκ ci. Wil. dubitanter 27 τε DU ἠττώμενον τὸν S¹ (deleto τὸν
 corr. ἠττώμενον S²) 28 θαλάσσης T 29 ἐπέχει scripsi ('occupat'): ἐπ-
 ἔχεται A (prob. Wil.), ἐπέρχεται T¹ a. corr., ἐπέγγεται T¹ p. corr., ἐπέγγεται
 U (at é et η in ras. pr. m.), ἀπέρχεται D; ἐπεκχεῖται ci. Rsk.² 30 οὐ πόσον
 φῶ corrupta videntur; conieci οὐδ' ὅσον φάνει (φ^α, inde φῶ)

τῆς αὐτῶν ἐκβαίνει χώρας· ἀλλὰ κύματα μὲν προσκλύσαντα ἐπανα-
 χωρεῖ, τενάγη δὲ ἀτρεμῆ μένει· καίτοι τὰ γ' ἐν τῷ ἰσοπέδῳ ῥέω
 κλιθῆναι ἐστὶν ἢ τὰ πρὸς τὸ κάταντες ῥέοντα μεταστραφῆναι. οὐ μὴν 8
 οὐδὲ τοῦτ' ἐστὶν εἰπεῖν, ὡς ἰσχυρότατοι τούτοις τοῖς τόποις οἱ ἐτη-
 5 σίαι προσβάλλουσιν· ἀλλ' εἴτε ζεφύρους εἴτε βορέας εἴθ' οὐστίνας
 αὐτοὺς εἶναι δοῦναι δεῖ, τοῖς ἐγγυτέρω δῆπου καὶ πρὸς αὐτῶν
 σφοδρότεροι καὶ βιαιότεροι προσπίπτουσιν· ὧν οὐδενὸς ταῦτο
 πάσχοντος πῶς εἰκὸς ἐστὶ μόνον τὸν Νεῖλον, ὃς πρὸς τῷ πλεῖστον
 τῆς ἐκδρομῆς τῶν ἐτησίων ἀπέχειν τοσοῦτον καὶ τῷ ρεύματι
 10; εἴτι τοίνυν καὶ ὅλως ἀναιδὲς ἐστὶν. οὐ γὰρ ὅτι ἀξιοῦσι 9
 441 D τοὺς ἐτησίας αἰτίαν παρέχειν, διὰ τοῦθ' ὁ Νεῖλος οὐκ ἐξίησιν εἰς
 θάλατταν, ἀλλ' ὅτι ἐπ' αὐτὰ τὰ στόματα ἐλθόντι πανταχοῦ φανεῖται
 ῥέων λαμπρὸς ἐν λαμπροῖς ἐτησίαις, οὐ λευτέος ἦν εἴτι οὗτος ὁ
 λόγος τοῖς τι καὶ μικρὸν εἰδόσι περὶ Νεῖλου, ὡς γ' ἐν τῶν ἀτόπων
 15 τὰ ἐν ποσὶν οὐκ ἰδόντας περὶ τῶν ἕξω διαφέρεσθαι καὶ τὰ δῆλα
 τοῖς ἀδήλοις ὑπάγειν, ἀλλὰ μὴ τούτοις ἐκεῖνα πιστοῦσθαι, ἐάνπερ
 ἐγχωρῆ. τὰ τοίνυν στόματα ἅπαντα, ἐάν τε φῶσιν ἐάν τε μὴ
 φῶσιν οἱ σοφισταί, ἐξίησιν — καὶ τοῦτ' ὀφθαλμοῖς, οὐχὶ λόγῳ
 κρίνεται — καὶ οὐκ ἐπὶ βραχὺ γε οὕτωσὶ οὐδ' ἐφ' ὅσον τὰ τῶν
 20 ἄλλων καὶ πολλῶν ποταμῶν, ἀλλ' εἰς ὅσον εἰκὸς τοῦ μεγίστου τῶν
 ποταμῶν ἐξικνεῖσθαι, καὶ ἐπὶ πολὺ γ' αἶ πλεον τοῦ θέρους ἢ
 394 J τοῦ χειμῶνος. ἐγὼ γ' οὖν ἤκουσα, τοῦτο δὴ τὸ τοῦ Δημοσθένους 10
 (II § 17), ἀνδρὸς οὐδαμῶς ὅλου τε ψεύδεσθαι, Αἰώνος ἐταίρου
 ἡμετέρου καὶ πραγμάτων καὶ λόγων ἐμπείρου, ὃς ἐφη πλεῖν ἐπ'
 25 Αἰγύπτου θέρους ὄρα καὶ γῆν οὐπω φαίνεσθαι, ἀλλ' ἀπέχειν
 ὅσον μῆδὲ τεκμήρασθαι, τοὺς δὲ ναύτας ἀρύσασθαι, εἴτ' οὖν ἐπεῖ-
 ξαν εἴτε καὶ ἄλλως βουλομένους ἐπιθεῖξαι τοῖς ἐμπλέουσιν, ὕδαρ

1 αὐτῶν O 2 γε D ῥάω A, ῥάω S¹ a. corr.: ῥᾶον S¹ p. corr. UTD,
 in quo ῥᾶον post κλιθῆναι 6 πρὸς AS a. ras. DU: πρὸ TS p. ras. 8 post
 μόνον addi vult πάσχειν Rsk., inutiliter, at recte ad sententiam τῷ τὸ S¹
 10 lacunam ind. Rsk., qui ὑπερέχει suppl.; desiderari videtur: 'tantum fluxu
 suo valet, ut veri sit dissimillimum eum vel sub ipso ventorum illorum ortu
 posse ventis reverberari' οὐ γὰρ κτῆ.] sententia: 'quae professi sunt
 profitenda omnino non erant, non propterea quod sententia illa (de etesibus)
 falsam esse argumentis allatis demonstravi, sed quod errorem illorum cuius Nili
 ostiis adstanti licet ipsis oculis deprehendere' (cf. v. 18); punctum ante οὐ v. 13
 sustuli 12 ὅτι sic O 13 λαμπροῖς] λαμπραῖς D; λαμπροῖς <τοῖς>
 ἐτησίαις Rsk. 14 ὡς γε scripsi: ὡσὶ O 15 ἐν Rsk.: εἰ O ἰδόντας AS¹
 a. corr.: εἰδόντας S¹ p. corr. DUT 18 σοφισταί] δικασταί TU a. corr.
 19 ἐπιβραχεῖ D 26 ἐπεῖξαν] i. e. ὅτι ἐπέλεγεν, 'per necessitatem' (Canter)
 27 ἐμπλέουσιν A¹SDTU²: εἰσπλέουσιν A¹ (et sine dubio U¹)

- καθαρόν καὶ πότιμον ἐκ πολλοῦ κάτωθεν· ἐπὶ τοσοῦτον ἐπιρρεῖν τὸν Νεῖλον τῆς τε γῆς ἕξω καὶ αὐτῆς θαλάττης ἄνω. καίτοι εἰ τὰ στόματα ἴστατο ὑπὸ τῶν ἐτησίων αὐτοῦ, πῶς εἰκόσ ἦν τοὺς τοῖς ἐτησίαις μέσοις καταίροντας ἐν μέσῃ θαλάττῃ τὸ τοῦ Νεῖλου
 11 ὕδωρ λαμβάνειν; καὶ μὴν καὶ αἱ λίμναι γε, ὅταν ἀρκοῦντως ἢ 5 γῆ βρεχθῆ, μεθιένται πάλιν εἰς τὴν θάλατταν ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων. πῶς οὖν ἂν ἐξέρρεον, εἴπερ ἐκόλων οἱ ἐτησίοι; ὡς ἐκεῖνό γε 442 D ἀμήχανον κατὰ μὲν στόμα καὶ ἢ πέφυκε ρεῖν ὁ ποταμὸς καὶ βιαιότατός ἐστιν αὐτὸς αὐτοῦ τοὺς ἀνέμους ἀνδισταμένους εἴργειν, οὐ δ' εἰς τὰς λίμνας χυθεὶς ἡσυχάζει, μηδαμοῦ τὰ πνεύματα ἀποκωλύειν, ὅταν δεῖσῃ τῆς ἐκροῆς.
- 12 Ἀλλὰ τοῦτον μὲν τὸν λόγον ὥσπερ ἐν ταῖς παραγραφαῖς . . . καὶ ἀνίσχυρον ἐκκρούει τὸ παντὶ ὁρᾶν εἶναι ῥέοντα τὸν ποταμὸν καὶ ὁ λέγω (p. 267, 21) πολὺ ἐρρωμενέστερον τοῦ θέρους ὡς ἂν ἐκ πλήθους ἢ τοῦ χειμῶνος· εἰ γὰρ ἐξεπίτηδες εἶδει τὸνναντίον τοῦ 15
- 13 συμβαλόντος εἰπεῖν, οὐκ ἦν ἄμεινον εὔρεῖν. ἕτερον δ' ἐξεταστέον ἄνδρα τε καὶ λόγον, ὃς φησιν (Eurip. Hel. 1 sqq.)·

Νεῖλου μὲν αἶδε καλλιπάρθενοι ῥοαί,
 ὃς ἀντὶ δίας ψακάδος Αἰγύπτου πέδον
 λευκῆς τακείσης χιόνος ἀρδεύει γύας. 20

πῶς οὖν, ὃ σοφώτατε Εὐριπίδη, λευκῆς τακείσης χιόνος ἀρδεύει Νεῖλος Αἰγύπτου γύας; τῆς ποῦ τακείσης; πότερον τῆς ἐν Σκυθία; καὶ τί τοῦτο πρὸς τὸν Νεῖλον; ἀλλὰ τῆς ἐν Αἰθιοπία· ἢ ἐτι προσωτέρω; ἀλλὰ τοῦτ' ἐκεῖνου γελοιότερον. ὀρμάται μὲν γὰρ ἐκ τῶν θερμοτάτων τῆς οἰκουμένης ὁ Νεῖλος δῆπου καὶ προῶν 25 εἰς ἡττον αἰεὶ θερμὴν † ὦν γοῦν ἴσμεν ὡς εἰπεῖν ἐτι θερμοτάτην † Αἴγυπτον, ἐν δὲ ταύτῃ γνώριμος ἡμῖν ἦδη γίγνεται. πῶς

3 an αὐτῶ? 10 οὐ δ' sic O 13 lacunam ind. Rsk., qui φαῦλον vel ψευδῆ addi vult; παραγραφή est actio exceptionis; cf. Syrian. in Hermog. II 158, 4 Rab. τελεία μὲν ἐστὶν (παραγραφή) ἢ πάντῃ τὴν τε εὐθροδικίαν καὶ τὸν ἀγῶνα παρακρονομένην 14 τοῦ θέρους DUTS¹mg.: om. AS 16 ἕτερον] non Euripides opinionis huius auctor, sed Anaxagoras (Diod. I 38, plura ap. Wiedemann, Herodots 2. Buch p. 104) 19 ἀντὶ δίας U (Eurip.): ἀντ' ἰδίας A, ἀντὶ ἰδίας SDT ψακάδος ASDT (Aristoph. Thesm. 856): ψεκάδος U (Eurip.) πέδων ci. Canter 20 ἀρδεύει ASDTU²: ἔγραυει U¹ (Euripid., Anon. de Nilo) γύας — 21 ἀρδεύει A: om. SDT et U, qui om. insuper Νεῖλος Αἰγύπτου (certo e correctura) 22 γύας U (Eurip.), γέας D 26 ἦττον S¹D a. corr.: ἦττον¹ AUTS²D p. corr. αἰεὶ A¹ (corr. A^r), item p. 269, 10 θερμὴν Rsk.: θέρμην O sic verba lacunosa et corrupta; ante ὦν lacunam ind. Rsk. Aethiopiae mentionem desiderari monet Wil.; temptavit θερμὴν — ὦν γοῦν . . . εἰπεῖν ἐκ θερμοτά(της οὔσης τῆς Αἰθιοπίας ἐκδίδωσιν εἰς ψυχροτέραν οὔσαν πολὺ) τὴν Αἴγυπτον — ἐν δὲ κτέ. Kaibel coll. Herod. II 22 γ' οὐν A 27 δὲ sic O ἦδη om. DU

448 D οὐκ δυνατὴ πίπτειν χιῶν ἐστὶν ἐν τοιαύτῃ φύσει χώρας, ἄλλως τε
 935 J καὶ τοσαύτη, ὅση τὸν Νεῖλον ἐγείρει; ὅπου γὰρ οὐδ' οἰκεῖν ἐτι
 φασὶν εἶναι διὰ καῦμα, ποῖαν εἰκὸς εἶναι χιῶνα, ὑφ' ἧς γίγνεσθαι
 ζεῦμα τοσοῦτον; ὁμοιον γὰρ ἐστὶ τοῦτό γε ὡσπερ ἂν εἴ τις τοὺς 14
 5 ἐν τῇ Αἴττῃ κρατῆρας ἀπορροὴν εἶναι κρυστάλλου βιάζοιτο ἢ εἴ
 τις τὴν μὲν χιῶνα θερμαίνειν, τὸ δὲ πῦρ ψύχειν ἐπιχειροῖτῃ λέγειν.
 δταν γὰρ ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ τῆς Θέρμης τιθῆ τις εἶναι χιῶνα, πῶς
 οὐ τοιοῦτον γίγνεται; ὡσπερ ἐξ Ὀδρῶσων ἢ Βισαλιῶν τὸν Νεῖλον
 ὀρμώμενον, ἀλλ' οὐχ ὄθεν οὐδ' εἰπεῖν ἔχομεν πλήν γε δὴ ὅτι μὲν
 10 αἰεὶ ἀναπλέων εἰς θερμοτέρα ἀφικνῆ, ἕως οὐκ ἐστὶν ἀντίσχειν
 καί, ὡς ἔοικεν, Αἰγυπτίαν μὲν οἱ μὴ ἀποδημήσαντες οὐδὲ εἶδον 15
 χιῶνα, ἀλλ' οὐδ' ἐτέρου λόγοντος δύνανται μαθεῖν — ἡμεῖς γοῦν
 ὡσπερ ἄλλο τι τῶν ἀτόπων ἀφηγούμενοι διδάσκειν οὐκ εἶχομεν,
 ἀλλ' ὡσπερ ὅσα ἐρμηγέως ἐδεῖτο ὄλως πρὸς τοὺς βαρβαρίζοντας
 15 αὐτῶν, οὕτω τοῦτο γνωστὸν ἦν —, οἱ δ' ἐπὶ τῇ τῆς μεσημβρίας ἀρχῇ
 χιῶνος πλέον ἢ Θέρμης ἔχουσιν; καὶ τί γένοιτ' ἂν τοῦτου τραγι-
 κώτερον ψεῦσμα, ἂν τ' Εὐριπίδης ἂν τ' Αἰσχύλος αὐτὸς συνθῆ;
 444 D αὐτῆς γοῦν Αἰγύπτου τὰ πρῶτα πρὸς τὰ τελευταῖα πλεῖον ὡς 16
 εἰπεῖν διαλλάττει ἢ ἄλλο ἔθνος πρὸς αὐτὴν Αἰγύπτου· τοσοῦτον
 20 τὰ ἄνω προσφέρει καύματι. ἂ τοίνυν περὶ τὰς ἐσχατίας τῆς
 Αἰγύπτου τὰς πρὸς ἡμῶν καὶ τῆς θαλάττης τὸ πρὸς Αἰγύπτου
 οὔτε συμβαίνει οὔτε τις ἤκουσεν πώποτε, πῶς ταῦτ' εἰκὸς ἐπ'
 ἀρχῇ τῆς μεσημβρίας εἶναι ποτε φῆσαι, κρύος καὶ πληθὸς χιῶνος
 τοσοῦτον ὥστε τὸ ἐκείνης ὕδωρ πλέον ἢ τὸ κύριον εἶναι τοῦ πο-
 25 ταμοῦ; καὶ πνεύματα μὲν μεσημβρινὰ πνευμάτων πάντων σύνημενα 17
 ὄντα θερμοτάτα, καὶ αὐτὸν τὸν ἥλιον μεσημβρίζοντα τὰ εἶσω
 φλέγοντα· ὁ δὲ τῶν ἐσχάτων ἐστὶ κρυμῶν καὶ χειμῶνων καὶ τῆς

5 κρυστάλλου DU 8 lacunam indicavi virgula inserta; (ὄντως δὲ τοῦτο
 εἰπεῖν ἐστὶν) ὡσπερ temptavit Kaibel 9 μὲν AS¹: om. DUTS² 10 ἀναπλέων
 sic O ἀντίσχειν legit Kaibel: ἀντισχεῖν O lacunam indicavi, quam et μὲν
 v. 9 et sententiarum nexus produunt; sententia fuerit: et quod illic terrarum adeo
 omnia solis fervoribus amburuntur, ut vel homines nigri fiant (cf. Herod. II 22)
 11 ἕδον A¹ (corr. A²) S¹ a. corr. 14 ὅσα abesse vult Schmid Philol. 1890,
 56 15 γνωστὸν] ἀγνωστον ci. Rsk., falsus: ita adsecuti sunt quae esset
 nix, ut ea, quae per interpretem intellegenda erant, adsequi solebant 17 Αἰσχύλος]
 significat frg. 300 N.², quod ut ipse non exscripsit, ita anonymus de Nilo tradit,
 ut illius similem libellum adhibuisse oratorem appareat; cf. p. 270, 12 18 πλεῖον
 ὡς O: πλειόνως ὡς Thom. Mag. p. 104, 13 (fort. recte); πλέον ὡς Ddf. 21 τὰς
 — αἰγύπτου A: om. SDUT; iunge περὶ τὰς ἐσχατίας — καὶ — (περὶ) τὸ πρὸς
 25 μὲν UTS²: om. AS¹D 26 τὰ εἶσω] sc. orbis terrarum, unde Nilus provenit
 27 ὅ] nix, eadem intellegitur in τοῦτο p. 270, 5 et ad σπουδάξεται (anxiose
 conquiritur' Canter) p. 270, 6

- παρ' ἡμῖν ὥρας, ἡνίκ' ἂν ἦ χειμεριωτάτη, τοῦθ' οὕτως ἀφθονον
 εἶναι τοῖς ἐκεῖ τιθέντες οὐκ αἰσχυνοόμεθα, ἐὰν μὲν αὐτοὶ λέγωμεν
 τὸν λόγον, ὡς ἀναιδῆ ψευδόμενοι, ἐὰν δ' ἑτέροις λέγουσι πιστεύω-
 μεν, ὡς θραδῶς ἐξαπατῶμενοι; μικροῦ δ' ἔγωγε δέω λέγειν μόνον
 τοῦτο μηδ' ἐπέλσακτον εἶναι τῆ χώρᾳ, καθάπερ φύσιν πολέμιον. 5
- 18 καὶ μὴν διτι γε σπουδάζεται τὴν θερυνὴν ὥραν ἅπαντες σύνισμεν, 386 J
 ἀλλ' ὁμως πάντ' ἂν εὖροις ἐν τῆ μεγάλῃ πόλει τῆ Ἀλεξάνδρου
 πλὴν τούτου· καίτοι κράσπεδον Εὐριπίδου (frg. 381 N².) φωνῆ μά-
 λιστ' ἂν τις αὐτὴν Αἰγύπτου προσείποι. εἰθ' ὁ μηδ' ἐπέλσακτον
 αὐτοῖς ἐστι θέρους νόμῳ, τοῦτ' αἶρειν τὸν Νεῖλον θέρους ὥρᾳ 10
 τοσοῦτον πλήθει; πάντων γε ἥκιστα μοι δοκεῖν. καὶ πρὸς μὲν
 Εὐριπίδην τε καὶ Αἰσχύλον καὶ ταῦτα ἴσως οὐκ ἰκανά, ἀλλὰ πέρα
 τῶν ἰκανῶν, οὕτως γε σαφοῦς καὶ πρὸ ποδῶν ὄντος τοῦ ἐλέγχου, 445 D
 καὶ δεικνύντος ὄλως τὸ ἀδύνατον, ὥσπερ ἐν τοῖς ἄνω † τῆς ἐκροῆς.
- 19 Ἴωμεν δὲ ἐπὶ τὴν τῶν πολλῶν δόξαν ἤδη καὶ τοὺς χαρίεντας 15
 τοὺς πεποιηκότας αὐτὴν, οἳ φασιν ὑεῖν περὶ τοὺς ἄνω τόπους,
 ὅταν ὦσιν ἐτησιαί, καὶ τὰ νέφη παρ' ἡμῶν ἐλαυνόμενα ἐκεῖ καταρ-
 ρήγνυσθαι, ἐκ δὲ τῶν ὄμβρων τὸν Νεῖλον πληρούμενον εἰκότως
 μείζω τοῦ θέρους ἢ τοῦ χειμῶνος εἶναι. δεῖ τοίνυν σε μαθεῖν τὸ
- 20 συμβαῖνον ἅπαν περὶ τὴν ἀνάβασιν. ὁ γὰρ Νεῖλος, ἡνίκ' ἂν αὐτῷ 20
 ὥραϊον ἦ, κατέρχεται τὰ ὑψηλά· κατέρχεται δὲ οὐ φανερῶ
 τῆ προσθήκῃ οὐδ' ὥστε ὀφθαλμῶ γινῶναι τὸ ὕδωρ ἐπιφερόμενον,
 ἀλλ' ἀρξάμενος ἀπὸ δακτύλων ὀλλῶν ἐπιδίδωσι τοσοῦτον ὥστ' ἐν
 μησὶ μικροῦ τέτταρσι τοὺς τέτταρας ἢ πέντε καὶ δέκα τούτους πῆ-
 χεις πληροῦν περὶ Μέμφιν, κὰν τούτῳ τὴν προσθήκην ἀδηλον αἰεὶ 25
 παρεχόμενος καὶ ἐνὶ τούτῳ σημαίνων, τῷ καταλαμβάνειν ἐξῆς τὴν

1 ἦ] ἢ A¹ (corr. A²), ἢ S¹ a. corr. 2 αἰσχυνοόμεθα U 5 φύσιν] φύσει
 ci. Wil., fort. recte 6 σπουδάζεται] ai in ras. A² (A¹ incertum) θερυνὴν]
 ἡρυνὴν D 8 κράσπεδ^o S¹, κράσπεδος D φωνῆ A¹ (corr. A²) 9 αἰγύπτου
 αὐτὴν D 10 αἶρειν scripsi: ἄγειν O; cf. passivum αἶρεσθαι p. 271, 11. 29;
 299, 14; 301, 8; ἀνάγειν ci. Rsk. 12 'καὶ (ante ταῦτα) transferendum et pone
 ἀλλὰ collocandum' Rsk., frustra 13 οὕτω DU 14 ὥσπερ — ἐκροῆς cor-
 rupta; ἐν τοῖς ἄνω glossema videtur esse, quod veram lectionem extrusit; ad
 vv. p. 267, 13 oratorem revocasse patet 15 τῶν πολλῶν] cf. Strab. XVII 790
 χαρίεντας sic O 16 πεποιηκότας] πεποιοκότηας ci. Kaibel ὑεῖν A(?) U: ὑεῖ SDT
 21 lacunam ind. Rsk.; ego desidero e. g. κατέρχεται <μετέωρος γινόμενος ὕδατος
 προσθήκη καὶ καταλαμβάνων τῆς γῆς> τὰ ὑψηλά 24 τούτους] prius τ in
 ras. II vel. III litt. cap. A²; τοιούτους, ut vid., A¹; de re cf. § 115 et Wiede-
 mann I. c. p. 78 25 περὶ μέμφιν omissum add. U² mg. τούτῳ UT: τῷ
 ASD (τῷ), γρ. καὶ ἐν τούτῳ S² mg. αἰεὶ A¹ (corr. A²); item p. 271, 10. 14
 272, 1

γην. πρὸς δὴ τί τοῦτο λέγω; ὅτι φασὶν ὡσπερ τοὺς παρ' ἡμῖν 21
 ποταμοὺς ἐκ τῶν ὄμβρων τοῦ χειμῶνος αὔξασθαι, οὕτω τὸν Νεῖλον
 τοῦ θέρους ἐκ τῶν ὄμβρων. εἰ τοίνυν τοῦτ' ἀληθὲς ἦν, πρῶτον
 446 D μὲν κατιόντ' αὐτὸν ἐξαίφνης ἔδει φαίνεσθαι μετέωρον· ὡσπερ γὰρ
 5 ὅταν κατὰ γῆς ἢ στερεοῦ φέρεται φεῦμα, οὕτως ἐπὶ τοῦ ἀρχαίου
 τὸ ἐκ τῶν ὄμβρων ἐπιθεῖ κεκρωτικός. διὰ τί οὖν οὐ καὶ περὶ τὸν
 Νεῖλον ταῦτόν τοῦτο γίνεται; οὐ γὰρ δήπου ἅμα μὲν εἰς τοὺς 22
 ἄλλους ποταμοὺς ἀναφέρειν δεῖ καὶ τοῖς αὐτοῖς τεκμαίρεσθαι,
 ἅμα δ' οὐ τοῖς αὐτοῖς ἐπ' ἀμφοῖν χρῆσθαι σημείοις. καὶ γὰρ εἰ
 10 μὲν ἀπαξ ποτὲ οὕτω συνέβη, λόγος ἦν, εἰ δ' αἰεὶ τοῦτον τὸν τρό-
 πον αἴρεται, τί ἂν εἴποιεν; πρῶτον μὲν τοίνυν καὶ μέγιστον ὅπερ 23
 387 J λέγω τοῦτο σημεῖον ὡς οὐκ ἐξ ὄμβρων αὔξεται, ὅτι οὐκ ἐμπλήκτως
 οὐδ' ὀξέως οὐδ' ὡς ἂν τύχη φέρεται, ἀλλ' ὃ δὴ λέγουσιν Αἰγύ-
 πτιοι, ἐργάζεται ὡσπερ ἄλλο τι· καὶ αἰεὶ τὸ ἔργον αὐτῷ κατὰ λό-
 447 D 15 γον χωρεῖ. ἐπειθ' ὁπόταν λήξωσιν οἱ ὕετοί, καὶ ὁ πολὺς δήπου
 τῶν ποταμῶν ὄγκος πέφυκεν ὑπορρεῖν οὐκ εἰς μακρὰν. πῶς οὖν 24
 ἐπὶ τοσοῦτον τοῦτον ἀνταρκεῖν φήσομεν ἐκ τοιαύτης αἰτίας; ἀφ-
 ομοιοῦντες γὰρ αὐτὸν κατ' ἄλλον τρόπον ποιοῦμεν ἀνόμοιον καὶ
 δύο τὰ ἀτοπώτατα μίγνυμεν, θέντες μὲν οὐχ ὁμοίως ἔχειν τοῖς
 20 ἄλλοις, εἰθ' ὁμοιον ἀποφαίνειν πειρώμεθα, ὁμοιον δ' αὖ τιθέντες
 δεῖνυμεν οὐχ ὁμοίως διακεῖμενον. εἰ μὲν γὰρ τρισὶν ἢ τέταρσιν ἢ 25
 καὶ διπλασίαις πού τούτων ἡμέραις ἐπληροῦτο αὐτῷ τὸ κεφάλαιον καὶ
 μὴ πολλοστὸν γ' ἦν τὸ τοσοῦτον τοῦ παντὸς χρόνον τῆς ἀναβάσεως,
 τὰχ' ἂν τι κομψὸν εὖρητο· εἰς τέταρτον δὲ μῆνα μάλιστα ἐξικνεῖ-
 25 σθαι καθ' ἐκάστην ἡμέραν ὑψοῦμενον τίς λόγος ἐστὶν ἐξ ὑετῶν;
 καὶ μὴν οὐδ' οἱ παρ' ἡμῖν ποταμοὶ συνεχῶς τοῦ χειμῶνος τέταν- 26
 ται, ἀλλ' ὕσεν, ἐπῆλθον, ἐπάσατο, ὑφείσαν· μελίζους καὶ ἐλάττους
 διατελοῦσιν γιγνώμενοι παρὰ τοὺς ὄμβρους αὐτοῦ τοῦ χειμῶνος ἐκ
 μεταβολῆς. χρῆν τοίνυν καὶ τὸν Νεῖλον εἶπερ ἐξ ὑετῶν ἦρετο, μὴ

4 μὲν] hoc resumit v. 21 6 κεκρωτικός] cf. Hom. λ 244 κῶμα κρωτω-
 θέν, A 426 N 799 κῶμα κρωτόν; eadem forma perfecti significatione intransitiva
 instructa or. IL § 17 7 ταντὸ τοῦτο U οὐ γὰρ δήπου κτέ.] ad senten-
 tiam cf. § 6. 24 12 αὔξεται] ἄρχεται T 14 ἐργάζεται] summam magni-
 tudinem, ad quam Nilus incrementis pervenit, Aegyptii substantivo quod *nw*
 scribitur significabant; cuius substantivi homonymo *verbo nw* inter alias notiones
 etiam ea videtur esse, quae Graeco ἐργάζεσθαι ('agrum colere') respondet (W.
 Spiegelberg per litteras) 21 τέσσαρσιν D 22 καὶ scripsi: ἢ O; dicit: si
 Nilus tribus quattuorve diebus augetur *et* hoc temporis spatium (τὸ τοσοῦτον)
 ampla pars esset totius incrementi temporis (τοῦ — χρόνον e πολλοστὸν pendet),
 concesseris eos aliquid dicere; nunc nec tribus vel quattuor diebus increscit
 (sed multo pluribus) *neque* haec pars totius incrementi temporis est (sed
 minutula quadam) 24 εὖροιο D εἰς τέταρτον δὲ D: εἰς τε γὰρ τόνδε ASUT

διηνεῖ τὴν αὔξησιν ἴσχειν μηδ' [ἐπὶ προσθήκην] αἰεὶ χωρεῖν ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ μέγιστον ἐκ τοῦ βραχυτάτου καὶ πρώτου, μέχρις ἐξεπλήρωσεν, ἀλλ' ἀνόμαλον καὶ μεταπιπτοῦσαν καὶ τὴν ἐπίδοσιν καὶ τὴν ἀναχώρησιν ἔχειν ἐν μέρει· ὥστ' οὐκ ἂν ἦν τὸ λεγόμενον αὐτὸ τοῦτο ἀνάβασις τοῦ Νείλου, ἀλλ' ἀναβάσεις ἂν ἦσαν πολλαί, 5 καὶ πάλιν γε ἀπόρροιαὶ τοῦ θέρους ἐκάστου, καθότι καὶ τῶν 27 ὄμβρων συνέβη. ἔτι τοίνυν ὥσπερ τοῦ χειμῶνος οὐ συνεχεῖς τοὺς ὄγκους ἔχουσιν οἱ ποταμοί, οὕτω καὶ τοῦ θέρους ἐνίοτε ἐπιδιδόσιν παρὰ τὴν σχέσιν τὴν οὖσαν, ἢνικ' ἂν ὕψη· εἰ τοίνυν ἂ τούτοις συμβαίνει, συνέβαινε καὶ τῷ Νείλῳ κατὰ θάτερα, καὶ ὁ Νεῖλος 10 ἂν ἠῦξετο τοῦ χειμῶνος ἐνίοτε ὥσπερ οὗτοι τοῦ θέρους· ὥστε ὁμοίως μὲν οὗτοι μελίζους ἐγγίγνοντ' ἂν, τοτὲ μὲν τοῦ θέρους, τοτὲ 448 D δὲ τοῦ χειμῶνος ἑαυτῶν, ὁμοίως δὲ ὁ Νεῖλος, ὅτι μὴ πλέονι ἐκάτεροι μελίζους καὶ ἐλάττους παρὰ τὴν ὄραν ἐκατέραν. ἀλλὰ μὴν 898 J εἰ μηδεπώποτ' αὔξηθεις χειμῶνος ὁ Νεῖλος ἀκούεται, τοὺς δὲ 15 παρ' ἡμῖν ἔστιν ἰδεῖν μελίζους ἑαυτῶν γιγνομένους τοῦ θέρους, ἐὰν ὄμβροι κατὰσχουσιν, ἄλλο τι χρὴ ζητεῖν τὸ τῆς ἀναβάσεως 28 αἴτιον, εἴπερ δὴ· ὡς τὸ γ' ἐξ ὄμβρων οὐδαμῆ συμβαίνει. οὐ τοίνυν μόνον αὔξεται τακτὰ ὁ Νεῖλος, ἀλλὰ καὶ ἀπολήγει τεταγμένως ὀπίσω, καὶ σχεδὸν οὐκ ἐν ἐλάττονι χρόνῳ καθίσταται εἰς τὸ ἐξ 20 ἀρχῆς ἢ ἐν ὄσῳ προῖων ἐξεπλήρωσεν. καίτοι οἱ γ' ἐκ τῶν ὄμβρων αὔξανόμενοι ποταμοὶ οὐδαμοῦ τοῦτο πάσχουσιν οὐδ' ἔπεστιν αὐτῶν τάξις οὐδετέρῳ τῷ παθήματι· εἰκότως, ὅτε γε μηδ' αὐτοῖς τοῖς 29 ὄμβροις. οὐκοῦν καὶ τὸ ἀπαξ τοῦ ἔτους ἀναβαίνειν, τοὺς δ' ἄλλους ὡς τύχοιεν ἐκάστοτε, καὶ τὸ μὴ ἀπολείπειν πρὶν ἐκπληρωῶσαι καὶ 25 τὸ πληρώσαντα αἰθῆς ἀπορρεῖν, καὶ ἢ μετὰ τοῦτο ἡσυχία τοῦ 30 ρεύματος οὐκ ἔξ παρὰ τοῖς ὑετοῖς εἶναι τὴν πρόφασιν δοκεῖν. Εἰ δὲ δεῖ καὶ τοῦτο εἰπεῖν, ὑπερβαλόντι καταρράκτας ψάμμος ἐνθεν 449 D καὶ ἐνθεν ἔστι τοῦ Νείλου· τὸ μὲν δὴ κατὰ Λιβύην καὶ παντάπασιν

1 ἴσχειν] ἔχειν DU ἐπὶ προσθήκην seclusi 2 μέχρις sic O 4 τὸ λεγόμενον] i. e. ἀνάβασις (τοῦ Νείλου) in singulari 6 γε] δὲ U καὶ τὰ ci. Rsk.; at καὶ, ut in comparatione (καθότι), distributive dictum 9 εἰ DS²: ἔτι AS¹UT, cf. v. 7 10 θάτερα] sc. τὴν ἐπίδοσιν καὶ τὴν ἀναχώρησιν (v. 3. 4) 13 ὅτι μὴ — ἐκατέραν] 'ita tamen, ut diversum (maius et minus) pro magnitudine sit Nilo et fluviis ceteris incrementum et decrementum hieme et aestate'; pro πλέονι ci. πλέον ἢ Canter, cui ἐκάτεροι non convenit 17 ἄλλο τι — αἴτιον] cf. p. 289, 19 sq. 18 δὴ AS¹: δεῖ DUTS² συμβαίνει DUTS p. ras: συμβαίνειν AS a. ras. 21 ἢ ἐν sic O 22 οὐδαμῆ U 23 ὅτε A (et certo S a. corr.): ὅτι S p. corr. DUT 25 τύχοι D 27 δοκεῖν] ζητεῖν D¹ primitus, correctura (pr. m.) non perfecta ζοκεῖν nunc D 28 τοῦτ' U

ἐρημοὶ θῖνες, ὥστ' εἴπερ ὕεν, οὐκ εἰκός γε ἦν γίνεσθαι ρεύματα
 ὑποδεχομένης τῆς ψάμμου τοὺς ὄμβρους εἰς αὐτήν. ἄς γοῦν ἴσμεν
 ψάμμους ἄλλας εὐμεγέθεις, ἴσμεν τοῦτο πασχούσας, ἐπεὶ καὶ αἱ
 περὶ τὰς εἰσβολὰς τὰς ἐξ Ἀράβων εἰς Αἴγυπτον ψάμμοι οὐ τοσοῦ-
 5 τον ὕσει ὡς παρήσουσι ρεῦμα ὕδατι. αἱ δὲ δὴ πρὸς Αἰβύης καὶ
 κατάντις ἐπὶ θάτερα εἰσὶν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ περιφανῶς, ἄνευ
 τοῦ κατ' ἄμφω παραλλάττοντος, καὶ τοῦ τῆς ψάμμου ταύτης παρ'
 ἄς ἴσμεν ἄλλας πλήθους καὶ τοῦ κατὰ τὸν ποταμὸν ρεύματος
 τοσοῦτον ὑψομένου, ὅσον εἰ καὶ ὑπὲρ ἀντικτύπου θαναμαστόν ἦν.
 10 καὶ περὶ Μερόην γέ φασιν ὕειν, καὶ εἰ τοῦτ' ἦν αἴτιον τῆς ἀνα-31
 βάσεως, οὐκ ἂν ἐλάνθανε δῆπου τοὺς αὐτοῦ ὀρῶντας καὶ προσ-
 οικοῦντας οὐδ' ἂν ἐξῆτειτο ὑπ' αὐτῶν ἐκείνων ὀπόθεν κατέρχεται,
 ἀλλ' ἦν ἂν φανερός αὐτόθεν αὐξανόμενος. οὐ τοίνυν ἔστιν οὐδ'
 ἔχουσι λέγειν Αἰθίοπες, οὐδὲ ἔχοντες λέγειν ὡς ὕει παρ' αὐτοῖς.
 15 ἄμφω γοῦν ἤκουσα παρ' αὐτῶν πῶς ὄν ἐξ ὑετῶν αἴρεται; ἔτι 32
 389 J τοίνυν καὶ τὰ κάτω τῆς Αἰγύπτου λαμπρῶς πολλάκις ὕεται —
 ψακάδι μὲν γὰρ καὶ <τὰ> ἄνω πολλάκις ὡς ἐν χρόνοις, ἀλλὰ τὰ
 γε πρὸς θαλάττης καὶ κατὰ συνήθειαν πολλῶ —, καὶ οὐδ' ὀπωσ-
 τιοῦν ἐπίδηλον τῷ Νείλῳ γίγνεται. καίτοι πῶς εἰκός τοὺς μὲν ἐν
 20 Αἰγύπτῳ γιγνομένους ὄμβρους μὴ κινεῖν αὐτὸν ὅσοι ποτ' ἂν ὄσιν,
 ἀλλὰ πάσχειν τὸ ὕδωρ ταῦτόν ὅπερ τὸ εἰς τὴν θαλάτταν εἰσχεό-
 μενον ἀδήλως ἀναλοῦσθαι, ἐκ δὲ τῶν ἀπορρήτων τόπων, ὡς εἴοικε,
 τῆς οἰκουμένης ὑπάρχειν αὐτῷ τὴν ἐπίδοσιν, ὥσπερ σοφίζόμενον

1 γίνεσθαι AS 2 αὐτὴν S²: αὐτήν O 6 περιφανῶς ΔTS², περιφ/S¹:
 περιφανεία DU. rationem (§ 30) orator instituit hanc: imbres Nili incrementi
 causa non possunt esse, quia imbrum aqua demissa non tam additur aquis
 fluminis quam resorbetur amplissimis illis arenis Libycis, id quod in deserto Arabico
 rivulorum plane orbo fieri necesse est. praeterea aggeres arenosi, qui in litore
 Nili Libyco sunt (antiquis hominibus Arabiam et Libyam divisit Aegyptus, quae
 sola vallis Nili montibus circumdata audiebat; inde p. 282, 25) in aver-
 sam a flumine partem sunt declives, ita ut rivuli ex imbrum aquis prosilientes
 aggeribus illis oppositis a fluvio prohibeantur (cf. eandem rationem § 81); ac-
 cedunt duo quae Nilo soli propria sunt: etenim et arenae Libycae omnium quas
 novimus amplissimae sunt (ut quicquid aquarum illic terrarum demittitur, imbibi
 illis naturale sit, non ad flumen accedere), et Nili alveus tam elate positus
 est (adeo non in arenas descendit aquis exedentibus et excavantibus), ut mirari
 liceret, id si Nilo contingeret super solidum defluentem (alveus ergo cum tantopere
 elatus sit, rivuli infra positi, utpote in arenis decurrentes, in alveum demitti
 omnino non possunt, ne dicam eo adscendere) 11 αὐτοῦ scripsi: αὐτοῦ O;
 αὐτοῦς <τε> ὀρῶντας ci. Rsk. 14 οὐδὲ scripsi: οὐδὲν O; 'cum ne id quidem

eis liceat dicere pluiere apud ipsos 16 λαμπρ S, λαμπρὸς D ὕεται πολ-
 λάκις U 17 ψακάδι U¹ (Junt.); cf. v. l. p. 268, 19 τὰ add. Rsk.

τὸν Νεῖλον ἢ δεδοικότα μὴ φανῆ δια τούτο ἀξανάμενος; εἰ δὲ 450 D
ταῦτ' ἐστὶν γέλωσ, τοιαῦτ' ἐστὶν ἃ λέγουσιν οἱ προσσιθέντες τὴν
33 αἰτίαν τοῖς ἄμβροισ. Βούλομαι δὲ σοὶ τι καὶ περὶ τῶν νεφῶν
μικρὸν διηγήσασθαι. ὅτε γὰρ τὸ δεύτερον εἰς Αἴγυπτον ἀνέπλεον
τὸν εἰς κορυφὴν ἀνάπλου, ἐνέτυχεν ἡμῖν περὶ τὸν Θηβαϊκὸν τόπον 5
ἐν νομῶ ὄνομα Ἐρμοῦνθι ἀνθρῶπος φυγὰς ἐκ τῆς κάτω πόλεως,
Δραῦκος ὄνομα, φίλου καὶ ἐταίρου συμπλέοντος ἡμῖν συστήσαντος
αὐτὸν ὡς εἶδεν ἐκεῖ. ὡς δὲ συνέβη λυθῆναι τὴν φυγὴν αὐτῷ καὶ
ἦεν ἐπὶ θάλατταν, προσῆει πολλάκις ἡμῖν καὶ ἐχρώμεθα ὥσπερ
34 εἰκὸς οἰκείως αὐτῷ. καὶ ποτε οὕτωςι περιεπατοῦμεν περὶ δέιλην 10
ὄψιαν ἐν τῷ μεγάλῳ δρόμῳ τῷ κατὰ τὰς στοὰς καὶ ἦσαν ἐτησῖαι
λαμπροί· ἀπεβλέψαμεν οὖν εἰς τὰ νέφη καὶ τις ἔφη τῶν παρόν-
των Ἐταῦτα δὴ τὰ τοῦ Νεῖλον πνεύματα, οὕτω γὰρ πως ὠνόμασε·
καὶ ὅς ἐγέλασεν. ἐρομένου δὲ μου ὁ τι αὐτῷ τοῦτο βούλοιο,
Ἐὸνκ οἶσθα, ἔφη, ὅτι ἐγὼ τρία ἐξῆς ἐτη κατετριβὴν ἐπ' ἀκροῖς 15
Αἰγύπτου; Ὀἶδα, ἔφη, ἀλλὰ τί τοῦτο; Ὅτι ἐγὼ ἐν τοσοῦτῳ
χρόνῳ τριφθέντι μοι πανταχῆ σκοπῶν οὐκ ἐδυνήθην ἰδεῖν νέφος
αὐτόθι τοῦ θέρους, ἀλλὰ ἐστηκότα ἀκλινῆ τὸν ἀέρα ὥσπερ τὰ γε-
γραμμένα. καίτοι νομίζω, ἔφη, ὄραν τὰ γε ἐγχωροῦντα· ἀλλ' ἐγὼ
οὐκ εἶδον νέφος, ἃ ὑμεῖς, ἔφη, ὄρεσθε ἐνθένδε ἐλαυνόμενα ἀνω 20
35 καταρρηγνύντα πληροῦν τὸν Νεῖλον. τοῦτο δὴ καὶ τότε ἀκούσας
ἐθαύμασα καὶ ἦσθην, καὶ σοὶ νῦν ἀπομνημονεύσας ἐξήγγειλα, ὅπως
εἰδείης πόρρω τοῦ ἀληθοῦς ὄντας καὶ τοὺς τούτῳ τῷ λόγῳ κατα-
χρωμένους τε καὶ πεπιστευκότας, καὶ ὅλως ἐπίστη τὸ τοῦ Νεῖλου 451 D
πρᾶγμα ὅτι κινδυνεύει μόνος ποταμῶν οὐδέποτε αὐτὸς εἶναι, ἀλλ' 25 840 J
ἐν αἴξῃ καὶ φθίσει ξέων ὀμαλῶς, εἰ δὲ βούλει ἀνωμάλως δια-

TESTIMONIUM 4 sqq. impugnat Procl. in Plat. Tim. 37 D

5 κορυφῆν] sc. Αἰγύπτου, cf. p. 278, 10. 284, 17 et κορυφῆς τοῦ Δέλτα p. 288, 19
(falso Schmid p. 229) 6 ἔρμονθι UTS², ἔρμονθι S¹: ἔρμουθι AD; Aristides
ostentationis causa Aegyptiacam nominis formam (eamque, ut *ou* vocalis docet,
ipsis superioris Aegypti, cuius regio illa) adhibet, quae Ἐρμωνθίς Graecis
Aegyptum incolentibus audiebat ex pronuntiatione Aegyptiorum inferiorum (*ω*
pro *ου*); Aegyptum est 'p(e)r-m(o)nt(e)w' i. e. 'domus (dei) m(o)nt(e)w', quod prop-
terea facile fieri potuit, ut Graeci in Ἐρμουθὸν nomen omitta prima vocis littera
'p' corrumpere, quia 'p' illud pro articulo Aegyptio habere iis licuit. ita W.
Spiegelberg (per litteras), idem accentum correxerit. Ἐρμουθι (AD) ad exemplum
Θερμουθίς al. τῆς κάτω πόλεως] Alexandriae, cf. v. 9. 11; Puchstein, Pauly-
Wissowa Real-Enc. I 1384 7 ἐταίρου] αι in ras. S², ἔτερον A 9 ἐχρώμεθα
αὐτῷ οἰκείως ὥσπερ εἰκὸς D 14 αὐτῷ ADTS²: αὐτὸ S¹U 16 <τῆς> Αἰ-
γύπτου Kaibel coll. p. 282, 14 sq. 17 σκοπῶν UTS²: σιωπῶν AS¹D 21 κα-
ταρρηγνύντα AS¹ νεῖλο S¹ 24 ἐπίστη A¹UTS²: ἐπίσθη S¹A², ἐπέισθη D
25 αὐτὸς legi, ὁ αὐτὸς Ddf.: αὐτὸς O; item p. 275, 8 26 φθίσει] φύσει D

τελεῖ, ταῖς ἡμέραις τε καὶ νυξίν <τ>ὰ μάλιστα πως παραπλησίως
καὶ τῷ περὶ τὴν σελήνην. ἀρχόμενός τε γὰρ εἰς ὕψος ἵναί ἐπ- 36
ἀγων αἰεὶ ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ οὕτω προβαίνει τῇ προσθήκῃ προσ-

5 ὁ τῆς σελήνης κύκλος, ἀρχεται λήγειν ἀθθίς ὑποστρέψας, ὡσερ
στροφὴν τινα δευτέραν ἀποδιδοὺς ἐπὶ θάτερα· καὶ καταλαμβάνει
πάλιν ἢ ἕτερα περίοδος [τῆς ἐπιρροῆς]· πολλάκις δὲ καὶ ἐνέμεινε
τῆς προτέρας ὅσον μὴ λαθεῖν· οὐτ' οὖν παρὰ τὴν ἀνάβασιν αὐτός
ἔστιν — αἰεὶ γὰρ αὖξεται, μέχρι ἂν τὰ τέλεια ὑψωθῇ —, οὐτ'

10 ἀπὸ παρὰ τὴν ἀπορροήν — αἰεὶ γὰρ λήγει, μέχρι ἂν ἀποδῶ. οὕτω 37
δὴ τοι τό γε τοῦ Νείλου θειότερόν τι καὶ ἰδιώτερον ἔοικεν εἶναι
ἢ κατὰ τοὺς ἄλλους ποταμούς τε καὶ ρεῦματα, καὶ εἰ τούτου ζη-
τοῦμεν <τὰς> αἰτίας, ζητῶμεν καὶ ὧν εἶπον, τί δὴ ποτε ἡμέρα μὲν
ἡμέρας μικρὸν προφέρειν ἐτάχθη, μέχρι ἂν κορυφωθῇ τὸ μήκιστον,

452 D 15 ἔπειτα ὑπολείπει, ἄχρι ἂν εἰς τοῦλάχιστον ἀφίκηται, τὸ μὲν ἐξ
ἀρχῆς ἑαυτῆς, ἔτα καὶ τῆς νυκτὸς ἐλάττων [μετ' ἰσημερίαν] γιγνο-
μένη, νῦξ δὲ ἀντιλαβοῦσα αὖξην ταῦτά ταῦτα πάσχει ἐκ προσ-
θήκης καὶ ἀφαιρέσεως προϊοῦσα καὶ ἐπανιοῦσα, μέχρι ἂν, ὡσερ οἱ
γεωμέτραι καλοῦσιν, εἰς ἐκεῖνο καταστῆθῃεν ἤρξατο φέρεσθαι, ταῦτά

20 τε καὶ τάναντία τῇ ἡμέρᾳ πάσχουσα αἰεὶ. καὶ γὰρ εἰ τὰ μάλιστα τις 38
εἶναι ταῦτά γε φήσει φανερά, τῇ τοῦ ἡλίου πορείᾳ προστιθεὶς
τὴν αἰτίαν, ἀλλ' οὐκ αὐτῆς ἀπὸ τῆς περὶ τὴν πορείαν τάξεως οὐδὲ
τοῦ ταῦθ' οὕτως ἀνάγκαις τὸ ἐξ ἀρχῆς κατακλεισθῆναι, οἷον εἰ
βούλει τριμήνοις μὲν χρόνοις ὠρίσθαι τὰς μεταβολάς, νυκτὶ δὲ

25 καὶ ἡμέρᾳ τοσοῦτον <τόν> σύμπαντα ἀποδοθῆναι χρόνον, εἶναι δὲ
ὄρους τακτοὺς τῷ θεῷ πρὸς ἄρκτον καὶ μεσημβρίας, οὐς οὐχ οἷόν
τε ὑπερβῆναι, τούτων οὐδενὸς δήπου τὸ αἴτιον δεῖξει, πλὴν εἰ
προσποιῆσεται. καίτοι τοσοῦτόν γ' ἔστιν προὔργου τοῦ παρα- 39

341 J δείγματος· τοῦ μὲν γὰρ ἡλίου διετὴν οὖσαν τὴν κίνησιν ὀρῶμεν,
30 ὡς περὶ τῶν ὄλων περάτων εἰπεῖν, ἀφ' ὧν καὶ τὰ μήκη καὶ τὰς

1 νυξί τὰ Ddf.: νυξίν· ἂ AS¹(?) D, νυξίν ὡς UTS² 3 αἰεὶ A¹ (corr. A^r), item
v. 9. 10 οὕτως S a. ras. D 4 ἄχρισ D, item v. 15 συναγεροθεὶς Rsk.:
συνγεροθεὶς O 7 τῆς ἐπιρροῆς seclusi; dicendum erat τῆς ἐπιρροῆς καὶ παλιμο-
ροίας vel (Kaibel) τῆς τε στροφῆς καὶ ἀντιστροφῶν 9 μέχρις D, item v. 10. 14
10 αὖ] οὖν U (Junt.) παρὰ Rsk.: περὶ O ὑποδῶ TS²(-ῶι); cf. v. 6
11 τοι] τι Thomae Mag. p. 189, 3 plerique τι] τε Thom. Mag. l. c. 13 τὰς
addidi, cf. p. 290, 19 15 ὑπολείπη D; ὑπολείπειν ci. Rsk., at cf. πάσχει v. 17
16 μετ' ἰσημερίαν secl. Wil. 18 μέχρις A^rD 19 οἱ γεωμέτραι καλοῦσιν]
sc. cum circulum describunt ταῦτά AD 20 αἰεὶ A¹(corr. A^r) D
25 τὸν add. Rsk. 26 τῷ θεῷ] schol. A^r: τὸν Ἥλιον λέγει; cf. Heraclit. frg. 29
B. Ἥλιος οὐχ ὑπερβῆσεται μέτρα (Kaibel) ἄρκτον scripsi: ἄρκτοσ O

βραχύτητας ἐκάστων τῶν χρόνων ἐξεστι συλλογίζεσθαι· ὅτε δ' αὐτὸ
 τοῦτο ὁμολογεῖται περὶ Νείλου, μηδέπω καὶ νῦν εὐρησθαι πόθεν
 ὁρμάται καὶ τί τὸ νότιον πέρασ αὐτοῦ, πῶς οἶόν τε τὴν αἰτίαν 453 D
 ζητεῖν ἢ πῶς εἰπεῖν πόθεν αὖξεται; ἀλλ' ἕως οὐκ ἐπὶ τούτου
 μόνον, ὡσπερ ἔφην, ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἄλλων χαλεπὸν τὰς αἰτίας ἐξευ- 5
 40 ρεῖν. τέτταρα δὲ ἐπὶ πᾶσι σημεῖα ποιησάμενος τοῦ μὴ τὰ νέφη
 μηδὲ τοὺς ἐτησίας ἀνάγειν τὸ ρεῦμα, καὶ δὴ καταλύσω τὸν περὶ
 τούτου λόγον. ὦν ἐν μὲν ἔστιν τὸ καὶ πρὶν ἐτησίας συμβῆναι
 πολλάκις αἴρεσθαι τὸν ποταμὸν, δεῦτερον δὲ τὸ μὴ καὶ συμβάν- 10
 των ὄλωσ, τρίτον δὲ καὶ τέταρτον τούτοις ἀκόλουθα τὸ μὲν ὡς οὐ
 τηρικαῦτα μέγιστος ἐπέρχεται, ἡνίκ' ἂν μέγιστοι καταίρωσιν ἐτη-
 σίαί καὶ νέφη πλεῖστα κινήσωσιν, τὸ δ' ἐναλλάξ ὡς οὐ τηρικαῦτα
 αὐ βραχύτατος, ἡνίκ' ἂν τὰ πνεύματα κοῦφα συμβῆ, πάντα ταῦτα
 εἰκὸς ὄν οὐχ ὡς νῦν ἔχειν, εἴπερ οἱ ἐτησίου κύριοι τοῦ ρεύματος
 ἦσαν, ἢ κατὰ στόμα εἴργοντες ἢ πληροῦντες ἐξ οὐρανοῦ. 15

41 Ἴνα δὲ καὶ τὴν Ἡροδότου γνώμην μὴ παντάπασι ἀτιμάσω-
 μεν ὡς δὴ τὸ παράπαν οὐδ' ἀντειπεῖν ἀξιον, φέρε σκεψώμεθα ἃ
 κάκεινω περὶ τούτων δοκεῖ. φησὶ (Π 24 sq.) δ', εἴ τι μεμνήμεθα,
 ἀπελανθόμενον τὸν ἥλιον ὑπὸ τῶν ἐνταυθοῖ χειμῶνων ἔρχεσθαι
 τῆς Λιβύης τὰ ἄνω καὶ τήκειν τὸ ὕδωρ, τήγοντα δὲ ἐλάττω ποιεῖν 20
 τὸν Νεῖλον τοῦ χειμῶνος ἢ τοῦ θέρους. ἔστι δὲ τοῦτο οὐκ εἰπεῖν
 πῶς ὁ Νεῖλος αὖξεται, ἀλλὰ πῶς μειοῦται συμπλάσαι· ὅτι μὲν
 γὰρ τοῦ χειμῶνος καθαρῶτατός ἐστιν ὁμολογεῖται παρὰ πάντων,
 τούτου δὲ οὕτως ἔχοντος αὖξοιτ' ἂν τοῦ θέρους, ὅτ' ἐστὶ μείζων
 ἅμα καὶ θολερώτερος. ἔτι οὖν μένει τὸ ζητούμενον, ἕως ἂν τις 25 454 D
 μὴ δεῖξῃ τοῦτο, πῶς ὁ ῥοῦς ὑψοῦται· τὸ γὰρ κύριον καὶ πρῶτον
 42 αὐτοῦ ρεῦμα τὸ χειμερινὸν φαίνεται. ἄνευ δὲ τούτων, εἰ μὲν
 τοσοῦτον ἦν τὸ διαφέρον παρὰ τὴν χειμερινὴν τοῦ ἡλίου πορείαν
 ὥστε ποιεῖν θέρους περὶ τὴν ἐκεῖ γῆν, ὅταν ἐνταῦθα χειμῶν ἰσθῆ-
 ται, καὶ πάλιν αὐ χειμῶνα, ὁπόταν θέρους ἰσθῆται παρ' ἡμῖν, ἕως 30
 ἂν ἦν παραδέξασθαι· νῦν δ' ὅτι μὲν οὐκ ὀλίγον θέρμη προφέρει 942 J

1 βραχυτάτας D 2 ὁμολογεῖτε A pr. m. 3 νότιον AS¹ 9 μὴ καὶ]
 καὶ μὴ ci. Wil.; quod mihi necessarium non videtur: 'Nilus augetur, si etesiae
 non flant, non augetur vel flantibus illis; quibus convenit, quod quo tempore
 etesiae validissimi, Nilus non maximus, et quo illi lenissimi, non minimus hic';
 per χιασμόν, quem dicunt, argumenta collocata 14 εἴπερ οἱ U: ὡσπερ οἱ AS¹D,
 ὡσπερ εἰ οἱ TS² 17 ἀξιον] sine ὄν, cf. ad p. 83, 27; fort. praestat ἀξίαν Rsk.
 φέρε δὴ σκεψώμεθα D 17 ἃ — 18 μεμνήμεθα A: om. SDUT 23 γὰρ om. D
 24 αὖξοιτ' ἂν] urgendum hoc est (propter Reiskium moneo) ut oppositum ad μειοῦται:
 cum aqua hiemalis genuina sit, consentaneum est non quaeri, quomodo haec ex
 australi fluminis vi diminuat, sed quomodo ad australem augetur

τάκεϊ τῶν παρ' ἡμῖν τοῦ χειμῶνος οὐδεὶς ἀντιλέγει· οὐδὲν μὴν
 κωλύει καὶ κατ' αὐτοὺς ἐκείνους ἐλάττω τὸν ἥλιον τοῦ χειμῶνος
 ἢ τοῦ θέρους ἔχειν τὴν ἰσχύν· οὐδὲ γὰρ τοῦ θέρους δήπου περὶ
 μὲν τὴν ἄρκτον καὶ τὴν ταύτη γῆν ἰσχυεῖν αὐτὸν φήσομεν, Αἰγύ-
 5 πτου δὲ καὶ Αἰθῦης ἀποχωρεῖν, ἀλλ' ἐκεῖ καὶ μᾶλλον κάει, μάλιστα
 μὲν, οἶμαι, ἐν Αἰθιοπία, ἔπειθ' ὡσπερ εἰκὸς ἐν Αἰγύπτῳ, μάλιστα
 μὲν ἐν τοῖς ἀνωτάτω, ἔπειτα ἐξῆς κατὰ λόγον, ἔπει καὶ περὶ τὴν
 Σκυθικὴν γῆν καὶ τὸν Πόντον οὐδὲν κωλύει τὸ θέρους ψυχρότερον τοῦ
 10 θέρους τοῦ παρ' ἡμῖν εἶναι πολλῶ γε, καίτοι τοῦ ἡλίου τὰ βόρεια
 ἐλαύνοντος τοῦ παντός οὐρανοῦ. καίτοι εἰ ἀντεστρέφοντο αἱ ὥραι 43
 τοῦ ἔτους ἐν τοῖς τόποις τούτοις, ὁμοίως μὲν ἂν πρὸς μεσημβρίαν
 ἀπιόντος τοῦ ἡλίου καὶ χειμῶνα ποιοῦντος ταύτῃ θέρους ἦν κατ'
 Αἴγυπτον καὶ τὴν τοῦ Νείλου λῆξιν, ὁμοίως δ' ἂν πρὸς ἄρκτον
 ἐπανιόντος ἐπλεονέκτει θέρμη τὰ πρόσβορρα, ὁ πολλοὺ δεῖν οὕτως
 45 D 15 ἔχειν φαίνεται. εἰκότως· κινεῖται μὲν γὰρ, οἶμαι, [τὰ] πρὸς ἄρκτον, 44
 οὐ μὴν πληροῖ γε εἰς αὐτήν. οὐκοῦν ὅτε τοῦ θέρους ἀξανάμενος
 φανερός ἐστὶν ὁ Νεῖλος, δῆλον ὅτι τοῦ γε χειμῶνος ἀδυνατίως
 ἔχει τήκεσθαι. εἰ γὰρ ἦν ὁ ἥλιος αἴτιος, εἰργεν ἂν τοῦ θέρους
 ἔτι μᾶλλον τὴν ἀνάβασιν, ἰσχυρότατός γ' ὢν αὐτὸς αὐτοῦ τότε
 20 κάκεϊ πολλῶ, ὥστ' αὐτὸ ἐν αὐτῷ λύεται. εἰ μὲν γε τηρικαῦτα
 ἐξέτηκεν, ἔθ' ἦντον ἂν εἶα πληροῦσθαι νῦν· εἰ δὲ μὴ τήκει τοῦ
 χειμῶνος, οὐ διὰ τοῦτο ὁ Νεῖλος μελῶν τοῦ θέρους. ὁμοίον δ' 45
 εἶναι μοι δοκεῖ τό τε ἀπελαύνεσθαι φάσκειν τὸν ἥλιον ὑπὸ τῶν
 χειμῶνων καὶ τὸ τὸν Νεῖλον τῷ ἡλίῳ τήκεσθαι· ἀλλ' οὐθ' οἱ χει-
 25 μῶνες τὸν ἥλιον ἀπελαύνουσιν, ὃ κάλλιστε λογοποιῶν — οὐδὲ γὰρ
 ἐφικνοῦνται τῆς τοῦ ἡλίου χώρας, ἀλλ' ὁ ἥλιος ἀποχωρῶν κατὰ
 τὴν αὐτοῦ πορείαν καὶ φύσιν τοῖς ἀνέμοις παρέχει ψυχροῖς καὶ
 βιαίοις ἔτι μᾶλλον γίνεσθαι —, οὔτε ὁ Νεῖλος τηκόμενος ὡσπερ ὁ
 Ξάνθος ὑπὸ τοῦ Ἡφαίστου τοῦ ἡλίου συστέλλει τὸ ρεῦμα.

1 οὐδὲ U (non A) 5 μάλιστα μὲν — 6 αἰγύπτῳ A: om. SDUT
 6 ὡσπερ εἰκὸς] i. e. κατὰ λόγον 9 (ἐς) τὰ βόρεια Rsk. ('Boream versus'
 vert. Canter) 13 τάξιν U pr. m. (τάξιν Junt.) ἂν] αὐ̄ ci. Rsk. 14 ἐπλε-
 ονέκτει τῇ θέρμῃ T πρόσβορρα AS¹: πρὸς βορρῶν DUTS² 15 τὰ se-
 clusi; τὴν πρὸς ἄρκτον sc. ὁδὸν ci. Rsk.; displicet, quia fieri non potest, quin
 falso αὐτήν ad ἄρκτον referatur; πληροῖ (sc. τὴν κίνησιν): cf. p 282, 18 ἄρ-
 κτον D 19 ἰσχυρότατός Rsk.: ἰσχυρότερός O 20 αὐτῷ D p. corr. S²:
 αὐτῷ O τηρικαῦτα — 21 νῦν] hieme — aestate 21 ἐξέτηκεν Canter: ἐξέστη-
 κεν O, cf. p. 282, 28 τήκει DUTS²: τήκη A (certo S¹) 27 αὐτοῦ O (corr.
 Junt.) 28 ἔτι] ἐπὶ ci. Rsk. ὡσπερ κτέ.] Hom. Φ 361 sqq. 29 τοῦ ἡλίου
 om. T, lineola transfixa del. S, ut vid., pr. m. (iterum restituit S²)

46 Ἀλλὰ γὰρ εὐφημότατα καὶ κάλλιστα εἰρηκῶς Ἡρόδοτος περὶ
 Αἰγύπτου καὶ Νείλου ὄλγια τῶν ἀληθῶν εἰρηκῆναι κινδυνεύει, οὐχ
 ὡς ἐπὶ τὸ μεῖζον αἴροντος αὐτοῦ λέγω πάντα, ἐπεὶ τοι τινὰ γ' 343 J
 ἔσθ' ἃ καὶ μεῖζω παρέλιπεν ὧν εἶπεν, ἃ νῦν οὐδὲν ἐπέλγει λέ-
 γειν, ἀλλ' ἃ γε τῶν ὄντων ἐτέρως εἴρηκεν, ὅλον ἢ ὡς ὑπὲρ Ἑλλίου 5
 πόλιν τεττάρων ἡμερῶν πορείαν ἀΐθις εὐρεία Αἰγυπτos, ἢ γε οὐ-
 τως εἰς στενότερον ἀεὶ κλείεται καὶ πρὸς γωνίαν ὥστε ὁ Νεῖλος
 εἰς αὐτὴν ὑπερβάλλει δι' ἀμφοῖν τῶν ὀρῶν ἤδη συμπεπτωκότων 456 D
 καὶ τοῦτ' εἰσὶν οἱ καταρράκται, ἢ διὰ τῶν ὀρῶν τοῦ ποταμοῦ κατὰ-
 βασις, Αἰγύπτου πάσης ὡσπερὲν κορυφή, ὥστ' ἔτι προσπλέων 10
 τῷ κατ' Ἐλεφαντίνην ὄρμῳ εἰκάσειας (ἄν) κεκλεισθαι τὸ ρεῦμα· μὴ
 γὰρ ὅτι Αἰγυπτos εὐρεία ἐστὶ, ἀλλὰ καὶ τὸ ρεῦμα τοῦ Νείλου στενὸν
 ἤδη φαίης ἂν ὑπορρεῖν ὑπὸ τῆς πέτρας αὐτόν. ἴδοις δ' ἂν καὶ
 πρὶν εἰς Ἐλεφαντίνην τελέσαι πρὸ οὐκ οἶδ' ὀπόσων τινῶν σχοί-
 νων συνιόντα οὕτω τὰ ὄρη ὡς μέσον εἶναι μηδὲν πλήν τοῦ ρεῦ- 15
 ματος αὐτοῦ, καὶ ταῦτ' ἐνταῦθα εὖρος Αἰγύπτου ὅπερ τοῦ πο-
 47 ταμοῦ· ἢ τᾶλλα ἂν τις ἐλέγχῃ τῶν ἐκείνου, πόσον ἔργον ἐπεξελεθεῖν·
 ὅς γέ φησιν (II 28) καὶ περὶ τῶν πηγῶν δῆπου τοῦ Νείλου πν-
 θέσθαι παρὰ τοῦ γραμματιστοῦ τοῦ Σαίτου ὡς ἄρ' εἶη ὄρη δύο 20 457 D
 μεταξὺ Σιήνης καὶ Ἐλεφαντίνης, τούτων δὲ τῶν ὀρῶν ἐκ τοῦ μέσου
 ρέοιεν αἱ πηγαί, καὶ τὸ μὲν ἡμισὺν τοῦ ρεύματος ἐπ' Αἰθιοπίας
 καὶ νότου ἀνέμου ρέοι, τὸ δ' ἕτερον ἡμισὺν ἐπ' Αἰγύπτου (καὶ πρὸς)
 τὰ βόρεια. καίτοι ἢ γ' Ἐλεφαντίνην, μέχρι ἧς ἀναπλευσάι φησιν
 (II 29), ὑπ' αὐτοῖς σχεδὸν τοῦ Νείλου τοῖς καταρράκταις ἐστίν,
 ἀπέχουσα μάλιστα ἐπτὰ σταδίους· ἀνέπλευσα γὰρ οὖν ἔγωγε καὶ 25
 48 αὐτὸς καὶ εἶδον ἀκριβέστερον ἢ ἔδει φασίν. εἰ δὲ δεῖ κατ' αὐτόν
 Ἡρόδοτον καὶ παρεξελεθεῖν ψυχαγωγίας ἔνεκα καὶ μὴ δέον, ἔξω

4 εἶπεν ἃ scripsi: εἶπεν αὐὸ O; ὧν πέρι τὰ νῦν οὐδὲν ci. Rsk. (at cf. Schmid p. 64) 5 ἢ] del. Rsk.; at respondet ἢ v. 17 ἡλιούπολιν O
 6 τεττάρων κτέ.] Herod. II 8 ὅσον τε ἡμερῶν τεσσάρων (sic libri ut Aristid.; καὶ δέκα add. Dietsch) ἀναπλόου ἐστὶ στενὴ Αἰγυπτos — τὸ δ' ἐνθεῦτεν αὐτὶς εὐρέα Αἰγυπτὸς ἐστὶ 7 στενότερον scripsi: στενὸν O ἀεὶ A¹ (corr. A²)
 D 9 καταρράκται U¹ 10 ὥστε ἔτι SDT 11 εἰκάσειας ἄν scripsi: εἰκά-
 σεισ O μὴ γὰρ — 12 ρεῦμα A: om. SDUT 13 ἴδῃς D 16 ταῦτ' Rsk.
 (eadem — latitudo) vert. Canter): τοῦτο O 17 ante ἢ lacunam ind. Ddf.;
 ἢ ci. Rsk.; falluntur; resumit orator ἢ v. 5 ἐλέγχῃ Junt.: ἐλέγχου O; ἂν τις
 ἐλέγχῃ, si quis refutare conetur 20 συνίησ AST, item p. 280, 26; 281, 1; 284, 12
 21 αἰθιοπίας S a. corr. 22 καὶ πρὸς addidi ex Herod. I. c. 26 φασίν] pro-
 verbum mihi ignotum; εἶδον ἀκριβέστερον ἢ ἔκουσά φασιν requirit Kaibel coll.
 Heraclit. frg. 15 B et quae Leutsch ad Paroemiogr. Gr. II 744 δεῖ καὶ κατ' U
 (Junt.) 27 μὴ δέον Wil.: μηδὲν O

τοῦ προκειμένου τὸν λόγον ἐξάγοντα, οὕτως συνέβη. ὡς ἀνήγειν
 ἐπὶ τοὺς βωμοὺς οὗ τοῖς Αἰθιοπίων ἐστὶν ἡ φρουρά, πολλὴ τῆς
 ὄχθης ἀποσπάσας τοῦ ποταμοῦ, ὑπερβάς ἐπὶ τὸν ὄρμον, ὅς ἐστι
 5 πρῶτος ὑπὲρ Καταδούπων, εἰς Φίλας διέβαλον. ἐστὶ δ' αὕτη
 944 J νῆσος μεθόριον Αἰγύπτου καὶ Αἰθιοπίας, τοσαύτη τὸ μέγεθος
 ὄσηπερ ἡ ἐν αὐτῇ πόλις· περιρρεῖ δ' αὐτὴν ὁ Νεῖλος ἀκριβῶς
 μέσῃ ἐαυτοῦ ποιῶν. ἐπεὶ δ' ἐπαρήγειν, ἐχώρου μὲν πάλιν τὴν
 αὐτὴν ἀπὸ τῶν Φιλῶν, καὶ προσεδόκων νῦν γέ που τοὺς καταρ-
 10 ράκτας ὄψεσθαι, καὶ τοὺς ἄγοντας ἀνηρώτων, οἱ δ' ἤγνόουν. οὕτω 49
 10 δὴ γενόμενος πάλιν ἐν τῇ Συήνῃ, ἣν ἀπὸ τῆς Ἐλεφαντίνης ὁ Νεῖλος
 διαιρεῖ, δέομαι τοῦ φρουράρχου, καίτοι φάυλως ὑπ' ἀρρωστίας
 διακείμενος, πέμψαι με ὀπίσω πλοῖόν τι κοῦφον δόντα τῆς θέας
 εἵνεκα τῶν καταρακτῶν, συμπέμψαι δὲ καὶ τοὺς ἀναγκάσοντας
 15 τοὺς ἐν τῇ νήσῳ τῶν καταρακτῶν — εἰσὶ δ' οὗτοι ναῦται συν-
 15 ἤθεις τοῦ φεύματος — ἐπιδειῖται ἡμῖν αὐτοὺς τε καὶ τὸ θέαμα
 δὴ τὸ ναυτικὸν ὃ τι εἶη· ἐπυνθανόμεν γὰρ τῶν αὐτόθι· ὃ δὲ
 μάλα μὲν ἐργῶδες ἔφη εἶναι καὶ ἐθαύμαζε τὴν γνώμην, οὐκ οὖν
 αὐτὸς γε μέχρι τούτου θαρρήσαι, ἤρνήθη δὲ οὐ τό γε παντελές,
 458 D ἀλλ' ἐπειδὴ πειρώμενος ἀποτρέπειν οὐκ ἐπειθεν, οὕτω πέμπει,
 20 καὶ τᾶλλα ἔχων οἰκείως καὶ βουλόμενος χαρίζεσθαι. ἀνέπλευσα 50
 δὴ κἀκείνους τε ἰέντας ὑπὲρ τῶν σκοπέλων, ὥσπερ εἰώθεσαν,
 εἶδον ἀπ' ἄκρας τῆς νήσου, ἣ ἀνέχουσα ἐκ μέσου περιφανεῖς παν-
 ταχῆ ποιεῖ τοὺς καταρράκτας, καὶ προσέτι αὐτὸς ἐπεθύμησα εἰς τὸν
 λέμβον ἐμβὰς πειραθῆναι τοῦ πλοῦ, οὐ μόνον διὰ τῶν αὐτῶν δι'
 25 ὧνπερ ἐκείνους εἶδον κατενηνεγμένους, ταῦτα δ' ἦν τὰ πρὸς ἔω
 τῆς νήσου, ἀλλ' ἀρξάμενος αὐτόθεν περιπλεῦσαι κύκλῳ πᾶν τὸ
 ὁρώμενον, καὶ κατὰ τὴν ἑτέραν τῆς νήσου πλευρὰν ἀφείναι κατὰ
 ῥοὴν ἐπὶ τὰς πόλεις. ὅπερ οὖν λέγω οὐκ ἀκούσας, ἀλλ' ἰδὼν
 ἀκριβῶς οἶδα, ὅτι ἡ τ' Ἐλεφαντίνῃ ὑπ' αὐτοῖς ἐστὶ τοῖς καταρ-
 30 ράκταις μεταξὺ τε Συήνης καὶ Ἐλεφαντίνης οὐδέν ἐστιν ἀλλ' ἡ
 τὸ ρεῖθρον τοῦ ποταμοῦ καὶ προσοικεῖ τὴν ὄχθην ἑκατέρα τῶν
 πόλεων τούτων. εἰ τοίνυν Ἡρόδοτος εἰς Ἐλεφαντίνην ποθ' ἤκεν, 51

1 οὕτω U 3 ἀποσπάσας] intransitive ut Xenoph. anab. VII 2, 11, ubi
 temere ἀποχάσας Krügerum coniecisse noster locus docet. vetustissimam viam
 etiamnunc ex parte servatam Aristides sequebatur, quae longe recedens a Nili
 litore dextro per medium desertum a Syene ad Philas ducebat 4 διέβαλλον
 S a. ras. 10 σύνῃ AST(-ῆ) 11 φρουράρχου] Strab. XVII 817 εἰσὶ δ'
 ἐνταῦθα (Syenae) τρεῖς σπείραι Ῥωμαίων ἰδρῶμεναι φρουρᾶς χάριν 13 εἵνεκα
 sic O καταρακτῶν T 14 τῇ νήσῳ] nunc Bigh 15 τὸ θέαμα] § 50;
 idem narrat Strab. l. c. Senec. n. qu. IV 2, 6 22. 23 πανταχῆ ποιεῖ A, ποιεῖ
 πανταχῆ DU: πανταχῆ ST(-ῆ); ποιεῖ suspectum, aptius paréχει

ὡσπερ εἴρημεν (Π 29), ἔσθ' ὅπως πρῶτον μὲν ἀκοὴν διηγείτο
περὶ ὧν εἶδεν, ἐπειθ' οὕτω ψευδῆ ὥστε πρῶτον μὲν περὶ τῶν
ἀρχαίων πηγῶν τοῦ Νεῖλου ζητῶν καὶ φήσας οὐδενός πω τάληθές
ἀκούσαι, ἀλλὰ τότε μὲν ἤκουσα τοῦ γραμματιστοῦ γράφαι, καὶ
ταῦτα τοῦ ἐν τῷ Σαίτικῳ νομῷ περὶ τῶν ἐν Ἐλεφαντίνῃ; ἢ μνη- 5
σθεῖς, εἰ μὴδὲν ὧν ἤκουσεν εἶχε σιωπήσαι, (ἤ) ἄλλοις ἂν ἢ τούτοις
52 οἷς ἐγὼ νῦν εἶπον ἐλέγχους ἐπὶ τὸν λόγον χρῆσασθαι; νῦν δέ 459 D
φησι μὲν ὡς παίξειν αὐτῷ δοκοῦν ὁ γραμματιστής, δι' ὧν δ'
εἰκός ἦν ἐλέγχειν, ἀπέλιπεν, ὅτι πρῶτον μὲν ἀπὸ πολλοστοῦ μέ- 945 J
ρους ἤρξατο φράζειν αὐτῷ τὰς πηγὰς — πολλῶν γὰρ μηνῶν ἀνά- 10
πλουον ὑπὲρ τὸν τόπον τοῦτον ἔτι ὁ Νεῖλος γιγνώσκεται —, ἐπειθ'
ὅτι ἀμήχανον οὐ μὴ ἔστι θεῖν τῷ ποταμῷ κατὰ συνήθειαν, ἀλλὰ
ὑπὲρ τῶν πετρῶν καταρρήγνυσι βιαζόμενος τὴν κατάβασιν, ἐν-
ταῦθα ἄνω φέρεσθαι τὸ ἡμῖς τοῦ θεύματος, ὡσπερ οἱ πρὸς τὰ
ὑψηλὰ ὄρητιδες. τὸ γὰρ δὴ λεγόμενον οὐχὶ ἄνω ποταμῶν τοῦτ' 15
ἂν εἴη χωρεῖν, ἀλλ' ὄρων ἄνω χωρεῖν τὰς τῶν ποταμῶν ἀκούειν
πηγὰς. ἀλλ' οὕτ' εἰθὼν εἰς Ἐλεφαντίνην οὔτε σαφὲς περὶ τού-
των εἰδῶς οὐδὲν κέχρηται λόγῳ πειθομένους μὲν κεχαρισμένῳ,
53 ἀπιστοῦσι δ' ἔχοντι ἀναφοράν. ἔπειτα ἐπὶ τούτοις προειρημέ- 20
νοις φησίν, εἰ ἄρα ταῦτ' ἀληθῆ, δοκεῖν αὐτῷ θίνας ἐνταῦθα εἶναι 460 D
καὶ παλιρροίας τοῦ ποταμοῦ. καὶ τί δεῖ παλιρροίας καὶ θίνας
λέγειν, ἀμελήσαντα ὅτι οὕτ' αὐτόθεν ὁ Νεῖλος ὀρμᾶται, ἀλλὰ
πολὺ πλείων ὁ ἄνω τόπος αὐτόθεν ἤπερ ὁ πρὸς θάλατταν, οἷθ'
ὑπὲρ τοὺς καταρράκτας δυνατὸν τὸ ὕδωρ ὑπερβαλεῖν, εἰ μὴ κατ'
Αἰσχύλον ὡς ἀληθῶς ἐξ αἰθέρος τις αὐτὸ καταπαλτὸν φέρεσθαι 25
θεῖν, οὔτ' ὄρος οὐδὲν ἔστι μεταξὺ Συήνης καὶ Ἐλεφαντίνης, ἀλλὰ
μᾶλλον ἐν τῷ μεταξὺ τῶν ὄρων ἢ τε Συήνη καὶ ἢ Ἐλεφαντίνῃ.
54 οὐ μὴν ἅπαν ψεύδος τὸ εἰρημένον, ἀλλ' εἰσὶ μὲν [αἰ] πηγαὶ ἐν

2 πρῶτον μὲν] del. Rsk. (prob. Ddf. Wil.); at videtur *ἔπειτα* v. 19 respon-
dere 3 οὐδενός ποτ' ἀληθές AS¹ 5 ante ἢ lacunam statuit Rsk. (prob.
Ddf.), fallitur; aut ex ἔστ' ὅπως v. 1 mente οἷός τε ἦν vel simile quid, unde
pendeat *χρησασθαι*, supplendum, aut (quod Wil. suadet) sumendum auctorem
per negligentiam quandam infinitivum ad ὥστε v. 2 (pro ἔσθ' ὅπως) rexisse; an
(sic Herodotus omnino ad Elephantinam usque pervenisset) potuit (aut) aliis (ab
ipso excogitatis) aut iis quae ego adhibui uti argumentis 6 (ἤ) addidi
8 αὐτῷ O δ' om. U¹ 9 ἀπέλιπεν A: καὶ ἀπέλιπεν SDUT 11 γινώ-
σκειται U 15 τὸ — λεγόμενον] cf. ad p. 244, 6 τοῦτ' om. U¹ 16 ὄρων
DU a. corr. T 17. 18 εἰδῶς περὶ τούτων U 19 τούτοις AS¹: τούτοις
τοῖς DUTS² 23. 24 οὔτε|ὑπὲρ D 25 Αἰσχύλον] Nauck² ad frg.
300 (cf. supra p. 269, 17) rettulit, iniuria: v. καταπαλτός quam Aristidem ex
ipso Aeschlylo deprompsisse est certum, non est in versibus illis; novum
Aeschyli fragmentum agnosco 27 σνήνη S καὶ ἢ S: καὶ ADUT 28 αἰ
seclusi; de re cf. Wiedemann, Herodots 2. Buch p. 114 sqq.

τῷ μεταξὺ Σήνης καὶ Ἐλεφαντίνης ὡς ἀληθῶς — πέτραι
 μεγάλαι δύο ἐν μέσῳ τῷ πόρῳ ἀνέχουσι καὶ τὸ μέσον αὐτῶν
 Αἰγύπτιοι φασιν εἶναι πηγᾶς —, εἰσὶ δ' οὐ παντὸς αὐται τοῦ
 ποταμοῦ, ἀλλὰ τῷ πρὸς Αἰγύπτου κάτω συντελεῖς, οὐκ ἀρχαῖαι.
 5 καὶ μὴν καὶ τὸ βάθος γε οὐκ ἐφικτὸν ἐρασκον εἶναι πειρωμένῳ,
 πειρᾶσθαι δὲ οὐ συμφέρειν· τοῦτό με καὶ ἀπέτρεψεν ὄντα πρὸς
 αὐτῷ καὶ δῆ, οὐ γὰρ ἦν τοσοῦτον τὸ διάφορον. αὐται οὖν αἱ πηγαὶ
 κατὰ φύσιν πον θέουσι, καὶ οὐ μόνον τῷ λόγῳ πειθόμεαι διτι εἰσὶν
 αὐτόθι πηγαί, ἀλλὰ καὶ αὐτῷ τῷ πράγματι· πολὺ πλείων ἀπὸ
 461 D 10 τούτων ὁ ποταμὸς ἐστὶν καὶ τὸ εὐρος καὶ ἅπας ὡς ἔπος εἰπεῖν,
 καὶ πλοῖα μεῖζω δέχεται προῖων καὶ οὐ μεῖζω μόνον ἀλλὰ καὶ
 346 J πολλῶ· καίτοι τοῦναντίον οἱ ποταμοὶ πάσχοσι· προϊόντες ἐλάτ-
 τους γίνονται, ὅταν μὴ ἄλλο ὕδωρ ἐπιβοηθῆ. Εἰ δὲ δεῖ καὶ 55
 περαιτέρω ἀναβῆναι, ἐρῶ σοι δι' ὀλλῶν ἃ ἤκουσα ἀνδρὸς Αἰθιο-
 15 πος τῶν ἐκεῖ δυνατῶν. ὁ μὲν γὰρ ὑπαρχος ἀπὼν ἐτύγχανεν, ἦν ἡμεῖς
 ἐπέβημεν τοῦ χωρίου, ἐπιτροπὴν δὲ τις ἔχων ἦν, ὃς ἐμοὶ
 δι' ἐρμηγέων εἰς λόγους ἤκεν. καὶ ὅσα μὲν ἔξω τοῦ παρόντος
 ἐστὶ λόγου, παραλείψω, ἔφη δ' εἰς Μερόην, ἥπερ ἐστὶν πόλις με-
 γίστη τῶν ἐν Αἰθιοπίᾳ καὶ οὐ τὰ βασιλεία τῶν Αἰθιοπῶν, τετ-
 20 τάρων, οἶμαι δὲ καὶ ἐξ εἶπε μνηῶν αὐτόθεν εἶναι πλοῦν, καταρ-
 ράκτας δὲ ἐκδέχεσθαι πολλοὺς ἄλλους ἐπ' ἄλλοις, σχεδὸν εἰς ἐξ
 καὶ τριάκοντα τοὺς σύμπαντας ὑπὲρ Ψέλιον μέχρι Μερόης, καὶ
 τοῦτο πᾶν εἶναι τὸ γινωσκόμενον δὴ θεῦμα τοῦ ποταμοῦ. Με- 56
 ρόης δὲ ἐπέκεινα οὐ μέμνημαι ἐφ' ὀπόσον τι ἔφη οὐκ εἶναι τὸ
 25 θεῦμα καθ' ἐν, ἀλλὰ δύο εἶναι θεύματα, ὧν τὸ μὲν ἕτερον γήινον
 τὴν χροᾶν, τὸ δ' ἕτερον ἀέρος ἐγγύς· ταῦτα δὲ συνιόντα καὶ μιγνύ-
 μενα γίνεσθαι τὸν Νεῖλον τοῦτον. τὰ δὲ ἄνω οὐτ' αὐτὸς ἔφη
 ἔτι γινώσκειν οὐτ' ἄλλον Αἰθιοπῶν οὐδένα εἰς γε τὸ παντελές,
 ἀλλ' εἶναι μὲν ἀνθρώπους μέλανας — μελαντέρους ἑαυτῶν τε καὶ
 30 τῶν ὁμοίων — τοὺς ὑπὲρ αὐτῶν αἰεῖ· εἰς ἄκρον δὲ οὐκ ἔχειν ἀνενεγ-
 κεῖν ὄθεν καὶ δι' ὧν φέρεται τὰ πρὸς πηγῶν ὁ ποταμὸς. καίτοι 57
 πῶς οὐκ ἄτοπον καὶ ὑπερφυῆς Αἰθιοπίας μὲν ὁμολογεῖν μὴ ἔχειν
 εἰπεῖν τοῦ Νεῖλου τὰς πηγὰς, ἡμᾶς δὲ αἰεῖ τούτου μὲν ζητου-

2 ἀνέχουσαι ci. Canter (Rsk.) 4 τῷ Rsk.: τῶν O 7 καὶ δῆ] ἦδη ci.
 Valckenaer in notis ineditis, non necessarium 9 πολὺ (γὰρ) πλείων Rsk., at
 idem asyndeton v. 1. 6. 12 11 δέχεται DUTS p. ras.: διέρχεται AS a. ras.
 12 προϊόντες (γὰρ) ἐλάττους Canter, cf. ad v. 9 13 γίνονται U 14 ἀνα-
 βῆναι scripsi: διαβῆναι ASDT, προβῆναι U (cf. πρόεμι p. 282, 8) 17 ἐρμη-
 νέωσ U 22 ψέλιον A¹ (corr. A²), cf. p. 289, 4 sq. μεροῖσ D 23 γινω-
 σκόμενον U 24 ἐφ' Kaibel: μεθ' O 28 ἔτι om. D γινώσκειν U
 30 αὐτῶν O αἰεῖ A¹ (corr. A²) 33 αἰεῖ sic O

μένου, εὐρημένον δὲ οὐδέπω καὶ νῦν, τίς ἢ τῆς ἀναβάσεως αἰτία
 φροντίζειν καὶ τὸ πρῶτον, φασίν, οὐκ εἰδόμενος τὸ δεύτερον ζητεῖν;
 καὶ ταῦτ' οὐχ ἔν' Ἡροδότῳ πρὸς ἀηδῖαν ἐπιτιμῆσω διεξήλθον — 462 D
 οὔτε γὰρ ἄλλως τῶν ἱσκηκότων ἔγωγε τὸ τοιοῦτον, ἀλλ' οὐδὲ τοῖς
 ποιοῦσι συγκαίρω, Ἡροδότῳ τε καὶ αὐτοῦ τοῦ ἔρωτος χάρις, ὃν 5
 ἡμῖν πρῶτος ἐνέβαλεν Αἰγύπτου, καὶ τάλλα, φασίν οἱ παρρη-
 σιαζόμενοι, φίλος ἀνὴρ — ἀλλ' οὐπω περὶ τούτων τάλῃθ' εἴρηται.
 58 Πρόειμι δὲ πορρωτέρω τῶν ἐλέγχων, ἵνα ὥσπερ κεφαλαῖω
 κατακλεισθεῖς ὁ λόγος βεβαιωθῇ. ἀρχεται μὲν γὰρ ἡ ἀνάβασις
 τροπαῖς θεριναῖς ἢ ὀλίγῳ βραδύτερον· τότε δ' Αἰγύπτου τῶν 10
 πρὸς Αἰθιοπῖαν καὶ Λιβύης τῶν πρὸς Αἴγυπτον ὑπὲρ κεφαλῆς 347 J
 ὁ ἥλιος ἴσταται. ὁ δὴλον ἐκ δυοῖν τῶν μεγίστων σημεῖων, ὃν
 59 οὐδέτερον περὶ τὴν ἄλλην συμβαίνει γῆν, ὅσῃν ἡμεῖς οἰκοῦμεν. δυοῖν
 γὰρ ὄντων πολισμάτων, ὅν ἀρτίως ἐμνήσθημεν (§ 53 sq.) ἐπ' ἀκροῖς
 τῆς Αἰγύπτου — Φίλιας γὰρ τὰς ὑπὲρ τῶν καταρρακτῶν μεθόριον 15
 Αἰγύπτου λέγω καὶ Αἰθιοπίας — ἐν μὲν Ἐλεφαντίνῃ λάμπεται
 πάντα, καὶ νεῶ καὶ ἀνθρώποι καὶ στήλαι, καὶ οὐδὲν ἔχει σιαν
 τῆς μεσημβρίας, ἐπειδὴ τὴν μεγίστην ὁ ἥλιος πληροῖ· ἐν δὲ
 Συήνῃ τῆς αὐτῆς ἡμέρας τε καὶ ὥρας μέσος ἐν μέσῳ τῷ ἱερῷ
 φρέατι ὁ κύκλος τοῦ ἡλίου φαίνεται, ὥσπερ ἐπίθημα, ἴσον παν- 20
 60 ταχόθεν πρὸς τὸ χεῖλος ἐλλείπων. καίτοι τοῦτ' ἀμφοτέρων ἐστὶ 468 D
 σημεῖον, τοῦ τε μὴ τοῦ χειμῶνος ἐγγυτέρω τῆς Λιβύης γίνεσθαι
 τὸν ἥλιον ἢ τοῦ θέρους, εἴ γε δὴ δυοῖν ὄντων τῆς Αἰγύπτου με-
 ρῶν ἐπὶ τῆς Λιβύης ἢ Ἐλεφαντίνῃ πεπόλισται· πάντα γὰρ ἐν-
 ταῦθα ἦδη συμπέπτωκεν, Αἴγυπτος, Ἀραβία, Λιβύη, Αἰθιοπία, 25
 τὰ μὲν ἐνθεν, τὰ δὲ ἐνθεν εἰς ταῦτόν ἦκοντα· ἐπεὶ εἰ τὰ μά-
 λιστα τις αὐτῷ δοῖη τὸ τὸν ἥλιον τῇ Λιβύῃ πλησιάζοντα τῆκεν
 τὸ ὕδωρ, αὐτὸ τοῦτο κατ' αὐτοῦ γίνεται. εἰ γὰρ ἐξέτηκε τοῦ χει-
 μῶνος τὸν ποταμὸν διὰ τὸ προσχωρεῖν, δὴλον ὅτι τοῦ γε θέρους,
 61 ὀπηνίκα ἔσθῃ κατ' αὐτοῦ, παντελῶς ἀναρπάσας ὄψεται ἄν. οὐ γὰρ 30
 ἄλλον γέ που τρόπον ἐγγυτέρω τῆς γῆς ἐνὶ γίνεσθαι φῆσαι τὸν

1 εὐρημένον A: om. SDUT 2 φασίν] nescio quem dicat; cf. p. 287, 21
 sq. 6. 7 οἱ παροισιαζόμενοι ci. Cobet Mnem. IX 435, falsus; cf. or. XXVIII
 § 1 7 ἀνὴρ Ddf.: ἀνὴρ O; cf. Paroem. Gr. I 315; II 656 17 νεῶ sic A':
 νεῶ O 19 συνῆμι AST(-η) τε] δὲ A' (corr. A') 21 ἐλλείπων A': ἐλλάμ-
 πων SDUTA' mg.; 'tam accurate solis orbis medium tenet in puteo, ut undique
 eodem interiecto intervallo ab ora aquae distet'; ex iis, quae de hac re Wiede-
 mann l. c. p. 118 adnotat, apparet Aristidem haec sua auctori antiquiori debere
 22 τε] respondet ἔπειτα v. 26 (Rsk.) 23 δὴ] δεῖ T 27 τὸ US² (Junt.): τοῦ
 AS⁴DT 28 κατ' αὐτοῦ] contra Herodotum 30 κατ' αὐτοῦ] malim κατ' αὐτόν,
 cf. Herod. II 24 τῆς γὰρ ἄν ἀγχοτάτω τε ἢ χώρης οὗτος ὁ θεὸς καὶ κατὰ ἦντινα

ἤλιον ἢ ὅταν εἰς κάθετον ὑψωθῆ, ἐπεὶ ὅτι γε οὔτε τῆ Αἰβύη πλη-
 σιάζει ποτὲ ὁ ἥλιος οὔτ' ἄλλω μέρει τῆς γῆς οὐδενὶ ῥαδίως ἄν
 τις ἔχοι μαθεῖν. οὐ γὰρ μέρη τῆς γῆς ἐπέρχεται δήπου τὰ μὲν
 5 φέρους, τὰ δὲ χειμῶνος, ἀλλ' ἡ γῆ μᾶλλον ἐν μέρει τῆς ἐκείνου
 περιφορᾶς ἐστίν. ἀλλ' ἀπέχει μὲν τὸ ἴσον πάσης αἰεὶ τῆς γῆς,
 οἷς δ' ἄν ὑπὲρ κορυφῆς ἰσθῆται τὰ μεσημβρινά, τούτοις πλεῖστην
 φέρει τὴν φλόγα. φαίνεται τοίνυν οὐκ ἐπέχων οὐδὲ ἰστάς, οὐδ' 62
 ἀναρπάζων τὸν ποταμὸν τότε οὐδ' ἐλάττω ποιῶν ἐκ μελιζονος,
 ἀλλ' αὐξανόμενον καὶ προσθήκην αἰεὶ τῷ ζεύματι λαμβάνοντα
 10 ἐφορῶν † οὐς οὐ θαναμάξεις· καίτοι πότε λοιπὸν τήκεσθαι φή-
 σομεν τῆ θέρμη τὸν Νεῖλον, εἰ ὑπὸ γε τὴν τοιαύτην ἀκμὴν ἀνίων
 948 J δρᾶται; ὑποστρέψας τοίνυν ὁ ἥλιος ἐκ τροπῶν ἐπ' Αἰθιοπίας χω- 63
 ρεῖ — λέγω δὲ πως καθ' Ἡρόδοτον... τῷ ζήματι —, ὥστ' αἰεὶ τοῖς
 ἀνωτέρω ταῦτόν τοῦτ' ἔχων σχῆμα πορεύεται· ταῦτα δ' ἐστὶν ἡ
 15 τοῦ ποταμοῦ πορεία, ὥστ' αἰεὶ παρηρεῖτ' ἄν οὐκ ὀλίγην μοῖραν
 τοῦ ὕδατος καὶ κατὰ μικρὸν ἐξήραινεν ἄν, οἷς τοῦναντίον φαίνεται
 ποιῶν, εἰ τοῦτ' ἄρα εἰπεῖν δεῖ· μᾶλλον δ' οὐχ ὁ ἥλιος, οἶμαι,
 φαίνεται ποιῶν, ἀλλ' ὁ Νεῖλος τοῦναντίον, εἴτ' οὖν ποιῶν εἴτε
 20 πάσων δεῖ λέγειν. δεῖον γὰρ αὐτόν λήγειν κατὰ μικρὸν πρὸς τὴν
 τοῦ ἡλίου κίνησιν, ἀρξάμενος αὐξάνεσθαι αὐξεῖ κατὰ μικρὸν αὐτὴν
 τὴν ἐπίδοσιν, καὶ τὴν αὐτὴν ἀρχὴν καὶ τὴν αὐτὴν ἀκμὴν ὁ μὲν τοῦ
 καύματος, ὁ δὲ τῆς ἐπιρροῆς παρέχεται.
 'Ἄλλ' ἄγε δὴ μετὰβηθι', Ἐφόρου δὲ τοῦ φιλοσόφου καὶ σο- 64

3 μέρη A: μέρει SDUT 4 ἀλλὰ ST 5 αἰεὶ A¹ (corr. A^r); item v. 9.
 13. 15 7 ἀπέχων DU¹ οὐδὲ ἀναρπάζων A 10 οὐς οὐ A¹, οὐς σν sic
 A^r (postea prior lectio restituta), οὐς SDUT; ὁ σὺ ci. Rsk.; ὡς θαναμάζων, ni
 forte plura desint? Canter; ἐφορῶν sc. ὁ ἥλιος lacunam indicavi; vn. ὑπο-
 στρέψας — χωρεῖ paraphrasis (quare πως) sunt Herodot. II 25 προηῖνομένον
 — ὀπίσω, non ipsa Herodoti verba; requiritur ergo Ἡρόδοτον (εἰ καὶ μὴ
 χρώμενος αὐτοῦ) τῷ 13 τοῖς] ο in ras. U¹, τῆς T 17 εἰ τοῦτ' — 18
 ποιῶν] om. DU¹ (add. U² in mg. inferiore) 19 δεῖον γὰρ κτ[ε.] sententia
 (propter Reiskium moneo) haec: non modo non imminuitur sensim sub sole Nilus,
 sed postquam crescere incepit, ipsos incrementi gradus sensim maiores reddit,
 ita ut et Nilus et sol eodem tempore et initium et cumulum ille incrementi hic
 aestus praebeant 23 ἀλλ' ἄγε — 284, 1 ἄεισον] cf. Hom. ῥ 492 et p. 166, 4
 Ἐφόρου] Diod. I 39 Ἐφορος δὲ καινοτάτην αἰτίαν (cf. p. 290, 7 γνώμην καινήν;
 ergo ipse Ephorus hac voce usus de sententia sua gloriatus erat) εἰσφέρων... φησὶ
 γὰρ ἅπασαν τὴν Αἴγυπτον ποταμόχωστον οὐσαν καὶ χαίνην, ἔτι δὲ κισρωδὴ
 τὴν φύσιν ῥαγάδας τε μεγάλας καὶ διηνεκεῖς ἔχειν· διὰ δὲ τούτων εἰς ἑαυτὴν
 ἀναλαμβάνει ἵγροῦ πλῆθος καὶ κατὰ μὲν τὴν χειμερινὴν ὥραν συνέχειν ἐν ἑαυτῇ
 τοῦτο, κατὰ δὲ τὴν θερινὴν ὥσπερ ἰδρωτάς τινας ἐξ αὐτῆς πανταχόθεν ἀνιέναι
 καὶ διὰ τούτων πληροῦν τὸν ποταμόν; cf. praeterea FHG. I p. 263 frg. 108

φου 'κόσμον αἰσον', ᾧ κεκόσμηκεν ἀνὴρ αὐτόν τε καὶ τὴν συ-
 γραφήν. καίτοι δέδοικα μὴ γελοιότερος ὁ περὶ ὧν ἐλέγχειν ᾧ
 τοῦ φάσκοντος εὐρεῖν· εἰ μὲν γὰρ μὴ πολὺ μὲν Καταδούπων ἄνω,
 πολὺ δ' ὧν ἴσμεν τόπων ἐτι τὴν ἐπίδοσιν κατήγεν ὁ Νεῖλος, τάχ'
 ἂν τις προσεῖτο τὴν ὑπόνοιαν ὡς ἄρα ἐκ τοῦ Αἰβυκοῦ ὄρους καὶ 5
 τοῦ Ἀραβίου τὸ ὕδωρ ὑποχωροῦν εἰς τὸ κάτω πληροῖ τὴν Αἴγυ-
 πτον μέσην τε καὶ κοίλην οὖσαν, ἃ φησὶν ἐκεῖνος τὴν Θέρμην αἰ-
 66 τῶμενος. νῦν δ' αὖ καὶ οἱ μηδεπώποτε ὄνομα ἀκούσαντες Ἐφρό-
 ρου τοῦτ' ἴσασιν ἐκ πολλῶν ἡμερῶν πλοῦ κατιόντ' αὐτόν ἀνωθεν
 ὑψηλὸν καὶ περὶ τε αὐτοὺς Καταδούπους θανμαστὸν αἰρόμενον 10
 καὶ τὸ μεταξὺ Συήνης καὶ Ἐλεφαντίνης, ὁθεν περ τῶν Αἰγύπτου
 μερῶν ὁ κληθεῖς ἂν ὑφ' Ἑλλήνων Ἐρμῆς ἀρχεται, θανμαστῶ
 κτύπῳ διεξιόντα καὶ πληροῦντα, τριάκοντα πήχεις ἄγοντα ὡς μέ-
 66 σως εἰρησθαι. πῶς οὖν τὸ ἐκ τῶν ὄρων τῶν ἐνθεν καὶ ἐνθεν 465 D
 κλειόντων τὴν Αἴγυπτον ὕδωρ τοσοῦτον κάτω τῆς ἀναβάσεως 15
 τοῦτ' ἔστι τὸ ποιοῦν τὴν ἀνάβασιν, καὶ τὸ αὐτὸ ἅμα μὲν πληροῖ
 τὴν Αἴγυπτον ὑπορρέον, ἅμα δὲ ὑπὲρ κορυφῆς Αἰγύπτου τοσοῦ-
 τον φαίνεται κατὰ νότον τοῦ ἀρχαίου ὕδατος φερόμενον, εἰ μὴ καὶ
 Ἐφορος τοῦτ' ἐρεῖ καὶ προσθήσει τῷ σοφῷ ὅτι ὡσπερ ἐκ τῶν
 ὑψηλοτέρων εἰς τὸ κοῖλον καταρρεῖ τὸ ὕδωρ, οὕτως πάλιν ἐκ τῶν 20 349 J
 κοίλων ἀναστρέφει πρὸς τὰ ὑψηλά, καὶ ἀρξάμενος ἐκ θαλάττης ὁ
 ποταμὸς αἰθίς ὑποστρέψας ἐπὶ καταρράκτας καὶ Μερόην ἀνω
 φέρεται, ὡσπερ τις ἐν προσάντει δολιχὸν τρέχων. ταῦτα δὲ οὐδ'
 ἂν τοὺς αὐτοῦ πολιτας οἴμαι πείθοι λέγων. καὶ δὴ τοῦτο τὸ
 ἰσχυρὸν ἔω, καίτοι φασὶ καὶ τὰς κλοπὰς ἄχρι τούτου δεῖν ἐλέγ- 25
 67 χειν, ἕως ἂν τις τὰ φώρια ἐν τοῖν χειροῖν ἔχοντα ἀποδείξῃ. ἀλλ'

1 ἀνὴρ Ddf.: ἀνὴρ O αὐτόν AS¹U a. corr. 2 ᾧ A a. corr., ᾧ D
 3 εἰ μὴ γὰρ πολὺ U κατὰ δούπον A¹, κατὰ δούπων A¹ S a. ras. 6 ἀρα-
 βηκοῦ U¹, ut vid. 13 μερῶν ex μέτρων corr. A pr. m. Ἐρμῆς] amplae
 partis Aegypti appellationem significari patet; Ἐρμού vero Graeci nomen
 non quadrat; quare W. Spiegelberg (per litteras) recte videtur haec con-
 iecisse: Aristidem superiorem Aegyptum significare; quae cum apud homines
 seriores 'marēs' (i. e. regio meridionalis) audiret, nomen barbarum 'marēs' a
 Graecis in Ἐρμῆς transformatum esse. qua sententia probata optime intellegitur
 cur tam caute (ἂν κληθεῖς) ipse Aristides loqui voluerit 14 διεξιόντα καὶ πλη-
 ροῦντα] ad τὸ μεταξὺ referenda 15 τῆς ἀναβάσεως] eius regionis, unde in-
 crementi initium fit 20 οὕτω U 23 προσάντι S¹ 24 αὐτοῦ SUT;
 Cumaei ἀναλοθητοί: Strab. XIII 622 25 φασὶ] proverbium ignotum, nisi verba
 potius oratoris cuiusdam sunt 26 φώρια a. ras. et A et S τοῖν χειροῖν
 AS: ταῖν χειροῖν DT, ταῖς χειοῖν (sic) U; ἔχοντα sc. τὸν κλέπτῃν ἀπο-
 δείξει U

5 ετερον εῦρηδες· αὐτὸ γὰρ τοῦτο πρῶτον τὸ νομίζειν ἢ τὴν Ἀρά-
 βιον ταύτην τὴν θρεινὴν ἢ τὴν Λιβυκὴν ὕδατος μεστήν εἶναι τις
 λόγος; ποῖαι γὰρ ἢ ἐνταῦθα ἢ ἐκεῖ πηγαί; τίς δ' ὅσον ἔννοια
 10 ὕδατος ἐν τοῖς χωρίοις τούτοις; ἃ γ' ἐστὶ ξηρότερα καὶ ψεδνό-
 τερα παντὸς οὐ τις ἂν εἰκάζων εἶροι, ὥστ' ἐν γε τῇ Ἀραβικῇ καὶ
 ἢ περιβόητος αὕτη λιθοτομία ἢ πορφυρεῖτις ἐστίν· ἐργάζονται δ'
 αὐτὴν ὡσπερ καὶ τὰς ἄλλας δῆπου κατάδικοι· ἀλλὰ τούτους γε,
 ὡς φασιν, οὐδεὶς φρουρεῖ, [οὕτω σφόδρα ὕδατός ἐστιν ἄπορος,
 ὑφ' οὐπερ καὶ ἠρήμωται,] ἀλλὰ φόβῳ τοῦ καυθῆσεσθαι ζῶντες, ὁ
 15 δεῖ παθεῖν ἂν τις φεύγων ἀλῶ, μένουσιν οἱ μένοντες τῶν μεταλ-
 λέων· καὶ ὁμως εἰσὶν οἱ καὶ τοῦθ' αἰροῦνται μᾶλλον ἢ διὰ παν-
 τὸς τοῦ χρόνου κάεσθαι· τῷ γὰρ ὄντι τοῦτ' εἶναι τὸ κάεσθαι
 466 D ζῶντα. οὕτως διὰ παντὸς ὁ χῶρος ἀμμώδης ἐστὶ καὶ διυρῆ. ὅλως 68
 15 δὲ τί δὴ ποτε οὐ καὶ πάντες οἱ ποταμοὶ μελῆους ἑαυτῶν τοῦ θέ-
 ρους γίγνονται τῷ λόγῳ τούτῳ; εἰ γὰρ ὁ ἥλιος εἰς τὰ κοῖλα τῆς
 γῆς τὸ ὕδωρ ἀπωθεῖ, ἢ δὲ γῆ μεστή γιγνομένη τελευτῶσα ἐπι-
 κλύζεται αὐτῇ δι' αὐτῆς, τί δὴ ποτ' οὐκ εἰσὶν ἐν ἀκμῇ τοῦ καύ-
 ματος οἱ ποταμοὶ μέγιστοι, πάντες ἐν τοῖς κοίλοις ὄντες τῆς καθ'
 20 αὐτοὺς ἕκαστοι γῆς; ἀλλ' ἀντὶ τοῦ μέγιστοι τότε εἶναι τότε εἰσὶν
 ἐλάχιστοι. καὶ μὴν καὶ περὶ ἄλλους δῆπου ποταμοὺς ἑτερά ἐστίν 69
 ὄρη καὶ οὐ μόνον οὐκ ἐλάττω τούτων, ἀλλὰ πρὸς τῷ μελῆζω σαφῶς
 ἔτι καὶ ὑγρότερα καὶ πολλῶ, ὡς δῆλον τοῖς τε δένδροισι τοῖς ἐπι-
 πεφυκόσι καὶ ταῖς εἰς τὸ φανερὸν ἀπορροεῦσαις νοτίσιν. πῶς
 25 ὄν οὐ τὰ ἄμικτα μίγνυται, εἰ γε ἀπελαθήσεται μὲν εἰς βάθος
 τῆς γῆς τὸ ὕδωρ, τηρικαῦτα δ' ὑψοθήσεται διὰ τὸ αὐτὸ τοῦτο;
 καὶ ὡς εἰοικεν, ὁ αὐτὸς ἥλιος τὸ μὲν Ἀράβιον καὶ Λιβυκὸν ὄρος
 ἐξίποῖ καὶ τὸ ὕδωρ ὠθεῖ κάτω, ἐν Αἰγύπτῳ δὲ τὸ αὐτὸ τοῦτο
 35 ὕδωρ ὑψοῦμενον περιορᾷ. ποῦ δὲ καὶ ἡ χώρα μεστή γίγνεται 70
 κάτωθεν, ὧ σοφίας κεφάλαιον; ἢ γε οὕτως ἔρρωγεν καὶ διεσπρηκεν
 30 εὐθύς ἐκ τροπῶν τῶν ἠρινῶν ὥστ' εἶναι μόνον οὐ χάσματα καὶ χα-
 ράδρας ἀπασαν καὶ μηδὲ τοῖς ὑποζυγίοις ἀκίνδυνον τὴν πορείαν
 εἶναι. πῶς ὄν αἱ πόρρω τοῦ Νείλου, φησί, λίμναι πληροῦνται,
 εἴπερ ἐξ ὄμβρων ἢ χιόνος λυθείσης αἴρεται; τοῦτο δ' εἰ τὰ μά- 71

3 prius ἢ om. DU 6 ἢ — πορφυρεῖτις] prope montem Claudianum (CIG.
 4713); cf. O. Schneider, naturwiss. Beiträge z. Geogr. u. Kulturgesch. (1883)
 p. 81 sqq. 8 οὕτω — ἠρήμωται seclusi, interpretamentum vv. οὕτως — διυρῆ
 v. 13 9 ἠρήμωται A: ἠρήμωνται SDUT καθῆσεσθαι S¹ 11 οὐ] in ras.
 U² (ἢ U¹ ni fallor), εἰ D 13 οὕτω DU 16 ἀπωθεῖ τὸ ὕδωρ D 17 αὐτῆς
 A¹: αὐτῆς O 19 τοῦτ' εἶναι τότε D 20 ἐστίν] εἰσὶν D 27 ἐξίποῖ Ddf.:
 ἐξείποῖ S¹, ἐξείποῖ A¹ (ἐξεί ποῖ A¹), ἐξίποῖ D; ἐξοπτοῖ U (at πτ in ras. pr. m.)
 TS²; ἐξοπτει Junt.; ἐξοπτει ci. Canter (prob. Ddf.)

λιστα ἀδύνατόν ἐστιν, οὐδὲν μᾶλλον τῷ γε Ἐφόρου λόγῳ συνθεῖ.
 ἐστι γὰρ καὶ μήτε ἐξ ὀμβρων μήτ' ἐκ χιόνος αἴρεσθαι τὸν ποτα-
 μὸν καὶ μὴ τοῦτ' αἴτιον εἶναι, τὸ τὴν ἰκμάδα εἰς αὐτὸν ὑπορρεῖν.
 72 οὐ μὴν ἀλλ' ἔμοιγε καὶ πᾶν τοῦναντίον ἤπερ ἐκείνῳ δοκεῖ, τὴν 5
 μὲν ἄνωθεν ἐπιρροὴν μηδὲν μᾶλλον κωλύειν οὐτός ὁ λόγος, τὴν
 δ' αὐτόθεν πληρῶσιν παντελῶς ἐξελέγχειν ὡς ἐστὶν γέλως. τὸν
 μὲν γὰρ ποταμὸν, ἕως ἂν ἀπῆ τᾶλλα αὐ κωλύει, εἰκὸς ἐστὶν καὶ 457 D
 ὑπὸ τῆς χιόνος καὶ ἐξ ὀμβρων ἀξανάμενον κατιέναι, κατιόντος
 δ' αὐτοῦ τὴν γῆν πληρομένην καὶ διοιδοῦσαν ἀφιέναι κάτω νοτί-
 δας εἰς τὰ πλάγια, οὐ διὰ τὴν θέρμην οὐδ' ὑπὸ τοῦ ξηραίνεσθαι 10
 — γελοῖον γὰρ τὴν αὐτὴν οὐκ ἔχουσαν τὸ ἀναγκαῖον ὕδωρ ἀπο-
 στέλλειν τὸ περιττὸν ἐτέρωσε —, ἀλλὰ τοῦναντίον τῷ πλεονάζοντι
 72 παρέχουσαν τοὺς ἐγκωροῦντας ἀδήλους ὀχετοὺς. εἰ δ' ἡ κοιλότης
 ἢ τῆς συγκεκλεισμένης ὑπὸ τῶν ὀρῶν χώρας παρεῖχε τὴν αἰτίαν,
 οὐκ ἂν ἐπληροῦντο αἱ πόρρω δήπου λίμναι τοῦ ποταμοῦ· καὶ 15
 τοῦτου μάρτυς αὐτὸς Ἐφορος. φησὶ γὰρ φεύγων τὸν ἔλεγχον ὡς
 ἄρα οὐ δυνατόν τοῦτο συμβαίνειν περὶ τὴν ἄλλην γῆν, διὰ τὸ μήτε
 κοίλην εἶναι μήτ' ἐπίκρητον ὥσπερ τὴν Αἴγυπτον, ἀλλ' ἀρχαίαν
 τε καὶ ὡς ἐκεῖνος κέκληκεν 'αὐτοπαγῆ'. τοῦτο δὴ δῶμεν ἀληθὲς
 73 εἶναι μέχρι γούν τινός· ἐστὶ δ' οὐδὲν μᾶλλον. οὐκοῦν αἱ μὲν 20
 ἐγγὺς τοῦ ποταμοῦ καὶ κατ' αὐτὴν (τὴν) Αἴγυπτον λίμναι οὐκ ἀφ'

1 ἀδύνατόν O; δυνατόν ci. Rsk., falsus; argumentatio Ephori haec erat: 'ut Nilus ita lacus procul a Nilo siti una cum Nilo aqua implentur; unam eandemque causam igitur utrique incremento necesse est subesse; atqui lacus imbribus illis demissis vel nivibus dissolutis impleri ineptum est; ergo fieri non potest, ut Nilus imbribus nivibusque augeatur: sequitur eam quam ego dixi causam (nempe terram aquas primum imbibere, tum quas imbibisset reddere) veram esse'. Huic Aristides adversatur: 'ut altera illa causa falsa sit, tamen minime sequitur hanc alteram esse veram; sed est vera illa.' quae sic adornata voluit orator: ut concedam hoc fieri non posse (ἀδύνατον), tamen Ephori causae non convenit (συνθεῖ, non 'non evenit', ut vult Schmid p. 207); fieri enim potest, ut neque fluvius imbribus nivibusque augeatur (quod ceteri autumant), neque ea sit incrementi causa quam Ephorus dixerat, aquas subterraneas illas in Nilum transmitti. at ratio illa Ephori e lacuum incremento repetita minime impedit, quominus Nili incrementum imbribus fieri sumamus; immo ipsa illa ratione, quae ad aquas terrae visceribus inclusas refugit, subvertere licet Ephori sententiam incrementum hinc (v. 6 αὐτόθεν, unde Ephorus dixerat; cf. p. 289, 22) fieri; verisimile enim est canalibus subterraneis lacus illos cum ipso fluvio coniunctos esse, coniunctos necessario Nili incrementi, quod imbribus nivibusque fit, participes fieri συνθεῖ UT¹ p. corr.: συνθεῖ (vel -ῆ) ASDT¹ a. corr. 2 καὶ sic O (at s. l. add. U¹; om. Junt) χιόνος] χειμῶνος U 5 μηδὲν UTS²: μηδένα AS¹D 6 πληρῶσιν AS¹D 9 ἀφιέναι U 12 περισσόν T 13 παρέχουσαν A: παρέχουσα SDUT ἐγκωροῦντας S 15 αἱ A: om. SDUT 21 τὴν add. Rsk.

αὐτῶν ἀρχονται δῆπουθεν, ἀλλ' ἐκ τοῦ ποταμοῦ πᾶσαι, καὶ διώ-
 ρυχες εἰς αὐτὰς φέρουσιν, ἐάν τ' Ἐφόρος φῆ ἐάν τε μὴ, ὥστε
 ταύτας μὲν οὐδὲν ἀπεικὸς μετέχειν τῆς αἰτίας, ἥτις ἂν ἢ τῷ πο-
 851 J 5 ταμῷ τῆς ἀναβάσεως. ἢ τε γὰρ Μοίριδος ἕμνη καὶ αἱ πρὸς τοῖς 74
 τῆς Ἀλεξάνδρου πόλεως Μάρεια, ἐξ ἀρχῆς τε εἰσιν τοῦ Νείλου
 κόλποι καὶ τῆς ἀναβάσεως μετέχουσιν, ὅταν κατὰ τὰς διώρυχας
 εἰσπέσῃ τὸ μέρος τοῦ δεύματος· ἢ δ' αὖ Σερβωνίς ἕμνη περι-
 10 φανῶς ἐξω τῶν ὄρων τούτων ἐστίν· ὑπερελθόντι γὰρ Πηλούσιον
 καὶ τῶν ὄρων τῶν συγκλειόντων τὴν Αἴγυπτον θάτερόν ἐστι πρὸς
 Ὀστρακίνην βαδίζοντι, ἥπερ ἐστὶ μέση μάλιστα τῆς ἀνύδρου
 468 D τῆς Ἀραβικῆς. εἰ μὲν οὖν καὶ εἰς ταύτην ἐκ τῶν ἀνωθεν τόπων
 ἐρχεται τοῦ Νείλου τις ἀπόρρους, οὐδὲν δέομαι λέγειν· ὅτι δ'
 ἐκφεύγει τοὺς ὄρους τοὺς Ἐφόρου δῆλον ἐξ ὧν εἶπον. ὥστε δυοῖν 75
 15 θάτερόν περιπίπτει· εἰ μὲν γὰρ [οὐ] δέχεται τοῦτον τὸν λόγον
 οὐδ' εἰς ἐλεγχον τίθησιν, δεῖ δεικνῦσιν αὐτὴν ἐξω τῆς κοίτης χώ-
 ρας οὖσαν, τί οὐ καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν ταυτὸν τοῦτ' ἐδειξε
 γιγνόμενον, εἴπερ παρὰ τῆ θέρμῃ μόνῃ τὸ αἰτίον ἐστίν; εἰ δ' οὐκ
 20 ἀξιοῖ ζητεῖν ἐτέρωθι ταυτὸν τοῦτο τῷ μὴ τὴν αὐτὴν εἶναι φύσιν
 τῆς χώρας, ἐξω τῶν ὄρων τούτων ἐστίν ἡ ἕμνη· ὥστε πῶς ἀξίε-
 ται; οὐκοῦν πρὶν δ' τὸ πρῶτον προῦκκετο σέψασθαι, πῶς δ' Νεῖ-
 λος ἀξάνεται, δεύτερον δεῖ ζητεῖν, πῶς ἡ ἕμνη κατὰ τούτους
 τοὺς λόγους. καὶ μὴν ὅτι γ' οὐδ' ἄλλως ἀληθῆ λέγει ταύτη τῆ 76
 25 προφάσει καταχρώμενος ῥᾶδιον γινῶναι. πολλαὶ γὰρ δῆπου καὶ
 ἄλλαι χῶραι γεγονάσιν ἐκ ποταμῶν ἐν τῷ παντί, ὡς ἀνάγκη
 πολλῆ καὶ κοίλας εἶναι καὶ ἀραιὰς τοῖς αὐτοῖς λόγοις τούτοις.
 καὶ τὰς μὲν ἄλλας παραλείπω, μία δ', ὧ Ζεῦ, πρὸ πυλῶν εὐθὺς
 ἦν αὐτῷ τῆς πατρίδος καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς. τὸ γὰρ περὶ Ἀάρισ- 77
 σαν πεδῖον θάλατταν εἶναι τὸ παλαιὸν πολλὰ τεκμηριῖ· καὶ ὅτι

1 ἐκ] αἰ D 1. 2 διώρυχες Canter: διώρυχασ O 5 ὑπὲρ] ad Nili fluxionem dictum; 'ante usque ad Pharum pertinebat' 6 Μάρεια Rsk.: μαρία O (sine acc. A) 10 τῶν ὄρων — θάτερόν] orientales Aegypti montes, Casios dictos (cf. p. 288, 13) 11 ἀνύδρου Kaibel ('sic Herodot. III 5, unde haec sua Aristides habet, addito aliunde Ostracines nomine'): ἀσπάρου O 13. 14 δὲ|ἐκφεύγει D 14 τοὺς ἐφόρου ASU: τοῦ ἐφόρου DT δῆλον ἐξ AS: δῆλον ὅτι ἐξ DUT 15 οὐ secl. Rsk. 19 ταυτὸν suspectum τῷ TS: τὸ AS'DU φύσιν εἶναι U 20 ὄρων legi: ὄρων O 23 λέγειν D 28. 29 Ἀάρισσαν] sc. τὴν Φρικωνίδα prope Cumam Asiae; cf. Strab. XIII 621 ὕδιον δέ τι τοῖς Λαρισσαίοις συνέβη τοῖς τε Καῦστριανοῖς καὶ τοῖς Φρικωνεῦσι καὶ... ἄπαντες γὰρ ποταμόχωστον τὴν χώραν ἔσχον, οἱ μὲν ὑπὸ τοῦ Καῦστρου, οἱ δ' ὑπὸ τοῦ Ἐρμου κτῆ.; eandem memorat or. LI § 4

μὲν πολλοστὸν ὁ Ἔρμος τοῦ Νεῖλου μέρος, εἰς ἕτερον λόγον τίθει
 τοῦτο, ὅτι δ' ἐκ τῶν αὐτῶν καὶ τούτῳ τοῦ Θέρουσ ἀΰξεσθαι
 προσήκει, καθ' αὐτὸν ἐλέγχεται. ὁρᾶται μὲν γὰρ τὰ κύκλω περι-
 ἔχοντα ὄρη τὴν χώραν, ὃ δὲ φεῖ δι' αὐτῆς ἀραιᾶς οὔσης καὶ πε-
 ποιηκῶς αὐτὸς ἐξ ἀρχῆς. τίνος οὖν ἕνεκα οὐ μόνον οὐκ αὖξεται 5
 τοῦ Θέρουσ, ἀλλὰ καὶ πολλῶν ἀπολείπεται τῶν οὐδ' ἐγγὺς ἐκείνῳ
 τοῦ χειμῶνος ὄντων; πολλὰκις δὲ οὐδ' ὄσον φεῖν ἔστιν αὐτῷ. καὶ
 ἕτερ' ἂν τις ἔχοι λέγειν μυρία τοιαῦτα· καίτοι πρὸς γε οὐς αὐτὸς 352 J
 ἀντιλέγει, καὶ ἐν ποιησάμενος παράδειγμα ἀπαλλάττεται· ἔστι δ' 469 D
 οὐ μὴδ' ὄνομα ἐπιενεγκῶν, ὥστε γινῶναι ἢ τὸν ποταμὸν ἢ τὴν γῆν, 10
 78 ὁμῶς ἀξιοῖ νικᾶν. 'ἀραιὰ γὰρ ἢ Αἴγυπτος καὶ ῥάδια λιβάδας
 διαδοῦναι'. ἀλλ' ὅτι μὲν οὐδ' ἄλλη πίων οὕτω καὶ μόνον ἀρχοῦν
 εἰπεῖν ἐῷ· ἀλλὰ τί φήσομεν περὶ τῆς ἐξῶ τοῦ Κασίου ταύτης ἧς
 ἐμνήσθην ἀρτίως; οὐ γὰρ δήπου καὶ ταύτην ἔργον εἶναι τοῦ
 ποταμοῦ, ἀλλ' ὁμῶς μετέχει τοῦ πράγματος· οὐ μὴν οὐδ' ὑπ' 15
 ἄλλου φραῖης ἂν αὐτὴν κεχῶσθαι ποταμοῦ, ἀνδρὸς γὰρ ἔστιν
 79 παρὰ τὴν λίμνην ἅπασα. καὶ μὴν οὐδ' οἱ τοῦτο πείθοντες περὶ
 πάσης Αἰγύπτου πειρῶνται πείθειν, ἀλλ' ὑπεξαιροῦνται τὴν γε
 ὑπὲρ κορυφῆς τοῦ Δέλτα τοσαύτην ὄσαν ἀρχαίαν εἶναι, καὶ οὐκ
 ἀπλῶς οὐδ' ὡς κοινὸν εἰπεῖν, ἀλλ' οὕτω διαφερόντως ἀρχαίαν 20
 ὥστε καὶ πρόωτην ἀνθρώπους ἐνεγκεῖν τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν, ἵνα
 μὴ τι λέγω πλέον. οὐκοῦν εἰ μὲν ἐν τῷ Δέλτα μόνῳ συνέβαινε
 γίνεσθαι τὴν ἀνάβασιν, εἰκὸς ἦν καθ' ἐν γέ τι τοῦτο πιστεῦσαι,
 εἰ δ' ἐν ἀπάσῃ γίγνεται καὶ τοσοῦτον περὶ τῶν πρότερον ὄσον
 τὸ ρεῦμα κατέρχεται, τί πρὸς λόγον ἔστι τὸ τὸν Νεῖλον ἄγειν γῆν 25
 80 καινὴν ἢ ποιεῖν; ἔτι τοίνυν οὐδὲ τῆς Αἰθιοπίας τε καὶ Αἰγύ-
 πτου ἢ αὐτὴ φύσις, ἀλλ' ἢ μὲν ὑπόψαμμός τε καὶ ξηρὰ καὶ κατὰ
 λεπτόν ἔστι συνεστηκυῖα, ἢ δ' οὕτω βαθεῖα καὶ πεπηγυῖα ὡς οὐ
 ῥάδιον εὐρεῖν ἑτέραν· ἀλλὰ μὴν ἀμφοτέρωθι ταῦτὸν γίγνεται. πῶς
 οὖν ταῦτα αἴτια περὶ ἀμφοῖν ἐγκωρεῖ λέγειν τῶν τοσοῦτον δια- 30
 φόρων; εἰ μὲν γὰρ ἢ τῆς Αἰγύπτου φύσις αἴτια, οὐκ ἦ γε τῆς

1 ἔρμος AST 5 αὐτὸς TU¹ p. corr. S²: αὐτοσ AS¹DU¹ a. corr.
 6 τῶν/οὐδ' S, τῶνδ' οὐδ' D 9 ἀντιλέγοι D 11 ἀραιὰ — διαδοῦναι
 Ephori verba sunt 14 ἀρτίως] cf. p. 287, 10 sqq. 17 ἅπασαι D πείθοντες]
 πείθονται D, ut vid. 21 τῶν — Ἀσίαν] veterum eos sequitur, quibus dimidiatus
 orbis (Europa altera pars) 22 μόνον D 23 γίνεσθαι ASUT 24 τῶν T,
 τ' ἄνω ASU, τ' ἄνω D 26 τε Rsk.: γε O (in A γ in ras. ut littera, quam
 a linea dicunt) 30 τῶν τοσοῦτον — 289, 4 τοῖς περὶ U² in ras. maxima
 τοσοῦτων S¹D 31 ἢ (ante τῆς) om. D

Αἰθιοπίας, ὡς ἔοικεν, ὄθεν πρόπαλαι κελίηται· εἰ δ' ἡ τῆς Αἰ-
 470 D θιοπίας φύσις αἰτία, τί δεῖ λέγειν ὡς ἡ Αἴγυπτος κοίλη καὶ ὑπὸ
 τῶν ὄρων συγκλείεται; οὔτε γὰρ ἐν ταύτῃ τὸ αἴτιον οὐδ', ὡς
 ἔοικεν, τοῦτο. καὶ μὴν καὶ τοῖς ἄνω καταρρακτῶν τοῖς περὶ Ψέλ- 81
 5 χιν κέλνεται τὸ πρὸς ἐσπέραν τοσοῦτον ὥστε μηδ' ἐγγὺς εἶναι τὸ
 βάθος τῆς χώρας τῷ θείθρῳ. ἔστι μὲν γὰρ ὄφρὺς ἀμμώδης,
 ἀπειρῶσα τὸν ποταμὸν πρὸς τὴν κάτω πᾶσαν χώραν, τελευτᾷ
 δ' εἰς πολλῶ βαθύτερον τὸ πρὸς ἐσπέραν· ὥστ' εἰ τῆς γῆς νοτίς
 858 J ἦν τὸ ὕδωρ, οὐκ ἂν εἰς τὸν ποταμὸν εἶχε συρρεῖν, ἀλλ' ἐξεχεῖτ'
 10 ἂν ἐπὶ θάτερα τοῦ ποταμοῦ. ἦκουσα δὲ ἔγωγε καὶ τῆς Παλαι- 82
 στίνης Συρίας ἐν Σκυθῶν πόλει περὶ τὸν τόπον, ὃς τὰς τε δὴ βα-
 λάνους τῶν φοινίκων τὰς ὀνομαστάς καὶ τὸν ὄπδον φέρει, λιμνην
 εἶναι, ἣν, ἐπειδὴν ὁ Νεῖλος ἀνέλθῃ, σημαίνειν· καὶ γὰρ τὸ ῥῆμα
 τοῦτ' ἦν τῶν ξένων, ἔλεγον δὲ ὡς αὐξανομένης. εἰ μὲν οὖν καὶ
 15 αὕτη μεταξὺ Λιβύης καὶ Ἀραβίας ἐστὶν ἡ γῆ ἢ κοιλοτέρα τῆς
 ἄλλης ἀπάσης, δῶμεν ἀληθῆ λέγειν Ἐφορον· καίτοι τοσοῦτόν γε
 ψεύδεται, εἰπὼν μὴ δεῖν ἄλλοθι ζητεῖν, μὴ γὰρ εἶναι ταῦτόν. εἰ 83
 δὲ πολλαὶ ταύτης ὄσαι κοιλοτέραι, εἰ καὶ μὴ ἐπὶ μακρόν, ἀλλ'
 471 D οὖν ἔστ' ἐφ' ὅσον γε, ὅμως δὲ τοῦτ' οὐχὶ πάσχουσιν, ἄλλο τί σοι
 20 σκεπτέον τὸ αἴτιον τῆς ἀναβάσεως, ὡς οὔτε τὴν ἀραιότητα τῆς
 γῆς οὔτε τὴν κοιλότητα λέγειν ἐνὸν φαίνεται, ἀλλὰ ταῦτα καὶ
 πάντων ἥκιστα. εἰ γὰρ ἐγγίγνετο αὐτόθεν ἡ πλήρωσις, οὐκ ἂν οὔτε
 τὰς λιμνας τὰς ἔξω τοῦ ποταμοῦ συνέβαινεν ἀΰξεσθαι οὔτ' ἀν-
 τὸν ὑποῦσθαι τοσοῦτον ὥστ' ἐπικλύζειν ἅπασαν τὴν εἴσω τῶν
 25 ὄρων τούτων γῆν οὕτω λαμπρῶς ὥστε τοὺς πλέοντας νύκτωρ τοῖς
 ἄστροις ἐστὶν ἢ τεκμαίρεσθαι. ὁμοιον γὰρ ἐστὶ τοῦτό γε ὥσπερ
 ἂν εἴ τις ἐκ τῆς κοτύλης τὸν ἀμφορέα πληροῦσθαι πείθῃ, ψιλὸν

1 ὄθεν — κελίηται] unde Nilus incrementi initium longe prius capit, quam
 in Aegyptum devenit 4, 5 ψέλχιν sic O 5 κέλνεται D (Junt.) 5, 6 τῆς
 χώρας τὸ βάθος D 6 ὄφρὺς ἀμμώδης] cf. Wiedemann l. c. p. 66 ἀμμώ-
 δεισ U 9 ἐξεχεῖτ' D 10 δ' D 11 Σκυθῶν πόλει] palmularum (cf. or. IL § 24)
 et opobalsami (or. XLVIII § 10), quae fertilissima regione Tiberiadis et vallis Iordani
 fluminis superioris nascuntur (Nowack, Hebr. Arch. I 62. 64, adde Theophr. c. p. VI
 18, 2; Justin. XXXVI, 3, 3. 4), patriam dixerint Graeci Scythopolim (Bethsean
 Galileae), ut quae in trivio magnarum comœntium viarum sita esset; quae de
 lacu quodam illius regionis cum Nilo coniuncto orator tradit, ea commenticia ipsi
 relata refert; fama fortasse inde conflata, quod lacus Asphaltites (p. 291, 27 ῥά-
 λαττα ἄγονος i. e. 'Mare mortuum') alio anni tempore alius est altitudinis et
 quod Arabes de subterraneo quodam eius emissario fabulosa referebant (Nowack
 l. c. p. 46 sq.) 14 ξένων] λέξεων D 15 αὕτη D ἢ Rsk.: ἢ O 16 γε
 om. D 19 ἀλλ' ὅτι A¹ (corr. A²) S¹D; cf. p. 272, 17 21 οὔτε Ddf.: οὐδέ
 O 25 ὄρων legi: ὄρων O; cf. p. 287, 20 26 ἢ sic A¹ (corr. A²)

84 ἐκ ψιλῆς, αὐτὸν ἐξ αὐτῆς. ἀλλ', οἶμαι, κατιόντος τοῦ ποταμοῦ
 μεγάλῳ τῷ μέτρῳ καὶ τῆς γῆς οὐχ ἱκανῆς οὔσης τὸ ὕδωρ χωρεῖ
 μέχρι τοῦ δεχομένου, τὴν διέξοδον αὐτὸ αὐτῷ ποιοῦν. διὰ τοῦθ'
 αἶ τ' ἔξω πηγὰι προσλαμβάνουσιν πίδακας ἐκ τοῦ ποταμοῦ καὶ εἰς
 τὰ ἔθνη τὰ πλησίον αἰσθησις τῆς ἀναβάσεως ἐρχεται, καὶ συνδια- 5
 δέχεται τὰ σχολάζοντα, ὥσπερ ὅταν οἴκημα πληρωθῆ.

85 Τοσαῦτα δὲ ἡμῖν καὶ πρὸς τὴν Ἐφόρου σοφίαν καὶ γνώμην
 καινὴν εἰρησθῶ, ὅτι καὶ μόνος ἦφοθαί φησιν τῆς ἀληθείας. ἦσθην
 δὲ θαλάττῃ γλυκεῖα Λιβύης ἐπέκεινα εἶσω ῥεοῦση διὰ τοὺς ἐτη-
 σίας καὶ ταύτης καὶ κροκοδείλοις καὶ μύθοις Μασσαλιωτικοῖς ἀντὶ 10
 τῶν Συβαριτικῶν. εἰ γὰρ μὴ συνῆς, ὃ χαριέστατε Εὐθύμενες, —
 εἰ ταῦτ' ἀληθῆ Ἐφορος λέγει σοὶ φάσκων δοκεῖν —, ὅτι οὐ λυεῖς 472 D
 ἀπορίαν, ἀλλὰ κινεῖς μείζω καὶ ἀτοπωτέραν τῆς ἐξ ἀρχῆς, πῶς 354 J
 οὐκ ἀληθῶς ἔξω στηλῶν καὶ Γαδείρων φῆσει τις ἐπισκόπτων
 εἶναι σοι τὸν νοῦν, <ῆ> ὥσπερ τὴν Θοῤῥιτάν φασὶν ποτ' ἐκεῖνο 15
 εἰς Θαλῆν εἰπεῖν, εἰ ποταμὸν φεύγων ἀγνοεῖς εἰς τὴν θάλατταν
 ἐμπιπτῶν [ἀνῆρ ὁ σκόπτων ἐρεῖ]; τί γὰρ δὴ ποτ' εἰ μὲν τις
 ποταμὸς τοῦ θέρους ἀΐξεται μόνος τῶν ἄλλων θανασιόμεθα καὶ
 τὰς αἰτίας ζητήσομεν, θάλατταν δ' οὐ πολλῶ μᾶλλον θανασιό-
 86 μεθα εἴ τις ἐστὶν γλυκεῖα μόνῃ τῶν πασῶν; καὶ μὴν οἱ ποταμοὶ 20
 μὲν εἰ καὶ τὴν αὐτὴν ἔχουσι φύσιν τὴν τοῦ ῥεῖν, ἀλλ' οὖν χωρὶς
 γε καὶ καθ' αὐτοὺς ἕκαστοι ῥέουσιν ὅσοι μὴ προϊόντες εἰς ταῦτο

1 ἐξ αὐτῆς D 3 αὐτῷ] αὐτὸ D τοῦτ' AST¹ a. corr. 6 οἴκημα] sc. in thermis (ut οἶκος or. XLVII § 21); ut in thermis cellae quae non in usu sunt (οἰκήματα σχολάζοντα) suo tempore aqua per fistulas e castello (indiculo) ducta implentur, ita loca illa ceteroquin vacua (quae propterea τὰ σχολάζοντα orator dicit) Nilo incremente per canales subterraneos aquas accipiunt 7 δὲ] δὴ Junt.
 10 ταύτης] sc. θαλάττης; ταύτη ci. Rsk. μασσαλιωτικοῖς A a. ras. S
 11 συνῆς U (Junt.): συνίεισ TS², συνίεισ AS¹D χαριέστατα D Εὐθύμενες] de Euthymenis Massalioetae sententia cf. imprimis Anon. de Nilo p. 166 Ddf., Diels Doxogr. p. 228 sq. 385; FHG. IV 408 sq.; Bauer l. c. p. 75 sq.; Berger l. c. I 107 sq. 12 σοὶ φάσκων δοκεῖν] 'cum dicit hanc tuam (Euthymenis) esse sententiam'; Aristides Euthymenea ex Ephoro, quem plurimum sententias recensuisse e p. 288, 8 sq. constat (cf. FHG. I 264 frg. 109), hausit 13 τῆς DUTS²: τὴν AS¹ 15 ἦ addidi, sc. φῆσει (vel ἐρήσεται) . . ., εἰ (num) κτέ.; νοῦν — ὥσπερ . . ., εἰ (si) κτέ. distinguere mavult Wil., ut duplici protasi apodosis sit instructa ἐκεῖνο] γραῦν tradit Diog. La. I 34 dixisse: σὺ γὰρ, ὦ Θαλῆ, τὰ ἐν ποσὶν οὐ δυνάμενος ἰδεῖν, τὰ ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ οἷε γινώσασθαι; 16 νν. ποταμὸν — ἐμπιπτῶν] invertit Paroemiogr. Gr. II 220 τὸν καπνὸν φεύγων εἰς τὸ πῦρ ἐν-έπεσεν, ad v. 14 ἔξω στηλῶν κτέ. cf. l. c. II 661 (Kaibel); inepta Kock CAF. III p. 497 frg. 474; p. 488 frg. 424 17 ἀνῆρ — ἐρεῖ secl. Wil. 18 μόνον D 19. 20 θανασιόμεθα ἦτις D 22 κατ' αὐτοὺς AS¹D ῥοῦσι A¹ (corr. ῥέουσι A¹)

- συμβάλλουσιν, ἡ δὲ θάλαττα ἀπασα ἀνακέραται δῆπου καὶ
 συνεχῆς ἐστὶν ἡ φύσις αὐτῆς, ἣν εἴ τις διαιρήσει τῷ λόγῳ, τί
 χρήσεται θανατάσαι λοιπόν; δεῖ δ', ὡς ἔοικεν, καὶ περὶ τούτων
 εἰπεῖν διελόμενον. εἰσὶ γὰρ δῆπου τέτταρες τῆς ἕξω θαλάττης 87
 5 ἀπόρροι, ὧν ὁ μὲν ἐξ ἐσπέρας εἰς Φᾶσιν διὰ Γαδείρων εἰσέχει
 καὶ τῆς πλησίον Λιβύης, καὶ ἐστὶν ὁ κόλπος οὗτος ἡ καθ' ἡμᾶς
 αὕτη θάλαττα, ἡ σχίζει διχα τὴν γῆν, προσλαβοῦσα τὴν Μαιῶτιν
 λίμνην καὶ τὸν ὑπὲρ αὐτῆς ποταμὸν Τάναϊν, καὶ ποιεῖ νῆσον τὸ
 10 τμήμα ἐκάτερον τῆ κύκλῳ θαλάττῃ, πλὴν εἰ βούλει Φᾶσιν καὶ δῆ
 Τάναϊν φάσκειν εἶναι τῶν ἠπειρῶν ὄρον. ἀλλ' ὁ γε τῆς θαλάτ-
 τῆς κόλπος οὗτος οὕτως ἔχει. ἕτερος δ' ἐστὶν ἀπόρρους ἐκ με-
 σημβρίας πληρούμενος, ἡ ἐρυθρὰ θάλαττα καλουμένη, ἡ Λιβύην
 καὶ Αἴγυπτον καὶ τὸ πρὸς τούτων Ἀραβίας χερρόνησον ποιεῖ
 478 D ... πρὸς τὴν εἴσω τε καὶ ἕξω θάλατταν τριῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἰσθμῷ.
 15 τρίτος δ' ἄνω τούτων ἐστὶν κόλπος ὁ Περσικός, ᾧ μετὰ τὴν
 ἐρυθρὰν θάλατταν ἐπιστρέφοντι χερρόνησός ἐστὶν ἡ εὐδαίμων
 Ἀραβία καὶ [δ] τῆς Περσικῆς ὄσον ἐντός. τετάρτη δ' ἐκ βορέου
 καὶ (κατὰ τὰς) Κασπίας πύλας εἰς τοὺς παρ' ἡμῖν τόπους εἰσ-
 20 ἔχει θάλαττα, ἡ καλεῖται Κασπία, εἰ δὲ βούλει, Ὑρκανία. τί οὖν 88
 πρὸς λόγον ταῦτα; οὐ γὰρ ἄλλως γε ἀπόλογον Ἀκλίνου διηγοῦμαι.
 ὅτι πρῶτον μὲν αὐταὶ καὶ τσαῦται τὸ πλήθος εἰσι θαλάττης
 χῶραι καὶ παρὰ ταύτας οὐδεμίαν ἐτέραν θάλατταν ἴσασιν οὔτε
 Ἑλλήνων οὔτε βαρβάρων οὐδένες, οὐκ οὖν ὡς ἀληθῶς τῶν γ' ἐντός
 855 J τούτων καὶ τῆς περιεχοῦσης, ἀλλ' ὄσον ἄλλο ὕδωρ κέχνται κόλ-
 25 πους ἔχον, λίμναι καὶ ἔλη καὶ τενάγη καὶ τοιαῦτα ὀνομάζονται.
 ἣν γὰρ ἐν τῇ κατὰ Φοινίκην Συρίᾳ θάλατταν καλοῦσιν τινες νῦν,
 τὴν ἄγονον ταύτην, αὐτίκα ἐροῦμεν πόθεν εἴληφεν τοῦνομα. ἔπειτα 89

3 θανατάσων U; supplendum τί χρήσεται (ἐαντῷ ὥστε) θανατάσαι
 πῶν

4 τέτταρες τῆς ἕξω θαλάττης ἀπόρροιων ὁ A, πῶν add. A', τέτταρες πον τῆς
 θαλάττης ἀπόρροι· ὧν ὁ SDUT; cum ad sententiam nihil desit, πῶν glossa mar-
 ginalis corrupta; nec dubito quin ΠΩΝ e ΠΟCΙΑ/ i. e. ΠοC(ε)ιδώνιος natum sit,
 quem Aristidis auctorem duxit scholiasta quidam; πον interpolatum 9 Φᾶσιν
 καὶ δῆ Τάναϊν] cf. Herodot. IV 45; Phasin Europam finire antiquior erat doctrina
 (e. g. Aesch. frg. 191 N.²), recentior plurimisque probata (δῆ) Tanaim 10 τῶν] τὸν T
 13 πρὸς τούτων ἀραβίας A': πρὸ τούτων ἀραβίαν A' SDUT; ad Λιβύην —
 Ἀραβίας cf. ad p. 273, 6 χερρόνησον D 14 lacunam indicavi; e. g. (ἐκ τῆς
 Ἀσίας ἐξηροτημένην), i. e. peninsula quae contra mare et internum et externum cum
 Asia coniuncta est isthmo tridui itineris 15 ᾧ — 16 ἐστίν] quo fit, ut ei, qui
 post sinum Arabicum enavigatum cursum declinat, peninsula — Arabia sit, cf.
 v. 12. 13 ἡ — ποιεῖ 17 ὁ secl. Rsk.²; τὸ ci. U² 18 κατὰ τὰς addidi
 πύλας AST: πύλησ DU εἰ τοὺς S¹ 23 οὐκοῦν S¹T 25 ἔχον S
 26 συρίαν D θάλασσαν SU

ταύτας πάσας, οἶμαι, συμβέβηκεν τὴν αὐτὴν ταύτην ἔχειν φύσιν ἀλλήλαις τε καὶ τῇ πηγῇ, καὶ οὐδεὶς ἐστὶν ὅστις ὑπεξείλετο εἶναι τιν' αὐτῶν γλυκεῖαν, ἀλλ' ὁμοῦ θάλατταν εἰρήκασε. καὶ δῆλη ἐστὶν ἡ τοῦ ὕδατος φύσις ἰδία τε καὶ μόνης τῆς θαλάττης οὖσα, ὥστε καὶ τῶν φρεάτων ὅσα πρὸς τὸ ἄλμυρόν κέκλικεν θάλατταν 5 καλοῦσιν οἱ πολλοί, καὶ ἧς ἀρτίως ἐμνήσθην λίμνης, τῆς ἐν τῇ Συρίᾳ, τὸ ὕδωρ ἄλμην ἔχον † τῆς γῆς θαλάττης ἐπωνυμίαν παρὰ 90 τοῖς πολλοῖς πεποίηκεν. καὶ οὐχ ἡ μὲν Λιβύην περιρρέουσα θάλαττα γλυκεῖα καὶ πότιμος ἐστὶν, ἡ δὲ πρὸς αὐτοῖς Γαδείροις ὁμοία τῇ παρ' ἡμῖν διὰ τὸ μίγνυσθαι. πρῶτον μὲν γὰρ οὐδὲν 10 μᾶλλον ἄλμυρᾶ προσήκεν αὐτῇ διὰ ταύτην ἢ καὶ γλυκεῖα δι' ἐκείνην εἶναι, εἴπερ ἀκείνη μίγνυται, καὶ ταῦτα χύδην, οὐ διὰ 91 πορθμοῦ. ἔπειτα καὶ ἐκ τῆς μαρτυρίας δῆλον τῶν ἔτι νῦν ἐκπλεόντων ὡς ὁ λόγος πέπλασται. εἰσι γὰρ δήπου καὶ νῦν οἱ πλείοντες ἔξω στηλῶν οὐκ ἐλάττους ἢ κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους· 15 καὶ οὐκ ἐν μακροῖς γε χρόνοις ἀπαξ ἢ δὶς, ἀλλ' ὀσημέραι συνεχῶς καὶ δικάδες καὶ ἔμποροι κομίζονται δι' ἀμφοτέρας τῆς θαλάττης ὡς συνεχοῦς καὶ μιᾶς, ἀνοιχθέντος τοῦ κάτω τόπου παντὸς καὶ δοθείσης ἀδείας πλεῖν ὑπὸ τῆς νῦν ἡγεμονίας. ἡμᾶς δ' ὠρμημένους ἡ νόσος ἐφθη καταλαβοῦσα. καὶ οὔτε τῶν ἀλιῶν τῶν πρὸς 20 τοῖς Γαδείροις ἐστὶν ἀκοῦσαι λεγόντων γλυκεῖαν εἶναι τὴν ἔξω θάλατταν. οὔτε τῶν εἰς τὴν μεγάλην νῆσον περαιουμένων τὴν ἀντιπέρας Ἰβήρων· καίτοι στρατευματὰ τε εἰς αὐτὴν ἐκάστοτε παντοῖα διαβαίνει καὶ ἀναχωρεῖ τοῖς καθήκουσι χρόνοις, καὶ ἀρ- 92 χοντες καὶ ἰδιῶται μυρίοι διαβαλνουσιν ἐκάστοτε οὐ γὰρ 25 τῷ μέρει τὸ ὅλον λόγον ἐστὶν ἔχον ἀκολουθεῖν, ἀλλ' εἶναι τὸ μέρος τοιοῦτον οἴοντες ἂν ἦ τὸ ὅλον τὴν φύσιν. ἀπορρεῖ δ' οὐκ ἀπὸ τῆς ἡμετέρας ἢ ἔξω θάλαττα καὶ πᾶσα καὶ ἧς μὴδ' ὀτιοῦν εὐρηται πέρας πρὸς θάτερα, ἀλλ' ὁ καθ' ἡμᾶς οὗτος κόλπος ἀπὸ

474 D

356 J

3 ὁμοῦ (πάσας) θάλατταν Rsk.; potius αὐτὰς ex αὐτῶν supplendum
 7 τῆς γῆς] non vertit Canter, deleta vult Wil.; ἔχον (ἐκ) vel (ἀπὸ) Rsk. (prob. Kaibel: 'nam ἡ γῆ νιτροῦς καὶ ἀσφαλιτικῆς); locus nondum sanatus
 10 πρῶτον μὲν κτέ.] mare Gaditanum (αὐτῇ) aut cum mediterraneo (ταύτην) mixtum salsum aut cum Oceano (ἐκείνην, τὴν ἔξω) mixtum dulce fieri debet, praesertim cum cum Oceano non per angustum tantum fretum (ut cum mediterraneo per fretum Gaditanum) coniunctum sit, sed omnino non sit discretum (χύδην) ab illo 13 ἔτι] τι in ras. iv vel v litt. cap. A^r (A¹ incertum) 14 ὁ om. A¹ (add. A^r) 16 ἀλλό] σήμεραι S¹ agnoscitur 20 αλιωντων A¹, ἀλιων τῶν A^rSDUT; noverant atticistae contractas illas formas, cf. Bekk. Anecd. 383, 30
 22 μεγάλην νῆσον] cf. p. 114, 25 (100, 11 sq.) 25 lacunam indicavi; sententia fuerit: (neque par est dicere mare Gaditanum easque, quae cum eo proxime coniunctae sunt, Oceani partes e nostro mari (mediterraneo) aquas salsas accipere)

τῆς ἔξω θαλάττης εἰσερεῖ, πόρρωθεν κομίζων τὴν φύσιν. καὶ μὴν 93
 οὐδὲ Καρχηδονίων οἱ ἐκπλεύσαντες ἔξω Γαδελῶν καὶ τὰς ἐν τοῖς
 ἐρήμοις τῆς Λιβύης πόλεις οἰκίσαντες τοῦτον ἤνεγκαν οἴκαδε τὸν
 λόγον οὐδ' ἀνέγραψαν οὐδ' ἀνέθηκαν ἐν τῷ ἱερῷ, ἕτερα πολλὰ
 5 καὶ ἄτοπα γράψαντες· οὐδ' οὐτ' ἀγνοῆσαι δῆπουθεν οὔτε γνόντας
 εἰκὸς ἦν ἀποκορύψασθαι, καὶ ταῦτ' ἐξεπίτηδες οἷς εἶδον ὥσπερ
 φιλοτιμουμένους, ἃ πάντ' ἦν ἐλάττω τοῦ γλυκεῖαν θάλατταν ἔχειν
 εἰπεῖν ὡς εἶδον. Ἔτι τοίνυν ἔγωγε θαυμάζω πῶς ποτ' ἀπῆρεν 94
 ἀνὴρ οὗτος τοσοῦτον ἀπὸ τοῦ γνωρίμου καὶ τίς ἢ δύναμις αὐτοῦ
 475 D 10 καὶ τίς ἢ πρόφασις τῆς ἀποδημίας. μόνον μὲν γε οὐκ εἰκὸς ἐκ-
 πλεύσαι, μετὰ πολλῶν δ' ἀφικόμενον μόνον οὐκ εἰκὸς ἦν κοσμη-
 σαι τὸν λόγον, οὐ μὴν οὐδ' εἰς βυβλίον ἐγγράφειν ὡς ἀποχωρῶν,
 οὐδ' ὅσον πρὸς τοὺς ἐπιτηδεῖους διηγήσασθαι, ἀλλὰ δημοσίᾳ
 φράσαι καὶ ἀναγγεῖλαι, ἀναθέντα λέγω καὶ τοῦτον, ὥσπερ οἱ τῶν
 15 Καρχηδονίων ἡγεμόνες γράμματα ὑπὲρ τούτων εἰς τι τῶν κοινῶν
 ἱερῶν. καὶ μὴν εἴ γ' ἦν ταῦτ' ἀληθῆ, τίν' ἂν Ἑλλήνων ἐλάνθαν- 95
 νεν λοιπόν; ἅπασιν γὰρ ἂν ἐξῆν εἰς Μασσαλίαν πλεύσασιν μα-
 θεῖν, καὶ μίας γε ταύτης ἀπορίας ἀπηλλάχθαι διὰ Μασσαλιωτῶν.
 ἀλλ' οὔτε Μασσαλιῶται ταῦτα λέγουσιν οὐθ' ὁ Μασσαλιώτης
 20 ὁμοίως ἤδὺς εἰπεῖν καὶ πιστός, ἀλλὰ τις ἀρχαῖος μᾶλλον καὶ
 ποιητικὸς. καὶ μὴν οὐκ ὅτι κροκοδείλους καὶ ἵππους ποταμίους 96
 εἰς τὸν λόγον ἐντέθεικεν, τούτου χάριν ἄξιον πιστεῦσαι τι, ἀλλ'
 ἐνταῦθα καὶ κάλλιστα τὸ πλάσμα φωρᾶται καὶ ὅτι κομψέυεται.
 οὐ γὰρ ἰδὼν τοὺς κροκοδείλους οὐδὲ τοὺς ἵππους, εἴτ' ἐξήγγειλεν,
 25 ἀλλ' ἵνα τὰ ἄλλα [τ'] ἀληθῆ δόξειεν λέγειν, τοὺς κροκοδείλους
 καὶ τοὺς ἵππους προσέθηκεν, καταφεύγων ἐπὶ τὰ γνώριμα καὶ
 πίστιν ἐφελκόμενος τῷ πλάσματι προσθήκη πλάσματος ἑτέρου
 πρὸς τὰληθῆς πεποιημένον. ἀλλ' οἶμαι τοὺς μὲν τοιοῦτους λό-
 γους καὶ μύθους ταῖς τιτθαις ἀμεινον παριέναι τοῖς παιδαρίοις,

3 οἰκίσαντες A: οἰκίσαντες SDUT 4 ἂν ἔγραψαν A¹ (corr. A²) S¹ T¹ a. corr.
 ἀνέθηκαν] schol. A^r: εἰς τὸν Ἄνωτος περιπλοῦν αἰνέττεται 5 γνόντας UTS²:
 γνόντα AD, γνόντα S¹ 7 ἃ πάντ' TS²: ἅπαντ' ADU, ἅπαν' S¹ 9 ἀνὴρ Ddf.:
 ἀνὴρ O 11 δὲ|ἀφικόμενον D ἀφικόμενον] 'in patriam reversus', oppositum
 ἐκπλεύσαι μόνον οὐκ A (si recte enotavi; ci. Rsk.): μόνον δ' οὐκ SDUT
 12 βυβλίον A: βιβλίον SDUT, cf. p. 264, 14 16 ταῦτα|ἀληθῆ D 17 εἰς —
 πλεύσασιν] invertit proverbium εἰς Μασσαλίαν πλεύσεως (Paroemiogr. Gr. I 330.
 II 382) 19 οὐθ' ὁ — 21 ποιητικὸς] 'noch ist der Massaliote ein ebenso zu-
 verlässiger Schriftsteller als er ergötzlich ist, sondern er gehört noch zur alten
 Fabulistenzunft' vert. (contra Rsk.) Diels, Abh. Berl. Ak. d. W. 1886, 15, 1
 23 posterius καὶ abesse vult Kaibel 25 τ' seclusi: ἄλλα τὰληθῆ A¹, ἀλλ'
 ὡστ' ἀληθῆ A^r SDT, ἀλλ' ὡς ἀληθῆ U (ci. Rsk.) 29 τιτθαις A^r SDUT

ἐπειδὴν ὕπνου δέηται, διηγεῖσθαι, θάλατταν τινα γλυκεῖαν καὶ Ἰππους ποταμίους καὶ θέουσαν τὴν θάλατταν εἰς τὸν ποταμὸν καὶ τὰ τοιαῦτα ὕπνου φάρμακα.

- 97 Ἐτέρου δ' εἴρηται λόγος μικτός. τὸ μὲν γὰρ οὐ μάντευς δεῖται, τὸ δ' οὐδ' ἂν μάντις οὐδεὶς πείσαι. ὅτι μὲν γὰρ ἐν τοῖς 5
θερμοτάτοις εἰσὶν αἱ πηγαὶ τοῦ Νείλου δῆλον, εἶπερ ἐκ τῆς με-
σημβρίας ὀρμᾶται· φησὶ δὲ ταύτας καομένας τοῦ θέρους ἔλκειν
ἐφ' αὐτάς τὸ πλησίον ὑγρὸν καὶ συνιώντος ὕδατος πολλοῦ πλη-
98 ρούσθαι, καὶ τοῦτ' εἶναι τοῦ ποταμοῦ τὴν ἀνάβασιν. ἐγὼ δ' ὅτι
μὲν καὶ πάντας εἰκὸς ἦν τοὺς ἐν τοῖς θερμοῖς τόποις ταῦτο τοῦτο 10
πάσχειν ποταμοὺς οὐ λέγω, ἀλλὰ πῶς οὐκ ἄτοπον τὰς μὲν πηγὰς
ἐν τοῖς θερμοτάτοις φάσκειν εἶναι, τὰ δὲ πλησίον ὕδατα αὐτῶν
μὴ ἐν τοιοῦτοις ἐτέροις ἀξιοῦν εἶναι; οὐκ οὐκ ὁπότ' ἐν τοῖς
ὁμοίοις ἐστὶ τόποις, ταῦτόν πάσχειν ἀνάγκη; τί οὖν μᾶλλον τὰς
τοῦ Νείλου πηγὰς ἔλκειν ἐφ' αὐτάς τὰ ἄλλα ὕδατα ἢ τᾶλλα 15
ὕδατα αὐτὰ δεῖσθαι τῆς ἐκεῖθεν ἐπιρροῆς εἰκὸς ἐστίν; ἀλλὰ μὴν
εἴ γε ἅπαντα ἐνδεέστερα αὐτῶν ἐσται, πρῶτον μὲν ἅπαντα ἐλάττω
τοῦ θέρους ἢ τοῦ χειμῶνος ἐσται, ἔπειτα ἀλλήλοις ἐπαρκεῖν οὐχ
ἔξει, χωριζόμενα ὑπὸ τῆς θέρμης καὶ καθ' αὐτὰ ἕκαστα γιγνώ-
μενα, ὥστ' ἐπὶ τοῦλλαττον καὶ κάτω χωρεῖν αὐτοῖς, οὐχ ὑποῦσθαι 20
99 προσήκειν. καὶ μὴν τὸ μὲν ἔλκειν τὰς πηγὰς ἐφ' αὐτάς τὸ πλη-
σίον ὑγρὸν τῇ ξηρότητι δότω τις ἀληθὲς εἶναι καὶ μὴ φιλονι-
κεῖτω· τὸ δὲ μὴ μόνον τοσοῦτον λαμβάνειν ὥστε τὸ ἀρχαῖον ἐκ-
πληροῦν, ἀλλὰ καὶ τοσοῦτω πλεονάζειν ὡς παραπέμπειν τὸν Νεῖλον
μέχρι θαλάττης, τοσοῦτον ὑπὲρ τοὺς ἄλλους τε καὶ ὁ τούτου 25
μεῖζόν ἐστιν, ἔχει λόγον ταῦτα συγχωρεῖν. ποῦ γὰρ ἔτι καὶ 477 D
ἐκτῆκεσθαι φήσομεν αὐτάς, εἶπερ τοσοῦτόν τε καὶ εἰς τοσοῦτον
χρόνον καθ' ἡμέραν ἐκάστην ἐπιδιδόασιν; οὐκοῦν ἢ ἅμα τ' ἐξ-
αναλοῦνται καὶ τὸ ρεῦμα οὐκ ἂν ἔχοιεν ἀφιέναι, ἢ τοσοῦτον εἰ
περιεστὶν αὐταῖς, πῶς ἔλκουσι διὰ ξηρότητα; εἰ γὰρ καὶ τὸ ἐξ 30
ἀρχῆς ἐφελκύναντο πληρωθείσας τε εἰκὸς ἀνιέναι, εἰ δ' αὖθις ὁ

1 δέονται Thom. Mag. p. 360, 12 4 ἕτερον scripsi: ἕτερον O, cf. φησὶ v. 7; unum Diogenem Apolloniatem significat; cf. Diels l. c. p. 13 sqq., Bauer l. c. p. 80, Berger l. c. I 111 5 πείσαι ASDT¹ p. corr. 8 ἕαντὰς DU ὕδατος πολλοῦ A: πολλοῦ ὕδατος SDUT 13 οὐκ οὐκ — ἀνάγκη; legi: οὐκοῦν — ἀνάγκη. O 15 ἕαντὰς D, item v. 21 17 ἐνδεέστερα] sc. τοῦ θέρους ἢ τοῦ χειμῶνος 22 φιλονικεῖτω O 23 μὴ om. D 25 θαλάσσης T 25. 26 ὁ μεῖζον τούτου D 26 lacunam ind. Rsk.; fuerint e. g. τοσοῦτον ὑπὲρ... τε καὶ... (ὑπὲρ αὐτὴν τὴν (τοῦ παντός) φύσιν, ὥστε τίν') ἔχει λόγον κτέ. (ad ἔστι τίν' ἔχει Junt.) 30 αὐταῖς Rsk.: αὐταὶ O 31 ἐφελκύναντο D ἀνιέναι] i. e. ἀνιέναι, non ἀνιέναι; oppositum ὑπερβαλεῖν (p. 295, 1), quod auctis aquis ne-

ἥλιος ἐξέτηκεν, οὐκ ἂν εἶχον εἰς ὕψος ὑπερβαλεῖν, διὰ τὸ αὐτὸ τοῦτο ὑποδιδόντος αἰεὶ τοῦ πληρουμένου κατὰ τὸν τῶν ποιητῶν πίθον, ὥστ' ἐλάττωσιν αὐταῖς προσήκεν εἶναι τὸ πλεόν τοῦ χρόνου ἢ συνεχῶς μείζουσιν.

358 J

- 5 Ἄλλος δὲ ἄλλο τι ληρεῖ, ἐμοὶ δὲ δοκοῦσιν ἅπαντες οὔτοι λό- 100
γον εἰπεῖν ἕκαστος ἐζητηκέναι καὶ τοσοῦτ' ἀπέχειν τοῦ τάληθῆ λέγειν ὥστε καὶ συνειδότες αὐτῶν οἱ πλείους διὰ ψεύδονται φι-
λονικεῖν πρὸς ἃ ὑπέθεντο, εἰθ' ὥσπερ ἐν σκότῳ τοξενόντες ἄλλος ἄλλοθεν διαμαρτάνειν. ἐγὼ δ' οὐχ οὕτω σοφὸν εἶναι νομίζω
10 περὶ τῶν ἀδήλων φροντίζειν, οὐδὲ σκαιότητα ἔχειν εἰ τις ἀφί-
σταται, ὡς τὸ τοῖς ὑπὲρ τῶν ἀδήλων ἰσχυριζομένοις μὴ θραδίως πιστεύειν νοῦν ἔχοντος εἶναι τίθεμαι. εἰ δὲ δεῖ κοινὸν ἐπὶ πᾶσιν 101
εἰπεῖν, λέγω πρὸς μὲν τοὺς διὰ τῶν ἐτησίων ψευδομένους διὰ τοῦ χειμῶνος πολλῶν μείζους καὶ βιαίτεροι βορέαι συνείρουνσιν καὶ
15 νέφη πάντα κινούσιν, κινούντες δ' ἐλαύνουσι κατὰ φύσιν πρὸς
478 D μεσημβρίαν καὶ τότε· καὶ πρότερον πᾶν ἔστ' εἰπεῖν ἢ διὰ χει-
μῶνος ποτὲ ὁ Νεῖλος ἠϋξήθη. καίτοι τί μᾶλλον τοῦ θέρους ἠϋξετ' ἂν ἢ τοῦ χειμῶνος, εἶπερ ἐκ τῶν ἀνέμων εἶχε τὴν ἀρχήν; πρὸς δὲ δὴ πάντας ἐφεξῆς ἐκείνο λέγω διὰ πάντες ὑπ' ἀλλήλων 102
20 ἐλέγχονται νέοι ὄντες ἐν τοῖς λόγοις. ὅταν γὰρ οἱ μὲν ἐκ τῶν πνευμάτων, οἱ δ' ἐξ ὑετῶν, οἱ δ' ἐκ χιόνος, οἱ δὲ τὸν ἥλιον τοῦ χειμῶνος εἶναι τὸν τήγοντα, οἱ δὲ τὸν ἥλιον τοῦ θέρους τὸν ἀπ-
ελαύνοντα τὸ ὕδωρ, οἱ δ' ὄθεν ἂν τις βούληται φάσκωσι γίνεσθαι τὴν ἀνάβασιν, πάντες δὲ εἰκάζουσιν, εἰδῆ δὲ μηδεὶς, οὐ μόνον ἐκ

cessario eveniret, ni sol intercederet: 'fac eos primitus (τὸ ἐξ ἀρχῆς, quod Kaibel intellegit 'id quod ab initio posuimus', p. 294, 21) aquas attraxisse, repletos eos verisimile esse crescere; at si sol iterum aquas dissolvit, fieri non potest, ut ultra solitas ripas effundantur, quia eadem illa causa (vī solis aquas exsiccantis) quae adduntur aquae diluuntur

2 τῶν AD: om. SUT 3 αὐταῖς Canter: αὐτοῖς O 5 ληροῖ D
7. 8 φιλονικεῖν O 10 φροντίζειν AU²: φροντίδων SDU¹T οὐδὲ σκαιό-
τητα ἔχειν εἰ τις ἀφίσταται — θραδίως (12) πιστεύειν νοῦν ἔχοντος A: οὐδὲ
σκαιότητα ἔχειν νοῦν ἔχοντος (omissis εἰ τις — πιστεύειν) DU, οὐδὲ σκαιό-
τητα ἔχειν εἰ τις ἀφίσταται ὡς τὸ τοῖς ὑπὲρ τῶν ἀδήλων οὐδὲ σκαιότητα
ἔχειν νοῦν ἔχοντος ST ἀφίσταται] sc. τοῦ περὶ τῶν ἀδήλων φροντίζειν
16 posterius καὶ om. D, e coniectura, legebatur enim μεσημβρίαν. καὶ τότε καὶ
πρότερον; mutavi distinctionem, ut καὶ τότε sit 'etiam hieme' (non solum aestate
flantibus etesiis) 23 φάσκωσι Rsk. (qui ceterum locum aliter violentiusque
tractavit): φάσκει O; orator postquam primariam constructionem (οἱ μὲν ἐκ)
immutavit (οἱ δὲ τὸν ἥλιον κτέ., sc. φάσκωσι), iterum ad illam rediit (οἱ δ'
ὄθεν), ut rotundam protasin redderet (ὅταν — φάσκωσι); proponit v. 21 ὁ δὲ
τὸν — 22 ὁ δὲ τὸν — 23 ὁ δ' — φάσκη Kaibel, at vv. ἂν τις βούληται plu-
ralis flagitari videtur 24 εἰκάζωσιν] εἰ καὶ ζῶσιν A¹ (corr. A^r)

τῶν καθ' ἕναστον ἐλέγχονται δῆπουθεν, ἀλλὰ καὶ πάντες κοινῇ
 περιπίπτουσιν ἀλλήλοις, ὅτι οὐ τἀληθὲς εὐρήκασιν, ἀλλ' ἕναστος
 103 λόγον εἰπεῖν βεβούληται. καὶ νῦν ἐγὼ κινδυνεύω δοκῶν ἅπασιν
 ἀντιλέγειν ἅπαντας ἔχειν τούτους μάρτυρας. οἷς γὰρ ἕναστοι τοὺς
 ἑτέρους ἐλέγχουσι, ταῦτ' ἐμοὶ πρὸς ἅπαντάς ἐστιν. ὥσθ' ὅσον 5
 εἰς φρονοῦσι βεβαιῶν αὐτοῖς, ὅσον ὥσπερ ἐν μάχῃ προσεισφέρουσιν
 ἀγνωμοσύνης, τοῦτ' ἀφαιρῶ, ὥστ' οὐ μόνον ἐκ τοῦ βελτίονος,
 ἀλλὰ καὶ τοῦ πολλαπλασίου σύμψηφός εἰμι καὶ καθ' ἕνα ἕκαστῳ
 καὶ πᾶσι κοινῇ· ἕναστος γὰρ αὐτῶν ἅμα τ' αὐτὸς τὴν αὐτοῦ
 φέρει καὶ πᾶσι τοῖς ἄλλοις ἀνταγωνίζεται. εἰ δὲ μὴ ἐλάττω 10
 προσεξεύρομεν ἡμεῖς ἢ κείνοι προκατεχρήσαντο, οὐκ ἴσως ἀξιοὶ 479 D
 μέμψεως.

104 Καὶ μὴν οὐδ' Ὀμηρος ἀξιόπιστος λέγων (δ 581) 'ἄψ εἰς Αἰ-
 γύπτιο διπυπέτος ποταμοῦ'. ἐγὼ γὰρ ὡς μὲν ἅπαντά τις ἂν
 προσθεῖη τε καὶ χρῆ Διί, καὶ Νεῖλον ἂν δοῖην εἶναι διπυπέτῃ καὶ 15 859 J
 ἔργον ἐκείνου, ἐπεὶ καὶ πατέρα αὐτὸν 'ἀνδρῶν τε θεῶν τε' καλοῦ-
 μεν Ὀμήρου καὶ τοῦτο τὸ ὄμμα φθεγγομένου· καίτοι τῶν θεῶν,
 ἀλλ' οὐ πάντων πατὴρ αὐτῶν [τῶν θεῶν] ἐστιν κατ' αὐτοὺς τοὺς
 ποιητάς, καὶ οὐ δῆπου βιάσασαι' ἂν τις καὶ τὸν Ποσειδῶ τούτου
 χάριν νιδὸν εἶναι Διὸς καὶ τὴν Ἥραν θυγατέρα καὶ ταῦτα Ὀμήρῳ 20
 105 δοκεῖν· αὐτὸς γὰρ Ὀμηρος οὐχ οὕτω νομιζῶν δείκνυσιν. καὶ μὴν
 εἴ γε 'πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε' ἐστιν ὁ Ζεὺς, καὶ ποταμῶν ἂν
 εἴη καὶ τῶν γιγνομένων ἐν τῷδε τῷ παντὶ (πάντων), πρέπων τ'
 ἐστὶ καὶ Νεῖλον κεκλήσθαι πατὴρ οὐχ ἦττον ἢ Ξάνθου τοῦ Τρωι-
 κοῦ. οὕτω μὲν δὴ καὶ Νεῖλον φήσαιμ' ἂν, ὅπερ εἶπον, εἶναι Διὸς 25

2 περιπίπτουσιν ἀλλήλοις UTS²: περὶ ἀλλήλοισι A'S¹, περὶ ἀλλήλοισι A',
 περὶ ἀλλήλων D; 'sed alter alteri et cuncti invicem sibi contradicunt (cf. Aeschin.
 II 144), quia', cf. p. 295, 19 sq. ἕναστον D 3 λόγον — βεβούληται] idem
 p. 295, 5 sq.; cum arte repetit sententiam propositionis p. 266, 8 sqq., utique
 Herodot. II 20 (τινες ἐπίσημοι βουλόμενοι γενέσθαι) imitatus 4 τούτους]
 τούτου ci. Rsk. 6 προσεισφέρουσιν Rsk.: προεισφέρουσιν O; 'ego cum quic-
 quid sapienter dixerunt eis confirmem, submoveo quicquid imprudentia et dementia,
 ut fit in certamine, peccaverunt' 9 τὴν αὐτοῦ AS¹D 11 ἢ κείνοι] η κει
 οι A¹, ἢ κείνοι A'; sententia: 'quodsi nova mea tanta attuli quanta ea sunt, quae
 ab illis ante prolata erant, laude opinor dignus sum' 13 ἄψ δ εἰς Homeri
 plerique 15 χρῆ] 'subaudi προστιθέναι' Rsk., sed dubito 16 αὐτῶν S
 καλοῦμεν Ὀμήρου — φθεγγομένου Rsk.: καλούμενον ἤροῦ (ἤ- DU²) — φθεγ-
 γόμενοι O 17 νν. καίτοι — 21 δείκνυσιν ad corrigendum dictum Homericum in-
 serta Interruptunt rationem ab Aristide institutam; deleta vult Kaibel 18 πάν-
 των πατὴρ αὐτῶν A', at πάντων in mg., πατὴρ αὐτῶν πάντων SDUT: πατὴρ
 αὐτῶν A¹ τῶν θεῶν seclusi 20 νιδὸν εἶναι A: νιδὸν αὐτὸν εἶναι SDUT
 21 νομιζῶν D: νομιζῶ ASUT¹ 23 πάντων addidi πρέπων Junt: πρέπον O
 τ' scripsi: γ' O 25 οὕτω] 'hac condicione' sc. ὡς μὲν ἅπαντά κτῆ. v. 14

ἔργον τε καὶ παῖδα. εἰ δ' ὡς περὶ Σκαμάνδρου καὶ τούτου ἢ 106
 Ὅμηρος ἢ τις ἄλλος ποιήσεται τοὺς λόγους ἢ Σιμοῦντος ἢ Γρα-
 νίκου, συγγνώμην ἂν ἡμῖν ἔχοι, εἰ μᾶλλον ἂν αὐτὸν φαίμεν τῶν
 ἐν Τροίᾳ γιγνώσκειν ἢ τῶν κατ' Αἴγυπτον· ἐπεὶ καὶ Φάρον ἐν
 480 D 5 τοῖς ἔπεσιν εἴρηκεν Ὅμηρος (δ 356) διαρρήδην ἡμερήσιον πλοῦν
 481 D ἀπέχειν Αἴγυπτον, καὶ ὡσπερ οὐκ ἀρκοῦν, ἀλλὰ προσεπισφραγι-
 ζόμενος τὸ τῆς ἐξουσίας προσέθηκεν ἢ λιγὺς οὖρος ἐπιπνεύσειν
 482 D ὀπισθεν' (δ 357), τῇ νηὶ δὴ λέγων τῇ πλεούσῃ. καίτοι τῆς μὲν 107
 ἠπείρου ἀπέχει Φάρος ἑπτὰ μάλιστα σταδίους, αὐτὴ δ' ἐστὶν
 10 ὡσπερ εἰ μεθόριον Λιβύων καὶ Αἰγυπτίων. εἰ δὲ τοσοῦτον ναῦς
 πανημερία θεῖ, καὶ εἰ 'λιγὺς οὖρος ἐπιπνεύσειν ὀπισθεν', ἐγὼ
 μὲν οὐκ ἔχω πιστεῦσαι· καίτοι φασὶ τινες τῶν <καὶ> ὑπὲρ τῶν
 ἄλλων ῥαδίως ἀπολογουμένων διὰ ἀπειχεν, ὡς εἴοικεν, ἢ Φάρος
 τότε τῆς Αἴγυπτος πολὺ, νῦν δ' ὁ ποταμὸς συντέτμηκε προσχῶν
 15 αἰεὶ· καὶ τοῦτ' οὖν ἔχει νῦν οὕτω κάκεινα, φασίν, ὀρθῶς Ὅμηρος
 εἴρηκεν. τούτοις δὲ ἤδη σαφῶς Ὅμηρος αὐτὸς ἀντιλέγει. πῶς; 108
 διὰ τοῦτο καὶ αὐτὸς πονεὶ τὸν Μενελάου σὺν Ἑλένῃ πλοῦν εἰς Αἴ-
 γυπτον. ὁ τοῖνον Κάνωβος ὄνομά ἐστι Μενελάου κυβερνήτου, ὡς
 Ἐκαταῖός τε δὴ φησὶν ὁ λογοποιὸς καὶ τὸ κοινὸν τῆς φήμης, οὐ
 20 τελευτήσαντος περὶ τὸν τόπον τοῦτον λείπεται τοῦνομα. ταυτί 109
 483 D φημι, ὡς Ἕλληνες λέγουσιν· ἐπεὶ ἐγωγε ἤκουσα ἐν αὐτῷ Κανώβῳ
 860 J τῶν ἱερέων οὐ τοῦ φανλοτάτου διὰ μυρίοις ἔτεσι πρότερον ἢ Μενέ-
 λαον ἐκεῖσε προσχεῖν τὸ χωρίον οὕτως ὀνομάζετο. καὶ οὐκ ἀντι-
 κρως μὲν ἔλεγεν τοῦνομα τοῦτ' αὐτὸ ὡς ἀπογράψαι γράμμασιν
 25 Ἑλληνικοῖς, ἀλλ' ἦν μὲν ὡσπερ ἐμφερόμενον καὶ περιτρέχον, Αἴ-
 γυπτίον δὲ καὶ δυσγράμματον μᾶλλον. τὸ δ' οὖν ἡμετέρα φωνῇ

3 τῶν τὸν S 6 ἀλλὰ — προσέθηκεν] 'sed addidit, quibus diserte com-
 probaret qua uteretur licentia poetica' Wil.; cf. p. 299, 8 8 λέγων A: λέγουσι
 S(-ιν)DUT 9 μαλιστάδιον S¹; intervallum e nomine aggeris Pharum cum
 continentī terra iungentis (Ἑπταστάδιον) collegit αὐτῇ Rsk.: αὐτῇ O
 10 ὡς περὶ A¹ (corr. A^r); vv. 9 αὐτῇ — Αἰγυπτίων extra causam adiecit, ut Hero-
 doti (II 16) cavillationes impugnaret 11 πανημερία A 12 τινες] cf. Strab.
 I 30. 37; schol. Hom. δ 356 καὶ addidi; ἄλλων i. e. ἀποριῶν Ὀμηρικῶν
 14 προσχῶν D(-ὠν)U: προσχῶν AST 15 αἰεὶ A¹ (corr. A^r) post καὶ s. l.
 ὡς add. A² 16 εἴρηκεν — Ὀμηρος A: om. SDUT 18 fort. Μενέλω et
 vv. 22. 23 Μένελεων ad Μενέλω p. 298, 14 scrib., cf. p. 318, 4. 10 19 Ἐκαταῖός]
 deest fragmentum FHG.; de ceteris etymologiae Graecae testibus et de fide ety-
 mologiae Aegyptiae (§ 109) cf. Wiedemann l. c. p. 91 23 προσχεῖν A καὶ
 om. A¹ (add. s. l. A^r) 25 ὡσπερ om. D μὲν ὡς παρεμφερόμενον ci. Valcke-
 naer in notis ineditis ἐμφερόμενον καὶ περιτρέχον] sc. pro Κάνωβος dixit
 'kanup', quod ex 'ka' (locus editus) et 'nub' (aureus) compositum esse 26 τὸ
 δ' legi: τὸδ' O (edd.)

δηλοῦν ἔφη χρυσοῦν ἔδαφος, εἰωθός τι τοῦτο τοῖς Αἰγυπτίοις
 ἐπιφημιζέειν τοιαῦτα τοῖς παρ' αὐτοῖς χωρίοις, οἷον Ἐλεφαντίνῃ
 καὶ πάλιν Διὸς πόλις καὶ Ἥλιου δὴ πόλις· οὕτω καὶ τοῦτ' ἔφη
 110 τοῦνομα χρυσοῦν ἔδαφος εἶναι εἰπεῖν ἀνδρὶ Ἑλληνι. ἀλλ' ἐὼ
 τοῦτο· καίτοι Αἰγυπτίους γε ἀκριβέστερον εἰκὸς εἰδέναί τὰ σφέ- 5
 τερα αὐτῶν ἤπερ Ὅμηρον τὸν ἐν Σμύρῃ καὶ Ἐκαταῖον τὸν ἐν
 Μιλήτῳ, οὐ μόνον κατὰ τοῦθ' ὅτι τις ἂν φήσειεν ἀπλῶς εἰκὸς καὶ
 κοινόν, ἀλλ', ὃ γε καὶ ἴδιον κατὰ τούτων ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι διὰ
 παλαιότητα χρόνου καὶ τὸ μηδὲν αὐτοῖς τῶν ἐξ οὐρανοῦ πεπον-
 θέναι τὴν χώραν καὶ τῶν παρὰ τοῖς ἄλλοις ἐπιφανῶν μάρτυρές 10
 εἰσιν αὐτοὶ καὶ ἱστορες ἀξιόχρεοι καὶ πάντα φυλάττουσιν ἐν στή-
 λαις ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀντ' ἄλλων κτημάτων. ἀλλ' ὁμοῦ καὶ τοῦτο
 111 τὸ ἰσχυρὸν παρήμι. ἀλλ' ἔστω κατὰ τοὺς παρ' ἡμῖν λογοποιούς
 ὁ τοῦ Μενέλεω κυβερνήτης ὁ τὴν ἐπωρυμῖαν, ὡς ἐτελεύτησε, πε-
 ποιηκῶς τῷ τόπῳ. εἰ τοίνυν δεῖ τούτῳ τῷ λόγῳ πιστεύειν, Κά- 15
 νωβος Φάρου σταδίους εἴκοσι καὶ ἑκατὸν ἀπέχει· καίτοι ναῦς
 πανημερία θέουσα ὑπ' ἀνέμου κατὰ πρύμναν πνέοντος, προσθήσω
 δὲ καὶ 'λιγὸς', οὐκ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν σταδίους ἀνύσει μάλιστα,
 ἀλλ' ἴσως μᾶλλον διακοσίους καὶ χιλίους. καὶ ἡμεῖς τοσοῦτους
 ἐν εὐπλοῖᾳ πολλάκις ἠνύσαμεν, τὸ πᾶν διελόμενοι πρὸς τὰς ἡμέ- 20 484 D
 112 ρας ὕστερον. ἀλλ' οἱ ποιηταὶ μύθους μὲν οἴμαι συνθεῖναι καὶ
 ποταμῶν καὶ πόλεων ὀνόματα ἀπαριθμῆσαι καὶ τοιαῦτα ποικίλ-
 λειν παντὸς μᾶλλον ἴσασι τε καὶ διώκουσι, μάρτυρες δ' οὐχ ἱκανοὶ
 περὶ τῶν οὕτως ἐλέγχον δεομένων. αὐτίκα Πινδάρῳ πεποιήται,
 ὅσπερ μάλιστα' ἀληθείας ἀντέχεσθαι δοκεῖ τῶν ποιητῶν περὶ τὰς 25
 ἱστορίας, καὶ οὐ πόρρωθεν, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν τῶν τόπων καὶ οὗτος
 ὁ ἔλεγχος· φησὶ γὰρ Ἀιγυπτίαν Μένδητα παρὰ κρημνὸν θαλάσ-
 113 σας' (frg. 201, 1 B⁴). καίτοι οὔτε κρημνός ἐστιν οὐδεὶς ἐκεῖ οὔτε 361 J
 θάλαττα προσηγεῖ, ἀλλ' ἐν πεδίῳ πολλῶ καὶ κεχυμένῳ, οὔπερ ὁ

1 εἰωθότι T pr. m., εἰωθότι D 2 αὐτοῖς O 3 δὴ] δὲ ci. Rsk. (prob. Ddf.);
 cf. p. 222, 29 4 χρυσοῦνA: χρυσοῦSDUT ἔδαφος U¹ a. corr. 5.6 σφέτερ' U
 7 ὅτι τις] ὅ τις ci. Rsk. (prob. Ddf.); construendum: εἰκὸς εἰδέναί... οὐ μόνον
 κατὰ τοῦτο, ὅτι (propterea quod) τις ἂν φήσειεν (sc. αὐτὸ) ἀπλῶς εἰκὸς... ἀλλὰ
 (καὶ κατὰ τοῦτο) — ὃ γε... εἰπεῖν — ὅτι... μάρτυρές εἰσιν κτέ. 15 εἰ
 τοίνυν κτέ.] 'quod si verum est, (tamen) dicendum Canobum a Pharo centum
 viginti stadia distare, at navis... circa mille ducenta per diem conficit'
 16 καίτοι UTS²: καὶ τὸ AS'D 18 λιγέωσ D 25 ὅπερ D 26 ἀλλ' om. D
 27 παρὰ sic O, Strab. XVII 802; παρ corr. Boeckh ap. Pind. 28 ἐκεῖ οὐδεὶς D
 29 θάλασσα U καὶ A: om. SDUT; πολλῶ καὶ κεχυμένῳ 'amplo et undique
 se diffundente' οὔπερ A: om. S (hic spatio c. VIII litt. vacuo relicto; cf.
 ad p. 78, 9) DUT

Μενδήσιος ἅπας νομὸς οἰκεῖται καὶ ἡ πόλις αὐτῶν, ἣν ὀνομάζου-
 σιν Ἐμοῦιν, ὥστε μὴδ' ὀφθαλμῶ καταλαβεῖν εἶναι μὴτ' ἀπ' ἄκρων
 ἐπὶ θάτερα μὴτ' ἐκ μέσου μὴδ' ἐτέρωσε. ὁ δ' ἄρα Κιθαιρῶνος
 καὶ Ἐλικῶνος πλέως ὦν καὶ Φικίου ἄκρου πρὸς τὰ παρ' αὐτῶ
 5 καὶ συνήθη κάκεινα τεκμαιρόμενος μάλα ἐλευθέρως εἶπεν οὗτ'
 ἰδῶν οὗτ' ἀκούσας σαφῶς, ποιήσας δὲ πρὸς τὸ δόξαν αὐτῶ κατὰ
 τὴν ἀρχαίαν τε καὶ ἐκ πατέρων τοῖς ποιηταῖς ὑπάρχουσαν περὶ
 ταῦτα ἐξουσίαν. καὶ τί δὴ θανμαστόν, εἰ περὶ ὦν μὴδ' αὐτοὶ οἱ
 ἐπιχώριοι καὶ ταῦτα ὄντες Αἰγύπτιοι γινώσκουσι, περὶ τούτων
 10 οἱ τοσοῦτ' ἀπέχοντες ποιηταὶ μὴδὲν ἰσχυρὸν ἔχουσι λέγειν;
 Ἄλλὰ γὰρ κινδυνεύει παντελῶς, ὅπερ καὶ μικρῶ πρόσθεν (p. 290, 114
 18) εἶπον, ἴδιον τὸ τοῦ Νείλου πρᾶγμα καὶ τελέως ἀποκεχωρηκὸς εἶναι
 τῶν ἄλλων ποταμῶν. τί γὰρ δὴ ποτ', εἰ βούλει, μόνος ποταμῶν
 αὔρας οὐκ ἀφήσι; καίτοι εἴ γε ἀπὸ χιόνος ἢ ὑετῶν ἤρreto, οὐκ ἂν
 485 D 15 μόνος ποταμῶν αὔρας οὐ παρείχετο, ἀλλὰ καὶ πλείστας ἂν καὶ
 μεγίστας, ὅσῳ καὶ μέγιστός ἐστιν. ὅπου γὰρ καὶ ἡ γῆ ψιλῆ βρε-
 χθεῖσα ἀφήσιν αὔρας, τί τόν γε δὴ Νεῖλον πάσχειν ἂν φήσομεν,
 εἶπερ ἐξ ὀμβρῶν τοσοῦτος ἀνήρreto, ἢ νῆ Δι' ἐκ χιόνος τακείσης,
 ὡς ὁ τῶν ἐτέρων λόγος; τί δ' ἂν εἶποις τὴν περὶ τὴν ἀνά- 115
 20 βασιν αὐτοῦ τάξιν καὶ μουσικὴν; τὸ ἐν Συήνῃ μὲν καὶ Ἐλεφαν-
 τίνῃ ὀκτὼ καὶ εἴκοσιν αὔρεςθαι πῆγεις, περὶ δ' αὖ τὸ Ἰνδικὸν
 καὶ Ἀράβιον ἐμπόριον τὴν Κόπτον ἓνα καὶ εἴκοσιν, καὶ πάλιν
 τούτων ἀφαιρεῖν ἑπτὰ καὶ τέτταρας καὶ δέκα ἄγειν τοὺς κατὰ
 Μέμφιν γνωρίμους καὶ πρὸς οὓς Ἕλληγες ἤδη λογιζονται, κάτω
 25 δ' ἐν τοῖς ἔλεσιν εἰς ἑπτὰ καταβαίνειν, εἶτα δὴ ἦκουον. ἄρα γε
 Ἰστρος ἢ Φᾶσις ἢ Στυρμῶν ταῦτα σοφίζεται, ἀλλ' οὐ τοῦ Νείλου
 μόνον ταῦτ' ἐστὶ σοφίσματα μαχόμενον τῆ φύσει τῆς χώρας;
 ποῖος δ' ὦν ἴσμεν ποταμὸς χρόνον κρεῖττον ὕδωρ παρέχεται σὺν 116

1 νόμος AS a. corr. DT a. corr.

2 θμοῖν AS¹, θμοῖν TS²

4 πλέωσ A, at ras. super πλ (unde o addidisse A^r certo conieceris, o post ite-
 rum erasum): πόλειωσ SDUT Φικίου ἄκρου] Hesiod. scut. 33 Φίκιον ἄκρό-
 τατον (Ddf.) αὐτῶ O; item v. 6 8 καὶ s. l. add. A pr. m. 10 ἔχωσι
 AS¹D 16 ἢ om. Junt. (edd.); ad ἡ γῆ ψιλῆ confert ὁ σίτος ἀργός Wil.
 17 φήσαιμεν UTS² 18 ἀνέρχεται S¹; de imperfecto cf. Schmid III 40. IV
 601 ἢ καὶ νῆ U 20 σνίγη A(-η)ST; de re cf. Wiedemann l. c. p. 80
 21 τὸ τόν D 22 κοπτὸν DU, κοπτον A 25 ἔλεσιν A: ἔλλησιν SDUT
 27 σοφίσματα μαχομένον — χώρας; scripsi: σοφίσματα· χῶν μὲν οὐ — χώρας
 O; fuit -CMAMAXO-; ad sententiam cf. p. 301, 7 sq. 11 28 παρέχεται U
 a. ras.; de re cf. Wiedemann l. c. p. 100 sq.; hac de Nili aquae virtute intelle-
 genda Aeschyl. suppl. 561 ὕδωρ τὸ Νεῖλον νόσοις ἄθικτον, non de totius Aegypti
 salubritate, quanquam cf. ad p. 303, 2; ceterum cf. or. XXXIX § 9

τοσοῦτω φεύματι; οὔτε γὰρ αὐτόθι σήπεται φυλάττοντι οὔτ' εἰς
 τὴν ὑπερορίαν ἐκκομισθέν, ἀλλ' αἱ δικάδες αἱ εἰς Ἰταλίαν ἀπ'
 Αἰγύπτου πλέουσai, ἐπειδὴν ἀναπλεύσωσιν ἐκεῖθεν, σὼν ἔχουσι
 τὸ λοιπὸν οὐ παρεσκευάσαντο, καὶ φθάνει τὸ δεύτερον, ὃ ἂν
 προσαρύσωνται, οἷα ἐν μήκει πλοῦ προδιαφθαρέν ἢ τὸ ἀρχαῖον 5
 καὶ συναρχθέν. καὶ μόνοι δὴ ὧν ἴσμεν Αἰγύπτιοι κεράμια ὕδα-
 τος ὡσπερ ἄλλοι οἴνου πιμπλάσι, καὶ ἔχουσι τριῶν καὶ τεττάρων
 ἐτῶν ἔνδον καὶ ἔτι πλείονων, καὶ τῷ χρόνῳ σεμνύνουσιν, ὡσπερ
 ἡμεῖς τὸν οἶνον. ἢ καὶ τούτου φήσει τις αἴτιον εἶναι διὰ ἐξ ὀμ-
 117 βρων αὔξεται; καὶ τί δὴ ποτε οὐ πᾶσι ποταμοῖς τὸ αὐτὸ συμ- 10
 βέβηκεν; πάντες γὰρ ὕονται, καὶ οὐκ εἰκάσαι γε ἡμᾶς διὰ ὕονται 486 D
 δεῖ, ἀλλὰ πάρεσμεν αὐτοὶ τοῖς ὀμβροῖς καὶ προσοικοῦμεν ὡς ἔπος
 εἰπεῖν τὰς ὄχθας. καὶ ἐνιοὶ γε αὐτῶν ἐπ' ἐλαχίστῳ τῷ ἀρχαίῳ
 τὸ ἐκ τῶν ὀμβρων προσλαβόντες καὶ αὔξηθέντες ὁμῶς οὐδ' ἐκ
 τοῦ νικῆσαι παρέχονται τὴν αὐτὴν χρεῖαν. ὃ δὲ καὶ τοῦ θέρους 15
 αὔξεται, τοῦ δὲ χειμῶνος ἔσθ' αὐτοῦ, καὶ τότ' ἐστὶ βέλτιστος.
 118 γλυκύτερι τοῖνυν πόσον οἶει νικᾶν τοῦτο τὸ ὕδωρ; ὅσον οὐδ' ἂν
 εἴποις. καίτοι τούτου τί τὸ αἴτιον; ἐκείνου δ' αὖ τί τις ἂν φαίη,
 διὰ κινδυνεύει τρόπον τινὰ αἰεὶ τὸ ἀποσχίζομενον αὐτοῦ φεῦμα
 119 ἴσον εἶναι τῷ κυρίῳ καὶ παντί; τί δ' οὐ τῶν ἐκείνου θαῦμα; ἢ 20
 πῶς οὐκ ἐκ παραδόξων ἅπας συνείλεται; ᾧ γε ἐπικουρεῖ μὲν
 ὕδωρ οὐδέν, ἀλλὰ καὶ πέτραι δῆγγονται τῇ ξηρότητι καὶ τὰ ὄρη
 μόνον οὐ φλόγα ἀφίησιν, ὃ δ' ἐν μέσῳ τῶν ἀποριῶν τούτων θέων
 πάσας μὲν λίμνας, πάντας δὲ κόλπους κατεῖργει πλήθει τοῦ
 ὕδατος, οὐ μόνον τὸν τῆς ἀναβάσεως χρόνον, ἀλλὰ καὶ τὸν ἄλλον 25
 ἅπαντα. καθέστηκε δ' ἀντὶ μιᾶς πηγῆς ἀπάση τῇ γῆ καὶ οὔτε
 πόλις οὔτ' οἶκος οὔτε χωρίον οὐδὲν ἐκφεύγει τὴν ἐκείνου χρεῖαν

1 σήπεται D 3 σὸν S¹ 7 πιμπλῶσι U 10 αὔξεται] ἄρχεται T¹
 11 ὕονται ASTD p. ras. U² (ὕ in ras. ampliore) Thom. Mag. p. 57, 13: καὶ ὕον-
 ται D a. ras. (U¹ sine dubio) 12 δεῖ Canter: αἰεὶ A¹, αἰεὶ A² SDUT 14 ὀμῶς]
 ὀμοίως D οὐδ' ἐκ τοῦ νικῆσαι] quanquam superant Nilum eo, quod, si aquas ex
 imbribus additas comparaveris cum pristina aquarum vi, plus iis additum esse in-
 venies quam pro ratione Nilo 16 ἔσθ' αὐτοῦ AST¹; ad sententiam cf. p. 276, 23.
 26 sq. 17 οἶε] primum in εἴη corr., tum lineola transfixa delevit T² 18 ἐκείνου]
 ἐκεῖνο ci. Rsk., falsus; supplendum: ἐκείνου δ' αὖ (τὸ αἴτιον) τί — παντί; iam
 pergit: '(ignoramus; quid mirum?) omnia in illo flumine mira' δ' αὖ] δὲ D
 19 αἰεὶ A¹ (corr. A²), item p. 301, 15 20 παντί A: πῶ] SDUT (= παντοί, corruptum
 ex πῶ = παντί), quod excipit in S spatium vacuum relictum v litt. cap.; cf. ad
 p. 78, 9 24 κατεῖργει] κατήργει D; κατέχει ci. Canter, ἐκτείνει ipse conieci; def.
 Rsk. (obruit, obscurat, vincit) 26 πηγῆς A, sup. πη ras. καὶ οὔτε — 301, 2
 κατοικημένοις] cf. or. XXVI § 28. 30. XLIII § 27

καὶ δύναμιν, ἀλλὰ ταῦτόν δύναται ταῖς ἐν μεσογείᾳ τῶν πόλεων
 487 D καὶ τοῖς ἐν ταῖς ἐσχατιαῖς ὅπερ τοῖς ἐπὶ ταῖς ὄχθαις κατοικημέ-
 863 J νοις, μᾶλλον δ' αὐτοῖς τοῖς πλέουσι μέσον πόρον. ἐπειδὴν δὲ ὁ 120
 5 θεσμός ἦκη καὶ δέη πρὸς ὕψος ἰέναι, τὰ μὲν ἄλλ' ἀμύθητα,
 10 ἄμμοι δ' ἐκείναι καὶ γῆς χάσματα ἀντὶ τεμπῶν καὶ ἐλῶν ἔστιν
 αὐτῶ τὸ μηδαμῆ κωλύειν, ἀλλ' ἀτεχνῶς ὥσπερ οἱ τὴν ἐναντίαν
 τῶ παντὶ βαδίζοντες τῶν ἀστέρων, ἐναντία καὶ τοῖς καιροῖς καὶ
 τῇ φύσει τῆς χώρας αἰρεται. καίτοι τίς οὐκ ἂν ἰδὼν καὶ τοῦθ'
 ἐν τι τῶν ἀπίστων ἐκρινεν, ἐξαρκέσαι τοῖς χάσμασιν καὶ πληρω-
 10 σαι τὰ διεστηκότα, μᾶλλον δ' ἔτι τούτου πρότερον διὰ τῆς ἄμ-
 μου τῆς ἄνω διεξελεθεῖν; ὁ δ' ὥσπερ φιλονικῶν πρὸς τὰ ἐναντία
 αὐτῶ τὸν πόρον ἐργάζεται. καὶ πρῶτον μὲν τὰ κοίλα καὶ τὰς 121
 χαράδρας ἐπλήρωσεν ὑπελθῶν ὑποβρύχιος, ὥσπερ οἱ ὕφαλοι κο-
 λυμβηταί, τρέψας εἰς τὸ κάτω τὰ πρῶτα τῆς ἀναβάσεως· ἐπειθ'
 15 ὑπὲρ αὐτῶν τε καὶ τῆς χώρας ἵσταται προϊὼν αἰεὶ, πρὸς τὸ μή-
 κιστον μετρητὸς ἦδη. εἰ δὲ τις ἦδει τὸ ἀφανὲς τοῦ ἔργου, μειζό-
 νως ἂν ἐθαύμασεν τοῦ ὀρωμένου. πολλοὺς γὰρ οἶμαι ποταμοὺς 122
 τῶν νῦν εἰς πρώτους τελούντων οὐκ ἂν ἀρκέσαι τοῖς κάτω τῆς
 χώρας, ἀλλ' ἐμπεσόντας ἂν αὐτόθι κερφθῆναι, ὥσπερ τὸν Εὐ-
 20 φράτην προϊόντα ἀφανίζεσθαι λόγος. νῦν δ' ὥσπερ τῶν πυρα-
 μίδων τὰς μὲν κορυφὰς ὀρῶντες ἐκπληττόμεθα, τὸ δ' ἀντίπαλον
 καὶ ὑπὸ γῆς ἕτερον τοσοῦτον ὃν ἠγνόηται, λέγω δὲ ἃ τῶν ἱερέων
 ἤκουον· καὶ δὴ καὶ τὸν Νεῖλον κορυφωθέντα μὲν Αἴγυπτος ἢ
 488 D πᾶσα δριζέται καὶ πρὸς τὸ προκείμενον κρῖνομεν † τὸ Αἰγύπτιον

1 δύναται A: δύνανται SDUT 2 κατοικημένοις D: κάτω κειμένοις
 A¹UT, κάτω κειμένοις A²S 3 μέσον πόρον] quod nisi nautarum e sermone
 dictum esse mecum iudicaveris, μέσον (τὸν) πόρον scrib. 4 θεσμός] Nili in-
 crementi causam ut multa alia huius fluminis miracula explicari non posse Ari-
 stides probare studet; consentaneum ergo est eum dicere Nilum lege quadam
 naturali vel divina crescere; ad θεσμός cf. p. 53, 12; 311, 24; Panath. I p. 316,
 17 Ddf. (cf. Θέρους νόμος p. 270, 10); Lucan. X 238 'sic iussit natura parens
 discurre Nilum, sic opus est mundo'; Θερισμοὺς Junt. (edd.) ἄλλα D
 6 τὸ] τῶ ci. Canter; at (κατὰ) τὸ — κωλύειν, i. e. 'quia illum neutiquam impe-
 diunt', bene construitur neque ambiguum est, quod foret αὐτῶ τῶ 10 δ'
 ἔτι TS²: δὲ· τι AS¹(τι)DU 11 διεξελεθεῖν Rsk.: διεξῆλθεν O Thom. Mag.
 p. 405, 4; μᾶλλον δ' ὅτι (— διεξῆλθεν) ci. Canter; potius μᾶλλον δ' ἔτι τούτου
 (sc. ἐθαύμασεν) (ὅτι) — διεξῆλθεν φιλονεικῶν O 12 αὐτῶ O ἐργά-
 ζεται] cf. p. 271, 14, ubi quae adnotata sunt, W. Spiegelberg ut nimis incerta
 nunc deleta vult 15 αὐτῶν Rsk.: αὐτοῖς O 19. 20 Εὐφράτην — λόγος] cf.
 e. g. Arr. an. VII 7, 5. Mela III 77 24 corruptelam agnovit Rsk.; τὸ Αἰγύπτιον
 deleta vult Wil.; mihi sententia est 'et cum eo quod praetenditur (nempe Ae-
 gyptio, cf. or. II § 3) mari in comparationis iudicium vocamus quasi alterum
 quoddam Aegyptium mare'

πέλαγος, τοσοῦτος ἐπέρχεται· ὅπως δ' εἰς τοῦτο ἦκει καὶ ὄθεν
 123 ἤρξατο τῆς ἀναβάσεως ἐκπέφηνε τὴν ἱστορίαν. τὸ δὲ δὴ καὶ μό-
 νην ταύτην ἀπασῶν χωρῶν ὥσπερ τι ζῶον καθεστάναι πρὸς ἀμ-
 φότερα ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ, τοτὲ μὲν χερσαίαν εἶναι καὶ ἐφ' αὐτῆς
 ἐπὶ τοῦ ξηροῦ, αἰθῆς δ' ἐν τῷ ὕδατι διαιτῆσθαι, τᾶ χρεὶ ταῦτα 5
 προσθεῖναι πλὴν ἢ τῇ μεγάλῃ σοφίᾳ καὶ προνοίᾳ τοῦ Θεοῦ, ὅστις
 ἦ μὲν ἤμιστα ὕειν ἐμελλεν, τὸν Νεῖλον ἐπήγαγεν μιμητὴν τινα ἑαυ-
 τοῦ καὶ ἀντὶ ὄμβρων εἶναι τοῖς ταύτῃ· τῆς δ' ὥρας αὐτὴν ἀπὸ
 ἀπήγαγεν, ἥνίκα τοῖς τε ἀνθρώποις ἐμελλε μάλιστα ἐν καιρῷ ἔσε- 964 J
 σθαι καὶ τῇ χώρᾳ τὴν φορὰν οὐ μόνον οὐκ ἐλάττω τῆς ἰκανῆς, 10
 ἀλλὰ καὶ θαυμαστὴν πλήθει παρέξουσθαι; ταύτην ἐγὼ μόνην αἰ-
 τίαν ἐπινοῶ δι' ἣν ὁ Νεῖλος δι' Αἰγύπτου καὶ τῶν ἐκεῖνη ῥεῖ, 489 D
 124 καὶ μέγιστος δὴ τοῦ Θέρους. ὁρῶ δ' ὅτι καὶ τῶν λαμάτων ἀπὸ
 τῶν σωτήρων Θεῶν ἀπολαύομεν, ὧν εἰς ἐστὶν ὁ τῷ Νεῖλῳ συνῶ-
 νυμος· καὶ τὸ μὲν κεφάλαιον καὶ τὴν καθάπαξ αἰτίαν ἅπαντες 15
 σύνοισμεν, ὅτι ἡμᾶς βούλονται σφῆξιν καὶ ὑγιεῖς ποιεῖν, τὴν δ' ἐπι-
 νοίαν αὐτὴν καὶ τὸ αἴτιον ὧν φράζουσιν ἐκάστοτε τίς πάποτ'
 ἐξευρεῖν οἴσῃ τε; οἱ γε καὶ δι' αὐτῶν τῶν ἐναντιωτάτων εἶναι δο-
 κούντων καὶ ἂ μάλιστα ἂν τις φυλάξαιτο λάσαντο. καὶ ταῦτα μὲν
 εἰς τοσοῦτο παρεφθέρχθω, οὐκ ἐκ προνοίας εἰρημένα οὐδὲ βου- 20
 λευθέντα ἐξ ἀρχῆς, ἀλλὰ τοῦ λόγου ταύτῃ προενεγκόντος ὥσπερ
 125 ῥεύματος. Νεῖλος δὲ ποταμῶν οὐκ ἦττον κάλλιστος ἢ μέγιστος,
 καὶ χρεῖα καὶ Θεᾶς ἠδονῆ καὶ τοῖς πᾶσι πολὺ νικῶν· καὶ διὰ γῆς
 ἀρίστης καὶ καλλίστης διεξέρχεται, καὶ ἀγρὸς ὁ περὶ αὐτὸν ἀέρων
 κάλλιστος καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς λαβεῖν καθαρώτατος· μεστὴ δὲ 25
 ὕδατος οὕσα ἢ γῆ πᾶσα ξηρότατον τὸ ἄνω πασῶν χωρῶν παρέχε-

4 ἐφ' αὐτῆσ sic O 5 ἐπὶ] ὑπὸ D τῷ] τὸ D 6 ἢ Ddf.: εἰ O;
 sententiam stoicam quandam invertere videtur (cf. Diels l. c. p. 7. 11) τοῦ
 Θεοῦ] Serapidis (cf. or. XLV § 32), quanquam Osiridem Nili caput tenere Aegyptii
 credebant (Wiedemann l. c. p. 115); sed seriore aetate hos deos tanquam eosdem
 iunctos esse constat (ibid. p. 199); Aristides in or. XLV ambos utique miscet
 7 ἢ μὲν scripsi: ἢ μὲν A, εἰ μὴ SDUT et mg. A pr. m. ὕειν ἐμελλεν A:
 ἐμελλεν ὕειν SDUT 8 τοῖς ταύτῃ· (hoc corr. Canter, cf. U) τῆς δ' ὥρας
 αὐτὴν ἀπὸ ἀπήγαγεν scripsi: τοῖς ταύτῃσ τῆς ὄψεσ αὐτὴν ἀπὸ ἀπήγαγεν ASDT, τοῖς ταύτῃ γ' ἀνθρώποισ· τὴν ἀπὸ ἀπήγαγεν U 12 ὁ D:
 om. ASUT; quanquam cf. v. 22 14 σωτήριον D συνώνυμος] deus quem
 significat certo (cf. Wiedemann l. c. p. 323) est Apis: ἡπὶ Nilus Aegyptiis au-
 diebat 15 prius καὶ om. A¹ (add. Ar) 16 ποιεῖν AU: om. S¹D, εἶναι TS²
 18 οἴσῃ τε om. A¹ (add. Ar) ἐναντιωμάτων T 20 τοσοῦτον U 21 ἀλλὰ
 τοῦ λόγου A: τοῦ λόγου S¹D, τοῦ δὲ λόγου TS², τοῦ λόγου δὲ U 25. 26 δὲ
 οὕσα ἢ γῆ πᾶσα ὕδατος D

ται. ὡς δὲ καὶ σεισμοῖς καὶ λοιμοῖς καὶ τοῖς ἐξ οὐρανοῦ κατα-
 κλυσμοῖς ἀνάλωτος ἡ χώρα δι' αὐτόν ἐστιν οὐδὲ τοὺς πρὸ ἡμῶν
 Ἑλλήνας ἔλαθεν. ἀ δὴ καὶ Αἰγύπτιοι συννεωρακότες, οἶμαι, μει-
 ζόνως ἄγουσι τὰ κατ' αὐτόν. ὥστ' ἐγωγέ ποτε ἤκουσα καὶ ἄλλον
 5 τῶν τι δοκούντων εἰδέναι περὶ ταῦτα διτι καὶ τῶν νομιμῶν [καὶ]
 490 D τῶν περὶ τὰς ἐορτὰς καὶ θυσίας εἰς τὸν Νεῖλον αὐτοῖς ἀνήκει τὰ
 πλεῖστα.

1 σεισμοῖς καὶ λοιμοῖς] at cf. Wiedemann l. c. p. 49, l. 63 et 322

2 τοὺς πρὸ ἡμῶν Ἑλλήνας] Herodot. II 77, Isocr. XI 12 sq. (qui antiquiorem
 quendam auctorem Ionicum sequi videtur), Aeschyl. ad p. 299, 28 exscriptus
 (nam Aristides volgarem scholiorum interpretationem sine dubio probabat)

4 κατ' αὐτόν TS²: καθ' αὐτόν AS (αὐ-) DU 5 [καὶ] secl. Rsk.; de re cf.
 Wiedemann l. c. p. 365

MANTEYTOI.

I 12 D
I 9 J

XXXVII.

(2) ΑΘΗΝΑ.

Ἔστω τοίνυν ἡμῖν ὕπαρ τὸ θναρ. σὺ δ', ὦ δέσποινα Ἀθηνᾶ, τὴν τε ἄλλην δίδου τύχην καὶ χάριν καὶ τοῦ παρόντος ἐφαψαι λόγου τὰ τε φανθέντα τέλει πρὸς τὴν ἀξίαν, ὡς ἐναργῆ τῆς νυκτὸς ἐδείκνυτο· ὡς δὲ καὶ ἔργῳ συμβαίῃ σαφῆ καὶ βέβαια, ὃδε σοὶ λόγος ἔσται μικτὸς εὐχῆς τε καὶ ὕμνου τὰ νῦν.

2 Πάντα μὲν οὖν τὰ κάλλιστα περὶ Ἀθηνᾶν τε καὶ ἐξ Ἀθηνᾶς, 13 D
ἐν δὲ τοῖς ἀξιολογώτατον αἰ γοναὶ τῆς Θεοῦ, κεφάλαιον μὲν εἰ-
πεῖν ὅτι τοῦ πάντων δημιουργοῦ καὶ βασιλέως παῖς ἐστὶ μόνη δὴ
μόνου. οὐ γὰρ εἶχεν ἐξ ὅτου ὁμοτίμου ποιήσειεν αὐτήν, ἀλλ'
ἀναχωρήσας αὐτὸς εἰς αὐτὸν αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ γεννᾷ τε καὶ τίκτει 10
τὴν Θεόν· ὥστε ἐστὶ μόνη βεβαίως γνησία τοῦ πατρὸς, ἐξ ἕσου
3 καὶ ὁμολογοῦντος ἑαυτῷ τοῦ γένους γενομένη. τὸ δὲ ἔτι τούτου
μεῖζον, ὅτι καὶ ἐκ τοῦ καλλίστου τῶν ἑαυτοῦ, ἐκ τῆς κεφαλῆς,
ἀνήκεν αὐτήν, ὡς ἄρα οὔτε ἐκ τῆς ἐκείνου κεφαλῆς κάλλιον ἦν
ἀνελθεῖν οὐδὲν οὔτε Ἀθηνᾶ τόπος βελτίων ἀνασχεῖν· ἀλλὰ κατ' 15
ἀξίαν ἄμφω συνέβαινε. γενομένη δ' ἐκ Διὸς καὶ μόνου καὶ ἐκ
τῆς κεφαλῆς οὐχ ἦττον τούτων θανμαστὸν τὸ τέταρτον ἐφείλκετο,

Libri ASDUT = O

Tit. μαντευτοὶ ἀθηνᾶ UT, μαντευτοὶ ἀθηνᾶ A: ἀθηνᾶ S; om. D. — *Μαν-
τευτοὶ* tomī esse indicem agnovit Abresch, *Miscell. observ.* V (Amstelodami 1734)
p. 234 sqq.; cf. Menand. *epid.* IX 157 W. (III 344 Sp.) . . . ἐν τοῖς μαντευτοῖς
Ἀριστείδης· οὗτος γὰρ τὸν Ἀσκληπιὸν καὶ τὴν Ὑγίειαν συγγέγραφεν κτῆ. —
Haec illa videtur esse oratio, cui orator paraphthegma inseruit, de quo or. XXVIII;
cf. p. 139 sqq. adn.; testari videtur ipse orationem or. L § 25 2 *τύχην* sic O.
3 *τὴν* om. U 4 *συμβαίῃ* scripsi: *συμβῆναι* O; *συμβῆ* καὶ *σαφῆ* ci. Kaibel
6 *τὰ* deleverim, post *κάλλιστα* traī. Kaibel 7 *αἱ γοναὶ* SDU: *αιναὶ* A, ad
quod *ει* A^r mg. (i. e. εἶναι), εἶναι T μὲν AS: μὲν οὖν DUT 8 *δὴ μόνη*
μόνου D 10 *εἰς αὐτὸν* A¹ (corr. A^r) S¹D¹ a. corr. T¹ ἐξ αὐτοῦ A¹ (corr.
A^r) T¹ 11 *ἐστὶ* ἐν T 12 *αὐτῷ* DU 14 *οὔτε* om. U 17 *τὸ τέταρτον*
tria priora indicavit vv. *γενομένη* — *κεφαλῆς* ἀφείλκετο T

δ δὴ φρασι συμβῆναι περὶ τὸ χάσμα τῆς κεφαλῆς τῆς Θεοῦ φά-
 σμα· ἀνήγει γὰρ εὐθύς ἐνοπλος, ὥσπερ ἥλιος ἀνίσχων ὁμοῦ ταῖς
 ἀκτῖσιν, ἐνδοθεν κοσμηθεῖσα ὑπὸ τοῦ πατρός. διὸ δὴ καὶ οὐ⁴
 10 J
 14 D 5 Θέμις οὐδέποτε αὐτὴν καταλιπεῖν τὸν πατέρα, ἀλλ' αἰεὶ πάρεστί
 τε καὶ συνδιαιτᾶται καθάπερ συμπεφυκυῖα, ἀναπνεῖ τε εἰς αὐτὸν
 καὶ σύνεστι μόνῃ μόνῳ, τῆς γενέσεως μεμνημένη καὶ τῶν ὠδίνων
 ἀποδιοῦσα πρέποντα τὸν μισθόν. δοκεῖ δέ μοι καὶ πρῆσβυ-5
 τάτῃ Θεῶν φῆναι ἢ κομιδῇ τινῶν εὐαριθμητῶν εἶναι, τῶν πρώτων
 ὄντων ἐν τῷ τότε· οὐ γὰρ ἂν ἄλλως ὁ Ζεὺς ἕκαστα διεΐλεν, εἰ μὴ
 10 πάρεδρόν τε καὶ σύμβουλον τὴν Ἀθηναῖν παρεκαθίστατο. καὶ γὰρ
 τοι μόνῃ μὲν τὴν αἰγίδα δι' αἰῶνος φορεῖ, μόνῃ δὲ τοῖς τοῦ πα-
 τρός ὄπλοις εἰς τὸν Ὀμηρικόν (Θ 387 sq.) πόλεμον κοσμεῖται· ὅσα δὲ
 ἐν αὐτῇ θανματοποιῶν ἅμα τοῖς αὐτοῖς ὁ τε Ζεὺς καὶ ἡ Θεὸς
 χρήται. οὕτως δ' ἐστὶν αἰδέσιμος τῷ πατρὶ καὶ πάντων κεκοινώ-6
 15 νηκε καὶ τὰ πρῆσβεῖα μόνῃ κατέλιφεν, ὥστε καὶ τῶν ποιητῶν
 οὐδ' ἂν μάλιστα τις εἴποι τυχεῖν τῆς Θεοῦ, Ὀμηρος μὲν τῆς αἰ-
 γίδος αὐτῆς μνησθεὶς καὶ τοῦ τρῶσαι δαίμονος ἐπιχειρήσαντος
 λέγει (Φ 401)

σμερδαλέην, ἣν οὐδὲ Διὸς δάμνησι κεραυνός,
 15 D 20 λέγων ἀσφαλῶς, ἐπειδὴ γε καὶ τῷ Διὶ τῶν σκηπτῶν καὶ κερα-
 νῶν πλείονος ἄξια τὰ παρὰ τῆς Ἀθηνᾶς, Πίνδαρος δ' αὖ φησιν
 δεξιὰν κατὰ χεῖρα τοῦ πατρός αὐτὴν καθ' ἐξομένην τὰς ἐντολάς
 τοῖς Θεοῖς ἀποδέχεσθαι. ἀγγέλου μὲν γὰρ ἐστὶ μεῖζων, ἢ δὲ τῶν 7
 ἀγγέλων ἄλλοις ἄλλα ἐπιτάττει πρώτη παρὰ τοῦ πατρός παρα-
 25 λαμβάνουσα, ἀντ' ἐξηγητοῦ τινος οὕσα τοῖς Θεοῖς καὶ εἰσαγωγέως,
 ὅταν καὶ τούτου δέη. ἄτε δὲ ἐν κορυφῇ τε τοῦ Ὀλύμπου καὶ ἐκ
 κορυφῆς τοῦ Διὸς γενομένη, πόλεόν τε πασῶν τὰς κορυφὰς ἔχει,

1 alterum τῆς O: τοῦ S² (Junt. edd.) 1. 2 φάσμα om. S (Monac. 432, sec.
 quem secl. Rsk.²) 3. 4 οὐ θέμις] οὐδεμὸς A¹, θέμις add. A^r mg. (in textu
 corr. A²) 4 αἰεὶ A¹ (corr. A^r) S 6 μόνῳ μόνῃ DU 8 εἶναι scripsi: καὶ O
 πρώτων ἐν τῷ τότε ὄντων DU 9 ἄλλως] 'alioquin enim vereor, ut Iuppiter (tam
 sapienter] singula (singulis dis] dispertiturus fuerit, nisi Minervam in consilium
 adscivisset'; huic argumento alterum subiungit: aetas (πρῆσβυτάτῃ) Minervae
 indicatur eo, quod patris arma (πρῆσβεῖα v. 15, qua in voce ludit) accepit
 10 παρεκαθίστατο] ἔ in ras. T² 13 ἐν — θανματοποιῶν] ita ut Ζηρὸς αὐτῇ
 (Hom. δ 74) θανματοποιῶν αὐτῇ videatur 14 οὕτω SDUT 16 οὐδ' ἂν] οὐσαν
 A¹ (corr. A^r) 17 δαίμονος] Martis 19 δάμνησι AS 20 λέγων ἀσφαλῶς]
 cf. p. 148, 15 21 πλείονος ἄξια] cf. Hom. A 45 sq. παρὰ om. T Πίν-
 δαρος] frg. 146 B.⁴; apparet etiam vv. τὰς ἐντολάς — ἀποδέχεσθαι ad Pindari
 sententiam dicta esse δ' om. D 23 ἢ δέ] ἢ γε ci. Rsk. (prob. Ddf.), inutiliter
 24 ἄλλα ἄλλοις U πρώτῃ τοῦ S 25 καὶ εἰσαγωγέως — δέη SDUT: om.
 A (secl. Ddf.); cf. p. 311, 17 sqq.

Aristides II.

20

κατ' ἄκρας ὡς ἀληθῶς ἤρηκυῖα καὶ τῶν ἀνθρώπων ὅσοι θεοφιλεῖς οὐκ ἄτη πατεῖ τὰς κεφαλὰς, Ἀθηναῖ δὲ ἀνέχει καὶ ἐμβα-
8 τεύει, τηροῦσα τὸ σύμβολον τῆς αὐτῆς γενέσεως.

Τὸ μὲν δὴ κράτος τῆς θεοῦ τοσοῦτον ἐν οὐρανῷ καὶ γῆ. ὅσον δὲ
ἀξία θεοῖς τε καὶ ἀνθρώποις ἐστὶ τε καὶ γεγένηται καὶ γενήσεται, 5
θεῶν μὲν ἂν παῖδες ἀμεινον εἴποιεν ὅσοι χορευταὶ τῆς Ἀθηναῖς, πε-
ρατέον δὲ καὶ ἡμῖν ἀμωσγέπως εἰπεῖν, ποιηταῖς τε ἄχρι τοῦ μετρίου 11 J
προσχωμένους καὶ τῷ λόγῳ τοσοῦτον ἐφιέντας, ὡς μὴ πολὺ τι
9 παρενεγκεῖν ἢ τὸν πάντα ἰσομέτρητον συμβῆναι τῷ ὄνειρατι. λέ-
γεται γὰρ ὡς ἐπειδὴ οἱ Γίγαντες παρετάξαντο ἐν τῇ Φλέγρα, 10
Ἐγκέλαδον μὲν καὶ τοὺς ἡγουμένους αὐτῶν κτείνει ἢ θεός, τοῖς
δ' ἄλλοις θεοῖς ὀλίγον τὸ ἔργον γίγνεται, ἐπεὶ καὶ τῶν ἄλλων
Γιγάντων ὅσον ἦν κράτιστον κτείνει ἢ θεός, ἅτε καὶ φύσει πολε-
μίους ὄντας ἐναντῆ διαφερόντως ἀμνομένη· ἦσαν γὰρ ἀπ' ἐναν-
τίου τοῦ γένους αὐτῆ. οἱ μὲν γὰρ ἐκ τῶν κοίλων τῆς γῆς ἐπ- 15 16 D
εφύκεσαν καὶ τῶν ἀλογωτάτων, ἡ δὲ ἐκ τοῦ καθαρωτάτου τῶν ἐν
τῷ αἰθέρι. πρὸς οὖν τοὺς ἐκείνων ὄφεις [συμφύτους] καὶ τἄλλα
ἄδεται καταπραχθέν. τὴν δὲ <τῶν> Τιτάνων καὶ τῶν Ὀλυμπίων θεῶν
10 κληθέντων μάχην οὐκ ἦδιον ἐμοὶ γοῦν λέγειν. Ἄλλὰ μὴν εἰς γε
τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα ὅσας εὐεργεσίας κατέθετο ἐνθυμη-
θῆναι ῥᾶον ἢ διελθεῖν λόγῳ. ἡ μὲν οὖν μεγίστη τῶν εὐεργεσιῶν
καὶ διὰ πάντων τῶν γιγνομένων διήκουσα καὶ παρατείνουσα 25
πάντας χρόνους καὶ τόπους, ὅτι Ἀθηναῖς ἡγουμένης οὐδὲν πώποτε
ἀνθρώποις ἡμαρτηθῆ οὐδ' αὖ πράξουσί ποτε χρηστὸν οὐδὲν ἄνευ

1 'κατ' ἄκρας, cf. me ad Eur. Hipp. p. 238' Wil.: κατὰ κράτος O
ἠρηκυῖα A (cf. ἠρηκυῖα S¹ a. corr. Junt.) 2 οὐκ ἄτη κτέ.] invertit Hom. T
91 sqq. οὐκατ/πατεῖ A¹ agnoscitur (corr. A²) 3 αὐτῆς D¹ p. corr. U²:
αὐτῆς O 4 ὅσον D 6 θεῶν — εἴποιεν] imitatur Plat. Tim. 40 D 9 παρ-
ενεγκεῖν ἢ — συμβῆναι] imitatur Thuc. V 20, 1 ἡμερῶν ὀλίγων παρενεγκου-
σῶν ἢ ὡς — ἐγένετο ita, ut pro ὡς c. ind. substituerit infinitivum 11 τοῖς
(ἄλλοις) ἡγουμένους Rsk. κτείνειν T¹ 12 γίγνεται DUT 13 ἢ θεός sus-
spectum, cf. v. 11 17 συμφύτους secl. Kaibel; cf. etiam p. 312, 3 18 ὅσα
ἐκ τῆς U αὐτῆ DU (corr. Ddf.): αὐτῆς AST 19 αὐτῆς O 20 τε om.
DU 21 ἄδεται] ε in fine rasurae in litt. cap. T² τῶν addidi, cf. etiam v. 10
22 οὐκ ἦδιον] cf. Schmid I 238 (qui tamen ἦδιον Luc. sat. 1 ab homine oraculum
sciscitante usurpatum perperam pro ἦδύ habuit). II 44. III 60; cf. etiam ad LI
§ 35 ἔμοι γ' οὖν ADUT 24 ῥᾶον Rsk. ('facilior' verterat Canter): ῥά(α)διον
O; ante ῥάδιον (A¹) s. l. add. οὐ A² 27 ἡμαρτηθῆ ἀνθρώποις U

τῆς Ἀθηνᾶς. εἰ δὲ δεῖ καὶ τῶν ἐν μέρει μνησθῆναι καὶ τοὺς 11
 μύθους μὴ ἀτιμάσαι, προσθῶμεν ἔλαιον, ὑγίειας φάρμακον, φαν-
 θὲν ὑπ' αὐτῆς, καὶ ἐσθῆτα, ὁμοῦ μὲν κόσμον τῷ σώματι, ὁμοῦ
 17 D δὲ τῆς αὐτῆς ὑγίειας φάρμακον. ἀλλὰ μὴν ἀμφοτέρω τε τῷ γένει 12
 5 τῶν ἀνθρώπων ἐπικουρος γενένηται, γυναιξὶ μὲν ταλασίαν παρα-
 δοῦσα, ἀνδράσιν δὲ ὀπλων χρῆσιν ἀναθεῖσα, ἀμφοτέρων τε αὖ
 τῶν καιρῶν ἐπεμελήθη, πολέμου καὶ εἰρήνης, δι' ὀπλων καὶ νό-
 μων. διχῆ δ' αὖ καὶ τούτων ἐκατέρω προσηνήχθη. πρῶτον μὲν 13
 12 J 10 γὰρ τῆς ὀρείου καὶ καθ' ἐκάστους διαίτης ἀπαλλαγῆναι καὶ συνελ-
 θόντας οἰκεῖν ἐν ταυτῷ μίαν συνοικίαν κοινῇ περιβαλλομένους
 ἢ δ' ἐστὶν ἢ πείσασα, καὶ εἰσὶν αἱ πόλεις δῶρα Ἀθηνᾶς· ὅθεν δὴ
 καὶ Πολιοῦχος ἅπασι κέκληται. τὰς δὲ ἀκορόλους ἐξεῖλον αὐτῇ
 15 δικαίως, ἅμα μὲν σύμβολον τῆς γενέσεως, ἅμα δὲ ὡσπερ τοῖς
 βασιλεῦσιν καὶ ἡγεμόσιν τεμένη καὶ χώρους ἐξαιροῦσιν, οὕτω τῇ
 18 D τοῦτο λέγω κοινὸν εὐεργέτημα τῆς Θεοῦ, πρὸς τὴν καθ' ἡμέραν
 δίαιταν, πολιτείαν καὶ νόμους, ἕτερον δὲ τὰς ἐμπύρους τε καὶ
 ἀπύρους τέχνας, ἃς τοῖς καθ' ἕκαστα διεῖλέν τε καὶ διαίρει· μόνη
 γὰρ ἀπάσης σοφίας ἡγεμών ἐστίν. καὶ μὴν τῶν γε πρὸς τὸν πό- 14
 20 λεμον συστημάτων τὰ πρωτεύοντα δὴ ἐξεῦρέν τε καὶ κατεσκευά-
 σατο· ὀπλῆται γὰρ καὶ ἱππεῖς τῶν Ἀθηνᾶς εὐρημάτων εἰσὶν.
 διττὰ δὲ ἐκατέρου μαρτύρια· τῶν μὲν ὀπλιτικῶν Αἰγύπτιοι μὲν
 τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν, οἱ δὲ ἐπώνυμοι τῆς Θεοῦ τῶν ἐπὶ τῆς Εὐ-
 ρώπης πρῶτοι προβαλλόμενοι τὴν ἀσπίδα· ἔστι γὰρ καὶ κατ' Αἰγυ-
 25 πτον Ἀθηνᾶς νομὸς ἱερός, ᾧ ταῦτα ἀνάκειται. παραπλησίως δὲ
 καὶ περὶ τῆς ἱππικῆς. λέγεται γὰρ Ἐριχθόνιον μὲν τὸν τῆς Θεοῦ
 τροφίμον πρῶτον ἀνθρώπων ἄρμα ζευῆαι· Βελλεροφόντη δὲ
 19 D αὖ πρὸς τὸν κέλητα γενέσθαι χαλινὸν παρὰ τῆς Ἀθηνᾶς — Τρι-
 πτόλεμος δὲ Ἐριχθόνιου νεώτερος· εἴη δ' ἂν καὶ τούτῳ τὰ μὲν
 30 σπέρματα παρὰ τῆς Ἀθήνηρος, τὸ δὲ ἄρμα παρὰ τῆς Ἀθηνᾶς —
 ὥστε νομίζειν χρῆ τοιαῦτ' εἶναι πάντα τὰ δῶρα τῆς Ἀθηνᾶς

2 ἔλεον A¹ (corr. A^r) 3 ἐσθῆτας U 4 τε AT: om. SDU; γε ci. Ddf.,
 at cf. v. 6 6 τε DUS²: om. AS¹T 6. 7 αὐτῶν S¹ 10 κοινῆ S (Baroc. 136)
 18 ἕκαστα scripsi: ἐκάστοσ O, cf. v. 9 21 εἰσι SDU: ἐστίν AT (-l) 23 τῶν —
 Ἀσίαν] cf. ad p. 273, 6; ad verbum exprimit Plat. Tim. 24 B οἱ δὲ — ἀσπίδα]
 cf. Panath. I p. 170, 1 sqq. Ddf. ὀπλων τε χρῆσιν διδάξασα καὶ κοσμήσασα πρῶ-
 τους ᾧ νῦν ἡμεῖς ἐκείνην σχήματι (sc. galea, hasta, clipeo) 24 προβαλλόμενοι S
 p. ras. (ci. Rsk.): προβαλλόμενοι O γὰρ om. U¹ 25 Ἀθηνᾶς νομὸς] Saiticus
 (Minerva Aegyptiorum Neith, cf. Wiedemann, Herodots 2. Buch p. 260) νομὸς
 A²: νόμος O 27 ζευῆαι A: ζευῆαι ἵππων SDUT 28 κέλητα DU παρὰ
 τῆς Ἀθηνᾶς χαλινόν S (Baroc. 136) 31 τοιαῦτα — οἷα] sc. πρωτεύοντα, cf. v. 20;

τοῖς ἀνθρώποις, οἷα πρὸς τοὺς πολέμους ἐστὶν ὀπλιτῶν γάλαγξ
 15 καὶ τάξις ἱππέων. ἔοικα δὲ προσθήσειν ὁ με ἀρτίως διέφηνεν,
 ὅτι καὶ τὰ ναυτικὰ Ἀθηναῖς ἦν. ἐχέτω δὲ χώραν διττὴν τῷ λόγῳ.
 πρὸς τε γὰρ τοὺς πολέμους, εἴ τις καὶ οὕτω διχῆ διαιροῖτο, τῶν
 κατ' ἡπειρον καὶ τῶν ἐν θαλάττῃ δειξεί προνοηθεῖσαν τὴν θεόν, 5
 † εἰ καὶ διχῆ πάλιν τῶν κατ' ἡπειρον, ἐν τε τὸ αὐτὸ τὸ τῶν ναυτι-
 κῶν εἰς ἀμφω τείνει † εἰρηναῖον μὲν τὰς δολκάδας καὶ τὴν διὰ
 τούτων ἐμπορίαν, πολεμιστήριον δὲ τὰς τριήρεις, ὥσπερ ἄρμα 13 J
 ἀμυλλητήριον καὶ πολεμιστήριον· περιδέξιός γὰρ ἡ θεὸς αὐτῆ τε
 16 καὶ τὰ δῶρα αὐτῆς. ἔοικα δὲ σμήνος ἐπεγείρειν, καὶ μοι σύνδυο 10
 ἐφήσειν ἡ θεός. ἐνιδῶν γὰρ ἐμπορία τε καὶ ναυμαχία τῆς Ἀθη-
 ναῖς οὖσιν ἀμφοτέροις καὶ Βουζύγῃς τις ὑπέηλθέ με τῶν ἐξ ἀκρο- 20 D
 πόλεως, καὶ ὡς οὐκ ἦν τῷ γεωργῷ οὔτε τὸ ἄροτρον οὔτ', ἐπειδὴ
 καὶ τὸ ἄροτρον, τό γε ζεῦξαι τοὺς βοῦς,
 εἰ μὴ ἐπιφροσύνην δῶκε γλανκῶπις Ἀθήνη (Hom. ε 437), 15
 δι' ἧς ἄροτρον μὲν καὶ ναῦς ἐδημιουργήθη, ἐξεύχθησαν δὲ ἱπποὶ
 καὶ βόες.

17 Φιλανθρωποτάτη δὲ ἡ αὐτὴ καὶ δυνατωτάτη. τῆς μὲν οὖν
 δυνάμειος τί χρῆ μείζον εἰπεῖν σημείον ἢ τὸ νικᾶν πανταχοῦ; οὐ
 γὰρ ἐστὶν Ἀθηναῖς Νίκη κυρία, ἀλλὰ Ἀθηναῖα Νίκης αἰεὶ· τὴν δὲ 20
 φιλανθρωπίαν οἱ περὶ Ὀρέστην λόγοι μαρτύρονται. ὃν φρονότα
 μὲν ἐξ Ἀργούς Ἀθήναζε, φεύγοντα δ' Ἀθήνησι δίκην ὑπ' Εὐμε-

'sicut bella geri non potuerunt nisi inventis a Minerva ordinibus et turmis, ita quod Cereris doni erat bonum ad homines permanere non potuit, nisi invento curru; quare omnia Minervae dona ea sunt, quibus fiat, ut bene ac prospere eveniant quaecunque homines agunt' (Wil.)

3 τῷ λόγῳ] 'demonstrationi meae' (in mea demonstratione) 5 δειξεῖ] subiectum λόγος e v. 3 6 εἰ καὶ — τείνει] corrupta, desperavi; proposuerunt τῶν κατ' ἡπειρον [εἰ] καὶ... πάλιν [τῶν κατ' ἡπειρον] — ἐν γὰρ (pro τι)... τείνει —, εἰρηναῖον κτέ. Wil., πρὸς τε γὰρ πολέμους... θεόν — [εἰ] καὶ... ἡπειρον (sc. ὀπλιτῶν καὶ ἱππέων, quae antea dicta parenthetice repetuntur) —, ἐν τε τὸ αὐτὸ κτέ. Kaibel (cetera non commode dicta, sed vix vitiosa iudicans) 8 ὥσπερ κτέ.] cf. Panath. I p. 170, 3 Ddf. ἱππων ἀμυλλητήριον καὶ πολεμιστήριον ἐφηνεν ὀχήματα (Minerva) 9 αὐτῆ τε A 10 σμήνος ἐπεγείρειν] invertit Plat. rp. 450 B ἐμὸν λόγον ἐπεγείρετε 11 θεὸς||· T ἐνιδῶν] ἐν· ιδῶν corr. A¹ (aut A²), ἐνείδον, ut vid., T¹ ἐμπορία et ναυμαχία] praeter terminationes in ras. T² τε om. SD ναυμαχία] γεωργία U 12 οὖσιν ἀμφοτέροις] sc. δῶροις post ἀμφοτέροις addunt ἐνείδον γεωργία τε καὶ ἐμπορία τῆς ἀθηναῖς οὖσιν ἀμφοτέροις A (hic ἀμφοτέροισ) T¹ mg. S² mg. μοι U 13 ὡς eras. T οὐκ (ἄν) ἦν Schwarz l. c. p. 326 τὸ om. S 14 τοῖς AT¹; τὰς SDUT² 15 δῶκε DUT¹: δῶκε θεὰ AST², cf. schol. Hom. ad h. l. γρ. ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ 20 νίκη] U ἀλλ' SU νείκησ ἀεὶ A¹ (corr. A²), ἀεὶ etiam S

21 D νίδων ἴσων τῶν ψήφων γενομένων προσθεμένη τὴν παρ' αὐτῆς
 σφίξει. καὶ τοίνυν ἔτι νῦν σφίξει πάντας, ἐὰν ἴσαι γένωνται· ἔδοξε
 γὰρ ἐξ ἐκείνου ταῖς ἴσαις προστιθέναι τὴν παρὰ τῆς Ἀθηναῶν
 ἀφιεῖσαν. ἐπεὶ δὲ ἔδει παρθένον εἶναι δι' αἰῶνος τὴν Ἀθηναῖαν 18
 5 καὶ μηδένα μῆτε θεῶν μῆτε ἀνθρώπων ψαῦσαι κατὰ τὸν τῆς
 Πανδήμου νόμον, θαυμαστά ὅσα κἀνταῦθα εὐρίσκειται παρὰ τοῦ
 πατρός· τὰ γὰρ τῆς καλλιτέκνου γέρα λαμβάνει. τῇ γὰρ Αἰητοῦ
 πλανωμένη διὰ πάσης γῆς καὶ θαλάττης ἠγεῖται πρὸς τὸν εἰμαρ-
 μένον χῶρον, οὗ μόνον ἦν αὐτῇ τεκεῖν. καὶ ἐπειδὴ ἔτικτε, μαι-
 10 οὔται τε καὶ δέχεται τοὺς παῖδας καὶ στεφανοῖ τὸν Ἀπόλλω
 [κατὰ] τὸν Ἑλλήνων παιῶνα· ὥστε ἡ μὲν Ἀρτεμις λοχία ταῖς
 ἄλλαις ἐστίν, αὐτὴ δὲ τῇ Ἀρτέμιδι λοχία πρὸς τὰς γονάς ἢ θεοὺς
 γεγένηται. καὶ ἔοικεν ἀμφοτέρων διδάσκαλος αὐτῇ καταστῆναι,
 τῆς τέχνης καὶ τῆς προαιρέσεως. παρθένος γὰρ ἐστὶ μετ' Ἀθη-
 14 J 15 νῶν μόνη. εἰ τοίνυν κάλλη θαυμαστά Ἀπόλλων καὶ Ἀρτεμις, τὴν
 22 D Πρόνοιαν Ἀθηναῖαν ἔχει τις ἂν αἰτιάσασθαι. καίτοι εἰ καὶ θεοὺς 19
 ὑπὲρ αὐτῶν χάριν εἰκὸς ἔχειν, πῶς οὐχ ἡμᾶς γε εἰκὸς ὑπὲρ τῶν
 θεῶν, ὅτι πλείους ἡμῖν τοὺς εὐεργέτας προὔξεν; θῆραι τοί-
 νυν καὶ κνηγέσια ἐστὶ μὲν Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος παιδιὰ,
 20 καθίσταται δ' εἰς τὸ προσήκειν τῇ θεῷ, δι' ἐν μὲν ὅτι τῆς πολε-
 μικῆς μόριον τέχνης ἐστίν, μᾶλλον δὲ εἰκὼν — ταῦτα δὲ Ἀθηναῖα
 μέλειν φασίν —, ἕτερον δ' ὅτι καὶ αὐτοῖς τοῖς ἐπωνύμοις αὐτῶν
 ὅπως ἔσονται προσεξεῦρεν. προσήμοι δ' ἂν ταύτῃ καὶ τῷ Ἀσκλη-20

1 αὐτῆσ T p. corr.: αὐτῆσ O 6 ὅσα SDU: οἶμαι AT ὅσα εὐρίσκειται
 παρὰ τοῦ διδοσ κἀνταῦθα U κἀνταῦθα εἶναι εὐρίσκειται nunc A, αὐ εἶναι corr.
 A², ε//αι vestigia A¹ 7 καλλιτέκνου] κν in ras. U¹, καλλιτέκνου D
 8 πρὸς τὸν εἰμαρμένον χῶρον οὗ μόνον ἦν SDUT, πρὸς τὸν εἰμαρμένον·
 τὸν τόπον ὅπου
 ἦν A¹: πρὸς τὸν εἰμαρμένον ἦν A² 11 κατὰ τὸν ATU²: κατὰ τῶν SDU¹: κατὰ
 seclusi; cf. or. L § 50; Ἑλλήνων παιῶν, quia Aegyptiorum Serapis oppositus;
 κατὰ τὸν Ὠλήρος παιῶνα ci. Wil.; Kaibel de Delphica Ἀθηναῖα Προνοίᾳ palmam
 puero (κλυθόκτων) porrigente cogitat; tunc enim paeanam (παιῶνα) inventum
 esse (Clearch. ap. Athen. XV 701 C; Macrob. I 17, 50); e. g. κατα(γωνισάμενον
 Πύθωνα καλ. . .) παιῶνα παιῶνα SDUT p. corr. λοχία SDU, item
 v. 12 13 αὐτῇ S (Baroc. 136, ci. Canter): αὐτῇ ADUT 14 μετὰ DUT
 15 μόνη — 16 Ἀθηναῖαν om. S¹U¹ 15 post κάλλη desidero κἀν θεοῖς, cf.
 v. 16. 17 16 Πρόνοιαν Ἀθηναῖαν] cf. Panath. I p. 157, 9 Ddf. et Macrob. sat. I
 17, 55 ε] in ras. A^r 17 αὐτῶν ASDT 18 θῆραι] ai in ras. S m. inc.
 19 παιδεία U¹ 21 τέχνησ μόριον U; cf. Plat. Gorg. 463 D πολιτικῆς μορίου
 εἰδωλον 22 μέλειν S αὐτοῖς — αὐτῶν] Apollini et Dianae, qui sunt ἐπό-
 νυμοι τῶν κνηγέσιων (Wil.); malim αὐτοῖς (sc. κνηγέσιος) τοὺς ἐπωνύμους
 αὐτοῦς 23 ἔσονται S, cf. v. l. p. 311, 20 προσεξεῦρεν] προσ-, quia
 ἕτερον est; προσεξεῦρεν ci. Wil. (cf. p. 311, 20) ταύτη] S; ταύτῃ i. e. ὅτι

πιῶ μεγάλο μέρος τοῦ παντός. Ἀθηναίων δὲ οἱ πρεσβύτατοι καὶ Ὑγιείας Ἀθηναῖς βωμόν ἰδρύσαντο· εἰ δὲ ἐκείνων ὀρθῆ (ἦ) ψῆφος, τί χρη μείζον εὐρεῖν εἰς τὴν Ἀσκληπιοῦ καὶ Ἀθηναῖς συμφωνίαν; μετέχει δὲ καὶ τῷ Ποσειδῶνι τῶν ἔργων, τῷ τε Ἰππιῶ καὶ τῷ Ποντίῳ, πρώτη μὲν τὸν χαλινὸν εὐροῦσα, πηξαμένη δὲ τὴν πρώ- 5
 21 τὴν ναῦν. ἀλλὰ μὴν ἦ γε πρὸς Ἑρμῆν κοινωνία τῆς θεοῦ παντὶ δῆλη, ὅστις Ἑρμῆν καλεῖ Ἀόγιον καὶ Ἀγοραῖον καὶ Ἐμπολαῖον. 23 D
 Ἐναγωνίῳ δὲ καὶ ἀντὶ χορηγοῦ καθέστηκεν· Ὀμηρος μὲν γὰρ καὶ ἀντικρὺς αὐτὴν ἐναγώνιον ἀποφαίνει· τὰ γὰρ ἄθλα κρίνει δι' αὐτῆς (θ 193 sqq.). ἀλφιδίαν τοῖνον καὶ λυρῳδίαν καὶ κιθαρωδίαν 10
 22 δὲ Ἀπόλλωνι. οὕτω δὲ πανταχοῦ χώραν ἔχει ὥστε ὁ μὲν Ἄρης παῖς ἐστὶ πρὸς αὐτὴν ἐν αὐτοῖς τοῖς ἑαυτοῦ πράγμασιν, ὁ δ' Ἀπόλλων τῶν αὐτοῦ χρησμοφιδῶν ταύτην προστήσατο καὶ προ- 15
 θύειν ἐπέταξεν, Ἥφαιστος δὲ ὑπὸ μὲν τοῦ ἔρωτος ἀναγκάζεται φιλοτεχνεῖν, τῇ δὲ φύσει λείπεται, Χάριτες δ' αὐτῆς περὶ χεῖρας 24 D
 ἴστανται, Διόσκοροι δ' ὑπ' αὐτῇ πυρρικήζουσιν, Ἰαχχος δὲ καὶ (αἰ) Ἐλευσίνια τοὺς τῆς θεοῦ χοροὺς διώκουσιν, Ποσειδῶν δὲ συνεχώρησεν ἡττώμενος· ἡ δὲ ὑπερβολὴ τοῦ κράτους ὅτι καὶ τὸ 15 J
 φυτὸν κατεδελχθῆ νίκης εἶναι σύμβολον, ὡς οὐ μόνον αὐτῇ θεμι- 20
 23 τὸν ὄν νικᾶν, ἀλλὰ καὶ τοὺς νικῶντας στεφανοῦν. Καὶ γὰρ τοὶ πάντα μὲν τὰ ἀπορώτατα οἱ ποιηταὶ ταύτῃ προστιθέασιν, ἐπει- 25 D
 δὴν πόριμα καὶ δυνατὰ ἀποφῆναι βούλωνται, Ὀδυσσεὺς τε νηχο- μένους ἐν μέσοις τοῖς ἐρήμοις πελάγεσιν καὶ νέους ἐκ γερόντων καὶ καλοὺς ἐξ οὐ καλῶν γιγνομένους καὶ τοὺς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν 25
 24 μνηστῆρας ἀπολλύντας ἀπὸ φαύλου καὶ γελοίου τοῦ ἐπικουρικοῦ, μειρακίον καὶ νομέοιν δυοῖν, καὶ ἕτερα τούτων ἀτοπώτερα. φασὶ γὰρ Βελλεροφόντην μὲν ἐπὶ πτηνοῦ τοῦ Πηγάσου φέρεσθαι ἐχό-

ἔξεῦρεν ὅπως ἔσται Ἀπόλλων; quae effecit ut pater nasceretur, eiusdem vis et potentia etiam ad filium patris illius (Aesculapium) pertinet; *μεγάλῳ* — παντός paulo restrictius dictum quam quod solet τοῖς πᾶσιν, cf. ad. p. 226, 7

1 δὲ] γὰρ U² (enim' vert. Canter) 2 ἐκείνων ὀρθῆ ἢ scripsi: ἐκείνων ὀρθῆ AS a. corr. T, ἢ ἐκείνων ὀρθῆ DUS p. corr. 4 ad μετέχει add. μέτεστι A pr. m. mg. ἱππελοι(-ω) A¹(corr. A²) S¹TU² 11 δὲ U

12 δ' ἀπόλλωνι S 13. 14 ὁ δ' Ἀπόλλων — ἐπέταξεν] cf. p. 311, 22; Delphis Ἀθάνα Προναία, cf. Preller-Robert, Gr. Myth. p. 195, 1 14 αὐτοῦ O 16 τῇ δὲ φύσει SDUT: ἡ δὲ φύσις A 17 διόσκοροι U

18 αἰ add. Rsk. χῶρον U 18. 19 δὲ καὶ συνεχώρησεν T 20 φυτὸν D εἶναι AT: om. SDU 23 τε] sanum; voluit pergere καὶ Βελλεροφόντας

... καὶ Περσέας, sed solvit structuram 25 γιγνομένους D 26 ἀπὸ] 'nisi' ('adiuti', quasi 'perfecti'); τοῦ ἐπικουρικοῦ substantivum; cf. Baumgart, Ael. Aristid. p. 83, 74

μενον τοῦ δώρου τῆς Ἀθηνᾶς καὶ καταπραΰσαι ἄλλα τε καὶ τὴν
 Χίμαιραν χειρώσασθαι, ἔξω βέλους ὄντα αὐτῆ [τοῦ παρ' αὐτῆς
 πυρός]. Περσέα δὲ αὐτόπτερον εἰς Γοργόνων χώρους κομισθῆναι
 τῆς Ἀθηνᾶς προπεμπούσης, καὶ οὔτε ἀλῶναι τῆ θῆρα καὶ ὡς ἀπ-
 5 ἔτεμεν τὴν κεφαλὴν κομίσαντα ὀπίσω τοὺς μὲν σὺν ὕβρει ταῦτα
 ἐπιτάξαντας καὶ τὸ πολὺ τοῦ δήμου λίθους ποιῆσαι, αὐτὸν δ'
 ἀπαθῆ διαφυγεῖν εἰς τέλος, ἀλεξιφάρμακον τὴν τῆς Ἀθηνᾶς ἔχον-
 τα παρουσίαν εἰς ἅπαντα. ἀκόλουθα δὲ καὶ ἔτι μελῶ τούτων 25
 τὰ πρὸς Ἡρακλέα. φαίνεται γὰρ αὕτη καταλεξαμένη θεὸν εἰς
 10 θεοὺς αὐτόν, εἰ δὴ καὶ, ὅτε ἦν ἐν ἀνθρώποις, εἰς ἅπαντας ἠγεῖτο
 τοὺς ἄθλους αὐτῷ. καὶ τοῦτο μὲν εἰς Ἄιδον ζῶντα κομίσασα
 26 D ζῶντα ἐξήγαγεν, κρατήσαντα τοῦ Κερβέρου, καὶ τοσοῦτον παρὰ τὸ
 εἰκὸς ἐξελεθόντα ὥστε καὶ ἕτερον τῶν ἐπιτηδεῶν πρὸ ὥρας αὐ-
 λιζόμενον αὐτόθι λῦσαι καὶ συνεξαγαγεῖν μεθ' ἑαυτοῦ, τοῦτο δὲ
 15 ὄσαυθ' τοῖς ἀντιπράττουσι τῶν δαιμόνων ἐναντίον ἔδει τὸ τόξον
 ἄρασθαι, τῆς Ἀθηνᾶς παρουσίας ἐθάρρει. ὥστ' ἐμοὶ μὲν οὐδὲν
 ἄλλο ἐκ τούτων ἢ γνώμην εἰπεῖν Ἀθηνᾶ δοκεῖ πρὸς τοὺς θεοὺς,
 Ἡρακλέα θεὸν εἶναι ψηφίσασθαι, οἱ δ' ὥσπερ ἂν εἰ ὁ Ζεὺς
 αὐτὸς εἰσηγεῖτο, δέξασθαι. φαίνεται τοίνυν Ἀπόλλωνος μὲν
 20 καὶ Ἀρτέμιδος προνοηθεῖσα ὅπως ἔσονται, Ἡρακλέους δὲ ὅπως
 16 J ἔσται θεός· ταῦτα δὴ καὶ ὁ Ἀπόλλων συνειδὼς τοῖς μὲν ἄλλοις
 αὐτὸς ἔστι Προπύλαιος, αὐτοῦ δὲ τὴν Ἀθηνᾶν πεποίηται.
 Ἀλλὰ γὰρ τίμη τῶν πάντων οὐ λυσιτελής ἢ θεός; ἢ τίς 26
 ἀσφαλεστέρα κοινωνός; ἢ ποῖον πῦρ οὐκ ἄφικτον ταύτης οὐχ
 25 ἐπομένης, ἀλλ' ἠγουμένης; ἢ μόνη μὲν ἁπάντων θεῶν, ὁμοίως
 δὲ πασῶν, οὐκ ἐπώνυμος τῆς νίκης ἐστίν, ἀλλ' ὁμώνυμος· μόνη
 δ' Ἐργάνη καὶ Πρόνοια κέκληται, τὰς τοῦ σφίζειν ἅπαντα τὸν
 θεσμόν ἐπωνυμίας ἀνηρημένη. προφῆται δὲ καὶ ἱερεῖς Καθάρ-
 σιον αὐτὴν ἐπικαλοῦνται καὶ Ἀλεξίκακον, τῶν τελεωτάτων ἔφορον
 27 D 30 καθαρῶν· εἰκότως. εἰ γὰρ δεῖ καταλύσαντα τοὺς μύθους εἰπεῖν 27

1 δώρου] cf. p. 307, 28; 310, 5 2 τοῦ — 3 πυρός secl. Rsk. παρ'
 αὐτῆ S(-ῆ) DU 3 γοργόνων sic O 4 θῆρα ATU¹ p. corr.: θεῶ SDU¹ a. corr.
 5 ἀκόλουθα sic O 9 αὕτη A² DUT, αὐτῆ S²: αὐτῆ A¹ S¹(-ῆ) 10 εἰ δὴ] εἰδη
 A a. corr., ἦδη SD mg. pr. m. c. γρ. 11 τοῦτον μὲν D 13 ἐξελεθόντα
 SDU: ἐλεθόντα AT ἕτερον] Theseum 14 δ' S; cf. Hom. E 392 sqq.
 19 αὐτοῖς U¹ 20 ἔσονται A a. ras. S 21 δὴ AS: δε DUT 22 αὐτοῦ]
 αὐτοῦ A¹ (corr. A²) S¹ DT¹ a. corr.; de re cf. ad p. 311, 13. 14 24 ταύτης — ἠγου-
 μένης] 'cum (non 'si') praecedat', quanquam distinctionem non plane intellego;
 πῦρ ut summum malum (cf. ἐκ πυρός σφίζειν, Wil.) οὐκ SDUT: om. A 25 ἦ
 A¹ (corr. A²) 26 ἀλλὰ T 27 τὰς] τὰ A¹ (corr. A²); significatur Ἀθηνᾶ
 Σώτειρα 28 θεσμόν] cf. ad p. 301, 4 29 ἀλεξίκακον (καὶ) τῶν Rsk.

εἰς τὸ μέσον τὰ τῆς Θεοῦ, ἥδ' ἐστὶν ἡ τοὺς ὡς ἀληθῶς καὶ
 κοινοὺς πολεμίους ἡμῶν ἀπειρόγουσα καὶ τὸν οἰκεῖον ἐκάστου πόλε-
 μον εὖ τιθεμένη, τοὺς συνεχεῖς καὶ συμφύτους ἐχθροὺς ἀπαλλάτ-
 τουσα, ὑφ' ὧν καὶ οἴκοι καὶ πόλεις ἀνάστατοι γίνονται πρὶν
 σάλπιγγος ἀκοῦσαι, φαίη τις ἄν, καὶ τὴν ἀληθῆ καὶ κυρίαν νίκην 5
 ἐκάστῳ διδοῦσα πολὺ τῆς Καδμείας κεχωρισμένην καὶ τῷ ὄντι
 Ὀλυμπικὴν. δι' ἣν ἀφροσύνη μὲν καὶ ἀσέλγεια καὶ δειλία καὶ
 ἀταξία καὶ στάσις καὶ ὕβρις καὶ ὑπερηφανία [Θεῶν] καὶ πάνθ'
 ὅσα τοιαῦτ' ἄν εἴποι τις ἐκχωρεῖ· φρόνησις δὲ καὶ σωφροσύνη
 καὶ ἀνδρεία καὶ ὁμόνοια καὶ εὐταξία καὶ εὐπραγία καὶ τιμὴ Θεῶν 10
 τε καὶ ἐκ Θεῶν ἀντεισέρχεται. ὡς δ' εἰπεῖν ἐν κεφαλαίῳ, τὸ τῆς
 Ἀθηναίων μέρος ἢ Θεῶν ἀγορὰ πάντ' ἐστὶ τὰ πράγματα. ταῦτ'
 ἄρα καὶ τοῦ Διὸς ἐστὶν ἐγγυτάτω καὶ περὶ παντὸς αἰεὶ ταῦτόν [ἐν]
 28 ἀμφοῖν δοκεῖ. Κάμοι πεπαῦσθαι καλὸν ἐνταῦθά που. ἀνελήλυθεν
 γὰρ εἰς τὴν ἀρχὴν ὁ λόγος, μᾶλλον δὲ ἐλήλυθεν πρὸς αὐτὸ τὸ 15
 ἔσχατον. σχεδὸν γὰρ δύναμιν τοῦ Διὸς εἶναι λέγων τις αὐτὴν ἐκ
 τούτων οὐκ ἂν ἀμαρτάνοι· ὥστε τί δεῖ μικρολογεῖσθαι τὰς ἐν
 μέρει πράξεις αὐτῆς διηγούμενον, ὅπουτ' ἔξῃστιν τὰ τοῦ Διὸς ἔργα
 29 κοινὰ τοῦ Διὸς εἶναι φῆσαι καὶ τῆς Ἀθηναίων. ἀλλ' ὃ τῶν βασι- 17 J
 λείων πρόδρομος μελάθρων, Αἰσχύλῳ χορὸς ἦσεν (frg. 388 N.2), 20
 τῶν τε οὐρανίων καὶ πατρῶων καὶ τῶν ἐν τῇ ἡμετέρῃ μεγίστων,
 ἃ νύκτωρ μοι προῦφαινες, δίδου μὲν τιμὰς παρ' ἀμφοτέρων τῶν 28 D
 βασιλέων, δίδου δὲ ἄκρον εἶναι φρονεῖν καὶ λέγειν. ὅστις δ' ἐμοὶ
 τάναντία λέγοι, τούτῳ μεταμέλοι. νικῶμι δὲ ὅσον βούλομαι· ἐν
 αὐτῷ δ' ἐμοὶ πρώτῳ νικῶ τὰ βελτίω. 25

1 τὰ DU: om. AT, περὶ S (Junt.) ἡ δ' A¹ (corr. A¹) 2 πολέμοιο T
 πολεμίους ἡμῶν] ἡμῖν πολεμίους U 6 τῆς Καδμείας] cf. p. 103, 34
 7 ἥν] ἡμῶν S 8 Θεῶν seclusi, cf. v. 10 sq.; *debatet ἀνθρώπων* 9 ὅσα
 (ὅσ' U) ἂν εἴποι τις τοιαῦτα DU ἐκχωρεῖ DUA²T²: ἐγχωρεῖ A¹(T¹?), ||χωρεῖ
 nunc S φρόνησις] ut in or. XLIII ita in hac ad stoicorum doctrinam per-
 multa dicta 10 ἀνδρία UT 11 τὸ τῆς — 12 πράγματα] 'per Minervam
 fit, ut deorum societas (conventus) omnia comprehendat (ad omnia pertineat)'
 12 τῇ Θεῶν ἀγορὰ U² 13 αἰεὶ TA², αἰεὶ A¹S: om. DU ἐν ASDT, om. U,
 seclusi 17 μακρολογεῖσθαι ci. Nauck, Mél. Gr.-Rom. IV 723, fallitur
 20 πρόδρομος] *quamvis Aeschylum constet πρόδρομος (propter μελάθρων, cf.
 v. Wilamowitz, Goett. Gel. Anz. 1897, 507, 1) scripsisse, tamen Aristides πρό-
 δρομος (sicut plerique libri schol. Theocr. II 36) legisse videtur; cf. p. 318, 13*
 22 ἐμοὶ S προῦφα'νες A pr. m. (i in lineam induxit A¹) μὲν μοι D; imitatur
 Pind. O. I 115 sq. 24 τοῦτο S¹ μεταμέλοιο S 25 δὲ ἐμοὶ ST Subscr. ἀρῶ
 (i. e. ἀρισ(τείδου) ἀθηνᾶ ἐν βάρει (cf. Herm. XXV 315 sq.) ἐπὶ σενήρον ἡγεμόνοιο·
 ἐτῶν ὑπάρχοντοιο ἕ καὶ μὴνός A, ἀθηνᾶ ἐπὶ σενηρον ἡγεμονοιο ἐτῶν ἕ S;
 μαντευτοῖ ἀθηνᾶ T

XXXVIII.

(7) ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΑΙ.

171 D
141 J

'Κλύτε φίλοι, θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος', ἔφη αὐτὸ
 τὸ ὄναρ· ταύτην γὰρ δὴ ἐδόκουν ἀρχὴν ποιεῖσθαι τοῦ λόγου, ὡς
 ὕπαρ τὸ ὄναρ σκοπῶν ἐπ' ἔμαντοῦ· ἐχέτω δὴ καὶ τὸ ἐνύπνιον ὡς
 ὕπαρ καὶ τὸ δρώμενον ὡς ἡ πρόρρησις εἶχεν. ἦν δὲ ὁ νοῦς ἄρα
 5 ἐγκώμιον ποιῆσαι Ποδοαλειρίῳ· τὸ μὲν πρῶτον Ποδοαλειρίῳ, μετὰ
 δὲ τοῦτο ὑπήχθην εἰς Μαχάονα. ἀποροῦντι δὲ μοι ὁπότερον χρῆ 2
 ἐπαινεῖν, τέλος ἔδοξεν ἀμφοτέρους· οὔτε γὰρ ἔτι θεμιτὸν εἶναι
 παραλείπειν τὸν ἕτερον, ἐπειδὴ γε ἀμφοῖν ἔσχον ἔννοϊαν, ὁπό-
 10 τερός τε εἶη ὁ ἐκ τοῦ ὄνειρατος, ἐνέσεσθαι πάντως ἀμφοῖν ἐπαι-
 νουμένων· καὶ ἐμοὶ πρὸς τε ἐκεῖνον καὶ πρὸς ἀμφοτέρους ἔξιεν
 καλῶς. εἶεν. θεοῦ δὴ προβαλόντος, πότερον δεδιέναι χρῆ μει- 3
 ζῶνως ἢ θαρρεῖν; δεδιέναι μὲν ἀνάγκη, μὴ χεῖρον ἐπιδειξώμεθα
 ἐν τοσοῦτῳ κριτῇ, αἱ δὲ ἐλπίδες καλλίους· αὐτῷ γὰρ καὶ μελήσειν
 εἰκός. οὐ γὰρ ἂν προῦβαλεν, εἰ μὴ κατὰ νοῦν ἐμελλεν αὐτῷ γε-
 15 νῆσεσθαι [τὸ σύμπαν ἐπὶ τοῦ λόγου]. πρὸς δὲ καὶ καλέσαι βο- 4
 ῆθῶν τῷ λόγῳ θαυμαστῶς ὡς εἰς ἐπιτήδειον καθέστηκεν. εἰ
 γὰρ οἱ ποιηταὶ τὰ δοκοῦνθ' ἑαυτοῖς ὥστ' εἰπεῖν τὸν Ἀπόλλω
 72 D καὶ τὰς Μούσας καλοῦσιν, ἧ που καλλίων ἢ κλησὶς ἡμῖν, δταν
 αὐτοῦ τοῦ προβαλόντος δεώμεθα μουσηγέτην ἅμα τῷ πατρὶ γενέ-
 20 σθαι. ἀλλ' ὦ πολλὰ δὴ πολλὰκίς κληθεῖς, ἔχω δ' εἰπεῖν ὅτι καὶ

Libri ASDUT = O

Titulum om. D. 1 κλύτε — ὄνειρος] Hom. B 56 ἐνύπνιος DU²
 (Homeri D) 3. 4 an ὡς (ἀν) ἵπαρ? 5 (πο)δαλειρίῳ — πο(δαλειρίῳ) ommissa
 add. T² mg. 7 τέλος om. S ἔδοξεν SDU: δόξαι AT 8 παραλείπειν A:
 παραλείπειν SDUT 9 ἐνέσεσθαι Schwarz, Zsch. f. öst. Gymn. 1885, 326:
 ἐν ἔσεσθαι O (edd.) ἀμφοῖν ἐπαινουμένων om. A, ommissa add. D pr. m. mg.;
 possunt sane abesse 11 θεοῦ δὴ προβαλόντος κτέ.] cf. p. 228, 3 sq. πότε-
 12 ἐπιδειξώμεθα US² (ci. Rsk.): ἀποδειξώμεθα AS¹DT
 13 καὶ SDU: om. AT μελήσειν S, cf. v. l. p. 309, 22 14. 15 γενῆσεσθαι] γενῆσ
 in ras. T² 15 τὸ — λόγον seclusi, interpretamentum ad praecedentia σύμπαν
 ἐπὶ AT¹: συμβαῖνον ἐκ SDUT² mg. ad sententiam correcti 16 εἰς om. U¹T;
 cf. Thuc. IV 76, 5 17 οἱ ποιηταὶ κτέ.] 'invocatis Musis nihil efficitur, nisi ut
 quae ipsi sibi proposerint poetae cantent' Wil. 19 προβαλόντος DUS²: προ-
 βάλλοντος AS¹T 20 ὦ πολλὰ δὴ κτέ.] cf. or. XLII § 1. XLVIII § 4

παραδείξας καὶ ἄλλα καὶ (τὰ) περὶ αὐτοὺς τοὺς λόγους, ἔξαγε καὶ νῦν ὄπη σοι φίλον τὸν λόγον.

- 5 Σχεδὸν δὲ οὐ πόρρω ἢ ἀρχὴ τῷ ἐγκωμίῳ, ἀλλ' ὁ αὐτὸς πατὴρ 42 J
 τοῦ τε λόγου καὶ τῶν νεανίσκων. τετραγονίαν γὰρ τοιάνδε οὐδέεις
 πω Ἑλλήνων ἤκουσεν οὐδὲ διηγῆσατο· ὥσπερ γὰρ οἱ θεσμοθῆται, 5
 διὰ τεττάρων εἰσὶν εὐπατρίδαι, μᾶλλον δὲ ὡς οὐδένες θεσμοθῆται
 οὐδ' ἄλλο γε οὐδὲν γένος ἀνθρώπων. τέταρτοι γὰρ εἰσὶν ἐκ
 6 Διὸς διὰ πάντων ἄκρων. Ἀπόλλων μὲν γὰρ ἐξ αὐτοῦ Διὸς,
 Ἀσκληπιὸς δὲ ἐξ Ἀπόλλωνος, οἱ δὲ ἐξ Ἀσκληπιοῦ, διὰ πάσης
 τῆς κρατίστης φύσεως τὴν εὐγένειαν ἀνηρημένοι. Ἀχιλλεὺς 10
 μὲν γὰρ τέταρτος ἀπὸ Διὸς διὰ Πηλέως καὶ Αἰακοῦ, Μίνως
 δὲ καὶ Ῥαδάμανθυς Διὸς παῖδες καὶ Θησεὺς Ποσειδῶνος, οὐδέ-
 τεροι μόνου ὀποτέρου, ἀλλὰ σὺν πολλοῖς καὶ θεοῖς καὶ ἥρωσιν,
 7 ὧν τῶν μὲν ἠτιῶνται, τοῖς δ' εἰς ἴσον καθίστανται. μόνου δὲ
 οὗτοι πλήθει καὶ ἀρετῇ προγόνων εἰσὶν ἀνανταγώνιστοι, τοὺς ἐκ 15 73 D
 Διὸς τε καὶ Ἀπόλλωνος Ἀσκληπιοῦ προσθήκη νικῶντες, ὅσοι γε
 ἥρωες αὐτῶν· γενομένους δ' αὐτοὺς τρέφει ὁ πατὴρ ἐν Ὑγίειας
 κήποις, καὶ ἐπειδὴ ἐδέχετο ἢ ἡλικία, οὐκ ἐδιδάξατο τὴν τέχνην
 τὴν ἰατρικὴν, ἀλλ' ἐδίδαξεν αὐτὸς· οὐ γὰρ ἔτι εἰς Χείρωνος ἔδει
 βαδίξειν (τοὺς) ἔχοντας οἴκοι τὸν ἐπιστάτην, οὐ πολὺ δὴ κατ' 20
 8 ἐπωνυμίαν ὁ Χείρων ἤδη ἦν δευτέρος. Οὕτω δὴ φύντες καὶ
 τραφέντες καὶ παιδευθέντες μέχρι μὲν ἡσυχάζει τὰ τῶν Ἀχαιῶν, οἶδε

1 παραδείξας — λόγους] cf. or. L § 26 (παραδείξθη); XLII § 11 τὰ add. Canter (Rsk.²) 3 σχεδὸν δὲ ἀπόρῳ τίς ἢ ci. Schmid p. 146, fallitur: 'neque vero circumspicere mihi opus est, unde laudationi exordium parem; idem enim et orationis huius pater (Plat. symp. 177 D) et Machaonis et Podalirii'; cf. p. 205, 12 sq. τῶν ἐγκωμίων D¹ a. corr. ὁ αὐτὸς Ddf.: αὐτὸς ὁ Ο 5 γὰρ AT: om. SDU θεσμοθῆται] horum τετραγονία inaudita, τριγονίαν testantur Aristot. rp. Ath. 55, 3 et Poll. VIII 85 ἐκαλεῖτο δὲ τις θεσμοθετῶν ἀνάγκησις (Demosth. LVII 66), εἰ Ἀθηναῖοι εἰσὶν ἐκατέρωθεν ἐκ τριγονίας; neque ex Aristidis verbis suspicari licet tale quid non dico lege sancitum, at usu comprobatum fuisse apud illius aetatis Athenienses, quos totos fuisse in stemmatis eminentiae nobilitatis componendis constat; obstant tituli: aetate Hadrianea Q. Trebellius Rufus Tolosanus Galliae Narbonensis cum inter Lamptrienses civis Atheniensis factus esset, archontis eponymi munere functus est (CIA. III 623. 624); ergo sub Commodo Pollux recte ἐκαλεῖτο (non καλεῖται) scripsit; neque convenit lex illa vetusta condicionibus civitatum Graecarum neque ingenio moribusve aevi Antoninorum (cf. etiam v. Wilamowitz, Isyll. p. 123); erravit orator 6 οὐδένες] in singulari foret οὐδ' εἰς 11 διὰ] δὴ D 14 ὧν ST: ὡς A, ὦ DU, cf. v. l. p. 240, 19 15 ἀνανταγώνιστοι D (τοὶ pr. m. in ras. iv litt.) 17 πατὴρ ὕγειασ D; ceterum cf. p. 207, 3. 4 19 ἔτι] ὅτι D; ἔτι: ut Achillem antea 20 τοὺς addidi; possis etiam (αὐτοὺς) 20. 21 κατ' ἐπωνυμίαν] secundum nomen γείρων ἦν ὁ Χείρων 22 οἶδε Rsk.: οἶδ' ἐν O; Hom. B 729 sqq.

Θετταλία τε ἦσαν κόσμος πολὺ λιμνῶν τε καὶ πεδίων καὶ ποταμῶν
 ἐπιφανέστερος καὶ τοὺς ταύτη Ἑλληνας ὠρθουν, εἰς τε τὸ κοινὸν
 πολιτευόμενοι τὰ ἐκείνοις πρέποντα καὶ τὰς ἰδίας ἐκάστοις συμ-
 φροῶς ἐπανορθοῦντες, οὐδ' ἦν νοσεῖν ὅπου φανεῖη Μαχάων ἢ
 5 Ποδαλειριος. κινήθεντων δὲ Ἑλλήνων διὰ τὴν Τρώων ἀδικίαν 9
 οὔτε ἐξωνεῖσθαι τὴν οἴκοι μονὴν ἠξίουν οὔτε ἀπέκρυπτον ἑαυτοὺς
 ὡσπερ ἄλλοι τινες, ἀλλὰ γνόντες ὡς αὐτῶν ὁ καιρὸς εἶη καὶ προ-
 ἰδόμενοι τὰς τοῦ πολέμου τύχας προὔσθησαν ἐκόντες τῆς ἀπάντων
 74 D σωτηρίας. ἀφικόμενοι δ' εἰς Τροίαν διπλὴν χρεῖαν παρείχοντο 10
 43 J 10 τοῖς Ἀχαιοῖς καὶ οὐχ ὅσον ἰατροὶ συνησαν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὄπλοις
 ὠφέλουν, καὶ πολλὰς μὲν δὴ τῶν πολεμίων τροπὴν ποιήσασθαι
 λέγονται, τὸ δ' ἄλῶναι τὴν Τροίαν καὶ παντάπασιν ἦλθεν εἰς
 αὐτοὺς τῆ τε ἄλλη καὶ (διὰ) τὴν Φιλοκτῆτου νόσον, ἣν Ὀδυσσεὺς
 καὶ Ἀτρεΐδαι προκαταγνόντες ἀνίατον εἶναι Φιλοκτῆτην οὐχὶ δι-
 15 καίως ἐν Ἀθήνῃ κατέλιπον, οὔτοι δὲ δέκα ἔτεσιν αὐξήθεισαν ἰάσαν-
 το. καὶ γίγνεται Φιλοκτῆτης τε ἐνεργὸς τοῖς Ἀχαιοῖς καὶ Φιλο-
 κτῆτη τὰ βέλη (τὰ) τοῦ Ἡρακλέους χρήσιμα τῇ κείνων τέχνῃ. ἐπεὶ 11
 δὲ εἶλω Τροία, προειδότες τὰς ἐσομένας ὑστερον Ἑλλήνων εἰς τὴν
 Ἀσίαν ἀποικίας καὶ ἅμα βουλόμενοι τῆς αὐτῶν εὐεργεσίας δι-
 20 πλείστους ἀπολαύειν, τοῦτο μὲν Τευθρανίαν ἡμεροῦσιν εἰς ὑπο-
 δοχὴν τοῦ πατρὸς, τοῦτο δέ, ὡς ὁ Κῶων λόγος, πλεύσαντες εἰς
 Κῶ τὴν Μεροπίδα, ἣν οἰκουμένην ὑπὸ Μερόπων Ἡρακλῆς ἐν
 Τροίας ἀνίων ἔτι πρότερον, ἀδικίαν ἐγαλέσας, ἐπόρθησεν, οἰκί-
 ζουσί τε καὶ εἰς ἦθη πρέποντα τῆ φύσει τῆς χώρας κατέστη-
 25 σαν, τὸ λεγόμενον περὶ τοῦ προγόνου τοῦτο, ὡς ἔοικε, μιμησά-
 μενοι. Ἀπόλλω τε γάρ φασιν οἱ ποιηταὶ τὴν Ἀῆλον φερομένην 12

1 πέδων D 3 ἐκάστοις Canter: ἐκάστοι AS¹T, ἐκάστον DUS² 5 τὴν O:
 τὴν τῶν S¹ p. corr. (Junt. Ddf.) 7 αὐτῶν O 7. 8 προειδόμενοι AS²: προ-
 ειδόμενοι S¹DUTA² 10 τοῖς ὄπλοις sic O 11 μὲν δὴ AT: ὄπλοις μὲν δὴ SD,
 μὲν δὴ ὄπλοις U 12. 13 λέγονται ποιήσασθαι U; haec, quae apud Homerum non
 leguntur, e carminibus deperditis hausisse oratorem potius indicaverim quam
 ipsum sibi finxisse 13 διὰ add. Canter 15 δὲ DUTA^r mg.: om. A¹S 16 γί-
 νεται ADUT 17 (τὰ) addidi 17. 18 ἐπεὶ δὲ] ἐπειδὴ S¹ 18 προειδόν-
 τες T² (Junt.) 19 αὐτῶν O (edd.) 20 τευθράνιον A; cf. ad p. 38, 17
 22 Κῶ] cf. v. l. p. 234, 10; Κῶν an Κῶ atticistae magis conveniat non constat
 (Kühner-Blass, Gr. Gr. I 405, 6. 644); Cois ipsis Κῶ gen. acc. voc. sonabat
 (Paton-Hicks, Inscr. of Cos p. 391); de re cf. Schol. Pind. N. IV 40, quae ipsa
 Aristides adhibuisse videtur ἣν οἰκουμένην ὑπὸ μερόπων AT: γῆν οἰκου-
 μένην ὑπὸ μερόπων ἦν S (at ἦν ex ἦν corr. S²) UD (ex quo tamen ἦ pro ἦν
 enotavi); οἰκουμένην ὑπὸ Μερόπων abesse vult Schwarz l. c. p. 330, at in-
 colarum mentio propter ἀδικίαν necessaria 22. 23 εἰς τροίαν U 25 τὸ
 προλεγόμενόν τι τοῦ A

πρότερον στήσαι κατὰ τοῦ πελάγους ἐρείσαντα, ἐπειδὴ πρῶτον ἐν
 αὐτῇ ἐγένετο, καὶ οὗτοι τῆς Μεροπίδος τότε ἐπιβάντες, προκρίναντες
 ἀπασῶν εἶναι καλλίστην, ὅσαι παραπλήσιαί μὲγεθος, ἴσαντό τε
 καὶ ἀπέφηναν ἐμβατὸν πᾶσιν Ἑλλήσι καὶ βαρβάροις, πρότερον 75 D
 σφαλερὰν καὶ ὑποπτον οὔσαν, καὶ τὴν εὐδαιμονίαν κυρίαν τῇ νήσῳ 5
 13 κατέστησαν. οἶμαι δὲ καὶ Ῥοδίοις πολλῶν ἐκ πολλοῦ σεμνῶν
 ὑπαρχόντων ἐν πρώτοις εἶναι τὴν ἐκείνων ἀρχήν, ἣν αὐτοὶ προ-
 κρίναντες εἶλοντο σφῶν ἄρχειν Ἀσκληπιάδας, Ἡρακλειδῶν ποι-
 ησάμενοι διαδόχους. ἔσχον δὲ καὶ τὸν Καρικὸν τόπον καὶ Κνίδον
 τὴν τῆς Ἀφροδίτης ἱεράν· ὁ τι γὰρ ἢ ὁ ἕτερος ἢ ἀμφοτέρω, κε- 10
 14 κοινώσθω τὰ νῦν· ἀπέλαυσε δὲ τι καὶ Κύργος αὐτῶν. Ἄλλὰ
 ταῦτα μὲν ἐστὶν λόγων πολλῶν. ποιησάμενοι δὲ παῖδας συνεργούς
 τε καὶ διαδόχους τῆς σφετέρως ἐπιστήμης ὥσπερ ἐκ κεφάλαιον 44 J
 τοῦτο ἐπέθηναν τῶν εἰς τοὺς Ἑλλήνας εὐεργεσιῶν, προσθήσω δὲ
 καὶ εἰς ἀπαντας ἤδη, ἵνα μὴ ποτε ἐπιλείπη τὸ τῶν ἀνθρώπων 15
 γένος ἢ παρ' αὐτῶν ἐπικουρία καὶ χάρις, ἀλλ' ὧσιν ἐκ προγόνων
 τε καὶ ἐκγόνων σωτήρες ἀθάνατοι τῆς φύσεως, τὸν ἀπαντα χρόνον
 κατ' ἀνθρώπους πολιτευόμενοι καὶ συνόντες ἔπασιν ὥσπερ τοῖς
 15 ἐφ' αὐτῶν. καὶ γὰρ τοὶ κατέλυσαν μὲν τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ βεβο-
 ημένους, τὰς δ' εὐεργεσίας σύμβολον τοῦ γένους ἐποιήσαντο. 20 76 D
 ἰδρυνταὶ δὲ οὔτε ἐν Θετταλίᾳ οὔτε ἐν τοῖς τῶν Κῶν προαστί-
 οισι, ἀλλὰ πάντα ἱατρικῆς ἐνέπλησαν, ὥσπερ ὁ Τριπτόλεμος σίτου
 διὰ τῶν σπερμάτων· πάντα γὰρ ἐκ τούτων καὶ παρὰ τούτων
 ἐξεφοίτησεν. καὶ καθάπερ τὴν Μήδειάν φασὶν διὰ τοῦ Θετταλῶν
 πεδίου φεύγουσαν, ἐκχυθέντων τῶν φαρμάκων, ποιῆσαι Θεττα- 25
 λαν ἀπασαν πολυφάρμακον, οὕτως ἢ τούτων ἐπιστήμη τε καὶ
 φιλανθρωπία χυθεῖσα ἐπὶ πλεῖστον πάσας μὲν πόλεις Ἑλλήνων,
 πολλοὺς δὲ καὶ τῶν βαρβάρων τόπους ἐκόσμησέν τε καὶ κοσμεῖ,
 καὶ προσέτι γε ἔσωσε καὶ σώζει, καὶ ὁ τρίτος ἐπ' ἀμφοῖν προσ-
 16 ἔστω χρόνος. εἰ δ' ἀνῆρ εἰς ἀπὸ τούτων Ἰπποκράτης ἔφην κλη- 30

2 τότε] πάλαι D 5 κυρίαν A: εἶναι κυρίαν SDUT τῇ νόσῳ D
 7 τὴν ἐκείνων ἀρχήν] cf. or. XXIV § 45 10 ὁ ἕτερος — 11 αὐτῶν] locum
 illustrat v. Wilamowitz, Isyll. p. 49 sq.; ὁ ἕτερος: Podalirius 10. 11 κεκοινώσθω
 Wil. l. c. p. 50, 14: κεκοινωήσθω O 15 ποτε omisssum add. post ἐπιλίπη in
 fine versus U² ἐπιλείπη A: ἐπιλίπη SDUT 16 αὐτῶν O (edd.) 19 κατ-
 ἔλυσαν — βεβοημένους] i. e. auctoritatem medicorum Aegyptiorum, quorum ma-
 qua apud Graecos antiquiores fama fuerat, infregerunt 21 προαστειοῖς O
 (edd.) 22 ἀλλ' ἀπαντα SDU 23 post πάντα γὰρ desiderat τὰ φάρμακα
 Rsk., τὰ ἱατρικὰ Schwarz l. c., quae tamen facile mente e. v. 22 supplentur
 24 Μήδειαν] cf. schol. Aristoph. n. 749 26 οὕτω A 29 γε om. U ἔσωσε
 AT: ἔσωζε SDU ἐπ' SDU: ἀπ' AT; praeter praesens et praeteritum tertium
 (futurum) tempus (Rsk.), speciosius quam p. 306, 5 29. 30 προσέσται U¹

77 D ρονόμος τῆς τέχνης διὰ πάντων ἰδιωτῶν τῶν μέσων, ἱκανὴ τῇ τε
 γῆ φορὰ καὶ χάρις τούτοις παρ' ἀνθρώπων ἦν ἂν τῆς σποράς·
 νῦν δ' ὥσπερ ἔθνος τὸ τῶν Ἀσκληπιαδῶν κατεσκευάσθη δι' αἵ-
 5 ματος τὴν τέχνην σφῆζον, οὕτω θεία μοῖρα ἠγήσατο Μαχάονι καὶ
 Ποδαλειρίῳ τῆς γενέσεως. μάθοι δ' ἂν τις τοῖς Ἡρακλείδαις 17
 αὐτοὺς ἀντεξετάζων τῆς χρείας ἕνεκα τῆς κοινῆς καὶ τῆς ἰδίας
 τύχης. Ἡρακλεῖδαι γὰρ ἐν μὲν καὶ πρῶτον ἐσκευάσθησαν καὶ οὐχ
 ἐν σύνταγμα αὐτῶν ἐγένετο, ὡς δ' εἰπεῖν οὐδὲ ἐν φῶλον· οὐ γὰρ
 ἦσαν ὁμότιμοι, ὥστε ἀλλήλοις ἀντι ξένων καθειστήκεσαν· ἐπειθ'
 10 ὅσον αὐτῶν ἦν κράτιστον, οὕτε συμφορῶν ἀμοιον λέγεται γενέ-
 σθαι τὴν τε πατρῶν οὐ παντελῶς διασώσασθαι τέχνην. οὐ γὰρ
 45 J ταῖς εἰς τὸ κοινὸν εὐεργεσίαις, ἀλλὰ τῇ καθ' αὐτοὺς δυνάμει τὴν
 λαμπρότητα ἐκτήσαντο. Ἀσκληπιάδαι δὲ ἐκ Μαχάονος ἀρξά- 18
 15 μνοι καὶ Ποδαλειρίου κοινῇ πᾶσιν ἀσφάλεια καὶ σωτηρία γεγό-
 νασιν, τὴν τοῦ προγόνου διασωσάμενοι τέχνην, ὥσπερ ἄλλο τι
 σύμβολον τοῦ γένους. πρὸς δὲ καὶ ἡ τύχη τῆς προαιρέσεως ἀξία·
 οὕτε γὰρ ἠλάθησαν οὐθ' ἰκέτευσαν εἰς πόλιν οὐδεμίαν, ἀλλὰ δι-
 εἰξήληθον καθαροὶ συμφορῶν, μιᾶ φαρτρία καὶ μιᾶ γνώμη καὶ τύχη
 χρησάμενοι διὰ τέλους. Ἐπάνειμι δὲ θῦεν ἐξέβην (§ 15), ἐπὶ 19
 20 τοὺς ἀρχηγέτας τε καὶ τοῦνομα πρώτους λαβόντας τὸ τῶν Ἀσκλη-
 πιαδῶν. οἱ δὲ ἕως μὲν ἦσαν ἐν ἀνθρώποις, στρατείας καὶ διμ-
 λλαις καὶ γενέσει παιδῶν πρεπόντων αὐτοῖς καὶ συλλήβδην ἀπάσῃ
 78 D τῇ πολιτικῇ δυνάμει τὰς πόλεις ὠφέλουν, οὐ μόνον τὰς τοῦ σώ-
 ματος νόσους ἐξαιροῦντες, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν πόλεων νοσήματα
 25 ἰώμενοι, μᾶλλον δὲ οὐδ' ἐγγίγνεσθαι τὴν ἀρχὴν ἐῶντες, ἀπ' ἀμφοῖν

1 τῶν om. S ἱκανή—φορὰ] eadem or. XXVIII § 78 (praeivit Demosth. XVIII
 61) 3 δ' SDU, δὲ T: om. A ἔθνος—σφῆζον] cf. Steph. B. v. Κῶς 6 ἐξετά-
 ζων S 9 ἔπειτα δ' ὅσον U² 10 αὐτῶν ἦν AS: ἦν αὐτῶν DUT; ἦν abesse

potest 11 πατρῶν^{αν} A, an add. A^r; in contrarium disputat or. XL § 16. 17
 οὐ om. D⁴ a. corr. 13 ἐκ SDU: καὶ ἐκ AT; an καὶ ἐκ Μαχάονος... (καὶ) ἐκ
 Ποδαλειρίου? 14 κοινῇ S¹ σωτηρία A: σωτηρία τοῖς ἀνθρώποις SDUT
 15 ἄλλο τι σύμβολον] quia aliud dixerat p. 316, 20 τι] τισ D, at σ in ras. II
 litt. corr. pr. m. 18 φαρτρία] φαρτρία mavult Nauck ad Lex. Vindob. p. 188,
 17; at orator de Dorica gente disserit (Coorum Ζεὺς φάρτριος Paton-Hicks l. c. n.
 150; cf. v. Wilamowitz, Aristot. u. Ath. II 273, 19), nec φαρτρία plane ab Atticis
 aliena (Meisterhans Gram. d. gr. Inschr.² 63) 19 ἐπάνειμι κτέ.] cf. Blass
 ad Demosth. XVIII 211 (ed. Lips. 1885; ibid. vol. II p. CXLVI) 20 τε Ddf.:
 γε O πρώτως D 22 πρεπόντων] πάντων A αὐτοῖς Junt.: ἐαντοῖς
 ASDU, ἐν ἐαντοῖς T (sec. Ddf., mihi nihil enotatum) 25 ἐγγίγνεσθαι O
 ἐῶντες—ἀρχὴν omissa add. S² mg.

- σφίζοντες τοὺς ὑπηκόους, [καὶ] τῇ τέχνῃ τὴν ἀρχὴν ἀκόλουθον κατα-
 20 σκευασάμενοι. ἐπεὶ δὲ κρείττους ἦσαν ἢ παρ' ἡμῖν μένειν, οἱ δὲ
 ὑπὸ τοῦ πατρὸς τε καὶ τῶν προγόνων ἀποδύντες τὰ σώματα εἰς
 ἕτερον θεσμόν ἔρχονται, οὐχ ὡς περ Μενέλεώς τε καὶ δ' Ξανθὸς
 'Ραδάμανθους', εἰς τὸ Ἥλυσιον πεδῖον καὶ τὰς ἔξω νήσους, ἀλλ' 5
 ἀθάνατοι γενόμενοι τὴν γῆν διέρχονται, τοσοῦτον τῆς ἀρχαίας
 21 φύσεως ἀποστάντες ὅσον τὴν ἡλικίαν φυλάττουσι. καὶ αὐτοὺς
 πολλοὶ μὲν ἤδη ἐν Ἐπιδαύρῳ εἰδόν τε καὶ ἔγνωσαν ἐμφανῆ κινου-
 μένους, πολλοὶ δὲ ἄλλοθι πολλαχοῦ· ὁ καὶ μέγιστον ἔστω κατ'
 αὐτῶν. Ἀμφιάρεος μὲν γὰρ καὶ Τροφῶνιος ἐν Βοιωτίᾳ καὶ Ἄμ- 10
 φίλοχος ἐν Αἰτωλίᾳ χρησιμωδοῦσί τε καὶ φαίνονται, οὔτοι δὲ παν-
 ταχοῦ τῆς γῆς διέττουσιν ὡς περ ἀστέρες, περιπολοὶ κοινοὶ καὶ
 πρόδρομοι τοῦ πατρὸς. ὄσαχοι δὲ Ἀσκληπιῶ εἴσοδοι, καὶ τούτοις
 κλισιάδες τε [αὐτοῖς] ἀνεῖνται πανταχοῦ γῆς, καὶ διὰ πάντων
 ἢ κοινωνία τῷ πατρὶ σφίζεται νεῶν θυσῶν παιάνων προσόδων 15 79 D
 22 ἔργων ἀπράττουσιν. ὦ μακαριστοὶ μὲν ὑμεῖς τῶν ἄνω προγόνων 46 J
 ἐπ' ἀμφοτέρω, εὐδαίμονες δὲ τῶν ἀφ' ὑμῶν φύντων, ἔτι δὲ ὑμῶν
 τε αὐτῶν καὶ ἀδελφῶν, οἷς Ἰασώ τε καὶ Πανάκεια καὶ Ἀίγλη
 σύνεστιν καὶ Ὑγίεια, ἢ πάντων ἀντίρροπος, Ἡπίονης δὲ παῖδες
 ἐπώνυμοι· οὐδ' ὑμῖν θᾶκοι χωρὶς ἀλλήλων οὐδὲ διεσκηθήσατε. 20
 23 Ὡ κάλλιστος μὲν αὐτοὶ χορὸς τῷ πατρὶ, πολλοὺς δὲ ἀνάγοντες
 παρὰ ἀνθρώπων, χοροποιοὶ μακρῶ πάντων ἄριστοι, καὶ προσέτι
 ἱεροποιοὶ τε καὶ ἐπιστάται κρατήρων καὶ χαρῶν ἀπασῶν. αἱ
 μὲν ἄλλαι θυσίαι τε καὶ ἑορταὶ νόμῳ καθεστᾶσιν, ὡς εἰπεῖν, αἱ
 δ' ἀφ' ὑμῶν καὶ τοῦ περὶ ὑμᾶς ἐργαστηρίου πλεῖσται μὲν ἐφ' 25

1 καὶ seclusi 2 παρ' ἡμῖν μένειν TU² (at παρ' ἡμῖν in ras. artiore): παρ'
 ἡμῖν A, παραμένειν SD (U¹?) 3 ὑπὸ] i. e. auxiliantibus 4 θεσμόν] cf. ad
 p. 301, 4 μενέλαός S ξανθὸς 'Ραδάμανθους] Hom. δ 564 6 ἀρχαίας] hu-
 manae 8 ἐμφανῆ ASDT: ἐμφανῶς U, fort. ἐμφανεῖς; cf. p. 327, 26 10 fort.
 Ἀμφιάρεως, cf. Μενέλεως v. 4 et ad p. 297, 18 13 ὄσαχοι A: ὄσαχοῦ SDUT πρό-
 δρομοὶ] cf. ad p. 312, 20 14 τούτοις κλισιάδες STU: τοῖς ἀσκληπιάδασι AT
 αὐτοῖς seclusi, etiam τε abesse vult Wil. 15 σφίζεται AT¹: περισφίζεται SDUT²,
 dittographia (πρι περι-) νεῶν U; cf. ad p. 120, 12 παιάνων A προσόδων]
 cf. p. 128, 19 17 φύντων om. A 19 Ἡπίονης Valckenaer, Diatr. Eurip. p. 290,
 ἡπίον ἦσ· A¹: ἡπίων ἦσ U¹(ἦ-)TA^r, ἡπίονισ S, ἡπίονισ D, ἡπίων· οἷς U²
 δῆ] δὲ S 20 ἐπώνυμοι] sunt ἡπιοὶ οὐθ' SU διεσκηνώσατε D; σκηνώ-
 ματα ci. Wytttenbach, Lex. Plut. p. 765 21 ἀνάγοντες] hominibus medicati
 efficiunt, ut multi chori offerantur Aesculapio ab hominibus 23 αἱ μὲν] ὡς
 αἱ μὲν Junt.; αἱ μὲν (γὰρ) Wil. 24 καθεστᾶσιν, ὡς εἰπεῖν AT: τελοῦνται
 τοῖς ἀνθρώποις SDU ὡς εἰπεῖν (πᾶσαι) Rsk. 25 ἡμῶν et ἡμᾶς U
 ἐργαστηρίου] cf. ad p. 225, 17

80 D

ἡμέραν καὶ πρὸς ἀπάσας τὰς ἄλλας, καθαρῶς δὲ ἀπὸ καρδίας
 ἔρχονται τὴν εὐθυμίαν ἀφ' ὧν σύνισμεν φέρονσαι. ὑμῶν ἔχνη
 πλεῖστα καὶ φανερώτατα, αἰεὶ δ', ὥσπερ ἀνθρώπῳ σκιά, φῶς
 5 ἐν ἐτέρῳ χρόνῳ τῆς γενέσεως, οἱ πολλὰς μὲν ἤδη τρικυμίας κατε-
 επαύσατε, πολλοὺς δὲ καὶ στυλπνοὺς λαμπτήρας ἐν τε νήσοις καὶ
 κατ' ἠπειρον ἀνήψατε, οὗτος ὑμῶν ὁ παρ' ἡμῶν λόγος ἐξ ὑπνου
 τε καὶ ἐνυπνίου συντεθεὶς εὐθύς. ὑμεῖς δὲ τῇ ὑμετέρῃ πραότητι
 καὶ φιλανθρωπία θέντες αὐτὸν εἰς καλλίους, τῆς τε νόσου παύ-
 10 ετε καὶ διδοίητε ὑγείας τε ὅσον οἷς ἡ ψυχὴ βούλεται τὸ σῶμα
 ὑπακούειν, καὶ τὸ σύμπαν εἰπεῖν βίου φαστῶνῃν.

XXXIX.

(18) ΕΙΣ ΤΟ ΦΡΕΑΡ ΤΟ ΕΝ ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ.

Τί δ' ἂν εἴποις τὸ φρέαρ τὸ ἱερὸν; ἢ δῆλον δι τὴν τοῦ
 λόγου μέμφῃ φύσιν ὡς οὐχ ἱκανῶς ἐπὶ πάντα ἀφικνουμένην οὐδ'
 ἐνδείξασθαι δυναμένην ἐνλοτε ἀρχούντως τὸ ὄν; τοῦτο γοῦν οὐδ'
 15 ἂν εἰς λόγος ὁποῖόν τι τὸ κάλλος καὶ τὴν ἡδονὴν ἐστὶν ἐνδείξαιτο,

Oratio XXXIX: libri ADUT = O

1 ἡμέραν U: ἡμέρα ASDT; cf. p. 334, 9 πρὸς] etiam ad πλεῖστα refer-
 rendum; cf. ad p. 73, 15 2 ἔχονται D; v. 2. 3 distinct Wil. σύνισμεν] cf.
 p. 243, 7 3 αἰεὶ A¹(corr. A²)SU σκιά A¹(-αι A²)T(-ᾶ) 4 κινῶσθε AS:
 κινῶσθε DUT 7 ἡμῶν AST: ἐμοῦ DU 8 καὶ ἐνυπνίου SUT: om. AD;
 'statim post somnum et somnium' 9 lacunam indicavi: θέντες A, διαθέντες
 SUT, δὴ θέντες D; et sententia et lectione A truncata verborum clades significatur;

ceteri libri interpolati 9. 10 νόσον παύετε καὶ ADT: νόσον καὶ πόνον παύετε
 καὶ U, mg. ∴ γρ. ἐξαίρεσθε U pr. m., νόσον καὶ πόνων ἐξαίρεσθε. καὶ S
 10 διδοίητε κτέ.] valetudinis tantum, ut corpus possit parere iis quae animus
 imperat, et — ut uno omnia verbo complectar — vitae commoditatem. — Subscr.
 ἀσκληπιῶσαι AST

Tit. εἰς — ἀσκληπιῶ AUT: εἰς τὸ φρέαρ τοῦ ἀσκληπιῶ Laur. Abb. 9
 (unde Junt. edd.) alii; Thom. Mag. p. 13, 14; 405, 11. — Cf. ad or. XLVIII § 42. —
 12 δ'] cf. p. 347, 5 εἶπῃς D 13 ἐφικνουμένην U², cf. ad p. 92, 27 14 γ'
 οὖν A, at γ' in ras. A¹ 15 εἶς] τις D τι om. DU ἐστὶν om. T

ἀλλ' ἀμείνους ἐσμὲν πίνειν τούτου τοῦ ὕδατος καὶ λούεσθαι καὶ
 προσορᾶν ἡδέως ἢ ἔχειν εἰπεῖν τι περὶ αὐτοῦ, ὥσπερ οἱ τῶν κα-
 λῶν ἐρῶντες, οἱ τῆ μὲν δυνάμει τοῦ κάλλους ἐαλώκασιν καὶ ἴσασιν
 οἶον ἐρῶσιν, ἐὰν δὲ τις αὐτοὺς ἐρηται, οὐκ ἂν ἔχοιεν εἰπεῖν περὶ
 2 ἀπόντων, παρόντας δὲ οἶμαι δεῖξαιεν ἄν. τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐπὶ 5
 τούτου τοῦ φρέατος πεπόνθαμεν, καὶ ἐσμὲν ἐρασταὶ μὲν αὐτοῦ
 πάμπολλοι, μᾶλλον δὲ πάντες σχεδόν, ὁποῖου δὲ ὄντος οὐκ ἔχομεν
 εἰπεῖν. ἀλλ' ἐὰν τινα ἡμῶν ἀπολαβῶν τις ἐρωτᾷ, παραλαβόντες
 ἂν αὐτὸν ἄγειν ἀξιολίμεν ἐπ' αὐτὸ καὶ δεῖκνύοιμεν. τῷ δὲ οὐδὲ
 τοῦτο ἀποκρήσει, γευσάμενος δὲ καὶ πειραθεὶς τοῦ παρ' Ὀμηροῦ 10
 λωτοῦ γεγεῦσθαι δόξει, μένειν ἐθέλων καὶ χαλεπῶς ἀξιῶν ἀπο-
 3 χωρεῖν ἀπ' αὐτοῦ. ἀλλ' οὐ μὲν δὴ χρῆ τὸ τῶν διψῶντων, φασί,
 πίνειν σιωπῆ, ἀλλ' ἐπικοσμησαί τι καὶ λόγῳ, καὶ προσεῖπεῖν τὸν 409 D
 τε σωτήρα θεόν, οὗ καὶ τόδ' ἐστὶν ἔργον τε καὶ ποίημα, καὶ τὰς
 ἐχούσας αὐτὸ Νύμφας καὶ συνεραζομένας καὶ ἡμῖν χρησθαι τῆ 15
 χάριτι τοῦ θεοῦ χαριζομένας τε καὶ συννηρητούσας.
 4 Τίς οὖν δὴ γένοιτ' ἂν ἀρχή, ἢ ὥσπερ ἠνίκ' ἂν ἀπ' αὐτοῦ
 πίνωμεν, προσθέντες τοῖς χεῖλεσι τὴν κύλικα οὐκέτι ἀφίσταμεν,
 ἀλλ' ἀθρόον εἰσεχεάμεθα, οὕτως καὶ ὁ λόγος ἀθρόα πάνθ'
 ἔξει λεγόμενα; ἔστω δὲ ἀντὶ τῆς τῷ χεῖλει προσαγωγῆς ἐκεῖνο 20
 ἡμῖν, διτι ἐν τῷ καλλίστῳ τῆς πάσης οἰκουμένης ἐστίν. ὁ γὰρ ἐξ
 ἀπάντων χωρίων εἴλετο ὁ θεὸς ὡς ὑγιεινότατον καὶ καθαρότατον
 καὶ ὁ ταῖς εὐεργεσίαις ταῖς παρ' αὐτοῦ πεποίηκεν ἀπάντων ἐκ-
 φανεστάτων, ἢ που σφόδρα τοῦτο κάλλιστόν ἐστι τῶν ἐν γῆ πάν-
 5 των. καὶ γὰρ οὐχ ὥσπερ ἄλλοι ἄλλοις τόποις θεοὶ ἐξ ἀρχῆς ἐγ- 25 258 J
 γενεῖς εἰσιν, καίτοι καὶ τούτους τιμίους, οἶμαι, χρῆ δοκεῖν κατ'
 αὐτὸ τὸ λαχεῖν αὐτοὺς τοὺς θεοὺς, ἀλλὰ τούτῳ γε μεῖζόν ἐστιν
 διτι ἀπ' αὐτῆς τῆς Ἐπιδαύρου δεῦρο ὀρηθεῖς ὁ θεὸς ἠράσθη δὴ
 μάλιστα, ὡς δῆλόν ἐστιν διτι ἐλόμενός τε αὐτὸ ἐγκατέμεινε τὸ
 λοιπὸν καὶ προκρίνας τῶν ἄλλων. ὁ δὲ θεὸς καὶ θεῶν ὁ πρα- 30
 ῶτατός τε καὶ φιλανθρωπότατος προσέχειν ἐκρινεν, πῶς ἡμῖν γε,

1 λού/σθαι U p. corr. 2 προσορᾶ/v A τι A: om. DUT 4 post
 εἰπεῖν add. τι U² mg. (spectabat ad v. 2) 6 τούτου Rsk.: τοῦ αὐτοῦ AT, τοῦ
 DU 9 ἀξιολίμεν U 10 τοῦτ' U 12 φασί cf. Plat. symp. 214 B (supra ad
 p. 213, 30) 13 τι Rsk.: τε O; cf. Plat. l. c. 14. 15 καὶ τὰς ἐχούσας κτέ.] cf.

or. XLVII § 34 18 ἀφίσταμεν — 19 εἰσεχεάμεθα corr. U¹ (aut U²) 19 lacu-
 nam indicavi; desidero ἀλλ' ἀθρόον <πᾶν ἐκπίνωμεν ὅσον> εἰσεχεάμεθα
 οὕτω DUT 23 αὐτοῦ O 27 τούτῳ Wil. (sc. τῷ τόπῳ): τοῦτό O 30 ὁ legi:
 ὁ O; ᾧ Junt. (edd.) 31 προσέχειν DU: προσέχειν AT ἐκρινέν πως A

καὶ ταῦτα τοῖς τούτου θεράπουσιν, ἄλλο τι λέγειν ἐνεστιν ἢ ὡς
 τοῦτ' ἔστι τὸ βέλλιστον; ἐν καλλίστῳ μὲν δὴ τῆς οἰκουμένης οὕτως 6
 410 D ἔστιν εἰπεῖν. ἔτι δ' αὐτοῦ τοῦ ἱεροῦ ὅσος ὑπαλθριος χῶρος καὶ
 βάσιμος ἐν τῷ καλλίστῳ ἐστίν· μέσον γὰρ ἐν μέσῳ ἴδρυνται. τὸ
 5 δὲ ὕδωρ εἰ μὲν βούλει, ἀπὸ πλατάνου βεῖ — ὥσπερ γὰρ ἄλλο τι
 σύμβολον καὶ τοῦτο παραπέφυκεν —, εἰ δὲ βούλει, τὸ ἔτι κάλλιόν
 τε καὶ ἱερώτερον, ἀπ' αὐτῶν τῶν βάρθρων ἐκρεῖ, ἐρ' ὧν ὁ νεὼς
 ἐστηκεν, ὥστε παντὶ γε ταύτην τὴν δόξαν καὶ πίστιν ὑπεῖναι, ὅτι
 ἀπὸ ὕγεινοῦ καὶ ὕγιειας χορηγοῦ χωρίου φέρεται, ἀπὸ γε τοῦ
 10 ἱεροῦ καὶ τῶν ποδῶν τοῦ Σωτήρος δομώμενον· οὐ γὰρ ἂν τι ἐξ
 ὕγεινοτέρων ἢ καθαρωτέρων τόπων ὕδωρ ζυεῖη [ἢ τοῦτο ἐκ τού-
 των ζέον]. Ἐν τοιοῦτῳ δὴ φαινόμενον καὶ ἀπὸ τοιοῦτων δομώ- 7
 μενον, ὡς τὸ εἰκὸς ἔχει, κάλλιστόν ἐστι. πρῶτον μὲν γε λεπτό-
 τατον ἐγγυτάτω ἀέρος, ἔπειτα δ' οὗτῳ ἔπεται, κουφώτατόν τε καὶ
 15 πραύτατον, τρίτον γλυκύτατόν τε καὶ ποτιμώτατον, [αὐτόχυτον],
 δ' πίνων οὐκ ἂν οἶνον προσδεηθεῖης. Ὀμηρος μὲν γὰρ ἔφη (B 754)
 τὸν Τιταρήσιον ἐπιρρεῖν ἐπὶ τοῦ Πηγείου, ὥσπερ ἄνδρα ἐπινηχό-
 μενον, ὑπὸ κουφότητος τοῦ ὕδατος· τὸ δ' ἔμοι δοκεῖν εἰ ἐπιρρήξαις
 αὐτῷ ὕδωρ ἕτερον, ἀντάνεισιν εἰς τὸ ἄνω, τὸ δὲ δύεται, ὥσπερ
 411 D 20 <οἱ> ὕφαλοι, νεῦον εἰς μυχὸν ἐκ τοῦ μετεώρου· εἰ μὴ καὶ τοῦτ'

3 εἰπεῖν A^r in ras. (A¹ reliquiae ') TU²: om. DU¹ ἔτι — ἐστίν] con-
 strue: ὅσος αὐτοῦ τοῦ ἱεροῦ ὑπαλθριος . . . βάσιμος, (τούτου) ἐν τῷ καλλίστῳ
 ἐστίν 5 πλατάνησ D τι DU: om. AT 7 ἱερώτερον] ἐρ in ras. U², ἱερώ-
 τατον D 8. 9 ὅτι ἀπὸ DU: ὄπον AT 9 ὕγεινοῦ καὶ delet Kaibel φέρεται
 φαίνεται D, cf. v. 12 11 ζυεῖη ἢ U ἢ — 12 ζέον seclusi; desideratur ἢ ἐκ
 τοιοῦτων, glossema ad interpretandum comparativum 12 ζέον DU: ζεῖ ὄν
 AT 13 πρῶτον μὲν κτέ.] dispositio orationis haec: exordium § 1—2;
 laudatio, § 4—6 e situ (ubi), 7—11 e propria virtute (qualis), 12—17 ex utilitate
 (quid; cf. χρεῖας, χρῆται p. 322, 23; 323, 11, ἔχρηζον, χρῆσιν, λυσαιτελέστατον p. 323,
 12. 25. 29 χρῆσιν 324, 5); peroratio § 18; propositio § 7 ad solam alteram orationis
 partem spectat, ita ut ad πραύτατον unum φρικῶδες οὐδέν p. 322, 5 referendum sit
 et γλυκύτατον καὶ ποτιμώτατον una § 9 excipiantur; § 10 praeter propositionem
 alteri parti adiecta, cuius peroratio § 11 14 τούτῳ UT: τοῦτων A, τοῦτο D
 15 αὐτόχυτον seclusi, glossema ad δ — προσδεηθεῖης; fluxit e p. 324, 1
 16 δ DU: om. AT, scilicet extrusit αὐτόχυτον interpolatum 17 ἐπιρρεῖν A
 ἄνδρα] schol. A ad h. l. οὐχ ὥσπερ ἄνδρα, ἀλλ' ὡς ἔλαιον· καὶ γὰρ οὐκ φη-
 σίν· οὐδ' ὁ γε κτέ. (Hom. l. c.); ὥσπερ ἄχνα ἐπινηχόμενα ci. Meineke ad Callim.
 p. 56; ἀνθέρικα ἐπινηχόμενον Haupt Opusc. III 542 coll. Call. h. IV 193, Stob.
 ecl. I 49, 45 (I p. 414, 12 Wachsm.); nihil mutandum: Titaresii aquam velut hominem
 natantem super Penei ferri dicit 18 δέ μοι O ἐπιρρήξαις] ἐπιρρήξαις U²
 (ci. Canter) 20 οἱ addidi ὕφαλοι O: γρ. οἱ φαλλοὶ T¹ mg.; cf. Poll. I 97
 πολυμβητής, ὕφαλος (distinguit Kaibel), ὕψυρος νεῦον scripsi: νεύοντες O;
 νεόντες ci. Baumgart, Ael. Arist. p. 93, 87 μυχόν] imum putei angulum

8 ἔστιν εἰπεῖν ὅτι μοι δοκεῖ κἄν τὸ ἐπεγχεθῆν ὑψῶσαι τῇ ἑαυτοῦ
 κονφότητι. ὡς δὲ οὐ κομπάζομεν, σταθμῶ κρίνεται· καίτοι τί ἂν
 8 εἴποι ὁ τῆς Στυγὸς ἀπορροῶς, διὰν ἀνδιστάμενος ῥέπῃ; πρόσεστι
 δὲ τούτῳ ὅτι οὔτε Στυγὸς ἔστιν ἀπορροῶς τὸδε τὸ ρεῦμα οὔτε ἄλλο 254 J
 ἔχει φρικῶδες οὐδὲν, ἀλλ' ὑγείας ἂν αὐτὸ προσείποις ἢ νέκταρος 5
 9 ἢ τινος τῶν τοιοῦτων ἀπορροῶγα. τεκμηριοὶ δὲ καὶ τούτῳ, χρόνος
 γοῦν αὐτοῦ οὐχ ἄπτεται, ἀλλ' ἀπαντληθὲν τὸ ὕδωρ καὶ ἔξω γενό-
 μενον τὸ αὐτὸ ποιεῖ οἶδόνπερ τὸ αἰεὶ λειπόμενον ἐν τῷ φρέατι,
 10 ἄσχητον καὶ ἀπαθὲς μένει. πληθὺς δ' αὖ τοῦ φρέατος τούτου
 τοσοῦτον ὅσον, ὡς ἔπος εἰπεῖν, οὐδενὸς ἐτέρου φρέατος· μάλα ἀκ- 10
 μῆτας εἶναι δεῖ τοὺς ἀρτομένους καὶ νοῦν ἔχοντας, ἵνα μὴ φθάνῃ
 τὸ ἐγκαταλαμβάνον. μόνον γοῦν τοῦτο πάντων φρεάτων ἀρτο-
 μένων καὶ κενούντων τὸ ἴσον αἰεὶ μέτρον παρέχεται, τῷ τετραμένῳ
 πίδῳ τὸ ἀντίστροφον ποιοῦν· ὁ μὲν γὰρ οὐδέποτε πληροῦται,
 11 τὸ δὲ αἰεὶ τοῦ χεῖλους ἐγγύς ἐστιν. ἄτε γὰρ ὃν διάκονόν τε καὶ 15
 συνεργόν τοῦ φιλανθρωποτάτου τῶν θεῶν ἐτοιμότητα πρὸς τὴν
 ὑπηρεσίαν καὶ αἰεὶ πλήρῆς ἐστι, καὶ οὔτε ἐκεῖνος ἄγει σχολὴν 412 D
 ἄλλο τι πράττειν ἢ σφίζειν ἀνθρώπους καὶ τοῦτο μιμούμενον τὸν
 δεσπότην αἰεὶ πληροῖ τὴν τῶν δεομένων χρεῖαν, καὶ ἔστιν ὥσπερ
 ἄλλο τι θρέμμα ἢ δῶρον Ἀσκληπιοῦ, ὥσπερ Ὀμηρὸς ἐποίησεν 20
 12 ὄπλα καὶ ἔργα Ἥφαιστον πρὸς τὸ ἐκείνῳ δοκοῦν κινούμενα. Ἐπεὶ
 δὲ ἐνταῦθα ἤδη ἐγενόμην, ποῖον ὕδωρ ἂν τῶν κατ' ἀνθρώπους
 τούτῳ παραβληθεῖν χρεῖας εἴνεκα; οὐ γὰρ μόνον πόμα, τὸ δ' αὐτὸ
 καὶ λουτρόν ἐστιν ἠδιστον καὶ ἀβλαβέστατον· οὐδ' ἀντ-

1 ἐπεγχεθῆν] γ in ras. A^r 3 εἴπη D Στυγὸς ἀπορροῶς] Titaresius,
 Hom. B 755 4 οὔτε — οὔτε Ddf.: οὐδὲ — οὔτε O 5 ὑγείας et πρόσεστι

D 6. 7 τούτῳ (-ω T)· χρόνος γοῦν AT: τοῦτο ὁ χρόνος οὔτι DU; ipse
 fons praebet argumenta huic opinationi (nectariam quandam habere eam natu-
 ram): tempore non depravatur; cf. or. XXXVI § 116 7 ἀπαντληθῆν] prius v ex

μ radendo et τ in ras. corr. A^r 8 τὸ αὐτό. ποι. οἶον τὸ D αἰεὶ] ιεὶ in
 ras. A^r; αἰεὶ A¹DU 10 μάλ' D 11 ἀρτωμένους A¹ (corr. A^r) καὶ νοῦν

ἔχοντας AT: καὶ κενούντας DU, Thom. Mag. p. 13, 15 12 ἐγκαταλαμβάνον
 ADU: ἐγκαταλαμβανόμενον T; 'τὸ ἐγκαταλαμβάνον' i. q. τὸ ἐκδεχόμενον, cf.

or. XLVII § 6; pro Quattuorv. II p. 239, 19 Ddf. (et or. XXVI § 84); sententia:
 cautos haurientes esse oportet, ne aquae, quae aquis exhaustis superveniunt,

oram putei superent. contra Wil. deleto τὸ intellegit: ne aqua haurientes eos,
 qui in puteo sint, deprehendat, prius quam exierint 12. 13 ἀρτωμένων] τ in

ras. II litt. cap. A^r; ἀρτωμένον, sc. αὐτῶν (Wil.) 13 κενούντων scripsi:
 ἐώντων O; καὶ ἐώντων secl. Canter αἰεὶ A¹ (corr. A^r; item v. 15. 17. 19;

p. 323, 3) DU p. ras. 20 ὥσπερ ἂ Ὀμηρος DU 21 τὸ] τῷ A 22 ἦδη
 om. T 23 ἔνεκα T δ' om. D 24 οὐδ' AT(U¹?): ἀλλ' D et in ras. U²

lacunam indicavi; e. g. οὐδ' 'ὥσπερ τἄλλα εἴωθεν κατὰ τὸν θεσμόν ψυχρόν
 τε καὶ θερμόν ἀποβαίνει, ἀλλ' ἀντέστραπται; ceterum cf. or. XXXVI § 120

ἐστραπτει πρὸς τὰς ὥρας τοῦ ἔτους, θέρους μὲν ψυχρότατον ὄν
 αὐτὸ αὐτοῦ, χειμῶνος δὲ ὡς ἡπιώτατον γιγνόμενον, τὰ τοῦ παρόν-
 τος αἰεὶ καιροῦ δυσχερῆ ἴδον καὶ παραμυθούμενον, οἶαν χρῆ τὴν
 Ἀσκληπιοῦ πηγὴν ἱερὰν εἶναι. καλὰ μὲν γὰρ ταῦτα καὶ ἡδέα καὶ 13
 5 αὐτῷ χρωμένῳ καὶ ἐτέρους δρῶντι τοῦτο μὲν θέρους ὥρα περὶ τὰ
 χεῖλη τοῦ φρέατος περιεστηκότας ἐξῆς, ὡσπερ ἐσιμὸν μελιττῶν ἢ
 255 J μνίας περὶ γάλα, ἐξ ἑω ζητούντας τὸ πνίγος προκαταλαβεῖν ἀντ'
 ἄλλον πόματος τῶν κωλύοντων τὸ δίψος καὶ ἰσχύοντων, τοῦτο δὲ
 10 ὅταν τις κρυστάλλου πεπηγότος τὴν χεῖρα προτεινας ἀποनिψάμενος
 413 D θεὸς αὐτῷ χρῆται ὡσπερ ἄλλῳ τῷ συνεργῷ, καὶ πολλοῖς ἤδη πολ-
 λάκις τὸ φρέαρ τοῦτο συνεβάλετο εἰς τὸ τυχεῖν ὧν ἐχρηζον παρὰ
 τοῦ θεοῦ. ὡσπερ γὰρ οἱ παῖδες οἱ τῶν λατρῶν τε καὶ θανατο-
 ποιῶν γυμνασμένοι πρὸς τὰς διακονίας εἰσὶ καὶ συμπράττοντες
 15 ἐκπλήττουσι τοὺς θεωμένους καὶ χρωμένους, οὕτω τοῦ μεγάλου
 θανατοποιοῦ καὶ πάντα ἐπὶ σωτηρίᾳ πράττοντος ἀνθρώπων
 εὐρημα τοῦτο καὶ κτῆμᾶ ἐστι· συμπράττει δὴ πρὸς ἅπαντα αὐτῷ
 καὶ γίνεται πολλοῖς ἀντὶ φαρμάκου. πολλοὶ μὲν γὰρ τούτῳ 15
 λουσάμενοι ὀφθαλμοὺς ἐκομίσαντο, πολλοὶ δὲ πίνοντες στέρον
 20 λάθρῃσαν καὶ τὸ ἀναγκαῖον πνεῦμα ἀπέλαβον, τῶν δὲ πόδας ἐξώρ-
 θωσεν, τῶν δὲ ἄλλο τι· ἤδη δὲ τις πῖων ἐξ ἀφώνου φωνὴν ἀφῆκεν,
 ὡσπερ οἱ τῶν ἀπορρήτων ὑδάτων πίνοντες μαντικοὶ γιγνόμενοι·
 τοῖς δὲ καὶ αὐτὸ τὸ ἀρύτεσθαι ἀντ' ἄλλης σωτηρίας καθέστηκεν.
 καὶ τοῖς τε δὴ νοσοῦσιν οὕτως ἀλεξιφάρμακον καὶ σωτηριόν ἐστιν
 25 καὶ τοῖς ὑγιαίνουσιν ἐνδαιτυμένοις παντὸς ἄλλου χρῆσιν ὕδατος
 οὐκ ἄμεμπτον ποιεῖ. πάντα γὰρ ἤδη μετὰ τοῦτο τὸ ὕδωρ γίνε- 16
 ται πειρωμένοις, οἶον εἴ τις μετὰ ἀνθοσμίαν οἶνον τῶν ἐξεστη-
 κότων τινὰ πῖνοι. μόνον δὲ τοῦτο τὸ αὐτὸ νοσοῦσι καὶ ὑγιαίνουσιν
 30 ὁμοίως ἡδιστον καὶ λυσιτελέστατον ἐκατέροις τε καὶ συναμφοτέροις
 ἐστίν, καὶ οὗτ' ἂν γάλα παραβάλῃς οὗτ' ἂν οἶνον ποθήσῃς, ἀλλ'

2 αὐτὸ ἐαντοῦ DU Thom. Mag. p. 405, 12 sq. 4 γὰρ καὶ ταῦτα καὶ D
 καὶ post ἡδέα s. l. D¹ 5 καὶ s. l. T¹ 7 μῖας T ἀντ' κτῆ.] aut e. v. 5 sup-
 plendum (δρῶντι) χρωμένους αὐτῷ aut hiant verba ante ἀντ' 9 κρυστάλλου DU
 12 ἐχρηζον] ludit: χρῆται v. 11 13 alterum οἱ om. T θανατοποιοῶν O: τῶν
 θανατοποιοῶν U¹ p. corr. (Junt.) 17 εὐρημα] cf. [Demosth.] XXVI 26 τὰ . . .
 ἀρωστήματα τοῖς τῶν λατρῶν εὐρήμασι καταπαύεται ἐστὶ καὶ συμπράττει
 DU 18 γίνεται DU, item v. 26 22 πίνοντες ὑδάτων T γινόμενοι AU
 23 ἀρύτεσθαι] τ in ras. II litt. A² (cf. v. l. p. 322, 12. 13) 28 πίνει Lex.
 Vindob. p. 57, 10 29 post λυσιτελέστατον add. ἐστὶ T, omisso (30) ἐστίν post
 συναμφοτέροις τε s. l. T¹ 30 οὕτε γάλα U παραβάλης D

ἔστιν ὥσπερ Πίνδαρος (Ο. VII 7) τὸ νέκταρ ἐποίησεν αὐτόχυτον, πότιμον θεία τινὶ κράσει κεκραμένον ἀρκούντως. ὥστε εἰ δύο 414 D
 εἴεν κύλικες, ἢ μὲν ἐτέρον του ὕδατος καὶ οἴνου τοῦ καλλίστου, 5
 17 ἢ δὲ τοῦτου τοῦ ὕδατος, ἀπορήσαις ἂν πότερον λάβοις. ἔτι δὲ
 τὰ μὲν ἄλλα ἱερὰ ὕδατα τὴν τῶν πολλῶν ἀνθρώπων χρῆσιν πέ- 5
 φρυγεν, οἷον τὸ ἐπὶ Ἀήλω καὶ εἴ τί που ἄλλοθι ἄλλο τοιοῦτόν 5
 ἔστι, τὸ δὲ τῷ σφῆξιν τοὺς χρωμένους, οὐ τῷ μηδένα αὐτοῦ ψαύειν, 256 J
 ἱερὸν ἔστιν· καὶ τὸ αὐτὸ καθαρσίοις τε ἐξαρκεῖ τοῖς περὶ τὸ ἱερὸν
 καὶ ἀνθρώποις καὶ πίνειν καὶ λούεσθαι καὶ προσορῶσιν εὐφρα-
 νεσθαι. 10

18 Ἐγὼ μὲν οὔτε Κύδνον οὔτε Εὐρυμέδοντα οὔτε Χοάσπην, ὅθεν βασιλεὺς ἐπινεν περιφέρων, οὔτε ᾧ τοὺς καλλίστους στεφάνους ἀν- ἤμεν ἢ γῆ περὶ τὴν ὄχθην ἐκατέραν, Πηγειόν, οὔτε..... πηγὴν ἄβυσ- σον, οὐθ' ὅ τι ἐρεῖς ἕτερον ὕδωρ παραβάλοιμ' ἂν τούτῳ τῷ πάντα 15
 ἱερῷ, ἀλλ' εἶναι φαίην ἂν αὐτὸ ἐν ὕδασι τοσοῦτω νικῶν δσονπερ 15
 τὸν προστάτην αὐτοῦ θεὸν ἐν θεοῖς. λοιπὸν ἐν εἰπεῖν, ὅτι καὶ ὅσια ἂν ποιοῖμεν οὕτω κρίνοντες· ὁ γὰρ θεὸς πρῶτος περὶ αὐτοῦ ταύτην τὴν ψῆφον ἤνεγκεν, ὧς φασιν.

1 ὥσπερ] ὡς U αὐτόχυτον] νέκταρ χυτόν Pind.; αὐτόχυτον e scholiis suis Pindaricis Aristides hausit, quod probatur vv. p. 321, 16 δ — προσδεηθείης, quae ad schol. Pind. ad h. l. dicta: αὐτόχυτον καὶ ἄκρατον . . . οὐ γὰρ ἐπι- δέεται τοῦτο κράσεως, καθάπερ οἶνος χωρὶς ὕδατος; cf. ad p. 41, 23; 315, 22 2 κράσει] κράτει D ὡς' T 3 ἢ μὲν om. D του UT: τε AD 4 τοῦ om. A 6 δηλωῖ AD(ω) ἄλλο/ A 11 Κύδνον] κινδυνον Δ¹ (corr. ΑΓ) οὔτε εὐρυμέδοντα sic O ὅθεν — ἐπινεν] Herod. I 188 13 πηγὴν ἄβυσσον] ad Herodot. II 28 πηγὰς τοῦ Νείλου ἐούσας ἄβύσσους . . . ὡς δὲ ἄβυσσοί εἰσι αἱ πηγαί quondam rettuli; quibus ut minus certis reiectis, cum in eandem opini- onem Wil. incidisset, ita sententiam retractavi, ut lacunam indicarem: tradita obscuriora sunt, quam quae intellegantur, neque convenit arti membrum breve πηγὴν ἄβυσσον extremo loco positum, cum multo longius praecedat colon (ᾧ — Πηγειόν); fuerint e. g. οὔτε (ποταμῶν τὸν μέγιστόν τε καὶ θαναμαστότατον, οὐ τὸ ὕδωρ ἀνέμαι φασιν) πηγὴν ἄβυσσον (cf. or. XLIII § 28) 14 οὐθ' ὅτι ἱερεῖς T 15 ἀλλ' — νικῶν omīssa add. U² mg. ὅσονπερ A (T¹ sine dubio): ὅσῳπερ DUT² 17 ὁ γὰρ κτέ.] cf. § 5. — Subscr. εἰς τὸ φρέαρ τὸ ἐν ἀσκληπιουῦ AT

XL.

(5) ΗΡΑΚΛΗΣ.

I 53 D
I 81 J

Ἄλλ', ὃ φίλτατε Ἡράκλεις, σέ γε ἐπαινεῖν ἄθλων ὁ ἥδιστος· πάντως δὲ πολυύμνητος εἶ. πολλοὶ γὰρ οἱ καταλογάδην ἄδοντες τὰ σά, πολλὰ δὲ ποιηταὶ κατὰ πάντας τρόπους ὑμνήκασιν, μέγιστον δὲ ὁ καθ' ἡμέραν ὑπὸ πάντων ἔπαινος ἐπὶ πάσης τῆς παραπιπτούσης προφάσεως αἰεὶ γιγνόμενος. Καὶ θαυμά γ' οὐδὲν τοσοῦτον τῆς ἀνθρωπείας φύσεως ὑπερᾶραι ᾧ πατὴρ μὲν τὰ πρῶτα τῶν ὄντων, μήτηρ δὲ ἦν ἐκεῖνος ἐξ ἀπασῶν προῦκρινεν. τσαύτην δὲ ἔσχε τὴν σπουδὴν εἰς τὴν γένεσιν αὐτοῦ ὥστε τρεῖς ἡμέρας καὶ νύκτας ἐξῆς, ὡς φασιν, συνῆν αὐτῇ, βουλόμενος τῆς αὐτοῦ φύσεως διὰ πλεῖστον καὶ ἀκριβέστατον εἰς τὰς γονὰς καταθέσθαι· ἦν γὰρ ὑπὲρ τῶν ὄλων ἡ βουλή, ὅπως κοσμηθεῖη τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα καὶ γῆ καὶ θάλαττα ἐνεργὰ κατασταίη. καὶ γίνεται δὴ οὕτως Ἡρακλῆς συνεργὸς τῷ πατρὶ καὶ ὑπαρχος τῶν ὑπὸ τὸν τῆς σελήνης πόλον, καὶ τὰ σημεῖα εὐθὺς ἠκολούθησεν. ἐπελθόντας γὰρ αὐτῷ τοὺς δράκοντας ἐπὶ τοῖς σπαργάνοις ἀντ' ἄλλης κινήσεως τῆς χειρὸς διεχρήσατο, παῖς δ' ἔτ' ἦν καὶ Θηβαίους ἀντ' ἄλλης παιδιᾶς ἠλευθέρωσεν τοῦ δασμοῦ, ὃν ἐκεῖνοι συχρὸν ἤδη χρόνον Ὀρχομενίους ἔφερον. Ἀρξάμενος δὲ ἀπ' ἐστίας ἐκάθηρε τὴν Ἑλλάδα, ἐπειτα δὲ καὶ τὸ κοινὸν γένος τῶν ἀνθρώπων, πάντας ἐφεξῆς ἐπιῶν, τοὺς τε ἐν ταῖς νήσοις καὶ τοὺς κατ' ἤπειρον, οὐδὲν τῶν εἰς εὐεργεσίαν φερόντων ἐλλείπων, ἀλλὰ τὰ μὲν θηρία χειρούμενος, ὧν ὑπὸ πλήθους καὶ μεγέθους ἠδικεῖτο τὰ πολλὰ τῆς χώρας, τοὺς δὲ τυράννους ἀναιρῶν ὃν ἐκάστους αὐτῶν προσῆκεν τρόπον, τὰς δὲ πόλεις σωφρονίζων τὰς μὲν τοῖς νόμοις, τὰς δὲ τοῖς δπλοῖς, ληστὰς δὲ χερσαίους τε καὶ θαλαττίους καὶ πάντας, ὅσοι βίωμῃ σώματος θαρροῦντες ὑβρίζον εἰς τοὺς ἐλάττους, παν-

Libri ASDUT = 0

Tit. om. D 2 πάντως κτέ.] πάντως εὐννον ἔοντα Hom. h. Ap. 19 confert Kaibel; idem πολλὰ γὰρ ci. εἶ. A·DUT²: ·ῆS, ἰ/Δ¹ et ἰ/T¹ agnoscuntur 3 πολλοὶ U 4 ὁ καθ' ἡμέραν κτέ.] cf. § 14 5 αἰεὶ A, αἰεὶ SDUT γινόμενος D¹ p. corr. U, γεόμενος D¹ a. corr. 9 αὐτοῦ ASDU 12 γίνεται U¹ 13 οὗτος T 14 τὸν s. l. add. U¹; τῶν S¹ πόλον om. S 15 τοῖς σπαργάνοις scripsi: τὰ σπάργανα O; offendit ἐπὶ duplex diverso significato instructum et deest temporis notio (propter παῖς κτέ. necessaria) 16 δ' ἔτ' Ddf.: τε δὲ ASDU, δὲ T 18 ἐκάθαιρε SDU 22 ἠδικεῖτο ADU¹T¹: ἀοικητα ἦν ST² mg. c. γρ., γρ. ἀοικητα ἦν τὰ πολλὰ U² mg. (cf. p. 326, 5) 23 ἐκάστοις U

ωλεθρία διαφθειρών ὁμοίως ἐν τε τῇ Ἑλλάδι καὶ τῇ βαρβάρῳ.
 5 πάντα γὰρ τὰ τῇ φύσει πολέμια ἐχθρὰ ἠγήσατο ἑαυτοῦ, καὶ μόνος
 τῶν εἰς γῆν ἐλθόντων εἰς κοινὸν ἅπασιν ἐνομοθέτησεν, οὐ μόνον
 ἀνθρώποις, ἀλλὰ καὶ θηρίοις, ὡς εἰπεῖν, ὅς γε καὶ τὰς ὄρνεις τὰς
 [περὶ Στύμφαλον] διαφθειρούσας τὰ πολλὰ τῆς Ἀρκαδίας εἶδεν 5
 ὅπως ἐκβάλλη, ὥσπερ οὐ μόνον γῆν καὶ θάλατταν, ἀλλὰ καὶ τὸν
 αἶρα αὐτῷ προσήκον ἐλευθεροῦν. καὶ μὴν ὄσα μὲν ποταμῶν
 ρεύμασιν ἢ λίμναις ἐπιέζετο, γῆν καθίστη ξηράν, ὄσα δ' αὖ τῆς
 6 φορητὰ ἰδεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐνεργὰ ἀπέφαιναν. καὶ οὕτω δὴ κατειργά- 10
 σατο γῆν καὶ θάλατταν καὶ ποταμοὺς καὶ λίμνας καὶ αἶρα καὶ
 πέτρας καὶ ἄνδρας καὶ πόλεις, τοὺς νόμους τοῖς δπλοῖς συγκε-
 ραννύς, ὥστε τῆς ἐκείνου δυναστείας μηδὲν εἶναι μήτε λαμπρό-
 τερον μήτε λυσιτελέστερον χρήσασθαι. βία μὲν γὰρ ἀρρήκτω οὐδὲν 56 D
 αὐτὸν ἐξέφυγεν τῶν ἐγχειρισθέντων, δικαιοσύνης δὲ ὑπερβολῆ 15
 7 πάντ' ἐγίνετο ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ κοινοῦ γένους. ἐκ δὲ τούτων
 ποιηταὶ Προμηθεΐας τε ὑπ' αὐτοῦ λωομένους συνέθεσαν, ὡς καὶ
 ὄσα δῆσειεν ὁ Ζεὺς, ταῦτ' ἐξὸν Ἡρακλεῖ λῶσαι, καὶ τὸν Ἄτλαντα
 ὡς ἀπέκτανσεν διαδεξάμενος καὶ ἀνασχὼν τὸν οὐρανὸν αὐτός, καὶ
 τὸν Κέρβερον ὡς ἀνήγαγεν ἐξ Ἄιδου καὶ μετ' αὐτοῦ Θησέα τὸν 20
 τῶν Ἑρεχθιδῶν, καὶ ὡς Πλούτωνα καὶ Ἥραν τρώσειεν, καὶ τοὺς
 8 Γίγαντας ὡς χειρώσαιοτο ἐπικούρος τοῖς θεοῖς γενόμενος. τὰ δ'
 οἶμαι βούλεται λέγειν δι' ὑπερβολῆς ὅτι Ἡρακλῆς πᾶσαν μὲν γῆν,
 πᾶσαν δὲ θάλατταν διηρηνήσατο, καὶ πρὸς ἅπαντας ὄρους καὶ
 πᾶσας ἐσχατιὰς ἀφίκετο, καὶ οὐδὲ τῶν κάτω γῆς ἄρα ἠμέλησεν 25
 οὐδὲ τῶν μέγρι οὐρανοῦ, ἀλλ' οὕτω σφόδρα ἐν καιρῷ πᾶσιν [ἀν-
 θρώποις] ἐγένετο ὥστε καὶ τοῖς θεοῖς Ἡρακλέους ἐδέησε πρὸς τὸ

1 ὁμοίως] hic om. U¹, add. post Ἑλλάδι in fine versus U² 4 ὄρνις TS
 p. corr. A² 5 περὶ Στύμφαλον seclusi: τὰς περὶ στύμφαλον SU, στύμ-
 φηλον (omissis τὰς περὶ) AD, τὰ περὶ στύμφαλον T; περὶ στύμφαλον, glossema
 ad τὰ πολλὰ τῆς Ἀρκαδίας, in AD articulum τὰς extrusit; T interpolatum (τὰ
 pro τὰς) 6 ἐκβάλλη S; an ἐκβάλλοι? 7 αὐτοῦ, ut vid., T¹ 8 καθ-
 λισται S αὖ τῆς] ἀντῆς A¹ (corr. A²) 12 τοὺς νόμους — συγκεραννύς]
 invertit Solon. frg. 36, 14 B.⁴ (cf. supra p. 185, 20) 14 ἀρρήκτω O: ἀρρήτω
 A² U p. ras. 15 ἐξέφυγεν αὐτὸν U ἐγχειρισθέντων UT 17 καὶ om. U¹
 18 δῆσειεν — λῶσαι] cf. p. 331, 26 sq. 19 ἀπέκτανσεν A: ἀνέκτανσε SDUT
 20 ἀνήγαγεν DUT: ἐξήγαγεν AS τὸν om. DU 21 τρώσειε SU¹T(-ειεν):
 σώσειε ADU² mg. ('ἐν ἄλλω σώσειε') 22 δὲ DU 24 θάλασσαν T δι-
 ηρηνήσατο AD¹ et, ut vid., S¹ (η prius in ras. S²); cf. ad p. 264, 13 25 πᾶσας
 om. T κάτω] κατὰ U¹ 26 μέγρις DUS² 27. 28 ἀνθρώποις seclusi, cum
 insequentibus verbis (θεοῖς) non convenit; ceterum ad vv. τοῖς θεοῖς — 327, 1

καταστήσασθαι τὰ ἐαυτῶν πράγματα. δοκεῖν δέ μοι καὶ τὴν ἕξω 9
 θάλατταν πρὸς τὴν εἴσω πρῶτος ὠρίσατο, προμνώμενος τοῖς Ἑλ-
 λησιν πάντα τοῦτον τὸν τόπον ὡς οἰκεῖον οἰκίλζειν, καὶ τῶν στηλῶν
 57 D τοῦτ' εἶναι τὸ βούλημα, ἃς ἔτι νῦν Ἡρακλέους ὀνομάζομεν. οὐ 10
 5 μόνον δὲ τοῖς ὑφ' Ἑλλήνων λεγομένοις ἀκολουθῶν ἂν τις γνοίῃ
 τὴν ἐκεῖνου φύσιν καὶ διτι κρείττων ἢ κατὰ ἀνθρώπους ἐγένετο,
 ἀλλ' ἴσμεν Αἰγυπτίους ὅσον τινὰ ἄγουσιν θεὸν Ἡρακλέα καὶ
 Τυρίους διτι πρῶτον σέβουσι θεῶν. καίτοι εἰ μὲν ἅπαντες τὸν
 10 αὐτὸν νομίζοντες οὕτω τιμῶσι, τί μείζον ἂν εἴποι τις σύμβολον
 τῆς δυνάμεως; εἰ δ' οἱ μὲν ὡς ἓνα τῶν πρεσβυτάτων θεῶν νομι-
 ζουσιν, ἡμεῖς δ' ὡς ὁμοῖον ἐκεῖνῳ τοῦτον τῆς αὐτῆς ἡξιώκαμεν
 58 D τιμῆς, καὶ οὕτω κρείττων ἢ κατὰ ἀνθρώπων γεγωνὸς δεικνύται.
 δῆλα δὲ καὶ ταῖς τοῦ θεοῦ μαρτυραῖς. Ἐπειδὴ γὰρ ἀπήλθεν ἐξ 11
 ἀνθρώπων Ἡρακλῆς καθαρθεὶς ὃν λέγεται τρόπον, εὐθύς ἐξηγγέτο
 15 νεὸς μὲν Ἡρακλέους ἰδρῦεσθαι καὶ θύειν ὡς θεῶ· καὶ ταῦτα μέν-
 τοι πρὸς τὴν τῶν Ἀθηναίων φράζων πόλιν, ἢ καὶ πρεσβυτάτη
 τῶν Ἑλληνίδων καὶ τῆς εἰς τοὺς θεοὺς εὐσεβείας καὶ τῶν ἄλλων
 τῶν σπουδαιοτάτων ὥσπερ ἡγεμὼν τοῖς ἅπασιν ὑπῆρχεν· ἔτι δ'
 αὐτῇ καὶ φίλλας συμβόλαια πρὸς Ἡρακλέα πάμπολλα ὑπῆρχεν
 20 ἄλλα τε καὶ διτι πρῶτον ξένον ἐμύησεν, ἕως ἦν ἐν ἀνθρώποις.
 καὶ τοσοῦτόν γε τὸ ἐναργὲς τῆς σπουδῆς ἐγένετο καὶ οὕτω σφόδρα
 τῆς κρείττονος μοίρας ἐκρίθη τὸ ἐκεῖνου πρᾶγμα ὥστε καὶ ὅσα
 Θησεῖα ἦν κατὰ δήμους, ἅπαντα μετεσκευάσαν καὶ κατέστησαν
 59 D Ἡράκλεια ἀντὶ Θησείων, νομισάντες Θησεῖα μὲν ἄριστον εἶναι τῶν
 34 J 25 πολιτῶν, Ἡρακλέα δὲ ὑπὲρ ἀνθρώπου φύσιν. τί δ' ἂν τις τὰ 12
 παλαιὰ λέγοι; ἔτι γὰρ καὶ νῦν ἐναργῆς ἡ κίνησις τοῦ θεοῦ. τοῦτο
 μὲν, ὡς ἀκούομεν, περὶ Γάδειρα θαναστατὰ οἷα ἐργάζεται καὶ νο-
 μίζεται δευτέρως οὐδενὸς τῶν πάντων θεῶν, τοῦτο δὲ ἐν Μεσσήνῃ

πράγματα cf. Plat. symp. 197 B κατεσκευάσθη τῶν θεῶν τὰ πράγματα Ἐρω-
 τος ἐγγεγομένον

2 προμνώμενος A a. ras. 6 κατ' DUT 7 ἀλλ' ἴσμεν SUT ἀλλ'
 ἴσμεν αἰγυπτίους A' mg., ἀλλ' εἰς μὲν D: μὲν A¹ ἴσμεν — 8 θεῶν] cf. Herodot.
 II 43 sq. 8 τυρίοι] D θεῶν A'SUT²: θεοῖν, ut vid., T¹, θεῶι A¹, θεὸν D
 11 ἐκεῖνῳ] sc. τῷ πρεσβυτάτῳ 12 κατ' U 13 τοῦ θεοῦ] Apollinis 14 ἐξη-
 γεῖτο AT: ἐξηγγέτο SDU; subiectum Apollo (e τοῦ θεοῦ v. 13 mente supplendum),
 idem ad φράζων v. 16 15 μὲν AT: τε SDU, oppositum v. 25 sq. 16 φράζω T
 17 εὐσεβείας] σεβ in ras. T² 20 ὅτι A'DUT: om. A'S ξένων ST
 22 ὅσα Θησεῖα κτ.] cf. Philochor. ap. Plut. Thes. 35 25 ὑπὲρ] ὑπὸ T¹
 26 παλαιὰ Rsk.: πολλὰ O ἡ κίνησις] cf. or. XLVIII § 4. XXX § 5 al
 27 Γάδειρα] α extremum in ras T²; de re cf. Diod. V 20 (μέχρι τῆς καθ' ἡμᾶς
 ἡλικίας) 28 μεσήνη T a. corr. DU; rem unus Aristides tradere videtur; de
 Hercule Messanio cf. Paus. IV 32, 1

τῆς Σικελίας νόσων τε ἀπασῶν ἐκλύεται καὶ τοὺς ἐν τῇ θαλάττῃ
 κινδύνους οἱ διαφρυγόντες ἐξ ἴσου Ποσειδῶνι τε καὶ Ἡρακλεῖ τὴν
 13 εὐεργεσίαν λογιζονται. πολλὰ δ' ἂν καὶ ἄλλα ἔχοι τις χωρία καὶ
 πύργω λέγειν; ἀλλὰ τὸ στρατήγιον ἡμῖν Ἡράκλειον εἶκεν εἶναι. 5
 γὰρ τούτῳ πολλάκις ἦδη παλίων ὄφθη σφαιραῖς τισὶν Ἡρακλείοις·
 αὐταὶ δὲ εἰσι λίθοι στρογγύλοι σταθμὸν ἄγοντες οὐκ ὄλλγον· τού-
 των κτύπος τε ἀκούεται καὶ αὐτοὺς ἐτέρωθεν ἐτέρωθι φέρων τί-
 θησιν. θανασταὶ δὲ καὶ τὰ τῆς ἄλλης ἐπιφανείας· ὥστε καίπερ
 οὕτω κοινὸν ὄν τὸ στρατήγιον ταῖς ἀκριβείαις ταῖς περὶ τὸν θεὸν 10
 14 ἀντ' ἀδύτου καθέστηκεν. τί δ' ἂν εἴποις τὴν περιβόητον κλη-
 σιν ἐν τε δὴ κωμωδίαις καὶ τραγωδίαις καὶ πᾶσι λόγοις, ἔτι καὶ
 νῦν παντὸς ὡς εἰπεῖν ὧ Ἡράκλεις· βοῶντος ἐπὶ ἀπαντι τῷ χρεῖας
 ἰσταμένῳ, τοῦτο δὴ τὸ τοῦ Σοφοκλέους, ἄρ' οὐ μέγιστον ὑπόμνημα
 καὶ σύμβολον εἶναι τῆς ἐκείνου δικαιοσύνης καὶ δυνάμεως καὶ ὡς 15
 τῆς ἀνθρωπείας προὔστη φύσεως πάντας ἄγων πρὸς τὸ βέλτιστον;
 δι' αὐτὴν δὴ καὶ οἱ κατ' αὐτὸν ὄντες τότε ἐκάλουν εἰς ἀπαντα, καὶ 60 D
 15 νῦν ἐμμεμένηκε τὸ ῥῆμα ἀπὸ τῆς ἀρχαίας συνηθείας. αἱ τοίνυν
 ἐπωνυμῖαι Καλλίνικός τε καὶ Ἀλεξίτακος ἢ μὲν μόνῳ θεῶν, ἢ δ'
 ἐν τοῖς πρώτοις δέδοται. Κῶοι δέ, ὡς ἐγὼ μέμνημαι, καὶ Ἀλεξίν 20
 τὸν Ἡρακλεῖα νομίζουσιν· καὶ αὐτοῖς ἐστηκεν Ἡρακλῆς ἐκ θεοπρο-
 πίου ἐπηρμένος τῷ νῶτῳ τὸν πόλον, ὡς κύριος ὢν καὶ τὸν
 16 οὐρανὸν εἰς συμμετρίαν ἄγειν. οὐ τοίνυν τοσαῦτ' ἂν τις ἔχοι μόνον
 εἰπεῖν περὶ τοῦ θεοῦ, ὢν τὰ μὲν, ἡνίκ' ἐν ἀνθρώποις ἦν, τὰ δὲ
 καὶ νῦν ἔτι φαίνεται πρᾶττων αὐτὸς ἐφ' ἑαυτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἡ 25
 τῶν παιδῶν γένεσις ἐν πρώτοις ἂν εἴη, οὗς ἐκεῖνος ἐποιήσατο
 σωτήρας κοινούς τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς αὐτοῦ πολιτείας κληρονό-

2 διαφρυγόντες T τε om. DU 3 ἔχοι τις χωρία ASD: τις ἔχοι
 χωρία U, ἔχοι τις ἂν χωρία T 5 στρατηγίον A¹ (corr. A^r aut A²)
 ἡμῖν] loquitur Smyrnaeus Aristides; itaque etiam τὸ μητρῶον p. 330, 8 Smyrnae-
 um 6 ἦδη AS: om. DUT (παλίων ἦδη Junt.) σφαιραῖς — Ἡρακλείοις] la-
 pides tanti ponderis, ut unus Hercules iis luderet (Wil.), cf. Ἡράκλειον ἄμμα
 Paroemiogr. Gr. II 448, Ἡρακλεῖα νόσος Erotian. p. 75, 12 Kl. 7 δέ] γὰρ U
 10 ταῖς ἀκριβείαις] cf. [Dio.-] Favor. XXXVII § 9 ταῖς περὶ] τῶν περὶ ci. Rsk.
 11. 12 κλισίῳ T¹ 12 τραγωδίαις] cf. Nauck ad TGF.² adesp. 38 p. 846 13 ὡς εἰ-
 πεῖν παντός D τῷ] τῶν A 14 Σοφοκλέους] Phil. 174, ubi ἐπὶ παντὶ τῷ edunt;
 Aristidem ἐπὶ παντὶ τῷ legisse patet 18 νῦν] οἶν, ut vid., U¹ ἐμμεμένηκε.
 STU²: ἐμμένηκε DU¹, ἐμμεμένηκε A 20 πρώτοις] βροτοῖς SU a. corr.
 μέμνημαι] cf. or. XXXIII § 27 22 τὸν πόλον Preller, Gr. Myth. II³ 236, 4:
 τὸ ῥόπαλον O 23 συμμετρίαν D: συμμετρίᾳ ASUT 27 αὐτοῦ O

35 J μους. ὦν οἱ μὲν Πελοπόννησον ἐκόσμησαν μένοντες, οἱ δ' Ἰταλίαν
 καὶ Σικελίαν εἰς τοσοῦτο σχήματος προῦβίβασαν· ἔτεροι δὲ εἰς
 τὴν Ἀσίαν περαιωθέντες τὰς ταύτη πόλεις Λωρῆων ᾤκισάν τε
 καὶ διώκησαν. ἔοικεν δὲ καὶ ἡ τῶν Λακεδαιμονίων πόλις εἰκῶν 17
 5 τις Ἡρακλέους γενέσθαι, ὡς μικρὸν μεγάλῳ εἰκάσαι· καὶ μάλα γε
 61 D εἰκότως. οἱ γὰρ Λεωνίδαὶ καὶ [οἱ] Λεωνυχίδαὶ καὶ Ἀρχίδαμοι καὶ
 Ἀγησίλαοι καὶ Ἄγιδες καὶ πρὸ τούτων ὁ τοὺς νόμους θεῖς αὐτοῖς
 Λυκούργος, πάντες οὗτοι τῆς Ἡρακλέους εἰσὶν ἀπορροῆς, οἱ κει-
 νους εἴθισαν ὀλίγους μὲν ὄντας ἀντὶ πολλῶν εἶναι, προϊστασθαι
 10 δὲ τῶν ἐν χρεῖα πάντων ἀμισθεῖ, στρατηγὸν δὲ Σπαρτιάτην πλέον
 ποιεῖν ἢ στρατεύμα ἐτέρων. οὕτω καὶ δι' αὐτοῦ καὶ διὰ τῶν
 ἐγγόνων ἀρετῆς ὥσπερ ἐλ πηγὰς τοῖς Ἕλλησιν ἐμηχανήσατο, καὶ
 τοῖς μὲν ἀσκεῖν τὰ κάλλιστα, τοῖς δὲ ἔχειν ὑφ' ὧν σωθήσονται
 παρεσκεύασεν. οὐ τοίνυν ἐπὶ πράξεσι μόνον καὶ ἀγῶσιν ἔχοι τις 18
 15 ἂν Ἡρακλέους μνημονεύειν, ἀλλὰ καὶ ταῖς εὐθυμῖαις τοῦ βίου
 πολλοῦ τινος ἄξιος· δηλοῖ δὲ καὶ τῶν ἀγαλμάτων αὐτοῦ τὰ πεί-
 νοντα. Μοῖραν δ' ἔλαχε θανάσστην παρὰ πάντων θεῶν, ὃν γε 19
 δὴ Ζεὺς μὲν εἰς φῶς ἤγαγεν, Ἀθηνᾶ δὲ παραλαβοῦσα ἐπετροπέυ-
 σεν καὶ τοὺς ἄθλους ἐξηγεῖτο, Ἀφροδίτη δὲ καὶ Διόνυσος ἡσπά-
 20 ζοντο καὶ τὰς ἀναπαύσεις τῶν πόνων ἀξίως ἐδώρουντο· Ἡρας δὲ
 κηδεῖα καὶ Ἥβης γάμος ἀρχαῖα λέγειν. τοσοῦτον γάρ, ὡς ἔοικεν,
 αὐτῷ τὸ τῆς γῶμης ἀπεδόθη ὥστε πάντων θεῶν ἀμύμων ὄντων
 62 D δι' αἰῶνος, διαφερόντως Ἡρακλῆς δοκεῖ τὴν ἦβην ἔχειν. ἀλλὰ
 μὴν Ἐρμού γε καὶ Ἡρακλέους ἔστι νῦν ἀγάλματα κοινά· πρὸς
 25 τοσοῦτον ἦκουσι τῆς ἐταιρείας. ἴδοις δ' ἂν καὶ ἐν ὄρεσι μέσοις 20
 Ἡρακλέα παρὰ Μητρὶ θεῶν καὶ ἐν ἄστεσιν καὶ πάλιν αὖ σὺν
 Διοσκόροις. λουτρῶν τε τὰ ἡδίστα Ἡρακλεία ἐπωνυμίαν ἔχοντά
 ἔστι· χωρὶς δὲ πηγαὶ ποτίμων ὑδάτων ἐπόνυμοι καὶ αὐταὶ τοῦ
 36 J θεοῦ· τοσαύτην παρὰ ταῖς Νύμφαις εἴληχε τὴν προεδρίαν. εἰ δ' 21
 30 ὀρεθῆ (ἦ) δόξα τοῦ Θεοῦ ξένου ἦτοι Μακεδόνοιο γε, ὃς ἔφη ποτὲ

3 ταύτη DU: ταύτησ AST 4 διώκησαν] interpretatur Hom. B 655 5 ὡς
 — εἰκάσαι] e Thuc. IV 36, 3 (plura Rein, Sprichw. . . bei Lucian p. 87) 6 οἱ seclusi
 7 πρόσ D 7. 8 αὐτοῖς ὁ λυκούργος S (habet ὁ ante τοῖς) 8 ἀπορροῆς ST²
 mg.: ἀπορροῖας ADUT¹ 10 ἀμισθεῖ A¹: ἀμισθί O στρατηγὸν κτέ.] cf. Plut.
 Lyc. 30 11 αὐτοῦ ADUT τῶν] τῆσ τῶν U 13 ὑφ' ATU¹ (quae v in ras.): ἐφ'
 SDU² 16 καὶ SDUT: om. A 16. 17· αὐτοῦ ταπεινόντα A a. corr.
 21 γάρ] ἄρα ci. Schwarz, Zschr. f. öst. Gymn. 1885, 330, inutiliter ὡς ἔοικεν
 — 25 τοσοῦτον ommissa add. S² mg. 25 ἐται^ε/U 27 διοσκόροιο U
 ἠρακλείων S; an Ἡρακλείων? 28 ποτίμων Kaibel: ποταμῶν ASDT¹, ποτα-
 μῶν UT² αὐταὶ UTA²: αὐτὸς A¹SD 29 τὰς νύμφας U¹; de re cf. Preller
 l. c. p. 274, 3 30 ἦ addidi Θεοῦ ξένου] cf. or. L § 42

παιᾶνα δόξαι ἄδειν ὑπ' ἐμοῦ πεποιημένον, εἶναι δ' αὐτῷ τοῦτο ἐπαδόμενον, Ἰὴ Παιᾶν Ἡρακλῆς Ἀσκληπιέ', εἰ ταῦτ' ἀληθῆ καὶ κύρια, καλὸν ἂν τι χρῆμα καὶ τοῦτο συζυγίας πεφηνός, ὁ Καλλίνικος ἅμα τῷ Σωτήρι. οὕτω καὶ ἐν πόνοις καὶ ἐν θυμηδίας καὶ ἐν θεραπειαῖς σώματος καὶ πανταχοῦ καιρὸν ἔχων ἐστὶν ὁ 5
 22 θεός. Ἄπασι μὲν οὖν ἀνθρώποις ἐν μνήμῃ καὶ τιμαῖς Ἡρακλῆς, ἐμοὶ δέ τι καὶ φίλλας ἴδιον πρὸς αὐτόν ἐστιν, ἐκ τινος φωνῆς θείας γενομένης. ἐδόκει δὲ ἦκειν ἐκ τοῦ μητροῦ· παρεκελεύετο δὲ ἀνέχεσθαι τὰ συμπύπτοντα, ἐπειδὴ γε καὶ Ἡρακλῆς Διὸς παῖς ὦν ἠνέσχετο. οὗτός σοι, ὦ φίλε Ἡρακλῆϊς, ὁ παρ' 10 ἡμῶν λόγος ἀντ' ἄλλου μέλους ἡσμένος κατὰ τὴν τοῦ ἐνυπνίου δόξαν, ἣν ἐδόκουν Ἡρακλέους ἔπαινον λέγειν ἐν προθύροις Ἀπόλλωνος.

XLI.

(4) ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

I 47 D
I 28 J

Ἠγείσθω μὲν [αὐτός] Ἀσκληπιὸς ὁ φήνας τὸ θναρ, ἡγείσθω δὲ Διόνυσος αὐτός, ᾧ χορεύσαι δεῖ, Ἀπόλλων τε μουσηγέτης, τοῦ μὲν 15
 2 πατῆρ, τοῦ δὲ ἀδελφός, ὡς λόγος. τοὺς μὲν οὖν τελέους ὕμνους τε καὶ λόγους περὶ Διονύσου Ὀρφεῖ καὶ Μουσαίῳ παρῶμεν καὶ τοῖς ἀρχαίοις τῶν νομοθετῶν· αὐτοὶ δὲ ὡσπερὶ συμβόλου χάριν, ὡς οὐ τῶν ἀμνήτων ἄρ' ἡμεν, συμμέτρῳ τῇ φωνῇ προσείπωμεν τὸν θεόν· πάντως δὲ καὶ μήχη καὶ βραχύτητες καὶ διουῖν τῶν ἐν 20 τῇ φύσει φίλον αὐτῷ. καὶ πως καὶ τὰ ἐκ τοῦ θνείρατος συμβαίνει, τὸ δεῖν εἶναι πολυμηχάνους περὶ τοὺς λόγους.

29 J

Oratio XLI: libri ASFUT — O

3 ἄν] nota ellipsim v. εἴη 7 πρὸς αὐτόν ἐστιν AS: ἐστι πρὸς αὐτόν
 DUT 10 ὦν παῖς D ἡράκλῆς D 12 ἡρακλέωσ S¹ (-έωσ S²). — Subscr.
 ἡρακλῆς ἐτῶν μη. καὶ μηνῶν ἠ A; ἡρακλῆς TS²

Orationem Aristides testari videtur or. L § 25 14 αὐτός seclusi
 16 λόγος AU: ὁ λόγος SFT 18 νομοθετῶν] Platonem (quare λόγους) dicit
 respiciens legg. II 665 A sqq.; cf. ad p. 332, 1; 333, 7 19 ἄρ' ἡμεν] ἄρ' εἴημεν
 Canter (ex ἀρείημεν Junt.); Krüger, Gr. Gr. § 53, 2, 6

Ζεὺς Σεμέλην συγγίγνεται· καὶ ἐπειδὴ ἐκείη ἡ Σεμέλη, ὁ Ζεὺς βου- 3
 λόμενος ἀμφοτέρω αὐτὸς τῷ Διονύσῳ γενέσθαι, πατὴρ τε καὶ μήτηρ,
 48 D τὴν μὲν Σεμέλην ἐκ τῆς γῆς εἰς τὸν Ὀλυμπον κομίζεει διὰ πυρός, αὐτὸς
 5 μῆνας, ἐξ ἀρχῆς διαιταν ἔχων ἐν Νύσῃ τῇ ὑπὲρ Αἰθιοπίας. καὶ
 ἐπειδὴ ὠραῖον ἦν, καλέσας τὰς Νύμφας λύει τὸ ῥάμμα, καὶ γίγνε-
 ται δὴ οὕτως ὁ Διόνυσος, διχόθεν προσήκων τῷ πατρὶ. οὕτω δὴ
 10 τι διαφερόντως αὐτὸν ὁ Ζεὺς ἐτίμησεν παρὰ πάντας θεοὺς τε καὶ
 ἀνθρώπους· οὕτε γὰρ αὐτὸς ἄλλω τῷ ταῦτα ἄμω κατέστη οὕτε
 49 D ἄλλος ἄλλω τῷ. ταῦτ' ἄρα καὶ ἄρρην τε καὶ θῆλον ὁ θεός, ὡς 4
 φασιν, οὗ αὐτῷ καὶ ὁ πατὴρ ἐκατέρας τῆς φύσεως μετέσχευ [εἰς
 αὐτόν]. ἤδη δὲ τινῶν ἤκουσα καὶ ἕτερον λόγον ὑπὲρ τούτων οὗτι
 αὐτὸς ὁ Ζεὺς εἶη ὁ Διόνυσος. καὶ τί ἂν εἴποις ὑπὲρ τούτου; ἔστι 5
 δὲ τῇ φύσει καὶ τῇ μορφῇ προσεοικώς. ὥσπερ γὰρ δίδυμος
 15 πάντῃ αὐτὸς πρὸς ἑαυτὸν ἔστιν· καὶ γὰρ ἐν ἡθέοις καὶ ἐν κόραις,
 καὶ αὖ ὡς ἐν ἄρρεσιν ἀγένειός τε καὶ Βρισεύς, καὶ πολεμικός τε
 δὴ καὶ εἰρηναῖος διαφερόντως θεῶν. διδάσκει δ' αὐτῷ καὶ τὸν 6
 Πᾶνα χορευτὴν τελεώτατον θεῶν ὄντα, ὡς Πίνδαρος τε ὑμνεῖ
 (frg. 99 B.⁴) καὶ οἱ κατ' Αἴγυπτον ἱερεῖς κατέμαθον, καὶ μὴν καὶ
 20 τὴν Ἥραν λέγουσιν ὡς μόνος θεῶν τῷ νείει διήλλαξεν κομίσας τὸν
 Ἥραιστον ἄκοντα εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ταῦτα γε ἀναθεῖς ὄντ. καὶ 7
 ὡς μὲν αἰνιγμά ἐστιν ἐν τῷ λόγῳ δῆλον, δῆλον δὲ καὶ οἱ τελευτᾶ
 τὸ αἰνιγμα, ὡς ἄρα πολλή τις καὶ ἀμαχος ἡ δύναμις τοῦ θεοῦ
 καὶ δύναται ἂν καὶ ὄνους πτεροῦν, οὐχ ἵππους μόνον· ὥσπερ καὶ
 25 λέοντων γάλα ἀμέλγειν ἀνέθηκέν τις αὐτῷ Λακωνικός ποιητής·
 καὶ οὐδὲν ἄρα οὕτως βεβαίως δεδήσεται, οὐ νόσφ, οὐκ ὀργῆ, οὐ

1 συγγίγνεται SFUT 4 αὐτοῦ A¹ (corr. A^r) SFU 5 νόσφ AU(-η);
 auctorem habet Herodot. II 146; cf. ad. v. 19 6 γίγνεται FU; eadem verba
 p. 325, 12 7 δὴ οὕτω ὁ FUT 10 τῷ SFUT: om. A ὡς STU²: om.
 AFU¹ (○○○○) 11 εἰς αὐτόν seclusi, quae ex εἰς ὧν αὐτὸς corrupta
 esse dubitanter ci. Kaibel 12 ἤδη δὲ τινῶν κτέ.] cf. Preller-Robert, Gr.
 Myth. I p. 664, 2 τούτων U 15 post κόραις lacunam ind. Ddf.; potius
 mente ἐστι supplendum 16 ὡς ἐν ἄρρεσιν] i. e. ὡς (ὄσον) ἄρρην: si inter viros
 (solos) eum spectes; aut ὡς deleri aut καὶ αὐθις ἐν scribi vult Wil. βρισεύς T;
 Βρισεύς i. q. barbatus, cf. Macrob. sat. I 18, 9 'item Liberi patris simulacra par-
 tim puerili aetate partim iuvenis fingunt; praeterea barbata specie, senili quoque,
 uti Graeci eius quem Βασσαρέα, item quem Βοισέα appellat' 17 δὴ om. U
 19 ὡς οἱ κατ' Αἴγυπτον ἱερεῖς] cf. Herodot. II 145 20 νείει] in ras. T¹, γρ.
 δι U¹ mg.; νείει F pr. m. 21 γε A^rSU p. ras.: τε A¹FU a. ras. T², om. T¹
 24 οὐχ ἵππους μόνον] ut Neptunus, quippe qui Pegasi pater diceretur 25 Λα-
 κωνικός ποιητής] Alcman. fr. 34 B⁴ (cf. Bergkii notam ad v. 5) 26 οὐδὲν ἄρα
 κτέ.] cf. p. 326, 18; Plat. Tim. 41 AB

τύχη οὐδεμιᾶ, δὴ μὴ οἶόντ' ἔσται λῦσαι τῷ Διονύσῳ. ἀλλὰ καὶ συμπότης 50 D
 ὁ τέως πολέμιος, καὶ ὁ γέρον ἀνηθήσει καὶ πίεται κινουντος 50 J
 8 τοῦ Θεοῦ. ταῦτα αὖ Σειληνοὶ τε μαρτυροῦσιν οἱ περὶ τοῦτον χορευταί,
 καὶ τὴν γε φαστῶν τῶν κράτους γάρθρηκός τε ἀντὶ δόρατος καὶ νεβρὸς
 ἀντὶ λεοντῆς αὐτῷ πεπορισμένα καὶ κύλιξ ἀντὶ ἀσπίδος κοίλης, 5
 ὡς τὸ αὐτὸ ποιοῦν τῷ Διονύσῳ μάχεσθαι τε καὶ πίνειν. καὶ οὐ
 πολὺ τοῦμμέσῳ τοῦ τε ἀγῶνος καὶ τῶν ἐπινικίων. Ἰνδοὺς δὲ καὶ
 Τυρρηγνοὺς λέγουσιν ὡς κατεστρέψατο, ἀνιπτόμενοι δοχεῖν ἐμοὶ
 διὰ μὲν τῶν Τυρρηγνῶν τὰ πρὸς ἑσπέραν, διὰ δὲ τῶν ἑτέρων τὸν
 9 πρὸς ἕω τόπον τῆς γῆς, ὡς ἀπάσης αὐτὸν ἄρχοντα. Βάγκαι δὲ
 ἀνθ' ἱππέων αὐτῷ προιοῦσαι καὶ τοξοτῶν, τῆς τε σκευῆς ἀκό-
 λουθα ἦν ἀρτίως ὑμνοῦμεν καὶ ἅμα καὶ τοῦτο ἐπισφραγίζονται
 διτι τῆς Διονύσου πολιτείας ἄρα ἦν καὶ γυναικεῖα στρατόπεδα
 δημοῦ τοῖς τῶν ἀνδρῶν, καὶ οὐ τοὺς ἀνδρας θηλύνειν μᾶλλον ἢ τὰς
 γυναικας εἰς ἀνδρῶν τάξιν καθιστάναι Διονυσιακόν· οὕτω μέγας 15
 καὶ πολύτροπος καὶ παναρχμόνιος ἐστίν. δῆλον δὲ καὶ ἐνθῆνδε.
 10 Ἀφροδίτῃ μὲν γὰρ κοινωνήσας θεάτρᾳ τε ἀνοίγνυσι καὶ συμποσίων
 καὶ θιάσων ἑξαρχος γίγνεται, Ἄρει δὲ εἰς ταῦτόν ἐλθῶν ἔνοπλος
 [γίγνεται], καὶ μὴν ἔμπυρός γε ἅμα Ἀθηνᾶ καὶ Ἥφαιστῳ γενό-
 μενος. Κήρυκες δὲ καὶ Εὐμολπίδαι παρέδρον Ἑλεσινιαῖς αὐτὸν 20

1 τύχη] τέχνη ci. Kaibel ἀλλὰ om. FU; lacunam post ἀλλὰ statuit
 Rsk. supplens ἀλλὰ (καὶ ὁ κάμων πίων ἄρον ἔχει καὶ) συμπότης, ut respon-
 derent νόσῳ — ὄργῃ — τύχη συμπότης — ἀνηθήσει] cf. Plat. legg. 671 E οἱ
 τοιοῦται συμποῖται μᾶλλον φίλοι ἢ πρότερον ἀπαλλάττοντο ἀλλήλων, ἀλλ'
 οὐχ ὡσπερ τὰ νῦν ἔχθροί, 666 B τοῦ γήρωσ . . . ὥστε ἀνηβᾶνήμας 2 ὁ alte-
 rum om. U καὶ πίεται deleta vult Wil., at πίεται ad συμπότης respondere
 videtur; καὶ (τοῖς νέοις συμπίεται dubitanter ci. Kaibel 3 αὖ om. U
 σιληνοὶ AF τε ST: om. AFU 5 πεπορισμένα AFU¹: πεποιμημένα (sic)
 STU² (Junt. Steph. Jebb) καὶ κοίλιξ A¹ (corr. A²); ceterum cf. Aristot.
 post. 1457 b 20 (Vahlen ad h. l. 3p. 50) 6 αὐτὸ] ὁ in ras. S² ποιοῦν
 τῷ U (ci. Rsk.): ποιούντων ASFT 7 τοῦμμέσῳ AS¹ a. ras. T: τὸ ἐν
 μέσω S¹ p. ras. FU 10 ἀπάσης SFT: αὖ πάσης A, πάσης U
 11 ἀνθ' FUT: καὶ ἀνθ' AS προιοῦσαι SUT: προσιοῦσαι AF σκευ-
 ῆς] σκηρῆσ F 14 post ἀνδρῶν add. ἀγειν US² mg. (item ἐπάγεσθαι addi
 voluit Rsk.²) 15 τάξεις FT καθεστάναι F¹ διονυσιακόν — 16 ἐνθῆνδε
 omissa add. U¹ mg. 17 θεάτρα — ἀνοίγνυσι] Plat. symp. 177 E 18 ἔνοπλος]
 Διονύσιος Ἐνάλιος?; cf. etiam Eur. Bacch. 302 sqq. γίνεταί FU ταυτὸ U
 ἐλθῶν AS: συνελθῶν FUT ἔνοπλος A: ἐνόπλιος SFUT; cf. p. 305, 2
 19 γίγνεται AS, γίνεταί FT, om. U, seclusi glossema ad ἔμπυρος spectans
 ἔμπυρος T; quod dicit Bacchum societatem (ἅμα — γιγνόμενος) cum Minerva et
 Volcano (vel cum Ἀθηνᾶ Ἥφαιστῷ) iniisse (ad ἔμπυρος cf. Plat. Prot. 321 CD) id
 redit fortasse ad Διόνυσον τὸν ἀπὸ ἑσχάρης (cf. Preller-Robert Gr. Myth. I 674, 2)
 20 παρέδρον Ἑλεσινιαῖς] cf. Pind. I. VII 3 χαλκοκρότου παρέδρον Διμάτερος

- 51 D ἐστήσαντο, καρπῶν ἔφορον καὶ τροφῆς ἀνθρώποις. ὁ δὲ τούτῳ
 πρέπον μοι δοκεῖ προσθεῖναι, μόνος γὰρ τῶν ἱερῶν φασμάτων
 ἐξεφοίτησεν ἐν τῷ κινδύνῳ τῷ Μηδικῷ· οὕτω τοῖς ὄλοις φιλάν-
 θρωπος ὢν ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας ῥέπει. Νύμφαις τοίνυν ἀνακραθεῖς 11
- 5 πολλά δὴ καὶ παντοῖα ἐχόρευσέν τε καὶ χορεύει κατ' ἀνθρώπους,
 ἀκριβέστερον Εὐρυκλέους τάνδοθεν καταλαμβάνων, καὶ ποιεῖ χο-
 ρευτήν, ἅν ἄμουσος ἦ τὸ πρῖν· ὁ δὲ σκιρτᾷ τε καὶ παύζει καὶ
 μελωδεῖν ἐθέλει, καὶ ταῦτα μέντοι ἀπὸ κλήνης καὶ σκιμποδος.
- 52 D οὕτως πᾶν δρᾶν ὁ θεὸς πεφνκῶς ἐστίν· ὁ δὲ θαυμαστός ἀνθρώ- 12
- 10 πων τύραννος Ἔρωσ ἐκ Διονύσου πηγῶν ἀρυσάμενος γῆν ἄπασαν
 ἐπέρχεται προηγητῆ τῷ Διονύσῳ χρώμενος, οὐδ' αὐτῷ θᾶκοι τού-
 του χωρὶς οὐδ' ἔργα οὐδ' εὐναί. νικτὸς τοίνυν καὶ ἡμέρας πέρατα 13
- 31 J ἐπισκοπεῖ, τὴν μὲν [ἡμέραν] αὐτὸς δαδοῦχος τε καὶ ἡγεμὼν τῆς
 ὄψεως γιγνόμενος, τὴν δὲ [νύκτα] ἑτέροις παριείς· ἀργῶν δ' ὁμοῦ
 15 οὐδ' οὕτως, αἰεὶ δ' ἐν φορᾷ καὶ κινήσει τὸν αἰῶνα διεξέρχεται.
 πρεσβύτατος δὲ ὢν θεῶν [αὐτὸς] καὶ νεώτατος ἐστίν, τῆς δ' αἰεὶ
 παρούσης ὥρας καὶ μοίρας φίλος. καὶ μοι χαίρειν ἤδη τὸν
 Ἰακχόν τε καὶ τὰ πολλὰ δὴ ταῦτα κεκλημένον. πλήρης γὰρ ὡς
 τὰ νῦν ἢ φιλοτησία.

2 πρέπόν U pr. m. (" = ειν): πρέπειν ASFT. προσθεῖναι A: προσθήσω SFUT φασμάτων] cf. p. 305, 1. 2 3 ἐξεφοίτησεν] cf. or. XXII § 6, pro Quattuorv. II p. 282, 18, or. (ix) Sicil. I p. 589, 8 Ddf. 5 τε om. U 6 Εὐρυκλέους] cf. Aristoph. vesp. 1019; Paroemiogr. Gr. I 340 7 ἅν — πρῖν] cf. p. 92, 10; falsa Kock FCA. III 496 frg. 468 σκιρτᾷ — μελωδεῖν] cf. Plat. legg. 653 E sq. τε AS: om. FUT 9 οὕτω U πεφνκῶς T¹ a. corr. ἀνθρώπων τύραννος] impugnat Eur. Andromedae frg. 136, 1 N². σὺ δ' ὦ θεῶν τύραννε κἀνθρώπων Ἔρωσ; item quae de Amore Plat. symp. 196 E ad Bacchum (v. 7) rettulit neque casu verbis v. 16 πρεσβύτατος κτέ. memoriam Plat. symp. 178 C. 196 A suscitavit 10 ἀρυσάμενος F 11 τῷ S: om. A (si recte enotavi) FUT; προηγητῆ fort. e Soph. Ant. 990, ubi mox (v. 999) θᾶκον (: θᾶκοι, cf. p. 318, 20) 13 τῆσ μὲν ἡμέρας U¹ p. corr. ἡμέραν seclusi, debebat hic νύκτα, v. 14 ἡμέραν esse (cf. Schwarz, Zschr. f. öst. Gymn. 1885, 329 sq.) δαιδοῦχος A: δαδοῦχος O 14 γινόμενος U νύκτα seclusi; cf. ad v. 13 15 οὕτω FUT αἰεὶ δ' ἐν] ἃ εἶδεν A 16 αὐτὸς seclusi: θεῶν αὐτὸς AS, αὐτὸς θεῶν FUT; ad insequentia cf. Eur. Bacch. 424 sq. δ' αἰεὶ] δὲ A 18 πλήρης — φιλοτησία] cf. pro rhet. II p. 155, 8 Ddf. — Subscr. διόνυσος AST

XLII.

(6) ΛΑΛΙΑ ΕΙΣ ΑΣΚΛΗΠΙΟΝ.

163 D
186 J

Ὡ πολλὰ δὴ πολλάκις ἐν νυξί τε καὶ ἡμέραις ἰδίᾳ τε καὶ
 δημοσίᾳ κληθεὶς ὑφ' ἡμῶν, Ἀσκληπιεὶ δέσποτα, ὡς ἀσμένους καὶ
 ὑπερποθοῦσιν ἔδωκας ἡμῖν οἶον ἐκ πελάγους πολλοῦ καὶ κατηφείας
 λιμένος τε λαβέσθαι γαληνοῦ καὶ προσειπεῖν τὴν κοινὴν τῶν ἀν-
 θρώπων ἐστίαν, ἧς ἀτέλεστος μὲν οὐδεὶς δῆπου τῶν ὑφ' ἡλίῳ, 5
 δισχυρῖσασθαι δὲ ἔστιν ὡς Ἑλλήνων γε οὐδεὶς πω πλείω μέχρι
 τοῦδε ἀπέλυσεν. καὶ γὰρ εἰ σφόδρα εἰωθότι ταῦτα ἔμοι λέγειν,
 2 ὀκνητέον γε οὐδὲν μᾶλλον. οὐκ οὖν τὰς γε προσήσεις τὰς ἐφ'
 ἡμέραν ταύτας ἐλλείπομεν φεύγοντες τὴν συνήθειαν, ἀλλὰ καὶ κατ'
 αὐτὸ τοῦτο φυλάττομεν, ὅτι εἰθίσθημεν ἐξ ἀρχῆς. ἔμοι δὲ ἐπι- 10 64 D
 μελῆς μὲν δῆπου καὶ ἡ διὰ τῶν θυμαίων τε καὶ θυμιαμάτων 87 J
 χάρις τε καὶ τιμὴ, εἴτε κατὰ τὴν Ἡσιόδου παραίνεσιν γιγνομένη
 εἴτε καὶ προθυμότερον τῆς δυνάμεως. ἡ δ' ἐπὶ τοῦ λόγου μοι
 3 πολὺ δὴ μάλιστα προσήκειν φαίνεται. εἰ γὰρ οὖν ὄλως μὲν κέρ-
 δος ἀνθρώπῳ τοῦ βίου καὶ ὥσπερ εἰ κεφάλαιον ἢ περὶ τοὺς λόγους 15
 διατριβή, τῶν δὲ λόγων οἱ περὶ τοὺς θεοὺς ἀναγκαιότατοι καὶ
 δικαιότατοι, φαίνεται δὲ ἡμῖν γε καὶ τὸ κατ' αὐτοὺς τοὺς λόγους
 παρ' αὐτοῦ τοῦ θεοῦ γενόμενον, οὔτε τῷ θεῷ καλλίων χάρις, οὔ-
 μαι, τῆς ἐπὶ τῶν λόγων οὔτε τοῖς λόγοις ἔχομεν ἂν εἰς ὃ τι κρεῖτ-
 τον χρῆσαιμεθα. καὶ δὴ λέγωμεν ἀπ' ἀρχῆς ἀρξάμενοι, κοινὰ μὲν 20

Libri SCDUT = 0

Titulum om. D. — Orationem testari Menand. epid. IX 157 (III 344 Sp.; cf.
 ad or. XXXVII tit.) certum non est, cf. or. L § 30 3 οἶον ἐκ πελάγους κτῆ.]
 Pergamum dicit; eadem de Pergamo or. XXIII § 17; cf. ad p. 335, 5 6 γε
 οὐδεὶς πω om. D 7 εἰωθότα S, εἰωθότ^α U pr. m. 8 προρορήσεις C (Baroc.
 136) 9 ἡμέραν Rsk.: ἡμέρα O; cf. p. 319, 1 9 ἐκλείπομεν φεύγον-
 τας C 10 εἰθίσθημεν] εἰ in ras. T² 11 μὲν om. C ἡ διὰ τῶν
 Rsk. (ἡδίων τῶν Baroc. 136): ἡδίων τῶν O θυμιαμάτων SCDU²: θεα-
 μάτων U¹T 12 Ἡσιόδου] OD. 336 καθ δύναν μιν δ' ἔρδειν ἰέρ' ἀθανάτοισι
 θεοῖσιν γιγνομένη SC (at ι in ras.) DT 13 ἐπὶ] ἀπὸ ci. Rsk., item v. 19
 14. 15 κέρδος μὲν U 15 ἀνθρώπῳ DU: ἀνθρώπων SCT 16 δὲ om. C
 16. 17 καὶ δικαιότατοι sic O 18. 19 οἶμαι χάρις U 20 χαρισαίμεθα C
 λέγωμεν CU¹ a. corr. ἐξαρχῆς T pr. m., cf. v. 10 20 sq. μὲν <εὔ> οἶδ'
 Rsk., at cf. Schmid p. 133

οἷδ' ὅτι καὶ βοώμενα — πῶς γὰρ οὐ; — τοσοῦτω δ' ἡμῖν δικαιοτέρα, ὅσῳ προστιθέντες καὶ πλεονάζοντες ταῖς θεραπεύειαις ἀμείνους ἂν εἴημεν ἢ παραλείποντες ἃ μηδεὶς τῶν πάντων ἀξιοῖ σιγᾶν.

Ἀσκληπιοῦ δυνάμεις μεγάλαι τε καὶ πολλαί, μᾶλλον δ' ἅπασαι, 4
 5 οὐχ ὅσον ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος χωρεῖ. καὶ Διὸς Ἀσκληπιοῦ νεῶν οὐκ ἄλλως οἱ τῆδε ἰδρῦσαντο· ἀλλ' εἴπερ ἐμοὶ σαφῆς ὁ διδάσκαλος, εἰκὸς δὲ παντὸς μᾶλλον — ἐν δὲ ταῦτ' ἐδίδαξεν τρόπον καὶ ὅπως, ἐν τοῖς ἱεροῖς λόγοις εἴρηται —, οὗτός ἐσθ' ὁ τὸ πᾶν ἄγων καὶ νέμων σωτῆρ τῶν ὄλων καὶ φύλαξ τῶν ἀθανάτων, εἰ δὲ
 66 D 10 θέλοις τραγικώτερον εἰπεῖν, 'ἔφορος οἰάκων', σφῶν τὰ τε ὄντα ἀεὶ καὶ τὰ γινόμενα. εἰ δ' Ἀπόλλωνος παῖδα καὶ τρίτον ἀπὸ Διὸς νομίζομεν αὐτόν, αἰθρῆς <δ'> αἰὶ καὶ συνάπτομεν τοῖς ὀνόμασιν, ἐπεὶ τοι καὶ αὐτὸν τὸν Δία γενέσθαι λέγουσιν ποτε, πάλιν δὲ αὐτὸν ἀποφαίνουσιν ὄντα τῶν ὄντων πατέρα καὶ ποιητήν.
 15 ἀλλὰ ταῦτα μὲν, ὡς φησι Πλάτων, ὅπως αὐτοῖς τοῖς θεοῖς φίλον, οὕτως ἐχέτω καὶ λεγέσθω. ἐπανέλθωμεν δὲ ὅθεν ἐξέβημεν. πά- 5
 38 J σας δὲ ἔχων ὁ θεὸς τὰς δυνάμεις διὰ πάντων ἄρα εὐεργετεῖν προ-
 20 γίστην δὲ καὶ κοινοτάτην εὐεργεσίαν εἰς ἅπαντας κατέθετο ἀθά-
 20 νατον ποιήσας τὸ γένος τῆ διαδοχῆ, γάμους τε καὶ παιδῶν γενέσεις καὶ τροφῶν ἀφορμὰς καὶ πόρους διὰ τῆς ὑγίειας ἐργασάμενος. τὰ δ' ἐν μέρει 'πρὸς ἄνδρα ὄρων' ἤδη διεδίδου, ὅλον δὲ τέχνας καὶ ἐπιτηδεύματα καὶ βίους πάντας, κοινῶ τινι φαρμάκῳ πρὸς ἅπαντας πόρους καὶ πράξεις πάσας τῆ ὑγίειᾳ χρώμενος. ἰατρεία
 25 δ' εἰς τὸ μέσον κατεστήσατο, καὶ φιλοτεχνεῖν ἀνέθηκεν ἑαυτῶ

4 post ἅπασαι lacunam statuit Rsk., at cf. Baumgart, Ael. Arist. p. 53, 53
 5 Διὸς Ἀσκληπιοῦ νεῶν] Pergami, cuius crebrior memoria in 'sermonibus sacris' 9 δὲ om. C 9. 10 δ' ἐθέλοις U 10 τραγικώτερον] 'ἔφορος οἰάκων' TGF. adesp. 39 p. 846 N². τὰ τ' ὄντα SD 11 γινόμενα SUT
 12 δ' addidi et 13 lacunam indicavi, e. g. (οὐδὲν ἀπηγῆς οὐδ' ἄπιστον οὔτε λέγομεν οὔτε νομίζομεν); sententia § 4: Aesculapius omnia potest omniaque eidem parent, quia idem est cum Iove (Ζεὺς Ἀσκληπιός); quem si Apollinis filium esse dicimus tertiumque origine a Iove, iterum vero ambos (Iovem et Aesculapium, nominibus iungimus (ut in Ζεὺς Ἀσκληπιός), (neque dicimus quod absurdum vel incredibile sit neque credimus), siquidem etiam Iovem natum quondam esse perhibent rursusque autumant eundem patrem esse creatoremque omnium quae sunt; falso vertit Baumgart l. c. p. 53; pro αἰθρῆς αἰὶ καὶ cī. ἄλλως αὐτόν Schmid p. 153 sententia non percepta 13 δια ποτε γενέσθαι λέγουσιν C
 15 Πλάτων] Phaedr. 246 D ὅπῃ τῷ θεῷ φίλον, ταύτῃ ἐχέτω τε καὶ λεγέσθω
 16 οὕτως CTU²: om. SDU¹, cf. Plat. l. c. 17 δὲ om. SD 19. 20 ἀθάνατον α— διαδοχῆ] cf. ad p. 209, 17; or. XLIII § 22 21 ὑγίαια C 22 δὲ ἐν C πρὸς ἄνδρα ὄρων] Aristoph. av. 1334 (Ddf.)

νύκτα και ημέραν ὑπὲρ εὐθυμίας τῶν αἰεὶ δεομένων τε και δεησο-
 6 μένων. ἄλλοι μὲν οὖν ἄλλα ἄδουσίν τε και ἔχονται τὸν αἰεὶ χρό- 66 D
 νον, ἐγὼ δὲ τῶν εἰς ἔμμαντὸν οὕτωσι μνησθῆναι βούλομαι. εἰσὶν
 οἱ φασιν ἀναστήναι κείμενοι, δημολογούμενα δήπου λέγοντες και
 πάλαι τῷ θεῷ μελετώμενα· ἡμεῖς τοίνυν οὐχ ἄπαξ, ἀλλ' οὐδὲ 5
 ῥάδιον εἰπεῖν ὅσάκις τῆς εὐεργεσίας ταύτης ἐτύχομεν. ἔτη και
 χρόνους ἔστιν οἷς ἐπέδωκεν ἐκ προρρήσεως· τούτων ἡμεῖς ἐσμέν·
 7 τοῦτο γὰρ εἰπεῖν ἀλυπότατον. ἀλλὰ και μέλη τοῦ σώματος αἰτι-
 ῶνται τινες, και ἄνδρες λέγω και γυναῖκες, προνοία τοῦ θεοῦ
 γενέσθαι σφίσι, τῶν παρὰ τῆς φύσεως διαφθαρέντων, και κατα- 10
 λέγουσιν ἄλλος ἄλλο τι, οἱ μὲν ἀπὸ στόματος οὕτωσι φερίζοντες,
 οἱ δὲ ἐν τοῖς ἀναθήμασιν ἐξηγοούμενοι· ἡμῖν τοίνυν οὐχὶ μέρος τοῦ
 σώματος, ἀλλ' ἅπαν τὸ σῶμα συνθείς τε και συμπήξας αὐτὸς 67 D
 ἔδωκε δωρεάν, ὡσπερ Προμηθεὺς τάρχαϊα λέγεται συμπλάσαι τὸν
 ἄνθρωπον. πολλὰς δόνας τε και ἀληθόνας και ἀπορίας μεθ- 15
 ημερινὰς τε και νυκτερινὰς ἀφείλεν πολλοῖς, οὐ μὲν οὖν ἔχοι τις
 ἂν εἰπεῖν ὅσοις· τὰς δὲ γε ἡμετέρας περὶ ταῦτα τρικυμίας αὐτὸς
 8 μὲν ἄριστα σύννοιδεν, αὐτὸς δὲ και παύσας φαίνεται. και μὴν τό
 γε παράδοξον πλεῖστον ἐν τοῖς ἰάμασι τοῦ θεοῦ, οἷον τὸν μὲν
 γύψου πίνειν, τὸν δὲ κωνεῖον, τὸν δὲ γυμνοῦσθαι και λούειν 20
 ψυχρῷ, θέρμης † οὐδόλως, ὡς ἂν τις δόξαι, δεόμενον. ἡμᾶς
 τοίνυν και τοῦτον τὸν τρόπον τετίμηκεν, κατάρρους και ψύξεις
 ποταμοῖς και θαλάττῃ πάνων, κατακλισεις ἀπόρους ὁδῶν μήκεσιν 89 J
 ἰώμενος, τροφῆς δ' ἐνδεία συνεχεῖ τὰς ἀμνητήτους καθάρσεις προσ-
 τιθεῖς, ἀναπνεῖν δὲ ἀποροῦντι λέγειν και γράφειν προστάτων, 25
 ὥστ' εἴ τι και τοῖς οὕτω θεραπευθεῖσιν ἔπεστιν ἀσχημα, μηδ'
 9 ἡμᾶς ἀμοίρους εἶναι τούτου. και μὴν οἱ μὲν καρτερήσεις ἑαυτῶν
 διηγοῦνται και ὅσα και οἷα ὑπέμειναν τοῦ θεοῦ καθηγουμένου,
 οἱ δὲ ὡς ῥαστώνην εὐροντο ὧν ἐδέοντο· ἡμῖν δὲ πλεῖστα μὲν
 δήπου κεκαρτέρηται κατὰ πολλοὺς και παντοδαποὺς τρόπους, 30

1 ὑπερυθυμία C 2 οὖν ἄδουσί τε ἄλλα T (Junt.) 3 μεμνησθαι D

6 ἔτη CD: ἔτι SUT; cf. or. XLVIII § 18. 44 7 οἷς] οἷα D, natum e οἷσπέ-

δωκεν; cf. ἀπέδωκεν U, εἰ add. U² τούτων (και) ἡμεῖς Rsk. 8 ἀλυπό-
 τερον U 11 τι] τε C 12 μέρος] μένος C 15 πολλὰς (τοίνυν) δόνας
 Canter, at cf. v. 6 17 εἰπεῖν om. C δέ DUS²: om. S¹CT τρικυμίας]
 cf. or. XLVII § 3 18 παύσασθαι C 19 ἰάμασι scripsi: ὀράμασι O
 21 οὐδόλως deletum vult Wil.; ψυχρῷ, θερμολουσίας, ὡς ci. Kaibel 22 κα-
 τάρρους κατὰ ψύξεις C 25 ἀποροῦντες et γράφων D 26 μηδὲ|ἡμᾶς D
 27 τούτων. και U 29 ὧν] intellegendum ὧν ἔνεκα ἐδέοντο 30 κεκαρτέρηται C

- 68 D τὰ δὲ πάνυ κούφως ἐν ἡδονῇ γεγένηται, ὡς μηδαμοῦ τοὺς τρυφῶν-
 τας ἂν εἶναι, εἰ βούλοιο ἀντεξετάζειν. καὶ τὰς μὲν ἄλλας ἂν ἔχων
 εἰπεῖν πόλεις Ἀσίας καὶ Εὐρώπης καὶ τὰς περὶ ταῦτα
 5 ἐπιλείπειν καὶ συννευφρανομένων ὡς ἐπ' οἰκειοῖς ἀγαθοῖς, πῶς οὐκ
 τηρίοις καὶ σπουδάς ἔξω παραδειγματος; τὸ δὲ καὶ πρὶν εἰπεῖν
 10 οἷον πεπιστεῦσθαι προέχειν, ἄρ' οὐ θεία τις χάρις καὶ τὰ
 πρῶτα τῆς ῥαστώνης ἔχουσα; φαίην ἂν ἔγωγε, εἴπερ εἶην με-
 μνημένος τῶν κρείττωνων. ἤδη τοίνυν τινῶν ἤκουσα λεγόντων ὡς 10
 αὐτοῖς πλέουσι καὶ θορυβουμένοις φανείς ὁ θεὸς χεῖρα ὤρεξεν,
 ἕτεροι δὲ γε φήσουσιν ὡς πράγματα ἅττα κατώρθωσαν ὑποθήκαις
 ἀκολουθήσαντες τοῦ θεοῦ· οὐδὲ ταῦτα ἀκούειν μᾶλλον ἢ λέγειν
 15 ἔχομεν πεπειραμένοι. ὅσα δ' αὐτῶν οἶόν τε ἀπομνημονεῦσαι, ἐν
 τοῖς ἱεροῖς καὶ ταῦτα ἐνεστι λόγοις. ἀλλὰ καὶ σοφίσματα πνυκτικὰ 11
 15 πνυκτη τινὶ τῶν ἐφ' ἡμῶν ἐγκαθεύδοντι προειπεῖν λέγεται τὸν
 θεόν, οἷς ἔδει χρησάμενον καταβαλεῖν τινὰ τῶν πάνυ λαμπρῶν
 ἀνταγωνιστῶν· μαθήματα δὲ ἡμῖν γε καὶ μέλη καὶ λόγων ὑπο-
 θέσεις καὶ πρὸς τούτοις ἐννοήματα αὐτὰ καὶ τὴν λέξιν, ὥσπερ οἱ
 20 τοῖς παισὶ τὰ γράμματα. ἐπιθεῖς τοίνυν ὥσπερ κεφάλαιον τῶν
 40 J εὐεργεσιῶν τοῦ θεοῦ καὶ δὴ κατακλείσω τὸν λόγον ἐνταυθὰ που.
 69 D Ἐμοὶ γάρ, ὦ δέσποτα Ἀσκληπιέ, πολλὰ καὶ παντοῖα, ὥσπερ ὑπεῖ- 12
 πον, παρὰ σοῦ καὶ τῆς σῆς φιλανθρωπίας γεγένηται, μέγιστον δὲ
 καὶ πλείστης χάριτος ἄξιον καὶ σχεδὸν ὡς εἰπεῖν οἰκειότατον οἱ

1 κούφω μὲν ἡδονῇ S¹ (-νῆι S²), μὲν κούφω ἡδονῇ C; κοῦφα καὶ ἐν ἡδονῇ
 ci. Rsk. μηδαμοῖ C p. corr. 3 εὐρώπην C lacunam ind. Rsk.; sententia
 plana: quomodo alibi orationes meae acceptae sint, omitto dicere; at benevolentia
 ea, qua acceptae sunt exercitationes meae circa hunc sacrum locum habitae,
 quamvis voluptatem oblectationemque superat; initio fuerint ἄλλας <ἄς> ἂν ἔχων
 .. Εὐρώπης (τυγχάνω) . . ταῦτα C SDUT 4 ἐποικείας S¹ 7 πε-
 πιστεῦσθαι UT; v. 6. 7 distinxit Wil. 8 εἴπερ εἶην μνημνημένος scripsi dubi-
 tantly: εἴπερ εἶην (εἰ περιεῖη S¹C) μνημνησθαι O; κρείττονες di sunt (cf. v. 7
 θεία τις χάρις); cf. p. 338, 22; optativus εἶην per attractionem (φαίην); ad Rsk.
 interpretationem 'nisi meliora haberem commemoranda' varia temptat Schwarz,
 Zschr. f. öst. Gymn. 1885, 330 9 ἡδῆ] ηδ/ S¹ agnoscitur 13 πεπειρα-
 σμένοι D δ'] δὲ C 14 καὶ ταῦτα] cf. p. 335, 8; or. L § 26 sqq.; μέλη ib.
 § 31; praeterea p. 314, 1 17. 18 λόγους ὑπέθηκε καὶ ci. Rsk., λόγων ὑποθέσεις
 <ὑπέθηκε> καὶ Baumgart l. c. 55, 59; accusativi pendent e προείπεν, quod e
 προειπεῖν v. 15 suppleas (cf. Schwarz l. c.) 18 <τὰ τε> ἐννοήματα Rsk.²
 αὐτὰ αὐτῶν C; ἐννοήματα αὐτὰ i. q. ψιλὰ ἐννοήματα, cf. or. L § 26 ἐπιταγία
 πλέξαι λόγον διὰ ψιλοῦ τοῦ νοῦ οἱ] sc. ὑποτιθέμετες (ex ὑποθέσεις supple-
 dum, Rsk.); οἱ <γραμματισταὶ> τοῖς Schwarz l. c. 23 οἰκειότατον DU:
 ὑγιώτατον CTS¹, ἰδιαιτάτον S² mg.

λόγοι. τὸ γὰρ τοῦ Πινδάρου μετέβαλες· ἐκείνου μὲν γὰρ ὁ Πᾶν
 τὸν παιᾶνα ὠρχήσατο, ὡς λόγος, ἐγὼ δέ, εἰ θέμις εἶπεῖν, ὦν . . . ὑπο-
 κριτῆς εἶναι· προὔτρεψάς τε γὰρ αὐτὸς ἐπ' αὐτοὺς καὶ τῆς ἀσκή-
 13 σεως κατέστης ἡγεμών. καὶ οὐκ ἀπέχρη ταῦτα, ἀλλ' ἂ καὶ τούτοις
 εἰκὸς ἦν ἀκολουθήσαι, καὶ τούτων ἐπεμελήθης, ὅπως ἔσται σοι 5
 τὸ ἔργον ἐν δόξῃ. καὶ οὐκ ἔστιν οὐ πόλις, οὐκ ἰδιώτης, οὐ τῶν
 εἰς ἄρχοντας τελούντων, ὅς οὐ καὶ κατὰ μικρὸν ἡμῖν ὀμιλήσας οὐκ
 ἠσπάσατο εἰς ὅσον οἶός τε ἦν τὸν ἔπαινον ἐκτείνων, οὐ τῶν ἐμῶν,
 14 οἶμαι, λόγων ταῦτα ἐργαζομένων, ἀλλὰ σοῦ τοῦ κυρίου. τὸ δὲ δὴ
 μέγιστον τῶν περὶ ταῦτα τὸ καὶ τοῖς θεοῖς βασιλεῦσιν εἰς τοσοῦ- 10
 τον οἰκειοῦσθαι καὶ χωρὶς τῆς διὰ τῶν γραμμάτων συνουσίας ἐπι-
 δεῖξασθαι λέγοντα ἐν αὐτοῖς καὶ σπουδαζόμενον ἂ μὴδεὶς πώποτε,
 καὶ ταῦτα ὁμοίως μὲν παρὰ τῶν βασιλέων, ὁμοίως δὲ τῶν βασι-
 λίδων γενέσθαι, καὶ παντὸς δὴ τοῦ βασιλείου χοροῦ. Ὀδυσσεὶ δὲ
 ὑπῆρξεν παρ' Ἀθηναῶν ἐν Ἀλκινόου καὶ Φαλαξίν ἐπιδείξασθαι, — 15
 μέγα δῆπου καὶ τοῦτο καὶ μάλα ἐν καιρῷ — καὶ ταῦτά τε οὕτως
 ἐπέπρακτο καὶ τὸ σύνθημα παρῆν ἀνακαλοῦν, ἔργῳ σοῦ δεῖξαντος
 ὅτι πολλῶν εἴνεκα προήγαγες εἰς μέσον, ὡς φανεῖται ἐν τοῖς 70 D
 15 λόγοις καὶ γένοιτο αὐτήκοοι τῶν κριεττόνων οἱ τελεώτατοι. τού-
 των καὶ πολλῶν ἐτέρων οὔτε . . . παρ' αὐτοῖς ἡμῖν ἰδίᾳ κᾶν ταῖς 20
 ὀμιλλίαις ταῖς πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας τὴν δυνατὴν ἔχοντες χάριν
 οὐ πανσόμμεθα, ἕως ἄν τι μνήμης καὶ τοῦ φρονεῖν μετὸν ἡμῖν

1 Πινδάρου] frg. 95 B.⁴; cf. pro Quattuorv. II p. 231, 1 Ddf. 2 lacunam
 ind. Rsk., quem secutus ὦν (σὸν ἐδίδαξας λόγων, ἡξιοῦμην τούτων) ὑποκριτῆς
 εἶναι suppleverim; (τῶν σ)ῶν ὑποκριτῆς εἶναι (δοκῶ) Canter, (τῶν σ)ῶν (λόγων)
 ὑποκριτῆς εἴμι Schwarz l. c. 3 προὔπεμψάς C 4 ἀπέχρη CD: ἀπόχρη
 SUT ἀλλὰ καὶ S¹C 5 σοι O; μοι Baroc. 136 (prob. Jebb Ddf.); necessarium
 σοι; opus Aesculapii, Aristides actor, cf. v. 8 sq. 6 πόλις] πολιτῆσ D
 10 τοῖς θεοῖς βασιλεῦσιν] Marco et Commodo autumnō a. 176 p. Chr. n., cf. ad
 p. 12, 15; cum enim certum sit Aristidem or. XVII neque Smyrnae neque praesentibus
 imperatore et Caesare habuisse, consequitur eum postea in ipsa urbe apud im-
 peratorem declamasse; hoc convenit cum iis, quae Philostr. v. s. II 9 refert;
 βασιλίδες filiae sunt Marci; Faustina enim brevi ante mortua erat 11 οἰκει-
 οῦσθαι scripsi ('nisi praestat ὀκειῶσθαι' Kaibel): οἰκειῶσα O διὰ Wil.: ἐπι O
 11. 12 ἐπιδείξασθαι scripsi: ἀποδείξαι O, cf. v. 19 13 δὲ καὶ τῶν Baroc. 136
 (prob. Ddf.) 16 καὶ ταῦθ' οὕτως C; 'hoc quoque meum cum imperatoribus
 commercium eiusdem rationis erat et (ut Ulixi Minerva fuit auctor praestandae
 apud Phaeaces virtutis ita) signo dato (σύνθημα) Aesculapius me evocavit, ut
 et ego spectarer in arte et sublimes illi (οἱ τελεώτατοι v. 19) ipsis auribus qui
 essent flores artis (τῶν κριεττόνων, cf. ad p. 179, 5) perciperent' 18 ἔνεκα
 CU 20 lacunam indicavi; e. g. (δημοσίᾳ οὕτως οὔτε), orationem publice Perg-
 ami declamavit; cf. p. 334, 1 sq. κᾶν] ῖ in ras. S² 22 τι] τῆσ C μετὸν
 ἡμῖν ST: ἡμῖν μετὸν U, μεστὸν ἡμῖν CD

τυγχάνη. φαίην δ' ἂν ἔγωγε καὶ ταύτην παρὰ σοῦ κεκομισθαι
τῆν χάριν, τὸ σὲ τὸν πάντα ἄριστον παραεῖναι τε ἡμῖν καὶ ἐπιψη-
φίζειν τοὺς λόγους.

XLIII.

(1) ΕΙΣ ΔΙΑ.

Τάδε σοὶ κατ' εὐχὴν, Ζεῦ βασιλεῦ τε καὶ σῶτερ, δῶρα ἀνά-
5 γομεν, σὺ δὲ δέξαι, καὶ ὡσπερ ἔσωσας εὐμενῶς, καὶ προσοῦ τὰ
χαριστήρια τῷ τε λόγῳ ἐπάρκεσον καὶ παράπεμψον εἰς ὅσον ἀν-
θρώπου λόγον ἐξικνεῖσθαι δυνατὸν [ὡς πλεῖστον], ὡς μὴ τελέως
καταγέλαστοι γενόμεθα μηδὲ ἀπὸ τοῦ παντὸς πέσωμεν. καίτοι 2
πρὸς αὐτῷ γιγνόμενος οὐκ ἔχω τίς γένωμαι, ἀλλὰ νῦν μοι δοκῶ
10 καὶ σφόδρα μανθάνειν ὡς τελέως ἄρα ἐκινδύνεον, καὶ οὐκ ἐν
ἐμαντῷ ἦν ὑπὸ τῆς θαλάττης, κατὰ τοιοῦτων εὐχόμενος, ἃ μῆτε
ἀποπληρῶσαι ῥᾶδιον μῆτε ἐγχειρῆσαι σωφροσύνης ἕως ἔχει πίστιν,
ὑπισχνούμενος ἕμνον ἔρεῖν Διός, καὶ ταῦτα ἄνευ μέτρου. ἢ πολλή 3
2 J τότε ἦν (ἦ) θάλαττα καὶ πᾶν ἐπολεῖ καὶ πράττειν καὶ λέγειν·
15 ὁμως δὲ — οὐ γὰρ ἐκλειπτέον οὐδὲν εὐκταῖον, φασίν, ἀλλὰ πᾶν
ὄτιοῦν ὄπωσοῦν ἀποδιδόμενον κρεῖττον ἢ καθάπαξ ἐκλειφθέν —
2 D κάλλιον ἢ ἐνδεέστερον αὐτῷ μελήσει. καὶ δὴ τὸ μὲν ὄλως ἐκλιπεῖν 4
ἀργίας οἴσει δόξαν, ἦν οὐ θέμις ἐν τοῖς πρὸς τοὺς θεοὺς ἔχειν,
20 τοῦ δὲ μὴ ἐφικέσθαι ἢ τοῦ πράγματος αὐτοῦ φύσις παρέξει τὴν
συγγνώμην. οὐ γὰρ ἐκόντες ἐλλείπειν δόξομεν, ἀλλ' ἀναγκαιῶς

Oratio XLIII: libri SCDUT = O; pauca adnotavi e B

1 τυγχάνη] ηι in ras. S² 2 ἐπιψηφίζειν] ἰζ in ras. S²; cf. p. 36, 6. —
Subscr. λαλιὰ εἰς ἀσκληπιόν SCT

Titulum om. D 7 ἐξικνεῖσθαι C: ἐξικέσθαι SDUT, cf. v. 20 ὡς πλεῖ-
στον secl. Wil.; cf. p. 354, 1 8 μηδὲν T πέσωμεν scripsi: πέσομεν O
9 αὐτῷ SU¹ a. corr. TD¹ p. corr.: αὐτὸ CD¹ a. corr. U¹ p. corr. (αὐτὸν B)
γιγνόμενος] γινόμενος SDUT; γενόμενος ci. Abresch Observ. miscell. V (Amste-
lod. 1734) p. 227 11 ἐμαντοῦ C θαλάσσης C κατὰ] cf. p. 91, 9. 11
14 ἢ add. Junt.: om. O 15 ἐκλειπτέον sic O εὐκτέον φασίν C φασίν]
proverbium mihi ignotum vel memoria poetae incerti (cf. Demosth. III 18, unde
Lucian. hist. conscrib. 51) 21 ἐλλείπειν S¹ a. corr. UT: ἐλλίπειν S¹ p. corr.
D, ἐκλιπεῖν C (Baroc. 136) ἀλλὰ C

ὕστεροι γίνεσθαι. ὡς δὲ εἰπεῖν, κρεῖττον, εἰ δεῖ, γέλωτα ὀφλεῖν
 5 ἢ μέμψιν ἐκ θεῶν. ἐπειδὴ οὖν εὐξάμεθά τε καὶ οὐκ ἂν ἄλλως
 ταῦτα ἔχοι, δεῖ δὴ ὡσπερ τῶν ἀθλητῶν τοὺς ἀπογράφαντας ἐαν-
 6 τούς μὴ ἀναχωρεῖν, ἀλλ' ὁμῶσε λέναι καὶ πειραῶσθαι τοῦ ἀγωνί-
 5 σματος. Εἶεν δὴ, Μοῦσαι Διὸς παῖδες — οὐ γὰρ ἔγωγε ὄρω πότε
 ἂν τις ὑμᾶς ἄμεινον καλέσειεν ἢ νῦν, εἴθ' ὑμεῖς γε ἐπ' Ὀλύμπου
 σὺν Ἀπόλλωνι μούσηγέτη τὴν θείαν ῥῆθην ἔδετε, ὑμνοῦσαι τὸν
 ὑμέτερόν τε καὶ τῶν ὄλων πατέρα, εἴτε Πιερίᾳ φίλον ὑμῖν ἐνδιαί-
 τημα, εἴτε ἐν Ἐλικῶνι τῷ Βοιωτίῳ χορεύετε τῶν Διὸς ἔργων τε
 καὶ δωρεῶν ὅτι περ ὄφελος — ἄγ' ὦ πάντ' εἰδυῖται, πόθεν ἀρχώ-
 10 μεθα; τί τολμήσομεν εἰπεῖν περὶ Διός; ὁτε μοι μανικὸν γενέσθαι
 τὸν λόγον ὡσπερ τῇ ὑποθέσει οὕτω καὶ τοῖς κρέπονσιν εἰς αὐτόν,
 καὶ μὴ με οὐρανοῦ καὶ γῆς ἐν τῷ μέσῳ καταλλήπτε.

7 Ζεὺς τὰ πάντα ἐποίησεν καὶ Διὸς ἐστὶν ἔργα ὅσα ἐστὶ πάντα,
 καὶ ποταμοὶ καὶ γῆ καὶ θάλαττα καὶ οὐρανὸς καὶ ὅσα τούτων 15
 μεταξὺ [ἄνω] καὶ ὅσα ὑπὲρ ταῦτα, καὶ θεοὶ καὶ ἀνθρώποι καὶ ὅσα
 ψυχὴν ἔχει καὶ ὅσα εἰς ὄψιν ἀφικνεῖται καὶ ὅσα δεῖ νοήσει λαβεῖν.
 8 ἐποίησεν δὲ πρῶτος αὐτὸς ἑαυτόν, οὐ Κρήτης ἐν εὐώδεσιν ἀντροῖς
 τραφεῖς, οὐδ' ἐμέλλησεν αὐτὸν Κρόνος καταπιεῖν οὐδ' ἀντ' ἐκεί- 3 D
 νου λίθον κατέπιεν οὐδ' ἐκινδύνευσεν Ζεὺς οὐδὲ μήποτε κινδυ- 20
 νεύσῃ, οὐδ' ἐστὶν πρεσβύτερον οὐδὲν Διός, οὐ μᾶλλον γε ἢ υἱέϊς τε 3 J
 πατέρων πρεσβύτεροι γένοιτ' ἂν καὶ τὰ γιγνόμενα τῶν ποιούν-
 των, ἀλλ' ὅδε ἐστὶ πρῶτός τε καὶ πρεσβύτατος καὶ ἀρχηγέτης
 9 τῶν πάντων, αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ γενόμενος. ὁπότε δὲ ἐγένετο οὐκ
 ἐστὶν εἰπεῖν, ἀλλ' ἦν τε ἄρα ἐξ ἀρχῆς καὶ ἔσται εἰσαεὶ, αὐτοπάτωρ 25
 τε καὶ μεῖζων ἢ ἐξ ἄλλου γεγονέναι. καὶ ὡσπερ τὴν Ἀθηναίων ἄρα
 ἐκ τῆς κεφαλῆς ἔφυσεν καὶ γάμου οὐδὲν προσεδεήθη εἰς αὐτήν,
 οὕτως ἔτι πρότερον αὐτὸς ἑαυτὸν ἐξ ἑαυτοῦ ἐποίησεν καὶ οὐδὲν
 προσεδεήθη ἕτερον εἰς τὸ εἶναι, ἀλλ' αὐτὸ τούναντιον πάντα
 εἶναι ἀπ' ἐκείνου ἤρξατο. καὶ οὐκ ἐστὶ Χρόνον εἰπεῖν· οὐδὲ γὰρ 30

1 ὄφλειν SCDT; inepta de hoc loco Kock CAF. III 485 frg. 405 6 Ὀλύμπου — 8 Πιερίᾳ — 9 Ἐλικῶν] ad Hesiod. Th. 37. 53. 1 sq.; cf. Plat. Phaedr. 237 A 8 Πιερίᾳ C 9 εἴτ' U 10 πάντα εἰδυῖται C; ad Hom. B 485 ἵστε τε πάντα ἀρχόμεθα S p. ras. (B); ἀρξώμεθα Thom. Mag. p. 390, 18 12 οὕτως T 15 θάλασσα C 16 ἄνω seclusi (glossema ad ὑπὲρ ταῦτα): ἄνω καὶ ὅσα SDUT, καὶ ἄνω ὅσα C ὑπὲρ scripsi: ὑπὸ O 18 οὐ — ἀντροῖς] impugnat Arat. ph. 33 sq. (E. Maass, Aratea p. 252) 19 ἐμέλλησεν CU p. ras. οὐδ' ἀντ' Ddf.: οὐτ' ἀντ' O 20 οὐδ' ὁδὲ C 20. 21 κινδυνεύσει U¹ 21 γε om. C 22 γιγνόμενα ποιούντων C 25 ἐσ αἰεὶ U 28 αὐτὸς ἑαυτὸν omitta add. T² mg. ἐξ αὐτοῦ C ἐποίησεν] ἐγέννησε U 29 ἕτερον U ἀλλ' αὐτὸ] ἀλλὰ C (ἀλλ' αὐ¹ B) 30 καὶ — εἰπεῖν] contra eos, qui Χρόνον ab initio rerum stare docebant οὐδὲ Ddf.: οὔτε O

χρόνος ἦν πω τότε, ὅτι μηδὲ ἄλλο μηδέν· δημιουργοῦ γὰρ ἔργον
 οὐδέν ἐστι πρεσβύτερον. οὕτω δὴ ἀρχὴ μὲν ἀπάντων Ζεὺς τε καὶ
 ἐκ Διὸς πάντα. ἄτε δὲ ὦν χρόνου τε κρείττων καὶ οὐδένα ἔχων 10
 4 D τὸν ἀντικείμενον, αὐτὸς τε ὁμοῦ καὶ ὁ κόσμος ἦν. οὕτω ταχὺ
 5 πάντα ἐποίησεν. ἐποίησε δὲ ὧδε· εἰ δέ πη σφαλλόμεθα, ὁ Μει-
 λχιος ἡμῖν κεκλήσθω. Ἄρχεται ἐκ θεμελίων καὶ ποιεῖ γῆν, 11
 ὅπως αὐτῷ τὰ πάντα ἐπὶ ταύτης βεβήκοι, ῥιζώσας τε ῥιζαῖς
 ἀπειροῖς τὸ βάθος καὶ πικνώσας πέτραις τε ἀντὶ γόμφων καὶ
 10 τηδαλῆ † πικνωῶσαι φύσιν εἴληχεν, ὄρη τε ἐξαναστήσας ὑετῶν
 καὶ κυμάτων ἀλεξητήρια, καὶ πεδία ἐν μέσῳ καταμιξας ὄρων ἕδρας
 καὶ γῆς ὅτι περ δύναμιν, τῷ ἑτέρῳ τὸ ἕτερον πηγνύς. ὅσα 12
 δὲ αὐτῷ τὰ δευτέρα τοῦ βάρους εἶχεν ἐπήγην, θάλατταν ἐπὶ τῇ
 γῇ μέσῃ ἐν μέσῃ τιθεῖς· οἷα δὲ ἐπὶ γειτόνων φιλιαν καὶ κοινω-
 νίαν πραγματευόμενος ποταμοὺς ἐγκατέμιξεν, οἱ ἐκ τε γῆς εἰς τὴν
 5 D 15 θάλατταν ῥυήσεσθαι καὶ πάλιν ἐκ τῆς θαλάττης κατ' ἄλλους
 ἀφανεῖς πόρους εἰς τὴν γῆν ἐμελλον ὑπορρῆσεσθαι καὶ συνάπτειν
 ἑκάτερα πρὸς ἄλληλα. συνέπλεξε τε αὐτὰ οὕτως ὡς εἶναι μέσα
 4 J ἑκάτερα ἀλλήλων, νήσοις τε καὶ πορθμοῖς καὶ ἰσθμοῖς τὸ ἕτερον
 τοῦ ἑτέρου αἰεὶ ἐν μέσῳ γιγνόμενον, ὥσπερ τὴν γῆν δι' ἑκατέρου
 20 τοῦ σχήματος ὠχύρωσεν, οὕτω τὴν γῆν αὐ καὶ τὴν θάλατταν, δι' ἀλ-
 λήλων ἀμφοτέρα ἀσφαλῆ ποιῶν. ἄερα τε ὑπὲρ ἀμφοτέρων ἔστησε, 13
 γῆς καὶ θαλάττης ἀναπνοήν, καὶ πῦρ ἄνωθεν, ὃ δὴ αἰθέρα ὀνο-
 μάζουσιν, ἐπιστήσας τετάρτῳ τούτῳ τὰ πάντα κατέλαβεν, τῆς τε
 φιλοτεχνίας τὰ κράτιστα ἐνταῦθα τοῦτ' εἰσηνέγατο, κοσμήσας

1 πω τότε DUTS²: πώ ποτε S¹C 2 οὕτω D 3 χρόνον C 4 οὐ-
 τως DT 5 ἐποίησε om. C σφαλλόμεθα S 5. 6 Μειλχιος scripsi:
 μείλιχος O; cf. p. 346, 25 sq. 6 ἐκ δὲ ἐκ C 9 τῇ δάλη ST(τη, item B);
 e. g. γόμφων (ἢ ὅσα ἄλλα δὴ πικνωῶσαι πικνωῶσαι C (Baroc. 136): πικνω-
 σθαι SDT, πεπικνωῶσαι U 10 ἀλεξητήρια O (corr. S²); praedicative positum,
 item ἕδρας (Wil.) ὄρων CDT ἕδρα D, ἐνέδρας C, ἕδρας//S 11 lacunam
 indicavi; (στερεώτατον ἐστι τὴν) temptavit Kaibel; γῆς [ὅτιπερ] δύναμιν Wil.
 intellegens vim et potentiam terrae omnium genetricis, cui favet hym. in Isid.
 v. 72 [cf. ad p. 365, 27]), ut ὅτιπερ sit correctoris ad v. 9 τηδαλῆ (qui voluerit
 ὅτι περ ἄλλο) huc delatam 13 ἐν μέσῳ TU p. corr.: ἐν μέσῳ SCUDU a. corr.,
 cf. v. 10 δὲ UT: γε SCD 15 θάλασσαν C 16 πόρους Rsk.: τόπους O
 19 ὥσπερ δὲ τὴν UT ἑκάτερον] sc. ὄρων καὶ πεδίων, v. 9 sq. 20 αὐ
 om. C 21 ποιῶν· ἀλλ' ἄερα τε C; ad τε cf. v. 17 22 πῦρ ἄνωθεν κτέ.]
 Diog. L. VII 137 ἀνωτάτω . . . τὸ πῦρ, ὃ δὴ αἰθέρα καλεῖσθαι, ἐν ἧ πρώ-
 τῃ τὴν τῶν ἀπλανῶν σφαῖραν γεννᾶσθαι κτέ. 23 τε om. D 24 τὰ om.
 UT κράτιστα] κάλλιστα D τοῦτ'] suspectum; conieci καὶ τὸτ' ad Plat.
 Tim. 37 E τότε ἅμα ἐκείνῳ (sc. οὐρανῷ) . . . μηχανᾶται; τοῦτ' secl. Wil.

μὲν ἀστροῖς τὸν πάντα οὐρανόν, ὥσπερ ταῖς νήσοις τὴν θάλατταν,
 καὶ δι' αὐτῶν ποιήσας διαφανῆ, τὴν δὲ τοῦ πυρὸς ἀπορροὴν κατα-
 πέμψας μέχρι γῆς, οὐκ ἐν ὄσφ νῦν ἡμεῖς διήλθομεν χρόνῳ περὶ
 αὐτῶν ἀποτελεώσας ἅπαντα ταῦτα, ἀλλ' ὀξύτερον ἢ νοῆσαι ἐγχο-
 14 ρεῖ. ἅμα δὲ τῇ ποιήσει τε καὶ δημιουργίᾳ διήρει κατὰ τὸ εἶδος 5
 ἕκαστα καὶ κλήρους ἀπένευμεν, ποιῶν μὲν ζῶα τὰ πρόποντα ἐκά-
 στοις τόποις τὰς τε [οἰκείους] γιγνομένας οἰκῆσεις τε καὶ λήξεις
 τοῖς γεννηθεῖσιν ἀποδιδούς, θεοὺς μὲν ἐν οὐρανῷ οἶον ἐν ἀκροπόλει
 τοῦ παντὸς οἰκεῖν, ὃ δὴ κάλλιστόν τε καὶ λαμπρότατον οἰκητηρίων
 (καὶ) ἀγνότατον — οὐδὲ (γὰρ) γῆρας εἴσεισιν εἰς αὐτό —, ἀνθρώποις δ' 10
 ἐπὶ γῆς· θαλαττίους δὲ φύλους τὴν θάλατταν ἀπέδωκεν, καὶ πτηνοῖς 6 D
 ἀέρα, ὡς μάλιστα τῆς ἀξίας ἐμελλον ἕκαστοι τεύξεσθαι, κατὰ τὴν
 αὐτῶν φύσιν τε καὶ δύναμιν τὰς λήξεις εὐρισκόμενοι καὶ τὰς συγ-
 γενεῖς οἰκῆσεις λαμβάνοντες· τὸ μὲν γηγενές τε καὶ γεῶδες φύλον
 τὴν γῆν, τὸ δὲ ὑγρότερον τὴν θάλατταν, τὸ δὲ κορυφώτερον καὶ 15
 15 ξηρότερον τὸν ἀέρα, τὸ δ' αὖ νοερόν τε καὶ διάπυρον καὶ πᾶσι
 15 τούτοις ἐπιτεταμένον τὸν αἰθέρα τε καὶ οὐρανόν. οὕτω δὴ ὥσπερ
 πόλιν ποιῶν αὐτὴν [ἦ] δειμιάμενος εἶτα τοὺς ἀνδρας εἰσήγεν. ὡς
 δὲ διέκρινε τὴν ὕλην καὶ κατεσκευάσατο τὸν κόσμον, ἐπλήρου γε-
 νῶν, πάντα ἐξῆς ποιῶν σὺν ἀρμονίᾳ καὶ προνοίᾳ τοῦ μηδὲν παρα- 20
 λειψθῆναι τὸ μὴ οὐ πάντα πρόποντα καὶ τέλεα ἀλλήλοις
 δημιουργὸς αὐτὸς καὶ οἰκιστῆς, (τὰς) τοῦ παντὸς οὐσίας τε καὶ

1 θάλασσαν C; cf. p. 350, 23 sq. 2 τήνδε Canter ap. Rsk.: τὴν τε O
 6 ἀπένευμε SDUT: ἀπένευμεν C μὲν om. C 7 τε] δὲ C οἰκείους SDUT,
 ἐν οἰκῆσει C, seclusi, glossema ad vocem proximam γιγνομένας scripsi:
 γονᾶσ O, corruptum, postquam glossema praecedens lineam occupavit; γιγνόμενος
 i. q. πρόπων, Schmid p. 182 9 λαμπρότατον Canter: λαμπρότερον O 10 καὶ
 addidi; κάλλ. τε καὶ λαμπρ. ad Plat. Tim. 40 A (cf. ad p. 345, 15) τοῦ . . θεῖου . .
 ὅπως οὐ λαμπρότατον ἰδεῖν τε καὶ κάλλιστον εἶη; his de suo cum vi subiunxit
 ἀγνότατον i. e. ἄβατον (cf. Soph. O. C. 37), ut parenthetice explicat γὰρ add.
 Rsk.; Heraclit. alleg. c. 29 οὐδὲ γὰρ ἐν οὐρανῷ γῆρας 13 αὐτῶν O 14 καὶ
 om. D in confinio paginarum (fol. 96^{rv}) γαιῶδες S¹ 15 prius δ' C 16 τὸ
 δ' αὖ νοερόν scripsi: τὸ δ' οὖν νοερόν C, γο. τὸ δὲ νοερώτερον U² mg., τὸ δ'
 αὖ νοερόν D, τὸ δ' αὖ νοερόν//τερόν reliquiae S¹, τὸ δ' ἀνώτερόν UTS² ἐπι-
 τεταμένον SDU: ἐπιτεταγμένον CT (ci. Rsk.) 17 οὕτως DT 18 ἢ seclusi
 20 πάντα] πάντων D 21 τὸ] τῷ C πρόποντα καὶ τέλεα SDUT: τέλεα καὶ
 πρόποντα C ἀλλήλοις mihi glossema male excogitatum ad πρόποντα: 'ut
 iusta omnia et absoluta perfecta quae fierent' (ut stoici docuerunt, e. g. Chrysipp.
 ap. Plut. mor. 1054 F) lacunam ind. Canter, supplens εἶναι vel γίγνεσθαι;
 fuit, opinor, (γίγνεσθαι, πάντων), quae glossema ἀλλήλοις extrusit 22 τὰς
 addidi; Wil. οἰκιστῆς τοῦ παντὸς iungit ita, ut οὐσίας τε καὶ δυνάμειος ἔχων
 habeat pro v. l. depravata ad p. 343, 2, quae integra fuerit πατρὸς οὐσίας τε καὶ
 δυνάμειος ἔχει

5 J δυνάμεις ἔχων. ὥστε καὶ θεῶν ὅσα φύλα ἀπορροῆν τῆς Διὸς τοῦ
 πάντων πατρὸς δυνάμειωσ ἕκαστα ἔχει καὶ ἀτεχνῶσ κατὰ τὴν
 Ὀμήρου σειρὰν ἅπαντα εἰς αὐτὸν ἀνήρηται καὶ πάντα ἐξ αὐτοῦ
 5 τις ἐπινοήσειεν. Ἐρωτά τε καὶ Ἀνάγκην, δύο τούτω συναγωγο- 16
 τάτω τε καὶ ἰσχυροτάτω, ἐν τοῖσ πρώτα ἐγέννησεν, ὅπως αὐτῶ τὰ
 πάντα συνέχοιεν. τό τε θνητὸν φύλον οὐ μιᾶσ οὐδὲ τῆσ αὐτῆσ
 ἅπαν μοίρασ ἤξιωσεν, οὐδὲ ἀπηγήνατο μὴ οὐ καὶ ἀνθρώπων ὡσ
 καὶ θεῶν εἶναι πατήρ, ἀλλ' ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένουσ ὥσπερ νῦν οἱ τὰ
 7 D 10 μύρα σκευάζοντεσ, ὅσων ἦν ὄλον ὑποστάθμη τε καὶ ἐμμεμενηκόσ
 κάτω, τοῦτο ὑπελείπετο ἀνθρώπου σπέρμα εἶναι, οὔτε τιμὴν ἴσην
 οὔτε δύναμιν ὁμοίαν ἔχον, οὐδὲ κακῶν εἰλικρινέσ τε καὶ ἄμοιρον,
 ὥσπερ ἦν ἐκεῖνο τὸ πρότερον γένουσ, ὅμωσ δὲ ἐντιμότερον τοῦ γε
 15 ἄλλου θνητοῦ γένουσ, ἅτε τοῦ λόγου κεκοινωνηκόσ καὶ οὐ παντά-
 17 πασιν ἀπηλλαγμένον τῆσ θείασ μοίρασ, ἀλλ' ὄλον ὄχετοῦ ἢ πηγῆσ
 τὸ τελευταῖον ἐσχηκόσ. οὔτω δὴ προεδρίαν μὲν καὶ ἀρχάσ καὶ
 19 προστασίασ δίδωσι θεοῖσ, δεύτερα δὲ πολὺ ὕστερον καὶ ἀνθρώ-
 ποῖσ δίδωσιν, τὰ δὲ μέσα ὅσα τε ἀέροσ καὶ θαλάττης θρέμματα
 καὶ ὅσα λοιπὰ γῆσ, ὑπ' ἀμφοτέροῖσ ἐποίησεν, ὥσπερ οἱ ἐν τοῖσ
 20 στρατοπέδοῖσ τοῦσ μὲν ἀρίστουσ εἰσ τὸ ἐμπροσθεν τάττοντεσ, τοῦσ
 δὲ δευτέρουσ ἐξόπισθεν, τοῦσ δ' αὖ κακούσ, τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον,
 εἰσ μέσουσ. καὶ τοῖσ μὲν γε δὴ θεοῖσ τὰσ τέτταρασ ἀπέδωκεν 18
 χώρασ, ὅπως μηδαμοῦ μηδὲν κενὸν εἶη θεῶν, ἀλλὰ πανταχοῦ πασι
 παρεῖεν, οὔσιν τε καὶ γιγνομένοισ, τὴν δὴ πρώτην πατριδα τὴν
 25 οὐράνιον καὶ τὴν κατ' ἀέρα καὶ τὴν ἐν θαλάττῃ καὶ τὴν ἐπὶ γῆσ
 ὄλον ὑπαρχοῖ τινεσ καὶ σατράπαι μεμερισμένοι. τῆσ δὲ ἐξ αὐτῶν 19
 προνοίασ οὐδὲν πλέον ἢ ἀνθρώπου μετέχειν ἐποίησεν, πανταχοῦ

1 δυνάμεισ U² in ras. (ci. Canter): δυνάμειωσ O ἔχον C ὥστε Canter:
 ὡσ δὲ O 2 ἔχει κατατεχνῶσ C 2. 3 τὴν τοῦ ὀμήρου D; Hom. Θ 19 (cf.
 p. 156, 24); et haec allegoria stoica: Heraclit. l. c. 36 3 εἰσ ἐαντὸν C ἀνή-
 ρηται Valckenaer in notis ineditis: δῆρηται O 4 ἄλνισσ S 5 Ἐρωτά τε καὶ
 Ἀνάγκην] non stoicorum, sed Aristidis iungentis quos inter se opposuit Agatho Plat.
 symp. 195 B (cf. 191 D συναγωγός), quamquam cf. Heraclit. l. c. 69; quae secun-
 daro stoica redolent: v. 10 ὑποστάθμη (Diog. L. VII 137), 11 σπέρμα (σπερματικὸσ
 λόγουσ), 14 λόγου (λογιστικόν), 15 ὄχετοῦ ἢ πηγῆσ (Marc. Ant. II 4 ἀπόρροια
 al.) 6 τε om. T αὐτὰ τὰ C 8 ἅπαντα U a. ras. 9 om. καὶ T¹ 10 με-
 μενηκόσ, addito ἐμ s. l., C pr. m. (cf. v. l. p. 328, 18), ἐμμενηκόσ S¹D 13 ἐκεῖ
 τὸ C γε] τε U a. corr. (Baroc. 136) 21 δ' αὖ] om. C, δὲ U τὸ λεγόμενον]
 Hom. Δ 299 κακούσ δ' ἐσ μέσουσ ἔλασσεν (Ddf.) 22 δὴ sic O τέσσαρασ T
 24 παρεῖεν, οὔσιν τε καὶ τὸ scripsi: παραινούσιν τε καὶ C, παροῦσι τε καὶ SDT,
 παρῶσι τε καὶ, ut vid., U¹, in παρεῖεν (sic) τοῖσ corr. U²; cf. p. 346, 22 δὴ] δὲ
 CT¹ p. corr. πατριδα] καὶ πατριδα C; πατριδα praedicative 25 τὴν κατὰ C

σώζων τοῖς γένεσιν τὴν ἀξίαν καὶ τὴν τάξιν οὐκ ἀνόητον ἀξιῶν
 εἶναι. ταῦτα εἰδότες ἄνθρωποι καὶ μεγάλην μεγάλων δφείλοντες
 χάριν, ὡς χρόνῳ ὑστερον ἀθροίζοντες ἀλλήλους πόλεις ᾠκίζον, τὰς
 ἀροπόλεις ἐξεῖλον Διδί, πρὸς τε τὸ τοῦ παντὸς παράδειγμα βλέ- 6 J
 ποντες, ὅτι ἦν αὐτὸς τῶν ἄκρων τοῦ παντὸς οἰκίτηρ, καὶ ἅμα 5 8 D
 τῶν ἐπικαιροτάτων ἐκόντες ἐξιστάμενοι, ὡς μόνῳ τυράννων ἄρχειν
 20 εἰδότι. καὶ τοῖς ἀρχομένοις σύμφορον εἶναι τοῦ γένους τὴν οἰκειό-
 τητα κἀνταῦθα ἐνεδείξατο ἡμῖν ἐκ τῶν δευτέρων· θεῶν μὲν γὰρ
 βία οὐκ ἄπτεται· διὰ τοῦτο νόμων οὐδὲν δέονται· ἄνθρωπος δὲ
 αὐτὸς μόνος τῶν ἄλλων ζῶων ἐνόμιζεν, φρόνῳ τε δπως μὴ φθειρω- 10
 νται καὶ ἀρπαγαὶ καὶ βίαι μὴ γίνωνται, ἀλλὰ δίκη βίας ἐμπροσθεν
 ἦ. ταῦτα δὲ ἐνομοθέτει Ζεὺς, ὅτε ἐπεμπεν εἰς ἀνθρώπους Αἰδῶ
 καὶ Δίκην, μετὰ τῶν ἄλλων θεῶν ἐπιμελησομένης ἀνθρώπων καὶ
 21 φυλαξούσας αὐτοῖς τὸν βίον. ἦ τε οὖν ἐξ ἀρχῆς γένεσις ἐκ Διδί
 ἡμῖν, ὥσπερ καὶ τῷδε τῷ παντί, καὶ ἡ τοῦ βίου σωτηρία καὶ 15
 τέχναι καὶ νόμοι, καὶ θνητὸν ὃν ἡμῶν τὸ γένος κατὰ μέρος ἀθάνατον
 εἶναι τῇ διαδοχῇ. καὶ ὁ περὶ αὐτῶν τούτων λογισμὸς Διδίος ἐστι
 22 μέρος. Ὅμηρος (Θ 1 sqq.) δὲ πόρρω τοῦ καιροῦ μακρὸς ἦν, ὃς
 ἐποίησεν ἐν θεῶν ἀγορῇ Δία κωλύοντα θεοὺς ἀνθρώπων ἐπιμέ-
 λεσθαι· ὁ δὲ οὐ τοῦτο ἐκώλυσεν, οὐδὲ μὴ κωλύση γε, αὐτὸς αὐτὸν 20

1 an σώζειν? τάξιν om. C ἀνόητον D 2 ταῦτα δὲ εἰδότες C
 καὶ τὴν μεγάλην C μεγάλων SC: ἕπερ μεγάλων DUT 3 ἀθροίζοντες
 — ᾠκίζον] ad Plat. Prot. 322 B ἐξήτουν δὴ ἀθροίζεσθαι .. κτιζοντες πόλεις, cf.
 ad v. 7. 12 τὰς — 4 ἐξεῖλον] cf. p. 307, 12, ad ἐπικαιροτάτων (v. 6) ibid.
 v. 15 6 τυράννων D: τυράννω SCUT 7 σύμφορον εἶναι τοῦ γένους κτέ.] eo
 nomine iterum (ἐκ τῶν δευτέρων; prius beneficium p. 343, 13) hominibus utilis fuit
 cognatio quae eis cum dis erat, quod Iuppiter illorum tantum vitam (non belu-
 arum) legibus tutatus est; invertit Plat. Prot. 322 A ἐπειδὴ δὲ ὁ ἄνθρωπος
 θείας μετέσχε μοίρας, πρῶτον μὲν διὰ τὴν τοῦ θεοῦ συγγένειαν ζῶων μόνον
 θεοὺς ἐνόμισεν, ubi quae nunc eiciunt διὰ — συγγένειαν, ea Aristidem
 legisse (eadem or. XLV § 17 expressit) apparet, neque possunt deesse ad sen-
 tentiam; scribe vero τοῦ θείου apud Plat. 8 θεῶν — ἄπτεται] Plat. symp.
 196 C βία γὰρ Ἐρωτος οὐκ ἄπτεται 9 ἄνθρωπος ... μόνος C: ἀνθρώπος
 ... μόνου SDUT; ad ἐνόμιζεν supplendum νόμους e νόμων v. 8; ἀνθρώποις — μό-
 νοις ci. Rsk., at v. 12 demum orator addit (idque cum vi), Iovem illas leges in vitam
 humanam introduxisse; ergo v. 10 non est subiectum Ζεὺς 10 φθείρονται C
 11 βίαι μὴ sic O γίνονται C 12 Ζεὺς — 13 Δίκην] ad Plat. Prot. 322 C
 Ζεὺς ... Ἐρμῆν πέμπει ἄγοντα εἰς ἀνθρώπους Αἰδῶ τε καὶ Δίκην 13 post
 θεῶν add. οὗς ἐπεμπεν εἰς ἀνθρώπους C ἐπιμελησομένης ... 14 φυλαξούσας
 scripsi (ante μετὰ distinctix): ἐπιμελησομένης ... φιλάζοντασ O ἀνθρώπων
 om. D 16 καὶ θνητὸν — διαδοχῇ] cf. ad p. 209, 17; 335, 19. 20 καὶ U²
 in ras.: καὶ τὸ O τὸ CU²: om. SDU¹T 20 οὐδὲ Ddf.: οὗτε O αὐτὸς
 αὐτὸν S¹T

αἰδούμενος. οὐ γὰρ Θέμις αὐτῷ μεταστραφῆναι οὐδὲ ἑτέραν γνώ-
 9 D μιν ἔχειν οὔτε ὑπὸ λήθης οὔτε ὑπὸ μετανοίας ἧς ἔσχεν ἐξ ἀρχῆς,
 θεοὺς μὲν ἀνθρώπων ἐπιμελητάς, ἀνθρώπους δὲ θεῶν
 5 θεραπευτάς τε καὶ ὑπηρέτας· ὁ δὲ μάλιστα πρέσβειν τε καὶ συνοί-
 σιν ἔμελλεν ἀμφοτέροις. ἔστιν οὖν πάντων δὴ τῶν ὄντων Ζεὺς 23
 αἰτίος τε καὶ δημιουργός, καὶ διὰ τοῦτον ἅπαντα γίνεται ὅσα τε
 οὐράνια καὶ ὅσα ἐπίγεια, ὥσπερ καὶ τὸ ὄνομα αὐτὸ παραδηλοῖ,
 οὐ πόρρω τῆς αἰτίας λεγόμενον, ἐπειδὴν λέγωμεν Δία. Ζεὺς μὲν
 γὰρ ὅτι ζωῆς τε καὶ οὐσίας ἐκάστοις ἔστιν αἰτίος κέκληται ἡμῖν,
 10 αὔθις δὲ καθὼ αἰτιώμενοί τινας ὀνομάζομεν, κατὰ ταύτην τὴν
 7 J χρεῖαν τῆς φωνῆς δμῶννυμον αὐτὸν ἐποιήσαμεν, τῷ τῆς αἰτίας
 ὀνόματι Δία προσαγορεύσαντες, ἐπειδήπερ δι' αὐτὸν ἅπαντα γί-
 νεταί τε καὶ γέγονεν. καὶ ἡλίου τε ἅπαστος κίνησις ὑπὲρ γῆς 24
 τε καὶ ὑπὸ γῆν Διός ἐστι πρόρρησις ἡλίω προειρημένη ὑπὲρ τῆς
 15 τοῦ παντὸς κόσμου φανότῃτος, καὶ σελήνης δρόμοι καὶ χορεῖαι
 πάντων ἄστρον Διός ἐστιν διάκοσμος· ὁ τε γῆς περιόρους Ὠκεα-
 νὸς ἐκ Διὸς ὥσπερ ἐξ ἀρχῆς ἐγένετο, οὕτω καὶ μένει τοὺς ἑαυτοῦ
 φυλάττων δρους· ὧραί τε καθ' ἕναστον ἔτος ἐκ περιτροπῆς γῆν
 τὴν πᾶσαν ἐπέρχονται· καὶ ὁ πᾶς χρόνος εἰς ἡμέραν καὶ νύκτα
 20 μερισθεῖς πρόποντα τῷ καιρῷ τὰ ἐκατέρων ἔχει μήκη, ἀναπαύσεις
 τε καὶ πόνοισ, ὡς δὴ ἀρμόττει, πλείους ἢ ἐλάττους παρεχόμενος·
 ἢ τε οὐρανοῦ καὶ ὄμβρου συνουσία Διός· καὶ Ἀπόλλων ἀνθρώποις 25
 χρησιμῶδεϊ Διὸς νημερτέα βουλὴν (hymn. in Ap. 132), καὶ Ἀσκλη-
 πιδὸς ἰᾶται οὐς ἰᾶσθαι Διὶ φίλτερον, Ἀθηναῖ τε Ἐργάνῃ Διὸς γνώ-
 25 μῃ ταύτην εἴληχε τὴν τάξιν, καὶ Ἥρα γαμηλία καὶ Ἄρτεμις λοχία
 10 D καὶ κνηγέτις εὐεργετοῦσιν ἀνθρώπους, τὴν τοῦ μεγάλου σφίζουσαι
 πάντων εὐεργέτου γνώμην· Πᾶνές τε ὄρων ἔνοικοι καὶ Νύμφαι
 ναμάτων ἐπίσκοποι σὺν Διὶ τὴν κληρουχίαν ἔχουσιν. Ποσειδῶν

3 ἀνθρώπου C 4 πρέσβειν ἔμελλε καὶ συνοίσειν U 5 ἀμφοτέροις]
 ἐκατέρους C 8 ἐπειδὴν — Δία deleverim; ad insequentia cf. Plat. Crat. 396 A;
 Diog. L. VII 147; Cornut. c. 2 10 καθότι C κατὰ τὴν τὴν C 11 χρεῖαν
 Jebb: χῶραν O 12 ἐπειδὴ δι' C 12. 13 γέγονέν τε καὶ γίνεταί C 13 καὶ
 ἢ ἡλίου Baroc. 136 (Jebb Ddf.), at cf. v. 15 (Rsk.²); cf. Heracl. alleg. c. 36 οὐρανοῦ
 ἀπᾶστοις περιφοραῖς εἰλούμενος 14 fort. γῆς, cf. p. 31, 20. 209, 19 15 χο-
 οῦ
 ρεῖαι — ἄστρον] ad Plat. Tim. 40 C 16 γῆς καὶ περιόρους D 17 ἑαυτων C
 pr. m. (ἑαυτῶν Junt.) 21 πόνοισ SCD: τοῖς πόνοισ UT δὴ ἀρμόττει
 Rsk.: διαρμόττει SDUT, μηδαιμάρη C (Baroc. 136) 22 ἢ — Διός] οὐρανοῦ
 i. e. sereni, εὐδίαις; ὄμβρος i. e. ὕδωρ ἐκ Διός 24 οὐς ἰᾶσθαι Διὶ φίλτερον
 scripsi, οὐς ἰᾶται δι' φίλτεροι C: om. SDUT 25 λοχία SCUDU 26 κνη-
 γέτης C 27 Πᾶνές] ᾧ et es in ras. U², πάντεσ DU¹; verborum poetico colore
 seductus falsa Kock CAF. III 612 frg. 1230 τε om. D

τε καὶ Διόσκουροι σφίζουσι τοὺς πλείοντας πειθόμενοι Διὶ, καὶ
 Μοῦσαι μουσικὴν εὖρον καὶ κατέδειξαν Διὸς βουληθέντος εἶναι
 Μοῦσας καὶ μουσικὴν θεῶν ἅμα καὶ ἀνθρώπων εἴνεκα. καὶ πάντα
 δὲ πανταχοῦ Διὸς μετὰ καὶ πᾶσιν ἐφ' ἐκάστης πράξεως παρ-
 ἰδρῆνται, ὡσπερ οἱ διδάσκαλοι τοῖς παισὶ καὶ <οἱ> παραβάται τοῖς 5
 ἡμιόχοις. καὶ ἀπάντων θεῶν εὐεργεσίαι Διὸς εἰσιν ἔργον, καὶ
 πάντες ἀνθρώπων ἐπιμελοῦνται τὴν ὑπὸ τούτου παραδοθεῖσαν
 τάξιν φυλάττοντες, ὅλον ἐν στρατοπέδῳ συμπάντων στρατηγοῦ.
 27 Μοῖρα δὲ ἃ ἂν νειμῆ ἐπίσταται, εἰκότως· διδῶσι γὰρ αὐτὸς, καὶ
 τοῦτ' ἔστιν ἄφικτος εἰμαρμένη, ὃ τι ἂν ἐκάστῳ νειμῆ Ζεὺς, οὗ 10
 πάντα τὰ ὄντα γεννήματα. τοῦτον οὐκ ὄρων ἐκφεύγουσι κορυφαί, 8 J
 οὐ πηγαὶ ποταμῶν, οὐ πόλεις, οὐχ ἢ κάτω τῆς θαλάττης ψάμμος,
 οὐκ ἀστέρες, οὐ νῆξ ἔμπροσθεν ἴσταται, οὐχ ὕπνος τῶν τούτου
 28 μεγάλων τε καὶ μόνων ἐωρακότων τάληθες ὀφθαλμῶν. ποταμῶν
 τε ὁ κάλλιστος καὶ ἀξιολογώτατος καὶ αὐτὸς ἄρα 'διπετής' [Νεῖλος] 15
 ἦν, ἅτε δὴ μιμούμενος τὸν πατέρα, καὶ ὅλον ὑπαρχος ὑπ' αὐτοῦ
 τῶν κατ' Αἴγυπτον τεταγμένος, ἀντὶ τῶν Διὸς ὀμβρῶν αὐτὸς
 29 ἔπεισι καὶ πληροῖ τὴν γῆν. Ζεὺς πάντων πατήρ [καὶ ποταμῶν]
 καὶ οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ θεῶν καὶ ἀνθρώπων <καὶ ζῴων> καὶ φυτῶν, 11 D
 καὶ διὰ τοῦτον ὀρῶμεν καὶ ἔχομεν ὀπόσα καὶ ἔχομεν. οὗτος ἀπάντων 20
 εὐεργέτης καὶ προστάτης καὶ ἔφορος, οὗτος πρύτανις καὶ ἡγεμῶν
 καὶ ταμίης ὄντων τε καὶ γιγνομένων ἀπάντων, οὗτος δοτὴρ ἀπάν-
 30 των, οὗτος ποιητής. οὗτος ἐν μὲν ἐκκλησίαις καὶ δίκαις νίκην
 διδοὺς Ἀγοραῖος κέκληται, ἐν δὲ μάχαις Τροπαῖος, ἐν δὲ νόσοις
 καὶ πᾶσιν καιροῖς βοηθῶν Σωτήρ, οὗτος Ἐλευθέριος, οὗτος Μει- 25
 λίχιος — εἰκότως, ἅτε καὶ πατήρ —, οὗτος Βασιλεὺς, Πολιεὺς,
 Καταιβάτης, Ἰέτιος, Οὐράνιος, Κορυφαῖος, πάνθ' ὅσα αὐτὸς εὗρεν
 μεγάλα καὶ ἐαντῶ πρόποντα ὀνόματα· οὗτος ἀπάντων ἀρχὰς καὶ

1 διόσκοροι U¹, ut solet 3 Μοῦσας καὶ abesse vult Kaibel 4 Διὸς
 μετὰ] Arat. ph. 2 sq., cf. ad p. 340, 18 5 τοῖς] τὰ τοῖς C <οἱ> add. Rsk.
 6 εὐεργεσίαι] εὐεργέται C 7 πάντες SCD: πάντων UT 8 συμπάντων C
 9 Μοῖρα Wil.: μοῖραν O δὲ SCD: τε UT ἃ scripsi: ἦν O νέμῃ C, item
 v. 10; ceterum cf. Plut. mor. 1056 C 11 γενήματα SD οὐκ ὄρων ἐκφεύγουσι]
 cf. ad p. 300, 26 13 οὐ] οὐδὲ ci. Kaibel 15 διπετής — πατέρα] cf. or. XXXVI
 § 104 sq. Νεῖλος secl. Wil. 16 ὑπαρχος] ut di, cf. p. 343, 26. 325, 13; etiam
 p. 302, 22 17 ἀντὶ — ὀμβρῶν] invertit Eur. Hel. 2; cf. p. 268, 19 18 καὶ
 ποταμῶν seclisi, interpolatum e p. 340, 15 (post ἀνθρώπων Baroc. 136) 19 καὶ
 ζῴων add. Schwarz, Zsch. f. öst. Gymn. 1885, 327 coll. Plat. Phaed. 70 D; 110 E
 20 ὀπόσα καὶ C: ὀπόσα T, ὄσα SDU ἀπάντων] ὁ πάντων C 21 προστάτης
 καὶ ἔφορος C: ἔφορος καὶ προστάτης SDUT 22 τε C: om. SDUT, cf. p. 343, 24
 23 μὲν ταῖς ἐκκλησίαις D; ad ἐπικλήσεις cf. Cornut. c. 9 25 Μειλίχιος —
 Βασιλεὺς] cf. Hom. β 47 βασιλεὺς, πατήρ δ' ὡς ἦπιος ἦεν 26 Πολιεὺς om. D

πέρατα καὶ μέτρα καὶ καιροὺς ἔχων, ἴσον πανταχοῦ πάντων κρα-
 τῶν, αὐτὸς ἂν μόνος εἰπὼν ἂ χρῆ περὶ αὐτοῦ, θεὸς ἄτε πλέον
 τι λαχῶν· τοῦτο γὰρ οὖν Πινδάρῳ κάλλιον ἢ ἄλλ' ὅτι οὖν διφωῶν
 εἴρηται περὶ Διός. ἀπὸ τούτου ἀρχεσθαι χρῆ καὶ τελευτᾶν εἰς 31
 5 τούτου, παντὸς λόγου καὶ πάσης πράξεως ἡγεμόνα καὶ βοηθὸν
 καλοῦντας, ὡσπερ εἰκὸς τὸν ἀπάντων κρατοῦντα ἀρχηγέτην καὶ
 τέλειον μόνον αὐτὸν ὄντα τῶν πάντων.

XLIV.

(17) ΕΙΣ ΤΟ ΑΙΓΑΙΟΝ ΠΕΛΑΓΟΣ.

I 401 D
I 247 J

248 J 10

Πέλαγος δὲ οὐδεὶς πω διὰ τέλους ἦσεν οὔτε ποιητῆς οὔτε
 λογογράφου, ἀλλ' Ὅμηρος λέγει 'λοιδεῖα πόντον' καὶ 'οἴνοπα πόν-
 τον' καὶ [Εὐριπίδης] 'ἄλα πορφυρέην' καὶ εἰ δὴ τις ἄλλος ἄλλο τι
 τοιοῦτον· τὰ δὲ πολλὰ καὶ βλασφημοῦσιν εἰς τὴν θάλατταν, 'ἄλμυ-
 ρᾶν' καὶ 'βαρῦβρομον' καὶ τὰ τοιαῦτ' ὀνομάζοντες. ἡμεῖς δὲ τὸν 2
 μὲν ὑπὲρ πάσης τῆς θαλάττης λόγον δοῦν καὶ οἶαν χρεῖαν ἀνθρώ-
 ποις ἔχει καὶ ὑπὲρ ἡλικῶν αὐτὴν ἐποίησεν ὁ θεὸς ἐάσομεν ἐν τῷ
 15 παρόντι, τῷ δὲ Αἰγαίῳ τὸ ὀφείλημα ἀποδώσομεν καὶ ὑμῆσομεν,
 πρῶτον ὅτι θέσεως ἄριστα εἴληχεν, ὡς καὶ πόλεως ἂν τις ἐπαι-
 νέσειεν πρῶτον τὴν θέσιν.

Ἐν γὰρ τῷ μέσῳ τῆς πάσης οἰκουμένης τε καὶ θαλάττης μά- 3
 λιστα ἴδρυνται, πρὸς ἄρκιον μὲν Ἑλλήσποντον καὶ Προποντίδα καὶ
 20 Πόντον καταλιπὼν, πρὸς δὲ μεσημβρίαν τὴν λοιπὴν θάλατταν,
 διαιρῶν μὲν τὴν Ἀσίαν ἀπὸ τῆς Εὐρώπης, ἣ πρῶτον μεθ' Ἑλλή-
 σποντον διίστασθον. γένη δὲ τὰ ἐνδοξότατα καὶ ἡμερώτατα ἐφ' 4

Or. XLIV: libri SCDUT = O

1 καιροῦς S¹: κλήρου CDUTS² 2 ἂν εἰ C αὐτοῦ] 'et to in ras. S²;
 αὐτοῦ T¹ a. corr. 3 Πινδάρῳ] frg. 145 B.⁴; θεὸς et λαχῶν orator fort. immu-
 tavit; postulo θεὸς (θεῶν) ἄτε (αὐτοῦ θεῶν ἄτε Junt.) ἄλλο τι οὖν S¹C
 διφωῶν om. C 4 ἀρχεσθαι χρῆ κτέ.] cf. Hom. I 97 5 βοηθὸν] cf. p. 346, 21;
 339, 4 6 τὸν] τῶν S¹ 7 αὐτὸν μόνον U. — Subscr. εἰς διὰ SC

Titulum om. D 8 δέ] cf. p. 319, 12 9 Ὅμηρος (μὲν) λέγει Rsk.²
 10 Εὐριπίδης seclusi; ἄλα πορφυρέην Homeri (II 391); nomen interpretamentum
 ad ἄλμυρᾶν: Eurip. Tro. 1 Αἰγαίον ἄλμυρὸν βάθος πόντον cf. p. 349, 12; delend-
 dum ergo Eur. frg. 882 N². πορφύρεον C 12 βαρῦβρομον] cf. Aristoph.
 nub. 284 (Bacchyl. XVII 76 Ken.) τοιαῦτα νομίζοντες C 13 μὲν om. U
 15 ὀφείλημα] ὀφλημα D; utraque lectio ap. Thom. Mag. p. 260, 3 16. 17 ἐπαι-
 νέσειεν ἂν τις U 18 πάσης om. UT 20 καταλείπων ci. Kaibel 21 ἦ
 SCDU²: ἦσ U¹T 22 δίσταται U¹ καὶ ἡμερώτατα καὶ ἐφ' C

402 D
 5 ἐκατέρας τῆς ἀκτῆς ἔχων, ἐνθεν μὲν Ἴωνίαν καὶ τὴν Αἰολίδα γῆν, ἐτέρωθεν δὲ τὴν Ἑλλάδα ὥστε μόνον τοῦτο πελαγῶν μέσον εἶναι τῆς πάσης Ἑλλάδος ἄξιον εἰπεῖν, εἴ τις ἐν τούτῳ γένος
 5 Ἑλλήνων ἐφ' ἐκατέρας τῆς ἠπείρου τιθεῖ. καίτοι εἰ ποταμῶν εὐδοκιμοῦσιν ὄχθαι δένδρα ἔχουσαι καὶ λειμῶνας, ἢ πον σφόδρα 5 τὰς τοῦ Αἰγαίου δίκαιον εὐδοκιμεῖν ἀκτὰς, τοιοῦτοις γένεσι κεκοσμημένας, καὶ ταῦτα ἐν αὐτοῖς τοῖς προσοικοῦσιν Ἑλλήσιν· ἐπεὶ καὶ τοῦ ἀέρος τὸ μετριώτατον καὶ πρὸς πάσας τὰς ὥρας τὸ αὐτὸ ἀνεκτότατον, τοῦτ' ἂν εἴη τὸ ὑπερέχον τοῦ Αἰγαίου καὶ περὶ
 6 ταύτας τὰς χώρας μάλιστα ἰδρυμένον. δῆλον δὲ κατ' ἀμφοτέρους 10 τοὺς λόγους. οἳ τε γὰρ τὴν Ἀττικὴν ἐν τῷ κάλλιστῳ τοῦ οὐρανοῦ φάσκοντες εἶναι οἳ τ' αὖ τὴν Ἴωνίαν ὁμολογοῦσι δῆπουθεν ἀμφοτέροι περὶ τοῦτον ὄλως τὸν τόπον εἶναι τὸ βέλτιστον. καθότι γὰρ ἀμφοτέρας παρατείνει τὰς ἀκτὰς, ὁποτέραν ἂν τις αὐτῶν τιθῆ
 15 κρατεῖν, ἔχει ταύτην, καὶ εἰ δεήσειεν αὐτὸ κατὰ τὰς ἄλλας ἀμφισβητήσεις ἐπιχωρήσαντας ἀλλήλοις ἐπὶ τὸ μέσον ἐλθεῖν, ὅπερ εἶπον, ὁ Αἰγαῖός ἐστι τοῦτο. ὥστε τὸ κάλλιστον τῶν ἀέρων οὗτος εἴληχεν.
 7 Ἡ μὲν δὴ θέσις αὐτοῦ τοιαύτη τε καὶ ἐν τοιοῦτῳ τοῦ παν- 249 J τός· ἢ δὲ φύσις θαυμαστή. τὸ μὲν γὰρ μέγεθος τοῦ πελάγους ἐν τοῖς πρῶτον ἐλλόγυμόν τε καὶ πάντη τεταμένον, εἴ τις ἀκριβῶς 20 αὐτὸ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς εἰς τέλος ἐξετάζοι πανταχῆ, καὶ περιπλέοντι

1 ἀκτῆσ CUTS² mg.: ἀρχῆσ S¹, καταρχῆσ D 2 μόνον τοῦτο πελαγῶν
 sic SDUT: τοῦτο μόνον πελαγῶν C μέσον] μεστὸν T 5. 6 σφόδρα γε
 τὰσ Baroc. 136 (prob. Ddf.) 7 καὶ ταῦτα] ἐνταῦθα U 8 πρὸς] πρὸ C
 9 τοῦ Αἰγαίου Rsk.²: τὸν αἰγαίου O 11 οἳ τε γὰρ τὴν Ἀττικὴν — οἳ τ' αὖ
 τὴν Ἴωνίαν] illorum dicit imprimis Plat. Tim. 24 C ἐκλεξαμένη τὸν τόπον . . .
 τὴν εὐκρασίαν τῶν ὥρῶν ἐν αὐτῷ κατιδοῦσα κτέ. (quem locum optime novit,
 cf. ad p. 307, 23; etiam ad or. XXVI § 73 adferre debui Tim. 24 AB); cf. Eur.
 frg. 981 N.² (v. Wilamowitz, Kydathen p. 228 sq.), Med. 829 sq.; gravissimus locus
 Procl. ad Plat. Tim. p. 50 B (Παναίτιος μὲν καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν Πλατωνικῶν,
 quem ignoravit Schmekel, Mittl. Stoa p. 230 sq.); ipse Aristides Panath. I p. 160, 1
 sqq. Ddf. Ioniae laudator Herod. I 142 (τῶν ὥρῶν ἐν τῷ κάλλιστῳ . . . πάντων ἀν-
 θρώπων τῶν ἡμεῖς ἴσμεν), unde totus pendet Aristid. Panath. I. c. v. 14 sqq.;
 idem or. XXIII § 9; cf. praeterea Hippocr. de aere 12. 16, Galen. XVI p. 393 K.
 εἰ δὲ τις καὶ τὴν ἀκριβῶς εὐκρατόν τε καὶ μέσρην εἰδέναι ἐθέλει [τὴν, seclusi]
 ζώνη τῆς οἰκουμένης, οὗτος πρὸς τὴν διὰ Κνίδου καὶ Κῶ τὸν νοῦν προσεχέτω
 καὶ ὅσα χωρία μὴ πολὺ ἀπὸ τούτου τοῦ μορίου τῆς γῆς ἀποκεχώρηκεν
 ἐν τῷ κάλλιστῳ] neutrum, cf. τὸ βέλτιστον (sc. τοῦ οὐρανοῦ) v. 13, τὸ κάλλιστον
 v. 17 12 τ' αὐτὴν C 14 τιθῆ Ddf.: τιθεῖ O 15 ταύτη C αὐ SU
 C p. corr.: ἂν DT (et certo C a. corr.) 17 τὸ] τὸν ci. Rsk.; at cf. ad v. 11
 18 τε om. C 20 πρῶτον S¹: πρῶτοισ CDUTS² 21 περιπλέοντι τὸν κύκλον
 SCDU: περὶ κύκλον πλέοντι T; περὶ κύκλω πλέοντι ci. Rsk. (prob. Ddf. coll.
 Plat. Phaed. 112 E, qui locus et ipse dubiae fidei)

τὸν κύκλον ἡμερῶν πλήθος ἀμύθητον τριφθήσεται. οὐ μὴν ἐπι-
 λωταί γε οὐδ' εἰς ἀπέραντον καθιστὰν τὴν ὄψιν ἀθυμίαν καὶ
 408 D ἀπορίαν παρέχει, ἀλλὰ πολλὰ μὲν Αἰγαίου πελάγη, πολλοὶ δὲ
 5 καὶ ἐν μέσῳ τῷ πελάγει τὸν πλοῦν καὶ ἐντύχοις ἂν καὶ γῆ καὶ
 πόλεσι καὶ χωρίοις ὥσπερ τισὶ μικραῖς ἡπειροῖς περιρροῦσι, καὶ
 ταμίας ἂν γένοιο αὐτὸς τοῦ πλοῦ, καὶ πρὶν ἐκπεράσαι πᾶν τὸ
 πέλαγος, αἴθρις ἂν ὀπίσω κομίζοιο, ὁμοίως ἐκτελέσας τὸν σκοπόν.
 οὐ γὰρ κατὰ τὸ Ὀμήρου πέλαγος δεῖ ἐρήμιον δεῖ διελθεῖν καὶ ἐπὶ 9
 10 τι τῶν οἰκουμένων ἀνύσαι, ὥστε μηδενὶ θεῶν κεχαρισμένην εἶναι
 τὴν ὁδὸν ὑπὸ τῆς ἐρημίας, ἀλλ' ἐνταῦθα γὰρ δὴ καὶ Ἰνδῶν
 χοροὶ κάλλιστον ἔγχος ἐξελίσσουσιν ποδὶ' (Eur. Tro. 2. 3), ὅτι τὸ
 μάλιστα οἰκούμενον καὶ ἀμάζον τῆς θαλάττης τοῦτο ἐστὶ, καὶ
 15 τσοσαῦτά ἐστι πλεῖν ὁπόσα τις βούλεται, καὶ τσοσαῦτά γε αὐτὸ πεζεύ-
 σαι ὁπόσα τις μὴ περιπλεῖν βούλεται, ἀλλὰ διεξελθὼν ἐπ' ἄλλην
 ἀκτὴν κατὰρας ἐκεῖθεν ἀφιέναι. μόνον γὰρ τοῦτο πελαγῶν οὐχ
 ἦττον οἰκείται ἢ αὐτὴ ἡ γῆ· πόλεις τε ἔχει τοσοῦτον ἀλλήλων
 διεχούσας ὅσον ἂν καὶ τὰς ἐν τῇ ἡπειρῷ πόλεις αἰ μεταξὺ χῶραι
 404 D διακρίνοιεν. ὥστε διὰ μὲν ὀξύτητα τε τοῦ πελάγους καὶ πλή- 10
 20 θος τοῦ παντός πλοῦ φοβερώτατός ἐστιν, διὰ δ' αὖ τὰς ἀνα-
 παύσεις ἡμερώτατος. τάχιστα δὲ κινούμενος μάλιστα καὶ σφίξει,
 τὸ θεῖον μᾶλλον δὴ διαφυλάττων — δεῖ γὰρ αὐτὸ φρικῶδες μὲν δι'
 ἰσχύν, σωτήριον δὲ εἶναι διὰ πραότητα. ἡγεῖ δὲ πελαγῶν λιγυρώ- 11
 25 ταιον περὶ τὰ ἑαυτοῦ δῶρά τε καὶ γεννήματα. οἶδ' ὅπως τοὺς Πά-
 250 J δρα ἡγεῖν ὦρα ἔτους τερπομένους, ἅτε καὶ τοὺς μουσικωτάτους
 τῶν θεῶν ἑαυτοῦ πόλιτας τε καὶ ἐνοίκους ἔχων Ἀπόλλω τε καὶ
 Ἄρτεμιν, οὓς ὁ πάντων πατὴρ Ζεὺς ὡς ἐν καλλίστῳ τούτῳ τῆς
 οἰκουμένης ἐφρυσεν, ἐν' εἶεν τέλειοι τὴν μουσικὴν, καὶ τὴν Ἀητῶ

ὄν

2 γε] τε C ἀπέραντον U καθιστὰν Monac. 432, καθισταναι C pr. m.,
 καθιστ/ν S¹ agnoscitur: καθιστων DUTS²; cf. p. 9, 18 3 πολλὰ μὲν] πολλά-
 408 D 6 ἡπειροῖσι omissum add. S² mg. 7 ἐκπεράσαι U¹ a. corr. TC
 (-άσαι): ἐκπεράσαι STU¹ p. corr. πᾶν om. U¹ a. corr., πᾶν τὸ om. C
 9 Ὀμήρου πέλαγος] cuius insulae ἔρημαι: γ 270, μ 351 δι' ἐρήμιον om. C;
 potius v. 11 ὑπὸ τῆς ἐρημίας suspecta καὶ (οὕτως) Rsk., (πρὶν) καὶ Kaibel
 10 θεῶν deleverim 12 ἐξελίσσουσι O ποδὶ] ποδός Eurip. 14 καὶ —
 15 βούλεται om. C 15 ἐπ' ἄλλων C a. corr. 19 τε om. T 20 φοβερώτατός]
 subiectum Αἰγαῖος, quod mente suppl. (Rsk.) 21 μάλιστα δὲ καὶ D 22 μάλ-
 λον δὴ C, om. in spatio vi vel vii litt. libero relicto S (cf. ad p. 78, 9): om. DUT
 διαφυλάττων D 24 γεννήματα SC¹ a. corr., cf. p. 346, 11 25 κατὰ τὰ ὄρη ἢ περὶ S

διὰ τριῶν ἐτέρων νήσων ἤγαγεν εἰς μέσῃν ἐν μέσῳ τῷ Αἰγαίῳ
 12 τὴν Ἀήλον, Ἀθηναῖν ἡγεμόνα ποιησάμενος αὐτῇ τῆς ὁδοῦ. δῆλον
 δὲ καὶ παντὶ τοῦ πελάγους τὸ φύσει μουσικόν, ὃ γε εὐθύς ἐξ
 ἀρχῆς ἀνήκεν ὥσπερ ἄλλον τινὰ χορὸν τὸν τῶν νήσων, αἱ διειλη-
 5 φνῦται τὸ πέλαγος πολλαὶ πρὸς ἀλλήλας κεκλιμένα παντὸς κύκλου
 διθυραμβικοῦ θέαμα ἱερώτερον ναύταις τε καὶ ἐπιβάταις φαίνον-
 13 ται, κινδύνων τε παραψυχὴ καὶ κατὰ νοῦν ἰόντος πλοῦ ψυχαγωγία
 θῆραν σαλεύη πολλά, καὶ παρελθόντι εἶσω τὰ τε ἐκ πρύμνης καὶ 10
 τὰ ἐκ πώρας καὶ τοῖχος ἐκάτερος πάντα ὁμοίως εἰς νῆσον τε-
 λευτᾶ, ὥστε ἀπορῆσαι τὴν πρῶτην ὀπη καὶ χρῆ διεξελθεῖν. ὅπερ
 δὲ τὰ ἐπιβοηθούντα σκάφη, τοῦτο αὐταὶ ποιοῦσιν αἱ νῆσοι τοῖς
 χειμαζομένοις, ἀπαντῶσιν ὅλον χεῖρα ὀρέγουσαι καὶ καλοῦσαι παρ'
 15 αὐτάς· τοιαῦτα τοῦ Αἰγαίου τὰ φιλοτεχνήματα, ἀναμιζαντος
 ὁμοῦ τῷ πελάγει τὴν γῆν, ὥσπερ αἱ στικταὶ τε ἔλαφοι καὶ
 <αἱ> τῶν παρδαλέων δοραὶ τὰς χόρας καὶ τοὺς κύκλους ἀναμιξ
 14 ἔχουσιν. καὶ περιλάμπεται μὲν αἴγλη πᾶσα ἢ ταύτη θάλαττα,
 ἀπολείπονται δὲ λειμῶνες ἐν ἡπείροις ἀνθῶν κατάπλεω καὶ ὃ τι
 15 τις ἄλλο ἐπινοήσειεν ταύτης τῆς ὥρας καὶ τούτων τῶν ποικιλ-
 μάτων· εἰκότως. τὰ μὲν γὰρ κατ' ἡπειρον πάντα καὶ ἐνταυθὰ
 ἐστὶν ἐν ταῖς ἐν μέσῳ χώραις, τὸ δὲ τούτου κάλλος ἐκείναις οὐ
 πρόσεστιν· ὥσπερ δὲ οὐρανὸς τοῖς ἀστροῖς κεκόσμηται, οὕτω καὶ
 15 τοῦ Αἰγαίου πέλαγος ταῖς νήσοις κεκόσμηται. ὥσθ' ὅτω καὶ μὴ

1 τριῶν] fort. ad Callim. h. IV 155 sqq. Ἐχινάδες — Κέρκυρα — Κόων; Wil.
 insulas maris Aegaei intellegens (quod e.v.1 colligendum esse mihi non videtur) memo-
 riam eiusdem paeanis latere censet, quem Oleni sub nomine traditum fuisse (ad p. 309,
 11) coniecit 4 τινὰ] τι C 6 διθυραμβικοῦ· ὁ ὁ ὁ ὁ. θέαμα sic T pr. m.
 ἱερώτερον Rsk.: ἱερώτατον O 8 ὥσπερ] ὥστε C 10 σαλεύει S¹DU¹ a. corr.

T εἶσω] in mare Aegaeum 12 ἀπορῆσαι T ἀπορῆσαι^σ/ U, 'σ add. U²:
 ἀπορῆσαισ SCD 14 καλοῦσαι] αι in ras. S² 15 αὐτάσ SDU ταῦτα τοῦ C
 16 τε om. C 17 αἱ addidi; τῶν ἐλάφων καὶ τῶν ci. Rsk.; non omnes cer-
 vorum pelles maculis sparsae, pardorum omnes 18 καὶ scripsi: ὥσπερ S¹, ὥστε
 US², οἷσπερ CTU¹ mg. c. γρ. S m. recentiss.; καὶ in ὡς corrupto varia e proxi-
 mis (v. s. 16. 23; 24. 351, 3) interpolatores; locum, qui erat de benigna opera
 navigantibus ab Aegaeo praebita, excipit locus de maris pulcritudine ταύτη] η in
 ras. S² 20 ἄλλο (ἀν) Wil.; at cf. p. 30, 15; or. XLVI § 32 21 εἰκότως om. C
 γὰρ om. U¹ 22 τούτου] Aegaei maris 23 ὥσπερ — 24 κεκόσμηται spuria dicit
 Wil.; orator quod dixerat mare insulis decori esse, iam invertit: insulae etiam (καὶ)
 mari ornamenta; cf. p. 342, 1; alterum utrum κεκόσμηται suspectum οὕτω — 24
 κεκόσμηται omissa add. S² mg. οὕτω καὶ UTS² (in supplemento): οὕτω CD

251 J δεῖ πλοῦ, τούτου γ' ἂν ἔνεκα αὐτοῦ πλεύσειεν εἰκότως, τοῦ δι'
Αἰγαίου κομισθῆναι· οὕτω καὶ πελαγῶν καὶ τῶν ἐν τῇ γῆ πάν-
 των οὗτος ὠραιότατος. ὥστε καὶ σύμβολόν ἐστι τοῦ *Αἰγαίου* τὸ
 τῆς εὐμορφίας ἴδιον, καὶ ἐντεῦθεν ἀρχεται, ὅθεν ὡς εἰπεῖν αἱ
 5 νῆσοι εἶναι ἀρχονται τὴν ψιλὴν ὑπερβαλόντι θάλατταν. μόνον 16
 406 D δὲ *Αἰγαίου* οὐδὲ ἀτρώγετον ἔξεστιν εἰπεῖν, οὐ γὰρ γυμνὸς οὐδὲ
 ἀκαρπὸς ἐστίν, ἀλλὰ διαφερόντως μὲν εὖοινος καὶ σίτου καὶ
 πάντων ὅποσα ὄραι φέουσιν εὐφορος, εὐχθῆς δὲ καὶ εὐθῆρος
 οἶαν μάλιστα Ὅμηρος εἶναι ἔφη (τ 113 sq.) τὴν τῶν εὐδαιμόνων
 10 δεῖν θάλατταν, χρείας πάσας καὶ πάσας ἡδονὰς καὶ θεάματα ἔχων,
 μεστὸς μὲν λιμένων, μεστὸς δὲ ἰερῶν, μεστὸς δ' ἀλῶν καὶ παι-
 ἄνων καὶ πηγῶν καὶ ποταμῶν, Διονύσου μὲν τροφεὺς ὢν, Διουσ-
 κούροις δὲ καὶ Νύμφαις ὁμοίως κεχαρισμένος· βίους εὐδαιμονας
 ἀπὸ παντὸς εἴδους παρεχόμενος ἐνοίκις τε αὐτοῦ καὶ ἐμπόροις,
 15 ἐπιπερδῆς καὶ σωτήριος οἷς ἂν εὐμενῆς ᾗ. ὥσπερ δὲ καλοῦ σώ- 17
 ματός εἰσὶν ἀρχαὶ καὶ τέλη πρόποντα, οὕτω καὶ τούτου τοῦ πελά-
 γου κινδυνεύει μόνον καὶ ἀρχὴ καὶ τέλος εἶναι κεχαρισμένον.
 ἀρχεται μὲν γὰρ ἀπὸ τοῦ πρώτου στοιχοῦ τῶν νήσων τῶν πρὸς
 μεσημβρίαν, τελευτᾷ δὲ εἰς τὸν Ἑλλησπόντιον πορθμόν, ὃν περιγ-
 20 ρεῖς τὴν ἀξιοθέατον χειρρῶνησον ποιεῖ. ὥστε, τὸ δὴ λεγόμενον,
 ἐκ κεφαλῆς εἰς πόδας αὐτῷ διήκει τὸ κάλλος. τοὺς δ' ἀπόρρους
 αὐτοῦ καὶ κόλπους οὔτε ὅσοι τὸ πλήθος οὔτε οἷοι τὸ κάλλος ἐστίν
 εἰπεῖν. μάλιστα δὲ *Αἰγαίου* [πέλαγος] δεδιότες μάλιστα καὶ ποθοῦ- 18
 25 τούτου ἀνθρώποι περαιοῦνται· ἀγῶνες καὶ μυστήρια καὶ τὰ τῆς
 Ἑλλάδος καλὰ πληροῖ τούτου τῶν στόλων, καὶ τῶν πανταχόθεν

1 τούτου γ' U (Junt.): τούτου τ' CT (τούτ' ἂν S²), τοῦτ' ἂν S¹D
 3 σύμβολόν S 5 ὑπερβαλόντι C: ὑπερβάλλοντι SDUT 6 δὲ εξαγαῖον
 C οὐδὲ] quia οὐ φιλόσ, quod redit ad ἐρήμον p. 349, 9 8 εὐφορος huc
 trai. Wil., recepi dubitanter: post (v. 7) εὖοινοσ O; εὖοινοσ καὶ εὐφοροσ καὶ
 σίτου Monac. 432 (prob. Rsk.²); εὖοινοσ, εὐφοροσ (δὲ) καὶ σίτου Kaibel
 8 ὄραι φέουσιν] cf. ad p. 223, 9 9 εἶναι om. C 10 δεῖν] δὴ U²
 11 δὲ] δ' C 12 ante ὢν ras. II vel III litt. C 13 δὲ om. C 14 αὐτοῦ O
 (at s. l. C¹) 15 ᾗ] εἴη C 17 κεχαρισμένον CUTS²: κεχορημένον S¹D
 19 ἑλλησποντιαν SD; vox suspecta ὅσ περιρρρεῖσ S, ὄνπερ ῥνεῖσ T
 20 ποιεῖ] εἰ C λεγόμενον] cf. Hom. II 640 Ψ 169; Aristoph. Pl. 650; cf. Th.
 W. Rein, Sprichw. . . bei Lucian (Tubing. 1894) p. 36 23 πέλαγοσ seclusi,
 cf. masculina v. 20. 26. p. 352, 1; debuit praeterea τὸ Αἰγαῖον esse, quod ci.
 Rsk. δεδοικότεσ μάλιστα δὲ καὶ C 25 ἀγῶνεσ UTS²: ἀγῶνασ S¹CD
 καὶ τὰ] κατὰ S¹ 26 τούτου UTS²: τοῦτο S¹D, τούτω C τῶν στόλων
 scripsi: τὸν στόλον O

φιλοκάλων και γενναίων οὗτός ἐστι συναγωγὸς και πληρωτής, τῶν 407 D
ἡδίστων θεαμάτων τοῖς ἐπιφανεστάτοις τῶν θεῶν τὰ κάλλιστα
ὑπηρετῶν.

Ταῦτά σοι παρ' ἡμῶν, ὦ φίλε σῶτερ *Αἰγαῖε*, ἦσθω τῇ ἡμε-
τέρᾳ μουσικῇ, σὺ δὲ ἡσθεῖς σῶζε αἰεὶ αὐτόν τε και σύμπλους. 5

XLV.

(8) Εἰς Σάραπιν.

Ἐδδαιμόν γε τὸ τῶν ποιητῶν ἐστὶ γένος και πραγμάτων ἀπῆλ-
λακται πανταχῇ. οὐ γὰρ μόνον αὐτοῖς ἔξεστι τὰς ὑποθέσεις τοι-
αύτας ὁποίας ἂν αὐτοὶ βουλευθῶσιν ἐκάστοτε ἐνστήσασθαι, οὔτε
ἀληθεῖς οὔτε ἐνίοτε πιθανάς, ἀλλ' οὐδὲ ἐχούσας σύστασιν τὸ
παράπαν, εἴ τις ὀρθῶς βούλοιο σκοπεῖν, ἀλλὰ και διαχειρίζουσι 10
ταύτας οὕτως ὅπως ἂν αὐτοῖς δόξη νοήμασί τε και ἐνθυμήμασιν,
ἂν ἔνια, εἴ τις τὰ πρὸ αὐτῶν τε και μετὰ ταῦτα ἀφέλοι, οὐδὲ
μαθεῖν ἐστὶν αὐτά γε καθ' ἑαυτὰ ὅ τι δηλοῖ. ὁμοῦ δὲ πάντων
λεχθέντων συνέντες ἀπεδεξάμεθα, ὥσπερ ἀγαπήσαντες ὅτι συν-
ῆκαμεν. ἐνίων δὲ τὰς ἀρχὰς εἰπόντες τὸ λοιπὸν ἀφῆκαν, ὥσπερ 15
καταγρόντες, τὰ δὲ τῆς ἀρχῆς στερήσαντες, ἄλλων δὲ τὰ μέσα

Oratio XI.V: libri SCDUT = O

1 συναγωγὸς και πληρωτής] cf. p. 360, 8. 9 et Hesych. πληρωτής ἐρά-
νου συναγωγός 4 σῶτερ C: σωτήρ SDUT 5 ἡσθεῖς] ἡσθεῖς C. —
Subscr. εἰς τὸ αἰγαῖον πέλαγος SC

Tit. εἰς σάραπιν CS¹ p. corr. (εἰς ἄρα- a. corr.): εἰς τὸν σάραπιν UT (et in
subscr. ST); om. D. — Orationem Menand. epid. IX 157 W. (III 343 Sp.) testa-
tur: τῷ μὲν ποιητῇ ἔξαρκεὶ και μέρος τι ἀπολαβόντι . . . πεπαῦσθαι, ὃ δὲ
συγγραφὸς πειράσεται διὰ πάντων ἐλθεῖν, quibus prooemium orationis inverti,
(imprimis § 1. 3. 13. 10 διὰ παντός — δλεῖσιν) cum tota sententia probatur tum
eo, quod ipsis his verbis Menander laudationem 'μαντετῶν' Aristidis (cf. ad
tit. or. XXXVII) subiunxit; cf. eundem l. c. p. 146 W. (338 Sp.). Aristides ipse
prooemii § 1—13 vestigia Isocr. IX 9—11 pressit (cf. Plat. legg. 669 D; ad § 4 cf.
Isocr. III 7 sq.); cf. etiam Antiphan. CAF. II 90 frg. 191 K. μακάριον ἐστὶν ἡ τρα-
γωδία κτέ. (Kaibel). Prooemium accuratius (nequaquam vero usus iudicio) tracta-
vit Baumgart, Ael. Aristid. p. 15 sqq. — 8 ἐνστήσασθαι] cf. ad p. 32, 14

9 ἀληθεῖς SDUT: ἀληθινὰς C 10 διαχειρίζουσι CUTS²: διαχαράττουσι S¹D
11 ἐνθυμήμασιν DUTS²: ἐπιμνησθῶσιν CS¹ 12 και τὰ μετὰ ταῦτα ἀφέλω C
15 τὸ — 16 στερήσαντες om. D

ἐξελόντες, ἀποχρῆν ᾧθήσαν, ὥσπερ τύραννοί τινες τῶν νοημάτων
 ὄντες. ἔπειτα δὲ οὐδὲν αὐτοῖς ἀτόλμητον οὐδ' ἄπορόν ἐστιν, 2
 ἀλλὰ θεοὺς ἀπὸ μηχανῆς αἴρουσι, καὶ εἰς πλοῦν ἐμβιβάζουσιν
 συμπλεῖν οἷς ἂν αὐτοῖς δοκῆ, καὶ ποιῶσιν οὐ μόνον συγκαθημένους,
 5 ἂν οὕτω τύχη, τοῖς ἀνθρώποις, ἀλλὰ καὶ συμπλέοντας καὶ λύχνους
 ἔχοντας φῶς ποιῶντας. καὶ ταῦτά γε δὴ οὕτω μεγαλοπρεπεῖς 3
 82 D εἰσιν (καί), ἀφ' οὗ πᾶς ὁδε ὁ λόγος ὠρμήθη [ὡς εἰσιν] εὐδαιμόνες τε
 καὶ κατ' αὐτὸν τὸν Ὅμηρον ῥεῖα ζῶντες, ἐπειδὴν ποιῶσι τοὺς
 ὕμνους καὶ παιᾶνας τοῖς θεοῖς· δυεῖν στροφαῖν ἢ περιόδοι ἀπ-
 10 ἐπλήρωσαν τὸ πᾶν. καὶ Δᾶλον ἀμφιρῦνταν' εἰπόντες ἢ Δία τερ-
 πικέρανον' ἢ πόντον ἐρίβρομον', καὶ παρελθόντες ὡς Ἡρακλῆς
 εἰς Ὑπερβορέους ἀφίκετο καὶ ὡς Ἴαμος ἦν μάντις παλαιὸς ἢ ὡς
 88 D τὸν Ἄνταϊον Ἡρακλῆς, ἢ Μίνωα ἢ Ῥαδάμανθυν προσθέντες ἢ
 48 J Φᾶσιν ἢ Ἴστρον, ἢ ὡς αὐτοὶ θρέμματα Μουσῶν' εἰσι καὶ ἄμαχοί
 15 τινες εἰς σοφίαν ἀναρθεγξάμενοι, αὐτάρκως σφίσις ὑμνήσθαι
 νομίζουσιν, καὶ οὐδὲ τῶν ἰδιωτῶν οὐδεὶς πλέον ἐπιζητεῖ παρ'
 αὐτῶν. οὕτω δὲ σφόδρα αὐτοὺς ἱεροῦς ἀγομεν καὶ σεμνύνομεν 4
 ὥστε καὶ αὐτοὶ τοῦ ποιεῖν τοὺς ὕμνους τοῖς θεοῖς καὶ προσ-
 αγορεύειν τούτοις παρακεχωρήκαμεν, ὥσπερ προφήταις ὡς ἀληθῶς
 20 οὔσι τῶν θεῶν. ᾧ δὲ καὶ τὸ προσήκον ὀρθῶς ὑποθέσθαι καὶ
 διαχειρίσασθαι τοῖς πᾶσιν ἐξητασμένως ἔστι καὶ διὰ πάσης ἐλθεῖν

1 νοημάτων Canter: ὀνομάτων O 3 θεοὺς κτέ.] una sola Minerva Odysseae respicitur (Wil.); β 270 sqq. γ 51 sqq. 5 τύχη CU: τύχοι SDT λύχνους— ποιούντας] Hom. τ 34 Ἄθῆνῃ χρύσειον λύχρον ἔχουσα φάος. . ἐποίει 6 γε C: om. SDUT 7 καὶ add. Kaibel et ego ὁ C: om. SDUT ὡς εἰσιν secl. Kaibel et ego ὡς S¹DU^T, ὡστ' S²U², om. C; vv. ἀφ' — ὠρμήθη a v. εὐδαιμόνες seiungi nequeunt, cf. p. 352, 6 — 7. 8 τε καὶ C: om. SDUT; τε delet Wil. 9 δυεῖν scripsi (cf. p. 117, 17), δεῖν στροφαῖν ἢ περιόδοι C: αἱ δὲ στροφαὶ ἢ περιόδοι SDUT 10 ἀμφιρῦνταν DUTS², ἀμφιρῦντων S¹; incerti poetae ἢ Δία Canter: ἢ δὲ O (ἢ δὲ C); e. g. Hom. A 419 11 πόντον ἐρίβρομον] incerti poetae παρελθόντες] παρενθέντες ci. Rsk., διελθόντες Kaibel; post prooemium (vn. Δᾶλον — ἐρίβρομον significatum) in ipsum carmen deveniunt poetae; interpretatio firmatur vn. ὡς — Ὑπερβορέους, quibus διήγησιν Pind. O III 11 sqq. (ibid. 14 Ἴστρον, cf. v. 14) spectat; denique v. 14 ἢ ὡς κτέ. extremi carminis (προφάντων σοφία Pind. O. I 107) 12 ὡς Ἴαμος ἦν Canter: ὡς ἄνοσ ἦν S, ὅσα νοσῆν C, ὡς λανός ἦν DUT; Pind. O. VI 43. 50 13 Ἄνταϊον] Pind. Isth. III 70 sqq. ἢ μίνωα ἢ ῥαδάμανθυν CTS² mg., ἢ μίνωσ ἢ ῥαδάμανθυνσ U (at w sup. -ωσ et v sup. -ωσ add. pr. m.) S² inter verba: ἡμῖν ἢ ὁ ῥαδάμανθυνσ S¹D 14 θρέμματα Μουσῶν] incerti poetae 15 ὑμνήσθαι Rsk.: ὑμνεῖσθαι O 18 αὐτοὶ τοῦ C: αὐτὸ τὸ SDUT; cf. p. 356, 7 sq. 20 ᾧ δὲ καὶ scripsi ad Reiskii καὶ οὐδὲ (ᾧ): οὐδὲ καὶ C, καὶ οὐδὲ SDUT; ad χρῆσθαι p. 354, 2 obiectum (ᾧ, quod explicat ibid. v. 3) desideratur; iunge καὶ — καὶ — καὶ: εὐρεσις, τάξις, λέξις; οὗ δὲ [καί] Wil. 21 τοῖς πᾶσιν] cf. ad p. 226, 7

ἀκριβείας εἰς ὅσον ἀνθρώπῳ δυνατὸν τέτακται, οὐδὲν ἡγοῦμεθα
 δεῖν πρὸς γε τοὺς θεοὺς χρῆσθαι· ἀλλ' ἐπὶ μὲν τὰ ἄλλα πάντα
 ἀγωνίσματα τῷ λόγῳ χρώμεθα, καὶ πανηγύρεις τε ἐγκωμιάζομεν
 καὶ πράξεις ἀνδρῶν καὶ πολέμους ἀφηγοῦμεθα καὶ μύθους ποιοῦ-
 μεν κὰν τοῖς δικαστηρίοις ἀγωνιζόμεθα καὶ πρὸς πάνθ', ὡς ἔπος 5
 εἰπεῖν, ἡμῖν ἔπεισιν ὁ λόγος, πρὸς δὲ τοὺς θεοὺς αὐτοὺς τοὺς
 δόντας ἡμῖν αὐτὸν οὐ παντάπασιν ἀξιούμεν χρῆσθαι τούτῳ. ἀλλ'
 ὑπὲρ μὲν τῶν ἱερῶν αὐτῶν καὶ τῶν τελουμένων θυσιῶν λόγῳ πεζῶ
 διηγήκαμεν ἅ χρῆ ποιεῖν, νόμους γράψαντες· ὕμνους δὲ οὐχ ἡγού- 84 D
 5 μεθα δεῖν κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον ποιεῖν. πότερον οἱ μὲν ποιηταὶ 10
 χρῆζουσι τῶν θεῶν, ἡμεῖς δὲ — ὁ μὴ θέμις εἰπεῖν; ἀλλὰ μὴν τοῦτό
 γε καὶ παρ' αὐτῶν τῶν ποιητῶν μαρτυρεῖται ὅτι πάντες δὲ θεῶν
 χατέουσ' ἀνθρώποι· πάντας οὖν καὶ τιμῶν αὐτοὺς εἰκὸς ἀπὸ τῆς
 6 ὑπαρχούσης ἐκάστοις δυνάμεως. ἀλλ' οἱ ποιηταὶ μόνοι θεοφιλεῖς
 εἰσιν καὶ παρὰ τούτων οἱ θεοὶ ἡδιστα δέχονται τὰ δῶρα; τί οὖν 15
 7 οὐ καὶ ἱερέας τῶν θεῶν μόνους τοὺς ποιητὰς ἐποιήσαμεν; ἀλλ'
 ὅτι νῆ Δία καὶ οἱ προφηταὶ τῶν θεῶν ὅποσοι μαντικοὶ μέτρον
 σημαίνουσιν ἅ χρῆ ποιεῖν; τὰ δὲ γε πλείω νῆ Δία χωρὶς μέτρον
 ἢ πρόμαντις αὐτῆ ἢ ἐν Δελφοῖς, αἱ ἐν Λωδῶνῃ ἱέρειαι, Τροφώ-
 8 νιος, τὰ ἐξ Ἀσκληπιοῦ καὶ Σαράπιδος ὀνειράτα. ἀλλὰ μὴν κατὰ 20
 φύσιν γε μᾶλλον ἔστιν ἀνθρώπῳ πεζῶ λόγῳ χρῆσθαι, ὥσπερ γε
 καὶ βαδίξειν, οἶμαι, μᾶλλον ἢ ὀχούμενον φέρεσθαι. οὐ γὰρ μέτρα 49 J
 πρῶτον ἐγένετο, εἰδ' ὅπως εὐρέθη λόγος καὶ διαλέγεσθαι, οὐδὲ
 ποιητὰ γενόμενοι καὶ τὰ ὀνόματα οἷς δεῖ χρῆσθαι διέδηκαν, ἀλλ'
 ὄντων ὀνομάτων καὶ λόγου πεζοῦ χάριτος τινος ἕνεκα καὶ ψυχα- 25 85 D
 γωγίας ἢ τούτων ἐργάτις ὕστερον εἰσῆλθε ποιητικῆ. ὥστ' εἰ τὴν
 φύσιν τιμῶμεν, αὐτὴν τὴν τῶν θεῶν διάταξιν καὶ βούλησιν τι-
 μῶντες ἂν εἶμεν, καὶ εἰ τὸ πρότερον καὶ πρῆβύτερον καὶ κατ'
 αὐτοὺς ἄμεινον τοὺς ποιητὰς, τιμιώτερον ἂν ποιοῖμεν τῇ τοιαῦδε
 προσρήσει προσαγορεύοντες τοὺς ἅπαντα ταῦτα διαθέντας θεοὺς, 30
 ὥσπερ γε καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς ἀνευ μέτρων προσαγορεύοντες οὐκ

1 ἄνον ωι δυνατον C; ωι correctura genetivi; τέτακται ex εἰς ὅσον pendet
 (non ex ᾧ δὲ p. 353, 20) 2 τᾶλλα C 5 ἀγωνιζόμεθα C 6 ἔπεισι λόγος
 C 9 διηγήκαμεν S: διειρήκαμεν CDTU(at ei in ras. U¹?) 10 πότερ' C
 12 αὐτῶν] α|||των S¹ agnoscitur δὲ καὶ θεῶν D; Hom. γ 48 13 πάντας
 DU: πάντες C, πάντα ST τιμᾶς C 21 ἀνθρώπων C 24 καὶ C: om.
 SDUT δεῖ] δῆ T 25 ἕνεκα omissum add. S² mg. 27 τιμῶντες S (at μεν
 s. l. add. pr. m.) C αὐτὴν τὴν scripsi: τὴν αὐτὴν S¹CUT: τὴν αὐτῶν DS²
 28 εἰ abesse voluit Rsk.; at v. καὶ κατ' — ποιητὰς praedicatum: εἰ τὸ πρότερον
 καὶ πρῆβύτερον . . (ἔστι) καὶ . . ἄμεινον 29 ποιοῖμεν UT: ποιῶμεν SCD
 τῇ om. U 30 προσρήσει et διαθέντας C

αισχυνόμεθα. Ταῦτα οὐ τὸ τῶν ποιητῶν ἀτιμάζων γένος εἶπον 9
οὐδ' ἀφαιρούμενος ἦν ἔχει τάξιν, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν τῶν ἐκείνοις
συγκεκριρημένων ἀποδεικνύς ὅτι καὶ ταῦτα δικαίως ἂν προσνο-
μίζοιμεν ὡσπερ ἱερεῖα πρὸς τοῖς οὖσιν. καὶ εἰ τὸ κατὰ φύσιν
5 ἐφ' ὅτου ποτ' ἂν εἶπης μᾶλλον κεχαρισμένον τοῖς θεοῖς,
μᾶλλον ἂν ἐκ τῶν εἰκότων χαριζοίμεθα αὐτοῖς οὕτω τι-
μῶντες ἢ κείνως, καὶ μᾶλλον γ' ἂν ἡμᾶς οἱ θεοὶ τιμῶεν, εἰ τὰ
πρεσβεία ἀποδιδόιμεν τοῖς αὐτοῖς ὁσπερ ἐκείνοι, ἐπεὶ καὶ τὸ
μέτρον αὐτὸ τὴν μὲν εὐφημίαν τοῦ ὀνόματος τοῖς ποιηταῖς νέμει,
10 τῇ δὲ χρεῖα πολὺ μᾶλλον ἡμέτερόν ἐστιν. ἐκεῖ μὲν γὰρ τὸ ἔπος 10
86 D (ἢ τὸ) ἱαμβεῖον μετρεῖ μόνον, εἰ πληροῖ τὸν τόνον, ἐνταῦθα δὲ ὄλον
καταμετρεῖ τὸν λόγον καὶ διὰ παντὸς ὡς ἀληθῶς δέισιν, καὶ
ἀρχεται γε εὐθὺς ἐκ τοῦ ὀνόματος. οὔτε γὰρ ὑπερβαλεῖν οὐτ'
ἐνδοτέρω τῆς ἀξίας ἐλθεῖν ἐᾶ, ἀλλ' ἐκάστω τὸ γιγνόμενον ἀπο-
15 διδόναι κελεύει. ἔπειτα παρεμβαλεῖν οὐκ ἐᾶ περιττά, ὃ γελοῖόν
ἐστίν, εἴνεκα τοῦ μέτρου· ἔπειτα ἐπὶ τὰς περιόδους ἐλθὼν ἀπαι-
τεῖ τὸ αὐταρκές, ἀπάντων, οἶμαι, μέτρων χαλεπώτατον, καὶ ἐπὶ
πᾶσιν αὖ δὴ τοῦθ' ὃ προεῖπον (v. 12), εἰ τὰ σύμπαντα συμμετρίαν
ἔχει, καὶ τὸν σκοπὸν τὸν προταθέντα εἰ πεπλήρωκεν ἐπισκοπεῖ.
50 J 20 ὡσπερ οὖν τὰ κατ' ἀγορὰν μέτρα οἷς νομίζομεν ἐστίν, οἶμαι, 11
τοῦθ' ὃ καλεῖται, οὐ μέντοι τό γε τοῦ μέτρου τυγχάνειν παρὰ
τοῖς καπηλοῖς μάλιστ' ἂν φῆσαιμεν εἶναι, ὅτι χοίνικα καὶ κοτύλην
κέκτηνται, ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐστὶ τὰ καθ' ἕκαστα μέτρα, μᾶλλον
δὲ ὀνόματα ὡς εἰπεῖν μέτρον. τὸ δὲ ὄλον μέτρον, εἰς δὲ καὶ τού-
25 των δεῖ πολλάκις καὶ πρὸς δὲ πάντα ἀναφέρειν χρῆ περι παντὸς
πράγματος καὶ τὸ ὡς ἀληθῶς τοῦ παντὸς ἀξίον καὶ φέρον εἰς
ἀρετὴν, ἄλλο τι καὶ εἰδέναι καὶ ἔχειν φαῖμεν ἂν, οὕτω καὶ ἐνταῦ-
θα ἐστὶν τὰ μέτρα παρὰ τοῖς ποιηταῖς τὰ καθ' ἕκαστα, οἶμαι,
ταῦτα, οὐ μέντοι τό γε ὄλον μέτρον πρὸς αὐτοῖς. καὶ μάλιστα 12

1 ταῦτ' οὐ C, ταῦτα γ' οὐ U τὸ om. C 4 ὡς περὶ ἱερεῖα C
5 εἶπος UT 7 ἢ ἐκείνωσ SDUT καὶ μᾶλλον — 8 πρεσβεία ἀποδι(δοίμεν)
om. C 8 ὁσπερ Canter: ὡσπερ O 11 ἢ add. Rsk., τὸ Wil. ἱαμ-
βεῖον U a. ras.: ἰάμβιον SCDFU p. ras. τόνον] 'versum', diction Herodotea,
cf. Stein ad Herod. I 12 13 ὀνόματος] scriptoris ὑπερβάλλειν C
14 ἐνδοτέρω] ἢ ἀξία quasi terminus ad quem oratoris ars pervenire debet; quod
quae non fecerit, intus manserit; cf. Panath. I p. 319, 11 Ddf. εἶσω πίπτειν
16 ἐλθὼν CDU: ἐλθῶν ST 18 αὖ Ddf.: ἂν O δὴ om. C ὅπερ εἶπεν εἰς
συμετρίαν ἔχει C 19 προτεθέντα U (Baroc. 136) 20 οἷς νομίζομεν U:
οἷον νομίζομεν CDT, οἰονομίζονται S, at v s. l. add. S² 22 μάλιστ' ἂν Junt. :
μάλιστα O 23 κέκτηται S¹ 27 ἔχειν sic O 29 πρὸς scripsi: παρ' O; i. e.
πρὸς τοῖς καθ' ἕκαστα μέτροις

- οὐδ' ὀκνητέον διὰ τὴν τοῦ ὀνόματος εὐφημίαν, ὡς τῶν ποιητῶν
μόνων εἰδότην τὸ μέτρον τῶν λόγων. ἐνὶ γὰρ καὶ χωρὶς μέτρων 87 D
τῶν γε τοιούτων τυγχάνειν τοῦ μέτρου καὶ τὸνναντίον, ὥσπερ
ιατρὸν ἄνευ σταθμῶν καὶ μέτρων ἔνεστι τὸ δέον συλλογίσασθαι
καὶ αὖ τὸν τούτοις χρώμενον διαμαρτεῖν ἀπειρία τοῦ πράγματος 5
13 εἰς δ' δεῖ τῶν μέτρων. ἐγὼ δὲ οὐκ ἄγνοῶ μὲν, ὅπερ εἶπον, ὡς
πολὸν ῥᾶον δι' ὧδῆς ἢ λόγῳ ταῦτα ποιεῖν καὶ ὡς τοῖς ποιηταῖς
παρακεχώρηται τῶν τοιούτων ἀγωνισμάτων· εἰκότως. πολλὰ γὰρ
αὐτοῖς ὑπάρχει πλεονεκτήματα καὶ εἰσιν αὐτοκράτορες ὅ τι ἂν
βούλωνται ποιεῖν. ἡμῖν δὲ οὔτε ἀνοῖξαι πῖθον ὕμνων' οὐθ' ἄρμα 10
μουσαῖον' οὐθ' ὀλκιάδα μυριοφόρον' οὔτε νεφέλας... οὐ γούπας οὐδὲ
τῶν τοιούτων οὐδὲν ἔξεστιν εἰπεῖν, οὔτε θρασύνασθαι οὔτ' ἐπεμ-
βαλεῖν λόγον ἔξω τοῦ πράγματος, ἀλλ' ὡς ἀληθῶς δεῖ μένειν ἐν
τῷ μέτρῳ καὶ μεμνησθαι παρὰ πάντα ἑαυτοῦ, ὅλον ἐπὶ στρατείας 15
τὴν τάξιν φυλάττοντα. ὁμως δὲ πειρατέον τὴν γε πρόσρησιν
ἐκτελέσαι, ἄλλως τε καὶ ἀρχὴν ἀποπληροῦντας, ἐπειδήπερ ἐσόθη-
μεν, καὶ ἅμα διατρίβειν περὶ μέτρον διαλεγόμενους οὐ συμβαῖνόν
14 ἔστιν. εἶεν. σὲ γὰρ δὴ πᾶς τις ἐν παντὶ καιρῷ βοηθὸν καλεῖ,
Σάραπι· ὁδὸς λέξαι τὸν λόγον εὐμενῶς — πάντως οὐδὲν γε σοὶ ἀδύ-
νατον — ἀρχὴν τε ἦτις σοὶ φίλη πορίζειν, καὶ ὥσπερ τὰ πρῶτα 20 51 J
ἔδωκας, οὕτω καὶ τὰ δευτέρα εἰσακούσας γενοῦ. καὶ πάντα γὰρ
πανταχοῦ διὰ σοῦ τε καὶ διὰ σὲ ἡμῖν γίνεται ἃ μάλιστα ἂν ἡμῖν
γίνεσθαι βουλοίμεθα.
- 15 Ὅστις μὲν δὴ καὶ ἦντινα τὴν φύσιν ἔχων ἔστιν ὁ θεὸς ἱερεῦ- 88 D
σί τε καὶ λογιῶν Αἰγυπτίων παρεῖσθω λέγειν τε καὶ εἰδέναι, 25
δσων δὲ καὶ οἷων ἀγαθῶν αἴτιος ἀνθρώποις δείκνυται, ἀρκούν-
τως τ' ἂν ἐγκωμιάζοιμεν ὡς ἐν τῷ παρόντι λέγοντες καὶ ἅμα
καὶ τὴν φύσιν αὐτοῦ διὰ τῶν αὐτῶν τούτων ἔξεστιν ἐπισκοπεῖσθαι.
ἂν γὰρ ἃ δύναται τε καὶ διαδίδωσιν εἴπωμεν, καὶ τὸ ὅστις ἔστι

3 τυγχάνει C 4 ἱατρῶν S' C 5 καὶ αὐτὸν CD ἀπειρία || desinit C
6 δεῖ] δὴ T 10 δὲ οὔτ' U ἀνοῖξαι — ὕμνων] poetae incerti ἄρμα μον-
σαῖον] cf. ad. p. 177, 20 11 μυριοφόρον] cf. Schmid p. 181 lacunam indi-
cavi; et unicum οὐ (post οὔτα) molestum neque v. νεφέλας ab oratoribus aliena;
e. g. οὔτε νεφέλας (στρατόν (Pind. P. VI 11), οὐχ ἱππαλεκτρύνας, οὐ τραγελά-
φους), οὐ γούπας (cf. Aristoph. ran. 937) 12 θρασύνασθαι ST: θρασύνεσθαι
DU 14 πάντας D 17 συμβαῖνόν] sc. τῷ τὴν πρόσρησιν ἐκτελέσαι
18 ἐν — βοηθόν] cf. p. 346, 25 20 ἀρχὴν κτέ.] i. e. ἀρχὴν τε (πόριξε) ἦτις
σοὶ φίλη πορίζει, nota dicendi brevitate (Kaibel); ἀρχὴν dicit ipsa haec verba;
πρῶτα § 1—13, δευτέρα laudes Serapidis § 15 sqq. 24 τὴν om. U 27 τ' SD:
γ' UT 29 τε] τισ Baroc. 136 (prob. Ddf.) [δια]δίδωσιν Kaibel, fort. recte

καὶ ἦντινα ἔχει τὴν φύσιν σχεδὸν εἰρήκαμεν. οὐ γὰρ ἄλλοιὸς ἐστὶν ἢ οἶος ἐκ τῶν ἔργων ἐπιφαίνεται καὶ δεῖκνυται. τίνα οὖν ἔργα 16 Σαράπιδος; οὐκ ἀνθρωπείας μοι δοκεῖ δεῖσθαι τοῦτ' ἐτι τῆς ἀποκρίσεως. ἀλλ' Ὅμηρος (μὲν) δέκα γλώττας καὶ δέκα στόματα 5 οὐκ ἂν φησιν οἶος τε εἶναι λαβῶν τὸν τῶν νεῶν ἀρίθμὸν εἰπεῖν δσα τοῖς Ἀχαιοῖς εἶποντο, εἰ μὴ αἱ Μοῦσαι εἴποιεν αὐτῷ καὶ ἠγήσαιντο τοῦ λόγον· ἐμοὶ δὲ τὰ τοῦ μεγίστου τῶν Θεῶν ἔργα τε καὶ δῶρα εἰς ἀνθρώπους ἀεὶ τελούμενα ἢ που σφόδρα ἀμύχανον ἀπάντων ἀνθρώπων στόματα καὶ πᾶσαν δση ἀνθρωπίνῃ φωνῇ 10 κτησαμένῳ, εἰ μὴ Θεοὶ τινες ὡς ἀληθῶς ἠγεμόνες τῷ λόγῳ γένοιτο. καὶ δὴ Θεοὶ μὲν κεκλήσθων αἴθρις, τὰ δὲ ἔργα τοῦ Θεοῦ λέγωμεν — βούλεται γὰρ καὶ δίδωσι λέγειν αὐτός· οἷς δὲ τῶν ἀνθρώπων βίος διοικεῖται καὶ σφίζεται, ταῦτά ἐστιν ἔργα Σαράπιδος. ἀρκτέον δὲ φασιν ἐξ ἀρχῆς. Τρία ταῦτα ἐπὶ παντός ἀν- 17 15 θρώπου θεωρεῖται καὶ συνέχει τὸν βίον, ψυχὴ, σῶμα, δσα τούτων ἐκτός εἰς χρεῖαν ἔρχεται. τούτοις δὴ πᾶσιν ἐφέστηκεν οὗτος ὁ Θεός, ἐξ ἀρχῆς τε ἡμᾶς ἄγων εἰς φῶς καὶ τὴν ἑαυτοῦ ἀρχὴν καὶ 89 D γενομένοις ὅπως ἕκαστα ὑπάρξει προνοούμενος, τὴν μὲν ψυχὴν σοφίᾳ κοσμῶν [ἡμῶν], ἢ μόνῃ τὴν πρὸς Θεοῦ συγγένειαν ἀνθρώ- 52 J 20 ποῖς δεῖκνυσι καὶ ἢ τῶν ἄλλων θνητῶν [ἢ ζώων] διαφέρομεν, ἢ Θεῶν τε αὐτῶν ἔννοιαν ἔδωκεν ἀνθρώποις καὶ ἱερὰ καὶ τελετὰς καὶ τιμὰς πᾶσας εὔρεν, ἐτι δὲ νόμους καὶ πολιτείαν καὶ μηχανήματα πάντα καὶ τέχνας πᾶσας ἐδίδαξε καὶ κατεστήσατο, καὶ ψευδοῦς καὶ ἀληθοῦς ἔδωκε διάγνωσιν, ὡς δ' εἶπεῖν, ἐποίησε τὸν βίον. 25 τὴν μὲν δὴ ψυχὴν, ὅπερ εἶπον (V. 19), σοφίᾳ καθαίρων, τὸ δὲ σῶμα 18 ὑγίειαν διδοὺς σφίζει, ἧς χωρὶς οὔτε τοῖς τῆς ψυχῆς ἀγαθοῖς χρῆσθαι οὐτ' ἄλλης οὐδεμιᾶς εὐτυχίας ἀπολαύειν ἐστι. τοσαύτην δ' ἔχει δύναμιν καὶ τιμὴν παρὰ Θεοῖς καὶ ἀνθρώποις ὥστε ἐκ

1 καὶ] καὶ τὸ S (Baroc. 136) 2 οἶον D ἐπιφαίνεται scripsi: ἐπιφα-
νει O οὖν] γοῦν D 4 μὲν add. Rsk. 5 φησιν] Hom. B 489. 491; cf.
p. 376, 7 12 λέγωμεν UT: λέγομεν SD αὐτός· οἷς Rsk.: αὐτοῖς οἷς O; cf.
p. 361, 20 14 φασιν] cf. Plat. Tim. 29 B. 48 B Τρία κτέ.] per totam
orationem provinciae cum aliorum deorum tum Osiridis in unum Serapidem
collatae (cf. Drexler, Wochenschr. f. kl. Phil. 1886, 1464) 19 ἡμῶν secl. Jebb.
cf. v. 25 (Schwarz, Zschr. f. d. st. Gymn. 1885, 331) ἡμῶν. ο ο ἢ T, lineolae in
ras. vi vel vii litt. ἢ μόνῃ — 24 βίον] invertit Plat. Prot. 322 AB; cf. ad
p. 344, 7 μόνῃ omissum add. S² mg. 20 ἢ ζώων seclusi; cf. p. 343, 7. 14
22 εὔρεν SDU²: εὔρεῖν U¹T δὲ καὶ νόμους καὶ D 24 ἐποίησε <βιωτὸν>
τὸν Rsk.² 26 ἧς χωρὶς κτέ.] cf. Arip. Phr. Pl. G. III p. 597 B.⁴ (Kaibel) 28 ὥστε
ἐκ μὲν θεῶν τε.] Ἠλιος Σάραπις (ad p. 359, 21; Plut. Is. et Os. c. 52; Plew, de
Sarap. p. 28 sq.; Head H.N. 720; at cf. etiam de Osiride Plut. l. c. [B]); inde
p. 358, 3 οὗς — προλήτῃ 'caeci' intellegendi

μὲν θεῶν οἴκων οὐδὲ ἐξέρχεται, οὐ πρότερόν γε ἢ ἄστρα τε ἐξ
 οὐρανοῦ καὶ αὐτὸς (δ) οὐρανόσ ἐξέλθοι ποί' ἂν τῆς αὐτοῦ χώρας,
 ἀνθρώπων δὲ οὐς ἂν προλήπῃ ζῶντες οἰκτείρονται μᾶλλον ἢ τε-
 λευτήσαντες. μόνος δὲ ὁμοίως μὲν βασιλεῦσιν, ὁμοίως δὲ ἰδιώταις
 τίμιος, ὁμοίως δὲ σοφοῖς καὶ φράυλοις, καὶ μεγάλοις καὶ ἐλάττωσι, 5
 καὶ καλῶς καὶ τούναντιον πράττουσιν, τοῖς μὲν τῆς ὑπαρχούσης
 εὐδαιμονίας δῆσι διδοῦς, τοῖς δὲ ἀντι τῶν ἄλλων δυσχερῶν
 μόνος γιγνόμενος. τὴν δ' αὖ μεθ' ὑγίειαν περισπούδαστον ἀν-
 θρώποις χρημάτων κτήσιν καὶ ταύτην Σάραπις δίδωσιν ἀνευ πο-
 19 λέμων καὶ μάχης καὶ κινδύνων. οὕτω διὰ παντός ἡμῖν εἰσι τοῦ 10
 βίου καὶ οὐδεμίαν ἀργὸς χώρα παρεῖθῃ τῷ θεῷ τούτῳ, ἀλλὰ μεθ'
 20 ὧν ἀνθρώπων δεῖ † νοεῖν, πάνθ' οὗτος ἐξετάζει καὶ κατὰ πᾶν μέρος
 ἐργασίαν ἔχει, ἀπὸ τῆς ψυχῆς ἀρξάμενος καὶ τελευτῶν εἰς τὰς
 20 ἔξωθεν εὐπορίας. καὶ πεποίηκεν ἡμῖν οἶον ἀρμονίαν τὸν βίον καὶ
 συνήψε ταῖς δωρεαῖς, σοφίας ἐρᾶν δι' ὑγίειας ποιήσας, ὑγίειαν 15
 δὲ ἡδίω σὺν εὐπορίᾳ καταστήσας, τῷ δὲ μέσῳ τὰ ἄκρα οἶον γόμ-
 φῳ συλλαβῶν καὶ βεβαιωσάμενος, τῇ ὑγίειᾳ τὰ τῆς ψυχῆς ἀγαθὰ
 καὶ τὴν τῶν ὄντων δῆσι. πῶς οὖν οὐ τοῦτον ἀνακηρύττειν χρῆ
 ἐν πανηγύρεσσι τε καὶ πάσαις ἡμέραις κηδεμόνα καὶ σωτήρα πάν- 58 J
 21 των ἀνθρώπων αὐτάραχῃ θεόν; Καὶ μὴν καὶ τὰ ὅλα γε τοῦ βίου 20
 μέτρα συνέχων ἀνθρώποις καὶ ταμίᾳς ὧν τοῦ βιωσίμου, κατὰ
 τοῦτ' ἂν δικαίως ἅπαντα περιεληφῆναι νομίζοιτο καὶ πάντα οἶον
 κυβερνᾶν ἡμῶν τὸν βίον. οἱ μὲν δὴ τῆς μεγάλης πρὸς Αἰγύπτῳ
 πόλεως πολῖται καὶ ἓνα τοῦτον ἀνακαλοῦσι Δία, ὅτι οὐκ ἀπολέ- 25 91 D
 22 πληρώκε. τῶν μὲν γὰρ ἄλλων θεῶν διήρηται αἱ δυνάμεις τε
 καὶ τιμαί, καὶ ἄλλους ἐπ' ἄλλα ἀνθρώποι καλοῦσιν, ὁ δὲ
 ὡσπερ κορυφαῖος πάντων ἀρχὰς καὶ πέρατα ἔχει. μόνος δὲ καὶ
 ἐτοιμὸς τῷ τινος δεομένῳ τοῦτ' ἐπιτελεῖν· ὥστε καὶ ἀνθρώποι

2 ὁ addidi αὐτοῦ SD 3 προλήπῃ T 8 μεθ' ὑγίειαν] alludit ad
 scolion PLG. III p. 645 n. 8 B.⁴ 9 χρημάτων κτήσιν] Serapis est Πλούτων
 Plut. l. c. 27; Euseb. pr. ev. IV 23 (e Porphyrio) 10 ἡμῖν εἰσι S⁴U: ἡμῖν εὐμενῆς
 ἐστὶ DS² mg., εὐμενῆς ἐστὶν ἡμῖν TU¹ mg. c. γρ.; cf. v. 25, p. 355, 12 11 παρεῖθῃ
 UT: παρὰ S, om. D 12 νοεῖν] corruptum, expecto ζῆν καὶ φρονεῖν
 13 ἐργασίαν scripsi: εὐργεσίαν O; oppositum ἀργὸς v. 11; cf. p. 361, 10 al.
 ἀπὸ — 14 εὐπορίας] cf. Plat. Alc. 104 A 15 σοφίας (μὲν) ἐρᾶν Canter
 20 ἀνθρώπων om. U (Monac. 432) 23 τῆς — πολῖται] Alexandrini, cf. p. 362, 4;
 Ζεὺς Σάραπις, cf. ad. p. 359, 21 et quae conguessit Drexler l. c. 1435 sqq.
 26 γὰρ D: γὰρ οὖν SUT 27 καὶ (αἱ) τιμαί Rsk. ἀνθρώποι legi: ἀνθρω-
 ποι O; item v. 29 28 κορυφαῖος — ἔχει] cf. p. 346, 27 sqq.; omnino ad § 21
 sqq. cf. or. XLIII § 23 sqq. 29 τοῦτ' ἐπιτελεῖν scripsi: τοῦτον καλεῖν O;
 τοῦτ' ad τινος redit; cf. Kavvadias, Fouill. d' Épidaure n. 1, 13 (SGDI. 3339)

περὶ μὲν τῶν ἄλλων οὐ κατὰ τὰ αὐτὰ φέρονται, ἀλλὰ τιμῶσιν
 ἄλλοι ἄλλους θεούς, τοῦτον δὲ μόνον πάντες ὁμοίως τοῖς σφετέ-
 ροις νομίζουσιν. διὰ γὰρ τὸ τὰς πάντων ἔχει δυνάμεις οἱ μὲν 23
 ἀντὶ πάντων τοῦτον θεραπεύουσιν, οἱ δὲ οἷς νομίζουσιν ἐφ'
 5 ὅπωσιν καὶ τοῦτον προσνομίζουσιν ὡς κοινὸν ἀπάσης ὄντα τῆς
 γῆς ἕξαιρετον. οὐ μόνον δὲ τὰς ἐν τῇ γῆ πάσας ἔχει δυνάμεις
 92 D οὗτος εἰς ὧν καθ' ἐκάστην, οὐδ' ὥσπερ ἄλλος ἄλλη τέτακται
 θεός, οὐδὲ κατὰ τὸν Ὀμήρου (O 187 sqq.) κληρὸν † τριῶν μοῖραν
 ἔλαχε λαβῶν, ὡς τὸν Δία καὶ τὸν Ποσειδῶ καὶ τὸν Πλούτωνα
 10 ἐκεῖνος ἔφη διαλαχεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐν Θαλάττῃ μέγας οὗτος ὁ θεός —
 καὶ δλκάδες καὶ τριήρεις ὑπὸ τούτῳ κυβερνῶνται — καὶ ἐν αἰθέρι
 καὶ νεφέλαις, . . . ἐκείνῳ μέλειν γῆς καὶ Θαλάττης Ἀνάγκης λόγος
 αἰρεῖ. Ὀμηρος μὲν οὖν ἔφη (O 193) τὴν γῆν ἐπικκοῖνον λελεῖφθαι 24
 καὶ τὸν Ὀλυμπον τοῖς θεοῖς, ὁ δὲ γῆς τε κληροῦχος αὐτὸς διαφέ-
 15 ρων καὶ τῶν ἰδίων αὖ τῶν ἄλλων μερῶν κοινωανὸς ἐκάστῳ προσ-
 φαίνεται, πάντα αὐτὸς εἰς ὧν, ἅπασιν εἰς ταῦτον δυνάμενος,
 πάσας πράξεις καὶ πάσας εὐπορίας ἐν ἅπασιν καιροῖς καὶ τόποις
 54 J συγκατεργαζόμενος, γῆς καὶ Θαλάττης, φαῖεν ἂν ποιηταί, κλητίδας
 98 D ἔχων, ἐπεὶ καὶ μετὰ τὴν ἀναγκαίαν τοῦ βίου τελευτὴν ἔτι οὗτος
 20 ἀρχῶν ἀνθρώποις μένει. καὶ παρὰ τοῦτον δεῖ βαδίζειν παρ' 25
 αὐτοῦ, τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον οἴκοθεν οἴκαδε, ὡς αὐτόν. χώρους
 τε ὁ διαιρῶν ἐκάστοις οὗτός ἐστιν πρὸς ἀξίαν τῆς ἐν τῇ γῆ δι-
 αίτης καὶ δικαστῆς τῶν ὕστερον γιγνομένων, ἡμέρας μὲν τὰ ὑπὲρ

5 κοινὸν ὄντα τῆς πάσης γῆς U 8 θεῶν U κατὰ τῶν — κληρὸν S¹,
 κατὰ τῶν — κληρὸν D τριῶν μοῖραν] corrupta; aut (τῶν) τριῶν aut, quod
 Wil., τριῶν delendum 9 ὡς τὸν T: ὡς καὶ τὸν SDU 10 ἐν Θαλάττῃ] cf.
 § 29. 33; in titulis *Iovi Optimo* [*Maximo*] *Neptuno Serapidi*] CIL. VIII 1002,
Sarapidi Neptuno CIL. III 3637; plura Drexler, d. aegypt. Gottheiten in
 d. Donauländern p. 140 sqq. 11 καὶ ἐν — νεφέλαις] Iovis regnum, Hom. O
 192 Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρὸν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν; Plutonis regnum
 § 25 12 lacunam indicavi; (ὥστε ἀληθῶς) proposuit Kaibel μέλειν U (v add.,
 ut vid., postea pr. m.): μέλει T, μέλλει SD ἀνάγκησ DUS²: ἀνάγκη S¹T;
 cf. Emped. v. 369 St. ἔστιν Ἀνάγκης ὄμμα, Plat. Tim. 48 A 13 αἰρεῖ U: αἰρεῖ
 SDT 15 αὖ τῶν] αὐτῶν SD 16 alterum εἰς] εἰς U¹T 18. 19 κλητίδας ἔχων
 UT: κλητίδα θεῶν SD; cf. Pind. P. VIII 3 βουλιᾶν τε καὶ πολέμων ἔχοισα κλαίidas
 al. 20 παρὰ τοῦτον] 'illius a latere'; ψυχοπομπός est (p. 360, 2; Ἐρμάνουβις?
 Pauly-Wissowa R.-E. I 2646, Wiedemann, Herodots 2. Buch p. 287; Head l. c.)
 21 οἴκοθεν οἴκαδε] cf. p. 205, 12 (p. 137, 20); Pind. O. VI 99 (schol. παροιμία).
 VII 4 ὡς αὐτόν] Iulian. or. IV p. 175, 23 H. εἰς Ζεὺς, εἰς Ἀιδης, εἰς Ἥλιός
 ἐστι Σάραπις χώρους — διαιρῶν] ita non Aegypti, sed Graeci in mysteriis
 (Dieterich, Nekyia p. 72 sqq.) 22 ἀξίαν Junt.: ἀξίαν O 23 δικαστῆς Schwarz
 l. c.: δικησ τῆσ O ἡμέρας — κρίσεις] Osiris Aegyptiorum Sol et iudex in-
 ferorum, cf. ad v. 21. p. 358, 9 et p. 357, 14

γῆς ἐπιών, νυκτὸς δὲ τὰς ἀθεάτους ζῶσιν κρίσεις ποιούμενος,
 σωτὴρ αὐτὸς καὶ ψυχοπομπός, ἄγων εἰς φῶς καὶ πάλιν δεχόμενος,
 26 πανταχῆ πάντας περιέχων. εἰ δὲ του Θεῶν, καὶ Σαράπιδος
 μνησθεῖς ἀνὴρ εὐθυμίας ἅμα καὶ δέους ἐμπίπλαται· φιλανθρω-
 πότατος γὰρ Θεῶν καὶ φροβερώτατος ὁ αὐτός, τὸν λυσιτελεῖν φρόβον 5
 ἀνθρώποις ἔχων, ὅπως μῆτε ποιήσουσιν μῆτε πείσσονται κακῶς
 ἀλλήλους μηδ' ὑπ' ἀλλήλων. πρὸς δ' οὖν τὸν ἔλεον μᾶλλον τέ-
 τραπται καὶ ὅπερ εἶπε περὶ πάντων τῶν Θεῶν Ὅμηρος (I 497),
 στρεπτοὺς εἶναι καὶ παραιτητοὺς, μάλιστα οὗτος βεβαιοῖ· τοσαύ-
 27 τας στρέφεται στροφὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν αἰεὶ δεομένων. καὶ 10
 τοίνυν καὶ Θυσιδῶν μόνῳ τούτῳ Θεῷ διαφερόντως κοινωνοῦσιν 94 D
 ἄνθρωποι τὴν ἀκριβῆ κοινωνίαν, καλοῦντές τε ἐφ' ἐστίαν καὶ
 προιστάμενοι δαιτυμόνα αὐτὸν καὶ ἐστιάτορα, ὥστε ἄλλων ἄλλους
 ἐράνους πληροῦντων κοινὸς ἀπάντων ἐράνων οὗτός ἐστι πληρωτής,
 συμποσιάρχου τάξιν ἔχων τοῖς αἰεὶ κατ' αὐτὸν συλλεγομένοις. ὥσπερ 15
 Ὅμηρος ἔφη (γ 62) τὴν Ἀθηνᾶν αὐτὴν ἅμα σπένδειν τε καὶ τελεῖν
 ἕκαστα, αὐτὸς ὢν δμῶσπονδός τε καὶ ὁ τὰς σπονδὰς δεχόμενος,
 ἐπὶ κῶμόν τε ἀφικνούμενος καὶ καλῶν ὡς αὐτὸν κωμαστάς, οἱ
 χορεύοντες ὑπ' αὐτῷ τὴν ἀδεᾶ κακῶν χορεύειν, ἅμα τοῖς στεφάνοις
 τὴν ἀγαθὴν εὐθυμίαν οἴκαδε εἰσενεγκάμενοι τὴν δευτέραν ἀποδι- 20
 28 δάσιν (στροφήν) ἐπικαλεσάμενοι. παραπλησίᾳ δὲ καὶ ἡ κατὰ τὰ
 ἄλλα πρὸς αὐτὸν κοινωνία, ὁμοτίμων πρὸς ὁμοτίμον, οἷον ἐμπό- 55 J
 ρων καὶ ναυκλήρων, οὐ μόνον δεκάτας ἀναγόντων, ἀλλὰ καὶ μερι-
 τὴν ἐξ ἴσου ποιουμένων, ὡς πρὸς συνέμπορον καὶ κοινωνόν τῶν
 διὰ μέσου πάντων· ἐπὶ τοσοῦτον ἀνθρώποις ἐγκαταμείμικται. 25 95 D
 29 οὗτός ἐστιν ὁ τῷ ὄντι ταμίας ἀνέμων πολὺ μᾶλλον ἢ ὁ νησιώτης,
 ὃν Ὅμηρος ἐποίησεν, οὗτος κύριος ἡμῶν πανέμεν(αι) ἢ δ' ὀρνύμεν
 ὃν κ' ἐθέλησιν' (κ 22)· οὗτος ὕδωρ ἀνῆκε πότιμον ἐν μέσῳ θα-

3 του TS² U (at ισ s. l. pr. m.): τισ S¹ D 4 μνησθεῖς Rsk.: μνησθῆ O
 5 ὁ αὐτός Baroc. 136: αὐτὸς O 6 ποιήσουσι UT: ποιήσωσιν SD(-σι) πείσσων-
 ται S 11 θεῶν om. U 12 ἄνθρωποι legi: ἄνθρωποι O τε UTS²: δὲ S¹,
 δὲ τε D 13 αὐτῶν T, αὐτὸν U, at ὦν s. l. add. pr. m.; cf. Plat. Tim. init.
 14 πληροῦντων ἐράνωσ U 15 κατὰ ταυτὸν D 18 αὐτὸν O 19 ἀδεᾶ
 κακῶν] quae saltantibus non noceat (non lasciva), cf. p. 251, 25; dictio audax
 fort. poetae 21 στροφήν addidi (cf. or. XXXVI § 36 LI § 17), spatium v litt.
 liberum relictum S (cf. ad p. 78, 9): sine lacuna DUT; prior feriarum pars (quasi
 strophæ) saltatio (homines apud deum), altera (antistrophæ) caena Serapica (Ter-
 tull. apolog. 39; deus quod homines) 22 ὁμοτίμων scripsi: ὁμοτίμος οὐ
 O; ou primitus correctio 24 ὡς πρὸς scripsi: ὥσπερ O συνέμπορον Rsk.:
 οὖν ἔμπορον O 27 πανέμεναι Hom.: πανέμεν O 28 κε θέλησιν DU
 ὕδωρ ἀνῆκε πότιμον] cf. or. XXXVI § 10

λάττη, οὗτος κειμένους ἀνέστησεν, οὗτος περισπούδαστον ἡλίον
 φῶς τοῖς θεαταῖς ἔδειξεν, ὧν ἱεραὶ θῆκαι βίβλων ἱερῶν ἀπείρους
 ἀριθμούς ἔχουσιν. μεσαὶ δὲ ἀγοραί, φασί, καὶ λιμένες καὶ τὰ 30
 ἐδρῦχωρα τῶν πόλεων τῶν καθ' ἕκαστα ἐξηγουμένων. ἐμοὶ δ'
 5 ἐγγχειροῦντι λέγειν ἀπέραντον ἡμερῶν πλήθος ἐπιρροῦν ἐτέλεστον
 ὁμοίως ἔξει τὸν κατάλογον. οὐδὲ γὰρ ἔστηκεν αὐτοῦ τὰ ἔργα οὐδὲ
 τοσαῦτά ἐστιν ὅποσα γέγονεν, ἀλλ' ἐφ' ἡμέρα καὶ νυκτὶ πρόσει-
 σιν ἄλλα ἐπ' ἄλλοις. καὶ ὡσπερ τοῦ παντὸς αἰῶνος καθ' ἡμέραν
 ἐκάστην προϊόντος οὐκ ἔστιν εἰπεῖν τὸ ἀπανηλωμένον, ἀλλ' αἰεὶ
 10 τὸ ἴσον λείπεται, οὕτως οὐδ' ὧν ὁ θεὸς ἔργων ἐργάζεται οὐκ
 ἔνεστιν εἰπεῖν πότερ' ἂ εἰλήφαμέν ἐστι τὰ πλείω ἢ τὰ μέλλοντα
 ἔσεσθαι· τοσαῦτα γίνεταί. εἰ δὴ τις οὖν ταῦτα καταλέγειν ἐπι- 31
 χειροῖ, τὰ ἐκφεύγοντα διώξεται, οἷον οἱ τὰ τῶν ποταμῶν ζεύ-
 ματα κατόπιν διώκοντες, καὶ ὁμοιον ποιήσει ὡσπερ ἂν εἰ πάντα
 15 τὸν αἰῶνα ἀξιοίη ζῆν· (τοῦ) παντὸς γὰρ αὐτῷ δεήσει. ἀλλὰ ταῦ-
 τα μὲν ἀνά χρόνους ἄλλα ἄλλοι βοήσονται, οἱ μὲν ἐν σφίσι αὐ-
 τοῖς, οἱ δὲ ἐν ἑτέροις ὄρωντες γινόμενα. καὶ ἡμῖν ἤδη προει-
 ρήσθω κοινῷ λόγῳ ὡσπερ ἐν σποδῶν ἀπαγγελίᾳ· πάντως οὐ
 δέος μὴ ψευδόμεθα. Ὁ δ' οὖν ὑπεθέμεθα ἐν ἀρχῇ (p. 357, 12), 32
 20 διὰ πάντων δεικνύται, οἷς τὸ ἀνθρώπειον φῦλον ἄγεται, ταῦτ'
 εἶναι ἔργα Σαράπιδος, καὶ μηδέποτε ἐκφεύγειν ἡμᾶς τὸ τούτου
 κράτος, ἀλλὰ καὶ (νῦν) σῶς εἶναι καὶ ὕστερον εἶναι τὴν παρά τούτου
 56 J πρόνοιαν. προσέστηκε δὲ καὶ πάντων ζῴων γενέσεως καὶ τροφῆς, καὶ
 πολλὰ τῶν ἱερῶν θρημμάτων ὡσπερ ἀνθρώποι πρὸς τούτου δι-
 25 αιτᾶται. οὗτος ἄγει Νεῖλον ὧρα θέρους, οὗτος χειμῶνος ἀνακα-
 λεῖ, οὗτος δύο καὶ τετταράκοντα ἱερὰ κατ' Αἴγυπτον, οὗτος πάν-
 97 D τας τοὺς ἐν τῇ γῇ νεὼς συνέχει τε καὶ κοσμεῖ, φύλαξ τῶν φανερῶν

1 οὗτος περισπούδαστον κτέ.] studia astronomica pontificum (ἱεραὶ θῆκαι)
 Aegyptiorum significat: effecit deus (qui Sol) ut studio solis vacarent (περισπού-
 δαστον) 3 ἀγοραὶ δὲ μεσαὶ D φασί] Arat. ph. 2 sq., cf. p. 346, 4 4 fort.
 τῶν (τὰ) καθ' 6 ἔστηκεν SU: ἔστη DT 7 πρόσεισιν S a. ras. T: πρόσεισιν
 D, πρόσεισιν US p. ras. 12 γίνεταί O 13 ἐκφεύγοντα διώξεται] proverbium,
 cf. Panath. I 200, 8 τῷ λόγῳ ὡς ἔρ' οὐ τὰ φεύγοντα διώκουσιν; Callim. ep. 31, 5
 (Paroemiogr. Gr. I 345 ad ἀκίχτητα διώκεις) 14 ἂν om. U 15 τοῦ add.
 Rsk.², cf. p. 339, 8 18 σποδῶν U¹T ἀπαγγελίᾳ Canter: ἐπαγγελία
 O(-α D) 22 νῦν addidi σῶς εἶναι scripsi: σώζειν O; 'quod et nunc et post
 mortem salvi sumus, eius est providentia' 23 προσέστηκε — 25 διαίτᾶται] cf.
 Wiedemann l. c. p. 272 sqq. δὲ om. S sic 25 ἄγει] αἴρει ci. Schwarz l. c.
 p. 332, inutiliter; cf. ad p. 302, 6 χειμῶνος Canter: χειμῶνας O 26 δύο καὶ
 τετταράκοντα ἱερὰ] ita ut numerus numero νομῶν Aegypti respondeat (cf.
 Wiedemann l. c. p. 584); erant Osiridis proprie

καὶ τῶν ἀπορρήτων, ἡγεμῶν ἀνθρώπων καὶ δαιμόνων. καὶ ἡμῶν ἤδη μεταστρέφει τὸν λόγον πρὸς αὐτόν, καὶ προσειποῦσιν ὄρα καταπαύειν.

- 33 Ω τὴν καλλίστην ὧν ἐφορᾶς κατέχων πόλιν, ἢ σοι τὴν δι' ἔτους πανήγυριν πλήροϊ, ᾧ κοινὸν ἅπασιν ἀνθρώποις φῶς, ἡμῖν 5 τε δὴ πρῶην περιφανῶς γενόμενος, ὅτε ἐπιρρεοῦσης τῆς θαλάττης καὶ πολλῆς πάντοθεν αἰρομένης καὶ οὐδενὸς ὄρωμένου πλήν τοῦ μέλλοντος καὶ σχεδὸν ἤδη παρόντος δλέθρου χεῖρα ἀντάρας οὐρανό- νον τε κεκρυμμένον ἐξέφηνας καὶ γῆν ἔδωκας ἰδεῖν καὶ προσορμί- 34 σασθαι, τοσοῦτον παρ' ἐλπίδα ὥστ' οὐδ' ἐπιβάσι πίστις ἦν. τού- 10 των τε δὴ σοι πολλὴ χάρις, ᾧ πολυτίμητε, καὶ τὰ νῦν μὴ πρόες με, ἀλλ' ἀνάσωσον βεβαίως, τὸν τε ὕμνον τόνδε ὡς ἐν τοιοῦτοις πεποιημένον προσοῦ φαιδρῶς, χαριστήριον μὲν ἐκείνων τῶν ἐμ- προσθεν, ἐκετηρίαν δὲ καὶ παρακλήσιν περὶ τῶν μελλόντων, ἡδίω καὶ βελτίω τῶν παρόντων γενέσθαι. 15

XLVI.

(3) ΙΣΘΜΙΚΟΣ ΕΙΣ ΠΟΣΕΙΔΩΝΑ.

Ἐπειδὴ τῆς γε Ὀλυμπικῆς πανηγύρεως ἀπελείφθην, τύχη τινὶ ἀδυνάτως ἔχων κατὰ τὸ σῶμα συμμετασχεῖν ὑμῖν τῶν γιγνομένων, κινδύνου τε εἰς ἔσχατον ἐλθῶν ἐκ τοῦ τότε μοι συμπεσόντος νοσή- ματος, Διὸς γε Σωτήρος τυχῶν καὶ Ποσειδῶνος ἀδελφοῦ Διὸς Ἀσφαλλίου, καὶ τινος ὁλον λιμένος τῆς τε παρουσίας ταύτης ὑγείας 20 τε καὶ σωτηρίας λαβόμενος καὶ τῆς διατριβῆς τῆς μεθ' ὑμῶν, 2 πρὸς δὲ καὶ λόγου διαγγελθέντος ἐπὶ τούτῳ τοιοῦτου τινός, ὡς

Oratio XLVI: libri SDUT = 0

2 αὐτόν S¹DU προσειποῦσιν] οὐ in ras. corr. et v add. S² 4 ὧν — πόλιν] Hom. Γ 277 (Ἥλιος i. e. Σάραπης); Iulian. ep. 51 init. (de Alexandria) πολιοῦχον θεοῦ... Σαράπιδος; Eupol. frg. 290 K. ᾧ καλλίστη πόλι πασῶν, ὅσας Κλέων ἐφορᾶ confert Kaibel 5 πανήγυριν] cf. ad or. II § 48 8 ἀν- αἴρας S 11 πρόες Canter: πρόη 13 φαιδρῶ S. — Subscr. εἰς τὸν σάραπιν ST

Tit. Ἰσθμικός εἰς ποσειδῶνα UT, Ἰσθμικός S; om. D; cf. p. 363, 15 16 ἐπει- δὴ] apodosis 363, 7 ἔγνω post τινὶ eras. δὲ S 17 κατὰ omissum add. D¹ mg. 20 ὑγείας DU 22 τούτῳ UT: τούτου SD

ἀρα ἐπόθουν τινὲς τὴν ἐμὴν παρουσίαν, — καὶ τούτων οἱ
 ἐμφανεστάτοι —, οὐδὲ ἐμὲ τοσοῦτον, ὡς γε ἐγὼ νομίζω, οὐδὲ
 διὰ τοὺς λόγους τοὺς ἐμούς, ἀλλ' ἐνδεικνύμενοι τό τε γενναῖον
 5 τιμὴν τε καὶ εὐνοίαν ὀπόσοις ὁ βίος ἐν τούτοις, ὅφ' ὦν καὶ πρό-
 τερον ἡσθέντας πολλάκις ἑαυτοὺς μέμνηται καὶ ἡδίους γενομένους
 ἐν ταῖς κοιναῖς τῶν Ἑλλήνων πανηγύρεσιν, ἔγνω μὴ ὀκητέον
 εἶναι μοι διὰ ταῦτα παρελθεῖν εἰς ὑμᾶς, ἀλλ' ἅμα ἐν τῷ αὐτῷ
 90 D 10 ἀποτιστέον διπλὴν ἔκτισιν δυοῖν ἀδελφοῖν, τὴν μὲν προτέραν τε
 18 J καὶ πρεσβυτέραν καὶ τρόπον τινὰ εἰωθυῖαν, τὴν δὲ νῦν ἀρξέσθαι
 μέλλουσαν. εἶναι γὰρ οὐδὲ εὐαγὲς ἴσως ἐμὲ πανταχοῦ τοῦ θεοῦ 3
 μεμνημένον καὶ σχεδὸν τῆς πλείστης μοι διατριβῆς τῶν λόγων
 περὶ ταῦτα οὐσης παρεωρακέναι δοκεῖν τὸν ἀπὸ τῶν λόγων ἔρανον
 15 πρὸς μόνον θεῶν τούτων, καὶ μηδένα εἶναι λόγον ἐπάνυμον ἐμὸν
 μήτε τοῦ θεοῦ αὐτοῦ μήτε τοῦ τόπου τούτου ἐν ᾧ νῦν ἐσμέν, ἀλλ'
 ὀλιγωρησθαι πρᾶγμα τηλικούτον· ὑπὲρ οὗ καλῶς ἂν ἔχειν ἴσως
 καὶ ἐξιλάσασθαι μοι τὸν θεὸν [πρότερον] καὶ ἐξευμενίσασθαι, τῶν
 μὲν πρότερον συγγνώμην ἔχειν, εἰ ἄρα τι παρῶπται μοι εἰς ταῦτα,
 τὰ δὲ παρόντα ταῦτα εὐμενῶς προσδέξασθαι καὶ ἰλεῶ τῇ γνώμῃ
 20 [καὶ] τᾶλλα τε ἀγαθὰ διδοῖναι καὶ εἰπεῖν τι οἶον χρή· κἂν ὡς ἐτέ-
 ρως συμβαίῃ, πρὸς τὴν ἐμὴν δύναμιν ὄραν, καὶ μὴ πρὸς τὸ τοῦ
 λόγου μέγεθος ἀμύθητον ὄν καὶ ταῦτόν ἀτεχνῶς τὸ λέγειν τι περὶ
 τούτων καὶ ἐγχειρεῖν ὥσπερ ἂν εἴ τις ἐξαρτιμεῖσθαι βούλοιο
 25 τοὺς χόας τῆς θαλάττης. οὐ μὴν ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ τὰ μέγιστα τῶν 4
 πελαγῶν καὶ ἀνήρυτα παρέχειν ὁ θεὸς οὗτος εἴωθε πορεύσιμα,
 καὶ ἐνίοτέ γε καὶ ἐξ οὐρίων οἷς ἂν ἰλεως ὦν τυγχάνῃ, ἀνήχθω καὶ
 νῦν ἡμῖν ὁ περὶ αὐτοῦ λόγος, καὶ ἀνήφθω γε ἐξ αὐτοῦ τοῦ θεοῦ
 πρυμνησίου τινὰ τρόπον, ὡς ἂν εἴποι τις.
 Ὅσα μὲν οὖν εἰς τὴν τῶν ὄλων φύσιν ἀνάγειν ἀξιούντες οἱ 5
 90 D 30 πρῶτοι ταῦτα φιλοσοφῆσαντες τοὺς περὶ τοῦ θεοῦ τούτου λόγους

1 οἱ legi: οἱ O; καὶ τοῦτο οἱ ci. Rsk. 2 οὐδὲ ἐμὲ κτέ.] cf. p. 338, 8sq. ὡς
 — νομίζω ommissa add. U¹ mg. 5 ἵφ' U (ci. Rsk.): καὶ ὅφ' SDT; ad constructi-
 onem acc. c. part. cf. p. 51, 9 9 τὴν μὲν κτέ.] sc. sacrificandi 10 ἀρξέσθαι] ε
 in ras. U¹, ἀρξασθαι D 14 θεὸν D 15 αὐτοῦ μήτε scripsi: μήτε αὐτοῦ O;
 μητ' αὐ τοῦ τόπου ci. Kaibel (et ego olim), αὐτοῦ delet Wil. 17 πρότερον

seclusi, cf. v. 17 20 καὶ secl. Wil. 20. 21 ἐτέρ^ωS (ἐτέρω Baroc. 136
 Monac. 432) 22 ταῦτόν scripsi ad Reiskii ταυτόν ὄν: ταῦτα O 23 ἐξ-
 αρτιμεῖσθαι — θαλάττης] proverbium, cf. Kock CAF. 496 frg. 467 (qui falso versum
 hinc fabricatus est) et ad p. 377, 1 24 τοὺς] τὰς D 25 οὔτος Rsk.:
 αὐτόσ O 29 ὅσα μὲν οὖν] apodosis p. 364, 16 ταῦτα

..... πᾶν ὄσον ὑγρὸν ἐν τῷ παντί, ἦτοι μέρος ὄν τὸ μέγιστον τοῦ σύμπαντος ἢ καὶ τὸ σύμπαν αὐτὸ τοῦτο, λέγω δὲ τὴν ὑγρὰν οὐσίαν οὕτω κληθεῖσαν — καθὰ καὶ ὁ τῶν ποιητῶν λόγος μαρτυρεῖ γένεσιν τοῦτ' εἶναι θεῶν φάσκων, ὡς που εἴρηται 'Ὠκεανὸν τε θεῶν γένεσιν' (Hom. Ξ 201) ἐν ἐτέρῳ ὀνόματι τῷ τοῦ Ὠκεανοῦ, 5 καὶ τροφήν τε καὶ ζωὴν ξυμπάντων ὀπόσα τε θεῖα καὶ τῆς κάτω 6 μοίρας· καὶ διὰ τοῦτο καὶ ὄρον τοῦτ' εἶναι μέγιστον θεῶν ἐν ἐτέρῳ πάλιν ὀνόματι τῷ τῆς Στυγὸς ὕδατι· καὶ ὡς θεοὺς πηγὰς καὶ ποταμοὺς ἐνόμιζον οἱ πρῶτοι μεγίστους τε καὶ πρῶτους, καὶ ἔτι γε νάματα· καὶ εἶναι τε πάντα ἐνθένδε ὀπόσα γενέσεως μέτοχα 10 19 καὶ ἀπιέναι πάλιν ἐκεῖσε κατὰ τὴν φθορὰν αὐτῶν, καὶ τοῦτ' εἶναι τὴν ἀρὰν τὴν Ὀμήρου ἐπαρωμένον εἰς ὕδωρ πάντα ἐλθεῖν, ὡς ἔχει καὶ τὸ ἔπος (H 99)

ἀλλ' ὑμεῖς γε πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε·

7 καὶ ὅσα ἄλλα τοιοῦτότροπα ὑπὸ τε ἀνδρῶν καὶ ποιητῶν σοφῶν 15 εἴρηται τε καὶ ἐξέυρηται, ταῦτα μὲν ἦτοι τέλεον ἡμῖν παρεῖσθω ἢ ἐπὶ τοσοῦτον εἰρησθῶ ἐν γοῦν τῷ παρόντι. ἃ δὲ ἔστι κοινὰ πάντων καὶ γνώριμα καὶ ἐν τοῖς πάντων ὀφθαλμοῖς, τούτων δὲ καὶ νῦν ἂν πως πρέποι μνησθῆναι· ἔστι δὲ οὐδὲ ταῦτα καθ' 8 ἑαυτά, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ σὺν μάρτυσι τοῖς ποιηταῖς λεγόμενα. Ὀμο- 20 λογοῦνται μὲν γὰρ Κρόνῳ τρεῖς παῖδες γενέσθαι ἐκ Πέρας [τῆς μη- 92 D τρὸς αὐτῶν], Ποσειδῶν καὶ Ζεὺς καὶ τρίτος ὄν ἐπὶ τούτοις ἀκούομεν· καὶ δῆτα διαλαχεῖν ἐπὶ τούτοις τὸν κληρὸν τοῦ πατρὸς, τὸ πᾶν τοῦτο νομῆ δικαιωτῆτη δασάμενοι, Δία μὲν σχεῖν τὸν τε οὐρανὸν καὶ τὸν αἰθέρα καὶ τὰ ἐν τούτοις καὶ αὐτόθεν ὀρμᾶ- 25 σθαι, τὸν δὲ Ποσειδῶ τὴν θάλατταν, τὸν δὲ τρίτον ἀδελφὸν τὸν 9 ὑπὸ γῆς τόπον. Θεασάμεθα δὴ νῦν ἐν ἡμῖν αὐτοῖς πρότερος αὐτῶν τὴν ἀρχὴν φιλανθρωποτέραν ἐποιήσατο τὴν αὐτοῦ καὶ κοινοτέραν, πρότερον ὁ μηδὲ μεταδοὺς μηδὲν αὐτῆς μηδενί, ἢ ὁ μετα- 30 διδοὺς μὲν, οὐ πρότερον δὲ πρὶν [ἦ] οἴχεσθαι, ἢ ὁ ζῶντάς τε

1 lacunam post λόγους ind. Rsk. (post σύμπαντος v. 2 Canter); desidero e. g. (ἐξήνεγκον ὡς ὄντα αὐτὸν ἀτεχνῶς) ὄν US p. corr.: ὄν S a. corr. DT 6 κάτω omissum add. S² mg. 7 τοῦτ' ἂν εἶναι S, ἂν expunctum 11 τοῦτ' εἶναι DU: τεῖναι ST 14 γε] μὲν Hom. 17 ἢ ἐπὶ SD: ἢ καὶ ἐπὶ UT 19 πρέποι sic O 20 αὐτὰ scripsi: ταῦτα O; sicut illa (§ 5. 6) philosophorum ὀμολογοῦνται — παῖδες Rsk.²: ὀμολογεῖται — παῖδας O 21 τῆς μητρὸς αὐτῶν seclusi; nisi ex matre homo non nascitur; cf. Hom. O 187 22 τρίτον U¹ 23 διαλαχεῖν ἐπὶ τούτοις — 24 σχεῖν] 'divisisse ea condicione . . ut acciperet'; ad omissum ὥστε cf. Thuc. II 70, 5 ἐπὶ τοῖσδε οὖν ξυνέβησαν ἐξελεῖν αὐτοὺς κτῆ. 24 δασάμενοι scripsi: δασαμένους O 27 γῆν UT θεασάμεθα D δὴ Junt.: δὲ O 28 αὐτοῦ SD 29 αὐτῆς μηδὲν μηδενί D ἢ seclusi: ἢ πρὶν SD, πρὶν ἢ UT ὁ om. S

ὑποδεχόμενος ἅπαντας καὶ παρέχων ἑαυτῷ συζῆν καὶ συνεινᾶν τε
 καὶ συμπολιτευέσθαι καὶ ἐπεργάζεσθαι τὸν κάλλιστον τῶν κλήρων,
 τὴν θάλατταν, καὶ πάνθ' ὅσα ἀγαθὰ ἀπὸ θαλάττης, ἐκ τε αὐτῆς
 καὶ δι' αὐτῆς, ἐξεύρηται, καὶ δοὺς ἑαυτὸν εἰς ἅπαντα τῷ γένει
 5 τῷ τῶν ἀνθρώπων. καὶ μὴν ἀνθρώπος γε τί μὲν τῶν δένδρων 10
 διέφερεν τῶν ἐν τῇ γῆ τῶν αὐτοφυῶν, ἕως ἐν γῆ μόνον ἦν; τί δὲ
 ἦν αὐτῷ καλόν, πρὶν παρανοῖξαι τὸν θεόν τοῦτον τὴν θάλατταν,
 ἔπειτα δὲ καὶ ἀναπετάσαι; ἢ τί μὲν ἰδεῖν, τί δὲ ἀκοῦσαι; ὅς οὐδὲ
 τὴν γῆν αὐτὴν ἐν ἧ ἦν ἠπίστατο, πλήν τὰ ἐν ποσίν, οὐχ ὅπως τὰ
 20 J 10 πέρατα αὐτῆς ἢ τὴν ἑτέραν ἠπειρον ἢ τὴν καταντικρὺ· ἀλλ' ἔζων
 τρόπον θηρίων οἱ πρότεροι ἐκεῖνοι, κατὰ χειρᾶς καὶ χηραμούς καὶ
 δένδρα, οἱ μακάριοι καλούμενοι. ὦν τί ἦν ἀθλιώτερον, μήτε εἰ-
 δότων μηδὲν μήτε ἑωρακότων μήτ' ἐχόντων πλήν ὅσα ἐφ' ἡμέ-
 ραν ἐκάστην ἐπ' ὕψους τοῖς ἀλόγοις ζώοις; ἐπειδὴ δὲ ἀνεῖπεν οὗτος 11
 83 D 15 ὁ θεὸς φοιτᾶν παρ' ἑαυτὸν θαρρούντως καὶ ἐπινέμεσθαι τὴν θά-
 λατταν καὶ τρόπον τε ὑπέδειξε δι' ὅτου καὶ τὸ δεῖμα ἐξεῖλε τῆς
 ψυχῆς, ὁ καθάπερ πρὸς θηρίον δεινόν τε καὶ φοβερόν εἶχον τὴν
 θάλατταν, συναρπασθῆσθαι προσδοκῶντες αἰεὶ καὶ αὐτοὶ καὶ
 τὴν γῆν σύμπασαν ἅμα τοῖς ἀνέμοις [βλέποντες], τηνικαῦτα δὲ
 20 οὐδὲ εἰπεῖν τῷ λόγῳ ῥάδιον τὸ πλήθος τῶν ἀγαθῶν τῶν φοιτῶν-
 των εἰς τὴν γῆν παρὰ τῆς θαλάττης· συνελθεῖν τε εἰς ταῦτον
 ἄμφω ταῦτα τὸ μέγιστον ἔργον Ποσειδῶνος καὶ φιλίαν αὐτοῖς
 γενέσθαι καὶ ἐπιμιξίαν. πρότερον δὲ οὐδὲ τοῦτο ἦν, ἀλλὰ πο-
 λεμίῳ ἦσθη ἀλλήλοιν ἢ τε γῆ καὶ ἢ θάλαττα. νυνὶ δὲ συνφι- 12
 25 σθήτην ὑπὸ τοῦ θεοῦ τούτου, καὶ πόλεις τε ἐπολίσατο τοῖς ἀν-
 θρώποις αὐτόθι, ὡς δὴ νήσους νυνὶ καλοῦμεν, ὡς μὴδὲ ἐν θαλάττῃ
 ποθεῖν τὴν γῆν μὴδὲ ἄλλο τι ἢ ἐν γῆ εἶναι, καὶ πάντα τὰ (ἐν)όντα
 ἀνήκε καὶ ζῶα παντοδαπά, ὅπου γε καὶ φυτὰ τὰ μὲν εἰς χερῶσιν

ἡ παρανοῖξα — ἀναπετάσαι] paullulum aperire — late expandere (Wil.)

15 παρ' αὐτὸν T 16 δι' ὅτου] sc. ἐπινεμοῦνται 19 βλέποντες seclusi;
 glossema primitus spectans ad τὴν θάλατταν additum ab eo, qui rationem omissae
 praepositionis, sc. καθάπερ πρὸς θηρίον — (πρὸς) θάλατταν, non perspexit
 δὲ om. D 21 συνελθεῖν τε] τὸ γὰρ συνελθεῖν τε ci. Rsk.²; ἀσυνδέτως explicat
 summatum (μέγιστον) quae singillatim enarrari posse negaverat εἰς ταὐτὸ D
 24 συνοικισθήτην S 26 καλοῦμαι S¹ 27 ἄλλο τι] i. e. μὴδὲ ἐν θαλάττῃ
 ἄλλο τι ἢ κτέ.; ἄλλοθι ci. Canter ἐνόνητα scripsi (sc. ἐν ταῖς νήσοις): ὄνητα
 O; cf. Plat. Crit. 113 E (de Atlantide insula) αὐτὸς (Neptunus) δὲ τὴν . . . νήσον
 . . . διεκόμησεν, ὕδατα . . . πηγαῖα . . . , τροφήν δὲ παντοίαν καὶ ἱκανήν; 114 E
 — 115 B ὅσα ὑπὸ μεταλλείας ὀρυκτόμενα . . . ὅσα ὕλη . . . ὅσα ἐνώδη (p. 366, 1)
 κτέ. (cf. etiam hymn. in Isid. v. 70 sqq. ap. Sauppe, Ausgew. Schrift. p. 193); huc
 Ποσειδῶν γενέθλιος, ἐπιφυτάλιμος, ἐπιλιμνίος 28 γε scripsi (puncto ante
 ὅπου sublato): δὲ O

τῷ ἀνθρώπῳ, τὰ δὲ καὶ τέρψιν τε καὶ ἡδονήν. καὶ μὴν καὶ τρά-
 πεζαν πολλῷ ἀφρονωτέραν παρέθηκε τῆς γῆς ἀναπαύλας τε
 13 μυρίας ἐξεῖρεν. Καὶ τὸν ἀνθρωποὶ ἀπλῶς εἰπεῖν πτηνὸν ἀπέδειξε,
 μόνον οὐχ ὡς πτεροῖς τισὶ διὰ τῆς θαλάττης χρώμενον, καὶ τάξας
 μετὰ τῶν ἀνέμων φέρεσθαι καὶ οὐδὲ τούτου φρονήσας, οὐχ ὅπως 5
 ἄλλου τινός, οὐχ ὥσπερ ὁ πρεσβύτατος ἀδελφὸς αὐτοῦ ἓνα τὸν
 Περσέα παρεῖναι λέγεται εἰς τὴν ἀρχὴν τὴν αὐτοῦ, καὶ τούτον
 μικρὸν ἀπέχοντα τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάττης, καὶ τὸν Βελλεροφόν-
 την τὸν ἐνθένδε μετὰ ταῦτα οὐκ ἐπὶ καλῶ· οὗτος δὲ πάντα τινὰ 94 D
 τὸν βουλόμενον καὶ ἀνδρα καὶ γυναῖκα καὶ αὐτοὺς τοὺς παῖδας. 10
 14 καὶ ἔστι γε οὗς καὶ ἀνέφηρην ἐκ τῆς θαλάττης, ὡς τὸν τε Ἀπόλλω
 καὶ τὴν Ἄρτεμιν. καὶ τούτων μὲν ὁ Ζεὺς εἰκότως ἀν χάριν αὐτῷ 21 J
 εἰδείη, ὅτι οὔτε τὴν Ἀητῶ περιεΐδεν ἐλαυνομένην πάντα τὸν χρό-
 νον ὑπὲρ ὧν ἐτύγγανεν, οὔτε τὴν γένναν αὐτοῦ μικροῦ γε ἐξάμελη-
 θεῖσαν. οὗτος δὲ καὶ τὸ Ἄφροδίτης κάλλος ἀνήνεγκεν ἐξ ἑαυτοῦ, 15
 καθάπερ ἐκ κεφαλῆς τινος [καὶ οὗτος] τῆς θαλάττης κατὰ τὴν
 πρὸς Δία μίμησιν, εἴ γε καὶ πρότερος οὗτος οὐ μόνον τὰ ἀνθρώ-
 πινα, ἀλλὰ καὶ τὰ θεῖα, ὡς ἔχει ὁ κατὰ τὴν Ἰδὴν τὴν Τρωικὴν
 15 λόγος λεγόμενος. ἐπεὶ δὲ Ἀητοῦς ἐμνήσθημεν, εἰσηλάθῃ με δσοὺς
 καὶ ἄλλους ἔρωτας συνδιήνεγκε τῷ ἀδελφῷ· καὶ γὰρ τὸν Ἴους τῆς 20
 Ἰνάχου καὶ τὸν Εὐρώπης τῆς καλῆς, τάχα δέ που καὶ ἄλλον καὶ
 ἄλλον, ὧν ἔτι καὶ νῦν ὀνόματα κατ' ἀνθρώπους. τὸν δὲ παῖδα
 τὸν καλὸν τὸν μετὰ τῆς μητρὸς τῆς καλῆς καὶ παῖδα ἔθετο ἑαυτῷ
 καὶ κοινωνοὺς τῆς ἀρχῆς ἐποιήσατο αὐτόν τε καὶ τὴν μητέρα.
 16 ἀλλ' οὗτος μὲν ὁ λόγος ἀναμένει ἡμᾶς εἰς τὸ ἐπειδὰν αὐτῷ καθ- 25
 ἦκη, νῦν δὲ τὰ Ποσειδῶνος ἔργα διέξιμεν ἐν ἀλλήλοις, οἷά τε
 καὶ ἡλίκα, καὶ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ, ὅπόσου ἀξία· ἐφεξῆς δ' ἂν ἴσως
 εἶη καὶ τὰς τιμὰς τὰς κατὰ ἀνθρώπους ὅποιαί τινες καὶ ὅπόσου 35 D
 ἀξία. πάντα γὰρ ὅποσα μέρη τῆς γῆς ἐπισημότατα καὶ ὀνομα-

1 καὶ (εἰς)τέρψιν Rsk.² 4 καὶ delet Rsk. (prob. Ddf.), at iunge καὶ — 5 καὶ
 7 εἰς] εἰ D posterius τὴν om. U αὐτοῦ O 9 ἐνθένδε] Corintho
 10 παῖ δδ S¹ 12. 13 αὐτῷ εἰδείη χάριν U (i. e. αὐτῷ χάριν εἰδείη, corr. U²)
 13 οὔτε DU: οὐ ST 14 ὧν ἐτύγγανεν] Iovis amplexum dicit μικρὸν S¹ ἐξ-
 αμεληθεῖσαν] ἐξαμβλωθεῖσαν ci. Rsk., quod ut intellectum voluit ita non dixit
 orator, qua nimia erat pudicitia 16 καὶ οὗτος seclusi 17 εἴ γε scripsi:
 εἶτε O 18 ὡς ἔχει — λεγόμενος] Hom. O 166 καὶ γενεῇ πρότερος (Wil.)
 τὴν Τρωικὴν] τρωικὸς U 21. 22 καὶ ἄλλον om. S¹ (add. S² mg.) D 23 ἑαν-
 τῶ
 του U pr. m. 24 κοινωνὸν U¹ 25 εἰς τὸ T: εἰς τότε DUS², εἰ τότε S¹;
 cf. τὸ ὡς p. 371, 11; significat § 35—41 26 ἐν ἀλλήλοις] cf. p. 373, 9; 364, 27
 ἐν ἡμῖν αὐτοῖς; 372, 9 ἡμᾶς

σώτατα Ποσειδῶνι ἐπιπερήμισται. ἐπὶ μὲν ταῖς εἰσβολαῖς τοῦ 17
 Εὐξείνου πόντου ἢ τὸ στενότατον τῆς θαλάττης ἀναπετάννυσιν
 ἐξ αὐτοῦ τὴν πολλὴν θάλατταν καὶ πέτρα τε κτανέα αὐτόθι ὠνό-
 μασται καὶ πύλαι θαλάττης πρότερον εἶναι κλεισται δοκοῦσαι,
 5 ἱερά τε αὐτοῦ καὶ τεμένη καὶ βωμοί· ἄλλα τε καὶ ἡ κατ-
 αἶρουσα πρὸς ἡμᾶς ἐκείθεν θάλαττα Λευκάτα τε οὕτως ἐπωνο-
 μασμένη κατὰ τὴν ἐνταυθοῖ (Λευκάταν ἄκραν, ὡσπερ ἡ περὶ) Λευ-
 κάδα (κατὰ) τὴν ἐπὶ τῷ Ἀκτίῳ, οὐ πέτρα τις οὔσα ὡσπερ αὕτη, ἀλλὰ
 10 αὐτὴν σχήματι κυκλοτερεῖ ἐξ ἡμισείας, δρεπάνης τινὰ τρόπον
 ἀτεχνῶς, ὡς καὶ τὸ ὄνομα εἶναι τοῦτο τῇ προχώσει, καὶ λέγεσθαι
 γε ἐπ' αὐτῷ καὶ λόγον τινὰ καὶ μῦθον, ὡς ἄρα ἐνταῦθα ἐπράχθη
 τὸ ἔργον τὸ περὶ τὸν Κρόνον ὑπὸ τῶν παιδῶν αὐτοῦ [τὸ περὶ
 τὴν ἐκτομὴν]. ὑπερβάντι δὲ τὴν Προποντίδα καὶ τὸν Ἑλλήσπον- 18
 22 J 15 τον καὶ διαβάντι τὰς νήσους τὰς Κυκλάδας καλουμένας κατὰ μὲν
 τὴν πρὸς τῷ Αἰγαίῳ θάλατταν ἢ τε Εὐβοία καὶ τὰ ἄκρα αὐτῆς
 (καὶ) ὁ ἐν Γεραιστῷ λιμὴν καὶ ἱερόν τοῦ θεοῦ, οὗ καὶ Ὅμηρος
 μέμνηται ἐν Ἀχαιῶν νόστῳ καὶ τῷ ἀπόπλω τῷ ἐξ Ἰλίου. κατὰ
 δὲ τὰς εἰσβολὰς τὰς εἰς τὸν Ἴόνιον ἢ τε ἐπὶ Ταινάρῳ ἄκρα τοῦ

3 αὐτοῦ S²U²: αὐτοῦ O τε] τις ci. Rsk.² αὐτόθεν T (tuetur Rsk.²
 'statim protinus ab ipso Ponti ostio inde') 4 θαλάσσης U 5 lacunam in-
 dicavi; e. g. ἄλλα τε (καὶ ὁ κάλλιστος κατὰ Βόσπορον πορθμὸς ἔχει τοῦ θεοῦ
 ἱερά) καὶ ἡ κτέ. 6 ἐκείθεν UT: τοῖς ἐκείθεν SD; ἡμᾶς aut Asiani aut Mysii
 quorum Aristides λευκά τὲ οὕτως D 7 Λευκάταν ἄκραν ὡσπερ ἡ περὶ
 et 8 καὶ addidi, ut sententiam significarem; duo promuntoria, quibus eadem
 fuit appellatio (v. 8 οὐ πέτρα — ὡσπερ αὕτη), orator composuit; de Leucata
 promuntorio quo includitur sinus Astacenus cf. Plin. n. h. V 149 (Theophan. chr.
 p. 561, 3 Bon. Λευκάτη τόπος κρηνηώδεις καὶ παραθαλασσίῳ κατὰ τὸν Νικομηθε-
 ἴσιον κόλπον, quae cum Aristideis, v. 9, non conveniunt); idem IV 5 egressos
 sinu Ambracio . . . promunturium Leucates'; ad v. 11 cf. St. B. s. v. Δρεπάνη Βι-
 θυνίας πρὸς τῷ Ἀστακηνῷ κόλπῳ; Wil. locum ita legi vult: βωμοί, ἀλλὰ [τε] καὶ
 . . . Λευκάτα [τε] οὕτως . . . ἐνταυθοῖ Λευκάδα τὴν κτέ., sc. ἱερόν αὐτοῦ
 8 αὐτῇ T 11 προχώσει DU 12 γε om. U 13 τὸ περὶ — περιτομὴν
 secl. Schmid, Philolog. 1889 (1) 375; ceterum cf. Preller-Robert gr. Myth. I 56, 3

14 προποντί S¹ 16 τὴν πρὸς τῷ Αἰγαίῳ θάλατταν] mare Myrtoum; cf. Strab.
 II 124 τὸ δὲ συνεχές (sc. τῷ Μυρτώφ) τὸ Αἰγαίον ἐστὶν θάλασσαν ST
 17 (καὶ) addidi ἐν] cf. e. g. CIA. II 380, 10 τοῦ ἐν Ζέῳ λιμένος, item Ἐφημ.
 ἀρχ. 1884, 170, 43; Polyb. X 1, 1 τῶν ἐν Τάραντι λιμένων 18 ἐν Ἀχαιῶν
 — Ἰλίου] carminis cyclicis memoria subest (Aristides fere ubique solo Homeri
 nomine utitur), quod cum ipsum oratorem non legisse certissimum sit, alium
 scriptorem, qui carminibus cyclicis usus esset, eum compilasse sequitur; cf. ad
 p. 368, 1 (ad γ 103 sqq., ubi Γεραιστὸν v. 177, potius revocat Wil.)

- 19 Θεοῦ καὶ ἡ αὐτόθεν ἀναγωγή. Ὅμηρος δὲ καὶ εἰς Αἰγῶς καὶ Ἑλ-
 λην ἀποδημοῦντα πεποίηκεν αὐτὸν ἐπὶ δαῖτα — καὶ ἄνωθεν ἐπὶ
 τῶν κυμάτων ἐπιθέοντα αὐτὸν τε καὶ τοὺς ἵππους αὐτοῦ, οὐ προσ-
 απτομένους τῆς θαλάττης· ὃν τρόπον καὶ τῷ ἀνθρώπῳ διπλοῦν
 ὄχημα ὑπέθηκεν, ἄρμα μὲν ἐν γῆ, ναῦν δὲ ἐν θαλάττῃ —, ἐνθα 5
 ἱερά τε αὐτοῦ καὶ τεμένη καὶ βωμὸς θνήεις, ὡς αὐτὸς οὗτος ἔφη·
 † ὃν τρόπον καὶ εἰς γαλακτοφάγους τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. . . .
- 20 Καθάπαξ μὲν γὰρ εἰ δεῖ μὴ κατασμικρύνειν τὸν λόγον, πᾶσαι
 μὲν ἀκταί, πάντες δὲ λιμένες καὶ πάντα μέρη τῆς γῆς καὶ τῆς θα-
 λάττης ἱερά Ποσειδῶνος καὶ ἀναθήματα καὶ ἀγάλματα καὶ τεμένη 10
 καὶ νεφέ. οὐ μὴν οὕτω γε φίλον οὐδὲν οὐδὲ ἀγαπητὸν αὐτῷ οὐδὲ
 τίμιον ὡς ὁ ἰσθμὸς οὗτος καὶ ὁδε ὁ χῶρος. καὶ ταῦτ' ἐγὼ καὶ
 ἀρχεῖα Ποσειδῶνος καλῶ καὶ βασιλεία καὶ αὐλήν, ὥσπερ Ὅμηρος
- 21 τοῦ Διὸς αὐλήν ὠνόμασε, καὶ ὀρητήριον. τεκμαιρομαι δὲ τοῖς
 τε ἄλλοις καὶ διτι πᾶσαν τὴν πανταχόθεν θάλατταν ἐπέστρεψε 15
 δεῦρο, πύλας ἐκατέρωθεν ἐπιθεῖς καὶ προπετάσας αὐτῇ τὸν ἰσθμὸν
 τοῦτον καλούμενον πρὸς τε ἔω καὶ πρὸς ἐσπέραν ὁμοίως, συγ-
 κλείσας τε ἅμα, ὡς μὴ ἐπιμιγνύνοντο, οὐ πολλῶν τινι μέτρῳ γῆς,

1 ἡ ἀναγωγή] cf. Eur. Cycl. 292 ἱερός τ' ἄθραυστος Ταϊνάρου λιμὴν
 Ὅμηρος — 4 θαλάττης] non conveniunt cum Homero, at subsunt memoriae
 Θ 203 οἱ δέ τοι εἰς Ἑλλήν τε καὶ Αἰγῶς δῶρ' ἀνάγονσιν et α 22 Αἰθιοπας με-
 κίαθε — ἐνθ' ὃ γε τέρεπετο δαίτι παρήμενος et (v. 2 καὶ ἄνωθεν κτέ.) N 29.
 30 (ubi Neptunus inde ab Aegis ad specu sacrum, non ad Aegas curru vehitur);
 quae omnia Aristidem, qui Iliadis et Odysseae carmina optime cognita haberet,
 labante memoria peccasse veri est dissimillimum; ad carmen illud cyclicum me-
 moriarum Homericarum plenum ea redire censeo 2 ἄνωθεν — 5 θαλάττη
 deleta vult Schmid l. c. 3 τοὺς] τὰς U (τοὶ Hom. N 29) 3.4 προσαπτομένονα
 S¹ p. corr. DT: προσαπτομένον S¹ a. corr. U 4. 5 διπλοῦν ὄχημα] eadem olim
 de Minerva or. XXXVII § 15 sq. 5 ἐνθα — θνήεις] Θ 48 ὅ 362 ἐνθα τέ οἱ
 τέμενος βωμὸς τε θνήεις, at de Iovis fano in Ida monte sito et Veneris Paphio;
 consulto (ὡς — ἔφη; N 21. 22 argumentationi non apti) alium locum adsciscit
 7 lacunam post αὐτοῦ ind. Rsk.; e. g. ὃν (δὲ) τρόπον . . . γαλακτοφάγους (Strab.
 VII 300. 302) . . . αὐτοῦ (πεποίηκε βλέποντα (N 5. 6), ὡς ὄντων ἐκεῖ νεῶν τε καὶ
 ἱερῶν αὐτῷ, οὕτως . . . (memoria loci Neptuno sacri)). Καθάπαξ κτέ. 10 ante
 ἱερά IV litt. erasae D ἀναθήματα καὶ om. U 11 νεφ̄ Rsk.: νεῶς O αὐτῷ
 omissum add. U pr. m. post οὐδὲ in fine versus 11. 12 οὐδὲ/τίμιον U (corr.
 pr. m.): οὔτε τίμιον SDT 12 ἰσθμὸς Monac. 432 (sec. Rsk.): ἰσθμοῖ O
 ταῦτ' scripsi: τοῦτ' O; τοῦτον ci. Rsk. 13 καλῶ omissum add. S² mg.
 βασιλεία (-εῖα) Rsk.: βασιλειαν O Ὅμηρος] δ 74; cf. p. 117, 24 et ad p. 305,
 ὃ α
 13 14 τοῦ sic O 16 πολεισ U pr. m. προπετάσας scripsi: ἀναπετάσας
 O, cf. p. 369, 2 17 τοῦτον (οὕτως) καλούμενον Rsk. 18 ἐπιμιγνύνοντο
 Schmid l. c. p. 376: ἐπιμιγνυνο O; subiectum αἱ θάλατται (e v. 15)

ἀλλ' οἷον ἀλῶνι στενῶ, καὶ νόμον θεῖς καὶ τάξας ἐπ' αὐταῖς
 φυλάττειν τὰ ἐαυτῆς ὄρια ἐκάστην, καὶ ἀναπετάσας πάλιν καὶ δοῦς 22
 37 D πολλήν τινα τοῦ πρόσω εὐρυχωρίαν ἐκάστη — (ὀ) θεαμάτων ἀπάν-
 των ὁπόσα ἐν γῆ παραδοξότατον τε ὁμοῦ καὶ ἡδιστον — εἰσπλεῖν τε
 5 καὶ ἐκπλεῖν ἐν τῷ αὐτῷ ἐξ οὐρίων ἐκάστους, καὶ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς
 ἀνέμους ἀναγωγὰς τε καὶ καταγωγὰς γίνεσθαι ἐν μόνῃ τῶν πασῶν
 23 J τῇ γῆ ταύτῃ καὶ τῇ θαλάττῃ, πάντα τε δεῦρο φουτᾶν τὰ παντα-
 χόθεν κατὰ τε γῆν καὶ κατὰ θάλατταν· καὶ τοῦτ' ἔστιν ὕψ' οὐδ'
 καὶ ἐκ παλαιοτάτου ἀφνειὸν [τε] ὑμνηται (τὸ) χωρίον ὑπὸ τῶν
 10 ποιητῶν, ἅμα μὲν [καὶ] διὰ τὸ πλήθος τῶν παρόντων ἀγαθῶν,
 ἅμα δὲ καὶ διὰ τὴν ὑπάρχουσαν εὐδαιμονίαν ἐν αὐτῷ. ἔστι γὰρ 23
 οἷον ἄγορά τις, καὶ αὕτη κοινὴ τῶν Ἑλλήνων, καὶ πανήγυρις, οὐχ
 38 D ἦν διὰ δυοῖν ἔτοιν συμπληροῖ αὐτῇ τὸ Ἑλληνικόν, καθάπερ ἡ
 παροῦσα αὕτη, ἀλλ' ἦν διὰ παντὸς ἔτους καὶ καθ' ἡμέραν ἐκά-
 15 στην. εἰ δὲ ἦν ὡσπερ ἀνδράσι, οὕτω δὲ καὶ πόλεσι προξενία
 πρὸς ἀλλήλας, τοῦτ' ἂν εἶχεν ἡ πόλις τοῦνομα καὶ τὴν τιμὴν
 ταύτην ἀπανταχοῦ. ὑποδέχεται γὰρ ἀπάσας εἰς ἑαυτὴν καὶ προ- 24
 πέμπει πάλιν ἐξ ἑαυτῆς καὶ κοινὴ πάντων ἔστι καταφυγὴ, καθά-
 περ τις ὁδὸς καὶ διέξοδος ἀπάντων ἀνθρώπων, ὅποι καὶ μόνον
 20 πορεύοιτό τις, καὶ κοινὸν ἄστν τῶν Ἑλλήνων, οἷον μητρόπολις
 τις ἀτεχνῶς καὶ μῆτηρ αὐτὸ τοῦτο. τὰ τε γὰρ ἄλλα καὶ οὐκ
 ἔσθ' ὅποι τις ἀναπαύσαιτο καθάπερ ἐν μητρὸς κόλποις οὔτε ἡδιον
 οὔτε προσφιλέστερον· τοιαύτη ἀνάπαντ' ἀνάπαντ' ἔστι καὶ καταφυγὴ
 καὶ σωτηρία πᾶσι τοῖς ἐντυγχάνουσιν. Ἀλλὰ δῆτα τοῦ κάλλους 25
 25 αὐτῆς καὶ τῶν ἡμέρων καὶ τῶν ἐρώτων τόσον ἐξῆπται τὸ πλήθος,
 ὡς πάντας μὲν ἀναδήσασθαι τῷ ἡδεῖ, φλέγεσθαι τε ἀπαντας ἐπ'

3 τοῦ scripsi (cf. τοῦ πρόσω ἔναι al.): τὴν O; τῶν ci. Rsk. πρόσω
 S¹DUT¹ mg. c. γο.: πρὸς ἔω TS² mg. U¹ mg. c. γο. ὀ addidi (θέαμα τῶν
 ἀπάντων legit Rsk., θέαμα πάντων ci. Wil.); vv. (ὀ) θεαμάτων—ἡδιστον ad
 εὐρυχωρίαν parenthetice addita; infinitivi εἰσπλεῖν κτέ. pendent κατὰ σύνεσιν
 ex δοῦς . . εὐρυχωρίαν (sc. ὡστε . . εἰσπλεῖν) 7 τῇ ante θαλάττῃ om. T (prob.
 Kaibel) 8 ἔστιν scripsi: εἶναι O 9 παλαιότατον Baroc. 136 τε secl. Rsk.;
 Hom. B 570 ἀφνειὸν τε Κόρινθον; invertit Thuc. I 13, 6 τοῖς παλαιοῖς ποιηταῖς
 δεδήλωται, ἀφνειὸν γὰρ ἐπωνόμασαν τὸ χωρίον; cf. or. XXVII § 7 τὸ addidi,
 cf. Thuc. I. c. 10 καὶ secl. Ddf. παρόντων] sc. τῇ πόλει; ἀγαθὰ ad priora,
 εὐδαιμονία ad insequentia spectat 12 καὶ αὕτη T, καὶ αὕτη SDU; καὶ αὐλή
 ci. Rsk., fallitur: 'urbs Corinthi (hoc mente subiectum suppl.) forum, idque (αὕτη,
 Wil) commune omnium Graecorum' 13 αὐτῶν D¹ a. corr. (Monac. 432) καθά-
 περ] καθά omissa add. S² 15 οὕτω T 18 ἐξ αὐτῆσ UT 19 πάντων U
 μόνον] cf. p. 371, 4 20 κοινὸν ἄστν κτέ.] cf. or. XXVI § 61 22 ὅπη D
 ἡδιον sic O 23 τοιαύτη Rsk.: οἷον αὐτῆ SUT, οἷον αὐτῆ D 25 τόσον
 scripsi: ὅσον O 26 φλέγεσθαι δὲ — ὁμοίως· ἔχει ci. Schwarz l. c.

αὐτῇ ὁμοίως, ἔχειν δὲ ἐν ἑαυτῇ φιλότητας ἱμέρους θαριστὴν πάρ-
 φασιν, ὡς κλέψαι τὸν νοῦν καὶ τῶν μέγα ἐφ' ἑαυτοῖς φρονούν-
 των, καὶ εἰ δὴ τι ἄλλο πρὸς τούτοις, πάντα ὅσα λέγεται τῆς θεοῦ
 φάρμακα, ὡς εἶναι σαφῶς τῆς Ἀφροδίτης τὴν πόλιν, ἣν ἔμοι καὶ 89 D
 ἐπονομάζειν ἐπεισιν ὅστις ποτὲ οὗτος ὁ κεντός ἐστιν, ᾧ πάν- 5
 τας ἡ θεὸς ἀναδεῖται πρὸς ἑαυτήν, καὶ καθάπερ τινὰ ὄρμον καὶ
 περιδέραιον συμπάσης τῆς Ἑλλάδος τοῦτ' εἶναι, καὶ τέμενος
 Νυμφῶν, καὶ δῶν ἀπασῶν ἐνταυθοῖ ναουσῶν, καὶ θάλαμον Ὠρῶν,
 ᾧ πάντα τὸν χρόνον ἐγκάθηται καὶ ὄφεν προέρχονται ἀνοιγνῦσαι
 τὰς πύλας εἴτε Λιδὸς σὺ γε βούλει καλεῖν εἴτε Ποσειδῶνος· εἰ δὲ 10
 καὶ ἔρις ποτὲ περὶ κάλλους ἐνέπεσεν ταῖς πόλεσιν, ὥσπερ ταῖς 24 J
 θεαῖς λέγεται ποτε γενέσθαι ἐν ἀλλήλαις, μετὰ Ἀφροδίτης ἂν
 ἦν. καὶ περὶ μὲν τοῦ εἶδους τῆς πόλεως τί ἂν τις καὶ λέγοι, δ
 26 γε οὐδὲ οἱ πάντων ὀφθαλμοὶ χωρεῖν εἰσιν ἰκανοί; μεγέθους γε 15
 μὴν τί ἂν τις μεῖζον τεκμήριον ποιήσαιτο ἢ τὸ ἀποτετάσθαι αὐ-
 τὴν εἰς ἀπάσας θαλάττας, καὶ συνωκισθαι τε αὐταῖς καὶ παρα-
 27 κατωκισθαι, οὐ τῇ μὲν, τῇ δὲ οὐ, ἀλλὰ πάσαις ὁμοίως. καὶ μὴν
 εὐνομίας γε ὀρηγήριον ἢ πόλις . . . ἔτι καὶ νῦν βραβεύει τὰ
 δίκαια τοῖς Ἑλλησιν· πλοῦτον γε μὴν καὶ πλήθους ἀγαθῶν 40 D
 ὅσον εἰκὸς ἐπαντλοῦσης αὐτῇ τῆς τε γῆς τῆς πανταχόθεν καὶ 20
 τῆς πανταχόθεν θαλάττης, οἷον ἐννάουσαν ἐν μέσοις τοῖς ἀγα-

1 φιλότητας — 2 φρονούντων] paraphrasis Hom. Ξ 216 sq.; item v. 3 sq. ὅσα
 — φάρμακα Ξ 215 ὁ ἀριστὴν S¹T 2 ἐφ' ἐν D¹ 3 δὴ US²: δεῖ DT
 (S¹?) 4 nonne σαφές? τῆς Rsk.: τε O ἔμοι καὶ ST: καὶ ἔμοι U (Monac.
 432), ἔμοι D 6 ὄρμον καὶ περιδέραιον] ex ἐπονομάζειν ἐπεισιν v. 5 pendent;
 invertit hymn. in Ven. VI 10 sqq. δειρῆ δ' ἀμφ' ἀπαλῆ — ὄρμοισι χρυσόεισιν
 ἐκόσμεον sc. αἱ Ὠραι, ut pateat hinc oratorem ad Ὠρῶν mentionem (v. 8) dela-
 tum esse, cf. etiam quae Preller-Robert l. c. 478, 6; Horas dicit quas Pind. O.
 XIII 6 sq., quo et v. 18 εὐνομίας ὀρηγήριον revocanda (cf. ad. v. 8); fort.
 orator etiam Periandri memor 7 περιδέραιον SDT τέμενος Νυμφῶν κτέ.]
 propter Corinthi situm 8 θάλαμον — ἀνοιγνῦσαι] cf. Pind. frg. 75, 14 B.⁴;
 p. 22, 10 9 ᾧ U¹TS² mg.: ἡ S¹DU² προσέρχονται S a. ras. D
 10 Λιδὸς Hom. E 749 sqq. (Θ 393 sqq.) Ποσειδῶνος] cf. Pind. O. XIII 4 Κόριν-
 θον, Ἴσθμλον πρόθρονον Ποιδῶνος 11 κάλλους — 12 Ἀφροδίτης ἂν ἦν]
 ita tegit quae Corinthi, Veneris vulgigavae sedis, infamia erat συνέπεσε D
 15 ἀποτετάσθαι] αὐτὸ τετάσθαι T 16 θαλάσσιας T τε αὐταῖς U¹T: ταύ-
 ταις SDU² (correctura non perfecta) 18 locum lacunosum esse ind. Rsk.;
 interciderunt cum alia tum verbum ex quo ὅσον v. 20 pendebat, e. g. <καὶ δικαι-
 οσύνην ὥσπερ τι σύμβολον αὐτῆς ἔχει πάντα τὸν χρόνον διασφραζομένη, ἥτις>,
 cf. p. 317, 15 sq. et Panath. I p. 307, 22 sqq. Ddf. νῦν] Corinthus sedes pro-
 consulis Achaiae 19 πλοῦτον — πλήθους S¹DU¹ p. corr. T: πλοῦτον — πλη-
 θος U¹ a. corr. (Baroc. 136), πλοῦτος — πλήθος S²; πλοῦτον τε γέμει καὶ
 πλήθους ci. Rsk.; nihil deest, ὅσον sc. <ἔχει>, cf. ad v. 18

20ῖς καὶ περικλυζομένην αὐτήν, καθάπερ τινὰ δλκάδα, ἐν κύκλῳ
 μεστήν τῶν ἀγαθῶν. σοφὸν δὲ δὴ καὶ καθ' ὁδὸν ἐλθῶν ἂν 28
 εὖροις καὶ παρὰ τῶν ἀψύχων μάθοις ἂν καὶ ἀκουσείας· τοσοῦ-
 5 τοι θησαυροὶ γραμμάτων περὶ πᾶσαν αὐτήν, ὅποι καὶ μόνον
 ἀποβλέψειε τις, καὶ κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτὰς καὶ τὰς στοάς,
 ἔτι τε τὰ γυμνάσια καὶ διδασκαλεῖα [καὶ] μαθήματά τε καὶ ἱστο-
 ρήματα. τί οὖν δεῖ Σισύφου μεμνήσθαι ἢ τῆς Σισύφου συνέσεως 29
 ἢ Κορίνθου τοῦ Διὸς ἢ Βελλεροφόντου τοῦ Ποσειδῶνος ἢ ἄλλου
 41 D του τῶν ἡρώων τε καὶ τῶν ἡμιθέων; ἢ τὰ μετὰ ταῦτα πάλιν
 10 τοὺς ἐξευρόντας σταθμά τε καὶ ζυγὰ καὶ μέτρα καὶ τὸ ἐν τού-
 τοις δίκαιον, καὶ τὸ ὡς ναῦν ἐναυπηγήσατο αὐτὴ ἢ πόλις, οὐ
 τριῆρη μόνον, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν Ἀργῶ, ἔγωγ' ἂν φαίην; ὁ γοῦν
 ἡγεμὼν αὐτῆς τοῦ στόλου μετὰ τὸν ἀνάπλουον τὸν ἐκεῖθεν φαίνε-
 15 ται δεῦρό τε καταγόμενος αὐτήν καὶ δεῦρο ὀρμισάμενος. ἢ τὰ ἐν
 τῇ γῆ πάλιν, τὸ Πηγάσου πτερόν λεγόμενον, εἴτε καὶ ὡς ἵππου σὺ
 φήσεις εἴτε καὶ ὡς ὄρνιθος, καὶ τὸν πρῶτον ἐπιτολμήσαντα αὐτῷ,
 τὸν μετάρσιον ἵππέα; Ἀλλὰ ταῦτα μὲν παλαιὰ καὶ μυθώδη· 30
 25 J τὰ γε μὴν ἔτι καὶ νῦν μνημονεύμενα εἰρηναῖα τε ὅσα αὐτῶν καὶ
 20 ἐπισημότερα ἢ κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλατταν; τίνων δὲ ἔργα καὶ
 πράξεις περιφανέστεραι; ἀλλὰ γὰρ οὐ πολέμων ὁ παρῶν καιρὸς, 31
 ὥστ' οὐδὲ ἡ μνήμη ἐν καιρῷ ἀνηγέρθη τῶν τοιούτων, πανη-
 γυριζόντων τε τῶν Ἑλλήνων καὶ ὁμοροούντων ἐν τῇ καλλίστῃ τῶν

1 ἐν κύκλῳ] non proprie dictum, sed ad augendam vim v. μεστήν (ut nos
 'rings gefüllt'); item p. 61, 1 sq. εἰς . . . ἢ πάντες κύκλῳ 2 καὶ omissum add.
 S² mg. ἐλθῶν om. U 3 εὖροις et μάθοις D 4 μόνον] cf. p. 369, 19
 5 prius καὶ om. U a. corr. 6 τὰ om. U primum καὶ U: τὰ SDT(B)
 medium καὶ seclusi, obtemperans Wilamowitzio, qui τὰ γυμνάσια καὶ τὰ διδα-
 σκαλεῖα μαθήματα coll. Cic. de fin. V 5 (de Athenis) 'quacunq̄ue enim ingredimur,
 in aliquam historiam vestigium ponimus' 7 ἢ τῆς—συνέσεως] quae mihi suspecta
 ut tueretur, καὶ pro ἢ ci. Wil. 8 Κορίνθου τοῦ Διὸς] in proverbio ὁ Διὸς Κό-
 ρινθος, cf. schol. Pind. N. VII 105 (155) et Aristoph. ran. 439 βελλεροφόντου
 T 10 τοὺς ἐξευρόντας κτέ.] accusativi pendent e verbo quale ἀπομνημο-
 νεῖν, quod mente e μεμνήσθαι (v. 7) suppl.; dicit aut Phidonem antiquissimum
 Corinthiorum legislatorem (Arist. pol. II 1265 b 12) aut Periandrum, quo regnante
 verisimillimum est argentum cudi Corinthi coeptum esse (Head H.N. 334)
 11 αὐτῆ] cum vi ut contra Thuc. I 132 ita in volgare opinionem, quam suo
 Marte (ἔγωγ' ἂν φαίην) impugnat: Iaso huc redux, ergo hinc profectus; unde
 ille profectus, ibi navis inventa, quia prima Argo; nihil deest, cf. p. 308, 16;
 pro αὐτῆ ci. πρώτῃ Wil. 12 ἔγωγ' ἐγὼ δ' D 15 τῇ om. D καὶ U om.,
 at cf. p. 372, 15 19 λαμπρότερα sic O 22 ἀνηγέρθη scripsi (sine ἂν;
 ea enim revera memoravit v. 19): ἀνηγέρθη D, ἂν ἐρρήθη T, ἀνερωρώθη SU
 cf. Pind. O. VIII 74 (Aristoph. ran. 370 sq.) 23 τε om. U

πανηγύρεων τῆδε καὶ ὀνομαστοτάτῃ, διὰ . . . [δνοῖν] δις εἰς ἐν
 συνιούσῃ διπλασιαζομένη τε παρὰ τὰς ἄλλας, καὶ παριούσῃ καὶ
 φθανούσῃ τὰς λοιπὰς καὶ αὐθις ἐπικαταλαμβάνουσῃ, ἀτεχνῶς
 ὥσπερ ἐν ἀρματηλασίαις, εἴ πως ἦν ἰδεῖν ἀνθρώποις οὐσι φερό- 42 D
 μενον τὸ Ποσειδῶνος ἄρμα, καὶ ἐπὶ κοινὸν κρατῆρα συνιόντων 5
 καὶ σπενδόντων τε ἅμα καὶ θυόντων καὶ θεωρίας ἀναγόντων τῶ
 τε Ποσειδῶνι καὶ τῇ Ἀμφιτρίτῃ καὶ τῶ Παλαίμονι καὶ τῇ Λευ-
 κοθέᾳ. ταῦτα οὖν καὶ ὑμνεῖν καὶ λέγειν καλῶς ἂν ἔχοι καὶ διάγειν
 ἡμᾶς ἐν τοῖς περὶ τούτων λόγοις.

- 32 Τὰ μὲν δὴ περὶ αὐτοῦ τοῦ Ποσειδῶνος εἴρηται τρόπον τι- 10
 νὰ καὶ ὑμνηται οὐ μεμπτῶς, ὡς γ' ἐμοὶ δοκεῖ — ὄρω δὲ
 καὶ ὑμᾶς οὕτω διακειμένους —, καὶ νῆ Αἴα γε καὶ περὶ αὐτῆς
 τῆς πόλεως, ὡς † ἐν βραχυτάτῳ τις εἴποι· ὄρω δὲ λοιπὸν
 ὄντα ἡμῖν τὸν περὶ τοῖν θεοῖν, τοῦ τε παιδὸς καὶ τῆς μητρὸς
 33 αὐτοῦ, εἴτε καὶ λόγον εἴτε καὶ μῦθον χρῆ φάναι. ὃν ἐγὼ δέδοικα 15
 καὶ πάνν ὀρωδῶ τε καὶ ἀπορῶ ὅπη ποτὲ χρῆ με διαθέσθαι μεθ'
 ὑμῶν, πότερα ὡς τοῖς πολλοῖς δοκεῖ καὶ Ὀμήρῳ δὲ συνδοκεῖ, θεῶν
 παθήματα συμπεισθῆναι καὶ ἡμᾶς, ὅλον Ἄρεως δεσμὰ καὶ Ἀπόλ-
 λωνος θητείας καὶ Ἡραίστου ῥίψεις εἰς θάλατταν, οὕτω δὲ καὶ
 Ἰνοῦς ἄχη καὶ φηγὰς τινὰς, ἣ τοῦτο μὲν οὔτε δσιον οὔτε εὐσεβὲς 20
 εἰπεῖν, ἄλλως τε καὶ περὶ τῶν θεῶν τὸν λόγον ποιούμενον, ἀλλὰ 43 D
 τοῦτον μὲν τὸν λόγον ὑπεροριστέον ἡμῖν οὐ μόνον ἔξω τοῦ Ἰσθ-
 μοῦ καὶ τῆς Πελοποννήσου, ἀλλὰ καὶ ξυμπάσης τῆς Ἑλλάδος· καὶ
 ἀποκαθαρτέον γε καὶ ἐπ' ἄμφω ταῖν θαλάτταιν ἐλθόντας, εἰ δέοι,
 τὸν Ἀθάμαντα, ὅστις ποτὲ ἦν, καὶ τὴν μανίαν τὴν ἐκείνου, εἴτε 25
 οὖσαν εἴτε καὶ ψευδῶς θρυληθεῖσαν ὑπὸ τῶν κάμισα ἀπολωλό-
 34 των τῶν ταῦθ' ἕκαστα ἡμῖν συνθέντων. Ἰνώ δὲ ἣ οὔτε ἦν οὔτε 26 J

1 lacunam indicavi et δνοῖν seclusi; fuit διὰ (τετάρων ἐτῶν) δις, quae
 v. δνοῖν (e p. 369, 13) extrusit; εἰς — συνιούσῃ i. q. συναθροίζομένη 2 συνοῦσι
 D παριούσῃ scripsi: προσιούσῃ SDT, προιούσῃ U (ci. Canter; idem quod φθα-
 νούσῃ foret) 3 τὰς λοιπὰς suspectum 4 ἰδεῖν om. U¹ a. corr. 5 συνιόντων
 κτέ.] iungenda cum πανηγυρίζοντων κτέ. p. 371, 22 6 σπενδόντων D καί///
 θυόντων καὶ θεωρία/σ U ἀναγόντων Abresch l. c. (ad p. 339, 9) p. 226 coll.
 or. XLIII § 1. XLV § 28; pro rhet. II p. 136, 2 Ddf.: ἀναγόντων O 9 ἡμᾶς]
 cf. ad p. 366, 26 10 περὶ om. Baroc. 136 (prob. Ddf.); cf. p. 363, 15
 11 γέ μοι SDT ὄρω/ S (ὄρων B) 13 τις ἂν εἴποι Junt., cf. p. 350, 20,
 quamquam nunc potius hiare verba iudicarem, e. g. ὡς (ἂν ἀρκούντως) ἐν
 15 prius καὶ del. Ddf., at cf. p. 371, 15 16 ὅποι UT (B) 17 δὲ B (ci. Ddf.):
 τε O 18 συμπεισθῆναι] ex χρῆ v. 16 pendet; item εἰπεῖν v. 21 ἄρεω S⁴(B):
 ἄρεω DUTS² 19 εἰς τὴν θάλατταν T 21 an ποιούμενος? 24 ἄμφω
 ταῖν] miror apud Aristidem 25 ὅτις T ποτ' D 26 καὶ om. D
 27 συνθέντων UTS²: συντιθέντων S¹ (-τεθ- S²) D; ceterum cf. p. 28, 9
 Ἰνώ — 373, 2 Λευκοθέα] distinguit deas, cf. Preller-Robert l. c. p. 601, 2

ἐγένετό ποτε ἦν οἱ πολλοὶ φασιν, ἢ εἴπερ ἦν καὶ ἐγένετο, ἀλλ'
 οὐδέν γε προσήκουσα τοῖς τῆδε γιγνομένοις. Λευκοθέα δὲ θεὸς
 τε ἦν ἀπ' ἀρχῆς εὐθὺς καὶ οὐκ ἐντεῦθεν ἤρξατο θένει οἱ πολλοὶ
 οἴονται. εἰ δὲ καὶ ἀδύησά γε ἦν, ὡς ἔφη ὁ τοῦτο εἰπών, ἀλλὰ
 5 'βροτὸς' γε οὐκ ἦν. Ὀμηρος δὲ καὶ θεοὺς ὄντας πεποιήμενος ὡσερ
 ἀνθρώπους, καὶ φεγγομένους γε ἀντικρυς καὶ ἀνθρώποις διαλεγο-
 μένους, καὶ Ἀθηναίαν καὶ Ἑρμῆν καὶ αὐτὸν τὸν Ποσειδῶνα. τὸ 35
 δ' ἐπὶ τούτοις καλῶς ἂν ἡμᾶς ἴσως ἔχοι καὶ φίλως τοῖς θεοῖς
 λέγειν τε καὶ ἀκούειν ἐν ἀλλήλοις, ἐρασθῆναι μὲν Ποσειδῶνα Λευ-
 10 κοθέας καὶ ἐρασθέντα γε ἔχειν αὐτὴν παρ' ἑαυτῷ — ὃν τρόπον
 καὶ Τυροῦς τῆς Σαλιμωνέως καὶ Ἀμυμώνης καὶ ἄλλης τινὸς καλῆς
 44 D — καὶ κρύψαι [γε] καὶ ταύτην ὑπὸ τῷ κύματι· τὰς δὲ ὁδοὺς αὐ-
 τῆς τὰς δεῦρο ἐκεῖθεν, εἰ ἄρα καὶ ταύτας παραδέξασθαι ἡμᾶς
 χρεῖ, οὐ φρυγῆ φεγγούσης γενέσθαι, ἀλλ' ὡσερ ἐπὶ θάλαμον
 15 λούσης τὴν θάλατταν, οὐδὲ τὸν παῖδα, ὃς ἦν ἐξ ἑτέρου λέχους
 ἄρα αὐτῆ, φέρειν ἀρπάσασαν, ἀλλὰ παρακαταθήκην τε καὶ ἀθρυ-
 μα καὶ δῶρον Ποσειδῶνι. δηλοῖ δὲ ὅτι ταῦτα τοῦτον ἔχει τὸν 36
 τρόπον τό τε ἀληθὲς αὐτὸ καὶ τὰ περὶ αὐτῶν ἔτι καὶ νῦν λεγό-
 μενά τε καὶ δρώμενα ὡς περὶ θεῶν. κακὰ γὰρ οὔτε ἔστιν ἐν
 20 θεοῖς, ἀλλ' οὐδ' ἂν δύναίτο γενέσθαι ποτέ — ὑπερώρισται γὰρ
 ταῦτά γε εἰς τὸν πρὸς γῆν τόπον — οὐδὲ παθήματά γε καὶ
 συμφοραί. τοσοῦτον δεῖ τοῦτο ἂν ἀρχὴ γένοιτο τοῦ ἀθανάτου
 τινί. κακὰ γὰρ ἐκ κακῶν, ἀγαθὰ δὲ ἔργα τὰ θεῶν, ἄλλως δὲ οὐ-
 δαμῆ θέμις γίγνεσθαι. ἀλλ' εἰ μὲν ἀνθρώπος οὐκ εὐτυχὴς ἦν, 37

3 τε SU: om. DT 4 ὁ — εἰπών] Hom. ε 334 Λευκοθέη, ἢ πρὶν μὲν ἔην
 βροτὸς ἀδύησσα 5 ἦν suspectum 6 γε] τε ci. Rsk. 8 δὲ U 9 ἐρα-
 σθῆναι — Λευκοθέας] immutat volgarem fabulam in mare se (cum filio) Leucotheam
 proripuisse; ad μὲν respondet δὲ v. 12 12 prius καὶ STU¹ p. corr.: om. DU¹
 a. corr. γε seclusi ταύτην] αὐτὴν U¹ a. corr. (Monac. 432) 13 ἐκεῖθεν]
 Orchomeno Boeotiae 14 ὡσερ — θάλατταν] quod p. 37, 27 ad hunc locum
 revocavi, propterea factum erat, quod tunc mihi observasse videbar, Aristidem
 in comparationibus id genus inter substantivum praepositione instructum et sub-
 stantivum, ad quod eadem praepositio mente supplenda est, vocem interponere
 solere (ut hic λούσης); nunc sententia mutata καὶ illo loco deletum volo; cf. e. g.
 p. 102, 4 et quod maxime me movit Panath. I 318, 15 Ddf. ὡσερ ἐν κατοπτρῷ
 τοῖς λόγοις ἐμβλέποντας, ubi invertit Plat. legg. 905 B ὡς ἐν κατοπτροῖς αὐτῶν
 ταῖς πράξεσιν — καθεωρακέναι 16 ἄρα αὐτῆ, SUT: ἄρα, αὐτὴν D (Baroc.
 136, prob. Jebb Ddf.) τε Rsk.: γε O 18, 19 λεγόμενά τε καὶ δρώμενα]
 erant mysteria (cf. ad p. 184, 14) Palaemonis, p. 375, 3 19 κακὰ γὰρ κτέ.] cf.
 p. 135, 4 sq. 20 ὑπερώρισται Rsk. (vertit 'cum — relegata sint' Canter):
 ὑπερωρισθαι O 21 posterius γε SU: τε T, om. D 22 τοσοῦτον δεῖ] ad-
 verbialiter, cf. J. Wackernagel, Vermischte Beitr. z. griech. Sprachkunde (Basel
 1897) p. 28 sq. 23 prius δὲ om. D

πῶς ἂν οὖν θεὸς ἐγένετο εἰπέ μοι· εἰ δ' ἦν θεοφιλῆς, οὐδ' ἂν
 ἐδυστύχησε πώποτε. καὶ εἴ γε μὴ ἀπ' ἀρχῆς ἦν τοιαύτη, οὐδ'
 ἂν ἐγένετο μετὰ ταῦτα — εἰ γὰρ ἀπαλλάξαι κακῶν οἳοί τε εἰσιν
 οἱ θεοί, μηδὲ προσελθεῖν τὰ κατὰ ἕασαι ἐπ' αὐτοῖς ἔστι, καὶ
 μὴν εἴ γε ἀντιδοῦναι ἀγαθὰ κακῶν, καὶ τὸ μέγιστον τὴν τοῦ 5 27 J
 ἀθανάτου μοῖραν, καὶ φῦναι εὐθὺς οὕτως ἔχοντας· ἦν οὖν
 Λευκοθέα θεὸς εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς, καὶ οὐχ αἱ συμφοραὶ εἰς 45 D
 τοῦτο ἤγαγον αὐτήν, ἀλλὰ τὸ εἶναι τοιαύτην εὐθὺς ἀπὸ γενεᾶς
 μηδὲ ἐν συμφορᾷ τινι τὸ παράπαν γενέσθαι παρεσκευάσεν αὐτήν
 — οὐδ' ἂν ἦν μετὰ θεῶν θεὸς [οὔσα] οὐδ' ἂν ἔσχεν ἰσχὺν 10
 38 τοσαύτην δσὴν ἀκούομεν. νυνὶ δὲ ἐπεὶ δεῖ πείθεσθαι τῷ Ὀμήρου
 λόγῳ, κινδυνεύει τὸ κατ' αὐτήν μοναρχία τις εἶναι τῆς ἀρχῆς τῆς
 κατὰ θάλατταν καὶ οὐδὲ τῷ Ποσειδῶνι αὐτῷ ἐξεῖναι οὐδὲν μὴ
 συνεθελοῦσης ταύτης. εἰρήσθω γὰρ οὖν, εἴ γε οὐδὲ τὸν φρονέα
 τοῦ παιδὸς παρῆν αὐτῷ τιμωρήσασθαι, ἔχοντα καὶ ταῦτα ἐν ταῖς 15
 χερσίν, ὡς ἂν εἴποι τις, ἀλλὰ τηράλλως ζοιτδεῖν, καὶ μηδὲν εἶναι
 τὸ κωκᾶν πάντα χρήματα μηδ' ὅσα ἐποίει τὴν τριταίαν ἠρπαικῶς
 πρὸς τὸ τῆς θεοῦ ταύτης πρόβλημα, εἴτ' οὖν κρηδεμον τῷ ποι-
 ητικῷ λόγῳ εἴτε καὶ ἄλλως πως χρη φάναί· τὸ δ' ἦν σωτηρία
 καὶ ἀσφάλεια ἐν μέσοις τοῖς δεινοῖς, δῆλον ὡς οὐ πρὸς βίαν τού- 20
 των γιγνομένων οὐδὲ ἀκουσίως [τοῦ θεοῦ], ἀλλ' ὑφιεμένου τοῦ
 Ποσειδῶνος πρὸς ἅπαντα αὐτῇ καὶ ἐφιέντος ποιεῖν ὅ τι βούλοιο.
 39 καὶ καλῶς γε ἐποίησεν ὁ λόγος εἰς τοῦτο ἐλθὼν, ἄλλως τε καὶ ὅτι
 καλὸν τι ἡμῖν ἐξ αὐτοῦ ἀνεφάνη φιλόσοφος τις οὔσα [ἡμῖν] ἢ Λευ-
 κοθέα, οὗ φιλοικτιρῶμον μόνον, καὶ φιλοῦσα τοὺς Ἑλληνας· ἢ γε καὶ 25
 τὸν Ὀδυσσεᾶ ἔσφρξεν ἄρα τὸν σοφώτατον τῶν Ἑλλήνων καὶ ἀριστον,
 καὶ δῆλον ὡς καὶ ἄλλον τινὰ καὶ πάντας ὁπόσοις σοφίας ἔρως [ἦν], καὶ
 ἐπηται βούλονται εἶναι καὶ ἀγγίνοι καὶ ἐξέφρονες, τὰ καὶ κατὰ τοῦ

1 prius ἂν om. U fort. θεός (γ'); οὖν delet Wil. 3 εἰ — 9 αὐτήν] una
 parenthesis 4 προσελθεῖν T 6 ἔχοντας scripsi: ἔχοντα O 7 οὐχ αἰ D
 8 τοῦτο US²: τότε S¹, τότε T(B), τοῦτο γε D 10 οὔσα secl. Wil. (ditto-
 graphia); θεῶν <μη> θεός Rsk. 11 τοσαύτην] τὴν in ras. ampliore U²
 ἀκούσομαι S¹ ἐπεὶ δεῖ SU²(B): ἐπειδὴ DU¹T; ἐπειδὴ δεῖ Junt. 12 τὸ
 om. S¹ 14 συνελθούσης U 15 τοῦ παιδός] Polyphemi καὶ ταῦτα ἔχοντα
 ci. Rsk., def. recte Ddf. coll. Quattuorv. II 332, 19 Ddf.; inter exempla fuit Plat.
 legg. 677 E σπάνια καὶ ταῦτα; ceterum cf. p. 284, 25 sq. 17 μηδ' Ddf.:
 μηθ' O 18 πρόβλημα] cf. p. 182, 13 sq.; περίβλημα ci. Wil. 19 τὸ]
 τόῳ praeter U² 21 τοῦ θεοῦ seclusi 24 ἡμῖν secl. Rsk.²: ἡμῖν ἢ λευκο-
 θέα SDT, ἢ λευκοθέα ἡμῖν U (Baroc. 136) 25 posterius καὶ om. TU p. ras.
 27 καὶ δῆλον SUT(B): om. D ἦν secl. Wil. ('se ipsum dicit'); an ἔρως, ἦν καὶ
 — βούλονται? 28 ἐπηται κτε.] Hom. v 332 ἐπητής ἐσσι καὶ ἀγγίνοος καὶ
 ἐξέφρων (Minervae verba) βούλοιντ' SD tertium καὶ om. U

Ὀδυσσέως λεγόμενα. Ταῦτα μὲν δὴ περὶ αὐτῆς, φίλα καὶ αὐτῷ 40
 τῷ Ποσειδῶνι, ὡς οἶομαι· Παλαίμονα δὲ καὶ εἰπεῖν καλὸν καὶ
 τοῦνομα αὐτοῦ ὀνομάσαι καὶ ὄρκον ποιήσασθαι καὶ τῆς τελετῆς
 46 D <τῆς> ἐπ' αὐτῷ καὶ τοῦ ὄργιασμοῦ μετασχεῖν — τοσοῦτός τις ἱμε-
 5 ρος πρόσεστι τῷ παιδί — καὶ ἰδεῖν γε καὶ ἐν γράμματι, ὅπου
 δὲ καὶ ἐπ' αὐτῶν τῶν νότων τῆς θαλάττης, ὅπου δὲ καὶ ἐν ταῖς
 28 J χερσὶν τῆς μητρὸς τὸ θάλας τοῦ παιδὸς καὶ τὴν ὄραν καὶ τὸ ἄν-
 θος· ταῦτα γὰρ θεάματα θεαμάτων ἥδιστα καὶ ἰδεῖν γε καὶ ἀκοῦ-
 σαι· καὶ Θάλατταν αὐτοῦ παρεῖναι [ἐν γράμματι] καὶ Γαλήνην,
 10 καλὸν καὶ τοῦτο, καὶ μειδιάματα τοῦ παιδὸς πρὸς Ποσειδῶνα
 ὑποδεχόμενον τῷ πέπλῳ. ἄλλο δὲ μὴδ' ὄτιοῦν προσπαράγραφειν 41
 τούτοις, οἷα ἐνιαχοῦ τὰ φοβερά τε καὶ ἀσεβῆ γράμματα, ἃ ἐγὼ
 θαυμάζω πῶς ποτε καὶ ἠνέσχοντο οἱ πρῶτοι ταῦτα ἰδόντες καὶ
 οὐ μετ' ὄργῆς ἤλθον ἐπὶ τοὺς τούτων δημιουργούς τε καὶ αὐτό-
 15 χειρας, ἧ ἔτι καὶ νῦν ἀνέχονται ἐν μέσοις τοῖς ἱεροῖς. ἀλλὰ γὰρ
 οὐκ ἔμὸν ἴσως τοῖς τοιούτοις ἐπιτιμῶν.

Λοιπὸν οὖν εὐξαμένους τῷ Ποσειδῶνι καὶ τῇ Ἀμφιτρίτῃ καὶ 42
 τῇ Λενκοθέᾳ καὶ τῷ Παλαίμονι καὶ Νηρηῖσι καὶ δαίμοσι θαλατ-
 τίοις πᾶσι τε καὶ πάσαις ἀσφάλειάν τε καὶ σωτηρίαν ἐν τε γῆ
 20 καὶ ἐν θαλάττῃ διδόναι βασιλεῖ τε τῷ μεγάλῳ καὶ γένει ξύμπαντι
 τούτου καὶ τῷ γένει τῷ τῶν Ἑλλήνων καὶ κατὰ τὰ ἄλλα τε εὐ-
 θενεῖν ἡμᾶς καὶ κατὰ τοὺς λόγους, χωρεῖν ἐπὶ τὰ προσήγοντα
 ἡμῶν ἐκάστω.

1 ὀδυσσέως S 4 <τῆς> add. Rsk. 5 ἰδεῖν] pendet e καλὸν v. 2; cf. v. 10
 lacunam indicavi, e. g. (ὅπου μὲν ἐπὶ δελφῖνος ὀρούμενον); sine lacuna ὅπου
 μὲν ἐπ' ci. Wil. 6 θαλάσσης D 7 θάλλος D 9 ἐν γράμματι seclusi
 (item Wil.), glossema ad αὐτοῦ 10 μειδιάματα UT 11 ὑποδεχόμενον Rsk.
 (Preller, Gr. Mythol. I⁴ 605): ὑποδεχομένον O (at ou in ras. T¹) μὴδ' ὄτιοῦν
 U (Junt.): μὴθ' ὄτιοῦν SDT 12 ἀσεβῆ] Athamantea 17 λοιπὸν οὖν] hinc
 pendet χωρεῖν v. 22, ceteri infinitivi ex εὐξαμένους 18 τῷ D: om. SDT
 νηρείσι S¹DT 20 βασιλεῖ] Commodo 21 τούτου UT: τούτω SD prius
 (sic) τῷ om. T 21. 22 εὐθενεῖν DUT 23 ἐκάστω UT: ἐκάστου SD; imi-
 tatur Thuc. II 46, 2. — Subscr. εἰς ποσειδῶνα ἰσθμικός T

XLVII.

(23) ΙΕΡΩΝ ΛΟΓΩΝ ΠΡΩΤΟΣ.

I 445 D
I 273 J

Δοκῶ μοι κατὰ τὴν Ἑλένην τὴν Ὀμήρου τὸν λόγον ποιήσεσθαι. καὶ γὰρ ἐκεῖνη πάντας μὲν οὐκ ἂν φησιν εἰπεῖν ὅσσοι Ὀδυσσῆος ταλασίφρονός εἰσιν ἄεθλοι' (δ 241), πρᾶξιν δέ τινα αὐτοῦ μίαν ἀπολαβοῦσα, οἶμαι, διηγεῖται πρὸς τὸν Τηλέμαχον καὶ Μενέλεων, καὶ γὰρ πάντα μὲν οὐκ ἂν εἴποιμι τὰ τοῦ Σωτήρος ἀγωνίσματα, 5 ὅσων ἀπέλαυσα εἰς τήνδε τὴν ἡμέραν. καὶ οὐκέτ' ἐνταῦθα τὸ τοῦ Ὀμήρου προσθήσω ὅδ' εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ' εἴεν' (B 489)· μικρὸν γὰρ τοῦτό γε· ἀλλ' οὐδ' ἂν εἰ πᾶσαν ὑπερβαλομένη τὴν ἐν ἀνθρώποις δύναμίν τε καὶ φωνὴν καὶ γνό- 2 μην, οὐκ ἂν ποτε οὐδ' ἐγγὺς αὐτῶν ἀφικολομην. ἀλλὰ καὶ ὅσοι 10 πώποτε τῶν θείων ἐδεήθησαν ἢ προὔτρεψαν εἰπεῖν καὶ συγγράψαι περὶ αὐτῶν, οὐδενὶ πώποτε ἐπέισθην, φεύγων τὸ ἀδύνατον. ἐδόκει γὰρ μοι παραπλήσιον εἶναι ὥσπερ ἂν εἰ διὰ παντὸς τοῦ πελάγους ὑφαλος διεξελθὼν εἴτ' ἠναγκαζόμεν ἀποδιδόναι λόγον, πόσοις

274 J

Libri ASDT = 0

Tit. ἱερῶν λόγων πρῶτος T(U): ἀριστείδου λόγων ἱερῶν ᾠ AS; om. D; ἐν πρώτῳ (δευτέρῳ κτέ.) ἱερῶν λόγων Thom. Mag. constanter; ἐν τοῖς ἱεροῖς λόγοις ipse orator p. 335, 8. 337, 14, cf. p. 396, 30; ἱεροὶ λόγοι titulus solemnus librorum, quibus dei cuiusdam facinora celebrabantur. — Testantur 'sacros sermones' Philostr. v. s. II 9 (ἐν ἱεροῖς βιβλίοις, quem locum significat Synes. de insomn. 24 Krab.) et Sopat. proleg. in Aristid. p. 738, 7 sqq. Ddf. (inde schol. Aristid. p. 432, 31 sqq. Ddf. [p. 159 Fro.]); de Artemidorī testimonio accuratius alio loco dicendum.

2 ὅσοι A¹ p. corr. T¹ p. corr.: ὅσοι O ὀδυσῆος T¹ a. corr. 5 Σωτήρος] Aesculapii, qui in his orationibus simpliciter ὁ θεός audit, cf. e. g. p. 377, 4. 9. 16. 21 al.; ἀγωνίσματα sunt studia et facinora 6 ἀπέλαυσα] ε in ras. A¹ οὐκέτ'] οὐκ Junt. (U) 12 ἐπέισθη D 14 διεξελθὼν εἴτ' ἠναγκαζόμεν ἀποδιδόναι SDT (item Junt., nisi quod δίδοναι, fort. recte): διεξέλθοιμι δίδοναι A

τισὶ τοῖς πᾶσιν ῥοθίοις ἐνέτυχον καὶ ποίας τινὸς τῆς θαλάττης
 παρ' ἑαστον αὐτῶν ἐπειρώμεν καὶ τί τὸ σῶζον ἦν. ἐκάστη γὰρ 3
 τῶν ἡμετέρων ἡμερῶν, ὡσαύτως δὲ καὶ νυκτῶν, ἔχει συγγραφὴν, εἴ
 τις παρ' ἐν ἣ τὰ συμπύπτοντα ἀπογράφειν ἠβούλετο ἢ τὴν τοῦ θεοῦ
 5 πρόνοιαν διηγεῖσθαι, ὧν τὰ μὲν ἐκ τοῦ φανεροῦ παρῶν, τὰ δὲ τῆ
 416 D πομπῆ τῶν ἐνυπνίων ἐνεδείκνυτο, ὅσα γε δὴ καὶ ὑπνου λαχεῖν
 ἐξῆν· σπάνιον δ' ἦν ὑπὸ τῶν περὶ τὸ σῶμα τρικυμιῶν. ταῦτ' 4
 οὖν ἐνθυμούμενος ἐγνώκειν παρέχειν ὡς ἀληθῶς ὡσπερ ἰατρῶ τῷ
 θεῶ σιγῆ ποιεῖν ὁ τι βούλεται. νῦν δὲ ὡς ἔσχεν τὸ τοῦ ἤτρον
 10 δηλῶσαι πρὸς ὑμᾶς βούλομαι· λογιοῦμαι δὲ ἑαστα πρὸς ἡμέραν.
 Ἦν μὲν γὰρ Ποσειδῶν μῆν, ἵστε οἶον χειμῶνος· ἔβαινον δὲ 5
 ὁ στόμαχος τὰς νύκτας καὶ ἀγρυπνίαι ἦσαν ὑπερφρεῖς, ὥστε οὐδὲ
 τὰ βραχύτατα πέττειν ἦν. αἰτία δ' οὐχ ἡκιστα ἢ συνέχεια τῶν
 χειμῶνων, ἦν οὐδὲ κέραμος οὐδεὶς ἐνέγκαι ἐλέγετο· ἐπεὶ καὶ ὁ
 15 ἰδρῶς ἔστη πάντα τοῦτον τὸν χρόνον πλὴν ὅσα λουμένῳ. Δωδε- 6
 κᾶτη δὲ τοῦ μηνὸς ἀλουσίαν προστάττει ὁ θεὸς καὶ τῆ ὑστεραία
 τὸ αὐτὸ τοῦτο καὶ τῆ μετ' ἐκείνην. ταύτας τρεῖς ἡμέρας ἐξῆς
 διήγαγον παντελῶς ἀνιδρωτὶ νύκτα καὶ ἡμέραν, ὥστε μηδὲ χιτω-
 275 J νίσκον δεῖσαι μεταλαβεῖν, καὶ οὐπω πρόσθεν ἐμαντοῦ ὄρανος
 20 ἦσθόμην. διήγαγον δὲ περιπάτῳ χρώμενος κατ' οἴκιαν καὶ ἄμα
 παιδιᾶ, οἷα ἐορτῶν οὐσῶν· καὶ γὰρ ἢ τοῦ θεοῦ παννυχὶς ἐγκατε-
 λήφει τὴν προτέραν ἐορτήν, τὴν τοῦ Ποσειδῶνος. Μετὰ δὲ 7
 τοῦτο ὄναρ γίγνεται, ἔχον μὲν τινα ἐννοίαν λουτροῦ, οὐ μέντοι
 χωρὶς γε ὑπονοίας· ἀλλ' ἐδόκουν τι καὶ μολυνθῆναι· ὁμοῦ δὲ
 25 ἐδοξεν λούσασθαι, πάντως δ' εἰ καὶ τῷ ὄντι τοῦτ' ἐπεπόνθειν,
 ὕδατος δεῖν. εὐθύς τε οὖν οὐχ ὡς ἡδιστα ἔσχον ἐν τῷ βαλανεῖῳ,
 καὶ ἐπειδὴ ἐπανῆλθον, ἐδόκει πάντα πλήρη εἶναι, καὶ τὸ πνεῦμα
 οἶον ἀσθμαίνοντος ἦν· ὥστε ἐπ' ἀρχῇ τῆς τροφῆς εὐθύς ἐπανασά-

1 πόσοις — ῥοθίοις] innumerabiles fuisse morbi impetus ita dicit, ut
 alludat ad proverbium ἀριθμεῖν τὰ κύματα, cf. Rein, Sprichwörter . . . bei
 Lucian (Tubingae 1894) p. 82 2 καὶ postea add. A pr. m. in fine versus
 per compendium (Junt.): om. O 4 παρ' ἐν scripsi: παρῶν O (def. Wil.),
 cf. παρ' ἑαστον v. 2; ansa corruptelae v. 5 5 τοῦ SDT: om. A τῆ —
 ἐνυπνίων] cf. Plat. rp. 383 A τὴν τοῦ ἐνυπνίου πομπῆν 6 γε δὴ καὶ ὑπνου
 sic O 7 τρικυμιῶν] cf. p. 336, 17 11 ποσειδῶν A¹ (-ὦν corr. m. inc.):
 ποσειδῶν SDT; Posideo mensis anni Asiani quartus comprehendit dies inde
 a d. XXIV. m. Decembr. usque ad d. XXIII. m. Ianuar. (cf. Mommsen, Ath.
 Mitth. XVI 235 sqq.) 14 ἦν οὐδὲ AS²: ἦν· οὐδὲ S¹DT, unde ἦν, (ἦν) οὐδὲ
 Boissonade ad Pachym. declam. (Paris. 1848) p. 144, 6 15 πλὴν ὅσα] cf.
 Schmid p. 145 λουμένῳ sic O; λελουμένῳ A² 18 ἀνιδρωτὶ O: ἀνιδρωτεῖ
 A m. inc. (non credo A¹) 18. 19 χιτωνίσκον SDT: χιτωνίσκον A 22 μετὰ
 δὲ τοῦτο] d. XV. Posid., cf. ad p. 378, 2 26 ἔχον D 28 ὥστ' D

μην. διαφθορά μετὰ τοῦτο ἐκ νυκτός καὶ προήλθεν εἰς τοῦτο, 8 ὥστε μόλις κατέστη πρὸ μεσημβρίας μικρόν. Ὅψις δὲ δνειράτος οὕτως πῶς εἶχεν, ὡς ἄρα εἶην ἐν ὕδασι θερμοῖς, προκεκυφῶς δὲ εἰς τὸ πρόσθεν ὀρέψην τὰ κάτω τῆς κοιλίας ἀποπτέρον διακειμένα. ἐβουλεύσάμην μὲν δὴ μείναι ἐπ' ἀλουσίας, ἔφη 5 δὲ τις ὡς οὐκ ἐπ' αὐτοῦ γε τοῦ λουτροῦ τὸ δυσχερὲς ἦν τὸ φαινόμενον, οὐδ' εἰκὸς ὡς αἴτιον φυλάξασθαι. ἐλουσάμην τε εἰς ἐσπέραν καὶ ἅμα τῷ ἄρθρῳ τὸ ἦτρον ἤλγον, καὶ ἐπεχώρει τὸ ἄλγημα 9 ἐπὶ δεξιὰ καὶ μέχρι βουβῶνος κάτω. Ἐβδόμη ἐπὶ δέκα ἀλουσία ἐξ δνειράτος, ὀγδόη δ' ἐπὶ δέκα ἀλουσία. Ἐνάτη ἐπὶ δέκα 10 ἔδοξά τινας τῶν βαρβάρων ἐγκρατεῖς γεγενῆσθαι μοι καὶ τινα αὐτῶν ἐπιέναι μοι καὶ δόξαν παρασχεῖν ὡς σιζήοντα· ἔπειτα καθεῖναι τὸν δάκτυλον οὕτως μέχρι τοῦ λαιμοῦ καὶ τι ἐγγεῖα κατὰ δὴ τινα ἐπιχώριον νόμον, ὀνομάσαι δὲ αὐτὸ δῆρισιτιαν· ταῦτα 15 δὲ ὕστερον ὡς ὄναρ διηγεῖσθαι καὶ τοὺς ἀκούοντας θαναμάζειν καὶ λέγειν ὡς ἄρα τοῦτο αἴτιον εἶη τοῦ διψῆν μὲν, μὴ δύνασθαι δὲ πιεῖν, τῷ τρέπεσθαι εἰς ὄξος τὰ σιτία. ἐκ δὲ τούτου ἕμετός τε ἐδεικνυτο καὶ προσέταξεν ὁ βάρβαρος λουτροῦ τε ἀποσχέσθαι καὶ διάκονον ἓνα παραστήσασθαι τὸ τήμερον εἶναι. ἀλουσία καὶ ἕμε- 10 τος μετὰ φραστῶνης. Εἰκάσιμ ἐδόκουν ἐν προπυλαιῖσι εἶναι τοῦ 20 Ἀσκληπιοῦ, καὶ τινα τῶν ἐπιτηδείων ἐντυχόντα μοι περιβάλλειν καὶ φιλοφρονεῖσθαι, οἷα δὴ διὰ χρόνου ἑωρακότα· εἰπεῖν δὲ πρὸς αὐτὸν ὡς ἐν ἀηδία τε εἶην γεγονώς καὶ προϋόντος τοῦ λόγου μνησθῆναι ὅσα δὴ καὶ περὶ τὸ ἱερὸν τυγχάνοι κεινημένα, καὶ 276 J ἅμα ταῦτα λέγοντες εἰσημὲν εἴσω. ὡς δὲ ἐγενόμεθα οὗ ἡ Ἀγαθὴ 25 τύχη καὶ ὁ Ἀγαθὸς δαίμων, ἐπιστάντες ἔτι διελεγόμεθα· καὶ τινα τῶν ὑπηρετῶν ἰδὼν τῶν περὶ τὸ ἱερὸν ἠρόμην ὅπου ὁ ἱερεὺς εἶη. ὁ δ' ἔφη ἔξόπισθε τοῦ νεώ· καὶ γὰρ εἶναι περὶ λύχνους ἤδη τοὺς

1 διαφθορά] virium defectio et languor; ad κατέστη cf. καθειστήκει or. IL § 20 ex. 2 μεσημβρίας] est d. XVI. Posid. (cf. v. 9), eiusdem diei somnium quod sequitur; ex tota qua utitur orator enarrandi ratione, pauca ante ὄψις intercidisse coniecerim 5 μὲν s. l. add. T¹ (aut T²; om. Junt.) 6 ὡς sic O 9 δεξιὰ A: δεξιὰ SDT (edd.) 9 ἐβδόμη ἐπὶ A: ἐβδόμη δ' ἐπὶ SDT, cf. v. l. v. 10; p. 379, 23; 380, 6 10 post alterum δέκα add. δ' A² (Laur. Abbat. 9) 11 τῶν βαρβάρων] Parthorum; sunt tempora belli Parthici (§ 33. 36 sq.) 12 ὡς σιζήοντα S¹ 14 δῆρισιτιαν DTS²: δῆρισιτιαν AS¹ 16 διψεῖν A 17 πιεῖν] ποιεῖν T¹ a. corr. τῶι AS(-ω): τὸ DT δὴ AS: δὲ DT 19 παρ- λιστᾶσθαι D; sublato puncto ante τὸ (O Thom. Mag. p. 348, 3) distincti post εἶναι 20 Εἰκάσιμ Usener, Rh. Mus. XXXIV 425, 11: εἰκάσαι AS¹, ὡς εἰκάσαι DTS² 21 ἐδόκουν A¹ p. corr. TS²: δόκουν A¹ a. corr., δοκοῦν S¹D 22 φιλο- φρονεῖσθαι] περιφρονεῖσθαι T 25 εἰσημὲν A¹, εἰσημὲν SDTA² 27 ἠρό- μην A^r περὶ — 379, 1 ἱερούς] cf. or. LI § 29

448 D *ιερούς τάς τε δὴ κλειῖς ἀνακομίζειν τὸν νεωκόρον. καὶ τυχεῖν ἐν
 τούτῳ κλεισθὲν τὸ ἱερόν, οὕτω μέντοι ὥστε καὶ συγκεκλεισμένου
 εἴσοδόν τέ τινα λείπεσθαι καὶ τὰ ἔνδον ὄρασθαι. προσῆλ-
 θόν τε δὴ ταῖς θύραις καὶ ὄρω ἄγαλμα ἕτερον ἀντὶ τοῦ πα-
 5 λαιοῦ κατηφές. θαναμάζονται δέ μοι καὶ ζητοῦντι τὸ ἀρχαῖον οὐ
 εἶη, προσφέρει τις, καὶ οὐδ' αὐτὸ πάννυ ἐδοξα γνωρίσαι, προσεκύ-
 νησα δ' οὖν σπουδῆ. μετὰ δὲ ταῦτα περιελθόντες ἐντυγχάνομεν 12
 τῷ ἱερεῖ καὶ ἠρχόμεν ἐγὼ πρὸς αὐτὸν λόγου τοιοῦδε· ἔμοι καὶ
 ἐν Σιυόρῃ ὄνειράτα ἐγίνετο διαλεχθῆναι σοι περὶ τοῦ ἱεροῦ, καὶ
 10 νομίσας τὸ πρᾶγμα μεῖζον εἶναι ἢ κατ' ἐμὲ ἐσιώπησα· καὶ νῦν
 ἐναγχός μοι περὶ αὐτῶν τούτων γεγένηται, καὶ ἅμα ἐν νῶ
 εἶχον λέγειν περὶ τοῦ τὸ ἔδος εἰς τὴν ἀρχαίαν χώραν καταστῆσαι.
 περιπατοῦντος δέ μου ἀποπίπτει τὸ διάβαθρον τοῦ ἑτέρου ποδός
 καὶ ὁ ἱερεὺς ἀνελόμενος προσφέρει· κἀγὼ τῆς μὲν τιμῆς ἐνεκα
 15 ἦσθην, βουλόμενος δὲ αὐτὸν ὅλον ἀμείβεσθαι καὶ δεξιούσθαι
 κύψας λαμβάνω. κἀν τούτῳ ταῦρός τις ἐπήει μοι κατ' αὐτάς 13
 τάς ἀκοὰς τοῦ θεοῦ. κἀγὼ ἐδεδοίκειν τε καὶ πως ἐπειρώμεν φυ-
 λάττεσθαι, ὁ δ' ἄλλο μὲν οὐδὲν ἔδρασεν, ὑπὸ δὲ τὸ γόνυ τὸ δεξιὸν
 ἐνέθλασεν. ὁ δὲ Θεόδωτος σμίλην τινὰ λαβὼν ἀνεκάθαρεν· ὥστε
 20 ἔμελλον πρὸς αὐτὸν εἰπεῖν ὅτι 'σὺ αὐτὸ ἐποίησας ἔλκος'. ταῦτ' 14
 ἦν τὰ φανθέντα καὶ ἐνταῦθα ἐληξεν ὁ φόβος καὶ ἐγένετο ὑπὸ τὸ
 γόνυ τὸ δεξιὸν ἐλκῦδιον ἀνθρακι φοικός, καὶ ἐδόκει ἀγαθὸν εἶναι
 πρὸς τὰ ἄνω. Δεκάτη ὑστέρᾳ ἐδόκουν ἐσθῆτα ἔχειν ἱερέως 15
 καὶ αὐτὸν παρόντα ὄραν τὸν ἱερέα· ἐδόκουν δὲ καὶ τῶν ἐπιτη-
 277 J 25 δείων τινὰ ὑποχωλεύοντα ἰδὼν ἐκ τῶν περὶ τὴν ἔδραν φάναι
 πρὸς αὐτὸν ὅτι ταῦτα ἡσυχία θεραπεύοι. ἐπετάχθη καὶ ἔμετος
 449 D διὰ πολλῶν. καὶ ἦν αὕτη πέμπτη ἀλουσιῶν ἐξῆς. ἄξιον δὲ καὶ 16
 τὸ πάρεργον τῶν ὄνειράτων εἰπεῖν. ἐδόκουν γὰρ ὡς ἐπὶ τῇ εἰ-*

14 *ἐνεκα* SDT 17 ἀκοὰς τοῦ θεοῦ] ἀκοαὶ τοῦ θεοῦ fort. locus vel apparatus quidam sacer audiebat, quem extra ipsum templum fuisse e v. 2 (κλεισθὲν) et 7 (περιελθόντες, cf. Büchner, Philolog. 1890, 183) apparet; monet Wil. easdem intellegendas esse videri ἀκοὰς Aesculapii Epidaurii (Kavvadias, Fouilles d' Epidaurie n. 5, 10, 18 [Ἐφημ. ἀρχ. 1883, 227 sq.]), quas ipse (Isyll. p. 118, 4) *aguas* interpretatus esset 19 Θεόδωτος] fort. medicus Pergamenus, cf. or. XLVIII § 34. L § 21. 38. 42; idem § 55. 56 σμίλην S a. corr. A¹ p. corr.; *μηλὴν* A¹ a. corr. ἀνεκάθαρεν] pro rhet. II 103, 8 Ddf. *διακαθᾶραι* ὅστ' D 20 αὐτὸ] αἰθίς ci. Holleck, Coniect. crit. in Ael. Aristid. Panath. thes. 2; intellego 'tu illud (quod bos fecit) ut vulnus fieret effecisti' ταντι ἦν Thom. Mag. p. 383, 6 21 φανθέντα D, item p. 380, 16 22 ἐλκῦδιον A: ἐλκῦδιον SDT 23 post δεκάτη add. δ' A², cf. ad v. l. p. 378, 9; est d. XXI. Posid. 26 ἡσυχία] S

ωθυία μελέτη τῶν λόγων Δημοσθένους τινὰ μεταχειρίζεσθαι καὶ
 λέγειν δὴ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ὡς ἐκεῖνος ὦν· ὑμεῖς μὲν οὖν
 διὰ τοῦ κήρυκος ἐρωτᾶτε τίς ἀγορεύειν βούλεται, ἐγὼ δὲ ὑμᾶς
 ἠδέως ἂν ἐροίμην τίς ὑμῶν βούλεται πράττειν· ἢ κωμῳδία γε τὸ
 λοιπὸν ἐστίν; ἔλεγον δὲ ἀναφέρων εἰς τοὺς Τελμησσέας τοῦ 5
 17 Ἀριστοφάνους ὡς ἐκεῖ λόγῳ τις ἠγωνίζετο, ἔργῳ δὲ οὐ. Ἐνάτη
 ἐδόκουν ὡς ἐν Σμύρνῃ περὶ ἐσπέραν προσίειναι τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀσκλη-
 πιοῦ τῷ ἐν τῷ γυμνασίῳ, προσίειναι δὲ μετὰ Ζήνωνος, καὶ εἶναι
 τὸν νεὼν μελιζω τε καὶ ἐπειληφῶτα τῆς στοᾶς ὅσον ἐστίν τὸ ἐστρω-
 μένον· ἅμα δὲ καὶ ὡς περὶ προνάου τούτου διενουόμεν. προσευ- 10
 χομένον δέ μου καὶ ἀνακαλοῦντος τὸν θεὸν ὁ Ζήνων· οὐδέν, ἔφη,
 προσηγέστερον, λέγων δὴ καὶ αὐτὸς τὸν θεόν, καταφυγὴν τε καὶ
 τοιαῦτα ὠνόμαζεν. περισκόπουν δὲ ὡς ἐν τῷ προνάῳ δὴ τούτῳ
 ἀνδριάντα ἔμαντοῦ· καὶ τοτὲ μὲν γε ὡς ἔμαντοῦ ὄντα ἐώρων,
 πάλιν δὲ ἐδόκει μοι εἶναι αὐτοῦ τοῦ Ἀσκληπιοῦ μέγας τις καὶ 15
 καλός. ταῦτα καὶ ὡς ὄναρ μοι φανθέντα αὐθις διηγείσθαι πρὸς
 αὐτὸν τὸν Ζήωνα· καὶ ἐδόκει σφόδρα ἐντιμον τὸ τοῦ ἀνδριάντος
 εἶναι. αὐθις δὲ αὖ τὸν ἀνδριάντα ἐώρων ὡς ἐν τῇ στοᾷ τῇ προ-
 18 μῆκει τοῦ γυμνασίου. περὶ δὲ βαλανεῖον τοιαῦδε ἔδοξα. πρῶτον
 μὲν ὡς μεταξὺ ἀνατριβόμενος εἰσελθεῖν εἰς τι βαλανεῖον τῶν 20
 ἰδιωτικῶν· ἔπειτα φάναι ὡς ἔλαθον ἔμαντὸν εἰσελθῶν ἀλούτων
 ἡμερῶν ἠδὲ. ἔπειτα ἐδόκει μοι παραθαρρύνειν Φοῖβος παρών,
 19 ὥστε καὶ εἰς τὸ ὕδωρ εἰσέβαινον ἀνυπόπτως ἦδη. αὐθις
 δὲ ἐδόκουν πρὸς αὐτῷ τῷ Ἀσκληπιῷ νεανίσκον τινὰ τῶν γυ-
 μναστικῶν ἔτι ἀγένειον περὶ βαλανεῖων διαλέγεσθαι, τὰ μεγάλα δὲ 25 450 D

1 Δημοσθένους scripsi: δημοσθένη O; ceterum cf. or. XXVIII § 6 καὶ
 om. D 2 ὑμεῖς — βούλεται] miscet Demosth. VIII 23 et XVIII 170 4 ἂν
 om. D ἢ D(U): ἢ AST; virgulam posui; vv. ἢ — ἐστίν deleta vult Büchner
 l. c. 5 ἔλεγον] 'ita (nempe comediae mentionem iniiciens) cum concionabar,
 provocavi ad Telmessenses Aristophaneam, ubi verbis quis certat, non armis'
 Τελμησσέας dedi: τελημσέας A a. ras., τελημσέας SDTA p. ras.; CAF. I 526
 frg. 529 K.; comediae titulum iniuria in Τελημσσης corrigunt ad inscriptiones
 Atticas (CIA. I 37. 234); alia, ut persaepe, titulorum alia scriptorum orthographia;
 cf. etiam Head H. N. 580 6 post ἐνάτη add. δ' Junt. (edd.), cf. v. l. p. 378,
 9; ἐνάτη sc. φθινοῦτος i. e. d. XXII. Posid. 8 prius τῷ scripsi: τοῦ O
 Ζήνωνος] cuius unica haec memoria, item Phoebi v. 22 10 τούτου] templi
 11 οὐδέν — προσηγέστερον] sc. ἐστι τοῦ θεοῦ 14 τότε ASD; τοτὲ — πάλιν,
 cf. p. 384, 6. 7 16 αὐθις] εὐθὺς ci. Jacobs ad Ach. Tat. p. 791; αὐθις
 'postea' 19 fort. βαλανεῖων; de pluribus refert § 18 et 19—24 τοιαῦδε A:
 τοιαῦτα SDT 20 εἰς τι DTA²S²: ἐστι A¹S¹ 21 <τῶν> ἀλούτων Kaibel,
 fort. recte 22 ἦδε scripsi: ἦδη O: 'dierum, inquam, quibus (balneum priva-
 tum) clausum, hic' 22 μοι] με ci. Wil.; de Phoebō ad v. 8

278 J

ἐπαινοῦντα καὶ τοιαύτας τινὰς τὰς ἀπολαύσεις τοῦ βίου τιθέ-
 μενον. δείξας οὖν αὐτῷ τὴν θάλατταν ἠρόμην εἰ καὶ ἐνταῦθα
 ἄμεινον λούεσθαι ἢ ἐν μικρῷ. 'ἐν μικρῷ', ἔφη. μετὰ δὲ τοῦτο
 5 ἠρόμην τινὰ ἔδειξα καὶ ἠρόμην εἰ καὶ ἐν λίμνῃ τοσαύτῃ κρεῖττον
 ἢ ἐν μικρῷ. συνεχῶρει κἀνταῦθα ὅτι αἰρετώτερον τὸ ἐν μικρῷ.
 'οὐκ ἄρα, ἔφη, πανταχοῦ τό γε μεῖζον αἰρετώτερον, ἀλλ' ἔστιν
 τις καὶ μικροῦ χάρις'. καὶ ἅμα ἐνενόησα πρὸς ἑμαυτὸν ὡς καὶ
 ἐπιδεικνυμένῳ που καλὸν εἰπεῖν ὅτι τῶν μὲν ἄλλων ἀνθρώπων
 αἰ ἡδοναὶ κινδυνεύουσιν ὑῶν τινῶν εἶναι ἡδοναί, ἢ δὲ ἐμῇ κατα-
 10 ρῶς ἄρα ἀνθρώπου εἶη, ὅστις σὺνεμί τε καὶ χαίρω λόγοις. ἐδό-
 κει δ' οὖν ταῦτα λέγειν ὁ νεανίσκος περὶ τοῦ βαλανείου τοῦ πρὸς
 ταῖς πύλαις ταῖς εἰς Ἐφεσον φερούσαις, καὶ τέλος ἔδοξέ μοι χρῆ-
 ναι ἀποπειραθῆναι — πότε γὰρ δὴ καὶ ἄλλοτε θαρσῆσαι, εἰ μὴ
 νῦν; — οὕτω δὴ συνθέσθαι εἰς ὥραν ἔκτην ὡς τηγικαῦτα ἀσφα-
 15 λέστατον ὄν κινεῖσθαι. ἐπεὶ δὲ ἀφίκετο ἡ ὥρα, αἰτιασθαι Βάσ-
 στον ὡς διατριβόντα. 'ὄραξ, ἔφη, ὡς καὶ δὴ παρέρχεται ἡ σιὰ;'
 δεικνὺς τὴν τῶν κίωνων. ἐπορευόμεθ' αὖτε, καὶ ὡς ἠνύσαμεν,
 ἐπιστάς τῇ δεξαμενῇ τοῦ ψυχροῦ ἐπειρώμην τοῦ ὕδατος καὶ
 μοι ἔδοξεν παρ' ἐλπίδας οὐ μάλα ψυχρὸν εἶναι, κνανοῦν δὲ καὶ
 20 ἠδὺ ἰδεῖν. κἀγὼ 'καλῆ', ἔφη, οἷα δὴ γνωρίζων τὸ τοῦ ὕδατος
 ἀγαθόν. ὡς δὲ παρῆλθον εἴσω, πάλιν εὔρον ἕτερον ἐν θερμοτέρῳ
 οἴκῳ ἀνεμμένον μᾶλλον, καὶ ἅμα ἐγγινόμεν τε ἐν τῷ θερμῷ καὶ
 ἀπεδούμην· ἐλουσάμην καὶ μάλ' ἠδέως. Ὅγδῳ ἔμετος εἰς
 ἐσπέραν κατὰ ὄναρ καὶ οὔτος. Ἐβδόμῃ ἐδόκουν ἐν ὕδασι 22
 451 D 25 εἶναι που θερμοῖς. τυχεῖν οὖν τινὰς πλησίον ἀνθρώπους ἐγγει-
 ρίδια ἔχοντας καὶ ἄλλως οὐκ ἀνυπόπτους. καὶ δῆτα προσελθεῖν
 μοὶ τινὰς αὐτῶν, ὡς τινος προστασίας χρῆζοντας, ἐγκαλεῖσθαι
 γὰρ ὑπὸ τινῶν. ὡς δ' ἄπαξ περιεσχέθην, ἐν παντὶ εἶναι, οὔτε
 πιστεύων ἐνδείξασθαι τε οὐκ ἐθέλων. ὅτι ἀπιστοίην. εἶναι τε δὴ

1 τοιαύτας τινὰς κτέ.] cf. or. XXXIII § 29—31 2 ἠρόμην A^r, item v.
 4; cf. v. l. 378, 27 3 λούσθαι scr. Ddf. 4 ἔδειξα sic O 5 συνεχῶρει
 — μικρῷ ommissa add. D pr. m. mg. 8 που legit Schmid, Philol. 1889 (I) 377:
 ποῦ O 9 ἡδοναί — ὑῶν] cf. p. 235, 18 10 τε A: om. SDT 12 ἔδειξέ
 μοι T 13 θαρσῆσαι scr. Ddf. 15. 16 Βάσσον] obiectum; ceterum cf. or. L
 § 28 16 καὶ δὴ SDT: καὶ ἦδη A 18 ψυχροῦ SDT: ψυχροῦ τοῦ ἕξω A,
 interpretamentum propter παρῆλθον εἴσω v. 21 additum; τῇ ἕξω ci. Wil., ἕξω
 enim δεξαμενὰς τοῦ ψυχροῦ stare solere 20 καλῆ A (sc. ἡ δεξαμενῆ): καλὸν
 SDT 22 οἴκῳ] cf. ad p. 290, 6 23 καὶ ἐλουσάμην trai. P. Stephanus (ἐλου-
 σάμην δὲ καὶ U) μάλ' SDT 23 Ὅγδῳ — 24 Ἐβδόμῃ] d. XXIII. XXIV.
 Posid. 24 κατὰ ὄναρ καὶ οὔτος A: καὶ οὔτος. κατὰ (κατ' D) ὄναρ SDT
 29 ἀπιστοὶ ἦν A¹ (corr. A²)

τινα ὁδὸν καὶ ἐκδέχσθαι ψαλίδα πᾶν μακρὰν, ἐν ἧ καὶ σφόδρα δεῖσαι μὴ ἐπιθεῖντό μοι. ὡς δὲ διεξελθεῖν ἄσμενος, γανῆραί τε ἐν τῇ πόλει τῶν Συμωναίων ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ σκοπεῖν ὅπως ὡς τάχιστα πολλοὶ τε ἀθροισθεῖεν καὶ ἐνδειξαίμην τὸ ὄν. καὶ τοῦτου αὐτὸς τε λαμπάδα λαμβάνω καὶ πάντες ἐλαμπαδηφόρον οἱ 5 279 J
ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ τὸ Εὐριπίδειον τοῦτο (Phoen. 3) ἔλεγον· “Ἥλιε θεοαῖς ἱπποισιν εἰλίσσω φλόγα,” καὶ γὰρ ἅμα ἡλίου ἀνατολῆ ἐδόκουν εἰσελθεῖν. ταῦτα καὶ ὕστερον πρὸς Κοδραῖτον τὸν ἡγεμόνα ἐδόκουν ὡς ὄναρ διηγείσθαι, καὶ τὸν εἰπεῖν ‘ποίησον οὕτω’ καὶ 10
23 ἢ λαμπὰς ἤρθη. ἀλουσία. Ἐκτὴ ἐδόκουν ἅμα Ἀλεξάνδρῳ τῷ 10
διδασκάλῳ προσιέναι τῷ αὐτοκράτορι, καθέζεσθαι δ’ αὐτὸν ἐπὶ τινος βήματος. προσειπόντος δὲ αὐτὸν τοῦ Ἀλεξάνδρου προτέρου καὶ προσρηθέντος ὑπ’ αὐτοῦ τε καὶ τῶν περὶ αὐτόν, ἅτε καὶ ἐκ πολλοῦ γνωρῖμον καὶ συνήθους ὄντος, μετὰ τοῦτο προσῆειν ἐγὼ. προσειπόντος δὲ κάμου καὶ στάντος ἐθαύμασεν ὁ αὐτοκράτωρ, 15
ὡς οὐ καὶ αὐτὸς προσελθὼν φιλήσαιμι. καὶ γὰρ εἶπον διὰ θεραπεντηῆς εἶην ὁ τοῦ Ἀσκληπιοῦ· τοσοῦτον γὰρ μοι ἤρκεσεν εἰπεῖν περὶ ἔμαντοῦ. ‘πρὸς οὖν τοῖς ἄλλοις, ἔφη, καὶ τοῦτο ὁ θεὸς μοι παρηγγεῖλεν μὴ φιλεῖν οὕτωςί’ καὶ ὅς ‘ἀρκεῖ’ ἔφη· καὶ γὰρ εἰσηγήσα. καὶ ὅς ἔφη ‘καὶ μὴν θεραπεύειν γε παντὸς κρείττων ὁ Ἀσκλη- 20
24 πιδός.’ Πέμπτη ἐφαίνετο μὲν τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος τὸ ἐν τῷ ὄρει τῷ Μιλύα· ἐδόκει δὲ οἰκήματα ἅττα προσγεγενῆσθαι, καὶ ὄνομα εἶναι τῷ χωρίῳ Ἐλεφαντίνη ἀπὸ Ἐλεφαντίνης τῆς ἐν Αι- 452 D
γύπτῳ· ἔχαιρον δὴ καὶ κατ’ αὐτὰ τὰ οἰκήματα καὶ κατὰ τὴν οἰ-
25 κειότητα τοῦ τόπου τῷ τόπῳ. καὶ δὴ καὶ ἱερέα εἶναι τοῦ θεοῦ 25
τὸν τῆς Ἰσιδος τῆς ἐν Σμύρῃ ἱερέα, παρ’ ὧπερ καὶ κατάγεσθαι, καὶ ἐνθυμεῖσθαι πρὸς ἔμαντόν διὰ πολλὰ μοι πρὸς αὐτὸν οἰκεῖα ὑπάρχει ἐκ πολλοῦ· καὶ τι καὶ τυγχάνειν παρ’ αὐτοῦ πρόσθεν 26
26 ἔωνημένος, ἔπειτα ὑπόλοιπόν τι ἔχων ἐθέλειν ἀλλάξασθαι. καὶ τοῦτου δὴ ἐδόκουν εἰπεῖν τινὰ κοιφὴ μετὰ οἴνον· λαβεῖν τε δὴ 30

2 ἄσμενος A: ἀσμένως SDT 6 εὐριπίδειον A 7 ἐλίσσω DS² 8 ὕστερον] ον s. l. add. T² Κοδραῖτον] cf. or. L § 63 10 ἀλουσία traieci post ἤρθη: οὕτω ἀλουσία καὶ AS a. ras., οὕτω καὶ DTS p. ras., ante καὶ add. mg. ἀλουσία T² S² Ἐκτὴ] d. XXV. Posid. 12 ἀλεξάνδρῳ τῷ διδασκάλῳ DTS²: ἀλέξανδρον τὸν διδάσκαλον AS¹; dicit Alexandrum Cotiaensem, quocum Romae (cf. ad p. 227, 2) sub Pio imperatore (τῷ αὐτοκράτορι v. 11) commercium orator habuerat 14 τοῦτο] S 19 οὕτως] SDT: οὕτως A 21 Πέμπτη] d. XXVI. Posid. 22 Μιλύα] cf. Herm. 1890, 313 sqq. 26 Ἰσιδος — Σμύρῃ] cf. or. II § 49. 50 ὄπερ S¹ 28 ὑπάρχει] A: ὑπάρχει SDT posterius καὶ om. D 29 ἔχον] D 30 κοιφὴ] A (sine acc.) ST: κρήνη sic D; de medicamento accurate Plut. Is. et Os. c. 60

εὐθύς αὐτὸ ὡς ἴαμα καὶ σκοπεῖν εἴτε τῷ προσώπῳ δέοι προσθέ-
 σθαι εἴτε καὶ τοῖς ἐντόσ. καὶ τινος εἰπόντος ὅτι ἐπικαίοι ὄπου
 ἐπιτεθείη, ἐνθυμηθῆναι ὡς ἐπιτηδείως ἔχοι παντὸς μᾶλλον ψύξεως
 εἶναι φάρμακον. καὶ πῶς ἐκ τούτων εἰπεῖν πρὸς τὸν ἱερέα ὅτι
 280 J 5 δῆλον ἦν ἐξ ὧν ἀνεγίνωσκον ὅτι οὐχὶ δεήσοι φαγεῖν. καὶ δῆτα
 εὐθύς εἶχον ἐν νῶ ὡς διατελέσω ἀσιτος τὴν ἡμέραν· ἠσίτησα
 δῆ. Ἡ δὲ ἐπιούσα ἀλουσίας πάλιν ἦν. Τρίτη φθίνοντος 27
 ἐδόκουν ἐφθαρμένης μοι τῆς τροφῆς συμβουλευέσθαι περὶ λουτροῦ
 Ζωσίμῳ τῷ τροφῆ καὶ ἐρωτᾶν εἰ δέοι πλεῖω λούσασθαι, τὸν δὲ
 10 οὐ συμφῆσαι. μετὰ δὲ τοῦτο λελοῦσθαι τε καὶ τῆς γαστροῦ φαύ-
 λως ἔχειν, καὶ φάναι πρὸς τὸν Ζώσιμον ἕδει γὰρ ἡσιτηκέναι;·
 καὶ τὸν εἰπεῖν ἕδει. ἠσίτησα αὖθις. Καὶ τῆς ἐπιούσης ἤμιον 28
 πάλιν εἰς ἐσπέραν. ἦν δὲ τὸ θναρ ὡς ὀστοῦ γε ἐγκλιμένον
 καὶ δέον ἐκβαλεῖν, ἐννοια δὲ καὶ αἵματος ἀφαιρέσεως ἀπὸ τῶν
 15 σφυρῶν· καὶ ἐποίησα οὕτω καὶ προῆλθεν οὐ πολὺ. Ἀθναίωνος 29
 νομηγία ἐδόκουν ἐν τῷ Ἀδριανείῳ κεχοῖσθαι μὲν, λελοῦσθαι δ'
 οὐ· ὡς δ' ἐπανελεθεῖν, φάναι πρὸς τινα τῶν φίλων ὅτι οὐ λουσαι-
 μην, ἀλλὰ χροισαίμην· τὸν δὲ καὶ γὰρ ἐγώ, φάναι, κέχοισμαι μόνον.
 ἀλουσία ἡμερῶν ἔξ. Δευτέρα ἐδόκουν ἐν τῷ ἱερῷ εἶναι τοῦ 30
 458 D 20 Ἀσκληπιοῦ ὄρθριον εὐθύς ἐξ ὁδοῦ ποθεῖν ἤγων καὶ χαλεπὴν ὡς
 ταχέως ἀνεψῆγντο. ἐδόκουν δὲ καὶ τοὺς παῖδας ἄδειν τὸ ἀρχαῖον
 ἄσμα, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐστίν

Ἄτα τὸν πάντων ὕπατον κληῖζω,
 καὶ εἶναι ἐν ἐκείνῳ τῷ μέρει τοῦ ἄσματος·
 25 πολὺ γὰρ πολὺ μοι τὸ μέσον βιότου
 μέλπειν τε θεοῦς ἐν τ' εὐφροσύναις
 ἦτορ λαίνοι τοιῶδ' ὑπὸ παιδονόμῳ (PLG. III p. 684 sq. B.⁴),
 ὅστ' ἐθαύμαζον ὡς αὐτόματον τὸ ἄσμα εἰς μέσον ἦκεν. πάλιν 31

5 ἀνεγίνωσκον DTS p. ras., ἀν ἐγίνωσκον S a. ras., ἀν ἐγίνωσκον A
 δεήσει T¹ p. ras. (U) 6 εἶχον ἐν νῶ ὡς διατελέσω] acsi esset παρεσκευαζόμεν
 ὡς κτέ., cf. Schmid p. 55 et ad p. 180, 21 7 Ἡ δὲ — φθίνοντος] d. XXVII.
 XXVIII. Posid. 10 τε scripsi: γε O 12 ἐπιούσης] d. XXX. Posid. 15 καὶ
 ἐποίησα] haec post somnium, d. XXXI. Posid. προῆλθεν A (sc. sanguinis): προ-
 ῆλθον SDT Ἀθναίωνος νομηγία] d. I. m. Lenaeonis, qui excipiens Posideonem
 comprehendit in anno ordinario dies inde a d. XXIV. m. Ianuar. usque ad d. XX.
 m. Febr., cf. ad p. 377, 11 16 μὲν|||λελοῦσθαι S 18 ἀλλὰ] ἀλλ' οὐ D 19 ἀ-
 λουσία ἡμερῶν ἔξ AS a. ras. (e rasurae ambitu constat): om. DTS p. ras.; cf.
 p. 384, 11. 14 ἱερῷ — Ἀσκληπιοῦ] Pergami, id quod e παίδων commemo-
 ratione sequitur, quos, cum Pergami degeret, alebat (cf. L § 38) 22 ἡ om. S
 25 τὸ μέσον] λῶστον ci. Bergk.; τὸ μέσον quasi 'centrum vel umbilicus'
 27 παιδονομῆ ci. Bergk.; praestaret ὑπὸ παιδονόμῳ τοιῶδε . . . Wil.

δὲ ὡς γενεθλίων προσιόντων προπέμπειν εἰς τὸ ἱερὸν τοὺς οἰκέ-
 τας ἀποκομίζοντας δὴ τινα καὶ ἅμα γράμματα ἐγγράφειν ἐπ' αὐ-
 τῶν ὧν ἀπεκομίζον· καὶ φιλοτεχνεῖν ὑπὲρ συμβόλου ἀγαθοῦ δπως
 32 χωρήσειεν ὄσων ἔδει τῷ λόγῳ. Τρίτη λύχρον εἰσφορὰ τις ἐφαι-
 νετο εἰς τὸ ἱερὸν ὑπὸ τοῦ θυρωροῦ κατ' εὐχὴν ὑπὲρ ἐμοῦ, καὶ 5
 33 ἐμῆν ἔδει· ἤμεσα. Πέμπτη θεοῖς ἐδόκουν εὐχεσθαι, τὰ μὲν οἷς
 εἶωθα κοινῇ, πάλιν δὲ ἰδίᾳ Διὶ καὶ Ἄρει καὶ θεοῖς οἱ Συρίαν
 ἔχουσιν. καὶ παραπλήσια τάκεῖ τοῖς οἴκοι κατὰ τὴν οἴκησιν ἐφαι-
 νετο. καὶ μετὰ τοῦτο ἐγίνετο ἡ πρόσδοδος ἢ πρὸς τὸν αὐτοκρά-
 τορα· ἐπεπόμφειν δὲ ὡς τὸν ἐν τῇ Συρίᾳ τότε αὐτοκράτορα, καὶ 10 281 J
 34 συνέβη καλῶς. Ἐβδόμη ἐν τινι ἀποδυτηρίῳ βαλανείου Χαρίδη-
 μον ἰδεῖν τὸν εἴητορα τὸν ἐκ Φοινίκης φαιδρὸν τε καὶ ἄρτι λελου-
 μένον, καὶ φάναί δὴ πρὸς αὐτὸν ἅμα τῇ προσρήσει οὕτως, ὅτι
 35 πρῶτον λούσαιτο, καὶ αὐτὸς ἅμα ἀποδύεσθαι. ἔλουσάμην. Καὶ
 πάλιν τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἐδόκει μοι Ἄντωνίνος ὁ Πυθοδώρου 15
 διαλέγεσθαι περὶ Νυμφῶν ἐπαίνων· εἰπεῖν ὅν καὶ αὐτὸς ὅτι οὐκ
 εἶεν θεαὶ χαριέστεραι, πάντως δὲ εἶναι καὶ τῷ ἐπιεικεῖ ἀπολαβεῖν
 αὐτῶν, εἰ καὶ μὴ πολλὰ λουμένῳ, τὰ γε μέτρια. ταῦτά τε δὴ καὶ
 36 Ὑγίειας ἐδόκουν τι λέγειν ἐγκώμιον. Δωδεκάτῃ ἐδόκουν Ἄντω- 454 D
 νῖνον τὸν αὐτοκράτορα τὸν πρεσβύτερον καὶ τὸν τῶν πολεμίων 20
 βασιλέα σπονδὰς καὶ φιλίαν πεποιῆσθαι πρὸς ἀλλήλους· προσιόν-
 των δὲ τῶν περὶ τὸν Βολογαῖσσον φωνῆν εἶναι οὐκ ὀλίγην καὶ
 δοκεῖν αὐτοὺς ἐλλήνιζειν. ἔπειτα ἀφικέσθαι παρ' ἐμὲ ἀμφοτέρους
 μετὰ τοῦ σχήματος τοῦ βασιλικοῦ, καὶ εἶναι τὸν τε Ἄντωνῖνον
 ἐπιεικῶς ἐν ἀκμῇ κάκεινον βλοσυρόν τινα ἰδεῖν· καθίξεσθαι δὲ 25

3 συμβόλῳ scripsi: συμβούλῳ O; fausto augurio (omine), ut bene pro-
 cederent quae ad orationem (nempe quam L. Vero Antiochiam mitteret, v. 9 sq.)
 necessaria erant; inde v. 11 συνέβη καλῶς 5 ἱερὸν] aut Iovis Olympii patrii
 aut Aesculapii, cuius templum Aristidi prope sedem paternam erat (or. L § 49.
 50); neque enim Smyrnae neque Pergami facta sunt, quae his commentariis
 orator comprehendit (cf. § 51. 54) 6 ἤμεσα] καὶ ἤμεσα T 10 ἐπεπόμφειν
 — αὐτοκράτορα om. D 11 ἀποβατηρίῳ D Χαρίδημον] cuius unica haec
 memoria; item Antonini v. 15 14 πρῶτον A (-ω|l-)ST, πρῶτον D:
 πρῶταίτερον A (U; prob. Ddf.); illud atticisticis magis probatum (Thom. Mag.
 p. 309 sq.) ἔλουσάμην] d. VIII. Lenaeon. 15 πυθοδώρου S; cf. ad v. 11
 18 λουμένῳ SDT 19 Ἄντωνῖνον — τὸν πρεσβύτερον] Marcum 21 φιλίαν
 D πεποιῆσθαι A: ποιῆσθαι SDT 22 βολογαῖσσον A: βολόγαισον ST, βολό-
 γεσσον D(U); Vologessus Scr. r. A. v. Marci 8, 6, Βολόγαισος Iamblich. Erot.
 script. I 225, 10 H., Ουολόγαισος Luc. hist. conscrib. 14. 19. 31, Vologaesus
 Fronto p. 127 Nab. (Vologesus CIL. III 6010, 195), Ολογασος (et 'Volgasi') nummi
 Head H. N. 695 sq. 25 βλοσυρόν D(U) τινα A: τι SDT καθίξεσθαι
 A: καθέξεσθαι SDT

μου αὐτὸν οὐκ ἀπὸ πολλοῦ, ἐτέρωθεν δὲ ἐν θρόνῳ τὸν Ἀντωνῖνον.
 ἐδόκει δ' ἐμοὶ καὶ ἰατρικῶν τινων ἐμπειρῶς ἔχειν ὁ Μῆδος, δεξιού- 37
 μενος δ' ἐμὲ εἰπεῖν 'πότε ἡμῖν ἀναγινώσκεις;' καὶ γὰρ ἡσθῆναί τε
 τῷ ῥήματι καὶ φάσαι 'ὅταν ὑμεῖς κελεύητε.' καὶ οἱ μὲν παρεσκευ-
 5 ἀζοντο πρὸς τὴν ἀκρόασιν, ἐγὼ δὲ ἀπήειν ἐκλέξων τῶν βιβλίων.
 καὶ μοι ἐδοξεν πρόλογόν τινα ὡς ἐν βραχεῖ συνθεῖναι εἰς αὐτούς, 38
 καὶ εἶχεν οὕτω πως — ἐδόκουν δὲ καὶ πάνν τοῦ συντεθέντος
 ἅπαντος μνημονεύειν, ἃ δ' οὖν διεσωσάμην· ἤδη μὲν τις καὶ ἄλ-
 λος χρηστοῦ τινος αὐτῷ συμβάντος καὶ βουλόμενος ἐνδείξασθαι
 10 τὴν ἡδονὴν εἶπεν ὡς ἄρα εἴη πλεῖν ἢ διπλάσιος γεγονώς, ἄλλος
 δὲ τις ὡς ἐν μακάρων νήσοις εἶναι δοκοίη, ἐγὼ δὲ καὶ αὐτὸς οὐ-
 τως ὑπὸ τῆς παρούσης ἡμέρας τε καὶ τύχης διαίκεμαι'. καὶ ἅμα
 ἔσοκοπούμην, εἰ κοινοῦν χρῆ τὸν λόγον ἢ πλεόν τῷ παρ' ἡμῖν βασι-
 282 J λεί νέμειν, ἔπειτα οὕτως ἐρέπεσθαι τὰ πρὸς τὸν ἕτερον. εἶπον
 15 δὲ οὕτω πως· 'ὦστ', ἔφη, εἰ μὴ γεγυμνασμένος ἦν ἐν θείαις
 ὄψεσιν, οὐκ ἂν μοι δοκῶ ὄφθίως οὐδὲ πρὸς αὐτὴν τὴν πρόσοψιν
 455 D ἀντισχεῖν, οὕτω μοι δοκεῖ θαυμαστῆ τις εἶναι καὶ κρείττων ἢ κατ'
 ἄνθρωπον,' ἔλεγον δὲ θείας ὄψεις, μάλιστα δὴ ἐνδεικνύμενος τὸν
 Ἀσκληπιὸν καὶ τὸν Σάραπιν. ταῦτ' μὲν τοιαῦτα. τῶν δὲ βιβλίων 39
 20 τέως μὲν ἐκλέγειν ἤξιουν, ἔπειτα ἐδοξέ μοι τὸ κιβώτιον κομίζεῖν
 καὶ ἐπ' αὐτοῖς ποιήσασθαι ἀνελέσθαι ὁ τι ἂν βούλωνται· τοῦτο
 γὰρ καὶ ἄλλως χάριν τινα ἔχειν καὶ ἅμα οὕτω μάλιστα αὐτοῦς
 ἐκπληξῆσαι. ταῦτα καὶ ὕστερον ὡς ὄνειρατα φανθέντα πρὸς Πέλοπα
 κατὰ ῥῆμα ἐδόκουν διηγεῖσθαι. ὕστερον δὲ ἐδοξα λελομῆν μοι 40
 25 προσφέρεσθαι, τοτὲ μὲν ὡς ὕδωρ ψυχρόν, τοτὲ δὲ ὡς γάλα· ἀμ-
 φριγγοεῖν οὖν καὶ λέγειν δὴ πρὸς Ζώσιμον δι' οὔτε διψῶν οὔτε
 πεινῶν· τί οὖν ἂν τις ἐσθίει; καὶ μετὰ τοῦτο ἐκυροῦτο ἡ ἀσιτία
 καὶ ὁ ἱερεὺς ἐδόκει μοι τὰ χεῖλη ἐκμυζεῖν. αὕτη μὲν ἀσιτίας, ἡ
 δὲ ἐπιούσα ἀλουσίας, ἡ δὲ ἀπ' ἐκεῖνης ἀλουσίας καὶ ἐμέτου.
 30 Πέμπτη ἐπὶ δέκα ἐδόκουν τὸν ἡγεμόνα ἐπιστέλλοντά μοι τὴν πρόσ- 41

2 δέ μοι O τινων] τι ci. Jacobs Lect. Stob. p. 49 3 δευε A, δέ με
 SDT ἀναγινώσκεισ SDT 5 ἐκλεξ//ων S 7 συντιθέντος unus T 8 δι-
 εσωσάμην (εἶχεν οὕτως πως) Jacobs l. c. p. 64; orator levi anacolutho uti voluit
 idque cum arte 8 τις] iste imitatus erat Plat. Euthyd. 300 D ὧστε ὁ Κηθησι-
 πος ἐγένετο πλεῖον ἢ δεκαπλάσιος, unde δεκαπλάσιος ap. Aristid. ci. Kaibel
 10 πλεῖν] πλήν D; πλεῖον Plato ἄλλος κτῆ.] Socrates ap. [Plat.] Menex. 235 C
 13 κοινοῦν] κοινὸν (ἴσον) ἀμφοτέρους ποιεῖσθαι' 17 κατὰ SDT 20 μὲν λέ-
 γειν S¹ 23 Πέλοπα] cuius unica haec mentio, item Metrodori p. 386, 3 24 κατὰ
 ῥῆμα AT: om. SD ῥῆμά (μοι) ἐδόκουν Schmid p. 96, falsus; ἐδόκουν hic
 quoque de somnio dictum 27 τῇ ἀσιτία T¹ a. corr. 28 ἐκμυζεῖν] in
 ἐκμυζῆν corr. D¹ αὕτη] d. XII. m. Lenaeonis ἀσιτίας D a. ras.
 30 sq. πρόσρησιν TS²: πρόσρησιν AS¹D

Aristides II.

ρησιν οὕτω ποιήσασθαι· Ἀριστείδη τῷ ἱερεῖ χαιρεῖν· καὶ ἦν
 ἄλουσίας καὶ αὐτῆ. Τῇ δὲ ἐπιούσῃ κάδους τινὰς ἔδει καταχέασθαι·
 42 ἔπειτα ἄλουσία. Ὅγδῳ ἐπὶ δέκα ἐδόκει μοι Μητροδώρος ὁ
 ποιητῆς ἀγωνίζεσθαι ἐν Σμύρῃ τὸν τῶν ποιητῶν ἀγῶνα, ὅσπερ
 καὶ ἦν σχεδὸν κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν· πρὶν δ' εἰσιέναι, λαλεῖν 5
 μοι περὶ τινῶν καὶ ἅμα ἐσθίειν φύλλα πράσων καὶ ῥὸν μετ' ἄρ-
 του, καὶ μέρος τι τοῦ ῥοῦ ἐγκαταλιπεῖν· κἀγὼ μέντοι πρὸς αὐτὸν
 εἶπεῖν· «... ἐπισχνῶν ὀλίγα, ὅπως καὶ ἀγωνίσῃ». ἐγένετο δὲ ὁ λόγος
 καὶ περὶ τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν Περγάμῳ καὶ τοῦ φρέατος, οἷον μὲν τι
 εἶη αὐτὸν προσελθόντα πιεῖν, οἷον δὲ ἕτερον πίνοντα ἰδεῖν, οἷον 10
 δὲ αὐτὸ ἰδεῖν. ταῦτά τε οὕτως ἐδόκουν διαλέγεσθαι καὶ τυγχάνειν
 43 ἀκηκῶς ὡς, εἰ γενολιμῆν ἐν χερσὶ τοῦ θεοῦ, ἐλπίδες εἶεν. καὶ
 πως ἅμα τούτοις ἐστάναι μὲν ὡς οἴκοι ἐν τῷ προθύρῳ, ναρκῶν-
 τος δὲ μοι τοῦ ποδὸς παρελθεῖν εἰς τὸν οἶκον τὸν μέγαν· καὶ 456 D
 τινα ἐπελθεῖν τῶν ἐκ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου· διεξιέναι 15 283 J
 δὴ πρὸς αὐτόν, ὡς ὄνειράτων μοι γεγονότων παρὰ τοῦ θεοῦ καὶ
 κελεύειν ὑπηρετῆσαι. ὁ δὲ καὶ αὐτὸς ἔφη γεγενῆσθαι θναρ' αὐτῷ,
 λαβόντα σκέλος χοίρειον ἐγκοιμίσαι ἐν Ἀσκληπιουῦ, σκευάσαντα
 44 ὡσπερ ἐγὼ εἴωθα χρῆσθαι. μετὰ δὲ τοῦτο ὡς ἐν Περγάμῳ ἐδόκουν
 στέφανον πέμπειν τῷ θεῷ τῶν μακρῶν, οἷ(οι) εἰσιν οὖς ἰδίᾳ 20
 τῷ Ἀσκληπιῷ κομιζοσιν, προστάξας τῷ ἀποκομιζόντι — εἶναι δ'
 αὐτὸν Ἀγαθίωνα — ἐπαναφέρειν μοι παρὰ τοῦ νεωκόρου ἕτερον.
 ὡς δ' ἐπανήγγελεν, παραθέσθαι αὐτὸν ὡς ἔτυχον κατακειμένος ἐκ
 45 δεξιᾶς. ἐπὶ δὲ τούτοις ἔδοξα εἶναι μὲν ὄπιν δὴ, ἀναστὰς δὲ ζη-
 τεῖν τὴν τροφὸν — τὴν δὲ κατ' ἀντίθρονον οἰκεῖν μου — καὶ τινα 25
 ἀποκρίνασθαι, ὡς ἐναντιωμάτων τινῶν αὐτῇ γεγονότων, πρὶν γε
 δὴ καὶ κατιδεῖν αὐτὴν τε προσάγουσαν τὴν τροφὸν καὶ τὴν σύν-
 τροφον τὴν Καλλιτύχην ἐπομένην. φέρειν δὲ τὴν τροφὸν τὸ μὲν

1 τῷ ἱερωῖ T 2 κάδους — καταχέασθαι] corpori aliquot cados aquae
 superfundere 3 ἔπειτα] d. XVII. m. Len. Μητροδώρος] cf. ad p. 385, 23
 4 ὅσπερ S¹D: ὡσπερ ATS² 8 lacunam indicavi; cf. p. 430, 9 λόγος — φρέατος]
 cf. argumentum or. XXXIX et LIII 9 μὲν τι] μέντοι T² (U Junt.) 10 αὐτόν
 — ἰδεῖν] cf. or. XXXIX § 13 πιεῖν] ποιεῖν T, cf. v. l. p. 378, 17 12 ἐλπίδες]
 sc. τοῦ σωθῆσεσθαι 15 Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου] patrii, cf. or. L § 21. LI 10 al.
 16 δὴ sic O 17 αὐτῷ O 18 ἐγκοιμίσαι ἐν A: ἐκκοιμίσαι εἰς SD, ἐκκοιμίσαι
 εἰς T (U Junt.); dormienti sibi mandatum esse aiebat, ut pernam suillam sopiret
 in Aesculapii eamque eo apparatam more, quo Aristides comedere soleret (ita ut
 appareret rationem inter oratoris pedem torpentem et pernam hanc intercedere)
 20 οἷοι Wil.: οἷ O 22 Ἀγαθίωνα] ceteroquin ignotus ἐπαναφέρειν A:
 εἰτ' ἀναφέρειν SDT 27 πρὶν καὶ A: om. SDT; iunge τινα ἀποκρίνασθαι ...
 πρὶν . . κατιδεῖν (Aristides) προσάγουσαν D; cf. ad p. 31, 3 28 καλλιτύχην A:
 καλλιτέχνην SDT; cf. or. LI § 25; ἡ τροφός est Φιλομένη § 78; or. IL § 16

πρῶτον εἴκασα ὡς μῆλα, ἔπειτα ἦν ὡὰ ἐφθὰ τρία περιγεγλυμ-
 μένα, ὥσπερ μέλλοντος ἤδη ἐσθίειν. κομιζουσα δὲ ἔφη οἶα δὴ τὰ
 ἀπὸ ἀγροικίας, κἀγὼ ἐθαύμασά τε καὶ εἶπον ὅτι κατὰ θεὸν ἦχοι
 τὰ ὡὰ· ἐκέλευσεν γάρ, ἔφη, ὁ θεὸς τήμερον ὧν χρησασθαι καὶ
 5 φιλλοις καὶ παραθέσθαι στέφανον παρὰ τοῦ θεοῦ. ἐποίησα
 ταῦτα. ὁ δὲ στέφανος ἦν ἐκ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Διὸς Ἀσκληπιοῦ.
 ἄλουσία δὲ καὶ διὰ πολλῶν ἐδηλοῦτο. Ἐνάτη ἐπὶ δέκα ἐδόκουν 46
 ἐν τοῖς βασιλείοις διατρίβειν, τὴν δ' ἐπιμέλειαν καὶ τιμὴν τῶν
 αὐτοκρατόρων εἰς ἐμὲ θαυμαστὴν καὶ ἀνυπέροβλητον εἶναι διὰ πάν-
 10 των ἐξῆς ὧν ἔπραττον· μόνῳ γὰρ ἅπαντα γίνεσθαι ὧν οὐδὲ μι-
 457 D κρὸν ἄλλῳ τῷ. καὶ τοῦτο μὲν δὴ ἔνδον συνδιατρίβειν τε καὶ
 συνοικεῖν, οὐδενὸς ἄλλου τῶν σοβαρῶν παρόντος, αἴθρις δ' αἶ
 περιήγόν με ἅμα ἑαυτοῖς. ἀπιέναι δ' αὐτοὺς ὄρημά τι σκευσο-
 μένους ὁ ἐτύγχανον περιβαλλόμενοι τῇ πόλει, τοῦ μὴ τὸ ὕδωρ
 15 ἐμπύπτον κακουργεῖν· οὐδὲ καὶ τὸν χοῦν ὄραν ἐκβαλλόμενον. Θαυ- 47
 284 J μαστὰ δὴ καὶ παρὰ τὴν πορείαν ἐνεδείκνυντό μοι. μέσος τε γὰρ
 ἐγγινόμεν πολλὰκις ἀμφοῖν καὶ ὅποτε βουληθεῖην περιελθεῖν, ὥστε
 τὸν πρεσβύτερον μέσον καταστήσαι, ὁ νεώτερος τοῦτ' ἐποίηε αὐτός·
 ἐμὲ δ' ἐν χώρᾳ αἰεὶ διαμένειν· ἐδόκει δέ μοι καὶ παιδὸς ἡλικίαν
 20 ἔχειν. τοῦτο καὶ πολλὰκις συνέβη, καὶ δὴ καὶ ὡς πρὸς ὑψηλὸν τι 48
 καὶ οἶον κλίμακα ἔδει προσβαλεῖν, τὸ μὲν πρῶτον ὁ νεώτερος
 ἐβοήθησεν, καὶ ἐπεφθεγεξάμην οἶα δὴ καὶ χάριν εἰδώς· ἔπειτ' ἄνω
 ἐπὶ τέλει ὁ πρεσβύτερος, καὶ ἐρομένον αὐτοῦ πως, τὸ ὄλον τε
 καὶ πᾶν αὐτὸν ἔφη βοηθῆσαι. καὶ ἐπὶ τούτοις ἤδη ἔλεγον ἀπαλ- 49
 25 λαξεῖων, 'χάριν ὑμῖν, ἔφη, ἔχω, αὐτοκράτορες, πάσης προνοίας
 καὶ τιμῆς ἦν με τετιμῆκατε'. οἱ δ' ὑπολαβόντες 'ἡμεῖς μὲν οὖν,
 ἔφασαν, τοῖς θεοῖς ἔχομεν χάριν πειραθέντες ἀνδρὸς τοιοῦτου·
 ἡγούμεθα γὰρ καὶ περὶ τοὺς λόγους ὅμοιον εἶναι'. καὶ τούτου
 ἤρχετο ὁ πρεσβύτερος λέγειν ὅτι τοῦ αὐτοῦ εἶη καὶ ἀνδρα ἀγαθὸν
 30 εἶναι καὶ περὶ λόγους ἀγαθόν. ἐπεξῆει δὲ ὁ νεώτερος ὀημά τινας
 λέγων ὅτι ἀκολουθούη τῷ τρόπῳ καὶ τὰ τῶν λόγων. κἀγὼ εἶπον

1 ἦκασα T¹ a. corr. 5 παραθέσθαι] cf. p. 386, 23 6 Διὸς Ἀσκληπιοῦ] Pergami, cf. p. 335, 5 7 ἐνάτη A¹ (-ατη A^r, ἐνάτη A² sic) 9 αὐτοκρα-
 τόρων] M. Antonini et L. Veri εἰ ἐμὲ A¹ a. corr., εἰς με S¹ 10 ἐξῆσ sic O
 γίνεσθαι] αι in ras. S² 14 περιβαλλόμενοι DTS²: περιβαλλόμενοι AS¹
 πόλει] Romae? 16 καὶ om. D ἐνεδείκνυντό DTS² (sc. imperatores): ἐνεδεί-
 κνυτό AS¹ 19 αἰεὶ A^r 21 καὶ delet Kaibel προσβαλεῖν A: προσβάλλειν
 SDT 23 πρεσβύτερος A, πρεσβ^τ S: πρεσβύτησ DT πῶς, τὸ ὄλον Ddf.
 (πως legi): πῶσ τί (τι ST), ὄλον O 30 τινας] quem dicat nescio; pro rhet. II
 p. 133, 13 Ddf. ἢ παρομιμία ἢ λέγουσα οἷος ὁ τρόπος τοιοῦτον εἶναι καὶ τὸν
 λόγον; cf. Norden, Antike Kunstprosa I 11, 2; inscita Kock CAF. III 624 n. 1298

50 51 52

διτι βουλοίμην ἂν ταῦτα οὕτως ἔχειν· λυσιτελεῖ γάρ μοι εἰς τοὺς λόγους, εἴπερ γε τὰ ἄλλα τοιοῦτος ὕψ' ὑμῶν ὑπείλημμαι, καὶ ἅμα εἰ μέλλω δὴ ἀνθ' ἑνὸς ἔξω τὰ γαθὰ· τοιαῦτ' ἅττα ἡμευφάμην αὐτούς. ἦν δὲ μυρία ἄλλα καὶ γιγνόμενα καὶ λεγόμενα, κρείττω λόγον τε καὶ ἐλπίδος. εἴτ' ἐπὶ τούτοις ἐπικαταδαρθῶν ἐδόκουν 5 τινὰ τῶν γνωρίμων, Διοφάνη ὄνομα, λέγειν μοι ὡς συμπαρόντα καὶ ὁρῶντα τὰς ὑπερβολὰς τῶν τιμῶν, παρῆναι δὲ καὶ τῶν ἐταίρων τινὰ τῶν νεωτέρων καὶ θαναμάζειν ἀκούοντα, ὡς παρὰ πᾶσιν οὕτως εὐδοκίμοιην. ἐκ δὲ τούτου φαινομαι ἐν βαλανείῳ τινί. καὶ τὸ μὲν πρῶτον εἰσηλθὲ μοι οἷόν τι εἶην πεποιηκώς, πρὶν ἰδεῖν 10 τοὺς αὐτοκράτορας, διτι λουοίμην, δοκεῖν γὰρ δὴ χθρὸς αὐτοῖς ἐντετυχηκέαι· ἔπειτα ὡς ἀνεντιβόμην τε ἤδη καὶ ἰδρῶς τις προσήει, 'πορευώμεθα, ἔφην, εἴσω'. οὕτω δὲ ἔλουσάμην τε καὶ ἤμωσα εἰς ἐσπέραν, ἐνθύμιον ποιησάμενος τὸ τοῦ χοῦ τοῦ ἐκφορουμένου. 15 Ὅμως δὲ ἔτι διεσκοπούμην περὶ τῆς ὁδοῦ τῆς εἰς Πέργαμον διὰ τὰ πρόσθεν ὀνειράτα· ἐνταῦθα δὴ σαφῶς ἐδηλοῦτο ἐπισχεῖν. τοῦτο μὲν γὰρ περὶ ἐσπέραν ποι κενιῆσθαι καὶ μεταγινώσκειν 20 καὶ φάσκειν διτι ἀδύνατον εἶη Ἀδριανοῦ θήρας κατατυχεῖν, τοῦτο δὲ ἐδόκουν ἀπὸ Ἀδριανοῦ θήρας τινὰ ἐλθεῖν, βιβλίον τι κομίζοντα τῶν Μενάνδρου, καὶ λέγειν διτι πηλὸς τε εἶη ἀμήχανος καὶ τέλμα 25 καὶ ἀνύσαι ἀδύνατον. πάλιν δὲ εἶεν τε ἔδοξα καὶ προσελθόντα μοι τινὰ λέγειν ὡς ἄρα τῶν ἀντιδίκων τις εἶη ἐν Ἀδριανοῦ θήρα καὶ δέοι κατιέναι ὥστε τι πρᾶξαι, καὶ 'τί, φάναι, πλέον τοῦ θεοῦ μένειν προειρηκότος;' τοῦτο καὶ αἰθρὶς ἔδοξα πρὸς τινὰς λέγειν καὶ τὸ πᾶν οὕτω λαμβάνειν, διτι ἐπειδὴ δυσχερέστερον εἶχον πρὸς 25 τὴν μονήν, ἔξοδον προὔδειξεν ὁ θεός, βουλόμενος μεταβαλεῖν

458 D

285 J

1 λυσιτελεῖ scripsi: λυσιτελεῖν O 6 θειοφάνη T¹; vir ceteroquin ignotus fuit clarissimus (γνώριμος, ut or. L § 12, non amicus, cf. v. 7. 8) λέγειν] sc. περὶ τῶν ὑπερβολῶν τῶν τιμῶν, quae post τὰς — τιμῶν v. 7 non repetivit 7 ἐταίρων] αἰ in ras. S² 10 οἷόν τι — λουοίμην] vetitus erat lavari (p. 387, 7) 12 προσήει ci. Wil., fort. recte 14 ἐκφορουμένου D, at cf. p. 387, 15 (Baumgart, Ael. Aristid. p. 123, 114) 15 Ὅμως δὲ ἔτι κτέ.] sententia: 'quod dixeram somnians 'πορευώμεθα εἴσω', proficisci Pergamum iussus esse mihi videbar, quanquam non deerant, quae secus suadere viderentur, ut de consilio proficiscendi dubitarem; nihilo secius (ὅμως δὲ) etiam tum de itinere Pergameno cogitabam idque propter priora illa somnia (p. 386, 9. 19), quae recenti somnio confirmari videbantur; tunc aperte sum prohibitus'. somnium est d. XX. m. Lenaeonis, cf. p. 387, 7 17 μεταγινώσκειν O 20 Μενάνδρου] nomen omen τοῦ μένειν (v. 24. 26. 389, 1); cf. Artemid. III 38 Μένων μὲν καὶ Μενεκράτης καὶ Κρατίνος ἀποθμῆν κωλύουσι. . . . Θραύτων δὲ καὶ Θρασύλος καὶ Θρασύμαχος παρορῶσι πρᾶττειν καὶ μὴ ἀποκνεῖν κελύουσιν; huc facit Ῥώσανδρος or. L § 19; item Εὐδοξος or. LI § 66 21 δὲ sic O 23 φάναι] Aristides

μου τὴν γνώμην, ἵνα ἡδιδον μένοιμι. ἐνὴν δὲ καὶ ἀλουσίας σύμ-
 βολα. καὶ ἐπεγένετο ὑετός καὶ χειμῶν ἀμήχανος ἐξ ἑσπέρας. Τῆ 53
 δ' ὑστεραία ἀλουσία καὶ ἔμετος τροφῆς ἦν. καὶ ἐπειδὴ ἤμεσα,
 ἐγὼ μὲν οὕτως εἶχον ὥστε ἀγαπᾶν εἰ ἐξαρκέσαιμι εἰς τὴν ἐπιού-
 5 σαν. Τῆ δ' ἐπιούσῃ ἀσιτία ἐπετάχθη, ἐπετάχθη δὲ οὕτως· 54
 ἐδόκουν εἶναι ἐν Σμύρῃ, πᾶσαν ἀπιστίαν ἀπιστῶν τοῖς φανεροῖς
 459 D καὶ δρωμένοις διὰ τὸ μὴ συνειδέναι ἔμαντῶ ὀδοιπορήσαντι. παρα-
 τίθεσθαι δέ μοι σῶζα· ἔπειτα παρόντα Κόρον τὸν μάντιν δεῖξαι
 ὅτι ἐνείη φάρμακον τῶν ἐφημέρων· ἐκ δὲ τούτου ὑποψίας τε μεστός
 10 γενέσθαι καὶ κατὰ σπουδὴν ἐμεῖν καὶ ἄμα ἐνθυμεῖσθαι, τί δὲ εἰ
 μὴ ἀκριβῶς ἐξεμέσαιμι; ἔπειτα φάναι τινὰ ὅτι καὶ ἐν ἄλλῳ τῷ
 τῶν σιτίων εἶη τοῦ φαρμάκου· ἔτι οὖν μειζόνως ἀπορεῖν καὶ
 ἀσχάλλειν ὅτι οὐ θάττον ἤκουσα. τούτων ὀφθέντων ὑπενόησα 55
 μὲν ἀσιτίαν δηλοῦσθαι, εἰ δὲ μή, ἀλλ' ἠροῦμην γε. ἐδεόμην δὲ
 15 τοῦ Θεοῦ σημεῖναι σαφέστερον ὀπότερα λέγοι, ἀσιτίαν ἢ ἔμετον.
 ἐπικατέδαρθόν τε δὴ καὶ ἔδοξα εἶναι πρὸς τῷ ἱερῷ τῷ ἐν Περ-
 γάμῳ, καὶ ἤδη τε μέσσην ἡμέραν ἐξήκειν, ἀσιτίας οὕσης μοι, καὶ
 Θεόδοτον ἐπελθεῖν μετὰ δῆτινων φίλων, εἰσελθόντα δὲ παρακαθ-
 286 J ἕζεσθαι μοι ἐπὶ τῆς κλίνης οὕτωςι κατακειμένῳ. φάναι οὖν 56
 20 πρὸς αὐτὸν ὅτι ἀσιτοίῃ· τὸν δὲ ἐνδείξασθαι ὅτι εἰδείη καὶ εἰπεῖν
 ὅτι ἐγὼ τοι ἀνέμενον μετὰ πάντα ταῦτα ἃ οὗτοι ποιοῦσιν, φλε-
 βοτομία χρήσασθαι· τὸ γὰρ ἄλγημα τοῦ νεφροῦ ἐστίν, καὶ ἡ
 ἀσιτία δέ, ἔφη, νόθος τις ἐξοδός ἐστι τοῦ πυρός διὰ τοῦ στήθους
 διεξιούσα· καὶ ἄμα ταῦτα αὐτοῦ λέγοντος ἐκ τοῦ πρόσθεν δύο
 25 σπινθῆρες ὤφθησαν. καὶ γὰρ ἐβλεψα πρὸς τὸν Θεόδοτον θαυμάσας
 καὶ σύμβολον ἐποιησάμην τοῦ λόγου, καὶ ἠρόμην αὐτὸν ὃ τι εἶη
 ταῦτα. ὃ δὲ ἔφη ἄπο τοῦ πυρός τούτου, δείξας τί μοι παρα-
 κείμενον. ἀρπυνηζόμεν τε δὴ καὶ εὖρον ἐκείνην τὴν ὄραν οὖσαν,
 ἣ̄περ ἔδοξα τὸν Θεόδοτόν μοι διαλέγεσθαι, καὶ φίλοι παρήσαν
 30 ἐντενξόμενοι. ταῦτα δὴ ἐφάνθη τὰ ὀνειράτα λατροῦ τε ἡκοντος 57
 καὶ παρεσκευασμένου βοηθεῖν ὅσα ἐπενόει. ὡς δὲ ἤκουσε τῶν

1 ἡδιδον sic O 2 ἐξ om. T a. corr. τῆ δ' ὑστεραία — 5 ἐπιούσῃ] d.
 XXI. XXII. m. Len., cf. ad p. 388, 15 3 ἡμεσα D: ἡμέλησα AST 6 πᾶσαν
 SDT: πᾶσιν A 8 Κόρον] ceteroquin ignotus 9 εἶη A: ἐνείη SDT
 ἐφημέρων] cf. Schmid p. 219 12 σιτίων scripsi: σῶζων O; cf. ἀσιτίαν v. 14
 14 ἠροῦμην A¹ (ἦ- A²) 18 Θεόδοτον] cf. ad p. 379, 19 20 ἐνδείξασθαι] gestu
 22 χρήσασθαι scripsi: χρῆσθαι O; quotquot novi exempla verbi ἀναμένειν c. inf.
 coniuncti, aoristi inf. in omnibus deprehendi, neque id casu; ratione requiritur
 aoristus; ἐγὼ τοι ἂν ἔμελλον μετὰ . . . χρῆσθαι ci. Wil. (haereo in collocatione
 v. ἂν) 23 στήθους] πυρός S¹ 26 ἠροῦμην A, cf. v. l. p. 381, 2 29 ἣ̄περ
 A¹ (corr. A²), ἣ̄περ ST 30 δῆ sic O (δὲ U Junt.)

δνειράτων, αὐτός τε ὑπεχώρει νοῦν ἔχων τῷ θεῷ καὶ ἡμεῖς ἐγνω-
ρίζομεν τὸν ἀληθινὸν καὶ προσήκοντα ἡμῖν ἱατρὸν καὶ ἐποιοῦμεν
ἃ ἐπέταξεν. νῦξ εὐφορος ἤδη παντελῶς καὶ πάντα ἀνώδυνα.

58 Ὑστερον δὲ στέαρ τε χήρειον ἔδωκεν, ἐπὶ τῷ (τοῦ) νειωκόρου (τοῦ)
Ἀσκληπιακοῦ σχήματι, καὶ ἐπερέσθαι τὸν θεόν, ᾧ τὴν ἀγορὰν ἐν 5
τῷ Μυσίῳ πεδίῳ ποιοῦσιν· εἴσεσθαι γὰρ παρ' ἐκείνου περὶ ὧν 460 D
ἂν δέωμαι. καὶ ὁ θεὸς ἀνεῖλεν μηδὲν ἔσεσθαι δυσχερές.

59 Τὸ μὲν οὖν τῶν ἀλουσιῶν τί τις ἂν λέγοι; ἤδη γὰρ καὶ πέντε
ἐτῶν συνεχῶς ἐγένοντό μοι καὶ προσέτι μηνῶν, ὅσα γε μὴ χειμῶνος
ἄρα θαλάττῃ ἢ ποταμοῖς ἢ φρέασιν ἐκέλευσε χρῆσασθαι. ὡς δ' 10
αὐτως καὶ τὸ τῆς καθάρσεως τῆς ἄνω σχεδὸν εἰς δύο ἔτη συνέβη
καὶ δύο μῆνας ἐξῆς, ὁμοῦ καὶ κλύσμασι καὶ φλεβοτομίαις, ὅσας

οὐδεὶς πω ἠρίθμησεν, καὶ ταῦτα ἐν ἀναρεῖ τροφῆς καὶ ταύτης
60 ἀναγκαστῆς. ἀλλὰ (παρὰ) τὰς γε ἀσιτίας αὐτὰς ἀπάσας, καὶ τὰς ἐτι
τούτων πρότερον καὶ (τὰς) μετὰ τοῦτο γενομένας ἡμῖν ἐν τῷ χειμῶνι 15
τούτῳ, σχεδὸν διημερεύσαμεν παραλόγως γράφοντές τε καὶ λέγοντες
καὶ τὰ γεγραμμένα ἐξετάζοντες· καὶ παρατείναντες οὖν ἔλαττον
ἢ εἰς μέσας νύκτας τὰ πλείω, ἔπειτα ἐφ' ἐκάστη τῇ ἐπιούσῃ πρά-
ξαντες αὖ πάλιν τὰ εἰωθότα οὕτω τροφήν ἠροῦμεθα ὄσῃ δὴ 287 J
καὶ ὅτε γε ἢ ἐπὶ τῷ ἐμέτῳ ἀσιτία ἐγκατέλαβεν, τοῦτο ἦν τὸ παρα- 20
μυθησάμενον, ἢ περὶ ταῦτα ἀσχολία τε καὶ διατριβή· ὥσθ' ὅταν
ἐνθυμηθῶ τοῦ ἐκ τοῦ συμποσίου Σωκράτους ἐν Ἀνκείῳ διημερεύ-
οντος, μηδὲν ἐλάττω μοι προσήκειν οἴεσθαι τῆς περὶ ταῦτα καρ-
τερίας τε καὶ δυνάμειος χάριν εἰδέναι τῷ θεῷ.

61 Τοσαῦτα μὲν τὰ περὶ τοῦ ἤτρον. ὁμοιον δὲ τῷ περὶ τὸ ἤτρον 25
συνέβη καὶ τὸ τοῦ φύματος πολλοῖς ἔτεσιν πρότερον. ὁ μὲν γὰρ
θεὸς προὔλεγεν ἐκ πολλοῦ δεῖν ὕδρον φυλάττεσθαι, καὶ ἄλλα τε
ἔδωκεν ἀλεξιφάρμακα καὶ ὑποδήματα Αἰγύπτια, οἷσπερ οἱ ἱερεῖς
χρῆσθαι νομιζοῦσιν. καὶ δὴ καὶ ἔδοξεν αὐτῷ τὸ φέυμα ἀπάγειν

4 τοῦ utrumque addidi, cf. ad p. 402, 9 5 ἐπαρέσθαι A' (corr. A',
-ἐρέσθαι SDT) τὴν ἀγορὰν] i. q. τὴν πανήγυριν; deus Apollo is, cuius de
sacro in planitie Mysia sito plura or. LI § 19 sq., ubi μάντις 6 μυσείω A
9 μηνῶν] nihil deest, cf. p. 410, 24 12 medium καὶ A: om. SDT 14 παρὰ
addidi; διημερεύειν (et v. 22 et opposito παρατείνειν . . εἰς νύκτας v. 17 firmatum)
c. acc. coniunctum apud Aristidem tolerare dubito, praesertim cum ex eodem
participia γράφοντες κτέ. pendeant 15 τὰς add. Kaibel 16 παραλόγως A:
περὶ λόγους SDT; illi soli σχεδὸν convenit 17 παρατείναντες scripsi: παρετεί-
ναμεν O 19 αὖ Canter: ἂν O 20 ἢ sic O 21 περὶ A' (U¹ in ras., Oporinus):
παρὰ O 22 ἐνθυμηθῶ τοῦ — Σωκράτους] cf. ad p. 88, 4 συμποσίου] Plat.
symp. 223 D 25 τὰ περὶ τοῦ scripsi: τὰ παρὰ τοῦ O περὶ τὸ ἤτρον A:
περὶ τοῦ ἤτρον SDT; τὰ περὶ τὸ ἤτρον. ὁμοιον δὲ [τῷ περὶ τὸ ἤτρον] mavult
Wil., posterius prioris correcturam esse iudicans 29 καὶ post δὴ om. D

461 D κάτω. και γίνεται φθμα ἀπ' ἀρχῆς οὐδεμιᾶς φανεραῶς τὸ μὲν 62
 πρῶτον οἶον ἂν τῷ και ἄλλῳ γένοιτο, ἔπειτα προήλθεν εἰς ὄγκον
 ἐξαισίον, και ὁ τε βουβῶν μεστός ἦν και πάντα ἐξώθει, και ὀδύνα
 παρηκολούθουν δειναι και πυρετός ἐστιν ἄς ἡμέρας. ἐνταῦθα οἱ
 5 μὲν ἱατροὶ πάσας φωνὰς ἠφρίεσαν, οἱ μὲν τέμνειν, οἱ δὲ ἐπικαίειν
 φαρμάκοις, ἢ πάντως δεῖν ὑπόπτον γενόμενον διαφθαρήναι. ὁ δὲ 63
 θεὸς τὴν ἐναντίαν ἐτίθετο, ἀντέχειν και τρέφειν τὸν ὄγκον· και
 δηλαδὴ οὐχ αἰρεσις ἦν ἢ τῶν ἱατρῶν ἀκούειν ἢ τοῦ θεοῦ. ὁ δὲ
 ὄγκος ἔτι ἐπὶ μᾶλλον ἤρето και ἦν ἀπορία πολλή. τῶν δὲ φίλων
 10 οἱ μὲν ἐθαύμαζον τὴν καρτερίαν, οἱ δὲ ἐνεκάλουν ὡς λίαν ἅπαντα
 ἐπὶ τοῖς ὀνειράσιν ποιουμένῳ, τινὲς δὲ και ὡς ἀτολμον ἐπιητιῶντο,
 ἐπειδὴ οὐ παρεῖχον τέμνειν οὐδ' αὖ φαρμάκων ἠνειχόμεν. ὁ δ'
 αὖ θεὸς διὰ τέλους ἀντείχεν κελεύων φέρειν τὸ παρόν, πάντως
 15 πηγὰς ἄνω, τοὺς δὲ κηπουροὺς τούτους οὐκ εἰδέναι τοὺς ὀχετοὺς
 ἢ χρῆ τρέπειν. συνέβαινεν δὴ θαυμαστά. ἐγένοντο γὰρ μῆνες 64
 τέτταρες μάλιστα τῆς διατριβῆς ταύτης. ἐν δὲ τούτοις κεφαλὴ
 μὲν οὕτω κούφη και τὰ ἄνω τῆς κοιλίας, ὡς ἂν μάλιστα τις
 εὐξαιτο, ἔτι δὲ οἶον πανήγυρις ἦν κατὰ τὴν οἰκίαν. οἱ γὰρ φίλοι
 20 τὰ πρῶτα τῶν τότε Ἑλλήνων ὄντες ἀπήντων αἰεὶ και συνῆσαν μοι
 κατὰ τοὺς λόγους αὐτόθεν ἐκ κλίνης τοὺς ἀγῶνας ποιουμένῳ. Πολ- 65
 288 J λὰ μὲν οὖν και παράδοξα ἐπετάχθημεν· ὧν δὲ ἀπομνημονεύω,
 δρόμος τέ ἐστιν ὃν ἔδει δραμεῖν ἀνυπόδητον χειμῶνος ὥρα, και
 πάλιν ἱππασία, πραγμάτων ἀπορώτατον, και τι και τοιοῦτον μέ-
 25 μνημαί. τοῦ γὰρ λιμένος κυμαίνοντος ἐξ ἀνέμου λιβὸς και τῶν
 πλοίων ταραττομένων ἔδει διαπλεύσαντα εἰς τὸ ἀντιπέρας μέλιτος
 και δρυὸς βαλάνων φραγόντα ἐμέσαι, και γίνεται δὴ κάθαρσις
 462 D ἐντελής. πάντα δὲ ταῦτα ἐν ἀκμῇ τῆς φλεγμονῆς οὕσης ἐπράττετο
 και δὴ πρὸς αὐτὸν ἀναχωρούσης τὸν ὀμφαλόν. τέλος δὲ ὁ Σωτὴρ 66
 30 σημαίνει τῆς αὐτῆς νυκτός ταυτὸν ἐμοὶ τε και τῷ τροφῆι — περιῆν
 γὰρ δὴ τότε ὁ Ζῶσιμος —, ὥστε ἐγὼ μὲν ἐπεμπον ἐκεῖνω φράσων
 ἃ εἰρηκῶς εἶη ὁ θεός, ὁ δ' ἀπήντα φράσων αὐτός μοι ἃ ἠκηκῶει

1 γίγνεσθαι D 2 ὄγκον omissum add. S² mg. 3 μεστός] i. e. μεμεστω-
 μενος (sc. αἵματος vel πύου), ut ipse explicat additis eis quae secuntur 4 ἔσ τινας
 A. p. ras. D (ἔστιν ἄς A. a. ras., ἔστιν ἄς S¹) 5. 6 ἐπικαίειν φαρμάκοις] unguentis
 rodentibus vel adurentibus ulcus oblinere (Wil.); cf. v. 12 12 ὁ δ'] οὐδ' D
 14 αὐτῷ D 16 ἐγένοντο A: ἐγένετο SDT γὰρ SDT: μὲν γὰρ A
 20 αἰεὶ SDT 24 καίτοι και D τοιοῦτον sic O 25 ἐξ SDT: τοῦ ἐξ A; an
 κυμαίνοντός ποτ' ἐξ? 26 ταρασσομένων SDT 27 γίνεται D 32 ἠκηκῶει]
 ἦ in ras. S², ἀκηκῶει A

τοῦ Θεοῦ. ἦν δέ τι φάρμακον, οὗ τὰ μὲν καθ' ἕκαστα οὐ μέμνη-
 μαι, ἀλῶν δὲ ὅτι μετείχεν· ὡς δὲ ἐπεπάσαμεν, ἔρρει δὴ ταχὺ τοῦ
 ὄγκου τὸ πλείστον, καὶ ἅμα ἔφ' παρήσαν οἱ ἐπιτήθειοι χαίροντες
 67 μετὰ ἀπιστίας. ἐντεῦθεν δὲ ἤδη τῶν μὲν ἐγγλημάτων ἐπαύσαντο
 οἱ ἱατροὶ καὶ ἐθαύμαζον ὑπερφυῶς ἔφ' ἐκάστω τοῦ Θεοῦ τὴν 5
 πρόνοιαν, καὶ ὡς ἑτερόν τι ἄρα ἦν μείζον, ὃ λάθρα ἴατο, τὸ δὲ
 τοῦ κόλπου τίνα ἂν τρόπον κατασταλῆ διεσκοποῦντο· καὶ ἐδόκει
 αὐτοῖς νῦν γε δὴ πάντως δεῖν τομῆς, οὐ γὰρ εἶναι ἄλλως εἰς
 τὸ ἀρχαῖον καταστῆναι· καμὲ τοῦτο γε ἠξίου συγχωρῆσαι, πάν-
 68 τως δὲ ἤδη πεπράχθαι τὰ γε τοῦ Θεοῦ. ὃ δ' ἄρα οὐδὲ τοῦτο 10
 ἐκείνοις παρήκεν, ἀλλ' οὐσης τῆς ἀποστάσεως θαναμαστῆς ὄσης
 καὶ δοκοῦντος ἅπαντος ἀπηλλοτριῶσθαι τοῦ δέρματος, ᾧ κελύ-
 σσας ἐπιχρίειν οὕτως ἴασατο καὶ συνήγαγεν πάντα εἰς ταῦτόν, ὥστε
 ὀλίγων ἡμερῶν παρελθουσῶν οὐδεὶς οἶός τ' ἦν εὐρεῖν ἐν ὀποτέρῳ
 μηρῷ τὸ φῦμα ἐκεῖνο ἐγένετο, ἀλλ' ἦστην ἀμφοτέρῳ καθαρῶ τοῖς 15
 ἅπασιν.

69 Ζώσιμος δὲ ἦν οὗτος, ᾧ μεγάλη δωρεὰ γίνεται παρὰ τοῦ
 Θεοῦ χρόνῳ ὑστερον· ἔσχεν δὲ οὕτως. ἀπήκειμεν διὰ Μυσίας εἰς
 Πέργαμον, ἐπισχόντος δὲ ὀνειράτος καθ' ὁδὸν ἔμεινα ἡμέρας πλεί-
 ους, συνεχῶς τῆς αὐτῆς ὕψεως γιγνομένης. ὃ δ' ἐν τούτῳ ἀναθεῖ 20 289 J
 ὀπίσω εἰς τι χωρίον ἡμέτερον δεῆσάν τι, καὶ μετ' οὐ πολὺ ἔκαμινεν.
 συνέβαινε δὲ κάμοι τοῦ τε στομάχου καὶ τῆς ὑπερώας καὶ κεφα-
 λῆς ὀλης καὶ σύμπαντος τοῦ σώματος οὕτως ἔχειν ὥστε ἐπ' ἔσχα-
 τον ἐλθεῖν, καὶ τῆς τε τροφῆς ἀπεκεκλειμῆν καὶ ὃ τι προσείμην
 παραχρηῖα ἐφθείρετο, καὶ ἀναπνεῖν οὐκ ἦν καὶ ἡ δύναμις καθ- 25 468 D
 70 ἤρητο. ἀπέιχομεν δὲ ἀλλήλων σταδίους μάλιστα εἴκοσι καὶ ἑκατόν.
 συνέβαινε οὖν ἡμῖν πυνθανομένοις ὡς ἔχοιμεν ἑκάτεροι πολὺ
 μᾶλλον οἷς ἡκούομεν ἢ τοῖς αὐτῷ παροῦσιν ἑκάτερον βαρύνεσθαι.

71 φανέντος δὲ τοῦ Θεοῦ λαμβάνομαι τῆς κεφαλῆς ἐπαλλάξ τοῖν χε-

2 ἐπεπάσαμεν A¹ (-άσσα- A²): ἐπεπλάσαμεν SDT 5 οἱ AD: om. ST
 ἐφ'] ἐν D 6 ἄρα ἦν A: ἦν ἄρα SDT 7 κόλπου] pellis, quae ulcere in-
 crescente extensa erat, sublato ulcere dependebat vacui sinus instar 8 δεῖν]
 εἶν in ras. S², ὄην T¹ a. corr. 9 καμὲ scripsi (postquam Wil. μετὰ secl.):
 καὶ μετὰ O (ex K' M⁶ corruptum) 10 δὲ] γὰρ ci. Kaibel 11 ὄσης] οὐσης sic
 D 12 παντός D 15. 16 τοῖς ἅπασιν] cf. ad p. 226, 7 18 ἀπήκειμεν sic
 ASD: ἀπίει μὲν T; fort. κατήκειμεν; ex montibus ad mare descendunt; διὰ
 Μυσίας, i. e. via quae ab Hadrianotheis ad Pergamum ducebatur; altera erat via
 quae superiorem Tarsii fluvii vallem sequebatur 19 ἡμέρας πλείους DT:
 ἡμέρας||πλείους A (sup. ras. acc. reliquiae pr. m.) S; fort. μὲν addendum
 20 ante ἀναθεῖ eadem vox eras. A 27 οὖν A: δὲ SDT 28 αὐτῷ O 29 ἐπαλ-
 λάξ om. D

ροῖν, καὶ λαβόμενος ἐδεόμεν ὄσασαί μοι τὸν Ζώσιμον· ἀνένευσεν
 ὁ θεός. πάλιν αὖ τὴν αὐτὴν λαβὴν λαβόμενος ἐδεόμεν ἐπινεύσαι·
 αὐθις ἀνένευσεν. τὸ τρίτον παραλαβὸν ἐπειρώμην πείσαι ἐπι-
 5 τινεύσαι· ὁ δὲ οὔτε ἀνένευσεν οὔτε ἐπένευσεν, ἀλλ' εἶχεν δι' ἴσου
 τὴν κεφαλὴν καὶ μοι λέγει δῆματα ἅττα, ἃ χρῆ λέγειν ἐν τοῖς
 τοιοῦτοις ὡς ἀνύσιμα· ἀγὼ μνημονεύων οὐκ οἶμαι δεῖν ἐκφέρειν
 εἰκῆ. ἔφη δ' οὖν διτι ἐπαρκέσει τούτων λεχθέντων· ἐν δ' ἦν αὐ-
 τῶν 'φύλαξον'. τί οὖν ἀπέβη αὐτῷ μετὰ ταῦτα; πρῶτον μὲν 72
 ἀνίσταται παρ' ἐλπίδας ἐξ ἐκείνης τῆς νόσου ὁ Ζώσιμος, καθαρ-
 10 θεὸς γε διὰ πτυσάνης καὶ φρακῆς, προειπόντος ἐμοὶ τοῦ θεοῦ ὑπὲρ
 αὐτοῦ, ἔπειτα ἐπεβίω μῆνας τέτταρας· ὥστε ἐνετύχομέν τε ἀλλή-
 λους καὶ συνεωρτάσαμεν, γενομένης γε κάμοι παρὰ τοῦ θεοῦ βο-
 ηθείας πολλῆς καὶ συνεχοῦς καὶ παράδοξα ἐχοῦσης. ὦν ἐν ἦν 73
 λιποψυχοῦντα καὶ παντελῶς ἀπορούμενον ποιῆσαι μέλη, γάμον
 15 τε Κορωνίδος καὶ γένεσιν τοῦ θεοῦ, καὶ τὴν στροφὴν ὡς ἐπὶ μῆ-
 ριστον ἀποτείνει· καὶ ἐποίησα τὰ ἔσματα ἐφ' ἡσυχίας οὕτως
 καὶ κατ' ἐμαντὸν ἐνθυμηθεῖς, καὶ πάντων ἤδη λήθη ἦν τῶν δυσ-
 χειρῶν. καὶ δὴ καὶ κλύσματι χρῆσασθαι ἐπετάχθην, ὥσθ' ὁ μὲν
 20 λατρός οὐκ ἐθάρρει προσφέρειν, ὄρων τὴν λεπτότητα τοῦ σώματος
 καὶ τὴν ἀδυναμίαν, ἀλλ' ἠγείτο ὡσπερ αὐτόχειρ ἔσσεσθαι μου· ἐγὼ
 δ' ἔπεισα μόλις καὶ παραχρῆμα ἀνήνεγκα. τροφὴν δὲ ἔδωκε λά-
 464 D χανα ἄγρια, ἃ καὶ πέψιν καὶ δύναμιν παρέσχε μοι τινα. ταῦτα 74
 290 J μὲν οὖν οὕτως ἐγένετο. ὁ δὲ Ζώσιμος ἐμακαρίζετο ὑπὸ πάντων
 καὶ αὐτὸς οὐκ εἶχεν ὄστις γένηται, τῷ τε θεῷ χάριν ἔχων τῆς
 25 προνοίας καὶ τῆς διακονίας ἐμοί. καὶ μοι δοκεῖ καὶ πλείω
 βίῳ χρόνον, εἰ μὴ δι' ἀρετὴν τινα ἑαυτοῦ. πυθόμενος γὰρ τῶν 75
 οἰκετῶν τινα τῶν ἐμῶν καὶ μάλα τῶν χρησίμων κάμνειν ᾤχετο
 ἀπιῶν χειμῶνος ὡρὰ σταδίους τετταράκοντα ὡς ἐπισκεψόμενός
 τε καὶ βοηθήσων ὃ τι οἶός τε εἴη· ἦν γὰρ δὴ καὶ τὴν τέχνην ἀγα-
 30 θὸς τὴν λατρικὴν. ἐκπεσὼν δὲ τοῦ ὀχλήματος ἐν χιόνι πολλῇ καὶ
 κρυμῷ καὶ παθῶν πολλὰ καὶ δεινά, ἀπιῶν τε καὶ ἐπανιῶν, ἐμ-
 πίπτει τὸ δεύτερον εἰς νόσον δεινὴν καὶ χαλεπὴν· ὥστ' οὐδ' αὐ-
 τὸς ἐτόλμα κατ' ἀρχὰς οὐδὲν τῶν συμβεβηκότων αὐτῷ δηλώσαι

1 μοι AS: μου DT 2 αὖ A: οὖν SDT λαβὴν om. S¹ 3 αὐθις —
 ἐπινεύσαι om. D(U) 10 γε AS a. ras.: om. DTS p. ras.; item v. 12
 πτυσάνης A² 12 συνεωρτάσαμεν A¹ (corr. A²) 13 ὦν ἐνῆν A¹ (corr. A²) S¹
 14 λιποψυχοῦντα SDT 17 ἤδη post δυσχειρῶν D (om. U) 21. 22 ἄγρια
 λάχανα D 23 οὖν om. D οὕτω T 24 ὄστις ST: ὅτι A, ὅτις D
 (γένηται) nota hunc coniunctivum τε SDT: om. A 25 καὶ Kaibel: καὶ O
 (ipse καὶ πλείω ἂν conieceram); καὶ μοι δοκεῖ καὶ Schmid l. c. (ad p. 381,5)
 28 τεσσαράκοντα T 29. 30 ἀγαθὸς|||τὴν S 33 αὐτῷ O

πρὸς ἐμέ, ἐγὼ τε ὡς ἡσθόμην, οὐχὶ προσήειν, ὀργιζόμενος δι-
 76 οὐκ ἔπεισα. τῆς γὰρ νυκτὸς τῆς παρελθούσης ἐγγόνει μοι ὄψις
 ὀνειράτος τοιαύτη· ἐδόκει μοι λέγειν ὁ νεωκόρος ὁ Ἀσκληπιακὸς
 'Ζώσιμον δὲ ἔδει ἀναλαμβάνειν ἐναντὸν, ἕως ἕξεστιν'. ἐγὼ οὖν ἐπὶ
 τούτῳ τῷ ὀνειράτι οὐκ εἶων αὐτὸν κινεῖσθαι, ὁδ' ἢ περὶ τοῦ οὐ- 5
 κέτου ἦλθεν ἀγγελία. ὁ δ' ἀπειθήσας ὄχητο, ἐκ δὲ τούτου ἡ τε-
 77 λευτὴ ἐγένετο αὐτῷ. οὕτως ὅσον τε ἐπεβίω, χάρις ἦν τοῦ θεοῦ
 ὡς ἀληθῶς φυλάξαντος αὐτόν μοι, καὶ ἐτελεύτα παρὰ τὰ φαν-
 θέντα κινήθεις· καὶ τὰ κατ' ἀρχὰς ὑπὸ τοῦ θεοῦ δειχθέντα, ὅτε
 αὐτοῦ λαβόμενος τῆς κεφαλῆς ἰκέτευον, εἰς τοῦτο ἐτελεύτησεν. 10

78 Τὴν τοίνυν τροφὸν τὴν ἀρχαίαν, ἧς οὐδέν μοι φίλτερον —
 Φιλουμένη ἦν ὄνομα αὐτῇ — μυριάκις μὲν ἔσωσεν παρ' ἐλπίδας,
 κειμένην δὲ ποτε ἀνέστησεν ἐκπέμψας ἐμὲ ἀπὸ Περγάμου, προει-
 πῶν διὰ καὶ τὴν τροφὸν ἐλαφροτέραν ποιήσοιμι. καὶ ἅμα λαμ-
 βάνω τινὰ ἐπιστολὴν πρὸ ποδῶν κειμένην τοῦ Διὸς Ἀσκληπιοῦ, 15
 σύμβολον ποιούμενος· εὖρον οὖν μόνον οὐ διαρρήδην ἕκαστα ἐγγε-
 γραμμένα. ὥστε ἐξῆεν ὑπερχαίρων καὶ καταλαμβάνω τὴν τροφὸν
 τοσοῦτον ἀντέχουσαν ὅσον αἰσθῆσθαι προσιόντος. ὡς δ' ἡσθετο,
 ἀνέκραγέν τε καὶ ἀνειστήκει οὐκ εἰς μακρὰν.

XLVIII.

(24) ΙΕΡῶΝ ΛΟΓῶΝ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

I 455 D
I 291 J

Φέρε δὴ καὶ τῶν ἀνωτέρω μνημονεύσωμεν, ἐάν τι δυνώμεθα· 20
 ὧν τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς οὐδὲν ἡμῖν ἐπῆει γράφειν ἀπιστία τοῦ μὴ
 περιέσεσθαι, ἔπειτα καὶ τὸ σῶμα οὕτως ἔχον οὐκ εἶα σχολάζειν

Oratio XLVIII: libri ASDT = O

2 ἔπεισα O, 'quod ei non persuasissem'; ἔπεισε ci. Ddf. male παρελ-
 θούσης] sc. ἢ ἢ περὶ τοῦ οὐκέτου ἦλθεν ἀγγελία (v. 5) 6 ἀπειθήσας S¹
 10 ἐτελεύτησε O 11 τροφὸν τὴν ἀρχαίαν] cf. ad p. 386, 28. — Subscr.
 ἱερῶν λόγων α ST(πρωῶτος), λόγων ἱερῶν α A

Tit. ἱερῶν λόγων β ST(δεύτερος): λόγων ἱερῶν β A; om. D; cf. ad tit.
 or. XLVII 20 τι τε D

τούτοις. χρόνον δὲ αὖ προελθόντος ἐν τι τῶν ἀδυνάτων εἶναι
 ἐδόκει καὶ μνημονεῦσαι ἕκαστα καὶ δι' ἀκριβείας εἰπεῖν· κρεῖττον
 οὖν εἶναι σιωπᾶν ὅλως ἢ λυμήνασθαι τοσοῦτοις ἔργοις. καὶ πολ-
 λαί μοι παραιτήσεις ἐγίνοντο ὑπὲρ τούτων καὶ πρὸς τὸν θεόν
 5 καὶ πρὸς τοὺς ἐπιτηδεῖους τοὺς αἰεὶ δεομένους εἰπεῖν καὶ ποιῆσαι
 περὶ αὐτῶν. νυνὶ δὲ τοσοῦτοις ἔτεσι καὶ χρόνοις ὕστερον ὄψεις 2
 ὄνειράτων ἀναγκάζουσιν ἡμᾶς ἄγειν αὐτὰ πῶς εἰς μέσον. καίτοι
 τοσοῦτόν γε ἔχω λέγειν, ὅτι εὐθύς ἐξ ἀρχῆς προεῖπεν ὁ θεὸς ἀπο-
 γράφειν τὰ ὄνειράτα· καὶ τοῦτ' ἦν τῶν ἐπιταγμάτων πρῶτον.
 10 ἐγὼ δὲ τῶν μὲν ὄνειράτων τὴν ἀπογραφὴν ἐποιούμην, ὁπότε μὴ
 δυναίμην αὐτοχειρία, ὑπαγορεύων (γε)· οὐ μέντοι προσετίθην οὐτ' ἐν
 οἷς ὄντι προσεγίγνετο ἕκαστα οὐθ' ὅποι' αἴτι' ἀπέβαιναν ἐξ αὐτῶν,
 ἀλλ' ἤρκει μοι ὥσπερ ἀφοσιοῦσθαι πρὸς τὸν θεόν, αἶμα μὲν
 διὰ τὴν ἀδυναμίαν, ὥσπερ ἔφην, τοῦ σώματος, αἶμα δὲ οὐκ ἂν
 15 ποτε ἤλπισα εἰς τοσοῦτον προβήσεσθαι προνοίας τὸν θεόν· ἢ δ'
 Ἀδράστεια κεκλήσθω μοι σὺν αὐτῷ. ἔτι δὲ καὶ τῷ μὴ πάντα ἐξ 3
 ἀρχῆς ἀρξάμενος γράφειν ὥσπερ δακνόμενος καὶ τὰ λοιπὰ προ-
 466 D εἴμην, τὰ μὲν ὡς ἂν ἐκῶν τις, τὰ δὲ ὡς ἄκων· ἐτέρας δὲ ὁδοὺς
 χαρίτων εὗρισκον πρὸς τὸν θεόν· ἐπεὶ μυριάδας γε ἐπῶν
 20 οὐκ ἔλαττον ἢ τριάκοντα ἡγοῦμαι τῆς ἀπογραφῆς εἶναι, ἀλλ' οὐτ'
 ἐπελθεῖν δήπου ῥᾶδιον αὐτάς οὐτ' ἐφαρμόττειν ἑκάστοις ὅπως
 εἶχε τὰ τῶν χρόνων· πρὸς δὲ τούτοις ἔστιν ἅ καὶ διεφορήθη
 ἐν τῇ παντοδαπῇ φθορᾷ καὶ ἀκρισίᾳ τῶν κατ' οἶκον περὶ τοὺς
 292 J χρόνους τούτους. ὑπόλοιπον οὖν ἔστι κεφάλαια λέγειν, ἀλλὰ ἄλλο-
 25 θεν ἀναμιμησιζόμενον, ὅπως ἂν ὁ θεὸς ἄγῃ τε καὶ κινή. καλοῦ-
 μεν δ' αὐτὸν καὶ πρὸς αὐτὰ ταῦτα ὥσπερ πρὸς ἅπαντα· πάντως
 δ' ἔστιν πρὸς ἅπαντα κλητός, εἰ δὴ τις θεῶν.

Ἐπειδὴ γὰρ ἐκομίσθη ἀπὸ τῆς Ἰταλίας, πολλὰ καὶ παντοῖα 5
 συνειλοχῶς τῷ σώματι ἀπὸ τῶν συνεχῶν καμάτων τε καὶ χειμῶνων,
 30 οἷς ἐχρησάμην ἀπιὼν διὰ Θράκης καὶ Μακεδονίας, ἔτι κάμνων
 ἐξελθὼν οἴκοθεν, ἦν τοῖς ἰατροῖς ἀπορία πολλὴ μὴ ὅτι ὠφελεῖν

2 κρεῖττον sic O 5 αἰεὶ A¹ 11 γε addidi, cf. p. 384, 18 εἰ . . . τὰ γε
 προσετίθων A² (ονν in ras.; item Junt.; A¹ incertum) 14 ἔφην] p. 394, 22
 ἄν] non ad προβήσεσθαι trahendum, sed ad ἤλπισα (sc. εἴ τις μοι ταῦτα προ-
 εἶπεν) 19 lacunam indicavi; videtur primum dixisse quae illae fuissent gratiae
 deo praebitae, tum perrexisse: attamen haud pauca sunt quae perscripsi, cum
 non minus trecentorum milium versuum ambitum expleant 23 ἀκρισίαι A:
 ἀκρασία SdT 26 πάντως] cf. or. XLII § 1 29 συνελληγῶς D¹ a. corr. T
 καμάτων] κνμάτων ci. Hauriy, quibus fontibus Ael. Aristid. usus sit in compo-
 nenda declamatione . . Παναθηναϊκός (Augustae Vindel. 1857) p. 34; at cf.
 § 60 sqq.

6 οὐκ ἔχουσιν, ἀλλ' οὐδὲ γνωρίζαι ὃ τι εἴη τὸ σύμπαν. χαλεπώ-
 τатон δ' ἀπάντων καὶ ἀπορώτατον ὅτι τοῦ πνεύματος ἀπεκεκλεί-
 μην καὶ μετὰ πολλῆς τῆς πραγματείας καὶ ἀπιστίας μόλις ἂν
 ποτε ἀνέπνευσα βιαίως καὶ ἀγαπητῶς, πνιγμοὶ τε παρηκολούθουν
 συνεχεῖς ἐν τῷ τραχήλῳ καὶ τὰ νεύρα ἐπεφρίκει καὶ σκέπης ἔδει 5
 πλείονος ἢ φέρειν δυνατὸς ἦν χωρὶς δ' ἕτερα ἀμύθητα ἠνώχλει.
 7 ἔδόκει δὴ χρῆναι τοῖς ὕδασι χρῆσασθαι τοῖς θερμοῖς, εἴ τι δυναί-
 μην γενέσθαι θάων ἢ τὸν ἀέρα μᾶλλον πως ἀνασχέσθαι· καὶ γὰρ
 ἦν ἤδη χειμῶνος ὥρα, ἀπέχει δὲ τῆς πόλεως οὐ πολὺ. ἐνταῦθα
 πρῶτον ὁ Σωτῆρ χρηματίζεω ἤρξατο. ἀνυπόδητόν τε γὰρ προελ- 10 467 D
 θεῖν ἐπέταξεν καὶ ἐβῶον δὴ ἐν τῷ ὄνειρατι ὡς ἂν ὕπαρ τε καὶ
 ἐπ' ὄνειρατι τετελεσμένῳ· «μέγας ὁ Ἀσκληπιὸς· τετέλεσται τὸ
 πρόσταγμα»· ταῦθ' ἄμα προῖων ἐδόκουν βοᾶν. μετὰ ταῦτα κλήσις
 καὶ ἀφίξις ἀπὸ Σμύρνης εἰς Πέργαμον μετὰ τῆς ἀγαθῆς τύχης.
 8 τὰ δ' ἐντεῦθεν ἐστὶ μὲν οὐ κατ' ἀνθρώπων διηγήσασθαι, ἐγγει- 15
 ρητέον δέ, ὥσπερ ὑπεθέμην, ἐξ ἐπιδρομῆς ἕνια αὐτῶν διελθεῖν.
 εἰ δέ τις τὰ ἀκριβέστατα γνῶναι βουλήσεται τῶν γεγενημένων
 ἡμῖν παρὰ τοῦ Θεοῦ, ὥρα τὰς διφθέρας αὐτῷ ζῆτεῖν καὶ τὰ ὄνει-
 ρατα αὐτά. καὶ γὰρ λάματα παντὸς εἶδους καὶ διαλόγους τινὰς
 εὐρήσει καὶ λόγους ἐν μήκει καὶ φάσματα παντοῖα καὶ προρρήσεις 20
 ἀπάσας καὶ χρησιμῶν περὶ παντοδαπῶν πραγμάτων, τὰς μὲν
 καταλογάδην, τὰς δὲ ἐν μέτροις γεγονυίας, καὶ χαρίτων πάντ' ἄξια
 9 τῷ Θεῷ μειζόνων ἢ τις ἂν εἰκάσαι. νῦν δὲ ἐνθὲνδε ποθὲν ἀρξώ-
 μεθα, ὡς ἐπειδὴ ἐγενόμεθα ἐν τῷ ἱερῷ, τῇ πρώτῃ τῶν νυκτῶν
 φανείς ὁ Θεὸς τῷ τροφῆί μου ἐν τῷ Σαλβίου τοῦ νῦν ὑπάτου 25
 σχήματι. ὅστις δὲ ὁ Σάλβιος, οὐπω τότε γε ἤδειμεν· ὁ δ' ἐτύγ- 298 J
 χανε προσεδρεύων τῷ Θεῷ κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον. ἔφη δ' οὖν
 ὁ τροφεὺς ὡς ἐν τούτῳ δὴ τῷ σχήματι διαλεχθεῖη πρὸς αὐτὸν
 περὶ τῶν λόγων τῶν ἐμῶν ἄλλα τε δὴ, οἶμαι, καὶ ὅτι ἐπισημήναιτο
 10 ὠδὶ λέγων· «ἱεροὶ λόγοι.» ταῦτα μὲν εἰς τοσοῦτον. μετὰ δὲ ταῦτα 30
 ἐδίδον τὰ λάματα αὐτῷ μοι, ὧν πρῶτον ἦν, ὡς γ' ἐγὼ μέμνημαι,

TESTIMONIVM 5 (cf. p. 409, 3) τὰ νεύρα ἐπεφρίκει Philostr. v. s. II 9

1 οὐκ Α²: om. O; ceterum cf. p. 410, 17 sq. 3 ἀπιστίας] sc. τοῦ μὴ περι-
 ἔσεσθαι, cf. p. 394, 21 sq. 5 σκέπης] cf. p. 182, 13 6 δυνατὸς ἦν scripsi:
 δυναίμην O ἕτερα] praeter α in ras. A¹ 9 πόλεως] Smyrnae, cf. v. 14
 16 ὑπεθέμην] p. 395, 24 ἕνια αὐτῶν] ἐνιαυτῶν S¹ 17 βουλήσεται A: βουλη-
 θήσεται SDT 20 λόγους ἐν μήκει] λόγους εὐμήκεις ci. Schmid p. 239, fallitur;
 'oratio continua' (opp. διάλογος; cf. λόγον ἐκτείνειν) 25 τῷ τροφῆί] Epagatho,
 cf. or. L § 54 Σαλβίου τοῦ νῦν ὑπάτου] P. Salvius Iulianus cos. a. 175 p.
 Chr. n. (cum L. Calpurnio Pisone) 27 προσεδρεύων τῷ Θεῷ] degebat in templo
 Aesculapii Pergameni valetudinis recuperandae causa; cf. p. 405, 12 sq., ubi παρ-
 εδρεύοντι 31 μοι O ὡς γ' ἐγὼ scripsi: ὡς ἔγωγε SDT, ὡς ἐγὼ A

ὁ τοῦ βαλοσάμου ὀπός, εἶναι δ' αὐτὸν δωρεάν τοῦ Τελεσφόρου τοῦ
Περγαμηνοῦ· ἔδει δ' αὐτῷ χρεῖσθαι λούμενον ἐξιόντα ἐκ τοῦ θερ-
μοῦ ὕδατος εἰς τὸ ψυχρόν· ἔπειτα ζύμματα ἅττα δι' ἀσταφίδων
τε καὶ ἐτέρων μικτά, ἔπειτα μυρία ἐπὶ μυρίοις, ἃ πάντα παρῆς
5 ἀναγκαίως τῶν παραδόξων μνησθῆναι βούλομαι.

Πόθεν οὖν τις ἀρξῆται, πολλῶν τε καὶ παντοίων ὄντων καὶ 11
468 D ἅμα οὐκ ἐν μνήμῃ πάντων πλήν γε δὴ τῆς χάριτος τῆς ὑπὲρ αὐτῶν;
ἐπεμψέ με εἰς Χλον φήσας πέμπειν καθάρσεως ἕνεκα. ἀπήειμεν
οὖν τὴν ἐπὶ Σμύρνης, καὶ μάλα ἐν ἀηδία ποιούμενοι καὶ νομίζοντες
10 ἄνευ προστάτου γίνεσθαι καὶ ὡς ἀληθῶς ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν πλεῖν,
ἐπειδὴ τοῦ ἱεροῦ ἐγιγνόμεθα ἕξω. ὃν μὲν οὖν τρόπον ἅπαντες 12
ἔξεπλάγησαν ἐν τῇ Σμύρῃ, ὡς εἶδον φανέντα παρ' ἐλπίδας αὐ-
τοῖς, τί τις ἂν λέγοι; ὡς δ' ἐγενόμεθα ἐν Κλαζομεναῖς, ἐδόκει
χρῆναι περαιώσασθαι εὐθὺ Φωκαίας. καὶ ἐπειδὴ ἤμεν περὶ τὰς
15 νήσους Δρομοῦσαν καὶ Πήλην, ἅρα τις εὖρου ὑπῆρχετο καὶ πε-
ραιτέρω προϊόντων εὖρος ἤδη λαμπρὸς καὶ τέλος ἔξεραγάη πνεῦ-
μα ἔξαισιον. καὶ τὸ πλοῖον ἐκ πρῶρας ἀρθὲν ἐπὶ πρύμναν ὠκλα-
σεν καὶ μικροῦ κατέδυ· ἔπειτα ἐπεκλύζετο ἐνθεν καὶ ἐνθεν· ἔπειτα
ἀπεστράφη ἕξω πρὸς τὸ πέλαγος. ἰδρῶς δὲ καὶ θόρουβος ναυτῶν
20 καὶ βοαὶ πᾶσαι τῶν ἐμπλεόντων — συνέπλεον γὰρ δὴ καὶ τῶν ἐπι-
τηδείων τινές —, ἔμοι δὲ τοσοῦτον ἤρκεσεν εἰπεῖν· ὦ Ἀσκληπιέ·
πολλὰ δὲ καὶ παντοῖα κινδυνεύσαντες καὶ τέλος περὶ αὐτὴν τὴν
καταγωγὴν μυριάκις ἀνατραπέντες καὶ ἀπωσθέντες καὶ πολλὴν
ἀγωνίαν τοῖς ὀρθῶσι παρασχόντες διεσώθημεν ἀγαπητῶς καὶ μόλις.
25 ἐπεὶ δὲ νῆξ ἦκεν, τὴν τε καθάρσιν ὁ θεὸς κελεύει ποιεῖσθαι, ση- 13
μῆγας ἀφ' ὧν — καὶ ἐγένετο μέντοι οὐδὲν ἐλάττων ἢ ὑπὸ ἔλλεβόρου,
ὡς ἔφρασκον οἱ τούτου ἔμπειροι, ἅτε καὶ ὑπὸ τοῦ κλυδωνίου πάν-
των κεινημένων —, καὶ φράζει δὴ τὸ πᾶν, ὡς εἰμαρμένον τε εἶη
294 J ναυαγῆσαι μοι, καὶ τούτου ἅρα εἵνεκα καὶ ταῦτα συμβαῖη καὶ νῦν
30 ἔτι δέοι ὑπὲρ ἀσφαλείας καὶ τοῦ παντάπασιν ἐκπλῆσαι τὸ χρεῶν
ἐμβάντα εἰς λέμβον ἐν τῇ λιμένι οὕτω ποιῆσαι· ὡς τὸν μὲν λέμ-
βον ἀνατραπῆναι καὶ καταδῦναι, αὐτὸν δὲ ἔξαραντός τινος ἔξενε-

2 χρεῖσθαι scripsi: χρεῖσθαι A¹ (S¹?), χρῆσθαι DTA² S² (ἦ in ras.) λού-
μενον S²T²: λουμένον O, unde λελουμένον A² 3 δι' ἀσταφίδων Steph. Thes.
Gr. s. v. μικτός (coll. Moer. s. v.; Eustath. ad II. 799, 37): διὰ σταφίδων O; prae-
positio e medicorum dicendi usu, cf. p. 419, 20 10 ὡς ἀληθῶς ἐφ' ἡμῶν]
ludit, cf. p. 434, 11 14 φωκάσ A¹ (corr. A²) ST 15 Δρομοῦσαν scripsi:

Ω
δρομοῦσαν O εὖρου A, Ω s. l. A^r (ni A pr. m. ipsa), εὖρω SDT 20 malim
τῶν συμπλεόντων 26 ἔλεβόρου D (U Junt.) 29 μοι] σοι T a. corr.
30 ἔτι A (S¹?): εἴ τι DTS² (ει in ras.) ἐκπλήξαι T 32 δ' D

χθῆναι πρὸς τὴν γῆν· ἐν γὰρ τούτῳ τελείσθαι τὰ ἀναγκαῖα. ἐποι-
 14 οῦμεν ταῦτα ἄσμενοι δηλονότι. καὶ πᾶσι δὴ θαυμαστὸν ἐδόκει
 τὸ σόφισμα τῆς ναυαγίας ἐπ' ἀληθινῷ τῷ κινδύνῳ γενόμενον. οὐ
 δὴ καὶ ἔγνωμεν ὅτι κακ. τοῦ πελάγους ἄρα αὐτὸς ὁ σεσωκῶς ἦν. 469 D
 15 ἐπιθήκη δὲ τῆς εὐεργεσίας ἢ κάθαρσις. μετὰ δὲ ταῦτα κατεῖχεν 5
 ἐν τῇ Φωκαίᾳ, θαυμαστὰ οἶα σημαίνων οὐ μόνον εἰς τὸ σῶμα
 ἔχοντα, ἀλλὰ καὶ ἄλλα πολλὰ ἐπὶ πολλοῖς. καὶ δὴ καὶ τῶν ἀνέ-
 μων ἐπιεικῶς τοὺς μέλλοντας ἔσεσθαι προηκούομεν, ὥστε ὁπότε
 ἀκούοι τὰ ὄνειρατα ὁ ξένος ἡμῶν ὁ Ῥοῦφος — ἦν δὲ καὶ τᾶλλα
 πρῶτος Φωκαίων, καὶ πως οὐδ' αὐτὸς ἀνήκοος Ἀσκληπιοῦ — 10
 πολλὴν εἶναι τὴν ἐκπληξιν αὐτῷ ταῦτα ἀκούοντι παρ' ἡμῶν ἐν-
 16 δον, ἃ ἔξω καταλειπῶς εἰσήει. καὶ δὴ γάλακτός ποτε ἐδέησεν
 τοῦ θεοῦ κελεύσαντος, ἦν δὲ οὐπω· σχεδὸν γὰρ ἦν τετράς ἐπὶ
 δέκα τοῦ Ἄνυστρον μηνός, ὡς νομιζόμενοι οἱ ταύτη, ἐδόκει δὲ χρῆναι
 ζητεῖν. καὶ πορευθεὶς ὁ Ῥοῦφος εἰς ἐσχατιάν τινα τῶν αὐτοῦ 15
 17 εὐρίσκει τετονυῖαν οἷν αὐτονυχί, καὶ κομίσας δίδωσι τὸ γάλα. τέλος
 δὲ ἀφῆλθιν ἡμᾶς ὁ θεὸς τοῦ πλοῦ τοῦ εἰς τὴν Χίον, ἀλλὰ τε δὴ καὶ
 δεῖξας καὶ προειπῶν, καὶ ἐφ' ἅπασιν ἔδοξα ὡς κατεσχιμμένον τε
 εἶη τὸ πλοῖον καὶ οὐδὲν ἔτι. ἔστι δὲ χωρίον Γενναῖς, ἀπέχον τῆς
 Φωκαίας οὐ πολὺ· ἐνταῦθα ἡμέρας τινὰς διαγαγὼν ἡμᾶς ἐν τοῖς 20
 18 ὕδασι ἐπανῆγεν εἰς τὴν Σμύρναν. ὡς τοίνυν ἐγενόμεθα ἐν τῇ
 Σμύρῃ, φαίνεται μοι ἐν τοιῷδὲ τινι σχήματι. ἦν ἅμα μὲν Ἀσκλη-
 πιδός, ἅμα δὲ Ἀπόλλων, ὃ τε δὴ Κλάριος καὶ ὁ Καλλιτέκνος καλού-
 μενος ἐν Περγάμῳ, οὗ ὁ πρῶτος τῶν ναῶν τῶν τριῶν ἔστιν. ἐν
 τούτῳ τῷ σχήματι στὰς ἔμπροσθεν τῆς εὐνῆς προβαλὼν τοὺς δακτύ- 25 295 J
 λους καὶ χρόνους τινὰς συλλογισάμενος ἔχεις, ἔφη, δέκα ἔτη παρ' 470 D
 ἐμοῦ καὶ τρία παρὰ τοῦ Σαράπιδος — καὶ ἅμα τὰ τρία καὶ δέκα ὡς
 ἐπτακαίδεκα ἐφάνη τῇ θέσει τῶν δακτύλων — ταῦτα δὲ εἶναι οὐκ
 ὄναρ, ἀλλ' ὕπαρ, εἴσεσθαι δὲ καὶ αὐτόν. καὶ ἅμα κελεύει κατα-
 βάντα εἰς τὸν ποταμὸν τὸν πρὸ τῆς πόλεως ῥέοντα λούσασθαι, 30

3 ἐπ'] 'post' 5 ταῦτα Ddf.: τα A (versus initio), τὰ SDT 6 φωκέα
 AST 9 Ῥοῦφος] ceteroquin ignotus 10 αὐτὸς om. D 12 ἃ DTS²:
 om. AS¹ 14 Ἄνυστρον scripsi: δευτέρου O (ΔΥCΤΡ·: ΔΕΥΤΕΡ·); in Mysia
 (ταύτη), ubi 'sacros sermones' orator composuit, fasti Macedonici illo tempore
 in usu erant (cf. Usener ap. Fränkel, *Inscr. v. Perg.* p. 179); d. XIV. m.
 Dystri est d. V. m. Febr. anni Iuliani νομιζόμενοι ταύτη A 15 αὐ-
 τοῦ O (αὐτοῦ U) 18 προ/ειπῶν S 20 φωκέας AST 23 ὁ Καλ-
 λίτεκνος — Περγάμῳ] cf. or. LIII § 4 κάριος A, cf. v. l. p. 134, 8
 30 πόλεωσ DTS p. ras, Thom. Mag. p. 66, 13: πόλεωσ ὡς AS a. ras.; Meleta
 fluvium dicit

ἠγήσεσθαι δὲ τῆς ὁδοῦ παῖδα ἀνηβον, καὶ δείκνυσι τὸν παῖδα. καὶ τὰ μὲν κεφάλαια τῆς ἐπιφανείας ταῦτα ἐστίν, ὡς ἀντὶ τοῦ παντός γ' ἂν ἐποησάμην καὶ <τὰ> καθ' ἕκαστα δύνασθαι δι' ἀκριβείας διεξελεθεῖν.

5 Ἦν δὲ καὶ δὴ μέσος χειμῶν καὶ βορέας μέλας καὶ κρυμός, καὶ 19 αἱ ψηφίδες οὕτως ὑπὸ τοῦ πάγου πρὸς ἀλλήλας ἐδέδεοντο ὥστε εἰκέναι κρυστάλλῳ συνεχεῖ, καὶ τὸ ὕδωρ ὅλον εἰκὸς ἐν τοιοῦτῳ ἀέρι. ἐπεὶ δ' ἐξηγγέλθη τὰ τῆς ἐπιφανείας, παρέπεμπον ἡμᾶς 20 οἱ φίλοι καὶ τῶν ἱατρῶν οἱ τε δὴ συνήθεις καὶ ἄλλοι οἱ μὲν ὡς ἀγωνιῶντες, οἱ δὲ καὶ τῆς ἱστορίας εἴνεκα· ἐπεγένετο δὲ καὶ ἄλλος ὄχλος συγχρός — καὶ γὰρ τις καὶ διάδοσις ἔτυχεν ἔξω πυλῶν οὔσα —, καὶ πάντ' ἦν κάτοπτα ἀπὸ τῆς γεφύρας. ἦν δὲ τις Ἡρακλέων ἱατρός, ἐταῖρος ἡμέτερος, ὃς πρὸς ἐμὲ ὁμολόγησε τῇ ὑστεραίᾳ ἣ μὴν πεπεικῶς αὐτὸν ἰέναι, ὡς εἰ τὰ κράτιστα πράξαιμι, ὀπισθο- 15 τόνῳ συνέξομαι ἢ τῷ ἄλλῳ τοιοῦτῳ. ὡς δὲ ἐγενόμεθα ἐπὶ τοῦ 21 ποταμοῦ, οὐδὲν ἔδει τοῦ παρακελευσομένου, ἀλλ' ἔτι τῆς θέρμης τῆς ἐκ τῆς ὄψεως τοῦ θεοῦ μεστός ὢν ἀπορρήψας τὰ ἱμάτια οὐδ' ἀνατρίψασθαι δεηθεῖς, ἰεμαὶ οὖ τοῦ ποταμοῦ τὸ βαθυτάτον ἦν. ἐπειθ' ὥσπερ ἐν κολυμβήθρᾳ καὶ μάλα ἠπίον καὶ κεκραμένον 20 ὕδατος ἐχρώμην διατριβῆ, ἐννέων τε καὶ ἀνακλιζῶν ἐμαντὸν πάντη. ὡς δ' ἐξέβην, ὃ τε δὴ χρῶς πᾶς ἦνθει καὶ τὸ σῶμα πάντη κούφον 471 D ἦν καὶ βοή πολλή τῶν τε παρόντων καὶ ἐπιόντων τὸ πολυθύμητον δὴ τοῦτο βοῶντων 'μέγας ὁ Ἀσκληπιός'. καὶ τὰ ἀπὸ τούτου τίς 22 ἂν ἐνδείξασθαι δυνηθεῖ; ἅπαν γὰρ τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας καὶ 25 τῆς νυκτός τὸ εἰς εὐνήν διεσωσάμην τὴν ἐπὶ τῷ λουτρῷ σχέσιν, καὶ οὔτε τι ξηροτέρου οὔτε ὑγροτέρου τοῦ σώματος ἤσθόμην, οὐ 296 J τῆς θέρμης ἀνῆκεν οὐδέν, οὐ προσεγένετο, οὐδ' αὖ τοιοῦτον ἢ θέρμη ἦν, ὅλον ἂν τῷ καὶ ἀπ' ἀνθρωπίνης μηχανῆς ὑπάρξειεν, ἀλλὰ τις ἦν ἀλέα διηκεῖς, δύναμιν φέρουσα ἴσην διὰ παντός τοῦ 30 σώματός τε καὶ τοῦ χρωτός. παραπλησίως δὲ καὶ τὰ τῆς γνώμης 23 εἶχεν. οὔτε γὰρ ὅλον ἠδονὴ περιφανῆς ἦν οὔτε κατ' ἀνθρωπίνην εὐφροσύνην ἐφρησθα ἂν εἶναι αὐτό, ἀλλ' ἦν τις ἄρρητος εὐθυμία,

2 ὡς] aut ὦν aut ἦς scrib. 3 τὰ addidi; imitatur Demosth. XVIII 214

5 μέλας A: μέγας A'SDT; cf. XLVIII § 74. LI § 27 7 κρυστάλλῳ D, ut solet 11 διάδοσις] e largitione hominis cuiusdam divitis in plebem collata ex aetatis illius moribus 12 Ἡρακλέων] ceteroquin ignotus 14 αὐτὸν O (αὐτὸν U²)

15 ξυνέξομαι T a. corr. δὲ sic O 16 παρακελευσομένου] cf. p. 406, 10 sq. 19 κεκραμένον T 23 μέγας ὁ Ἀσκληπιός] cf. p. 396, 12

24 ἂν om. Thom. Mag. p. 66, 14 30 χρωτός Haury l. c. (ad p. 395, 29) coll. v. 21 (cf. etiam p. 407, 6): χρόνου O 32 εὐφροσύνην T¹ (ci. Jacobs Lect. Stob. p. 85): σωφροσύνην ASDT²

πάντα δεύτερα τοῦ παρόντος καιροῦ τιθεμένη, ὥστε οὐδ' ὄρων
τὰ ἄλλα ἐδόκουν ὄραν' οὕτω πᾶς ἦν πρὸς τῷ Θεῷ.

- 24 Ἀλλὰ τὸ ἐντεῦθεν σὸν ἤδη, ὦ δέσποτα, γίνεται δεῖξαι καὶ
παραστήσαι ὃ τι ἐξῆς λέγοντες καὶ ὅποι τρεπόμενοι σοὶ τ' ἂν
κεχαρισμένα ποιοῦμεν καὶ τοῦ λόγον προῖοιμεν ὡς κάλλιστα. πό- 5
τερα ἐπειδὴ ποταμοῦ καὶ χειμῶνος τοιούτου καὶ λουτροῦ μνείαν
ἐποιησάμην, ἕτερα ἐφεξῆς τῆς αὐτῆς ἰδέας λέγω καὶ οἶον κατά-
λογόν τινα λουτρῶν ποιῶμαι χειμερῶν τε καὶ θείων καὶ πάντως
παραδόξων, ἢ διαλαβῶν τὸν λόγον καὶ τινα τῶν ἐν μέσῳ διηγῆσομαι
ἢ κράτιστον καὶ τὰν τῷ μέσῳ πάντα ὑπερβάντα ἀποδοῦναι τὸ τέ- 10
λος τῷ πρώτῳ λόγῳ, πῶς ἔσχε τὰ τῆς χρησιμότητος τῆς περὶ τῶν ἐτῶν
25 καὶ πῶς ἅπαντα ἀπέβη; πολλὰ μὲν γὰρ καὶ ἄλλα ἐπεσήμηνεν ὁ
θεὸς ἐκ τῶν ἐφρονημάτων αἰεὶ κινδύνων ἐξαρκάζων, οἱ πικνοὶ
νυκτὸς ἐκάστης καὶ ἡμέρας ἦσαν, ἄλλοτε ἄλλοι προσβάλλοντες,
τοτὲ δὲ ἐπανιόντες οἱ αὐτοὶ, καὶ ὅποτε ἀπαλλαγείη τις, ἀντιλαμ- 15
βάνοντες ἕτεροι· καὶ πρὸς ἕκαστα τούτων ἀλεξιφάρμακα ἦει παρὰ
τοῦ Θεοῦ καὶ παραμυθία παντοῖαι καὶ ἔργα καὶ λόγῳ· ἐν δὲ δὴ 472 D
26 καὶ τότε μέμνημαι πραχθῆν αὐτῷ ποτε. ἔφη χρῆναι τελευτᾶν εἰς
τρίτην ἡμέραν καὶ ταῦτα ἀναγκαίως ἔχειν, καὶ ἅμα σύμβολα ἔδω-
κεν [καὶ] ὅποῦ ἅττα ἔσται τὰ τῆς ἐπιούσης ἡμέρας· καὶ γὰρ τὸν 20
ἀέρα ὅποῖος καὶ τὸν ἠήλιοχον ὅπου φανήσοιτο καὶ ἄλλα ἔδωκεν
27 σύμβολα τῆς ἀληθείας. ἀλλὰ δεῖν οὕτω ποιεῖν, πρῶτον μὲν ἀνα-
βάντα ἐπὶ τὸ ζεῦχος ἐλθεῖν ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν διὰ τῆς πόλεως
ρέοντα, γενόμενον δὲ οὗ ἔστιν ἤδη ἔξω τῆς πόλεως ἱερὰ δρᾶσαι
ἐπιβόθρια, οὕτω γὰρ αὐτὰ προσεῖπεν· ἔδει δὲ ἄρα βόθρους ὀρύ- 25 297 J
ξαντα ἐπ' αὐτῶν δρᾶσαι τὰ ἱερὰ οἴστισιν δὴ καὶ ἔδει θεῶν· ἔπειτα
ἀναστρέφοντα λαβόντα κέρματα διαβαίνειν τε τὸν ποταμὸν καὶ
ἀπορρίπτειν, καὶ ἕτερ' ἅττα, οἶμαι, πρὸς τούτοις ἐκέλευσεν· μετὰ
δὲ ταῦτα ἐλθόντα εἰς τὸ ἱερὸν θῦσαι τῷ Ἀσκληπιῷ τέλεια καὶ
στήσαι κρατῆρας ἱεροῦς καὶ νεῖμαι μοίρας ἱερὰς ἅπαντι τοῖς συμ- 30
φουηταιῖς· δεῖν δὲ καὶ τοῦ σώματος αὐτοῦ παρατέμνειν ὑπὲρ σωτη-
ρίας τοῦ παντός. ἀλλὰ γὰρ εἶναι τοῦτο ἐργῶδες· τοῦτο μὲν καὶ
δὴ παριέναι μοι, ἀντὶ δὲ τούτου τὸν δακτύλιον ὃν ἐφόρουν περι-
ελόμενον ἀναθεῖναι τῷ Τελεσφόρῳ. τὸ γὰρ αὐτὸ ποιεῖν ὥστερ

3 γίνεσθαι D; verbum deleverim 4 ὅπη D τρεπόμενοι scripsi: τρα-
πόμενοι O 8 ποιῶμαι AS¹ a. corr.: ποιοῦμαι DTS¹ p. corr. 9 διηγῆσομαι
ci. Ddf. 11 πρώτῳ λόγῳ] § 18 13 αἰεὶ A¹ (corr. A^r) 15 τοτὲ sic O; ποτὲ

Junt. (U) 16 ^{ἦει} εἶη D pr. m., εἶει T¹ 20 prius καὶ secl. Wil. ἔσται Canter:
ἔστιν AS(-lv), ἔστι DT(-l) 27 διαβαίνειν τε SDT: διαβαίνοντα A

ἀν εἰ τὸν δάκτυλον αὐτὸν προείμην· ἐπιγράψαι δὲ εἰς τὴν σφεν-
 δόνην τοῦ δακτυλίου Ἐρόνου πατ'· ταῦτα ποιοῦντι σωτηρίαν εἶναι.
 τὸ δὴ μετὰ τοῦτο ἔξοστιν εἰκάζειν ὅπως διεκέμεθα, καὶ ὅποιαν
 τινὰ ἀρμονίαν πάλιν ἡμᾶς ἡρμόσατο ὁ θεός. σχεδὸν γὰρ ὡσπερ
 5 ἐν τελετῇ περὶ πάντα ταῦτα διήγομεν, παρεστῶσης ἅμα τῷ φόβῳ
 τῆς ἀγαθῆς ἐλπίδος. ἀκόλουθα δὲ τούτοις καὶ εἰς ταῦτῶν φέροντα
 10 καὶ τὰ χρόνῳ ὕστερον γενομένα, ἐξ ὧν τὸ ἀψίνθιον ἔπιον. Ὅτι 29
 μὲν δὴ τῷ παντὶ φρικωδέστερον καὶ ἐναργέστερον αὐτὰς τὰς ὄψεις
 καθαρὰς διηγείσθαι δὴλον, ἀνάγκη δὲ ἐπὶ τῶν πλείστων χρῆσθαι
 15 τῇ ὑποθέσει ἧπερ ἐνεστησάμην (p. 395, 24) καὶ κεφάλαια ἐπιτρέχειν,
 ὅπως ἂν ἀπαντᾷ τῷ λόγῳ. ἦν Φιλάδελφος τῶν νεωκόρων ἄτερος· 30
 τούτῳ γίγνεται τῆς αὐτῆς νυκτὸς ὄψις ὄνειρατος ἧπερ κάμοι, μι-
 κρὰ δὲ πῶς παρήλλαττεν. ἐδόκει ὁ μὲν Φιλάδελφος — τὸσαῦτα
 γὰρ οὖν ἔχω διαμνημονεῦσαι — ἐν τῷ θεάτρῳ τῷ ἱερῷ πλήθος ἀν-
 15 θρώπων εἶναι λευχειμονούτων καὶ συνελήλυθότων κατὰ τὸν θεόν·
 ἐν δ' αὐτοῖς ἐστῶτα ἐμὲ δημηγορεῖν τε καὶ ὑμνεῖν τὸν θεόν, ἄλλα
 τε δὴ λέγοντα παντοῖα καὶ ὡς παρατρέψειέ μου τὰς μοῖρας πολ-
 λαχῆ μὲν καὶ ἄλλη, ἐναγχος δὲ ὅτε καὶ ἀψίνθιον προσευρῶν προσ-
 20 τάξειεν πιεῖν ὄξει διειμένον, ὡς μὴ δυσχεράναμι. καὶ τινὰ κλί-
 μακα, οἶμαι, ἐξήγγελλεν ἱερὰν καὶ παρουσίαν καὶ δυνάμεις τινὰς
 τοῦ θεοῦ θαναμαστάς. ταῦτα μὲν ὁ Φιλάδελφος ἐδόκει· ἐμοὶ δὲ 31
 298 J αὐτῷ τοιαῦτα ἐγίγνετο. ἐδόκουν ἐν τοῖς προπυλαίοις ἐστάναι τοῦ
 ἱεροῦ, συνειλέχθαι δὲ καὶ ἄλλους πολλοὺς τινὰς, ὡσπερ ἡνίκα ἂν
 25 πρέποντι τῷ σχήματι. ἐνταῦθα δὴ ἄλλας τε φωνὰς ἠφίεν εἰς
 τὸν θεόν καὶ δὴ καὶ ἄριστον μοιρονόμον προσεῖπον αὐτόν, ὡς τὰς μοῖρας
 τοῖς ἀνθρώποις διανεμόντα· ὠρῆατο δὲ μοι τὸ ῥῆμα ἀπὸ τῶν
 εἰς ἐμαυτόν. κάπι τούτοις ἦν τὸ ἀψίνθιον ὄντινα δὴ τρόπον δη-
 λωθῆν· ἐδηλώθη δὲ ὡς ἐναργέστατα, ὡσπερ οὖν καὶ μυρία ἕτερα
 30 ἐναργῆ τὴν παρουσίαν εἶχε τοῦ θεοῦ. καὶ γὰρ οἷον ἄπτεσθαι 32
 δοκεῖν ἦν καὶ διαισθάνεσθαι ὅτι αὐτὸς ἦτοι, καὶ μέσῳς ἔχειν
 ὕπνου καὶ ἐργηγόρσεως καὶ βούλεσθαι ἐκβλέπειν καὶ ἀγωνιᾶν μὴ
 προαπαλλαγείη, καὶ ὧτα παραβεβληκέναι καὶ ἀνοῦειν, τὰ μὲν ὡς

5 πάντα ταῦτα A: ταῦτα πάντα SDT 10 καὶ SDT: om. A cum signo,
 cui tamen in mg. nihil respondet 12 ἧπερ A¹ (corr. A²) 15 κατὰ τῶν
 θεῶν D 17 μου sic O 18 ὅτε Canter: ὅτι O προσευρῶν] προσεσερῶν
 D 19 προστάξειέ μοι πιεῖν T¹ a. corr. 23 ἡνίκα] ἦ in ras. III litt. D²
 24 ἱερὸν secludere malui quam traicere post καθάρσιον 25 πρέποντι scripsi: πρέ-
 26 μοῖρας — 27 διανεμόντα] cf. p. 346, 9

ὄναρ, τὰ δὲ ὡς ὑπαρ, καὶ τρίχες ὀρθαὶ καὶ δάκρυα σὺν χαρᾷ καὶ 474 D
 γνώμῃς ὄγκος ἀνεπαχθῆς, καὶ τίς ἀνθρώπων ταῦτά γ' ἐνδείξασθαι
 λόγῳ δυνατός; εἰ δὲ τις τῶν τετελεσμένων ἐστίν, σὺνοιδέν τε καὶ
 34 γνωρίζει. ὀφθέντων δὲ τούτων, ἐπειδὴ ἕως ἐγένετο, καλῶ τὸν
 ἰατρὸν Θεόδοτον· καὶ ὡς ἦκε, διηγοῦμαι τὰ ὄνειρατα. ὁ δ' ἐθαύ- 5
 μαζε μὲν ὡς εἶχε δαιμονίως, ἠπόρει δὲ ὁ τι χρήσοιτο, χεμιῶνός
 τε ὦρα καὶ ἅμα τὴν ἄγαν ἀσθένειαν τοῦ σώματος δεδιώς· μηνῶν
 35 γὰρ ἤδη συχνῶν ἐκέλευν ἐνδον. ἔδοξεν οὖν ἡμῖν οὐ χεῖρον εἶναι
 μεταπέμψασθαι καὶ τὸν νεωκόρον τὸν Ἀσκληπιακόν· ὥκουν δ' ἐν
 αὐτοῦ κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον καὶ ἅμα εἰῶθειν κοινοῦσθαι τὰ 10
 πολλὰ τῶν ἐνυπνίων αὐτῶ. ἦκεν ὁ νεωκόρος, καὶ οὐκ ἐφθήμεν
 ἡμεῖς ἀρξάμενοι πρὸς αὐτὸν λόγον καὶ δεσ ἀρχεται διηγείσθαι ἡμῖν·
 ἄρτι, ἔφη, ἦκα παρὰ τοῦ συννόμου — τὸν Φιλάδελφον λέγων —
 αὐτὸς δέ με καὶ ἐκάλεσεν· εἶδε γὰρ νυκτὸς ὄψιν θανμαστὴν σοὶ
 διαφέρουσαν· καὶ οὕτω διηγείτο μὲν ὁ Ἀσκληπιακὸς ἀ εἶδεν ὁ 15
 Φιλάδελφος, ἐπιδιηγείται δὲ αὐτὸς ὁ Φιλάδελφος ὑφ' ἡμῶν κληθεῖς.
 ὡς δὲ συνέβαιναν τὰ ὄνειρατα, ἐχρώμεθα ἤδη <τῶ> ἰάματι, καὶ
 ἐπιον δὴ ὅσον οὐδεὶς πω πρόσθεν, καὶ τῆς ὑστεραίας κατὰ τὰ
 αὐτὰ ἐπισημήναντος τοῦ θεοῦ. καὶ τὴν μὲν ἑρατώνην τὴν περὶ
 36 τὴν πόσιν ἢ ὅσον ὠνησεν τί τις ἀν λέγοι; ὄθεν δ' οὖν ὁ λόγος 20
 οὗτος ὠρηθήθη, τὰ γὰρ τῶν μοιρῶν ὡς κατεστήσατό μοι, πρὸς
 299 J
 πολλὰ ἄλλα λόγια καὶ πρότερον καὶ ὕστερον γενομένοις κατὰ ταύ-
 τὸν ἀμφοτέροις ἐδηλώθη μετὰ τοιαύτης τῆς βοήθειας.
 37 Φέρε δὴ τὸν ἐξ ἀρχῆς ἀποδῶμεν λόγον καὶ συνάψωμεν ὡς
 ἔσχεν τὰ τῆς χρησιμότητος τῆς περὶ τῶν ἐτῶν. ὅτι μὲν γὰρ ἅπαντα 25
 τοῦτον τὸν χρόνον αὐτὸς ἦν ὁ σφῆζων καὶ ἡμέραν ἐφ' ἡμέραν δωροῦ-
 μενος, μᾶλλον δὲ καὶ νῦν αὐτὸς ἐστὶν ὁ σφῆζων, συνίσασιν ὅσοι καὶ
 μικρόν τι τῶν ἡμετέρων ἴσασιν. ἀλλ' ἐπειδὴ διεγένετο <ὁ> χρόνος 475 D
 38 ὁ τῆς προρρήσεως, συνέβη τοιαύδε. μικρόν δὲ ἀναλήψομαι. ἔτηγον

9 posterius τὸν D: om. AST; cf. p. 394, 3. 405, 1. 18 sq. 418, 27. 14 θαν-
 μαστὸν S¹ 15 ἀμικιακὸς S¹ (corr. S² mg.) 16 ἐπιδιηγείται — Φιλάδελφος
 om. D 17 τῶ addidi 20 τὴν om. S¹ 21 τῶν μοιρῶν] p. 400, 30; 401, 17. 26
 lacunam indicavi: πρὸς πολλὰ ἄλλα λόγια — γενομένοις AS¹T¹, πρὸς πολλοῖς
 ἄλλοις λογοῖς — γυνομένοις DS²(γεν-), πρὸς πολλοῖς ἄλλοις λογοῖς —
 οἰσ οἰσ οἰσ
 γενομένοις T² (ex πολλὰ ἄλλα λόγια compilatum); deest narratio, quem ad
 finem deus τὰ τῶν μοιρῶν duxerit, neque construuntur tradita; eorum quae
 in fine extant, haec sententia: nobis (mihi et Philadelpho), cum eodem loco ver-
 saremur, et ante et post (haec quae modo rettuli) multa alia oracula et dicta
 dei fiebant per gemina somnia (i. e. μετὰ — βοήθειας) 28 <ὁ> addidi

μὲν ὦν ἐν τῷ προαστίῳ κατὰ θέρους ἀκμὴν, νόσος δὲ κατέσχε
 λοιμώδης πάντας σχεδὸν τοὺς προσχώρους. τῶν δὲ οἰκετῶν τὸ
 μὲν πρῶτον δύο καὶ τρεῖς ἕκαμον, ἔπειτα ἄλλος καὶ ἄλλος, ἔπειτ'
 5 ἔκειντο ἅπαντες καὶ νεώτεροι καὶ πρεσβύτεροι, τελευταῖος δὲ ἐλή-
 τῶν ἐχρώμεθα διακόνοις, οἱ δὲ τινες καὶ αὐτοὶ προσεδρεύοντες
 ἀντὶ διακόνων ἦσαν. ἔκαμνε δὲ καὶ (τὰ) ὑποζύγια, καὶ εἴ που κινή-
 θείη τις, εὐθύς πρὸ θυρῶν ἔκειτο ὥστε οὐδ' ἂν πλῶν χρῆσασθαι ἐπὶ
 τῶν συμβαινόντων ἐξῆν ἐτι ῥαδίως. πάντα δ' ἦν μεστὰ ἀθυμίας
 10 οὐμωγῆς στόνου δυσκολίας ἀπάσης· ἦσαν δὲ κἀν τῇ πόλει νόσοι
 δειναί. τέως μὲν οὖν ἀντειχον οὐδὲν ἦντιον τῆς τῶν ἄλλων σωτη-39
 ρίας ἢ τῆς ἑμαντοῦ προνοοῦμενος, ἔπειτα ἐπέτεινέν τε ἡ νόσος
 καὶ κατελήφθη ὑπὸ δεινοῦ πυρὸς χολῆς παντοίας, ἡ συνεχῶς
 νύκτα καὶ ἡμέραν ἠνώχλει, καὶ τῆς τροφῆς ἀπεκεκλείμην καὶ ἡ
 15 δύναμις κατελέλυτο. καὶ οἱ ἱατροὶ ἀρίσταντο καὶ τελευτῶντες
 ἀπέγνωσαν παντάπασιν, καὶ διηγγέλθη ὡς οἰχησομένον αὐτίκα.
 τὸ μέντοι τοῦ Ὀμήρου κἀν τούτοις εἶπες ἂν τὸ 'νόος γε μὲν ἐμ-
 πεδος ἦεν' (Α 813)· οὕτω παρηκολούθουν ἑμαντῶ, ὥσπερ ἂν ἄλλω
 20 τινί, καὶ ἦσαν ὀμιῶν ὑπολειπόντος αἰεὶ τοῦ σώματος, ἕως εἰς τοῦ-
 σχατον ἦλθον. τοιούτων δὲ ὄντων ἐνυχον μὲν εἰς τὸ εἶσω τετραμ-40
 μένος τῆς κλίνης, ἔδοξα δὲ ὡς ὄναρ· αὐτὸ δὲ ἦν ἄρα ἡ λύσις·
 800 J ἔδοξα δὲ καὶ δὴ ἐπὶ τέλει τοῦ δράματος εἶναι καὶ τοὺς ἐμβάτας
 ἀποτίθεσθαι καὶ τὰς κρηπίδας μεταλήψεσθαι τοῦ πατρὸς. κἀν
 τούτοις ὄντα στρέφει με ὁ Σωτὴρ Ἀσκληπιὸς τὴν εἰς τὸ ἔξω στο-
 25 ρὴν ἐξαίρνης. ἔπειτα οὐ πολὺ ὕστερον ἢ Ἀθηναῖα φαίνεται τὴν 41
 476 D τε αἰγίδα ἔχουσα καὶ τὸ κάλλος καὶ τὸ μέγεθος καὶ σύμπαν δὴ
 σχῆμα οἷα περ ἢ Ἀθήνησιν ἢ Φειδίῳ. ἀπῶξεν δὲ καὶ τῆς αἰγι-
 δος διτι ἠδιστον καὶ ἦν κρηῶν τινι προσφερῆς, θαναμαστὴ καὶ αὐτὴ
 τὸ κάλλος καὶ τὸ μέγεθος. ἐφαίνετο μὲν δὴ μόνω στάσα κατα-
 30 τικρῶ καὶ ὄθεν αὐτὴν ὡς κάλλιστα ἐμελλον ὄψεσθαι. ἐγὼ δὲ
 ἐπεδείκνυν καὶ τοῖς παροῦσιν — δύο δ' ἦσθη τῶν φίλων καὶ

1 προαστίῳ O; cf. § 7. 50. 69. IL § 43. 45 (aliter Buresch, Klaros p. 28)
 7 τὰ add. Buresch l. c. 8 ἐπὶ scripsi ('in hac condicione', cf. p. 414,5; 407, 28):
 περὶ O 13 κατελείφθη D 15 ἀρίσταντο] absisterunt (curatione), non disces-
 serunt 17 μὲν] μὴν S²(U), μιν Homeri D 18 ἦεν] εἶεν D 19 αἰεὶ Δ¹ (corr. A²); item
 p. 405, 6 20 εἰς τὸ om. Thom. Mag. p. 111, 17 (e lemmatis sententia patet)
 τετραμένοσ T 21 ἡ λύσις] ludit; λύσις est et febris et vitae et tragoediae
 (δράματος, ἐμβάτας v. 22), cuius sub finem di ἐκ μηχανῆς, ut hic Minerva
 22 ἐμβάντασ S a. ras. 26 δὴ sic O 28 κρηῶ] de colore (ἀπῶξεν odor,
 θαναμαστὴ κτέ. forma) dictum κρηῶ ci. Wil. malim θαναμαστὴ (δὲ) καὶ
 30 ἐμελλον sic O; ἐμελλεν Junt. (edd.) 31 ἐπεδείκνυν A²

τροφός — βοῶν καὶ ὀνομάζων τὴν Ἀθηναίαν ὅτι ἐστήκοι τε αὐτὴ ἀπαντικρὺ καὶ διαλέγοιτο, καὶ τὴν αἰγίδα ἀπεδείκνυν· οἱ δ' οὐκ εἶχον ὃ τι χρῆσονται, ἀλλ' ἠπόρουσαν τε καὶ ἐδεδοίκεσαν μὴ παραληρωδῶν ἄρα τυγχάνω, πρὶν γε δὴ τὴν τε δύναμιν συνεώρων ἀναφερομένην καὶ τῶν λόγων ἤκουσαν ὧν ἤκουσα παρὰ τῆς Θεοῦ. 5

42 καὶ ἔστιν ἃ μέμνημαι τοιαῦδε. ἀνεμίμησκέ με τῆς Ὀδυσσεύου καὶ ἔφρασκεν οὐ μύθους εἶναι ταῦτα, τεκμαίρεσθαι δὲ χρῆναι καὶ τοῖς παροῦσιν. δεῖν οὐκ καρτερεῖν, εἶναι δ' αὐτὸν πάντως καὶ τὸν Ὀδυσσεύα καὶ τὸν Τηλέμαχον καὶ δεῖν αὐτῷ βοηθεῖν· καὶ ἄλλα τοιοῦτότροπα ἤκουσα. οὕτως ἐφάνη τε ἡ Θεὸς καὶ παρεμυθήσατο 10 καὶ ἀνέσωσεν καὶ δὴ κείμενον καὶ τῶν εἰς τὴν τελευταίην οὐδενὸς

43 ἔτι ἐλλείποντα. καὶ δῆτα εὐθύς με εἰσηλθεν κλύσματι χρῆσασθαι μέλιτος Ἀττικοῦ, καὶ ἐγένετο κάθαρσις χολῆς. καὶ μετὰ ταῦτα ἦκεν ἰάματα καὶ τροφαί· πρῶτον μὲν ἦπαρ, οἶμαι, γηνὸς μετὰ τὴν πολλὴν ἀπόρρησιν πρὸς ἅπαντα τὰ σιτία, ἔπειτα ὑεῖον 15 τι ὑπογαστρίου. ἔπειτ' ἐκομίσθη εἰς τὴν πόλιν ἐπ' ὀχλήματος καταστέγου καὶ μακροῦ, καὶ κατὰ μικρὸν οὕτω συνηγειρόμην μόλις

44 τε καὶ χαλεπῶς. οὐ μέντοι πρότερόν γε ὁ πυρετὸς παντελῶς ἐξέλειπεν, πρὶν ἐτελεύτησέ μοι τῶν τροφίμων ὁ πλείστου ἀξίος. τῇ δ' αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὡς ὕστερον ἐγνων, ἐκεῖνός τε ἐτεθνήκει καὶ ἡ 20 νόσος ὄχρητο ἀπιούσα. οὕτω τὸν τε ἄχρι τούτου χρόνον δωρεὰν ἔσχον παρὰ τῶν Θεῶν καὶ μετὰ τοῦτο ἀνεβίων ὑπὸ τοῖς Θεοῖς, καὶ τις ὅλον ἀντιδόσις αὐτῇ συνέβη.

45 Καὶ τὰ μὲν τῆς προρρησεως τῆς περὶ τῶν ἐτῶν καὶ τῆς 477 D ὕστερον ἀσθενείας (τῆς) εἰς τοῦτο συμβάσεως καὶ τῶν περὶ ταῦτα 25 ἐπιφανείων οὕτως ἔσχεν. ἀρμόττει δ' ἂν ἴσως περὶ τῶν λουτρῶν ἤδη λέγειν, οἷς διηγάγεν ἡμᾶς, ἐπειδὴ καὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς ἅμα τῇ

46 προρρήσει τὸ λουτρὸν ἐπέταξεν τὸ ἐν τῷ ποταμῷ. ἦσαν οἱ κατάρροι καὶ ἡ περὶ τὴν ὑπερφάν ἀπορία καὶ πάντα πάχνης ἦν 30 πλέα καὶ πυρός, καὶ ἡ τοῦ στομάχου κάκωσις ἤγμαζεν καὶ ἄλλα 30 πολλὰ καὶ παντοῖα, καὶ κατεκεκλειμην θέρους ὥρα. καὶ ἐγίγνετο

1 τροφός] non ὁ τροφεύς, ergo non 'curator', sed servus qui Aristidi aegro ministravit αὐτῇ legi: αὐτῇ O 9 αὐτῷ (i. e. ἐμαντῷ) legi: αὐτῷ O; 'necesse esse se (deam Ulixis et Telemachi tutricem) mihi auxilium ferre, cum ipse essem et Ulixes et Telemachus' 12 ἐλλείποντα Kaibel: ἐλλείποντοσ O ἐλλείποντοσ ἔτι D 13 μέλιτος Ἀττικοῦ] cf. κηρῷ et Ἀθηναίᾳ p. 403, 28. 25 14 καὶ τροφαί D 15 ἀπόρρησιν] 'fastidium' 17 καὶ μακροῦ] addidit, ut significaret se tunc sedere nonnum potuisse, sed iacere debuisse 19 τῶν τροφίμων κτέ.] Hermias, cf. p. 457, 28 sq. 25 <τῆς> addidi 26 ἀρμόττει D 27 τὸ ἐξ ἀρχῆς κτέ.] p. 398, 29 sqq. 29 ἢ] οἱ D πάντα — πυρός] 'omnia intumuerant et inflammata erant' 31 κατακεκλειμην O (corr. Ddf.)

ταῦτα ἐν Περγᾶμῳ ἐν τῷ τοῦ νεωκόρου (τοῦ) Ἀσκληπιακοῦ. πρῶ-47
τον μὲν οὖν ἐπέταξεν αἵμα ἀφελεῖν ἀπ' ἀγκῶνος καὶ προσέθηκεν,
δσα ἐγὼ μέμνημαι, λίτρας εἴκοσι καὶ ἑκατόν· τὸ δ' ἦν ἄρα δηλοῦν
ὡς οὐκ ὀλίγων δεήσοι τῶν φλεβοτομιῶν· ἐφάνη δ' ἐκ τῶν ὕστερον.
5 οἷ τε γὰρ νεωκόροι ἐν τούτῳ ὄντες ἡλικίας καὶ πάντες οἱ περὶ
τὸν θεὸν θεραπευταὶ καὶ τάξεις ἔχοντες ὁμολόγουν αἰεὶ δῆποτε
μηδένα πω τῶν πάντων συνειδέναι τοσαῦτα τμηθέντα, πλήν γε
Ἰσχύρωνος, εἶναι δ' ἐν τοῖς παραδοξότατον τό γ' ἐκείνον, ἀλλὰ
καὶ ὡς ὑπερβάλλειν τὸ καθ' ἡμᾶς ἄνευ τῶν ἄλλων παραδόξων, ἃ
10 προσῆν ταῖς φλεβοτομίαις, οἷον περ οὖν καὶ τότε εὐθέως συνέβη.
μᾶ μὲν γὰρ, οἷμαι, ὕστερον ἡμέρα ἢ δυοῖν γε ἐκέλευσεν πάλιν ἐκ 48
τοῦ μετώπου ἀφελεῖν, καὶ τινι τῶν ἐκ τῆς Ῥωμαίων βουλῆς παρ-
εδρεύοντι καὶ αὐτῷ ταῦτόν τοῦτο ἐκέλευσεν, ἐπισημηγνόμενος ὅτι καὶ
Ἀριστείδῃ προστέτακται· Σηδάτος ὄνομα αὐτῷ, βέλτιστος ἀν-
15 δρῶν, ὃς ἐμοὶ ταῦτα αὐτὸς διηγείτο. ἐν μέσῳ δὲ τούτων τῶν
φλεβοτομιῶν προστάττει μοι τὸ λουτρὸν τὸ ἐν τῷ Καῖκῳ, καὶ
ἔδει τὰ ἔρια ἀπορρίψαντα ὀδοιπορεῖν καὶ λουθῆναι· ὄψεσθαι δὲ
478 D καὶ ἵππον λούμενον καὶ τὸν νεωκόρον ἐστῶτα ἐπὶ τῆς ὄχθης τὸν
Ἀσκληπιακόν. ταῦτα προεῖρητο καὶ ταῦτα ἐγίγνετο. ἔτι μὲν προσ- 49
20 ἰὼν τῷ ποταμῷ τὸν ἵππον ὄρῳ λούμενον, λουμένου δέ μου παρῆν
ὁ νεωκόρος καὶ ἐστῶς ἐπὶ τῆς ὄχθης ἐώρα. ἡ δὲ ἐπὶ τούτῳ κου-
φότης καὶ ἀναψυχή θεῶ μὲν καὶ μάλα ξαδία γνῶναι, ἀνθρώπων
302 J δὲ ἢ νῶ λαβεῖν ἢ ἐνδείξασθαι λόγῳ οὐ πᾶν ξάδιον. Ἔτερον 50
τοῖνον λουτρὸν ἐν Σιύρῃ προσετάχθη χειμῶνος ἵσταμένου, ἔδει
25 δὲ πορευθέντα πρὸς τὰς πηγὰς τὰς θερμὰς τῷ μὲν θερμοῦ ὕδατι
μὴ χρῆσθαι, τῷ δὲ παραρρέοντι ποταμῷ. καὶ ἦν ἡμέρα πᾶσα
ἔφρυδός τε καὶ ψυχρὰ καὶ τὸ ὕδωρ τοσοῦτον διέλιπεν ὅσον ἀρ-
κέσαι τῇ πορείᾳ· καὶ πρῶτον ἦν τῶν θανμάτων τοῦτο. δειλὴ τε
ἦν ὀψία καὶ τὸ λουτρὸν ἐγίγνετο καὶ ἐπέπνει βορέας ἀκραῆς
30 Τοιαυτὶ δὲ ἐν Περγᾶμῳ πάλιν χειμῶνός τε καὶ ἐν λεπτότητι θαν- 51

1 (τοῦ) add. Ddf., cf. ad p. 402, 9 ἀσκληπιοῦ T 2 οὖν om.
D(U) 6 τάξεις] aut 'victus praecepta', (cf. p. 464, 9. 10) aut 'munera'
7 μηδὲν ἀπατῶν πάντων A¹ a. corr. 8 Ἰσχύρωνος] εἰς χείρωνος D; fort.
Ἰσχυρίωνος παραδοξότατον scripsi: παράδοξον O γ' τ' A 11 μίαι et
ἡμέρα A¹ (corr. A^r) 14 σιδάτος DS p. ras.; cf. ad p. 429, 15 16 προστάτ-
τει] σ postea add. A. m. inc. 17 aut ἔρια (U) aut εἶρια T λελοῦσθαι A²
18 λουόμενον A², item bis corr. eadem m. v. 20 24 προσετάχθη T, eleganter
29 lacunam indicavi; rettulit de lavatione tertia (prima § 19—23, altera
§ 45—49) deque miraculis ceteris (cf. πρῶτον ἦν τῶν θανμάτων τοῦτο v. 28)
lavationi huic a deo additis; sequitur lavatio quarta (§ 51—53) 30 Τοιαυτὶ
scripsi: ταυτὶ O (erat punctum post κατελείμην p. 406, 2), cf. p. 417, 14

μαστῆ τοῦ σώματος, ὥστε πολὺν χρόνον πάνν τοῦ οἰκήματος οὐκ
 ἐξέβην οὐ κατεκέλιμν, ἐκέλευσε λούσασθαι τῷ ποταμῷ τῷ δια τῆς
 πόλεως ῥέοντι — ὁ δ' ἔρρει πολὺς ἐξ ὄμβρων — καὶ προεῖπεν
 ὡς τριῶν τῶν λουτρῶν ἔσομένων. γενομένου δὲ τοῦ προστάγματος
 ὡς ἐπύθοντο συνῆλθον οἱ σπονδαιότατοι τῶν φίλων παραπέμ- 5
 ποντες καὶ φροντίζοντες ὁ τι ἀποβήσοιτο, καὶ ἅμα ἀντ' ἄλλης
 ἱστορίας ποιούμενοι ἰδεῖν τὰ γιννόμενα· καὶ γὰρ δὴ καὶ ἡ ἡμέρα
 52 χειμέριος ἦν. πρῶτον μὲν οὐν ὑσθήμεν παρὰ τὴν ὁδὸν καὶ τὸ
 πρῶτον ἦν τῶν λουτρῶν τοῦτο· καὶ γὰρ ἀνήμην ἀνωτέρω τὴν ἐφ'
 Ἰππωνος, βουλόμενοι καθαρῷ τῷ ὕδατι ἐντυχεῖν καὶ ὁ μήπω 10
 ὠμίληκε τῇ πόλει. ὡς δὲ ἐγενόμεθα ἐπὶ τῆς ὄχθης, οὐδεὶς τῶν
 φίλων ἐθάρρει παρακελεύσασθαι, καίτοι παρῆν μὲν ὁ νεωκόρος
 αὐτός, παρῆσαν δὲ καὶ τῶν φιλοσόφων τινές, ἄνδρες καλοὶ κάγα-
 θοί, ἀλλ' ὁμως ἀγωνιῶντες καὶ ἀπροσέμενοι φανεροὶ πάντες ἦσαν. 479 D
 καγὼ τὰ τε ἱμάτια ἀπερρίπτουν καὶ καλέσας τὸν θεὸν ἱεμαὶ εἰς 15
 53 μέσον τὸν πόρον. ὁ δὲ ἐκυλίνδει μὲν πέτρας, ἔφερεν δὲ ὕλην,
 ἐκύμαιεν δὲ ὡσπερ ἐξ ἀνέμου, καὶ τῶν κάτω φανερόν ἦν οὐδέν,
 ἠχῆ δὲ καὶ θόρυβος πολὺς. ἐνταῦθα δὴ αἱ μὲν πέτραι ἀντὶ φύλ-
 λων περιέρρεον, τὸ δὲ ὕδωρ οὕτω κοῦφον ἦν ὡς οὐδὲν τῶν καθα-
 ρῶς διαφανῶν, καὶ διέτριψα δὴ εἰς ὅσον πλεῖστον ἐξῆν. ὡς δ' 20
 ἐξέβην ἐπὶ τὴν ὄχθην, θέρμη διὰ παντός ἐχώρει τοῦ σώματος καὶ
 ἀτμός ἄνω πολὺς καὶ πάντα ἐπεφοίνικτο, καὶ τὸν παιᾶνα ἤδομεν.
 καὶ ὡς ἐπανήμην, αὐθις αὐτῷ ὕδωρ ἐπιγίγνεται ἐκ Λιδός, καὶ τὸ
 54 τρίτον τῶν λουτρῶν εἰς τοῦτο ἐτελεύτησεν. Ἔτερον τοίνυν ἐν
 Ἐλαίᾳ ταύτῃ γινόμενον. ἐπεμψέ με λουσόμενον θαλάττῃ, πλοῖόν 25
 τε δὴ προειπῶν Ἀσκληπιὸν ὁμοῦν ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ λιμένος,
 καθ' οὗ ῥῆσαι δεῖν ἑαυτόν, καὶ φωνάς τινας τῶν ναυτῶν καὶ ἕτερα
 ἃ οὐ μέμνημαι πάνθ' ἐξῆς, τοῖς μεθ' ἡμέραν ἀποβάσιν ὁμολογή-
 σαντα. ὡς οὐν κατήλθομεν εἰς τὴν Ἐλαίαν, παρῆμεν ἕξω πρὸς
 τὸν λιμένα, καὶ εὐθὺς μὲν τὸ πλοῖον εὐρίσκειτο, Ἀσκληπιὸς ὄνομα, 30
 εὐθὺς δ' ἐβῶν οἱ ναῦται τὸν θεόν, ὡς εἶδον τὰ γιννόμενα. ἦν
 55 δὲ ἀπαρκτίας λαμπρός, ὥστ' ἐκβάς ἐδεήθην σκέπης. πάλιν οὐν
 τῆς ἐπιούσης νυκτὸς κελεύει τῇ μὲν θαλάττῃ κατὰ ταῦτα χρῆσθαι,
 ἐκβάνα δὲ τοῦ ὕδατος στάντα ἐναντίον τοῦ ἀνέμου οὕτω θερα-

2 τῷ ποταμῷ — ῥέοντι] est Σελινοῦς Plin. n. h. V 126 (Palmerius Exercit.
 p. 470) 7 ἢ om. D (Junt.) 9 ἀνήμην A¹: ἀνήμην SDTA², cf. v. l. p. 378, 25
 10 Ἰππωνος] Ἰππων D; si Hippo loci, non hominis est nomen, Ἰππῶνος scrib.
 12 παρῆν] παρ' ἡμῖν D 24 τρίτον] cf. v. 4 25 ταύτῃ] Pergami portus
 Elaea; fort. ταυτῆ, cf. p. 234, 10 27 καθ' οὗ scripsi: καθ' ὅ O (-θὸ A)
 32 ἀπαρκτίας DTA²S²: ἀπαρκίας A¹S¹

πεῦσαι τὸ σῶμα. καὶ ὅτι μὲν πολλοῖς ἤδη τοιαῦτα ἐπιτέτακται
 σύνοιδα· ἀλλὰ πρῶτον μὲν κατ' αὐτὸ τοῦτο θαυμαστότερον τὸ
 τοῦ θεοῦ ἐπὶ πολλῶν καὶ συνεχῶς τὴν αὐτοῦ δύναμιν καὶ πρό-
 νοιαν ἐμφανίζοντας, ἔπειτα εἴ τις ἅπαν τὸ ἡμέτερον ἐνθυμηθεῖη.
 5 καίτοι τίς οἶός τ' ἂν εἴη λογισμῶ λαβεῖν ἐν οἷς ἡμεῖς ἤμεν τότε; 56
 ἴσασιν δὲ οἱ ἐφ' ἐκάστων παρόντες, τοῦτο μὲν ὡς τὰ τοῦ χρωτὸς
 εἶχεν, τοῦτο δὲ ὡς τάνδοθεν· ἐτι δὲ ρεῦμα ἐκ τῆς κεφαλῆς ὄσαι
 480 D καὶ ἡμέραι καὶ νύκτες φερόμενον καὶ κλυδώνιον ἐν τῷ στήθει καὶ
 πνεῦμα ἀντανιὸν πρὸς τὸ ρεῦμα ἄνω καὶ συνισχόμενον ἐν τῷ
 10 τραχήλῳ καὶ πιμπράν, καὶ τσοαύτην αἰεὶ τοῦ θανάτου τὴν προσ-
 δοκίαν ὥστε μηδ' οἰκίτην καλέσαι θαρρεῖν, ἀλλὰ νομίζειν μάτην
 ἂν καλεῖν· φθῆναι γὰρ ἂν τὸ χρῆμα περανθῆν. πρὸς δὲ τούτοις 57
 ὦτων καὶ ὀδόντων παντοῖα συμπτώματα καὶ τάσιν ἐν κύκλῳ τῶν
 φλεβῶν καὶ τροφῆν ἄπορον μὲν κατέχειν, ἄπορον δὲ ἐμεῖν· ὁ τι
 15 γὰρ καὶ μικρὸν ψαύσειε τῆς φάρυγγος ἢ τῆς ὑπερφίας, ἐκλείει τὸν
 πόρον, κατὰ ἀναλαβεῖν οὐκ ἔν. ὀδύνη δὲ εἰς ἐγκέφαλον διάπτυρος
 καὶ προσβολαὶ πᾶσαι, κὰν ταῖς νυξὶν ἀμηχανία κατακλίσεως, ἀλλ'
 ἔδει μετεωρίσαντα αὐτὸν καρτερεῖν προκεκυφῶτα, τὴν κεφαλὴν
 ἔχοντα πρὸς τοῖς γόνασι. τούτοις δ', οἴμαι, τοιοῦτοις οἴσιν καὶ 58
 20 ἐτέροις μυρίοις ἀναγκαιῶς εἶπετο ἐρλοῖς τε κατελιχθῆναι καὶ ἐτέροις
 σκεπάσμασιν καὶ κάθειρξις ἀκριβοῦς συγκεκλειμένον πάντων, ὥστε
 304 J ἡμέρα μὲν νύκτα ἐδύνατο, αἱ δὲ νύκτες ἀνθ' ἡμερῶν ἦσαν ἄγρυ-
 πνοι.

τίς κεν ἐκεῖνα

25 πάντα γε μυθήσασαιτο καταθνητῶν ἀνθρώπων; (Hom. γ 113 sq.)
 οὐ γὰρ πεντάετες οὐδ' ἐξάετες οὐκ ἀρκεῖ, ἀλλ' οὐκ ἐλαττόνων
 ἴσως ἐστὶ χρόνων ἢ διήγησις ἢ ἐν ὄσοις τὰ πράγματα ἐγίγνετο. εἰ 59
 δὴ ταῦτά τις προσλογίσασαιτο καὶ σκέψασαιτο ἐφ' ὄσων καὶ οἴων τῶν
 παθημάτων καὶ ὁποίας τῆς περὶ ταῦτα ἀνάγκης εἰς θάλατταν καὶ
 30 ποταμοὺς καὶ φρέατα ἐλόμιζεν καὶ τῷ χεῖμῳνι μάχεσθαι προσ-

1 πολλοῖς ἤδη κτέ.] eadem argumentandi ratio or. XLII § 6 sqq. 3 τὴν —
 πρόνοιαν] cf. p. 408, 2 αὐτοῦ SDT 4 ἅπαν τὸ ἡμέτερον] 'nostram imbecillitatem'
 (Canter) 5 καίτοι] καὶ τι D τίς ἂν οἶός τ' ἂν εἴη T 7 ρεῦμα — 14
 τροφῆν] accusativum tanquam ex ἴσασιν v. 6 apti 10 αἰεὶ A¹ (corr. A^r) 12 γὰρ ἂν
 O sic 13 τάσιν ἐγκύκλιω T 18 μετεωρήσαντα D αὐτὸν A¹ p. corr.: αὐτὸν O
 προσκεκυφῶτα D (U) 21 κάθειρξις AS¹: κάθειρξις ἦν DTS² συγκεκλειμένων
 DA² 22 νύκτα] τὰ νυκτὸς A² αἱ δὲ] αἱ δ' αἱ D 25 πάντα γε Ddf. ex
 Hom.: γε πάντα O 26 οὐδ' ἐξάετες A: οὐκ ἐξάετες T, οὐκ ἐξάετες S, οὐκ
 ἐξάετες D Thom. Mag. p. 87, 2; Hom. γ 115 οὐδ' εἰ πεντάετες γε καὶ ἐξάετες
 οὐκ ante ἀρκεῖ om. Thom. Mag. l. c.; 'neque enim ita res se habet, ut quinquennium
 . . non satis sit, sed . . .' 27 ἐν ὄσοις A², ἐνὸς οἴσ A¹S¹: ἐν οἴσ DTS²
 28 προσλογίσασαιτο D

έταπτεν, φήσει πᾶν ὡς ἀληθῶς περαιτέρω θανάτων εἶναι καὶ τοῦ τε θεοῦ τὴν δύναμιν καὶ τὴν πρόνοιαν μειζόνως ὕψεται, κάμοι συνησθήσεται τῆς τιμῆς ἣν ἐτιμώμην, καὶ οὐκ ἂν τῆς ἀσθενείας μᾶλλον συνάχθοιτο.

481 D

- 60 Πόθεν οὖν συνεσκευάσθη τοσοῦτον πρᾶγμα ἵσως ἂν τις ἀκούσῃ 5
 5 σαι δεηθείη. τὸ δ' ἐστὶ μὲν πέρα ἢ κατ' Ἀλκίνοῦ ἀπόλογον·
 πειράσομαι δέ πως ἐξ ἐπιδρομῆς εἰπεῖν. ἐξῆλθον εἰς Ῥώμην
 χειμῶνος μεσοῦντος, κάμνων οἴκοθεν εὐθέως ἐξ ὑδάτων καὶ ψύ-
 10 ξεως οὐδεμίαν τῶν παρόντων ὦραν ποιησάμενος, τῇ δ' ἀσκήσει
 τοῦ σώματος πιστεύων καὶ τῇ περὶ πάντα ἀγαθῇ τύχῃ. καὶ προ-
 10 ελθὼν ἄχρι Ἑλλησπόντου τό τε οὖς ἔκαμνον καθ' ὑπερβολὴν καὶ
 τᾶλλα οὐχ ὡς ἔτυχεν διεκείμεν, καὶ μικρὸν τι ῥαῖσας τὸ πέρα
 61 προΐειν. μετὰ ταῦτα ἕτεροι πάγοι κρυστάλλοι ἀνεμοὶ πάντες·
 Ἔβρος μὲν ἄρτι κεκομμένος, ὥστ' εἶναι πλοίοις διαβατός, εἰ δὲ 5
 μὴ, πᾶς ἠπειρωτο ὑπὸ κρυστάλλου, πεδία δὲ λιμνάζοντα ὄσον 15
 ὀφθαλμὸς ἐπέιχεν· καταγωγίω δὲ ἀπορία, καὶ πλεόν ἐκ τῶν ὀρο-
 φῶν τὸ ὕδωρ ἢ ἐκ Αἰῶς ἔξω ῥέον· κἂν τούτοις ἀπασιν ἐπειξίς
 καὶ δρόμος παρὰ τὴν καθεστηκυῖαν ὦραν τε καὶ δύναμιν τοῦ σώ-
 20 ματος. οὔτε γὰρ οἱ τὰς ἀγγελίας κομίζοντες τῶν στρατιωτῶν
 ἡμᾶς γε παρήλθον, ἵνα μηδὲν εἶπω πλεόν, τῶν τε οἰκετῶν ἐπὶ 20
 σχολῆς ὠδοιπόροισι οἱ πλείους. ἐγὼ δὲ καὶ τοὺς ἀγωγούς αὐτὸς
 ἀνεζήτητον, εἴ που δεήσειεν, καὶ ἦν οὐδὲ τοῦτο ἀπὸ τοῦ ῥάστου
 62 γιγνόμενον. ἔδει γὰρ ὑποφρεύοντας οἷα βαρβάρους ἀνθρώπους 25
 25 ἔλκειν, τὰ μὲν πείθοντα, ἔστιν δ' ἢ καὶ χειρούμενον. ἐκ δὲ τού-
 των ἀπάντων ἡ νόσος ἤρετο. καὶ τοῦτο μὲν περὶ τῶν ὀδόντων
 ἐν παντὶ κατέστην, ὥσθ' ὑπεῖχον τὰς χεῖρας, ὡς αἰεὶ δεξόμενος,
 τροφῆς δὲ καὶ παντάπασιν ἀπεκεκείμεν, ὅτι μὴ γάλακτος μόνου·
 305 J τοῦ τε ἄσθματος περὶ τὸ στήθος ἡσθόμην τότε πρῶτον καὶ πυ-
 ρετοὶ κατέλαβον ἰσχυροὶ καὶ ἄλλα ἀμύθητα· καὶ ἐκείμεν ἐν Ἐδέσῃ

1 φήσει DTA²S² (ei in ras.): φησι A(S¹ sine dubio) an πάνθ' ὡς?

2 μειζόνως] 'evidentius' Canter; an μείζονας? 3 συνησθήσεται τῆς τιμῆς] cf. ad p. 434, 28' 6 Ἀλκίνοῦ ἀπόλογον] cf. p. 291, 20; Paroemiogr. Gr. I 210

7 ἐξῆλθον — κάμνων οἴκοθεν] cf. p. 395, 30 sq. 9 ὦραν Palmerius l. c.: ὦραν

O 10. 11 προ/ελθὼν S 11 ἄχρι A 12 οὐχ ὡς ἔτυχεν] valetudine, qua non facile quis aegriore utatur τὸ] mirum, sed comparia fere p. 450, 5 τὸ ἀνωτέρω προϊόντες et 463, 31 τὸ εἰς τοῦπίσω 14 ἔβρος A²SDT (corr. Ddf.), εὔροσ A¹

17 κἂν scripsi: καὶ O 20 γε om. D 21 αὐτὸς] αὐτὸς Thom. Mag. p. 6, 3 (U¹ a. corr. et U²) 22 ἐξεζήτητον T¹ a. corr. ἀπὸ τοῦ ῥάστου] cf. p. 437, 2 24 ἐκ δ' ἢ A¹ (corr. A¹) 26 δεξόμενος] nempe ratus fore, ut statim dentes exciderent 29 Ἐδέσση scripsi: δέσση O; Aristides sequitur iter, quod Dyrrachium ferebat; cataractae sunt Axii fluminis, quae nunc ab oppido Vodina nomen ducunt, haud procul ab Edessa sitae

482 D πρὸς τῷ καταράκῃ· καὶ μόλις ἡμέρα ἑκατοστῇ ὕστερον ἢ ἐκινή-
 θην οἴκοθεν ἐν Ῥώμῃ γίγνομαι· καὶ μετ' οὐ πολὺ τὰ σπλάγγνα
 ᾤδῃκει καὶ τὰ νεῦρα κατέψυκτο καὶ φρίκη διέθει διὰ παντός τοῦ
 σώματος καὶ τὸ πνεῦμα ἀπεκέκλειτο. καὶ οἱ ἰατροὶ καθάρσεις 63
 5 προσήγον καὶ πιῶν ἐλατήριον εἰς δύο ἡμέρας ἑκαθαιρόμην, ἕως
 εἰς αἷμα ἀπέσκηψεν. καὶ πυρετοὶ κατέλαβον καὶ πάντ' ἦν ἄπορα
 ἤδη καὶ σωτηρίας οὐδ' ἠτισοῦν ἐλπὶς. καὶ τέλος οἱ ἰατροὶ κατ-
 ἔτεμνον ἐκ τοῦ στήθους ἀρξάμενοι πάντα ἐξῆς ἄχρι πρὸς τὴν κύστιν
 10 κάτω· καὶ ὡς ἀνθήσαντο αἱ σικυαί, παντάπασι τὸ πνεῦμα ἀπ-
 ελήφθη, καὶ διήλθεν ὀδύνη ναρκώδης καὶ ἄπορος φέρειν, καὶ πάντα
 αἵματι ἐπέφυρτο καὶ γίγνομαι ὑπέρινος, καὶ τῶν σπλάγγων
 ἦσθανόμην ὅλον ψυχρῶν τε καὶ ἐκκρεμαμένον, καὶ τὸ τῆς ἀμη-
 χανίας τῆς περὶ τὴν ἀναπνοὴν ἐπετάθη. καὶ τί χρῆ ποιεῖν οὐκ 64
 ἦν· καὶ γὰρ σῆτον αἰρουμένῳ καὶ διαλεγομένῳ μεταξὺ προσίστατο
 15 καὶ ἔδει πεπνῆχθαι δοκεῖν. καὶ ἡ ἄλλη τοῦ σώματος ἀσθένεια
 κατὰ λόγον τούτων ἦν. φάρμακα δὲ θήρειά τε καὶ ἄλλα παντοῖα
 τηράλλως ἐδίδοτο. ἐδόκει δὲ χρῆναι κομιζέσθαι οἴκαδε, εἴ πως
 εἶη διαρκέσαι. κατὰ γῆν μὲν οὖν ἄπορον ἦν — οὐ γὰρ ἔφερον
 τὸ σῶμα τὸν σεισμόν —, πλὴν δὲ ἐπεχειροῦμεν· τῶν δ' ὑποζυγίων
 20 ἅ ἤγομεν τὰ μὲν ὑπὸ τῶν χειμῶνων ἐτεθνήκει, τὰ δὲ περιόντα
 ἀπεδιδόμεθα. καὶ συμβαίνει τις Ὀδύσσεια. εὐθύς μὲν ἐν τῷ 65
 Τυρρηνικῷ πελάγει ζάλη καὶ ζόφος καὶ λιψὴ καὶ ταραχὴ τῆς θα-
 λάττης ἀκατάσχετος, καὶ ὁ κυβερνήτης μεθῆκε τοὺς οἴκας καὶ ὁ
 ναύκληρος καὶ οἱ ναῦται σποδὸν καταχεάμενοι σφᾶς τε αὐτοὺς
 25 ἀπώμωζον καὶ τὸ πλοῖον. ἡ δὲ ἐπεισέρρει πολλὴ κατὰ πρῶραν
 καὶ κατὰ πρύμναν ἢ θάλαττα, καὶ κατεκλυζόμην τῷ τε ἀνέμῳ καὶ
 488 D τοῖς κύμασιν, καὶ ταῦτα ἐγίνετο ἡμέραν καὶ νύκτα. μέσαι νύκτες 66
 306 J σχεδὸν ἦσαν, ἤνικα πρὸς τὴν Πελωρίδα ἄκραν τῆς Σικελίας προσ-
 ηρέχθημεν. ἔπειτα ἐν πορθμῷ πλάναι καὶ δρόμοι, τὰ μὲν εἰς τὸ
 30 πρόσθεν, τὰ δὲ εἰς τοῦπίσω. τοῦ δὲ Ἀδρίου τὸ μὲν πέλαγος
 δυοῖν νυξὶ καὶ ἡμέρᾳ διήλθομεν, ἀφορητὶ παραπέμποντος τοῦ

1 καταράκῃ SDT ἧ] elliptice pro ἡ ἧ, cf. Hug ad Plat. symp. 173 A, Classen ad Thuc. I 60,3 ἐκινήθη] cf. p. 434, 18 (394, 5. 9) et or. (ii) Sicil. Ip. 588, 17 ἀπὸ τῆς οἰκίας — κνεῖσθαι 3 φρίκει D 4 ἀπεκέκλειστο TA² οἱ AD: om. ST 7 οὐδ᾽ ἦτις οὖν AS¹ (οὐδ᾽ ἦτι|οὖν S²), οὐ δ᾽ ἦ τις ἦν D 11 γίνομαι O ὑπέρινος voluit Canter in schedis, ubi ὑπαρινος, et denuo ci. Wil: ὑπέργεινος A¹, ὑπεργεινός SDTA²; ὑπεραλγεινός finxit Canterus in mg. versionis (prob. edd.) 12 ἐκκρεμαμένων T, cf. v. l. p. 399, 19 16 φάρμακα — θήρειά] atticista pro θηριακά 20 ἅ ἤγομεν sic O 22. 23 θαλάσσης T 25 ἡ δὲ — ἡ θάλαττα] cf. p. 422, 7 ὁ δ' — ὁ Ζῶσιμος κατὰ πρῶραν omisum add. S² mg.

φύματος. ὡς δ' ἔδει πρὸς τὴν Κεφαλληνίαν προσσεῖν, αὐθις
 αὖ κῆμα ὑψηλὸν καὶ τὸ πνεῦμα οὐκ ἔφερεν, ἀλλ' ἐπλανώμεθα ἄνω
 67 καὶ κάτω. κάματος παντοδαπὸς τοῦ σώματος καὶ λύσις. τὰ
 δ' ἐν τῷ πορθμῷ τῷ Ἀχαϊκῷ πάλιν συμβάντα, ὑπ' αὐτὴν ἰση-
 μερίαν ἀράντων τῶν χρηστῶν ναυτῶν ἐκ Πατρῶν ἄκοντος ἐμοῦ 5
 καὶ ἀντιλέγοντος ἕξ ἀρχῆς, οὐδ' ἂν λέγων εἶποις, ἐν οἷς ἅπασι
 68 τό τε στήθος καὶ τᾶλλα ἔτι μειζόνως ἐκακοῦτο. παραπλήσια δὲ
 καὶ τὰ ἐν τῷ Αἰγαίῳ μοχθηρία κυβερνήτου καὶ ναυτῶν γενόμενα
 ἐναντία τοῖς πνεύμασι πλεῖν ἀξιούντων καὶ μηδὲν ἀκούειν ἐθελόν-
 των ἐμοῦ. τέτταρες πάλιν αὐταὶ πρὸς ταῖς δέκα ἡμέραι καὶ 10
 νύκτες χειμῶνος, κύκλω διὰ παντὸς τοῦ πελάγους φερομένων,
 κὰν ταύταις ἀσιταὶ οὐκ ὀλίγαι, καὶ μόλις Μιλήτῳ προση-
 νέχθημεν· καὶ οὔτε ἴστασθαι δυνατὸς ἦν τὰ τε ὄτα ἐξεκνώ-
 φητο, ἠνώχλει τε οὐδὲν ὅ τι οὐ. καὶ κατὰ μικρὸν προϊόντες
 οὕτω γιγνώμεθα ἐν τῇ Σμύρῃ πέρα πάσης ἐλπίδος· καὶ 15
 69 χειμῶν ἤδη ἦν. καὶ τὰ τῆς ὑπερῶας παντάπασι δυσχερῶς εἶχεν
 καὶ τᾶλλα ὡσαύτως, καὶ συνῆλθον οἱ τε ἰατροὶ καὶ γυμνασταὶ
 καὶ οὔτε βοθηεῖν εἶχον οὔτε ἐγνώριζον τὴν ποιικιλίαν τῆς νόσου.
 τοσοῦτον δ' οὐκ συνέδοξεν, εἰς τὰς πηγὰς τὰς θερμὰς κομίσει,
 ἐπειδὴ καὶ τὸν ἐν τῇ πόλει ἀέρα φέρειν οὐκ οἶός τε ἦν. καὶ τὰ 20
 70 ἐπὶ τούτοις δὴ μικρῷ πρόσθεν (§ 5 sqq.) διηγούμεν. ἐκ τοιούτων
 καὶ τοσοῦτων ὡς βραχέως τε καὶ ἀμυδρῶς εἰπεῖν ἢ νόσος ἠσκήθη
 καὶ συνεσκευάσθη, κατὰ προσθήκην χρόνου προϊούσα αἰεὶ· καὶ
 παρελθόντος ἐνιαυτοῦ καὶ μηνῶν ἐπὶ τὴν ἐν Περγάμῳ καθέδραν
 ἦλθομεν.

71 Νῦν δὲ ὄθεν ἐξέβημεν τρεπώμεθα πρὸς τὰ λουτρὰ τὰ θεῖα·
 ὀδύνη δὲ καὶ νόσοι καὶ κίνδυνοι πάντες ἐρρόντων. ἐγκατεκεκλιμην
 μεταξὺ τῶν τε θυρῶν καὶ τῶν κυκλίδων τοῦ νεῶ κατὰ δὴ τινα
 ὀνειράτος ὄψιν· καὶ μοι χρῆζει ὁ θεὸς τὸ ἔπος τόδε·

Ἐσπέριοι δ' ἠγμαζὸν ἐπὶ κρήναις χλοεραῖσιν.
 30
 ἔπειτα ἐχρίομην τε ἐν τῷ ὑπαίθρῳ ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ ἱεροῦ καὶ
 ἐλουμην τῷ φρέατι τῷ ἱερῷ, καὶ οὐδεὶς ἦν ὅστις οὐκ ὄρων ἠπίσται.

1 προσσεῖν S² (prius σ iterum eras.): προσσεῖν O 4 ἀχαϊκῶ A, ι
 erasum 7 παραπλήσια κτέ.] accuratiora or. L § 32—36 8 μοχθηρία
 AS, μοχθηρία DT (quod falso pro nominativo habuerunt edd.) 11 an χει-
 μῶν κύκλω? 14 τε] repetit A^r mg.: ὠρ(αῖον) ἠνώχλει δὲ (item Junct.) οὐδὲν
 ὅτι οὐ προϊόντες scripsi: προσιόντες O 23 ἀεὶ A¹ (corr. A^r) 24 καθέδραν]
 'commoratio' (non suggestum oratoris), cf. p. 423, 25; 428, 30 (καθημένω)
 26 τρεπώμεθα A (si recte enotavi): τρεπόμεθα SDT 27 ἐγκατεκεκλιμην
 TA²S m. recentiss.: ἐγκατεκεκλιμην A¹S¹, ἐγκατεκεκλιμην DS² 28 νεω| S
 nunc 29 χρῆζει] χρῆ D 32 ἐλουόμην A²

καὶ μικροῦ πᾶσαν ἐξέβαλον τὴν νόσον, εἰ μὴ τοῦ θεοῦ σημεῖα 72
 φαίνοντος καὶ μεταβάλλοντος ἤδη τὴν διαίταν αὐτὸς μὲν οὕτως
 εἶχον ὡς ταύτη ποιήσω, βουλὴ δὲ κακὴ νίκησεν ἐταίρων, οἱ σο-
 φίας τε ἀντιποιοῦμενοι καὶ τίνα ἔχειν περὶ ταῦτα δοκοῦντες δεινό-
 5 τητα ἀτοπώτερον τὰ ἐνύπνια ἐξηγοῦντο, φράσκοντες δι' ὑπερβολῆς
 ἐνδείκνυσθαι τὸν θεὸν ὅτι χρή μένειν ἐπὶ τῶν αὐτῶν. καὶ γὰρ συν-
 εχώρησα ἄκων μὲν καὶ ὑφορώμενος καὶ νομιζῶν αὐτὸς ἀμεινον
 γινώσκειν, ὡς δ' ἂν μὴ δοκοίην ἐμαυτῷ τις εἶναι μόνῳ πειθό-
 10 μενος· παθὼν δ' ἔγνω καλῶς ὡς ὀρθῶς ἐγίγνωσκον. ἀλλ' ὅσα 73
 μὲν σύμβουλοι διήμαρτον χωρὶς ἔστω· καίτοι καὶ ταῦτα ἔοικε τῶν
 σφόδρα πρὸς τὸν θεὸν εἶναι. τὸ γὰρ τὴν αὐτὴν διαίταν καὶ τὰ
 αὐτὰ πράγματα, ὁπότε μὲν ὁ θεὸς ἠγοῦτό τε καὶ διαρρηθῆναι εἶποι,
 σωτηρίαν ἰσχὺν κουφότητα φαστάνην εὐθυμίαν πάντα τὰ κάλλιστα
 15 καὶ τῷ σώματι καὶ τῇ ψυχῇ φέρειν, ἄλλου δὲ του συμβουλευέσαν-
 τος καὶ μὴ στοχασαμένου τῆς γνώμης τοῦ θεοῦ πάντα τὰναντία
 τούτοις ἐπιφέρειν, πῶς οὐ μέγιστον σημεῖον τοῦ θεοῦ τῆς δυνά-
 μειος; φέρε δὴ πάλιν τῶν παρ' αὐτοῦ μνημονεύσωμεν. Ἦν 74
 ἰσημερία ἢ μετὰ χειμῶνα ὅτε πηλοῦνται τῷ θεῷ, ἐμοὶ δὲ οὐχ
 οἶόν τ' ἦν, εἰ μὴ τι σημῆνειεν, παρακινεῖν. ἀπώκησα οὖν ἢ δὲ
 20 ἡμέρα κατὰ μνήμην ἐμὴν καὶ πάνν ἀλεινὴ ἐγένετο. οὐ πολλαῖς
 δὲ ὕστερον ἡμέραις χειμῶν ἐπιγίγνεται καὶ βορέας ἐώθει πάντα
 τὸν οὐρανὸν καὶ νεφέλαι μέλαιναι ἠγείροντο συνεχεῖς, καὶ πάλιν
 ἐκ νέας χειμῶν. τοιούτων δ' ὄντων προσέταξεν χρίσασθαι τῷ
 30 πηλῷ πρὸς τῷ φρέατι τῷ ἱερῷ καὶ λούσασθαι αὐτόθεν. παρέσχον
 οὖν θέαν καὶ τότε· τοςαύτη δ' ἦν τοῦ τε πηλοῦ καὶ τοῦ ἀέρος ἢ
 ψυχρότης ὥστε ἐρμαιον ἐποίησάμην προσδραμεῖν τῷ φρέατι, καὶ
 μοι τὸ ὕδωρ ἀντ' ἄλλης ἀλέας ἤρκεσεν. καὶ ταῦτ' ἐστὶ τὰ πρῶτα
 τοῦ θαύματος. τῇ δ' ἐπιούσῃ νυκτὶ προστάττει τῷ τε πηλῷ πάλιν 75
 κατὰ τὰ αὐτὰ χρίσασθαι καὶ δραμεῖν κύκλω περὶ τοὺς νεῶς εἰς
 30 τρεῖς· καὶ τοῦ βορέου τὸ χρεῖμα ἀμύθητον ἦν καὶ ὁ κρυμὸς ἐπηύξητο·
 οὐχ οὕτω πυκνὴν εὐρεῖς ἂν ἐσθῆτα ὥστε ἰκανὴν εἶναι στέγειν, ἀλλὰ
 διεξῆει καὶ προσέπιπτε ταῖς πλευραῖς ὥσπερ βέλος. τῶν οὖν 76

435 D

908 J 25

30

3 βουλὴ — ἐταίρων] Hom. κ 46 (Ddf.) 9 παθὼν κτέ.] Hesiod. OD. 218
 παθὼν δέ τε νῆπιος ἔγνω 14 ἀλλ' οὐδὲ τοῦ AS¹ a. corr. 15 τοῦ θεοῦ]
 τοῦθ' οὐ A¹ (-θ' οὐ A²) 18 πηλοῦνται] i. e. χρονοντα πηλῷ; de re cf. Plut. mor.
 166 A. 168 D; Kavvadias, Fouilles d'Epidaure n. 5, 11; v. Wilamowitz, Isyll.
 p. 119, 7 δ' οὐχ D 19 τι σημῆνειεν S¹ p. corr. D(-ειε)T: τισ ἡμῖν εἶεν
 AS¹ a. corr. ἀπέκνησα D 21 ἐώθει] ει in ras. S² 23 χρίσασθαι scripsi:
 χρεῖσασθαι O, item v. 29; cf. p. 412, 3. 4 χρεῖσάμενος (sc. τῷ πηλῷ) et ἀπελούσα-
 μην 24 παρέσχεν D 25 καὶ τότε] cf. § 20. 51 τοςαύτην T 27 ἀλέας]
 λ in ras. A^r 30 τρεῖς TS²(U²): τρεῖς AS¹D, cf. p. 417, 13 31 οὕτως SDT

- ἐταίρων τινὲς ὡσπερὶ παραμυθεῖσθαι με βουλόμενοι καὶ ταῦτα οὐδὲν δεόμενον ἐγνωσαν παρακινδυνεύσαι τε καὶ μιμῆσασθαι. ἐγὼ μὲν δὴ χρισάμενος περιέθειον παρέχων τῷ βορέα ξαίνειν εὖ καὶ καλῶς, καὶ τελευτῶν προσελθὼν πρὸς τὸ φρέαρ ἀπελουσάμην· τῶν δὲ ὁ μὲν τις εὐθύς ἀπεστράφη, ὁ δὲ σπασμῶ τε εἶχετο καὶ 5 κομισθεὶς ὑπὸ σπουδῆς εἰς βαλανεῖον μετὰ πολλῶν πραγμάτων ἐξεθερμαίνεται. ἡμεῖς δὲ ἤδη τὸ μετὰ τοῦτο ἡρινὴν ἤγομεν ἡμέραν.
- 77 Ἀῦθις δὲ χειμῶνος ὥρα καὶ πάγον καὶ πνεύματος οἴου ψυχροτάτου κελεύει λαβόντα τοῦ πηλοῦ καὶ περιχεάμενον καθέξασθαι εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ γυμνασίου τοῦ ἱεροῦ, καλοῦντα *Λία θεῶν ὑπατον καὶ ἄριστον*. 10
- 78 ἐγγίνεται καὶ ταῦτα ἐν πολλοῖς τοῖς θεαταῖς. Ὁ τοίνυν οὐδενὸς ἦπτον ἐθανυμάσθη τῶν εἰρημένων· διτε γὰρ ἡ συνέχεια τῶν παγετῶν ἦν ἡμέρας τετραράκοντα καὶ ἔτι πλείους καὶ τινες καὶ τῶν λιμένων ἐπάγησαν καὶ τῆς πρὸς Ἑλαία θαλάττης ὅσον ἐκ Περγάμου κατιόντι ὁ αἰγιαλὸς ἐπέχει, τότε μοι προστάττει χιτωνίσκον ἐνδύναι 15 λινοῦν καὶ μῆδ' ὀτιοῦν ἄλλο, ἀλλ' ἐν τούτῳ διακαρτερεῖν, καὶ 486 D
- 79 προσελθόντα ἐξ εὐνῆς ἀπονίψασθαι ἐπὶ τῆς κρήνης ἕξω. ἦν δ' ἔργον τυχεῖν ὕδατος, ἀλλὰ πάντα ἐπεπήγει, καὶ ὁ κροννὸς εὐθύς ἀπεψύχετο ἐν αὐτῷ καὶ οἶον κρυστάλλου τις αὐλὸς ἦν, καὶ ὁ τι δὲ ἐγγχείαις θερμόν, παραχρῆμα ἐπήγγυτο. ὁμοῦς δὲ τῇ τε κρήνῃ 20 ὠμίλησαμεν καὶ ὁ λινὸς ἤρκεσεν, καὶ πάντες μᾶλλον ἐρρίγων, καὶ ἡ δίαιτα σχεδὸν ἡ πλείστη περὶ τὸ ἱερὸν ἠνύσθη μοι.
- 80 Ἀδελφὰ δὲ τούτων καὶ αἱ τῶν χειμῶνων ἀνποδοησῖαι αἱ συν-εχεῖς καὶ διὰ παντὸς τοῦ ἱεροῦ κατακλίσεις ἐν ὑπαίθρῳ τε καὶ 809 J ὄπου τύχοι, καὶ οὐχ ἥμισα δὴ ἡ ἐν τῇ ὀδῷ τοῦ νεῶ ὑπ' αὐτὴν 25 τὴν ἱερὰν λαμπάδα τῆς θεοῦ γενομένη. ἐφόρεσα δὲ καὶ ἱμάτιον χιτωνίσκον χωρὶς οὐκ οἶδ' ὀπόσας τινὰς ἡμέρας. καὶ μὴν ὄσα αὖ ποταμοῖς (ἢ) πηγαῖς ἢ καὶ θαλάττῃ προσέταξεν χρῆσασθαι, ἢ πρότερον τούτων ἢ ὕστερον, τὰ μὲν πρὸς Ἑλαία, τὰ δὲ Σμύρνη καὶ ἐν οἰστισὶ τοῖς καιροῖς ἕκαστα αὐτῶν, ἀμύθητα ἂν εἴη λέγειν. 30
- 81 ἀλλ' ὅτ' ἐναγχος εἰς τὴν Ἐφεσον ἀπέστειλεν κατὰ τοὺς λόγους, ὕσθημεν καὶ παρὰ τὴν ὁδὸν πολλῶ τῇ τρίτῃ τῶν ἡμερῶν· τὴν γὰρ

1 ἐτέρων D 2 οὐδὲν] οὐδενὸς D 3 χρισάμενος ADS p. corr.: χρη-
 σάμενος S a. corr. T 7 ἡρινὴν A, at ἡ et i A' in ras. 10 τοῦ γυμνασίου
 sic O θεῶν sic O; cf. Hom. T 258, τ 303 ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν
 ὑπατος καὶ ἄριστος 11 καὶ ταῦτα] cf. ad p. 411, 24 sq. 12 παγετῶν Wil.: πυρε-
 τῶν O 13 τεσσαράκοντα T 15 κατιόντος D χιτωνίσκον T 18 ἀλλὰ] quia
 ἔργον i. q. οὐ ῥάδιον 19 αὐτῷ ADT 21 ἐρίγων AS' 23 χειμῶνων ἀνπο-
 δοησῖαι] e Plat. legg. I 633 B 25 τύχη D ἐπ' αὐτὴν Canter (ex ὕφαντῆν
 Junt.): ὑφ' αὐτὴν O 26 τῆς θεοῦ] Ὑγιείας, cf. ad p. 419, 1; p. 437, 24
 γενομένη DTS p. ras.: γενομένην AS a. ras. 28 (ἢ) add. Kaibel

δευτέραν αὐτὸς ἐπέσχευεν, καὶ συνέβη τὸ ὕδωρ εὐθύς τότε γίνεσθαι. σχεδὸν δὲ οὐκ εἰς ἐκείνην ἔφερε μόνον τὰ φανθέντα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐπιούσαν, καὶ γὰρ προῦλεγον ταῦτα τοῖς σὺν ἑμμαντῶ. οἱ δὲ τὴν ἐτέραν ἔφερον τὴν τοῦ προϊέναι, ἄλλως τε καὶ τὴν σπουδὴν ὄρων-
 487 D 5 τες τῶν ἀνθρώπων ὡς εἶχον πρὸς ἡμᾶς· ἦσαν γὰρ οἱ βαδίζοντες εἰς Πέργαμον τῶν Θεωριῶν εἵνεκα, ὡς καὶ εἶδον ἡμᾶς, ἀνέστρεψαν εἰς τὴν Ἐφεσον δρόμῳ. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως εἶχεν· ὑσθέντος δὲ 82
 10 μου καὶ ἀγωνιῶντος οὐ πολλαῖς ὕστερον ἡμέραις, ἐπειδὴ ἐν τῇ Ἐφέσῳ ἐγενόμην, ἐπιτάττει ψυχρὸν λουτρὸν, καὶ ἔλουσάμην ἐν τῷ γυμνασίῳ τῷ πρὸς τῷ Κορησσῶ. οἱ δ' ὄρωντες οὐκ ἦττον τὸ λουτρὸν ἢ τοὺς λόγους ἐθαύμαζον· τὰ δ' ἀμρότερον ἦν παρὰ τοῦ Θεοῦ.

II.

(25) ΙΕΡΩΝ ΛΟΓΩΝ ΤΡΙΤΟΣ.

I 488 D
I 309 J

Ἔτυχον μὲν διατριβῶν ἐν Ἀλλιανοῖς τοῦ Θεοῦ πέμψαντος. ἦσαν δὲ αἱ πολλαὶ τότε καὶ συνεχεῖς ἀπορρίαι· οὔτε γὰρ τρέφεσθαι
 15 δυνατὸν ἦν μοι οὐθ' ὃ τι γευσαίμην κατέχειν τοῦτο, ἀλλ' εὐθύς προσίστατο σὺν πυρὶ πολλῷ καὶ τὴν φάρυγγα ἔκειρε καὶ τὸ πνεῦμα ἀπελάμβανεν, καὶ σφάκελοι πυρώδεις ἐχώρουν εἰς (τὴν) κεφαλὴν ἄνω. καὶ πειρωμένῳ ἔμειν οὐκ ἀπήντα, ἀλλ' ἦν καὶ ῥανὶς ἀντὶ τρικυμίας
 310 J

Or. II: libri ASDT = O

2 σχεδὸν δὲ κτέ.] visa non solum ad alterum itineris diem (ἐκείνην), sed etiam ad tertium spectasse inde collegit orator, quod ut altero die (mane, εὐθύς), ita tertio (interdiu) imber coortus est φανθέντα D, cf. v. l. p. 379, 21 5 ἦσαν γὰρ οἱ scripsi: εἰσὶ γὰρ οἱ O 6 ὡς καὶ scripsi: καὶ ὡς O 9 ἐγενόμην T 10 κορησσῶ sic O. — Subscr. ἱερῶν λόγων δεύτερος T, λόγων ἱερῶν β AS

Tit. ἱερῶν λόγων τρίτος T: λόγων ἱερῶν γ AS; om. D; cf. ad tit. or. XLVII 13 Ἀλλιανοῖς] Ἀδριανοῖς ci. Canter, item p. 414, 11 sq., falso; est nomen aquarum non plus centum viginti stadiis a Pergamo distantium (p. 414, 10 sq., 415, 1. 5 sq.) 14 αἱ om. D 16 προσίστατο scripsi: συνίστατο O; cf. p. 409, 14 17 τὴν addidi, cf. p. 407, 7; 417, 27 sq. al. 18 ἦν καὶ ῥανὶς] ἦν φασὶ ῥανὶς ci. Schmid, Philol. 1889 (I), 377, falso (Krüger, Gr. Gr. § 69, 32, 19)

διὰ τὸ ἐνίσχυσθαι τε καὶ πνιγμὸν φέρειν· μόλις δ' ἂν καὶ μετὰ
πολλοῦ θορυβίου καὶ πολλῆς ἀπογνώσεως ἀπηλλάγην οὐκ ἀναιμιωτί,
ἀλλ' ἀνεξαίνετο ἅπας ὁ πόρος καὶ καθίστατο ἀντ' ἄλλου τραύ-
ματος. καὶ ὁ κάματος δὴ καὶ ἡ πᾶσα τοῦ σώματος ἀσθένεια καὶ
2 καθάρσεις κατὰ λόγον τῶν συμβαινόντων ἦν. καὶ τῶν φίλων καὶ 5
τῶν εὐωθῶτων παρῆν οὐδεὶς, ἀλλ' ἀπεδήμουν ἄλλος ἄλλοσε, ὅτι
μὴ εἰς τις ἔτυχεν διαιτώμενος ἐν τοῖς ὕδασι τότε, ὃν ἐγὼ ἔτι
πρόσθεν ἐδόκουν ὄναρ κειμένῳ μοι καθ' ὄδον μόνῳ, τοῦ ἵππου
3 ἐφ' οὗ καθήμην πεπτωκός, εἰπεῖν ὅτι καὶ τοῦτο παρὰ τῆς εἰμαρ-
3 μένης συμβαίη μόνον με ἀπολειφθῆναι. τοῦτο μὲν δὴ ἐν Περ- 10
γάμῳ προυγεγόνει πρὸ τῆς ἐξόδου μικρόν· τότε δὲ ἐν τοῖς Ἀλλι-
ανοῖς ἀπορουμένῳ μέμνημαι τοιοῦτον ὄναρ γενόμενον· ἐδόκουν
ἐπὶ σχεδίας φέρεσθαι ἐν τῷ Αἰγυπτίῳ πελάγει μόνος, εἶναι δὲ
τῆς σχεδίας ἐπ' ἄκρῳ τε καὶ τῷ πρὸς τὴν γῆν. ἀποροῦντι δέ μοι
προφανῆσαι τὸν τροφέα (τὸν) Ζώσιμον ἵππον ἔχοντα ἐν τῇ γῆ, 15
καὶ πῶς ἐκβῆναι τε καὶ λαβέσθαι ἀσμένως τοῦ ἵππου. καὶ τοῦτο
4 μὲν οὕτως. ἐδόκουν δὲ καὶ διὰ τῆς Ἀλεξανδρείας διεξιῶν διδα-
σκαλεῖα παιδῶν ὄραν· οἱ δ' ἀνεγίνωσκόν τε καὶ ἦδον τὰ ἔπη τὰδε
ὑπηχοῦντες ὡς ἡδιστον·

πολλοὺς δ' ἐκ θανάτοιο ἐρύσατο δερκομένοιο,
ἀστραφέεσσι πύλησιν ἐπ' αὐτῆσιν βεβαῶτας
Ἄϊδεω.

20

ταῦτα δ' ἐστὶ τῶν ἡμετέρων ἐπῶν, ἃ πρῶτα σχεδὸν ἐποιήσαμεν
τῷ Θεῷ. θαυμάζειν οὖν ὅπως ἤδη διαπεφοιτηγὸτα εἰς τὴν Αἴ-
γυπτον εἶη καὶ χαίρειν ὑπερφυῶς, ὅτι δὴ τυγχάνοιμι κατειληγὸς 25
5 ἄδόμενα τὰμαυτοῦ. καὶ τὰ μὲν κεφάλαια τῶν ἐνυπνίων τοιαυτὰ
ἐστίν. ἡμέρας δὲ γενομένης — ἔτυχε γάρ μοι παρῶν ἵππος —
ἀναβαίνω τε εὐθὺς καὶ ὃν οὐδ' ἂν εἰς ᾧήθη διαρκέσαι μέχρι τῆς
πρώτης ἐξόδου, δρόμους τε ἀπελαύνω τὸν ἵππον καὶ γίγνομαι
ὄραν θέοντος ἔτι, καὶ ἀπῆει τῶν ἄνω πολὸ τοῦ βάρους καὶ τις 30
δύναμις ὡς ἐν τοιοῦτοις συνελέγη, καὶ ἦσαν πάλιν ἐλπίδες. ἐγένετο
6 ἐν αὐτοῖς τοῖς ἀπορωτάτοις. Ὅν μὲν οὖν τρόπον εἰς τε τὴν

5 καθάρσεις DTS²: κάθαρσις AS¹ (et post S² iterum m. recentiss.); illud medicorum e more dicendi 11 προυγεγόνει O (correxī) Ἀλλιανοῖς cf. ad p. 413, 13 14 τε καὶ] corrupta; ἀκροτάτῳ τῷ καὶ πρὸς coniecti; τε καὶ abesse vult Wil. 15 (τὸν) addidi, cf. p. 450, 30 18 ἀνεγίνωσκόν T 20 ἐρύσατο S, ἐρύσατο D 21 ἀστραφέεσσι AST: ἀστρεφέεσσι D; utrumque Hesych. s. vv. (cf. Soph. frg. 385 N².) αὐτῆσι O (corr. P. Stephanus) 25 ὅτι DTS²: ὅτε AS¹ 29 δρόμους] vel corrente equo vectus sum, quem nemo putaret omnino equum conscendere posse (i. e. τῆς πρώτης ἐξόδου)

Πέργαμον πάλιν ἀπεσώθην καὶ τίν' ἐφεξῆς δίαιταν διητώμην,
 311 J ἀνάγκη παραλιπεῖν διὰ πλῆθος τῶν τε λόγων καὶ τῶν πραγμάτων.
 490 D ἐτέραν δὲ ἐξοδὸν ἐξήλθον εἰς τὰ ὕδατα ἐν ἀκμῇ θέρους, καὶ προ-
 5 εἰρητο ἐπανήκειν εὐθέρως λουσάμενον, κιννάμωμον κόψαντα καὶ
 καὶ διάσπαντα τὸν τράχηλον κύκλω. τούτους αὖ σταδίους τετταράκοντα
 καὶ διακοσίους τὸ συναμρότερον ἤνυσα πνίγους ὄντος θουμαστοῦ,
 καὶ ῥᾶον ἤνεγκα τὸ δίψος ἢ τις ἂν ἐκ βαλαλείου βαδίξωιν οἴκαδε.
 αὔθις αὖ πέμπει με προστάξας πιεῖν ψυχρόν, καὶ ἔπιον τὸ σύμ-
 παν Καὶ ταῦτα μὲν εἰς τοσοῦτον τὸ νῦν εἶναι, τὰ δ' ἐν 7
 10 Λεβέδῳ συμβάντα· ἐπέμφθην μὲν ἀπὸ κατακλίσεως, ἦν ἐν Σω-
 τήρος ἐγκατεκεκλιμην, αὐτοῦ καὶ τοῦτο ἐπιτάξαντος, οὕτως ἀπει-
 ρηκῶς ὥστ' οὐδ' ἐπὶ τῆς κλίνης οἴκοι εἶχον αὐταρκεῖν. καὶ ἦν 8
 δὴ ὁ ἰατρός Σάτυρος ἐν Περγάμῳ κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον, σο-
 φιστής, ὡς ἐλέγετο, οὐ τῶν ἀγεννῶν. οὗτος ἐμοὶ προσελθὼν κατα-
 15 κειμένῳ καὶ τοῦ τε θώρακος καὶ τῶν ὑποχονδρίων ἀψάμενος, ἐπει-
 δὴ προῖόντος τοῦ λόγου τὰς καθάρσεις τοῦ αἵματος ἤκουσεν ὄσαι
 γεγόνασί μοι, τὸ μὲν αἷμα ἐπισχεῖν ἐκέλευεν καὶ μὴ καταλύειν τὸ
 σῶμα· 'ἐγὼ δέ σοι, ἔφη, δώσω τι κατάπλασμα πᾶν κοῦφον καὶ
 ἀπλοῦν· ὃ σὺ θεῖναι ἐπὶ τοῦ στομάχου καὶ τῶν ὑποχονδρίων, καὶ
 20 εἶση δὴ ὁπόσον τι ὀνήσει.' ταῦτα συνεβούλευε, κἀγὼ τὸ μὲν τοῦ 9
 αἵματος οὐκ ἔφην εἶναι κύριος οὔτε οὕτως οὔτ' ἐκείνως ποιεῖν, ἀλλ'
 ἕως ἂν ὁ θεὸς προστάτῃ ἀφαιρεῖν, ὑπακούσεσθαι καὶ ἐκὼν καὶ
 ἄκων, μᾶλλον δὲ οὐδέποτε ἄκων· τὴν δόσιν δὲ οὐκ ἔφυγον τοῦ
 Σατύρου, ἀλλ' ἐφύλαττον λαβῶν· τὸ δ' ἦν ἄρα οὐκ Ἀμαλθείας
 25 κέρας. ὡς δ' εἰς τὴν Λεβέδον κομίζομαι, καὶ μάλ' ἀπροσοκλήτως 10
 καὶ ἀγαπητῶς διαγενόμενος, τοῦτο μὲν ἤδη πᾶν ἐδόκει κέρδος
 εἶναι· ἐδεόμην δὲ συχνῆς τῆς βοηθείας καὶ τοῖς ὕδασι μόλις τε
 καὶ πεφεισμένως ὠμίλουν. ἔδοξεν οὖν μοι τὸ τοῦ Σατύρου φάρ-

1 τίν' TS²: τὴν AS¹D 3. 4 πρόρητο D 4 κινάμωμον DS p. ras.
 κόψαντα] κάψαντα ci. Schmid l. c., falsum; cf. p. 421, 28 6 ὄντος DTS²:
 om. AS¹ 9 lacunam indicavi; tradidit et quantum bibisset et fort. quid potus
 effecisset 10 κατακλίσεως] i in ras. S pr. m., κατακλίσεως D 10. 11 Σω-
 τήρος scripsi: σωτήρων O; cf. αὐτοῦ . . ἐπιτάξαντος 11 ἐγκατεκεκλιμην
 TS²: ἐγκατεκλιμην A, ἐγκατεκλειμην S, ἐγκατακεκλιμην D; cf. v. l.
 p. 410, 27 13 Σάτυρος] patet Galeni praeceptorem intellegendum esse (Gal. II
 217 K. διατρέβων γὰρ ἔτι κατὰ Σμύρνην ἔνεκα Πέλοπος, ὃς δευτέρός μοι
 διδάσκαλος ἐγένετο μετὰ Σάτυρον τὸν Κοῖντου μαθητὴν) 14 οὕτως S¹
 17 ἐκέλευσε T 19 ὃ σὺ θεῖναι scripsi: ὃ συνθεῖναι O, cf. ad p. 236, 18; ὅσον
 θεῖναι ci. Jacobs Lect. Stob. p. 85; cf. p. 416, 1 22 προστάττει D; προσ-
 τά||ττη nunc S (medium τ in rasura extrema S²) 24 ἀμαλθείας A¹ (corr. A²);
 i. e. 'inde autem non bona provenere'; Paroemiogr. Gr. II 54 25 λέβε|δον S
 27 τοῖς ὕδασι] aquis quae Lebedi erant celeberrimis

- μακον θείναι κατὰ τοῦ στομάχου τε καὶ τοῦ στήθους, ὥσπερ ὁ
 Σάτυρος παρηγγέλει· πάντως δὲ οὐδὲν μέγα ἐκβαίνειν τῆς θερα-
 11 πείας τῆς παρὰ τοῦ θεοῦ. εὐθύς μὲν οὖν οὐ προσεῖτό με ἡ πρώτη 491 D
 προσβολή, ἀλλ' ἐδόκει ψυχρότερον εἶναι· ὁμοῦ δὲ ἐδόξέ μοι δια- 5 812 J
 καρτερεῖν καὶ παρέχειν τῷ φαρμάκῳ εἰ ἄρα ἀλλὰ τῷ χρόνῳ τι ἀνύσειεν.
 καὶ οὕτω δὴ τό τε στήθος ψύχεται ψύξιν δεινὴν καὶ βῆξ ἐπιγίγνεται
 πικρή τε καὶ ἰσχυρὰ καὶ ἀπορία εἰχόμην, καὶ ὁ θεὸς σημαίνει φθόνη
 εἶναι. καὶ τῆς ἐπιούσης οἱ κρόταφοι καὶ ὁ κύκλος τοῦ προσώπου ἅπας
 κατετείνεται καὶ <αἰ> σιαγόνες συνεχέκλειντο, καὶ θόρυβος ἦν εἴπερ
 12 ποτέ. ὡς δὲ ἐχάλασε μικρόν τι, ἐνθύμιον γίγνεται μοι χρῆσασθαι 10
 τῷ θεῷ τῷ ἐν Κολοφῶνι καὶ περὶ τῶν παρόντων καὶ περὶ πάσης
 τῆς ἀσθενείας. ἀπέχει δὲ ἡ Κολοφῶν τῆς Λεβέδου οὐ πολὺ, καὶ
 ἡ νύξ ἐτύγγανεν ἡ ἱερὰ ἐπιχειμένη. δόξαν ταῦτα πέμπω τὸν
 Ζώσιμον. ἐπελθούσης δὴ τῆς νυκτὸς τῷ μὲν Ζωσίμῳ γίγνεται
 τότε τὸ μαντεῖον φέρον εἰς ἐμέ· 15
 Ἰήσεται σε νοῦσον ἢ δ' ἀκέσσειται
 Ἀσκληπιός, πόλισμα Τηλέφου κλυτὸν
 τιμῶν, Καῖκου ναμάτων οὐ τηλόθεν.
 13 ἐμοὶ δὲ τῆς αὐτῆς νυκτὸς τάδε ἐγίγνετο, ὡς κεφαλαίων ἀπομνη-
 μονεῦσαι. ἐδόκουν ἐπὶ τῆς πατρώας ἐστίας εἶναι, ἐν δὲ τῷ τοίχῳ 20
 οὐ τὰ ἔδη τῶν θεῶν ἐπιγράμματα εἶναι τοιαύτα· 'οἱ δεινὲς σωθέν-
 τες ἐκ τῶν ἐσχάτων θεοῖς πᾶσι χαριστήρια·' καὶ ἐφαίνετο δὴ τῶν
 θυσιῶν ἔγρη. καὶ ἐμοὶ μὲν γε ἡ ὄψις αὐτῆ τῆς συνεχείας τῶν
 θυσιῶν ἤρξεν, οὐ μᾶλλον τι πρὸς τὸ θναρ ἀφορῶντι, ἀλλ' ἅμα
 μὲν τοιαῦτ' ἦν τὰ γιγνόμενα ἐκ τῶν θεῶν, ἅμα δ' ἡ γνώμη οὕτω 25
 κατεσκευάσθη. ἐκ δ' οὖν τῆς Λεβέδου μετ' εὐθυμίας ἀνεχω-
 ρήσαμεν, ἠνίκα ἐδόκει τῷ θεῷ, καὶ ἑραστῶν ἀπέλαυσα λόγον ἀξίας.
 14 ὁ δ' εἶπεν περὶ τῆς φθόνης, ἐπεσημήνατο ὕστερον πρὸς τὸν νεω-
 κόρον ὁ θεός, ὡς αὐτὸς ἐμοὶ διηγείτο <ὁ> Ἀσκληπιακός, οὐδὲν

1 τοῦ στήθους — παρηγγέλει] non conveniunt cum p. 415, 19 sq. 3 με ASD: μοι T; cf. p. 145, 21. 22 5 χρόνῳ (γέ) τι Schmid l. c., inutiliter; cf. Kaibel ad Soph. El. p. 135 6 βῆξ — ἰσχυρὰ] huc rettulit Ritschl Thom. Mag. p. 53, 14 Ἀριστείδης [ἐν τρίτῳ τῶν ἱερῶν] βῆξ βαρεῖα certa non usus ratione 7 καὶ ἀπορία AD¹ p. corr. (-ρία): κωρία S (-λα) D¹ a. corr. T; cf. p. 417, 18 9 αἰ addidi 10 ἐχάλασε scripsi: ἐχάλασα O; subiectum ἡ κατάτασις (ε κατετείνεται mente suppl.), cf. ἀπέσκηψεν p. 409, 6 et ἀφείλεν p. 418, 2 12 οὐ πολὺ] Λεβέδος διέχουσα Κολοφῶνας ἑκατὸν καὶ εἴκοσι (σταδίων) Strab. XIV 643 14 δὴ A¹ST: δὲ DA² 16 σε] ε in ras. A^r ἀκέσσειται D: ἀκέσεται AST 25 τοιαῦτ' ἦν κτέ.] i. e. τοιαῦτα ἦσαν αἰ ἐκ τῶν θεῶν εἰς ἐμέ εὐεργεσίαι, ὥστε συνεχέσει ταῖς θυσίαις χορῆσθαι ἔδει 28 εἶπεν scripsi: εἶπον O; ἐπεσημήνατο respondet ad σημαίνει v. 7 29 ὁ add. Ddf.

492 D παρ' ἐμοῦ προκακηκώς· ἔφη γὰρ ἀκοῦσαι τοῦ θεοῦ λέγοντος ὡς
 ἄρα φθόγην μὲν καὶ κατάρρουν περιηρηκώς εἶη μου, τὸν δὲ στό-
 μαχον ἰῶτο. Ἐν δὲ δὴ καὶ Νηριῶ τῶν τροφῶν ἐνὶ τῶν ἐμῶν 15
 5 γὰρ δόξαι τὸν θεὸν αὐτῷ λέγειν ἅμα τῷ Τελεσφόρῳ γενόμενον,
 βλέποντα εἰς ἐμέ, ὡς ἄρα τούτου τὰ τε ὀστᾶ δέοι ἐξελεῖν καὶ νεῦρα
 ἐνθεῖναι, τὰ γὰρ ὄντα ἀπειρηκέναι· εαυτὸν μὲν δὴ ἐν παντὶ
 813 J εἶναι καὶ ἀγωνιᾶν, ταῦτα ἀκούοντα περὶ ἐμοῦ, τὸν δὲ θεὸν φάναι
 παραμυθούμενον καὶ διδάσκοντα ὡς ἄρα οὐκ ἄντικρυς ἐκκόψαι τὰ
 10 ὀστᾶ οὐδὲ τὰ νεῦρα τὰ ὄντα ἐκτεμεῖν, ἀλλὰ δεῖν ὅσον ἀλλοιώσιν
 τινα τῶν ὄντων γίγνεσθαι· οὕτω πολλῆς καὶ ἀτόπου δεῖν τῆς
 ἐπανορθώσεως. καὶ δίδωσιν ἕαμα τῷ Νηριῶ φράζειν ἐμοί, τῆς
 ἡμέρας εἰς τρεῖς ἐλαίῳ ἁλῶν οὐκ ἔχοντι . . . , καὶ ἐποιοῦν ἐξ ἐκε-
 15 ἕτερα ἐπὶ τῆς πατρώας ἐστίας συνέβη μοι κατ' αὐτὴν ἀκμὴν χει-
 μῶνός τε καὶ ἅμα τῆς νόσον. κατεκείμεν ἐπ' ἀρίστῳ, καὶ ἐπῆλθε
 τῆς κεφαλῆς ἀλγῆματα ἰσχυρὰ καὶ δεινὰ, καὶ τὸ πρόσωπον κατ-
 ετείνετο καὶ τὰ χεῖλη συνεκέλειτο καὶ ἦν ἀπορία πολλή. συσπει-
 20 ραθεῖς δὲ ὡς εἶχον εἰσῆξα εἰς τὸ δωμάτιον οὗ καθεῦθον, καὶ
 κατακλίνομαι ὄντινα δὴ τρόπον, καὶ πῦρ ἐπιγίγνεται πολὺ καὶ
 σφοδρόν. καὶ ὅπως ἀναπνεύσαιμι οὐκ εἶχον, ἀλλ' ἦν οἰμωγὴ τῆς
 τὲ μητρὸς καὶ τροφοῦ καὶ τῶν ἄλλων οἰκετῶν, καὶ ὁ τε δὴ Ζώ-
 σιμος συνετετάρακτο καὶ πως ἔνευσα τοῖς πλεοσιν ἐξοδὸν καὶ
 849 D 25 παρτετάγμην πρὸς τὸ συμβησόμενον. καὶ δὴ μετὰ τοῦτο ἡλίου 17
 τε ἦν δύσις ἢ καὶ ἔτι πορρωτέρω, καὶ ἐπιγίγνεται σπασμὸς ἐπὶ
 τῷ πυρετῷ οὔτε τις ῥητὸς οὐθ' ὅσον ἂν τις καὶ διανοηθεῖη, ἀλλ'
 εἴλετο πάσας ἐλξεις τὸ σῶμα, καὶ τὰ μὲν γόνατα ἄνω πρὸς τὴν
 κεφαλὴν ἐφῆρετο καὶ προσερχήγγυτο, τὰς δὲ χεῖρας οὐχ ὅσον τ' ἦν
 30 κατέχειν, ἀλλ' εἰς τὸν τράχηλον καὶ τὸ πρόσωπον ἐνέπιπτον· τὸ
 δὲ στήθος ἐξω προεωθεῖτο καὶ τὸ νῶτον εἰς τοῦπισθεν ἀντεσπᾶτο
 ὡσπερ ἰστίον ἐξ ἀνέμου κεκυρτωκός. ἠρέμει δὲ οὐδὲν τοῦ σώματος
 οὐδὲ μικρόν τι παρήλλαττεν τοῦ κατὰ φύσιν, ἀλλ' ἦν ἐπὶ πλεῖστον
 ἢ κίνησις καὶ ἢ τῶν ὀδονῶν κατάτασις ἄρρητος, οὔτε σιωπᾶν ἔωσα
 καὶ πρὸς τὴν φωνὴν ἔτι μεῖζον ἀπαντῶσα. ταῦτα δ' ἐγίγνετο καὶ 18

3 Ἐν] 'in' Nerito miracula ostendit; ἔτι δὲ ci. Wil. 5 αὐτῷ O
 7 νεῦρα ἐνθεῖναι (ἕτερα) Kaiibel ἐαυτὸν O sic; καὶ αὐτὸν A² ἐν φόβῳ
 παντὶ A² 13 τρεῖς S² (ci. Canter): τρεῖς O, cf. p. 411, 30 ἐλαίων D
 lacunam indicavi; desunt aut χρίεσθαι aut plura; cf. etiam p. 392, 2 14 τοι-
 αντὶ scripsi: ταντὶ O, cf. p. 405, 30 (425, 21. 22) 18 συνεκέλειστο A²
 18. 19 συμπερασθεῖσθαι D 23 συνετετάρακτο D 28 ἀν οἶός τ' ? 30 ἀν-
 εσπᾶτο D (sec. Ddf.) 31 κεκυρτωκός S¹; cf. p. 271, 6

Aristides II.

εἰς μέσας νύκτας καὶ πρόσω μὴδὲ μικρὸν ἀνιέντα· ἔπειτα τῆς μὲν
 ἀκμῆς ἀφεῖλέν τι, οὐ μὴν παντάπασιν γε ἐπαύσατο. ἐρίων δ' ἦν
 θερμοῦν ὑποβολή τε καὶ περιβολή συνεχῆς καὶ πυρίας πᾶσα ἰδέα,
 καὶ μόλις οὕτω διαγιγνομαι. καὶ πρὶν ἡμέραν εἶναι, ἔθει τις
 ἰατρὸν καλῶν· ἦκεν εἶτε δὴ τῆς ἐπιούσης εἶτε καὶ ἡμέρα ὕστερον. 5
 19 καὶ μεσημβρίας μοι δοκεῖν πάλιν προσβολή τις προσῆει, καὶ μετ'
 οὐ πολὺ διεχώρει κάτω μέλαινα. καὶ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ δίφρου
 ἐπιγίγνεται ἔκλυσις δεινὴ καὶ ἰδρῶς καὶ λιποθυμία. καὶ ὁ ἰατρὸς
 ἐτεθορῦβητό τε καὶ τροφήν ἡξίου προσφέρειν· τὸ δ' οὐ τοιοῦτον 10
 20 ἄρα ἦν. νύξ τ' ἐπιγίγνεται, οἷα δὴ ἐν κλυδωνίῳ καὶ σάλῳ, καὶ
 κατέδαρθον σχεδὸν ὅσον εἰς ὄναρ. καὶ μοι γίγνεται πρόσταγμα
 πορευθῆναι πρὸς τὴν τῶν τροφῶν ἐστίαν καὶ προσκυνῆσαι τὸ
 ἔδος τοῦ Διὸς πρὸς ᾧ ἔτρεφόμην· καὶ φωναί τινες, οἷμαι, καὶ
 ὁ τρόπος τῆς ἰκετείας διήρητο. χιῶν δ' ἦν οὐκ ὀλίγη καὶ δυσ-
 ἔξοδα (πάντα) παντελῶς, καὶ ἀπέειχεν τὸ οἰκίδιον τῆς οἰκίας πλέον 15
 ἢ στάδιον. ἀνέβην ἵππον καὶ ᾠχόμην καὶ προσεκύνησα, καὶ οὐκ
 21 ἔφθην ἐπανελθὼν καὶ πάντα ἐκεῖνα καθειστήκει. Τὰ δὲ περὶ
 τὸν τράχηλον καὶ τὰς ἀπὸ τῶν ὠτων κατατάσεις καὶ τὸν ἀκρι-
 βούμενον ὀπισθότονον ἤδη τόνδε τρόπον ἰάσατο εὐθύς, ἐπειδὴ
 τὴν δύσπνοϊαν ἐξίασατο. χρῆμα ἔφη βασιλικὸν εἶναι· χρῆναι δ' 20
 αὐτὸ λαβεῖν παρὰ τῆς γυναικός. καὶ πως ἐκ τούτων ἐφάνη διά-
 κωνος τῶν βασιλείων πρὸς τῷ τοῦ Τελεσφόρου νεῶ τε καὶ ἔδει,
 λευχειμῶν τε καὶ ἔζωσμένους, καὶ κατὰ τὰς θύρας, οὗ ἡ Ἄρτεμις,
 ἦει ἔξω ὑπὸ κήρυκος φέρων τῷ βασιλεῖ τὸ λοιπὸν τοῦ χρήματος.
 τὸ μὲν δὴ ὄναρ ὡς ἀμυδρῶς ἀπομνημονεῦσαι τοιοῦτον μάλιστα 25
 22 ἐγένετο. ἐπεὶ δ' ἐλθὼν εἰς τὸ ἱερὸν γίγνομαι περιῶν κατὰ τὸν
 Τελεσφόρον, ἐπέρχεται ὁ νεωκόρος (ὁ) Ἀσκληπιακός, καὶ ὡς
 ἔτυχεν ἐστῶς πρὸς τῷ ἔδει, φράζω πρὸς αὐτὸν τὴν ὄψιν τὴν γενο-
 μένην μοι καὶ ἡρώτων, τί ἂν εἶη τὸ χρῆμα ἢ τίς ἂν χρίσαιοτο.
 καὶ ὃς ἀκούσας καὶ θανμάσας, ὥσπερ εἰώθει, οὐ μακρὰ, ἔφη, ἢ 30

3 εἰδέα A¹ (corr. A¹) 7 μέλαινα] sc. χολή, e medicorum dictione
 8 λιποθυμία DTS² 14 διήρητο] 'distinctius explicatus erat,' quaesite dictum,
 quod moneo ne quis διειρητο rescribat; cf. p. 354, 9 14. 15 δυσέξοδα
 AST: δυσέξοδος D πάντα addidi 17 καθειστήκει Ddf: καθειστήκει O;
 cf. p. 423, 3 ἔστη κτέ. δὲ περὶ scripsi: δ' ὑπὲρ O, cf. p. 419, 11 18 τῶν
 ὠτων AS: τῶν ὠτων DT; cf. p. 407, 13. 408, 11. 410, 13; νῶτα poetice (cf.
 Schmid p. 221 et IV p. 317) κατατάσεις ADS p. ras.: καταστάσεις S
 a. ras. T 20 post ἐξίασατο fort. lacuna; haec Pergami fiebant (§ 22), neque
 omittere solet mutati loci mentionem χρῆμα scripsi: χρῆμα O, cf. p. 419, 4. 8
 χρίσαιοι; idem correxi v. 29. p. 419, 4. 5, χρίματος v. 24, χρίματι p. 419, 16
 22 τῷ] τὸ S¹, om. D 25 τοιοῦτον] τὸ τοιοῦτον T 26 περιῶν O
 27 (ὁ) add. Ddf. 29 χρίσαιοτο scripsi: χρήσαιοτο O, cf. ad v. 20

ζήτησις οὐδ' ὁδοῦ πολλῆς, ἀλλ' ἐνθενδὶ σοι φέρω· κείται γὰρ
 παρὰ τοῖς ποσὶ τῆς Ὑγιείας, ἀρτίως γε θείσης Τύχης ταύτης,
 ἐπειδὴ τάχιστα ἀνεψύχθη τὸ ἱερόν.¹ ἦν δὲ ἡ Τύχη γυνὴ τῶν ἐπι-
 φανῶν. καὶ παρελθὼν εἰς Ὑγιείας κομίζει τὸ χρῆμα· καὶ χρίομαι
 5 ὡς ἔτυχον προσεσετώς. ἦν δὲ καὶ τὸ χρῆμα τῆς εὐωδίας θανμαστόν
 οἶον καὶ ἡ δύναμις εὐθὺς ἐπίδηλος. θάπτον γὰρ ἢ εἴρηκα ἀνείδη
 ἢ τάσις. ἐρωτήσας δ' ὕστερον τὸν νεωκόρον ἔγνων ὅτι εἴη κραῖσις 23
 815 J τριῶν, ὁποῦ τε ᾧ χρίόμεθα καὶ μύρον ναρδίνου καὶ ἑτέρου μύρου
 τῶν πολυτελῶν, ἔστιν δ', οἶμαι, τοῦ φύλλον ἐπάνωμον. σκευάσας
 10 δὲ ἐχρώμην οὕτως τὸ λοιπὸν καὶ πάντα ἐκεῖνα ἐκεχάλαστο. ἐφάνη
 δὲ καὶ ὁ Τελεσφόρος νύκτωρ, χορεύων περὶ τὸν τράχηλόν μου, καὶ
 ἀπέλαμπεν ἐν τῷ καταντικρῷ τοίχῳ σέλας ὥσπερ ἐξ ἡλλου.

495 D Περὶ δὲ τὸν χρόνον τοῦτον ἅμα τοῖόνδε ἦν μοι, εἴτε ἐμοῦντι 24
 τὰς ἐσπέρας ἦδη εἴτε καὶ οὐπω ἦσαν οἱ ἔμετοι· κάρου καὶ ἰσκάδα
 15 καὶ φοίνικος βάλανον καὶ ἅμα ἄρτου τι πρὸς αὐτοῖς ἐσθίειν ἐδεῖτο
 ἐξ εὐνῆς. τούτοις δὲ ἐχρώμην τε ἐκ τοῦδε ἐπὶ τῷ χρῆματι . . .
 στομάχου δὲ καὶ ὑποχονδρίων καὶ τοῦ περὶ τούτα τόπου φάρμα- 25
 κων δίδωσι καταπλαστὸν ἀνωτέρω μοι δοκεῖν τούτων. δίδωσι δὲ
 τοιαύτην δόξαν· παραστήσας· Ἀσκληπιακὸν τὸν ἱατρον ἐδόκουν
 20 εἰσελθόντα ὡς ἐμὲ καὶ ἐπισκοποῦντα καταπλάττειν (τῷ) διὰ δικτά-
 μνου καλουμένῳ φαρμάκῳ καὶ ἅμα προλέγειν τριάκονθ' ἡμέρας
 χρῆσασθαι. ἐχρώμην, καὶ ἦ τε δὴ τριακοστῇ νύξ ἦκεν καὶ τὸν
 Ἀσκληπιακὸν αἰθρὶς ἐδόκουν ἐλθόντα ἀφαιρεῖν τὸ κατάπλασμα.
 χρόνῳ δὲ ὕστερον ἐκ τεττάρων τι συνθεῖς ἐπέθηκεν, ὧν τὰ μὲν 26
 25 δύο μέμνημαι, πίτταν ἐξ οἴνου καὶ οἴσυπον, τῷ δύο δέ, εἰ φανεῖη
 τὰ ὄνειρατα, ἀναπληρώσομεν. καὶ μὴν περὶ γε τοῦ πόματος τοῦ 27

1 ἐνθενδὶ scripsi, ἐνθενδὲ^ε A, ε s. l. add A^r (aut A¹ ipsa), ἐνθενδὲ D¹ a. corr. (-θενδὲ D¹ p. corr.): ἐνθενδὲ ST; Telesphorus et Hygiea σύνναοι Pergami, cf. p. 429, 15 sq. 2 γε θείσης] τεθείση D ταύτης] aut αὐτῆς aut αὐτὸ scrib. 4 vv. τὸ χρῆμα (χρηῖμα A) — 5 δὲ καὶ A: om. SDT 6 ἀνείδη] εἰ et η in ras. S² 7 κραῖσις scripsi: κάθαρσις O, cf. p. 420, 8 9 φύλλον] φλλου D; φύλλον nomen κατ' ἐξοχὴν herbae malobathri, ex quo unguentum preciosum eiusdem nominis (e. g. Horat. carm. II 7, 8) 13 ἦν dubito an non sanum 14 τὰς AS¹D: τῆς TS² 16 lacunam indicavi; e more suo addiderat quo effectu medicamentum fuisset; insuper τε post ἐχρώμην structuræ quæ nunc est non conveniens lacunæ indicio est; ἐκ τοῦδε 'inde ex hoc tempore', cf. p. 417, 13 17 δὲ sic O 20 τῷ addidi 20. 21 δικτάμον D; Galen. XIII p. 778 K. τὴν διὰ δικτάμονου σκευαζομένην ἔμπλαστρον ἱερὰν ὀνομάζουσιν κτέ. 22 νύξ ἦκεν] ἐξῆκε D 24 τι om. D 25 οἴσυπον S, οἰσυπο A (at o et v s. l. A^r, ni fallor): οἴσοπος DT 26 ὄνειρατα] somniorum commentarii, cf. p. 432, 5. 6 (395, 19 sqq.) πόματος scripsi (cf. p. 177, 21): ὀνόματος O 27*

φαρμάκου τοῦ θηρείου τοιόνδε μέννημαι. ἔτυχον μὲν ἄπασ(τος)
 ἐσθίων (ἦ) καὶ πολὺ τῆς ἡμέρας ἀπολιπών, ὁ δὲ δειπνεῖν τε ἐπέταξε
 καὶ ἀναστάντα πιεῖν τοῦ φαρμάκου τούτου· καὶ εἰς πέντε ἕξῃς
 ἡμέρας ἐγένετο, οὗ τοὺς ἰατροὺς τάναντία ἦδειν καλεούντας, ὁπότε
 28 τις μέλλοι πρῆσθαι, μὴ δειπνεῖν, καὶ τέως εἰώθειν. αὐθις δὲ 5
 ἐκέλευσεν πρὸς ἄρτω φαγεῖν τοῦ αὐτοῦ τούτου φαρμάκου, καὶ ἐφα-
 γον πρὸς τῷ τρίποδι τῷ ἱερῷ, ἀφορμὴν τινα ταύτην ἀσφαλείας
 29 ποιούμενος. Φίλωνος δὲ τίς ἐστιν, οἶμαι, κρᾶσις [φάρμακον
 ἕτερον]. ταύτης ἐγὼ μὲν οὐδ' ὄσφρασθαι οἶδός τ' ἦν πρὸ τοῦ, τοῦ
 δὲ θεοῦ σημήναντος χρῆσθαι τε καὶ ἅμα τὴν ὥραν ἦν ἔδει, οὐ 10
 μόνον εὐχερῶς ἐπιον, ἀλλὰ καὶ πιὼν ἡδίων καὶ ἑάων εὐθὺς ἦν.
 30 ἄλλα τοίνυν μυρία ἂν εἶη λέγειν φαρμάκων ἐχόμενα, ὧν τὰ μὲν 816 J
 αὐτὸς συντιθεῖς, τὰ δὲ τῶν ἐν μέσῳ καὶ κοινῶν ἐδίδου θε-
 ραπείαν τοῦ σώματος, ὡς ἐκάστοτε συμβαίνοι. ὅτε δὲ ἡ συνέχεια 496 D
 τῶν κατάρρων ἦν καὶ ἡ ὑπερῶα πυρρίκαντος καὶ σταφυλῆ ἐφευστή- 15
 κει καὶ φλέβες οὐκ ἐπεῖχον τεινόμεναι, βιβλίον τι τῶν σπουδαίων
 ἔδοξα ἀναγινώσκειν, οὗ τὰ μὲν καθ' ἕκαστον — πάλιν γὰρ τὸν αὐτὸν
 ἐρῶ λόγον — οὐκ ἂν ἔχοιμι εἰπεῖν· πῶς γὰρ τοσοῦτόν γε ὕστερον,
 ἄλλως τε καὶ τῆς ἀπογραφῆς τὸ τῇ μνήμῃ προσέχειν ἀφελομένης;
 31 ἀλλὰ πρὸς τῷ τέλει τοῦ βιβλίου τοιαῦτα ἐνήν — ἦν δὲ ὡς 20
 ἐπὶ τινος τῶν ἀγωνιστῶν λεγόμενα — ταῦτα δὴ πάντα ὁ θεὸς
 συλλογισάμενος καὶ ὄρων τὸ ρεῦμα ἄρδην φερόμενον προσέταξεν
 ὕδωρ πίνειν, οἴνου δὲ ἀπέχεσθαι, εἴ τι δεῖται νικῆσαι· ἔ δὴ καὶ
 σοί, ἔφη, ἕξεστι μιμησαμένῳ στεφανοῦσθαι ἢ συστεφανοῦσθαι.
 ἐνταῦθα ἔληγεν. εἰθ' ὑπεγέγραπτο τοῦ λόγου δὴ τοῦπίγραμμα 25
 32' Φιλοστέφανος', ἢ 'Φιλησιστέφανος'. ὅσον μὲν οὖν τινα χρόνον

1 θηρείου Ddf. (coll. p. 409, 16): θηρίου O 1. 2 ἄπαστος ἐσθίων ἢ
 scripsi: ἄπασ ἐσθίων AST, ἀπᾶς ἐσθίων D; duplex peccatum Aristidis, et edit
 medicamentum (siccum, non bibit solutum; monuit Kaibel, quare cum vi repeti
 πειν, πρῆσθαι v. 3. 5) et ieiunus edit aut tempore longo post caenam (cuius
 notio ex ἄπαστος mente suppl.) intermisso (non statim post caenam); ἄπαστος
 non poeticum: Aristot. h. an. 563 a 23 (ὁ αἰτός) λέγεται ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ
 ἄπαστος γίνεσθαι; vñ. τοῦ φαρμάκου τούτου etiam ad ἐσθίων referenda
 4 ἦδειν A¹ (corr. A¹) 5 εἰώθειν scripsi: εἰώθει O 8 Φίλωνος — κρᾶσις]
 cf. Galen. XVII 2 p. 332 K. (εὐρέθη τῷ Φίλωνι), XIV p. 6 (τὸ Φιλώνειον φάρμα-
 κον) φάρμακον ἕτερον seclusi 13 αὐτός εὐθὺς D 13. 14 θεραπείαν]
 potest praedicative explicari, malim tamen (πρός) θεραπείαν 15 σταφυλῆ
 — τεινόμενα] et uvae inflammatio (σταφυλῆ ut uvae ita uvae morbi appellatio)
 accesserat et venae assiduo sanguinis impetu intendebantur 16 βιβλίον S¹
 17 ἀναγινώσκειν SD πάλιν] cf. p. 419, 24 sq. 18 ἂν ἔχοιμι TS²: ἀνέχομαι
 AS¹D τσοῦτων A¹ (corr. A¹) 25 εἰθ' ἐπεγέγραπτο sic T addito ἐ sup. π,
 εἰθ' ἐπεγέγραπτο S² (Junt.)

διήνεγκα τὴν ὑδροποσίαν, οὐδὲ τοῦτο ἔχω λέγειν, ὅτι δ' εὐκόλως
 τε καὶ ῥαδίως, αἰεὶ πῶς πρότερον δυσχεραίνων τὸ ὕδωρ καὶ ναυ-
 τιῶν. ὡς δὲ καὶ τοῦτο ἐλελειτούργητο, τοῦ μὲν ὕδατος ἀφήσι με,
 οἴνου δὲ ἔταξεν μέτρον, καὶ ἦν γε τὸ ῥῆμα ἡμίνα βασιλική· γνώ-
 5 ριμον δῆπου ὅτι ἐφραζεν ἡμικοτύλιον. ἐχρώμην τούτῳ καὶ οὕτως
 ἤρκει ὡς οὐκ ἤρκει πρότερον τὸ διπλάσιον, ἔστιν δ' ὅτε καὶ φρι-
 δομένῳ ὑπὸ τοῦ δεδιέναι μὴ μέ τι λυτῆ περιῆν. οὐ μὴν τοῦτό γε
 ἐπιούμην ἐξαίρετον εἰς τὴν ὑστεραίαν, ἀλλ' ἐξ ἀρχῆς ἔδει τῷ μέ-
 τρω στέργειν. ἐπεὶ δὲ καὶ ταύτην εἶχε τὴν πείραν, ἀφήσιν ἤδη
 10 πίνειν πρὸς ἑξουσίαν, οὕτωςί πῶς χαριεντισάμενος, ὅτι μάταιοι
 τῶν ἀνθρώπων εἶεν ὅσοι τῶν ἱκανῶν εὐποροῦντες μὴ τολμῶσιν
 ἐλευθέρως χρῆσθαι. καὶ τὸ βιβλίον αὐτὸ τοῦτο ἐδόκει εἶναι Ἄν-
 15 τισθένοους περὶ χρήσεως· ἔφραζεν δὲ εἰς οἶνον, καὶ Διονύσου προσῆν
 τινα σύμβολα. οὕτω δ' οὖν ὑπὸ τῆς συνηθείας διεκείμεν, ὥστε
 317 J 15 καὶ ἐφέντος τοῦ θεοῦ μικρὸν τι παρήλλατον πίνων τοῦ μέτρου
 497 D καὶ τινα ἐπόθουν τρόπον τὴν ταμειαν τὴν τότε. Ἦν δὲ τις χρόνος 34
 οὗτος, ὅτ' ἐμψύχων τε ἀπειχόμεν πλὴν ἀλεκτρονόου, καὶ λαχάνων
 ἀπάντων πλὴν ἀγρίων καὶ θριδακίνης, καὶ τραγημάτων δ' ἀπειχό-
 μην πάντων. ἤδη δὲ ποτε καὶ ὅλως ἐνὶ χρῆσθαι προσέταξε, καὶ
 20 ἐχρώμην ἀλεκτρονόου, ᾧ καὶ μόλις καὶ τοῦτο ἐπετάττετο. καὶ τού-
 των τὰ μὲν σὺν ἀλουσίαις καὶ φλεβοτομίαις καὶ κλύσμασι διηγύ-
 ζαμεν, τὰ δ' ὡς ἕκαστον τύχοι. Ἰχθύων δὲ καὶ ἐξ ἔτη πάντων 35
 ἀπεσχόμεν· ὑείων δὲ οὐκ οἶδα ὁπόσον τι. πάλιν δὲ συγχορησαντος
 ἐχρώμην ἀμφοτέροις· εἴτ' ἐν μέρει τὰ μὲν εἰργόμεν [ἀν], τὰ δ'
 25 ἐχρώμην, ὡς ἑκάτερον ἐφ' ἑκατέρου συμβαίνοι. καὶ μὴν γάρου γε
 εἴρξεν καθάπαξ· οὐ γὰρ εἶναι τῇ κεφαλῇ σωτήριον, ἦμιστα δὲ
 ὀδοῦσιν. Ἰάματα δὲ ὀδόντων ἔδωκε. πρῶτον μὲν ἦν λέοντος ὀδόντα 36
 καῦσαι καὶ κόψαντα χρῆσθαι σμήματι, δεύτερον δὲ ὅπῳ διακλύζεσθαι,

2 ἀεὶ A¹ (corr. A²) 4 ἡμίνα βασιλική — ἡμικοτύλιον] et Attica et Ro-
 mana (i. e. βασιλική?) hemina eiusdem ambitus atque κοτύλη; ergo somnium
 interpretatus est, acsi esset solum ἡμίνα (dimidium) non adiecta v. βασιλική,
 qua addita necessario metrum heminae intellegitur 7 μὴ μέ τι λυτῆ scripsi:
 μὴ ἔτι λειτῆ O; ἐπιλειτῆ ci. Canter; neque enim inopiae metu vino pe-
 percit (cf. τοῦτο — ἐξαίρετον — εἰς τὴν ὑστεραίαν); is potius erat metus, ne
 vinum ipsi molestias pararet 13 Ἀντισθένοους περὶ χρήσεως] Diog. L. VI 18
 in Antisthenicorum indice περὶ οἴνου χρήσεως ἢ περὶ μέθης ἢ περὶ τοῦ Κύνκλω-
 πος (frg. ed. Winckelmann p. 28) 19 δὲ ποτε sic O ἔνι A¹ (corr. A²) ST
 20 ᾧ — ἐπετάττετο] adeo cibo peperci, 'ut vel hoc mihi imperari aegre passus
 sim' 24 ἄν seclusi 26 εἴρξεν A¹ (corr. A²)S 28 σμήματι A¹S, σήματα
 sic D pr. m.: σμήγματι TA²; Phryn. p. 253 L. Ἀττικὸν σμήμα καὶ σμήσαι
 διακλύζεσθαι scripsi: διακλύζειν O; cf. Galen. XII p. 855 sqq. K. passim

τούτῳ δὴ τῷ χρίματι· μετὰ ταῦτα πέπερι, καὶ προσέθηκεν ἑθέρ-
 μης οὐνεκα· ἐφ' ἅπασι δὲ στάχυς Ἰνδικός, σμῆμα καὶ οὖτος. καὶ
 37 ταῦτα μὲν τῶν νεωστὶ φανθέντων ἐστίν. Βοείων δὲ εἴρηχθην τοῦ-
 τον τὸν τρόπον. χρησιμὸν ἐδόκειον ἐκπεπτωκέναι Ζωσίμῳ, μέχρι
 τούτου βιώσεσθαι μέχρι ἂν ἡ βοῦς ἢ κατ' ἀγρὸν ζῆ¹. καὶ δῆτα 5
 φράσαι πρὸς αὐτόν· ὄλοθ' οὖν τὸν χρησιμὸν ὃ τι νοεῖ; βοείων
 κρεῶν ἀπέχεσθαι σοι κελεύει. ὃ δ' ἐλέγετο ὁ Ζώσιμος πρὸς τῆ
 ψύξει, ἐξ ἧς ἀπέθανεν, καὶ βοείου τινὸς ἐκ θυσίας ἀψάμενος βλα-
 βῆναι. ἦν οὖν οἷα εἰκὸς ἀκριβεία πολλῆ καὶ πρόνοια μὴδ' ἄκρω
 38 τῷ δακτύλῳ προσαψάμενον λαθεῖν. καὶ χρόνῳ ὕστερον οἱ πολλοὶ 10
 καὶ πικροὶ σεισμοὶ γίνονται ἐπὶ Ἄλβου ἄρχοντος τῆς Ἀσίας, καὶ
 τοῦτο μὲν δὴ Μυτιλήνῃ κατηρέχθη μικροῦ πᾶσα, τοῦτο δὲ ἐν πολ-
 λαῖς τῶν ἄλλων πόλεων πολλὰ ἐκινήθη, κῶμαι δὲ ἄρδην ἀπώλοντο,
 Ἐφέσιοι δὲ καὶ Σμυρναῖοι παρ' ἀλλήλους ἔθειον θορυβοῦμενοι, ἡ
 δὲ συνέχεια θαυμαστὴ καὶ τῶν σεισμῶν καὶ τῶν φόβων, καὶ τοῦτο 15
 μὲν εἰς Κλάρον θεωροῦς ἐστελλον καὶ περιμάχητον ἦν τὸ μαντεῖον,
 τοῦτο δὲ ἱκετηρίας ἔχοντες περὶ τοὺς βωμοὺς καὶ τὰς ἀγορὰς καὶ
 τὰ κύκλω τῶν πόλεων περιήεσαν, οὐδεὶς οἴκοι μένειν θαρσῶν· καὶ 20
 39 τελευτῶντες ἱκετεύοντες ἀπέειπον. τοιοῦτων δὲ ὄντων ὁ θεὸς κελεύει
 μοι διατρέιβοντι τότε ἐν Σμύρῃ, μᾶλλον δὲ ἐν τῷ πρὸ τῆς πόλεως 20
 χωρίῳ, θῦσαι βοῦν δημοσίᾳ τῷ Διὶ τῷ Σωτήρι. ἀναχωροῦντος δέ
 μου καὶ ὑποπτεύοντος καὶ δεδιότος τὴν προτέραν ἐκείνην πρόρρη-
 σιν, ἐγένετο μὲν τι καὶ τοιοῦτον ἐννοίας, ὡς οὐ θῆλειάν γε μέλ-
 λοιμι θῦσειν καὶ ὡς οὐδ' ἀνάγκη γενέσθαι. σαφέστατον δὲ καὶ ᾗ
 θαρρήσας ἔθυσα τότε γίγνεται. ἔδοξα γὰρ ἐστῶτί μοι παρ' αὐτόν 25
 τὸν βωμὸν τοῦ Διὸς ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ δεομένην φῆναι σημεῖον εἰ

1 τούτῳ δῆ] noto illo (laseris suco) χρίματι scripsi: χρήματι O, cf.
 ad p. 418, 20 2 οὐνεκα] cf. p. 428, 13 στάχυς Ἰνδικός] i. e. καρδόσταχυς;
 cf. Galen. X p. 791 K. . . πάντων γὰρ τούτων τὸ νάρδιον μύρον μᾶλλον θερμαίνει
 (cf. θέρμης οὐνεκα); id. XII p. 85 ἰσχυρότερα . . ἡ Ἰνδικὴ προσαγορευομένη, με-
 λαντέρα τῆς Σνριακῆς καλουμένης ὑπάρχουσα; ibid. 889 sqq.) σμῆμα A'S:
 σμῆγμα DTA² 3 φανέντων D εἴρηχθην A¹ (corr. A²) T¹ 5 τούτου AI: τοῦ ST
 μέχρις D ἡ—ζῆ] clausula hexametris? 7 ὃ δ' ὄδ' ὃ δ' S, ὄδ' ὄδ' T (ὄδ' A² Junt.),
 cf. p. 409, 25 sq. 434, 14. 441, 35; de re or. XLVII § 69 sqq. 11 Ἄλβου ἄρχοντος] L.
 Antonius Albus, ut vid., cf. Prosopogr. Imp. Rom. I p. 94; nec de consulatu nec
 de proconsulatu constat 12 μυτιλήν S¹, μυτιλήν TS² 12. 13 ἐν πολλῇ D
 14 fort. θορυβοῦμενοι. (ἦν) δὲ ἡ συνέχεια 17 περὶ suspectum 18 μένει D
 20 ἐν τῷ — χωρίῳ] cf. p. 423, 16 21 Διὶ τῷ Σωτήρι] Smyrnaeorum, cf. CIG.
 3159 (Kaibel E. G. n. 805) 22 πρόρρησιν Ddf.: πρόρρησιν O; cf. v. 4 sq.
 23 μὲν τι μέντο sic D¹ a. corr. (μέντοι Junt.) θῆλειάν γε] erat ἡ βοῦς in
 somnii oraculo, non ὁ βοῦς

499 D

λῶον θύσαι, ἀστέρα λαμπρὸν διαῖξαι δι' ἀγορᾶς κυροῦντα τὴν θυ-
 σίαν· οὕτω θαρρήσας ἔθυσα. τὸ δὴ μετὰ τοῦτο δῖω μὲν φίλον 40
 πιστεύειν, πιστευέτω, δῖω δὲ μή, χαίρετω. ἔστη γὰρ ἅπαντα
 ἐκεῖνα καὶ οὐδὲν ἔτι ἠνώχλησε μετ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν, προνοία
 5 μὲν καὶ δυνάμει τῶν θεῶν, διακονία δ' ἡμῶν ἀναγκαία. † οὐχ ἦττον
 τούτου θανμαστόν, εἰ μὴ καὶ μᾶλλον. ἔκτη γὰρ σχεδὸν ἢ ἐβδόμη 41
 ἡμέρα πρότερον ἢ σείσαι τὸ ἐξ ἀρχῆς ἐκέλευσε πέμψαντα εἰς τὴν
 ἀρχαίαν ἐστίαν, ἢ ἐστι πρὸς τῷ ἱερῷ τοῦ Λιδῶς τοῦ Ὀλυμπίου,
 ἱερά τε δὴ δρᾶσαι καὶ βωμοὺς ἰδρῦσασθαι ἐν κορυφῇ τοῦ λόφου
 10 τοῦ Ἄττος. καὶ ταῦτά τε ἀρτίως ἐπετετέλεστο καὶ ὁ σεισμός 42
 ἐπελθὼν τῆς μὲν ἄλλης τῆς ἐν μέσῳ ἀπάσης χώρας οὕτως ἦψατο
 ὥστε μηδὲν τῶν καταγωγίων λιπεῖν, εἰ μὴ τί που μικρὸν ἐρεί-
 πιον· ἄνω δὲ Ἄττος οὐ προῦβη οὐδὲ τοῦ πρὸς μεσημβριαν Ἄττος
 ἡμέτερον χωρίου Λανείου, πλὴν ὅσον αἰσθῆσθαι, πέρα δ' οὐχ
 15 ἦψατο οὐδενός. καὶ γὰρ τοι πρὸς τοσοῦτον ἦγον τοῦ θαρρεῖν ὥστε 43
 καὶ μεσοῦντων μάλιστα τῶν σεισμῶν ἐκ τῶν ὑδάτων τῶν θερμῶν
 ἐπανιῶν εἰς τὴν πόλιν ἐξ ἐνυπνίων, ἰδὼν ἱκετεύοντας καὶ τετα-
 ραγμένους τοὺς ἀνθρώπους, ἐμέλλησα μὲν εἰπεῖν ὡς οὐδὲν δεοί
 δεδιέναι, οὐδὲν γὰρ ἔσσεσθαι δυσχερές, οὐ γὰρ ἂν αὐτὸς ἐπὶ τούτοις
 319 J 20 εἰς τὴν πόλιν κληθῆναι· ἔπειθ' ὅπως μὴ δοκοῖην δημοκοπικός τις
 εἶναι, ἐπέσχον, πρὸς δὲ τοὺς συνόντας διεμαρτυράμην, ὅπως ἀδείας
 τύχοιμι, αὐτοὺς δὴ τούτους τοὺς λόγους εἰπὼν.

Τὰ μὲν δὴ περὶ τῶν σεισμῶν καὶ ὡς βοῦν θύειν (ἐν) αὐτοῖς 44
 ῥηξάμεθα εἴρηται. ὧν δὲ ποτε χῆνειον ἐζητοῦμεν, τοῦ θεοῦ
 25 σημήναντος ἐπὶ τῆς ἐν Περγάμῳ καθέδρας, καὶ εὐρίσκοτο οὐδαμοῦ
 τῆς ἀγορᾶς, ἀλλ' ἦν Μειλάτης (τις) ἐξ ἀκροπόλεως, παρὰ τοῦτον

1 διαῖξαι Ddf.: διάξαι O 4 ἐκεῖνα] 'terrae motum innuit' Canter 5 (ὁ δ')
 οὐχ Canter; fort. recte 7 ἢ σείσαι] ἦσαι A¹ (corr. A²) 9 ἱερά] ἰ in ras. II
 vel III litt. A² (ἱερεῖά, ut vid., A¹) δρᾶσαι] cf. Athenae. XIV 660 A 10 ἄττεοσ
 A¹ (corr. A²), item prius v. 13; Ἄττος λόφος prope Hadrianotheras, ubi ἡ ἀρχαία
 ἐστία (v. 8; cf. ad p. 443, 18) et Λανεῖον (v. 14, cf. p. 451, 10. 456, 6), non prope
 Smyrnam, quod statuit F. Cumont, Pauly-Wissowa R.-E. II 2248 16 ἐκ τῶν
 — θερμῶν] prope Smyrnam (πόλιν), cf. § 45 et ad p. 403, 1 17. 18 καὶ τετα-
 ραγμένους] καὶ κατατραγμένους D 18 ἐμέλησα D. (Junt.) 19 οὐδὲν —
 δυσχερές] eadem p. 390, 7 ἂν αὐτὸς ST: αὐτὸς ἂν AD 20 δημοκοπικός]
 e Plat. Phaedr. 248 E 22 τύχοιμι scripsi: ἔχοιμι O 23 ἐν addidi; αὐθις
 pro αὐτοῖς ci. Büchner, Philolog. 1890, 183 24 δέ sic O 25 καθέδρας] cf. ad
 p. 410, 24 26 ἦν sic O μειλάτις D τις addidi; Μίλατος (vel Μείλατος
 cf. CIG. 4175. 4380 p) nomen Pergamenum, Inschr. v. Perg. n. 523; ad duplicem
 nominis formam cf. Θεόφιλος Θεοφίλης, Καλλικράτος Καλλικράτης (CIGIns. I
 107, 12); iniuria Μειλάτης pro populi appellatione habet Ramsay, Histor. Geogr.
 of Asia Minor p. 156 ἐξ ἀκροπόλεως] vici urbis Pergami significatio:

ἔρχονται τελευτῶντες οἱ πρὸς τῇ ζητήσει κατὰ δὴ τύχην ἅμα καὶ
 μῆνσιν. καὶ λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ Μειλάτης ἔχειν ὄν, φυλάττειν
 δὲ ἰάματος εἴνεκα· οὕτω γὰρ αὐτῷ προειρηκέναι τὸν θεόν. 500 D
 ἡμεῖς γε ἐκεῖθεν, ἔφασαν οἱ ζητοῦντες, καὶ ὃς προσκυνήσας δίδω-
 σιν. ὁ τι δ' ἔχρησάμην λαβῶν, οὐκ οἶδα ὑπὸ γε πλήθους ἐτῶν. 5
 45 παραπλήσιον δὲ τούτῳ τὸ ἐκ τῆς Ἰσιδος, κατ' ἀρχὰς ἔτι τῆς ἀσθε-
 νείας περὶ χηρῶν αὐτῶν γενόμενον. διέτριβον ἐν τοῖς ὕδασι τοῖς
 θερμοῖς καὶ ἡ θεὸς κελεύει θῦσαι ἑαυτῇ χήνας δύο. ἦειν εἰς τὴν
 πόλιν προπέμψας τοὺς σκευομένους καὶ προειπῶν ἀπαντᾶν εἰς τὸ
 ἱερὸν τῆς Ἰσιδος τοὺς χήνας ἔχοντας. ἄλλοι μὲν οὖν χήνες οὐκ 10
 ἦσαν ἐκεῖνην τὴν ἡμέραν, δύο δ' ἦσθη μόνω. προσελθούσι δ'
 αὐτοῖς καὶ ὠνομένοισι ἔφη ὁ τρέφων τοὺς χήνας ὡς οὐκ οἶός τ'
 εἶη πωλῆσαι· προειρηθῆναι γὰρ αὐτῷ ὑπὸ τῆς Ἰσιδος φυλάττειν
 Ἀριστείδη· πάντως δ' ἦξειν καὶ θύσειν. ὡς δ' ἔγνω τὸ πᾶν, ἐξ-
 επλάγη τε καὶ προσκυνήσας δίδωσιν· καὶ ταῦτα ἐπ' αὐτῆς τῆς 15
 46 θυσίας ἔγνω ἔγω. ἐγένετο δὲ καὶ φῶς παρὰ τῆς Ἰσιδος καὶ ἑτερα
 ἀμύθητα φέροντα εἰς σωτηρίαν. ἐφάνη δὲ καὶ ὁ Σάραπις τῆς
 αὐτῆς νυκτός, ἅμα αὐτός τε καὶ ὁ Ἀσκληπιός, θυμαστοὶ τὸ κάλλος
 47 καὶ τὸ μέγεθος καὶ τινα τρόπον ἀλλήλοις ἔμφορεῖς. γενομένης δὲ
 τῆς περὶ Ζώσιμον συμφορᾶς — ἃ γὰρ μελλούσης προεῖπεν καὶ 20
 παρεμυθήσατο ὁ θεὸς παρήμι —, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐγένετο καὶ χαλεπῶς
 εἶχον ἀπὸ τῆς λύπης, ἐδόκει μοι σμίλην τιν' ἔχων ὁ Σάραπις,
 ὥσπερ κάθηται τῷ σχήματι, περιτέμνειν μου τὰ κύκλω τοῦ προ-
 σώπου ὑπ' αὐτὸ πῶς τὸ † ὀρίζηλον, οἶον λύματ' ἀφαιρῶν καὶ
 καθαίρων καὶ μεταβάλλων εἰς τὸ προσήκον. ὥστε καὶ ὕστερον 25 820 J
 ὄψις μοι γίγνεται παρὰ τῶν χθονίων θεῶν, εἰ τὸ σφόδρα οὕτω
 λυπεῖσθαι ἐπὶ τοῖς τελευτῶσιν ἀνεῖην, συνοίσειν μοι ἐπὶ τὸ βέλ-
 48 τιον. πολὺ δέ τι τούτων φρικωδέστερον εἶχεν τὰ χρόνῳ ὕστερον
 φανθέντα, ἐν οἷς αἱ τε δὴ κλίμακες ἦσαν αἱ τὸ ὑπὸ γῆς τε καὶ
 ὑπὲρ γῆς ἀφορίζουσαι καὶ τὸ ἐκατέρωθι κράτος τοῦ θεοῦ, καὶ 30 501 D

οἱ τὴν ἀκρόπολιν κατοικοῦντες statuas dedicaverunt, Inscr. v. Perg. n. 394. 434, quae recte Fränkel commentatus est

8 ἐαντῷ D 9 σκεψαμένους T a. ras. 13 αὐτῷ O 16 θυμαστοὶ κτέ.] cf. p. 403, 28 sq. 20 τῆς — συμφορᾶς] cf. ad p. 422, 7 22 ἐδόκει — 24 ὀρίζηλον omissa ad S¹ mg. 23 ὥσπερ κάθηται κτέ.] p. 438, 29

24 ὀρίζηλον ASD, ὀρίζηλ^o T, corruptum; sententia 'in circuitu faciei sub ipsis crinium radicibus' 26 παρὰ Canter: περὶ O οὕτω scripsi: τοῦτο O; cf. p. 241, 28, de collocatione ibid. adn.; sophisticis inter exempla fuit Plat. Alc. 112 A 27 ἀνεῖην scripsi (ἀνίην cf. Canter): ἀν ἦν O 29 φανθέντα D, cf. v. l. p. 379, 21 29 ὑπὸ — 30 ὑπὲρ AST: ὑπὲρ — ὑπὸ D; cf. p. 31, 20

ἕτερα ἐκπλήξιν θανααστὴν φέροντα, καὶ οὐδὲ ζητὰ ἴσως εἰς ἀπαν-
 τας, ὥστε ἀσμένῳ μοι φανῆναι (τὰ) σύμβολα [τοῦ Ἀσκληπιοῦ]. κερά-
 λαιον δ' ἦν περὶ τῆς τοῦ θεοῦ δυνάμεως, ὅτι καὶ χωρὶς ὀχημάτων
 καὶ χωρὶς σωμάτων ὁ Σάραπις οἶός τ' εἶη κομίζεῖν ἀνθρώπους
 5 δπη βούλοιο. τοιαῦτα ἦν τὰ τῆς τελετῆς, καὶ ἀνέστην οὐ ῥάδιος
 γνωρίσαι. καὶ πρὸς τούτοις θυσία τις ἐδηλοῦτο, ὀφειλομένη μὲν
 Διὶ καὶ πρόρρησιν μένουσα, ἀποδοθεῖσα δὲ ὡς τοῦ Σαράπιδος
 οὔσα, ἀπεδόθη δὲ καὶ ὡς τῷ Διί, ἔχω δὲ λέγειν κὰν ταῖς ἱεραῖς
 ἡμέραις, ἃς ἡ πόλις ἢ τῶν Ἀλεξανδρέων ποιεῖ τῷ θεῷ, πολλὰ δὲ
 10 πολλάκις αὐτὸν ἐπισημήναντα, καὶ κατ' αὐτὴν ἐκάστην καὶ προσ-
 αγωγούσης ἔτι. εἰ δὲ δεῖ τι καὶ φοβερώτερον διηγῆσασθαι, ἐτεθύ- 49
 κειν τῇ Ἴσιδι καὶ τῷ Σαράπιδι ἐν τῷ τῆς Ἴσιδος ἱερῷ, λέγω τοῦτο
 ἐν Σμύρῃ γενόμενον. ἐξιώντι δὲ μοι τὰ προπύλαια προσερχούσαν
 χῆνες δύο τῶν ἱερῶν καὶ παρελθόντες εἰς τὸ πρόσθεν ἤγουντο
 15 οὕτως ἀκριβῶς κατ' αὐτὸ ὃ βαίνειν ἔμελλον ὥστε ἐπίδηλον εἶναι
 μοι. κἀγὼ νῦν τε ἔλαβον τὸ πρᾶγμα καὶ πρὸς τοὺς φίλους καὶ
 τοὺς παραπέμποντας ἴδου, καὶ οἶδε, ἔφην, παραπέμπουσιν ἐν τῷ
 τῶν φίλων δὴ χορῷ, καὶ ἅμα ἔλεγον περὶ τῆς τοῦ θεοῦ γοργότητος
 καὶ δυνάμεως πόση τις εἶη καὶ κατὰ φήμας καὶ κατὰ συμβόλους,
 20 καὶ ὅτι πολλάκις ἤδη μοι ἐπὶ τῆς εὐχῆς ἦλθεν ἡ ἀπόκρισις· καὶ
 νῦν, ἔφην, ἠγεμόνας τινὰς ἡμῖν τῆς ὁδοῦ τούσδε ἀπέσταλκεν'. τοι- 50
 ἀντὶ διελεγόμεθα καὶ ἅμα ἐτηροῦμεν τί ἄρα δράσουσιν· ἀπιμέν
 τε δὴ τοῦ ἱεροῦ, οὐκ οἶδ' ὅπόσον τι, κἀγὼ τοῖς φίλοις ἐνδεικνύ-
 μενος προσπαίζω τοὺς χῆνας καὶ λέγω· ἱκανῶς ὑμῖν, ὦ οὔτοι,
 25 ἡλεειτούργηται, πορευέσθε'. οὐκ ἔφθην εἰπὼν καὶ οἱ μεταστρα-
 φέντες ἀπήεσαν.

1 ἕτερα Canter: ἐτέραν O 2 ὥστε] quia visis dignatus est vulgi ratione
 sublimioribus, dicit se gavisum esse (his) signis (benevolentiae Serapidis) τα
 addidi τοῦ Ἀσκληπιοῦ seclusi; de Serapide solo agitur 3 χωρὶς ὀχη[μάτων
 ὁ σάραπις T¹, ommissa -μάτων καὶ χωρὶς σω- add. T² mg. 7 πρόρρησιν]
 publicae sacrificii renuntiationem; v. 7. 8 Ζεὺς Σάραπις intellegendus (cf. ad
 p. 358, 23) 8 κὰν AD: καὶ ST ταῖς ἱεραῖς ἡμέραις κτλ.] cf. p. 362, 5; de
 Serapiorum Alexandrinorum tempore nihil constare videtur 10. 11 προσαγωγήσ
 DT: προσαγαγωγήσ AS 18 γοργότητος] nota hunc vocis usum apud hunc
 19 συμβόλους] σύμβολα Aristideum; imitatur ergo veterum quendam scriptorum, cf.
 Xenoph. apol. 13 φήμας καὶ συμβόλους (memorab. I 1, 3) 22 διελεγόμεθα sic
 O ἀπιμέν] ι A² in ras., ἀπειμεν S¹ (certo A¹) 23 ὁπόσον τι — ἐνδεικνύ-
 μενος bis D¹, iterata verba erasa praeter duo prima, ut ὁπόσον τι bis legatur
 24 ἡμῖν T 25 πορευέσθε sic O εἰπὼν scripsi: εἰπεῖν O. — Subscr. ἱερῶν
 λόγων τρίτος T, λόγων ἱερῶν γ AS

L.

(26) ΙΕΡΩΝ ΛΟΓΩΝ ΤΕΤΑΡΤΟΣ.

I 502 D
I 321 J

Ἔτει δεκάτῳ περιήκοντι τῆς ἀσθενείας ἐπελθὼν φάσμα ἔλεγεν
 τοιαύδε· ἐγὼ τὴν αὐτὴν νόσον νοσήσας περιόντι τῷ δεκάτῳ ἔτει
 βουλομένου τοῦ Ἀσκληπιοῦ πορευθεὶς ἐπὶ τοὺς τόπους, ἐν οἷς ἡ
 νόσος ἤρξατο συλλέγεσθαι, ἀπηλλάγην· τοιαυτὴ ἦν τὰ λεχθέντα
 καὶ ἐδόκει γεγραφθαι. διήγομεν δὲ καὶ τότε περὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Διὸς 5
 τοῦ Ὀλυμπίου· χειμῶν δ' ἦν ὄλιγον μετὰ τροπᾶς, ὃ δ' ἤρξθησιος.
 χρησθέντων δὲ τούτων ἦν ὅλον εἰκὸς χαρὰ τε καὶ ὄρηθ' ἑαυμαστῆ
 2 πρὸς τὴν ἔξοδον. ἀπέχει δὲ ὁ Αἰσηπὸς τε καὶ τὰ ἐπ' αὐτῷ θεορῆ
 ὕδατα δυοῖν ἡμερῶν ὄδον τοῦ περὶ τὸ ἱερὸν τόπου τούτου. καὶ
 μοι τὸ σῶμα ἐκεῖ πρῶτον ὑπώλισθεν χειμῶνος ὄρα ψυχρὴν, ὑσθέντι 10
 λαμπρῶς ἐπὶ λουτροῖς πολλοῖς ἐσπέρας ἤδη πρὸς τὸ χωρίον καὶ
 τὴν ἐπαυλιν ἀπελαύνοντι τὴν ἔμαντοῦ πλησίον οὖσαν, ὡς γ' οὐ-
 τωσὶ φάναι, πρὸς μέντοι τὸν παρόντα καιρὸν καὶ ἀφ' ὧν ἐπανήειν
 καὶ πλείω ἦν τοῦ δέοντος· καὶ τούτοις δὴ ἐπιγίγνεται ἡ εἰς Ἰτα-
 λίαν δυσχερῆς ἔξοδος ὀλίγαις ὕστερον ἡμέραις. ταῦτα μὲν δὴ προεγε- 15
 γόνει πρότερον ἔτει δεκάτῳ· τότε δ' ὡς εἰς θεορῆαν ἐστελλόμεθα
 ὑπ' εὐθυμίας, αἰθρίας τε οὖσης ἑαυμαστῆς καὶ τῆς ὁδοῦ δεχομένης.
 3 ἔστι δὲ Ποιμανηρὸς χωρίον τῆς Μυσίας καὶ ἐν αὐτῷ ἱερὸν Ἀσκλη-
 πιοῦ ἄγιόν τε καὶ ὀνομαστόν· ἐνταῦθα ἐτελέσαμεν σταδίου ἐξή- 508 D
 κοντα μάλιστα καὶ ἑκατόν, καὶ τούτων τοὺς ἐξήκοντα σχεδὸν νυκτός, 20
 αἶτε καὶ προηκούσης τῆς ἡμέρας κινήθεντες· καὶ τινι καὶ πηλῶ
 περὶ τοῦτον ἤδη τὸν τόπον ἐνετύχομεν ἐξ ὄμβρων προτέρων οὐ
 4 φραδίῳ διεξελθεῖν· ἡ δὲ πορεῖα ἐγίγνετο ὑπὸ λαμπάδων. ἐνταῦθα
 δὴ παντελῶς οἰονεὶ καθιερώμην τε καὶ εἰχόμεν, καὶ μοι πολλὰ

Libri ASDT = O

Tit. ἱερῶν λόγων τέταρτος T: λόγων ἱερῶν δ' AS, om. D; cf. ad tit. or.
 XLVII 2 περιόντι O 5 δὲ scripsi: δὴ O 10 ἐκεῖ πρῶτον κτέ.] cf. or.
 XLVIII § 60 ψυχρὴν AS'D: ψυχρὴν TS² 13 ἀφ' ἐφ' Büchner, Philolog. 1890,
 183, falsus; locum distinxit 15. 16 προεγεγόνει DA²: προσηγόνει A¹ πρὸς
 γεγόνει S a. ras., προηγόνει TS p. ras. 18 ποιμανηρὸς DT¹; Ποιμανηρὸν
 ci. Masson, Aristid. vita p. XII adn. 1 (Ddf. vol. III), cf. Ramsay, Histor. Geogr.
 of Asia Minor p. 158; Athen. Mitth. IX 29, 1 19 ἄγιόν] nullo adiecto signo,
 quo referendum sit, add. mg. ἐναγῆσ D pr. m. 21 προσηκούσης A a. ras. S
 a. ras. 24 εἰχόμεν] sc. ὑπὸ τοῦ Σωτήρος, 'totus eram dei'; cf. p. 400, 2

322 J μὲν εἰς αὐτὸν τὸν Σωτῆρα ἐποιήθη μέλη, ὡς ἔτυχον καθήμενος
ἐπὶ τοῦ ζεύγους, πολλὰ δὲ εἰς τε τὸν Αἴσηπον καὶ Νύμφας καὶ
τὴν Θερμαίαν Ἀρτεμιν, ἣ τὰς πηγὰς τὰς Θερμὰς ἔχει, δοῦναι λύσιν
ἀπάντων ἤδη τῶν δυσχερῶν καὶ καταστῆσαι πάλιν εἰς τὸ ἐξ ἀρχῆς.
5 ὡς δὲ ἐγενόμην ἐν τῷ Ποιμανηγῷ, χρηματίζεαι τε ὁ θεὸς καὶ ἐπ- 5
λοχει τινὰς ἡμέρας καὶ καθαίρει τὴν ἄνω, καὶ † σχεδὸν οὐκ εἰσάπαξ.
καὶ γίνεται ὄναρ ἀνθρώπων γεωργῶ, ὃς ἐμὲ οὐκ ἤδει πω, πλὴν
ὅσον ἤκουεν· ἐδόκει τινὰ αὐτῷ λέγειν ὅτι Ἀριστείδης ἐχίδνης κεφα-
λὴν ἐξεμημεκῶς εἶη· ταύτην δὲ ἰδὼν τὴν ὄψιν φράζει τῶν ἐμῶν
10 τινι, ὃ δ' ἐμοί. καὶ τοῦτο μὲν δὴ τοιοῦτον. ὡς δ' ἀπέπεμπεν ἐπὶ 6
τὸν Αἴσηπον, λουτρῶν μὲν ἐκείνων αὐτόθεν προσέταξεν ἀπέχουσαι,
τὴν δ' ἄλλην διαίταν ἐφραζεν ἐφ' ἡμέραν. κἀνταῦθα δὴ καθαρμοὶ
τε ἐγίνοντο ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ ὑπὸ σπονδῶν καὶ καθάρσεις οἴκοι
δι' ἐμέτου. καὶ τριῶν ἢ τεττάρων ἡμερῶν διαγενομένων γίνεται
15 φωνὴ δι' ὀνειράτος, ὅτι πέρας τε ἔχοι καὶ ἐπανήκειν θέοι. ἦν οὖν 7
οὐ μόνον τελετῇ τινι εἰοικός, οὕτω θεῶν τε καὶ παραδόξων τῶν
604 D δρωμένων ὄντων, ἀλλὰ καὶ συνέπιπτε τι θαυμαστὸν ἀηθεία· ἅμα
μὲν γὰρ ἦν εὐθυμεῖσθαι, χαίρειν, ἐν εὐκόλοις εἶναι καὶ τῆς ψυχῆς
καὶ τοῦ σώματος, ἅμα δ' οἶον ἀπιστεῖν εἶ ποτε ταύτην ἰδεῖν
20 ἐξέσται τὴν ἡμέραν, ἐν ἣ τις ἐλεύθερον αὐτὸν τῶν τοσοῦτων
πραγμάτων ὄψεται, πρὸς δὲ καὶ δεδιέναι, μὴ πού τι τῶν εἰωθότων
αἰθῆς συμβάν λυμήνηται ταῖς περὶ τῶν ὄλων ἐλπίσιν. κατεσκευ-
αστο μὲν οὕτω τὰ τῆς γνώμης καὶ μετὰ τοιαύτης ἡδονῆς ἅμα καὶ
ἀγωνίας ἢ ἀναχώρησις ἐγίνετο. θεῶν δὲ οὕτω διδόντων ἐγένετο 8
25 ἀπὸ τούτων ἤδη τῶν χρόνων μεταβολὴ περὶ πᾶν τὸ σῶμα καὶ τὴν
διαίταν σαφῆς, καὶ τὸν τε ἀέρα ὑπῆρξε μᾶλλον φέρειν καὶ ὀδοιπο-
ρεῖν ἐπιεικῶς οὐδὲν ἔλαττον τῶν πρὸς ὑπερβολὴν ἐρρωμένων, καὶ
τῶν σκεπασμάτων τὰ περιττὰ ἀφηρέθη οἷ τε ἀνώνυμοι κατάρροι
καὶ σφάκελοι περὶ τὰς φλέβας καὶ τὰ νεύρα ἀπεπαύσαντο. τροφὴ
30 δὲ πως ἤδη διωκεῖτο καὶ ἀγῶνας ἐντελεῖς ἡγωνιζόμεθα οἴκοι τε
κᾶν τοῖς δημοσίοις, καὶ δὴ καὶ πόλεις εἰσήλθομεν ἡγουμένου τοῦ

6 σχεδὸν οὐκ corrupta; somnio agricolae v. 7 sqq. significatur Aristidem summam morbi (i. e. viperæ caput) abieciisse, quod ipse orator § 1 et 7 sqq. probat; ergo sententia καὶ σχεδὸν τὸ πᾶν (non solum τὴν ἄνω) εἰς ἅπαξ (sc. καθαίρει) 7 γίνεται O γεωργῶ TS²(-ω): γεωργίῳ AS¹D(-ω) 8 αὐτῷ O 9 ἐξεμημεκῶς A¹ (corr. A²); utrum Atticum sit constare non videtur 12 ἡμέραν scripsi: ἡμέρα O; cf. p. 319, 1; 334, 9 15 ἔχει T¹ a. corr. ἐπανήκειν θέοι. ἦν Ddf.: ἐπανήκειν δεῖ ἦν TS², ἐπανήκειν· δολὴν A(S¹?)D 16 τελευτῇ S¹ 16. 17 ὄντων τῶν δρωμένων D 18 εὐθυμεῖσθαι DS p. ras.: ἐνθυμεῖσθαι AS a. ras. T 19 δ' οἶον dedi: τοῖον A¹, τ' οἶον ST, θ' οἶον DA²; cf. p. 401, 5. 6 20 αὐτὸν A²S²T²: αὐτόν O 28 τῶν σκεπασμάτων κτέ.] cf. p. 396, 5 sq.

- 9 Θεοῦ μετὰ τῆς ἀγαθῆς φήμης καὶ τύχης. καὶ χρόνοις δὴ ὕστερον 323 J
 ἢ λοιμώδης ἐκείνη συνέβη νόσος, ἧς ὁ τε Σωτὴρ καὶ ἡ δέσποινα
 Ἀθηνᾶ περιφανῶς ἐρρυσάντό με. καὶ ἕξ μῆνας μὲν τινὰ θαυ-
 μαστιῶς ὡς τὸ μετὰ τοῦτο διήγαγον, ἔπειτα ἡ ξηρότης πολλὴ ξυν-
 ἔβη καὶ ἕτερα ἠνώχλησεν· ἃ πάντα ὁ Θεὸς καθίστη τε καὶ σὺν 5
 αὐτῷ γε εἰρησθαι, καθίστησι ταῖς ἡμετέροις διαίταις καὶ προ-
 10 ρήσεσιν. τότε δ' ὅν ὡς ἐπανήλθον ἀπὸ τοῦ Αἰσῆπου, εὐθὺς μὲν
 προσιόντος ἐγγίγοντο φῆμαι καὶ παιδίων καὶ ἄλλων ἀγαθαί, καὶ
 παίζοντα ἐν αὐτοῖς ἐβόα 'καλῶς κυρίῳ'. καὶ ἡ τροφὸς εὐθὺς
 ἀνειστήκει καὶ ἀπήντα καὶ ἔρωτο καὶ ἦν ἄπερ εἰκὸς ἐπὶ τοι- 10
 11 οὔτοις. ἔπειτα κελεύει ὁ Θεὸς ὡς δεῖ ἀντὶ τοῦ κατορυγθῆναι ἐπ-
 αμῆσασθαι τῆς λευκῆς γῆς, τὸν ἐν παλαιστρα δὴ τρόπον, βεβαιότη-
 τος οὐνεκα, καὶ ὡς εἴη τρόπον τινὰ καὶ τοῦτο ἐκπεπληρωμένον·
 ἔτι δὲ λούσασθαι ψυχρῷ, τὸ δ' ἦν ἄρα χιόνι λούσασθαι· οὕτω 505 D
 πάντα κατεῖχεν ἡ χιών, καὶ ἔδαφος καὶ δένδρα καὶ κρήνας. καὶ 15
 δῆλον δὴ ὅτι καὶ ταῦτα ὑπηκούομεν ἀσμένως.
- 12 Τοιαῦτα μὲν κατὰ τὴν πορείαν τὴν ἐπ' Αἰσῆπον καὶ τὴν ἐκεῖ-
 θεν αὐθις ἀναστροφὴν. ἦν δὲ ἡγεμὼν τῆς Ἀσίας τότε ἀνὴρ καὶ
 μάλα τῶν γνωριμῶν Σεβῆρος τῶν ἀπὸ τῆς ἄνωθεν Φρυγίας· περὶ
 ὃν θαυμαστά ἐπράχθη τῷ Θεῷ, διαφέροντα ἔμοι, περὶ ὧν ἴσως 20
 13 ἐφεξῆς ἂν εἴη λέγειν. τὸ μὲν ὅν πρῶτον, ὥσπερ ἔφην, οὕτω παρ-
 ἔστη μοι διελθεῖν εὐθὺς τὰς περὶ τοῦτο εὐεργεσίας· ἔπειτ' ἔδοξεν
 ἀνελθεῖν ἐπὶ τοὺς ἄνω χρόνους καὶ τὰς ἄλλας προδιηγῆσασθαι
 παρὰ τοῦ Θεοῦ τιμὰς εἰς τὸ δυνατόν, πρῶτον μὲν τὰς εἰς τοὺς
 λόγους γενομένας καὶ ὄσαι τοιαῦται, ἔπειτα τὰς ἐπὶ τῶν πράξεων 25
 τῶν κατὰ τὰς ἡγεμονίας· ἔπειθ' ὅταν συμβαίῃ τὰκ τῶν χρόνων,
 ὁρος τις κείσεται τοῦ προτέρου λόγου, πρὸς ὃν τὰ λοιπὰ συνάπτειν
 14 δεήσει. ἐνιαυτὸν μὲν γὰρ μάλιστα τὸν πρῶτον τῆς ἀσθενείας
 ἐξέλιπον τὴν περὶ τοὺς λόγους διατριβὴν, οἷα ἐν τοσοῦτοις τε καὶ
 τοιούτοις πράγμασι τοῦ σώματος, καὶ ἅμα ἀπηλγῆκειν. καθημένῳ 30
 δέ μοι ἤδη ἐν Περγάμῳ κατὰ τὴν κλήσιν τε καὶ ἐκτελείαν γίγνεται

1 καὶ χρόνοις κτέ.] cf. or. XLVIII § 18 et 37 sqq. 3 ἕξ μῆν μὲν τινὰ
 Α¹ (corr. Α²) 6 καθίστησι] καθίστη TS p. ras. 9 παίζοντα] παιανίζοντα
 ci. Büchner l. c. αὐτοῖς O 10 ἐπὶ] ἐν τοῖς D 12 τρόπον]
 τόπον DA p. ras. βεβαιότητος οὐνεκα] ad corroborandum corpus; cf.
 p. 248, 22; 422, 2 19 Σεβῆρος] fort. Cn. Claudius Severus Arabianus cos.
 a. 146 p. Chr. n., de quo Prosopogr. Imp. Rom. I p. 399 n. 813; de proconsulatu
 non constat 21 ὥσπερ ἔφην] verbis quae proxime antecedunt περὶ ὧν —
 λέγειν 22 τὰς sic O τοῦτο] an τοῦτον, cf. v. 19. 20 περὶ ὧν 26 τὰκ sic O

824 J παρὰ τοῦ Θεοῦ πρόσταγμα καὶ παράκλησις μὴ προλιπεῖν τοὺς λόγους. ὁ τι μὲν δὴ πρῶτον τῶν ὄνειράτων ἀφίκετο ἢ πῶς ἐκα- 15 στον ἔχον τοῖς ἅπασιν, ἀμήχανον εἰπεῖν ὑπὸ πλήθους ἐτών. ἦν δ' οὖν ἐκεῖνά τε τῶν παρακλητικῶν 'σοὶ πρόπουσιν λόγοι σὺν Σω- 5 κράτει καὶ Δημοσθένει καὶ Θουκυδίδῃ', κατὰ πρώτας εὐθύς γενόμενα, καὶ δὴ καὶ τῶν ὑπὲρ ἡμᾶς τοῖς χρόνοις ἐνδόξων ἐδείχθη τις, 506 D ὡς ἂν μάλιστα ἐκινήθην εἰπεῖν. καὶ τό γε σφόδρα πρῶτον ἀπαρξασθαι με ἐκέλευεν ἐαυτῷ προσελθόντα εἰς τὴν στοᾶν τοῦ ἱεροῦ τὴν πρὸς τῷ Θεάτρῳ τῶν αὐτοσχεδίων δὴ τούτων λόγων καὶ ἀγω- 10 νιστικῶν' καὶ συνέβη οὕτως. Θεωρία τις ἦν ἐν τῇ πόλει πάνν 16 λαμπρὰ ἢ ταύρων θήρα μοι δοκεῖν ἢ τι τοιοῦτον. οἷ τε οὖν ἐκ τοῦ ἱεροῦ κατεδεδραμήκεσαν πάντες ἢ τε πόλις περὶ ταῦτα εἶχεν. κατελελειμμεθα δὲ ἐν τῷ ἱερῷ τῶν γνωριμωτέρων Θεραπευτῶν δύο, ἐγὼ τε καὶ Νικαεὺς ἀνὴρ, τῶν ἐστρατηγητότων Ῥωμαίοις, 15 Σηδᾶτος ὄνομα, τὸ δ' ἀρχαῖον Θεόφιλος. καθήμεθα οὖν ἐν Ὑγιείας, οὗ ὁ Τελεσφόρος, καὶ διεπνυθάνομεθα ἀλλήλων, ὥσπερ εἰώθειμεν, εἴ τι καινότερον εἶη παρηγγελκῶς ὁ Θεός· καὶ γὰρ πως ἐστιν ἃ καὶ παραπλήσια ἐκάμομεν. ἔφην οὖν ἐγὼ μὴ ἔχειν ὁ τι 17 χρῆσωμαι, προστετάχθαι γὰρ μοι ἴσα καὶ πέτεσθαι, μελέτην λόγων, 20 ἀναπνεῖν οὐ δυναμένῳ, καὶ ταύτην ἐνταυθοῖ, λέγων [αὐτῷ] τὴν στοᾶν, καὶ τὸ ὄναρ διηγοῦμαι. καὶ ὅς ἀκούσας 'τί οὖν, ἔφην, ποιήσεις, καὶ πῶς ἔχεις;' 'τί δ' ἄλλο γε, ἔφην, ἢ ἅπερ δυνατόν, ταῦτα ποιήσω. περιβαλλόμενος θοιμάτιον, στὰς οὕτως, τὸ πρόβλημα ἀποσημήνας αὐτὸς πρὸς ἐμαντὸν καὶ μικρῶ' ἄττα ὑπαρξάμενος εἴτ' 25 ἀπαλλάξομαι, καὶ οὕτως ἀφωσιώταί μοι.' 'μηδαμῶς, ἔφην, μὴ οὕτως. ἀλλ' ἐμέ τ' ἀκροατὴν ἔχεις τουτονί, καὶ ἀγωνίσαι πάσῃ προθυμίᾳ· δυνάμεως δὲ μελήσει τῷ Θεῷ. τί οὔσθα εἰ καὶ εἰς πλέον φέρει τὸ ὄναρ;' καὶ ἅμα διηγεῖται μοι ἔργον τοῦ Θεοῦ θανμαστόν, ὡς τινι κάμνοντι προστάξας οὕτω διαγωνίσασθαι συμ-

507 D

4. 5 Σωκράτει] Ἰσοκράτει ci. Canter, falsus: Aristides somnio hortatus est, ut Platonem Demosthenem Thucydidem exempla sibi proponeret eorumque scriptis vacans quasi colloqueretur (λόγοι σὺν) cum illis et viveret 6 καὶ εἰ δὴ καὶ A² τῶν — ἐνδόξων] oratoris aequalis maior natu 7 ἐκινήθη D 8 ἐκέλευεν A: ἐκέλευεν SDT 9 δὴ τούτων] διὰ τούτων δὴ D 11 ταύρων θήρα] i. e. ταυροκαθάψια, Fränkel ad Inschr. v. Perg. n. 523 12 καταδεδραμήκεσαν et 13 καταλελειμμεθα O (correxī) 15 Σηδᾶτος] idem p. 405, 14; 436, 27; vir senatorius et praetorius erat, ceteroquin ignotus; cf. Prosopogr. Imp. Rom. III p. 190 17 εἰώθειμεν] ei posterius in ras A², εἰώθαμεν S' (sine dubio A¹) 19 χρῆσωμαι AS: χρῆσομαι DT 20 οὐ AD: μὴ ST ἐνταυθοῖ] cf. p. 469, 19; Meisterhans Gr. d. att. Inschr.² p. 116; Demosth. XXIII 66 αὐτῷ seclusi, glossema ad διηγούμαι 25 ἀφωσιώσεται ci. Ddf., non necessarium 28 φέροι D (Junt.)

- βάντος ἰδρωτός δι' ἀγωνίαν λύσειεν τὸ νόσημα πᾶν. ἐδόκει χρῆναι 325 J
 18 οὕτω ποιεῖν. καὶ λαλούντων ἡμῶν καὶ βουλευομένων ἐπεισέροχεται
 Βύβλος ἐκ τρίτων, θεραπευτῆς τῶν παλαιῶν καὶ τινα τρόπον πρό-
 θυμος περὶ λόγους· οὗτος καὶ τὸ πρόβλημα ἦν ὁ προβαλὼν. καὶ
 ἦν γε τὸ πρόβλημα τοιόνδε — μέμνημαι γάρ, ἄτε καὶ πρῶτον λα- 5
 βῶν· 'Ἀλεξάνδρου, φησὶν, ἐν Ἰνδοῖς ὄντος συμβουλευεὶ Δημο-
 σθένους ἐπιθέσθαι τοῖς πράγμασιν'. εὐθὺς μὲν οὖν ἐδεξάμην τὴν
 φήμην, τὸν Δημοσθένη τε αὖθις λέγοντα καὶ τοὺς λόγους ὄντας
 περὶ τῆς ἡγεμονίας. καὶ μικρὸν ἐπισχῶν ἡγωνιζόμεν, καὶ τὰ τε
 δὴ τῆς ἄλλης δυνάμεως ἦν οἷα θεοῦ παρασκευάζοντος, καὶ ἔδοξεν 10
 ὁ τοῦ ἐνιαυτοῦ χρόνος οὐ σιωπῆς, ἀλλ' ἀσκήσεως εἶναι.
- 19 Ἀρχὴ μὲν οὖν αὕτη τῆς μελέτης τῶν λόγων ἡμῖν ἐγένετο, καὶ
 οὕτως ἐπανήλθομεν. ἐρίγνετο δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ εἰς ταῦτόν φέ-
 ροντα, καὶ τὸ δὴ μάλιστα ἐπιρροῶσαν τοιόνδε ἦν. Ῥώσανδρος ἦν 15
 τῶν φιλοσοφούντων καὶ ἄλλως περὶ τὴν τοῦ θεοῦ θεραπείαν ἐπι-
 μελής· οὗτος ἐδόκει μοι παρ' ἀνδρὸς φιλοσόφου τῶν ἐπιφανῶν
 ἀρτίως διειλεγμένου παρῶν ἐστάναι πρόσθεν τῆς κλίνης, οἷον ἐν-
 θεός τε καὶ σφόδρα ἐσπουδακώς· ἔπειτα λέγειν περὶ τῶν λόγων
 τῶν ἐμῶν εἰς ὅσον προβεβηκότες εἶεν, μνησθῆναι μὲν δὴ Πλάτω-
 νος καὶ Δημοσθένους, ἐφ' οἷσπερ ἐμνήσθη ἑκατέρου, ἀκροτελεύ- 20
 τιον δ' ἐπιθεῖναι 'παρῆλθεσ ἡμῖν τῷ ἀξιώματι τὸν Δημοσθένη,
 ὡς μὴδ' αὐτοῖς ἄρα τοῖς φιλοσόφοις εἶναι ὑπερφρονῆσαι'. τοῦτο
 τὸ ῥῆμα πᾶσαν ἐμοὶ τὴν ὕστερον φιλοτιμίαν ἐξῆψεν, τοῦτ' ἐποίησε
 πᾶν ὁ τι ποιολῆν περὶ λόγους ἔλαττον εἶναι τοῦ δέοντος νομίζειν.
- 20 καὶ μέντοι καὶ ὕπαρ αὐτὸς ἐπεσφραγίστατο ὁ θεός. μετὰ γὰρ τὴν 25
 νύκτα ἐκείνην, ἥ... τὸν ὄρθρον ἤγεν, εὐθὺς μελέτην ἐποιούμην, κατ'
 ἀρχὰς ἔτι τῶν χρόνων ὥσπερ λέγω· καὶ οἱ παρόντες οὐδέν πω
 τοῦ ὀνειράτος προπεπυσμένοι, τῶν δὲ λόγων ἀκροώμενοι τότε
 πρῶτον, μάλιστα δὴ τοῦτο ἐπεσημήναντο τὸ ἀξίωμα, καὶ τοῦτο
- 21 πλεῖστον ἦν αὐτοῖς τοῦ Θορύβου. χρόνῳ δ' ὕστερον εἰς τὸν Ῥώ- 30 508 D
 σανδρον φέρον τοιόνδε μοι γίγνεται. ἐδόκουν ἐν Λιδῶς Ὀλυμπίου
 χωρίῳ κατὰ δὴ τινα διατριβὴν ἦτοι πρὸς ἐμαντὸν διανοηθῆναι ἥ

3 βύβλος ASD (i. e. Bibulus): βίβλος T; ceteroquin ignotus 8 αὖθις]
 respicit ad Δημοσθένει p. 429, 5 14 Ῥώσανδρος] cf. v. 30 sq. et ad p. 388, 20;
 ceteroquin ignotus 17 διειλεγμένου A; διεγγεγμένου S¹, διγγεγμένου DTS²
 18 λέγειν] ad hoc appositivè μνησθῆναι et ἐπιθεῖναι v. 19. 21 20 an οἷσπερ <καί>?
 22 τοῦτο τὸ ῥῆμα] cf. p. 438, 33 26 lacunam indicavi; fort ἥ (τὸ ὄναρ περὶ
 αὐτόν) τὸν ὄρθρον ἤγεν; temporis notio necessaria: πρὸς αὐτῇ τῇ ἔφ potissimum
 licet ἰδεῖν τὸ ἀληθές (Artemid. I 7, p. 13, 23 sq. H.), quare tempus p. 437, 12. 447, 34
 indicavit 27 ὥσπερ λέγω] p. 429, 5 31 τοιόνδε Ddf.: τοιοῦτον δέ O-(ὑτόνδῃ
 T, -υτόνδῃ S²)

326 J

τινα δεικνύναι μοι καὶ φράζειν ὡς ὁ Ῥώσανδρος δύναται δηλοῦν
 τὸν θεὸν καὶ τὴν ἀπόδειξιν αὐτοῦ ποιεῖσθαι διὰ γραμμῆς τινος
 ὡσπερ οἱ γεωμέτραι, γράψαντα δὲ ἕξις ὀνόματα ἐπὶ τῆς γῆς ἐξ ἴσου,
 τὸ μὲν Ῥώσανδρος, τὸ δὲ ἕτερον Θεόδοτος — καὶ πως τοῦτο Θεο-
 5 δώτης ἦν ἐν τῇ γραφῇ — σαφὲς δ' εἶναι τοῦτό γε, ὡς ἄρα ὁ
 Θεόδοτος ὁ ἰατρός τὸν θεὸν δηλοῖ, ταῦτόν οὖν δύνασθαι καὶ τὸν
 Ῥώσανδρον, ἐπεὶ περ ἴσον γε Ῥώσανδρος καὶ Θεόδοτος. τοσαῦτα
 μὲν περὶ τοῦ ὀνόματος ἐδήλωσε τοῦ Ῥωσάνδρου. συνέβαινε δέ μοι 22
 λαμβάνοντι μὲν τὰ προβλήματα καὶ καθισταμένῳ πρὸς τὸν ἀγῶνα
 10 ἀπορεῖσθαι καὶ μόλις ἀναφέρειν ἐπιλείποντος τοῦ πνεύματος,
 προϊόντι δὲ τῶν προοιμιῶν ῥῆον ἴσχειν ἤδη καὶ ἀναπνεῖν οἶφ τε
 εἶναι, καὶ προϊόντος αἰεὶ τοῦ λόγου δυνάμεως ἐμπίπλασθαι μετὰ
 κουφότητος καὶ συνελθεῖν οὕτως ὡσθ' ἐπεσθαι μόλις τοὺς ἀκρο-
 ωμένους. καὶ ἦν δὴ τὸ θέαμα κρεῖττον ἢ τὸ ἀκρόαμα γνώμην γ'
 15 ἐμήν. ἐγένετο δὲ καὶ ἄλλοις ὄνειρατα ὑπὲρ ἐμοῦ φέροντα εἰς ταῦ- 23
 τόν. τοῦτο μὲν Εὐάρεστος Κρής, τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ διατριβόντων
 ἑλθὼν ἀπὸ Αἰγύπτου καθ' ἱστορίαν τῶν περὶ τὸν θεόν, γνώριμος
 καὶ συνήθης ἐμοὶ γεγονὼς ἐπὶ τῆς ἐν Αἰγύπτῳ διατριβῆς, ἔφη
 προστάξαι τὸν θεὸν αὐτῷ προτρέπειν ἐμὲ πρὸς τοὺς λόγους, ὡς
 20 παντὸς μᾶλλον ἐμοὶ προσήκοντα· τοῦτο δὲ Ἐρμοκράτει Ῥοδίῳ
 ποιητῇ μελῶν ὄναρ γίγνεται — ὡς αὐτὸς ἔφη πρὸς ἐμὲ ὁ Ἐρμοκρά-
 509 D τῆς· ἐξελελοίπει δ', οἶμαι, μίαν ἢ δευτέραν τινὰ ἡμέραν —
 'ἔπειτ' Ἀριστείδης ἀναγκάσει καὶ φήσει τὸν στόμαχον
 ἀλγεῖν, οὐκ ἐθέλων λέγειν'. οὕτω μὲν ἀπανταχόθεν εἰς συνέχειαν 24
 25 κατέστη τὸ πρᾶγμα, συνεκρότει δὲ καὶ προὔβιβαζεν πολλαχῆ τὴν
 δύναμιν. τῶν τε γὰρ παλαιῶν ἀνδρῶν ἐν οἷς χρῆ διατρίβειν
 ἔφρασε, καὶ ποιητῶν λέγω καὶ τῶν ἄλλων, καὶ τιῶν καὶ καιρὸν
 ἔταξε τῆς χρῆσεως· καὶ μοι πάντες οὗτοι μετ' ἐκείνην τὴν
 ἡμέραν ἐταῖροι σχεδὸν ἐφάνησαν, τοῦ θεοῦ προξενήσαντος.

2 γραμῆσ ST¹ 3 δὲ] δὴ T¹ a. corr. 4. 5 θεοδώτης A, θεοδότης ST:
 θεόδοτος D; CIG. 2355 Θεοδώτα (genet.) 5 σαφὲς κτέ.] Theodotus (cf. ad
 p. 379, 19) idem qui Aesculapius (quia medicus uterque); atqui Rhosander
 Theodotus (ἐξ ἴσου v. 3), ergo Rhosander Aesculapius, ita ut ipse deus ora-
 torem firmet (ἐπιρρώσαν p. 430, 14 — Ῥώσανδρος) 10 ἀναφέρειν] sc.
 φωνήν, λόγον 11 τῶν προοιμιῶν AS a. ras.: τῷ προοιμίῳ DTS p. ras.
 12 αἰεὶ A¹ (corr. A²) 16 Εὐάρεστος Κρής] ceteroquin ignotus, item Hermo-
 crates Rhodius v. 20 19 αὐτῷ O 20 προσήκοντα] scripsi: προσήκον-
 τος O 23 ἔπειτ' Ἀριστείδης κτέ.] verbis v. 21 ὡς αὐτὸς — ἡμέραν paren-
 thetic interiectis, ex somnio illo ea tantum orator refert verba, quae ad rem
 faciunt; item p. 439, 19 24 ἐθέλων DTS²: ἐθέλω AS¹ 28 ἐκείνην τὴν
 ἡμέραν] qua somnium § 19 vidit

- 25 και μὴν τό γε πλείστον και πλείστον ἄξιον τῆς ἀσκήσεως ἢ τῶν ἐνυπνίων ἦν ἔφοδος και ὀμιλία. πολλὰ μὲν γὰρ ἤκουσα νικῶντα καθαρότητι και λαμπρῶς ἐπέκεινα τῶν παραδειγμάτων, πολλὰ δ' αὐτὸς λέγειν ἐδόκουν κρείττω τῆς συνηθείας και ἂ οὐδὲ πώποτε ἐνεθυμήθην· ὧν ὅσα γε ἐμνήσθην ἐν ταῖς ἀπογραφαῖς 5 τῶν ὀνειράτων ἔστησα, ἐν οἷς δ τε ὑπὲρ τοῦ δρόμου λόγος λεχθεὶς ἐστίν, ὅτε ἐκέλευεν χρῆσθαι δρόμῳ, και πολλὰ ἕτερα ἐστίν. και ἐν τοῖς βιβλίοις ἐνέσπαραται τοῖς ἡμετέροις Ἀθηναῖς τε ἐγκώμιον
- 26 και Διονύσου και ἐτέρων ὡς ἕκαστόν που συμβαίνει. πολλὰ δὲ και προβλήματα ἀφίκετο και ὅπως χρῆ τὸ σύμπαν μεταχειρίσασθαι 10 παρεδείχθη, χωρὶς τῶν εἰς μνήμην δι' ἀκριβείας ἐλθόντων ῥημάτων. ἦν δὲ τις και οὗτος τρόπος φέρων εἰς ἐπίδοσιν, ὃ τῆς ἀδήλου παρασκευῆς· ἔδει γὰρ ἀναστῆναι κεκεντρωμένον εἰς λόγους και παρεσκευασμένον ἐκ νυκτός, ὥσπερ ὅταν ἀθλητῆς προγυμνᾶσθαι τὰ ἐωθινά. ἦεν δὲ ποτε και τοιοῦτον ἐπίταγμα, πλέξαι 15 λόγον διὰ ψιλῶ τοῦ νοῦ καθάπερ διὰ ῥημάτων, και μοι δῆλον ἦν ὅτι πολύνοιον εἰσηγοῖτο ὁ θεός. ὅτι δ' οὖν ἢ τῶν λόγων ἕξις ἡμῖν, σὺν αὐτῷ γ' εἰρησθαι, εἰ τὰ μάλιστα και πρόσθεν μὴ σφόδρα εὐκαταφρόνητος ἦν, ἕτερα τις ἐξ ἑτέρας ἐγένετο αὐτοῖ τε σὺν- 510 D
- 27 ἴσμεν και ὑπὸ τῶν εἰδόντων γνωρίζεται. και δὴ Παρδαλᾶς ποτε 20 ἐκεῖνος, ὃν ἐγὼ φαίην ἂν ἄκρον τῶν ἐφ' ἡμῶν Ἑλλήνων γενέσθαι γινῶναι λόγους, ἐτόλμησεν εἰπεῖν πρὸς ἐμὲ και δυσχερίσασθαι, ἢ μὴ νομίζειν τύχῃ τινὶ θεῖα συμβῆναι μοι τὴν νόσον, ὅπως τῷ θεῷ συγγενόμενος ἐπιδοίην ταύτην τὴν ἐπίδοσιν. ὅσα δὲ ἄλλα ἢ 'κεῖνος εἰώθει φθέργεσθαι κοσμῶν τοὺς ἡμετέρους λόγους ἢ τῶν ἄλλων πρεσβυτῶν οἱ βέλτιστοι και γνωριμώτατοι κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους, ἕξω τῆς τε ὑποθέσεως και ἅμα τῆς γνώμης τῆς
- 28 ἐμῆς λέγειν ἐστίν. ἀλλ' ὄναρ εἰπεῖν βούλομαι. ἐν <τῷ> χωρίῳ μὲν ἐδόκουν εἶναι οὐπερ ἐτράφη, παρεῖναι δὲ 'Ρουφῖνον, οὐ τὰ μεγάλα ἀναθήματα και <ὁ> νεὼς ὁ πολυειδής· και δῆτα τὰ τε 30

3 παραδειγμάτων] cf. ad p. 429, 4. 5 6 οἷς] an αἷς? 7 prius ἐστίν deleverim
 8 Ἀθηναῖς τε ἐγκώμιον και Διονύσου] or. XXXVII et XLI
 9 ἐτέρων Canter: ἐτέροισ O; ἕτερ' ei. Wil. dubitanter συμβαίνει T (Junt.)
 11 χωρὶς — ῥημάτων] ipsa verba deus dedit quae orator memoria teneret, cf. or. XXVIII § 21 13 ἀναστῆσαι A, at v sup. σ posterius add. A^r
 17 πολὺν. οἷ εἰσηγοῖτο D 20 Παρδαλᾶς scripsi: πάρδαλλος O; est nobilissimae gentis Sardianae, cf. p. 447, 12 (428, 19) 21 ἡμῖν D
 23 μὴν A^rDTS²: μὴ A¹S¹ τύχῃ τινὶ θεῖα Canter: τύχῃσ συνηθεία(i) O; cf. p. 434, 2 24 θεῷ συγγενόμενος] cf. § 52 28 τῷ addidi; cf. p. 418, 13
 29 δὲ] δὲ και D 'Ρουφῖνον] cf. p. 436, 19; 446, 8. 16; 451, 29 sqq.; est L. Cuspius Pactumeius Rufinus (Prosopogr. Imp. Rom. I p. 488 n. 1337), de quo alias 30 <ὁ> addidi

328 J

ἄλλα χείρειν αὐτόν μοι διαφερόντως καὶ φάσαι εἰς τὸ μέσον· ‘ποῦ
 νῦν ἂν ἦν, εἰ περιῆν ὁ δεῖνα ὁ μελετητής;’ οὕτω γὰρ εἰπεῖν τῷ
 ῥήματι, τὸν κορυφαῖον δὴ λέγοντα τῶν ἐφ’ ἡμῶν. καὶ αὐτὸς συνείδεις
 εἰπεῖν πρὸς τουτονί· ‘Βάσσε, ὄρας οἷα ὁ θεὸς περὶ ἐμοῦ λέγει,
 5 οὗτος ὁ Ρουφίνος δὴ;’ Ἐκέλευε δὲ καὶ συντιθέναι λόγους, οὐ μόνον 29
 ἐκ τοῦ παραχρημα ἀγωνίζεσθαι, καὶ προσέτι γε ἔκμανθάνειν ἔστιν
 ὅτε κατὰ ῥήμα. καὶ μοι τὸ πρᾶγμα πολλὴν παρεῖχε τὴν ἀπορίαν
 οὐδὲν τῶν ὕστερον οὐτ’ ἐνθυμηθῆναι δῆπου δυναμένῳ οὔτε πι-
 στεῦσαι τί ποτ’ αὐτῷ βούλεται ταῦτα. πάνν γοῦν ἐν τούτοις ἐμοὶ
 10 † ποῦ δὲ ἔξεστι σχολάσαι τοσοῦτον, σωθῆναι πρότερον ἦν·
 τῷ δέ, ὡς ἔοικεν, ἅμα μὲν σοφίσματα ταῦτ’ ἦν εἰς τὰ παρόντα,
 ἅμα δ’ ἐδόκει τι κρεῖττον αὐτῷ ἢ σῶσαι μόνον. ἔσφριζεν οὖν διὰ
 πλείονος ἀξίων ἢ ὄσοντες ἦν τὸ σωθῆναι. καὶ δὴ καὶ ὀδόντας 30
 ἀλγῶν ποτε ἔτυχον καὶ οὔτε διᾶραι τὸ στόμα οἷός τ’ ἦν ἀπορίᾳ
 15 τε εἰχόμεν δεινῆ· ὁ δὲ προστάττει τῶν λόγων τινὰ ἀναγνώσαι
 51 D τῶν πεποιημένων μοι τοῖς φίλοις ἐπαγγείλαντα συνουσίαν. εἶχον
 δὲ τότ’ ἐν χερσὶ τὸν τρίτον τῶν εἰς αὐτὸν λόγων· τοῦτον ἀνέγνων
 διὰ τέλους, καὶ πρὶν ἅπαντα διελθεῖν, τῆς ὀδύνης ἀπηλλάγη.
 Ἐνήγενε δέ με καὶ πρὸς τὴν τῶν μελῶν ποιήσιν. ἀρχὴ μὲν οὖν 31
 20 τις ἐγένετο ἐν Ῥώμῃ ἐξ Ἀπόλλωνος. ἤλθε γάρ μοι ἐνύπνιον φράζον
 τὸν τε παιᾶνα ὡς δεόν ποιῆσαι τῷ θεῷ καὶ ἅμα τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ,
 καὶ εἶχεν οὕτω πως·

Φορμύλλων ἀνακτα Παιᾶνα κληίσω.

ἠπόρησα μὲν δὴ ὁ τι χρήσωμαι διὰ τὸ μήπω πρόσθεν ἐμαντοῦ
 25 πείραν ἐσχηκέναι περὶ ταῦτα, ἀλλ’ ἐδόκουν παντελῶς ἔχειν ἀδύνα-
 τως· ὁμως δ’ ἐνεχείρησα καὶ τῆς ἀρχῆς οἷον ἐπιβάθρας ἐχόμενος
 ἐπέρανα τὸ ῥῆμα ἐν δυοῖν στροφῶν, καὶ τρίτην, οἶμαι, τινὰ ἐπι-
 ἤγαγον, ἣν καλοῦσιν οἱ γραμματικοὶ μοι δοκεῖν ἐπιδόξον. καὶ ἄρτι
 τε ἀπειράσαστο τὸ ῥῆμα καὶ προσαγγέλλει μοὶ τις ἑορτὴν Ἀπόλ-

2 ὁ δεῖνα] Bassus v. 4; cf. or. XLVII § 21 οὕτω γὰρ κτέ.] e Demosth.
 prooem. 50, 3 οὕτω γὰρ εἶπε τῷ ῥήματι 4 τουτονί· Βάσσε scripsi: τοῦτον
 βάσσον· Ο 8 (ὡς) οὐδὲν Canter τῶν ὕστερον] quae inde fierent
 10 lacunam ind. Ddf.; sententia vv. πάνν — ἦν fuisse videtur: mihi haec
 acceptissima fuerunt; etenim ut tam strenue dicendi studio incumberem, quod
 iussus fui, id ita tantum fieri potuit, ut viverem prius; ἐμοὶ (τὸ πρᾶγμα ἦν),
 ποῦ . . . σχολάσαι; τοσοῦτον κτέ. ci. Büchner l. c., quae non intellego
 13 ἀξίων legi: ἀξίων Ο (edd.) 14 διᾶραι τὸ στόμα] alio significatu Demosth.
 XIX 112. 207; XXI 67 15 ἀναγνώσαι S¹ 22 οὕτως D 23 Φορμύλλων
 ἀνακτα] cf. Pind. O. II 1 Ἀναξίφορμιγγες ὕμνοι κληίσω ci. Wil. 24 ὁ τι
 ὅτω D χρήσωμαι DA²S² 26 ἐπιβάθρας legit Schmid p. 216: ἐπὶ βάθρας
 Ο; cf. p. 450, 5 27 τρίτον D 29 ἑορτὴν Ἀπόλλωνος] ludi Apollinares,
 circenses a. d. III Id. Iul.; Ἀπολλώνια p. 434, 1 suspectum

Aristides II.

λωνος εἶναι, Ἀπολλώνια, ἐν ἣ τὴν ἵπποδρομίαν Ῥωμαῖοι ποιοῦσιν
 32 τῷ Θεῷ. Τοῦτο μὲν δὴ τοιοῦτον ἐγένετο. καὶ τύχη δὴ τινι θεῷ,
 ὡς ἀνεκομιζόμεθα ἐκ τῆς Ἑλλάδος, συμβάντος χειμῶνος πρῶτον
 μὲν εἰς Ἀθήλον, ἔπειτα εἰς Μίλητον ἀπεσώθημεν, ἀμφοτέρως ἱερὰς
 Ἀπόλλωνος. ἄξιον δὲ καὶ τοῦτο ἀποδοῦναι τῷ Ἀπόλλωνι τῷ 5
 33 Ἀθλίῳ τε καὶ Σωτήρι, ἐπειδήπερ ἐνταῦθ' ἤκομεν τοῦ λόγου. ὥς
 γὰρ ἐξέβην εἰς τὴν Ἀθήλον, ἀχθεσθεῖς τῷ κυβερνήτῃ, παραχῶδει τε
 ὄντι καὶ ὑπεναντία τοῖς ἀνέμοις πλέοντι καὶ οἶον ἀροῦντι τὸ πέ-
 λαγος, εὐθὺς ὄρωκα καταλαμβάνω, ἢ μὴν μήτε ἐκπλεύσεσθαι δυοῖν
 34 ἡμερῶν, ἄλλ' εἰ φίλον αὐτῷ, πλείτω, ἔφην, ἔφ' ἑαυτοῦ. κἀγὼ 10
 μὲν τῷ Θεῷ θύσας καὶ διατροφίπας ὅσον οἶός τ' ἦν περὶ τὸ ἱερόν,
 εἰσελθὼν εἰς τὸ δωμάτιον καὶ προειπῶν τοῖς οἰκέταις, ἂν ἀφί-
 κηται τις ἐκ (τοῦ) πλοίου, χαίρειν κελεύειν, ἀνεπαύομην ἐν τῷ λιμένι
 τῶν Ἀθλιῶν. οἱ δ' ἦγον οἴνω βεβαρηότες οἱ ναῦται περὶ πρῶτον 15
 ὕπνον σχεδόν, καὶ προσστάντες ἔκοπτον τὴν θύραν καὶ ἐκέλευον 512 D
 ἐξιέναι καὶ χρῆσθαι πλῆ. καὶ γὰρ εἶναι θαναστὸν οἶον. ἀπο-
 κριναμένων δὲ τῶν παιδῶν διτι ληροῖεν καὶ οὐδ' ἂν εἴ τι γιγνοίτο
 κινολίμην, ἀπίοντες ὄχοντο πρὸς ὄργην, ὡς δὴ μεγάλων στερό-
 35 μενοι. ἀλεχτρούωνων τε ὄδαί πλησίον ἦσαν, καὶ καταρρήγνυται
 σκηπτὸς ἐξαισίος καὶ ἡ θάλαττα ἠλαύνετο λαίλαπι ἀγρία καὶ 20
 πάντα ἐπεκλύζετο, καὶ τὰ πλοιάρια τὰ ἐν τῷ λιμένι τὰ μὲν εἰς
 τὴν γῆν ἐξέπιπτεν, τὰ δ' ἀλλήλοις ἐνέπιπτε καὶ συνετριβέτο· ἢ δ'
 ὀκλᾶς ἢ κομιζούσα ἡμᾶς ἀπορραγέντων τῶν καλωδίων ἐκλυινδεῖτο
 ἄνω καὶ κάτω καὶ μόλις σὺν βοῇ πολλῇ καὶ ταραχῇ τῶν ναυτῶν
 διασώζεται· καὶ ἐπιγίγνεται ὕδωρ ἐξ οὐρανοῦ πολὺ καὶ λάβρον, 25
 36 καὶ ἐν τῇ νήσῳ θόρυβος ἦν ὥσπερ ἐν νηί. ἅμα δὲ τῇ ἔφ' παρ-
 ῆσαν μὲν οἱ φίλοι σπουδῆ, οὗς ἔτυχον ἀνελιφῶς ἰδίους τέλεσιν
 πλέων, εὐεργέτην, σωτήρα ὀνομάζοντες, συγκαίροντες τῆς παρὰ
 τῶν θεῶν προνοίας· παρήσαν δὲ καὶ οἱ ναῦται χάριν ἤδη εἰ-
 δότες καὶ θανατῶντες ἐξ οἶων κακῶν ἐπιχειμένων ἐσώθησαν. 30
 τὸ μὲν κέρδος τοσοῦτον καὶ ὁ μισθὸς τοῦ ἄσματος, ὥσπερ Σι-

3 ἐκ τῆς Ἑλλάδος] sc. cum ex Italia in Asiam rediret, cf. XLVIII § 68
 8 οἶον ἀροῦντι] tam securus, acsi agrum arato subigeret; aliter Eurip. frg. 670, 4
 N.² 10 ἔφ' ἑαυτοῦ sic O 12 προειπῶν κτέ.] imitatur Demosth. XX 73
 εἰπὼν τοῖς πολίταις, κἀν ἀφίκεταιί τις ἐκ Λακεδαιμόνος, κατέχειν κελεύσας
 13 τοῦ addidi 14 οἱ δ' ἦγον κτέ.] Hom. γ 139 οἱ δ' ἦλθον οἴνω βεβαρηότες
 ὕιες Ἀχαιῶν βεβαρηκότες D Thom. Mag. p. 63, 3 15 προσστάντες scripsi:
 προστάντες O 16 θαναστὸν] sc. τὸν πλοῦν 18 κινολίμην scripsi: κινη-
 σοίμην O, quod propter ἂν falsum, in aoristo foret κνηθελίην (p. 409, 1); cf.
 p. 444, 31 28 συγκαίροντες τῆς—προνοίας] cf. p. 469, 2, 3; 408, 3; Demosth.
 XV 15 συγκαίρω τῶν γεγενημένων, Suid v. συγκαίρω 31 τοῦ ἄσματος] § 31

μωνίδη παρὰ τῶν Διοσκούρων φασὶ γενέσθαι τὸ σωθῆναι μόνον
 ἀνθ' ὧν εἰς αὐτοὺς ἐποίησε, πλὴν ὅσον ἡμεῖς γε οὐ μόνον τότε,
 ἀλλὰ καὶ οἱ φίλοι μεθ' ἡμῶν ἐσώθησαν. ἐχέτω δὲ ὁποτέρως τις 37
 βούλεται, εἴτε τοῦ παιᾶνος ταύτην γενέσθαι τὴν ἐπικαρτίαν καὶ
 513 D 5 χάριν καὶ διὰ τοῦτο ὑπάρξαι σωθῆναι, εἴτε τοῦτο μὲν πάντως ἐν
 οὕτω γενέσθαι, τὸν δὲ θεὸν προειδὸτα ἐφ' ἅπασιν τοῖς μέλλουσι
 380 J σημήναι τοῦτο μὲν ὡς ἐν θαλάττῃ κίνδυνοί τε συμβήσονται καὶ
 ἐξ αὐτῶν σωτηρίαί, τοῦτο δὲ ὡς τῶν περὶ τὸ σῶμα ἀποριῶν
 ἔσται παιῶν αὐτός τε καὶ τῶν αὐτοῦ παιδῶν ὁ πρῶτός τε καὶ
 10 πάντα παύειν εἰδώς, ὁπόσοις κάμνουσιν ἀνθρώποι.

Λόγος δὲ ἦκει λόγῳ συνεχῆς καὶ λέγωμεν πάλιν ὡς μετὰ τῶν 38
 ἄλλων ὁ Σωτῆρ Ἀσκληπιὸς καὶ τοῦτ' ἐπέταξεν ἡμῖν διατρίβειν
 ἐν ἄσμασι καὶ μέλεσι, καὶ δὴ καὶ παίξειν τε καὶ τρέφειν παῖδας.
 ὅσα μὲν δὴ καὶ ἄλλα τῆς συμβουλῆς ταύτης ἀπελαύσαμεν εἰς εὐ-
 15 θυνμίαν καὶ τὸ αὐταρχεῖν ἀπέραντον ἀν εἴη λέγειν, τὰ δ' ἄσματα
 ἦδον οἱ παῖδες, καὶ ὁπότε ἢ πνίγεςθαι συμβαίνοι, τοῦ τραχήλου
 ταθέντος ἐξαίφνης ἢ τοῦ στομάχου καταστάντος εἰς ἀπορίας, ἢ
 τις ἄλλη γένοιτο ἀπορος προσβολή, παρῶν ἀν Θεόδοτος ὁ ἰατρός
 καὶ μεμνημένος τῶν ἐνυπνίων ἐκέλευε τοὺς παῖδας ἄδειν τῶν
 20 μελῶν, καὶ μεταξὺ ἄδόντων λάθρα τις ἐγγίγνετο ῥαστώη, ἔστιν
 δ' ὅτε καὶ παντελῶς ἀπήει πᾶν τὸ λυποῦν. καὶ τοῦτο δὴ τοσοῦ- 39
 τον κέρδος ἦν καὶ τὸ τῆς τιμῆς ἔτι τούτου μεῖζον· εὐδοκίμει γὰρ
 καὶ τὰ μέλη παρὰ τῷ θεῷ. ἐκέλευε δ' οὐ μόνον εἰς ἐάντων ποιεῖν,
 ἀλλὰ καὶ ἑτέρους ἐσήμαιεν, οἷον δὴ Πᾶνα καὶ Ἐκάτην καὶ Ἀχελῶον
 25 καὶ εἰ δὴ τι ἕτερον. ἦκεν δὲ καὶ παρ' Ἀθηναῖς ὄναρ ὕμνον ἔχον
 τῆς θεοῦ καὶ ἀρχὴν τοιάνδε·

Ἰκεσθε Περγάμῳ νέοι,
 καὶ ἕτερον ἐκ Διονύσου, οὗ τὸ ἐπαδόμενον ἦν·

Χαῖρ' ὦ ἄνα κισσεῦ
 30 [Διόνυσε].

ἄδομένον δ' αὐτοῦ καθ' ὕπνον περιέρρει τὰ ὄτα καὶ ἠγῆ θαν-
 μαστή. καὶ ἔδει τὸ γόνυ τὸ δεξιὸν κλίναντα ἱκετεύειν τε καὶ καλεῖν
 514 D Ἀΰσιον τὸν θεόν· καὶ ἔνεστι ταῦτα ἐν τοῖς ἄσμασιν. καὶ ἕτερον 40

3 ὁποτέρως scripsi: ὁπότερά Ο 5 πάντως — 7 τοῦτο μὲν in Ο
 9 τῶν αὐτοῦ Ο 11 Λόγος — συνεχῆς] imitatur [Plat.] ep. iii 318 E εἰς λόγον ὁ
 λόγος ἦκει μοι συνεχῆς τῷ νῦν δὴ γενομένῳ 15 ἄσματα — οἱ παῖδες] cf.
 p. 383, 21 20. 21 ἔστιν δ'] δ' om. T¹, ἔστι δ' T² 25 τι] τινα ci. Canter
 26 καὶ τὴν ἀρχὴν D; cf. PLG III⁴ 685, ubi Bergk errore, ut vid., ἔπεσθε pro
 ἴκεσθε 28 οὗ — ἦν] cf. p. 330, 1. 2 29 χαῖρε T 30 Διόνυσε secl. Wil.
 33 Ἀΰσιον] cf. p. 331, 26 sq.

- ἦκεν ἐξ αὐτοῦ Διός — ὅ τι δὲ ἦν τούτων ἢ πρῶτον ἢ ὕστερον οὐχὶ μέμνημαι — καὶ ἕτερον ἐκ Διονύσου πάλιν ἄουλοκόμην φράζον προσεπειὺν τὸν θεόν. ὦφθη δὲ καὶ ὁ Ἑρμῆς τὴν τε κυνὴν ἔχων καὶ τὸ κάλλος θανμαστός καὶ τὴν κίνησιν ὑπερφρητής· καὶ ἄδων αὐτὸν καὶ γανύμενος ὡς ἄδιδως τε καὶ τὰ προσήκοντα εἰρηκῶς ἀφ- 5
- 41 υπνιζόμεν. ἔδοξα δὲ καὶ περὶ τῶν ἐν Σμύρνῃ θεῶν ἀκοῦσαι τοῦ τροφῆως, οἶμαι, ὡς οὐκ ὀρθῶς αὐτῶν ἐπιλελησμένος τυγχάνοιμι· εἰκὸς γὰρ εἶναι καὶ ταύταις ὕμνου ἐπιμεληθῆναι. πλεῖστα δὲ εἰς Ἀπόλλω τε καὶ Ἀσκληπιὸν ἐποιήθη κατὰ τὰς τῶν ὀνειράτων ἐπιπνοίας, καὶ τούτων τὰ πολλὰ σχεδὸν ἀπὸ μνήμης οὕτωςί, 10
- 42 ὁπότε αἰωροίμην ἐπὶ τοῦ ζεύγους ἢ καὶ βαδίζοιμι. καὶ δὴ καὶ Μακεδόνι ἀνδρὶ, ἐνὶ τῶν συμφοιτητῶν, ὄναρ γίγνεται, ὡς ἀπήγγελλεν ἐμοὶ (ὁ) Θεόδοτος — οὐ γὰρ αὐτὸς εἶχεν συνήθως ἐμοὶ — ἀντικρυς φέρον εἰς ἐμέ. ἐδόκει γὰρ ἄδειν ἐμὸν παιᾶνα, ἐν ᾧ ταύτην τὴν πρόσρησιν εἶναι· Ἰὴ Παιᾶν Ἑρακλῆς Ἀσκληπιέ· καὶ οὕτω 15 δὴ τὸν παιᾶνα ἀπέδωκα ἀμφοτέροις τοῖς θεοῖς κοινόν.
- 43 Καὶ τοίνυν καὶ χοροὺς ἔστησα δημοσίᾳ, δέκα τοὺς σύμπαντας, παιδῶν, τοὺς δὲ ἀνδρῶν. καὶ συνέβη τι τοιοῦτον, ἤνικα τὸν πρῶτον ἡμελλόν ἀνάξειν χορόν. ἦν ἐν τῷ νεῷ Ρουφίνος, οὗ μικρῷ πρόσθεν (p. 433, 5) ἐμνήσθη· ἰδὼν οὖν αὐτὸν εἰς καλὸν ἦκεις, 20 ἔφην, εἰ ἄρα καὶ σχολή σοι· μέλλω γὰρ στήσειν χορόν τῷ θεῷ· καὶ δῆλον δὴ ὅτι ἀκροάσῃ ἡμετέραν χάριν· ἄλλ' οὐδέν, ἔφη, δεῖ καλεῖσθαι με ὑπὸ σοῦ, ἀλλὰ προέκλῃμαι ὑπὸ τοῦ θεοῦ. τεκμαίρου δέ, ἔφη, καὶ τῆ ὥρα· οὐ γὰρ πω πρότερον τηρικᾶδε ἀπήντησα, ἀλλὰ πολὺ ὕστερον εἰδώθειν φοιτᾶν. ἀλλὰ κέκλῃμαι γε, ἔφη, καὶ 25 τούτων εἴνεκα καὶ εἰς τὴν ἀγαθὴν τύχην, καὶ σοι συμπαρεσθῆξομεν ἡμεῖς, αὐτὸν δὴ λέγων καὶ τὸν Σηδᾶτον, ὃς ἦν ἡμῖν συμφοιτητής
- 44 ἐν τῷ τότε. καὶ τοῦτο μὲν περὶ τὴν πρώτην προσαγωγὴν τοῦ χοροῦ συνέβη. πάλιν δὲ ἐπὶ τῷ δεκάτῳ τελεσθέντι ἐγὼ μὲν ἐν

2 οὐλοκόμην] alterum vocis exemplum Plut. Arat. 20 2. 3 προσεπειὺν T: προσειπὺν AD πρὸ εἰπεῖν S a. corr. (correctura non perfecta) 5 γανύμενος O ἄδιδως] cf. p. 437, 2 6 τῶν — θεῶν] cf. ad p. 22, 7 8 ὕμνον D: ὕμνον AST; 'par enim esse me etiam his (patriis deabus) hymnum dedicare' (Wil.) 11 αἰωροίμην A¹DTS²: ἔωροίμην A^rS¹ καὶ δὴ καὶ κτέ.] eadem refert or. XL § 21 13 ὁ addidi; cf. p. 435, 18 14 ἄδειν AD: om. ST 16 ἀπέδωκα — κοινόν] cf. p. 355, 13 18 <τοὺς μὲν> παιδῶν Canter, at cf. p. 29, 9, 10; 437, 24 Ἀσκληπιοῦ (Krüger, Gr. Gr. § 50, 1, 12), quanquam non plane eadem locorum condicio et ratio 19 ναῷ T 22 ἀκροάσει AS¹ ἡμετέραν χάριν] cf. ad Capit. II p. 429, 4. 5 Ddf. σὴν χάριν 23 ἀλλὰ] ἀλλὰ καὶ Junt. (edd.) 24 τῆ ὥρα] scripsi: τὴν ὥραν O πω D: πον AST 27 αὐτὸν A¹ (corr. A^r aut A²) Σηδᾶτον] cf. ad p. 429, 15

τι τῶν ἄσμάτων ἔτυχον παρεικῶς διὰ τὸ παντελῶς αὐτοσχεδίως
 τε καὶ ἐκ τοῦ ῥάστου πεποιῆσθαι καὶ ὅσον αὐτῷ φασιν, ἔπειθ'²
 ἦεν ὄναρ ἀπαιτοῦν καὶ τοῦτο, καὶ ἀπέδαμεν. περανθέντων δὲ 45
 τούτων ἐδόκει χρῆναι ἀναθεῖναι τρίποδα ἀργυροῦν, ἅμα μὲν τῷ
 5 θεῷ χαριστήριον, ἅμα δὲ μνημεῖον τῶν χορῶν οὗς ἐστήσαμεν. καὶ
 ἔμοι μὲν παρεσκευάστο ἐλεγείον τοιοῦδι·

Ποιητῆς ἀέθλων τε βραβεὺς αὐτός τε χορηγός,

σοὶ τόδ' ἔθηκεν, ἀναξ, μῆμα χοροστασίας.

ἔπειτα δύο τινὰ ἐπὶ τούτοις ἕτερ' ἦν ἔτη, ὧν τὸ μὲν τοῦνομα
 516 D 10 εἶχε τοῦμόν, τὸ δ' ὅτι προστασία τοῦ θεοῦ ταῦτα ἐγίγνετο. ἐνί-
 κησεν δὲ ὁ θεός. ἧ γὰρ ἡμέρα ἔδει γίνεσθαι τὴν ἀνάθειν, ταύτη
 332 J μοι δοκεῖν ἢ μικρόν τι πρὸ αὐτῆς περὶ τὴν ξω ἢ καὶ ἔτι θάττον
 ἀφικνεῖται θεῖον ἐπίγραμμα ἔχον οὕτωςι·

Οὐκ ἀφανῆς Ἑλλησιν Ἀριστείδης ἀνέθηκεν

15 μύθων ἀενάων κύδιμος ἠήλιχος.

τοῦτό τε ἐπιγράφειν ἐδόκουν καὶ τὸ ἀνάθημα ἀναθήσειν ὡς δὴ
 Διί. εὐθὺς οὖν εἰχόμεν ἀπρὶξ τοῦ ἐπιγράμματος ἐν τε τῷ ὕπνῳ
 γανύμενος καὶ ἔτι ἀφρπνύζομενος, ἐκμελετῶν καὶ στρέφων μὴ λάθῃ
 με διαφυγόν· καὶ οὕτω δὴ κατεδησάμην. μετὰ δὲ ταῦτα βουλευο- 46
 20 μένοις ἡμῖν κοινῇ περὶ τοῦ ἀναθήματος συνεδόκει καὶ τῷ ἱερεῖ
 καὶ τοῖς νεωκόροις ἀναθεῖναι ἐν Διὸς Ἀσκληπιοῦ, ταύτης γὰρ οὐκ
 εἶναι χώραν καλλίω· καὶ οὕτω δὴ τοῦ ὄνειρατος ἡ φήμη ἐξέβη.
 καὶ ἔστιν ὁ τρίπους ὑπὸ τῇ δεξιᾷ τοῦ θεοῦ, εἰκόνας χρυσᾶς ἔχων
 25 τρεῖς, μίαν καθ' ἕκαστον τὸν πόδα, Ἀσκληπιοῦ, τὴν δὲ Ὑγείας,
 τὴν δὲ Τελεσφόρου. καὶ τὸ ἐπίγραμμα ἐπιγέγραπται καὶ ὅτι ἐξ
 ὄνειρατος προσπαραγέγραπται. ἀνέθηκα δὲ καὶ τῷ Διὶ τῷ Ὀλυμ-
 πῳ τὸ ἐπίγραμμα καὶ ἀνάθημα ἕτερον, ὡς πανταχῇ τελῶς ἔχειν
 τὰ χρῆσθέντα. γενομένου δὲ τοῦ ἐπιγράμματος πολὺ δὴ μείζων 47
 προθυμία μοι ἐγγίγνεται καὶ ἐδόκει παντὶ τρόπῳ χρῆναι ἀντ-
 30 ἔχεσθαι τῶν λόγων, ὡς κἀν τοῖς ὕστερον ἀνθρώποις ὄνομα ἡμῶν
 ἐσόμενον, ἐπειδὴ γε ἀενάους τοὺς λόγους ὁ θεὸς ἔτυχεν προσειρηκῶς.

2 αὐτῷ AST, αὐτὸ D; correxi; ὅσον αὐτῷ (sc. ἀρκεῖ): 'quantum ipsi auctori sufficiat (quod sibi soli auctor componat)'; pro αὐτὸ φασιν ci. ἀφοσιώ-
 σασθαι Canter 5 δέ] δὲ καὶ D 12 ξω/S 13 ἀφικνεῖται sic O ἐπίγραμ-
 μα Junt.: ἔτι γράμμα O 15 ἀενάων O (corr. Ddf.); 'immortalium' (v. 31;
 cf. etiam Schmid IV 268), falso Preger, Inscr. Gr. metr. n. 137 (ubi v. ἠήλιχος
 exemplis illustrata) 18 γανύμενος A a. ras. DT; ceterum cf. p. 436, 5. 6
 19 κατεδησάμην] tanquam magica defixione devinxi ita, ut de memoria non
 decideret epigramma 21 τὸν AS a. ras.: om. DTS p. ras. Ἀσκληπιοῦ]
 cf. ad p. 436, 18 ὑγείας O (corr. Junt.) 26 προσπαραγέγραπται sic O
 ἀνέθηκα] οὐκ ἔθηκα D 31 ἀενάους DTA²S²

48 Καὶ τὰ μὲν περὶ τοὺς χοροὺς οὕτως εἶχεν. χρόνῳ δ' ὕστερον
 οὐκ οἶδ' ὅπως τινὲ φαντάζομαι τοιαύδε. ἐδόκουν εἶναι περὶ τὴν
 ἐστίαν τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου καὶ πατρώου. συλλόγου δὲ γιγνο- 517 D
 μένου δημοτελοῦς περὶ πλήθους ἀγορὰν ἐστῶτα τὸν κήρυκα τὸν
 ἱερὸν παρ' αὐτὴν τοῦ Θεοῦ τὴν κρηπίδα ἀνειπεῖν τοῦμὸν ὄνομα 5
 σὺν ἅπασιν τοῖς περὶ αὐτό, ὡς δὴ δημοσίᾳ στεφανουμένου, ὥστερ
 οὕτως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις χρυσῶ στεφάνῳ στεφανώμεθα, προσθεῖναι
 δὲ ὅτι 'λόγων ἕνεκα' βεβαιώσασθαι δ' αὐτὸ ἐτέρᾳ προσθήκῃ ἐπει-
 49 πόντα 'καὶ γὰρ ἐστὶν ἀήτητος περὶ λόγους'. κειρηγμένον δὲ
 τούτου διαβῆναι εἰς Ἀσκληπιοῦ κῆπον, ὃς ἐστὶ μοι πρόσθεν τῆς 10
 οἰκίας τῆς πατρώας, κἀναυθὰ εὑρεῖν ἐκ δεξιᾶς τοῦ νεῶ μνήμα
 κοινὸν ἐμοῦ τε καὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου, διαφράγματι μέσῳ 888 J
 διειργόμενον· καὶ τὸν μὲν ἐν τῷ ἐτέρῳ κείσθαι, ἐν τῷ ἐτέρῳ δὲ
 αὐτὸς κείσεσθαι. ἐπιστάς δὲ καὶ προκύψας ἀπολαύειν εὐωδίας
 θανμαστῆς θυωμάτων, καὶ τούτων τὰ μὲν τῆς ἐκεῖνου θήκης εἶναι, 15
 τὰ δὲ ἐμοὶ προσαποκειῖσθαι. χαιρεῖν τε οὖν καὶ συμβάλλεσθαι ὡς
 ἄρα ἀμφοτέρω τὸ ἄκρον λάχοιμεν, ὃ μὲν τῆς ἐν τοῖς δπλοῖς δυνά-
 μειος, ἐγὼ δὲ τῆς ἐπὶ τοῖς λόγοις· καὶ προσέτι γε κἀκεῖνο εἰσελ-
 θεῖν με, ὅτι οὗτος μὲν ἐν Πιέλλῃ γένοιτο πρᾶγμα τοσοῦτον, ἐπ'
 ἐμοὶ τε οἱ τῆδε φιλοτιμήσονται. τοιαῦτα καὶ ἀκοῦσαι καὶ ἰδεῖν 20
 ἔδοξα καὶ πρὸς ἑμᾶν τὸν εἰπεῖν τε καὶ συλλογίσασθαι, τὰ μὲν ὡς
 50 παρὰ τῷ Διὶ, τὰ δ' ὡς ἐν Ἀσκληπιοῦ πρὸ τῆς οἰκίας. τὰ δ' ἐν-
 τεῦθεν ἤδη, εἰ μὲν θέμις, εἰρήσθω καὶ γεγράφθω, εἰ δὲ μή, το-
 σοῦτον σοὶ μελήσειεν, δέσποτα Ἀσκληπιέ, ἐπὶ νοῦν ἀγαγεῖν μοι
 διαγράψαι παντὸς δυσκόλου χωρὶς. πρῶτον μὲν ὦφθη τὸ ἔδος 25
 τρεῖς κεφαλὰς ἔχον καὶ πυρὶ λαμπόμενον κύκλῳ πλήρῳ τῶν κεφα-
 λῶν. ἔπειθ' οἱ θεραπευταὶ προσεειστήκειμεν, ὥστερ οὕτως ὁ παιὰν
 ἄδηται· σχεδὸν δὲ ἐν πρώτοις ἐγὼ. κἀν τούτῳ νεύει ἔξοδον ὁ
 θεός, ἔχων ἤδη τὸ ἑαυτοῦ σχῆμα ἐν ᾧπερ ἔστηκεν. οἱ τε δὴ οὖν
 ἄλλοι πάντες ἐξήρσαν κἀγὼ μετεστρεφόμεν ὡς ἐξίων, καὶ ὁ θεός 30
 μοι τῆ χειρὶ προδείκνυσι μένειν. κἀγὼ περιχαρῆς τῆ τιμῇ γενό-
 μενος καὶ ὅσον τῶν ἄλλων προὐκρίθην, ἐξεβόησα· εἰς', λέγων δὴ
 51 τὸν θεόν. καὶ ὃς ἔφη· 'σὺ εἴ'. τοῦτο τὸ ῥῆμα ἐμοί, δέσποτ'
 Ἀσκληπιέ, παντὸς ἀνθρώπινου βίου κρεῖττον, τούτου πᾶσα ἐλάττων

10 Ἀσκληπιοῦ κῆπον] nomen a templo, quod ibi erat (v. 11. 22), duxit
 16 προσαποκειῖσθαι] vox desideratur in Steph. Thes. Gr. ceterisque indicibus
 19 οὗτος μὲν TS², οὗτός με S¹: οὗτός τε AD 25 (ὄσον) διαγράψαι Canter,
 at cf. adp. 148, 4sq. 25. 26 τὸ ἔδος τοῦ Ἀσκληπιοῦ τρεῖς Thom. Mag. p. 139, 17
 29 ὡπερ ἔστηκεν AD(ᾶ): ᾧ παρέστηκεν ST 33 τοῦτο τὸ ῥῆμα κτέ.] cf.
 p. 430, 22 sq. δέσποτα D

νόσος, τούτου πᾶσα ἐλάττων χάρις, τοῦτ' ἐμὲ καὶ δύνασθαι καὶ
βούλεσθαι ζῆν ἐποίησεν. καὶ ταῦτα μὲν ἡμῖν εἰρηκόσι μηδὲν ἐλατ-
τον εἶη τῆς πρόσθεν τιμῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ. Λόγον δέ ποτε 52

ἤκουσα τοιόνδε φέροντα εἰς λόγους καὶ ὀμιλίαν Φεῖαν. ἔφη
5 χρεῖναι κινήθηναι τὸν νοῦν ἀπὸ τοῦ καθεστηκότος, κινήθέντα
δὲ συγγενέσθαι Θεῶ, συγγενόμενον δὲ ὑπερέχειν ἤδη τῆς ἀνθρω-
πίνης ἕξεως· καὶ οὐδέτερόν γε εἶναι θανάσιτόν οὔτε ὑπερ-
εχειν Θεῶ συγγενόμενον οὔθ' ὑπερσχόντα συνεῖναι Θεῶ. καὶ 53

384 J μὴν τοῦνομά γε ὁ Θεόδωρος οὕτως ἐπωνομάσθη μοι. προσρη-
10 θῆναι μὲν ἔδοξα ὡς ἐν Σύρῳ ὑπὸ τινος καὶ μάλα συγκαίροντος·
'Θεόδωρε χαῖρε' — καὶ 'Ἀσιάρχης', οἶμαι, προσῆν —, δέξασθαι δὲ
οὕτω τὴν πρόσρησιν, ὡς ἄρα πᾶν τοῦμόν εἶη τοῦ Θεοῦ δωρεά.
μετὰ δὲ ταῦτα ἕτερον τοιόνδε ἐπιγίγνεται. ἦν Ἐπάγαθος τῶν 54

τροφῶν τῶν ἐμῶν, ὃς πρῶτος ἔθρεψέν με, καὶ μάλα ἀνῆρ ἀγαθός
15 καὶ σαφέστατα ὀμιλῶν Θεοῖς καὶ χρησίμους ἀπομνημονεύων ὄλους
ἐξ ἐνυπνίων· οἱ δ' ἀπέβαινον σχεδὸν ὡς εἰπεῖν αὐθημερόν. ἐγένετο
μὲν τοιοῦτός τις ὁ Ἐπάγαθος, τὸ δὲ ὄναρ οὕτως εἶχεν. ἐδόκει μοι
οὗτος ἦτοι ἐμοῦ πυθόμενον ἢ καὶ αὐτὸς ἐφ' ἑάντοῦ κινήθεις εἰπεῖν
πρὸς ἐμὲ ὅτι αὐτῷ γένοιτο ἐνύπνιον τοιόνδε· 'περὶ δὲ Θεοδώρου

20 μελήσει τῇ Μητρὶ τῶν Θεῶν'. κἀγὼ γνωρίσας ἔοικεν, φάναι, καὶ
τῇ Μητρὶ τῶν Θεῶν κατὰ ταῦτα δοκεῖν περὶ ἐμοῦ καθάπερ τῷ
'Ἀσκληπιῷ'. ὁ γὰρ Θεόδωρος ἐκεῖθέν μοι τὴν ἀρχὴν ἐγένετο'. 55

Ἐπέδειξεν δὲ μοι καὶ περὶ τῆς φύσεως τῆς αὐτοῦ τὰ μὲν ὄψει,
τὰ δὲ καὶ λόγῳ. ἔσχεν δὲ οὕτως. ἀνεῖχεν μὲν εὐσφῆρος, ἦνικ' ἦν τὸ
519 D 25 ἐνύπνιον, ἐδόκουν δὲ βαδίζειν ὁδὸν τινα δι' ἐμαντοῦ χωρίου προσ-
ορῶν τῷ ἀστέρι ἄρτι ἤκοντι, καὶ γὰρ εἶναι τὴν πορείαν πρὸς
ἀνατολάς· παρεῖναι δὲ Πυραλλιανὸν τὸν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, ἄνδρα ἡμῖν
τε ἐταῖρον καὶ περὶ τοὺς Πλάτωνος λόγους εὖ γεγυμνασμένον. οἶα 56
δ' ἐν ὁδῷ καὶ ἡσυχίας οὔσης προσπαίζων αὐτὸν καὶ ἅμα ἐρεσχῆ-
30 λῶν εἰπεῖν· 'ἔχεις μοι πρὸς Θεῶν εἰπεῖν — πάντως δ' ἐσμὲν

2. 3 ἐλάττων εἶη τῆς sic O 4 ἔφη χρῆναι κτέ.] eadem or. XXVIII § 116
6 Θεῶ ASD(-ω) et item p. 178, 16: τῷ Θεῷ T (Junt.) 9 τοῦνομά — Θεόδωρος]
CIG. 4679 Πόπλιον Ἀλλιον Ἀριστείδην Θεόδωρον 13 τοιόνθ' SDT Ἐπά-
γαθος] cf. ad p. 396, 25 18 οὗτος] οὕτως A¹ (corr. A²) ἐφ' A¹: ἀφ' A²SDT;
cf. p. 434, 10. 441, 4. 448, 25 20 κἀγὼ — τῶν Θεῶν AD: om. ST 21 κατὰ
ταῦτα Ddf., κατὰ ταῦτα AD: κατ' αὐτὰ ST 23 αὐτοῦ D 26 τῷ —
ἤκοντι] dative ad exemplum προσβλέπειν τινί (cf. p. 440, 14) τὴν
sic O 27 Πυραλλιανόν] rhetor et philosophus ceteroquin ignotus; de nomine
Bechtel, die einstammigen männl. Personennamen d. Griech. (Abh. Goett. Ges.
d. W. 1895) p. 42; terminatio Romana ut in Βασιλιανός, Εὐτυχιανός al.
29 ἐρεσχελῶν DA²; cf. Schanz, prolog. ad Plat. Phaedr. p. VI

μόνοι — τί ταῦτα ὑμεῖς οἱ περὶ τὸν Πλάτωνα ἀλαζονεύεσθε καὶ ἐκπλήττετε τοὺς ἀνθρώπους;’ ἔφερεν δέ μοι τοῦτο εἰς τοὺς περὶ φύσεως αὐτοῦ καὶ τῶν ὄντων λόγους. καὶ ὃς ἀκολουθεῖν με ἐκέλευε προσέχοντα τὸν νοῦν. ἐκ τούτου δὲ ὁ μὲν ἠγείτο, ἐγὼ δ’ εἰπόμην. καὶ προελθὼν μικρὸν ἀνασχὼν τὴν χεῖρα δεικνύσι μοι 5 τόπον τινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἅμα δεικνὺς ἔφη· ‘οὗτος δὴ σοὶ ἐστὶν ὃν καλεῖ Πλάτων τοῦ παντὸς ψυχῆν’. ἀναβλέπω τε δὴ καὶ ὄρω Ἀσκληπιὸν τὸν ἐν Περγάμῳ ἐνιδρυμένον ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἅμα τε ἀφνπιζόμεν ἐπὶ τούτοις καὶ τὴν ὄραν αἰσθάνομαι ταύ- 57 τὴν ἐκείνην οὖσαν, ἐν ἣ’ ἐδόκουν ταῦτα ὄραν. ἔτι τοίνυν ἐτέρων 10 τοιῶνδε μέμνημαι. τοῦτο μὲν αὐτὸν Πλάτωνα ὄραν ἐδόκουν ἐστῶτα ἐν τῷ δωματίῳ τῷ ἐμῷ ἀπαντικρὺ τῆς τε κλίνης κάμου· ὁ δ’ 935 J ἔτυχεν μεταχειριζόμενος τὴν ἐπιστολὴν τὴν πρὸς Διονύσιον καὶ μάλα μεστὸς ὢν θυμοῦ· προσβλέψας δέ μοι ‘ποιὸς τις, ἔφη, σοὶ φαίνομαι εἰς ἐπιστολάς; μὴ φανλότερος τοῦ Κέλερος;’ τὸν γραμ- 15 ματέα δὴ λέγων τὸν βασιλικόν. καὶ γὰρ ‘εὐφῆμει, ἔφη, τὸ καὶ μεμνήσθαι σε τοιοῦτον ὄντα ὅστις εἶ’. καὶ οὐ πολὺ ὕστερον ὁ μὲν ἠφάνιστο, ἐγὼ δὲ συννοῶ εἰχόμεν. παρῶν δέ τις εἶπεν· ‘οὗτος μέντοι ὁ διαλεγόμενός σοι ὡς Πλάτων ἀρτίως ὁ σὸς Ἑρμῆς ἐστὶν’ — λέγων δὴ τὸν εἰληχότα τὴν γένεσιν τὴν ἐμὴν — ‘Πλάτωνι 20 58 δ’ ἔφη, εἴλαστο’. τοῦτο μὲν δὴ ἐν Σμύρῃ γίνεται μοι τὸ ὄναρ, ἕτερον δὲ ἐν Περγάμῳ σχεδὸν πρότερον τούτου. ἥτις αὐτῶν ὀνειράτων τούτων καὶ τῆς ἐναργοῦς τῶν θεῶν ἐπιμελείας τὸν τοῦ Διὸς ἀστέρα, ὅστις δὴ καὶ ὁ αἰτιώμενος ἦν· σχίζειν γὰρ αὐτὸν 520 D μέσου τοῦ οὐρανοῦ μέσην τὴν μοῖραν, ἤντικα ἐγγιγνόμεν, καὶ λέγουσι 25 μέντοι οἱ ἀστρονόμοι Λέοντα μὲν εἶναι τῆνικαῦτα ἐπὶ μέσου τοῦ οὐρανοῦ, τὸν δὲ τοῦ Διὸς ἀστέρα ὑπὸ τῷ Λέοντι, ἐκ τετραγώνου 59 πλευρᾶς Ἑρμῆ δεξιόν, ἀμφοτέρους ἐφόους. Σχεδὸν δὲ καὶ τῶν ἄλλων παλαιῶν τοὺς ἐνδοξοτάτους ἐπὶ λόγοις ὑπῆρξέ μοι Θεάσα- 30 στηναι, ὁμοίως λογοποιούς τε καὶ ποιητάς· τὸ δὲ τοῦ Ἀυσίου καὶ διηγήσεως ἄξιον. ἔκαμνον γὰρ τρίταιψ οἶψ βαρυτάτψ καὶ ὄρω

5 προελθὼν scripsi: προσελθὼν O 7 πλάτων sic O; innuit Tim. 34 B 9 ἀφνπιζόμεν — 10 ὄραν] cf. p. 389, 28 sq. 13 τὴν ἐπιστολὴν — Διονύσιον] unam igitur Aristides agnovisse videtur epistolam Platonis ad Dionysium datam ex quattuor illis, quae libris traditae sunt, eamque tertiam, cf. ad p. 435, 11 15 Κέλερος] κέλωρος D; fuit ‘ab epistolis Graecis’, cf. Friedländer, Sittenges. I^o 187; Prosopogr. Imp. Rom. I p. 332 n. 520 16 λέγω D 21 ὃν γίνεται μοι ἐν σμύρῃ τὸ D 27 ἐκ τετραγώνου πλευρᾶς] ‘de quadrato’, ita ut Mercurius in quarto signo inde a Leone fuerit; atque cum Iuppiter a dextra Mercurii esset, sequitur Mercurium ipsum in Scorpionis signo fuisse 30 λογοποιούς τινὰς τε καὶ D

Ἀσίαν τὸν ῥήτορα, νεανίσκον οὐκ ἄχαριν. ἐπήει δὲ ἡ τῆς κατα-
 βολῆς ἡμέρα καὶ ὁ πυρετὸς οὐκ ἐπεγένετο, ἀλλ' ἐλύθη τὸ νόσημα
 ἐν τούτῳ. καὶ δὴ καὶ Σοφοκλέα ποτὲ ἔδοξα τὸν ποιητὴν παρ- 60
 5 ελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ἑμαντοῦ, παρελθόντα δὲ στήναι πρό-
 σθεν τοῦ οἰκῆματος οὗ διατριβῶν τυγχάνω, ἐστῶτος δὲ αὐτοῦ καὶ
 σιωπῶντος αὐτὰ ἔφ' αὐτῶν τὰ χεῖλη βομβεῖν ὅσον ἡδιστον· ἦν δὲ
 καὶ ἡ πᾶσα πρόσοψις γεραροῦ τε καὶ εὐσχήμονος. ἰδὼν οὖν αὐτὸν 61
 ἦσθην τε καὶ ἀναστὰς ἠσπαζόμεν καὶ ἠρώτων, 'ποῦ δέ σοι, ἔφην,
 ἀδελφός'; καὶ ὃς 'ἔστι γάρ τις, ἔφην, ἀδελφός ἐμοί;' 'Αἰσχύλος γε
 10 οὗτος', ἔφην ἐγώ. καὶ ἅμα συμπαρήειν ἔξω, καὶ ὡς ἐν τῷ προ-
 θύρῳ ἐφάνημεν, σοφιστῆς (τις) τῶν ἔφ' ἡμῶν καὶ μάλα τῶν ἐπι-
 φανῶν μικρὸν ἀπωτέρω τῶν θυρῶν ἐξ ἀριστερᾶς ἀνατραπεῖς ἔκειτο.
 396 J ἄλλους δὲ ἐν ἄλλῳ σχήματι καὶ τύπῳ μάλα σεμνῶς τε καὶ οἰκείως 62
 15 ἔφ' ὧν ἐκάστους συνέβη χρόνων εἶδομεν. ὑπήρξεν δὲ καὶ τότε εἰς
 εὐθυμίαν. ἐπιδεικνυμένου γάρ μου λόγους τινάς, ὡς τὸ θναρ, καὶ
 σφόδρα εὐδοκιμοῦντος, εἰπόντος τινὸς τῶν ἀκροωμένων κατὰ εὐρη-
 μίαν ὅτι 'ὡς ὁ δεῖνα', ὃν δὴ μάλιστα ἐθαύμαζε τῶν παλαιῶν, παρ-
 ὄντα ἐδόκουν τὸν διδάσκαλον εἰπεῖν ὑποδυσχεράναντα 'οὐ προσθή-
 σεις καὶ τὸν καὶ τόν'; καὶ ἄλλους ἔμελλεν ἐρεῖν ἐξῆς, ὡς ἕνα γε
 521 D 20 οὐδένα ἀντεξετάσαι δέον. 63

Καὶ ταῦτ' ἐγνώκειν εἰπὼν καταλῦσαι τὸν περὶ τούτων λόγον,
 καὶ ὑπῆλθέ με θαυμαστὸν ἕτερον χάριτος, εἰ δὴ τι καὶ ἄλλο, οὐκ
 ὀλίγης ἀξίον τῷ Θεῷ. ἀφικομένου γὰρ Κοδράτου τοῦ ῥήτορος ἐπὶ
 τὴν τῆς Ἀσίας ἀρχὴν ᾗθη καὶ χρόνον ἔχειν μοι τὴν πρὸς αὐτὸν πρόσ- 64
 25 ρησιν, ἄλλως τε καὶ πραγμάτων ὄντων μοί τινων ἐκ τῶν ἀνωθεν χρό-
 νων, περὶ ὧν αὐτίκα εἰρήσεται. καὶ γράφω δὴ πρὸς αὐτόν, ὅστις τε
 εἶην δηλῶν καὶ πᾶσαν τὴν ἑμαντοῦ διατριβὴν. ἦ δὲ ἡμέρα δέξασθαι τὰ 64
 γράμματα ἔμελλεν — τουτὶ γὰρ ὕστερον ἐγνομεν ἐκ τῶν ἀπαγγελθέν-
 των, ἦν δὲ καὶ εὐθύς ἐκ λογιμοῦ τῶν ἡμερῶν τεκμαίρεσθαι —,
 30 ταύτῃ μοι ἐδόκει ὁ ἱερεὺς ὁ τοῦ Ἀσκληπιοῦ οὗτος, ὁ ἔτι νῦν ὢν,
 καὶ ὁ τούτου πάππος, ἔφ' οὗ τὰ πολλὰ καὶ μεγάλα, ὡς ἐπυνθα-
 νόμεθα, χειροῦργησεν ὁ θεός, καὶ ἔστιν δὴ ἐνδοξότατος τῶν
 μέχρι τούτου — οὗτοί μοι ἐδόκουν παρελθεῖν εἰς τὴν τοῦ Κοδράτου
 καταγωγὴν καὶ συνεῖναι μάλα ἐγγύθεν, ὁ μὲν οὕτως παρακαθ-
 35 ἡμενος, ὁ δὲ ἐπ' αὐτῆς καθεζόμενος ἄνω τῆς κλίνης ὁ πρεσβύτερος.

6 ἔφ' αὐτῶν Ddf.: ἐπ' αὐτῶν O 9 ἀδελφός Ddf.: ἀδελφός O
 11 τις addidi 13 σεμνῶς AD: σεμῶ ST 14 τότε] τότε T 19 καὶ
 τὸν; καὶ τὸν; ST: τὸν καὶ τὸν· A, καὶ τὸν; D 23 Κοδράτου] cf. p. 382, 8;
 nec de consulatu nec de proconsulatu (Ἀσίας ἀρχὴν) constat; cf. Prosopogr. Imp.
 Röm. III p. 112 n. 1 26 αὐτίκα] p. 447, 26 sq. 27 δέξασθαι D 29 ἐκ —
 τεκμαίρεσθαι] cf. Thuc. IV 122, 3 αἰσθόμενος ἐκ λογιμοῦ τῶν ἡμερῶν

65 συνίστασαν οὖν με τῷ Κοδράτῳ πάνυ σπουδῆ, ἄλλους τε λόγους
 φιλανθρώπους λέγοντες καί, ὡς ἐπὶ τοῖς λόγοις ὁ πρεσβύτερος
 γίνεται τοῖς ἑμοῖς δὴ καὶ οὐς ἔδει καὶ αὐτοὺς πρὸς τὸν Κοδράτον
 ἐπαινέσθηναι, 'περὶ δὲ λόγων —' ἔφη ἐνσημηνάμενός τέ πως τῆ
 φωνῆ καὶ διαλιπὼν ἐξεπλήθης, ὡς μάλιστα ἐμελλεν ἐκείνον προσ- 5
 ἄξειν τῷ μέλλοντι λεχθῆσεσθαι· ἔτι δ' αὐτοῦ μέλλοντος ἐρεῖν
 τὴν ὑπερβολήν, ὑπολαβὼν ὁ Κοδράτος 'ἀλλ' ἢ τὸ τῆς παροιμίας,
 ἔφη, ἐρεῖς, ἢ τοιαύτην χρὴ γαμεῖν ἢ μὴ γαμεῖν;' τοιαῦτ' ἄττα 387 J
 66 ἐκατέρωθεν ἐλέγετο. μετὰ δὲ ταῦτα ἐδόκουν τοὺς μὲν πορεύεσθαι,
 αὐτὸς δὲ συνεξίεναι μετ' αὐτῶν, καὶ ἐπειδὴ γιγνόμεθα πρὸς τῆ 10
 πυλίδι, οὗ ἡ ἐκτροπή πρὸς τὸ ἱερόν ἐστι, τοὺς μὲν βαδίζειν εὐθὺ
 τοῦ ἱεροῦ, αὐτὸς δὲ ἀπαλλαττόμενος δεξιούσθαι τε αὐτοὺς καὶ
 χάριν ἔχειν, ὅτι πανταχοῦ κοσμοῖεν καὶ μέλοι πάντως αὐτοῖς τῶν 522 I
 67 ἑμῶν. ὃν μὲν οὖν τρόπον εὐθὺς εὐδοκίμησε τὰ γράμματα ἀνα-
 γιγνωσκόμενά τε εἰς πάντας ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἡγεμόνος καὶ περι- 15
 μάχητα πᾶσιν ὄντα λαβεῖν, καὶ ἅ πρὸς ταῦτα ἀντεπέστειλεν καὶ
 οὐα τελευτῶν, ἐπειδὴ τῆς ἀρχῆς ἐξῆι, τῆ μὲν ἕως ἀλαζονείαν
 ἔχειν ἂν δόξειε διηγούμενω διὰ τὰς ὑπερβολὰς τῶν ἐν αὐτοῖς
 ἐνόητων, τῆ δ' ὥσπερ μικρότης τις ἂν εἴη διατρέβειν ἐπὶ τούτοις,
 μετὰ τὰς παρὰ τῶν Θεῶν τιμάς. ἀλλ' ἅ γ' εἰς τὸν παρόντα 20
 68 ἔφερον λόγον, τοιαῦτα μάλιστα ἐγένετο. Καὶ ταῦτα μὲν τῶν
 ἄνω χρόνων ἐστίν. ἐπεὶ δ' ἐνταῦθα ἐγεγόνειν τοῦ λόγου καὶ πρὸς
 τὰς ἄλλας ἐμελλον εὐεργεσίας τοῦ Θεοῦ τρέψεσθαι καὶ γράψειν
 ἐφεξῆς τὰς ἐπὶ τῶν ἄλλων ἡγεμονῶν καὶ πραγμάτων γενομένας,
 ὄναρ μοι γίνεται μεταξὺ τῆς γραφῆς εἰς ταῦτα φέρον πως πάλιν. 25
 69 εἶχεν δὲ οὕτωσί. ἔδοξα λέγειν ἐν τισιν ἐπιδεικνύμενος αὐτοῖς,
 μεταξὺ δὲ τῶν λόγων ὧν ἡγωνιζόμεν καλέσαι τὸν Θεὸν ὠδὶ λέγων·
 'δέσποτα Ἀσκληπιέ, εἰ μὲν καὶ ὑπερέχω τε λόγοις καὶ πολὺ ὑπε-
 ρέχω, ἑμοὶ μὲν ὑγίειαν, τοῖς βασκάνοις δ' εἶναι ὀήγνησθαι.' καὶ
 ταῦτά τε ὡς ὄναρ τυγχάνειν ἑωρακῶς καὶ γενομένης ἡμέρας βιβλίον 30
 τι λαβὼν ἀναγιγνώσκειν· εὐρεῖν οὖν ἐνόητα ἅπερ ἐφθελγῶσαμην.
 Θανμάσας δὲ πρὸς Ζώσιμον εἶπεῖν· 'θέασαι, ἅ λέγειν ἐδόκουν
 ὄναρ, εὐρίσκω γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ.' οὕτω δὴ καὶ ταῦτα καινὰ
 παλαιοῖς προσετέθη· εἰ δὲ τῆς γνώμης τοῦ Θεοῦ τετυχήκαμεν

6 ἔτι δ'] leve quoddam anacoluthon 8 ἢ τοιαύτην — μὴ γαμεῖν] quae
 comico Ddf. vindicavit (CAF. III 452 frg. 235 K.), ea revera etiam proverbialiter
 (τὸ τῆς παροιμίας) dicta esse, monuit Wil. coll. Athenae. VIII 337 B τοι-
 αῦθ' ἄττα ASD 13 μέλει D 14. 15 ἀναγιγνωσκόμενα O 17 ἀλαζονίαν
 AS¹ 20 τῶν om. D 26 ἐπιδεικνύμενος scripsi: ἐνδεικνύμενος O αὐτοῖς
 suspectum Kaibelio 27 δὲ TS² (Junt.): om. AS¹D 28 prius καὶ] 'reverā',
 cf. p. 436, 21. Maetzner, ad Antiph. p. 266; καὶ delet Ddf. 31 ἀναγιγνώσκειν O

αὐτὸς ἂν εἰδείη καλῶς. τὰ μὲν περὶ τοὺς λόγους καὶ ὡς κατέστη- 70
 σεν ἡμᾶς ἐξ ἀρχῆς εἰς αὐτοὺς καὶ ψῆφρον ὁποῖαν τινὰ ἤνεγκε
 περὶ αὐτῶν καὶ ὅσα εἰς τοῦτο φέροντα ἐχρημάτιζεν καὶ τοῦνομα
 ὡς πρὸς τῷ ἀρχαίῳ τὸν Θεόδωρον προσέθετο καὶ περὶ τῆς αὐτοῦ
 5 φύσεως ὅποι' αὐτὰ ἐδειξεν καὶ ὅσα τοῦ τύπου τούτου, πάντα μὲν
 οὐδ' ἐγγὺς εἴρηται, ὅσα δὲ ἦν ἐναυλα καὶ ἀφ' ὧν ἔξῃστι περὶ τῶν
 ἄλλων τεκμαίρεσθαι.

Ἐπάνειμι δ' οὐ μικρῷ πρόσθεν ἔφην στήσας καταλείπειν τὸν 71
 λόγον, ὡς καὶ τὰ ἄλλα σημαίνων καὶ πράττων καὶ προσεστῶς
 10 πανταχῇ φανερός ἦν. ὁ Σεβῆρος ὁ τῆς Ἀσίας ἡγεμὼν ἤρξεν,
 οἶμαι, ἐνιαυτῷ πρότερον τοῦ ἡμετέρου ἐταίρου. ἦν δὲ ἀνὴρ ὑψη-
 λὸς τοὺς τρόπους καὶ ὁ τι γνώη καὶ προέλοιτο οὐκ ἂν ὑφέιτο
 οὐδενί. διατριβοντος δέ μου περὶ τὸν Αἴσηπον τότε καὶ αὐτὸ περὶ
 τὸ ἱερὸν τοῦ Διὸς ἐποίησε τοιόνδε. ἐπέμπετο τοῖς ἡγεμόσιν κατ' 72
 15 ἐκείνους τοὺς χρόνους ἀφ' ἐκάστης πόλεως ἐκάστου ἔτους ὀνόματα
 δέκα ἀνδρῶν τῶν πρώτων. ταῦτα ἔδει σκεψάμενον τὸν ἡγεμόνα
 ἕνα ὃν προκρίνειεν ἐξ ἀπάντων καθιστάναί φύλακα τῆς εἰρήνης.
 ἐκ δὴ πολισματος τῆς Μυσίας, οὐ τοῦνομα οὐδὲν δέομαι λέγειν,
 ἀφικνεῖται παρ' αὐτὸν τὰ προχειρισθέντα ὀνόματα. ὁ δ' οὐδέν 73
 20 πω τῶν ἐμῶν σαφῶς εἰδὼς ἀλλ' ἢ τοσοῦτον ἀγκυῶς, ὅτι κτήματα
 εἶη μοι περὶ τὸν τόπον τοῦτον, καὶ τὴν ἄλλην μοι δοκεῖν τάξιν, ὅτι οὐ
 τῶν ἀφανῶν, παριδῶν καὶ ἀτιμάσας ἅπαντα τὰ πεμφθέντα ὀ-
 νόματα προκρίνειν ἄρχειν ἐμέ, οὐκ ἐνθυμηθεῖς οὐθ' ὅτι τῇ Σμύρ-
 νῃ προσήκει πολλοῖς πρότερον χρόνοις, πρὶν ἐκείνοις γενέσθαι
 25 πόλεως ἐλπίδας, οὐθ' ὅτι πᾶν ἄλλοιον τὸ ἡμέτερον. καὶ πέμπει
 δὴ τοῖς ἀρχουσιν ἐπιστολήν, οὐκ αὐτοῖς ἐπιστείλας, ἀλλ' ἐμοί·
 οἱ δ' ἐλθόντες ἀπεδίδοσαν. τὰ δὲ γράμματα ἐκέλευε προστῆναι

4 αὐτοῦ O 6 ἐναυλα] item p. 462, 23; cf. v. Wilamowitz, Eur. Herakl. II²
 p. 197 8 οὐ sic O καταλείπειν] καταλύσειν ci. Canter coll. p. 441, 21,
 quem ad locum orator revocat, at cf. Isocr. VIII 17. IX 33; ἐπάνειμι — ὡς
 dictum, acsi esset ἐπάνειμι — (λέξων) ὡς vel (εἰς τὸ) ὡς (Wil.) 10 prius ὁ
 AS a. ras. D: om. TS p. ras.; de Severo cf. ad p. 428, 19 11 ἡμετέρου ἐταί-
 ρου] p. 441, 23 Κοδράτιον τοῦ ἠήτορος * 13 διατριβοντος κτλ.] cf. § 2 sq. 12
 14 Διὸς] Olympii patrii 17 φύλακα τῆς εἰρήνης] i. e. εἰρηνάρχην, cf. O.
 Hirschfeld, Sitzungsab. Berl. Akad. 1891 (XXXIX) p. 868 sqq. 18 Μυσίας,
 οὐ] Ἀσίας καὶ οὐ D; Hadrianotheras dicit; cf. Ramsay, Histor. Geogr. of Asia
 Minor p. 157. 437 23. 24 τῇ Σμύρνῃ Canter: τῆς σμύρνης O 24 προσήκει]
 subiectum v. 25 τὸ ἡμέτερον (cf. p. 444, 22 τοῦμὸν πράγμα) 'res nostra' (cf.
 p. 407, 4); gravissima haec verba, de quibus non recte iudicavi ap. Hirschfeld
 l. c. adn. 126, alio loco accuratius tractabo ἐκείνοις sic O; ἐκέλευε Junt.;
 Hadrianotheras civis dicit 25 οὐθ' Ddf.: οὐθ' O 27 ἐπέδιδον D

74 τῆς εἰρήνης. ἦν οὖν ἀπορία πολλή· οὔτε γὰρ ἐκκλητον ἦν ποι-
 ῆσαι τὴν δίκην, οὐδενὸς ὄντος ἀντιδίκου ἐν μέσῳ, ἀλλ' αὐτὸς ἦν
 ὁ τε δοὺς τοῦνομα καὶ ὁ ἐπικυρῶν, οὗθ' εὐρεῖν δτω τις μάχοιτο
 ἢ πρὸς ὄντινα καὶ ὅπως τὸ πρᾶγμα καταστήσαιοτο, ἀλλ' ἦ τοσοῦ-
 τον συνέδοξε κοινῇ βουλευομένοις ἡμῖν τε καὶ τοῖς ἄρχουσιν ποι- 5
 ῆσασθαι τὴν ἐκκλητον ὡς διῆ πρὸς αὐτοὺς τοὺς ἄρχοντας τοὺς ἀπο-
 75 διδόντας τὰ γράμματα. ἐσπέρα τε ἐπέργεται καὶ ἡρώτων τὸν θεόν, τί
 τε εἴη ταῦτα καὶ τί χρῆ ποιεῖν. καὶ μοι γίγνεται τὸ ἔπος τὸ ἐκ Δελφῶν·

Ἔμοι μελήσει ταῦτα καὶ λευκαῖς κόραις.

ποῦ οὖν τοῦτο ἐτελεύτησεν; ἡμέραις οὐ πολλαῖς ὕστερον ἐξ Ἴτα- 10
 λίας ἀφικνοῦνται ἐπιστολαὶ μοι παρὰ τῶν βασιλέων, τοῦ τε αὐτο-
 κράτορος αὐτοῦ καὶ τοῦ παιδός, ἄλλας τε εὐφημίας ἔχουσαι καὶ
 τὴν ἀτέλειαν ἐπισφραγιζόμεναι τὴν ἐπὶ τοῖς λόγοις, εἰ τυγχάνοιμι
 χρώμενος αὐτοῖς. ἦκει δέ μοι καὶ παρὰ Ἡλιοδώρου τοῦ τῆς Αἴ-
 γύπτου ὑπάρχου γενομένου γράμματα ἅμα τοῖς βασιλικοῖς, ἐμοὶ 15
 τε αὐτῷ καὶ ἕτερα ὑπὲρ ἐμοῦ τῷ ἡγεμόνι, καὶ μάλ' ἐντιμα καὶ
 λαμπρά, γραφέντα μὲν πολλῶ πρότερον τῆς χρείας ταύτης, ἀπαν-
 76 τήσαντα δὲ εἰς τὸν καιρὸν τότε. τὰς μὲν οὖν κόρας τὰς λευκάς
 εἰς τὰς ἐπιστολάς εὐθύς ἔλαβον. θαρρήσας δὲ τῷ τε χρησμῷ
 καὶ τῷ παρὰ τῆς τύχης συμβάντι κινεῖσθαι μὲν οὐχ οἶός τ' ἦν 20
 τοῦ θεοῦ κατέχοντος, πέμπω δὲ γράμματα πρὸς τὸν ἡγεμόνα, τό
 τε σύμπαν δηλῶν ὅποιον εἴη τοῦμὸν πρᾶγμα καὶ ὅτι παντάπασι
 ἐόικασιν οἱ πρὸς αὐτὸν εἰπόντες τοῦμὸν ὄνομα οὐδὲν πλέον εἰπεῖν
 ἢ τοῦνομα· τοὺς τε ἀφιέντας ἐδήλουν οἷτινες εἶεν καὶ τὰ γράμ-
 ματα τὰ νεωστὶ ἦγοντα· ἅμα δὲ καὶ αὐτὰ ἐπεμπον μετὰ τῶν ἐμῶν, 25
 77 τὰ τε τῆς συστάσεως καὶ τὰ τῆς ἀφέσεως. ἔτι δὲ ὄντος μετεώρου
 τοῦ πράγματος ἐντολαὶ παντοῖαι παρὰ τῶν ἀγοραίων ἐφοίτων,
 ὅσοι φιλικῶς ἐδόκουν ἔχειν πρὸς με καὶ ἅμα τὰς ἀνάγκας ὀρεῖν
 ὀρεθῶς· τὴν τε γὰρ δύναμιν τοῦ ἀνδρός ἐφραζον ὄση καὶ ὅτι τῶν
 βασιλικῶν εἴη δικαστῶν εἰς, καὶ μάλιστα δὴ τὸν τόνον τῆς γνώμης 30
 καὶ τὴν εὐφροσύνην, καὶ ὡς οὐδ' ἂν εἴ τι γένοιτο, μεταθεῖτο τῶν δε-

7 ἡρώτων sic O 8 τὸ ἐκ Δελφῶν — κόραις] Paroemiogr. Gr. I 403;
 cf. Roscher, Lex. d. gr. u. r. Mythol. I 2810 11 τῶν βασιλέων — παιδός]
 Pii Augusti et Marci Caesaris; cf. p. 448, 16 13 τὴν ἀτέλειαν — λόγοις] cf.
 Digg. XXVII 1, 6 § 2. 8 14 ἦκει Canter: ἦκειν O Ἡλιοδώρου] C. Avidius
 Heliodorus praefectus Aegypti c. a. 142—145 et a. 155, cf. P. Meyer, Herm. 1897
 (XXXII), 220 sqq.; Prosopogr. Imp. Rom. I p. 187 20 τῷ — συμβάντι] red-
 ditus in tempore epistolis; ceterum cf. Demosth. XXI 14 26 ἀφέσεωσ AD:
 φύσεωσ ST 28 ὅσοι καὶ φιλικῶσ D 29. 30 τῶν βασιλικῶν — δικαστῶν] ex
 iurisconsultis in consilium Caesaris adsumptis

δογμένων οὐδέν· ἐδέοντό τε μὴ προσκρούειν διὰ κενῆς. γράφω
 δὴ καὶ πρὸς τούτους μακρότερα καὶ νεανικώτερα ἐξεπιπτηδες, εἰ
 εἰδὼς εἰς τὰς Σεβήρου χεῖρας ἤξοντα τὰ γράμματα· καὶ γὰρ ἤκουον
 αὐτοὺς ἐπιεικῶς συνήθως ἔχειν αὐτῶ. κεφάλαιον δ' ἦν, ὅπερ καὶ
 5 πρὸς αὐτὸν ἐπέστειλα, ὅτι ἀδύνατα ἀξιοῖεν. μετὰ ταῦτα Σεβήρος 78
 μὲν ἐκ τῶν ἀνωθεν χωρίων εἰς τὴν Ἐφεσον κατῆι δικῶν ἀγορὰν
 840 J ἀξίων καὶ τὰ γράμματα ἀναγνοὺς ἐκέλευεν ἀπαντᾶν ἐκεῖσε· ἐγὼ δ'
 ἐπεμpton. ὡς δ' ἦκεν ἡ κυρία καὶ τοῦνομα ἐκλήθη, παρήεσαν οἱ
 10 σὺνδικοι. καὶ πρὶν φθέγξασθαι μόνον αὐτοὺς, ὁ Σεβήρος ἀνωθεν
 Ἀριστείδην, ἔφη, γινώσκω καὶ τῆς δόξης ἀγαμαὶ καὶ σύμφημι
 πρωτεύειν περὶ λόγους, καὶ ταῦτά μοι καὶ παρὰ τῶν ἐν Ῥώμῃ
 φίλων ἐπέσταλται. αἰτοῦμαι δ' αὐτόν, ἔφη, συνάρξαι μοι· τὰ δὲ
 δίκαια τῆς ἀτελείας αὐτῶ καὶ βεβαιῶ καὶ μένει· ταῦτ' εἶπε δη-
 μοσίᾳ, ταῦτ' ἐνέγραψε τοῖς ὑπομνήμασιν. γενομένης δὲ τῆς γνώ- 79
 15 σεως τοιαύτης οἱ πεμφθέντες παρ' ἐμοῦ τῆς δίκης ἔνεκα ἅμα μὲν
 τῶν τε συνδίκων συγκαιρόντων τῇ τιμῇ καὶ τῶν ἄλλων μέγα ποι-
 ουμένων ὅτι ἐν παρακλήσεως μέρει ταῦτ' ἔφη ποιεῖν ὁ Σεβήρος,
 καὶ ὅτι τὴν ἀτέλειαν ἐκύρου πρὸς ἅπαντα τὸν λοιπὸν χρόνον καὶ
 ταῦτα ἀπόντι, καὶ τι καὶ αὐτοῖς εἰς τὸ πρόσω πεπεράνθαι νομί-
 20 ζοντες, καὶ οὐ παντάπασιν ἀπρακτοὶ δοκεῖν ἐπανήκειν, ἅμα δὲ
 οὐκ ἔχοντες ὅπως χρῆ ποιήσασθαι τὴν ἔφεσιν, ἀνθρώπου μὴ
 κρίσεως νόμῳ τὴν ἀρχὴν ἀνατιθέντος, ἀλλ' ὥσπερ εἰ χάριν αἰτοῦν-
 τος καὶ φιλίας ἀρχὴν τινα ταύτην καθισταμένου, στέρξαντες τοῖς
 παροῦσιν, ἐπανελεύοντες ὡς ἐμέ, διηγοῦνται τὸ πᾶν. ἐν δὲ τούτῳ
 25 καὶ ἡ προθεσμία παρεληλύθει ἢ τῆς ἐφέσεως. ἔτι οὖν ἀπορώτερον 80
 ἢ πρότερον διεκελιμεθα, οὐ γὰρ ἐμοιγε ἤρκει τετιμησθαι διὰ κενῆς.
 πάλιν δὴ προσεκέλιμν τῶ θεῶ δεόμενός τε καὶ πυνθανόμενος τί
 τις ἂν χρήσαιτο τῶ πράγματι τούτῳ. καὶ μοι δίδωσιν ὄναρ θαν-
 30 μαστὸν οἶον, οὗ τὰ μὲν καθ' ἕκαστα οὐκ ἂν οἶός τ' εἶην εἰπεῖν,
 τὸ δ' ὥσπερ εἰ κεφάλαιον οὕτως εἶχεν. ἐδόκουν τῶ γραμματεῖ τοῦ 81
 ἡγεμόνος διαλέγεσθαι περὶ τούτων, ἦκεν δ' αὐτόν ὡς ἐμέ. ὡς δ'
 ἀκούσαι πάντων, ὑπισχεῖσθαι λύσειν καὶ μεταθήσειν τὰ γεγραμ-
 μένα, προσέθαι δὲ κελεύειν ὅσον δραχμᾶς πεντακοσίας. γενομένου 82
 δὲ τοῦ ὀνειράτος τῇ μὲν ἡδίων γίγνομαι, ὅτι ἐπαγγελία τις ἐφαί-

1 γράφω DTA p. ras. S²: γράφω A a. ras. S¹ 9 ἀνωθεν] 'dudum' (e superioribus temporibus, cf. Schmid p. 79); distinguunt post ἀνωθεν ('Severus mox e loco superiore . . inquit' vert. Canter) 10 γινώσκω O 11 postea- rius καὶ om. D 12 συνάρξασθαι D 16. 17 μέγα ποιουμένων Canter: μεταποιουμένων O 19 ἀπόντα καίτοι καὶ D αὐτοῖς O 20 ἀπρά- κτως D 22 ἐπιτιθέντος pars librorum Thom. Mag. p. 19, 5 32 ὑπισχεῖ- ται D

νετο ἐνεῖναι καὶ οὐκ ἀντικρούς ἀρνησις ἦν, τῆ δ' ὡσπερ εἰς ταῦτόν φέρειν ἐδόκει μοι· ποῦ γὰρ ἂν τις πεντακοσίων δραχμῶν πρᾶιτο πρᾶγμα τοσοῦτον, καὶ ταῦτα παρ' ἀνδρὸς οὕτω μὲν ἀδιωροδοκίτου, ὡς πρότερον τὰ ρεῖθρα τῶν ποταμῶν ἂν τινα στήσαι ἢ 'κείνον 5
 83 ἂν ἐξαπατηθέντος; ἔοικεν ἢ ὑπόσχεσις ἀρνησις εἶναι, ἀπεινὰ γὰρ τὸ δυνατόν. ταῦτα ἠπόρουν· κὰν τούτῳ ἐκάλει ὁ θεὸς πάλιν εἰς Πέργαμον, καὶ ἐτύγγανε Ρουφίνος ἐπιδημῶν· ἔμελεν δ' αὐτῷ τοῦ τιμῶν ἡμᾶς εἰς ὅσον οἶός τ' ἦν. συντηχῶν δ' αὐτῷ διηγοῦμαι τὰ πεπραγμένα καὶ βοηθεῖν ἠξίουν· πάντως δὲ καὶ αὐτὸν Σεβή- 10
 ρον ὠμολογηκέναι κυρίαν εἶναι μοι τὴν ἀτέλειαν, τοῦτο δ' οὐκ ἐξαρκεῖν γεγράφθαι· καὶ γὰρ ἄλλω παντὶ τῶν ἡγεμόνων ὑπάρξειν ἄλλο τι προστάττειν ἐμοὶ μετὰ τοῦ αὐτοῦ τούτου παραγράμματος, καὶ οὕτω λυθῆσεσθαι τὴν ἀτέλειαν διὰ προσθήκης τοῦ μένειν. δεῖσθαι δὲ οὐ τῆς τοῦ ῥήματος εὐπρεπειας, ἀλλὰ τοῦ πράγματος. 15
 84 τὸ γὰρ σῶμα οὕτως ἔχειν μοι. ἔδοξα δίκαια λέγειν τῷ Ρουφίνῳ καὶ μοι δίδωσιν πρὸς αὐτὸν ἐπιστολὴν τῆ αὐτοῦ φωνῆ γραφῆς ὡς δυνατόν προθυμότερα, ἐν ἧ τὰ τε ἄλλα ἐπεξήρει, τὰ μὲν ὡς 20
 85 ἠντιτετο, ὁποῖόν τι ἔσοιτο, εἰ μὴ με ἐκὼν ἀφίλοι. Ἴνα δ' ἐκπεράνω, γιγνόμεθα ἐν τῇ Σμύρνῃ Διονυσίους, καὶ παρῆν 527
 ὁ Σεβήρος κατὰ τὴν ἐορτήν. ἦν οὖν τις τῶν καλουμένων πρεσβευτῶν τὰ τε ἄλλα θαυμαστός ὡς ἐπιτηδείως ἔχων αὐτὰ καὶ σχεδὸν ὡσπερ εἰ γραμματεὺς αὐτοῦ· πάντων γὰρ ὅσα ἐν γραμμασι κύριος αὐτὸς ἦν. καὶ δὴ καὶ τότε τὴν ἐπιστολὴν τούτῳ δεῖ- 25
 κνυμεν, ἐντυγχόντες πρώτῳ· καὶ γὰρ ἦν ἐπὶ τῆς διοικήσεως τῆς

1 ταῦτόν] τούναντίον ci. Jacobs, Lect. Stob. p. 159, frustra; εἰς ταῦτόν φέρειν i. q. nihil proficere 2 ἐδόκει μοι] ἐδόκουν D 6 ἐξαπατηθέντος S¹ ἀπεινὰ] ἀπει A¹, supplevit A^r 7 δυνατόν Ddf.: ἀδύνατον O; ἐπειναι . . . ἀδυνατόν ci. Canter 8 Ρουφίνος] cf. ad p. 432, 29 ἔμελε/εν A (λ.eras. A^r), ἔμελλε D 10 πάντως ADT²: πάντα ST¹ 14 fort διὰ (τῆς) προσθήκης μένειν] cf. p. 445, 13 'καὶ μένει', sicut sub eo proconsule erat, qui Severo in magistratu praecessit, ita ut immunitatem Aristidi quasi prorogam, non in omne tempus confirmatam esse pateret, id quod simplex βεβαιῶ valuisse 15 ἀπρεπειας D; cf. Thuc. III 82, 8 εὐπρεπεῖα . . . λόγον 17 τῆ αὐτοῦ (αὐτοῦ O) φωνῆ] schol. A^r: Ρωμαῖστι δηλονότι 20 post ἔσοιτο vv. ἐν τῇ σμύρνῃ addita punctis del. T¹, cf. v. 21 ἀφίλοι] cf. προσῖντο p. 240, 2 (v. l. U); θοῖντο p. 198, 7 in T; τιθοῖτο Panath. I p. 276, 19 Ddf. item v. l.; σνῖοι pro Quattuorv. II p. 278, 19 Ddf. in libris eadem v. l. quae ap. Phot. 21 Διονυσίους] cf. or. XVII § 6. XXI § 4 22 τῶν καλουμένων πρεσβευτῶν] legatorum iuridicorum, qui in provinciis senatoriis simpliciter (καλουμένων) 'legati' audiebant; Mommsen, Röm. Staatsr. I³ 231 26 διοικήσεως — Σμύρνῃ] cf. Marquardt, Roem. Staatsverw. I² 339 sqq. (341, 2); 501 sq.

περὶ Σμύρναν. καὶ μὴν ὅσα γε ἀπὸ στόματος εἰπεῖν ἔδει, πάντα 86
 διήλθον πρὸς αὐτόν, ἵνα εἰδῶς ἀκριβῶς φράζοι πρὸς τὸν ἡγεμόνα.
 καὶ ὡς ἐώρων τοὺς τε λόγους δεχόμενον καὶ πρὸς τὰ δίκαια καμ-
 πτόμενον, ἐνθύμιον ποιοῦμαι τὴν τοῦ ἐνυπνίου φωνήν, ὡς ὁ γραμ-
 5 ματεὺς ὑπισχνεῖτό μοι συμπράξειν, καὶ τό τε ὄναρ αὐτὸ διηγοῦμαι
 πρὸς αὐτόν καὶ ἤξιον ὑπακοῦσαι τῷ Θεῷ, φάσκων τοῦτον ἐκεῖνον
 εἶναι τὸν ὑπισχνούμενον, αὐτὸν δὴ λέγων. ἦσθη τοῖς λόγοις,
 προσῆγεν ἡμᾶς τῷ ἡγεμόνι, ἀπεδίδου τὰ γράμματα κοινῇ μεθ’
 10 ἡμῶν. καὶ ὅς ἐτι μὲν ἀναγινώσκων δῆλος ἦν παντοῖος γινός-87
 μενος, ἰστάμενός τε πολλαχοῦ τῶν γραμμάτων καὶ στρεφόμενος·
 πλεῖστα δὲ καὶ μέγιστα ἐπιστείλαντος αὐτῷ περὶ τῶν λόγων τῶν
 ἐμῶν Παρδαλᾶ τοῦ ἡμετέρου μὲν ἑταῖρον, ἐκείνῳ δ’ οἰκείου καὶ
 συνήθους ἐκ παιδῶν, ἐπειδὴ καὶ ταύτην ἔλαβε τὴν ἐπιστολήν καὶ
 διήλθεν ἀμφοτέρως, ‘οὐδεὶς, ἔφη, ζητεῖ περὶ τῶν λόγων’ ἀλλ’
 15 ἕτερόν ἐστι πρῶτον Ἑλλήνων εἶναι καὶ ἄκρον ἐν λόγοις — οὕτω
 γὰρ ὠνόμασεν — καὶ ἕτερον διατρίβειν ἐπὶ τούτῳ καὶ μαθητὰς
 528 D ἔχειν.’ καὶ μικρὸν διαλιπὼν ‘πορεύθητι, ἔφη, πρὸς τὴν βουλήν,
 πείσον τοὺς πολίτας.’ καὶ ἅμα προὔτρεπε καὶ παρήνει προσ-
 λείσθαι τοὺς νέους ὅτε δὴ· κἀγὼ τοσοῦτον ἀπεκρινάμην, ὅτι οὐδὲν
 20 δεοίμην παρακλήσεως, ἀλλ’ ὁ Θεὸς αὐτῶν τούτων ἕνεκα ἀποστει-
 λειεν, ὡς ἀνάγκη πείθεσθαι.

Ἀρχὴ μὲν δὴ καὶ κατάστασις αὕτη τοῦ πράγματος γίγνεται 88
 καὶ πάροδος πρώτη μετὰ τὴν ἐν τῇ Ἐφέσῳ γινῶσιν γενομένην.
 ἐτι δ’ ὄντος μετεώρου συμβαίνει δεύτερον τοιοῦνδε. πρὶν εἰσελ-
 25 θεῖν εἰς τὴν βουλήν ἐμὲ καὶ γενέσθαι λόγον ὄντιν οὖν περὶ τούτων —
 ἦσαν δ’ ἀρχαιρεσταὶ κατ’ ἐκεῖνον τὸν χρόνον πρυτανεῖαι — προῦ-
 βάλετό με ἡ βουλή δυοῖν καὶ τριῶν ὑπειπόντων, καὶ περιειστήκει
 τὸ πρᾶγμα εἰς ἄτοπον. ἀντὶ γὰρ τοῦ πείθειν ἐκείνους περὶ ὧν
 ὁ ἡγεμὼν ἀπέστειλεν, ἠναγκαζόμην αὐθις ἐφριέμαι παρ’ ἐκείνων
 30 εἰς τὸ τοῦ ἡγεμόνος δικαστήριον, καὶ δύο γε ἀντὶ μιᾶς αἱ δίκαι
 γίνονται, καὶ δικαστὴς πάλιν αὐτὸς ὅσπερ ἐξ ἀρχῆς. καὶ ἀπην-89
 τῶμεν εἰς Πέργαμον. μελλούσης δὲ καλεῖσθαι τῆς δίκης, ἵνα συν-
 τέμω, ἦδει μὲν οὐδεὶς ἡμῶν — οὐ γὰρ προειρητο (ἦ) ἡμέρα —,
 ὄναρ δ’ ἐπιστὰν περὶ τὴν ἔω τοσοῦτον ἐφραζεν·

5 αὐτὸ sic O 9 ἀναγινώσκων O γινόμενος O 12 Παρδαλᾶ
 scripsi: παρδαλον O, cf. ad p. 432, 20 18 καὶ παρήνει — κἀγὼ AD: om. ST;
 distincti post δὴ 21 ὡς] an ᾧ? 26 πρυτανεῖαι] ad prytanes eligendos (cf.
 Boeckh ad CIG. 3148) 31 αὐτὸς legi (ὁ αὐτὸς Ddf.): αὐτὸς O 33 ἦδει]
 ἦδη D post ἡμῶν desidero ἀκριβὲς οὐδὲν vel simile quid ἦ addidi
 34 περὶ τὴν ἔω] cf. ad p. 430, 26

- Κάδμου πολίται, χρῆ λέγειν τὰ καιρία (Aesch. Sept. 1).
 εὐθὺς οὖν δῆλον ἦν διὰ ἀγωνίζεσθαι δεήσοι, καὶ παρεσκευαζόμεν
 οὕτω. καὶ οὐ πολὺ ὕστερον ἦκεν ἀγγέλλων τις διὰ καὶ δὴ καλεῖται μου
 90 τὸ ὄνομα. ἐν ὄσῳ δὲ ἐκ τοῦ ἱεροῦ κατήειν εἰς τὴν πόλιν, διατρι-
 βῆς ἐγγιγνομένης καὶ καλουμένου πάλιν αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος ἔφασαν 5
 τὸν Σεβῆρον μάλα δεξιῶς εἰπεῖν διὰ ἀφιξιόμην τε καὶ οὐδὲν δέοι
 κατεπελγεῖν. καὶ μετὰ τοῦτο ὡς εἶδεν προσιόντα, ῥαβδούχους τε
 εὐθὺς ἐκπέμπει μοι ῥαστώνης ἕνεκα τῆς προσόδου· τουτὶ γὰρ
 91 πρόσθεν ἤτηκώς ἔτυχον αὐτόν. καὶ ἐπειδὴ παρήλθον, ἀπασαν
 αἰδῶ καὶ παρ' αὐτοῦ καὶ παρὰ τῆς τῶν συνέδρων, ὡσαύ- 10
 τως δὲ δητόρων τῶν προσεσηκότεων καὶ τῶν ἄλλων ὁπόσοι παρ-
 ῆσαν, καὶ σχῆμα ἐπιδείξεως μᾶλλον ἦν ἢ δικῆς· ἢ τε γὰρ εὐνοια
 θανμαστή καὶ τὸ πρὸς τοὺς λόγους ὠρμηκός· ἐπεσήμαινον τότε
 καὶ χειρὶ καὶ φωνῇ, καὶ πάντ' ἦν ὡσπερ ἐπὶ σχολῆς ἀκρωμένων.
 92 πέντε δὲ μέτρων ἐκπερανθέντων καὶ παρρησία μου χρησαμένου 15
 πλείονι καὶ παραδηλώσαντος, ὁποῖός τις ἂν ἦν, παρὰ τῷ βασιλεῖ
 τούτους ποιούμενος τοὺς λόγους, τελευτῶν δὲ Σεβῆρος, ἐνὸς τῶν
 ἀπὸ τῆς πόλεως συνδίκων μικρὰ καὶ μετ' εὐφημίας ἀπαντήσαντος
 ἡμῖν, αἶμα καὶ τὴν βουλὴν τιμῶν κάμοι ταῦτόν ἔσεσθαι νομίζων,
 καὶ ταύτην ἀρίστην εἶναι γνώσιν, πέμπει με αὐθις εἰς τὴν βου- 20
 93 λὴν μετὰ γραμμάτων ἐντίμων. καὶ συνέβη δὴ μοι οὐ μόνον τὴν
 ἀτέλειαν βεβαιώσασθαι, ἀλλὰ καὶ μετὰ τιμῆς τοσαύτης καὶ σχή-
 ματος ὥστε μηδενὶ τῶν ἄλλων δοκεῖν περὶ ταῦτα κοινωνεῖν. τῆς
 δ' ἐτέρας ἀρχῆς, ἐφ' ἣν αὐτὸς ἤγεν με, οὐδ' ἐμνήσθη πρὸς ἐμὲ
 οὐδ' οὖν ἡμεῖς πρὸς ἐκεῖνον· ἀλλ' ἐπέστειλεν ἐφ' αὐτοῦ τοῖς 25
 ἄρχουσιν, κελεύων ἕτερον ἀντ' ἐμοῦ καταστήσαι.
 94 Εἰς τοῦτο ἐτελεύτησεν ἡ πρόρρησις τοῦ Θεοῦ. καὶ μοι λογι-
 ζομένῳ τὰ ἀνηλωμένα μισθόν τ' ἀγοραίοις καὶ οἰκέταις ἐφρόδια,
 εἴ τινας ποιούτων ἕνεκα ἀπέστειλα, αἱ πεντακόσιοι μάλιστα
 πῶς συνέβαινον δραχμαί. ὅλον δ' αὐτὸ καὶ τὸ πρόσθεν τούτων 30
 ἐνιαυτῷ σχεδὸν γενόμενον ἐπὶ Πωλλίωνος ἄρχοντος τῆς Ἀσίας.

5 ἐγγιγνομένης T αὐτὸ τοῦ Canter: αὐτοῦ O 6 οὐδὲν Ddf.: οὐδὲ O
 9 ἔτυχον] ἔχων S¹ 10 τῆς A a. ras. ST: om. DA p. ras. lacunam indicavi;
 desunt τάξεις (μερίδος vel simile) εὐρον 13 τὸ — ὠρμηκός] cf. Plat. Parm. 135 D
 ἡ ὄρμη ἦν ὄρμῆς ἐπὶ τοὺς λόγους 16 ἦν scripsi: εἶην O; distinxi ante
 παρὰ βασιλεῖ] Pio 23 περὶ ταύτην D 29 αὐ] p. 445, 33 30 ὅλον δ']

aut δ' del. aut (ὄμοιοι) δ' scrib., cf. p. 390, 25. 451, 9 τὸ A¹S², τὸ T pr. m.:
 τῶ(ι) A¹S¹D 31 πωλλίωνος ADS¹ (ut tituli): πολλίωνος TS²; eadem v. l.
 p. 449, 9. 20; T. Pomponius Proculus Vitrasius Pollio, cf. Prosopogr. Imp. Rom. III
 p. 78; nec de proconsulatu nec de consulatu priore (posterior a. 172) constat

ἄρτι μὲν εἰς τὸ βουλευτήριον παρεληλύθειν ἐκ τῆς πολλῆς ἡσυ-
 χίας, ὡσπερ ἔφην, τοῦ θεοῦ προαγαγόντος κατὰ τοὺς λόγους·
 ἅπαντες δ' ἦσαν ἐπ' ἐλπίδων ὡς καὶ δὴ συνεσοίμην τοῖς νέοις·
 ἀπωλώλεσαν δὲ οἱ δέιλαιο σοφισταὶ τῷ δέει, οὐχ ἅπαντες, ἀλλ'
 5 οἷς ἀνιάσθαι ἐπιμελὲς ἦν. ἤρέθην ἐκλογεύς, ἦκεν τὸ πρᾶγμα ἐπὶ 96
 τὸν πρεσβευτὴν, κυροῖ τὴν χειροτονίαν ἐν Φιλαδελφίᾳ δικαστηρίοις
 ἀπόντος ἑμοῦ. μετὰ ταῦτα ἀνεγινώσκετο ἐν τῇ βουλῇ ἡ γνῶσις
 344 J ἡ τοῦ πρεσβευτοῦ. καὶ παρ' ἡμῶν ἔφρασις μὲν εἰς Ῥώμην ἐδίδοτο,
 10 ἐπιστολαὶ δὲ ἐπέμποντο παρά τε αὐτὸν Πωλλίωνα καὶ τὸν πρεσβευτὴν
 97 οἷα εἰκὸς λέγουσαι. ὁ δὲ θεὸς τὰδ' ἐσήμαιεν· ἐδόκουν τὸν Ἀλκιμον
 τὸν διοικητὴν, ὃν ἐπεμψα τούτων ἕνεκα, ἐπατήκειν κομίζοντά μοι
 λόγον Δημοσθένους τὸν ὑπὲρ τοῦ στεφάνου, ἔχοντα οὐχ ὡς νῦν,
 ἀλλ' ἐτέρως γε καὶ καθ' ἐτέραν σύνθεσιν. καὶ πάλιν ἦσαν ὑπο-
 15 σχέσεις, ὡς Γλαβρίωνος τοῦ πάνυ συγκαταστήσαντος τὸ πᾶν. ὁ
 δ' ἔτυχεν, οἶμαι, τότε ἐπιδημῶν. ἐγένοντο δὲ μοι καὶ παρὰ τοῦ
 Σαράπιδος καὶ τῆς Ἰσιδος χρησιμοί, ὡς πεπραζομένου τε τοῦ πράγ-
 ματος καὶ ἔχθροῖς εἰς φίλιαν ἤξεις' ἔφασαν. καὶ τὰ μὲν χρη- 98
 σθέντα καὶ φανθέντα ὡς ἐν κεφαλαίοις τοιαῦτα ἦν· εἰς δὲ τὴν
 Φιλαδελφίαν ἀφίκοντο οἱ πεμφθέντες, καὶ ἦν μὲν ἀφέσιμος, ὡς
 20 ἔφασαν, ἡμέρα ἣ τὰ γράμματα ἀπεδίδοσαν, ἀναγνοὺς δὲ ὁ Πωλ-
 λίων καὶ τινος καιροῦ γενομένου περὶ ἡμῶν ὑπὸ τῶν ἐν τῇ προσ-
 ρήσει παρόντων γνοὺς τοῦ πρεσβευτοῦ τὴν ἀφέλειαν κελύει πο-
 ρευθέντα εὐθύς καθίζεσθαι καὶ ἐπανορθώσασθαι τὴν γνῶσιν.
 ποιεῖ ταῦτα ὁ πρεσβευτὴς καὶ καθίζει ἕνεκα τούτου καὶ δι-
 25 δωσι γράμματα ἕτερα πρὸς τὴν βουλήν. κομισθέντων δ' αὐτῶν 99
 ὁ ἄρχων, ὅσπερ προθυμότατα ἀνθειστήκει μοι καὶ τάναντία τού-
 των ἀνεγνώκει πρότερον, θορυβούμενος ἤδη καὶ ἐν παντὶ ὧν ἐπεμ-
 ψεν ὡς τοὺς ἡγεμόνας πυνθανόμενος περὶ αὐτῶν. οἱ δ' οὐδὲν

2 κατὰ] non 'ad orationes producente' (Canter), sed 'producente ita, ut
 dicendi studio, quod imperabat, uteretur;' ad haec ὡσπερ ἔφην, sc. § 19 sqq.
 3 ἅπαντες δ' ἦσαν AD: ἦσαν δ' ἅπαντες ST 4 ἀπολώλεσαν A' (corr. A²) S
 5 ἐκλογεύς] non i. q. λογιστής, sed 'exactor', munus parum nobilis notae, ut
 videtur (cf. διακονίας p. 450, 2) 6 τὸν πρεσβευτὴν] cf. ad p. 446, 22 φιλα-
 δελφεία D; ceterum cf. Marquardt l. c. p. 341, 6 7 ἀνεγινώσκετο DT
 10 Ἀλκιμον] idem p. 457, 8. 10. 26 14 Γλαβρίωνος] cf. ad p. 450, 6 15 ἐγέν-
 οντο AD: ἐγένετο ST 17 ἐχθροῖς — ἤξεις] hexametri initium (Kaibel)
 21 νν. καιροῦ — ἡμῶν vereor ut sana sint 22 ἀφέλειαν] ἀμέλειαν ci. Büchner
 l. c., at ἀφέλεια hic i. q. εὐθύθεια 26 ἄρχων] archontis Smyrnaei mentio
 neque apud scriptores neque in titulis aut nummis, ut proprie πρῶταξιν intellegendus sit (cf. p. 447, 26 et CIG. 3168; Head H.N. 509) sicut τοὺς ἡγεμόνας v. 28
 certo dicit qui proprie στρατηγοὶ audiebant ὡσπερ T' a. ras. (Junt.)

Aristides II.

ἀπεκρίναντο. ὁ δ' ἐλθὼν ὡς ἐμὲ ἐδεῖτο συγγνώμην ἔχειν, καὶ παρῆειν εἰς τὴν βουλὴν καὶ τῆς τε διακονίας ἀφείδην καὶ τῆς ἀτελείας ἔτυχον. πρῶτον τότε καὶ μετὰ τοῦτο φίλτατος μὲν ὁ ἄρχων, φίλτατος δὲ ὁ πρεσβευτῆς αὐτός. 531 D

- 100 Φέρε δὴ καθάπερ κλιμακος αἰεὶ τὸ ἀνωτέρω προϊόντες ἐτέρου τῶν ὑπὲρ ταῦτα μνημονεύσωμεν. ὁ σοφιστής, οὗ μικρῶ πρόσθεν ἐμνήσθην, ἦρχεν. ἰσταμένου δὲ τοῦ ἔτους καὶ γιγνομένης ἐκκλησίας τῆς πρώτης ἦκον ἐκ δήμου καλοῦντές με, οἷα δὴ διὰ χρόνου [τε] ἀφιγμένον, καὶ ἅμα ἀπαγγέλλοντες ὅτι μέλλοιεν θύσειν ὑπὲρ ἐμοῦ δημοσίᾳ, ὅπερ οὖν καὶ πρότερον πολλὰς πεποιηκότες 10 ἦσαν. ὡς δὲ παρήλθον εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ ὁ δῆμος τὰ εἰωθότα ἐπεθορύβησεν, ἔργου εἶχοντο οἱ παρεσκευασμένοι κροτοῦντές τε καὶ τὴν ἱερωσύνην τὴν κοινὴν τῆς Ἀσίας ἀνατιθέντες μοι καὶ τὸν δῆμον (ἐπ)εσπάσαντο οὐ χαλεπῶς· καὶ ἅμα αἱ ἀρχαὶ περισταντό με, ἄλλος ἄλλοθεν ἐπαινῶν καὶ βοῶν καὶ πρὸς τὸν δῆμον τῆ παρακλήσει φιλοτιμούμενοι. ἐγγόνει δέ μοι σημεῖα ἐξ ὄνειράτων 15 102 λαμπρὰ καὶ ἐπιφανῆ, οἷς ἐθάρρουν καὶ πάνν. λόγον δ' αἰτήσας οὕτως ἐπεισα ὥστε ὁ δῆμος ταύτης μὲν ἀπέστη τῆς ἀξιώσεως, ἐψηφίζετο δέ μοι τὴν ἱερωσύνην τοῦ Ἀσκληπιοῦ μάλα φαιδρῶς ἅπας· ἔτι δ' ἦν ἐν κατασκευῇ τότε ὁ νεὸς ὁ πρὸς τῷ ἔξω λιμένι. 20 καὶ οἶδα εὐδοκμήσας οἷς ἀπεκρινάμην· ἔφην γὰρ ὡς οὐδὲν οὔτε μείζον οὔτε ἔλαττον οἶόν τ' εἶη πράττειν μοι ἄνευ τοῦ θεοῦ, οὐδ' οὖν αὐτὸ τὸ ἱεραῖσθαι νομίζειν ἐξείναι πρότερον, πρὶν ἂν αὐτοῦ πύθωμαι τοῦ θεοῦ. οἱ δ' ἐθαύμασάν τε καὶ συνεχώρουν. γενομένων δὲ τούτων εὐδοξία καὶ ζῆλος ἦν ἐπὶ ταῖς δημογορίαις, καὶ 25 οὐδὲν δεῖν ᾧμην ἔτι πραγμάτων. ὁ δὲ θεὸς οὐ τι που οἶει † πέρας 103 τοῦτο ἔχειν, ὁ δ' ἐγχειρίδιον ἔχει ὑπὸ μάλης. καὶ συμβαίνει μετὰ τοῦτο συνέδρους μὲν ἐξείναι Συμρναίων εἰς Φρυγίαν ἄνω καὶ μέλειν φέρειν τοῦμόν ὄνομα ἐν τῷ συνεδρίῳ τῷ κοινῷ, προαισιθέσθαι δέ με καὶ πέμψαι τὸν τροφέα τὸν Ζώσιμον· καὶ γίγνομαι τρίτος 30 ἢ τέταρτος τῆ χειροτονίᾳ. μετὰ ταῦτα ἔφρασις, κλήσις ἡγεμόνος,

5 ἀεὶ A¹ (corr. A^r) τὸ AD: τῷ ST 6 ὁ σοφιστής — ἐμνήσθην] p. 449, 14; certum est, quod Waddington est suspicatus (cf. Prosopogr. Imp. Rom. II 118), Glabrimonem illum significari; nec de proconsulatu nec de consulatu constat 7 ἰσταμένου] incipit annus Asiae provinciae a. d. IX. Kal. Oct., cf. ad p. 377, 11 9 τε secl. Kaibel 13 τὴν ἱερωσύνην — Ἀσίας] titulus ἀρχιερέως Ἀσίας 14 ἐπεσπάσαντο Junt.: ἐσπάσαντο O 17 δὲ D 22 οὐδ' Wil.: οὐτ' O 24 πείθωμαι D 26 vv. ὁ δὲ θεός — πέρας aut corrupta (pro οἶει ci. εἶα Canter) aut lacunosa (Wil.) 26 ὁ δ' sc. ὁ θεός; ceterum cf. Plat. Gorg. 469 D cum scholio 29 τῷ συνεδρίῳ τῷ κοινῷ] conventus Asiae; de toto hoc loco recte indicavit Brandis, Pauly-Wissowa R.-E. II 476 532 D

κλήσις τοῦ Σωτῆρος εἰς Πέργαμον· διέτριβον δ' ἐν τῷ χωρίῳ τῷ
 εἰωθότι τοῦτον ἤδη τὸν χρόνον αὐτοῦ γε πέμψαντος. δευτέρα δ' 104
 ἡμέρα ἣ ὠρμήθη ἀπαντᾶ μοι ὁ κομίζων τὴν ἐπιστολὴν (τὴν) τοῦ
 ἡγεμόνος. καὶ ἐπειδὴ ἀνέγγων τὰ γράμματα ἄλλα προκέλλημαί τε,
 5 ἔφην, ὑπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ θέοντα ἐπεγείρεις. τί δεῖ διατρίβειν;
 ἀφείδην γὰρ πάντων πραγμάτων . . . ἐν περιόδῳ τῶν ναῶν τῶν ἐν
 Ἀσκληπιοῦ· οὕτω πρὸς ἡμᾶς ἔσχεν ὁ ἡγεμὼν, οἶμαι δ' οὐκ ἐκεῖ-
 νος μᾶλλον τι ἢ ὁ τῷ ὄντι καὶ καθάπαξ ἡγεμὼν.

Ὅμοιοι δὲ τούτῳ καὶ τὸ πρῶτον ἀπάντων τούτων γενόμενον. 105
 10 χωρίον ἐστὶ Λανειὸν οὐ πόρρω τοῦ ἱεροῦ τοῦ Διός, οὐδ' ἂν τοῖς
 ἄνω λόγοις (p. 423, 14) ἐμεμνήμην [τοῦ ἱεροῦ]. τοῦτο τὸ χωρίον
 346 J πριαμένων ἐμοὶ τῶν ἐμῶν ἐπὶ τῆς διατριβῆς τῆς ἐν Αἰγύπτῳ
 ἐσφραγεύοντο Μυσῶν τινες, πολλὰ καὶ παντοῖα τὸ μὲν πρῶτον
 λέγοντες, ἔπειτα καὶ πράττοντες ἤδη. ὡς γὰρ ἀπέγγνωσαν αὐτοὺς
 15 — ἵνα μὴ κατ' ἐμαντοῦ λέγω τὸ βλάσφημον —, ἀθροισαντες ὡς
 ἐδύνατο πλείστους οἰκέτας ἅμα καὶ μισθωτοὺς, ἐπήλθον μεθ'
 ὀπλων ἀπάντων· ἔπειθ' οἱ μὲν αὐτῶν ἄπωθεν ἠκόντιζον καὶ
 ἐσφραδόνων λίθοις καὶ βόλοις, οἱ δ' εἰς χεῖρας ἤεσαν, οἱ δ' ἐν-
 εβάτευον εἰς τὴν οἰκίαν καὶ τοῖς ἔνδοις ἐχρῶντο ὡς οἶσιν ἑαυτῶν·
 20 πάντα δ' ἦν ταραχῆς μεστὰ καὶ τραυμάτων. ἀγγελθέντων δὲ τοῦ- 106
 τῶν εἰς Πέργαμον εἶχον μὲν οὕτως τὸ σῶμα ὥστε ἀναπνεῖν μόλις,
 ἀγορὰ δ' ἦν δικῶν, ὃ τι δὲ χρήσομαι ἠπόρουν· ὁ δὲ Θεὸς τὴν τε
 πρόσδοτον ἐξεῦρεν τὴν πρὸς τὸν ἡγεμόνα καὶ τὸν καιρὸν παρεσκευ-
 ασε. καὶ τὸ μὲν ἀκροτελεύτιον τῶν δνειράτων Ἀδριανὸς ἦν ὁ αὐ-
 25 τοκράτωρ ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ ἱεροῦ, περιέπων τέ με ἄρτι γνώριμον
 αὐτῷ γεγονότα καὶ ὑποτιθεῖς ἐλπίδας μεγάλας· τὸ δὲ συμβᾶν
 εὐθὺς ἐπὶ τῇ ὄψει ταύτῃ τότε. ἦγον εἰς τὸ ἱερόν οὕτως ὅπως 107
 οἶός τ' ἦν· καὶ μου διατρίβοντος ἔτι αὐτόθι ὁ ἡγεμὼν Ἰουλιανὸς
 633 D ἐπέρχεται καὶ σὺν αὐτῷ Ρουφῖνος. γνοὺς δὲ ἐγὼ τὸν καιρὸν τῷ

1 δ' om. S¹ 2 εἰωθότι A¹ (corr. A²); sc. in Laneo fundo γε et δ' om. D
 3 (τὴν) addidi 5 θέοντα ἐπεγείρεις schol. A²S: θέοντα ἐπεγείρεις παροιμία;
 cf. Paroemiogr. Gr. II 686 adn. σπεύδοντα ὀτρύνεις (ex Hom. Θ 293) et Eustath.
 in II. 713, 57; 1033, 4 ἔγειρε μεμαῶτα (ex Hom. O 604; cf. Htop, de Eustath.
 proverb. [Jahrb. f. kl. Phil. Suppl. XVI] p. 254 sq.) 6 lacunam indicavi; pro
 Ἀσκληπιοῦ v. 7 ci. Ἀσίας Brandis l. c., in quibus ἐν περιόδῳ non intellegitur; ne
 Aesculapii quidem sacerdos Aristides factus; sententia fuerit: (neque id in foro,
 sed cum aliquot ante iudicium diebus proconsuli forte obviam factus essem
 ambulanti) in circuitu . . .; ita demum οὕτω vim suam habebit 8 ὁ — ἡγε-
 μῶν] 'Aesculapius' (Canter) 11 τοῦ ἱεροῦ secl. Büchner l. c. p. 184
 14 αὐτοῦσ A²S²: αὐτοῦσ O 17 ἀποθεν DTS p. ras. 22 χρήσομαι ST
 28 Ἰουλιανός] nec de consulatu nec de proconsulatu constat; cf. Prosopogr.
 Imp. Rom. II p. 381 sq. 29 Ρουφῖνος] cf. ad p. 432, 29

τε Ῥουφίνῳ φράζω τὸ πρᾶγμα καὶ τῷ Ἰουλιανῷ ἀναστρέφοντι
 προσέρομαι, κατ' αὐτὸν πως ὃν εἶδον ὄναρ τὸν τόπον, καὶ ὅσα
 τε αὐτῷ μοι καιρὸς ἦν εἶπον, καὶ ὁ Ῥουφίνος προθυμίας οὐδὲν
 ἀπέλιπεν. ὁ δ' οὕτως ἐνθεὸς γίγνεται ὥστ' εὐθύς μὲν περι-
 ἔβαλλεν, ὡς ἂν τις πάλαι φίλτατος, λαβόμενος δέ μου τῆς χειρὸς 5
 108 θαρρεῖν τε ἐκέλευεν καὶ περὶ τὸν θεὸν ἔχειν, ταῦτα δὲ αὐτῷ με-
 λήσειν· καὶ τέλος εἶπεν· 'οὐ μὴ ἡμῶν καταφρονήσωσι.' γίγνεται
 δὲ ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου καὶ καλέσας τὴν δίκην καὶ λόγων οὐ πολ-
 λῶν ῥηθέντων ἠγανάκτησέ τε τοῖς γενομένοις καὶ τινα καὶ τῶν
 μετασχόντων τῆς ἐπιδρομῆς εἰς τὴν εἰρκτὴν ἐνέβαλεν, καὶ τὸ χω- 10
 ρίον ἡμῖν ψηφίζεται· καὶ εἰσήμιεν εἰς αὐτὸ ὑπὸ γραμμάτων.
 δπλῆται δὲ καὶ σφενδονῆται καὶ πάντα ἐκεῖνα ὑπεχώρει τῷ θεῷ.

ΛΙ.

(27) ΙΕΡΩΝ ΛΟΓΩΝ ΠΕΜΠΤΟΣ.

I 534 D
I 347 J

Θέρους ὥρα πονήρως εἶχεν ὁ στόμαχος καὶ δίψος ἦν νύκτα
 καὶ ἡμέραν καὶ ἰδρὸς ἀμύθητος καὶ λύσις τοῦ σώματος, καὶ μόλις
 ἂν δύο καὶ τρεῖς εἴλικον ἀπὸ τῆς κλίνης ἀναστῆναι δεόμενον· καὶ 15
 ὁ θεὸς σημαίνει ἔξοδον ἐν Σμύρῃ ὄντι τὸν χρόνον τοῦτον, καὶ
 2 ἔδει ἐξιέναι αὐτίκα· καὶ ἐξήμιεν τὴν ἐπὶ Περγάμον. ἐν ὄσῳ δὲ
 ὀχήματα ἐπορεύετο, καὶ δὴ μεσημβρία τε προσήει καὶ καῦμα ἤρητο
 λαμπρόν. ἔδοξεν οὖν ἡμῖν ἐν τῷ προαστίῳ διατρίψαντας αὐτὴν
 τὴν ἀκμὴν οὕτως περαινέιν. ἡ δ' ὁρμὴ ἦν ὡς εἰς Μύριναν καὶ τὰ 20
 σκενοφόρα ἐπὶ τούτῳ προήει. οἶα δὲ πνίγους ὄντος καὶ αἶμα ὑφ'
 ἡδονῆς τοῦ χωρίου καὶ προσέτι ἀσχολιῶν τινων προελεμεθα τῆς
 ὥρας συγρόν, ὥστε γιγνόμεθα ἐπὶ τῷ καταγωγῆ τῷ πρὸ τοῦ

Or. LI: libri ASDT = O

4 ἀπέλιπεν TS²: ἀπέλειπεν AS⁴D δ/δ' S 4.5 περιέβαλεν D 6 ἔχειν]
 v erasum in A restituit A² αὐτῷ O 10 εἰρκτὴν D. — Subscr. ἱερῶν λόγων
 τέταρτος T, λόγων ἱερῶν δ' AS

Tit. ἱερῶν λόγων πέμπτος T: λόγων ἱερῶν ε' AS; om. D; cf. ad tit. or.
 XLVII 15 δεόμενον] i. e. εἰ ἐδεῖτο, cf. p. 419, 15. 420, 23; Herodae VI 41 et Bücheler
 ad h. l. 17 ἐξῆι μὲν T (i. e. v fort. postea add. pr. m.) S², ἐξῆι μὲν S¹:
 ἐξήμιεν AD(-ηει-) 19 προαστίῳ O 20 Μύριναν Canter (et Palmerius
 Exercit. p. 471. 638): σμύρναν O

Ἐρμού περι αὐτὴν δύσιν ἤλιον. καὶ ἠπόρησα μὲν ὁ τι ποιῶ· ὡς 3
 δὲ οὔτε τὴν δυσχέρειαν τῶν οἰκημάτων ἔφερον εἰσελθὼν θεραπεία
 τε οὐ παρῆν διὰ τὸ προεκπέμψαι, ἐδόκει χρῆναι τὸ πρόσω διώκειν.
 καὶ διαβάντι τὸν ποταμὸν νύξ τε ἦν ἤδη καθαρὰ καὶ προσέβαλεν
 5 αἶρα τις ἐλαφρὰ καὶ ψυχρινή, καὶ τό τε σῶμά πως ἀνελάμβανε
 535 D καὶ τῆ γνώμη τόνος τις μετ' εὐθυμίας ἐνεδύετο, ὡς τῷ τε ἀέρι
 ὁμιλοῦντι καθ' ἡσυχίαν καὶ ἅμα πρὸς τὴν παρελθούσαν ἡμέραν
 τὰ παρόντα κρίνοντι ὅπόσον τι μετεβεβλήκει. ἤδη δὲ βαθείας 4
 ἐσπέρας ἦλθον εἰς Λάρισσαν, καὶ μοι ἀσμένῳ γίγνεται ὡς τὰ τε
 10 ὀρήματα οὐ κατείληπτο καὶ τὰ τῆς καταγωγῆς οὐδὲν ἀμείνω τῶν
 πρόσθεν ἦν, ἀλλ' ἀνάγκη παρῆν ἔχουσθαι τῆς ὁδοῦ καὶ διακαρτε-
 ρεῖν. καὶ μέσαι τε ἤδη νύκτες ἦ καὶ ἔτι πορρωτέρω, καὶ γιγνό-
 348 J μεθα ἐν Κύμῃ, καὶ πάντα ἀπεκέλειτο καὶ μάλ' ἀγαπητῶς ἐμοί.
 παρακαλέσας δὲ τοὺς ἐπομένους, οἱ παρέπεμπόν με ἀπὸ τοῦ χω- 5
 15 ρίου, προσταλαιπωρῆσαι καὶ τὸ λοιπόν, ὡς οὐκ † εἰσόμενον αὐτοῖς,
 πάντως δὲ ὀλίγον τ' εἶναι καὶ προσφέρειν οὐκ ὀλίγον μὴ δοκεῖν
 τῆς προαιρέσεως διαμαρτεῖν, ἐχώρουν ἔξω πυλῶν, καὶ ψυχρός τε
 ἤδη ἦν ὑγρότερον, ὥστε καὶ θέρμης δεῖσθαι. καὶ περι ἀλεκτρονό-
 20 των μάλιστά πως ὦδάς ἀνύσας εἰς Μύριναν ὄρω τοὺς ἐμοὺς
 πρόσθεν τῶν καταγωγίων τινὸς συνσκευασμένους ὡς εἶχον διὰ
 τὸ μηδ' αὐτοὺς, ὡς ἔφασαν, καταλαβεῖν ἀνεφωγμένον μηδέν. ἦν δὲ 6
 25 τις ἐν προθύρῳ τοῦ πανδοκείου σκίμπους· τοῦτον περιφέροντες
 ἄνω καὶ κάτω διατριβὴν εἶχομεν· ὅπου γὰρ τεθείη, πανταχοῦ λυ-
 πηρός ἦν. Θύραν δὲ κόπτουσιν ἢ ξένων ἢ ὠντινωνοῦν πλέον οὐ-
 25 δὲν ἦν· οὐ γὰρ ὑπήκουεν οὐδεὶς. ὁπὲ δὲ ποτε εὐρομεν εἰσελθεῖν
 εἰς οἰκίαν τῶν ἐπιτηδείων τινός· κακοδαίμονιά δὲ θυρωρῶν τό
 536 D τε πῦρ ἀπεσβήκει καὶ ἄλλο γε οὐδὲν ἦν. οὐ μικρὸν οὐ μέγα. εἰσ-
 ῆειμεν δὲ ὑπὸ σκότου καὶ ὑπὸ χειραγωγῶ οὔτε ὄρωντες οὔτε ὄρώ-
 μενοι. ἐν ὄσῳ δὲ πῦρ τε ἐπορίζετο καὶ πορισθέντος ἐμελλον 7

4 διαβάντα D τὸν ποταμὸν] v. 1 προσέβαλλεν Lex. Vindob. p. 92, 6
 5 ψυχρινή D Lex. Vindob. l. c.: ψυχρινή AST; cf. Lobeck, Pathol. proleg. p. 189
 7 ὁμιλοῦντι Büchner Philol. 1890, p. 184: ὁμιλοῦν O 8 μεταβεβλήκει O (cor-
 rexi) 9 Λάρισσαν] cf. p. 287, 28. 29 ὡς τὰ τε AS¹: ὡς δὲ τὰ τε DTS²
 13 ἀπεκέλειστο TA² 14. 15 χωρίου] Larissae 15 οὐκ εἰσόμενον
 corrupta vel potius lacunosa; certum inveniri non posse videtur; vv. ὡς —
 αὐτοῖς tanquam spuria non vertit Canter 16 μῆ] ἐμοί ci. Canter,
 falsus 18 ἦν ἤδη D 19 Μύριναν Canter (Palmerius, cf. p. 452, 20):
 σμύριναν AS a. ras. D, σμύριαν TS. p. ras. 22 σκίμπους] ι in ras. S²
 28 σκότου AS¹: σκότω T⁴(at ov sup. ω add. T²)S², σκότ D pr. m. χειραγω-
 γῶ S¹: χειραγωγῶ A(-ὠι)DTS², unde χειραγωγῶν ci. Kaibel, fort. recte

χρήσεσθαι τε και πλεσθαι, και δη έωσφόρος τε υπερείχεν και
 φως ημέρας υπέρβαινεν. έδόκει χρήναι μη μαλθακίζεσθαι μηδέ
 καθεύδειν ημέρας ούσης, άλλ' έργον έργω συνάπτειν και βαδί-
 ζειν εις τό του 'Απόλλωνος ιερόν, εις Γρυνεϊόν, ειωθός μοι και
 8 λόντι και επανιόντι θύειν τῷ θεῷ. γενόμενος δέ εν Γρυνεϊῷ 5
 θύσας τῷ 'Απόλλωνι και τὰ ειωθότα διατρίψας εις 'Ελαιαν έλθών
 ανεπανόμην. και ως έγενόμην εν Περγάμῳ τῇ επιούσῃ, εγώ μὲν
 ολα εικός ούτως ειχον ως ενδιατρίψων, ενύπνιον δ' έλθόν, είτε δη
 εις έσπέραν εϋθύς είτε και μιᾶ ὕστερον ημέρα ἢ και δευτέρα,
 10 επείεσθαι τε εκέλευεν και μη άλλως ποιειν· 'οιδε γάρ και δη 10
 διώκουσιν' και αμα τούτοις αι τε θυρίδες πνεύματος εμπεισόντος
 ανεώγγνυτο εϋ και καλῶς έσφηκωμένα ενδοθεν και εξῶθεν, [και]
 πρόσθεν ούπω συμβάν, αι τε θύραι παρέσχον ψόφον. ως δέ
 αφυπνίσθην, οϋδεν έτι διέτριψα, άλλ' ειπών τοις οικέταις μετα- 349 J
 9 διώκειν επιβās του οχημάτος ηλαννον ως ηντων. και ο βορέας 15
 επέκειτο πάντα κινῶν. ην δέ τόν χρόνον τουτον εργώδη τὰ περι
 τήν φάρυγγα, υπό τε φλυκταινης συνεχούς πιεζόμενα και υπό παν-
 τός αιεί του συντυχόντος αναξαινώμενα. τότε δέ τῆς τε αμμου
 πολλῆς αμα τῷ άνέμῳ φερομένης επι του προσώπου και του κοι-
 ορτου σύρδην άπανταχόθεν εμπίπτοντος οϋκ άγωνιαν μάλλον τι 20
 παρειστήκει μοι ἢ θαρρεϊν, αμα μὲν ολον άπονοία τινι και παρα-
 τάξει — οϋ γάρ ην άναφυγή —, αμα δ' ως άντειχον παρα πάν
 τὸ εικός. οι δέ ιατροι τὰ προ τουδε άνακογχυλιάζειν τε εκέλευον
 10 και σιέπην άκριβεστάτην και τὰ τοιαῦτα εισηγοϋντο. δευτέρα δέ 25
 ἢ τρίτη ημέρα παρελθών τήν πατρῶν οικίαν γίγνομαι εν τῷ ιερῷ 25 537 D
 του Διός του 'Ολυμπίου· και θύω πριν καταλῦσαι [τήν δδόν], ὡσπερ
 μοι και τὸ εξ αρχῆς εϋθύς εν Συύρη προειρητο, ελαύνειν ορθήν
 εις Διός χωρίον. και μετα τουτο ηδη ράω τὰ τῆς διαίτης επι-
 φανῶς ην.

11 Περιόντι δέ τῷ έτει και μηνι μάλιστα θάττον ηγον Κυζικη- 30
 νοι τήν ιερομηριαν τήν επι τῷ νεῷ, έμοι δέ ὕπνοι τε ησαν εργώ-
 δεις και πέψις άπήντα μόλις εν συχνῷ τινι μερει τῆς επιούσης

1 χρήσεσθαι A¹ST (sc. τῷ προί): χρήσεσθαι A²D (ci. Canter) 3 έργον
 έργω συνάπτειν] invertit proverbium λίνον λίνῳ συνάπτειν, cf. Quattuorv. II p. 192, 7
 Ddf.; plura Kock ad Stratt. frg. 38 (CAF.I 722) 12 έσφηκωμένα ci. Valckenaer
 in notis ineditis tertium και seclusi 15 an επιβās του? pluribus utebatur
 vehiculis (cf. p. 452, 18. 453, 10) ηντων] 'quoad poteram' (Canter), cf. ὡς άνυστόν
 17 τῆ] τὸν Thom. Mag. p. 223, 3; femininum p. 407, 15. 413, 16 18 αιεί A¹
 (corr. A²); item p. 455, 28 26 τήν δδόν secl. Büchner l. c.; interpretamentum
 ad ορθήν v. 27 spectans 28 ράω DT²S² (-αι-): ράιον AS¹T¹ (-αο-) 30 περι-
 ιόντι O 31 τήν ιερομηριαν — νεῷ] ubi declamavit or. XXVII

12 ἡμέρας ἡσυχάζοντι μὲν, καθεύδοντι δ' οὐ. τότε δ' οὖν ἡνίχ' ἦκεν
 τὸ θναρ, ἡμέρα τε ἦν ἐκ πολλοῦ καὶ ὕπνου τοσοῦτου σχεδὸν ἔλαχον
 ὄσον δόξαι ἃ ἔδοξα. ταῦτα δ' ἦν, Πορφυρίων ὁ ἱατρὸς ἐδόκει
 μοι τοὺς Κυζικηνοὺς ἐπιὼν παραπλήσια τοῖς τῆς Ἀθηνᾶς πρὸς
 5 τοὺς Φαίλακας λέγειν, μέγαν τε ἄγων ἐμὲ καὶ προμνόμενος συνου-
 σίας περὶ λόγους. οἱ δὲ πείθεσθαι, καὶ ἅμα θεάτρον τε εἶναι
 καὶ αὐτὸς ἐν τῷ θεάτρῳ καὶ ἄλλ' ἅττα εἰς τοῦτο φέροντα ἦν.
 ἀνίσταμαι καὶ συσκευάζεσθαι τοῖς οἰκέταις εἰπὼν, ὡς αὐτίκα 13
 ἐξιόντας, ἐξήλαννον, μεσημβρίας οὐ πολλῶ τινι θάπτον. οἶα δ'
 10 ἐπαναμένων τοὺς οἰκέτας προήειν σχολαιότερον, κὰν τούτῳ ἐτριβῆ
 τι τῆς ὥρας. καὶ γίγνομαι περὶ δεῖλην ὄψιαν ἐπὶ τοῖς ὕδασι τοῖς
 θερμοῖς, καὶ πάντα ἦν θοοῦβου μεστὰ καὶ πλήθους ἀνθρώπων,
 350 J ὥστ' οὐχ οἶόν τ' ἦν στέγην εὐρεῖν, ἀλλ' ἔδει παρελαύνειν. καὶ
 εἶποντο μὲν ὀλίγοι ἦδη. προελθὼν δὲ τετραράκοντα στάδια εἰς 14
 15 τινα κόμην, ὡς οὐδὲν με προσίετο τῶν αὐτόθι, ἔργων τῇ νυκτὶ
 χρῆσθαι. αὐτῷ μὲν οὖν μοι ἐδέδοκτο ἐλαύνειν εἰς αὐτὴν Κυζικον,
 οἱ δ' ἀκόλοστοι ἀπειρήκεσαν, σχεδὸν δὴ ὄντες οἱ λοιποὶ, ὥστ'
 ἠναγκάσθην καταλῦσαι περὶ τὴν λίμνην εἴκοσι καὶ ἑκατὸν στάδια
 350 D ἀπὸ τῆς πόλεως, ἀνύσας δὲ εἰς εἴκοσι καὶ τριακόσια. παρελθὼν 15
 20 δὲ εἰς δωμάτιον καὶ σκίμποδος εὐπορήσας καὶ στρώματος καθαρ-
 οῦ καὶ μάλ' ἀγαπητῶς — οὐ γὰρ ἔμοιγε οὐδὲν παρῆν —, ὡς
 εἶχον διψῶν τε καὶ κοινορτοῦ πλέως, ἐν τῇ ἐσθῆτι, ἐν ἧπερ καθ-
 ἤμην ἐπὶ τοῦ ὀρήματος, διεννκτέρευσα καθήμενος τὰ πλείω ἐπὶ
 τοῦ σκίμποδος. ἀστέρων δὲ πρὸς ἡμέραν φερομένων ἀναστὰς
 25 ἦννσα ἀναμείνας οὐδένα. καὶ μοι παραμύθιον ἦν τῆς πορείας 16
 τὸ τῷ λόγῳ προσέχειν, ὃν ἔδει τοῖς Κυζικηνοῖς ἐπιδειῖξαι κατὰ
 τὴν τοῦ ἐνυπνίου φήμην· ὥστε καὶ ἐποικήθη οὕτω παρὰ τὴν ὁδὸν
 τὰ εὐρισκόμενα αἰεὶ ἀναλαμβάνοντι. τὴν μὲν οὖν σπουδὴν τὴν
 συμβᾶσαν περὶ τὸν λόγον οὐ μόνον ἡνίκα ἐδείκνυτο ἐν τῷ βουλευ-
 30 τηρίῳ, ἀλλὰ καὶ ὕστερον ἐν τῇ πανηγύρει, εἶδεῖεν ἂν οἱ παρα-
 γενόμενοι καὶ οἱ τούτων ἀκούσαντες, ἐμοὶ δ' οὐχ ἦδιον ἐν τοῖς
 τοιούτοις διατρέβειν. ἀλλ' ἐπειδὴ προσέταξεν ἀναστρέφειν, ἐπαι- 17

1 ἡνίχ' ἦκεν A¹(corr. A²), ἡνίχ' ἦμεν T¹ a. ras., ἡνίχ' ἦκεν ST¹ p. ras.
 3 Πορφυρίων] idem p. 457, 27; ceteroquin ignotus 4 Ἀθηνᾶς] Hom. 9 11 sqq.
 7 αὐτόσ AD: αὐτόν ST ἄλλᾶτα εἰς T ἦν] ν in ras. A^r (A¹ incert.)
 9 ἐξιόντας] sc. ἡμᾶς (fallitur Schmid p. 65) 14 στάδια sic O item v. 18. 19;
 cf. Schmid III p. 27 18 λίμνην] sc. Ἀφνίτιν 21 οὐδὲν] impedimentorum
 nempe; καὶ μάλ' ἀγαπητῶς (cf. p. 453, 13) ad εὐπορήσας referendum 22 διψῶ
 A¹ (δίψων A²) 31 ἦδιον Valckenaer in notis ineditis: ἦδιστον O; cf. (etiam ad
 sententiae figuram) p. 459, 33

νέσας τὸ ἐν Λανειῷ ὕδωρ, σχεδὸν ὡσπερ τροφήν τινα δευτέραν ἀποδιδόντες, ἐπανήειμεν, τῇ τε ὥρᾳ τῆς ἐξόδου μάλιστα πῶς παραπλησίως, διὰ τὸ καὶ τότε αὐθιμερὸν ἐξιέναι ἐπὶ τῷ προστάγματι, καὶ δὴ καὶ τῇ συνεχείᾳ τῆς πορείας· οὐδαμοῦ γὰρ διαναπαύσας ἦγον ἄσιτος μικρῷ πρὸ μέσων νυκτῶν εἰς αὐλίον τι 5 γεωργικὸν τῶν ἔμαντοῦ, τετρακοσίους σταδίους τοὺς ἅπαντας, τῇ δ' ὑστεραία ἐκεῖθεν εἰς Λανεῖον.

- 18 Καὶ τὰ μὲν τῆς προτέρας εἰς Κύζικον ἐξόδου καὶ διατριβῆς οὕτως ἔσχεν. ἐπελθόντος δὲ τοῦ χειμῶνος ἦγεν πάλιν τὴν ἐπὶ Σμύρνης, καὶ γίγνεται τῶν ἡμερῶν ἡ πρώτη σφόδρα ἡπιος. ὡς 10 δὲ κατέβην εἰς τὸ πεδίον, τῆς ἐπιούσης νυκτός, ἄλλα τε ὄνειρατα ἐγίγνετο ἐπισχόντα καὶ δὴ καὶ Νεφέλας Ἀριστοφάνους ἐδόκουν μεταχειρίζεσθαι· καὶ ἅμα ἐφ' ἡμέρας τε ἦν καὶ ὑπερὸς οὐ πολὺ ὕστερον· ὡσθ' οἱ μὲν συνέχαιρον ὡς οὐ προεξήλθον, οἱ δ' ἐθαύμαζον 351 J
- 19 τῆς προσηρῆσεως τὴν ἀκριβείαν. μένοντι δὲ μοι αὐτόθι ἡμέρας 15 τινὰς ἀγγέλλεται ἡ τῆς (συν)τροφῆς θυγάτηρ ἀσθενοῦσα καὶ ἔχουσα σφαλερῶς. κάκεινη μὲν λατρὸν ἐπεμπον, αὐτὸς δέ, ἐπειδὴ τάχιστα παρέσχεν, εἰχόμεν τῆς ὁδοῦ. καὶ μου προϊόντος ἤδη ὑπεκινεῖτο ὁ ἀῆρ ὡς πρὸς ὕδωρ τε καὶ χειμῶνα καὶ δέος ἦν μὴ καταληφθῶμεν, ἄλλως τε καὶ δυσπύρων ὄντων. ὁμοῦ δὲ τοσοῦτον ἀντέσχεν 20 ὅσον δύο σταδίους ἔλλείπεσθαι πρὸς τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. τηρικαῦτα δὲ ἠμίγλη τε κατέβη βαθεῖα καὶ ψακάς τις διέθει· καὶ παρελθόντων εἴσω λαμπρῶς ἤδη τὸ ὕδωρ παρήν, ὥστε ἐορτὴν ἦγομεν. ἐπισχόντων δὲ με κἀνταῦθα ὄνειράτων ἐπέμεινα. πρὸς 25
- 20 δὲ τοῖς ἐπισχοῦσιν καὶ τοιόνδε ἐγγέρονει. ἐδόκουν ἱερεῖόν τι τεθυ- 25 κῶς ἐπισκοπεῖσθαι τὸν τε δὴ θεὸν . . . , οἶμαι, καλούμενον καὶ Αὐτήρα. καὶ τινος τῶν μάντεων ἐπελθόντος πυνθάνεσθαι τί βούλοιο ὁ Αὐτήρ, πότερον καθάπαξ λύοι τι ἢ μικρότερον ἀντὶ μείζονος ποιοίη καὶ ἀναβολῆς εἶη σημείον. ὁ δ' ἐφώνει οὐ πάντ' ἐπισημῶς . . . εἰς τὸ καθάπαξ, ἀλλὰ καὶ ἀερας καὶ ἀστέρας καὶ 30 τοιαῦτα ἡτιᾶτο. κἀν τούτῳ ἡγγέλθη περὶ τῆς κόρης διτι εἶη τε-

1 Λανειῷ Palmerius l. c. p. 471 (dubitanter recepi): βαλανειῷ O; cf. v. 7. p. 451, 10 τροφήν D 5 αὐλίον A² 7 Λανεῖον A¹ ST: βαλανειῶν DA²; cf. v. 1 10 γίνεται AST 12 Νεφέλας] ergo νέφη v. 13 16 συντροφῆς scripsi: τροφῆς O; cf. p. 386, 27 sq. 458, 1; nomen filiae (p. 457, 7. 23) idem quod matris Callitychae (p. 394, 12) 21 δύο AD: om. ST Ἀπόλλωνος] cf. ad p. 390, 5 22 ψακάς A a. ras. ST: ψεκάς D, voluit A p. ras. (nunc ψικάς); cf. v. l. p. 268, 19 25 ἱερεῖ ὄντι D 26 lacunam indicavi; e. g. θεὸν (ἐν ᾧ ἔστικε σχήματι καὶ τὰ προσόντα ἐπιγράμματα, ἐν οἷς εἶρον αὐτὸν ἄλλα τε δὴ), οἶμαι . . . ; cf. ἄλλα τε μοι δοκεῖν p. 462, 23 30 lacunam indicavi; sententia fuerit ἡγουμένῳ (λύειν τι αὐτὸν τὸν θεὸν) εἰς 30. 31 καὶ τὰ τοιαῦτα D

θνεῶσα. εὐθύς μὲν ὄν ἀκούσασιν ἐδόκει θεῖον εἶναι τὸ μὴ τυ- 11
 χεῖν παρόντα ἐμὲ τῆ συμφορᾷ, ἀλλὰ προεξελεθῆναι· ἔτι δὲ σαφέστε-
 ρον ἐκ τῶν ὕστερον χρησμάτων ἐγένετο ὡς οὐκ ἄνευ δαιμονίου τινὸς
 πᾶν τοῦτο συνέβη. ἐπειδὴ γὰρ κατέβην ἀπὸ τοῦ ὄρους, δευτέρᾳ 22
 5 νυκτὶ ὕστερον, ὠφθῆ τοιαύδε· ἔμεινα δὲ καὶ πλείους κατέχοντος
 τοῦ θεοῦ. Τελεσφόρος ἦν ὄρεωκόμος· οὗτος ἐδόκει μοι ὄρηθεῖς
 αὐτόθεν βαδίζειν ὀπίσω, τὰ χρησθέντα ἐπὶ τῆ Φιλουμένη ἡμαί-
 νων — τοῦτο γὰρ ὄνομα τῆ κόρης —, κεχρησθῆναι δ' αὐτὰ Ἀλκίμω
 πατρὶ τῆς κόρης, καὶ δὴ καὶ γράμματα ἔχειν, εἴτε δὴ σεσημασμένα
 1540 D 10 εἴτε καὶ μὴ, ἃ τὸν Ἀλκίμων νύκτωρ ἀκούσαντα παρ' αὐτῆς ἀπο-
 μνημονεύσαντα γράψασθαι, θανμαστὰ πλήθει καὶ δυνάμει, φέροντα
 852 J εἰς ἐμέ, ὥστε θανμάζειν ὅπως καὶ ἀπεμνημόνευσεν. κεφάλαιον 23
 δ' ἦν, ὡς ἐν αὐτῷ τῷ σώματι τῆς Φιλουμένης καὶ τοῖς ἐντός,
 ὥσπερ ἐν σπλάγχνοις ἱερῶν, ἐγγεγραμμένον παντὸς τοῦ περὶ
 15 αὐτὴν πράγματος. ἐδόκουν δὲ καὶ κοιλίαι τινὲς εἶναι πλείους, καὶ
 ἅμα πως ἐώρων αὐτάς, αἱ μὲν ἄνω ὑγιεῖς καὶ εὖ διακειμέναι, ἐν
 δὲ τῆ τελευταίᾳ τὸ πεπονθὸς ἦν. καὶ ἐδείκνυντο ὑπὸ τοῦ ἐφρεσιῶ-
 τος ὅστις καὶ ἦν. καὶ ἠρόμην γὰρ δὴ αὐτόν· πόθεν ὄν οἱ ὄνοι καὶ
 ἡ δυσέργεια; ὁ δὲ ἐδείκνυν ἐκεῖνόν τὸν τόπον. οἱ δ' ὄν χρησμοὶ τοι- 24
 20 οὔτοί τινες ἦσαν. ἐνεγέγραπτο μὲν τὸ ὄνομα τὸ ἐμὸν οὕτως·
 Ἄλιος Ἀριστείδης· καὶ σχεδὸν ἐκ διαλειμμάτων ἄλλα καὶ ἄλλα
 ἐπίσημα τοῦ ὀνόματος· προσενεγέγραπτο δὲ Σωσιμένης καὶ ἕτερα
 τοιαῦτα σωτηρίαν ἐπαγγελλόμενα, καὶ ὅτι ἡ Φιλουμένη ψυχὴν
 ἀντὶ ψυχῆς καὶ σώμα ἀντὶ σώματος ἀντέδωκεν, τὰ αὐτῆς ἀντὶ τῶν
 25 ἐμῶν. καὶ τᾶλλα εἰς ταῦτόν φέροντα ἐνήν, ἅπαντα ἐν βιβλίοις
 τισὶν ἐγγεγραμμένα, ἃ πάντα γράψαντος τοῦ Ἀλκίμου ἐδόκει ἀπο-
 κοιμίζειν ὁ Τελεσφόρος οὐκαδε. ἐνήσαν δὲ καὶ Πορφυρίωνος τοῦ
 ἱατροῦ παραινέσεις ὡς πρὸς τὴν μητέρα αὐτῆς, μάλιστα μὲν καὶ
 λούσασθαι, εἰ δὲ μὴ, ἀλλὰ τραφῆναι. ταύτης τῆς κόρης Ἐρμείας 25
 30 ἐκεῖνος ἀδελφὸς ἦν, ὃς ἐν τῇ μεγάλῃ νόσῳ, ὅτε καὶ ἡ θεὸς ἐφάνη
 μοι, ἀπέθανεν καὶ αὐτὸς σχεδὸν ὡς εἰπεῖν ἀντ' ἐμοῦ. τῆ γὰρ
 αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὡς ὕστερον ἐπυθόμην, ἐκεῖνός τε ἐτελεύτα κἀγὼ τοῦ
 πυρὸς ἀπηλλοττόμην καὶ πάνυ χρονισθέντος. ἄμφω δὲ ἥστην

6 ὄρεωκόμος A p. ras.; Telesphori nomen omen: ὁ τὰ περὶ τῆς Φιλουμένης
 τελευτῆς γράμματα φέρων; cf. ad p. 388, 20 7 αὐτόθεν] ubi Philumena
 mortua erat 15 κοιλίαι Wil.: κοιναὶ O 19 δυσεργία DS²T² ἐκεῖνον τὸν
 τόπον] v. 17 ἐν τῇ τελευταίᾳ 24 αὐτῆς D 25 καὶ τᾶλλα] aut καὶ ἄλλα aut
 καὶ ἄλλα scrib. 26 ἃ πάντα γράψαντος] ἀπογράφαντος A¹, corr. m. inc.
 27 Πορφυρίωνος] cf. p. 455, 3 28 αὐτῆς sic O; Philumena 29 Ἐρμείας
 ἐκεῖνος — νόσῳ κτέ.] cf. or. XLVIII § 44. 38

παῖδες ἐμῆς συντροφου Καλλιτύχης. καὶ ταῦτα μὲν εἰς τοσοῦ-
 26 τον. Πέντε δὲ ἡμέρας ὑπὸ τῷ ὄρει μείνας καὶ διαιτηθεὶς ὡς (ὁ
 θεός) παρήγγειλεν, ἐκτὴ κινήσαντος ἐξῆειν ἐπὶ Περγάμον· καὶ ἦσαν
 μὲν ἐπίβδαι, ἦν Ῥωμαῖοι πρώτην ἄγονσιν τοῦ ἔτους, χειμῶν δὲ οὕτω
 δὴ τις σφοδρὸς ὥστε μὴδ' οἴκοι μένοντι ῥαδίως ἔχειν ὑπενεργεῖν. 5
 27 καὶ συνέβη τοῦτο δὴ θειότατον τῆς ὁδοῦ — τὸ γὰρ τοῦ Ὀμήρου 541 D
 σαφὲς ἦν διτι τις θεῶν ἠγεῖτο καὶ ὅστις γε ὁ θεός· ἐξόπισθεν
 μὲν γὰρ βορέου πνεῦμα ἐπέκειτο ὄλον ψυχρότατον, νεφέλας ἐλαῦ-
 νον μελαίνας καὶ πικνάς, ἐκ δεξιᾶς δὲ ἅπαντα κατενίφετο, ὕεν δὲ
 ἐν ἀριστερᾷ, καὶ ταῦτ' ἦν παρὰ πᾶσαν τὴν ἡμέραν τε καὶ τὴν 10 353 J
 ὁδόν. μία τε ὄλον ζώνη διὰ παντός τοῦ ἀέρος ἦγεν εἰς τὸ ἱερὸν
 28 κατ' αὐτῆς τῆς ὁδοῦ τεταμένη, σκέπην ἅμα καὶ φῶς ἔχουσα. καὶ
 πάμπολυ δὴ τῶν ἄλλων ἀποσπάσας ἦγον εἰς τὸ ἱερὸν μεθ' ἑνὸς
 ἀκολούθου, σταδίουσ οὐκ ἔλαττον ἢ τριακοσίους διαδραμῶν. καὶ
 ἦν μὲν τῆς ὥρας τὸ μετὰ λύχνους τοὺς ἱερούς· ἐν ὄσφ δὲ τοὺς 15
 τε ὑπολειφθέντας ἐπανέμενον καὶ καταγωγὴ ἐπορίζετο, διέτριψα
 τοὺς τε νεῶς περιῶν ὡς εἶχον ἐκ τῆς ὁδοῦ καὶ βαδίζων ἄνω καὶ
 κάτω περὶ τὸ ἱερὸν. ἦδη δὲ βαθείας ἐσπέρας εὐπορήσας ὑπηρε-
 τῶν, αὐτόθεν λουσάμενος ὑπὸ λαμπτήρος ἀπὸ μικρᾶς πάνν τρο-
 29 φῆς ἀνεπανόμην. καὶ μὴν τά γε ἄλλα σαφῶς ἐγίνετο σὺν θεῷ, 20
 σπουδῇ τῶν ἀνθρώπων καὶ σύνοδοι κατὰ τοὺς λόγους καὶ δέος μὴ
 θᾶπτον ἀπαλλαγείμην. ταῦτά δὲ ταῦτα καὶ ὕστερον, ὡς ἐν τῇ
 Σμύρῃ ἐγενόμεθα· μᾶλλον δὲ καὶ πρὶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν,
 ἦσαν οἱ κατὰ τὴν φήμην ἀπαντῶντες, καὶ τῶν τε νέων οἱ γνωρι-
 μώτατοι σφᾶς αὐτοὺς ἐδίδουσαν καὶ τύπος τις ἦδη τεταγμένος 25
 30 διατριβῆς ἦν, καὶ διὰ πάντων ἡ κλήσις ἠκριβοῦτο. Αἰγυπτίου δὲ
 τινος ἀνθρωπίσκου περὶ τὸν χρόνον τοῦτον εἰσχωμάσαντος εἰς
 τὴν πόλιν καὶ τῶν τε βουλευτῶν ἔστιν οὗς διαφθείραντος καὶ τισι
 τῶν πολλῶν καὶ ἰδιωτῶν δόξαν παραστήσαντος διτι καὶ πολιτεύ-
 σοιτο καὶ φιλοτιμίας θαναμαστὰς οἶας φιλοτιμησοιτο ἀπὸ χρη- 30
 μάτων, εἰς τὸ θέατρον εἰσπηδῶντος ὅπως τύχοι, καὶ τοιαύτης
 ἀλοχύνης κατεχούσης τὴν πόλιν — ἦδειν μὲν οὐδ' ὀτιοῦν τούτων

2. 3 ὁ θεός addidi (WCOΘC), cf. v. l. p. 331, 10; quo omissio neglegentius κινή-
 σαντος dictum foret; nec praecedit Aesculapii mentio 4 ἐπίβδαι (-ιβδαί O)]
 ἰατρον nomen diei qui Apaturiorum ferias proxime insequitur; qui hic
 intellegendus sit, nescitur, cum ne id quidem constet, quos fastos Aristides secutus
 sit 5 τισ AS a. ras.: τι DTS p. ras. 6 Ὀμήρου] e. g. β 405 11 εἰς]
 ἔσ A 13 ἀποσπάσας] cf. ad p. 279, 3 14 διακοσίους D 15 λύχνους —
 ἱερούς] cf. p. 378, 28 sq. 17 περιῶν O 19 αὐτόθι D 21 σπουδῇ Canter:
 σπουδῇ O; cf. p. 462, 1 22 ταῦτά] ταῦτά SDT 25 σφᾶς αὐτοῦ A 30 post
 ἀπὸ quattuor folia excisa in A, desunt verba usque ad 465, 25 τῷ προ]

ἐγὼ ἀλλ' ἢ ὀψέ ποτε ἤκουσα, ἄτε καὶ κατ' οἰκίαν τὰς συνουσίας
 πρὸς τοὺς ἐπιτηδεύουσιν ποιούμενος, ἄρτι δ' αὐτοῦ παριέναι μέλ-
 12 D λοντος εἰς τὸ ᾠδεῖον τὸ πρὸς τῷ λιμένι καὶ διατριβὴν αὐτόθι
 καθισταμένου, εἴτε δὴ κατὰ ψήφισμα εἴτε καὶ οὐκ οἶδ' ὅπη —
 5 ἐμοὶ δ' ὄναρ γίγνεται. ἐδόκουν τοῦτο μὲν τὸν ἥλιον ἐκ τῆς 31
 ἀγορᾶς ἰδεῖν ἀνίσχοντα, τοῦτο δὲ ἀνὰ στόμα ἔχειν Ἀριστείδης
 μελετήσεται τήμερον ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ὥρας τετάρτης· ταῦτα
 φθεγγόμενος καὶ τούτων ἀκούων ἀφυπνιζόμεν, ὥστε διεσκόπουν
 εἴτ' ὄναρ εἶη εἶθ' ὕπαρ. καλέσας δὲ τῶν φίλων τοὺς ἐπικαίρους 32
 54 J 10 φράζω τὸ πρόσταγμα. καὶ τότε δὴ γράμμα ἐξετίθητο, καὶ γὰρ
 προσήγεν ἢ ἐκ τοῦ θνείρατος ὥρα, καὶ παρήμεν εὐθύς ἐπ' αὐτῷ.
 ὁμοῦ δὲ καίπερ οὕτως ἐξ ὑπογυίου τῆς παρόδου γιγνομένης καὶ
 τῶν πολλῶν ἀγνοησάντων, οὕτω δὴ τι μεστὸν γίγνεται τὸ βουλευ-
 τήριον ὥστε οὐδὲν ἦν πλὴν ἀνθρώπων κεφαλὰς ὄραν, καὶ οὐδ' ἂν
 15 τὴν χεῖρα διέωσας μέσσην οὐδαμοῦ. καὶ μὴν τό γε τοῦ θοοῦβου 33
 τε καὶ τῆς εὐνοίας, μᾶλλον δέ, εἰ χρητὰ τάληθές εἰπεῖν, ἐνθουσια-
 σμοῦ, τοσοῦτον παρὰ πάντων συνέβη ὥστε οὐδεὶς ὦφθη καθ-
 ἡμένος οὔτ' ἐπὶ τοῦ προαγῶνος οὔθ' ἠνίκα ἀναστὰς ἠγωνιζόμεν,
 ἀλλ' ἐκ πρώτου δήματος εἰστήκεσαν ὠδινον ἐγάννυτο ἐξεπλήττοντο,
 20 συμπαρένεον τοῖς λεγομένοις, ἠφρίεσαν φωνὰς οὔπω πρόσθεν γε-
 νομένας, πᾶς τις αὐτοῦ τὸ κέρδος ποιούμενος, εἴ τι νεῖμαι τῶν
 μεγίστων ἐμοί. ὡς δ' ἀπηλλάγημεν ἀπὸ τοῦ βουλευτηρίου καὶ 34
 περὶ λουτρὸν ἦμεν, τότε δὴ τις ἀγγέλλει μοι ὅτι καὶ ὁ δεῖνα προ-
 γράψας πρότριτα εἰς τὴν ἡμέραν ταύτην εἰς τὸ ᾠδεῖον ἑπτακαί-
 25 δεκα εἶη τοὺς σύμπαντας ἠθροικῶς. καὶ μέντοι καὶ ἤρξεν αὐτῷ
 σωφροσύνης ἐκείνη ἢ ἡμέρα· τὸ πέρα δ' οὐ λέγω, οὐδ' ἂν τούτων
 ἐμνήσθην, εἰ μὴ τό τε ἐνύπνιον ὡς ἐναργὲς ἐξέβη ἐβουλόμην ἐν-
 δεῖξασθαι καὶ ὅτι καὶ τούτων ἐμέλησε τῷ θεῷ, καὶ ἅμα τοῖς ἐξ
 543 D ἀρχῆς ὠμολόγει λόγοις ὡς αὐτὸς ἀνέστησέν τε καὶ κατέστησεν εἰς
 30 τὴν Συύραν. Οὐ πολλῷ δ' ὕστερον εἰς Ἐφεσον κομίζεαι στεφά- 35
 νους τε προειπῶν ὡς ἀγωνιστῆ καὶ κατασκευάσας οὕτως ὥστε
 ἀφυπνιζόμεν Ἐφεσον βοῶν. ἀλλὰ μὴν τὰ γε ἐκεῖ πραχθέντα
 ἐμοὶ μὲν οὐκ εὐπρεπέστερόν ἐστι λέγειν, πολλοὶ δὲ οἱ διηγησά-

3 alterum τὸ] τῷ S¹ 5 δ'] analeptice post longam parenthesis; ἐμοὶ δ'
 <οὐν> Schmid Philol. 1889 (I) 377 7 βουλευτηρίῳ] cf. p. 11, 6 sq. 12 ὑπο-
 γύον O (corr. Ddf.) 14 ὄραν SD: om. T 15 διέωσας Valckenaer in notis
 ineditis (iterum Jacobs, Lect. Stob. p. 65): διέσωσας S, διεσώσας DT 16 an
 <τοῦ> ἐνθουσιασμοῦ? 18 προάγωνος DTS², cf. Lobeck, Paralip. p. 201 sq. 545
 19 εἰστήκεσαν Junt: ἐστήκεσαν SDT ἐγάννυτο DTS² 21 αὐτοῦ DT a. corr.
 τὸ] τὸ/ S 23 δὴ sic SDT 33 εὐπρεπέστερόν] cf. p. 213, 24

36 μενοι τοῖς δεομένοις εἰδέναί. ἀλλ' ὅσον μὲν εἰς τὸν θεὸν ἐρ-
 χεται τῶν λόγων, ἀνάγκη φράζειν πειραῖσθαι καὶ μὴ παραλιπεῖν
 ἐκ τῶν δυνατῶν. ἄτοπον γάρ, εἰ μὲν τι τῷ σώματι καὶ κατ' οἶον
 ἔδωκεν ἕαμα, διηγείσθαι τοῦτ' ἂν καὶ αὐτὸν καὶ ἕτερον, ἐκεῖνα δὲ
 & ὁμοῦ τὸ σῶμα ἀνίστη, τὴν ψυχὴν ἐπερρώωνυ, τοὺς λόγους ἠῶξε 5
 37 μετ' εὐδοξίας, ταῦτα δὲ οὕτως παρελθεῖν σιωπῆ. ὅτι δὲ οὐδὲν
 πρόποτε τῶν ἀνθρωπειῶν ἔμεγε ἔχάνωσεν οὐδὲ ἐπῆρθη οὐτ'
 ὀλίγους οὔτε πολλοὺς χειρωσάμενος οὐδ' οἶμαι δεῖν φιλοτιμεῖσθαι 955 J
 τοῖς τοιοῦτοις μᾶλλον ἢ αἰσχύνεσθαι φιλοτιμούμενος, ἐμαντόν τε
 38 καλῶς πέπεικα καὶ πολλοὺς. Ἀλλὰ γὰρ θανμαστὸν τοῦ θεοῦ 10
 τὸ διηγεῖς, οἷον καὶ τὸ τῆς ὕστερον ἐν Σμύρῃ γενομένης ἐπι-
 δείξεως τῆς μεγάλης ἐκείνης. ἐκέλευσε μὲν γὰρ παρελθεῖν εἰς
 τὸ βουλευτήριον, παρελθεῖν δὲ φαρύοντα· καὶ ἐποίουν οὕτως. ἦν
 δὲ τις τοῦ βουλευτηρίου φρουρός, ἀνὴρ κατὰ δέσμα θανμαστός
 οἶος. οὗτος ὡς εἶδεν προσιόντας τοὺς ἐμούς, ἤξιωσε συγχωρησαί 15
 ἐαυτῷ πρότερον τὰ εἰωθότα συγγενέσθαι τοῖς μαθηταῖς καὶ δι-
 39 ἔτριψεν εἰς μεσημβρίαν αὐτήν. εἰσήειν μὲν δὴ τηρικαῦτα, εἰσελθῶν
 δὲ ἀπέτεινα τὴν ῥῆσιν τὴν κατὰ τῶν σοφιστῶν, ἡδίστην δὴ ταύ-
 την πασῶν ἡμερῶν ἀγαγὼν ἐπὶ λόγοις. αὐτὸς τε γὰρ οἷον σχολῆς
 εἰλημμένος ἐχρώμην ἄσμενος καὶ τὸ θέατρον εἰς ἀμιλλαν κατέστη 20
 μὴ λείπεσθαι τῶν λεγομένων· ὅ τι δ' ἐνθυμηθείης ἢ εἴποις,
 40 ἔλαττον τῶν τότε συμβάντων ἐρεῖς. ὡς δ' ἐξεπέρανα, ἐγὼ μὲν
 ἀνιστάμην ὡς ἀπαλλαξόμενος, νομίζων καὶ ταῦτα ἐπέκεινα παντὸς
 ἀγῶνος εἶναι, οἱ δ' οὐκ ἠρέσχοντο, ἀλλ' ὥσπερ ἐξ ἑνὸς στόματος 544 I
 πάντες παραμένειν τε ἐκέλευον καὶ δέχεσθαι προβλήματα καὶ ἀγω- 25
 νίσασθαι τὰ δεύτερα πάντως. καγὼ τῶς μὲν διεωθούμην, ἄλλως
 τε καὶ διὰ τὸ πόρρω τῆς ὥρας εἶναι, βαιοτέρας δὲ τῆς παρακλή-
 σεως γιγνομένης ἐνεθυμήθην τοῦ ἐνυπνίου καὶ ὅτι ταῦτ' ἄρα καὶ
 41 ὁ θεὸς προεῖπεν, μὴ ἄσιτον εἰσιέναι ὅπως ἀνταρκέσαιμι. τὸν τε
 οὖν ἀγῶνα ὑπέστην καὶ προϊόντος αὐτοῦ κατασχεῖν οὐκ ἐδυνήθην, 30
 ἀλλ' ὡμολόγησα τοῦ θεοῦ τὴν πρόρρησιν καὶ ὅτι ἤγομι παρ-
 εσκευασμένος· οἱ δ' ἐθαύμαζον ἅπαντα. ἀγωνισάμενος δὲ εἰς δύ-

2 παραλιπεῖν S¹ 3 ἄτοπον γάρ κτέ.] sententiam invertit Isocr. IV 1
 τι] τοι D 5 ἐπερρώων O (corr. Junt.) 6 σιωπῶ D ὅτι δὲ κτέ.] cf. or.
 XXVIII § 129 sqq. 8.9 τοῖς τοιοῦτοις φιλοτιμεῖσθαι D 12 ἐκέλευε ci. Ddf.
 14 βουλευτηρίου φρουρός] ironic rhetorem dicit, qui curiam occupaverat
 δέσμα] δέμας ci. Büchner l. c., acumen tollens 17 εἰσήειν μὲν Junt.: εἰσή(ι)-
 ειμεν SDT; cf. v. l. p. 452, 17 18 δὴ D: δὲ ST 23 ἀπαλλαξόμενος D
 26 διεωθούμην ST: διωθούμην D (prob. Ddf.) 29 ἀνταρκέσαιμι S a. ras.:
 ἀνταρκέσαιμι TS p. ras., ἀνταρκέσοιμι D 30 ἠδυνήθην Junt., fort. recte

ναμιν τὴν ἔμαντοῦ διὰ τέλους ἀπηλλατόμην, ἀπολείπων ὀλίγον εἰς ἡλίου δυσμᾶς. καὶ τῆς ἐπιούσης ἡγωνιζόμενῃ αὐθις ἐν τοῖς αὐτοῖς, ἐπεὶ τοιαῦτα ἡγήσατο ὁ Θεὸς κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους.

Φέρε δὴ καὶ περὶ τῆς ἔναγχος εἰς Κυζικὸν ἐξόδου γενομένης 42
 5 ἐξηγήσωμαι, ἣ πέμπτῳ μὲν ἔτει περιόντι μιγὶ τῷ αὐτῷ καὶ ἡμέ-
 ραις μάλιστα ταῖς αὐταῖς ἐγένετο, Ὀλυμπίων ἐπιόντων. ἔσχεν δὲ
 οὐ πόρρω τῆς πρότερον· καὶ γὰρ ἀσιτία τῇ προτέρῃ τῶν ἡμερῶν
 10 μοχθηρία τε ὕδατος, καὶ ἅμα ὑπὸ πλήθους ἐμπίδων συνέβη πρό-
 δηλον ὃν ὡς ἀγρυπνήσαι δεήσει. καὶ τῆς ἐπιούσης ὠδοιπόρου
 15 ἐξ ὄρθρου βαθέος ῥοφῆματι χρησάμενος βραχεῖ. καὶ ὡς ἐπανήειν,
 κατέλυσά μὲν πρὸς τοῖς ὕδασι τοῖς θερμοῖς ὑσθεῖς, προειρημένον
 καὶ τοῦτο, τὴν δὲ ἀσιτίαν ἀπέδωκα, ἐπειδὴ ἐπανήλθον, ἐπιταχθεῖ-
 σαν εἰς τὴν ἐπιούσαν. καὶ μὴν τὰ γε τῆς διατριβῆς τῆς ἐν τῇ 43
 πόλει σχεδὸν ὥσπερ προειρητο οὕτως ἐχώρησεν· ἦν γὰρ τοιάδε
 15 τὰ φανθέντα· αὐτὸς δὲ καὶ ἤτησα τὸν Θεὸν σημεῖναι, ἅτε καὶ δικῶν
 οὐδῶν καὶ τῶν φίλων δεομένων ἦκειν. ἐδόκουν ἐπιτηρεῖν 44
 προσόδου καιρὸν πρὸς τὸν βασιλέα, θύοντος δὲ αὐτοῦ τυγ-
 χάνειν κατακείμενος· ὡς δὲ πλησίον γενέσθαι τῶν χειρῶν μου
 545 D ἀλεκτρούνα ἀσπαίροντα, συλλαβεῖν τε καὶ οἰωνίσασθαι καί, ὡς
 20 εἶχον ἐν ταῖν χειρῶν, ἄρχεσθαι τῆς προσήσεως. ὦρητο δέ μοι
 τοῦτο πᾶν ἀπὸ τοῦ Ὀμηρικοῦ, ὡς Ὀδυσσεὺς τὸ ἔκπωμα πλησά-
 μενος προσαγορεύει τὸν Ἀχιλλέα καὶ λέγει· τὰ δὲ ῥήματα οὕτω
 πως εἶχεν· ἐπ' ἀγαθῷ μὲν τῷ βασιλεῖ, ἐπ' ἀγαθῷ δὲ καὶ ἀμφο-
 τέροις τοῖς βασιλεῦσιν, ὡς δὲ καὶ ἡμῶν ἄπασιν· ὁ δὲ ἐθαύμασεν 45
 25 τε [καὶ] πειρώμενος τῶν λόγων ἀντι πάντων τε ἔφη τιμᾶσθαι χρη-
 μάτων αὐτοῦς, καὶ ἐπεῖπεν· τούτοις τοῖς λόγοις εἰ προσῆσαν
 ἀκροαταὶ ὅσον καὶ πεντήκοντα· καγὼ ὑπολαβὼν σοῦ γε, ἔφην,
 βουλομένον, βασιλεῦ, καὶ ἀκροαταὶ γενήσονται. καὶ ὅπως γ', ἔφην,
 30 θανατώσης, ταῦτα ἃ νυνὶ λέγεις, ἐμοὶ ὑπὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ προει-
 ρηται· καὶ ἔτοιμος ἦν αὐτῷ γεγραμμένα δεικνύναι. μετὰ ταῦτα
 δὲ ὁ μὲν οὐκ οἶδ' ὅποι ἐτράπετο, ἐγὼ δ' ἐνεθυμήθην ὅτι οὗτος
 ἐκεῖνος ὁ καιρὸς εἴη τῆς ἐπιδείξεως. ἐπὶ τούτοις ἐδόκουν βαδίζειν
 ἐπὶ Κυζικόν. τοιαῦτ' ἦν τὰ κινήσαντα. ὡς τοίνυν ἐγενόμενῃ ἐν 46

4 γενομένης T γενομένης S: γενόμενος D 5 ἐξηγήσωμαι D περιόντι S
 6 Ὀλυμπίων] Cyzicenorum, cf. Marquardt, Cyzicus p. 143 sqq. 7 τῆς T
 (Junt.): τις SD ἀσιτία D, item v. 12 (-εἶαν); ieiunium p. 454, 32 significavit,
 μοχθηρίαν ὕδατος non memoravit τῇ προτέρῃ] bidui iter, cf. § 13 sqq.
 13 μὴν τὰ] μετὰ D τῇ om. D 15 φανθέντα D, cf. v. 1. p. 413, 2; 424, 29
 20 προσήσεως scripsi: προήσεως O; cf. προσαγορεύει v. 22 21 Ὀμηρ-
 30 κοῦ] I 223 sq. ὄδυσσεὺς ST: ὁ D; fort. (ὁ) Ὀδυσσεὺς 25 καὶ seclusi
 posterius τε om. Thom. Mag. p. 69, 22, ut par est 27 ὅσον καὶ scripsi: καὶ ὅσον SDT

τῇ πόλει, πολλή μὲν ἦν σπουδὴ τῶν ἡγεμόνων, πολλή δὲ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, ὁμοῦ δὲ εἰς μὲν τὸ δημόσιον οὐ παρήλθον, προσδοκῶντων ὁσημέραι καὶ θανμαστὰ ποιούντων, κατ' οἰκίαν δὲ συνῆν τοῖς ἐπιεικεστάτοις, καὶ σχεδὸν ἐξεπληροῦτο ἡ τοῦ ἐνυπνίου 5
 47 φήμη· ἦν γὰρ εἰς τοὺς πενήτηντα ὁ σύλλογος. χρονίζομένης δὲ 5
 τῆς διατριβῆς καὶ χαίροντός μου καὶ τῷ χωρίῳ καὶ τοῖς παροῦσι 357 J
 πᾶσιν, ἄλλα τε δὴ ὀνειράτα γίγνεται ἀνιστάντα καὶ διαρρηθὴν ἐγένετο. ὡς τὸ ἀνωτέρω τοῦ Ἑλλησπόντου οὐκ ἐπιτήδειον πρὸς διατριβήν. ἐπαρήειμεν οὖν· καὶ γὰρ δὴ Διὸς Ὀλυμπίου θυσία πάνδημος προσήγεν, καὶ παρεδείκνυτο πανταχόθεν ὅτι παρεῖναι 10
 48 δέοι καὶ θύειν. Συνέβη τοίνυν καὶ τὰ τοῦ σώματος τοῦτον δὴ τὸν χρόνον ῥᾶστα καὶ φαιδρότατα σχεῖν ἐξ οὗ πρῶτον ἔκαμεν. ὅσον 15
 τὲ γὰρ χρόνον ἤμην ἐν τῇ Κυζίκῳ καὶ μετὰ τοῦτο ὡς ἐπαρήλθομεν, ἐξ 546 D
 ἑξ μῆνας ἐξῆς τοὺς ἅπαντας ἐρωμενέστατα ἔμαντοῦ διετέθην, ἐξ 15
 ἕω τε ἀνιστάμενος καὶ βαδίζων μακρὰ καὶ πολλὰς τῆς ἡμέρας 15
 καὶ τῆς ἀρχαίας φύσεως ὅτι ἐγγυτάτω γενόμενος. καὶ δὴ καὶ τῆς συνήθους μελέτης οὐδὲν παρελείπετο, ὥστε συγκαίρειν ἅπαντας καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ. ὅσον δὲ κὰν τούτῳ συνέβη καμῆν ἡμέρας 49
 49 τινάς, θανμαστῶς ὡς ὁ θεὸς καὶ ἅμα εἰωθότως ἴασατο. βορέας μὲν γὰρ ὀπωρινὸς ἦν, εἶχον δὲ ἀδυνάτως κινεῖσθαι, ὥστε καὶ τὰς 20
 ἀναστάσεις ὤκνον· ὁ δ' ἐπιτάττει. βέλτιον δ' ἴσως αὐτὸ τὸ θναρ διηγῆσασθαι, καὶ γὰρ ἐναυλὸν τέ ἐστιν καὶ οὐκ ἀνάγκη παρα-
 λιπεῖν. ἡκέτην ἰατρῶ δύο καὶ διελεγέσθην ἐν τῷ προθύρῳ ἄλλα 25
 τέ μοι δοκεῖν καὶ περὶ ψυχροῦ λουτροῦ. ἡρώτα μὲν ὁ ἕτερος, ὁ δ' ἀπεκρίνετο· 'τί λέγει, ἔφη, Ἰπποκράτης;' 'τί δ' ἄλλο γε ἢ δραμόντα 25
 50 δέκα σταδίου ἐπὶ θάλατταν οὕτως ῥῖψαι;' ταῦτα μὲν δὴ ὡς θναρ 50
 πεφάνθαι ἐδόκουν. μετὰ δὲ τοῦτο ἐπελθεῖν ὡς ἀληθῶς αὐτοὺς τοὺς ἰατροὺς, θανμάσαι τε δὴ τοῦ ἐνυπνίου τὴν ἀκρίβειαν καὶ πρὸς αὐτοὺς εἰπεῖν ἄρτι τε ὑμᾶς ἐδόκουν ὀρᾶν καὶ ἄρτι ἤκατε. καὶ δῆτα ὀπότερος μὲν ὑμῶν, ἔφην, ὁ ἐρωτῶν ἦν καὶ ὀπότερος ὁ ἀπο- 30
 κρινόμενος οὐκ ἔχω λέγειν.' ἡ δ' ἀπόκρισις οὕτως εἶχεν, ὡς ἄρα Ἰππο-
 κράτης κελεύει δέκα σταδίου θεῖν τὸν μέλλοντα λουῖσθαι ψυχρῷ· ἅμα δὲ ἔμαντῷ μετέλαβον τὸ ἐπὶ θάλατταν, ὡς δηλοῦν † τὴν κατὰ φύσιν

1 ἡγεμόνων] Cyzicenorū magistratus dicit, cf. ad p. 449, 26 12 φαιδρό-
 τατα ST: σφοδρότατα D ἔκαμον Junt. (prob. Ddf.) 13 τε om. D 22 ἐναυ-
 λόν] cf. ad. p. 443, 6 22. 23 παραλείπειν S¹ 23 ἰκέτην S¹ διελεγέσθην
 T²: διαλεγέσθην SDT¹ 24 τέ μιν T sic prius ὁ om. D 25 Ἰπποκράτης] quae
 Aristides somniarit, apud Hippocratē non legi consentaneum est 28 τε ST:
 δὲ D 29 τε D: γε ST 30 prius ὁ om. T¹ 32 κελεύει D 33 μετ-
 ἔβαλον ci. Canter (edd.) τὴν S¹T¹ a. corr., τὸ DT¹ p. corr. S², verba corrupta;

358 J

τῷ ποταμῷ, καὶ οὕτως εἶπον ἄεκα σταδίους θείν τῷ ποταμῷ
 συμπαράθεοντα. ἐνεθυμήθην δ' αὐτὸ διὰ τὸ εἶναι ἐν μεσογείᾳ·
 ἐδόκει σαφὲς εἶναι καὶ χρῆναι οὕτω ποιεῖν. ἔπειτά πως ἐκ τού- 51
 των ἐδόξα κατακεῖσθαι μὲν ὡς ἐπ' ἀρίστω, ἀναμνησθεῖς δ' ὅτι
 5 λούσασθαι χρῆ πρότερον τῷ ψυχρῷ κατὰ τὴν πρόρρησιν, αὐτὸς τε
 ἀνίστασθαι καὶ τοὺς ἄλλους κελεύειν. ἐρομένοι δὲ τοῦ ἑτέρου τῶν
 λατρῶν περὶ τῆς ὥρας τοῦ λουτροῦ, φάσαι ὅτι <τὴν> πέμπτην δέοι
 10 κινήθῃναι, συμβήσεσθαι γὰρ εἰς τὴν ἕκτην· πάλιν γὰρ αὐτὸ πρῶτι-
 τερον τοῦ δέοντος ἢ λούεσθαι ἢ ἐσθίειν ἐργῶδες εἶναι· οὐδὲ γὰρ
 15 εἰς αὐτὸ τοῦτο φέρειν ὃ δοκεῖ αὐτοῦ <τὸ> χρῆσιμον εἶναι, τὸ πέψαι
 ῥᾶον, ἀγρυπνίας γὰρ ἀπ' αὐτοῦ γίγνεσθαι. ἄτι οὖν, ἔφη ὁ λατρός, 52
 οὐκ ἐμελέτησας ἡμῖν ἐν τῷ τέως;· ἄτι νῆ Δ', ἔφη ἐγώ, σπου-
 δαιότερόν μοι ἐστὶν ἐπελθεῖν τινα τῶν γεγραμμένων· δεῖ γὰρ με
 καὶ τοῖς ὕστερον ἀνθρώποις διαλέγεσθαι· καὶ ἅμα ἐνεδειξάμην
 20 ὅτι ἐπειγοίμην, μὴ ἄρα τι συμβαίῃ πρότερον. καὶ ὃς οἰωνίζετο
 ἔτη πολλά μοι, κἀγὼ εἶπον· βουλοίμην ἂν καὶ πολλά ἔτη βιδῶναι,
 εἰ μέλλοιμι ἔσεσθαι πρὸς λόγοις· τὸ μὲν δὴ ἄναρ τοιοῦτον ἐγέ- 53
 νετο. τὸ δὲ χωρίον οὐ διετριβὸν παραρρεῖ μὲν ποταμὸς, κἀθοδος
 δ' ἐπ' αὐτόν ἐστι τραχύτερα καὶ κατάντης μᾶλλον, καὶ ἅμα ἐντὸς
 25 τῶν δέκα σταδίων· ἔτι δ' οὐκ ἐνήν θείν τῷ ποταμῷ συμπαρά-
 θεοντα, ἀλλ' ἐγκάρσιον καὶ εἰς ὄχθην· ἔπειτα μέντοι προῖων ὃ
 ποταμὸς παραρρεῖ χωρίον ἕτερον, ἐμβασίην τε ἔχον παγκάλην
 καὶ μάλα εὐεῖδη ἐνταῦθα ἤδη· ἐπενόησα δὴ τοιόνδε. ἐκέλευσα 54
 μετροῦσαι σχοινίῳ ὁπόσον τι ἀπέχει τὸ χωρίον ἀπὸ τοῦ χωρίου,
 25 κατὰ δὲ ἕκαστον στάδιον σημεῖον καταλιπεῖν. ὡς δὲ ἐφάνησαν
 οἱ σύμπαντες ἑκατάδεκα, δέκα μὲν τοὺς τελευταίους ὑπελειπόμην
 εἰς τὸν δρόμον, τοὺς δὲ πρῶτους προῆλθον ἐπὶ τοῦ ζεύγους.
 ἔπειτα καταβάς ἔθεον τοὺς τε πόδας ἀνέλκων μόλις καὶ ἅμα ὃ
 βορέας ἐπαγιζῶν ἀνέστειλεν τὸ εἰς τοῦπίσω καὶ παρεῖχεν ἰδρῶ- 30
 τα θυμαστόν ὅσον, ὥσθ', ὅτε δὴ ἀπέραντον ἦν, παρεῖχον ψύχειν
 ὁπόσα βούλοιο. λαβόμενος δὲ τῆς ὄχθης ἄσμενος εἰς τὸ ὕδωρ 55

547 D

25

30

desidero ὡς δηλοῦν [τὴν] κατὰ φύσιν (i. e. φυσικῶς) τὸν ποταμόν, καὶ...; quippe aquae mare et fluvius; τὸ κατὰ φύσιν [τῷ ποταμῷ] Kaibel

5 πρότερον S¹ 7 τὴν addidi 8 προφαίτερον Ddf.; cf. ad p. 384, 14
 9 λούεσθαι] sic O (Thom. Mag. p. 310, 4); λούσθαι scr. Ddf.; cf. p. 381, 3
 10 <τὸ> addidi 15 οἰωνίζετο] cf. Kühner-Blass, Gr. Gr. II 499 23 μάλα ST:
 μάλιστα D; verba distinxi δὴ om. D 27 ἐπὶ τον legi: ἐπὶ τοῦ SDT 29 τὸ] cf. ad
 p. 408, 12; τὸ <ιμάτιον> Wyttenbach ad Plut. VI p. 881 30 ἀπέραντον ἦν] e
 Thuc. IV 36, 1; 'si (propter venti violentiam) longius progredi non potui, substiti
 nec sensi frigus prae corporis calore' 31 λαβόμενος sic O δὲ Canter: ὃ
 O; an δ' ἦδη?

ἔμαι, καὶ ὡς ἀνέσχον τε καὶ ἀνέστην — ἔτυχεν γὰρ καὶ τῆς ἄμμου 859 J
πολλὴ περιχυθεῖσα —, αἰθρὶς ἐκ μέσου τοῦ θείθρου λούμαι δεύ-
τερον. ἀνατρίψασθαι δὲ καὶ τᾶλλα ἐπὶ τῆς ἀντιπέρας ὄχθης
ὑπῆρξεν ἐν καλῷ τοῦ τε ἡλίου καὶ τοῦ πνεύματος. παρελθὼν δὲ
εἰς τὸ περιόμιον καὶ διατρίψας ὅσον ἐπισκέψασθαι τινα τῶν 5 548 I
γιγνομένων, ἐπανήειν πρὶν καὶ πιεῖν, θέρμης τε ἀπολαύων θαν-
μαστῆς καὶ συγκρίσεως παντάπασιν ἐτέρας. καὶ τὸ ἀπὸ τούτου
πάντ' ἦν εὐκολα εἰς μέσον χειμῶνα. τὰ δ' ἐν τῷ χειμῶνι διαί-
της τισὶ τάξεσι καὶ τύποις λατο.

- 56 Ἀναλογιζομένῳ δέ μοι τὸν τε χρόνον ὅπόσον τινα ἀπέην 10
τῆς Σμύρνης, καὶ ταῦτα ψηφισμάτων ἡκόντων, καὶ ὅτι καὶ
ἡλικίας ἤδη μέσως ἔχομι, καὶ πρὸς τούτοις τῶν ἄνω χρόνων
τὸ πλῆθος, ἐν οἷς ἔξην, εἴ τις ἐρωτο, ἐπελθεῖν τὰς πόλεις,
καὶ ὅτι καὶ τῆς ὑπαρχούσης δόξης δέος εἶη ἀφαιρεθῆναι
τι διὰ τὴν πολλὴν ἡσυχίαν — ταῦτα δὲ ἐλογιζόμενην μὲν, 15
οἷα εἰκὸς ἀνθρώπων, εἶ δὲ ἦδειν ὅτι πάντα λῆρος πρὸς τὸ πεί-
θεσθαι τῷ θεῷ· ἔτι δὲ οὐδ' ἀπόρως εἶχον ἐμαντῷ συνεῖναι, ἀλλὰ
καὶ [τὸ] κέρδος αὐτὸ μᾶλλον ἐποιούμην —, ἔχοντι δὲ οὕτω μοι
57 γίγνεται ὄψις ὄνειράτων τοιάδε. ἐδόκουν εἶναι μὲν Ἀθήνησιν 20
ἄρτι κατηρκῶς, οἰκεῖν δὲ ἐξόπισθεν τῆς ἀκροπόλεως ἐν οἰκίᾳ
Θεοδότου τοῦ λατροῦ, εἶναι δ' αὐτὴν πρώτην πρὸς ἡλίον ἀνίσχον-
τα· τοῦ δὲ νεῶ τῆς Ἀθηνᾶς ὀραῖσθαι τὸν ὀπισθόδομον ἀπ' αὐτῆς,
καὶ εἶναι πολὺ κατωτέρω τῆς ἀκροπόλεως τὴν οἰκίαν. τυγχάνειν
δὲ πομπὴν Ἐρωτι γιγνομένην ἐξω πυλῶν καὶ τὸν Θεοδότου περὶ
ταῦτα ἔχειν καὶ ἄλλους τινὰς οἷς προσετίτακτο, αὐτὸς δὲ ἐν τούτῳ 25
διατρίβειν ἔνδον. καὶ τυχεῖν Λούκιον τε παρόντα τῶν ἐταίρων
καὶ ἄλλους τῶν περὶ λόγους, καὶ προτρέπειν δὴ με, ὥσπερ εἶωθε,
τὸν Λούκιον τὰς τε διατριβὰς συνέχειν τὰς περὶ τοὺς λόγους καὶ
58 προσίεσθαι τοὺς νέους. καὶ δὴ καὶ παῖδά τινα [Λούκιον] πρὸς
αὐτὸν λέγειν περὶ ἐμοῦ ἄλλα τε δὴ εὐφρημα καὶ ὠδί πως τὸν 30

1 ὡς om. D 8. 9 διαίτησ DS²: διαίταισ S¹T; cf. 428, 6 (405, 6)
10 ἀναλογιζομένῳ] resumit orationem v. 18 ἔχοντι δὲ ἀπέην] ἀπήνειν T¹
18 τὸ seclusi, fuit correctio ad αὐτοῦ corruptum αὐτὸ scripsi: αὐτοῦ O
20 κατηρκῶσ D δὲ om. D 21 Θεοδότου] incertum, num sit medicus
Pergamenus, de quo ad p. 379, 19 22 ὀραῖσθαι — ἀπ' αὐτῆς] per somnium
vidit, quae ex domo in orientali urbis parte sita revera videri non poterant; sed
ipsum hoc miraculum oratori causa fuit, cur de re, quae ad somnii summam
non facit, diserte referret 24. 25 περὶ ταῦτα ἔχειν] cf. p. 429, 12 26 Λούκιόν]
rhetor ceteroquin ignotus 28 συνέχειν] corruptum, aut ἔχειν scrib. aut συν-
(ερχῶς) ἔχειν 29 τοὺς om. D Λούκιον seclusi, glossema ad αὐτὸν v. 30;
Λούκιον ci. Schmid l. c.

ἐπαινον διατίθεσθαι· οὗτος, ἔφη, ἐστὶ Πλάτων καὶ Θουκυδίδης
 καὶ Πλάτων καὶ ὁ δεῖνα, καὶ πολλοὺς κατέλεξεν οὕτως αἰεὶ τῷ
 49 D Πλάτωνι συζευγνύς τινα, ὡς τὰς ἀπάντων τούτων δυνάμεις ἔχοντα
 360 J ἐμέ. κἀγὼ βλέψας πρὸς τὸν παῖδα, πάντα, ἔφη, ἀξίῳ Λουκίῳ
 5 πιστεύειν σὲ πλὴν τούτου. καὶ ὁ Λούκιος τὴν μὲν εὐπορίαν τῆς
 ἀποκρίσεως ἐδόκει μοι ἐπαινέσαι, οὐ μέντοι τὴν γε ἀναχώρησιν
 ἐνεργεῖν ἠδέως.· πάλιν δὲ τοῦ παιδὸς ἀμειβομένου καὶ λέγοντος
 (ὡς) ἐν μελέτῃ τε καὶ δεξιᾷ πρὸς ἐμέ, ὑπολαβὼν ἅμα παίζων, ἀλλὰ
 μέντοι, ἔφη, εἰ οὕτως οἶός τ' εἰ λέγειν, θανατάσαιμι' ἂν, εἰ ἐμοῦ
 10 γε δέοιο διδασκάλου. μετὰ ταῦτα ἐδόκουν προελθὼν ἐξω τῆς 60
 οἰκίας ἅμα νεανίσκῳ τινὶ τῶν ἐπιτηθειῶν τὴν μὲν λεπτότητα τοῦ
 ἀέρος γνωρίζειν τε καὶ ἀποδέχεσθαι, μεταβολῶν δὲ πολλῶν δι'
 ὀλίγου γιγνομένων καὶ ἅμα καὶ νότου συμπεσόντος, καὶ τοτὲ μὲν
 ὡς χειμῶνος, τοτὲ δὲ ὡς θέρμης οὔσης, φάναι ἐπισημαινόμενος
 15 ὅτι λεπτός μὲν ὁ ἀήρ οὗτος, ὁ δὲ οἶκος βεβαίωτερος. μετὰ ταῦτα 61
 ἐχωροῦμεν ἢ τὸ Λύκειον, καὶ νεῶς τις ἐξεδέχετο πᾶν μέγας καὶ
 καλὸς οὐχ ἦπτον ἢ (ὁ) ἐκατόμπεδος· καὶ εἶδει ἀναβαίνειν ἀνα-
 βασμούς τινας πρὸς τὸν νεῶν· εἰστήκεσαν δὲ ὥσπερ οἱ τοὺς θαλ-
 λοὺς ὀρέγοντες . . . ἔνθεν καὶ ἔνθεν μοι δοκεῖν. ἀνίοντι οὖν μοι
 20 παιδάριον προὔτεινεν ὧὰ τρίᾳ· κἀγὼ — παρήλθον γὰρ οὐ λαβὼν
 — ἐνθύμιον ἐποιησάμην ὅτι χρή μέντοι λαβεῖν τοῦ συμβόλου
 εἶνεκα. ἐπιστραφεὶς οὖν καὶ λαβὼν ἦειν ἄνω, καὶ ἐπειδὴ πρὸς
 τῷ νεῷ γίγνομαι, τὰ μὲν ὧὰ δίδωμι τινι τῶν περὶ τὸ ἱερὸν ἐστῶτι
 πρὸς τινι κλονί, ὁ δ' ἐμελλεν παρ' αὐτοῦ προσθήσειν ἐν. αὐτὸς 62
 25 δὲ ἐν τῷ προνάῳ γενόμενος ὄρῳ τὸν νεῶν Πλάτωνος ὄντα τοῦ
 φιλοσόφου καὶ τὸ ἄγαλμα ἐκείνου μέγα καὶ καλὸν ἐστηκός, ἐκ
 δεξιᾶς δ' αὐτοῦ οὐκ οἶδ' ὅστις εἰστήκει. καθῆστο δὲ ἐπὶ τοῦ
 ὁδοῦ γυνὴ μάλ' εὐσχήμων, ἣ διελέγετο περὶ τε τοῦ Πλάτωνος καὶ
 τοῦ ἔδου. συνεπελάμβανον δὲ τινες καὶ ἄλλοι τοῦ λόγου καὶ ἅμα
 30 ὡς περὶ παλαιοῦ διελέγοντο. κἀγὼ τοῦτο μὲν, ἔφη, οὐκ ἔνεστιν
 εἰπεῖν ὅτι καὶ παλαιόν· ὁ τε γὰρ τύπος τῆς ἐργασίας ἐλέγχεται

1 οὗτος κτέ.] cf. p. 441, 18 sqq. 4 ἀξίῳ S⁴D 6 ἀναχώρησιν]
 cf. p. 237, 12. 13; 422, 21 8 ὡς add. Kaibel; pro ἐν μελέτῃ ci. ἐμμελῆ
 Wil. 10 δέοι S⁴D 17 ὁ addidi 17. 18 ἀναβασμούς ST Thom. Mag.
 p. 8, 7: ἀναβαθμούς D 18 τὸν νεῶν] τὸ ἱερὸν Thom. Mag. l. c. 18. 19 οἶ
 — ὀρέγοντες] ramos oleagineos ad templorum portas clamitantes offerebant et
 venditabant 19 lacunam indicavi; fuerint e. g. (παιδὲς τινες ὄνια καὶ ἄλλα
 τοιαῦτα παρέχοντες) prius ἔνθεν TS²: om. S⁴D, in quibus maior lacuna
 21 συμβόλου Junt.: συμβούλου O; rem non intellego 23 νεῷ scripsi: ναῶ O
 24 αὐτοῦ S²: αὐτοῦ O 25 |νάωι iterum incipit A, cf. ad p. 458, 30 2S ὁδοῦ
 sic A⁴S¹ (correxij): οὐδοῦ DTA²S² τε om. D 31 ἐλέγχεται scripsi: ἐλέγχει O

Aristides II.

30

νεώτερος ὢν, Πλάτωνός τε οὐ πολὺς ἦν λόγος ἐπ' αὐτοῦ Πλάτω- 550 D
 63 νος, ἀλλ' ὕστερον, ἔφη, προῦβη (ῆ) δόξα. εἰπόντος δέ τινος ὡς
 καὶ τρεῖς ἔδει νεὸς εἶναι Πλάτωνός γε, 'τί δ' οὐ καὶ Δημοσθένους, 561 J
 ἔφη, ὑπερβαλὼν, ὀργοῦντα, καὶ Ὀμήρου γε, οἶμαι; καὶ ἔτι ταῦτα
 λέγων, ἀλλ' ἴσως, ἔφη, τοὺς μὲν νεὸς τοῖς θεοῖς προσήκει καθ- 5
 ιεροῦν, τοὺς δὲ ἄνδρας τοὺς ἐλλογίμους τῆ τῶν βιβλίων ἀναθέσει
 τιμᾶν, ἐπεὶ καὶ αὐτῶν, ἔφη, ἡμῶν τιμιώτατα ἃ φθεγγόμεθα, ὡς
 δὴ τοὺς μὲν ἀνδριάντας καὶ τὰ ἀγάλματα τῶν σωμάτων ὄντα
 ὑπομνήματα, τὰ δὲ βιβλία τῶν λόγων. τοιαῦτα εἰπὼν καὶ ἀκού- 6
 64 σας ἐπανήειν. καὶ κατιδὼν ἐπιόντα τὸν σύντροφον τοὺς χρόνους 10
 ἀνευεούμην, ὁπόσοις τισὶ πρότερον γενοίμεθα Ἀθήνησιν ἅμα
 ἐπιστρέψαντος δέ μου ὡς πρὸς τὴν ἀκρόπολιν, ἔν' οἴκαδε εἰσέλ-
 θοιμι, διῆξεν σέλας ἐκ δεξιᾶς καὶ κατέσκηψεν οὕτω δὴ τι παρ'
 αὐτὰς ἄκρας μου τὰς κόμας ὥστε ἐθανύμαζον εἰ μὴ ἡμίμεναι εἶεν.
 ἠγωνίασα μὲν δὴ, ἔλαβον δὲ ὡς αἴσιον μᾶλλον τὸ σημεῖον, καὶ 15
 γὰρ ὁ νεανίσκος ὁ συνών μοι δόξαν ἔφη φέρειν αὐτὸ ἄλλως τε
 65 καὶ ἐπειδὴ ἐκ δεξιᾶς ἐγεγόνει. ἐδόκει δέ μοι τὰ πλείω τῶν οἰ-
 κοδομημάτων κλιμακᾶς τινος προσθέτους ἔχειν καὶ διὰ τούτων
 ἀνιέναι δεῖν καὶ κατιέναι. ὥσθ' ὑπεδυσχραῖνον τοῦτό γε, ὅμως δ'
 οὐδὲν γίγνομαι πῶς ἔνδον. κὰν τούτῳ οἱ τὴν πομπὴν τῷ Ἐρωτι 20
 πέμποντες ἐπανεληλύθεσαν, καὶ πνυθόμενος τὸ σημεῖον ὁ ἐξηγητῆς
 καὶ αὐτὸς ἔφρασκεν αἴσιον εἶναι καὶ ὀρθῶς ἄρα μοι συμβῆναι τὰς
 66 θυσίας. προγεγενῆσθαι δέ μοι ἐδόκει ὄναρ ὡς ἱερὰ ποιῆσαι Λιὴ
 καὶ Ἀρτέμιδι καὶ εἰ δὴ τινι ἐτέρῳ θεῶν. καὶ ἐπὶ τούτοις πᾶσιν
 ἐδόκουν καλεῖν Εὐδοξον ὡς ἀπογραφόμενον διὰ τε τὸ μακρότερα 25
 67 εἶναι καὶ τὸ βούλεσθαι δι' ἀκριβείας αὐτῷ σῶσαι. ταντί μοι
 καὶ περὶ τῆς ὕστερον δόξης καὶ τοῦ δεῖν κατὰ χώραν μένειν πρὸς
 πολλοῖς ἄλλοις ἐδηλώθη.

1 νεώτερος A: νεώτερόσ τε SDT οὐ] οὐ A¹ (corr. A²) ἐπὶ ST
 2 ἔφη AS: ἔφη DT ἠ addidi 3 γε τ] γ' ἔστι A¹ ut vid. (corr. A²)
 7, 8 ὡς μὲν δὴ τοὺς ἀνδριάντας D 13 διῆξεν σέλας — 14 εἶεν] signum τοῦ
 δεῖν κατὰ χώραν μένειν (v. 27), cf. Artemid. II 9 p. 95, 11 sqq. H. ὁ κεραννός . . .
 τοὺς δὲ ἐνδήμους (Aristides domi est, in Laneo fundo) ἐν τῇ οἴκῳ κατέχει
 κτέ. 14 ἡμίμενα D 15 ἠγωνίασα μὲν scripsi: ἠγωνιασάμεθα O 18 τινας
 om. D 20 γίγνομαι] γιγνόμενα D 22 αὐτὸς scripsi: οὕτος O 23 προγε-
 γενῆσθαι sic O; προσγεγενῆσθαι Junt. (edd.) 25 Εὐδοξον] causa nominis ἢ
 ὕστερον δόξα (v. 27), cf. ad p. 388, 20 26 τὸ] τῷ D αὐτῷ (i. e. ἑμαντῷ) legi: αὐτῷ
 O; αὐτὰ ci. Canter. — Subscr. ἱερῶν λόγων πέμπτος T, λόγων ἱερῶν ε AS.

LII.

(28) ΙΕΡΩΝ ΛΟΓΩΝ ΕΚΤΟΣ.

Τὰ μὲν δὴ πολλὰ οὕτω διήγεν ἡμᾶς ὁ θεὸς σημαίνων τε ἀ
 χρῆ ποιεῖν καὶ ἔχων ὑπακούοντας, εἴ τις καὶ ἄλλος ἀνθρώπων
 ὑπήκουσεν θεῶ. δευτέρῳ δὲ ἔτει μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τὴν ἀπ’
 Αἰσῆπου, δωδεκάτῳ δὲ ἀφ’ οὗ πρῶτον ἔκαμον πολλὰ καὶ θαύ-
 5 μαστὰ ἐφοῖτα φαντάσματα ἄγοντα εἰς Ἐπίδαυρον τὴν ἱερὰν τοῦ
 θεοῦ. καὶ τό γε ἐν πρώτοις γινόμενον τοιοῦτον ἦν. προτρέπων 2
 μέ τις θαρρῆσαι Μουσωνίου διῆει λόγον· ἐκεῖνος, ἔφη, βουλόμενός
 τινα ἀναστῆσαι κάμνοντα καὶ ἀπειρηκότα οὕτωςί πως εἶπεν καθ-
 10 απτόμενος· τί μένεις; ποῦ βλέπεις; ἢ μέχρι ἀν αὐτὸς ὁ θεὸς
 παραστάς σοι φωνὴν ἀφῆι; ἔκκοψον τὸ τεθνηκὸς τῆς ψυχῆς, καὶ
 γνώσῃ τὸν θεόν. τοιαῦτ’ ἔφη τὸν Μουσώνιον εἰπεῖν. καὶ πρὸς 3
 γε τούτοις ἦσαν φωναί· σῶσον αὐτὸν τῇ Ἀθηναίων πόλει,
 τὸ δ’ ἦν οἶον τοῖς Ἑλλήσι· καὶ περὶ τῶν ἐν Ἰταλίᾳ μεγάλαι προρ-
 ρήσεις

Libri ASFU Ambr(os. A 175 sup.) = O

Tit. ἱερῶν λόγων ἔκτος FUAmb.: λόγων ἱερῶν 5 AS; cf. ad tit. or.
 XLVII 3 μετὰ τὴν ἀναχώρησιν κτέ.] cf. or. L § 12 7 ἔφη βουλόμενός
 A: βουλόμενος ἔφη SFUAmb. 8 εἶπεν scripsi: εἰπεῖν O, cf. v. 11
 9 μέχρις U 11 Μουσώνιον] Muson. frg. ed Peerkamp in addendis ad p. 275
 12 αὐτὸν SUAmb. a. corr.: αὐτὸν AFAmb. p. corr.

(55) ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ ΕΠΙ ΤΩΙ ΥΛΑΤΙ
<ΤΩΙ> ΕΝ ΠΕΡΓΑΜΩΙ.

Ὅμηρον μὲν εἰς τὴν σύνοδον τῶν χειμάρρων εἴρηται·

τῶν δὲ τε τηλόθι δοῦπον ἐν οὖρεσιν ἐκλυε ποιμὴν (A 455),
καὶ φρίζαντα δὴ φησιν αὐτὸν εἰς τὸ σπήλαιον εἰσελαύνειν τὰς οἷς·
ἐγὼ δὲ καίτοι τοσοῦτον ὑμῶν ἀπέχων τὸ νῦν, ἀκούσας τοῦ ὕδατος
τὴν εἰσβολὴν καὶ ὄσον τι κόσμον προσγένονεν τῇ πόλει, οὐχ οἷός 5 708 D
τε ἦν ἡσυχάζειν ὑφ' ἡδονῆς, ἀλλ' ἐφθραγγόμην τε ἅ ἐφθραγγόμην
καὶ τοῦ σώματος ἡσθανόμην ἐλαφροτέρου καὶ χαρᾶς ἀπὴν
2 οὐδέν. δυοῖν δ' ἡμέραιν πρότερον πρὶν ἀκοῦσαι — οὐ γὰρ
χεῖρον ἕως πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν· ἀκούσεσθε γὰρ ἡδέως τοῦ
θεοῦ χάριν τοῦ προδείξαντος καὶ ἅμα τῆς εὐφημίας — ὄψις 10
ὄνειράτων γενομένη μοι ὡσπερὲ διπλασίαν ἐδείκνυε τὴν πόλιν,
χωρίου τε δὴ τινος προσθήκη, πεπορισμένον συνεχῶς πρὸς
αὐτήν, καὶ δημοσίων δὴ κόσμων προσγενομένων παραπλησίων
μάλιστα πῶς τοῖς περὶ τὸν Φίλιον. διὰ ταῦτ' ὄν ὄναρ τε
ἐγανύμην καί, ἐπειδὴ ἀνέστην, ἐλάμβανον εἰς ἀγαθὸν τῇ τε πόλει 15
3 καὶ ἐμαντῶ. τριταῖα δὲ ἐπὶ τούτοις ἀγγεῖλλα παρὰ ἀνδρὸς τῶν
ἐπιτηδελῶν ἀφικνεῖται φράζουσα καὶ δὴ πᾶσαν ὑμῖν τὴν Ἀσίαν
συνεορτάζειν τῆς περὶ πάντα ἀγαθῆς τύχης· εἶναι γὰρ τὸ ὕδωρ
πλήθει τε πλεῖστον καὶ κάλλει κάλλιστον ὄσων ἔλαχον πόλεις.

Liber A; inde a p. 469, 9 libri A² A a = O; cf. praef. p. IX

Tit. <τωι> addidi; cf. tit. or. XXXIX 2 τηλόθι] Schol. Hom. BT ad h. l.
'τηλόσε', ἄμεινον δὲ τηλόθι γράφειν (γρ. τηλόθι Harl.); quae subiunxit v. 3 e A 279
διγῆσέν τε ἰδὼν ὑπὸ τε σπέος ἤλασε μῆλα, aut memoria lapsus aut usus exemplo
Homericō interpolato 4 ἀκούσας — ἡσυχάζειν] cf. p. 14, 5 7 ἐλαφροτέρου]
cf. p. [211, 2]; 377, 19 (420, 11; 431, 11) 12 χωρίου sic A (item a, χωρίου A)
13 καὶ — δῆ] cf. p. 222, 29; 298, 3 14 Φίλιον] Inscr. v. Pergam. n. 269, 9
templi Iovis amicalis et [Imp. Caes. divi Nervae f. Nervae Traiani Augusti q. s.
et Fränkel p. 206

ἦγον οὖν οὐχ ὅσον ἡρινὴν ἡμέραν, ἀλλ' οἷαν εἰκὸς ἀγειν Διὸς τε
 Ἐὐαγγελίου καὶ Ἀσκληπιοῦ Σωτῆρος πανταχῆ τιμῶντος. καὶ συν-
 ἔχαιρον δὴ τῇ πόλει μὲν τῶν προσγεγονότων, ἑμαυτῷ δὲ ὡς ἡξιώ-
 θην προκαοῦσαι, δῆλον ὅτι ὡς οὐδενὸς ἦττον ἐμοὶ τῆς πόλεως
 5 προσῆκον. Μετὰ δὲ τοῦτο ἐλογιζόμεν ὡς τὸ μὲν χαιρεῖν κοινὸν 4
 ἀπάντων καὶ ἀνδρῶν καὶ παιδαρίων καὶ γυναικῶν, ἀτε τῆς ὕφους
 προξενούσης τὴν ἡδονήν, λόγῳ δὲ ἐπικοσμησαί τὴν τῶν Νυμφῶν
 δόσιν τάχα ἂν τινος εἴη τῶν περὶ τὸν Παιῶνα διατριψάντων καὶ
 τῶν ἐπιταχθέντων ζῆν ἐν λόγοις. ἀνεμνησκόμεν δὲ τῶν ποιη-
 10 τῶν, ὅτι Νύμφας καὶ Μούσας αἰεὶ πως συνάγουσι, καὶ τὸν Ἐρμῆν
 ὡς χορηγὸν αὖ προσαγορεύουσι τῶν Νυμφῶν, καὶ πάλιν γε Ἀπόλ-
 λωνα χορηγὸν Μουσῶν· ὁ δ' αὐτὸς οὗτος ὑμῖν θεὸς Καλλιτέκνου
 709 D προσηγορίαν ἔχει τοῦ πατρὸς εἴνεκα· ἀπανταχῆ δὴ πρέπον τε καὶ
 οὐκ ἄωρον ἐφαίνετο τῇ τῶν Νυμφῶν χάριτι συγκεράσαι τὴν παρὰ
 15 τῆς μουσικῆς. πᾶσι γὰρ ἂν προσήκοντα πράττειν οἷς εἶπον θεοῖς.
 Ἐξ ἀρχῆς δ', ὡς ἔοικε, τὰ κάλλιστα ἐδόθη τῇ πόλει καὶ παρὰ 5
 θεῶν καὶ παρὰ ἀνθρώπων. τοῦτο μὲν πρεσβύτατοι δαιμόνων
 ἐνταυθοῖ λέγονται γενέσθαι Κάβειροι καὶ τελεταὶ τούτοις καὶ
 μυστήρια, ἃ τσαύτην ἰσχὺν ἔχειν πεπίστευται ὥστε χριμῶνων τε
 20 ἐξαισίων

2 Ἐὐαγγέλιον] ἐπικλησις aliunde non nota; moneo autem inter fastos
 Asianos Ionum hemerologii Florentini quod dicitur (Ideler, Handb. d. Chronol.
 I 414) mensem ferri Ἐὐαγγέλιον, quem dies completi m. April. XXIV — Mai.
 XXIII (cf. ἡρινὴν v. 1) 2. 3 συνέχαιρον — προσγεγονότων] cf. ad p. 434, 28
 7 προξενούσης τὴν ἡδονήν] cf. p. 243, 6 sq. (3, 14 sq.) λόγῳ δὲ ἐπικοσμησαί]
 cf. p. 320, 13 8 Παιῶνα scripsi: παιῶνα A 9 ἐπι] desinit A¹ ζῆν O (ζ
 in A² membrana perforata periit) 10 αἰεὶ Aa, ἄ... A² membrana perforata
 11 ὡς] pendet ex ἀνεμνησκόμεν ut ὅτι v. 10; sententia: oratoris est Nymphas
 laudare, quia Mercurius et Apollo, qui oratorum dii sunt praesides, praesides
 sunt ille ipsarum Nympharum, hic Musarum, hic Musarum, quas cum Nymphis coniunctas
 esse poetae testantur χορηγὸν — τῶν Νυμφῶν] in epigrammate quod fuit
 olim prope puteum Pergami (Inscr. v. Perg. n. 183, 3): με διάκτορον
 ἔστατο Νύμφαις [Ἐρμῆν]; cf. Preller-Robert, Gr. Myth. I 399, 4; 720, 5
 αὐ et γε O 11. 12 ἀπόλλωνα A²: ἀπόλλων Aa 12 ὑμῖν A²: om.
 Aa; Apollinis Καλλιτέκνον templum Pergami, cf. p. 398, 23 13 ἔχει sic O
 δὴ πρέπον A²: δὴ πρέπων Aa 14 ἐφαίνετο] ἐφα non legi A² συγκεράσαι]
 legi A² 15 ἂν προσήκοντα] praeter π et x legi A² 16 ἔοικε sic A²
 17 μὲν Grauert: μοι O 18 ἐνταυθοῖ sic O, cf. ad p. 429, 20; de re cf. Kaibel
 Epigr. Gr. n. 1035, 7 ἐθρήσαντο Κάβειροι πρῶτοι Περγαμῆς ὑπὲρ ἄκριος . .
 τικτόμενον Δία λέγοντι A² Κάβειροι] legi A² 19 τσαύτην] praeter
 τος non legi A² 20 ἐξαισίων] falsa ergo de voce Schmid p. 105

CORRIGENDA ET ADDENDA.

- Inter verba:
- p. 32 in titulo (*lege*): ΠΟΛΕΣΙΝ
 „ 37, 27 *dele* (καί); cf. ad p. 373, 14
 „ 50, 19 *l*: ἀποκλείσαι; aliam alio tempore formam Aristides videtur usurpasse
 „ 63, 20 *l*: χαλεπώτατον; cf. p. 471.
 „ 128, 12 pro ἐκλέξομαι *l*: ἐκλέξω
 „ 231, 25 pro εἶη *l*: εἶην
 „ 300, 5 *l*: διαφθαρέν, ἦ
 „ 428, 5 *l*: καί, σὸν
- In adnotationibus:
- p. 5 v. 7. 8 pro P. Stephanus *l*: Canter
 „ 15 v. paenult. pro ἀντη . . . om. U¹
l: ἀντῆ] om. U¹; ἀντη S
 „ 18 v. 12. 13 *dele* ‘verbum . . . l. c. 82’;
 cf. p. 243; 20 κηλεῖν
 „ 22 v. 18 pro 23 *l*: 22
 „ 24 v. 3. 4 *l*: οὐ̄ ARQT
 v. paenult. initio *l*: QDUT:
 „ 26 v. 9 pro 9 *l*: 19
 „ 33 v. 5 ex. *l*: AT:
 „ 57 v. 1 pro 2 *l*: 3
 „ 58 v. 8 pro 31 *l*: 13
 „ 59 v. 6 post ἦ A¹ *adde*: (corr. A^r)
 „ 63 v. 2 *l*: τῷ A¹U¹T¹
 „ 85 v. 8 *dele* ἐξῆν
 „ 87 v. 11. 12 *l*: extrusit
 „ 99 v. 8 pro τε ST *l*: τε BT
 „ 100 v. 9 *l*: monente Reiskio
- p. 109 v. 2 *dele*: 14 δὲ DS
 „ 110 v. 1 *l*: Būchner
 „ 121 v. ult. *l*: Agatho
 „ 127 v. 4 pro S *l*: R¹
 v. 12 pro S² mg. *l*: R² mg.
 „ 130 v. 8 *dele* verba uncinis inclusa
 „ 134 v. 11 ex. *l*: ‘M. L. Caesares’
 „ 137 v. paenult. *l*: εἰδότες
 „ 158 v. 9 init. *l*: AS¹, ἦ
 „ 169 v. 8 *l*: arfiore; item p. 204 v. 5
 et p. 218, v. 1
 „ 170 v. 2 *l*: Q¹), καθῆστο
 „ 179 v. 1 pro I 395 W. *l*: IX 395 W.
 „ 187 v. 6 post vocem ‘paraphthegmate’
dele comma
 „ 212 v. ult. init. *l*: UT: τὸ SD
 „ 222 v. paenult. pro or. XXXVI § 108
l: p. 298, 3
 „ 248 v. 9 pro 23 *l*: 22
 „ 306 v. 10 *l*: τῶν addidi
 „ 318 v. 6 pro STU *l*: SDU
 „ 335 v. paenult. *dele* primum a
 pro § 22 *l*: § 21
 „ 360 v. 10 *l*: deus apud homines
 „ 403 v. 3 *l*: περὶ O
 „ 405 v. 2 *l*: (cf. p. 464, 8)
 „ 408 v. 7 *l*: 463, 29
 „ 429 v. 10 *l*: p. 469, 18
- In praefatione:
- „ V v. 1 *l*: factum

quae signa prosodiam verborum subministrantia dum imprimuntur inter-
 ciderunt non notavi; in ipsis, quas rettuli, librorum lectionibus haec deprehendi
 huius generis menda, quae corrigas: p. 11 v. 7 ἀλλεσθαι 30 v. ult. εὐφημία

49 v. 8 αὐτοῖς 93 v. 5 in fine οὐδ' 154 v. 2 ἀλκαῖον 172 v. 4 ἀμείνον' ἔπη
 196 v. 1. 2 προσήκει 239 v. 5 αὐτοῦσ 273 v. 1 αὐτήν 288 v. 1 αὐτοῦσ 412
 v. 6 ἀντῶ

- p. 5 adde: 14 δι' ὀλίγον (πέφηνεν). ῥεῖ Buresch (Klaros p. 75), qui v. 12. 13 Μέλῃς
 ὁ ἐπώνυμος διωρνήν . . . ποιεῖ
- „ 9 adde TESTIMONIVM ad v. 6: Θησεὺς οἰκιστὴς — τόπων respicit schol. ad
 Aristid. p. 305 Ddf. (97 Fro.)
- „ 53 adde: 12 τῶ θεσμῶ] cf. ad p. 301, 4
- „ 60 adde: 14 ἐκείνον — τὸν λόγον] Herodoti nempe, qui VIII 3 στάσις γὰρ
 ἔμφυλος πολέμου ὁμοφρονέοντος τοσοῦτω κάκιον ὅσος πόλεμος
 εἰρήνης, quem eundem locum Herod. Att. π. πολ. p. 659, 30 sqq. Bk.
 (p. 6 Hass) invertere non sine causa moneo
- „ 63, 20 (cf. p. 470) lege: χαλεπώτατον] coll. Demosth. III 3 tuetur Blass ad
 Demosth. XV 34, ubi, quod Rsk. apud Aristidem coniecit, χαλεπόν
- „ 76 adde: 6 οἴκοθεν] cf. pro rhet. II p. 97, 15 Ddf.; Paroemiogr. Gr. I p. 291 n. 29
- „ 80, 27 adde: potius funes vel rudentes e capillo aut pilo torti inter merces
 Rhodiorum peculiare videntur fuisse; cf. Polyb. IV 56, 3 ἡτοίμασαν
 (Rhodii Sinopensibus) οἶνον κερόμια μύρια, τριχὸς εἰργασμένης τά-
 λαντα τριακόσια, νεύρων εἰργασμένων ἑκατὸν τάλαντα κτέ.
- „ 88, 4 adde tertium exemplum v. ἐνθνεῖσθαι cum genet. coniunctae: p. 390, 22
- „ 100 adde: 10. 11 ποιητὰς — θεῖναι] imitatur ad verbum Herodot. II 23 ex.
 Ὅμηρον δὲ ἢ τινα τῶν πρότερον γενομένων ποιητῶν δοκέω τὸ οὐ-
 νομα εὐρόντα ἐς ποιήσιν ἐσενείκασθαι
- „ 108 adde: 9 τῆσ sic O; τὰς ex errore tythethae Dindorfiani (cf. Mommsen,
 Herm. XVI 475, 1)
- „ 111 adde: 10. 11 Γετῶν — Λιβύων — τῶν περὶ τὴν ἐρυθρὰν θάλατταν] cf.
 v. Rohden ap. Pauly-Wissowa R.-E. II 2507; Mauretanorum seditio
 circa a. 145 compressa; quod v. Rohden seditioem Getarum (Dacorum)
 circa a. 157 factam esse coniecit, in eo fallitur; quippe oratio haec
 sex annis ante habita
- „ 112 adde: 5 μέγχι μὲν γὰρ κτέ.] cf. ad p. 348, 11
- „ 125 ad titulum: verba extrema περὶ τοῦ ναοῦ valde suspecta et deleverim
- „ 145, 14 adde: ἐπίτηδες et abundat prope ἐκὼν et alienum est a dicendi usu
 Aristidis, qui semper ἐξεπίτηδες
- „ 159, 28 fort. ἀνάττια τοῖς δῆμασιν integrum; cf. p. 198, 1 ἀθῶοι τῶ λόγῳ
- „ 166, 9 adde: de Q nunc dubito (certe nihil ad ἀναισθητῶν Dindorfianae notavi)
- „ 173, 9 deletis 'at . . . § 2' adde: cui favet Plat. Alc. 110 E; loci or. XXXIV
 § 1 (sic) paullo diversa est ratio
- „ 187 adde TESTIMONIVM: 27 φρονίμον — 188, 5 ἐφέλκονται Aristid. art. rhet.
 IX 396 W. (II 502 Sp.; cf. Baumgart, Ael. Arist. p. 229). unde
- „ 188 adde 1 τὴν ἀξίαν ἐκάστον τῶν πραγμάτων, δικαίον Ars ad 2 ἐαντῶ
 Ars 5 ἐφελκόμενοι Ars

- p. 188, 8 adde *τοῖς νόμοις*] in quibus similia plurima, eadem non leguntur
 „ 235 adde: 18 *μὴ τὴν ὕειον κτέ.*] falsa Kock CAF. III 474 frg. 348
 „ 238 adde: 8 *Πλάτων*] Aristidem [Plat.] de iusto 374 A respicere censuit Bergk
 PLG.⁴ III p. 738, vel ipsius oratoris verbis v. 12 *ὁ δ' ἄνω καὶ κάτω . .
 διορίζεται* (e. g. Menon. 78 A) refutatus
 „ 291 adde: 20 *ἀπόλογον Ἀλλκίνου*] cf. ad p. 408, 6
 „ 308, 15 adde: non recte Lobeck, Patholog. I 424, 1 *εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ
 γλανκῶπις* apud oratorem scribi iussit; obstat *δῶκε* omnibus libris traditum
 „ 384, 22 adde: cf. etiam Georges, Wörterb. d. lat. Wortformen s. v.

**University of Toronto
Library**

**DO NOT
REMOVE
THE
CARD
FROM
THIS
POCKET**

**Acme Library Card Pocket
Under Pat "Ref. Index File"
Made by LIBRARY BUREAU**

